

Giới thiệu Thiên Long Lệnh Bài

Các bạn có tin là có thể giới song song ? Đọc truyện Thiên Long Lệnh Bài thuộc thể loại huyền huyền của tác giả Ant để trả lời câu hỏi này.

Các bạn có thể đọc truyện Thiên long Lệnh Bài full và download file prc của truyện để đọc trên máy di động của mình.

Lâm Quân (nhân vật chính) ngoài ý muốn mang theo thẻ bài Thiên Long đến thế giới có tên là Đại Địa Cầu .

Thế giới này thần phật đều có . Vậy Lâm Quân sẽ làm gì ở thế giới song song, hắn sẽ lợi dụng tài nguyên mà thẻ bài Thiên Long mang đến như thế nào .

1 trang sử hào hùng, kèm chút hèn mọn và bi hài về 1 vị chúa tể vĩ đại nhất .

Phân cấp trong truyện :

_ Về võ thuật :

+ Võ sĩ sơ cấp : võ binh, võ tốt, võ sĩ .

+ Võ sĩ trung cấp : võ sư, võ tướng, võ quân .

+ Võ sĩ cao cấp : đại địa võ sĩ, hải dương võ sĩ, thiên không võ sĩ .

+ Võ thánh .

+ Võ thần .

_ về ma pháp sư : pháp sư sơ cấp, trung cấp, cao cấp, pháp thánh và pháp thần . Sơ, trung, cao lại chia làm 3 đẳng .

_ Về ninja : hạ nhẫn, trung nhẫn, thượng nhẫn, thánh nhẫn, thần nhẫn . Hạ, Trung, Thương lại chia làm 3 đẳng .

Các chức nghiệp khác thì cũng tương tự như vậy .

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Điều Ước

_ Ta sẽ cho ngươi ba điều ước, ngươi ước gì ?

Thần Đèn hỏi .

_ Ngươi có thể cho ta những gì ?

Hắn hỏi lại với một vẻ mặt ngạc nhiên

_ Ồ thì không có gì ta không làm được , tiền bạc, gái gú, làm người nổi tiếng, làm vua vân vân và vân vân .

Thần Đèn trả lời tiếp .

_ Có cái gì hay hơn không ? VD như dị năng tàng hình, biến thành thứ gì mình thích, khả năng xuyên tường, mắt thần nhìn xuyên mọi vật ?

Hắn hỏi lại với một vẻ mặt hèn mọn .

_ Ta chỉ có thể cho ngươi điều ước với điều kiện không vi phạm vào thiên đạo .

Thần đèn trả lời , bộ dạng cực kỳ nghiêm túc .

_ ** vậy mà dám chém gió với anh cái gì cũng làm được à ? ngươi không biết xấu hổ sao ? ** .

_ Ta hỏi thật ngươi nhé , ngươi muốn mấy cái dị năng đó làm gì ?

_ Ồ thì xem lên phụ nữ này, chui vào phòng tắm nữ này, hê hê hê và làm một số chuyện chỉ đàn ông mới hiểu nữa .

Hắn trả lời với một bộ dạng cực kỳ vô si, khuôn mặt ánh lên nét dâm tà nồng đậm .

_ Hề hề hề anh hiểu rồi, hoá ra anh với chú là đồng đạo à , anh cũng hay làm thế lắm, xuống đây anh chỉ cho chú biện pháp nhìn lên phụ nữ mà không bị phát hiện , anh em mình phải đàm đạo một tí mới được .

Thần đèn về mặt bả ôi nói .

_ Hờ hờ ok luôn .

Sau đó là một tràng từ ngữ thô tục giữa hai tên dâm tặc .

_ Ta nói người biết phụ nữ hàng ngon là ngực to mông nở, mặt mũi xinh đẹp 3 vòng chuẩn .

_ Sai sai theo ta hàng ngon là hàng thuộc về mình .

_ Ấy ấy nhìn cũng tốt con mắt mà .

_ Theo ta được sờ sướng hơn nhìn .

.....

Sau một lúc chém gió hăng say quên cả trời đất , thần đèn mới nhớ tới việc chính .

_ À mãi nói chuyện ta quên mất thế chú mày ước gì ? nhớ là chỉ trong khả năng của anh thôi .

_ Em ước người đẹp cực phẩm nào hể gặp em là xiêu lòng, nguyện theo em suốt đời, và nhất là cho em sờ thoải mái hắc hắc hắc à mà giới hạn khoảng 10 người thôi cao quá em kham không nổi .

_ Rồi OK xong 1 điều, chú mày ước tốt thế, anh cũng muốn mà không được, tốt còn 2 điều ước suy nghĩ cho kĩ đi .

" MK cực phẩm phụ nữ trên đời này không biết được 10 con không nữa ** bày đặt làm dáng " . Thần đèn khinh bỉ nghĩ thầm .

_ Ước gì đây ta ? Hắn trầm tư thầm nghĩ .

Người đẹp đã có rồi giờ chỉ còn lại tiền thôi . Hay là ước tiền nhiều nhỉ . Mà không được mình thân cô thế cô như này lỡ bị cướp thì có mà khóc . Hắc hắc nghĩ ra rồi . ước mình là người may mắn nhất thế giới hắc hắc lúc đó bố mua vài tờ vé số là trúng ngay , bị gì thì cũng không chết được hắc hắc hắc . Hắn âm hiểm cười .

_ Rồi em ước em là người may mắn nhất thế giới hắc hắc .

_ Rồi ok điều ước của chú đã xong còn 1 cái nữa ước luôn đi cho anh đi tìm hiểu thế giới tí coi, mới được ra cái gì cũng không biết .

Hắn suy nghĩ một lúc lâu cũng không thấy cần thiết ước gì nữa, thôi để dành đi vậy . Hắn nghĩ thế nên nói với thần đèn :

_ Giờ em nghĩ không ra, hay anh cứ về trước đi, khi nào em nghĩ ra thì em gọi .

_ Ok , chú cần cứ đưa cái đèn thần ra chỗ nào có mỹ nữ sexy là anh ra ngay , anh về đã .

_ ** cái tên thần đèn dâm dê, cái đèn thần gì cứ như con Trym, thấy gái 1 phát là dựng đứng lên, chà chà vài cái là tự dựng có thằng này xuất hiện .

Hắn khinh bỉ thầm nghĩ .

Hắn tên Lâm Quân, 18 tuổi, vừa tốt nghiệp cấp 3 xong, không nghề nghiệp, chỉ ăn chơi chờ chết . Mới năm ngoái cha mẹ hắn mất đi trong 1 tai nạn xe cộ , hắn nản lòng thoái chí không muốn làm gì nữa, may mắn là tài sản ba mẹ hắn để lại đủ cho hắn tiêu xài cả đời , à với điều kiện ngày ngày ăn mì gói .

3 tháng trước hắn đi chợ Đà Lạt mua mì gói thì thấy có 1 thằng cha kỳ quái bán 1 cái ấm trà cũng kỳ quái nốt . Hắn không hiểu sao thằng cha này lại xuất hiện trong chợ được bảo vệ không đập thằng này sao, mà hàng hắn bán chỉ bày mỗi một món đồ nhìn rất là kỳ quái, nhìn thì giống cái ấm trà nhưng cái vòi lại rất dài, mà lại thông xuống đất .

Hắn tò mò tới gần hỏi :

_ Ông anh cái này bán thế nào, có tác dụng gì thế ?

Thằng cha này ngược lên nhìn hắn, từ miệng hắn phát ra một giọng nói khàn khàn :

_ Cái này giá 100k, còn về tác dụng thì thiên cơ bất khả lộ, người có mua không ?

_ ** bày đặt giả dạng cao nhân, cái gì mà thiên với chả cơ, tính lừa bố mày à, bố mày mua về mà không có gì thiên cơ là bố mày đập chết .

Hắn nghĩ thầm bên ngoài thì bày ra một bộ mặt tươi cười nói :

_ Giảm giá không đại ca em có mỗi 50k à .

Thằng cha ngược lên nhìn hắn, vẫn cái giọng khàn khàn nói :

_ Được thấy người thành tâm ta giảm cho một nửa tiền, nhưng mà người anh em à, nhớ cẩn thận nhé, tôi xem anh nhiều nhất sống được một năm nữa .

Nói xong vì một phát thằng cha biến mất như chưa từng xuất hiện . hắn chưa kịp định thần thì đã không thấy thằng cha đó đâu nữa .

_ Kỳ quái, thật sự rất kỳ quái, không lẽ thằng cha này là cao nhân thâm tàng bất lộ à, thôi kệ mẹ nó, đem cái này về trước đã, 1 năm nữa ta chết theo bố mẹ ta thì có gì không tốt, sống một mình không có ý nghĩa.

Lâm Quân buồn bực bước đi thăm nghĩ .

Về tới nhà hắn thử xoa xoa cái đèn như trong phim hoạt hình, chả thấy gì .

_ Không lẽ ta bị lừa, cái này không có cái gì thiên cơ, mk thử lại .

Lâm Quân thử bao nhiêu cách từ đốt trên lửa, ngâm trong nước cho tới trích máu, tới biện pháp kì quái cho vào đồng phân, cho vào hầm phốt, cho vào bồn cầu .... Điều không được . tức khí hắn vứt cái đèn vào một góc và quên bằng nó đi .

Cho đến 3 tháng sau, trong một lần vì sự nghiệp quay tay vĩ đại, Lâm Quân đang hăng say coi phim con heo, không chú ý từ đằng sau cái ấm trà kỳ quái, cái vòi của nó tự nhiên dựng đứng lên, tiến gần đến màn hình máy tính . Đang hăng say đánh giá em gái trong màn hình máy tính tự nhiên hắn nghe thấy tiếng động là lạ . hắn quay phắt lại bỗng nhiên thấy cái ấm trà ở dưới sàn nhà, cái vòi nó cứ đứng đưa, từ cái vòi tiết ra một ít nước màu xanh dương .

Tò mò hắn tiến lại gần, cầm cái ấm trà lên, không hiểu sao bàn tay hắn bỗng nhiên chà chà tay vào cái đèn.

Phốc một tiếng, 1 bóng hình to lớn màu xanh bay ra từ đó hét lên :

_ Kaka bố mày đã tự do suốt bao năm tháng, hắc hắc may mà có mỹ nữ xinh đẹp giải thoát cho ta khỏi tù túng, mỹ nữ, người ước gì ?

Lâm Quân lúc này mặt mày ngạc nhiên nhìn 1 thẳng điện bay ra từ cái ấm trà, ách có lẽ nên gọi là S- toy thì đúng hơn.

_ Ấy, mỹ nữ đâu rồi, ta mới nhìn thấy em ấy cơ mà .

Thần đèn nhìn quanh một lượt rồi hỏi :

_ Ê thằng ngốc kia, sao mày nhốt mỹ nữ trong cái hộp vậy, người không có đạo đức à, còn không cho nàng mặc quần áo nữa, lại còn để 1 thẳng nhìn bần bần trong đó nữa chứ .

_ Ách, mỹ nữ ? người đang nói là maria ozawa trên màn hình máy tính ấy hả ?

Lâm Quân chỉ vào màn hình hỏi .

_ Ờ đúng rồi, người mau thả nàng ra, nhìn nàng thật tội nghiệp, hic ra đây anh đèn đẹp trai cho ít quần áo mà mặc .

Thần Đèn bộ mặt thương hại nói .

_ Ấc , mà người là ai, người ngoài hành tinh hả, sao lại chui ra từ cái S- toy, phương thức này thực kỳ quái nha, không lẽ là đồ công nghệ cao của các người ?

_ Người ngoài hành tinh là người nước nào? Ta có biết đâu, ta bị nhốt 1000 năm rồi, ờ mà ta là Thần Đèn, có nghe qua chưa ? Thần Đèn tốt bụng đẹp trai khoai to ban điều ước cho mọi người ấy .

Thần Đèn vẻ mặt khó hiểu trả lời .

_ Ấy thần đèn à, thế người ra đây ban điều ước cho ta à ?

Lâm Quân vẻ mặt mừng rỡ hỏi .

_ Ấy ta chỉ ban cho người giải thoát ta thôi, rõ ràng là nàng mỹ nữ kia mà, có phải người đâu mà ham .

_ Ách ông anh à, ông anh không ra ngoài 1000 năm rồi, xã hội bây giờ phát triển lắm.

Lâm Quân đau khổ giải thích cho thằng cha thần đèn, mà thằng cha này rất là ngu ngơ, nói mãi mà không hiểu . Sau 1 ngày vất vả giảng đạo cho thần

đền, hắn đã hiểu được một ít nhưng mãi không chịu cho điều ước . Bất đắc dĩ Lâm Quân liền tặng hắn mấy cuốn tạp chí play boy mà hắn yêu thích với đĩa phim có chữ ký của thần tượng Maria ozawa mà hắn đau khổ mới mua lại được từ 1 người bạn .

Thần đền thì thấy thằng cha này kì kèo mãi phiền quá, với hắn đồng ý cho mình một đồng mĩ nữ nên cũng miễn cưỡng đồng ý, vì thế mới xuất hiện một màn ở trên kia .

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 2: Bị Sét Đánh

Lâm Quân bây giờ sống rất là thoải mái, từ ngày có được điều ước xong cuộc sống của hắn đã đổi khác . Ở biệt thự 5 tầng lầu, sân rộng 1000m vuông, đi xe toàn đi Ferrari không thì cũng đi Rolls Royce Phantom, được người người chào đón, tán được vài em mĩ nữ cực phẩm .

Lâm Quân phát hiện ra rằng kể cả làm gì cũng rất là may mắn, mua vé số toàn trúng độc đắc, đoán tỉ số trận đấu phán đại cũng trúng, hắn đặt cược đội bóng nào thắng là đội đó phải thắng. Hắn thì là Fan ruột của Arsenal nên toàn đặt cược vào Arsenal, thế nên Arsenal toàn thắng từ đầu đến cuối mùa giải, lập nên chuỗi trận bất bại còn vang dội hơn trong lịch sử . Đội Arsenal coi hắn như thần may mắn, còn hắn thì xin được toàn bộ chữ ký của những cầu thủ mà hắn ái mộ bấy lâu .

Tháng trước Lâm Quân đi máy bay sang Anh định bụng sẽ xem Arsenal đá bóng . Không may máy bay bị tai nạn, cả máy bay đều đi gặp tổ tiên hết chỉ mình hắn là sống sót, thậm chí không tổn thương 1 sợi tóc nào . Lúc đó cả thế giới gọi hắn là “ cậu thanh niên Việt Nam may mắn nhất thế giới “.

Vì Lâm Quân trúng số có rất nhiều tiền nên hay bị đạo chích viếng thăm, hắn thì hơi hột nên chả sợ gì thích lấy cứ lấy dùng làm gì anh mày là được . Nhưng mà tiền của hắn lúc nào cũng quay trở lại bằng những phương thức có thể nói là quái dị .

Tên ăn trộm thứ nhất rất xui xẻo, khi ăn cắp xong tính chuồn thì gặp ngay anh cảnh sát phi qua, anh cảnh sát thấy nghi nên truy đuổi hắn, chạy được một lúc thì hắn bị trượt phân chó, hai chân hắn xoạc ra, theo quán tính thì chân phải ở trước trượt dài 1 cái, chân phía sau thì vẫn đứng nguyên, kết quả là thằng em của hắn đập vào 1 tảng đá, và rất không may là tảng đá đó có đinh nhọn, kết quả là anh cảnh sát không phí sức còn tên ăn trộm thì ngậm ngùi xinh lỗi cha mẹ : con bất lực không nổi gỏi tong đường được .

Tên thứ 2 thì có phần may mắn hơn, hắn tính bắt chước ông già noel chui từ đường ống khói vào, ặc mà có điều là cái ống này mới được làm nhưng chưa hoàn thành nên kết quả là thằng này bị kẹt trong đó. Ặc kẹt nổi là Lâm Quân xây cái ống này rất cao hắn muốn biết ông già noel có tặng quà thật không . Ặc mà hôm đó đúng lúc trời mưa to sấm chớp ầm ầm, sấm sét thì đánh vào chỗ nào cao nhất, thật không may là tên trộm bị kẹt theo tư thế chổng mông lên trời, và thế là sét đánh cái ầm, tia sét chạy từ lỗ hậu của tên đó lên tới miệng hắn đánh xuống nhà Lâm Quân . Cũng có thể nói là trong cái rủi có cái lành, nhờ thế mà Lâm Quân mới biết có 1 tên trộm trên đó, không thì thằng này đã về với vòng tay của chúa .

Nói chung là những tên trộm này rất xui xẻo và xui xẻo theo những lí do rất kì quái hoặc có thể nói là buồn cười. Lâm Quân thầm nghĩ :

_ Không lẽ mình cướp hết may mắn của mấy thằng này rồi .

Từ ngày có những trường hợp như thế tội trộm thông minh hơn tí, không thèm ăn cướp trong nhà Lâm Quân nữa mà chuyển ra ngoài, cứ gặp Lâm Quân là đòi cướp, nhưng mà cũng không khá hơn tội trên kia bao nhiêu. Tội nó cứ cướp là bỗng nhiên có 1 đội dân phòng, hoặc cảnh sát, hoặc bộ đội, hoặc siêu anh hùng đi ngang qua. Ách và kết quả là tội này còn thảm hơn tội kia. Vì lấy lòng Lâm Quân nên những người này ra tay cực kỳ hung ác, đánh không chết thì cũng tàn phế. Vì những chuyện như thế xảy ra nên bọn trộm bảo nhau một câu “ thằng cha Lâm Quân may mắn đến biến thái, tốt nhất là đừng cướp của hắn” còn những người quen biết Lâm Quân thì có tiền bạc gì quý giá cũng giữ ở chỗ hắn, không sợ bị cướp .

Hôm nay trời mưa to tầm tã, không có việc gì làm nên Lâm Quân ngồi nhà chơi game, ngồi trước máy tính, mòm hắn ngâm điếu thuốc, gác chân lên ghế , khuôn mặt đều giả, miệng cười hắc hắc rất hèn mọn . Lâm Quân ngoài bóng đá ra thì có 1 sở thích nữa là chơi game, mà hắn chỉ chơi 1 game Thiên Long Bát Bộ . Từ ngày hắn có tiền hắn đập mấy tỉ đồng vào acc của hắn . Đồ thì toàn đồ vip, cái gì Trùng Lâu hắn có cả chục cái . Ngọc thì hắn chỉ chơi toàn ngọc 7 -8 . Pet thì chỉ chơi những con hàng hiếm, ngọc tính 10. skill thì phi thường khủng bố . Game này hắn chơi từ lúc mới ra chỉ hy vọng 1 ngày có thể lên bảng XH đứng chung với các anh hùng thiên hạ, nhờ có nhiều tiền nên ước mơ ấy đã trở thành sự thật .

Trời mưa to tầm tã, sấm sét ầm ầm không giảm đi niềm vui thú khi chơi game của hắn . Bỗng nhiên một tia sáng loé lên, hắn cảm giác như có 1 dòng điện cực mạnh chạy qua người mình, ý thức hắn mờ dần, ý nghĩ cuối cùng của hắn là :

_ Bỏ mẹ rồi, bố mày may mắn thế đéo nào mà có ngày bị sét đánh, không lẽ ông trời ghen với sự may mắn của ta .

Hắn chỉ nghĩ được thế rồi thân hình ngã xuống, thân xác hắn cháy đen lấy tốc độ cực nhanh tan thành tro bụi . Ngoài trời mưa vẫn rơi tầm tã, sét vẫn đánh ầm ầm như thế, trong phòng thì chỉ còn lại 1 đồng tro trên cái ghế hắn ngồi .

Đầu óc Lâm Quân mơ màng dần dần tỉnh táo lại, hắn mơ mơ màng màng không nhớ chuyện gì đã xảy ra . Một lúc sau khi đã định thần lại, hắn nhớ mình bị sét đánh .

Hắn thầm nghĩ : " vì , bố mày đúng là chân mệnh thiên cmm tử rồi, sét đánh mà không sao, nhưng mà sao mình cứ cảm giác là lạ cơ thể cứ lâng lâng thế nào ấy " .

Hắn nhìn xuống dưới bỗng nhiên hết toáng lên :

_ Cmm chuyện này là sao, quần áo của ta đâu hết rồi, sao trần như nhộng thế này, mk mà sao da mình trắng thế nhỉ, ơ dm trắng đến độ nhìn xuyên qua người thấy sàn nhà luôn .

Bỗng nhiên hắn nghĩ đến một khả năng, đầu hắn chảy ra từng giọt mồ hôi lạnh, mặt hắn tái mét đi . " Không thể nào, nhất định là ảo giác, haha mình quá lo nghĩ rồi, đứng rồi đây là 1 giấc mơ, mình đi ngủ dậy sẽ không có chuyện gì, đứng rồi, nhất định là như vậy" .

Lâm Quân cố gắng nghĩ như vậy nhưng mà 1 phút rồi 2 phút hắn không ngủ được, hắn quyết định thử, hắn tiến lên định chạm tay vào cái bàn, tay hắn xuyên qua cái bàn, hắn thử lại lần nữa, kết quả vẫn vậy . " Thôi dm r, mình đã chết, mk mình còn chưa hưởng thụ xong mà, mk mình chưa có người Yêu, chưa xem Việt Nam thành cường quốc, chưa luyện acc Thiên Long Bát Bộ lên trum sever, mk mình không cam tâm, không cam lòng chết đi a " .

Lâm Quân đứng oán trời trách đất trong gần tiếng đồng hồ, cái gì thượng đế, phật tổ, supermen, người nhện, tôn ngộ không ..... nói chung là thần tiên bị hắn lôi ra chửi, chửi đến 18 đời tổ tông . Không biết các vị thần mà nghe được có hối hận vì không kêu thiên lôi đánh thẳng này ra bã luôn không . Chửi đã rồi hắn bắt đầu chửi thần đèn : " cmm thần đèn cho bố mày điều ước kiểu éo gì mà giờ này bị sét đánh chết, dmm , ơ đúng rồi thần đèn, không phải ta còn một điều ước sao, ta sẽ ước ta sống lại, chuẩn cmmr" .

Lâm Quân đi gọi thần đèn nhưng mà tay hắn thì không chạm vào máy tính để bật phim con heo kêu thần đèn ra được , hắn suy nghĩ gần nửa tiếng mà không có cách nào khả thi, một quả hắn ngồi xuống nghỉ, đột nhiên 1 tia sáng loé lên trong đầu hắn . Lần trước gặp thần đèn thì thấy thằng cha này cũng có bộ dạng giống mình, chắc hắn cũng là 1 linh hồn, hắn đi vào trong cái S- toy được chắc chính mình cũng vào được .

Nghĩ thế nên Lâm Quân hành động, hắn tiến gần lại cái đèn thần, bỗng nhiên có 1 lực hút cực lớn hút hắn vào trong đó, hắn không chống cự mà cứ để bị hút vào .

Trước mắt bỗng nhiên có ánh sáng, Lâm Quân mở mắt ra, đập vào mắt hắn là cảnh thằng cha thần đèn đang xem những ấn phẩm dành cho người lớn hắn đã tặng trước kia với một vẻ mặt cực kỳ dâm dăng, bàn tay thì cứ xoa xoa phía dưới, ặc ánh mắt thằng cha này cứ nhìn vào cuốn tạp chí mà không phát hiện ra Lâm Quân đã đến bên cạnh hắn .

_ Xem hay không ?

Lâm Quân cười cười hỏi .

_ Ách hay hay, em này mông to, em này ngực trắng như tuyết, em này khuôn mặt thiên thần !

Thần đèn khò mặt hèn mọn trả lời .

_ Thế tay người đang làm gì đó ?

Lâm Quân như cười như không hỏi .

_ À tay ta đang vuốt ve..... ách mà sao người vào được đây .

Thần đèn hỏi lại với vẻ mặt ngạc nhiên, tay thì rút ra, ánh mắt hèn mọn trở nên chăm chú lạ thường, thần đèn móc 1 cặp kính ra đeo vào, với bộ dạng chăm chú, nghiền cứu cuốn tạp chí, miệng không ngừng chép chép . Được 1 lúc thần đèn quay sang hỏi Lâm Quân :

_ người vào đây bằng cách nào, không thấy anh mày đang nghiền cứu phụ nữ sao .

_ ***** , xem s** thì cứ nói mẹ đi bày đặt nhiên cứu, ta khinh .

Lâm Quân thầm nghĩ nhưng mà đang tính nhờ thằng này giúp nên khuôn mặt tươi cười nói :

_ Dạ xin lỗi đã làm phiền nhà hững của đại ca, em vào đây xin 1 điều ước cuối cùng .

Thần đèn gấp cuốn tạp chí lại hỏi :

_ Chú mày ước gì ? nói mau anh mày còn tiếp tục nghiền cứu, chú mày cũng biết đó phụ nữ bác đại tình thâm, anh mày phải dành nhiều thời gian để nghiền cứu, có gì thì nói, không có thì cút, đừng làm phiền anh .

_ Em ước mình sống lại .

Lâm Quân nói với vẻ mặt ngưng trọng .

_ Ồ sống lại hả ? ơ tít, cái gì chú em ..... chú em ..... chết rồi à .....mk thế mày đây là thế nào .....mày không biết bố mày sợ ma à .....chết rồi thì cút về địa ngục đi .....đừng lên đây hù anh mày .....anh mày sợ lắm .....tim của anh yếu ớt lắm .....xin chú đẩy về đi .....đừng hù anh .

Thần đèn run cầm cập trả lời, mặt xanh mét, trán chảy đầy mồ hôi .

Lâm Quân nổi giận mắg :

_ **** có làm cho anh sống lại không, không anh hù chết cả 3 đời nhà này, mk mà này không phải là linh hồn à, sợ ma cái đểch gì ?

_ Ấc ặc hoá ra anh em mình là linh hồn giống nhau à ? giờ anh mới biết đấy hehe , xin lỗi nhé hồi còn sống anh sợ ma lắm, ờ mà cái này vượt quá phạm vi của anh này rồi làm sao mà làm chú em sống lại được .

_ Cái gì ? vượt quá phạm vi ? cmn thế ông cho tôi điều ước may mắn là như thế nào ? may đến nỗi bị sét đánh chết à ? cmn .

Lâm Quân mặt mày phần nộ quát .

_ Ấy ấy chú em cứ bình tĩnh, theo lý thuyết thì chú em tới tuổi này bị sét đánh chết là đúng rồi, nhưng mà may là anh cho chú 1 điều ước nên linh hồn chú mới được giữ lại, chứ phàm người bị sét đánh chết linh hồn đều tan biến, không vào được luân hồi .

Thần đèn kiên nhẫn giải thích .

_ Ấc cmn có chuyện này à ? thế là em phải như thế này cả đời sao ? em không muốn ! anh có cách nào không ? giúp em với .

Lâm Quân năn nỉ nói .

_ Tồn tại được cả đời không mới là vấn đề, theo lý thuyết thì giờ này đáng lẽ chú đang bị dất xuống địa ngục mới đúng, sau khi chết thì khoảng 5 phút đã có thần chết tới dất chú đi .

Thần đèn nói với khuôn mặt khó hiểu .

_ Ấc đại ka, em đẹp trai, hiền lành thế này mà không được lên thiên đàng sao, tại sao lại xuống địa ngục .

Lâm Quân hỏi .

_ Ờ thế chú này ăn thịt hay ăn chay, có nói dối lẩn nào chưa, có đánh chết sinh vật nào chưa, có ấy ấy phụ nữ rồi phui tay bỏ đi chưa, có nói tục chửi thề không, có hỗn láo với cha mẹ gì không .....

Thần đèn lòi ra một tròng câu hỏi .

_ Ấc có gần hết cmnr !

Lâm Quân về mặt đau khổ nói .

_ Thế đúng rồi, chỉ cần phạm 1 trong những tội kia thì sẽ bị dầy xuống địa ngục, còn chú gần hết thì chắc chắn được vinh dự ở tầng thứ 18, hắc hắc hắc .

Thần đèn cười nói .

_ Ấy đại ca à, giúp em với, em năn nỉ đó, đại ca đẹp trai tài hoa hơn người, hoa gặp hoa nở, người gặp người mê, nếu giúp em em xin tặng đại ca 1000 ân phẩm dành cho người lớn, năn nỉ đại ca đó.

Lâm Quân khuôn mặt đau khổ, nước mắt nước mũi chảy tèm lem nói, thiếu nước quỳ lạy thần đèn .

_ À thật ra anh có 1 cách, nhưng mà tỉ lệ thất bại rất cao, nếu thất bại chú em sẽ hồn phi phách tán, không được vào luân hồi, chú em đồng ý thử không ?

Thần đèn ngưng trọng trả lời .

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 3: Mang Theo Trò Chơi Thiên Long Bát Bộ Đến Thế Giới Song Song

Cách gì hả anh ?

Lâm Quân hỏi .

_ Anh cho chú mày biết, chú có nghe qua thế giới song song chưa? Thật ra điều này là có thật, anh mày tới từ tiên giới, có thể coi là anh mày là 1 loại thần khí, anh mày được chủ nhân Aladin chế tạo ra thả vào thế giới này để thực hiện ước muốn cho loài người.

_ Có vô số thế giới song song, nhưng mỗi thế giới có quỹ tích phát triển khác nhau, anh tới từ một thế giới, mà ở đó siêu nhân bay đầy trời, thần phật không thiếu, ở đó mỗi người đều có 1 khả năng đặc biệt khác nhau, có kẻ mạnh, có kẻ yếu, nếu tu luyện tới đỉnh cao có thể trường tồn bất diệt . Có những thế giới khủng long là kẻ thống trị, thậm chí chúng tiến hoá thành người khủng long, có những thế giới quá yếu ớt đến độ bị dã thú thống trị, thậm chí dã thú cũng có thể tiến hoá thành người thú các loại, có những thế giới đã bị chiến tranh thế giới lần thứ 3 cho nổ thành mảnh vụn, có những thế giới loài người tiến hoá thành 1 loại quái vật đáng sợ nhưng cũng có những thế giới loài người ở nơi đó rất mạnh mẽ, người nơi đó có thể bay có thể phóng ra lửa, phóng sét, hay thậm chí là bay ra ngoài vũ trụ dạo chơi .Những thế giới như thế chúng ta đều gọi tên chung là dị thế giới .

Thần đèn cặn kẽ nói .

_ Thế anh có thể mang em tới thế giới nào ?

Lâm Quân thấp thòm hỏi .

_ À hèn xui, anh không biết chú em sẽ được đưa tới thế giới nào, có thế giới song song, cũng có con người song song, chắc chắn ở mỗi thế giới cũng sẽ có 1 người giống như chú em đây, nhưng quỹ tích phát triển cũng khác nhau, mà linh hồn chú em đều thích hợp để phụ thể với những người đó, nhưng điều kiện tiên quyết là người đó phải chết, mà phải chết không quá lâu, nếu người đó còn sống thì linh hồn chú em không nhập vào người họ được mà còn có nguy cơ cả 2 đều hồn phi phách tán không thì cũng thành tâm thần phân liệt, chú em chắc chắn là muốn thử chứ ?

Thần đèn hỏi lại với vẻ mặt nghiêm trọng .

_ Đúng, em thử, dù sao em cũng chết rồi vậy thì hồn phi phách tán có làm sao ?

Lâm Quân vẻ mặt thấy chết không sợ nói .

_ Được vậy anh mày đi chuẩn bị một tí .

Thần đèn nói xong chạy mất dạng, không biết là đi làm gì .

Đợi khoảng nửa tiếng sau, Thần đèn trở lại, một tay cầm 1 chiếc gương kì quái, nhìn có vẻ giống cái vọt. tay cầm dài nhưng mặt gương thì rất nhỏ nhưng sáng loáng, chiếc gương có màu bạc nhìn rất hoa mỹ, tay còn lại thần đèn cầm 1 cái dụng cụ rất kì quái nhìn thì như cái nỏ thời xưa hay dụng nhưng lại có cái tay cầm y chang cái báng súng có cả cái cò như cò súng, cả cái dụng cụ đều có màu đen tuyền .

_ Biết gì đây không chú em ?

Thần Đèn cười cười hỏi .

_ Ờ thì dụng cụ đưa em tới thế giới song song ?

_ Đúng thế cái giống như cái gương được gọi là gương tìm người, còn cái giống như cái nỏ này gọi là máy bắn linh hồn . Cái gương này có tác dụng tìm người giống chú em ở dị thế giới, chỉ cần đưa tần số linh hồn vào là có thể tìm được, còn có thể xem người đó đang làm gì nữa, hắc hắc anh chuyên dùng cái này đưa tần số linh hồn các em gái xinh đẹp vào tìm người ở dị thế giới ngắm, hắc hắc lần trước anh lấy của Hằng Nga xem phát ai dè Hằng Nga ở dị thế giới đang tắm, hắc hắc bị con heo mập Trư Bát Giới rượt giết chạy thấy cha luôn may mà có chủ nhân cứu .

_ Còn cây nỏ dùng để đưa linh hồn chú em đến dị thế giới, anh có 1 viên đạn dung để nhốt linh hồn vào đó rồi bắn, thật ra cái này mục đích chính là dùng linh hồn người chết làm đạn để bắn, nếu bắn tới mục tiêu thì sẽ làm cho mục tiêu bị thương tổn về linh hồn hắc hắc, cái này là vũ khí mà chủ nhân ta Aladin rất thích xài . Lần này anh giúp chú em là dùng đến bảo bối rồi đó, không thành công thì anh bó tay thôi .

Thần đèn vừa cười hèn mọn vừa giải thích .

_ Ấc vậy tiến hành luôn đi anh, em cảm ơn anh nhiều nhé, đời này kiếp này em sẽ nhớ ơn anh, nếu sau này có dịp em sẽ báo đáp .

Lâm Quân vừa cười vừa nịnh nọt lấy lòng .

_ Ờ được mà chú em còn 1 điều ước đó, nói luôn đi, sau này chưa chắc anh em mình gặp lại, anh thấy chú hợp tính anh nên anh mới giúp thế thôi, thằng khác anh đã bay từ 3 đời rồi .

_ Ấc ước hà, để em suy nghĩ đã, à em đọc tiểu thuyết trên mạng thấy nhân vật chính mạng được trò chơi vào dị thế giới, luyện tập các kĩ năng trong trò chơi có thể áp dụng ngoài đời thực, còn mạng đồ vật hay nhân vật trong trò chơi ra ngoài nữa, đăng nhập trò chơi bằng ý thức, cái này anh có thể giúp em không ?

Lâm Quân mang đôi mắt ước ao hỏi thần đèn .

_ Nếu trò chơi không phức tạp lắm thì được, dù sao cũng trong quyền hạn của anh mày, chú cứ nói tên trò chơi đi, anh xem thử rồi tính .

Thần đèn nói .

_ Thiên Long Bát Bộ .

Lâm Quân trả lời với đôi mắt nồng đậm chờ mong .

_ Ở đời tí anh ra ngoài xem cái máy tính của chú mày, cái trò chú mày hay chơi phải không, hắc hắc anh mới ra ngoài nên phải đi tìm hiểu đủ thứ để không bị lạc hậu , hắc hắc .

Thần đèn vẽ mặt cười cười nói . Nói xong thần đèn bay đi mất .

_ Ấc đm có mà tìm hiểu mấy em japan thì có, thằng cha này thật là dâm tặc, ta khinh .

Lâm Quân trầm nghĩ trong lòng .

5 phút sau thần đèn trở lại nói :

_ Được rồi anh mày giúp chú, hắc hắc cái trò chơi này anh còn cải tiến thêm nữa, chú mày cứ từ từ tìm hiểu nhé, hắc hắc hắc .

Thần đèn âm hiểm cười nói .

Lâm Quân bỗng thấy sống lưng lạnh toát nhưng vẫn cười nói :

_ Vâng anh giúp em, em mang ơn anh suốt đời .

Được rồi giờ anh mày cài vào linh hồn chú em cái trò chơi này, anh giúp chú mày chơi được 10 acc luôn đủ 10 phái, sau khi làm xong nếu muốn vào thế giới Thiên Long Bát Bộ chú em cứ suy nghĩ tới nó là được, pass để vào là “anh thần đèn đẹp trai khoai to”, à thời gian trong đó anh chỉnh chậm gấp 10 lần thời gian ở ngoài, tức là chú vào đó 10 tiếng thì chỉ bằng ở ngoài 1 tiếng thôi, à chú mày còn có những quyền hạn đặc biệt nữa nhưng lên lv thì mới có, các cột mốc là lv 10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 110, chú nhớ kĩ nhé, rồi ngồi xuống đây anh bắt đầu làm giúp chú .

Lâm Quân ngoan ngoãn ngồi xuống, thần đèn bỗng nhiên ra tay, linh hồn Lâm Quân bỗng nhiên rung lên, chợt có 1 quang sáng màu vàng kim bắn vào trong linh hồn Lâm Quân . tay thần đèn đánh những thủ ấn kì lạ, bỗng dưng thần đèn quát 1 tiếng : " Hạp " .Sau đó Lâm Quân ngất đi, cái gì cũng không biết .

Sau khi tỉnh lại, Lâm Quân cảm giác thấy trong người, à giờ là linh hồn thấy khác, như có thêm một cái gì đó .

_ Hắc hắc, tỉnh rồi à, chú em xem thử trước trán mình đi, xem có gì khác lạ không hắc hắc .

Thần đèn vừa cười vừa nói .

Lâm Quân ngạc nhiên đi đến trước tấm gương, hần nhìn vào gương thì thấy trên trán mình có một tấm thẻ bài màu vàng kim, hai bên trang trí bằng 2 con rồng uốn lượn, ở giữa tấm thẻ bài khắc 2 chữ Thiên Long, Lâm Quân bỗng cảm thấy giữa mình và tấm thẻ bài này như có sự liên hệ đặc biệt với nhau, một cảm giác không nói ra lời, giống như hần và tấm thẻ bài này là người thân thiết nhất vậy, tuy khá kỳ lạ nhưng hần lại có cảm giác như thế . Hần cười nói :

_ Cảm ơn anh thần đèn, mà trên trán em có chữ như thế làm sao ra đường gặp người được, họ tưởng em bị điên sao ?

_ À cái này nó hợp nhất với linh hồn của chú mày, trừ khi chú mày muốn cho người ta thấy, còn không thì không ai thấy đâu, chú muốn nó biến mất cứ đưa ra suy nghĩ cho nó ẩn đi là xong thôi .

Thần đèn cười cười giải thích .

Lâm Quân tò mò, hần suy nghĩ trong lòng là tấm thẻ bài biến mất đi, quả nhiên trên trán hần không còn thấy gì nữa .

_ À cảm ơn anh nhé, giờ anh đưa em qua dị giới luôn đi, em chuẩn bị sẵn sàng rồi.

Hần cười cười nói .

_ Ở trong thời gian chú bất tỉnh anh đã kiểm rồi, có 1 người rất thích hợp sống ở cái thế giới được gọi là Đại Địa Cầu, cái thế giới này rất tàn khốc, ở đây kẻ yếu chỉ có nước chết . Thân phận của bản thân chú em ở dị thế giới là một tên ẩn mày, vừa mới chết vì bị chó dại cắn xong, chú em muốn thử chứ, nhưng mà anh nói trước, tỉ lệ để đưa chú em sang đó chỉ có 10% , lúc đưa sang có lẽ sẽ rất đau đớn cần chú em phải chống đỡ được, không được ngất đi, nếu không chắc chắn chết, nếu qua đó được còn cần chú em nhập vào thân xác của thằng cha ăn mày đó, cần phải khống chế được thân xác của hần mới gọi là thành công, chú em chắc chắn muốn thử chứ ?

Thần đèn hỏi lại một lần nữa .

Im lặng suy nghĩ một lúc lâu Lâm Quân cắn răng nói :

_ Em đi, em không muốn sống như thế này đâu .

_ Rồi giờ anh thu linh hồn chú vào đây rồi bắn luôn, cố gắng chịu đựng nhé .

Thần Đèn nói xong lòi ra một viên cầu màu đen , từ đó toát ra một lực hút mãnh liệt . Lâm Quân không chống cự để bị hút vào đó, trước mắt Lâm Quân tối đen, đột nhiên vang lên tiếng thần đèn : " anh bắt đầu đây, chúc chú em may mắn, nếu chú về đây được nhớ tới gặp anh, à xin lỗi vì đã lợi dụng chú mày nhé " .

Thần đèn cầm cây nỏ hướng vào cái gương tìm người bóp cò, viên đạn chứa linh hồn của Lâm Quân bắn đi trong chớp mắt đã bay vào cái gương .

Thần đèn lầm bầm :

_ Hy vọng chú mày đừng trách anh, vì chủ nhân cả thôi .

Về phần Lâm Quân, chưa kịp định thần vì câu nói của thần đèn thì bỗng nhiên phát hiện linh hồn bị bắn đi, trước mắt tối đen nên hắn không biết đã xảy ra chuyện gì, đột nhiên hắn cảm giác từng trận đau đớn, đau tới mức mãnh liệt, cứ như bị hàng ngàn hàng vạn con kiến ăn thịt người cắn xé, hắn suýt ngất đi nhưng bỗng nhớ tới lời nói của thần đèn nên hắn cố nhịn xuống, thời gian trôi qua từng giây từng phút, hắn cảm nhận như mình đã trải qua hàng thế kỷ, khi hắn đã chịu hết nổi bỗng nhiên viên đạn màu đen chọt mở ra, hắn thấy ánh sáng nên linh hồn hắn chui ra ngoài, trước mắt là một đường phố đông đúc người qua lại, hắn có cảm giác như mình đã về thời cổ đại, trang phục của mọi người rất lạ lẫm, bỗng nhiên hắn nhớ tới lời thần đèn nên vội tìm thân xác của tên ăn mày .

Lâm Quân thấy ở góc đường có một xác chết, mặt mũi giống hắn y như đúc, nhưng có vẻ hơi dơ bẩn, có lẽ rất lâu rồi tên ăn mày chưa rửa mặt, hắn bỗng thấy kinh tởm, nhưng sinh tử trước mắt hắn đành gác lại . Tên ăn mày hắn là chết chưa lâu nên xác chết cũng chưa có thối rữa, hắn đành nhắm mắt xuôi chân bay về phía tên ăn mày .

Linh hồn Lâm Quân bay vào thức hải của tên ăn mày, thực kỳ lạ là linh hồn hắn hợp lại với thân xác tên ăn mày thành một thể, thân xác tên ăn mày không có bài xích hắn . Sau khi đã làm chủ được thân thể mới, Lâm Quân mở mắt ra, Đập vào mắt là hình ảnh người người chỉ chỉ chỏ chỏ hắn, bỗng có người hét toáng lên :

_ Ôi mẹ ơi zombie sống lại kia bà con ơi .

Người dân xung quanh một trận hỗn loạn, mọi người chạy trốn chết còn Lâm Quân thì ngạc nhiên lầm bầm :

_ Mẹ ơi, dị giới cũng có zombie à, ta không đi nhầm vào thế giới Resident Evil chứ .

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4: Ăn Mày Cũng Cần Phải Có Học Thức

Nhìn mọi người vừa hét vừa chạy, Lâm Quân rất là nghi hoặc, không lẽ ta giống zombie thế sao, bỗng hắn nhớ tới một chuyện tên này đáng lẽ phải chết rồi chứ nhỉ giờ sống lại cũng hơi giống zombie thật . Nghĩ thế hắn đành chạy đi chỗ khác .

Lâm Quân cất bước định đi bỗng nhiên 1 lượng tin tức khổng lồ tràn vào đầu hắn, thì ra đây là ký ức trước đây của tên ăn mày, đầu hắn đau văng đi, trước mắt hoa lên bỗng nhiên hắn gục xuống, ngất tại chỗ .

Đám người thấy hắn gục xuống nên cũng ngừng chạy, đứng yên đưa ánh mắt hiếu kỳ nhìn sang, họ quan sát kỹ mới thấy, tên này cũng không giống zombie lắm . Chợt trong đám người có một người lên tiếng :

_ Kì lạ, ta nhớ là tên ăn mày này buổi sáng mới bị chó dại cắn chết mà, không lẽ hắn không sao, hay là sức sống của hắn rất mạnh, chứ ta thấy hắn cũng không giống zombie lắm .

Một đám người nghe thế cũng ào ào đồng ý, một tên nói :

_ Vậy mà nãy thằng nào kêu làm bố mày sợ chết khiếp, hắc hắc không chết thì kệ hắn đi .

Nói xong tên này bước đi, mọi người thấy thế cũng dần dần tản đi hết, một tên ăn mày thôi, không cần phải quan tâm .

Lâm Quân cứ lơ lửng nằm đó, không biết đã qua bao lâu bỗng có một tên ăn mày đi ra, hảo tâm khiêng hắn đi . Tên đó lầm bầm :

_ Mk hôm nay bố mày phát thiện tâm một lần vậy, làm ăn mày cũng không dễ dàng gì .

Không biết đã qua bao lâu, Lâm Quân dần dần mở mắt ra, đập vào mắt là một ngôi miếu đồ nát, trước mặt hắn có một tượng phật Quan Âm Bồ Tát nhưng đã bị tàn phá gần hết, xung quanh gạch đổ lổn nhổn, hắn nhìn trong góc còn có 1 cái lư hương bằng đá rất lớn nhưng bám đầy tro bụi, hắn thì nằm trên một cái bàn gỗ thô sơ, nằm rất là đau lưng nên hắn mới tỉnh dậy chứ nếu không hắn muốn nằm nghỉ thêm một chút .

Sau khi tiếp nhận hết trí nhớ của tên ăn mày này hắn mới biết tên này cũng tên là Lâm Quân 12 tuổi nhỏ hơn hắn 6 tuổi , lúc nhỏ cuộc sống của hắn cũng khá tốt nhưng từ lúc cha mẹ hắn mất đi, hắn một thân một mình, hắn quá yếu đuối nên đã bị người ta cướp hết tài sản và bị đuổi ra đường làm ăn mày, lý do tên này chết cũng thực khôi hài .

Buổi sáng hắn ra đường tìm đồ ăn, bỗng thấy một cái bánh bao bị rớt, hắn chạy lại định cầm lên ăn thì không biết từ đâu có một con chó cực to nhảy ra, hắn đoán là con chó cũng muốn ăn nên đại chiến với con chó 300 hiệp, cuối cùng nhờ một thân lực lượng mà con chó đã đánh bại hắn, lúc con chó nhảy tới chỗ cái bánh bao, hắn không cam tâm nên vớ lấy một cây gậy chọc vào bị con chó, con chó tức giận quá nên cắn hắn một phát vào chân, ặc không may là con chó này bị đại nên tên ăn mày đành ôm hận về với vòng tay của chúa, ặc làm quý cũng làm quý đôi chứ không no được .

Sau khi biết được ký ức của tên ăn mày Lâm Quân thảm thán :

_ Ngươi thật là tội, yên tâm, ta đã lấy thân xác này của ngươi thì ta sẽ làm cho ngươi nổi tiếng khắp thiên hạ .

Lâm Quân còn biết được rằng thế giới này tên là Đại Địa Cầu, cơ bản giống Địa Cầu nơi hắn ở, có điều thế giới này lớn gấp 10 lần thế giới của hắn nên mới có tên là Đại Địa Cầu, nơi hắn đang đứng có tên là Việt Quốc, một quốc gia nhỏ nhoe trên thế giới . Lâm Quân còn biết được rằng con người ở đây có sức mạnh rất lớn, có thể học tập võ thuật, bản thân tên ăn mày không có khả năng học võ nên mới phải làm ăn mày, người bình thường ít ra cũng có 1 ít sức mạnh, cơ bản là mạnh gấp 10 lần người bình thường ở thế giới hắn sống . Thế giới này cũng ở năm 2013 nhưng vẫn ở trong thời kỳ cổ đại chứ không phải thời kỳ KH-KT . Nghe nói vào thời vua Tần Hoàng của nước Tung Quốc đã tìm ra cách nâng cao sức mạnh của con người nên từ đó chuyển sang nền văn minh Ma – Võ . Nghe nói ở phương Tây xa xôi con người ở đó học tập ma pháp và đầu khí .

Lúc nhỏ tên này có đọc ít sách nên mới biết trên thế giới này đẳng cấp của người học võ được chia thành 10 cấp cơ bản :

Cấp thấp võ sĩ gồm 3 cấp nhỏ, đây chỉ là mới nhập môn, họ chỉ có địa vị cao hơn người thường một chút, đa số người dân trên thế giới đều ở cấp độ này. Ở cấp này chỉ cần rèn luyện chăm chỉ là có thể tấn cấp dễ dàng .

_ Võ Binh : mạnh gấp 10 lần người thường, học rèn luyện thân thể . Phải làm thân thể khỏe mạnh trước mới có thể rèn luyện tiếp về sau .

_ Võ Tốt : mạnh gấp 2 lần Võ Binh , học rèn luyện kinh mạch . Khai thông toàn bộ kinh mạch để có thể thu nạp được những nguyên tố trong không khí . Tên ăn mày thì không có kinh mạch từ nhỏ nên không học được bước này .

_ Võ Sĩ : mạnh gấp 2 lần Võ Tốt , học rèn luyện xương cốt . Xương cốt phải chắc chắn mới có thể chống đỡ được nguyên tố ở trong cơ thể, nếu không bị nguyên tố ăn mòn, người luyện võ sẽ mất hết xương, sống không bằng chết .

Cấp trung võ sĩ gồm 3 cấp nhỏ, lên đến đây, mới chân chính là người luyện võ, có sức mạnh hơn người, được hưởng rất nhiều đặc quyền, họ chiếm 10% dân số, là tầng lớp trung bình trong xã hội . Không phải ai cũng có thể lên được tới cấp độ này, ở cấp độ này phải hấp thu đủ nguyên tố mới có thể tấn cấp .

_ Võ Sư : mạnh gấp 10 lần Võ Sĩ, hút các nguyên tố tương ứng với cơ thể để cường hóa thân thể cũng như làm mạnh chính mình, cơ thể con người có các thuộc tính như Kim, Mộc, Thủy, Hỏa, Thổ, và một số thuộc tính diễn sinh từ các thuộc tính trên như Phong, Lôi, Quang, Âm, Hỏa Thạch, Nham Thạch, Băng, Sương Mù..... .

_ Võ Tướng : Mạnh gấp 10 lần Võ Sư, đến đây mới bắt đầu học những chiêu thức tương ứng với nguyên tố trong cơ thể, có thể phát ra sức mạnh cực đại .

_ Võ Quân : Mạnh gấp 10 lần Võ Tướng, bước đầu câu thông với tự nhiên và tìm hiểu tự nhiên .

Cấp cao võ sĩ gồm 3 cấp nhỏ, lên đến cấp độ này tấn cấp sẽ phi thường khó khăn, không những cần hấp thu đủ nguyên tố mà còn phải lĩnh ngộ được tự nhiên, nếu lĩnh ngộ tốt có thể diễn sinh ra những thuộc tính mới như Thủy sinh Mộc, Mộc sinh Hỏa, Hỏa sinh Thổ ..... Số người ở cấp độ này chỉ chiếm 1% tổng dân số, thuộc tầng lớp cao, thường thường là bá chủ một phương .

_ Đại Địa võ sĩ : Mạnh gấp 100 lần Võ Quân, có thể hít thở hoặc sống trong đất, cơ bản thông hiểu được sức mạnh của tự nhiên .

_ Hải Dương võ sĩ : không thể so sánh với Đại Địa võ sĩ, có thể chiến đấu trong nước, hít thở được như cá, đã diễn sinh được một thuộc tính .

_ Thiên Không Võ Sĩ : không thể so sánh với Hải Dương võ sĩ, có thể bay, đã hiểu được tự nhiên, đạt đến trình độ thiên nhân hợp nhất .

Trên cao cấp võ sĩ là Võ Thánh, cơ bản tên ăn mày không biết, chỉ chiếm 0,1 % tổng dân số .

Trên Võ Thánh có một cấp độ là Võ Thần, nhưng chỉ nghe nói có trong truyền thuyết .

Lâm Quân đang suy tư xuất thần bỗng có một giọng nói vang lên :

_ Tỉnh rồi à? Ăn chút gì đi .

Lâm Quân quay lại thì thấy một tên ăn mày đang đứng đó, cũng tầm tuổi hắn, tay cầm 1 cái bánh bao đã cứng ngắt đưa đưa sang . Lâm Quân rất cảm động bỗng thấy trong bụng đói đói cầm cái bánh bao của hắn ăn luôn . Cái bánh bao cứng ngắt, hơi hám nhưng Lâm Quân cảm giác ăn rất ngon, trên mặt hắn đã rơi nước mắt từ bao giờ . Rất lâu rồi chưa có người nào tốt với hắn như thế . Từ lúc cha mẹ hắn mất đi hắn chưa bao giờ có cảm giác như thế .

Ăn xong Lâm Quân nói :

_ Cảm ơn người anh em đã cứu tôi, xin hỏi tên người anh em là gì ?

_ À ta xin tự giới thiệu, đi không đổi tên, ngồi không đổi họ, ta tên là Đặng Tùng, tuy ta làm ăn mày nhưng ta cũng có phong cách của một tên ăn mày văn minh lịch sự, thấy chú em ngất giữa đường nên anh phát thiện tâm cứu giúp, ài ăn mày cũng không dễ dàng gì .

Tên ăn mày dương dương tự đắc nói .

_ Ấc Đặng Tùng, tên này sao mình nghe quen quen, đợi đã hình như thằng này mình gặp ở đâu rồi thì phải, ặc nhớ ra rồi, hình như mình có 1 thằng bạn cũng giống tên này, không lẽ trùng hợp vậy sao ?

Lâm Quân nghi hoặc nhưng miệng thì cười nói :

_ À tôi tên Lâm Quân, cảm ơn người anh em nhé .

_ Hắc hắc vậy được rồi, haiz, anh em mình giống nhau nên anh mới cứu chú.

Tên ăn mày thương cảm nói .

Lâm Quân tính trả lời thì nhìn thấy tay chân Đặng Tùng rất kỳ lạ, chân thì có vẻ như bị bệnh gì đó, mủ chảy ra phát ón, tay thì giống như gãy rồi nhưng mà rõ ràng này thằng này đưa bánh bao mình bằng cái tay đó mà, rõ ràng thằng này cũng đang đứng như chưa có chuyện gì xảy ra . Tay thằng này cầm 1 cây gậy, trên đầu đội cái mũ nhìn hài hài, mặt mày thì chảy máu từ lúm, 2 con mắt bị che lại giống như người mù . Tò mò Lâm Quân mới hỏi :

_ Ách ông anh, tay chân với mặt ông anh bị sao thế .

_ Hắc chú khờ quá, thời buổi này ăn mày rất khó khăn, phải giả thương tích người ta mới cho tiền, chân thì anh làm giả bị bong, tay thì giả gãy, mắt giả mù, mặt thì anh trét ít máu heo vào hắc hắc hắc.

Đặng Tùng vừa cười ti tiện vừa nói .

Ấc thật là cao minh, thì ra có cách ăn mày như thế sao? Lâm Quân vẫn tò mò nên hỏi :

_ thế anh cầm cây gậy làm gì ?

_ À cây gậy của anh mày có 1 cái tên rất vang dội “Đà Cầu Bồng” hay có thể gọi là “Gậy Đánh Chó” hắc hắc , ăn mày có 1 kẻ thù tự nhiên đó là cầu nên phải xài gậy này để đập những con cầu tranh thức ăn với mình.

Đặng Tùng vừa cười vừa giải thích .

Ấc thú thật đây là tên ăn mày phong cách nhất mà Lâm Quân từng gặp, biết giả dạng lừa đảo lòng tốt của người ta, thật đúng với câu nói : " làm ăn mày cũng phải có học thức mới khá lên được " .

Sau đó 2 người không nói chuyện với nhau, Lâm Quân còn mệt nên đành đi ngủ, bỗng hắn nhớ tới một việc là mình nên vào xem thế giới Thiên Long Bát Bộ coi xem như thế nào . Hắn đưa ra suy nghĩ vào thế giới Thiên Long Bát Bộ, đột nhiên trước mắt hắn tối sầm lại sau đó sáng lên, bỗng có 1 giọng nói máy móc vang lên : " Bạn đưa ra yêu cầu vào thế giới Thiên Long Bát Bộ, mời đưa ra mật khẩu " .

Lâm Quân nhớ đến lời Đền Thần nên nói : " anh thần đền đẹp trai khoai to " .

_ Mật khẩu thích hợp, còn 10s bạn sẽ được đưa vào thế giới Thiên Long Bát Bộ, 10 9 8 7 6 5.....2 1 0 . Bắt đầu vào .

Giọng nói máy móc lại vang lên , Lâm Quân Thấy trước mắt tối đi .

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5: Lặn Đầu Vào Thế Giới Thiên Long Bát Bộ

Sau khi mở mắt ra đập vào mắt Lâm Quân là hình ảnh màu xanh dương, hình ảnh rất giống Thần Đền nhưng có vẻ nhỏ hơn, hình ảnh đó đang đưa mắt nhìn Lâm Quân, trên miệng thì nở một nụ cười tà dị, nhìn rất muốn đâm . Hư ảnh đó lên tiếng : hắc chủ em đã vào rồi à, anh là đệ Thần Đền, đại ca nhờ ta giúp chủ em, bây giờ chủ muốn chơi phải gì đầu tiên, có hẳn 10 phái cho chủ chọn .

Trò chơi Thiên Long Bát Bộ có 10 môn phái chính :

- _ Thiên Sơn : sát thủ trời sinh, sống nơi băng giá nên tất cả chiêu thức đều có thuộc tính băng, vũ khí thường dùng là Hoàn.
- _ Nga mi : bác sĩ trời sinh, chiêu thức khá phức tạp vì kết hợp chiêu thức của 2 phái Võ Đang và Thiếu Lâm, có nhu có cương, uy lực rất mạnh mẽ, vũ khí thường dùng là song kiếm
- _ Thiếu Lâm : trâu vàng chính hiệu, mình đồng da sắt rất khó bị tổn thương, thích hợp đánh giáp lá cà, vũ khí thường dùng là trường hoặc thương
- _ Mộ Dung : nổi tiếng với chiêu “ Gậy ông đập lưng ông “ , võ công xuất quỷ nhập thần, vũ khí thường dùng là kiếm
- _ Võ Đang : nhẹ nhàng mà phiêu dật, nổi tiếng với môn võ công “ Thái cực quyền “; lấy yếu thắng mạnh, lấy tĩnh chế động, vũ khí thường dùng là kiếm .
- _ Minh Giáo : tính nóng như lửa, không sợ chết, các chiêu thức đều là thuộc tính hỏa, vũ khí thường dùng là trường đao được nung rèn từ lửa .
- _ Tiêu Dao : tính thông cảm kỳ thi họa, thường ngao du khắp nơi, võ công đa dạng bách biến, vũ khí thường dùng là quạt .
- _ Cái Bang : bốn bề là nhà, võ công chủ yếu là ngoại công nhưng đôi khi ra đòn độc thủ như làm mù, gây tê liệt , vũ khí thường sử dụng là gậy .
- _ Tinh Túc : độc thủ thiên hạ vô song, nội công tiềm tàng vô trùng độc, vũ khí thường dùng là song đoản .
- _ Thiên Long : thuộc dòng dõi hoàng thất Đại Lý, tôn sùng Phật giáo, có khả năng kháng lại chiêu thức mang thuộc tính băng, hỏa, độc, huyền, võ công cách không của phái nội, có độ chính xác cao . Vũ khí thường dùng là Khuyên .

Lâm Quân suy tư một chút rồi chọn phái Thiếu Lâm, bởi lẽ cơ thể bên ngoài của Lâm Quân hiện giờ rất yếu ớt, cần một môn võ công luyện thể nổi tiếng của Thiếu Lâm là Dịch Cân Kinh . Nghĩ thế nên hắn nói : ta chọn Thiếu Lâm .

Tên tiểu thần đền nghe thế bèn nói : ok, thời gian ngươi có thể chơi bây giờ là 10 tiếng, bởi vì tinh thần lực của ngươi bây giờ rất là yếu ớt, đúng giờ nhớ thoát ra, nếu không ngươi chết là chắc, 3 2 1 bắt đầu .

Trước mắt Lâm Quân tối đi, khi mở mắt ra hắn đang đứng trước mặt một ông lão thầy tu râu bạc trắng, trên trán có 6 cái nốt màu đỏ, theo Lâm Quân nhớ thì ông lão này tên là Huyền Tịch, người bá sư của phái Thiếu Lâm . Ông lão nói với Lâm Quân : chàng trai, con có bằng lòng gia nhập phái Thiếu Lâm của ta không ?

Lâm Quân ngạc nhiên nhưng cũng quỳ xuống nói : con đồng ý .

Vậy được, giờ con đã là người của phái Thiếu Lâm ta, con hãy đi tìm đại sư Huyền Nạn để dạy con võ công nhập môn, nói xong ông lão nhắm mắt im lặng .

Ặc vậy là xong rồi à, ta cứ tưởng phải cạo đầu rồi cam kết thực hiện đúng quy định của Thiếu Lâm nữa chứ, thôi ta đi tìm Huyền Nạn vậy, Lâm Quân chạy đi kiếm Huyền Nạn, dựa theo trí nhớ của Lâm Quân thì 2 thằng cha này phải đứng bên cạnh nhau mới đúng, không biết thằng cha Huyền Nạn ở đây nữa .

Sau khi hỏi đường một số NPC trên đường đi, Lâm Quân đã tìm được Huyền Nạn, chỉ thấy thằng cha này đang nằm phơi nắng, bộ dạng rất là thành thoi. Lâm Quân bèn bước tới nói : đại sư, ta là người mới gia nhập phái Thiếu Lâm, Huyền Tịch đại sư bảo ta đi tìm ngài dạy ta võ công .

Huyền Nạn nghe thế, bỗng dưng mở mắt ra, một đôi mắt đục ngầu nhưng ánh lên nét trí tuệ, lão đưa ánh mắt nhìn Lâm Quân từ đầu đến chân rồi nói : nhóc con, thân thể ngươi thật là kém cỏi, muốn học võ công đầu tiên ngươi cứ đi luyện thể đã, xong rồi mới bắt đầu học được . Nói xong lão ném cho Lâm Quân một cuốn sách rồi cũng nhắm mắt im lặng .

F***, mấy thằng cha này nói xong là nhắm mắt, giả vờ cao thâm à . Lâm Quân oán thán nhưng cũng cầm quyển sách lên xem, chỉ thấy bên ngoài cuốn sách đề 3 chữ : Dịch Cân Kinh, cuốn sách tuy rất cũ nhưng miễn cưỡng nhìn cũng có thể hiểu .

Lâm Quân mở ra xem, đột nhiên không hiểu ra sao một lượng lớn tin tức tràn vào đầu hắn, đầu hắn như muốn nổ tung ra, nhưng may là nó chỉ diễn ra trong 1 lát, khi định thần lại thì Lâm Quân mới biết đây là cách tập luyện Dịch Cân Kinh .

Dịch Cân Kinh bao gồm 24 thức :

- _ 12 thức đầu : là những bí quyết nhập môn, mục đích luyện là để khí và lực luôn đi đôi với nhau, làm cho tinh thần sung túc, người luyện như được hoá gân chuyển cốt vậy .

12 thức sau : là những thể luyện dẫn dắt học giả đến với cảnh giới của nội công thượng thừa, tùy ý mà dẫn khí tới mọi nơi trong cơ thể cường hoá thân thể bao gồm : kinh mạch, cơ bắp, nội tạng ..... .

Lâm Quân bắt đầu luyện tập, thật kỳ lạ là Lâm Quân tập tới đâu, thông suốt tới đó, không có gì trở ngại được hần, chỉ một lúc là hần đã tập luyện xong 12 thức đầu, tập luyện thành thực giống như hần đã tập thể này trăm ngàn lần, đột nhiên hần thấy bản thân mình như được thoán thai hoá cốt, trên người Lâm Quân chảy ra một lớp màu đen nhìn ghê người, bốc mùi hôi tanh tưởi . bết dính cả vào quần áo. Lâm Quân thấy ghê người nên đành đi kiếm một chỗ tắm, hần kiểm mãi thấy có một hồ nước trong vắt, hần mừng rỡ nên nhảy ùm xuống tắm .

Sau khi tắm xong Lâm Quân bước lên bờ, hần cảm thấy cơ thể mình tràn đầy lực lượng, làn da hần trắng nõn lạ thường, hần soi mình vào nước rồi cười hắc hắc : làn da trắng trẻo, mũi cao, mắt sáng, hắc đây không phải là ta sao, hắc hắc không ngờ bố mày có ngày đẹp trai như thế này, hắc hắc hắc . hần vừa nghĩ vừa nở nụ cười hèn mọn .

Tự sướng xong Lâm Quân bắt đầu đi giặt quần áo, giặt xong hần đành đem phơi. Sau đó hần tập luyện tiếp Dịch Cân Kinh 12 thức cuối . Cũng thông suốt như thế, hần hoàn thành 12 thức cuối, bỗng hần cảm giác trong người mình có một luồng khí, hần cảm giác mình có thể điều khiển được nó . Lâm Quân dẫn dắt luồng khí đến tay mình, bỗng hần cảm thấy một cảm giác đau đớn ở cánh tay ấy, Lâm Quân hoảng hồn, hần điều khiển luồng khí đi chỗ khác, ặc luồng khí đi đến đâu thì chỗ đó đau đớn, Lâm Quân sợ quá đành điều khiển luồng khí trở lại cánh tay, Hần thầm nghĩ : **, đành chịu đau tay vậy, này hoảng quá suýt nữa làm luồng khí chạy tới giữa 2 chân, ặc ặc may thật . Hần thầm nghĩ thế .

Con đau kéo dài tầm 5 phút, Lâm Quân cả đầu chảy toát mồ hôi lạnh, hần kinh hoàng nghĩ : **, may mà có 5 phút không anh mày chắc cũng teo rồi, ờo võ công quái gì mà cứ như tà công ấy, ** học nữa . Hần bực tức thầm nghĩ .

Lâm Quân bực mình nên tìm cách phát tiết, hần dậm dậm vào tảng đá bên cạnh, đột nhiên hần cảm thấy kỳ lạ, một tay của hần rất rát, còn một tay thì không sao, cái tay không sao chính là cái tay mà hần vừa dẫn luồng khí vào đó, hần ngạc nhiên dậm dậm cánh tay đó vào tảng đá vài lần nữa nhưng chẳng thấy gì, tuy là dậm rất nhẹ nhưng đáng lẽ phải đau đớn một ít chứ . Hần thầm nghĩ thế nên cứ dậm âm ỉ . 1 phút rồi 2 phút hần cũng chả thấy gì, còn tảng đá thì đã có một ít vết rạn nứt . “ Không lẽ luồng khí đó có tác dụng cường hoá cơ thể à, ặc không lẽ đúng thật, luyện võ gì cứ như hành xác ấy, thôi ** ** hành xác thì hành xác, vì tương lai con em chúng ta, ta đành hi sinh vậy “ .

Lâm Quân nghĩ thế nên bắt đầu tập tiếp, lần này hần chia luồng khí thành nhiều luồng nhỏ, tràn đi khắp thân thể của hần, mới bắt đầu tuy rất đau nhưng từ từ hần thấy cảm giác khá hơn trước, không còn đau đến mức nhe răng nhếch miệng nữa . Mỗi lần chịu qua đau đớn, hần càng cảm thấy cơ thể mình mạnh hơn, mừng rỡ hần tiếp tục hành xác chính mình .

Lâm Quân tập luyện hồn nhiên không để ý đến thời gian, đột nhiên có một giọng nói vang lên trong đầu hần, đã hết giờ, mời ngài mau chóng thoát ra, nếu không ngài sẽ chết .

Tuy tập chưa đã nhưng Lâm Quân đành đưa ra suy nghĩ thoát ra, ồm một tiếng, hần tỉnh dậy . Nhìn xung quanh thì trời vẫn còn chưa sáng, tên Đặng Tùng vẫn còn đang ngáy O O . Thấy thế Lâm Quân định ngủ tiếp nhưng tỉnh lực cứ tràn đầy làm hần không sao ngủ được . Hần đành rời giường sớm tiếp tục tập Dịch Cân Kinh .

Sau vô số lần hành xác thì Lâm Quân là đi, hần bắt đầu cảm thấy mệt mỏi và đói bụng, nhưng không có gì ăn nên hần đành đi nằm tiếp .

Trần trọc mãi không ngủ được Lâm Quân toát ra ý đùa dai . Hắc hắc 2 tiếng hần chạy ra ngoài kiếm 1 tấm vải trắng, trùm lên đầu, theo trí nhớ trước kia của hần thì thằng bạn của hần rất sợ ma, nhiều lần hần đã dọa bạn hần suýt đánh ra quần . Hắc hắc, không biết tên Đặng Tùng này sợ ma không nhỉ, hắc hắc hắc . Âm hiểm cười 2 tiếng hần bắt đầu hành động .

Cạch, cạch, cạch . Đặng Tùng đang ngủ mê, đang mơ về những em gái xinh xắn thì chợt nghe thấy tiếng động lạ, hần mở mắt ra thì không thấy gì cả, tất cả đều bình thường, Đặng Tùng tưởng mình nghe nhầm nên nhắm mắt ngủ tiếp .

Cạch, cạch, cạch, Tiếng động lạ tiếp tục vang lên, Đặng Tùng mở mắt ra, vẫn không thấy gì, hần định nhắm mắt ngủ tiếp thì nghe thấy một tiếng nói : Trả cho ta..... trả mắt cho ta..... khặc khặc khặc..... trả đây..... Ta muốn có mắt.....khặc khặc .

Đặng Tùng sống lưng lạnh toát, hần cứ niệm trong lòng : Nam mô a di đà phật, nam mô a di đà phật, bỏ tất cứu con . Chợt hần thấy có một bàn tay đập lên vai hần, bàn tay khô quắt, chỉ còn da bọc xương, móng tay thì đỏ lòm, chợt hần lạnh cả người, rồi ngất xỉu tại chỗ .

Ặc, xiu rồi à, sao tên này nhát thế, ta còn chơi chưa đã nữa mà, còn nhiều trò đẳng sau nữa mà, hắc hắc hắc . Lâm Quân lầm bầm nói, chợt Lâm Quân ngửi thấy một mùi khai nồng nặc, rõ ràng là bốc lên từ người Đặng Tùng . Ặc ** đánh dâm luôn à, thôi chết ta . Bực mình Lâm Quân quay về chỗ ngủ của hần .

Sáng hôm sau, khi Lâm Quân tỉnh dậy nhìn qua chỗ Đặng Tùng thấy hần vẫn ngủ, Lâm Quân đành đi qua gọi hần .

Câu đầu tiên tên Đặng Tùng nói là : người anh em, người chưa bị ma ăn thịt hả ?

Ặc, chỗ này có ma hả ? Lâm Quân giả vờ sột sệt nói

Hôm qua có mà, ta thấy rõ ràng, ta cứ tưởng bị nó ăn thịt rồi chứ .

Phải không đó, thế hôm qua người anh em thấy gì ? Lâm Quân hỏi lại

Đặng Tùng nào dám nói mình bị ma dọa sợ nên hần đành chém gió : hôm qua có một con quỷ dạ xoa mắt xanh mũi đỏ, tính ăn thịt chú mày, anh thấy thế

nên ra đại chiến với nó 300 hiệp, cuối cùng cả 2 lưỡng bại câu thương, hắc chủ phải cảm ơn anh đi, không thì chủ bị nó ăn rồi đó . Đặng Tùng gương mặt đường đường chính chính nói

Ặc vậy em cảm ơn anh nhé, không có anh em treo rồi . Lâm Quân cười cười nói .

Ừ không có gì . Đặng Tùng gương mặt đương nhiên nói .

À, mà em thắc mắc, tại sao ở đây lại có mùi nước đái . Hắc hắc, dám chém gió với anh à, xem ngươi trả lời thế nào. Lâm Quân cười đều nghĩ .

Đặng Tùng ngượng chín mặt nhưng vẫn chém gió nói : chú em không biết gì rồi, mùi này là mùi của con mà đó .

À, ra thế, em cứ tưởng anh đái chứ . Lâm Quân gương mặt tựa cười như không cười nói .

Ấy ấy chú em cứ nghĩ xấu anh không . Đặng Tùng xấu hổ đỏ mặt nói .

Hắc hắc, tên này thật là thú vị nhe, tối nay anh đoạ tiếp, hắc hắc hắc .

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6: Trần Thi Giang

Sau khi đi ăn sáng với nhau xong , Lâm Quân và Đặng Tùng bắt đầu một ngày mới của mình, 2 người đi kiếm tiền sống qua ngày .

Theo như Đặng Tùng kể thì Lâm Quân đang ở một thành trì có tên là thành DaLat, Thành này cũng không phải là một thành lớn, chỉ là một toà thành nhỏ của Việt Quốc thôi .

Đặng Tùng thì ăn mày chuyên nghiệp rồi, được người ta cho tiền liên tục với cái vẻ ngoài như sắp chết của hắn, mà tên Đặng Tùng này cũng rất là vô sỉ, hắn gặp ai cũng bù lu bù loa, nước mắt nước mũi tèm lem xin xỏ, hắn kể chuyện của hắn mà cứ như phim ấy, nào là cha mẹ mất sớm, bị đánh đập thường xuyên, không có gì ăn, đã thế còn tàn tật, bla bla...

Còn Lâm Quân thì cứ ngờ ngờ ngác ngác đi theo Đặng Tùng, tính ra đây là lần đầu Lâm Quân làm đệ tử Cái Bang nên hắn cũng chưa thích ứng, hắn chỉ có mỗi việc giúp tên Đặng Tùng lê bước đi, người ta thấy thương thì cho hắn ít .

Ở thế giới này xài tiền tính theo đồng, một buổi sáng 2 tên đệ tử Cái Bang xin xỏ kì kèo mãi mới được hơn 100 đồng, đủ để 2 tên ăn uống trong 1 tuần . Sau khi xin xong thì 2 tên ngồi nghỉ với nhau . Lâm Quân tò mò mới hỏi Đặng Tùng : người anh em, tại sao cậu lại đi ăn xin thế ?

Haiz, ai mà muốn đâu, tôi thì không luyện võ được, cũng không có biết làm gì nên đành đi ăn xin thôi, haiz còn cậu ? Đặng Tùng thương cảm nói .

À thì tôi cũng giống như thế, haiz cuộc sống thật khó khăn, mà người anh em này, cậu có ước mơ không ?

Ai mà chả có ước mơ, tôi muốn tôi một ngày nào đó có thể không lo cơm ăn, áo mặc, còn cậu thì sao ?

Lâm Quân suy nghĩ một lát rồi trả lời : tôi muốn quân lâm thiên hạ ! Hắn đã suy nghĩ từ lâu rồi, sự thật là hắn đã chết, được sống một cuộc sống mới, tại sao không làm nên một sự nghiệp thiên cổ, hắn không muốn có một cuộc sống tầm thường vô vị .

Ai ngờ tên Đặng Tùng nghe xong ôm bụng cười : ha ha ha, ta vừa nghe cái gì đây, một tên ăn mày muốn quân lâm thiên hạ, hắc hắc cậu có bị điên không thế, hahaha .

Không, tôi nghiêm túc . Lâm Quân nghiêm mặt lại nói .

Ặc ặc, ước mơ là tốt, nhưng mà cậu mơ cao sang quá đó, hahaha . Đặng Tùng tiếp tục ôm bụng cười như chưa từng được cười .

**, cười chết mày luôn đi, anh mày nói thật mà . Lâm Quân buồn bực thầm nghĩ .

Bỗng nhiên người trên đường chạy loạn cả lên, 2 người vừa nhìn lại thì thấy một đoàn xe ngựa xa hoa đi qua, đi trước là một người mặc áo giáp màu đen nhìn rất là uy vũ, phía sau là một chiếc xe ngựa màu vàng rất xa hoa, kéo xe là loài ngựa mà Lâm Quân chưa bao giờ thấy . Nó to hơn ngựa ở thế giới trước của hắn, có màu đỏ, 2 lỗ mũi phun ra khói . Tên đi đầu tiên hét lên : tránh đường ra cho chúng ta đi qua, ai không tránh ăn bánh xe ráng chùi .

Lâm Quân vội vọt qua chỗ khác, nhìn lại Đặng Tùng thì hắn còn đứng ngơ ngác ở đó, hai bàn tay nắm thật chặt .

Tên lúc này nói đi tới trước đạp cho Đặng Tùng một phát, Đặng Tùng ngã chổng vó nhưng không nói gì . Lâm Quân thấy thế vội chạy tới nói : ấy, ấy người an hem của tôi bị tàn tật, không đi được, để tôi dắt hắn đi . Tên đó nghe thế cũng không ngăn cản mà chỉ nói : đi đi mau lù ăn mày hôi hám .

Bỗng từ trong xe vang lên tiếng : từ từ đã . Sau đó có một cánh tay vén màn che lên, cánh tay thon dài trắng nõn nà, rồi một cô gái bước ra, cô gái tuổi còn rất nhỏ, xinh đẹp như tiên thiên, mặt mũi xinh đẹp, da trắng nõn nà, thú thật Lâm Quân chưa bao giờ thấy ai đẹp như thế . Cô gái đó nhìn sang Đặng Tùng rồi hỏi : người là Đặng Tùng ?

Đặng Tùng im lặng không nói, hai bàn tay vẫn nắm thật chặt .

Cô gái đó nói tiếp : không ngờ đại thiếu gia lúc xưa giờ đi làm ăn mày, haha thế sự thật vô thường, cha mẹ ta còn tính gả ta cho người nữa chứ , hahaha .

Không cần cô quan tâm . cuối cùng Đặng Tùng cũng thốt ra một câu .

Tên lúc này đi dẹp đường nghe thế thét lên : người là cái thá gì mà dám nói thế với tiểu thư của chúng ta, tiểu thư chúng ta nói chuyện với người là khai ân đối với người lắm rồi, người muốn chết à ? Tên đó định lao lên thì cô gái nói : Thôi, A Đại, chúng ta đi .

Tên đó nghe thế nên ngừng tay, nhưng ánh mắt rất oán độc nhìn Đặng Tùng . Lâm Quân thì ngơ ngác, không hiểu chuyện gì đã xảy ra .

Cô gái đó đi rồi nhưng Đặng Tùng vẫn đứng thẳng ở đó, ánh mắt chăm chú vào đoàn xe, hai tay vẫn nắm chặt . Cho đến khi đoàn xe đã khuất hẳn mới buông tay ra nói : đi thôi chủ em .

Lâm Quân ngạc nhiên những vẫn đi theo Đặng Tùng, hẳn hiểu có những thứ không nên hỏi, Đặng Tùng muốn nói thì nói . Đi được một lúc, Đặng Tùng nói : Câu ngạc nhiên lắm hả ? Lâm Quân im lặng không nói đợi Đặng Tùng nói tiếp

Cô ấy là Trần Thi Giang, người Trần gia, từng là hôn thê của tôi . Đặng Tùng cười cười nói .

Ặc thế tức là cậu từng là người cùng đẳng cấp với cô ấy, tại sao bây giờ cậu lại thành như thế này ? Lâm Quân ngạc nhiên hỏi .

Ài, chuyện đó qua rồi, cậu đừng hỏi tôi . Đặng Tùng buồn buồn nói .

Thấy Đặng Tùng không muốn nói nên Lâm Quân cũng không hỏi nữa .

2 người đi ăn xin tới tới mới về lại ngôi miếu đồ nát đó . Vừa vào đến miếu Đặng Tùng nói : hôm nay tôi muốn uống rượu, cậu uống cùng tôi nhé . Lâm Quân gật gù đầu .

Đặng Tùng thấy thế đi đến một góc trong ngôi miếu, ngồi xuống móc ra 2 bình rượu nói : hắc không có mời, chỉ có rượu thôi, người anh em thông cảm nhé .

Lâm Quân cũng không có ý kiến gì, lâu lắm rồi hẳn cũng không uống rượu .

Đặng Tùng ngồi xuống mở nắp ra, đột nhiên một mùi rượu thơm ngào ngạt sộc vào mũi Lâm Quân. Đặng Tùng cười nói : hắc hắc, đây là vật dụng duy nhất còn lại của ba tôi, hắc hắc tôi chưa từng uống bao giờ, hôm nay bắt đầu thử .

Đặng Tùng rót cho mình và Lâm Quân mỗi người một ly xong hẳn nói : hôm nay cậu uống với tôi, sau này cậu sẽ là huynh đệ của tôi, có gì cứ nói, tôi sẽ giúp .

Lâm Quân nghe thế cũng nói : anh khách sáo quá, hôm nay buồn anh cứ uống cho thoải mái đi .

Cạn, cạn .

2 người chỉ cạn với nhau mà không ai nói gì . Qua 3 tuần rượu lúc 2 người đã ngà ngà say, Đặng Tùng mới mở lời : hắc, lúc xưa tôi từng là đại công tử của Đặng gia, còn cô ta tên Trần Thi Giang, từng là hôn thê của tôi .

Vậy chuyện gì đã xảy ra ? Lâm Quân tò mò hỏi

Đặng Tùng hớp một ngụm rượu rồi bắt đầu kể .

Thì ra Đặng Tùng từng là người của một danh gia vọng tộc, cuộc sống của hắn cũng khá tốt đẹp . Trần Thi Giang là người của Trần gia, bố mẹ 2 nhà là bạn bè thân thiết với nhau nên đã định hôn ước cho Đặng Tùng và Thi Giang . 2 nhà lúc đó cũng môn đăng hộ đối nên không có chuyện gì xảy ra . Nhưng khi Đặng Tùng lên 6 tuổi thì nhà hắn bị diệt tộc, nguyên nhân là vì cha hắn trong lúc vô tình đã có được một cuốn bí kíp võ công . Ông ta cứ tưởng không ai biết nhưng tin tức bị lộ ra ngoài nên cả gia tộc bị diệt . Đặng Tùng may mắn không chết nhưng cũng bị đánh tàn phế kinh mạch nên hắn không tập võ được . Còn về phần Trần gia, tuy biết Đặng Tùng còn sống nhưng cũng lạnh nhạt với hắn, thời gian đầu còn giúp đỡ hắn một ít nhưng khi biết hắn đã bị phế thì bắt đầu lạnh nhạt dần . Kể cả Trần Thi Giang, là bạn thanh mai trúc mã của hắn thì dần dần xa lánh hắn . Lúc đầu hắn cứ nghĩ Thi Giang thấy hắn là phế nhân nên xa lánh hắn, nhưng tình cờ hắn biết được thì ra không phải thế . Thi Giang được cha mẹ cô ấy hứa gả cho Nguyễn gia, cũng là một đại gia tộc, vì không muốn Nguyễn gia đối phó hắn nên cô ấy đành lạnh nhạt .

Đặng Tùng vừa khóc vừa kể còn Lâm Quân chỉ lắng lắng nghe . Bỗng Đặng Tùng thốt ra một câu : huynh đệ, ta không cam lòng, ta muốn trở nên mạnh mẽ hơn, ta muốn trả thù, ta muốn đoạt lại Thi Giang . Nói xong Đặng Tùng gục xuống ngủ .

Lâm Quân chỉ lắng lắng khiêng hắn lên cái bàn gỗ và lấy 1 tấm vải đắp cho hắn . Lâm Quân thật sự muốn giúp người bạn này, nhưng tạm thời hắn chưa

nghĩ ra cách .

Bỗng đột nhiên linh quan loé lên trong đầu Lâm Quân . Hắn nghĩ, tại sao bị phế kinh mạch không thể luyện võ . Nguyên tố tại sao nhất thiết phải chứa trong kinh mạch, không lẽ nguyên tố không chứa được trong từng tế bào của cơ thể sao .

Vì Lâm Quân đến từ thời đại mà Khoa học Kỹ thuật rất phát triển nên hắn suy nghĩ không giống người ở đây .

Lặng lặng suy tư, chợt Lâm Quân như nghĩ ra điều gì đó, bỗng thét lên : Ồ rê ca. ....

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 7: Công Năng Đầu Tiên Của Thẻ Bài Thiên Long

Tối hôm qua, khi hắn tập luyện Dịch Cân Kinh ở ngoài đời thực, hắn cảm giác chính mình tập luyện có sự khác biệt khi ở trong thế giới TLBB, hắn đang suy nghĩ thật ra tại sao lại có một dòng khí được sinh ra trong cơ thể hắn khi hắn luyện Dịch Cân Kinh, suy nghĩ một hồi hắn ngộ ra, có lẽ luồng khí đó chính là những thứ được hắn hấp thụ từ tự nhiên . Trong thế giới TLBB thì không có nguyên tố mà chỉ có linh khí, còn ngoài đời lại có nguyên tố, chắc hẳn sự khác biệt là vậy đi .

Nghĩ thế nên Lâm Quân bắt đầu tập Dịch Cân Kinh, hắn hoàn thành 24 thức thì thấy có một luồng khí chạy trong người hắn, vì hắn không có kinh mạch nên luồng khí này chạy rất là loạn, hắn thích dần tới đâu thì dần, hắn đành dần đi ra khắp toàn thân, sau một lát đau đớn, hắn cảm giác cơ thể mình đang dần dần tiến bộ . Tình huống cơ thể của hắn và Đặng Tùng là giống nhau, hắn nghĩ hắn luyện được, chắc chắn Đặng Tùng cũng phải luyện được .

Lâm Quân luyện tập suốt đêm cho đến khi hắn mệt lử, hắn mới bắt đầu đi nằm . Tới lúc nằm xuống, hắn tiếp tục phát lệnh đi vào thế giới Thiên Long Bát Bộ . Hắn tiếp tục chọn Thiếu Lâm. Trước mắt tối sầm đi .

Khi mở mắt dậy thì hắn đã ở trong chùa Thiếu Lâm . Tuy hắn muốn tiếp tục học tập Dịch Cân Kinh nhưng thầm nghĩ : chơi game cũng phải lên lv a . Nghĩ thế hắn tiếp tục đi kiếm thăng cha Huyền Nạn, điều khôn khiếp là thăng cha này vẫn đang nằm phơi nắng tại chỗ đó, mắt thì không buồn mở ra, miệng thì nhếch nhếch lên cười .

Lâm Quân tính mở miệng ra thì Huyền Nạn đã dành trước : ê thăng nhóc, luyện tốt chưa, chưa tốt thì tiếp tục đi, đừng làm phiền lão nạp ta phơi nắng, suy nghĩ vấn đề nhân sinh .

Ặc , **, theo ta thấy vấn đề nhân sinh tốt nhất trên đời là XXOO với phụ nữ, hắc lão già này tu mà còn nghĩ mấy thứ đó à, thật là trâu nhe, hắc thăng cha Thần Đèn chính lại NPC thật là ghê gớm, bất quá ta thích, hắc hắc. Lâm Quân hèn mọn nghĩ thầm nhưng mặt ngoài thì hắn vẫn tươi cười đáp : ách, đại sư, tiểu tử đã luyện tốt lắm rồi .

Ồ làm thử ta xem . Huyền Nạn nhàn nhạt nói .

Lâm Quân không nói gì, chỉ hoàn thành 24 thức của Dịch Cân Kinh . Nhưng trong lòng hắn nghĩ thầm : **, NPC mà cũng tinh tướng với anh, anh mà luyện xong anh đập mày đầu tiên .

Tốt lắm, giờ ta sẽ truyền cho ngươi tuyệt kỹ của Thiếu Lâm Tự ta, chú ý làm theo ta .

Huyền Nạn đánh ra từng chiêu thức của Thiếu Lâm :

Phục Hổ Quyền : chiêu cơ bản của Thiếu Lâm .

Kim Cương Phục Ma Khuyến : chiêu đánh lan, nhiều nhất 10 mục tiêu .

Đại Lực Kim Cương Chương : phạm vi đánh 2m, tấn công đơn thể .

Niên Hoa Chi : một môn chỉ pháp, dùng điểm huyết địch nhân .

Ma Kha Vô lượng : tấn công đơn thể, dùng phá giáp địch nhân .

Nhất Phách Lưỡng Tàn : tấn công đơn thể, làm giảm tốc độ mục tiêu .

Như Lai Thần Chương : một môn chương pháp, tấn công đơn thể .

Lâm Quân nhìn được một lúc thì bắt đầu làm theo, thật kỳ lạ là Lâm Quân làm như không có trở ngại gì, chỉ nhìn một lần là có thể bắt chước được, tuy chưa thành thạo lắm nhưng ít ra cũng có hình có dáng .

Huyền Nạn chỉ liếc mắt nhìn một cái, sau đó ném cho Lâm Quân vài quyển bí kíp, gồm có : Di Lạc Hộ Thân, Nhất Vi Độ Giang, La Hán Trận, Sư Tử Hồng, Lễ Kính Như Lai, Kim Trung Trảo, Thiết Bổ Sam, Bách Vô Cầm Kỵ, Vi Đà Chử, Khí Quân Trường Hồng, Minh Kinh Đài, Kim Cương Bát Hoại Thể, Dịch Cân Đoạn Cốt, Điều Hổ Ly Sơn. Tổng cộng 14 môn võ, gồm đủ thể loại luyện thể, gây nhiều địch nhân, phản đòn, tăng lượng máu. ....

Huyền Nạn nhìn bảo : ngươi có quyền lựa chọn 3 môn để học . **, sao trong game được học hết mà, **. Lâm Quân bực mình chửi ầm lên .

Hắc, không chọn ta lấy lại . Huyền Nạn cười nhạt nói .

Lâm Quân đắn đo suy nghĩ cả ngày, bỏ thì thương, mà vưon thì thắng già này không cho phép. Cuối cùng, đấu tranh tư tưởng mãi, Lâm Quân đành chọn Sư Tử Hồng, Kim Cương Bát Hoại Thể và Lễ Kính Như Lai .

Hắc được rồi, giờ ta có một nhiệm vụ cho ngươi đây . Huyền Nạn cười cười nói .

Ặc, nhiệm vụ gì, thưởng lớn thì ta làm .

À, không có thưởng nhưng mà nếu ngươi không làm thì ta phế võ công ngươi, hắc hắc, không có gì là miễn phí đâu ku . Huyền Nạn cười cười nói .

**** thăng già chết tiệt, được rồi ta nhận . Lâm Quân nghĩ thế nên nói : được ta làm .

Nửa tiếng sau, Lâm Quân xuất hiện ở Tung Sơn, và có một nhiệm vụ rất vinh quang là đồ sát khí, lấy móng chân của nó đem về . Lâm Quân sắp điên rồi, phải lấy đủ 500 cái móng chân, tức là hẳn phải đi cắt móng cho mấy con khí vừa bắn vừa hồi, đã thế lũ khí có bao giờ rửa chân đâu, con nào ở mấy chỗ sạch sạch thì đỡ tí, còn hề con nào mà sống ở những nơi bùn lầy hoặc lờ đập sh*t gì đó là ôi thôi, Lâm Quân thề hẳn chưa bao giờ nghe được cái mùi tôm lợm như thế .

Cuối cùng, sau bao gian truân vất vả, Lâm Quân cũng đã hoàn thành được nhiệm vụ, trong lần cắt móng này, Lâm Quân ới 5 lần liên tiếp, 10 lần gặp những con quá tôm không thể tiếp tục làm . Nhưng cũng có cái tốt là Lâm Quân đã lên được lv 9 .

Lâm Quân mặt tái xanh, lê thân xác mệt mỏi về Thiếu Lâm Tự, gặp lại Huyền Nạn được hẳn cho ít điểm kinh nghiệm. Cuối cùng Lâm Quân cũng lên được tới lv 10 . Bổng giọng nói của tên tiểu thần đèn vang lên : hắc hắc, chú em lên lv 10 rồi à, bây giờ chú em sẽ có các quyền hạn sau .

1. có thể chơi tới đa 100 tiếng .
2. chủ có thể mang ít đồ ra thế giới bên ngoài, tới đa là 10 món .
3. chủ này có thể học tập kĩ năng “ Nấu nướng “ .
4. có thể bắt một nhân vật trong game làm nô lệ mang ra ngoài .
5. có thể bắt được một con pet .

Sau khi giọng nói của tên tiểu thần đèn vang lên thì có 1 lượng lớn tin tức chảy vào não Lâm Quân, kĩ thuật nấu nướng, chức năng bắt pet. .... Sau khi xem xong tất cả Lâm Quân nở một nụ cười tà dị . Lâm Quân chọn chức năng bắt nô lệ .

Chức năng bắt nô lệ : ngài có thể bắt nô lệ trong 1 bản đồ, xin ngài cho tôi biết tên nhân vật ngài muốn bắt .

Lâm Quân cười đều nói : Huyền Nạn .

Chúc mừng ngài nhận nô lệ thành công, nô lệ Huyền Nạn là người dạy võ phái Thiếu Lâm, lv 50 . Từ bây giờ hẳn sẽ làm việc cho ngài, ngài có thể đưa hẳn ra thế giới bên ngoài .

Lâm Quân nở một nụ cười thật tươi, trước mặt hẳn là một thần ảnh đang quỳ, không phải Huyền Nạn thì là ai. Đứng lên đi .

Vâng, chủ nhân . Huyền Nạn cung kính đáp .

Từ giờ gọi ta là thiếu gia. Lâm Quân hất hất hàm nói .

Vâng, thiếu gia .

Được rồi, bây giờ ngươi dạy ta tất cả tuyệt kĩ đi .

Thiếu gia à, tinh thông một môn là đủ rồi, tham thì thâm đó, ngài học tốt 3 môn tuyệt kĩ đó là đủ rồi, ta học nhiều nhưng không có tinh thông mấy đâu à . Huyền Nạn khuyên giải .

Lâm Quân trầm ngâm nghĩ thấy cũng có lý, hơn nữa hẳn còn phải học chiêu thức của 9 phái còn lại nữa, tham thì không tốt lắm .

Được rồi, bây giờ ngươi cùng ta đi làm nhiệm vụ . Lâm Quân nói xong hẳn chạy đi bắt đầu làm nhiệm vụ . Từ Kiếm Các, Vô Lượng Sơn cho đến Đôn Hoàng, Tây Hồ .

Khi hán chơi hết 10 giờ chơi, hán đã tấn thăng lên lv 30, ở ngoài chắc tương đương với cấp võ sĩ . Khi ra ngoài hán đã mệt nên nằm ngủ luôn . Vừa ngủ hán cũng không quên chúm thâm trong lòng, tuy thời gian tối đa hán chơi được là 100 tiếng nhưng sự thực thì sau 10 tiếng hán đã không chịu nổi vì mệt mỏi .

Sáng hôm sau, khi thức dậy thì hán thấy Đặng Tùng đã dậy rồi, tên này mặt vẫn tươi cười hơn hờ như chưa có chuyện gì xảy ra. Sau khi gặm cái bánh bao xong Lâm Quân hỏi Đặng Tùng : người anh em, có muốn học võ không ?

Đặng Tùng ngạc nhiên nhưng cũng cười cười nói : cậu biết tôi bị phế hết kinh mạch rồi mà, sao có thể học võ được .

Tôi nghiêm túc, anh chỉ cần trả lời là muốn hay không thôi . Lâm Quân mặt nghiêm lại nói .

Muốn, tại sao lại không muốn . Đặng Tùng nghiêm túc gật đầu, tuy không biết là Lâm Quân có cách gì nhưng thấy mặt hán như thế Đặng Tùng cũng đành đồng ý .

Tốt, vậy anh đợi tí . Lâm Quân vào trong thẻ bài Thiên Long gọi Huyền Nạn ra, hán để Huyền Nạn truyền võ công cho Đặng Tùng, hán ăn mỳ mà đi học võ của hoà thượng, cái này có vẻ thú vị nhe . Sau khi kêu gọi, khoảng 5s sau có một tên hoà thượng hiện ra trước mặt Lâm Quân, tên này mặc áo cà sa, râu đã bạc trắng, về mặt hiền từ, tên hoà thượng cung tay trước mặt Lâm Quân nói : thiếu gia, người muốn lão nạp ta làm gì .

Lâm Quân chỉ tay sang Đặng Tùng nói : truyền võ công cho huynh đệ ta đi, nhớ, người không được giấu nghề .

Huyền Nạn cung kính gật đầu, bước về phía Đặng Tùng nói : tiểu thí chủ, đến đây lão nạp dạy người võ công .

Đặng Tùng cho tới giờ vẫn còn ngờ ngác, hán không hiểu chuyện gì đã xảy ra, tự nhiên ở đâu chui ra một tên hoà thượng, bảo sẽ dạy võ công cho hán, đã thế xưng hô với Lâm Quân là thiếu gia nữa chứ, ặc khi nào một tên ăn mỳ cũng được gọi là thiếu gia rồi .

Tuy rất nghi ngờ nhưng mà Lâm Quân có ý tốt, thôi thì không làm hán thất vọng là được, thử một tí cũng chả chết ai . Đặng Tùng nghĩ thế nên bước tới .

Huyền Nạn dạy cho Đặng Tùng “ Dịch Cân Kinh” để hán cường hoá thân thể đã, sau đó mới học võ công .

Lâm Quân thấy rảnh rồi nên cũng chạy sang tập . Đặng Tùng trải qua sự chỉ dạy của Huyền Nạn và Lâm Quân cũng đã hoàn thành được 24 thức, tuy còn khá trúc trắc . Khi làm xong 24 thức, hán cảm nhận trong người mình có 1 thứ, theo như Lâm Quân nói thì là 1 luồng khí . Hán như lời Lâm Quân nói, dẫn luồng khí đi khắp thân thể của mình, cho đến khi luồng khí tiêu tán đi . Tuy đau đến nhe răng nhếch miệng, nhưng Đặng Tùng càng ngày càng vui mừng, hán cảm giác cơ thể hán đã có sự đổi khác, mạnh mẽ hơn trước rất nhiều, lòng hán mừng rỡ như điên, càng ngày càng ra sức tập. cho đến khi hán kiệt sức ngã xuống mới thôi, tuy vậy nhưng trên miệng hán vẫn có 1 nụ cười vui vẻ .

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: Tuyệt Giống Hoà Thượng

1 tuần đã qua từ ngày Lâm Quân dạy Đặng Tùng học võ. Đặng Tùng cũng tiến bộ khá nhanh, trước mắt hán đã lên được cấp Võ Sĩ giống Lâm Quân .

Lâm Quân thì trong thời gian này điên cuồng luyện cấp trong TLBB, trước mắt hán lên được lv 39, sắp tấn cấp lên 40 . Hán cũng từ vip 1 nâng cấp lên vip 3, nhưng cũng không có thêm công năng gì mới, chỉ học được thêm hải được và khai khoáng, cũng không có tác dụng mấy .

1 tuần này cả 2 không thêm đi ăn mỳ, chỉ ở trong ngôi miếu tồi tàn luyện võ, thức ăn thì nhờ Huyền Nạn đi mua, không thì nhờ hán đi xin về 1 ít . Lão già này mặt mũi hiền lành, nên cũng xin được rất nhiều . Nhưng mà lão làm được 3 ngày là nhất quyết không đi xin nữa, hỏi ra mới biết thì ra người nào tốt bụng lão đã xin hết rồi, còn người nào keo kiệt thì xin cũng chả được bao nhiêu . Lão không muốn đi nhưng Lâm Quân bức ép mãi lão không đi cũng không được nên lão phải vắt óc nghĩ ra cách thoát khỏi cái cảnh này . Cuối cùng lão cũng nghĩ ra 1 cách mới là đi hát đám ma, ặc nói đúng hơn là siêu độ người chết .Mà người ở đây thì rất là mê tín nên cũng đặt hàng lão rất nhiều, nhưng lão chỉ làm được 3 bữa là kiệt sức, ngày nào cũng siêu độ từ sáng tới tối khô cả họng rát cả lưỡi, tuy thức ăn đồ cúng cũng khá khả quan nhưng mà lão làm không nổi, cuối cùng lão đành phải xin xỏ Lâm Quân, hay nói đúng hơn là năn nỉ, chỉ thiếu nước quỷ xuống thôi .

Lâm Quân thì suy nghĩ mãi cũng thấy tội cho lão, hán cũng không muốn hành hạ người già làm gì nên đành phải suy nghĩ tìm cách khác . Đặng Tùng thấy thế cũng một mực lo nghĩ, cuối cùng 2 tên không hẹn mà cùng lên tiếng : ta nghĩ ra rồi .

2 tên quay sang nhìn nhau rồi cùng nói : người nói đi . 2 tên nhìn nhau một lần nữa rồi phá lên cười hahaha .

Huynh lớn hơn, huynh nói trước đi . Lâm Quân cười nói .

Được rồi, giờ chúng ta có võ công nên không cần thiết ăn xin nữa, còn có cả lão hoà thượng đây nên huynh nghĩ, chúng ta nên đoạt đĩa bàn . Đặng Tùng cười cười nói .

Hà, địa bàn, địa bàn đâu . Lâm Quân ngạc nhiên hỏi .

Ờ là thế này . Đặng Tùng bắt đầu thao thao bất tuyệt giảng giải cho Lâm Quân nghe .

Theo lời kể của Đặng Tùng thì Lâm Quân cũng hiểu ra . Thế giới này và thế giới cũ của hán giống nhau, ở đâu có người thì sẽ có tranh đấu, ai ai cũng muốn là kẻ nắm quyền . Ở thế giới cũ thì tiền ai nhiều hơn, người đó làm đại ca, ở thế giới này thì ai mạnh hơn kẻ đó làm đại ca . Mà ở cái thành DaLat này nếu không tính người của 4 đại gia tộc, thì người mạnh nhất chỉ ở cấp võ sĩ, tức là tương đương Lâm Quân và Đặng Tùng . Nếu thế thì 2 người không có gì phải sợ, không những thế còn có cả lão hoà thượng ở đây, lão hoà thượng nhìn vậy chứ cũng tương đương võ tướng .

Lâm Quân cũng đồng ý với Đặng Tùng đó là phải chiếm địa bàn, hắc hắc, từ cái bang thẳng lên làm xã hội đen, cái này cũng thật nhanh nhe . Nghĩ thế nên hán ra lệnh cho Huyền Nạn bắt đầu đi chiếm địa bàn .

Thiện tai, thiện tai, lão nạp là người xuất gia, sao có thể dính vào tranh giành của giới thế tục . Huyền Nạn chấp tay, về mặt thành khẩn nói .

Lâm Quân hừ một tiếng : không làm thì nguoi cứ đi hát đám ma là được .

Ấy ấy, tuy lão nạp không tranh giành nhưng mà phải vì thiếu gia người lo toan chứ, hắc hắc phải không thiếu gia . Huyền Nạn nịnh nọt nói .

Vậy được rồi, cho nguoi 1 tuần để làm, à đừng giết, nhớ là phụ thực thôi, hiểu không ? Lâm Quân cười nói .

Và thế là Huyền Nạn bắt tay vào làm việc, sáng sớm hôm sau lão tiến đến mục tiêu đầu tiên . Lão già này làm việc cũng rất nhanh gọn . Lão chỉ cần đi đến thách đấu với các bang chủ xã hội đen, nếu thua thì phải phục tùng .

Mục tiêu đầu tiên của lão là một bang hội, tên gọi là Xà Bang, lão đi tới đưa ra lời thách đấu nhưng không tên nào chịu tin, chúng xúm lại bắt nạt lão, lão tức giận quá đánh cả đám nằm lăn ra đất . Sau đó tên bang chủ mặt đầy tức giận tiến tới nói : lão lừa trọc kia, tại sao nguoi dám đánh người của ta .

Thiện tai, thiện tai, lão nạp chưa đánh ai bao giờ . Huyền Nạn chấp tay nói .

Láo láo, nghe nói nguoi còn chửi ta phải không . Gã bang chủ tức giận nói

Huyền Nạn lại chấp tay thành kính nói : thiện tai, thiện tai, lão nạp chưa chửi ai bao giờ .

Tên già trọc khốn khiếp, muốn đánh nhau phải không . Gã bang chủ tiếp tục hỏi, nhưng trong mắt đã ánh lên một tia sát khí .

Huyền Nạn thấy thế nhếch môi cười châm chọc rồi nói : Thiện tai, lão nạp chưa ngán thẳng nào bao giờ .

Thế là 2 người lao vào đánh nhau ỷ xèo, tuy tên bang chủ cũng khá mạnh nhưng rất tiếc Huyền Nạn đã là cao thủ Võ Tướng, sau khi đánh nhau một hồi, gã bang chủ càng đánh càng kinh hãi, cuối cùng hán quyết định chơi chiêu độc, chỉ thấy hán cuối người xuống, nắm lấy 1 nắm cát ném thẳng vào mặt Huyền Nạn, Huyền Nạn đầu phải tầm thường nên né được ngay .

Huyền Nạn rất là tức giận, nếu không phải thiếu gia bảo ta không được giết, ta đã cho thẳng này về với phật tổ rồi, đã thế hán còn dám chơi mất dạy nữa chứ, *** . Nghĩ thế Huyền Nạn bồng hết lên : xem chiêu .

Huyền Nạn tiến đến, thừa lúc tên bang chủ mất tập trung sút ngay vào ngực hán, tên bang chủ thuận thế bay thẳng lên trời, mắt thấy tên bang chủ sắp rớt xuống, Huyền Nạn lao vào bồi thêm 1 cú, lần này ách là giữa 2 chân hán . Tên bang chủ tru lên từng hồi thảm thiết, mấy tên bang chúng đứng ở ngoài không kim được lạnh run một cái, ánh mắt nhìn về Huyền Nạn đã kèm theo một tia sợ hãi .

Huyền Nạn thì mặt mày rất là vô tội, về mặt hiền lành cười cười, chấp tay nói : thiện tai, thiện tai, người xuất gia không sát sinh, ta làm thế chỉ là một trừng phạt nho nhỏ về những gì thí chủ đã gây ra thôi, rồi ánh mắt hán chuyển qua những người bang chúng : ta nói có đúng không ?

Vô sĩ, ****, lão già vô sĩ, sút vỡ dụng cụ gây giống của bang chủ chúng ta mà chỉ kêu là trừng phạt nho nhỏ, ta*** lão . Những bang chúng thảm nghĩ nói nhưng mặt thì tươi cười đáp : phải, phải, hoà thượng dạy rất phải, chúng ta thụ giáo .

Ờ, giờ các nguoi có quy thuận ta không hay là muốn giống hán . Huyền Nạn vẫn là vẻ mặt hiền lành đó nhưng đã ánh lên một chút lạnh lẽo .

Những bang chúng gật đầu như gà mổ thóc : quy thuận, nguyện ý quy thuận ngài a .

Qua ngày hôm sau, Huyền Nạn có một biệt danh rất là vang dội “ Hoà thượng tuyệt giống “ vì sao lại như thế, vì những bang chúng của Xà bang tận mắt nhìn thấy Huyền Nạn thì triển thân uy đều kể lại cho người khác, đã thế còn thêm mắm thêm muối tùm lum .

Vì vậy nên Huyền Nạn đi đến bang phái nào, bang chủ bang đó ngay lập tức xếp giáp quy hàng, vì bọn chúng còn muốn duy trì nòi giống . Lúc đầu Huyền Nạn rất là kinh ngạc, hán hiếm khi được đánh nhau, giờ có cơ hội dễ gì từ bỏ nên hán không cho đầu hàng .

Nghe Huyền Nạn không cho đầu hàng, tên bang chủ quỳ sụp xuống, khóc lóc nói : ô ô, lão hoà thượng a, ta đầu hàng, ta đầu hàng mà, ô ô, ta còn chưa có vợ, ta muốn duy trì nòi giống a, hoà thượng đại từ đại bi tha cho ta đi a .

Huyền Nạn ngạc nhiên mới hỏi lại thì tên bang chủ kể lại tường tận, Huyền Nạn nghe xong tức đến mức râu trợn ngược nhưng không làm được gì nên thôi .

Sau 4 ngày, cơ bản các bang hội đều quy thuận Huyền Nạn, Huyền Nạn sung sướng chạy về báo cáo kết quả với Lâm Quân. Lâm Quân nghe xong đầu tiên là ngạc nhiên, sao có thể nhanh như thế chứ. Tò mò Lâm Quân liền hỏi lão Hoà Thượng.

Huyền Nạn là nô lệ của Lâm Quân nên không dám giấu diếm điều gì đều nhất mực kể ra, kể cả cái biệt danh vang dội của lão. Lâm Quân nghe kể đến cái biệt danh của Huyền Nạn đứng lên cười nắc nẻ, sau đó hấn ôm bụng nằm lăn lóc trên mặt đất cười như chưa từng được cười: hắc hắc, Huyền Nạn à, người thật là trâu nhe, hahaha, bây giờ ta đổi tên cho người là tuyệt giống, hahahaha.

Huyền Nạn rất là buồn bực, tại tên đó chơi xấu hấn nên hấn mới sút vỡ trứng tên đó thôi. Giờ kể cho chủ nhân nghe, hấn không thông cảm thì thôi, còn cười nữa chứ, ta hận.

Mất thấy vẻ mặt của Huyền Nạn, Lâm Quân ôm bụng đứng lên, quyết không cười nữa, nhưng người hấn thì cứ run run, vẻ mặt muốn cười lại không được cười nhìn rất là quái dị. Cổ nén buồn cười xuống hấn đang chuẩn bị nói thì từ xa xa vang lên tiếng Đặng Tùng.

Hắc, huynh đệ, biết tin gì chưa, ở ngoài kia xuất hiện một tên cực kỳ cường hấn có tên “hoà thượng tuyệt giống” nghe nói hấn gặp người nào mà ngựa mất là đều phé đi chân thứ 3 của người ta, hấn là 1 tên biến thái 10 phần, ra ngoài huynh đệ nhớ cẩn thận nhe, còn phải duy trì nòi giống đó, hắc hắc hắc.

Đặng Tùng thao thao nói, bắt quá hấn nhìn lại thì thấy vẻ mặt quái dị của Lâm Quân còn Huyền Nạn thì vẻ mặt lúc xanh lúc đỏ.

Đặng Tùng thấy thế liền hỏi: uy Lâm Quân, đệ bị gì vậy, uy, đại sư, người làm sao thế, sợ tên biến thái ấy à, ngại yên tâm đi, ngại cũng là người xuất gia chắc hấn không làm khó ngại đâu, mà có làm thì cũng sao đâu, cùng lắm ngại đối kiểu đi wc từ đứng sang ngồi thôi, hắc hắc.

Huyền Nạn nghe tới đó, máu xông lên não, gục đầu, ngất tại chỗ, miệng sùi bọt mép. Thấy Huyền Nạn ngã xuống, Đặng Tùng lo lắng bước tới: ấy ấy, đại sư, ta đùa thôi mà, không cần xúc động thế chứ.

Lâm Quân thì không nhịn được nữa, cười phá cả lên: hahaha, mẹ nó, hahahaha, ta không nhịn nổi nữa rồi, hahaha.

Thấy Lâm Quân cười như điên Đặng Tùng bực mình nói: đại sư ngất thì có gì đáng cười.

Ách, đại ca, người không biết hoà thượng biến thái mà người nói là ai à, hahahaha.

Ài? Đặng Tùng ngạc nhiên hỏi, sau đó như nhớ ra chuyện gì chỉ tay vào Huyền Nạn nói: không lẽ..... không lẽ.....là lão già này.

Đúng rồi đó, hahaha.

Ách hèn chi ta nghe người ta nói, tên hoà thượng đó đi thu phục xã hội đen, hahaha thì ra là lão này, hahaha. 2 tên ôm bụng cười ngặt: hahaha, mẹ nó, buồn cười quá, không ngờ lão già này lại chơi ác thế, mặt mũi hiền lành mà đi tuyệt giống người ta, hahaha. Đúng đó huynh đệ, ta cũng không ngờ, hahaha.

Ách, ta quên, Huyền Nạn còn đang ngất, chết cha xem lão có sao không. Lâm Quân giật mình nhớ tới nói.

Khi 2 tên quay sang nhìn thì thấy Huyền Nạn mặt tím ngắt như sắp quy tiên tới nơi. Đặng Tùng hét lên: chết cha, mau tìm đại phu, không lão về với phật thật bây giờ.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: Thiên Long Bang Ra Đời

Lâm Quân và Đặng Tùng vội vàng vác Huyền Nạn lên vai chạy như điên đi tìm bác sĩ, à có lẽ nên gọi là đại phu. May mắn là Đặng Tùng sống ở đây cũng lâu rồi nên mau chóng tìm được chỗ. Sau khi đưa Huyền Nạn cho đại phu, 2 tên ra ngoài đứng chờ.

Một lát sau, đại phu mặt mũi nghiêm trọng bước ra nói: xin lỗi chúng tôi đã cố gắng hết sức, mong các vị hãy nén bi thương, đại sư hoà thượng đang hấp hối, các vị vào thăm lần cuối đi.

Ặc, các người có biết chữa bệnh không thế, sao lại hấp hối, ***, chữa kiểu gì thế, ta thấy lão này cũng có bị gì nặng đâu, chỉ là ít máu xông lên não thôi mà. Đặng Tùng đứng lên bực mình nói.

Ách, chính vì máu xông lên não đó, ài, vị đại sư này cũng cao tuổi lắm rồi, sao mà chịu được đả kích đây, đã thế các người còn chậm trễ thời gian nữa chứ, haiz, xin lỗi, chúng ta không phải là không có cách cứu mà tại vì phương pháp này mắc tiền nên ra hỏi các vị. Đại phu mặt nghiêm trọng nói hấn cũng thấy rất khó chịu, 2 tên này rõ ràng là 2 tên ăn mày mà, ta cứu xong thì ai trả tiền cho ta đây, phương pháp này mắc tiền lắm nhe.

Ách, tiền à, người anh em, cậu có không, lúc này tôi mua đồ ăn, sạch tiền rồi . Đặng Tùng quay sang hỏi Lâm Quân, hẳn cũng chẳng quan tâm tới lời tên đại phu, chắc là Huyền Nạn không có sao, chỉ vì nghĩ ngờ 2 người bọn hắn không trả tiền nên không muốn chữa cho Huyền Nạn thôi .

Ách, ta cũng không có, thôi kệ, chúng ta thấy lão ngất giữa đường nên hảo tâm thôi, ai dè sắp chết rồi thì kệ vậy . Lâm Quân cũng nghĩ như Đặng Tùng nên mặt mày tỉnh bơ nói, hơn thế Huyền Nạn là nô lệ của Lâm Quân nên hơn ai hết hẳn hiểu rõ tình trạng lúc này của Huyền Nạn, hẳn dám đòi tiền ta à không đề cao tinh thần lương y như từ mẫu gì hết, tên đại phu chó má, để xem .

Ấy ấy, các vị không trả thì ai trả, dù sao các vị cũng đưa lão ta vào đây mà, chậm trễ là mất mạng người đó . Đại phu khuyên răn nói .

À, ta không quen hẳn ta, mà ta nói điều này cho người biết nhé, người biết hẳn là ai không mà dám đòi tiền. hắc hắc .

Ai, người nổi tiếng à . Đại phu đánh thót một cái, chết cha, ta thân cô thế cô, nếu tên này mà có hậu trường vững chắc thì tiêu ta rồi .

À , gần đây khá nổi tiếng, ông có biết “ hoà thượng tuyệt giống “ đại danh鼎鼎 không, hắc hắc .

Ặc, cái tên này nghe quen tai thế, à đúng rồi, hôm bữa có 1 tên bang chủ của cái bang gọi là Xà bang gì ấy đến tìm ta, kêu ta chữa cái chân thứ 3 cho hắn, ặc thật đáng tiếc là cái chân đó nát be bét, nhìn giống như một đồng thịt nhão trộn thêm ít máu và ít tt, ặc ặc, không phải là tên hoà thượng này chứ . Đại phu nghĩ đến đó mồ hôi chảy đầy đầu, run lên 1 phát . Đại phu run run hỏi : không lẽ lão hoà thượng đây là ?

Ồ chính xác rồi, hắc mà ta nói cho người biết, hẳn có 1 bang hội hoà thượng đó, haha, người mà cho hắn chết ở chỗ này coi chừng hôm khác lại có 1 tên hoà thượng tới tìm người à. Lâm Quân đe dọa đại phu nói .

Ặc, 1 tên đã chịu không thấu rồi, còn cả 1 đoàn à, không lẽ tụi hoà thượng đó muốn cái thành này không còn đàn ông đích thực à, ặc ặc . Nghĩ đến đó, đại phu vội vàng nói : ấy ấy, lương y như từ mẫu, ta cứu ta cứu, các vị không có tiền trả, ta cũng cứu . Đại phu ra về hiên ngang lăm lẹ nói .

Nói xong đại phu vội vàng vàng 3 chân 4 cẳng phi vào phòng với tốc độ ánh sáng. Một lát sau đại phu bước ra nói : 2 vị, lão hoà thượng đã qua cơn nguy kịch, các vị cứ đưa về cho đại sư uống thuốc 3 ngày là khỏi .

Ấy, cảm ơn đại phu nhé, hắc hắc, đúng là lương y như từ mẫu a, ngưỡng mộ ngưỡng mộ .

Ách, vị này quá khen, cứu người là thiên chức của ta mà, mời các vị đưa lão hoà thượng này về . Đại phu buồn bực thầm nghĩ, chữa xong rồi các người đưa lão về đi, cứ để hắn ở đây, lỡ hắn mà tỉnh dậy nhìn thấy ta ngửa mặt cho ta một sút thì sao, ta còn chưa có con nữa .

Ách, đại phu à, chúng ta là ăn mày, nay đây mai đó, làm gì có chỗ ở để mang vị đại sư này về, ách lỡ hắn tỉnh mà thấy chỗ chúng ta tồi tàn quá ngửa chân cho ta 1 sút thì làm sao, ăn mày cũng cần duy trì nòi giống đó nha. Lâm Quân về mặt giả vờ sợ sệt nói .

Ặc ặc, thôi thì ta cho các vị ít tiền, thuê khách sạn cho đại sư nghỉ, chỗ ta nhỏ hẹp không chứa được đại thần này đâu . Đại phu mặt mày đau khổ nói, hix ta thà mất chút tiền chứ không chịu mất đi khả năng của đàn ông đâu . Nói xong hắn cầm 1000 đồng ném cho Lâm Quân bảo : chừng này chắc đủ rồi chứ .

Ấy chưa đủ chưa đủ, ta còn phải mua thuốc bổ cho đại sư uống nữa, đã thế còn phải mua đồ ăn nhiều dinh dưỡng cho đại sư tắm bổ, đã thế phải có người bên cạnh chăm sóc đại sư chứ, chừng này không đủ đâu . Hắc hắc dám đòi tiền anh à, anh âm mưu cho chết, hắc hắc . Đại phu à, tiền phạt phải tiền tới tây thiên chứ, giúp người giúp cho trót, đại phu làm lớn thế này chắc không để ý chút tiền cơm ấy đâu nhì . Lâm Quân mặt mày vô sỉ nói .

, 1000 đồng là tiền sống cả 1 tháng của ta rồi đó,, vậy mà chưa đủ à, ta *** tên ăn mày gian xảo . Nghĩ thế nhưng đại phu trên mặt cười cười nhin đau rút ra thêm 9000 đồng nữa : đúng, đúng, tiểu huynh đệ nghĩ chu đáo, là ta không tốt, hix ở đây đủ 10000 đồng rồi, phiền các vị đưa đại sư đi thuê khách sạn .

Và thế là một người đòi tiền và một người chịu đưa tiền cứ thế khách khách sáo sáo nói chuyện với nhau, đại phu còn đưa tiễn Lâm Quân và Đặng Tùng ra tận cửa mới quay trở về .

Ra đến cửa, Đặng Tùng gơ ngón tay cái lên : hắc hắc, huynh đệ, người thật là âm hiểm nha, không những bắt hắn chữa bệnh không công còn phải đưa thêm tiền cho người nữa, hắc hắc, quá gian xảo bất quá ta thích .

Hehe, ai kêu hắn đòi tiền ta trước chi, hắc hắc kệ hắn, chúng ta có tiền cải thiện bữa ăn rồi, hehehe, nào huynh đệ, đi nhậu thôi .

2 tên kiếm 1 cái khách sạn 1 sao ném Huyền Nạn vào phòng xong bắt đầu đi xuống đại sảnh ăn uống thả cửa . Tuy 2 tên này giống ăn mày nhưng chủ khách sạn phục vụ rất là chu đáo, ề biết sao được, có tiền là thượng đế mà .

2 tên ngồi xuống, bắt đầu chén chú chén anh, ăn uống thả cửa. Tới 12 giờ đêm, 2 tên say lú lú mới hài lòng vỗ vỗ bụng quay về phòng ngủ .

Sáng hôm sau, khi tỉnh dậy Lâm Quân ra ngoài thấy Đặng Tùng đã tỉnh, cả Huyền Nạn nữa . Lâm Quân nhìn Huyền Nạn nói : người đi triệu tập những người đã quy thuận chúng ta trước ngôi miếu mà chúng ta ở, ăn sáng xong ta sẽ đi qua xem .

Huyền Nạn cung kính đáp : vâng, thiếu gia, ta đi đây . Nói xong lão chạy thẳng ra ngoài .

Sau khi ăn sáng xong, Lâm Quân và Huyền Nạn đi tới ngôi miếu, đã thấy tron miếu đứng đầy người, có cao có thấp, có hung thần có ẻo lả, nói chung là đủ mọi thể loại người . Nhìn thấy Lâm Quân và Đặng Tùng đến, Huyền Nạn hô to : cung nghênh bang chủ và phó bang chủ . Những người xung quanh

nhìn ra cửa chỉ thấy 2 tên ăn mày nhóc con, ăn mặc rách rưới đi tới, bất quá thấy Huyền Nạn hồ nên cũng đồng thanh hô to : Cung nghênh bang chủ, phó bang chủ . Bọn hán thăm nghĩ, không lẽ đây là trang phục của bang à, thật là có phong cách nhẹ, mà sao bang chủ và phó bang chủ trẻ tuổi thế nhỉ .

Lâm Quân và Đặng Tùng mặt không đổi sắc bước tới, Lâm Quân ngồi lên vị trí chủ vị, còn Đặng Tùng ngồi bên cạnh, Huyền Nạn thì cung kính đứng sau lưng Lâm Quân . Hèn, mọi người im lặng nghe ta nói . Lâm Quân lên tiếng nói . Mọi người xung quanh thấy thế đều im lặng xuống, tuy không biết người bang chủ trẻ tuổi này là ai, nhưng thấy tên hoà thượng biến thái kia còn cung kính đến như thế nên mọi người cũng không dám làm gì .

Sau khi mọi người đã im lặng Lâm Quân lên tiếng nói : đầu tiên, ta xin tự giới thiệu, ta tên là Lâm Quân, là bang chủ, còn vị ngồi bên cạnh ta là Đặng Tùng phó bang chủ . Hôm nay, ta gọi mọi người đến đây vì một sự kiện rất đặc biệt, đó là, ngày hôm nay ta quy tụ mọi người lại để thành lập ra một bang phái mới, có tên là Thiên Long bang .

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10: Tứ Đại Gia Tộc Dalat Thành

Mọi người ở dưới nghe thế ào ào khen hay .

Thiên Long tên thật là khí phách nha..

Bang chủ tuổi nhỏ nhưng chí không nhỏ chút nào, tên này hay a

.....

Đợi một lúc cho mọi người khen xong, Lâm Quân lên tiếng nói : im lặng nào, mọi người nghe ta nói .

Mọi người nghe bang chủ nói thế nên đành im lặng xuống .

Lâm Quân nói tiếp : ta lập ra Thiên Long bang mục đích là gì, có một mục đích duy nhất là kiếm tiền, và để không ai còn coi thường chúng ta, trước đây các ngươi phân ra nhiều bang hội chém chém giết giết là đường mòn, tiền kiếm được thì ít, đã thế còn giết nhau tùm lum, nhưng các ngươi đi theo ta thì không còn tình trạng đó xảy ra nữa, các ngươi cùng ta kiếm tiền, các ngươi sẽ nắm quyền to trong cái thành này, hơn thế nữa ta sẽ dạy cho các ngươi làm sao trở nên mạnh mẽ hơn .

Nghe đến những câu đầu tiên thì mọi người không ai nói gì, thăm nghĩ không kiếm tiền chứ lập bang làm gì, nhưng khi nghe đến câu cuối mọi người đều điên cuồng lên, thực lực, ai không muốn tăng lên thực lực, ở thế giới này, thực lực cao là người nắm quyền, không những thế mỗi khi thăng cấp thì có thể sống được lâu hơn, tuổi thọ người ở thế giới này cao hơn người ở địa cầu nhiều lắm, người bình thường sống 200 tuổi không có vấn đề gì, võ sĩ sơ cấp thì sống được khoảng 300 năm, trung cấp thì lên đến 500 năm, còn cao cấp thì cả ngàn năm, về phần thánh cấp và thần cấp thì nghe nói ít nhất 10 vạn năm .

Ai không điên cuồng đây, nhưng mọi người vẫn nghi ngờ, tại vì tập võ thì không phải dễ, muốn lên cấp cao thì càng khó, mọi người ở đây cao lắm chỉ là cấp võ sĩ, thế mới biết những người này tư chất đều không phải tốt lắm .

Nhìn những ánh mắt nghi ngờ, Lâm Quân cười nhạt nói : các vị không tin ư, vậy hãy thử sức với phó bang chủ của chúng ta đi, hắc hắc, nếu thắng hẳn ta cho các vị làm phó bang chủ . Lâm Quân nói xong nhìn qua Đặng Tùng .

Đặng Tùng hiểu ý tiến lên nói : các vị không tin cứ đến đây luận bàn với ta, nói không chứng minh được tất cả nhưng luận bàn thử chắc là đủ sức thuyết phục chứ . Mọi người tỏ ra nghi ngờ nhưng cũng có không ít người muốn tiến lên thử sức .

Một tên to con tiến lên nói : phó bang chủ, mời . Nói xong hất lao vào Đặng Tùng . Đặng Tùng cười nhạt tiếp chiêu, bùm bùm chỉ hai chiêu tên to con đã bị hạ, tuy hất cùng cấp võ sĩ nhưng Đặng Tùng lại thi triển được chiêu thức .

Phải biết là, ở cấp võ sĩ, chỉ có người có thiên phú cao và thân thể đủ mạnh mới phát ra chiêu thức được, nếu không cưỡng ép phát ra nặng thì chết mà nhẹ thì tàn phế , Chiêu này của Đặng Tùng đã chấn nhiếp được mọi người, mọi người đều hít một hơi khí lạnh, mới cấp võ sĩ mà đã phát ra được chiêu thức .

Nhưng có người nghĩ là Đặng Tùng cưỡng ép phát ra nên lần lượt tiến lên thử sức, nhưng người nào cũng chỉ chịu được 2 chiêu là thua, nhìn Đặng Tùng thì thấy hẳn không có vẻ gì là mệt mỏi nên mọi người cũng thấy hơi tin tin .

Đặng Tùng cười cười nhìn mọi người nói : hắc, các người biết ta bao nhiêu tuổi không, chỉ có 13 thôi . Nghe đến thế mọi người đều kinh sợ, 13 tuổi mà cấp võ sĩ là thiên tài, ở các đại gia tộc lớn cũng chưa chắc có một người .

Thấy thế Đặng Tùng tiếp lời : mà ta mới chỉ học võ chưa đến 1 tháng . Lời này vừa nói ra mọi người đều kinh sợ, 13 tuổi cấp võ sĩ đã là thiên tài, vậy học võ chưa đến 1 tháng lên võ sĩ thì là gì, quái thai chắc .

Mà tất cả những cái này đều là bang chủ dạy cho ta đó . Đặng Tùng vừa nói xong mọi người quay lại nhìn bang chủ, ánh mắt lúc này đã tràn đầy kính sợ và kèm theo 1 tia lửa nóng, mọi người đều muốn được bang chủ truyền võ công, tại sao ư, Đặng Tùng chỉ mới 13 mà đã cấp võ sĩ, điều này chứng minh bang chủ có một môn võ công cao thâm, hay nói đúng hơn là nghịch thiên .

Lập tức có người quỳ xuống nói : ta tin rồi bang chủ, ta quyết định đi theo ngài học võ, ta muốn trở nên mạnh hơn, ta sẽ hết mực trung thành với ngài, ngài muốn ta đi đâu ta liền đi đó, ngài muốn ta giết ai ta liền giết hắn .

Tiếp đó có người ào ào quỳ xuống hướng Lâm Quân tuyên thệ trung thành .

Lâm Quân nhìn mọi người cười cười nói : tốt lắm, đứng lên đi, đi theo ta các ngươi sẽ không lỗ, hắc hắc, ta tin là sau này các ngươi sẽ thấy quyết định ngày hôm nay sáng suốt như thế nào, nhưng ta nói trước, hắc hắc, nếu các ngươi mà vi phạm bang quy thì ta hứa sẽ không tha đâu, ta cho các ngươi được, ta cũng có thể lấy lại được, hắc hắc . Lâm Quân cười cười nói, sau khi đưa cho đám người này lợi ích thì phải cho đám người này một cây gậy, nếu không sẽ không khống chế được .

Đám người đều tuyên bố trung thành hứa là sẽ không phạm bang quy, đùa à, còn 1 tên biến thái hoà thượng ở đây, vi phạm để chết chắc, ta còn muốn lấy vợ a .

Lâm Quân thấy thế bèn nói : sau đây ta sẽ đưa ra bang quy :

1. phải trung thành với bang chủ và phó bang chủ .
2. phải có tính kỷ luật cao .
3. không được tàn sát người trong bang .
4. phải có tôn ti trật tự, cấp dưới phải nghe lời cấp trên .
5. có chiến lợi phẩm phải chia cho mọi người, không được giấu .

Đây là 5 điều bang quy, các ngươi có ý kiến gì không, nếu không thì phải thực hiện, hắc “ hoà thượng tuyệt giống “ không phải là nói chơi đâu .

Đồng ý, đồng ý, vạn lần đồng ý a . Đám bang chúng cũng thấy bang quy này là hợp lý nên cũng không có ý kiến gì, nhao nhao đồng ý .

Lâm Quân nói tiếp : về phần chức vụ trong bang, thì cần thời gian để khảo nghiệm, các ngươi chú ý thể hiện nhé, ai làm chức càng cao thì ta sẽ truyền cho người đó môn võ công càng cao . Đám bang chúng nghe thế ánh mắt đều bắn ra lửa nóng, hận không thể đi lên biểu diễn cho bang chủ xem .

Lâm Quân quay sang nói với Huyền Nạn : ngươi đi huấn luyện bọn họ đi, ai thể hiện tốt thì truyền võ cho người đó, à trước hết mua một ngôi nhà làm chỗ đặt chân cho chúng ta đã .

Vâng, bang chủ . Huyền Nạn cung kính đáp . Tiếp đó hắn dẫn toàn bộ người đi, nhà thì dễ kiếm thôi, dù sao bang chúng trước đây cũng có mấy người làm bang chủ một bang nên vợ vét tiền tài cũng không phải ít .

Lâm Quân thì ngồi im lặng suy nghĩ, hắn tính huấn luyện các bang chúng như huấn luyện bộ đội, trước kia hắn tuy không rõ ràng lắm nhưng cũng biết được một hai, hắn đưa chương trình huấn luyện mà hắn biết sơ sơ lúc trước cho Huyền Nạn và bảo lão chinh lại 1 phen cho hợp lý với người ở thế giới này . Hắn hy vọng một ngày nào đó sẽ có 1 chi bộ đội cho chính mình, lập bang chỉ là mục đích phụ thôi, cái chính là thành lập quân đội .

Lâm Quân hiểu rằng muốn sống tốt ở thế giới này thì phải có vũ lực càng cao, nhưng sức người có hạn, một mình hắn thì không làm được gì nên hắn phải xây dựng thế lực cho chính mình, Thiên Long bang là thế lực đầu tiên của hắn, tuy bây giờ chỉ là 1 đám ô hợp nhưng hắn tin rằng không lâu sau sẽ có 1 đội quân tinh nhuệ .

Nguyễn gia trang

Trong một phòng sách yên tĩnh có một người trung niên đang ngồi, người này lưng hùm vai gấu, dáng ngồi thẳng tắp như một cây thương, vừa nhìn đủ thấy là hắn không phải người bình thường . Hắn đang ngồi đọc sách và uống trà, nhìn thì thật ra rất khôi hài, ta cứ tưởng tượng một con gấu đen to lớn đang ngồi đọc sách thì hiểu . Tuy nhìn hắn có vẻ khôi hài nhưng nếu bất cứ người nào ở cái thành DaLat này thấy cũng không dám cười, vì người trung niên này là Nguyễn Hùng, gia chủ của Nguyễn gia, người đứng đầu ở cái DaLat thành này

Nguyễn Hùng đang đọc sách thì bỗng nhiên có tiếng gõ cửa, Nguyễn Hùng bỏ sách xuống, trầm giọng nói : vào đi

Một người mặt đỏ đen tiếng vào cung tay nói : gia chủ, có tin tức mới .

Tin gì ? có quan trọng không

Thưa gia chủ, là thế này, đám xã hội đen đã được một người hợp nhất lại lấy tên là Thiên Long bang

Thế thì có gì hot . Nguyễn Hùng thắc mắc nói, đối với hắn thì tại xã hội đen chưa đủ sức uy hiếp hắn, hắn chỉ cần vung tay một cái thì bọn chúng bị diệt ngay tắp lự

Ngài không tưởng tượng được đâu, phó bang chủ của cái bang đó là Đặng Tùng, nghe nói hắn đã lên cấp võ sĩ . Người áo đen cung kính nói

Cái gì? Có thật không, lúc trước chính tay ta đã phế kinh mạch của hắn mà . Nguyễn Hùng hỏi lại với vẻ mặt kinh ngạc và khó hiểu

Xác thực là đúng thế, hắn đã lên cấp võ sĩ, điều này chứng minh hắn có cao nhân trợ giúp hoặc là hắn có một bí kíp nghịch thiên . Người áo đen giải thích

Hắc, bí kíp nghịch thiên à, lần trước ta diệt toàn gia hắn mà không phát hiện bí kíp ở đâu, ta đành phế hắn đi để cho hắn đi tìm, nhưng không ngờ là hắn có tìm nhưng hắn cầm lên đốt tại chỗ, hắc đáng lẽ ta đã giết hắn rồi nhưng nghĩ hắn không có uy hiếp được ta nên ta tha cho, không nghĩ tới bây giờ hắn lên cấp võ sĩ, không lẽ bí kíp hắn đốt là giả, còn cái thật hắn lén lút luyện tập . Nguyễn Hùng suy tư một chút rồi nói

Có khả năng như thế, bây giờ chúng ta phải làm gì đây gia chủ . Người áo đen cung kính hỏi .

Làm gì à, người cứ tiếp tục theo dõi hắn đi, nếu chắc chắn thì bắt hắn về tra khảo . Nguyễn Hùng về mặt tham lam nói .

Vâng, gia chủ . Người áo đen cung kính đáp sau đó nhảy vọt một cái biến mất .

Trong phòng chỉ còn lại Nguyễn Hùng, hắn lầm bầm nói : càng lúc càng thú vị a .

Hiện nay DaLat thành có 5 thế lực lớn nắm quyền, 4 đại gia tộc và 1 là quan triều đình . 4 đại gia tộc gồm có : Nguyễn gia, Trần gia, Lê gia, và Tà gia, mạnh nhất trong đó là Nguyễn gia, còn yếu nhất là Tà gia .

Về phân quan triều đình, tuy không nắm thực quyền gì nhưng hắn là người của triều đình, ai cũng không dám chọc, ở cái Việt Quốc này vua là lớn nhất, ai dám chọc người của vua chứ . Vị quan này có 1 cái tên rất hay, Tên Nguyễn Chí Hường . 4 đại gia tộc đối với hắn cũng kính trọng .

Trước đây còn có 1 đại gia tộc nữa nhưng đã bị diệt môn, đó là Đặng gia, gia tộc của Đặng Tùng . Quan hệ của 4 đại gia tộc cũng không tốt lắm, lúc nào cũng nghĩ cách diệt gia đối phương, 1 núi không thể có 2 hổ, huấn chi ở đây có tới 4 con hổ .

Lúc trước Đặng gia có được một cuốn bí kíp quý, vì không muốn Đặng gia mạnh lên nên lúc đó đại gia tộc mạnh nhất là Nguyễn gia đã diệt tộc Đặng gia, vừa muốn giết đối phương vừa muốn có được bí kíp, lúc đó gia chủ Đặng gia trở tay không kịp nên bị Nguyễn gia đánh cho bị thương nặng . Sau này, Nguyễn gia chơi âm hiểm, nhờ vào nội gian đầu độc toàn bộ người Đặng gia nên mới thành công diệt Đặng gia .

Sau chuyện đó 3 gia tộc còn lại rất sợ Nguyễn gia . Trần gia sợ Nguyễn gia diệt tộc mình nên gia chủ Trần gia đem Trần Thị Giang gả cho con trai Nguyễn Hùng là Nguyễn Trường làm vợ . Ai cũng biết trước đó Trần gia rất thân với Đặng gia nên Trần gia phải làm thế để đánh tan nghi ngờ của Nguyễn gia .

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 11: Nhiệm Vụ Kịch Tình . Đoàn Diên Khánh Bỏ Viagra

Khi Lâm Quân đang suy nghĩ xuất thần thì Huyền Nạn chạy vội tới cung kính nói : thiếu gia a, có nhà rồi, mời thiếu gia qua đó ở tạm . Lâm Quân nghe thế đứng bật dậy cùng Đặng Tùng theo chân Huyền Nạn .

Sau khi đi được khoảng 15 phút thì đã tới nơi cần phải đến . Ngôi nhà này là của 1 tên bang chúng trong bang, nghe nói cái nhà này hắn mua từ tay một tên thương nhân với cái giá chỉ vền vền vài trăm đồng . Ngôi nhà rất to và đẹp, cứ như 1 cái biệt thự ở Địa Cầu . Ngôi nhà rộng khoảng 1000 mét vuông, xây theo phong cách Trung Quốc cổ xưa, có ao cá, có vườn cây, có cả 1 cái bể tắm nước nóng .

Lâm Quân trong lòng khó hiểu tại sao tên thương nhân đó cam tâm tình nguyện bán cái nhà này với giá vài trăm đồng, phải biết là nhà như thế này ít ra phải bán được vài trăm triệu, hỏi ra mới biết thì ra tên này muốn gia nhập bang phải, hắn nói đây xem như là lễ vật của hắn đối với bang chủ . Nghe thế Lâm Quân trầm mặc một lúc rồi nói : người đâu, kêu tên đó tới đây cho ta .

Một lát sau, có một tên mập mạp chạy tới, quỳ xuống hô to : chào bang chủ . Lâm Quân đánh giá hắn một lượt từ đầu tới chân, chỉ thấy tên này quả thật là rất mập, trọng lượng ít ra phải 200kg, một khuôn mặt béo núc ních đầy mỡ, đôi mắt híp lại, một vẻ mặt cười cười có vẻ hèn mọn .

Người tên gì ? . Tên mập nghe thế nói : bẩm bang chủ, tại hạ tên Ngô Nguyên .

Tại sao người muốn gia nhập Thiên Long Bang ?

Dạ bẩm bang chủ, tại hạ cũng muốn được mạnh lên .

Tại sao ngươi muốn thế ?

Không giấu gì bang chủ, lúc nhỏ tại hạ bị phá hủy đan điền nên không thể tập võ được, ta biết được bang chủ ngài có 1 môn võ công không có đan điền vẫn học được, ta muốn trả thù nên ta muốn gia nhập Thiên Long bang .

Tại sao ngươi biết ?

Lâm Quân ngạc nhiên hỏi, chuyện Dịch Cân Kinh chỉ có mình và Đặng Tùng biết thôi, à thêm Huyền Nạn nữa, tại sao cái tên này lại biết . Thấy sắc mặt Lâm Quân bất thiện, Ngô Nguyên vội vàng nói : tại hạ biết là vì phó bang chủ . Theo lời Ngô Nguyên giải thích thì Lâm Quân mới biết được, nguyên lai Ngô Nguyên quen biết cha của Đặng Tùng, hắn biết rõ mọi chuyện về Đặng Tùng, sau khi thấy Đặng Tùng vậy mà tập võ được nên hắn mới đi gia nhập Thiên Long Bang .

Sau khi nghe Ngô Nguyên giải thích xong, Lâm Quân chỉ trầm mặc suy nghĩ, sau một lát hắn mới nói : ta cũng có thể truyền cho ngươi, nhưng mà ngươi chỉ mới vào bang, ta cần phải khảo nghiệm độ trung thành của ngươi, ngươi có vấn đề gì không .

Nghe đến đó, Ngô Nguyên quỳ xuống nói : tạ ơn bang chủ, tạ ơn ngài đã cho ta một cơ hội .

Nhưng mà..... ta thấy trước mắt, ngươi đi giảm cân đi cái đã .

Ách vâng vâng, thuộc hạ đi giảm cân . Ngô Nguyên cũng hiểu là với cái cân nặng của hắn, đi đứng cũng mệt chứ đừng nói chi tới tập võ .

Khi Ngô Nguyên đã lui ra, Lâm Quân gọi Huyền Nạn vào phân phó : ngươi đi huấn luyện các bang chúng, chọn ra 10 người xuất sắc nhất cho ta, nếu chọn xong đưa đến gặp ta ngay, ngươi đã hiểu chưa .

Huyền Nạn cung kính đáp : vâng thưa thiếu gia .

Sau khi giải quyết 1 loạt rắc rối của bang hội xong là đã tới giờ cơm tối, Lâm Quân ăn uống no say xong đi nghỉ sớm . Tình hình hiện giờ của bang cũng không khả quan lắm, cơ bản có trên 1000 bang chúng, tài sản được khoảng 500 triệu, nhưng hầu hết là Ngô Nguyên quyền tiền chứ không chả biết được mấy đồng, mọi việc đều đang được triển khai, Lâm Quân tin rằng chẳng bao lâu hắn sẽ có 1 bang hội mạnh mẽ thống nhất . Nghĩ thế nên Lâm Quân nằm trên giường đưa ra yêu cầu vào thế giới TLBB .

Ầm 1 tiếng, Lâm Quân đã xuất hiện trong thế giới TLBB, hiện giờ lv của hắn là 39 sắp thăng cấp lên 40 . Hắn đã lên được tới vip 3 nhưng cũng không có thêm chức năng gì mới hết . Hắn nghĩ chắc lên 40 thì sẽ có đi, nghĩ thế hắn bắt đầu cuộc hành trình luyện cấp tiếp .

Nhưng khi hắn định đi thì Huyền Nạn bỗng chạy tới lên tiếng : thiếu gia ơi, có nhiệm vụ mới kia . Huyền Nạn là nhân vật trong game nên khi hắn tiến vào game lúc nào cũng xuất hiện Huyền Nạn .

Nhiệm vụ gì chứ ?

À trấn nam vương Đoàn Chính Thuần hướng phải Thiếu Lâm ta nhờ giúp đỡ, con trai cùng con gái của Đoàn Chính Thần đều bị bắt cóc, hắn nhờ chúng ta đi cứu dùm .

Ta,****, không phải là cái vụ Đoàn Dự với Mộc Uyển Thanh bị Đoàn Diên Khánh bỏ Viagra đó chứ, hắc hắc cái này ta thích à nhe .

Trong game TLBB, cái này là nhiệm vụ kịch tính, Đoàn Diên Khánh vì mối thù năm xưa với Đại Lý Đoàn Thị, hắn đã sử dụng một thủ đoạn thấp hèn là nhốt Đoàn Dự và Mộc Uyển Thanh vào 1 hang động ở Vạn Kiếp Cốc . Bỏ Viagra vào thức ăn của 2 người, hay nói vắn vè là “âm dương hoà hợp tán” với hy vọng là Đoàn Dự sẽ XXOO Mộc Uyển Thanh, gây bại hoại gia phong vì 2 người thật ra là anh em cùng cha khác mẹ với nhau . Nhiệm vụ bây giờ của Lâm Quân là đi giải cứu hai người bọn họ, hắc nhưng hắn nghĩ mình chỉ đi xem thôi, còn giải cứu hay không thì anh mày không ham, anh mày muốn xem phim người đóng cơ, hắc hắc hắc . Lâm Quân nghĩ thế nên trên mặt nở một nụ cười dâm dăng .

Ấy thiếu gia, ngài làm sao thế, sao lại cười dâm như thế . Huyền Nạn lên tiếng đã phá vỡ suy nghĩ dâm tặc của Lâm Quân .

Lâm Quân chợt dạ mặt đỏ lên nói : ấỵ ta đang nghĩ cách cứu Đoàn Dự đó chứ, đi, chúng ta đi giải cứu họ thôi nào .

Lâm Quân hăng hái bước tới, Huyền Nạn cun cút đi theo sau . Đi được một lát Lâm Quân bỗng dừng lại trầm giọng hỏi : Huyền Nạn, ta hỏi ngươi 1 câu, ngươi phải trả lời thật lòng .

Huyền Nạn giật mình dừng lại, không biết có chuyện gì, nhìn về mặt thiếu gia có vẻ nghiêm trọng lắm : thiếu gia hỏi đi .

À ta hỏi ngươi, Vạn Kiếp Cốc đi đường nào ?

Ách ngài không biết đường à, thôi để ta dẫn ngài đi .

Sặc, sao ngươi không nói sớm, làm thiếu gia ta đi nhầm .

Ách ngài có hỏi ta đâu .

Không hỏi thì ngươi không biết nói à .

2 người cứ cãi nhau như thế chẳng mấy chốc đã tiến vào Vạn Kiếp Cốc, trong cốc đang đánh nhau tới hồi gay cấn. À nhầm đánh cò, chỉ thấy một tên tàn tật cầm cây nạn đang ngồi đánh cò với một lão hoà thượng.

Theo trí nhớ của Lâm Quân thì cái tên tàn tật đúng là Đoàn Diên Khánh, còn lão hoà thượng kia đúng là Hoàng Mi Tăng rồi. Xung quanh 2 người còn có 1 đám người đang đứng, nhìn ra thì đúng là 3 người trong “tứ đại ác nhân” với hoàng đế Đại Li Đoàn Chính Minh. 3 người trong “tứ đại ác nhân” là Vô ác bất tác Diệp Nhị Nương thích ăn thịt trẻ con, Hung thần ác sát Nhạc Lão Tam không việc ác nào không làm, Cùng hung cực ác Văn Trung Hạc một đại dâm tặc.

Sau lưng đám người Nhạc Lão Tam là một cái hang động, trong đó phát ra từng trận thở gấp, thỉnh thoảng còn vang lên tiếng:

Đoàn huynh à đừng mà, đây là 1 giọng nữ.

Ta không nhịn nổi nữa rồi, tiếp đó là 1 giọng nam.

Đừng mà, làm nó cứng rồi hãy chọt qua, để ta liếm cho nó thẳng lên rồi ngươi chọt, giọng nữ nói tiếp.

Nghe đến đây Lâm Quân một thân thú huyết sôi trào, hận không thể nhảy vào thế chỗ Đoàn Dự. Nhưng hắn không xúc động, nằm sát người xuống nghe tiếp. Bỗng tiếp đó 1 giọng nam vang lên: áy vào rồi nè, khe hẹp khó vào quá, mãi mới vào được.

Nghe đến đây, Hoàng Mi hoà thượng không còn tâm tình đánh cò nữa, đứng lên nói: thiện tai, thiện tai thật là bại hoại gia phong.

Đoàn Chính Thuần cùng Đoàn Chính Minh đứng ngoài thì giật đến độ run người, râu tóc trợn ngược hết lớn: Đoàn Dự, tên bại hoại gia phong, người mà ta đây ta sẽ thiên người. Tứ đại ác nhân thì miệng cười xấu xa, bỗng Đoàn Diên Khánh nói lớn: hắc hắc, bây giờ chúng ta sẽ cho các người xem 1 màn phim hành động đặc sắc, có tựa đề “anh trai xoi tái em gái” hắc hắc, mời các vị đi theo ta cùng chiêm ngưỡng.

Đoàn Diên Khánh cười nói rồi dẫn mọi người vào hang động, Lâm Quân cũng mặt dày mặt dạn bám theo sau, tuy thấy đột nhiên xuất hiện thêm 2 người nhưng Đoàn Diên Khánh cũng không nói gì, mặt mày cười thật tươi dẫn đường, tất cả mọi người đều đi theo, ngay cả Hoàng Mi hoà thượng cũng đi, Hoàng Mi vừa đi vừa niệm: nam mô a di đà phật, bại hoại gia phong.

Ấc, thằng già này muốn xem thì nói còn bày đặt làm dáng, không muốn xem thì đứng ngoài là được rồi, ai bắt người xem đâu, hắc hắc. Lâm Quân hèn mọn thầm nghĩ.

Mời các vị thưởng thức một tập phim người lớn, hắc hắc hắc thế loại loạn luân. Đoàn Diên Khánh cười to nói, một tay thì đang mở cánh cửa ra.

Cửa hang động mở ra thì thấy 2 người ngồi đó, 1 nam, 1 nữ, họ đang, đang, ách, đang xỏ chỉ vào kim, ặc, tuy hơi khó tin nhưng sự thật là thế, quần áo 2 người cũng rất thẳng thớm, giống như chẳng có xảy ra chuyện gì.

Đoàn Diên Khánh đang hứng trí bùng bùng giống như bị dội một gáo nước lạnh siêu lớn vào mặt, hắn trừng mắt nhìn hết Đoàn Dự tới Mộc Uyển Thanh, mặt mọi người còn lại thì cũng rất là đặc sắc, tất cả đều há hốc mồm nhìn trần trối, nước miếng chả rùng rùng, ngay cả Lâm Quân cũng thế, hix tưởng được xem phim, ai ngờ chẳng có gì xảy ra, haiz. Trong lòng tất cả mọi người đều nghĩ như thế. Ách, tại sao ta lại nghĩ thế được, cái này là bại hoại gia phong mà, họ không hèn mà cùng hợp đều nghĩ như thế. Tất cả mọi người đều nghiêm mặt lại.

Sau cùng Đoàn Diên Khánh mới thốt ra được một câu: chuyện gì thế này, không phải các người đang... Đang..... sao?

Hắc, đang gì, chúng ta đang xỏ chỉ may đồ mà, chứ các người nghĩ chúng ta làm gì? Đoàn Dự mặt mày ngơ ngác hỏi.

Thức ăn ta đưa các người có ăn không? Đoàn Diên Khánh hỏi tiếp.

Ê, thằng tàn tật kia, mày khinh ta à, ngu gì ăn, lỡ người bỏ độc sao, ta thông minh lắm à nhe, hắc hắc. Đoàn Dự về mặt dương dương tự đắc nói.

Ách Đoàn Diên Khánh giận giữ, định ra tay bỗng nhiên cảm giác sau lưng có điều không đúng, hắn quay lại chỉ thấy Đoàn Chính Thuần và Đoàn Chính Minh đồng thời ra chiêu “nhất dương chỉ” bắn tới sau lưng hắn.

Đoàn Diên Khánh đầu phải loại vừa, vừa né tránh vừa kêu to:***, đánh lên bổ mày à, đồ****, chưa kịp nói hết câu thì phía sau lưng Hoàng Mi hoà thượng đánh đến.

Bùm 1 chương, Đoàn Diên Khánh té vật xuống, nhưng thế cũng chưa xong, từ phía sau Lâm Quân bay nhanh đến, sút cho 1 cước vào lưng hắn, hắn bay về phía Huyền Nạn, Huyền Nạn đầu chịu bỏ lỡ thời cơ có một này, vội chương 1 chương “Như Lai Thân Chương” vào bụng hắn.

Đến lúc này thì tam đại ác nhân còn lại đã hoàn hồn, vội chạy tới cứu Đoàn Diên Khánh, nhưng lúc này lv 4 người họ chỉ có 20, còn Lâm Quân thì 39 rồi nên hắn đánh thắng 4 tên hết sức dễ dàng, 4 tên bị hắn đánh úp mặt xuống đất, sau đó Huyền Nạn vội lấy dây trói lại. Trói xong, Lâm Quân tiến đến hỏi nhỏ Đoàn Diên Khánh: ê, người còn Viagra không, cho ta ít, hehehe.

Đoàn Diên Khánh tuy ngạc nhiên nhưng cũng trả lời sự thật: hết rồi, ta chỉ còn chừng đó.

Huyền Nạn đầu, đánh thằng này tiếp cho ta. Lâm Quân điên tiết hét lớn lên, hix hắn định xin đề sau này còn xài với 1 vài em gái nhưng ai dè thằng này kêu hết rồi. Huyền Nạn thì chỉ nghe lời Lâm Quân nên hành hạ Đoàn Diên Khánh rất tàn tình và tàn tâm.

Sau đó là 1 cảnh hành hạ người tàn tật mà trẻ em không nên xem, may là mấy người còn lại đều là NPC nên cũng không có ý kiến gì. Đoàn Diên Khánh bị hành hạ thật bi thảm, từng tiếng tru vang lên, mà rất là kỳ lạ là Huyền Nạn đánh thắng này càng nhiều thì kinh nghiệm của Lâm Quân tăng lên càng nhanh. Chẳng mấy chốc hắn đã thăng lên cấp 40. Đột nhiên tiếng tiêu thần đèn lại vang lên tiếp: chúc mừng chú em đã lên lv 40, chú đã lên vip 4 nên sẽ có 1 công năng mới, hắc hắc hắc.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 12: Công Năng Đầu Tiên, Hoán Đổi

Chú em lên vip 4 nên được mở thêm công năng mới, hoán đổi. Chú có thể đổi được tất cả các thứ có trong thế giới Thiên Long này, pet hiếm hay vũ khí, thậm chí là ngọc các loại, à chú em có thể đổi bằng tiền mặt, anh mày chỉ lấy tiền mặt thôi, hắc hắc. Tiêu Thần đèn thao thao bất tuyệt giải thích.

Ặc có thêm cái gì nữa không?

À có, chú em thu được thêm 9 tên nô lệ nữa, à chú em bắt được 10 con pet, chú em có thể chơi thêm 3 phái nữa.

Ờo, vậy à, mà giá tiền để đổi pet với ngọc là khoảng bao nhiêu anh?

Ở pet lv 5 10 đồng, lv 25 1000 đồng, lv 45 10000 đồng, lv 65 thì 100000 đồng, lv 75 thì 1 triệu, 85 thì 10 triệu, còn 95 thì cho anh xin 1 tỷ. Về phần ngọc thì cấp 6 300 triệu, cấp 7 1 tỷ, cấp 8 5 tỷ, cấp 9 thì 10 tỷ.

Ặc mắc vl, tài sản bây giờ của Lâm Quân chỉ có khoảng 500 triệu, mà số tiền đó dùng để phát triển bang hội nữa chứ, Lâm Quân tối đa chỉ có thể móc ra được 100 triệu, ặc đủ mua 1 con pet lv 85. Mà chắc chỉ là 1 con pet thôi, còn cả ép skill, ép ngộ tính này nọ nữa, ặc chắc thêm 1 mớ quá.

Hắc, hắc chú có muốn đổi gì không? Có tiền là anh bán cho hehe.

Mà anh ơi, có đổi được cái gì khác không, như thuốc lá hay súng, xe tăng gì ấy, hehe

Ờo, trên lý thuyết là không có đổi được, nhưng ai bảo Thần Đèn đại ca kêu anh giúp chú mày chứ, chú muốn là sẽ có, chủ yếu giá tiền hơi chất thôi, hehe.

Ặc đổi được hả anh, vậy giá tiền là bao nhiêu.

Ờ về phần thuốc thì 1 triệu, anh bán cho chú 1 cây, còn súng ống đạn dược gì đó thì khoảng 10 triệu trở lên, xe tăng máy bay thì à lấy chú 1 tỷ trở lên, hắc hắc.

Nghe đến đó, Lâm Quân cũng bó tay, hiện giờ hắn chưa cần đổi gì cả, điều chủ yếu bây giờ là tăng thực lực lên, bắt thêm vài tên nô lệ và chơi các phái mới để học võ công. Ấy, nô lệ à, Lâm Quân nghĩ đến chữ nô lệ, bỗng nhớ tới đám Đoàn Diên Khánh, hắn quay lại nhìn thì thấy tên Đoàn Diên Khánh bị hành hạ không ra hình người, thôi kệ cứ thu bọn hạ trước đã, hắc 4 tên này cùng hung cực ác thu được chắc cũng thú vị lắm nhỉ, hehehe.

Nghĩ thế hắn thu liền 4 tên Đoàn Diên Khánh, Diệp Nhị Nương, Vân Trung Hạc, Nhạc Lão Tam. Sau khi thu xong thì số nô lệ hiện giờ hắn có đã là 5, Huyền Nạn lv 56, Đoàn Diên Khánh lv 60, Diệp Nhị Nương lv 55, Nhạc Lão Tam lv 54, Vân Trung Hạc lv 50. Tức là bây giờ hắn có 5 tên võ tướng và 1 tên võ quân, hắc tính ra cũng khá mạnh. Nghĩ đến đó hắn đi chơi thêm 3 phái nữa. Hắn chọn lấy Nga Mĩ, Thiên Sơn và Thiên Long, sau một thời gian hắn đều luyện lv 3 phái đó lên 40, vì có bọn nô lệ giúp sức nên hắn chơi rất mau, không phải tốn công sức gì cả. Sau khi hắn thoát khỏi thế giới TLBB thì từng trận buồn ngủ ập tới, hắn ngủ thẳng cẳng cho đến sáng hôm sau.

Sau khi thức dậy thì hắn thấy cơ thể mình mạnh mẽ hơn, từng luồng khí lưu động trong người hắn, cuối cùng tụ tập tại đan điền. Kể ra cũng kì lạ, Dịch Cân Kinh không chỉ có tác dụng làm mạnh cơ thể mà còn có thể tu sửa lại kinh mạch và đan điền cho hắn. Sau khi chăm chỉ tập luyện một thời gian thì kinh mạch trong cơ thể hắn cơ bản đã lành lại, thậm chí còn tốt hơn xưa.

Tối hôm qua, vì mệt quá nên hắn ngủ luôn, chưa kịp kiểm tra tình hình của thân thể. Sáng hôm nay khi ngủ dậy, hắn cảm giác thân mình nhộp nhộp dính dính một thứ màu đen, bốc lên mùi hôi thối. Nhìn tình hình này thì hắn cũng biết chính mình mới đột phá Võ Sư. Hắn vội vàng bật dậy đi tắm, rồi phân phó cho người hầu vào dọn dẹp phòng ốc. Sau khi tắm xong, hắn thần tình khí sáng bắt đầu đi ăn sáng.

Ngồi ăn chưa được bao lâu thì Lâm Quân chợt nghe tiếng người vội vàng chạy đến, hắn quay lại nhìn thì thấy một tên bang chúng hốt ha hốt hải chạy đến. Tuy khó chịu nhưng hắn nghĩ chắc là có chuyện gì gấp nên chỉ hỏi: có chuyện gì, gấp đến nỗi không còn bộ dáng.

Tên bang chúng quỳ xuống nói: bẩm báo bang chủ, phó bang chủ bị người ta bắt đi rồi.

Nghe đến đây, Lâm Quân nhảy dựng lên: cái gì, tóm lại là có chuyện gì xảy ra, sao lại mất tích.

Bẩm bang chủ, thuộc hạ cũng không rõ ràng lắm, chỉ biết tối hôm qua phó bang chủ mang 5 người ra ngoài, nói là đi kiểm tra sản nghiệp của bang, sáng hôm nay chỉ có 1 tên đi cùng phó bang chủ trở lại, hẳn chỉ kịp nói phó bang chủ bị bắt cóc thì đã ngắt đi, thuộc hạ vội vàng chạy tới bẩm báo bang chủ.

Ngươi, dẫn ta đi tìm tên đó. Lâm Quân trầm giọng nói, không biết là có chuyện gì, giờ chỉ có cách làm cho tên đó tỉnh đã rồi tính.

Một lát sau, Lâm Quân đi đến chỗ tên bị ngắt, thì thấy xung quanh đứng đầy người, mọi người thấy Lâm Quân đến đều tản ra, tránh đường cho Lâm Quân vào, cung kính chào hỏi: Bang chủ, buổi sáng tốt lành.

Lâm Quân không đáp, sau khi đi vào thì thấy một tên nhóc khoảng chừng 12 tuổi nằm sấp trên chiếc giường, mặt mày trắng bệch như sắp chết tới nơi. Lâm Quân đi vào cau mày hỏi: đại phu đâu.

Bẩm bang chủ, đại phu chữa không được tên này bị người ta đánh gần chết, bây giờ hẳn chỉ còn một hơi thở thôi, ít ra phải là cao cấp võ sĩ có thuộc tính mộc mới chữa cho hẳn được.

Thế giới này, thân thể mỗi người đều có một thuộc tính khác nhau, nếu người nào có thuộc tính mộc hoặc thủy thì có thể chữa được bệnh cho người khác, đặc tính của mộc là sinh cơ bưng bưng còn thủy là nhẹ nhàng, tuy chỉ chữa được bệnh nhẹ nhưng mà nhanh hơn mộc, còn mộc chữa bệnh rất lâu. Nhưng mà vấn đề là võ sĩ có thuộc tính mộc rất hiếm, cho dù có tìm được thì chưa chắc là cao cấp võ sĩ, mà dù có là cao cấp võ sĩ thì đòi hỏi người ta chịu chữa cho 1 tên sắp chết không quen không biết đâu. Lâm Quân nhíu chặt mày, tuy hẳn có cách nhưng không biết có thành công không, mà kệ dù sao cứ làm đại đi, đỡ hơn để tên này chết.

Nghĩ đến đó Lâm Quân ra lệnh: tất cả đi ra ngoài cho ta, nếu ta không có lệnh, không ai được bước vào. Mọi người tuy khó hiểu nhưng đều đi ra ngoài, thầm nghĩ: không lẽ bang chủ có cách à.

Tiếp đến Lâm Quân gọi 5 nô lệ ra bảo bọn chúng canh cửa, bọn bang chủ thấy tự động xuất hiện thêm 5 người đều hết hồn, nhìn lại thì thấy Hoà Thượng Tuyệt Giống và 4 tên nhìn mặt mày rất dữ tợn, từ khi thể trên người bọn họ bắn ra thì có thể thấy 5 người này, ít nhất cũng là Võ Quân, nghĩ đến đó, bọn bang chủ đều hít một hơi khí lạnh, thầm kinh hãi, và cũng kiên định hơn đi theo bang chủ, ách có 5 người này thì sợ gì Thiên Long bang ta không có ngày nổi danh, hắc lúc trước đi theo bang chủ thật sáng suốt à.

Trong phòng, Lâm Quân nhíu chặt chân mày. Không biết có tác dụng gì không? Hôm qua trong thế giới TLBB hẳn đã học xong tất cả các chiêu thức của phái Nga Mi, nên hôm nay hẳn định xài thử một chiêu có tên là Thanh Tâm Phổ Thiện Chú. Thanh linh chi âm, tâm tình thư hoãn, có chức năng hồi xuân chi thuật, sau khi sử dụng chiêu này có thể làm cho 1 người hồi phục lại lượng lớn sinh mệnh. Đó là những lời giới thiệu về chiêu này trong thế giới TLBB, trong game thì giới thiệu nghe rất trâu, nhưng không biết ngoài đời có làm được gì không đây, haiz. Tuy nghĩ thế nhưng Lâm Quân bắt đầu tập trung lại tinh thần ra chiêu.

Chỉ thấy 1 luồng sáng màu hồng bắn tới trên người tên bang chủ, truyền cho hắn 1 lượng lớn sinh mệnh. Chỉ thấy tốc độ phục hồi vết thương trên người hắn có thể thấy được bằng mắt thường, mặt hắn bắt đầu hồng lên nhưng vẫn chưa tỉnh lại. Phù, may mà có tác dụng. Lâm Quân thở phào, lại tiếp tục ra tay, truyền cho hắn nhiều sinh mệnh hơn.

Một lúc sau, khi Lâm Quân sắp chịu hết nổi thì ruột cuộc tên bang chủ cũng đã tỉnh lại. Tên bang chủ tên là Ngọc Tú, từ nông thôn mới lên, trước đây hẳn không biết làm gì nên gia nhập đại 1 bang phái làm cu li để kiếm sống, sau khi cái bang đó quy phục Thiên Long Bang thì hẳn cũng gia nhập theo, vì thông minh lanh lợi từ nhỏ nên hẳn được gã bang chủ cũ tặng cho phó bang chủ làm sai vặt để lấy lòng phó bang chủ.

Tuy nhiên sự thật là hẳn rất xui xẻo, tối hôm qua, hẳn đi theo phó bang chủ làm việc, thầm nghĩ sẽ cố gắng để được phó bang chủ trọng dụng, nhưng không ngờ giữa đường có 1 đám người mặc đồ đen hơn 10 tên nhảy ra đánh nhau ỳ xèo với phó bang chủ. Hẳn thì không có võ công nên chạy đi kiếm chỗ trốn, hẳn tuy thích được trọng dụng nhưng hẳn cũng yêu cái mạng của hẳn lắm. Đám người phó bang chủ tuy mạnh nhưng 2 tay không địch lại 4 tay, chẳng mấy chốc là bị bọn người áo đen trời lại.

Hắn thầm nghĩ xem 1 chút rồi chạy về báo cho bang chủ lập công. Sau khi nghe được một chút thì hẳn đã biết được đám người bắt phó bang chủ này là ai, thầm nghĩ phải chạy về báo, nhưng do sợ xuất nên hẳn gây ra tiếng động, bị đám người đó đuổi theo. Ngọc Tú phải trở hết 12 thành công lực mới chạy về được tới bang, sắp về tới bang thì hẳn bị 1 tên áo đen chặn đường, hẳn cắn răng lao qua nhưng bị tên áo đen chưởng cho 1 chưởng, cuối cùng thì có người tới nên đám người kia chạy đi, hẳn chỉ kịp nói 1 câu là đã bị ngắt. Sau khi tỉnh lại thì hẳn thấy 1 người trẻ tuổi đang ngồi trước mặt mình, đáng vẻ chặt vật, mồ hôi đầy đầu. Tuy nhiên sau khi hẳn nhìn rõ người trẻ tuổi này là ai thì hẳn thầm kinh hãi, vội vàng quỳ xuống nói: Bang chủ.

Lâm Quân thấy Ngọc Tú tỉnh lại thì mừng rỡ, hẳn chỉ nói: huynh đệ à, ngươi đừng đa lễ, cứ nằm đi, nói cho ta biết chuyện gì đã xảy ra.

Ngọc Tú nghe thế kể lại đầu đuôi câu truyện, thêm mắm thêm muối tùm lum, sau 1 hồi nước miếng văng tung toé hẳn đã kể xong.

Nghe xong Lâm Quân cau mày hỏi: biết những người đó là ai không.

Bẩm bang chủ, là Nguyễn Gia.

Lâm Quân cũng đã biết về tứ đại gia tộc DaLat thành, hẳn không ngạc nhiên lắm vì kẻ làm chuyện này là Nguyễn Gia, hôm qua Ngô Nguyên đã nói cho hẳn biết, kẻ làm Đặng Tùng thành như thế này chính là Nguyễn Gia. Lâm Quân nghe xong mặt không đổi sắc nói với Ngọc Tú: người anh em cứ nghỉ ngơi đi, ta đi làm chút việc.

Lúc đi ra ngoài, trên mặt Lâm Quân đã tràn đầy sát khí, lầm bầm nói: kẻ nào đụng đến huynh đệ ta, giết....

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 13: Đột Nhập Nguyễn Gia

Sau khi đi ra khỏi cửa, Lâm Quân mặt mày dữ tợn nên ai cũng không dám hó hé cái gì, tất cả đều im lặng nhìn vị bang chủ đi ra, 5 tên Huyền Nạn thì đi tới nói : bang chủ, bây giờ chúng ta phải làm sao .

Các người làm gì thì cứ làm, Huyền Nạn người tiếp tục đi huấn luyện, còn 4 người các người thì đi làm quen với thế giới này đi, chuyện này cứ để ta lo .

Vâng, bang chủ . 5 tên nô lệ đồng thanh đáp .

Việc trước mắt bây giờ là phải cứu Đặng Tùng ra, còn lại cứ để sau, nếu Nguyễn gia chỉ bắt cóc Đặng Tùng thì sẽ không tổn thương tới hắn . Nghĩ thế Lâm Quân cảm giác nhẹ cả người, miễn không chết là được, tối nay hắn định bụng sẽ đi vào Nguyễn Gia dò xét, tùy theo tình hình mà ứng biến .

Tối hôm đó.

Một đêm không trăng, không sao, rất thích hợp cho những chuyện phóng hỏa, giết người, ăn trộm . Lâm Quân bắt đầu hành động . Hắn mặt một bộ đồ màu đen, che hết người, chỉ chừa lại một đôi mắt . Sau đó hắn đột nhiên thi triển 1 chiêu thức, người hắn tan dần vào màn đêm . Phải, chiều này chính là Kim Thiên Thoát xác nổi tiếng của phái Thiên Sơn,

Ẩn đi hơi thở và bóng dáng của mình, như ve sầu lột xác mà đi. Sau khi sử dụng có thể khiến bạn đạt được trạng thái tàng hình . Đó chính là những miêu tả cơ bản nhất về chiêu thức này của phái Thiên sơn . Lâm Quân sau khi tàng hình cực kỳ tiêu sái nhảy lên nóc nhà, ách , đang nhảy hắn bỗng khựng lại, đập đầu trúng cột nhà rớt xuống đất .

Ách, Nguyễn gia ở hướng nào, ta quên hỏi cmmr, ặc đi kiểm ai hỏi vậy .

Lâm Quân đi loanh quanh kiểm người hỏi, được một lúc thì hắn thấy có 1 tên bang chúng đang trực đêm, hắn đi nhanh tới vỗ vỗ vào vai tên đó hỏi : ề, Nguyễn gia ở chỗ nào vậy, nói ta nghe coi .

Ai ngờ tên bang chúng đó hét lên một tiếng thảm thiết rồi ngã vật xuống đất ngất xỉu.

Ặc, chuyện gì vậy nè, ta hỏi đường thôi mà, ặc chắc hắn đau bụng ngất đi thì phải, hèm, kiểm tên khác . Lâm Quân thảm nhũ như thế rồi bắt đầu đi kiểm người hỏi .

Thật kì lạ là khi đi đến đâu, vừa lên tiếng hỏi được một câu thì những tên bang chúng đó đều hét lên 1 tiếng rồi vật xuống đất ngất xỉu .

**, chuyện gì thế này, ặc không lẽ ta quá đáng sợ hả ta, thôi đi hỏi tiếp .

Lâm Quân không nhớ ra 1 chuyện là hắn đang tàng hình, bạn cứ tưởng tượng mà xem, tự nhiên xung quanh không có người, tự dưng có tiếng nói vang lên, ặc không sồn ra quần mới lạ .

Đi được một lúc, Lâm Quân thấy phía trước có 1 phòng còn sáng đèn nên tiến gần lại hỏi . Khi tiếng lại gần thì nghe tiếng nước chảy và tiếng con gái đang tắm, ặc, máu dê nổi lên nên hắn tiếp tục tiến lên .

Lâm Quân chọc 1 lỗ trên cánh cửa để nhìn cho dễ . Thế giới này đang ở thời cổ đại nên cánh cửa chỉ làm bằng giấy, hắn xem trên tv thấy trò này hoài nên bất chước . Vừa ghé mắt nhìn vào thì thấy 1 màn hơi nước dày đặc, ẩn trong đó là một thân ảnh, khỏi cần nói đã biết là 1 người con gái .

Ặc, người con gái này vừa hát vừa tắm, giọng hát rất ngọt ngào, hay hơn cả những ca sĩ mà Lâm Quân đã nghe trước kia . Lâm Quân vừa nghe vừa tưởng tượng ra hình dáng người con gái, hắc chắc là đẹp ngang với Maria Ozawa quá, hắc hắc . Nghĩ đến đây, Lâm Quân không kiềm được máu mũi phun ra như suối, hắn luống cuống lấy tay che mũi .

Choang . Vì quá cuồng nên Lâm Quân làm vỡ mắt chậu hoa ngoài cửa . Trong phòng, tiếng hát của cô gái dừng lại, bỗng nhiên cô gái hét toáng lên :
AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA.

Tiếng thét 100000 đề xi ben vang cao vang xa, trong cái đêm tối im lặng này thì càng có sức công phá, đến nỗi nửa cái thành DaLat này đều nghe, những người trong bang thì càng nghe rõ, vội vàng chạy đến phía này .

Có chuyện gì thế, có người tấn công à

Có cái gì mà hét thế, có người chết à

****, đứa nào hét to thế, bố mày đang ngủ ngon

****, đưa nào thất đức thế, ta đang nghiên cứu chân lí cuộc đời trên người vợ ta, hét lên làm tiểu huynh đệ của ra sém rụng .

Càng ngày càng có nhiều người chạy tới, người quan tâm hỏi thì ít mà người chửi bới thì nhiều . Cô gái lúc này đã mặc lại quần áo, ặc Lâm Quân nhìn lại thì sém ngắt, cô gái này tuy giọng hát rất hay nhưng mà người thì. .... ặc cực kỳ vĩ đại .

Bên cạnh cô gái là 1 lão già mập mạp đang thấp giọng an ủi, lão già này không phải Ngô Nguyên là ai . Ngô Nguyên hỏi nhỏ : cháu của ta à, có chuyện gì thế, nửa đêm rồi mà ta còn phải lê cái thân già này tới đây . Mọi bang chúng xung quanh nghe thế cũng im lặng xem cô gái trả lời .

Gia gia, có đâm tặc, híc hán nhìn lên người ta tằm, ô ô, kiếp này ta biết gã cho ai đây, gia gia phải giúp ta, người tìm ra hán phải thiên hán, hán làm ô uế thân ta, ô ô . Cô gái này vừa khóc vừa nói .

Nghe thấy câu đó, người xung quanh liên tục bùm miệng, cổ nén buồn nôn . Có người thì không nén được ngồi xuống đất nôn thẳng ra .

Ặc, cô gái này thật trâu, còn tên đâm tặc thì siêu trâu, ặc người thế mà cũng có tên can đảm nhìn lên, ặc ặc . Đó là tiếng lòng của những người tại đây kể cả Lâm Quân, cô gái tuy mặt mũi có thể gọi là xinh, nhưng mà thú thật, cái phần thân hình thì thật là. .... thật là. .... quá khinh khủng . Tuy cô gái này cũng nhỏ tuổi thôi, nhưng mà cái thân hình thì các bậc đàn anh phải ngưỡng mộ mà ngược nhìn, dậm chân tự thẹn không bằng . Cô gái này còn nhỏ nhưng cao đến 1m6, nặng đến 100 kg .

Lâm Quân thâm hô may mắn, may mà không nhìn thấy gì chứ không tới nay có mà gặp ác mộng . Mà rất là kì lạ, sao không có người nào chào hán, dù sao hán cũng là bang chủ mà .

Lúc này nghe tiếng hét, Lâm Quân núp vào 1 góc, đợi mọi người đến rồi hán mới bước ra, nhưng mà không có người nào nói với hán câu gì . Chợt Lâm Quân thâm nghĩ mình ngu ngốc, hán đang ở trạng thái tàng hình sao có người thấy được . Nghĩ đến đó hán giải trừ trạng thái tàng hình, giả vờ vừa mới đến trầm giọng nói : có chuyện gì thế .

À báo cáo bang chủ, cô gái này kêu có đâm tặc . Một người đứng ra nói

À, vậy tất cả đi kiểm đâm tặc đi, đứng đây làm gì, làm ta tưởng có chuyện gì . Lâm Quân giả vờ nói .

Vâng, bang chủ, bây giờ thuộc hạ đi tìm đây, các anh em, có nghe chưa, đi tìm, đi tìm .

Sau đó mọi người lục tục tán đi, trước sân chỉ còn lại Lâm Quân và 2 ông cháu Ngô Nguyên . Bỗng Ngô Nguyên lên tiếng : cảm ơn bang chủ đã truy bắt đâm tặc dùm lão, mà sao người bang chủ toàn máu thế, người bị thương à .

Nghe đến đó, bỗng nhiên cô gái ngừng khóc, ngẩng đầu lên nhìn Lâm Quân, thân thể run run, hán nhiên là đã nghĩ ra điều gì đó .

Ách, chết cha, sao ta quên cái này chứ, thôi tiêu cmnr, cầu trời cô ta đừng nghĩ ra cái gì nha . Tuy lòng nghĩ thế nhưng Lâm Quân bày ra bộ dáng cao thâm nói : ta không có chuyện gì, chỉ là đang luyện 1 môn võ công thôi .

À ra thế, bang chủ quả nhiên thần kì, luyện võ đến độ chảy máu . Ngô Nguyên tươi cười nịnh nọt nói .

Cô gái nghe Lâm Quân nói thế thì không nói gì nhưng đôi mắt đen nhánh ánh lên tia nghi ngờ nồng đậm .

Lâm Quân thâm hô hồng bét, bèn nói với Ngô Nguyên : người cho ta biết, Nguyễn gia nằm ở đâu, ta có việc gấp .

À bang chủ, người cứ đi về phía Nam, người thấy cái nhà nào mà to nhất thì chính là Nguyễn Gia . Ngô Nguyên tuy nghi hoặc nhưng cũng cung kính đáp .

Vậy hả, thôi ta có việc, ta đi trước . Lâm Quân nói xong 3 chân 4 cẳng chạy mất dạng .

Cô gái nhìn theo hướng Lâm Quân biến mất hỏi Ngô Nguyên : gia gia, người đó là bang chủ hả, sao trẻ như thế .

Đúng, tuổi trẻ tài cao, lại đẹp trai nữa chứ, cháu muốn không gia gia làm mai cho.

Hức, con chỉ tò mò thôi, ai thèm . Tiếp đó cô gái lầm bầm : Lâm Quân à, ta sẽ bắt người chịu trách nhiệm, dám nhìn ta à . Nếu Lâm Quân ở đây sẽ hô to oan uổng, ta chưa kịp nhìn mà sao bắt ta chịu trách nhiệm chứ .

Lâm Quân hót ha hót hải chạy về phía Nguyễn Gia, sau khi bay 20 phút, Lâm Quân thấy phía trước có một toà nhà tráng lệ, cực kì to, trên tấm biển trước nhà đề 2 chữ to “ Nguyễn Gia “ Lâm Quân thâm nghĩ đúng đây rồi, hán vội vàng leo lên tường vọt xuống .

Đột nhập thành công, bây giờ phải đi kiểm chỗ Đặng Tùng bị nhốt đã .

Lâm Quân rón rén đi từng bước, khi đi được vài chục bước thì Lâm Quân nghe thấy có 1 tiếng động là lạ .

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 14: Nguyễn Gia, Cả Gia Tộc Biển Thái

Lâm Quân rón rén đi bỗng nhiên nghe thấy phía sau tảng đá có 1 tiếng rên, ách đúng là tiếng rên . Lâm Quân thú tính nổi lên tiếng lại cạnh tảng đá xem thử, thì thấy có 2 thân ảnh đang quấn chặt vào nhau, 2 người thở hổn hển đang đánh đã chiến . Chỉ thấy người nam .....(ách, khúc này xin phép bỏ đi 300 chữ, hơ các bạn đừng trách) Sau khi 2 người xong việc bỗng người nữ lên tiếng nói : thiếu gia à, người hứa phải cưới em nhé .

Yên tâm, bảo bối của ta, yên tâm ta hứa mà . Giọng nam lên tiếng .

Khi nghe đến đây thì Lâm Quân đã biết người nam là con trai Nguyễn Hùng, Nguyễn Trường . Mà thằng này yếu thật mới có 5 phút, hắc hắc .

Sau đó là một màn thể non hẹn biển nói những điều dối trá nghe mắc ói, nhưng Lâm Quân vẫn cố gắng nghe , biết đâu sẽ nghe được thông tin có giá trị .

Thiếu gia à, nghe nói cha người mới bắt cóc 1 người đúng không ?

Ồ đúng vậy, cha ta muốn có bí kíp nên bắt hấn ta, không ngờ là hấn ta khai thật, chúng ta còn chưa kịp tra tấn . Nguyễn Trường cười cười nói .

Nghe đến đây bỗng Lâm Quân ra tay, đánh thẳng vào ót Nguyễn Trường, tuy Nguyễn Trường có võ nhưng không mạnh lắm, hơn nữa Lâm Quân ra tay bất ngờ nên đánh ngất được hấn . Người nữ thấy thế định hét lên thì Lâm Quân bịt mồm lại, 1 tay thì bóp cổ họng cô à, hấn giả giọng khàn khàn nói : nói cho ta biết phòng gia chủ ở đâu, người đừng thử lên tiếng, ta có tự tin là trước khi người lên tiếng ta đã cắt đứt được cổ họng người, nếu đồng ý thì nháy mắt 1 cái .

Người nữ nghe xong liều mạng nháy mắt, đùa à mạng sống là quan trọng nhất . Sau khi biết được chỉ dẫn của cô à xong, Lâm Quân tiến về phía phòng của Nguyễn Hùng .

Khi tiến tới gần thì hấn thấy có 1 căn phòng rất to, xung quanh đứng đầy hộ vệ mặc áo đen, tay cầm vũ khí, mặt mày đằng đằng sát khí đang đứng canh giới, tất cả hộ vệ đều có tu vi Võ Sư .

Gia tộc lớn đúng là ghê gớm thật, tuy tiện 1 tên hộ vệ đã có tu vi bằng ta rồi . Lâm Quân thầm nghĩ thế, nhưng hấn không biết là, võ sư tuy tu vi cũng không cao lắm nhưng dù là gia tộc lớn cũng không phải tùy tiện 1 tên cũng là võ sư, chẳng qua lúc này Lâm Quân số hên mới thấy được đội hộ vệ trung thành nhất của Nguyễn Hùng thôi chứ hấn làm như võ sư là củ cải trắng à, vợ đại là được 1 năm .

Tuy lũ hộ vệ này hơi khó nhai nhưng không sao, Lâm Quân chỉ vào xem thử thôi chứ hấn cũng không tính đánh nhau với mấy người này . Dù sao Lâm Quân lúc này cũng đang tăng hình, mà tuyệt học của Thiên Sơn phái thì không nói chơi, chỉ cần hấn không lên tiếng thì sẽ không có ai phát hiện được hấn . À trừ những tên quái vật có tu vi cao cấp võ sĩ trở lên nhưng hấn không tin ở Nguyễn Gia này lại có người như thế, nếu không Nguyễn Gia đã xưng bá DaLat thành từ lâu rồi .

Lâm Quân nhẹ nhàng rón rén phóng lên nóc phòng, lấy ra 1 viên gạch ra hé mắt nhìn xuống, chỉ thấy trong phòng có 1 người trung niên đang đứng, tay cầm 1 cuốn sách nhỏ, người trung niên này chính là Nguyễn Hùng, gia chủ Nguyễn Gia .

Nguyễn Hùng hiện giờ đang rất phân vân . Sau khi hấn bắt được Đặng Tùng thì dò hỏi hấn cuốn bí kíp mà năm đó cha hấn lấy được . Lần này thì Đặng Tùng rất sáng khoái nói ra ngay, chỉ yêu cầu đừng giết người của hấn . Nguyễn Hùng tuy rất nghi ngờ nhưng vẫn sai người đi tìm cuốn bí kíp đó . Khi tìm được cuốn bí kíp rồi thì hấn cảm đến cho vị thái thượng trưởng lão có tu vi cao nhất trong gia tộc hấn xem, thì vị thái thượng trưởng lão đó bảo cuốn bí kíp này là thật nhưng khuyên hấn không nên luyện .

Hấn mở bí kíp ra thì thấy dòng đầu tiên là : muốn học phải tự cung .

Ách, phải tự cung à, tức là sau này ta không gần đàn bà được nữa sao . Nguyễn Hùng rất là phân vân, tuy con cái thì hấn có rồi, nhưng bảo hấn ném đi sở thích bấy lâu nay thì làm sao hấn chịu được .

Hay xem xong hết rồi tính, hấn lật tiếp trang sau, khi đã xem hết quyển bí kíp hấn thở ra 1 hơi dài, trong đầu đang đấu tranh tư tưởng mãnh liệt, thì ra cuốn bí kíp này là bí kíp cao cấp .

Muốn đánh giá thực lực một người có mạnh hay không, ngoại trừ tu vi ra thì còn có những thứ khác, tỷ như chiêu thức, bí kíp, vũ khí, vân vân... mà trong đó bí kíp cũng có tầm quan trọng không kém . Vd người chỉ có 1 quyển bí kíp sơ cấp thì tốc độ hấp thu nguyên tố của người không bằng người có bí kíp trung cấp . Mà hấp thu nguyên tố là 1 việc rất quan trọng trong việc tấn cấp nâng cao tu vi .

Bí kíp ở thế giới này chia thành 4 đẳng cấp : sơ cấp, trung cấp, cao cấp, siêu cấp . Bí kíp trung cấp có tốc độ hấp thu nguyên tố nhanh gấp 10 lần sơ cấp, cao cấp thì gấp 50 lần, còn siêu cấp thì rất ít người biết . Lâm Quân tuy có Dịch Cân Kinh là bí kíp siêu cấp, nhưng mà hấn cũng không biết mấy chuyện đó, chứ nếu không làm sao hấn cam tâm dạy cho người khác đây .

Nguyễn Hùng tuy là gia chủ Nguyễn Gia nhưng gia tộc hấn cuốn bí kíp cao nhất chỉ là trung cấp, giờ đạt được một cuốn bí kíp cao cấp, hỏi sao hấn không muốn học đây, nhưng mà điều kiện học thật sự là quá ngặt nghèo .

Nguyễn Hùng thở ra 1 hơi thật dài, như đã quyết định được điều gì đó, hấn rút 1 cây kiếm ra, găm lên chặt vào đũng quần hấn, chỉ thấy máu lênh láng,

chảy ra khắp cả phòng .

Về phần Lâm Quân thì nãy giờ nằm xem lên, ề cả mông đít, chỉ thấy thằng cha Nguyễn Hùng đi tới đi lui trong phòng, mặt mũi nhú chặt như suy nghĩ điều gì đó, sau 1 thời gian buồn chán, Lâm Quân tính đi chỗ khác không thèm xem nữa, bỗng nhiên Nguyễn Hùng như phát điên, lấy ra 1 cây kiếm chém lung tung vào đũng quần hắn, sau đó hắn tru lên 1 tiếng thảm thiết, vang vọng cả Nguyễn Gia .

Ở ngoài lũ hộ vệ nghe thấy tiếng thét định xông vào thì nghe tiếng Nguyễn Hùng vang lên : tất cả ở yên ngoài đó, dù có chuyện gì cũng không được xông vào .

Lũ hộ vệ tuy nghi hoặc nhưng không dám trái lời Nguyễn Hùng, đành ngoan ngoãn quay lại vị trí gác .

Lâm Quân thì giờ phút này đang ngơ ngác ngác nắm chặt đũng quần . Hắn thật sự không hiểu đã có chuyện gì xảy ra, tự nhiên Nguyễn Hùng như phát điên, chém lung tung vào t rim . Không lẽ hắn tính vào cung làm thái giám à . Lâm Quân nghĩ thế nhưng thật sự là hắn hơi cảm thấy phía dưới đau đau, nhìn xuống dưới thì thấy tay mình bất giác đã nắm chặt tiểu huynh đệ, hắn vội vàng thả ra thì thảm nói : hù chết ta, *****, người muốn thiện thì chọn ngày khác không được à, sao cứ chọn lúc ta đang nhìn lên thế,*****. Lâm Quân trong lòng chửi om sòm nhưng ở ngoài thì không dám lên tiếng .

Trong phòng Nguyễn Hùng sau khi ra tay thì đau đến chết đi sống lại, hix, tiểu huynh đệ bên nhau cả nửa đời người giúp ta chinh phục biết bao nhiêu nữ nhân giờ thì phải chia lìa nhau . Không đau sao được, haiz sau này hết nghiên cứu lý tưởng nhân sinh rồi . Con đau đến rất nhanh mà đi cũng rất nhanh . Nguyễn Hùng bật dậy, lấy ra lọ thuốc để cầm máu, xong đầu vào đây hắn cầm cuốn bí kíp típ tục nghiên cứu .

Sau khi đọc kĩ trang thứ 2, hắn bỗng thấy 1 dòng chữ nhỏ li ti dưới góc trang giấy, tò mò hắn ghé mắt thật sát để đọc . Dòng chữ đó đề là : lão già, chắc người thiện rồi hả, xin lỗi nhé, cái vụ tự cung là ta bịa đấy, hahahaha, kí tên : Đặng Tùng .

Nhìn đến dòng này, Nguyễn Hùng hét lên : Đặng Tùng, ta***** người, ta thề ta sẽ nuốt sống người . Nói xong Nguyễn Hùng máu xông lên não ngất đi .

Ách, lão già này bị gì thế, tự nhiên hét to xong ngất, ặc càng ngày càng khó hiểu nhe . Lâm Quân nghĩ thầm, tối hôm nay chuyện lạ đặc biệt nhiều, thôi kệ không nghĩ nữa đi cứu Đặng Tùng đã, nhân lúc thằng cha này đang ngất . Nghĩ đến mục đích chính của mình, Lâm Quân vội vàng bắn mình đi .

Sau khi xài phương pháp cũ lúc trước, Lâm Quân đã đi đến nhà giam. Nhà giam là 1 hang động rất lớn ở phía sau Nguyễn Gia, nghe nói người Nguyễn Gia đã khai phá cái hang động này làm nhà giam để giam kẻ thù của Nguyễn Gia . Nhà giam chỉ có 1 lối đi duy nhất , có thể nói không ngoa là tường đồng vách sắt, trước cửa nhà giam có 10 tên lính canh đang nói chuyện phiếm với nhau .

Lâm Quân suy nghĩ mãi mà cũng không có cách gì hết, mặc dù hắn đang tàng hình nhưng làm sao để vào được nhà giam mới là 1 vấn đề .

Đúng lúc này, từ đằng xa có 1 lão già tiến tới, lão già này xem chừng sắp xuống lỗ tới nơi, nhưng mà bước đi rất mạnh mẽ không có vẻ gì như sắp chết cả, lão già râu tóc bạc phơ, đôi mắt sáng như sao trời . Khi thấy lão bước tới đám hộ vệ cung tay nói : trưởng ngục, ngài đến đây có việc gì không ạ, nếu có gì cứ sai chúng thuộc hạ là được rồi, việc gì ngài phải tới đây .

Lão già cất giọng nói : ta vào kiểm tra tù nhân, mở cửa đi .

Lũ hộ vệ không mấy ngạc nhiên, cứ có tù nhân mới là lão già này lại đi kiểm tra 1 lần, cơ hồ đây là thói quen của lão, lũ hộ vệ tuy không hiểu lão làm thế để làm gì nhưng cũng không có ý kiến .

Cửa nhà giam mở ra, Lâm Quân mừng hóm nói gót theo sau, thầm nghĩ may mà lão già này không mạnh lắm, chỉ có tu vi võ sư, chứ không thì ta cũng không dám đi theo .

Lão già cất bước đi trước, chẳng mấy chốc mà đã thấy xuất hiện buồng giam, thấy lão già đi tới chúng tù nhân ở trong nhà giam chửi om sòm.

Lão già biến thái, ta ***** lão .

Lão pê dê, dám ***** ta à, đồ ***** .

Lão già khom, *****

Cơ hồ toàn là những câu chửi khó nghe, nhưng hầu hết đều chửi lão già này là biến thái hoặc pê dê . Ặc pê dê à, sao lại kì thế nhỉ, không lẽ lão già này là pê dê thật à, nhưng lão làm gì chúng tù nhân mà bọn họ chửi ghê thế nhỉ . Lâm Quân nghĩ thầm trong lòng .

Lão già nghe thế cũng không có nói gì, được 1 lúc lão mới lên tiếng, nhưng mà giọng nói lúc này nghe rợn cả da gà : thấy ghét à, các cung muốn làm tiếp hả, đợi em tí đi, em đi kiểm tra tù nhân mới đã . Lão già giọng nhão nhẹt nói, còn đầu bộ dạng nghiêm trang như lúc nãy . Chúng tù nhân nghe thế run lên 1 trận, nhưng vẫn tiếp tục chửi .

Nghe lão già nói thế Lâm Quân cảm thấy 1 trận ác hàn, muốn dắm vào mặt thằng già này mà không dám . Thôi cứ đợi hắn dẫn ta tới chỗ Đặng Tùng đã, rồi ra tay cũng không muộn . Lâm Quân nghĩ thế nên cố nén buồn nôn, tiếp tục bước theo lão già .

Sau 1 lúc lão già dừng lại, Lâm Quân nhìn thấy trong cái buồng giam trước mặt có 1 thân ảnh quen thuộc, không phải Đặng Tùng thì là ai . Chỉ thấy Đặng Tùng giờ phút này rất là phè phỡn, hồn nhiên không để ý đến lão già .

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15: Gấu Trúc, Super Panda

Lão già tiến đến nhìn thấy Đặng Tùng, đột nhiên hấn nở 1 nụ cười nói : chú nhóc à, để ta cho chú biết thế này là sự sung sướng của đời người nhá .

Đặng Tùng đang phê phờn bỗng dừng lại, nhìn thấy 1 lão già đứng trước buồng giam, nở 1 nụ cười kỳ quái . Hấn khó hiểu, đột nhiên hỏi : sung sướng gì, lão có thể làm ta sung sướng như thế nào ?

Ấy, chú em còn nhỏ nên không biết, cứ ra đây lão làm thử cho xem .

Ách, mà làm như thế nào ?

Ài, chú em, cứ coi đồ ra đi rồi biết, hắc hắc . Lão già cười dâm nói, hấn chưa được thử tư vị thông con nít là như nào nha .

Đặng Tùng tuy nghi hoặc, nhưng cũng tò mò muốn xem lão làm gì, nên chuẩn bị thoát ý . Hấn còn nhỏ nên không biết mấy vấn đề này, chỉ nghĩ là lão già cho kẹo hay làm gì đó . Chỉ có Lâm Quân là người xuyên việt nên mới biết . Ở thế giới kiếp trước của hấn có 1 câu nói như thế này : chỉ có đàn ông mới mang lại hạnh phúc cho nhau, ặc ặc .

Lâm Quân thấy Đặng Tùng làm thật thì không còn kiên nhẫn nữa, bỗng hấn lao ra đánh thẳng về phía lão già, hấn đang tàng hình nên lão già không có thấy, nhưng dù sao lão cũng là người học võ, cảm ứng được với nguy hiểm nên tránh né dễ dàng . Vừa né lão vừa lên tiếng : đạo tặc phương nào, dám đến Nguyễn gia ta giương oai .

Ta là thần tình yêu, chuyên gia săn giết bọn biến thái, Nguyễn gia của người cả gia tộc đều là biến thái . Lâm Quân nổi hứng trẻ con lên trêu chọc nói .

Ách thần tình yêu, người không phải là neptune trong truyền thuyết chứ . Lão già hơi run run nói, thần thì hấn sợ lắm, ở thế giới này bất kính với thần là tội chết . Nhưng đánh được 1 lúc thì hấn thấy không phải vậy, tên này bất quá ngang với ta, chỉ là võ sư thôi, còn thần chỉ cần đưa 1 ngón tay là hấn chết chắc .

Nghĩ thế lão hét âm lên : tên khốn, dám lừa ta à, thần tình yêu bố mày cũng giết, hắc bố mày còn chưa nếm thử mùi vị của thần đâu . Lão già vừa nở 1 nụ cười dâm đãng vừa nói .

Lâm Quân thì nghe thấy tên này cứ kêu neptune, neptune, nghe mấy cái tên này hấn giận sôi gan, đã thế lão này còn nở 1 nụ cười dâm đãng nữa chứ, làm hấn nhớ lại chuyện cũ đau thương . Lâm Quân giận điên rồi, lúc trước hấn lao ra thăm nghĩ luyện tập đánh nhau 1 phen, ai ngờ thằng già này khơi lại chuyện cũ, hấn tức giận không thêm đơn đầu nữa . Lâm Quân thông qua thẻ bài Thiên Long, triệu hồi bọn Huyền Nạn lại đây .

Lão già đang đánh nhau hăng say, tự nhiên thấy trước mắt xuất hiện 5 người, lão cảm thấy bất ngờ, nhưng 5 người đó đã lao vào lão, lão không còn thời gian để thắc mắc nữa .

Lâm Quân đứng ngoài thì hét âm lên : quân bây đâu, đánh hấn cho ta, đánh chết lão già biến thái này cho ta . Vừa nói hấn cũng lao vào quần ẩu với đám nô lệ . Lâm Quân vì tức giận nên ra tay cực kỳ hung ác, vừa đánh vừa chửi âm lên, đã thế Lâm Quân đánh chỉ nhằm vào cái bộ hạ của lão già, mà lão già thì bị 5 người Huyền Nạn kiềm chế nên không có tránh được . Lão trúng đòn bỗng tru lên bằng 1 giọng cực kỳ thảm thiết : Ngaooooooooo .

Lão hét thảm xong lăn lộn trên đất ôm bộ hạ . Lão già không hiểu như nào, tự nhiên xuất hiện 5 người xa lạ lao vào đập lão, đã thế tên nhóc kia cũng lao vào nữa, lúc trước hấn cũng ngang tay ta thôi, sao bây giờ lại mạnh như thế .

Lão không biết là Lâm Quân lúc này ngứa tay muốn đánh nhau nên ra chiêu rất có chừng mực, còn bây giờ hấn tức giận nên xài toàn tuyệt chiêu . Mà lão cũng không biết chính lão vì khơi lại chuyện cũ của Lâm Quân nên mới bị thành như thế, nếu lão biết sẽ hô to oan uổng a . Xác thật, trong truyền thuyết thế giới này, thần tình yêu tên là neptune chứ không phải tên eros . Mà lão bày ra bộ mặt dâm đãng là để mê hoặc địch nhân, trước đây lúc nào lão bày ra cái bộ mặt này, địch nhân lúc nào cũng có bộ dạng nôn mửa sắp ói, sức chiến đấu giảm sút . Nhưng không ngờ lần này lại chọc đến quá khứ của Lâm Quân, nếu lão biết đời nào lão dám làm thế .

Nói về Lâm Quân thì giờ này hấn rất là bức mình . Lúc nhỏ, mẹ hấn nhờ hấn đi mua dầu ăn cũng bị 1 thằng cha biến thái dụ dỗ như thế, thằng cha biến thái đó cứ luôn miệng dầu ăn neptune, mang lại hạnh phúc cho đàn ông . Lúc đó hấn còn nhỏ nên không biết gì, sớm nữa bị thằng cha đó dụ mảy mà hấn nhanh trí trốn kịp .

Sau khi về nhà kể cho ba mẹ hấn nghe, ba hấn điên tiết lên đi gặp thằng cha biến thái đánh cho 1 trận toi bời . Tuy hả giận nhưng lúc đó ba mẹ hấn ra ngoài kể chuyện này khắp nơi, thành ra hấn bị bạn bè gọi là neptune . Cái tên gọi đó theo hấn suốt những năm học cấp 2 cấp 3, giờ nghe lại hỏi sao hấn không điên lên đây .

Nhìn lão già nằm lăn lộn trên đất thì Lâm Quân cũng nguội giận một chút, đoạn hấn nhìn sang Huyền Nạn nói : người, đi giải cứu cho Đặng Tùng và các

anh em trong bang đi.

Vâng, bang chủ

Sau đó, Lâm Quân quay sang bọn Đoàn Diên Khánh nói : 4 người các ngươi, đi giải cứu hết các tù nhân đi, bây giờ chúng ta cần ra ngoài .

Vâng, bang chủ .

Sau 1 lúc Huyền Nạn Đưa Đặng Tùng và 4 tên bang chúng khác tiến đến, Lâm Quân thấy tất cả mọi người cũng không có chuyện gì, chỉ là hơi mệt mỏi thôi, nên cũng thờ phào 1 hồi, đoạn Lâm Quân nói : huynh đệ, chúng ta đi ra ngoài a .

Đặng Tùng vui mừng nhìn Lâm Quân nói : được thôi, chúng ta ra ngoài a, ở trong nào ngột ngạt quá, hắc hắc, mà huynh đệ, ta giao cho Nguyễn Hùng bí kíp luôn rồi, hắc so ra với võ công ngươi dạy ta thì cái đó còn kém quá xa .

Nghe Đặng Tùng nói thế Lâm Quân mới nhớ đến cái cảnh lúc nãy hắn thấy trong phòng Nguyễn Hùng, Lâm Quân thắc mắc nên mới đem chuyện đó nói ra cho Đặng Tùng nghe .

Đặng Tùng nghe xong cười gian tà rồi nói : hắc, cuốn bí kíp đó là thật, chẳng qua ta ghi vào trang đầu là “ muốn học phải tự cung “ hắc hắc, còn ở trang thứ 2, ta ghi 1 dòng chữ nhỏ nhỏ phía dưới trang giấy nói sự thật cho Nguyễn Hùng biết, hahaha, nghe huynh đệ kể ta nghĩ là lão Nguyễn Hùng tự cung thật xong thấy dòng chữ ở trang thứ 2 nên lên tăng xông ngất đi rồi .

Hahaha , ngươi thật là ác quá nhe huynh đệ .

Độc phó bang chủ thật là độc, bắt quá ta thích .

Hắc, phó bang chủ thật là thông minh, ta nghĩ lão cầu kia hồi hận tới chết , ahahaha .

Bọn người Lâm Quân, kể cả các nô lệ và bang chúng đều cười ngất, đồng thời giơ ngón tay cái lên .

Sau khi cười xong thì Đoàn Diên Khánh đã giải cứu thành công các phạm nhân trong buồng giam ra ngoài, tất cả đều tập trung trước mặt Lâm Quân .

Lâm Quân đứng ra cao giọng nói : ta chính là bang chủ của Thiên Long Bang, hôm nay cứu các ngươi là vì chúng ta có kẻ thù chung, nhiệm vụ bây giờ của các ngươi là cường công đánh ra ngoài, nếu người nào thoát ra thành công, ta sẽ đặc cách cho gia nhập Thiên Long Bang . Lâm Quân dương dương tự đắc nói, đồng thời hắn cũng nghĩ đám người này hẳn là cùng hung cực ác, gia nhập bang phái sẽ giúp ít rất nhiều, nhưng đồng thời cũng phải khổng chế được bọn hắn . Điều này thì Lâm Quân không sợ, hắn có 5 tên võ tướng 1 tên võ quân thì sợ gì, còn đám người này thì cao lắm cũng chỉ là võ sư .

Lâm Quân vừa nói xong thì bọn tù nhân nhao nhao cả lên .

Hắc, nhóc con, cảm ơn ngươi giải cứu ta nhưng ta sẽ không nghe lời ngươi đâu, hắc hắc .

Nhóc con, ngươi chưa nghe qua tên bố mày sao mà dám ra lệnh cho bố mày, chưa đủ đô đâu nhóc à, về bú sữa mẹ đi .

Rất nhiều âm thanh thô tục vang lên, hầu hết là chửi bới Lâm Quân . Lâm Quân thấy cảnh này cũng không có nói gì, chỉ nhàn nhạt cười, trong đầu thì ra lệnh cho 5 người bọn Đoàn Diên Khánh ra tay, giết bớt mấy người để “ giết gà, dọa khỉ “ .

Bọn tù nhân đang hăng say chửi bới thì vù, 1 cơn gió quét qua, bỗng nhiên người thấy trên cổ mình mát mát, vừa nhìn xuống thì thấy 1 thân hình không đầu đang đứng tại chỗ đó, ặc đó là thân hình của mình mà . Bọn chúng chỉ kịp nghĩ đến đó thôi thì mất đi tri giác . Còn đám người còn lại may mắn không chết thì đều hít 1 hơi lạnh, trên người bất giác đã chảy rất nhiều mồ hôi . Bọn chúng quay đầu lại nhìn thì thấy 5 người Đoàn Diên Khánh mặt mũi hung thần ác sát, khí thế từ 5 người đó tỏa ra làm cho họ ngẹt thở . Đoàn Diên Khánh khàn khàn lên tiếng : đám bất kính với bang chủ, chết . Nói xong bọn hắn quay lại đứng cung kính sau lưng Lâm Quân .

Những người may mắn không chết thì tâm kinh hãi, quay đầu nhìn lại Lâm Quân tràn đầy kính sợ . Lâm Quân thấy thế chỉ nhàn nhạt lên tiếng : hắc, các ngươi tưởng ta cứu các ngươi không công chắc, nếu ai không giúp ta cường công ra ngoài thì các ngươi cũng không cần thiết phải ra nữa . Lâm Quân trên mặt tràn đầy sát khí nói lớn .

Ấy ấy, bang chủ, chúng ta nguyện ý, nguyện ý a .

Ấy bang chủ, người đã cứu chúng ta, chúng ta phải trả ơn bang chủ chứ, ta nguyện ý đi đầu .

Bang chủ, anh minh thần vũ, ta nguyện ý xung phong đi đầu giúp người giết ra ngoài . Người người đều lên tiếng đồng ý, thậm chí có người còn tranh thủ nịnh nọt .

Tốt, chúng ta bắt đầu giết ra ngoài, chúng tiểu nhân, tấn công . Lâm Quân hét lên rồi dẫn đầu vọt ra ngoài . Bọn canh tù đứng bên ngoài thì bất ngờ không kịp chuẩn bị nên bị đánh cho tan tác đội hình, nhiều tên chạy đi cầu cứu . Lâm Quân giết từ trong nhà giam ra tới bên ngoài, hắn ra lệnh đi đến đâu giết đến đó, đi đến đâu, đốt đến đó . Nguyễn gia vì bất ngờ nên không kịp chuẩn bị gì, bị đánh cho lui dần ra sau, sau khi bị bọn Lâm Quân quá mạnh giết quá nhiều người thì bọn chúng đành phải gọi ma thú thủ hộ của ra gia tộc.

Lâm Quân đang giết người tới đỏ mắt thì nghe 1 tiếng rống rung trời. Lâm Quân nhìn lại chỉ thấy 1 con gấu to oai là to, nó cao tầm 5 mét, thân hình trắng

kiện, vừa lao đến vừa rống. Con gấu này cực kỳ đặc biệt, lông có 2 màu đen trắng xen kẽ, Lâm Quân đột nhiên nhớ tới 1 loài động vật ở trái đất mà hắn đã xem trên tv, này không phải là gấu trúc sao, gấu trúc ở thế giới này sao to thế, ặc gọi là super panda được rồi đó. Lâm Quân đồ mồ hôi thầm nói.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16: Con Pet Đầu Tiên. Kungfu Panda

Sau khi thấy 1 con gấu trúc to lớn hướng phía mình đánh tới, Lâm Quân ngạc nhiên 1 trận, tuy biết đây là thế giới song song, có gấu trúc là đúng, nhưng không ngờ con gấu trúc này lại to như thế, ặc to như con voi chứ chẳng chơi, bị nó đập 1 cú chắc thành bánh thịt quá.

Thật ra ở thế giới này, con gấu này không có tên gọi là gấu trúc mà có 1 cái tên rất chi là vang dội “song hệ cự hùng”. Tại sao lại gọi như vậy vì đây là 1 loại ma thú cực kỳ quý hiếm, ma thú thế giới này cũng giống như con người, cơ thể mỗi người đều có 1 loại thuộc tính riêng biệt, ví dụ như cơ thể thuộc tính kim, mộc... Ma thú cũng như thế mỗi con chỉ có 1 loại thuộc tính, nhưng cũng có 1 số loại đặc biệt mạnh mẽ có thể có 2 hoặc 3 thuộc tính như con gấu này. “Song hệ cự hùng” quý hiếm là vì cơ thể chúng có 2 thuộc tính, thổ và thủy, là 2 thuộc tính tương khắc với nhau nhưng con gấu này đồng thời có cả 2. Khi sinh ra con gấu này có đẳng cấp là 5, trưởng thành thì sẽ tiến hoá lên đẳng cấp 9, có thể mở miệng nói chuyện và biến hoá thành hình người. May cho Lâm Quân là giờ phút này hắn chỉ gặp 1 con gấu sơ sinh, nếu không thì chỉ có nước vắt chân lên cổ mà chạy, còn chạy thoát hay không thì bàn sau. Tuy là cấp 5 nhưng con gấu này có 2 thuộc tính, sức chiến đấu cũng không phải loại vừa.

Tất nhiên là Lâm Quân lúc này không biết những điều đó, chỉ cảm thấy khí thế trên người con gấu này là cấp 5 nên Lâm Quân cũng không sợ hãi lắm. Hắn ra lệnh cho Đoàn Diên Khánh tấn công con gấu này. Đoàn Diên Khánh lao lên đánh nhau với con gấu, nhưng đánh mãi mà chẳng si nhê gì, con gấu này da dày thịt béo nên đánh mãi không xong. Không những thế Đoàn Diên Khánh còn bị dính vài chiêu của con gấu.

Con Song hệ cự hùng này cực kỳ láu cá, ý vào 1 thân da dày thịt béo nên cứ để Đoàn Diên Khánh đánh đấm thoải mái, nó chỉ nhắm nhắm chờ Đoàn Diên Khánh lộ ra sơ hở là đập 1 cái hùng chưởng xuống, may mà Đoàn Diên Khánh tuy tàn tật nhưng cũng là cao thủ võ quán hàng thật giá thật nên không sao, chứ không lúc này hắn chắc chắn bị đập thành bánh thịt.

Lâm Quân thấy tình hình chiến đấu không tốt lắm nên hắn cùng Huyền Nạn lao lên trợ chiến. 3 người 1 thú đánh nhau tới mức mù trời, còn xung quanh không ai dám bén mảng đến, cao thủ đánh nhau không phải trò đùa, lỡ ăn 1 chiêu lạc đạn là die ngay nên mọi người đều chạy ra xa xa, đứng tay đứng xem cuộc chiến.

Tuy Lâm Quân tu vi thấp hơn con gấu này 1 cấp nhưng thắng ở chỗ chiêu thức đa dạng, hắn tính đến giờ phút này đã học qua võ công của 4 phái: Thiếu Lâm, Thiên Sơn, Nga Mi, Thiên Long. Chiêu thức của hắn biến đổi liên tục, lúc dùng tuyệt chiêu Thiên Long “nhất dương chỉ”, lúc lại dùng tuyệt chiêu Thiên Sơn “Tuyệt Hoa Lục Xuất”; chiêu này nối tiếp chiêu kia, đánh cho con gấu khổ không thể tả. Huyền Nạn thì chỉ chăm chăm xài “Như Lai Thần Chưởng” chuyên gia đập vào lưng gấu, mà Huyền Nạn thuộc phái Thiếu Lâm nên sức lực rất lớn, ra tay cực kỳ nặng nề, không hổ danh là trâu vàng đất Việt. Về phần Đoàn Diên Khánh, do bức tức lúc này bị con gấu cho ăn chưởng liên tục nên ra tay dị thường hung ác, cầm 2 cây nặng làm lợi khí chuyên gia chọc khắp người con gấu.

Rất tiếc là con gấu này da cực dày, tuy có đau đớn nhưng 3 người đánh ề cả tay mà không có làm gì được nó. Đột nhiên Lâm Quân thầm mắng mình ngu ngốc, đánh với con này làm gì, đóng băng nó là được rồi, hắc hắc anh mạng về làm canh gấu, nghe nói người gấu toàn là đồ bổ, hắc hắc. Lâm Quân âm hiểm cười 1 tiếng, chợt sử dụng tất cả các chiêu thức làm mục tiêu đóng băng của Thiên Sơn phái. Con gấu tuy phát hiện ra được nhưng giờ phút này nó bị Huyền Nạn và Đoàn Diên Khánh cho ăn hành tận tình, làm gì có thời gian mà cản Lâm Quân. Sau 1 thời gian dài đóng băng con gấu, con gấu đã thành 1 cái tượng băng cực lớn, Lâm Quân cười cười nói: các anh em, cử người con chừng cái tượng này cho ta, hắc hắc, sau khi xong trận này anh em có lộc húp canh gấu, hắc hắc, bổ lắm à nhe.

Bang chủ anh mình, ta chưa được ăn thịt gấu lần nào, hehe.

Ta nghe nói gấu toàn đồ bổ, hehe, có lộc rồi.

Mọi người thuộc phe Lâm Quân nhao nhao cả lên còn bọn Nguyễn Gia thì mồ hôi lạnh đầy đầu, đám người này thật cường hãn, thú thú họ cũng bị hạ rồi, hix ai cứu chúng ta đây. Trong đầu những người thuộc Nguyễn Gia đều nghĩ như thế rồi chầm chậm lui ra sau.

Chợt có 1 tiếng nói vang lên: đạo tặc phương nào, dám bắt thánh thú thú hộ của gia tộc ta.

Nhìn lại hướng phát ra tiếng nói chỉ thấy 1 lão già râu tóc bạc phơ, nhưng dáng người khoẻ mạnh, tinh thần quắc thước. Lão già này mặc 1 cái áo màu trắng, về mặt lão giờ phút này tràn đầy tức giận. Nhưng sau khi lão thấy đám nô lệ của Lâm Quân cũng thảm kinh hãi, ặc đám người này sao lại mạnh như thế, trong đám người của Lâm Quân có 4 người có khí thế ngang lão còn 1 người tàn tật thì khí thế ép cả lão. Lão hoảng hồn chợt hạ giọng nói: các vị cao thủ, ngọn gió nào đưa các vị tới đây thế.

Lâm Quân ngạc nhiên lắm, từ đâu có 1 thằng già lao ra, đầu tiên hò hét khí thế bức người, sau đó lại hạ giọng nói năng nhỏ nhẹ. Ặc bản lĩnh đôi về mặt

đã luyện đến Đăng phong tạo cực rồi nhe, không hổ là người già, bản mặt thật dày . Nhưng thấy lão già đó hỏi vậy Lâm Quân cũng đành nói : chúng ta là người Thiên Long Bang, tôi đây giải cứu phó bang chủ .

Lão già thấy Lâm Quân trả lời thì rất bức mình, lão mắng : người là con nít nhà ai, về bú sữa mẹ đi, người lớn nói chuyện con nít đừng xen vào . Lão già chỉ nghĩ người tàn tật võ công cao tuyệt kia chính là người cầm đầu, còn Lâm Quân chỉ là 1 thằng nhóc thôi, tuy có tu vi võ sư nhưng lão già không coi vào đâu, nên mắng người không chút kiêng nể .

Lâm Quân nghe lão già nói thế cũng tràn đầy tức giận, ****, dám chửi bỏ mày à. **** lão già . Chợt Lâm Quân quay sang bọn Đoàn Diên Khánh hỏi : ê, hần kêu ta con nít kia, các người bảo nên làm sao đây ?

Tất cả mọi người bên phe Lâm Quân đồng thời nói : giết, phanh thây hần, ném cho chó ăn, dám bắt kình với bang chủ .

Được làm đi. Lâm Quân lạnh lùng nói xong không thèm nhìn nữa, còn bọn nô lệ và bang chúng thì lao lên như ong vỡ tổ .

Lão già này chính là thái thượng trưởng lão trong miệng Nguyễn Hùng, có tên Nguyễn Văn Luyện, xưa kia hần cũng là 1 tên hung thần ác sát . Ra tay giết người như chơi, nổi danh DaLat thành thời đó, chiến tích vang dội nhất của lão là đánh cướp xe vàng của quốc gia đồng thời thủ tiêu cả trẻ em và phụ nữ .

Khi nghe bọn người phía sau lưng gọi Lâm Quân là bang chủ, Nguyễn Văn Luyện kinh hãi gần chết, nhưng không có thời gian suy nghĩ gì cả thì bọn người Đoàn Diên Khánh đã lao đến, chỉ thấy Đoàn Diên Khánh chọc cây nạng về phía lão, Lão né được nhưng lại bị dính chiêu Như Lai Thần Chương của Huyền Nạn, và sau đó là chiêu thức nối liền không dứt . “ Loạn quyền đánh chết lão sư phụ “ a, tuy lão đã là võ tướng nhưng bên Lâm Quân người rất nhiều, đã thế còn có 5 tên cao thủ trong đám này, hỏi sao lão chịu nổi chứ . Một lát sau là Nguyễn Văn Luyện đã bị đánh úp mặt xuống đất, rồi bị loạn quyền đánh liên tục không dứt . Nếu không phải lão võ công cao, thân thể khỏe mạnh chắc giờ này đã hồn du địa phủ, nhưng sau khi mọi người đánh xong thì lão chỉ còn 1 chút hơi tàn, đang hấp hối .

Lâm Quân tiến gần đến lão nói, ê lão già dám khinh ta hã, cho chết, hắc hắc .

Lão già trừng mắt oán độc nhìn Lâm Quân, hôm nay Nguyễn gia xong rồi, những người còn lại sao là đối thủ của đám quái vật này, Nguyễn gia chọc phải ai vậy nè . Lão già cứ ôm mối hận như thế quy tiên, thậm chí chết cũng không làm được 1 con quỷ mình bạch, phải buồn bức mà chết .

Thiện tai, thiện tai, mong linh hồn người siêu thoát . Huyền Nạn thấy Nguyễn Văn Luyện tắt thở chấp tay thành kính nói . Ấc nếu Nguyễn Văn Luyện mà sống lại được, nghe xong câu nói này chắc học máu chết tiếp . Lúc này tên ra tay nhiệt tình nhất chính là lão hoà thượng mặt mày có vẻ hiền lành này . Hần toàn đập Như Lai Thần Chương lên người Nguyễn Văn Luyện, ặc mà trâu vàng Việt Nam thì không phải nói chơi đâu .

Lâm Quân thì chả thèm nhìn nữa chỉ quay sang hỏi Đặng Tùng : ê huynh đệ giờ người muốn làm thế nào, giết sạch hay chúng ta tha . Những tên hộ vệ của Nguyễn Gia nghe thế thì thầm đồ mờ hôi, trong lòng cầu trời khấn phật .

Đặng Tùng nắm chặt tay nói : ta chỉ giết Nguyễn Hùng và Nguyễn Trường và những tên đã tham gia diệt gia ta năm đó thôi, còn lại thì tha đi .

Nghe thế những tên kia hoan hô lên, ặc hoan hô kẻ thù chắc chỉ có ở cái đám này .

Lâm Quân nghe thế phân phó mọi người tản ra đi tìm Nguyễn Hùng và Nguyễn Trường . Bọn hộ vệ vì mạng sống, bất chấp tất cả dẫn mọi người đi tìm 2 tên đó, đồng thời tìm luôn những người nắm quyền của Nguyễn Gia .

“Song hệ cự hùng “ giờ phút này cực kỳ hồi cấn hận . Tuy bị đóng băng nhưng con gấu này không có bị mất đi tri giác, nó nhìn thấy tất cả mọi chuyện xảy ra . Tuy nó mới sinh ra nhưng nhờ nó có huyết mạch ma thú cao cấp nên hiểu hết mọi chuyện từ này tới giờ, chỉ có điều là nó còn nhỏ nên không nói được thôi .

Lâm Quân cũng quá coi thường con gấu này rồi, con gấu này bản thân là ma thú thủy hệ nên có khả năng phá băng được, chỉ là nó không muốn bị tiếp tục ăn hành nên chỉ phá phần đôi mắt để quan sát mọi chuyện thôi .

Khi nghe Lâm Quân nói làm canh gấu, trong đầu con gấu rất sợ hãi nhưng nó biết là lúc này nó chưa đánh lại đám người này nên suy nghĩ tìm đối sách, chứ nếu lạng quạng bị làm canh là có . Con gấu vắt hết chất xám suy nghĩ này giờ nhưng không nghĩ ra được cái gì, cuối cùng sau một hồi đấu tranh mãnh liệt con gấu có 1 cách khả thi, đó là ký khế ước . Nghĩ thế nên con gấu làm tan băng đi, bước tới trước mặt Lâm Quân quỳ xuống dụi dụi vào chân hần . Cái hành động này chứng tỏ ma thú nguyện ý thần phục .

Ở bên ngoài thì Lâm Quân đột nhiên thấy tảng băng hình gấu tan ra, hần cũng không có ngạc nhiên cho lắm, Lâm Quân không tin rằng đóng băng vậy được nó lâu, lúc này Lâm Quân nói làm canh chỉ là dọa con gấu thôi, tại vì hần muốn có 1 con pet .

Nhưng muốn ma thú làm pet thì con ma thú đó phải tự nguyện ký khế ước chứ ép buộc không được . Cuối cùng thì con gấu này đã mắc câu, hắc hắc, không uổng công bỏ mày dọa này giờ, hahaha, có 1 con gấu to 5m làm pet là oai phong cỡ nào a, hắc hắc . Tuy trong lòng nghĩ thế nhưng ở ngoài Lâm Quân bày ra bộ dạng cao cấn thâm nói : được nếu không muốn chết, ta miễn cưỡng thu người làm pet .

Con gấu nghe thế bắn ra trong đầu 1 giọt máu đỏ tươi . Lâm Quân cũng làm như thế, khi 2 giọt máu đã thoát ra, Lâm Quân trang nghiêm nói : lấy danh nghĩa của thần thú Đại Địa Chi Hùng, ta thu phục con gấu này làm pet.

Con gấu nghe Lâm Quân nói thế thủ phục xuống dưới chân hần . Âm khế ước thành lập, từ nay con gấu này đã là pet của Lâm Quân, Lâm Quân có thể điều khiển sinh tử của nó .

Đứng lên đi, từ nay người gọi là kungfu panda, hoặc gọi tắt là panda .

Đột nhiên trong đầu Lâm Quân vang lên tiếng : vâng, chủ nhân . Đây là truyền âm bằng linh hồn . Vì nó là pet của Lâm Quân nên giữa 2 người có 1 mối quan hệ đặc biệt, có thể truyền âm cho nhau, hoặc cảm ứng được vị trí của nhau .

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 17: Báo Thù, Vơ Vét

Sau khi thu phục xong panda, Lâm Quân tràn ngập niềm vui sướng . Cuối cùng thì hắn đã có được con pet đầu tiên . Nếu có tiền, hắn không ngại vào thế giới Thiên Long Bát Bộ mua bí kíp và nâng cao ngộ tính cho con pet này .

Vừa nghĩ đến tiền, đột nhiên óc hắn sáng lên .Ặc dù gì đã giết người Nguyễn gia rồi, tiền cũng không có ai xài, thôi thì cướp luôn đỡ phí, hehehe . Nghĩ thế hắn thông qua lệnh bài Thiên Long, ra lệnh cho Huyền Nạn, Đoàn Diên Khánh tiếp tục truy bắt người Nguyễn Gia, còn 3 tên còn lại thì bắt đầu đi vơ vét . Đồng thời hắn gọi 1 tên bang chúng quay về Thiên Long bang, gọi người tới giúp đỡ .

1 lát sau, khoảng chừng 500 tên bang chúng của Thiên Long Bang đã đứng trước cửa Nguyễn gia, Lâm Quân ra lệnh cho bọn chúng bắt đầu vơ vét của cải . Đồng người thì hiệu suất làm việc thật cao a . Chỉ tới lúc hừng đông là mọi chuyện đã xong, người Nguyễn gia đã bắt được gần hết, chỉ có vài con cá lọt lưới nhưng đều là tôm tép không đáng kể .

Còn tài sản của Nguyễn gia thì vơ vét mãi mới chỉ có hơn 100 triệu tiền mặt và các thứ linh tinh khác . Còn các thứ như bí kíp, vũ khí, ... thì không thấy đâu .

Lâm Quân thấy nghi hoặc nên đi đến trước mặt Nguyễn Hùng tra khảo .

Bây giờ Nguyễn Hùng nhìn trông thật là tàn tạ, còn dấu hình tượng phong độ lúc xưa . Kể ra tên Nguyễn Hùng này cũng khá là xui xẻo . Lúc này hắn lên tầng xông nên ngất đi . Mãi đến lúc lão già Nguyễn Văn Luyện hét to mới tỉnh lại .

Hắn đi qua xem thử, vừa tới nơi thì thấy Nguyễn Văn Luyện bị quần áo gần chết, lúc đó hắn hồn vía lên mây liền chạy trốn . Nghĩ bụng sau khi vơ vét của cải xong sẽ chuẩn bị .

Nhưng khi hắn đã vơ vét xong thì bị phát hiện, không may nữa chính là người phát hiện hắn là Đoàn Diên Khánh và mấy tên hộ vệ đi cùng . Đoàn Diên Khánh nhìn thấy hắn thì bắt hắn lại . Nhưng Nguyễn Hùng cũng khá là thông minh . Trước đó hắn đã thay 1 bộ đồ người hầu, lúc bị bắt hắn quỳ xuống ní Đoàn Diên Khánh hông trốn thoát, nhưng rất tiếc là có 1 tên trong số các hộ vệ nhận ra hắn .

Ặc, lúc Đoàn Diên Khánh biết được sự thật thì cực kỳ bức mình, có cảm giác như bị lừa, đã thế sém làm chạy mất 1 con cá lớn, nếu để hắn thoát thì hắn là bang chủ sẽ rất bức mình . Nghĩ thế nên Đoàn Diên Khánh tận tình chiêu đãi vị gia chủ của Nguyễn Gia . Lâm Quân nhìn thấy Nguyễn Hùng lúc này thì cũng thảm kinh ngạc, không biết có lộn người không .

Lâm Quân gọi Đoàn Diên Khánh tới hỏi, sau khi biết được đầu đuôi câu chuyện thì Lâm Quân cũng thầm nói : lưới trời tuy thưa mà khó thoát a . Đoạn hắn hỏi Nguyễn Hùng : nếu người cho ta biết người giấu bảo tàng ở đâu thì ta sẽ cho người 1 cái chết thống khoái, nếu không thì hắc hắc, ta sẽ cho người biết thế nào gọi là sống không bằng chết .

Nguyễn Hùng nhìn thấy trước mắt mình có 1 tên nhóc con đang kêu gào, buông lời đe dọa mình thì thầm hận, tức giận hắn mắng : đồ nhóc con, dám đe dọa bố mày, bố mày không nói đó, thì sao ?

Lâm Quân nghe thế thì cười nhạt, ặc sao thằng nào cũng khinh ta trẻ thế nhỉ, đoạn hắn lạnh lùng hỏi : người có biết lão già mặc áo trắng kia chết như thế nào không ?

Nguyễn Hùng nghe đến đây thì lòng dậy sóng, hắn thầm nghĩ không lẽ liên quan tới thằng nhóc này, nhưng rõ ràng lúc này ta thấy thái thượng trưởng lão bị quần cho chết mà . Không phải là bị các người đánh hội đồng sao ?

Sai sai rồi em, người nói cho gia chủ đại nhân của chúng ta biết đi, nhớ nói tường tận vào . Lâm Quân chỉ một tên bang chúng rồi ra lệnh .

Tên này nghe bang chủ gọi mình thì thầm mừng rỡ, hắn lập tức đến bên cạnh Nguyễn Hùng nói : gia chủ đại nhân a, ngài vĩnh tai nghe cho rõ nhá, sau đây ta trình trọng tuyên bố nói cho người biết cái chết của lão già lúc này .

Sau 1 hồi chém gió cật lực, không những kể sự thật mà tên bang chúng này còn thêm mắm thêm muối tùm lùm, hắn càng kể Nguyễn Hùng run càng mạnh, đến cuối cùng Nguyễn Hùng đã run bần bật, hắn quay sang Lâm Quân nói : người đã diệt Nguyễn gia ta thì cứ giết ta đi, đừng mơ ta cho người biết bảo tàng ở đâu, hahaha . Tuy Nguyễn Hùng kinh sợ nhưng đảm lượng thì hắn vẫn phải có, nếu không sao hắn leo lên được chức gia chủ này .

Ừ không nói hã vậy càng tốt, anh mày đang làm 1 thí nghiệm mới mà không có chuột bạch nên chú mày làm nhé . Lâm Quân cười gian tà nói .

Chuột bạch, là cái gì ? tên của ma thú à ? Nguyễn Hùng thắc mắc hỏi, hẳn chưa nghe qua chuột bạch bao giờ .

Lâm Quân cười cười không nói gì, hẳn tiến lại Nguyễn Hùng nâng người hẳn lên, tiếp theo Lâm Quân xài chiêu “ Thanh Tâm Phổ Thiện Chú “ chữa trị cho Nguyễn Hùng, Nguyễn Hùng chỉ cảm thấy từng luồng sinh lực dồi dào truyền vào người hẳn, chẳng mấy chốc thương thế của hẳn đã lành 8 9 phần 10, tuy nghi hoặc nhưng Nguyễn Hùng cũng không nói gì .

Lâm Quân thấy chữa trị đã tốt nên ném Nguyễn Hùng cho Đoàn Diên Khánh, bảo với hẳn : chiêu đãi gia chủ của chúng ta cho đàng hoàng nhé, đừng đánh chết là được .

Đoàn Diên Khánh nở 1 nụ cười lạnh lùng, bắt đầu tận tình chiêu đãi Nguyễn Hùng .

Xác thực là Lâm Quân đang muốn nghiên cứu tác dụng chữa trị của phái Nga Mi, hẳn mới học được chiêu này không lâu nên cũng không rõ ràng lắm . Hẳn muốn biết chiêu thức này có thể chữa trị được tới đâu . Nhưng hẳn đau đầu vì không có ai tình nguyện làm thí nghiệm, hôm nay tự dung lòi ra 1 tên Nguyễn Hùng là vừa đúng lúc .

Vì muốn thí nghiệm nên Lâm Quân ra lệnh cho Đoàn Diên Khánh gây ra đủ dạng vết thương trên người Nguyễn Hùng, mức độ nặng nhẹ khác nhau, thậm chí hẳn còn ra lệnh cắt 1 ngón tay Nguyễn Hùng xem có nối lại được không . Thật thần kỳ là có thể nối lại được, đoạn hẳn tiếp tục ra lệnh chặt 1 bàn tay, rồi đến 1 cánh tay, ... Cuối cùng hẳn rút ra kết luận là chỉ có thể chữa được tay chân bị cắt ra trong 1 khoảng thời gian ngắn, nếu để lâu sẽ không chữa trị được .

Lâm Quân cứ chữa trị rồi đánh, đánh xong tiếp tục chữa trị, sau khi làm được 5 lần ruột cuộc Nguyễn Hùng cũng không chịu được nữa, đành hét lên : bang chủ đại nhân à, ngài cho ta thống khoái đi, ta nguyện lấy hết bảo tàng ra đưa cho ngài mà, ngài đại từ đại bi giết ta đi .

Tiếc quá, ta còn vài cái chưa có thử, sao đầu hàng sớm thế, ặc người thật là nhát gan nhe, đàn ông con trai mà thế à . Lâm Quân buồn bực nói .

Ách, ta xin ngài, giết ta đi mà, ta năn nỉ đó . Nguyễn Hùng khóc lóc van xin nói .

Thôi được rồi, ta là người lương thiện mà, người nói đi, ta sẽ cho người đi 1 cách thoải mái .

*****, lương thiện cái***** . Trong lòng Nguyễn Hùng thầm chửi rủa nhưng ở ngoài thì hẳn không dám, hẳn chỉ mong được sớm sớm xuống với tổ tiên chứ không muốn nhìn thấy tên nhóc ác ma này thêm 1 giây phút nào nữa . Đoạn hẳn nói : ta giấu trong chiếc nhẫn này . Nguyễn Hùng đưa bàn tay ra cho Lâm Quân xem .

Ách, nhẫn à, hay thế, cái này xài như nào . Lâm Quân tò mò hỏi, tuy hẳn có nghe qua trên thế giới này có nhẫn trữ vật, nhưng cái đó rất hiếm, chỉ có những người hùng mạnh mới có thể có được . Không ngờ Nguyễn gia nhìn vậy mà cũng có 1 cái .

Nguyễn Hùng giải thích : cái này là ta vô tình có được, bây giờ chỉ cần ta giải trừ khế ước với cái nhẫn này, sau khi đưa cho ngài, ngài cứ nhò máu vào là nó sẽ nhận chủ được, lúc đó ngài tự khắc biết nên làm thế nào . Đoạn hẳn giải trừ khế ước đưa chiếc nhẫn sang cho Lâm Quân

Lâm Quân cầm lấy, cắt lên tay 1 lần, ép 1 giọt máu chảy ra bắn thẳng vào chiếc nhẫn . Bỗng Lâm Quân thấy tinh thần của hẳn có liên hệ kì lạ với chiếc nhẫn, linh hồn của hẳn xâm nhập vào trong chiếc nhẫn thì thấy, chiếc nhẫn này rộng bằng 1 căn phòng nhỏ, chỉ có thể chứa 1 ít đồ, trong này cơ hồ đều là tài sản quý giá nhất của Nguyễn gia . Uh, hẳn không nói dối, vậy tha cho hẳn đi .

Lâm Quân kêu Đặng Tùng tới đây kết liễu mạng sống của những người thuộc Nguyễn gia .

Lần đầu giết người nên Đặng Tùng rất là khản trương, nhưng vì hẳn hận Nguyễn gia thấu xương nên ra tay rất là hung ác, 1 người Nguyễn gia ít nhất Đặng Tùng để lại 10 nhát dao trên người . Chỉ riêng Nguyễn Hùng là 1 dao lưu loát sạch sẽ, tại lúc này Lâm Quân đã hứa sẽ cho hẳn đi thống khoái .

Sau khi giết xong, Đặng Tùng ói liên tục, dù sao hẳn mới chỉ là 1 chú nhóc 13 tuổi, tuy giết kẻ thù của hẳn nhưng dù sao hẳn vẫn thấy gê tay .

Lâm Quân thấy thế chỉ động viên nói : huynh đệ à, người phải mạnh mẽ lên, muốn trở thành cường giả đích thực người phải cứng rắn, Nguyễn gia chỉ là bước đầu tiên thôi .

Ta phải giết người sao. Đặng Tùng hỏi với vẻ mặt mờ mịt .

Đúng, đây là 1 thế giới người ăn thịt người, dẫm đạp lên nhau mà sống, ta không muốn huynh đệ ta vì yếu đuối mà chết sớm đâu, nhưng người không được tàn sát người vô tội, người chỉ cần giết kẻ thù của người thôi, giết 1 người là có tội, giết 1000 người là anh hùng, giết 99999 người là anh hùng trong anh hùng . Huynh đệ à, xưa nay phạm người trở thành cường giả, ai không phải đạp trên đồng xương trắng mà đi lên, “ nhất tướng công thành, vạn cốt khô “ à . Nếu người không muốn thành cường giả thì xem như ta chưa nói gì .

Đặng Tùng lẳng lặng suy tư 1 lát rồi nói : không, ta không muốn sống 1 cuộc sống bình thường, ta muốn trở thành cường giả .

Này huynh đệ, người nói lớn lên, ta chưa nghe thấy gì .

Ta nói, ta muốn trở thành cường giả, ta muốn đứng trên tất cả mọi người . Đặng Tùng hét lớn lên, tiếng hét vang vọng đi xa, hầu như những người trong Nguyễn Gia đều nghe thấy .

Tốt, vậy mới đúng là huynh đệ của ta chứ, nhưng người quên 1 điều, người chỉ thứ 2 thôi, anh mới là thứ nhất, hahaha . Lâm Quân trêu chọc Đặng Tùng nói . Hắn muốn làm cho Đặng Tùng quên đi cái cảm giác vừa giết người kia .

À, thằng nhóc này, anh mày mới là thứ nhất .

Không là ta .

Là ta .

2 tên nhóc con chạy đi chạy lại cãi nhau ôm tòi trên sân . Mọi người thấy thế đều cười cười, thầm nghĩ suy cho cùng bang chủ và phó bang chủ chỉ là trẻ con a .

Mọi người cười nói cũng không chú ý đến khoe miệng Lâm Quân đang nhếch lên 1 nụ cười hài lòng .

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 18: Vật Phẩm Hoán Đổi Đầu Tiên : Thuốc Lá

Sau khi chiếm đoạt tất cả gia sản của Nguyễn Gia xong, mọi người đều đi về Thiên Long Bang . Kể cả những tên tù nhân được Lâm Quân cứu ra, vì nề phục Lâm Quân nên bọn họ đồng ý đi theo cậu .

Đám người đó chỉ còn lại khoảng 20 người, phần lớn chỉ ở đẳng cấp võ sĩ, có 2 người ở đẳng cấp võ sư . Tuy thực lực không mạnh lắm nhưng dù sao cũng là 1 trợ lực không nhỏ .

Về đến bang hội thì trời đã sáng, mọi người trong bang đều ủa ra đón tiếp, khi nghe xong chiến tích của bang chủ mọi người hoan hô 1 trận . Lâm Quân thì lúc này rất thành thạo, nằm trên lưng con pet mà mình vừa mới thu phục xong . Mọi người nhìn thấy pet của bang chủ thì thầm hít 1 hơi lạnh, trong ánh mắt vừa hâm mộ vừa ghen tỵ . Điều này làm panda cũng cực kỳ khoái trá, được người người hâm mộ không vui sao được .

Vì đã đánh nhau vợ vét suốt đêm nên khi trận hưng phấn trôi qua mọi người đều mệt mỏi, đi ăn 1 chút thức ăn qua loa cho đỡ đói xong phóng thẳng lên giường nằm . Kể cả Lâm Quân cũng thế, tài sản của Nguyễn gia thì hắn kêu Ngô Nguyên đi xử lý, lão già này tuy mập mạp nhưng xác thực có thiên phú trong phương diện này .

Khi Lâm Quân thức dậy thì trời đã tối, Lâm Quân khoan khoái bước ra ngoài, ngủ 1 giấc thật là thoải mái a . Vì mới lên cấp nên Lâm Quân cũng chưa kịp kiểm tra thân thể của mình là thuộc tính gì, đến hôm nay hắn mới nhớ ra .

Trên thế giới này, thân thể mỗi người đều có 1 thuộc tính khác nhau riêng biệt . Con người muốn tấn thăng lên cấp thì việc hấp thụ nguyên tố trong tự nhiên là điều cần thiết . Nhưng trong tự nhiên có rất nhiều nguyên tố có thuộc tính khác nhau, nào là kim, mộc, thủy, hỏa..... Mỗi người cơ thể có thuộc tính nào thì chỉ cần hấp thụ thuộc tính đó là được . Nếu hấp thụ lung tung thì sẽ dẫn đến việc nguyên khí trong cơ thể không tinh thuần, gây cản trở cho việc tấn cấp về sau . Muốn kiểm tra thuộc tính thân thể thì rất đơn giản . Chỉ cần đi đến máy kiểm tra là được .

Lâm Quân nghĩ thế nên đi tới máy kiểm tra, thế giới này tuy còn lạc hậu nhưng 1 số cái thì không lạc hậu tí nào . Ít ra cũng có 1 số thứ hữu dụng .

Cái máy này được gọi là “ máy kiểm tra thân thể “ nhìn giống như 1 cái hòm, chỉ cần nằm vào đó thì nó sẽ hiện lên số liệu, cho biết người đó có thân thể thuộc tính gì .

Lâm Quân mở cái nắp hòm ra, nằm vào đó . 1 luồng sáng phát ra từ máy, chiếu từ đầu đến chân Lâm Quân . 10 phút sau, trên cái máy hiện lên số liệu . Sau khi nhìn số liệu, Lâm Quân mừng rỡ gần chết . Thân thể hắn có thuộc tính là : kim, mộc, thủy, hỏa, thổ, quang, âm, phong, lôi . Nói chung là toàn thuộc tính .

Lâm Quân tuy mừng rỡ nhưng không có tin cái kết quả hoang đường này, rõ ràng là mỗi người chỉ có thể có cao nhất là 3 thuộc tính . Nghĩ thế Lâm Quân đôi sang kiểm tra bằng máy khác .

Khi đổi đến máy thứ 10, nó vẫn cho ra kết quả như thế, Lâm Quân đành tin đây là sự thật . Ấc cũng quá khoa trương đi, không lẽ ta nhân phẩm bộc phát .

Lâm Quân không biết là, vì có Thiên Long Lệnh Bài, nên thể chất của hắn được cải thiện hàng ngày, cơ bản là không giống với người của thế giới này . Điều này thì Tiểu Thần Đèn không nói với hắn, hắn quá coi thường cái thể bài này rồi, nó không chỉ có 1 tác dụng đâu . Đồ của Thần không phải là đồ dỏm .

Lâm Quân giờ phút này đang tru lên vì sung sướng, hồn nhiên nghĩ nhân phẩm hắn bộc phát .

Lâm Quân tuy vui mừng nhưng cũng ngồi xuống bắt đầu thử hấp thụ nguyên tố . Lâm Quân thu liễm tinh thần, tập trung tư tưởng, cảm ứng để tìm kiếm các nguyên tố xung quanh .

Lâm Quân nhắm mắt 5 phút thì đã cảm nhận được nguyên tố trong không khí, theo hần nhận thấy thì nguyên tố trong không khí có nhiều màu sắc khác nhau . Kim màu trắng, hoả màu đỏ, thuỷ màu xanh nước, mộc màu xanh lá cây, thổ màu vàng đất .... Hần không khách khí, trực tiếp hấp thu hết .

Chỉ thấy từng đợt nguyên tố tập trung chảy vào cơ thể Lâm Quân, sau khi tiến vào cơ thể hần, thì nguyên tố bắt đầu kết thành dòng . Lâm Quân biết cái này gọi là nguyên khí .

Tuy hần thấy dòng khí này hơi giống dòng khí mà mỗi khi hần tập Dịch Cân Kinh sinh ra, nhưng dòng khí này lớn hơn rất nhiều . Sau khi cơ thể hần hình thành 1 dòng khí đủ lớn, hần vội vàng vận công truyền các dòng khí này đi khắp thân thể, chỉ thấy từng trận đau đớn thay nhau kéo đến, hần cắn răng nhịn đau, cường hoá thân thể . Sau 1 hồi vật vã thì cơn đau đó đã dừng lại . Hần cảm giác người mình mạnh hơn trước rất nhiều .

Lâm Quân ngu ngốc không biết rằng, thật ra dòng khí lúc trước hần tập luyện Dịch Cân Kinh là nguyên khí, bất quá lúc đó cơ thể hần quá yếu nên không hấp thụ được nhiều nên dòng khí rất nhỏ .

Dù sao Dịch Cân Kinh cũng là bí kíp siêu cấp, không phải vừa . Người khác muốn làm mạnh thân thể, kinh mạch hay xương cốt đều phải cần bí kíp riêng cho từng mục đích, chứ không như Lâm Quân, chỉ cần 1 cái là hoàn thành tất cả mọi việc . Chính vì những khó khăn đó nên rất nhiều người không thể thăng cấp lên được võ sư . Lâm Quân còn không biết rằng, nếu giờ phút này hần tập luyện Dịch Cân Kinh thì tốc độ hấp thu nguyên tố của hần nhanh hơn rất nhiều .

Qua đó mới thấy được tên Lâm Quân là 1 tên ngu ngốc, ngu trên đồng vàng mà cũng không biết . Người khác luyện tập khó khăn, còn tên nhóc này chỉ cần chơi game và tập luyện 1 xíu đã thăng lên võ sư . Cô vẫn quả lậu thật là đáng sợ a .

Vì mới thức dậy nên Lâm Quân cũng không có ngủ được, trực tiếp vào thế giới Thiên Long luyện lv, xong tu luyện tới tận sáng .

Tuy tập luyện suốt cả đêm nhưng Lâm Quân cũng không có vẻ gì là mệt mỏi, hần ăn sáng rồi trực tiếp đi đến huấn luyện trường .

Lâm Quân đứng trong 1 góc chăm chú nhìn xem các bang chúng huấn luyện, chỉ thấy giờ phút này trên huấn luyện trường khí thế ngất trời . Từng bang chúng hoặc tập các chương trình của bộ đội hoặc chia cặp ra đánh nhau .

Lâm Quân quan sát 1 hồi thì thấy cách huấn luyện kiểu này rất có hiệu quả, dù sao Huyền Nạn cũng là người dạy võ phái Thiếu Lâm nên biết cách huấn luyện ra sao .

Lâm Quân chăm chú nhìn xem, có mấy người tuổi đã cao rất không thích hợp kiểu rèn luyện này, cũng có những nhân tài mới nổi luyện tập rất hăng say, sau khi xem xong Lâm Quân ghi nhớ khuôn mặt của từng người để sau này phân công công việc .

Người nào chịu không nổi thì cho làm việc khác, còn người nào mà chịu được thì sẽ phân cho những chức vụ cao .

Sau khi xem 1 thời gian Lâm Quân cười cười rồi bỏ đi . Hần đã hài lòng với cách huấn luyện này rồi .

Rời đi, Lâm Quân quay thẳng về phòng kiểm tra chiếc nhẫn mà hần đã đoạt được vào hôm qua . Hôm qua tuy đoạt xong nhưng bạn khuyên Đặng Tùng nên hần chưa kiểm tra kĩ càng .

Vào đến phòng mình, Lâm Quân khoanh chân ngồi xuống, tinh thần tiến nhập vào bên trong chiếc nhẫn .

Sau khi kiểm tra kĩ càng Lâm Quân thấy trong nhẫn này có khoảng 2 tỷ tiền mặt, vô số vũ khí, 1 số ít bí kíp và võ công, một số ít thiên tài địa bảo .

Lâm Quân thầm cảm than : không hổ là gia tộc đứng nhất tại ĐàLat thành a, tài sản thật phong phú, haha, anh làm chuyến này không uổng rồi . Trong nhẫn trữ vật còn có 1 số đồ kỳ quái, Lâm Quân nhìn mãi mà chẳng biết là cái gì nên hần bỏ qua vứt vào 1 góc .

Giờ phút này có 2 tỷ tiền mặt trong tay, Lâm Quân cũng không biết làm gì, tạm thời tiền để phát triển bang hội cũng đã có rồi, hơn nữa là hôm qua bang chúng cũng vơ vét được rất nhiều nên tạm thời thì bang hội không cần thêm tiền . Đang suy tư không biết làm gì với đồng tiền này thì Lâm Quân nhớ ra tiểu thần đèn, tên đó đã nói tiền có thể đổi được đồ trong thế giới TLBB .

Nghĩ thế, Lâm Quân tiến vào thế giới TLBB, gọi tiểu thần đèn ra . Sau 1 lát, tiểu thần đèn xuất hiện nhưng mặt mày ngái ngủ nói : ề nhóc, gọi anh ra làm gì, anh mày đang ngủ mà, ngươi có biết như thế là thất đức lắm không .

Ách, em không biết, anh cho em hỏi chỗ anh đổi được thuốc là phải không ?

Ờ, chú em có tiền mặt không, đưa anh 1 triệu anh đổi cho chú cây thuốc .

Lâm Quân không nói gì, từ trong nhẫn trữ vật lấy tiền ra . Khi lên vip 1 thì hần có thể mang đồ từ ngoài vào thế giới TLBB, hoặc mang đồ từ thế giới TLBB ra ngoài . Nhưng trước giờ hần cũng không xài tính năng này, tại chả biết mang cái gì, còn bây giờ thì có dịp nên hần thử . Sự thật là có thể mang đồ vào được .

Thấy tiền vàng óng ánh rơi đầy đất, tiểu thần đèn 2 mắt bắn ra ánh sáng, nhìn chăm chăm vào đồng tiền .

Đây là 1 triệu, đủ chưa ông anh .

Rồi rồi, chú đợi tí .

5 phút sau, 1 cây thuốc xuất hiện trong tay thần đèn, kèm theo cả cái bật lửa nữa .

Đây thuốc của chú đây, anh khuyến mãi cho chú thêm cái bật lửa zippo hàng hiếm hehehe .

Àch, cảm ơn anh . Lâm Quân cầm cây thuốc mở vỏ ra, lấy 1 điếu thuốc châm lửa, hút 1 hơi thật dài rồi phun ra 1 làn khói trắng .

Cảm giác thật tốt a, lâu lắm rồi ta mới hút lại, hắc thật nhớ trái đất a, không biết khi nào ta có thể trở về đó đây . Lâm Quân thương cảm thầm nghĩ .

Thấy Lâm Quân như vậy, tiểu thần đèn không nói gì, chỉ lặng lẽ biến mất .

Suy tư 1 lát, Lâm Quân nắm chặt bàn tay, trong lòng kiên định hơn, hắc quyết tâm sẽ trở thành người mạnh nhất thế giới này, sau đó sẽ tìm cách trở về quê hương .

Lâm Quân dập thuốc, kiên định bước đi .

Lâm Quân cũng không ý thức được rằng, lần này hắc rồi hơi đi đôi thuốc lá, không biết sau này sẽ mang lại tài phú cho hắc nhiều đến mức nào . Nhưng chuyện này nói sau .

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19: 3 Năm

khi 3 gia tộc còn lại là Trần gia, Lê gia và Tả gia nhận được tin tức Nguyễn gia bị diệt thì đều kinh hãi . Khi họ biết là 1 cái bang mới vừa lập ra tiêu diệt nó thì con kinh hãi hơn . Sau đó, 3 nhà gặp nhau, quyết định liên hợp lại để có sức chống cự với Thiên Long Bang, họ bàn bạc với nhau rất kỹ, và thấy nên hợp tác với Thiên Long Bang chứ họ không muốn bị tiêu diệt . Khi bàn bạc xong, 3 nhà phái những người mạnh nhất cùng đến Thiên Long Bang đưa ra lời đề nghị hợp tác .

Lập tức, cả 3 gia tộc đều tiến đến Thiên Long Bang xin gặp bang chủ .

Lâm Quân nghe thấy người tìm mình thì cũng ngạc nhiên, nhưng khi biết là 3 gia tộc còn lại thì cũng lười ra, 3 gia tộc còn không khiến hắc đề vào mắt . Lâm Quân kêu Đặng Tùng ra đón tiếp . Hắc muốn xem sắc mặt Trần gia khi thấy Đặng Tùng là như nào, haha, chắc thú vị lắm .

Người đại diện của 3 gia tộc ít ra phải ngồi nửa tiếng chờ đợi mỗi một thì Đặng Tùng mới xuất hiện . Tuy đại diện của 3 nhà bức mình nhưng cũng chả dám hó hé cái gì, Thiên Long Bang tiêu diệt được Nguyễn gia thì tiêu diệt họ cũng chả mất bao nhiêu sức lực . Nên đành giả vờ vui vẻ ngồi uống trà .

Khi Đặng Tùng đến thì thấy ngồi đó là 6 người đại diện cho 3 nhà . Đặng Tùng ngạc nhiên khi thấy người quen của mình, là Thi Giang . Đặng Tùng mừng rỡ chạy tới kêu lên :

Thi Giang .

Khi nghe tin Nguyễn Gia bị tiêu diệt thì Thi Giang cực kỳ mừng rỡ, ít ra nàng cũng không cần phải gả cho Nguyễn Trường, trong lòng nàng đã có người yêu thương rồi . Lần này Trần gia phái nàng đến Thiên Long Bang để sự dụng “ mĩ nhân kế “ , dụ dỗ những người quan trọng của Thiên Long Bang để có chỗ dựa . Tuy Thi Giang buồn bức nhưng lệnh của Gia chủ nàng không thể không đi . Khi đến đây thì nàng thấp thỏm không yên, thầm nghĩ đừng có ai chọn trúng ta, tuy ta xinh nhưng mà ta chỉ yêu Đặng Tùng thôi a .

Đợi nửa tiếng một một thì nàng cũng thầm oán trách nhưng nàng hi vọng không có ai tới, nhưng cuối cùng cũng có người tới . Khi nàng nhìn thấy người này thì thầm nghĩ quen quen, nàng chưa kịp nói gì thì đối phương đã lên tiếng gọi tên nàng . Nàng thật bất ngờ nhưng khi nhìn kĩ lại thì đó rõ ràng là Đặng Tùng của nàng, nàng liền chạy đến, nước mắt nức nở rúc vào người hắc .

2 người ôm nhau thật lâu nhưng không nói gì . Cái ôm lúc này còn hơn ngàn vạn lời nói . Những người khác thì cực kỳ ngạc nhiên, ặc 2 đứa này mới có 13, 14 thôi mà, thật là trâu nha, còn ghê hơn cả những lão già chúng ta nữa . Hầu hết đó là tiếng lòng của mọi người, nhưng không ai nói gì chỉ đưa ánh mắt hâm mộ nhìn 2 người .

Ặc 2 tên nhóc này ôm nhau gần 10 phút, thẳng nhóc thì ôm thật chặt con bé, còn con bé thì nức nở trong lòng thẳng nhóc, kể lể đủ chuyện trên đời . Sau cùng, có người không chịu nổi cái cảnh mùi mẫn này nữa nên lên tiếng :

Khụ, khụ, ta nói này, 2 người có thể tách ra được không, các người làm cho ta ghen tỵ quá rồi đó .

Ách, xin lỗi, ta xúc động quá . Sau cùng Đặng Tùng cũng tỉnh lại, đỏ mặt nói .

Thi Giang thì chỉ đỏ mặt, đứng nghếch nghếch góc áo, khuôn mặt đỏ bừng . Lúc này nàng vì nhớ hân quá nên không nghĩ gì tới xung quanh hết, ách dù sao đó cũng là cái ôm đầu tiên của nàng đó nha, ách, chỉ là cảm nhận sâu 1 chút thôi mà .

Ta xin tự giới thiệu, ta là phó bang chủ Đặng Tùng của Thiên Long Bang, bang chủ vì có việc bận nên không ra tiếp các vị được, xin hỏi các vị tới đây có chuyện gì . Đặng Tùng rất lịch sự chấp tay nói .

Sau một hồi giới thiệu lung tung thì mọi người cũng chia nhau ngồi xuống . Đại diện của Trần gia là Trần Quốc và Trần Thi Giang, của Tả gia là Tả Thiên Tứ và Tả Quân Kim . Còn của Lê gia là Lê Song và Lê Xuân . Ngoại trừ Trần Thi Giang ra thì 5 người còn lại đều là 5 lão già, đó là những người mạnh nhất của 3 gia tộc, đều có đẳng cấp là võ sư . Sau khi ngồi xuống Đặng Tùng nói : xin hỏi các vị đến đây có việc gì .

Tả Quân Kim trả lời thay cho tất cả mọi người nói : chúng ta muốn hợp tác với Thiên Long bang, tất nhiên là về nhiều mặt, tiền kiếm được sẽ chia đôi .

Tại sao các vị muốn vậy ? Đặng Tùng cười cười hỏi, hân rất muốn biết 3 cái nhà này lấy gan ở đâu ra mà dám nói hợp tác với Thiên Long bang .

Bởi vì chúng ta muốn sống hoà bình, bang hội của các hạ có thể diệt Nguyễn gia thì cũng có thể diệt chúng ta, chúng ta không muốn nên liên hợp 3 nhà lại, chúng ta chỉ muốn hoà bình phát triển thôi .

Dựa vào đâu mà các người nghĩ có đẳng cấp cùng chúng ta hợp tác . Đặng Tùng nhàn nhạt cười nói, trước đó Lâm Quân đã chỉ cho Đặng Tùng hết mọi khả năng mà 3 gia tộc sẽ dùng, bây giờ hân chỉ cần ứng phó theo cách mà Lâm Quân đưa ra .

Cái gì, dựa vào vũ lực, các người nghĩ các người diệt được Nguyễn Gia là giỏi lắm ư, ta nói cho người biết, người là phó bang chủ chỉ có thực lực võ sĩ mà cũng nói chuyện kiểu đó với ta à, có tin ta đập chết người không . Lê Song là người nóng tính nhất lên tiếng mắng .

Vũ lực, haha trò cười, Đoàn Diên Khánh, các người xuất hiện đi, đánh tên này 1 trận rồi ném hân ra ngoài cho ta .

Đặng Tùng vừa dứt lời thì đột nhiên có 5 thân ảnh hiện ra, lao nhau về phía Lê Song . Lê Song thì sao phải đối thủ của những tên này, chẳng mấy chốc đã bị đánh cho học máu nằm xuống, sau đó Nhạc Lão Tam xách hân như xách 1 con chó ném thẳng ra ngoài .

Đại Diện của các gia tộc còn lại thì nhìn trần trời, thấy 5 người đánh Lê Song thì bọn họ cũng định ra tay, nhưng chưa kịp làm gì thì Lê Song đã bị ném ra ngoài 1 cách đơn giản . Bọn họ thậm chí hít 1 hơi khí lạnh, những người này quá mạnh rồi . Sau đó 1 trận khí thế ép thẳng xuống người họ, họ không nhịn được run run cả người, 2 chân quỳ thẳng xuống đất .

Thấy thế Đặng Tùng gằn giọng nói : các người chỉ có 2 lựa chọn, thuận phục hoặc chết . Trên mặt Đặng Tùng hiện lên dày đặc sát khí . Những người này tin rằng, nếu họ dám nói không, họ sẽ không còn nhìn thấy được ánh sáng ngày mai nữa .

Trần gia nguyện thuận phục .

Trần Quốc run run nói, lão là người nhất gan nhất nên vội vàng đồng ý . Khi có 1 người đã lên tiếng thì những người còn lại đều vội vàng lên tiếng, chấp nhận thuận phục Thiên Long Bang . Chuyện sau đó thì diễn ra rất nhanh và gọn, 3 đại gia tộc đã thuận phục rồi thì tiếp theo những gia tộc nhỏ hơn ở phía dưới đều răm rắp thuận phục, nếu có người nào ngoan cố thì hoặc đuổi khỏi DaLat thành hoặc giết sạch . Thiên Long Bang trở thành thế lực lớn nhất và duy nhất của DaLat thành .

3 năm sau .

Người dừng bám theo ta nữa, tha cho ta đi mà, ta năn nỉ đó . Người nam vừa chạy vừa năn nỉ .

Đứng lại người phải để ta chịu trách nhiệm, người bị ta nhìn thấy hết rồi mà . Cô gái bám riết không tha, khi nói còn mang 1 vẻ mặt đường đường chính chính .

Bà nội à, bà tha cho con đi, người chỉ thấy phía trên của ta thôi mà . Người nam khóc không ra nước mắt nói .

Ta thấy rõ ràng phần dưới của người rồi . Cô gái trả lời phát một không thêm suy nghĩ .

Gì ? thế người có giỏi thì miêu tả tiểu huynh đệ của ta đi . Người nam mang 1 vẻ mặt ta không tin hỏi lại .

Ách, đồ dâm tặc, sao người dám bảo 1 cô gái trong sáng như ta miêu tả thứ dơ bẩn đó hả . Cô gái đỏ bừng mặt .

Người không tả được chứng tỏ người chưa thấy, đừng造谣 .

Đứng lại tên kia, ta thấy rồi mà, người phải cho ta chịu trách nhiệm của người a, ta nghe nói sau khi bị người ta nhìn thấy xong, bụng sẽ to lên đó, ta thương người nên ta muốn chịu trách nhiệm a . Cô gái nghe thế tự cho là đúng nói .

Ặc, bà cố nội, con không cần, tha cho con đi mà . Người nam nghe thế suýt chút đã đập đầu xuống đường . Nhưng may mắn là hân lấy lại tinh thần kịp lúc vội vàng phóng đi .

Đứng lại, đừng chạy nữa .

Trong sân 1 đôi nam nữ rượt đuổi nhau. Chàng trai chính là Lâm Quân, bây giờ hắn đã 16 tuổi. Còn cô gái phía sau, như 1 quả cầu thịt là cháu gái của Ngô Nguyên, đến bây giờ Lâm Quân vẫn chưa biết tên cô ta là gì. Bởi vì mọi lần Lâm Quân nhìn thấy cô gái này đều chạy trốn chết, vì nhột và vì hắn cứ tưởng tượng đã nhìn lên cô gái này tắm thì đều nổi hết da gà cả lên. Mặc dù chưa thấy tận mắt nhưng nói chung là nhìn qua màn hơi nước, mỗi lần nghĩ đến điều đó Lâm Quân đều nhón nhón cái cổ họng.

Lâm Quân cứ tưởng cô ta không biết gì hết, nhưng ngày đó, khi cô gái thấy Lâm Quân chảy máu mũi đã nổi lên nghi ngờ. Giác quan thứ 6 của phụ nữ nói chung là cũng chuẩn phết, cô ta bắt đầu bám theo Lâm Quân từng ngày bắt hắn chịu trách nhiệm.

Lâm Quân thấy cô ta đều chạy trốn chết, cô ta thì vì quá mập nên lần nào cũng đuổi không kịp Lâm Quân. Sau cùng cô ta chơi chiêu độc, cứ canh me lúc Lâm Quân tắm là nhảy vào, sau đó phàn: ta nhìn thấy người hết rồi nên người phải cho ta chịu trách nhiệm.

Ặc nói chung là Lâm Quân bó tay với cái cách này, lần nào tắm y như rằng lần đó hắn trải qua 1 khảo nghiệm kinh khủng. Có lúc hắn 10 ngày cũng không dám đi tắm.

Không những thế, cô ta còn nghe ai nói, sau khi bị nhìn thấy bụng sẽ to và sinh ra đứa nhỏ, lần nào cô ta cũng ca cái khúc: người phải nghĩ cho đứa trẻ trong bụng người chứ, nó không thể sinh ra mà không có mẹ mà, cho ta làm mẹ của nó đi, ta sẽ chăm sóc nó mà.

Mỗi lần nghe đến đó Lâm Quân đều sôi máu lên, thề rằng sẽ đập chết cái thằng này bày cho con nhỏ này cái việc như thế. Sau cùng hắn phát hiện thì ra cô ta nghiên cứu 1 cuốn sách có tên là “Trẻ con được sinh ra như thế nào” Cô ta đọc được là khi con trai nhìn thấy toàn bộ cơ thể của 1 cô gái thì bụng cô ta sẽ to lên và sinh ra đứa nhỏ. Đã thế thì được rồi, không ngờ cô ta ngốc nghếch đến mức nghĩ rằng đàn ông cũng thế. Nên cô ta toàn muốn chịu Trách nhiệm cho Lâm Quân, ách thật là 1 cô gái bá cmn đạo.

Giờ phút này Lâm Quân toàn sống trong đau khổ, đi đâu cũng bị con nhỏ đó bám theo. Lâm Quân nhờ người trong bang giúp thì không ai chịu giúp, người nào người nấy thấy cái cảnh đó đều cười hèn mọn, kể cả tên nhóc Đặng Tùng.

Sau cùng, Lâm Quân chịu hết nổi, thầm nghĩ cách trốn khỏi cái cảnh đau thương này. Hôm qua tên Ngọc Tú hiến cho Lâm Quân 1 cái kế rất hay, đó là bỏ của chạy lấy người. Ngày hôm sau, Lâm Quân quyết định làm theo cái cách đó.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20: Cá, Cá Mặt Người ?

Ê Ngọc Tú, người nói ta nghe người có cách gì hay không, giúp ta thoát khỏi cái cảnh này đi. Lâm Quân buồn bực hỏi, chỉ có tên này khi nhìn hắn bị em mập mập kia rượt là không cười nên Lâm Quân đi hỏi thằng này.

Ách, bang chủ a, tại hạ có 1 cách rất khả cmn thì, bang chủ muốn nghe không? Ngọc Tú dè dặt hỏi.

Ờ có gì nói đi, bố mày không nghe mày thì biết nghe ai bây giờ.

Bang chủ cũng 16 tuổi rồi nhì.

Ờ thì sao? có gì hot

Ách, có cái này hot, theo quy định của Việt Quốc thì 16 tuổi đã là người trưởng thành, bang chủ có thể đi học được rồi.

Ách, học, học cái gì? Lâm Quân ngạc nhiên hỏi. Tuy Lâm Quân đã đến thế giới này được 3 năm nhưng cũng chưa hiểu rõ nó lắm. Hắn toàn dành thời gian để vào thế giới TLBB, không thì lo việc bang hội, không thì cũng bị con mập kia đuổi.

Là thế này bang chủ, ngài có thể vào trường học nổi tiếng nhất Việt Quốc để học tập, học ở đây là học võ và quân sự, vào trong đó ngài có thể trốn con mập kia đuổi, không những thế ngài còn có thể tạo lập nhiều mối quan hệ có lợi cho sự phát triển của Thiên Long bang ta sau này. Ngọc Tú kiên nhẫn giải thích nói.

Xác thực như Ngọc Tú đã nói, Thiên Long bang bây giờ đã phát triển hết mức có thể, không những làm trùm ở DaLat thành, mà còn vươn qua cả BuonMeThuot thành, Pleiku thành, Kontum thành. Ở thế giới này thì không có các thành phố gần biển như ở Địa Cầu, bởi vì đó đều là lãnh địa của Ma Thú, con người chỉ chiếm được 1 vài thành trì rất nhỏ. Lâm Quân thì không có hứng thú đối với những thành trì như thế nên cũng không thèm chiếm đóng. Thiên Long bang bây giờ cần có một con đường đi hoàn toàn mới, Lâm Quân chỉ chiếm thêm được 3 thành trì đó, còn các thành trì khác thì hắn đánh bó tay. Tất cả đều là lãnh địa của các lãnh chúa khác, nếu hắn dám chiếm chờ đợi hắn sẽ là con thịnh nộ của nhà vua. Mà hắn thì không dám chọc vua, cho dù vua chỉ hất xì 1 cái cũng đủ chết hắn.

Mà trường học nổi tiếng nhất Việt Quốc nằm ở đâu? Ngọc Tú nói đã khơi dậy hứng thú của Lâm Quân, haha đi học chắc vui lắm.

Hắc, bang chủ, chính là SàiGon Thành, cái thành này là lãnh địa của lãnh chúa Lê Thiếu Phong. Tuy trường học nằm trong SàiGon thành nhưng nó không bị lãnh chúa Lê Thiếu Phong khống chế nên ngài không cần lo lắng, hehe, ngài cứ yên tâm mà học tập là được.

Xác thực Lâm Quân cũng khá là lo lắng.

3 ngày trước.

Hôm đó hẳn nổi hứng tập hợp bang chúng lại cùng nhau đi cướp, ặc thật ra hẳn muốn luyện binh cơ, có điều hôm đó hẳn thiếu ít tiền tiêu vặt nên nổi máu làm thổ phỉ.

Đã thế hẳn phát hiện một con mồi cực kỳ ngon ăn, hôm đó trong DaLat thành tự dưng xuất hiện 1 đám người áp tải 1 cái xe cực lớn, nếu thế thì cũng không có gì, nhưng có điều là những tên áp giải cái xe đều là Võ Sư. Phải biết là võ sư không phải củ cải trắng, võ 1 phát là có, ít ra họ cũng là những người có thân phận. Như ở DaLat thành lúc trước, gia chủ của 4 đại gia tộc cũng chỉ là võ sư.

Khi xác định tin tức và tìm ra tuyến đường đi của đám người này, Lâm Quân thiết hạ mai phục. Tuy đám người này cũng mạnh nhưng mà không đủ gây khó cho Lâm Quân mấy. Phải biết là từ ngày làm trùm DaLat thành, Thiên Long bang càng ngày càng phát triển đi lên.

Nhân số từ 100 người chẳng mấy chốc đã tăng lên cả ngàn người, nhưng hầu hết trong đó chỉ là người lo buôn bán cho bang hội, người mạnh thật sự rất ít. Tuy có trên 1000 người, nhưng chỉ 10% trong số đó là tinh nhuệ. Lâm Quân hiểu rằng “bình quý tinh, bất quý đa” nên hẳn thành lập tuyển chọn ra quân đội rất là nghiêm khắc. Vừa kiểm tra tư chất, vừa kiểm tra độ trung thành.

Cuối cùng chỉ chọn ra được 100 người tư chất tốt lại trung thành. Đội quân lấy tên là “Thiên Long”. Những người trong đội quân sẽ có mặt danh từ Long Nhất (Long 1) cho đến Long Cửu Thập Cửu (Long 99).

Đứng đầu đội quân này là tên Ngọc Tú đứng trước mặt Lâm Quân đây. Không những hẳn thông minh nhanh nhẹn mà tư chất võ học của hẳn cũng cực kỳ kinh khủng, trước mắt đã lên cấp võ tướng. Trừ Lâm Quân và Đặng Tùng ra thì hẳn là người mạnh nhất Thiên Long Bang. À tất nhiên không tính đám nô lệ và con pet biến thái của Lâm Quân. Lâm Quân đặt cho hẳn 1 cái danh hiệu là Đại Long.

Sau khi đã chuẩn bị mai phục đầy đủ thì đám người áp tải chiếc xe cực khủng đã tới.

Đi đầu là 1 tên lính mặc giáp màu đen cười trên Huyết Mã. Huyết Mã là 1 loại ma thú con người thuần dưỡng, tuy không mạnh lắm chỉ cấp 3 nhưng thắng ở khoảng đi được đường dài, chạy rất nhanh, vì nó có bộ lông màu máu nên người ta gọi là Huyết Mã. Tên lính đi đầu chắc hẳn là chỉ huy, miệng luôn mồm hét to mọi người đi nhanh chóng. Vì chữ nhanh chóng của hẳn nên xe ngựa càng ngày càng tới gần chỗ Lâm Quân mai phục.

Khi thấy mục tiêu đã tới gần, Lâm Quân bắt chước tivi nhảy ra, làm mặt hung thần ác sát hét lớn: Đường này do anh mở, cây này do anh trồng, các chú muốn đi qua phải nộp lệ phí, đũa nào không nghe anh chém chết.

Bọn cướp ngạc nhiên trong 5s, thậm chí nghĩ thằng ngu nào thế này. Sau đó cả bọn cười phá lên như điên, cười chảy cả nước mắt nước mũi.

Tuy Lâm Quân cố gắng bắt chước trong tv nhưng sự thật thì rất là khôi hài, Lâm Quân chỉ mới 16 tuổi nên khuôn mặt cực kỳ non nớt có thể nói là chưa dứt sữa mẹ, đã thế hẳn còn giả vờ hung ác hét lên mà tiếng hét của hẳn chưa vỡ giọng nghe cứ như tiếng con gái, hẳn còn giả vờ làm mặt dữ tợn nữa chứ trông rất bại não.

Cứ tưởng tượng xem bạn đang đi bỗng có 1 đứa trẻ mặt búng ra sữa nhảy ra hét: cây này do ta trồng, đường này do ta mở, các người muốn qua phải đưa kẹo cho ta. Tưởng tượng như thế là bạn sẽ hiểu.

Kể cả bọn Thiên Long quân cùng các nô lệ của Lâm Quân cũng cười run cả người, chẳng qua không dám để lộ trận địa mai phục của quân ta nên không ai cười ra tiếng, chỉ run run cả người, khuôn mặt cố nén buồn cười nhìn rất là quái dị.

Ặc, ***, cười cái con **** à. Lâm Quân quả thật rất buồn bực, cứ tưởng hình tượng mình xuất hiện sẽ làm cho bọn cướp sợ hãi, sau đó giao hàng rồi biến cho Lâm Quân đỡ tốn sức là xong, không ngờ mới hét lên 1 tiếng bọn cướp đã cười run cả người.

Ấy chú bé, thiếu sữa thì lại đây anh cho, làm thế chi cho cực, hahahaha. Sau cùng tên đi đầu cố gắng nén cười lên tiếng, nhưng chỉ mới nói được 1 nửa hẳn lại phá lên cười.

Tên khốn, ô ô người ta không có mẹ mà làm gì được bú sữa, ô ô ô. Người khinh trẻ em không có sữa à, ô ô, ta chỉ muốn kiếm ít tiền thôi mà, ô ô ô. Lâm Quân âm hiểm nghĩ thầm, hắc, dám cười ta à, ta giả vờ cho các người chết, sau đó Lâm Quân giả vờ khóc hét lên, trông thật thảm hại, cứ như đứa trẻ không được bú sữa mẹ lâu ngày ấy.

Bọn cướp thấy Lâm Quân khóc hét lên thì càng cười to hơn nữa. Ặc sự thật tuy Lâm Quân mới có 16 tuổi nhưng mà Lâm Quân cũng cao 1m7, không những thế vì luyện tập “Dịch Cân Kinh” lâu ngày nên thân hình hẳn phát triển hơn bạn cùng trang lứa, nếu ai không nhìn mặt hẳn, chỉ nhìn sau lưng có khi còn tưởng Lâm Quân đã 20 tuổi. Ặc lần này thì Lâm Quân đóng cực kỳ đạt, cứ như 1 cô nương nhà lành bị hấp diêm mà không thể phảng kháng ấy, nước mắt chảy tùm lùm, kèm thêm ít nước mũi. Bạn cứ tưởng tượng 1 thằng to xác như 20 tuổi đứng trước mặt bạn khóc lóc kêu mình không được bú sữa mẹ sẽ hiểu.

Giờ phút này thì bọn Thiên Long quân và đám Huyền Nạn không nhịn được nữa, đều phá ra cười, càng cười càng to, chảy hết cả nước mắt. Bọn hẳn vứt cái vụ mai phục lên 9 tầng mây, giờ phải cười cho đã ghiền đã, bang chủ thật là có khiếu hài hước nha.

Nghe được tiếng cười xung quanh thì bọn áp tải không còn cười được nữa, tên cầm đầu nắm chặt vũ khí, quay sang chỗ Lâm Quân thét lớn : tên khốn khiếp, dám mai phục bọn ta à .

Lâm Quân bây giờ thì vừa què vừa nhục, chỉ chăm chăm kiếm chỗ phát tiết, vừa hay tên nhóc này lên tiếng, Lâm Quân không nói 2 lời lao lên bắt đầu đánh nhau với tên cầm đầu .

Bọn Thiên Long bang thấy bang chủ đã lao lên thì không còn cười nữa, tất cả đều cầm vũ khí tiến vào từ 4 phương 8 hướng, bao vây tất cả những tên áp giải hàng . Trận đấu diễn ra phi thường thảm thiết, nhưng chủ yếu là bọn áp giải thảm thiết . Bây giờ thực lực của Thiên Long quân cực kỳ cao, tất cả đều đã là võ sư . Không những thế những tên nô lệ của Lâm Quân thực lực đều tăng trên diện mạnh, tất cả đều đã là Võ Quân .

Trận chiến diễn ra nhanh nhưng kết thúc cũng cực kỳ nhanh, chỉ qua 2 phút là tất cả tên áp giải hàng đều nằm trên đất, sau đó bị bắt trói bằng dây thừng đặc biệt . Khi bọn Thiên Long quân đánh xong, quay ngang quay dọc để tìm kiếm bang chủ thì thấy 1 cảnh cực kỳ thảm thiết .

Lâm Quân giờ phút này điên rồi, nói gì cũng bị người ta cười vào mặt, khi hắn tìm được chỗ phát tiết thì rất là tận tình, chỉ thấy dưới chân hắn bây giờ là 1 đồng bụi nhùi, không còn ra hình người, còn Lâm Quân thì đang nhảy Gangnam Style trên người hắn, luôn mồm : ộp ộp, ộp pa gáng nam xì tai . Một chân nhấc lên thì chân kia dậm xuống, cứ liên tục như thế, 2 tay thì làm động tác như cười ngửa .

Bọn Thiên Long quân thấy thế thì hoảng hồn, vội vàng lùi kéo bang chủ ra chỗ khác vì sợ xảy ra án mạng . Họ còn sợ bang chủ bị điên vì bang chủ đang đứng trên người, à nói đúng hơn là nhảy bằng 1 động tác kì quái, miệng còn liên tục vang lên những âm thanh kì lạ mà không ai hiểu bang chủ nói gì .

Họ phí sức 9 trâu 2 hổ mới khuyên bảo được Lâm Quân dừng tay . Lâm Quân cũng dần dần bình tĩnh lại . Hắn chỉ hạ giọng nói : các ngươi xem trong xe là cái gì, mau .

Sau khi bọn họ kiểm tra kĩ càng thì 1 tên chạy đến nói nhỏ vào tai Lâm Quân : bẩm, bang chủ, trong xe là.....là.....là.....1 con cá mặt người .

Cái gì, người nói lại ta nghe xem ?

Ặc ặ, trong xe là 1 con cá đầu người, phía dưới là cá, phía lên là người .

Cái gì, nằng tiền cá hả, đưa ta đến xem . Trong truyền thuyết ở Địa Cầu có xuất hiện nằng tiền cá, hầu hết đều rất xinh đẹp, không ngờ ta lại gặp được ở đây . Lâm Quân trầm ngâm rồi bước theo tên đó .

Đi được vài bước thì Lâm Quân đã thấy được xe ngựa, xe đã được mở ra, phía bên trong xe có 1 cái hồ nước, sau khi nhìn thấy cái được gọi là nằng tiền cá ở trong hồ thì Lâm Quân suýt ngã vì sợ .

Cái này..... cái này..... là cái giống gì đây ?

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 21: Cá Thu, Đi Học

Giờ phút này Lâm Quân thực sự là choáng rồi, hắn chả biết cái thứ nằm trong hồ nước là cái giống gì nữa . Nhìn sơ qua thì giống con cá thu mà Lâm Quân hay ăn ở Địa Cầu, còn nhìn kĩ thì thấy giống người cá, ặc không cá ngoài hành tinh thì đúng hơn .

Thôi thì tạm gọi là người cá vậy . Con cá này nửa thân dưới chắc hẳn là của giống cá thu, còn nửa thân trên thì của người ngoài hành tinh . Chỉ thấy con này cả thân hình đều bao bọc bởi vây cá màu bạc, nó mang một khuôn mặt giống người nhưng không có mũi, và 2 cái tai được thay bằng mang cá nhìn giống như trong mấy phim khoa học viễn tưởng ấy.

Ách con cá này chỉ có 1 điểm giống như nằng tiền cá trong truyền thuyết là trên ngực nó có 2 cái vú sò . Điểm kinh khủng nhất phải kể đến hàm răng của con cá, cá ở Địa Cầu chỉ có 1 hàm răng rất nhỏ nhưng con này thì răng nhọn hoắt, không những thế còn có 2 cái răng nanh chìa ra ngoài y chang lon rừng . Ách nói chung con này có thể gọi là thất bại của tạo hoá chứ Lâm Quân chưa từng thấy con cá nào xấu như con này .

Lúc thấy Lâm Quân đến thì con cá há miệng giờ cả hàm răng nhọn về phía Lâm Quân, nếu không có cái hồ nước chắc Lâm Quân bị cắn xức, à cá xức mất rồi .

Con này là giống gì thế, người có biết không ? Lâm Quân quay sang hỏi tên bang chủ đã đưa Lâm Quân tới đây .

Ách, bang chủ, thú thật thuộc hạ mới thấy lần đầu nên không rõ lắm, nghe các anh em nói thì con này là ma thú cá thu, 1 loài ma thú biển cả có thịt rất ngon, nhưng không hiểu sao con này lại gớm như thế này .

Ờ, chắc hẳn con này là thất bại của tạo hoá nhì, mà công việc tra khảo bọn áp giải kia tới đâu rồi .

Dạ, báo cáo bang chủ, bọn kia khai thế này.....

Nghe tên bang chúng bắn nước miếng tung toé chém gió xong, Lâm Quân đã hiểu .

Thì ra con cá này bị người ta bắt được, sau đó hần bán cho lãnh chúa Lê Thiếu Phong SaiGon thành, bởi vì tên lãnh chúa này có 1 thú vui tao nhã là nuôi cá .

Ặc nghe nói cuộc đời tên này rất là bi thảm, lúc nhỏ hần bị trượt chân té xuống hồ nước của nhà hần . Không may trong đó nuôi 1 đàn cá ăn thịt người, không biết chuyện đó có kết quả như nào nhưng chỉ biết từ ngày đó tên Lê Thiếu Phong này có 1 thú vui vừa tao nhã vừa quái dị .

Hần thích nuôi cá, và hạnh hạ cá . Ặc, nghe nói tên này thích nuôi những con cá xinh đẹp để tiêu khiển, nhưng nếu hần gặp 1 loại cá nào mà gớm ghiếc hoặc có răng này là y như rằng, ngày hôm sau hần sẽ ăn thịt con cá đó . Ăn thịt cá thì không có gì, nhưng vấn đề ở đây là hần ăn sống, ặc ăn như sushi ấy nhưng hần chả thêm cho gia vị gì hết, ăn sống luôn, cũng chả thêm cạo vẩy gì hết, cứ thế mà ăn, ăn xong hần sẽ lấy xương cá đi sơ tập . Ặc phải nói là cực kỳ biến thái .

Nghe xong Lâm Quân hết cả hồn, thậm chí đồ biến thái . Nhưng suy nghĩ lại thì Lâm Quân cảm thấy mình làm được 1 việc tốt, ặc dù sao nếu để con cá này vào tay tên Lê Thiếu Phong thì thế nào con này cũng bị ăn sống . Tuy con cá này hơi kỳ lạ 1 chút nhưng xét cho cùng thì nó cũng có 1 hình dáng giống người, không những thế nó còn là giống cái . Tôn chỉ của Lâm Quân là phải biết giúp đỡ phụ nữ, đặc biệt là phụ nữ đẹp, tuy con này không đẹp lắm nhưng cũng đành phải giúp vậy, hix .

Ngẫm nghĩ 1 lát, Lâm Quân ra lệnh mang con cá này về nuôi, còn bọn áp giải thì cứ giết đi cho sạch sẽ, nếu không để tên Lê Thiếu Phong biết được Lâm Quân dám cướp cá của hần, hần ăn sống luôn Lâm Quân thì sao . Hơn nữa là để tìm hiểu con cá này làm sao lại như thế, thú thật là Lâm Quân cũng khá là tò mò .

Sau khi nhớ lại chuyện cũ xong, Lâm Quân lạnh cả người . Con cá đó sau khi đem về thì bọn bang chúng đề nghị nên làm lẩu, nhưng Lâm Quân không có đồng ý, dù sao con này cũng giống người, nghĩ đến đó Lâm Quân nuốt không trôi . Và thế là hần ném con cá vào thế giới TLBB, chứ nếu để ngoài lò thằng nào đói ăn mất thì toi .

Đoạn Lâm Quân quay sang hỏi Ngọc Tú : vậy trường học đó tên gì, khi nào nhập học .

Dạ, bang chủ, trường học đó tên là DongDa, có 2 khối học chính là võ học và quân sự . 1 tháng nữa bắt đầu nhập học, trường học chỉ nhận người có đẳng cấp võ sư trở lên, dưới 20 tuổi thì có thể nhập học . Tuy điều kiện đó khó khăn với người khác nhưng đối với bang chủ thì chả có gì, không những thế bang chủ mới có 16 tuổi đã đạt đẳng cấp võ quân thì phải gọi là thiên tài trong thiên tài, vào trong đó có khi bang chủ còn được hưởng nhiều quyền lợi nữa . Ngọc Tú cung kính đáp

Xác thực là thế, Lâm Quân bây giờ đẳng cấp trong thế giới TLBB đã là 69, sắp lên tới 70, còn 1 tháng nữa có khi hần lên tới Đại Địa Võ Sĩ luôn ấy chứ . Nhưng Lâm Quân ngẫm nghĩ thì thấy cũng đúng, tuy đã đến thế giới này 3 năm nhưng hần cũng chả biết gì nhiều . Muốn tìm hiểu được thế giới này thì vào trường học là 1 sự lựa chọn tốt nhất khi không có internet . Vào đó cũng có thể có thêm nhiều bạn bè, nếu học tập xuất sắc nghe nói còn được vào trường học của hoàng gia để tiếp tục học tập nữa .

Nghĩ thế, Lâm Quân đồng ý lên tiếng nói : được , mai ta xuất phát, người đi kiểm cho ta 1 cái bản đồ .

Ấy, bang chủ, còn 1 tháng mới học mà, ngại đi sớm như thế làm gì, với tài lực của chúng ta, chỉ cần khoảng 5 ngày là tới nơi rồi mà .

Đúng như Đặng Tú nói, ở thế giới này tuy không có xe hay máy bay nhưng mà lại có ma thú . Với tài lực của Thiên Long bang thì chỉ cần thuê 1 con ma thú cấp 4 là có thể đến nơi trong vòng 5 ngày . Tốc độ của ma thú có thể sánh ngang xe nhưng rất xóc nảy, đã thế còn làm việc theo cảm tính, vui thì chạy nhanh mà không thì chạy như rùa, phải cho nó ăn thì nó mới chạy nhanh được . Lâm Quân không thích điều đó nên thăm nghĩ sẽ đi trước, tiện thể thăm thú xung quanh luôn .

Ta muốn đi bộ, tiện đường đi du lịch, người cứ kiểm bản đồ đi, à tiện thể kêu Đặng Tùng tới đây, ta hỏi hần có đi không đi cho vui, cả người nữa, nếu thích đi thì chúng ta cùng đi học luôn .

Tạ ơn bang chủ, thuộc hạ muốn đi .

Nói xong Ngọc Tú hưng phấn chạy thẳng ra ngoài . Đúng là tên này cũng muốn đi học nhưng mục đích chính của hần là đi tán gái, hắc nghe nói ở đó nhiều gái xinh lắm . Ngọc Tú vừa đi vừa dâm tiện nghĩ, thỉnh thoảng cười ám muội .

Sau vài phút Đặng Tùng đã tới, Lâm Quân hỏi hần thì hần cũng đồng ý, nhưng hần muốn dẫn theo bạn gái xinh tươi của hần, ách là Thi Giang .

Từ ngày mà Thiên Long Bang trở thành trùm ở DaLat thành thì chuyện tình giữa 2 anh chị này rất tốt, phải nói là cực kỳ tốt, chỉ thiếu mỗi bước lên giường, à nhầm thiếu bước cưới thôi .

Trần gia thì gờ 2 tay 2 chân đồng ý chuyện tình giữa 2 người, không còn cản trở gì nữa, thỉnh thoảng còn tạo điều kiện cho 2 anh chị làm bước gạo nấu thành cơm . Nhưng tên Đặng Tùng cực kỳ đầu gỗ, chả biết tận dụng cơ hội gì cả, cứ thấy Thi Giang là chỉ số IQ của tên này thành 0, chỉ biết nắm tay tâm sự, thì thoảng lăm lăm ôm, còn hôn môi thì con gái người ta phải chủ động mới hôn được .

Nói chung là đầu gỗ 10 phần, người Trần gia thấy thất bại liên tục thì nhiều lần dậm chân than thở : sau tên này ngu thế, chắc phải bỏ Viagra quá . Tuy nghĩ thế nhưng Trần gia cũng không dám, đùa gì chứ người ta là phó bang chủ đó nha, bây giờ hần chỉ cần ho 1 tiếng là Trần gia biến mất ngay .

Vì thế nên 2 anh chị yêu nhau vẫn rất là thuần khiết và ngây thơ, chỉ cần 1 nụ hôn nhẹ lên má là cả 2 anh chị bay bổng cả ngày trời . Lâm Quân cũng nhiều lần thầm chửi Đặng Tùng ngu ngốc nhưng mà kệ hần, chuyện này Lâm Quân cũng chả muốn dính vào làm cái quái gì, cứ để từ từ .

Trong 3 năm yêu nhau có 1 câu truyện giữa 2 người mà mỗi lần Lâm Quân nhớ lại đều cười chảy cả nước mắt . Số là thế này, khi tình yêu phát triển tốt thì hần là 2 người sẽ tình tứ với nhau, mà chuyện tình tứ là chuyện gì, tất nhiên là ôm nhau rồi, sau khi ôm thì anh Đặng Tùng cực kỳ ngạc nhiên, phang cho Thi Giang một câu nghe cực sock : sao ngực cậu to thế, tớ tưởng lúc nào có sữa mới to chứ .

Ặc anh Tùng nhà ta không được giáo dục giới tính từ nhỏ nên rất là ngu ngơ, hần nhớ hồi nhỏ hần hỏi mẹ hần câu đó thì mẹ hần cười mím nói, có sữa mới to . Và thế là anh Tùng xem như chân lí, hần cứ tưởng Thi Giang có sữa rồi chứ nên tò mò hỏi thế, không ngờ là Thi Giang nghe xong câu đó, tát cho Đặng Tùng 1 cái cực to và đau, qua hôm sau thì giận Đặng Tùng luôn .

Đặng Tùng có biết gì đâu nên đi hỏi Lâm Quân . Lâm Quân thì được 1 trận cười đau cả ruột, sau đó mới giải thích cho tên ngố này hiểu . Trận đó 2 người giận nhau suốt cả tuần, cuối cùng Đặng Tùng chịu không nổi phải khóc lóc xin tha thì Thi Giang mới tha cho hần .

Sau khi bàn bạc xong xuôi thì 4 người quyết định là ngày mai sẽ xuất phát, còn bang hội sẽ giao lại cho 4 người Đoàn Diên Khánh quản lí, 4 người sẽ bí mật xuất phát không cho ai biết . Sau đó 4 người thần thần bí bí đi thu dọn hành lí và đồ đạc, tiếp đến tất cả đồ đạc sẽ cho vào nhẫn trữ vật của Lâm Quân .

3 thằng con trai thì đồ đạc không có gì nhiều, ách riêng Thi Giang thì đồ đạc 1 mớ, nào là quần áo thay, đồ ăn vặt, phấn son trang điểm, ... hàng hà sa số các thứ, sau cùng vì quá nhiều nên Lâm Quân khuyên mãi Thi Giang mới bỏ bớt ra, ách biết sao được người ta là chị dâu của hần mà, gặp người khác Lâm Quân phải tay quay đầu đi từ 3 đời rồi .

Sáng hôm sau, trời mới tờ mờ sáng, sau khi đã ăn uống xong xuôi 4 người bắt đầu xuất phát tới mục tiêu đầu tiên, BaoLoc Thành .

Vì là lần đầu tiên đi xa nên 4 người đều cực kỳ phấn khích, ai nấy đều có vẻ mặt hân hoan xuất phát . Ở giữa BaoLoc Thành và DaLat Thành thì chỉ có rừng rậm, trong rừng thì toàn là ma thú, tuy không mạnh lắm nhưng cũng phải cẩn thận .

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22: Bá Lô, Đạo Phong

Khi xuất phát được 2 tiếng đồng hồ thì sự hưng phấn ban đầu được thay thế bằng sự mệt mỏi . Tuy 4 người đều là người luyện võ, Lâm Quân đã lên tới võ quân, Đặng Tùng và Ngọc Tú thì lên tới võ tướng, còn Thi Giang yếu nhất, chỉ ở cấp võ sư, nhưng 4 người không phải là siêu nhân, sau khi lết bộ 2 tiếng thì ai cũng cảm thấy mệt mỏi và khát nước .

4 người vì mệt quá nên đành phải bàn nhau ngồi nghỉ, ăn miếng bánh, uống miếng nước rồi mới xuất phát tiếp . Mỗi người chọn cho mình 1 gốc cây để dựa vào, Lâm Quân thì lấy bánh và nước từ trong nhẫn ra chia cho mỗi người 1 ít .

Phải chi ta có 1 con pet để nó chở mình đi nhì . Đặng Tùng ca thán nói, xác thực là hần muốn tìm cho mình 1 con ma thú để ký khế ước . Tiếc là mỗi người chỉ có 1 cơ hội để ký khế ước nên hần không muốn xài lung tung, nếu không hần kiếm đại 1 con ký lâu rồi .

Ặc, pet hả ta có mà . Nghe Đặng Tùng nói thế Lâm Quân thầm mắng mình ngu ngốc, có con panda mà không xài .

Lâm Quân triệu hồi panda từ trong thế giới TLBB ra ngoài, sau khi thu phục panda thì hần toàn để nó trong đó . Thế giới TLBB thật là tiện lợi, ít ra cũng cất được con pet vào trong đó .

Đại ca, cuối cùng ngươi cũng gọi ta ra, haiz chả biết ngươi ném ta đi đâu, chỗ đó tuy cảnh đẹp, đồ ăn ngon nhưng chả có bóng người nào . Trong đầu Lâm Quân vang lên tiếng nói của Panda .

Tâm trạng của panda bây giờ thực sự là rất buồn bực, hix, chả biết nó đồng ý theo tên nhóc con này làm gì, chả được cái quái gì, không có chuyện gì toàn tìm nó đánh nhau, mà tên nhóc này rất là ác nhá, chuyên gia đánh mặt nó, 2 mắt nó đã đen rồi tên chủ nhân này càng làm đen hơn .

Đã thế tên chủ nhân nhóc con này thường xuyên lấy nó ra làm chuột bạch để thí nghiệm các chiêu thức võ công mà hần mới học được, mà vì nó là ma thú da dày thịt béo nên Lâm Quân ra tay chẳng bao giờ lưu tình, khi nào đánh nặng quá thì dùng chiêu của Nga Mi chữa tí là xong . Tuy Lâm Quân thỉnh thoảng cũng cho panda 1 ít đãi ngộ như ép ngộ tính cho nó hoặc cho nó học chiêu, bây giờ nó đã lên cấp 6 rồi, tuy là thế nhưng panda vẫn cứ bực mình, nó lên cấp thì Lâm Quân lên cấp còn nhanh hơn, và tiếp tục cái kiểu hành hạ vô nhân tính của Lâm Quân với nó . Tuy panda cực lực kháng nghị nhưng Lâm Quân cũng chả thèm để ý .

Panda giờ phút này vì lên cấp 6 nên nó có thể biến hoá lớn nhỏ, bây giờ panda chỉ to khoảng 1 con chó nhỏ, nhìn cực kỳ dễ thương, 2 mắt long lanh, bộ dạng lười biếng, 1 bộ lông trắng đen xen kẽ 1 cách rất đẹp . Hình tượng của panda bây giờ khiến ai nhìn thấy cũng yêu mến, nhất là phụ nữ và trẻ em . Khi thấy panda xuất hiện thì Thi Giang hét lên, quên cả mệt mỏi chạy tới ôm panda vào lòng, giống như người mẹ ôm con ấy .

Panda thấy thế thì gầy dựa muốn thoát ra . Vì panda là gấu nên hẳn chả thích mấy cô gái mảnh mai giống như Thi Giang, hẳn thích những cô gái nào nhiều thịt nhiều mỡ giống như cháu gái của Ngô Nguyên hơn .

Không dưới 1 lần panda đã đề nghị Lâm Quân tấn công cô gái mập mạp đó, vì theo nó những cô gái mập mạp như thế mới là người đẹp . Mỗi lần như thế Lâm Quân đều sôi máu lên, sau đó là 1 trận hành hạ vô nhân tính diễn ra . Lâm Quân đánh con gấu panda này nhiều như thế cũng chính vì cái chủ ý ngu ngốc của nó, mỗi lần Lâm Quân bị con mập kia rượt xông là đều kiếm panda để phát tiết .

Khi Thi Giang đã ôm ấp panda xong thì Lâm Quân ra lệnh cho panda bắt đầu xuất phát . Panda biến to lên thành 5m, 4 người Lâm Quân nhảy lên ngồi trên lưng panda . Đặng Tùng vừa leo lên thì sút cho panda 1 cú, lúc này thấy Thi Giang ôm panda thì hẳn thực ghen tỵ nha .

Panda tuy da dày thịt béo nên không thấm vào đâu nhưng nó buồn bực vì tự nhiên ăn sút nên già vờ thét lên thảm thiết . Thi Giang thấy panda thét thì đánh mắt sang trách cứ Đặng Tùng, Đặng Tùng thấy Thi Giang như thế thì càng buồn bực hơn nhưng cũng không có nói gì .

Cười ma thú đi thì khác hẳn đi bộ, cứ như 1 người cười xe đạp tự nhiên chuyển sang Lamborghini . Không những tốc độ được nâng lên hẳn hoi mà còn có thể tránh được những phiền phức đến từ ma thú trong rừng . Dù sao panda cũng là ma thú cấp 6, còn các con ma thú trong khu rừng này tối đa cũng chỉ là cấp 5 nên panda đi tới đâu, ma thú đều tránh tới đó, không con nào dám qua mặt vuốt râu hùm, à râu gấu trúc .

4 người Lâm Quân thì nằm phè phỡn trên lưng gấu, 2 anh chị Đặng Tùng và Thi Giang còn tận dụng cơ hội ngồi ôm nhau tâm sự nữa chứ, Lâm Quân và Ngọc Tú nhìn phát bực, 2 tên này ghen tỵ đến độ mất rồi, thậm chí đến trường học phải tranh thủ của mỗi người 1 em .

Đi được 1 tiếng thì panda đột nhiên truyền âm cho Lâm Quân nói : đại ca à, phía trước có người đánh nhau .

Đi, đi qua xem, nhưng nhẹ nhàng thôi . Lâm Quân tò mò nên giục giả nói .

Ách, đại ca à, bên đó 2 tên võ tướng đánh nhau với 1 con ma thú cấp 6 đó .

Ồ, không sợ cứ qua đi, được thì giúp, không thì thôi .

Panda tuy không muốn, nhưng cũng đành phải nghe theo Lâm Quân, thầm nghĩ rách việc, người ta đánh nhau liên quan gì tới mình mà đi xem chỉ không biết .

Panda cẩn thận bước từng ly từng tí tới chỗ đó, 3 người đang đánh nhau đều là cao thủ nên phải cẩn thận, nếu bị phát hiện thì toi . 4 người Lâm Quân thì cực kì cẩn thận, ép sát trên người panda .

Khi đến gần thì hiện lên trước mắt mọi người là 1 trận chiến cực kỳ gay cấn và hấp dẫn . Chỉ thấy 2 người đánh nhau với 1 con ma thú có hình dạng như con sư tử ở Địa Cầu nhưng to lớn hơn nhiều, toàn thân con sư tử toàn lửa với lửa, lông nó màu vàng nhưng bờm của nó lại là màu đỏ . 2 mắt màu vàng kim, lỗ mũi phun ra lửa, con sư tử này đánh ra chiêu thức đều kém theo lửa nóng, đã đốt trụi một mảnh rừng cây, móng vuốt giơ lên chụp xuống liên tục .

2 người kia tuy khá chật vật nhưng tình hình cũng không tới mức gọi là nguy hiểm, chưa bị sư tử ép tới chết . 1 người thân thể trung bình, tay cầm 1 cái boomerang cực to, chạy xung quanh con sư tử, liên tục quấy nhiễu nó, chỉ thấy người này thân pháp phiêu dật linh hoạt, bộ pháp biến đổi liên tục, lúc ẩn lúc hiện gây rất nhiều khó khăn cho con sư tử, chỉ cần con sư tử sơ hở là sẽ phóng cái boomerang vào người nó, mỗi lần như thế con sư tử đều nhe răng nhếch miệng gầm gừ .

Người còn lại thì thân hình to như 1 con gấu đen, tay cầm 1 cây cự kiếm (kiếm lớn, cầm bằng 2 tay) liên tục đâm chém những cú mạnh mẽ vào người sư tử, mỗi nhát chém đều kèm theo sấm sét làm tê liệt con sư tử, thân pháp người này tuy không biến ảo như tên kia nhưng rất là nhanh nhẹn, nhanh như lời điện .

Lâm Quân thấy con sư tử này thì sáng mắt cả lên, hẳn quyết định thu con này làm thú cưỡi, panda tuy cũng cười được nhưng bộ dạng của nó thì hiền lành quá, không như con sư tử này, được cưỡi chúa sơn lâm đi lung tung thì oai tới cỡ nào a . Nghĩ thế Lâm Quân ra lệnh cho panda và mọi người tiến lên giáp công con sư tử .

Con sư tử thấy 4 người và 1 thú xuất hiện thì rất ngạc nhiên, cả 2 người kia cũng vậy . Họ đều không biết người ta là địch hay bạn, nhưng khi thấy bọn Lâm Quân đều tấn công con sư tử thì bọn họ cũng không nói gì, tiếp tục đánh con sư tử .

Khi có bọn Lâm Quân gia nhập thì tình hình chiến đấu đã nghiêng về 1 phía, 4 người 1 thú gia nhập đều là những cao thủ nên con sư tử bị đánh khổ không thể tả . Lâm Quân biết con sư tử này thuộc tính hỏa nên hẳn toàn xài chiêu thức thuộc tính băng của Thiên Sơn phái đánh vào con sư tử . Đặng Tùng thì học võ thuật phái Thiếu Lâm từ Huyền Nạn nên toàn xài Như Lai Thần Chưởng đập con sư tử . Ngọc Tú thì được Lâm Quân dạy cho võ thuật của phái Cái Bang nên cũng đánh rất mạnh mẽ, còn Thi Giang thì chỉ thỉnh thoảng quấy phá con sư tử, chiêu thức của Thi Giang đều là của phái Tiêu Dao, tuy không mạnh mẽ lắm nhưng về phần quấy phá thì thuộc loại nhất lưu . Panda thì chỉ chụp hùng chưởng (tay gấu) xuống người sư tử .

Chẳng mấy chốc mà con sư tử bị đập cho tàn tạ, cả người đầy máu chứ đâu còn uy phong như lúc này đâu . Sư tử thấy tình hình không ổn nên định quay đầu chạy trốn nhưng Lâm Quân nào cho nó được tự nguyện chứ, Lâm Quân ra lệnh cho mấy người còn lại bao vây con sư tử, kể cả 2 người kia cũng bao vây nó .

Sư tử biết hôm nay không sống nổi rồi nên nó liều mạng, nó gầm lên tiếp tục đánh tới Lâm Quân . Rất tiếc cố gắng của con sư tử không được đền đáp, chẳng mấy chốc nó đã bị đánh nằm úp xuống đất .

Lâm Quân thấy thế cười khinh khỉnh nói : 1 là người làm pet của anh, 2 là người chết, chọn đi, cho người 5 phút, à mà thịt sư tử ăn như nào nhỉ, ta tò mò lắm nha .

Sư tử thì chỉ cảm thấy nụ cười của Lâm Quân giống như ác ma, nó run run không biết trả lời như nào, nhưng nó biết mình chỉ có 1 lựa chọn thôi . Sư tử đành đi tới trước người Lâm Quân, quỳ xuống chân hất . Sau cùng cũng thu phục được con sư tử, Lâm Quân mừng như điên : bây giờ người tên là lion king hiểu chưa, từ giờ người giống con gấu kia gọi ta là đại ca .

Vâng, đại ca .

Lâm Quân đang tự sướng nghĩ đến ánh mắt mọi người nhìn hất khi hất cười con sư tử này thì 1 giọng nói vang lên : cảm ơn người anh em đã giúp sức, ta xin tự giới thiệu, ta tên Hoàng Khải, còn đây là huynh đệ ta, tên Lê Thiên Vũ . Tên to con lên tiếng giới thiệu .

À, không có gì, tiện tay thôi . Lâm Quân phát tay nói .

Đột nhiên, Ngọc Tú lên tiếng : không phải 2 người là Bá Lôi và Đạo Phong hợp thành Phong Lôi Bá Đạo đại danh鼎鼎 (nổi tiếng) ở DaLat thành lúc trước đó chứ ?

À, ngại quá đó là biệt danh người dân DaLat thành đặt cho chúng tôi thôi, chúng tôi mà so với các vị đầu dám nói 2 chữ bá đạo chứ, hehe . Lê Thiên Vũ cười cười nói .

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 23: Thiên Vũ Bá Đạo

Lâm Quân nghe tên của 2 người này cũng ngỡ ngàng, khi Ngọc Tú nhắc lại thì Lâm Quân đã nhớ ra .

2 tên này lúc trước cực kỳ nổi tiếng ở DaLat thành, chuyên gia trừ gian diệt bạo, bảo vệ người nghèo khổ . Kể ra thì cũng khá nổi tiếng, 2 tên này lúc nào cũng đề cao tinh thần chính nghĩa 1 cách phải gọi là bá đạo . Hề có cái chuyện gì hot hot là thế nào cũng có mặt 2 tên này, từ chuyện ông A mất con gà, cho đến ông B bị bắt nạt, từ chuyện cụ C ho ra máu, cho đến chuyện chị D bị chống phản bội .

Ặc 2 tên này đi đến đâu là người dân ca tụng đến đó, còn những tên chuyên gia làm chuyện xấu thì sợ mất mặt . Danh xưng Lôi Bá, Phong Đạo của 2 tên này được người dân xưng tụng sau 1 chuyện khôi hài .

Chuyện đó là như thế này, hôm đó thành chủ nổi hứng vì hành đi ra đường dạo, chủ yếu là để xem cuộc sống của người dân trong DaLat thành. Đi hết buổi sáng thì vị thành chủ thấy đói bụng là chuyện dễ hiểu nên thành chủ vào 1 quán ăn để ăn cơm uống nước cho đỡ đói .

Ặc sau khi ăn xong thì vị thành chủ của chúng ta quên mất ví tiền, vị thành chủ đó chỉ thăm nghĩ là chạy về phủ thành chủ lấy tiền trả lại . Không ngờ là trong mắt chủ quán ăn thì vị thành chủ này ăn quịt nên chủ quán la hét om sòm đuổi theo thành chủ, thành chủ thì lỡ đã rồi nên làm tới luôn, cố gắng cong đất mà chạy .

Đúng lúc đó thì 2 tên này đi ngang qua, bọn họ là người thực thi công lý nên thấy cảnh đó thì vội vàng vàng rượt theo đập tên ăn quịt và bắt hất trả tiền . Tuy vị thành chủ cũng là võ sư nhưng làm sao có thể đánh lại 2 tên này được chứ . Tuy lúc đó 2 tên này cũng là võ sư thôi nhưng vì 2 vs 1 nên chẳng mấy chốc đã đập vị thành chủ nằm đo đất, răng rơi hết 2 cái .

Sau khi bị đập quá thảm thì vị thành chủ của chúng ta đành phải lộ danh tính, không ngờ lúc đó 2 tên này lại không tin, chụp thêm cho hất 1 cái tội giả danh thành chủ, ra tay càng hung tợn . Vị thành chủ khổ mà không nói nên lời, cuối cùng may mắn là có lính của thành chủ đi ngang qua mới giải cứu được hất .

Sau đó 2 tên này bị bắt giam vào ngục, nhưng nhờ bản lĩnh cao siêu nên chả mấy chốc đã vượt ngục thành công . Chuyện đó nổi danh 1 thời ở DaLat thành, mỗi khi kể lại thì ai ai cũng đều cười chảy cả nước mắt . Người dân ở DaLat thành thì đặt luôn 2 cái danh xưng Bá Lôi và Đạo Phong cho 2 tên này, bởi vì thuộc tính của 2 tên này là Phong và Lôi, không những thế bọn họ vì việc nghĩa mà dám đập cả thành chủ, xưa giờ ở Việt Quốc chưa có cái việc nào bá đạo hơn việc này nha . Sau đó nghe nói 2 tên này vì sợ thành chủ trả thù nên trốn biệt tăm, không ngờ là lại gặp ở chỗ này . Nghĩ đến đó Lâm Quân cung tay lên tiếng nói .

Thất lễ, thất lễ, không ngờ 2 vị là tổ hợp Phong Lôi Bá Đạo trong truyền thuyết nha, ngưỡng mộ đã lâu .

Không ngờ 2 tên này nghe xong thì làm 1 màn mà phải gọi là mắc ói . Chỉ thấy Thiên Vũ chớp chớp mắt nói .

Nếu các người thành tâm muốn biết .

Thì chúng ta sẵn sàng trả lời . Hoàng Khải tiếp lời

Để đề cao tinh thần chính nghĩa . Thiên Vũ mặt mày chính khí hạo nhiên nói

Để bảo vệ những người dân nghèo khổ . Hoàng Khải buồn khổ nói tiếp, về mặt của hắn y chang những người nghèo khổ luôn .

Chúng ta đại diện cho những nhân vật thực thi công lý . Thiên Vũ về mặt chính nghĩa nói

Đầy bá đạo nhưng ngây ngất lòng người . Hoàng Khải dương dương tự đắc tiếp lời .

Lê Thiên Vũ . biệt danh Phong Đạo .

Hoàng Khải . biệt danh Lôi Bá .

Tổ hợp Phong Lôi Bá Đạo chính là chúng ta .

Sau khi 2 tên này giới thiệu xong thì những người còn lại đều ngây người, kể cả 2 con ma thú . Tất cả đều im lặng há hốc miệng nhìn 2 tên này, quả thật là rất bá đạo, kể cả cái lời giới thiệu, đã thế 2 tên này còn làm những động tác cực kỳ mắc ói . Lâm Quân nghe xong thì đầu hắn oanh 1 tiếng, cái câu này hắn nghe hơi bị quen, hình như của cái đội hoà tấu trong phim pokemon mà hắn xem hồi nhỏ . Lâm Quân không ngờ là ở đây cũng có 2 tên cực phẩm như 2 tên này .

Thiên Vũ thì thấy mọi người ngơ ngác há hốc mồm thì cười cười nói : áy, mọi người đừng ngạc nhiên thế, cái bài giới thiệu này là ta mới nghĩ ra đó, thế nào, có hay không, hehehe .

*****, nghe như ***** .

Cút *** nó đi, nghe như ***** .

Dân tình phản nộ lên tiếng đáp, thú thật là cả đời bọn họ cũng chưa gặp tên nào như 2 tên này, làm gì cũng bá cmn đạo .

Ặc hay thế mà chê à, các người có óc thẩm mỹ không đó, ***** Thiên Vũ cũng bực mình mắng, xác thực là cái câu này hắn vừa nghĩ ra xong, hắn muốn làm cho 2 người bọn hắn có cách xuất hiện thật oách, nhưng không ngờ là lại phản tác dụng như thế . Ặc sau khi nghe xong không vỗ tay khen hay thì thôi, ở đó còn há mồm nhìn trần trời nữa chứ . ***, thực là bực mình .

Lâm Quân thấy 2 bên cãi nhau hăng say thì nói : thôi cho ta xin, các người im dùm cái, cái cách giới thiệu này ta thấy thật tòm, bắt quá cứ coi là phong cách riêng đi, hehehe .

Nghe Lâm Quân nói thế mọi người đều im lặng lại, không còn cãi nhau nữa . Thiên Vũ cười cười nói : bang chủ nói đúng a, cái này là phong cách riêng của chúng ta a .

Sao người biết ta là bang chủ ? Lâm Quân ngạc nhiên hỏi, hắn cũng chưa có giới thiệu gì à nha .

Đơn giản thôi, chỗ này là ở giữa DaLat thành và BaoLoc thành, nhưng theo ta biết thì ở BaoLoc thành không có ai giống như bang chủ a, mới có 16 tuổi mà đã là võ quân rồi . Đã thế ngài còn có con pet là “ Song hệ cự hùng “ kia, ta nghe nói là nó là của Nguyễn gia, nhưng từ ngày Nguyễn gia bị diệt thì bị bang chủ ngài thu phục a .

Vậy sao người không nghĩ ta là người nơi khác đến ?

À, vậy thì càng đơn giản, chất giọng của bang chủ ngài thể hiện ngài là người DaLat thành a, hơn nữa ta nhận ra tên Ngọc Tú này, lúc trước ta đã từng giúp đỡ hắn a .

Lâm Quân trong lòng kinh hãi, hắn không ngờ tên Thiên Vũ này lại thông minh đến như thế . Mà cũng đúng thôi, nếu tên này không thông minh thì chắc die lâu rồi, muốn làm việc tốt cũng không phải dễ nha . Ở Địa Cầu trước kia những chuyện vì cứu người mà bị trả thù không phải là hiếm, nên càng ngày càng nhiều người lạnh nhạt với những sự việc xung quanh, thậm chí là thấy chết không cứu . Kể cả tên Thiên Vũ này cũng là người khá tốt, bây giờ ít người làm việc nghĩa giống 2 tên này lắm .

Đã đến giờ ăn trưa rồi nên mọi người đều ngồi xuống nghỉ ngơi, còn Thi Giang và Hoàng Khải thì lo chuyện nấu cơm . Không ngờ tên Hoàng Khải này tuy to xác là thế nhưng trù nghệ (nghệ thuật nấu ăn) thì không tệ tí nào . Tuy Lâm Quân trước kia đã ăn nhiều đồ ngon rồi nhưng đối với đồ ăn của tên này nấu cũng không nhìn được giờ ngón tay cái tán thưởng . Khi cơm nước đã xong xuôi, Lâm Quân móc 1 điều thuốc từ trong nhẫn không gian ra ngoài hút, thói quen sau khi ăn xong hút thuốc của Lâm Quân vẫn không có thay đổi được . Lâm Quân cũng lấy 1 vài bình nước ra chia cho mọi người .

Mọi người thấy Lâm Quân ngồi hút thuốc thì đều thấy kì lạ kể cả Đặng Tùng và Ngọc Tú tuy thấy nhiều lần nhưng vẫn rất ngạc nhiên, không hiểu Lâm Quân làm thế là có ý gì, chỉ thấy Lâm Quân ngậm 1 cây hình trụ tròn kì quái, lấy 1 cái hộp kì quái có thể phun ra lửa đốt cái hình trụ lên, sau đó hút vào nhả khói ra từ mũi và miệng, đã thế cái bộ dạng phê thuốc của Lâm Quân nhìn cực kì phờn .

Thiên Vũ tuy thấy kì quái nhưng hắn là người ham vui nên xin Lâm Quân cho làm thử 1 điều, Lâm Quân cũng ném cho Thiên Vũ rồi châm lửa dùm hắn, Thiên Vũ lần đầu tiên hút thuốc nên không biết cách cứ sặc lên sặc xuống ho sù sù . Sau khi làm được 2 điều thì tên này đã thông minh lên, biết cách hút .

Thiên Vũ chỉ thấy từng đợt sáng khoải không nói nên lời kéo tới, phê tới tận óc hần, đầu óc hần lảng lảng, chỉ cảm thấy thế giới xung quanh đẹp mê người . Chẳng bao lâu Thiên Vũ đã mê mẩn cái cảm giác này, hần kì kéo nắn nỉ Lâm Quân cho hần thêm vài điều . Lâm Quân cũng khẳng khái cho hần .

Sau khi Thiên Vũ hút xong vài điều thì bắt đầu kể chuyện tại sao hần lại đánh nhau với con sư tử này .

Thì ra sau khi 2 tên này chuẩn khỏi DaLat thành, vì không biết đi đâu nên quyết định tới SaiGon thành nhập học, theo lời Thiên Vũ nói thì hần vì chính nghĩa sẽ đi tán mấy em gái xinh đẹp chứ không để rơi vào tay bọn dân tộc .

Sau khi gần tới BaoLoc thành, Thiên Vũ và Hoàng Khải thấy có người bị sư tử tấn công nên tinh thần chính nghĩa nổi lên, lao vào tấn công con sư tử . Con sư tử này thì cũng tội nghiệp, nó thấy có người cả gan bắt con của nó thì nó tìm theo và tấn công người đó, chưa hiểu mô tê ra sao thì tự dưng có 2 tên lao ra tấn công nó .

Thiên Vũ cũng khá là thông minh, hiểu rằng con sư tử này mạnh hơn 2 người bọn hần nên Thiên Vũ toàn chọn tấn công chỗ hiểm . À và tất nhiên con này là sư tử đực, chỗ hiểm của nó thì cũng giống của con người thôi . Sau khi đại chiến 300 hiệp, Thiên Vũ phát hiện ra con sư tử sơ hở nên phang boomerang vào cái ấy của nó . Ấc, con sư tử vì lo lắng cho con mình nên mới sơ hở như thế, không ngờ bị tên Thiên Vũ nắm lấy, nó điên tiết lên không thèm đuổi đánh người cướp con của nó nữa mà quay sang tấn công 2 tên này .

Chuyện sau đó thì bọn Lâm Quân xuất hiện và phụ thực được con sư tử . Sau khi mọi người hiểu ra tiền căn hậu quả, mọi người đều bội phục thủ đoạn của tên Thiên Vũ, không phải ai cũng dám đánh vào chỗ đó của sư tử nha . Quả thực không hổ danh bá đạo .

Con sư tử, à bây giờ gọi là lion king, ngồi bên cạnh nghe Thiên Vũ kể chuyện thì rất là buồn bực . Nó thầm truyền âm cho Lâm Quân nói : đại ca a, người cứu con ta đùm ta đi, nếu không ta quay về lão bà (vợ) ta thiên ta mất, huhu, đại ca giúp ta đi mà .

Chứ không phải người bị tên Thiên Vũ phé chỗ đó rồi à ? Lâm Quân ác nhân truyền âm treu trọc .

Ặc ta là chúa sơn lâm nha, thần thương của ta làm sao dễ dàng bị phé như thế được, hắc hơi đau tí thôi à .

Ờ, thôi được rồi, ta giúp, con người bị ai bắt .

Nghe thế lion king cảm động nói : cảm ơn đại ca đã giúp ta, ta có thể cảm ứng được con ta nên không sao, ta có thể dẫn người đến chỗ của con ta .

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 24: Cứu Con Lion, Lion Bi Thảm

Người dẫn đường đi . Lâm Quân ra lệnh cho lion, hần thăm nghĩ nếu bắt được thêm 1 con sư tử nữa thì chuyện này lời to nên rất sốt sắn ra lệnh cho lion lên đường .

Lion thì đầu cần gì hơn câu nói này, đợi khi Lâm Quân ngồi lên mình nó, lion bắt đầu chạy như bay . Những người còn lại khi nghe tin đi cứu sư tử con thì đều đồng ý, leo lên trên người panda, kể cả 2 tên Hoàng Khải và Thiên Vũ, bọn họ là hiện thân của chính nghĩa nên càng sốt sắn hơn .

2 con ma thú cấp 6 chạy như bay trong rừng rậm, dẫn tới 1 trận xao động trong rừng . Nơi panda và lion đi qua thì không có con ma thú nào dám cản đường, bọn chúng chạy trốn trời chết ra khỏi khu vực đó .

May mắn là lion vì lo lắng cho con nó nên đã để ám hiệu linh hồn trên người của con nó, nhờ thế việc tìm kiếm diễn ra rất nhanh chóng . Sau 15 phút chạy như điên thì đã tới nơi . Chỉ thấy phía trước mặt là khoảng 20 túp lều của các dong binh (lính đánh thuê) .

Dong binh (lính đánh thuê) là 1 chức nghiệp (nghề nghiệp) phổ biến trên thế giới này . Bọn họ có cả 1 công hội cho riêng mình, chuyên tiếp nhận nhiệm vụ của người khác và hoàn thành nó . Dong binh có thể coi là 1 chức nghiệp cực kỳ nguy hiểm, có thể chết bất cứ lúc nào . Cơ hồ nhiệm vụ gì bọn họ cũng sẽ làm, miễn là giá tiền cao, cho dù là ám sát vua 1 nước, săn bắt ma thú cấp cao, hay bắt cóc hoặc khủng bố .

Đám dong binh này thuộc “ Liệp Thú dong binh đoàn “ chuyên tiếp nhận nhiệm vụ săn bắt các loại ma thú . Hôm nay bọn chúng tiếp nhận nhiệm vụ săn bắt 1 con “ Hoá sư “ còn nhỏ . Lần này việc săn bắt diễn ra rất tốt đẹp, sau 1 thời gian dài thiết hạ mai phục thì bọn họ cũng thành công nhưng cái giá phải trả cũng không hề nhỏ, bọn họ mất 12 người kể cả đoàn trưởng, đều là bị lion chụp cho tan xác . Bọn họ hiểu rằng hoá sư thú cấp 6 không phải là nói chơi nên bọn họ bắt đầu thu dọn lều trại chạy trốn chứ không dám ở lại đây .

Sau khi thu dọn được 1 thời gian thì bọn họ bắt đầu lên đường, họ hồn nhiên không biết tử thần đã đuổi tới sát móng bọn họ .

Tên phó đoàn trưởng, chính là tên mà lion rượt theo lúc nãy cao giọng nói : chúng ta đã hoàn thành nhiệm vụ, bây giờ chúng ta cần rời khỏi đây ngay, tuy đoàn trưởng và các anh em đã hi sinh nhưng họ sẽ sống mãi trong tim chúng ta, sau khi nhận được tiền nhiệm vụ chúng ta sẽ khoái hoạt (sung sướng) 2 năm rồi, sẽ ở nhà tốt nhất, ăn đồ ngon nhất, XXOO phụ nữ đẹp nhất, các anh em chúng ta lên đường linh tiên nào, hahahaha .

Đúng đúng, phó đoàn trưởng nói đúng lắm, hahaha, chúng ta đi lĩnh tiền nào .

Hahaha, thời khắc sung sướng đã đến, anh em khăn trương xuất phát mau .

Kekeke, sau khi lĩnh tiền ta sẽ đi tìm các cô nương , kekeke .

Đủ mọi lời nói vang lên, kèm thêm những trận cười thô tục .

Ngoài xa, bọn Lâm Quân đều nghe thấy nhìn thấy hết, thầm nghĩ bọn dong binh ngu xuẩn, các anh đã tới thì chúng mày có chạy bằng niềm tin .

Lion cảm thấy được con mình rất gần nên cực kỳ xao động bất an, khi Lâm Quân phát lệnh tấn công thì nó lao lên đầu tiên, tiếp theo sau đó là panda . Bọn Lâm Quân tiến công rất nhanh, không thêm nói nhảm câu nào .

Khi thấy lion xuất hiện thì đám dong binh tuy sợ hãi nhưng cũng không ngạc nhiên lắm, bọn chúng hiểu là điều này trước sau sẽ tới, bọn chúng bắt đầu tổ chức chống trả . Nhưng khi thấy panda xuất hiện thì bọn chúng không còn tự tin nữa, 1 con ma thú cấp 6 là bọn chúng chỉ miễn cưỡng chống đỡ thôi, chứ đừng nói là 2 con .

Hơn nữa bọn chúng nhìn thấy có người trên lưng thú, bọn chúng phát mộng rồi, sao con người lại đi chung với ma thú, trừ khi con ma thú đó bị con người thu phục, nghĩ tới khả năng đó bọn dong binh đều lạnh toát sống lưng, con ma thú cấp 6 ít nhất phải cấp 7 mới thu phục được .

Lâm Quân chọn mục tiêu là tên phó đoàn trưởng có tu vi cao nhất, hắn đã đạt đến võ tướng . Lâm Quân là võ quân nên không sợ chi, lao vào đánh nhau túi bụi với tên phó đoàn trưởng . Tên này chỉ chống đỡ được trong chốc lát là hoàn toàn bại trận . Bây giờ võ thuật của Lâm Quân rất là mạnh mẽ, hắn đã học tập thuần thục các chiêu thức của 4 phái, chiêu thức đánh ra liên miên không dứt, biến đổi liên tục . Sau 1 chiêu “ Mai Hoa Tam Lộ ” thì tên phó đoàn trưởng này đã chống đỡ không nổi, bắt đầu xếp giáp quy hàng .

Thiên Vũ và Hoàng Khải cũng là 2 tên chiến đấu mạnh mẽ nhất, bọn họ lao vào đám dong binh, liên tục thi triển ra các tuyệt học . 2 người này phối hợp cực kỳ nhuần nhuyễn, chỉ thấy Hoàng Khải sử dụng tuyệt chiêu đánh ra lôi điện của mình, liên tục đâm chém vào trận hình của đám dong binh . Thiên Vũ thì âm hiểm hơn, chuyên gia xài cái boomerang to lớn của hắn ném tới sau lưng bọn dong binh, tên dong binh nào mà sơ hở y như rằng ăn 1 phát vào gáy ngất đi .

Lion và panda thì sức mạnh khỏi phải nói, tuy chỉ xài 1 chiêu chụp móng vuốt nhưng cũng rất hiệu quả, tên nào mà bị 2 con ma thú biến thái này chụp trúng thì chắc chắn là hôn về địa phủ .

Sau 5 phút đánh nhau kịch liệt thì kết quả đã có, bọn dong binh toàn bộ bị bắt sống, một số ít vì xui xẻo nên không toàn mạng, ai kêu bọn chúng bị 2 con ma thú nhắm vào làm chi . Số dong binh bị bắt chỉ vốn vẹn có 10 tên, sau khi Lâm Quân tra khảo bọn chúng thì đã tìm được con của lion .

Chú nhóc sư tử con này cực kỳ đẹp, bộ lông vàng óng, trên cổ có 1 vòng tròn đỏ như lửa, chắc hẳn sau này sẽ thành bôm giống lion . Chú sư tử này mới sinh chưa được bao lâu nên rất dễ thương, đôi mắt to tròn màu vàng kim ẩn ẩn nước mắt nhìn lion, giống như trách cứ lion không biết bảo vệ nó .

Sau khi thấy được con mình thì lion mềm như bún, còn đầu sư tử hung dữ lúc này, nó chậm chậm tiến về phía con mình, giờ móng vuốt ra phá tan cái lồng nhốt sư tử con, sau đó chạy lại cúi đầu nựng con mình, sư tử con cũng rất phối hợp, dụi dụi đầu vào ba nó, đôi mắt đầy nước như sắp khóc .

Thấy cảnh đó, mọi người đều cảm động, Thi Giang thì không nhịn được dụi đầu vào ngực Đặng Tùng thút thít khóc, bọn họ đều thầm nghĩ ma thú cũng có tình cảm thật thấm thiết . Nhưng càng nghĩ bọn hắn càng cảm hận đám dong binh hơn, nếu không phải lion để lại ám hiệu lĩnh hồn vào người con nó thì giờ phút này sư tử con đã được đưa vào thế giới loài người, sau đó nó sẽ trở thành thú cưng đánh mất dã tính của ma thú, đã thế còn phải xa cha mẹ . Nghĩ đến đó bọn Lâm Quân điên lên, tên nào tên nấy đều đi giết 1 2 tên dong binh xả giận .

Sau khi trút giận xong, bọn Lâm Quân toả ra xung quanh kiểm soát tiền bạc tài sản của đám dong binh . Ặc kết quả chỉ được mấy đồng xu lẻ, chả có bao nhiêu tiền bạc . Bực mình nhưng bọn Lâm Quân cũng chả biết làm sao, dong binh là nghề không biết ngày mai còn sống hay chết nên bọn dong binh đều thói quen trước khi đi làm nhiệm vụ đều tiêu hết sạch tiền bạc, không thì cũng kiếm chỗ để cất chứ không mang theo người làm gì, chỉ mang 1 ít để ăn uống ngủ nghỉ thôi .

Bọn Lâm Quân sau khi cứu được sư tử con thì tiếp tục xuất phát . Lion thì đi về nhà hắn đưa lão bà đi cùng bọn Lâm Quân luôn, biết sao được bây giờ lion là pet của Lâm Quân, nhưng nó cũng không muốn xa vợ và con trai của mình nên đành đưa đi cùng . Lâm Quân thì càng mừng rỡ, có 3 con sư tử lặn nha, thật là có lộc . Nghĩ thế nên hắn cũng không phản đối .

Cả bọn leo lên ngồi trên người panda tiếp tục xuất phát, mục tiêu của bọn họ đều là đến SaiGon thành nhập học nên tất cả quyết định kết bạn đi cùng luôn . Nếu không phải đã chứng thực Thiên Vũ và Hoàng Khải là 2 tên chính nghĩa, ghét ác như cừu thì Lâm Quân cũng chả dám để bọn họ đi theo .

Đến tối thì bọn họ cũng đi được khá xa, lúc này chỉ còn cách BaoLoc thành 1 chút, nhưng vì buổi tối công thành không mở nên bọn họ đành phải sống ngoài rừng . Cả bọn ăn uống xong xuôi thì đều đi nghỉ, chỉ để lại panda canh chừng .

Buổi tối, trăng thanh gió mát, bầu trời đầy sao sáng . Lúc này trong rừng cực kỳ im ắng, thỉnh thoảng chỉ vang lên tiếng hít thở của mọi người . Panda thì đang nằm chán nản 1 cọng cỏ trong miệng, hằm hừ nằm canh gác . Đột nhiên, từ đằng xa, vang lên 1 tiếng gầm gừ thảm thiết . Panda mở mắt ra nhìn về phía đó, nó cảm giác có 2 con ma thú cấp 6 từ từ đi tới, mỗi bước đi là 1 tiếng kêu réo thảm thiết, kèm theo sự tuyệt vọng . Mọi người nghe thấy tiếng động nên đều từ trong lều chui ra, tay nắm chặt vũ khí, cảnh giác nhìn xung quanh . Tiếng gầm đó tiếp tục vang lên mỗi lúc 1 gần .

Lion lúc này thì cực kỳ oan ức, nếu có cái tảng đá nào chịu được lực đầu của nó, nó sẵn sàng đập ngay vào đó để tự sát cho rồi, còn hơn bị vợ kì kèo

chỉ chiết mãi .

Bởi vì nó làm con nó bị bắt nên vợ nó cực kỳ tức giận . Lion vừa về tới nhà chưa kịp thanh minh câu nào đã bị vợ nó chửi như tát nước vào mặt, chửi từ đời cha nó sang đời nó, chửi nó là đồ vô dụng, ngu ngốc ... và .... Khi lion điên tiết lên nói lại 1 câu thì sư tử cái bắt đầu gừ gừ “khó kể “ Ặc, lion thì thua mấy cái vụ này, nó rối lên chả biết làm sao, sư tử cái thì được dịp cảm rằm tiếp, nào là ông không thương tôi phải không, ông mê con báo cái ở rừng bên kia chứ gì, ông chê tôi già chứ gì,... Và .... Ặc, lion bó tay .

Vợ nó khóc xong thì tiếp tục chửi, cuối cùng khi nghe được đã cứu được sư tử con thì vợ nó mới bắt đầu tha cho nó . Nhưng khi lion kể chuyện bị thu phục thì vợ nó bắt đầu chửi tiếp, lần này không những chửi mà vừa chửi vừa đánh, vừa đánh vừa chửi, cứ chửi 1 câu yếu đuối thì đáp 1 cái, phang 1 câu vô dụng thì chụp móng vuốt vào người lion 1 cái .

Tuy vừa chửi vừa đánh nhưng vợ nó cũng đồng ý đi theo nó . Trên đường đi tới chỗ bọn Lâm Quân thì lion bị nhục vì vợ hắn gặp con ma thú quen nào cũng kể lại sự tích của nó, lion suốt xiu mấy lần, càng nhục nó càng tức giận, cứ gặp con ma thú nào đi ngang qua là chụp cho 1 cú vào đầu .

Vợ nó thấy lion như thế thì càng chửi tợn, nào là ông chỉ bắt nạt kẻ yếu, nào là ông là chúa sơn lâm mà yếu đuối thế .... Và ....

Lion nghe vợ chửi thế thì không có làm gì nữa nhưng vợ nó cũng chả thêm tha cho nó, vừa chửi vừa kể lể này nọ, vừa đánh lion . Lúc đầu vợ nó đánh nhẹ thôi nhưng càng ngày đánh càng mạnh, tuy nó là ma thú cấp 6 nhưng vợ nó cũng chả kém, đánh từ chiều đến giờ lion chịu không nổi nữa nên bắt đầu kêu gào, tiếng gào lúc này panda nghe thấy là tiếng gào của nó .

Nó kêu gào còn kèm theo cả sự tuyệt vọng, hix lúc trước cứ tưởng em sư tử cái này là ngon sẽ thành vợ hiền, nhưng sự thật phũ phàng, sư tử cuối cùng cũng là sư tử không thay đổi được . haiz lúc quen nó, em sư tử này ngoan biết bao nhiêu, mà giờ thành vợ thì leo cả lên đầu nó . hix nó càng nghĩ càng tuyệt vọng, haiz lỡ vào tù rồi giờ sao mà chui ra .

Lion vừa lồm lũi bước đi vừa tuyệt vọng nghĩ, nó chỉ mong nhanh nhanh gặp Lâm Quân để thoát khỏi cái cảnh éo le này .

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25: Đấu Giá Hội

Tiếng gầm gừ tuyệt vọng càng lúc càng tới gần, Lâm Quân nhú nhú mày suy nghĩ bởi vì hắn thấy tiếng gầm này rất quen thuộc .

Sau 1 lúc thì tiếng gầm đã đến trước mặt mọi người . Chỉ thấy có 2 con sư tử lồm lũi bước đi, không phải lion thì là ai .

Lion giờ phút này thực sự rất thảm, bộ lông màu vàng óm mượt đã dính đầy máu tươi màu đỏ, trên người lion thỉnh thoảng có 1 vết cào sâu hoắm, cái bồm máu đỏ như lửa trên cổ nó giờ phút này đã mất đi 1 mảng lớn . Con sư tử cái đi phía sau thì cứ chốc chốc lại gầm gừ như cảm rằm gì đó, tiếp đến hoặc sút hoặc cào vào người lion, mỗi lần bị như thế lion lại kêu lên thảm thiết và tuyệt vọng .

Bọn Lâm Quân nhìn thấy cái cảnh đó thì đều run lên cầm cập, Đặng Tùng còn đánh ánh mắt kì lạ nhìn sang Thi Giang . Thi Giang thì giờ phút này trong mắt không có sợ hãi mà chỉ có 1 chút hiếu kỳ, kèm theo 1 chút tự hỏi, ách đúng là tự hỏi, không biết số phận của anh Tùng sau này sẽ như nào .

Con sư tử con nghe thấy tiếng gầm gừ quen thuộc thì cũng choàng tỉnh dậy, nó đưa đôi mắt ngái ngủ nhìn sang hướng của lion . Khi nó thấy được mẹ nó thì mừng hóm, vội vàng vàng 3 chân 4 cẳng chạy tới, đôi mắt màu vàng kim cũng đã tràn đầy nước mắt, nó chạy tới dụi dụi vào chân mẹ nó .

Sư tử cái thấy con mình chạy tới thì cũng dùng móng vuốt, lặng im nhìn con nó, khi thấy con nó chạy tới dụi đầu vào chân nó thì đôi mắt hung hãn dữ tợn của nó đã được thay thế bằng 1 đôi mắt tràn đầy tình thương của người mẹ, chỉ thấy sư tử cái đưa chân trước lên, xoa xoa đầu con nó . Lion cũng im lặng nhìn cảnh đó, thầm nghĩ thật cảm động .

Nhưng ngày vui của lion cũng chẳng kéo dài được lâu, sau khi sư tử con gầm gừ cái gì vào tai mẹ nó thì sư tử cái lồng lộn hét lên giận dữ . Tiếp đến là 1 trận móng vuốt sắc bén ập xuống đầu lion . Bọn Lâm Quân thấy thế thì thầm mặc niệm cho lion nhưng cũng chả ai thêm xen vào chuyện gia đình người ta . Cả bọn kéo nhau đi ngủ tiếp mặc cho tiếng kêu tuyệt vọng của lion vang lên .

Tối hôm đó, đất trời như biến sắc, ánh trăng cũng âm thầm đi, trong đêm tối yên tĩnh chỉ thỉnh thoảng vang lên tiếng gào thét đầy bất lực của lion . Nghe đâu tối hôm đó trời còn đổ mưa to, sấm sét đùng đùng như thương xót và đồng cảm cho lion, một người đàn ông vì thương vợ nên không dám phản kháng .

Sáng hôm sau, mọi người đều mệt mỏi ngáp ngáp dài bước ra khỏi lều, biết sao được lion thét thật sự là to mà . Đã thế trời còn đổ mưa nữa chứ . Sau khi mọi người nhìn thấy thảm trạng của lion thì vội vàng chạy đi cứu chữa, nhất là Lâm Quân .

Lion bây giờ nhìn không ra hình người, à hình sư tử gì nữa, nó giống 1 một đồng thịt nằm thoi thóp hơn . Sau 1 phen tổn sức chữa trị cho lion thì nó đã qua khỏi tình trạng khó khăn, ít ra còn có thể sống sót . Lâm Quân thấy tội lion nên thu lion vào thế giới TLBB, để cho panda chăm sóc . Sau chuyện này Lâm Quân đã có kiến thức hơn về phụ nữ, hắn thầm nhớ trong đầu thế này : phụ nữ là 1 loài động vật cực kỳ nguy hiểm .

Khi ăn xong bữa ăn sáng với đầy tâm trạng suy nghĩ về tình trạng của lion thì bọn Lâm Quân cất bước tiến về BaoLoc thành, 2 mẹ con sư tử thì Lâm Quân cũng đành phải thu vào thế giới TLBB .

BaoLoc thành tuy không lớn như DaLat thành nhưng cũng là 1 thành rất đông vui nhộn nhịp . Sau khi đóng mỗi người 1 đồng tiền vàng thì cũng được vào thành, vì là lần đầu tiên đi du lịch nên ai nấy đều thực sự háo hức đi xem xung quanh . Từng trận tiếng rao của người bán hàng vang lên liên tục khiến mọi người choáng cả đầu .

35 đồng, 35 đồng lựa xài, lựa xài . 1 ông lão bán vũ khí rao .

Bóp lông 10 đồng, bóp da 20 đồng, các anh chị ơi bóp em là rẻ nhất rồi, mại zô mại zô . 1 em gái xì tin bán ví và bóp rao .

Nâng cao sức mạnh quý ông, được chiết xuất từ thảo dược thiên nhiên, không có tác dụng phụ, mua đề mua đề . 1 thằng cha bán viagra rao .

Chim sẻ tuy nhỏ nhưng cũng đầy đủ ngũ tạng a, cái thể loại gì ở đây cũng có, bọn Lâm Quân thực sự là choáng rồi, đã thế còn thấy đủ mọi loại người khác nhau . Có người có 1 đôi tai dài, thân hình cực kỳ xinh đẹp là giống loài tinh linh của phương tây . Có người xayda mạnh mẽ, sau mông có cái đuôi khi cực dài . Cũng có những thần côn, luôn miệng thuyết phục mọi người tin vào chúa . . . . .

Mọi người hứng trí bưng bưng đi dạo phố, Thi Giang là người hứng thú nhất, thấy cái gì hay hay lạ lạ cũng kì kèo bảo Đặng Tùng mua cho . Tên Đặng Tùng là 1 tên đại gái nên luôn luôn gắt đầu móc tiền ra thanh toán, chẳng mấy chốc mà trên người Đặng Tùng đầy những túi là túi, thậm chí trên đầu hán cầm 1 cái bông hoa rất to . Mọi người thấy thế đều cười vui vẻ, có bạn gái chưa chắc đã tốt a .

Sau khi đi được 1 vòng quanh chợ thì mọi người đều mua 1 ít đồ để làm kỉ niệm . Đi đến cuối chợ mọi người nhìn thấy 1 cái nhà rất to lớn, phía trên cổng ghi chữ “ nhà đấu giá Omo “, mọi người thấy xung quanh toàn người là người nên cũng muốn tiến vào xem thử .

Mọi người dậm bước tiến lên thì 2 tên lính đứng gác trước cửa chặn tay lại, không kiêu ngạo không siểm nịnh nói : xin hỏi các ngài có thể mời không, hôm nay nhà đấu giá mở thịnh hội 3 năm một lần nên chỉ có ai có thể mời mới được vào, mong các vị thông cảm .

Bọn Lâm Quân thảm ngạc nhiên nhưng cũng hỏi lại : vị huynh đệ này, tuy chúng ta không có nhưng rất muốn vào, vậy làm như nào để có 1 cái thẻ .

Tên lính liếc mắt nhìn Lâm Quân, thầm nghĩ thì ra là người nơi khác đến nên cũng nhã nhặn trả lời : điều này thì đơn giản, chỉ cần các vị có vật phẩm đấu giá vượt qua mức 10 triệu hoặc đã tiêu phí trên 10 triệu ở nhà đấu giá này thì sẽ được tiến vào .

Vậy muốn bán đấu giá vật phẩm thì đi chỗ nào ?

Mời các vị tiến sang cửa phía bên kia, khi đi vào sẽ có người tiếp đón . Tên lính chỉ tay sang cánh cửa nằm chỗ không bắt mắt lắm nói .

Cảm ơn người anh em nhé . Lâm Quân nói rồi cúi cho tên lính này 10 đồng, tuy không nhiều lắm nhưng bọn lính canh gác ở đây cả tháng cũng chỉ được có 50 đồng thôi . Thấy Lâm Quân làm thế thiện cảm của tên lính đối với Lâm Quân cũng tăng lên, hán cung tay với Lâm Quân nói : người anh em đi thông thả .

Bọn Lâm Quân theo chỉ dẫn của tên lính tiến về phía cánh cửa đó, sau khi tiến vào thì có 1 lão già đi ra hỏi : xin hỏi các vị muốn bán đấu giá vật phẩm hả ?

Ừ, chúng ta muốn bán 1 vật phẩm có giá trị cao nên lão nên đi mời người có trọng lượng ở đây tới đi .

Lão già này tên là Trường Thiên Hà, hán cũng là 1 người giám định sư đã lâu năm, không những thế còn kiêm luyện đan sư (người luyện đan, trong tiểu thuyết võ hiệp hay xuất hiện những người này) .

Thế giới này có rất nhiều chức nghiệp, quan trọng nhất trong số đó chính là luyện đan sư, nếu xuất hiện 1 luyện đan sư tài giỏi thì mọi thế lực lớn đều đưa cành ô liu ra chào mời . Muốn thực lực tiến triển, không những cần có công pháp, bí kíp tốt mà cũng cần có đan dược . Mà luyện đan sư là 1 chức nghiệp rất khó học tập, ít ra là người có thuộc tính hoà mới có thể học tập được, không những thế còn cần tư chất, vận, vận. . .

Nên luyện đan sư là 1 nghề nghiệp rất hiếm có trên thế giới này . Trường Thiên Hà nghe Lâm Quân nói thế thì thầm bực mình, từ xưa tới nay chưa có ai dám trước mặt lão nói như thế, đã thế Lâm Quân chỉ là 1 tên nhóc con hỉ mũi chưa sạch nữa chứ . Tuy bực mình nhưng vì Lâm Quân là khách nên lão già cũng đành nói : ta chính là người có trọng lượng nhất ở đây, nếu người muốn đấu giá cái gì cứ đưa cho ta xem .

Lâm Quân thấy lão già này cũng có vẻ tài giỏi nên đành xuất đan dược từ trong nhẫn ra .

Trường Thiên Hà thấy Lâm Quân hừ không xuất hiện 1 bình đan dược thì thầm kinh hãi, lão hiểu là Lâm Quân có nhẫn trữ vật, nên thái độ cung kính hơn hẳn, nhẫn trữ vật tuy không phải là hiếm có lắm nhưng người bình thường thì sẽ không có được nó .

Chỉ thấy trong tay Lâm Quân là 1 bình đan dược, trong bình là 1 viên đan dược to tròn màu vàng kim . Trường Thiên Hà thấy Lâm Quân xuất ra viên đan dược có vẻ bất phàm nên lên tiếng nói : mời các vị đi theo ta, chỗ này không phải là chỗ để khách quý nói chuyện . Nói rồi lão đi trước dẫn đường .

Lâm Quân thu viên đan dược lại cũng bước theo sau . Trường Thiên Hà dẫn đường đi xuyên qua các hành lang, tiếng vào 1 phòng cũng khá to, ở trong có 1 bộ ghế và 1 cái bàn trà, trên bàn những chén trà còn bốc khói như vừa mới pha xong . Trường Thiên Hà bước vào nói : mời các vị ngồi, uống tạm chén trà rồi chúng ta cùng bàn công việc .

Khách chủ ngồi xuống khách khách sáo sáo với nhau, sau khi uống trà chém gió được 5 phút, Trường Thiên Hà mới nhớ ra việc chính : xin cậu hãy đưa cho tôi xem viên đan được .

Lâm Quân cười cười không nói móc từ trong nhẫn ra viên đan được lúc này . Sau khi mở nắp bình ra thì 1 mùi hương thoang thoảng bay lên, mọi người nghĩ thấy nó chỉ cảm thấy toàn thân cơ thể thoải mái không nói nên lời . Trường Thiên Hà thì giờ phút này đang trân trối nhìn chăm chăm vào viên đan được .

Được 1 lúc lão mới khó khăn lên tiếng : này, đây là....là..... đan được cấp 9 .

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 26: Đại Hoàn Đan

Viên đan được này đúng như Trường Thiên Hà nói, có lẽ là thuộc cấp 9 của thế giới này . Thế giới này đan được cũng phân đẳng cấp, từ 1 đến 11, cấp 10 được gọi là thánh đan còn 11 có tên gọi khác là thần đan, nhưng chỉ nghe nói có trong truyền thuyết .

Viên đan được này Lâm Quân cũng chỉ có mỗi 10 viên, mỗi một viên đều có giá tiền là 100 triệu, hắn đổi được từ tay tên Tiểu Thần Đền, lần này Lâm Quân lấy ra để xem bán được bao nhiêu, nếu lời thì Lâm Quân không ngại đổi tiếp .

Lâm Quân thấy Trường Thiên Hà có vẻ mặt kinh hãi thì cười nói : đúng là cấp 9 .

Vậy viên đan này có tác dụng gì ?

À, không nhiều lắm, tăng 10 năm công lực cho người sử dụng, không có tác dụng phụ .

Cái này, là thật chứ ?

Trường Thiên Hà mặt mày kinh hãi hỏi, nếu đúng như lời Lâm Quân nói thì viên đan được này có giá trị rất cao, tăng 10 năm công lực mà không gây ra tác dụng phụ thì ai cũng ham muốn có được, kể cả hắn . Trường Thiên Hà năm nay đã 100 tuổi nhưng còn kẹt lại tại cửa ải võ quân, chưa tấn thăng lên được Đại Địa Võ Sĩ, nếu có viên đan được này không chừng hắn có thể lên cấp thật, lên cấp là 1 việc mà người cỡ nào a, không cần phải ở lại cái nhà đấu giá này nữa mà có thể tiến vào trung tâm gia tộc trở thành trưởng lão .

Chính xác là thế, nếu ông không tin có thể mua xài thử . Lâm Quân cười dụ dỗ nói, dạo này hắn xác thực rất nghèo, tiền bạc chỉ dành hết để phát triển bang hội nên đành phải nghĩ cách kiếm tiền .

Được, viên này tôi trả cậu 500 triệu nếu như đúng là có tác dụng như thế . Trường Thiên Hà ra giá với 1 đôi mắt ước ao, nghĩ về tương lai tươi đẹp của mình .

Thấp quá rồi, thêm tí đề, tôi thấy ông kẹt ở Võ Quân lâu rồi đúng không, viên đan được này có tác dụng với ông hơn hẳn những người khác, hắc, không có 1 tỷ đừng mơ đụng đến . Khi nghe giá 500 triệu thì Lâm Quân vui mừng nhưng vẫn tham lam muốn giá cao hơn nên hắn thét giá thêm .

600 triệu, không hơn đâu .

900 triệu, tôi thương ông già nên giảm tí rồi đó .

700 triệu, mức giá cuối cùng của tôi rồi .

800 triệu, hãy nghĩ về tương lai tươi đẹp sau này đi ông lão, hehe, ít hơn giá này tôi không bán, ông nên nhớ cái loại này chỉ mình tôi có thôi đó hehe .

Được thành giao (hoàn thành giao dịch) Trường Thiên Hà cắn răng nói, sau khi nghe Lâm Quân dụ dỗ đến mụ mị cả đầu óc thì lão đồng ý .

Tốt, ông đưa tiền đây rồi dùng thử luôn đi, chúng tôi sẽ hộ pháp dùm cho . Lâm Quân cười gian tà nói, hắc vụ này lời to, 700 triệu chứ ít gì .

À, không cần, cảm ơn nhá . Trường Thiên Hà khách sáo nói .

Sau đó Trường Thiên Hà sai người cầm ATM đến, à nhầm là 1 loại thẻ có chức năng chứa tiền như ATM, có thể rút tiền ở mọi ngân hàng tại Việt Quốc .

2 tên già trẻ đều giả cười cười tiền trao cháo múc, sau 1 lúc khách khách sáo sáo thì Lâm Quân cáo từ đi kiếm chỗ ăn uống, buổi đấu giá lúc chiều mới

bắt đầu, còn Trường Thiên Hà thì không nhận được nữa, nóng lòng muốn thử tác dụng của Đại Hoàn Đan . Khách chủ đều vui vẻ chia tay, trước khi rời đi thì Lâm Quân còn được Trường Thiên Hà trao tận tay thẻ mời cấp bậc vip .

Lâm Quân dẫn đầu cả bọn về mặt dương dương tự đắc rời khỏi phòng đấu giá . Sau khi đi ra thì Đặng Tùng kéo áo Lâm Quân nói : huynh đệ à, người có đồ tốt thế mà giấu, chia cho anh em 1 ít đi chứ . Nói đoạn Đặng Tùng quăng 1 ánh nhìn ước ao cho Lâm Quân .

Thiên Vũ và Hoàng Khải cũng ước ao nói : huynh đệ à, chúng ta tuy quen nhau muộn nhưng mà đã thân như anh em rồi, thứ đó chắc người có nhiều, chia cho chúng ta 1 ít được chứ, à bán cũng được hehehe .

Ngay cả thực nữ như Thi Giang cũng nói : em trai à, chị là chị dâu của em đó, hiểu kính chị 1 ít là phải đạo đúng không , nói đoạn còn chớp chớp 2 mắt đầy dụ hoặc .

***, im hết, cái này không phải ta không cho nhưng mỗi người chỉ xài được 1 lần thôi, các người đang ở cấp thấp xài làm gì, không thấy uống à . Lâm Quân sau khi chịu 1 trận nắn nỉ của mọi người bức mình thét lên . Xác thực là viên này chỉ xài được 1 lần, nếu không Lâm Quân mua 1 tỷ viên nhồi vào lên thẳng thần cấp cho rồi, còn tu luyện làm cái quái gì .

Nghe Lâm Quân giải thích, mọi người cũng đều hiểu cho hắn, không thêm đòi nữa nhưng ánh mắt nóng rực thì bán đứng tất cả, người nào người nấy cũng thầm nghĩ lên cấp cho nhanh xong ăn cái viên đan được đó . Sau cùng mọi người nhất trí bảo Lâm Quân đãi 1 châu ăn nhậu, dù sao hắn cũng mới kiếm được tiền a .

Mọi người không nói gì tiếp, đi tìm quán ăn để ăn uống và nghỉ ngơi . Sau khi kiếm được 1 nhà nghỉ khá to thì mọi người đều tiến vào đó .

Sau khi nhậu nhẹt no say, chém gió đã đời thì đã tới giờ mở đấu giá . Cả bọn xoa xoa bụng hài lòng đứng lên, quay trở lại nhà đấu giá .

Lúc này, đã là buổi chiều, nhà đấu giá còn đông người hơn lúc sáng, kẻ đến người đi tấp nập, hàng loạt những chiếc xe ngựa xa hoa tiến lên . Kết quả tất yếu là kẹt đường, tiếng chửi bới gào thét liên tiếp vang lên .

Bọn Lâm Quân thì nửa bước khó đi, không tài nào chen lên được phía trước . Bức mình, Lâm Quân triệu hồi panda ra .

Panda xuất hiện thì vội biến lớn lên, sau đó là gầm 1 tiếng rung trời . Trước mắt bọn Lâm Quân người người vội vàng tránh sang bên cạnh, người trong chiếc xe ngựa thì vội vàng chạy ra, vì những con ngựa dưới áp lực của panda đã nằm rạp xuống đất không tài nào điều khiển được nữa . Bọn Lâm Quân đều búng mình leo lên người panda . Chuyện di chuyển bây giờ trở nên cực kỳ dễ dàng, panda đi tới đâu người dạt ra tới đó .

Chẳng mấy chốc bọn Lâm Quân đã tới được nhà đấu giá, bọn lính canh trước nhà đấu giá thì vội vàng cảnh giới, bọn chúng tưởng có ma thú tấn công . Nhưng khi nhìn kĩ lại thì thấy có người trên lưng ma thú nên cũng không làm gì, tên lính lúc sáng đã tiếp đãi bọn Lâm Quân bước tới nói : các vị a, xin thu con gấu này lại dùm ta, cái nhà nhỏ bé này chứa không nổi nó đâu à .

Lâm Quân nghe thế ra lệnh cho panda thu nhỏ người lại, lập tức nó biến thành 1 con gấu trúc nhỏ nhắn dễ thương . Sau đó cả bọn tiến vào phòng đấu giá, lúc này Lâm Quân đã có thể mời vip nên không có ai cản đường .

Sau khi tiến vào thì lão già Trường Thiên Hà đứng ở cửa đón tiếp khách khứa . Chỉ thấy lão già này trẻ hẳn ra, cả người tràn đầy sức lực, chắc hẳn là vừa mới tấn cấp .

Lâm Quân cung tay nói : cung hỷ a, cung hỷ, chúc mừng lão đã tấn cấp thành công .

Trường Thiên Hà thấy được bọn Lâm Quân thì cũng rất mừng rỡ, đi tới nói : đâu có, tất cả là nhờ phúc của cậu đó, haha, may mắn là ta gặp được cậu, sau này cậu có chuyện gì cứ nhờ tôi, tôi mà nhieu mày 1 cái thì không phải là đàn ông, ahaha .

Giao dịch cả thôi, hehe, nhưng tôi không khách sáo đâu, có chuyện gì sẽ nhờ ông . Lâm Quân cười đáp lời .

Cả bọn theo sự chỉ dẫn của Trường Thiên Hà đi tới phòng vip của bọn hắn . Cái phòng này có thể gọi là lớn nhất trong các phòng ở đây, trên bàn đã đặt sẵn bánh trái và nước trà, hai bên còn có 2 người tỷ nữ cầm quạt làm mát trong khi đấu giá . Cả bọn đều cảm thán : có tiền thật là tốt a .

Sau khi yên vị thì cả bọn ngồi ăn bánh, chém gió đợi cho hội đấu giá tới lúc mở màn .

Người tiến vào trường đấu giá càng ngày càng đông, chẳng mấy chốc mà đấu giá trường 10000 chỗ ngồi đều đầy hết cả người, tiếng nói, tiếng ồn ào vang lên không dứt .

Bong, bong .

2 tiếng gõ vang lên, sau đó có 1 vị mỹ nữ bước lên bục đấu giá lên tiếng : chào mừng các vị đến với nhà đấu giá Omo, hôm nay ở đây chúng ta tổ chức thịnh hội đấu giá 3 năm 1 lần, chắc hẳn các vị cũng đã biết tôi là ai phải không ? tôi chính là Tường Vi, người sẽ chủ trì buổi đấu giá ngày hôm nay . Hy vọng sẽ không làm các vị thất vọng . Bây giờ, tôi xin tuyên bố, hội đấu giá bắt đầu .

Khi Tường Vi vừa dứt lời thì từng tràng pháo tay vang lên không dứt, một là vì cô gái này nói rất hay, rất biết cách tạo không khí sôi nổi, hơn nữa là cô gái này là 1 người đẹp . Tuy vẻ mặt hơi non nớt nhưng đáng người thật sự đẹp, khuôn mặt cũng càng là cực phẩm . Cô ta có 1 đầu tóc dài, óng ả thướt tha, khuôn mặt trắng trẻo trí thức đeo thêm 1 cặp kính càng làm tôn lên vẻ mặt kiều diễm của cô ta .

Bây giờ, mời quý vị đến với vật phẩm đầu tiên, đó là nô lệ . Tường Vi lên tiếng nói .

Trong phòng, Lâm Quân căng thẳng đứng lên nói : cái gì ? có thể bán người à ?

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 27: Nô Lệ Người Xayda

Thấy Lâm Quân đứng phắt dậy mọi người đều ngạc nhiên . Thiên Vũ nói : người thì tại sao không được bán, chuyện bình thường mà .

Ài, quên mất, thế giới này là thế giới song song mà . Lâm Quân nghĩ thế đành ngồi xuống tiếp tục nghe .

Trên sàn, Tường Vi bắt đầu nói : thường thì chúng tôi chỉ bán nô lệ, chứ không có đấu giá . Nhưng hôm nay là trường hợp đặc biệt, bởi vì đây là 1 nô lệ cực kỳ quý hiếm, xin quý vị chiêm ngưỡng nô lệ người xayda .

Cái gì, người xayda, các người muốn chết à, dám đem bán người xayda .

Đừng đùa chứ, ta không tham gia nữa .

Khách đến nghe thế đều ào ào nói với vẻ mặt hoảng sợ, sau đó đứng lên bỏ của chạy lấy người . Người xayda là 1 dân tộc mạnh mẽ, không ai dám đem người xayda làm nô lệ cả . 1000 năm trước, người xayda chỉ là 1 chủng loài thấp kém, tuy mạnh hơn người khác nhưng số lượng không đông đảo lắm . Vì có 1 sức khỏe vô địch nên thường bị chủng tộc khác nô dịch . Nhưng từ khi trong chủng tộc xayda xuất hiện 1 siêu xayda có sức mạnh hủy thiên diệt địa, đã tiêu diệt hết tất cả những quốc gia trên thế giới dám bắt người xayda làm nô lệ thì không còn xảy ra hiện tượng đó nữa . Bây giờ, trên thế giới, chủng tộc xayda là 1 chủng tộc mạnh mẽ không ai dám chọc vào .

Lâm Quân nghe tên chủng tộc xayda thì cũng cực kỳ ngạc nhiên, tên này đối với hắn là rất quen thuộc . Lúc nhỏ hắn thích xem nhất là truyện “ 7 viên ngọc rồng “ trong đó có 1 chủng tộc tên là xayda . Không biết là 2 cái này có liên quan gì tới nhau không nữa .

Tường Vi trên sân thì tiếp tục nói : xin các vị bình tĩnh, ít ra cũng cho chúng ta được giải thích cái đã .

Mọi người nghe thế cũng đều im lặng lại, xác thực, cũng không có ai ngu đến độ vâng đầu dám đem chủng tộc xayda đi làm nô lệ để bán . Sự trả thù của người xayda không phải là nói chơi .

Tường Vi thấy mọi người đã im lặng bèn tiếp lời : người xayda là 1 chủng tộc cực kỳ mạnh mẽ, không có ai dám bán người xayda cả .

Nhưng, tên nô lệ này là 1 người xayda bị cả chủng tộc của mình ruồng bỏ . Hắn không còn được xem là người xayda nữa .

Thấy mọi người đều im lặng lắng nghe, Tường Vi nói thêm : tuy chúng tôi không biết vì sao hắn bị vứt bỏ nhưng chúng ta được sự cho phép của người xayda mới dám thực hiện cuộc bán đấu giá này, bây giờ, xin mời các vị chiêm ngưỡng .

Phía sau, khi Tường Vi vừa dứt lời, có 2 tên to con lực lưỡng kéo 1 chiếc lồng bằng sắt ra . Chỉ thấy phía trong có 1 cậu bé khoảng chừng 15 tuổi, khuôn mặt rất non nớt, có 1 đôi mắt màu trắng, sau mõng có 1 cái đuôi khi dài chừng 1m, cả người đứng thẳng, trên mặt lạnh lùng vô cảm .

Bây giờ, đấu giá xin được bắt đầu, giá khởi điểm là 10 triệu, mỗi lần thêm không được ít hơn 1000 đồng, vì hắn chỉ có đẳng cấp võ sĩ nên giá mới rẻ thế đó, các vị đừng bỏ lỡ cơ hội a . Tường Vi cao giọng hô cũng không quên kèm theo 1 nụ cười quyến rũ .

Toàn trường bắt đầu ra giá, nếu người xayda làm nô lệ thì họ sẽ là 1 nô lệ cực kỳ tốt, bởi vì họ có 1 sức khỏe vô địch, không những thế tên nô lệ này còn nhỏ, có thể đào tạo được . Món hời này ai cũng muốn chiếm nên mọi người đều ra giá rất hăng say, chẳng mấy chốc số tiền đã lên tới 50 triệu .

Trong phòng VIP, Lâm Quân cũng rất động tâm, hắn cũng muốn mua người xayda này . Xem ra ở thế giới này có 1 chủng loài giống như trong truyện “ 7 viên ngọc rồng “ mà hắn đã xem .

Giá cả dần dần tăng lên, nhưng chỉ còn 1 số ít người ra giá tiếp, không phải ai cũng có thể trả trên 100 triệu để mua 1 tên nô lệ, dù sao như thế cũng không có lời .

Sau cùng, giá cả đã đội lên đến 150 triệu, bây giờ chỉ còn 2 người ra giá . Lâm Quân không nhịn được nữa nên cũng hô lên : ta trả 200 triệu .

Ta ra 210 triệu . Bây giờ chỉ còn 1 người ra giá với Lâm Quân, đó là 1 tên mập, người tròn như 1 quả bóng, trên môi lúc nào cũng là 1 nụ cười hèn mọn .

Ta ra 300 triệu .

Ta 310 triệu .

Ê tên heo mập kia, người thiếu tiền thì đi về quê, tăng chỉ có 10 triệu à, sao keo thế, ta ra 400 triệu. Lâm Quân trêu tức tên mập nói.

Tên mập mập này tên là Xa Phong, hắn là con của thành chủ BaoLoc thành, cũng bá đạo quen rồi, khi thấy Lâm Quân cạnh tranh với hắn thì hắn cực kỳ bức mình nhưng khi thấy Lâm Quân ngồi trong phòng vip thì cũng thụt dè chừng, không phải ai cũng có thể ngồi phòng vip a.

Tuy mập nhưng Xa Phong cực kỳ dị ứng với cái chữ heo, hay có thể nói là ám ảnh. Số là thế này, trước kia hắn rất thích ăn thịt heo, ngày nào không ăn là hắn không chịu được. Năm đó đúng lúc có bệnh dịch heo tai xanh, vì hắn thèm ăn quá nên cũng không thèm để ý tới lời khuyên của người khác, cứ ăn như bình thường. Nhưng “đi đêm cũng có ngày gặp ma” sau cùng hắn cũng bị dính chấu, tai hắn biến thành màu xanh, to như 1 cái tai heo thực thụ. Lần đó, Xa Phong cứ ru rú trong nhà, không dám đi gặp ai, nhưng không hiểu sao chuyện này vẫn truyền được ra ngoài. Sau này khi hắn hết bệnh đi đâu cũng nghe người ta thì thầm mình là con heo tai xanh, từ đó Xa Phong cực kỳ dị ứng với cái chữ heo này. Những người kêu hắn là heo hắn đều tiền thắng tới Thiên Đàng. Khi nghe Lâm Quân nhắc lại cái tên này thì Xa Phong điên tiết lên mắng:

Người mới là con heo, ta thích thêm 10 triệu đó thì sao nào? Ta là con thành chủ, người mà tranh với ta ta bảo đảm người ra không được cái thành này.

***, dọa tao à, tao chơi cho mày chết. Lâm Quân thấy Xa Phong nói thế thì nhàn nhạt lên tiếng: ách, con heo biết nói tiếng người này, thật là ghê nha, không lẽ có 1 chủng tộc mới xuất hiện trên đại lục à.

Người, *****, người mới là con heo, cả nhà người là heo. Xa Phong đáp lại

Ách, người nói gì cơ, người bảo cả nhà người là heo á, ta hiểu ta hiểu mà, haiz không hiểu sao heo lại sinh được ra người nhè, biết nói tiếng người cơ đấy. Lâm Quân gật gù tỏ vẻ thông cảm nói.

Người, *****, ta bảo người là heo mà.

Ách, gì cơ, người bảo người là heo á, ta hiểu mà, nhưng sao người biết nói tiếng người thế. Lâm Quân giả vờ suy nghĩ nói, sau đó vỗ tay cái bốp nói: à, thì ra ta nói chuyện được với heo, ahaha, ta thật là tài giỏi nha.

Người, người mới là con heo, *****. .

Lâm Quân không thèm để ý tới Xa Phong, quay ngang quay ngửa hỏi: ê, ai thả con heo vào đây thế, sao không dắt về nhà đi, hại ta nói chuyện với nó này giờ, may là ta hiểu tiếng heo đó nha.

Hahaha, cười chết ta mất.

****, thì ra có người nói chuyện được với heo, giờ ta mới biết nha.

Hahaha, con heo biết nói kìa mọi người.

Từ lúc Xa Phong và Lâm Quân đối đáp nhau thì mọi người ở đây đều nghe rõ, tuy mặc cười nhưng không ai dám lên tiếng chỉ thụt nín nhịn. Dù sao Xa Phong cũng là con trai thành chủ nên phải giữ thể diện cho hắn 1 tí. Nhưng càng lúc Lâm Quân càng thêm dầu vào lửa thì không ai nhịn được nữa. Tất cả đều ôm bụng cười chảy cả nước mắt, kể cả Tường Vi đứng trên bục đấu giá, lúc này cô cũng nở 1 nụ cười nhẹ nhàng, thầm nghĩ Lâm Quân thật thú vị.

Xa Phong giờ phút này thì mặt mày tái xanh, hắn hận không thể bay lên chém nát cái mồm nói hươu nói vượn của Lâm Quân nhưng thật sự là người hắn mập quá, bay không nổi, hắn cũng không phải là siêu nhân lộn. Xa Phong chỉ đứng đó, run run chỉ tay vào Lâm Quân nói: người..... Người.....cứ.....đội.....đó. Nói xong đi thẳng ra ngoài không thèm quay đầu lại. Trong đầu thầm nghĩ cách trả thù Lâm Quân.

Lâm Quân thấy tên heo mập đi rồi thì nhìn về phía Tường Vi nói: ê người đẹp, người ngắm heo xong rồi chứ, có thể cho buổi đấu giá tiếp tục không.

Tường Vi bây giờ mới định thần lại, lúc này trong đầu nàng toàn suy nghĩ đến con heo, à không con người bị ví là con heo.

À, xin lỗi quý vị về sự cố vừa rồi, bây giờ chúng ta xin phép được tiếp tục.

Mọi người nghe thế đều ngồi thẳng người lại, tiếp tục xem đấu giá, thỉnh thoảng cũng có 1 vài người nhin không được khe khẽ cười lên vài tiếng.

À, vị ngồi trong phòng vip số 1 ra giá cho nô lệ xayda là 400 triệu, có ai ra giá cao hơn không?

Nhìn thấy mọi người đều im lặng, Tường Vi lên tiếng nói: xin chúc mừng vị tiên sinh ngồi ở phòng vip số 1 đã đấu giá được nô lệ xayda với giá 400 triệu đồng.

Cuối cùng cũng mua được, tuy thấy hơi mắc nhưng Lâm Quân cũng thấy nhẹ cả người, dù sao cũng là người xayda đó nha.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28: Đầu Độc, Âm Mưu Của Xa Phong

Tiếp theo sau, đấu giá hội diễn ra cực kỳ náo nhiệt . Mặc dù bán thêm nhiều vật phẩm, nhưng Lâm Quân cũng không có hứng thú mua lắm . Người bên cạnh Lâm Quân cũng mua được 1 vài món .

Sau đây, là 1 vật phẩm đấu giá bất ngờ . Là 1 mảnh bảo tàng đồ .

Mọi người nhìn lên trên đài thì thấy Tường Vi cầm 1 tấm bản đồ cổ xưa, tò mò nên có người lên tiếng hỏi :

Ta thấy cái này chỉ là 1 phần bảo tàng đồ thôi, nếu thế thì có tác dụng gì ?

À, tuy cái này chỉ là 1 phần thôi, nhưng các vị biết đó là bản đồ của chỗ nào không ?

Mọi người ta nhìn người, người nhìn ta đều nghi hoặc, không ai biết cái bản đồ này là của chỗ nào .

Bản đồ này chính là bản đồ động phủ của đại thần Long Quân . Tường Vi tung 1 quả bom nói, tương truyền Long Quân thần chính là tổ tiên của người Việt Quốc, nửa thân dưới là thân rồng, ông có sức mạnh cực kỳ to lớn, có thể hủy diệt thiên địa . Tương truyền ông có để lại 1 động phủ để truyền những công pháp của mình cho người có duyên . Nhưng chưa có ai tìm ra nó .

Mọi người trong trường đấu giá nghe thế đều kích động đứng lên, kể cả Lâm Quân . Tuy kích động nhưng cũng có người cẩn thận hỏi : tại sao các vị không giữ lại mà phải bán đi, cái này có phải là thật không thể .

Xác định đúng là thật, chúng ta đã đạt được mảnh bản đồ này gần 100 năm rồi nhưng không có ai tìm ra được mảnh thứ 2 nên chúng ta đành nhường lại cho người có duyên . Nếu có khả năng tìm được chúng ta cũng không đành lòng bán a .

Haiz, thì ra là thế, vậy có ai may mắn tìm ra đây .

Ặc, ta cứ tưởng các người tốt chứ, thì ra là thế .

Mọi người bàn tán nói, trên mặt cũng không giấu nổi sự thất vọng . Nhưng nếu dễ dàng có được thì mọi người mới không tin, đùa gì chứ, động phủ của thần đó a .

Ta chỉ nói đến đây thôi, biết đâu trên đường hành tẩu giang hồ các vị có thể tìm ra được thì sao . Tuy bản đồ này chỉ có 1 mảnh nhưng dù sao cũng là 1 cơ hội để vào được động phủ của thần đó a . Các vị hãy nắm chặt cơ hội đi, giá khởi điểm là 1 đồng, tăng bao nhiêu thì tùy thích . Tường Vi kích động mọi người nói .

Phòng vip 1

Thiên Vũ lên tiếng hỏi : người có mua không, cái này thú vị à nha .

Lâm Quân không nói chỉ cười cười, nhìn về phía sân đấu giá .

Cho dù là cơ hội 0.0001 % mọi người cũng sẽ thử . Động phủ của thần quả thật mê hoặc a, nếu thuận lợi nhận được truyền thừa thì thần cấp chỉ là trong tầm tay . Mọi người đều ngồi xuống bắt đầu ra giá .

Ta ra 100 đồng .

***, thiếu tiền thì đi về, ta ra 10 triệu, bản đồ động phủ của thần mà ra có 100, không sợ bị trời phạt à .

Ta ra 100 triệu, hắc, ai cũng đừng mong tranh với ta.

Người người hét lên ra giá, chẳng bao lâu mà giá tiền đã lên tới 500 triệu . Chỉ còn 1 số ít người đủ tài lực mới tiếp tục ra giá .

Khi giá cả lên tới 600 triệu thì Lâm Quân bắt đầu hô lên : ta ra 700 triệu .

Thấy Lâm Quân hô lên thì mọi người đều quay lại nhìn hắn với ánh mắt phức tạp, ặc họ sợ giống con heo, à không con thành chủ lúc nãy . Mọi người gườm gườm nhìn hắn rồi ngồi xuống im lặng . 1 số người còn nở nụ cười âm hiểm, hắc bây giờ không mua được thì lát đi cướp .

Sau khi mọi người im lặng xuống thì tấm bản đồ đã về tay Lâm Quân với giá 700 triệu . Lâm Quân cười tít cả mắt nhưng cũng không ngu, hắn để ý người nào cười âm hiểm thì thầm ghi nhớ khuôn mặt họ .

Phía sau phòng đấu giá .

Xa Phong âm hiểm cầm 1 cái kim tiêm cười cười hỏi tên hộ vệ bên cạnh : người có chắc chắn là có tác dụng không ?

Thưa, thiếu gia ta chắc chắn, cái này là sản phẩm mới nhất, được sản xuất bởi công ty chất độc lớn nhất Việt Quốc . Chiết xuất từ heo tai xanh. ...

Tên này chưa nói hết câu thì 1 cái đấm phang thẳng vào mặt hắn, Xa Phong mặt hầm hầm tức giận nói : ****, không được nhắc đến cái chữ đó .

Tên hộ vệ oan không thể tả, ta nói sự thật mà sao lại đánh ta . Chợt hắn nghĩ đến vấn đề hồi trước của thiếu gia này nên nhịn đau nói : ách, tại hạ xin lỗi thiếu gia .

Nói tiếp đi . Xa Phong âm trầm nói .

Ách, nó được chiết xuất từ 1 loài động vật bị dịch, ách, sau khi tiêm vào thức ăn hoặc nước uống cho mục tiêu uống thì mục tiêu sẽ nhiễm loại bệnh đó . Không những thế mục tiêu còn bị biến thành heo . Á biến thành 1 loài động vật mập mạp hồi hám .

Người chắc chắn không ?

Dạ, thuộc hạ chắc chắn . hộ vệ cung kính đáp lời Xa Phong .

Vậy việc này cho người làm, làm tốt sẽ có thưởng . Xa Phong nói, hắn cũng không có ngu, bọn Lâm Quân chắc chắn là có thể lực nên Xa Phong cũng không dám giết, thăm nghĩ cho Lâm Quân biến thành 1 con heo cho hắn biết mùi thôi . Nghĩ đến cảnh Lâm Quân biến thành heo, Xa Phong không nhịn được cười rộ lên .

Bên trong, buổi đấu giá đang đến hồi cao trào .

Từng vật phẩm quý giá được bán ra, nào là đan dược, bí kíp, vũ khí, trứng ma thú ....

Mọi người bên cạnh Lâm Quân cũng mua 1 ít đồ có tác dụng . Thi Giang mua 1 bộ áo giáp, Thiên Vũ và Hoàng Khải thì mua 1 ít đan dược chữa thương quý hiếm, còn Lâm Quân thì mua 1 vài cái trứng ma thú đem về chơi .

Cuối cùng, cũng đã đến vật phẩm cuối cùng, cũng là vật phẩm quý giá nhất của buổi đấu giá hôm nay . Tường Vi cao giọng hô, kèm theo 1 nụ cười quyền rũ .

Mọi người đều tò mò lên tiếng hỏi :

Là gì ? mau nói đề úp úp mở mở hoài

Cái gì mà quý nhất là đại gia ta thích, mỹ nữ mau nói đi a ?

Mọi người chúng ta chắc hẳn cũng biết, muốn tăng lên cấp không những cần tu luyện mà còn cần 1 vật phẩm khác tốt hơn, ví dụ như đan dược . Hôm nay nhà đấu giá của chúng ta được người khác ủy quyền bán đấu giá 1 viên đan dược cấp 9, tăng 10 năm công lực không gây ra tác dụng phụ . Bây giờ mời mọi người chiêm ngưỡng viên đan dược này .

Cái gì? Thật không đó, cấp 9 à ?

Phải hàng thật không đó, tăng 10 năm công lực à ?

Mọi người thấy được 1 bình đan dược trước mắt Tường Vi, phía bên trong có 1 viên đan dược màu hoàng kim, tuy có vẻ bất phàm nhưng mọi người vẫn dò hỏi .

Mời giám định sư Trường Thiên Hà lên đây, Tường Vi quay lại nhỏ giọng nói với 1 tên lính đứng trong góc .

Sau 5 phút, Trường Thiên Hà bước lên đài, lấy cái mic từ tay Tường Vi cao giọng nói : nếu các vị không tin, tôi là minh chứng tốt nhất, nếu ai biết tôi thì hôm qua tôi mới chỉ ở cấp võ quân, tôi đã kẹt ở đẳng cấp này 100 năm rồi, tưởng như cả đời sẽ dừng tại đây, làm 1 tên giám định sư nho nhỏ . Nhưng may mắn là ngày hôm nay tôi đã xài thử viên đan dược này, lúc đầu tôi cũng nghi ngờ như các vị vậy . Sau khi xài thử thì tôi thấy thật bất ngờ, nó không chỉ tăng 10 năm công lực mà còn có công hiệu giúp tôi đột phá .

Khi mọi người nghe Trường Thiên Hà nói xong thì đều chấn hám, lão cũng khá nổi tiếng ở cái BaoLoc thành này, ai cũng biết hôm qua lão chỉ mới là võ quân . Tuy hôm nay lão đột phá nhưng không nhiều người chú ý lắm, khi thấy lão thể hiện ra khí thế của đại địa võ sĩ thì không ít người đều đã bắt đầu tin tưởng .

Dù sao nhà đấu giá Omo cũng là nhà đấu giá nổi tiếng ở Việt Quốc này, uy tín chắc hẳn là tin được .

Nói thì đã nói xong rồi, bây giờ mời mọi người bắt đầu ra giá, nếu nhà bạn thiếu 1 cường giả đỉnh cấp để bảo vệ gia tộc thì nên mua viên đan dược này nha, chỉ có 1 viên duy nhất thôi đó . Tường Vi mỉm cười nói .

Giá khởi điểm là 100 triệu, mời mọi người bắt đầu .

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 29: Phụ Nữ, Thứ Phiền Phức

Lâm Quân hôm nay thật sự là cực kỳ vui vẻ, lúc này viên “Đại Hoàn Đan” của hắn bán được 1 tỷ 100 triệu. Lâm Quân thầm nghĩ nếu sau này thiếu tiền thì tiếp tục bán. Chỉ 100 triệu là đổi được từ tiểu thần đèn rồi.

Lâm Quân vui vẻ cười haha đi đằng trước, hắn đi theo tiếp viên để nhận lấy vật phẩm đã đấu giá. Tiếp đón bọn Lâm Quân vẫn là lão già Trường Thiên Hà, khi lão thấy Lâm Quân đến thì đứng lên cung tay nói:

Tiểu huynh đệ à, đây là các vật phẩm mà các ngươi đã đấu giá được, tổng cộng giá tiền là 1 tỷ 200 triệu, trừ đi tiền bán “Đại Hoàn Đan” thì còn 100 triệu, cộng thêm tiền phần trăm của chúng ta nữa thì là 150 triệu.

Lâm Quân lấy ra thêm 150 triệu đưa cho Trường Thiên Hà, sau đó hắn nhận được mảnh bảo tuyền, áo giáp của Thi Giang, thuốc chữa thương của Thiên Vũ và Hoàng Khải, và mấy quả trứng ma thú, à cả nô lệ người xayda nữa.

Khi giao hình nhân của nô lệ xayda cho Lâm Quân thì Trường Thiên Hà cũng nhắc nhở Lâm Quân phải cẩn thận, tên nô lệ này rất nguy hiểm. Hình nhân là 1 loại dụng cụ để khống chế nô lệ, sau khi đưa linh hồn của nô lệ vào hình nhân thì hình nhân sẽ tương liên với người nô lệ đó. Chỉ cần chủ nhân làm gì hình nhân thì nô lệ sẽ bị giống như thế.

Lâm Quân nhận lấy hình nhân với 1 ánh mắt nhàn nhạt, sau đó hắn làm ra 1 hành động mà không ai có thể tin nổi. Chỉ thấy Lâm Quân giải trừ linh hồn của nô lệ trên hình nhân trả lại cho tên xayda. Ngay cả tên xayda cũng rất là ngạc nhiên.

Ngươi làm gì thế. Trường Thiên Hà hét ầm lên.

Huynh đệ à, ngươi văng đầu hả. Đặng Tùng cười cười nói, hắn rất hiểu Lâm Quân, sẽ không làm ra việc gì mà không có mục đích.

Cả bọn người của Lâm Quân thấy Đặng Tùng nói thế thì im lặng, cũng không có nói gì. Lâm Quân thì chỉ nhàn nhạt mỉm cười, chờ đợi nhân vật chính lên tiếng.

Tại sao ngươi lại làm thế. Nô lệ xayda sau cùng cũng lên tiếng.

Ta không thích khống chế người khác làm nô lệ, bây giờ ta cho ngươi 2 lựa chọn. 1 là đi theo làm hộ vệ của ta, 2 là bây giờ ngươi phải chết. Lâm Quân nhàn nhạt nói, nhưng ánh mắt đã hiện lên sát khí.

Ngươi không sợ khi ta mạnh hơn ngươi thì ta sẽ giết ngươi à?

Haha, ngươi tưởng ngươi có khả năng đó sao, haha, ngươi tưởng ngươi mạnh lắm à, người khác có thể sợ ngươi, nhưng ta thì không, 1 thuận phục, 2 chết, cứ chọn đi. Lâm Quân ngạo mạn cười nói.

Sau 1 lúc đấu tranh tư tưởng, nô lệ xayda quỳ 1 chân xuống nói: được ta đi theo ngươi, nhưng ngươi nhớ, nếu có 1 ngày ta mạnh hơn ngươi ta sẽ giết ngươi.

Haha, ta vô cùng mong chờ ngày đó, ngươi có tên không?

Có, tên ta là Sát. Sát ngạo ngễ nói.

Được tên Sát, vô cùng phong cách, tốt lắm, bây giờ ngươi cứ đi theo ta, ta vô cùng mong chờ vào cái ngày ngươi giết được ta, ahahaha. Lâm Quân cười to nói, tuy ở thế giới cũ Lâm Quân không biết mấy cái này lắm nhưng dù sao hắn cũng hay đọc truyện trên mạng, biết đối với mấy tên như này phải làm như thế nào. Nếu có tác dụng như trong truyện thì tốt, không có cũng không sao giết đi là được. Lâm Quân không tin tên Sát này có thể giết được hắn. Cùng lắm thì Lâm Quân kéo nô lệ và pet ra chơi hội đồng luôn.

Đi thôi nào, hôm nay ta mời mọi người không say không về hahaha. Lâm Quân dẫn đầu nói.

Bọn người Đặng Tùng đều hoan hô tung trời, sau đó cả bọn quay về quán mà lúc trưa đã ăn để nhậu nhẹt. Không ai chú ý từ phía sau có 1 đôi mắt âm lãnh nhìn về phía Lâm Quân, sau đó còn có 1 bóng người màu đen âm thầm bám theo bọn Lâm Quân.

Bọn Lâm Quân cứ tà tà đi về phía quán ăn, sau lưng 1 bóng đen cũng bám theo từ từ. Lâm Quân là người mạnh nhất trong nhóm nên thỉnh thoảng cũng có cảm ứng, nhưng khi quay lại nhìn thì chẳng thấy ai khả nghi nên hắn cứ nghĩ mình nhìn nhầm.

Sau khi cả bọn về tới quán ăn thì ngồi vào 1 bàn bắt đầu kêu tùm lum món ăn và 10 vỏ rượu.

Khi ngồi được 1 lúc thì Lâm Quân thấy tên mập lúc nãy đã bị hán gọi là heo cũng bước vào quán ăn . Tên đó thấy Lâm Quân thì chỉ lạnh lùng cười cười, sau đó ngồi xuống 1 bàn cách khá xa bọn Lâm Quân . Bọn Lâm Quân tuy nghi hoặc nhưng cũng không nói gì, người ta không gây sự thì chả ai rảnh đi gây với người ta làm gì .

Xa Phong thì muốn chứng kiến cảnh Lâm Quân bị biến thành heo nên cũng đã âm thầm đi theo Lâm Quân . Thậm chí hán còn chuẩn bị sẵn thiết bị quay lên, được gọi là ký ức châu . Hạt châu này có tác dụng ghi lại tất cả sự việc, chỉ cần đặt hạt châu trước mặt thứ cần quay là được . Trong lòng Xa Phong lúc này đang thầm cầu nguyện mọi chuyện suôn sẻ, hán cũng thầm nghĩ không biết tên hộ vệ kia làm ăn như nào .

Lúc này, trong nhà bếp của quán ăn .

Ông chủ quán ăn và tất cả nhân viên đều đang bị khống chế . Người áo đen, chính là tên hộ vệ trong miệng Xa Phong đứng giữa phòng bếp . Hán đang ra lệnh cho ông chủ cho thuốc độc “ heo tai xanh “ vào rượu và đem cho bọn Lâm Quân uống . Ông chủ thì chỉ run run làm theo lời tên hộ vệ nói, khi đứng trước sự đe dọa mạng sống thì người ta rất dễ thỏa hiệp .

Sau khi làm xong thì tên hộ vệ ra lệnh cho chính ông chủ mang đồ ăn và rượu ra cho bọn Lâm Quân . Tuy cố gắng trấn tĩnh lại nhưng bàn tay của ông chủ vẫn run run, trên trán thì toát ra mồ hôi lạnh . Bọn Lâm Quân tuy nghi ngờ nhưng cũng không để ý nhiều, ai cũng quá đói bụng rồi .

Lâm Quân định gấp 1 món ăn bỏ vào bụng thì 1 giọng nói không hợp thời điểm vang lên : thì ra các người ở đây cả à, ta tìm các người nãy giờ .

Khi nhìn lại chỉ thấy trước bàn là Tường Vi, cô vẫn đẹp như ở nhà đầu giá nhưng lúc này đã thay 1 bộ trang phục bình thường . Tuy không kiêu sa như lúc nãy nhưng bây giờ lại mang 1 hương vị khác .

Ách, người đẹp à, cô không biết làm phiền người khác khi đang ăn là không phải phép à . Lâm Quân buồn bực nói .

Ách, ta xin lỗi nhưng ta có thể ngồi cùng không ? Tường Vi miệng thỏ thẻ nói, khuôn mặt đỏ bừng cứ như đã làm sai việc gì .

Được, được, người đẹp, mời ngồi . Lâm Quân chưa kịp trả lời thì thằng cha Thiên Vũ đã lên tiếng dành trước, lúc mời Tường Vi ngồi khuôn mặt của Thiên Vũ cực kỳ dâm tà, khoé miệng còn vuren 1 ít nước dãi, lỗ mũi thì có 2 dòng máu chảy ra, chực phun thành dòng .

Thế cô tìm chúng tôi có việc gì ? Lâm Quân nhàn nhạt lên tiếng hỏi, hán cũng cực kỳ tò mò, 1 người phụ nữ đẹp chạy theo không phải là chuyện tốt .

Ách, ta, ta .... Ta tìm các người là tại vì... ách ... Tường Vi nhỏ giọng nói, còn đầu hình tượng khí phách như trong trường đầu giá . Bây giờ Tường Vi giống 1 con mèo nhỏ ngại ngùng hơn .

Lâm Quân buồn bực, định uống ngụm rượu cho đỡ khát thì 1 giọng nói lại không hợp thời tiếp tục vang lên : 2 cô em à, đi chơi với đại gia được không .

Không, ta đang ngồi với bạn bè ta mà . Tường Vi khôi phục lại hình tượng lúc nãy, lạnh lùng nói .

Thôi mà cô em, ta cho cô biết ta là .....

Bốp, 1 tiếng tay đánh vào mặt người vang lên . Lâm Quân tức điên rồi, ăn cũng bị phá hoại, không để cho tên nhóc này sửa hết câu đã ra tay cực nhanh .

Tên này nằm lẩn lộn trên đất, hàm răng roi ra 2 cái răng cửa, hán run run chỉ vào Lâm Quân nói : người... Người,... người biết ta là ai không ? người dám .....

Bốp, lại 1 tiếng bốp vang lên rõ to, tên này chưa kịp nói xong thì Lâm Quân lại lao vào tay nắm chân đá . 1 phút sau, tên này nằm trên đấy thoi thóp, nhìn không ra hình người .

Khi Lâm Quân tính quay lại bàn ăn thì từ bên cạnh có 1 tên nhóc chạy tới phán : cô em à, đi ăn cơm với ta nhá, ta mời .

*****, Lâm Quân bực mình tiếp tục lao vào nắm đá không lưu tình tên đó . 1 phút sau tên này cũng giống với tên lúc trước .

Cô em à,.....

Cô em,.....

Cô bé,.....

Liên tục có những tên tới làm phiền, đợt này đợt khác nối liền không dứt, người này bị hạ tiếp tục tới người khác 1 mực tiến lên . Lúc này trong quán ăn gà bay chó sủa, đánh sém sập quán . Đánh từ xế chiều cho đến lúc tối khuya, đánh tới thiên hôn địa ám, người người cứ nối liền không dứt . Sau cùng, vì không chịu nổi nữa Lâm Quân tạm nghỉ, những người khác vào thay Lâm Quân .

Tối sáng hôm sau, khi mặt trời vừa ló dạng thì cuộc chiến đấu đã xong, đếm đi đếm lại thì tổng cộng có 896 người làm phiền . Không hiểu sao nhiều như thế, không lẽ đàn ông toàn thành này đều mê gái đến điên rồi . Tường Vi cứ giống như 1 cục nam châm, thu hút toàn bộ đàn ông đến, trong số những người bị đập còn có cả tên mà Lâm Quân gọi là heo mập .

Sau khi kiểm tra xong, Lâm Quân cảm thán lên tiếng : Phụ nữ, thứ phiền phức .

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 30: Tường Vi Nhập Bọn

Thật sự là bọn Lâm Quân nghĩ oan cho người ta quá rồi. Chỉ có tên đầu tiên là có ý đồ tà ác với Tường Vi thôi, còn những tên phía sau vì nhận ra Tường Vi nên mới tiến lên mời để làm tốt quan hệ với nhà đầu giá Omo, hy vọng sau này sẽ mua được “đại hoàn đan”.

Những tên đến sau càng xui xẻo, bọn họ nghe nói có đánh nhau nên chỉ thuần túy tiến lại xem náo nhiệt chứ căn bản không có ý đồ gì hết. Bọn Lâm Quân thì lúc sau đánh điên rồi, thấy người tiến vào chưa hỏi 1 2 gì cả đã oanh sát người ta. Thậm chí, đến lúc cuối miễn là thấy tên đàn ông nào là đập, thế nên ngay cả Xa Phong cũng dính đòn, chứ hẳn chỉ ngồi ăn thôi mà. Tuy hẳn có ý đồ với Lâm Quân nhưng đã kịp làm gì đâu.

Tường Vi thì ngồi cười đến đau cả ruột, cô biết mọi người đến sau là để làm gì nhưng thấy Lâm Quân đại triển thần uy nên cũng không có nhắc nhở gì hết, chỉ tùm tùm ngồi cười. Sau cùng Tường Vi lên tiếng hỏi bọn Lâm Quân:

Sau các người đánh người ta ác thế.

Ai kêu bọn chúng làm phiền ta ăn cơm chi.

Lâm Quân buồn bực nói, “***, ăn cơm cũng không xong, tất cả là tại cô em xinh xắn đây, thật là hồng nhan họa thủy mà.

Ách, bọn họ tới chào ta thôi mà, còn dám tới sau là xem náo nhiệt mới tới chứ có làm gì đâu. Tường Vi tùm tùm cười nói.

Kệ xác, ai kêu dám làm phiền ta ăn cơm, ta đập hết, ráng mà chịu. Lâm Quân thấy mình cũng hơi quá nhưng lúc đó sự thật là hắn điên rồi nên cũng không có suy nghĩ nhiều lắm.

Người ác nhân quá nha, bất quá thật dũng mãnh, ta thích. Tường Vi cười cười nói.

Nghe thấy Tường Vi khen Lâm Quân, Thiên Vũ buồn bực lên tiếng: lúc này ta cũng rất dũng mãnh đó nha, sao không khen ta.

Ách, người hả, nhưng nhìn người nhỏ quá, không đô bằng anh chàng bên cạnh nữa nha, anh ấy mới thật sự là dũng mãnh. Tường Vi vừa nói vừa chỉ tay qua hướng Hoàng Khải.

Hoàng Khải nghe người đẹp khen thì tit cả mắt lên, vẻ mặt đương nhiên là thế. Còn Thiên Vũ thì càng buồn bực hơn, hắn nhỏ con là bẩm sinh rồi, không to như cái con trâu đang đứng bên cạnh.

Mọi người đứng lên rồi đi, kiếm chỗ khác ăn tiếp, chứ chỗ này thì bó tay, đánh gần sập quán rồi thì ăn gì nữa.

May mắn là đã đến sáng sớm nên mọi người dễ dàng tìm được chỗ ăn sáng, sau khi tiến vào thì ai ai cũng ngoái lại nhìn. Bởi vì hôm qua đánh nhau nên trên người ai cũng đầy vết máu của bọn người bị đánh, thỉnh thoảng còn có 1 vài vết thương nhỏ. Bộ dạng cứ như hung thần ác sát.

Sau khi người phục vụ run run đi lấy món ăn thì Lâm Quân mới nhớ tới chuyện chính, quay sang Tường Vi hỏi:

Cô kiếm chúng ta có việc gì?

Ách, cái này...cái này.... Ta.....ta. Tường Vi ấp a ấp úng, nói không ra lời, khuôn mặt tuyệt mỹ đỏ bừng cúi đầu xuống, bàn tay thì cứ nghịch nghịch góc áo. Ách cô bé này đôi vẻ mặt thật là nhanh nha.

Có chuyện gì nói thẳng đi, ta không có thời gian đâu. Lâm Quân bực mình nói, hắn buồn bực đã man lun, cô em này nói gì thì nói đại đi, bày đặt ấp a ấp úng. Đã thế còn làm cái vẻ mặt này, không biết là để làm cho người ta yêu thương sao.

Ta...ta.....ta..... muốn đi theo người. Tường Vi nhỏ giọng nói, càng lúc càng nhỏ, mấy chữ sau chỉ có 1 số người có thể nghe được.

Cái gì, cô nói lại xem ta nghe không rõ. Lâm Quân đầu to như cái đầu, thẩm nghĩ không lẽ anh đẹp trai như thế, hoa gặp hoa nở, người gặp người mê à.

Ách, ta muốn... đi theo người. Tường Vi giờ phút này muốn điên rồi, ặc, gia tộc của cô thấy Lâm Quân là người có tiềm lực rất lớn nên ra lệnh cho cô xài “mỹ nhân kế” đi câu kéo hắn. Mà cô chỉ là 1 cô gái có 16 tuổi, cực kỳ thuần khiết a, làm sao mà can đảm nói ra được mấy chuyện này. Đã thế cô cũng không dám phản kháng mệnh lệnh của gia tộc a. Trong gia tộc cô chỉ là 1 người ở tầng lớp thấp nhất, tuy rằng cô xinh đẹp nhưng trước sau gì chẳng phải làm đồ chơi cho bọn tầng lớp cao, nên cô đành can rằng đi theo Lâm Quân. Chỉ hy vọng tên này không phải cầm thú.

Đi theo ta làm gì ? Lâm Quân không tin là hắn có mị lực như thế, dù sao hắn cũng chỉ là 1 thằng đàn ông trên răng dưới *** thôi, có gì đặc biệt đâu, nếu nói về đẹp trai thì tên Thiên Vũ đẹp trai hơn hắn nhiều .

Ách, ta....ta.....ta.....thích.....ngươi . Tường Vi không biết nói sao nên đành trả lời đại, nhưng sau khi nói xong thì cô ta đã thấy hối hận, ặc, có người con gái nào tỏ tình kiểu này đâu, ặc ặc .

Cái gì ? Lâm Quân về mặt mờ mịt nói, ặc mới gặp nhau có 2 lần, không lẽ cái này là “ tình yêu sét đánh “ trong truyền thuyết.

Thiên Vũ nghe thế, đau lòng lên tiếng nói : cô nương à, sao cô không thích 1 người đẹp trai tài hoa như ta chứ, cuộc đời thật bất công .

Những người khác thì cười cười, giơ ngón tay cái lên hô : bang chủ của chúng ta đúng là mị lực đầy mình nha .

Lâm Quân tuy thấy khả cmn ngời nhưng ai đòi lại từ chối 1 người đẹp như hoa như ngọc cùng đồng hành chứ : thôi được, cô cứ đi theo chúng ta .

Tường Vi nghe thế thì mừng rỡ, nhưng chỉ ấp a ấp úng nói : ý ta là ta thấy ngươi thú vị, chứ không phải ta có ý gì khác đâu .

Mọi người nghe thế thì đồng thanh nói : ừ, chúng ta hiểu, cô nương chính là thấy tò mò thôi, hahaha . Mọi người tựa cười như không cười nhìn sang Lâm Quân, đánh cho hắn 1 ánh mắt chỉ đàn ông mới hiểu .

Tường Vi thấy thế thì càng đỏ mặt, nếu ở đây có 1 cái lỗ nàng ta tình nguyện chui xuống trốn cho rồi .

Mọi người mệt mỏi, cố gắng nuốt cho xong bữa, sau đó tất cả đều quay về phòng ngủ . Ông chủ cái quán này khi nghe bọn Lâm Quân thuê phòng thì đều tặng bọn hắn phòng vip không lấy tiền, ông chủ nghe đâu quán bên cạnh vì chọc các đại thần này nên bị đập đến nỗi sắp xập quán .

Lâm Quân quay về phòng nhưng không có ngủ, mà tiến vào thế giới TLBB tiếp tục luyện cấp . Bây giờ hắn lv 69 đã lên tới vip 6 . Khi lên vip 6 thì cũng không có công năng gì mới, chỉ học được thêm 2 cái kĩ năng nữa nhưng Lâm Quân chưa có dịp xài thử .

Lâm Quân hi vọng khi lên vip 7 thì sẽ có công năng mới . Sau thời gian chơi 3 năm thì hắn nhận ra 1 điều rằng, các NPC trong trò chơi có tình cảm giống con người, chứ không phải cứng nhắc chỉ nói 1 câu giống các NPC trong game. Trông giống như trí tuệ nhân tạo ấy .

Sau khi Lâm Quân vào game thì triệu tập 5 tên nô lệ lại, cùng nhau đi luyện cấp . Huyền Nạn thì chạy tới cung kính nói : thiếu gia a, có nhiệm vụ mới kìa .

Nhiệm Vụ gì ? Lâm Quân dò hỏi . Cái thế giới TLBB này cũng thật là ngộ, lâu lâu lại xuất hiện 1 nhiệm vụ, chứ không giống như trong game hắn đã chơi, cứ lên cấp là sẽ xuất hiện nhiệm vụ mới . Theo tên tiểu thần đèn phán là cho nhiệm vụ tùy vào tâm trạng của hắn .

Ách, cái nhiệm vụ này ..... Ách thôi bang chủ xem thì biết .

Lâm Quân nghe thế bật bảng nhiệm vụ lên xem thử :

Nhiệm vụ khoa cử, trả lời câu hỏi .

Người chơi có thể đến tìm Khảo Quan – Đại Lý [46, 152] (tọa độ trong game) đăng kí tham gia hoạt động này.

Người chơi sẽ lần lượt trả lời những câu hỏi được đưa ra từ vị Khảo Quan thứ nhất cho đến vị Khảo Quan thứ hai mươi, mỗi vị Khảo Quan đưa ra 10 câu hỏi. Khởi đầu, người chơi có ba cơ hội trả lời sai, sau mỗi lần trả lời đúng một câu hỏi do Khảo Quan đưa ra, cơ hội được phép trả lời sai lại tăng thêm một lần . Phần chơi diễn ra trong 1 ngày, nếu bị loại, các hạ được quyền trả lời lại từ đầu . Nếu sau 1 ngày mà chưa hoàn thành được sẽ bị phạt 1 tỷ đồng .

Phần thưởng : 2 tỷ đồng kèm theo trứng trâu thú “ long bảo bảo “

Lâm Quân đọc xong thầm cười nhạo, không biết tên tiểu thần đèn chơi trò gì mà đưa ra cái nhiệm vụ này . Nhưng hắn không sợ, trước kia hắn đã chơi quá nhiều rồi, tuy không nhận là “ trên thông thiên văn, dưới tường địa lý “ nhưng hắn cũng khá hiểu biết về cái vụ này .

Lâm Quân ngẫm nghĩ rồi phát tay nói : các ngươi đi theo ta, kèo này ngon đây, 2 tỷ trong tầm tay, hahaha . Nói đoạn hắn dẫn đám nô lệ đi về phía tọa độ đã chỉ định .

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 31: Tiểu Thần Đèn Troll

Lâm Quân đến chỗ mà nhiệm vụ chỉ định, chỉ thấy đứng đó là tên khảo quan thứ 1, tên này mặc 1 bộ áo quan, râu tóc bạc trắng ra vẻ đạo mạo . Thấy Lâm Quân tới thì tên này niêm nở nói :

Cậu thanh niên à, chào cậu, bây giờ nhiệm vụ sẽ được bắt đầu, cậu có 2 sự trợ giúp là hỏi lộ ta hoặc dùng võ nói chuyện . Bắt đầu được rồi chứ .

Vâng, ngài cứ ra câu hỏi đi . Lâm Quân về mặt ngạo mạn nói .Xác thực là Lâm Quân cũng không có sợ lắm . 2 cái trợ giúp thì cũng y như trong game 1 là đưa tên này tiền, 2 là đập hấn .

Được câu hỏi thứ nhất bắt đầu .

Hãy cho biết Maria Ozawa là người nước nào .

- A. Việt Nam
- B. Nhật Bản
- C. Trung Quốc
- D. Thái Lan

Ặc cái này cũng là câu hỏi à, cũng có phần đơn giản nha . Lâm Quân lập tức trả lời : ta chọn câu B . Hehe nói về JAV không ai hơn anh đâu hahaha .

Đúng, tiếp tục câu 2 .

Hãy cho biết songoku là ai .

- A. 1 con khi
- B. 1 con người
- C. Người xayda
- D. Tôn Ngộ Không

Câu C là câu trả lời cuối cùng của em .

Đúng, câu 3.....

Câu.....

Chẳng bao lâu, Lâm Quân đã trả lời xong 10 câu, đơn giản thông qua tên khảo quan thứ 1. Tiếp đó hắn đi tìm tên khảo quan thứ 2 .

Tên thứ 2 này giống tên thứ 1 y như tạc, không có điểm gì khác biệt . Đơn giản vượt qua tên thứ 2, Lâm Quân tiếp tục đi tìm tên thứ 3 . Tiếp đó tên thứ 4, thứ 5, chẳng mấy chốc Lâm Quân đã tới tên thứ 10 .

Lâm Quân để ý câu hỏi càng ngày càng khó, thiên văn, địa lý, toán học, số học, cái gì cũng có, thiên kì bách quái . May mắn là Lâm Quân cũng khá thông minh nên đều thông qua mà chưa dùng quyền trợ giúp nào . Cũng chưa trả lời sai câu nào .

Khi đến chỗ tên khảo quan thứ 10, cũng là tên cuối cùng thì Lâm Quân suýt ngất . Tên khảo quan cuối cùng này không giống bất cứ tên nào trước đây mà là 1 lần khói màu xanh dương có hình người kì quái . Khi Lâm Quân nhìn kĩ thì thấy đây rõ ràng là tạo hình của Maria Ozawa . Lâm Quân buồn bực lên tiếng :

Cái *** gì thế này ?

Tiểu thần đèn mặt cười hắc hắc nói : à cái hình mẫu này ta mới tạo ra nhờ mấy cái đĩa phim đại ca gửi cho ta đó, sao, đẹp không ku .

Không để ý đến vẻ mặt đắc ý của tiểu thần đèn, Lâm Quân phủ phàng phán : trông như *** ấy, bộ dạng cũ của người đẹp hơn .

Tiểu thần đèn nghe thế biến đổi thành hình dáng ban đầu, mang vẻ mặt lạnh lùng mà bực tức nói : được, bây giờ ta là người ra câu hỏi, chú em cứ chuẩn bị đi .

Ặc, ta tưởng khảo quan chứ, thằng này mà ra chắc ta chết . Lâm Quân đau khổ trầm nghĩ nhưng trên mặt bày ra bộ dáng nịnh nọt nói : anh đèn, em sai rồi, cái tạo hình lúc này rất đẹp, lúc này em mờ mắt nên phán nhầm, anh đèn tha cho em .

Ồ, anh nhớ rồi, bắt đầu đi, hắc hắc hắc . Tiểu thần đèn mặt mày âm trầm lên tiếng cười nói . Vẻ mặt cười này trong mắt Lâm Quân không khác gì nụ cười của ác ma . Lâm Quân chỉ biết cười trừ, vẻ mặt đau khổ .

Câu đầu tiên : điền vào chỗ trống .

....., em là chó .

- A. vâng
- B. đúng
- C. sai
- D. dạ

Lâm Quân mặt mày đau khổ chọn A, tiểu thần đèn phán 1 câu xanh rờn : sai, chú trả lời sai ở chỗ anh nên mời chú bắt đầu lại từ khảo quan số 1 .

Lâm Quân mặt mày đau khổ chỉ biết lê lét thân xác về chỗ tên thứ 1, sau 1 tiếng đồng hồ thì Lâm Quân lại gặp tiểu thần đèn . Lần này tiểu thần đèn hỏi :
Cái gì đưa vào tay phụ nữ trở nên cứng hơn .

- A. sơn móng tay
- B. t rim
- C. băng keo
- D. súng

Vì đầu óc đen tối nên Lâm Quân chọn câu B . Không ngờ vẫn sai nên Lâm Quân tiếp tục hành trình trả lời lại . Lâm Quân phát khùng rồi, lần nào gặp tên tiểu thần đèn, tên đó đều hỏi những câu cực kỳ troll . Có những câu mà Lâm Quân tuy thông minh nhưng cũng bó tay, chả biết trả lời như thế nào .

Cái gì lúc sử dụng to gấp 7 lúc bình thường . Sai, trả lời cái t rim nó ra cái phổi ****

Maria Ozawa ngủ với bao nhiêu đàn ông . Sai,***** làm sao tao biết được chuyện này .

Thực ra con chó vàng trong truyện “ Lão Hạc “ là loại chó gì . Sai, trả lời tùm lum kết quả tên tiểu thần đèn phang 1 câu : vì bị giết nên gọi là chó chết .

Songoku chết tổng cộng bao nhiêu lần . Sai . Trả lời số lần đúng như trong truyện tên tiểu thần đèn phang 1 câu : thằng đó có kiếp trước nữa . ta *****

Có bao nhiêu loài pokemon trong phim hoạt hình . Sai, bố tao cũng không biết nữa là tao

Trứng có trước hay gà có trước . Sai, trả lời con gà, tên tiểu thần đèn phán là các nhà khoa học chưa nghiên cứu ra .

Chỉ Phèo có bao nhiêu vết sẹo trên người . Sai, trả lời giống trong truyện miêu tả, tên tiểu thần đèn phán còn sẹo mà ở chỗ kín nên tác giả không tiện miêu tả .

.....

Lâm Quân thực sự điên rồi, toàn câu hỏi mất dạy không thì trả lời như nào, cuối cùng quá đau khổ Lâm Quân đành quỳ xuống van xin tên tiểu thần đèn mất dạy này .

Chỉ thấy Lâm Quân quỳ trên mặt đất, đưa 2 tay lên, thành kính giống như 1 nghi thức gọi quỷ .

Anh đèn ơi, tha cho em đi mà, em biết lỗi rồi mà . Lâm Quân nước mắt nước mũi tùm lum nức nở nói .

Tiểu thần đèn thì chỉ lạnh lùng đứng đó, nói : chú em bắt đầu lại đi, sắp hết 1 ngày rồi .

Anh đèn đại nhân đại lượng, không chấp kẻ tiểu nhân, tha cho em đi mà . Lâm Quân nức nở nói tiếp, hần trung 2 đôi mắt ần ần nước ra nhìn tiểu thần đèn . Nhìn cực kỳ tội nghiệp, nhưng rất tiếc là tiểu thần đèn không mấy may dao động .

Năn nỉ, khóc lóc kể lể 1 hồi lâu cũng không có tác dụng, cuối cùng Lâm Quân thì triển ra chiêu độc nói : ông anh nếu tha cho em, em đổi cho ông anh vài đĩa JAV coi đỡ chán . Lâm Quân biết 1 điều rằng tên tiểu thần đèn này không đời được đồ cho hắn, chỉ có thông qua Lâm Quân thì mới đời được . Thằng này cũng thường xuyên nhờ Lâm Quân đời JAV và tạp chí playboy nên hắn mới biết .

Tiểu thần đèn nghe Lâm Quân nói thì sáng mắt lên, trong mắt hiện lên vẻ dâm tà nồng đậm nói : 100 phim thì ok .

Ặc, đồ đê, 100 phim bèo lăm cũng có giá 1 tỷ . Nhưng thức thời mới là trang tuần kiệt, Lâm Quân đau khổ nói : được, em đời .

Thần đèn cười haha nói : lại đây chú em, anh ra câu hỏi khác .

Sau đó tiểu thần đèn toàn ra câu dễ, kiểu như $1 + 1 = ?$. Lâm Quân nhắm mắt cũng trả lời được nên dễ dàng thông qua 10 câu hỏi .

Cuối cùng, Lâm Quân cũng nhận được phần thưởng 2 tỷ và 1 cái trứng rồng . Nhưng mặt mày Lâm Quân vẫn tỏ vẻ đau khổ, haiz tốn 1 tỷ đời cho hắn,

mà hần có phải con người đâu xem JAV làm gì không biết .

Đau thì đau nhưng Lâm Quân vẫn xách quả trứng rồng đi tìm hiểu .

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 32: Thôn Làng Cường Hãn

Lâm Quân hí hửng cầm quả trứng rồng đi nghiên cứu . Chỉ thấy quả trứng này to gấp 5 lần quả trứng gà, có màu vàng kim, trên quả trứng có rất nhiều hoa văn hình thù kì quái .

Thú thật là Lâm Quân cũng không biết làm quả trứng này nở như thế nào . Trong game thì chỉ việc sử dụng vật phẩm là được, nhưng trong thế giới TLBB này thì không làm được như thế . Không lẽ phải ấp nó như ấp trứng gà à . Lâm Quân đau đầu nghĩ thầm, sau đó quay sang tiểu thần đèn hỏi :

Đại ca à, làm sao để quả trứng này nở ?

Chú kém thế, biết gà ấp trứng không, cứ ấp như thế là được, à thỉnh thoảng cho nó ít máu .

Ặc, cái này là trứng rồng mà ấp được như trứng gà à ? Lâm Quân trầm nghĩ hoặc nói .

Ờ, chú cứ ôm nó trong bụng nằm xuống là xong, cứ 1 ngày cho nó tí máu, hắc, không được gián đoạn nhé . Tiểu thần đèn cười cười nói .

Ách, ấp trong bao lâu . ?

Ờ bèo lắm, khoảng 1000 tiếng .

****, ấp lắm thế, tuy thời gian tối đa Lâm Quân có thể ở trong thế giới TLBB này là 10000 tiếng nhưng mà chả bao giờ hần trong đây hết thời gian . Bởi vì cực kỳ hao tổn tinh thần lực nên Lâm Quân cũng không dám ở quá lâu, nếu cố quá sẽ thành quả cố, hậu quả ghê gớm nhất là Lâm Quân trở thành tinh thần thác loạn, treo tại chỗ . Mỗi ngày Lâm Quân chỉ trong đây 30 tiếng là tối đa . Nếu không 10000 giờ trong này 1 ngày hần đã tăng lên max lv rồi .

Ồ, một ngày em trong này được 30 tiếng, sao mà ấp . Lâm Quân đỏ mặt nói, hần cũng chả có cách nào tăng lên tinh thần lực nên cũng bó tay .

À, chú có thể đưa cho mấy tên nô lệ ấp cũng được, nhưng máu chú phải cung cấp, không những thế lúc nó nở ra, người gặp đầu tiên phải là chú em, nếu không nó nhận thẳng khác làm chủ thì anh mày cũng chịu . Tiểu thần đèn cặn kẽ dặn dò Lâm Quân .

Ok, ok ông anh, em hiểu rồi . Lâm Quân gật đầu như gà mổ thóc nói . Hần cũng không muốn em rồng này rơi vào tay thằng khác đâu .

Sau 1 lúc trò chuyện chém gió lung tung với thần đèn thì Lâm Quân thấy mệt mỏi nên đành thoát ra đi ngủ 1 lát . Tuy vào trong này không hao tổn thể lực nhưng tinh thần lực thì cực kỳ hao tổn a .

Lâm Quân khi thoát ra đã là vào buổi trưa, hần ngủ 1 mạch tới sáng hôm sau luôn, không những đánh nhau mệt mà vào thế giới TLBB cũng mệt nữa .

Sáng hôm sau .

Trời mới tờ mờ sáng thì Lâm Quân đã tỉnh dậy . Sau khi đánh răng súc miệng xong thì Lâm Quân đi ra sân tập luyện Dịch Cân Kinh .

Thói quen này đã theo hần 3 năm rồi . Tuy Lâm Quân vào được thế giới TLBB là 1 cái lợi thế nhưng hần biết muốn mạnh lên thì chăm chỉ là yếu tố hàng đầu . Tất cả thành quả đều xây dựng từ mồ hôi và nước mắt nên Lâm Quân chưa bao giờ xao nhãng .

Nhưng kết quả cũng thật khả quan, thân thể Lâm Quân ngày càng mạnh mẽ hơn . Hôm qua tuy đánh nhau nhưng Lâm Quân cũng chả thèm thi triển chiêu thức, chỉ đơn thuần là đấm đá thôi nhưng cũng hạ gục hết lũ làm phiền .

Sau khi tập xong 3 lần thì Lâm Quân cảm thấy đói bụng nên thu công, chạy vội đến nhà ăn .

Khi đến nơi thì đã thấy mọi người tập trung đầy đủ, chỉ thiếu Đặng Tùng và Thi Giang . Haiz, chắc là lao lực quá đây mà .

Chào mọi người buổi sáng . Lâm Quân niềm nở chào hỏi .

Chào bang chủ đại nhân .

Chào người .

.....◆◆◆..

Mọi người đều đáp lời Lâm Quân . Lâm Quân kiểm chỗ ngồi xuống . Trên bàn là sữa đậu nành và bánh bao . Chẹp, đúng món hán khoái khẩu nên hán cũng không khách khí, cầm lên ăn như chớp .

Khi tất cả đã no bụng thì Đặng Tùng và Thi Giang mới xuất hiện . Thấy 2 người đi xuống, tất cả mọi người đều ném cho bọn họ ánh mắt hâm mộ, nụ cười ẩn ẩn hiện hiện . Sát bình thường lạnh lùng là thế nhưng cũng không nhịn được vẻ mặt trở nên hèn mọn 1 chút .

Thi Giang da mặt mỏng nên đỏ hết cả mặt còn Đặng Tùng chỉ ho khan giải thích :

Hôm qua chúng ta mệt quá .

Ờ hiểu, hiểu mà, mệt thì ăn nhiều 1 chút đi . Mọi người đồng thanh đáp lời, nụ cười càng đậm hơn .

Đặng Tùng biết càng giải thích càng tăng thêm hiểu lầm nên hán chỉ buồn bực ngồi ăn cho xong, xác thực hôm qua vì 2 người tâm sự tới khuya nên mới dậy trễ thôi, chứ hán có dám làm gì đâu .

Đội cho tất cả mọi người đều ăn xong thì Lâm Quân dẫn đầu đoàn người, tiếp tục xuất phát đến SaiGon thành . hình như mình quên cái gì thì phải, Lâm Quân nghĩ mãi nhưng nghĩ không ra nên cứ bước đi .

Tất cả mọi người ngồi lên người panda, còn Lâm Quân 1 mình cười lion xuất phát . Nhờ vào thuốc thang mua từ tên tiểu thần đèn nên vết thương của lion cũng lành rất nhanh chóng, không còn nhìn ra bộ dáng thảm hại như lúc trước nữa .

Mọi người phấn chấn lên đường, chẳng mấy chốc đã rời khỏi BaoLoc thành, tiếp tục tiến tới SaiGon Thành, thời gian nhập học vẫn còn rất dài nên tất cả vừa đi vừa kết hợp cả du lịch .

Mọi người đi trò chuyện cực kỳ vui vẻ, ngoại trừ Sát ra . Có tên Thiên Vũ nhún nhit hay gây cười nên tất cả đều thoải mái, không có cảm giác nặng nề .

Mọi người vừa đi vừa chém gió tới tận trưa thì đã đến 1 thôn làng, nhưng khi nhìn vào làng thì tất cả sắc mặt đều kì quái, bởi vì không có 1 bóng người .

Thôn làng này nhìn thì rất thanh bình, theo phong cách của làng quê ngày xưa . Trên cổng làng đề tên là làng Gió Xuân, cái tên cũng thật là bình dị . Mọi người vừa tiến vào thôn thì nghe ở phía xa xa vang lên 1 tiếng kêu thảm thiết, là tiếng của 1 người đàn ông .

Lâm Quân mặt mày biến sắc nói : đi qua xem . Chắc hán làng này có việc gì, hoặc là bị cướp . Chứ xung quanh làng này không có ma thú . Lâm Quân nghĩ thế nên cũng ra lệnh cho lion tăng tốc lên .

Mọi người rầm rập chạy theo Lâm Quân, 2 con pet tăng tốc độ lên đến tối đa . Sau khi nhìn thấy cảnh tượng trước mặt thì tất cả mọi người đều mang 1 vẻ mặt quái dị .

Chỉ thấy phía trước 1 tên nhóc to con, cơ bắp đầy mình, khuôn mặt sẹo tùm lum đang quỳ xuống van xin 1 và lão . Ặc, nhìn qua thì có vẻ tên này là 1 tên ăn cướp nhưng hán lại quỳ trước mặt 1 bà lão già khom như sắp xuống lỗ .

Tên đó quỳ xuống, nước mắt nước mũi tùm lum nói :

Bà à, cháu lỡ đại, tha cho cháu đi .

Không, ta phải tắm quất cho người 1 trận đã . Bà lão khuôn mặt hung thần ác sát nói .

Cháu trên có mẹ già 80, dưới có con nhỏ 3 tuổi, tha cho cháu đi mà . Tên to con vẫn tràn đầy nước mắt nói .

***, điệp khúc này lão nghe quen rồi, xem chiêu .

.....

Mỗi 1 câu nói xong, bà lão lại chọc cây gậy vào người tên to con, mỗi lần như thế tên to con đều hét lên thảm thiết . Tiếng hét lúc này bọn Lâm Quân nghe thấy hán là của tên này .

Bà lão vừa chọc gậy vừa hét lên : dám cướp à, dám cướp à, dám đe dọa chúng ta à, tốt lắm, ngon lắm,***** .

Từng trận gậy chọc vào người tên ăn cướp bị thảm, bọn Lâm Quân bên ngoài chỉ thăm mặc niệm cho tên nhóc này .

Đang đứng xem phim kinh dị miễn phí thì từng trận vó ngựa từ đằng xa vang lên . Lâm Quân nhú mày thật chặt, không biết là ai đây .

Dân làng đứng xung quanh nghe thấy tiếng vó ngựa thì la làng lên : cướp đến, cướp đến, mọi người chuẩn bị chiến đấu .

Sau đó tất cả chạy toán loạn xung quanh, cầm lấy vũ khí, người nào không có vũ khí thì cầm gậy, thậm chí cuốc liềm hoặc các vật gia dụng . Có ông lão

cường hân hơn thì cầm 1 cái bô, miệng thì hét lên : các cháu vào đây ông cho ăn cái bô bảo bối của ông . Trên cái bô còn dính 1 ít bùn vàng, hẳn là lâu rồi chưa chùi rửa .

****, thật cường hân . Bọn Lâm Quân chày mò hôi đầy đầu nghĩ thầm, nếu tên nào ăn cái bô đó vào đầu thì chắc tắt 10 ngày chưa hết hôi quá .

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 33: Xin Tự Giới Thiệu, Ta Là Cướp

1 lát sau, bọn cướp trong miệng dân làng đã xuất hiện trước mặt Lâm Quân .

Chỉ thấy bọn này tiến lui có trật tự, như quân đội chứ không phải cướp . Tất cả thống nhất mặc đồ màu đen, cả thú cưỡi cũng màu đen . Loại thú cưỡi này cũng khá hiếm ở Việt Quốc, tên là Hắc Lô Cầu . Là 1 loài ngựa mạnh mẽ, có thuộc tính lôi, cấp trung bình là 5 . Không hiểu sao mà bọn cướp này lại có cái vật quý hiếm như này, Thiên Long bang của Lâm Quân vật vã lắm mới kiếm được có 40 con .

Tên thủ lĩnh cưỡi ngựa đi trước, con ngựa này to hơn các con khác gần gấp đôi, chắc hẳn là Hắc Lô Cầu Vương cấp 6 thật bất ngờ là tên này chỉ là 1 tên nhóc tầm tuổi bọn Lâm Quân . Mặt mày non choẹt, đầu tóc xoăn xoăn, trên khuôn mặt tươi cười hiền lành . Thoạt nhìn không ai nghĩ tên nhóc này là thủ lĩnh của đám hung thần ác sát sau lưng .

Bọn Lâm Quân thì chỉ trốn trong lùm cây quan sát tất cả, cứ xem phim trước rồi tính . Khi thấy đám cướp này thì Lâm Quân rất là thắc mắc, cướp kiểu gì mà lại có tổ chức như thế, tên thủ lĩnh còn là 1 thằng nhóc nữa chứ .

Sau cùng, tên nhóc con lên tiếng nói : xin chào mọi người, xin giới thiệu ta là cướp .

Ặc, ai không biết người là cướp, giới thiệu làm *** gì . Dân trong làng đều nghĩ thầm .

1 ông lão tiến ra, có vẻ là trưởng làng, lên tiếng nói : thế các người đến đây làm gì, dám sai tên nhóc kia tới đe dọa chúng ta, chúng ta không phải hồng mồm ai muốn bóp là bóp đầu, muốn chiến chiến tới cùng . Lão vừa nói xong đã phát ra khí thế của võ tướng .

Dân làng phía sau cũng đều giờ vũ khí lên ủng hộ, tất cả đều thay nhau phát ra khí thế . Hầu hết là võ sĩ, chỉ có 1 số ít là võ sư hoặc võ tướng . Thật bất ngờ là bà lão lúc này khi phát ra khí thế lại là võ quân .

Ặc, cái làng gì thế này, mạnh đến biến thái . Lâm Quân nghĩ thầm, không ngờ cái làng này lại mạnh như thế, không biết lũ cướp kia có sợ mới được gì không nữa .

Tên thủ lĩnh nhóc con thấy thế chỉ cười nhạt, phát tay lên .

Sau lưng hẳn 50 tên áo đen thân tình lạnh nhạt từ nãy giờ lại phát ra khí thế . Không ngờ tất cả đều là võ tướng . Tên nhóc thì là võ quân . Ặc, sao đạo này toàn gặp siêu cấp thiên tài thế này, không lẽ thiên tài bây giờ nhiều như lá mùa thu à . Lâm Quân buồn bực nghĩ, hẳn gặp Thiên Vũ và Hoàng Khải võ tướng là xoắn lắm rồi, không ngờ tên nhóc này còn lợi hại hơn 2 tên đó .

Tên nhóc nhàn nhạt nói : ta chỉ cướp tiền, không cướp sắc, nếu các người đưa ra thì chúng ta sẽ không làm thương tổn bất cứ 1 người nào cả . À mà nói thêm, chúng ta không quen biết tên kia .

Dân làng lúc này còn hùng hùng hổ hổ thấy tên nhóc nói thế cũng xuôi xuôi tai, đám người này mạnh quá họ đánh không lại a .

Trưởng làng tiếp tục lên tiếng nói : sao ta tin được các người .

Các người không tin ta cũng chịu, nhưng mà nếu không giao bảo đảm ta sẽ giết sạch tất cả, tin ta đi ta có cái thực lực này . Tên nhóc con cười cười hiền lành nói tiếp, mặc dù đe dọa nhưng vẻ mặt hẳn vẫn tươi cười rất hiền lành .

Trưởng làng run lên nhưng cũng đồng ý nói : ta chấp nhận nhưng phải giao bao nhiêu .

1 nửa tài sản của làng này, bao gồm tiền bạc và lương thực .

Được, chúng ta đưa . Thấy bọn cướp này cũng không đòi nhiều nên trưởng làng đành đồng ý . 1 nửa thì bọn hắn vẫn có khả năng chịu được .

Sau 1 lúc thì tiền bạc và lương thực đã đưa tới, tiền thì chỉ có 10000 đồng, nhưng lương thực thì có cực kỳ nhiều, những 20 xe .

Lâm Quân trốn trong bụi thì cười cười âm hiểm nghĩ thầm, anh này sẽ cướp sạch . Chú ý của hắn là 51 con Hắc Lô Cầu của bọn cướp, thú này quý hiếm a, cướp cho mọi người vài con ngựa cưỡi chơi thử . Đặc biệt là cái con tên nhóc đang cưỡi . Nghĩ thế Lâm Quân triệu hồi các nô lệ tới bên cạnh hắn, ngoại trừ Diệp Nhị Nương đang áp trướng .

Lâm Quân ra lệnh cho 2 con pet bước ra ngoài, đi tới trước mặt bọn cướp .

Bọn cướp đang chuẩn bị vác đồ rời đi thì thấy người lạ và 2 con ma thú xuất hiện . Tên nhóc thủ lĩnh cũng khấn trương lên, đánh ánh mắt về phía bọn Lâm Quân, nghĩ thầm không biết là thằng ngu nào đây .

Lâm Quân cười lion đi đầu, mặt mày hiền lành tới trước mặt tên nhóc thủ lĩnh nói : xin chào, anh mày là cướp .

Ặc, dân làng suýt sấp mặt xuống đất, câu này họ nghe 2 lần trong ngày rồi . Đã thế còn từ miệng 2 thằng nhóc phát ra nữa chứ .

Tên nhóc nghe thế thì khuôn mặt co quắp lại, nhưng vẫn tươi cười nói : thế người có việc gì ?

À, anh mày không cướp sắc, không cướp tiền, anh mày chỉ xin 1 nửa Hắc Lôi Cầu thôi, giao ra đây thì anh mày tha cho . Lâm Quân cười cười nói, nhai y hệt giọng tên nhóc lúc này .

Tên nhóc mặt mày tức giận nói : bố *** giao đây thì sao,***

Ồ, thì ta giết xong chôn tụi bây, tin anh đi anh có thực lực làm điều này . Lâm Quân tiếp tục nhai lại giọng tên nhóc lúc này .

Tên nhóc nghe thế, then quá hoá giận, phất tay với bọn sau lưng nói : lên cho ta, giết xong hiếp tụi này, ta tài trợ dầu ăn . Nói xong tên nhóc lao lên .

, dầu ăn, thế giới song song cũng có vụ này à . Lâm Quân nghĩ hoặc nói nhưng hán cũng ngứa cmm tay rồi, Lâm Quân đầu tàu gương mẫu lao lên, tiến tới chỗ tên nhóc .

2 người cười thú đâm thẳng vào nhau, Hắc Lôi Cầu của tên nhóc và lion đều là ma thú cấp 6 nên ngang tài ngang sức, cả 2 đều lùi về sau .

Lâm Quân nhảy ra khỏi lion, đập thẳng vào người tên nhóc . Tên nhóc tránh không kịp nên rơi khỏi Hắc Lôi Cầu . vừa rơi xuống, hán bật dậy lao vào người Lâm Quân .

Hắc Lôi Cầu thấy chủ nhân bị tấn công thì muốn chạy tới giúp nhưng lion đòi nào chịu bỏ qua, lao thẳng vào chụp móng vuốt . Hắc Lôi Cầu chống đỡ chật vật, nó biết phải thoát khỏi lion mới tới cứu chủ được nên lao vào đánh nhau với lion túi bụi .

Tuyệt Hoà Lục Xuất .

Lâm Quân mang theo hàn băng, chường ngay vào người tên nhóc, tên nhóc cũng không phải hạn vừa nên búng người tránh ngay . Sau đó rút kiếm ra thì tiên < Lôi Bạo > đâm thẳng vào người Lâm Quân . Thấy tên nhóc này thuộc tính lôi, không thể xài băng được nên Lâm Quân vội vàng biến chiêu .

Như Lai Thần Chưởng .

1 đầu tay to lớn từ trên trời rơi xuống đập vào đầu tên nhóc, sau khi thẳng lên cấp thì chiêu thức của Lâm Quân ngày càng mạnh, có thể cách không thì triển ra . Tên nhóc vì bất ngờ nên không tránh kịp, bị đập 1 cái nổ đom đóm mắt .

Lâm Quân không bỏ qua cơ hội tốt này lao vào thì triển ra 1 chiêu < sư tử hồng > gào vào mặt tên nhóc con . Chưa kịp định thần thì 1 tiếng gào vang lên, tên nhóc thấy trong đầu ông ông, tri giác mất đi tạm thời . Lâm Quân vội lao vào xuất thêm < Đại Lực Kim Cương Chưởng > nhưng không ngờ tên nhóc quay đi bỏ chạy . Mà thuộc tính lôi thì tốc độ cực nhanh nên Lâm Quân cũng đuổi không kịp .

Sau 1 lúc thì tác dụng của < sư tử hồng > cũng hết . Tên nhóc giận dữ quay lại chém thẳng vào người Lâm Quân . Lúc này hán phải thi triển < Lôi Động > mới chạy thoát được nên rất bức mình, trước giờ hán đánh đâu thắng đó, Lâm Quân làm hán luôn tự phụ là thiên tài phải chạy cong đất nên rất tức Lâm Quân .

Lâm Quân thấy tên nhóc đâm kiếm vào mặt thì vội vàng thi triển < Đạp Tuyệt Vô Ngân > tránh ra, sau đó Lâm Quân nhảy lên thi triển < Đại Lực Kim Cương Chưởng >, hán chấp 2 tay lại, tập trung sức mạnh chém thẳng vào tên nhóc . Tên nhóc thấy Lâm Quân như thế thì vội vàng tránh ra .

Sau 1 lúc đánh nhau binh binh bang bang thì 2 người không ai làm gì được ai . Tên nhóc đã quen với chiêu thức thiên kỳ bách quái của Lâm Quân nên cứ thấy Lâm Quân thi triển chiêu nào là vội vàng chạy ra xa xa ngay . Lâm Quân vì kinh nghiệm thực chiến chưa nhiều nên cũng chả làm gì được tên nhóc, vì liên tục thi triển < Đạp Tuyệt Vô Ngân > nên tên nhóc cũng không làm gì được Lâm Quân .

2 người hăm hè gằm gừ nhau này giờ, nhưng không ai chạm vào được góc áo của ai . Khi 2 người quay xung quanh xem kết quả cuộc chiến thì cả 2 đều biến cả sắc mặt .

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 34: Tên Cướp Xui Xẻo

Xung quanh, nhân mã 2 phe đập nhau rất náo nhiệt . Nhưng kết quả cũng không tốt lắm, đa phần là ngang sức ngang tài nhau .

Chỉ thấy bọn cướp không có cưỡi ngựa nữa mà nhảy hết ra tạo thành 1 trận thế kì quái kiểm chế đám người Lâm Quân .

Bọn cướp chia ra 10 người 1 tổ, tạo thành 4 tổ vây xung quanh 4 tên nô lệ của Lâm Quân . Tuy bọn Huyền Nạn mạnh hơn tất cả đám người này nhưng sau khi bị bọn cướp tạo thành trận thế áp sát thì cũng bó tay, đánh nhau này giờ mà không làm gì được .

Đặng Tùng, Ngọc Tú, Thiên Vũ, Hoàng Khải và Sát cũng bị 1 tổ, 10 người tạo thành trận thế vây xung quanh . Sức lực bọn Đặng Tùng thì chẳng qua chỉ ngang sức với bọn cướp, nếu không có panda thỉnh thoảng trợ giúp thì mất xác này giờ rồi . 4 người chống đỡ hết sức vất vả .

Panda thì khá hơn 1 chút, nó bị 50 con ngựa tạo vây quanh. Tuy panda đã cấp 6 rồi nhưng 50 con Hắc Lôi Cầu cấp 5 cũng không tầm thường a . Dù là thế nhưng panda vẫn gất gao ép bọn Hắc Lôi Cầu, thỉnh thoảng còn trợ giúp người xung quanh được 1 tí .

Về phần lion và Hắc Lôi Cầu Vương đánh nhau thì cực kỳ thảm thiết . trên người 2 bên đều thấm đẫm đầy máu của nhau . Nhưng nhìn kĩ thì Hắc Lôi Cầu Vương vẫn kém hơn lion 1 chút . Dù sao lion cũng là vua của muôn loài a .

Lâm Quân và tên nhóc đều biến sắc mặt, không nghĩ người của đối phương lại mạnh như thế . 2 tên tự phụ cứ nghĩ là người mình sẽ đập chết đối phương cơ . Lúc quay sang nhìn nhau, trong mắt đã có thêm 1 phần kính nể .

Đúng lúc này thì trong gió lại nghe tiếng vó ngựa chạy tới . Đám nào nữa đây, 2 bên đều dừng tay nghĩ thầm .

Còn dân làng thì chết lặng rồi, ngày gì mà người tới liên tục, không biết có phải cướp không nữa .

Sau 1 lúc thì chạy tới 1 đám khoảng trăm tên, nhưng đám người này chỉ là 1 đám ô hợp, người ngựa chạy tới nháo nha nháo nhác . Tuy tên nào tên nấy đều hung thần ác sát nhưng bọn Lâm Quân và tên nhóc cũng không để vào mắt .

Tên thủ lĩnh đi đầu, là 1 tên trung niên, trên mặt có 1 vết sẹo dài dữ tợn cười nói : xin giới thiệu, ta chính là cướp .

Tên này vừa nói xong, xung quanh dân làng im lặng tới đáng sợ . ***** , lần thứ 3 rồi đó . Từ khi nào mà đám cướp đều lịch sự thế này .

Đám người của Lâm Quân và tên nhóc con thì đều im lặng, nhìn sang 2 thủ lĩnh . Lâm Quân thì mang 1 vẻ mặt quái đản dị còn tên nhóc thì đầu sắp bốc khói . Lần thứ 2 rồi đó, đám nhãi giọng ta à, ***** .

Tên thủ lĩnh thấy mọi người im lặng thì tưởng mọi người sợ nên nói tiếp : ta sai thằng đàn em đi qua đây mà nó đâu rồi, có ai cho ta biết được không .

Mọi người im lặng .

Tên thủ lĩnh thấy không có người trả lời nên đành tìm kiếm xung quanh . Khi thấy tên đồ con nằm dưới chân bà lão thì chửi ầm lên :c***, đứa nào dám đánh người của tao thế .

Mọi người vẫn im lặng .

Tên cướp thầm buồn bực, không lẽ làng này bị câm hết, sao không có ai thề trả lời . Hắn quay xung quanh, khi nhìn thấy Thi Giang thì 2 mắt sáng lên, trên mặt hiện lên vẻ đói khát phụ nữ lâu ngày : ề, em yêu ơi qua đây với anh đi . Nói xong làm động tác hôn gió sang hướng Thi Giang .

Thi Giang thì ngờ ngạc mà nhìn, lúc này vì nàng quá yếu nên không có tham chiến, chỉ đứng xem thôi . Thấy tên thủ lĩnh cướp hôn gió sang phía mình thì nàng làm ra 1 động tác cực kỳ vĩ đại .

Chỉ thấy nàng giơ tay ra, giả bộ chụp cái hôn của tên cướp, sau đó ném thẳng xuống đất, chân thì đạp đạp vào đó . Mang vẻ mặt cực kỳ đắc ý ngẩng lên nhìn tên thủ lĩnh phẫn : ta khinh, cóc ghê đòi ăn thịt thiên nga .

Mọi người xung quanh đều hít 1 hơi, thầm nghĩ cường hãn a .

Tên thủ lĩnh then quá hoá giận nói : quân bây đầu tiến lên, ta không cướp tiền chỉ cướp sắc, đàn ông giết, đàn bà bắt về đây cho ta nhất là cô em đó .

Bọn cướp nghe thủ lĩnh nói thế đều hăng hái xông lên, sống trong núi lâu ngày cũng cần 1 thân xác an ủi a .

Lâm Quân nghe thế thì bực mình, ***** dám đánh chủ ý lên chị dâu ta à, ***** . Quay sang tên nhóc thì thấy tên này cũng mặt mày bốc hỏa, Lâm Quân nói : ta tạm dừng, diệt bọn ruồi bọ này đã, được chứ .

Tên nhóc bây giờ cũng điên rồi,***, dám xem anh mày là không khí à . Tên nhóc này cực kỳ tự phụ nên cũng gật đầu đồng ý . Lâm Quân có thể coi thường hắn vì có thực lực, nhưng đám nhãi nhép này mà cũng dám coi thường hắn à .

Lâm Quân quay sang nói : tất cả tiến lên, trước tiên diệt đám ruồi bọ này đã .

Tên nhóc cũng hô : tất cả giết sạch đám nhãi nhép này cho ta .

Người của 2 bên nghe 2 thủ lĩnh ra lệnh thế nên đều xông lên đón đầu bọn cướp, 2 bên tạm thời hợp tác .

Panda, lion và Hắc Lô Câu Vương thì lao lên nhanh nhất, cả 3 con đều gào lên 1 tiếng xông thẳng vào bọn cướp .

Đám cướp thấy đột nhiên có 3 con ma thú xuất hiện thì sợ tới hồn phi phách tán, bọn chúng bắt nạt người thường thì được, chứ làm gì dám chọc vào ma thú . Lúc này tuy bọn chúng cũng thấy mấy con ma thú này nhưng vì bọn chúng đánh nhau thảm hại quá nên bọn chúng chỉ tưởng ma thú tầm thường thôi chứ không có lưu ý, bọn hắn chỉ chăm chăm tìm kiếm những em xinh tươi như Thi Giang mà ngắm thôi . Nhưng sau khi cảm nhận được khí thế của 3 con ma thú này thì bọn chúng biết bọn chúng đã sai lầm rồi .

Như hổ vào đàn dê . 3 con ma thú lao vào tàn sát tất cả, không chạm phải 1 sự chống cự nào .

Những người tới sau thì không sợ mũi được gì nên đành chuyển hướng sang tên thủ lĩnh bọn cướp .

Tên thủ lĩnh thì bây giờ đã sợ xanh mặt rồi, chưa kịp trốn đi thì thấy xung quanh tầng tầng lớp lớp người vây quanh . Khi mọi người định tiến lên đập cho tên thủ lĩnh này 1 trận thì Đặng Tùng vội vàng lên tiếng : các huynh đệ a, đề tên này cho tôi đi, hắn dám đánh chủ ý vào bạn gái tôi .

Mọi người thấy thế thì đều dừng tay, đứng xung quanh . Thăm nghĩ thôi nhường cơ hội thể hiện trước mũi nhọn cho tên này vậy .

Đặng Tùng không phí lời xông thẳng lên, lao vào đâm quất tên thủ lĩnh này . Tên thủ lĩnh này tuy cũng là võ quân nhưng nào dám ra tay, xung quanh toàn hung thần ác sát nhìn chăm chăm a .

Sau 1 lúc bị động chống đỡ thì cũng bị Đặng Tùng lợi dụng sơ hở đánh ngã . Sau đó là hàng loạt chiêu < Như Lai Thần Chưởng > nện thẳng lên người tên này, ước chừng 10 chưởng a . Đặng Tùng tức giận nên ra tay chẳng thêm lưu tình chút nào . Đã thế tên Đặng Tùng này còn ra chiêu độc nữa chứ . Chỉ thấy Đặng Tùng giờ chân lên, đạp thẳng vào tổ trướng chim của tên thủ lĩnh .

Ngaooooooooooooooooooooo . 1 tiếng thảm thiết vang lên . Tên thủ lĩnh ôm bộ hạ nằm co quắp trên mặt đất . Từ chỗ đó chảy ra cơ man nào là máu, kèm theo 1 ít sữa ông thọ .

Mọi người xung quanh nhìn thấy thế đều nuốt nước miếng ực 1 phát . Tất cả đàn ông thì bất giác lấy tay che đũng quần, như sợ bị giống tên thủ lĩnh này .

Sau đó 1 cảnh khôi hài xảy ra, bọn thuộc hạ của tên cướp này, dù chết cũng ôm chặt bộ hạ . Dù bị ma thú vật chết cũng nhất quyết không thả ra . Cực kỳ thể hiện tinh thần “ thả chết chứ không bị mất giống “

Có những tên nhát gan thì vội vàng quỳ xuống đầu hàng, nước mắt nước mũi tèm lem nói : các anh tha cho em, em lỡ đại, em còn muốn duy trì nòi giống a, em không muốn có lỗi với tổ tiên đâu .

Thậm chí có tên dứt khoát nói : em thề em không gần đàn bà 10 năm, chỉ xin các anh tha cho em .

Hoặc là : em đi tu, em chỉ xin xài 1 chức tăng thôi cũng được .

.....

Lâm Quân nhìn thấy cái cảnh này thì cũng bó cả tay, chẳng biết làm sao với cái đám nhát gan sợ mất giống này . Lâm Quân quay sang hỏi tên nhóc : giết hay tha .

Tên nhóc ngẫm nghĩ 1 lát rồi nói : giết sạch, cho bọn chúng xuống âm phủ gây giống là được rồi hehe .

Độc, tên này nhỏ mà độc thật, cũng biết nhỏ có nhỏ tận gốc a . Lâm Quân thăm nghĩ, nhưng trong cái thế giới mà nắm tay to thì có quyền này thì cũng phải có giác ngộ thôi . Đi cướp là phải hiểu rằng thất bại chỉ có chết . Nếu bọn cướp mà thành công thì bọn chúng chắc cũng không tha cho người dân cái làng này .

Lâm Quân cũng ra lệnh cho giết sạch .

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 35: Nhận Ra Sai Lầm

Sau khi dọn dẹp sạch sẽ bọn nhãi nhép xong thì Lâm Quân và tên nhóc con liếc mắt nhìn nhau .

Nhân mã 2 bên cũng vội vàng vàng đứng phía sau lưng thủ lĩnh .

Lâm Quân suy nghĩ 1 lúc thì thấy việc đánh cướp là không khả thi lắm . Đánh tới cùng kiểu gì cũng lưỡng bại câu thương thôi, nên dừng thì hơn .

Chúng ta nên dừng tay thôi chứ . Lâm Quân toe toét cười nói .

Được, đánh cũng không có ý nghĩa . Tên nhóc cũng tươi cười nói . Bọn người Lâm Quân cũng khá mạnh nên hắn cũng ngại đánh .

2 bên nhân mã thu lại vũ khí, sau đó chạy xung quanh chữa trị cho người bị thương . Lâm Quân cơ bản cũng phải xài tới chiêu thức Nga Mi để trị thương cho người bên hắn . Lion bị thương nặng nhất, người toàn máu là máu . Không hiểu sao khi lion theo Lâm Quân toàn bị thương liên miên a .

Sau 1 lát thì tình hình cơ bản đã được ổn định, người đáng giết thì đã giết sạch, người bị thương thì cũng cứu chữa sạch . Sau khi tại chỗ nghỉ ngơi 1 lát thì bọn Lâm Quân bắt đầu lên đường .

Đi được 1 lát thì tên nhóc con lên tiếng : tên kia, có ngon để lại tên, sau này chúng ta chiến tiếp .

Có ý tứ nha . Lâm Quân không thèm quay đầu lại nói : ta tên Lâm Quân, Lâm trong Lâm Quân, Quân cũng trong Lâm Quân, hahaha .

Được tên khôn, nhớ kĩ tên ta là La Thiên Vĩ, sau này anh hứa sẽ đập cho mày quỳ xuống cầu xin . Tên nhóc hò hét nói .

Hahaha, ta sẽ rửa cổ chờ đợi . Lâm Quân cuồng ngạo cười nhưng trong lòng đã khắc sâu cái tên này, 1 tên nhóc thiên tài a .

Khi bọn Lâm Quân đã đi khuất bóng, La Thiên Vĩ mới leo lên Hắc Lôi Câu Vương nói : tiếp tục lên đường . Bọn áo đen cũng leo lên trên ngựa, bắt đầu dàn hàng bước đi .

.....

****, thật là buồn bực, cướp cũng cướp không xong . Lâm Quân buồn bực vừa đi vừa nghĩ . 3 năm qua, hắn đã dày công học tập tất cả các chiêu thức của 4 phái . Tuy Huyền Nạn từng nói học nhiều sẽ không tinh thông, nhưng điều đó thì không xuất hiện trên người hắn, hắn cứ học cái gì là tinh thông cái đó . Nhưng hắn thuộc dạng chỉ biết lý thuyết chứ chưa qua thực hành nên kết quả trận đánh hôm nay mới thua . Lâm Quân vừa đi vừa rút kinh nghiệm trận đánh hôm nay .

Trước giờ Lâm Quân toàn dựa vào nô lệ chiến đấu là sai lầm, chỉ có thể đối phó được với kẻ yếu chứ gặp người mạnh như hôm nay thì cũng tởm . Nếu Lâm Quân chỉ muốn sống 1 cuộc sống an bình thì như vậy cũng không sao, nhưng nếu hắn muốn trở thành cường giả thì buộc lòng phải thay đổi .

Lâm Quân muốn trở thành cường giả đứng trên đỉnh cao của thế giới này nên hắn muốn thay đổi chính mình . Sau cùng hắn quyết định để mọi người đi trước, còn hắn vừa đi vừa giết ma thú nhằm gia tăng kinh nghiệm thực chiến .

Nhưng không ngờ sau khi nói ra thì không ai chịu đi trước, bọn họ cũng muốn giết ma thú lấy kinh nghiệm . Bọn họ cuối cùng cũng hiểu như thế nào là “ ếch ngồi đáy giếng “, trước giờ làm bá chủ DaLat thành quen rồi nên bọn họ rất kinh thường người trong thiên hạ . Hôm nay tất cả đã biết là sai lầm nên muốn nâng cao sức mạnh của mình lên .

Tất cả mọi người đều có chung 1 ý kiến kể cả là Thi Giang, hôm nay nàng thấy mình thật kém cỏi, chỉ nhìn Đặng Tùng bị đánh chứ không giúp được gì, nàng muốn mình phải mạnh lên .

Lâm Quân ngẫm nghĩ lại thì thấy thời gian để nhập học còn dài nên đành đồng ý . Nhưng 1 đám người tập trung như vậy là rất không ổn, sau cùng bọn Lâm Quân quyết định chia nhau ra . Có gì thì sẽ liên lạc qua thông tấn phủ .

Thông tấn phủ là 1 támm phủ để liên lạc với nhau, nhưng chỉ trong khoảng cách 10km chứ không được xa hơn . Đây là 1 vật dụng rất phổ biến ở Việt Quốc, ai cũng có thể có . Nó gần giống như máy bộ đàm ở thế giới Lâm Quân .

Bọn Lâm Quân chia thành 4 tổ, Thiên Vũ và Hoàng Khai 1 tổ, Đặng Tùng và Thi Giang 1 tổ, Sát và Ngọc Tú 1 tổ, còn Lâm Quân thì đi 1 mình . Lâm Quân còn phái các nô lệ đi theo sau bảo vệ cho 3 tổ bọn họ, hắn sợ xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn .

Tất cả đều chia ra nhiều phía bắt đầu săn giết ma thú .

Lâm Quân tiến thẳng về phía trước, đi khoảng vài chục bước là Lâm Quân đã phát hiện ra 1 con ma thú đầu tiên . Đây là 1 con mèo rừng, thực lực chẳng ra sao chỉ có cấp 4 nhưng tốc độ rất nhanh chóng . Con này được gọi là Phong Miêu bởi nó có thuộc tính phong .

Con mèo thấy Lâm Quân tiến tới thì lao vào ra đòn trước, bắn tới trước mặt Lâm Quân 1 lưới đao gió .

Lâm Quân vội tránh ra, sau đó xuất chiêu “ Tuyết Hoa Lục Xuất “ vào người con mèo . 1 chương kèm theo hàn băng chương thẳng về phía nó .

Nhưng con mèo vì thuộc tính phong nên trốn rất nhanh, lướt đi như gió .

Lâm Quân thấy thế cũng không vội vàng, bình tĩnh thì triển ra chiêu “ Nhất Dương Chi “ chương thẳng về phía nó .

Con mèo vẫn tránh được, thân pháp nó cực kỳ linh hoạt, đã thế còn lợi dụng chương ngại vật trong rừng tạo thành khó khăn không nhỏ cho Lâm Quân . Nhưng sau khi Lâm Quân thì triển “ Sư Tử Hồng “ thì con mèo cũng buộc phải thua trận, nó quá yếu nên bị Lâm Quân dễ dàng đập chết .

Lâm Quân thăm nghĩ ma thú quá yếu nên tiếp tục đi sâu vào trong rừng tìm kiếm đối thủ mạnh hơn . Lâm Quân hiểu rằng chỉ có trải qua sinh tử, kinh nghiệm mới lên được .

Lâm Quân đi rất lâu nhưng cũng không tìm ra con ma thú nào cân sức với hắn, chỉ toàn cấp 4 cấp 5 nên Lâm Quân diệt rất dễ dàng . Lâm Quân tiếp tục bước sâu vào rừng .

Sau 1 lúc vất vả thì Lâm Quân đã tìm được 1 con ma thú kha khá . Con này là 1 con gấu đen to tướng, khá mạnh trong hàng ma thú cấp 6 . Con gấu này có thuộc tính thổ nên có tên gọi “ Đại Hắc Hùng “

Khi Lâm Quân thấy con gấu này thì suýt ngã đi vì kinh ngạc . Hắn thấy con gấu này đang ngồi cắt móng chân . Ấc xác thực là cắt móng chân, tuy Lâm Quân biết ma thú cấp 6 đã có trí thông minh nhưng chưa thấy con nào cực phẩm như con này .

Sau đó con gấu này làm hàng loạt động tác mà Lâm Quân chỉ biết ngoác mồm nhìn trân trối . Chỉ thấy con gấu này sau khi cắt móng chân xong đi về phía nguồn nước . Nó ngoác mồm ra ụp vào nước, sau đó lấy 1 cái cây nhìn giống bàn chải chà chà răng . Sau khi chà xong thì nó lao xuống nước, sau đó, ặc lấy 1 cái gì nhìn giống xà bông chà khắp người, tiếp đó lấy cái bàn chải kì cọ khắp người, tạo ra bọt mới ghê chứ . Ặc, sau đó con gấu này leo lên bờ, bẻ mấy cái lá cây trải xuống đất xong nằm trên đó phơi nắng .

Lâm Quân bó tay thật rồi, hắn không hiểu sao con gấu này lại làm được như thế . Ma thú mà còn sạch hơn cả hắn nữa, hắn chưa từng thấy con nào có ý thức vệ sinh như con này .

Lâm Quân choáng váng trong vài giây sau đó bước ra trước mặt con gấu, lao đến tấn công nó . Hắn thẳng tay xuất ra “ Tuyệt Hoa Lục Xuất “

Con gấu thấy người lạ xuất hiện cũng không kinh hãi lắm, nó chậm chạp đứng lên tiếp chiêu Lâm Quân . Chỉ thấy con gấu giờ hùng chương ra đỡ đòn của Lâm Quân .

Ầm, Lâm Quân kinh hãi, không ngờ con gấu chỉ đỡ bằng 1 tay . Lâm Quân vòng ra sau con gấu, 2 bàn tay chắp lại giờ cao lên, thi triển ra < Đại Lục Kim Cương Chương >

Ầm, con gấu như có mắt sau lưng quay vụt lại, giờ cao hùng chương ra đỡ . Phóng ra chiêu < Đạn Thụ Vương > thẳng về phía Lâm Quân .

Vì đang nhảy lên nên Lâm Quân tránh không kịp, bị phang trúng giữa ngực, phụt, Lâm Quân thấy cổ họng ngòn ngọt phun ra 1 ngụm máu .

Chưa kịp định thần thì đột nhiên từ dưới đất mọc lên 1 cái gai bằng đá, đây là chiêu < Gai Đá > của con gấu .

Lâm Quân vội vàng thi triển < Đạp Tuyệt Vô Ngân > phóng ra xa xa tránh né . Khi tránh được thì Lâm Quân đã toát đầy mồ hôi lạnh, chỉ cần chậm 1 chút thôi thì kết quả thiết tưởng không chịu nổi .

Nhưng càng vậy, Lâm Quân càng mừng rỡ, cuối cùng đã tìm được 1 đối thủ xứng tầm với hắn .

Nghĩ thế Lâm Quân tiếp tục lao vào con gấu .

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 36: Vũ Khí Hoá Học

Lâm Quân lao vào nhảy thẳng lên, bỏ từ trên đỉnh đầu con gấu xuống 1 chiêu < Mai Hoa Tam Lộ >

1 chiêu mãnh liệt đem theo hơi lạnh chém xuống, lần này thì con gấu giờ cả 2 tay ra đỡ . Khi Lâm Quân rơi xuống đất thì con gấu chộp hùng chương tới trước mặt . Lâm Quân thấy thế vội vàng tránh ra .

Bình bình bang bang 1 hồi, không có ai làm gì được ai . Kết quả giống như trận chiến giữa Lâm Quân và La Thiên Vi lúc trước . Lâm Quân thăm buồn bực con gấu này da dày thịt béo nhưng cũng đánh phải nghĩ cách .

Linh quang trong đầu Lâm Quân chợt hiện . Hắn thăm mắng mình ngu ngốc, có chiêu khoá với chiêu làm mù mà không xài tới .

Lâm Quân bất thành linh lao tới trước mặt con gấu thi triển ra < Bát Môn Kim Toả > của Thiên Long phái . Chiêu này có tác dụng làm cho địch nhân không thể cử động . Sau khi ra chiêu này thì con gấu bất động hẳn . Lâm Quân thấy thế vội vàng lao vào tung ra 1 loạt combo (các chiêu thức nối liền nhau, 1 thuật ngữ trong game)

1 loạt combo qua đi nhưng con gấu vẫn không có vẻ gì là bị thương .

Sau 10s thì hiệu quả khoá cũng biến mất, biết sao được chiêu này chỉ vậy khốn được con gấu 1 chút thôi . Con gấu bị vậy khốn nên tức giận gầm lên 1 tiếng lao vào phía Lâm Quân .

Lâm Quân vừa tránh vừa buồn bực không có cách gì, con gấu này da dày thịt béo thấy ghê . Những chiêu thức của Lâm Quân đánh xuống như đánh vào bông gòn, không có tác dụng gì với con gấu .

Lâm Quân khoá mồi, đánh mồi mà không có tác dụng gì, chỉ chọc cho con gấu thêm điên cuồng nên đành phải nghĩ cách khác .

Bất kể đối thủ nào cũng có điểm yếu . Đó là 1 cậu Lâm Quân đã từng đọc trong sách nào đó, hẳn cũng chẳng nhớ nữa, chỉ biết câu này nói có lý nên đành đi tìm điểm yếu của con gấu .

Sau 1 hồi tránh né và quan sát thì Lâm Quân phát hiện ra 1 chuyện rất lạ lùng . Bất kể con gấu này đánh nhau thế nào nhưng nó cũng tránh né các chỗ bùn lầy ra, không bao giờ dẫm chân vào đó . Hoặc là con gấu tận lực trốn những chỗ nào có vẻ dơ dơ .

Không lẽ, điểm yếu của con gấu này là.....thích sạch sẽ, ặc 1 kết quả thật điên cuồng nha . Lâm Quân ngẫm nghĩ sau đó kết hợp với cái mìn mà Lâm Quân đã thấy nên đưa ra kết quả như thế . Tuy kết quả này hơi khác thường nhưng Lâm Quân cũng thấy có lý .

Lâm Quân thâm cười âm hiểm, sau đó tàng hình biến mất .

Con gấu thấy Lâm Quân tàng hình biến mất thì ngờ ngác tại chỗ, nó không hiểu sao kẻ địch lại đột nhiên biến mất . Sau khi tìm hoài không thấy thì con gấu quay lại chỗ cũ nằm phơi nắng .

Lâm Quân giờ phút này thì tàng hình chạy mất, hẳn chạy ngược hướng lúc nãy để tìm kiếm 1 thứ vũ khí bí mật, đó là chồn hôi . Khi đi vào thì hẳn đã thấy loại ma thú hình chồn này, loại ma thú này chỉ có cấp 2 nhưng không ai dám trêu vào chúng nó, chỉ cần chúng nó quay móng lên xi hơi 1 phút là con ma thú nào cũng phải chạy trốn chết . Mùi hương của chúng nó cao hơn gấp 10 lần mùi hương của loại chồn mà Lâm Quân đã biết ở Trái Đất .

Đi được 1 lát thì Lâm Quân nghe thoang thoang trong gió bốc lên 1 mùi cực kỳ kinh tởm, hẳn biết đã đến gần lãnh địa của bọn chồn hôi nên lời bình oxy và mặt nạ chống độc ra xài, hẳn còn chuẩn bị 1 bộ đồ lặn nữa .

Những thứ này là hẳn mới đổi được từ tay tên tiểu thần đèn, biết sao được, mùi hôi này chính hẳn cũng chịu không thấu nữa chứ đừng nói là thứ mê sạch sẽ như con gấu đen kia . Hẳn phải trang bị kĩ càng như thế vì sợ mùi hôi bám vào người .

5 phút sau, Lâm Quân quay trở về phía con gấu, tay xách 2 con chồn đang không ngừng toả ra mùi hương quyến rũ khó phai . Loại chồn này ngoài mùi hương ra thì rất yếu ớt nên Lâm Quân dễ dàng bắt được .

Lâm Quân trong trạng thái tàng hình phi rất nhanh về phía con gấu đen . Khi đến gần chỉ thấy con gấu đen đứng lên chạy bán sống bán chết, không thèm quay đầu lại. Lâm Quân thấy con gấu phản ứng như thế thì thầm hô : có tác dụng . Rồi vội vàng đuổi theo con gấu .

Con gấu này chỉ có sở trường về phòng thủ, chứ thi chạy thì làm sao nó chạy lại Lâm Quân nên mới có 1 chút đã bị Lâm Quân đuổi tới gần .

Lâm Quân cột 2 con chồn vào người, phóng ra < Nhất Dương Chỉ > vào người con gấu . Lần này con gấu không thèm đỡ luôn, chỉ chạy bán sống bán chết, cong đít lên mà chạy .

Lâm Quân được dịp như thế nên tàn nhẫn thi triển ra chiêu thức vào lưng con gấu . Nhưng con gấu này vẫn là da dày thịt béo nên không có cảm giác gì cả, cứ 1 mạch mà chạy .

Mặc dù con gấu không thêm phản kháng Lâm Quân nhưng hẳn vẫn rất buồn bực, đánh chẳng có tác dụng gì hết .

Sau cùng, 1 chuyện cực kỳ ngạc nhiên xảy ra, đột nhiên con gấu té xuống ngất tại chỗ, miệng sùi bọt mép. Lâm Quân thấy thế thì tưởng chiêu thức của mình có tác dụng, hẳn thầm mừng rỡ nhưng sau cùng khi xem kĩ thì chỉ thấy con gấu này ngất vì mùi hôi .

Lâm Quân vừa bực mình vừa buồn cười : không ngờ vũ khí hoá học cũng chẳng ra phết . Nhưng hẳn lại đau đầu với con gấu này, giết đi thì tiếc quá, tuy con này hơi sạch sẽ thái quá nhưng xét cho cùng thực lực cũng không có kém .

Nhưng phải làm sao để nó nhận chủ đây, hay là dùng 2 con chồn này đe dọa nó . Lâm Quân suy tư nghĩ, sau đó làm ra quyết định, xài vũ khí hoá học đe dọa con gấu .

Lâm Quân tiến tới, lấy dây thừng đặc biệt ra, bắt đầu trói con gấu này lại . Dây thừng này là vật hẳn đổi được từ tiểu thần đèn, nghe nói thánh cấp khi bị trói cũng không thoát ra được chứ đừng nói là con gấu cấp 6 này . Hẳn trói gố con gấu lại như 1 đòn bánh tét, cột con gấu vào 1 cái cây . Sau đó trên cành cây treo 2 con chồn, móng vuốt chia thẳng vào mặt con gấu . Không những thế Lâm Quân còn cho 2 con chồn uống thuốc xổ cực mạnh .

Sau khi nhìn thấy tác phẩm của mình thì Lâm Quân thầm đắc ý hồi lâu . Kiểu này đến hẳn cũng chết chứ đừng nói là con gấu này .

1 lát sau, con gấu tỉnh lại, thấy mình bị trói nên vùng vẫy rất ghê gớm nhưng không sao tránh thoát được dây thừng . Đã thế còn bị 2 con chồn liên tục xi hơi thẳng vào mặt nên cuối cùng ngất xỉu tiếp .

10 lần như thế thì Lâm Quân cũng đành tạm tha cho con gấu này, con gấu này sau khi ngắt xi 10 lần liên tiếp thì đã thấy sợ Lâm Quân ghê gớm.

Lâm Quân ngồi xa xa đốt lửa nướng thịt ăn ngon lành, hồn nhiên không để ý tới con gấu này. Con gấu thì nhìn Lâm Quân ăn mà thèm nuốt nước miếng nhưng nó không vùng vẫy gì được, chỉ đành ngồi im xem và ao ước.

Lâm Quân ăn no, vỗ vỗ bụng rồi tới trước mặt con gấu nói: làm pet của anh đi anh mày tha cho. Lâm Quân biết con gấu này trí thông minh cũng khá cao nên nói như thế.

Con gấu nghe thế chỉ trừng mắt nhìn Lâm Quân, trong mắt kèm theo sự khinh bỉ đến kì lạ. Dừng thủ đoạn tiện mà đòi thu phục anh à, đừng mơ.

Lâm Quân thấy ánh mắt con gấu như thế, chỉ cười cười nói: người không làm cũng được hehe, còn nhiều trò hay lắm. Lâm Quân cũng nghĩ ra kết quả thế này từ trước nên hẳn đã chuẩn bị đầy đủ hậu chiêu.

Con gấu run lên nhè nhẹ, nó thấy nụ cười của tên đứng trước mặt này giống như ác ma nhưng nó cũng không lấy gì làm sợ lắm. Nó không tin Lâm Quân còn trò nào tốt hơn cái trò này.

Lâm Quân đi xung quanh kiểm 1 chút đồ dùng rồi quay trở lại. Chỉ thấy trên tay hắn toàn là những thứ dơ bẩn nhất có thể thấy trong cái cánh rừng này. Nào là s*** của các loài động vật, nào là bùn lầy, nào là xác chết thối rữa.....cơ hồ cần gì là có đó, còn cầm theo 10 con chồn hôi nữa chứ. À tất nhiên mấy cái này để trong cái hộp chứ Lâm Quân cũng không dám tay không mà cầm.

Chỉ thấy hắn treo 12 con chồn lên cành cây xung quanh con gấu, sau đó cho chúng nó uống thuốc xổ. Còn những thứ còn lại thì hắn đổ hết vào 1 cái thùng, trộn đi trộn lại sao cho có hương vị hoàn mỹ. Cuối cùng hắn cười cười, chỉ tay vào cái thùng vừa trộn nhìn con gấu nói: người nghĩ thứ này để làm gì.

Con gấu rung lên từng đợt, thầm hô: amen, lần này chết con rồi.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 37: Đen Từ A Tới Z

Gấu đen giờ phút này điên rồi, hix không hiểu nó đã làm gì mà tai họa cứ ập vào nó lần này tới lần khác chứ.

Ta **** lão tặc thiên. Gấu đen trong lòng ân cần hỏi thăm 18 đời tổ tiên của ông trời. Thật ra nó có biết ông trời là ông nào đâu, nhưng hay nghe người ta chửi thế nên bắt chước theo.

Hầu như là nó đã đen từ nhỏ tới lớn, cuộc đời đen như mực tàu.

Lúc nhỏ, khi mới sinh ra gấu đen đã đen lần đầu tiên. Ba mẹ nó die từ sớm, nó đã phải lăn lóc trong rừng cố kiếm sống qua ngày qua tháng. Haiz, từ nhỏ đã không được sự che chở của cha mẹ nên nó sống rất là khó khăn.

Đôi khi không có gì ăn phải đi ăn cỏ cảm hơi, đã thế còn thường xuyên bị mấy con ma thú thích ăn mật gấu đuổi giết nữa chứ. Nếu không phải nhờ 1 thân da dày thịt béo không biết nó đã phải lên nóc tù bao nhiêu lần.

Thời gian qua đi, vì toàn sống dưới nanh vuốt của các loài ma thú mạnh hơn nên dần dần gấu đen đã khám phá ra được sức mạnh của bản thân mình. Tuy là như vậy nhưng nó cũng mấy lần sém die. Lúc nào cũng phải tìm sự sống trong chỗ chết.

Khi gấu đen lên ma thú cấp 3, vận xui của nó tiếp tục ập đến. Số là thế này, hồi đó nó gặp 1 em gấu cái rất là kute xinh xắn. Chuyện tình yêu thì không ai nói trước được, lúc đó nó dính tiếng sét ái tình nên bám theo truy cầu em gấu cái đó. Sau 1 thời gian mưa dầm thấm đất thì em gấu cái cũng cảm mến nó. Nhưng khi nó chuẩn bị bộc lộ tình thương mến thương thì em gấu cái đó lại đi theo 1 con gấu hùng mạnh hơn nó. Không thèm đếm xỉa tới những món quà mà nó đã tặng, như xương người, thịt ma thú.....à còn có cả lá cây.

Lần đó trái tim bé nhỏ của gấu đen đã bị đá kích nghiêm trọng, và nó không còn tin vào tình yêu nữa. Đã thế đôi lúc nghĩ lại, nó còn nước mắt lưng tròng nhớ về những món quà đã tặng cho em gấu cái. Lúc đó nó thường hét lên: ta hận, thịt ta không ăn, xương ta không gặm, lá cây ta cũng không dám chửi, tại sao người lại bỏ ta mà theo thằng kia, chẳng lẽ chỉ vì thằng kia cho người giấy wc sao.

Em, tại sao em bỏ anh? (tiếng ma thú nhá =)) Gấu đen nhìn theo hình bóng trước mặt đau khổ nói.

Xin lỗi, em không muốn xài lá cây. Gấu cái nhìn lại gấu đen, trong ánh mắt có sự dằn vặt.

Vì saooooooooo? Gấu đen không hiểu nổi, lá cây thì sao chứ, cũng dùng để chửi thôi.

Vì đau a** lắm, anh ta đã hứa cho em giấy wc. Gấu cái nói.

Em đã đi rồi thì..... Gấu đen nói .

Sao anh? Anh muốn em làm gì .

Trả lá cây cho taooooooooooooo . Gấu đen gầm lên nói . Nó tiếc hùi hụi, dạo này toàn dành lá cây cho em gấu cái nên khi nó giải quyết nỗi buồn xong chỉ toàn chà chà vào thân cây .

.....

1 thời gian sau chuyện đó, khi nó hết buồn hết nhớ hết thương, nó đã không còn tin vào tình yêu nữa . Nó chỉ thâm nhủ với lòng mình là phải mạnh lên để không ai có thể kinh thường nó nữa hết, và đặc biệt là nó kiếm được giấy wc để xài, thú thật là nó cũng đau a** lắm rồi .

Không bao lâu, nhờ quyết tâm nó đã thăng lên ma thú cấp 6 như ý nguyện . Làm bá chủ 1 phương trong khu rừng .

Nhưng vận xui vẫn tiếp tục bám theo gấu đen, dường như là không muốn buông tha . Nó lên cấp 6 thì đặc ý 1 thời gian dài, trong khu này không có ai mạnh hơn nó cả, cùng lắm là ngang nhau nên nó bắt đầu kiêu ngạo . Đi bắt nạt ma thú khắp nơi .

Chuyện không có gì nếu nó không chọc phải 1 tổ ong vò vẽ . Hôm đó nó đang tung tăng trên đường thì gặp 1 con chồn nho nhỏ . Nó lỡ chân đạp trúng con chồn nên con chồn hét toáng cả lên, xì hơi mịt mù trời đất . Sau đó thì 2 con chồn hôi to lớn xuất hiện, là cha mẹ của con chồn nho nhỏ kia .

Gấu đen thấy thế hoảng loạn quá nên chạy trốn trời chết nhưng 2 con chồn nào có buông tha, đuổi theo suốt 3 ngày 3 đêm, xì hơi từ đầu đến cuối . Tuy mạnh mẽ nhưng tốc độ của gấu đen quá chậm chạp nên không thoát được 2 con chồn, chỉ biết chạy và chạy . Sau 3 ngày địa ngục trần gian đó thì gấu đen đã bị ám mùi từ đầu tới chân, mùi như thể làm nó phát ói . Sau cùng phải quỳ xuống năn nỉ 2 con chồn hôi mới tha cho .

Sau 1 năm đau khổ tắm sông tắm suối nó đã giảm được cái mùi hôi đó .

Lên cấp 6 gấu đen thông minh hơn nhiều nên bắt đầu suy nghĩ tại sao mình xui thế . Sau 1 hồi vắt chất xám suy nghĩ thì nó thấy hẳn là do người nó toàn màu đen nên mới xui như vậy . Từ lúc đó nó bắt đầu tẩy trắng da, chăm chỉ tắm rửa, chăm chỉ phơi nắng, chăm chỉ cắt móng chân.....còn không dám đạp vào chỗ nào có vẻ dơ dáy . Nó làm tất cả những điều đó với 1 niềm tin mãnh liệt, 1 ngày nào đó ta sẽ trở thành 1 con gấu trắng như tuyết, không còn xui xẻo nữa .

Haiz, gấu chung quy là gấu, ngọc chung quy vẫn là ngọc . Nó không biết là từ trong cốt tủy nó đã mặc định là 1 con gấu đen rồi . Nó xui xẻo nhiều chỉ vì bọn ma thú không muốn nó mạnh lên nên muốn diệt sát nó . Dù sao gấu đen cũng là ma thú có huyết thống cao cấp a .

Nhưng đời không như ý muốn, hôm nay nó gặp 1 sát tinh kinh khủng nhất của đời mình, sát tinh mang theo vũ khí hoá học .

Sau khi thấy Lâm Quân tàng hình thì gấu đen đã thấy nghi ngờ, nhưng nó cũng không có biện pháp bám theo . Khi thấy Lâm Quân quay lại cầm theo chồn hôi thì nó đã thấy không ổn rồi .

Từ ngày bị chồn hôi xông khói nó cực kỳ dị ứng với cái mùi này, hay nói đúng hơn là sợ . Nó thấy Lâm Quân thế nên đành quay đầu chạy trốn . Chỉ tiếc là tốc độ chạy của nó không cao nên chẳng mấy chốc đã bị bám theo . Nó sợ cái mùi xì hơi của chồn hôi nên không có sức chống cự, giẫy dụa thêm vài giây thì đầu óc nó đã hoa lên, ngã xuống . Nó thầm nghĩ đời mình thế là xong, nó còn chưa thành gấu trắng, nó không cam tâm a .

Khi tỉnh lại thì gấu đen cực kỳ mừng rỡ, may quá ta chưa chết . Nhưng vui chưa được bao lâu thì nó chứng kiến 2 con chồn quay móng đất vào mặt nó, nó hiểu là mấy con chồn này sẽ làm gì nên giẫy dụa mong thoát ra . Nhưng dây trời của Lâm Quân quá chắc chắn nên nó không thành công, trong lòng thâm mặc niệm .

Phúttttttt.....phútttttt. ....phútttttttttt . Chồn hôi đã bắt đầu xì hơi . chỉ 2s sau nó lại tiếp tục ngất .

10 lần qua đi như thế, gấu đen chỉ mong chết đi cho xong, nó không muốn chịu đựng cái cảnh bị xì bom vào mặt như này nữa . Nhưng sự thực nó không cam tâm nên cố gắng chịu đựng .

Khi Lâm Quân dụ dỗ gấu đen làm pet thì gấu đen chỉ thầm kinh hãi, đánh không lại ta, dùng thủ đoạn dễ tiện mà muốn ta phục hả ? đừng mơ .

Gấu đen tưởng Lâm Quân bức mình lên tặng cho nó thêm vài cái đấm, nhưng không, Lâm Quân chỉ nhàn nhạt cười . Lúc đó, gấu đen thấy nụ cười tươi rói của Lâm Quân giống như là 1 nụ cười của ác ma . Tuy run sợ nhưng nó không làm gì được, chỉ im lặng chịu đựng .

Nhưng khi thấy Lâm Quân đem theo 10 con chồn và cơ man đồ dơ bẩn thì gấu đen tuyệt vọng thật rồi .

Nó chắc chắn là con gấu đầu tiên trong lịch sử tộc gấu chết vì mùi hôi quá, 1 cái chết thật thảm nha . Xin lỗi cha mẹ, xin lỗi đảng, xin lỗi nhân dân, đồng chí gấu tôi chưa thực hiện được nghĩa vụ duy trì nòi giống . Nhưng nếu có kiếp sau, ta hy vọng ta là 1 con gấu trắng, oa, oa, oa, ta không cam tâm a . Nó chảy ra 1 dòng nước mắt tuyệt vọng .

Khóc xong, không còn gì để mất nên gấu đen lôi 18 đời tổ tông Lâm Quân ra hỏi thăm, hỏi thăm từ a tới z, sau đó chửi trời chửi đất, chửi thần, chửi phật .

Bên ngoài .

Lâm Quân thấy từ mắt của con gấu chảy ra 1 dòng nước mắt thì thầm run lên, hình như hần hơi quá thì phải .

Cũng không nên ép người ta, à gấu ta như vậy chứ . Thôi ta khuyên nó thử vậy .

Nghĩ thế Lâm Quân ngồi xuống, hướng gấu đen nói :

Cho người 2 sự lựa chọn, 1 làm pet của anh, 2 chú mày sẽ vĩnh dự làm 1 con gấu đầu tiên trong lịch sử loài gấu chết vì mùi hôi .

Gấu đen ngừng chửi, trong lòng run lên, xin lỗi cha mẹ, con đành đi theo hần . Chắc cha mẹ sẽ tha lỗi cho con nhỉ, con không muốn làm 1 hồn ma gấu hôi hám đâu, oa oa oa .

Gấu đen thầm an ủi trong lòng, nó muốn sống a, cho dù chết nó cũng không muốn chết kiểu này, thôi đành đi theo tên nhóc này vậy, hix .

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 38: Nhiệm Vụ Mới : Chôm Búp Bê

Chuyện sau đó thì nước chảy thành sông, gấu đen vì mục tiêu trở thành con gấu trắng nhất thiên hạ nên đành đi theo Lâm Quân .

Bây giờ người làm pet của anh, gọi anh là đại ca, người có tên không ? Lâm Quân hỏi

Àch, ta không có tên, đại ca đặt tên cho ta đi, ta mong ước là 1 con gấu trắng nhất thiên hạ a, đại ca giúp ta nhé . Gấu đen truyền âm nói, cha mẹ nó quy tiên nên chưa kịp đặt tên cho nó, nó cũng nêu ra ước mơ của nó, hy vọng 1 ngày nào đó đại ca giúp mong ước của nó thành sự thật, biết sao được, lỡ đi theo cmnr .

Cái gì, thành gấu trắng hả ? tại sao người muốn làm gấu trắng . Lâm Quân ngạc nhiên nói, ặc con gấu này thật là phong cách nha .

À, chuyện là thế này.....

Gấu đen chém gió về cuộc đời cơ cực của nó, chém tới độ nước miếng tung bay thì Lâm Quân cơ bản đã hiểu rõ, không những thế hần còn cười đau cả ruột . Nhất là đến khúc chửi bằng lá cây . Khúc đó làm hần nhớ đến 1 cô bạn điên điên khùng khùng rất thân thiết ở thế giới cũ của hần . Cô ta thường hát như này : ở nơi ấy, tôi đã thấy, họ đi ấy, không cần giấy, chỉ cần lá cây .....

Nghĩ tới đây, Lâm Quân thương cảm nghĩ không biết có gặp cô ta ở thế giới này không, dù cô ta tuy điên điên tí nhưng xác thực là 1 người bạn tốt của hần .

Khi đã hiểu rõ ước mơ của đầu gấu đen cực phẩm này thì Lâm Quân nói : ta đặt tên người là Bắc Cực, nghe rõ chưa .

Dạ, đại ca, mà cái tên này nghĩa là gì . Gấu đen thấy tên này cũng hay hay nhưng tò mò hỏi .

Ờ, gấu Bắc Cực là 1 loài gấu cực kì trắng, trắng từ đầu tới chân, ta đặt thế cực kỳ phù hợp với mục tiêu của người .

Àch, thật không ? cảm ơn đại ca nhé, ta rất thích . Bắc Cực mừng rỡ nói, nếu được thế thì tốt quá . Dù sao nó cũng có tên của mình rồi .

Lâm Quân chỉ cười cười không nói, hắc 1 con gấu đen lại tên là Bắc Cực, thật có ý tứ nha .

Sau đó, Lâm Quân giúp gấu đen tẩy trừ bớt mùi hôi, hần phải mua viso trắng sáng và comfo thơm lâu từ tay tiểu thần đèn mới giảm bớt mùi hôi của con gấu này . Biết sao được, hôi vl, phải tẩy từ từ thôi .

Sau 1 lúc tẩy trừ, mùi hôi đã giảm bớt, thấy thế Lâm Quân ném Bắc Cực vào thế giới TLBB, cho nó thêm 1 tá bột giặt để tẩy mùi nữa .

Khi làm xong tất cả mọi việc thì trời đã tối, Lâm Quân theo ước định chạy tới chỗ để tập trung . Tuy mọi người giết ma thú riêng lẻ, nhưng đến tối buộc lòng phải tập trung lại bởi vì ban đêm, trong rừng cực kỳ nguy hiểm .

1 lúc sau, Lâm Quân đã tập trung lại với mọi người, hần thấy ai ai cũng có vẻ mệt mỏi nhưng trong mắt thì ánh lên ánh sáng kì lạ, chắc hẳn là có tiến bộ gì đây .

Mọi người nhìn thấy Lâm Quân đã về thì cùng chào hỏi hần, sau đó cùng chém gió và ăn 1 bữa . Khi đã ăn xong thì ai nấy đều thấy mệt mỏi nên đi ngủ sớm, cả Lâm Quân cũng thế . Tất cả mọi người đều đi ngủ, chỉ để panda canh gác ở bên ngoài .

Lâm Quân theo thói quen không có ngủ mà vào thẳng thế giới TLBB nghịch . Hắn cũng sắp lên cấp tới nơi rồi nên phải cố gắng luyện .

.....

Như mọi khi, lúc mở mắt ra Lâm Quân đang đứng ở thành Đại Lý, Lâm Quân bèn triệu tập tất cả nô lệ và pet lại để đi luyện cấp, chỉ trừ Diệp Nhi Nương bận ấp trứng và panda đang canh gác ở ngoài .

1 lát sau, 4 người Huyền Nạn, lion và Bắc Cực đã xuất hiện trong tầm mắt. Khi nhìn thấy Lâm Quân thì Huyền Nạn vội vàng nói : bang chủ à, có nhiệm vụ .

Lâm Quân nhieu mày thăm nghi hoặc, dạo này nhiệm vụ đặc biệt nhiều nha, lúc trước thì chả có mấy cái hay để làm . Toàn là nhiệm vụ bựa bựa nên Lâm Quân chả muốn tốn công đi làm, tỳ như đi bắt khỉ, nhổ lông nách cho quái vật, đi tìm thuốc chuột. ....

Nhiệm Vụ gì ?

À, cái này là nhiệm vụ bắt buộc phải làm . Huyền Nạn cười cười nói, trong thế giới TLBB này có nhiệm vụ không làm cũng được, nhưng có nhiệm vụ tên tiểu thần đèn giao cho thì bắt buộc phải làm, nếu không hắn có thể bị trừ tiền hoặc giảm cấp .

Lâm Quân nghe thế bật bảng nhiệm vụ lên . Sau khi xem xong từ đầu tới đuôi thì Lâm Quân nhin không được mắg :f*** you, tên tiểu thần đèn ***** , đặt ra nhiệm vụ kiểu quái nào thế này .

Nhiệm vụ : chôm búp bê .

Nội dung : phản đồ Dư Độc phái Cái Bang có sở thích sưu tập búp bê, yêu cầu cướp sạch kho tàng của hắn . Tới chỗ Tiền Hồng Vũ ở Tô Châu để được chuyển tới phụ bản Dư Độc .

Phần thưởng : sau khi giết xong Dư Độc có thể tăng thêm hắn làm nô lệ . Vật phẩm : búp bê 7 màu, có tác dụng giảm 1 nửa thời gian ấp trứng pet . Tiền thưởng : 1 tỷ đồng .

Cái con boss Dư Độc thì Lâm Quân biết, trong game TLBB thì hắn là phản đồ phái Cái Bang, làm người cực kỳ ác độc . Không ngờ trong này tên đó lại có sở thích chơi búp bê, ặc không hiểu là tên thần đèn lúc trước sửa cái game này thành cái giống gì nữa .

Tuy bực mình là thế nhưng Lâm Quân bắt buộc phải làm thôi, hắn thông qua dịch trạm đi tới Tô Châu . Tìm tới mục tiêu là Tiền Hồng Vũ .

Khi đưa cho Tiền Hồng Vũ 10 đồng thì hắn mới đồng ý chuyển bọn Lâm Quân tới phụ bản nhiệm vụ . f***, NPC còn biết ăn hối lộ nữa chứ,***** . Lâm Quân trong lòng ân cần hỏi thăm 18 đời tổ tông của tên NPC này .

Sau 1s thì trước mắt Lâm Quân tối đen, hắn đành nhắm mắt lại . Khi mở mắt ra thì hắn đã thấy đang đứng ở 1 nơi đầy tuyết . Xung quanh 1 đồng doanh trại . Trong doanh trại có 1 đám lính thi thoảng tuần tra xung quanh .

Lâm Quân không nói nhảm nhiều, sau khi đã buff đầy đủ thuộc tính thì Lâm Quân ra lệnh cho bọn nô lệ lao lên . Giết sạch bọn nhãi nhép rồi tính .

Phụ bản này có tổng cộng 50 tên lính canh, 1 Ngự Phó Đô Thống, 1 Phó Đô Thống và Dư Độc . Muốn gặp được Dư Độc, trước mắt phải chém chết hết thuộc hạ của hắn đã .

Bọn người Lâm Quân hầu hết đạ lv 6x nên chém giết rất mãnh liệt . Tầng tầng lớp lớp chiêu thức xuất ra, chẳng mấy chốc đã chém chết sạch thuộc hạ của Dư Độc . Tuy bên Lâm Quân mất máu cũng khá nhiều, nhưng đừng quên Lâm Quân đã học chiêu thức của phái Nga My nên hắn đảm nhiệm luôn vai trò của bác sĩ . Thấy ai hết máu cứ trị liệu là xong .

1 lát sau, Dư Độc xuất hiện trước tầm mắt bọn Lâm Quân . Chỉ thấy tên này cao to đen hời, bèo lăm cũng cao tới 2m, người cực kỳ to con . Mặc 1 bộ áo giáp sáng ngời, tay cầm 1 cây kiếm to tổ bố . Tên này mặt mày hung ác, râu ria xồm xoàm, nếu nhìn vào thì không ai nghĩ tên này có 1 sở thích đặt biệt là sưu tập búp bê .

Dư Độc nhìn lướt qua bọn Lâm Quân, ồm ồm lên tiếng : bọn nhãi nhép các ngươi dám giết thuộc hạ của ta thì phải trả giá .

Lâm Quân thấy thẳng cha này còn bày ra vẻ trâu bò nên lên tiếng nói : anh mày cóc sợ tụi biến thái chơi búp bê .

Nghe tới đây, Dư Độc giật mình hỏi : tại sao ngươi biết ? Hắn rất là ngạc cmm nhiên, cái sở thích độc quyền này của gia đình hắn có ai biết đâu . Đây là 1 truyền thống được truyền lại từ đời ông cố tổ của hắn mà . Sao tên này lại biết được chứ .

Anh mày, trên thông thiên văn, dưới tường địa lý, còn biết bói toán, nhìn ngươi như thế là anh mày biết rồi . Lâm Quân thấy tên này có vẻ ngốc nên chém gió nói .

Sao ? thật à, ngươi biết bói toán hả ? bói cho ta tí đi, dạo này làm ăn sa sút quá . Dư Độc mừng rỡ lên tiếng nói, hắn rất là mê tín dị đoan nên làm việc gì cũng tìm thầy bói toán . Dạo này hắn làm ăn có vẻ sa sút nên muốn tìm 1 thầy bói toán hỏi, không ngờ ở đây cũng xuất hiện 1 tên .

***, cái này là chuyện gì đây, boss không đánh ta mà nhờ ta bói toán, có lộn không vậy . Lâm Quân buồn bực nghĩ, hắn chả hiểu chuyện gì xảy ra .

Nhưng chỉ 1 lúc Lâm Quân nở 1 nụ cười âm hiểm nói : được ta bói cho ngươi .

Lâm Quân tính dụ dỗ tên Dư Độc này, không đánh nhau đỡ phí sức, tên này có vẻ ngu ngu nữa chứ .

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 39: I Sexy And I Know It

Ngươi muốn ta bói cho đúng không ? Lâm Quân mỉm cười nói .

Ồ, ngươi bói cho ta đề, năn nỉ đó, không ta die mất . Dư Độc trưng ra 1 bộ mặt mà hẳn cho là đáng thương nói .

Ồ, đề anh .

Lâm Quân giả vờ cao thâm mặt trắc, đi xung quanh Dư Độc, xem xét từ trên xuống, rồi trầm giọng nói : không tốt, cực kỳ không tốt .

Hả? sao không tốt ?

Ngươi giết người nhiều lắm phải không ?

À đúng, mà sao .

Giết bao nhiêu rồi ?

À đại khái khoảng 1000 gì đó, lâu rồi ta không có đếm .

***, giết thật nhiều nha . Lâm Quân run lên, tên này đúng là 1 tên cùng hung cực ác .

Ồ, tại vì ngươi giết quá nhiều người nên bị các linh hồn đeo bám, không những thế áo giáp ngươi đeo, kiếm ngươi cầm đều bị nhiễm quá nhiều máu tươi nên ngươi xong rồi . Lâm Quân trầm giọng nói .

Ách, thế ta phải làm sao bây giờ ? Dư Độc kinh hãi nói, hẳn cũng hơi tin tin Lâm Quân rồi .

Ngẫm nghĩ 1 lát, Lâm Quân nói : anh không bói không công .

Ách, ta hiểu ta hiểu, đây là tài sản của ta . Dư Độc móc trong quần ra 1 túi tiền cực to đổ xuống đất, ít ra cũng được 1 triệu đồng .

Từng đồng tiền rơi loảng xoảng xuống đất, ánh lên màu vàng rực rỡ .

Lâm Quân thấy thế nhào vào túi tiền, tuy tiền thì hẳn nhiều nhưng cũng không có ai chê tiền nha . Khi bước tới gần thì Lâm Quân ngửi thấy 1 mùi thum thum, ặc là bốc lên từ đồng tiền . Nhớ tới lúc này Lâm Quân thấy Dư Độc móc tiền từ trong quần hẳn ra, Lâm Quân quay sang hỏi Dư Độc : sao đồng tiền có mùi thum thum thế .

Dư Độc đỏ mặt, gãi gãi tai nói : ta giấu ở quần trong, xin lỗi nhá, nãy đi đại chưa kịp rửa t rim .

F***, tên khốn khiếp sao ngươi giấu ngay cái của nợ của ngươi thế . Lâm Quân điên tiết chửi trong lòng .

Ồ, được rồi, giờ ta chỉ cho ngươi cách giải trừ nhá, rửa tai mà nghe . Cố nén buồn nôn, Lâm Quân nói tiếp . ***, đề anh cho mày xem, dám chơi trò dơ bẩn thế à .

Dư Độc gật đầu như gà mổ thóc, chăm chú lắng nghe .

Ngươi cởi áo giáp đi .

Dư Độc vội vàng làm theo .

Ném cây kiếm ra kia .

Theo quán tính, Dư Độc cũng làm .

Giờ chống 2 tay xuống đất, giờ 2 chân lên trời, chông cây chuối đề .

Giờ bò 2 vòng, sửa gâu gâu dê .

Dur Độc đang rầm rập làm theo bỗng nghe thấy, Dur Độc nhảy dựng lên nói :****, xạo bố mày à .

Ấy, ấy cái này là làm phép mà, người không tin thì thôi à, ta không ép . Lâm Quân bình thản nói, nhưng trong lòng buồn cười gần chết, ta thật là có khiếu nha .

Dur Độc nghe thấy, buồn bực làm theo, tuy lòng không muốn nhưng đâm lao thì phải theo lao thôi .

Sửa gâu gâu dê, làm giống chó vào .

Tốt tốt, bây giờ nhào lộn 2 vòng trên không nhá .

Được được, giỏi lắm, bây giờ múa cột 1 cái . Sao ? không có cột à, lấy kiếm làm cột dê .

.....

Lâm Quân cao hứng bùng bùng chỉ đạo Dur Độc làm các động tác phi thẩm mỹ . Tên Dur Độc là 1 tên cao 2m, giờ phút này trên người chỉ mặc 1 cái khố rách, đang uốn éo múa balê . Bọn Huyền Nạn đứng xung quanh xem buồn cười gần chết nhưng không hiểu Lâm Quân đang làm cái quái gì nên không dám cười, sợ làm hỏng kế hoạch của hắn .

1 lúc sau, khi Lâm Quân chỉ định Dur Độc thực hiện 1 động tác có độ khó cực cao, là dạng 2 chân ra, lấy tay vỗ vỗ vào t rim, ngẩng mặt nhìn trời, thốt lên 1 câu theo Lâm Quân : I sexy and I know it .

Sau khi Lâm Quân truyền âm giải thích cho cả bọn cái câu này thì không ai nhịn được cười nữa, đều bò lăn ra đất mà phì ra cười . Kể cả 2 con ma thú Bắc Cực và Lion đều ôm bụng nằm dưới đất, cười ra tiếng .

Cứ tưởng tượng 1 tên đực rựa, cao to đen hời, mặc mỗi cái khố rách hướng bạn làm động tác đó xem, bảo đảm bạn cười run rốn .

Dur Độc thì ngu ngơ chả hiểu cái gì xảy ra, sau cùng hắn mới nghĩ ra mình bị đem ra làm trò hài thì tức điên lên, mặt lúc trắng lúc xanh . Hết lớn nói : ****, bọn chán sống, dám đem bố mày ra chơi đùa à .

Ấy, thằng ngu cuối cùng cũng khôn ra, anh em lên . Lâm Quân không chút để ý cười cười nói .

Mọi người tuy đang ôm bụng cười đùa nhưng khi nghe Lâm Quân hô tất cả đều nghiêm túc tiến lên .

Lion là nhanh nhất, hướng tới Dur Độc cào cho hắn 1 trảo . Dur Độc cũng không phải hạng vừa nên né ngay . Nhưng hắn lại có cảm giác sau lưng đau nhói lên . Thì ra Huyền Nạn đã tới sau lưng Dur Độc, phang ngay 1 cái Như Lai Thần Chưởng vào lưng hắn . Dur Độc chưa kịp định thần thì những người khác đã tiến tới .

Bắc Cực là 1 con gấu nên sức trâu khôi nói, tiến thẳng tới trước mặt Dur Độc phóng cho hắn 1 cái < Đạn Thụ Vương > vào mặt . Đoàn Diên Khánh thì cầm cây nạng quen thuộc, chọt thẳng vào người tên Dur Độc .

5 phút sau, Dur Độc thảm hại nằm dưới đất . Lúc hắn mạnh còn đánh không nổi đám người này, huống gì bây giờ bị Lâm Quân lừa lột sạch quần áo vũ khí, còn nhảy nhót lung tung nữa chứ . 1 thân sơ học chưa kịp thì tiền ra đã bị đánh cho đo đát . Thật khổ, haiz, tại sao ta lại ngu như thế chứ .

Thấy Dur Độc nằm thảm hại dưới đất thì Lâm Quân cười cười hỏi : ề tên ngốc, người giấu búp bê ở đâu ?

F***, tao **** nói đây mày làm gì tao . Dur Độc điên tiết nói, búp bê là tài sản quý giá nhất của hắn đó nha . Sờ dĩ lúc trước hắn phản bội phái Cái Bang là do có 1 tên dám cả gan đánh búp bê với hắn nên hắn giết tên đó .

Ồ, ta biết . Lâm Quân nhàn nhạt cười nói, sau đó lôi ra vũ khí hoá học là 2 con chồn hôi .

Mọi người xung quanh thấy thế đều chạy ra xa xa, đặc biệt là Bắc Cực, nó quá sợ cái mùi khốn khiếp này rồi .

Lâm Quân lấy 2 con chồn dí dí vào mũi tên Dur Độc . Dur Độc chưa kịp nói thì 1 mùi hôi cmn thổi bay thẳng vào mũi hắn . Hắn ngay lập tức lên tiếng : ta sợ rồi, sợ rồi tha cho ta .

Ặc, có điểm nhanh nha, ta chưa làm gì mà . Lâm Quân đầu đầu nói, hắn tưởng lôi hết ra tên này mới sợ chứ .

Lâm Quân không biết là, vì có tính chơi búp bê từ nhỏ nên tên Dur Độc này có chiều hướng gay biến . Hắn cực kỳ sạch sẽ và sợ mùi hôi . Ngày tắm 5 lần, lúc này mấy đồng tiền có mùi thum thum vì Dur Độc hay nhét trong quần nhỏ, mà lúc này hắn mới đi wc xong nên dính lên 1 ít, hắn cũng chưa có kịp tắm nên mới có mùi hôi .

Được, khai dê, anh tha cho khỏi chết . Lâm Quân thu 2 con chồn vũ khí hoá học vào, hướng Dur Độc nói .

Ta giấu trong góc cái lều của ta . Dur Độc đau khổ nói, đó là tài sản truyền từ thời cha ông của hắn đó nha . Không đau lòng sao được, chẳng qua tên

này đánh trúng điểm yếu của hắn nên hắn mới phải buông xuôi . Haiz. Cuộc đời đen bạc .

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 40: Mắt Thần

Bọn nô lệ của Lâm Quân đi tới cái lều to nhất theo lời Dư Độc nói, khi quay về thì ai nấy đều tay xách nách mang trông chật vật không tả được . Ai nấy trên người đều mang rất nhiều búp bê .

Búp bê của Dư Độc có điểm nhiều, đếm sơ sơ cũng tầm 1000 con, đủ thể loại : búp bê Barbie, búp bê hoàng tử, công chúa. .... thậm chí có cả búp bê ách, búp bê tình dục, sau khi kiểm tra xong thì Lâm Quân cũng than thở tên Dư Độc biến thái .

Bỗng 1 tiếng nói vang lên : chúc mừng ngài đã hoàn thành nhiệm vụ . Sau đây là phần thưởng của ngài . Lâm Quân chỉ thấy trong tay nải của hắn xuất hiện thêm 1 vật phẩm mới và cộng thêm 1 tỷ đồng .

Xin hỏi ngài có quyết định cho Dư Độc trở thành nô lệ của ngài không . Giọng nói của hệ thống tiếp tục vang lên .

Ta đồng ý . Lâm Quân không thêm suy nghĩ gì hết, nói ngay .

Dư Độc đã trở thành nô lệ của ngài .

Lâm Quân nhìn trước mắt, chỉ thấy Dư Độc đang nằm dưới đất bỗng đứng lên, mang theo thần sắc cung kính tới trước mặt Lâm Quân quỳ xuống nói : chủ nhân .

Đứng lên đi, bây giờ ngươi gọi ta là thiếu gia, rõ chưa .

Vâng . Dư Độc đáp lời .

Đội Dư Độc đứng lên mặc lại áo quần xong, Lâm Quân chữa trị cho hắn, sau đó mang cả bọn tiếp tục đi luyện cấp . Vì mục tiêu mở ra công năng mới nên Lâm Quân rất là sốt sắn, không biết được công năng gì đây ?

Sau 1 tiếng đồng hồ giết quái vật vã thì Lâm Quân cũng lên tới cấp 70 . Hắn thầm nghĩ thế nào tên tiểu thần đèn cũng sẽ xuất hiện .

Không phải chờ đợi lâu, 1 bóng hình màu xanh chợt xuất hiện trước mắt Lâm Quân nói : ê kìa, chú lên 70 rồi, anh thưởng cho cái công năng mới .

What the công năng ? Lâm Quân mừng hóm lên tiếng, hắc 2 cái công năng trước xài thật là sướng nha, không biết là cái gì .

Công năng is the mắt thần . Tiểu thần đèn cười cười nói .

Mắt thần ? Lâm Quân nghi hoặc nói, công năng này cho làm cái gì ?

Ờ, mắt thần, anh không giải thích nhiều chú cứ xài thì biết, hắc bảo đảm chú sẽ giật mình .

Lâm Quân nghi hoặc không hiểu, đột nhiên mắt hắn mờ dần đi, 1 cơn đau cắt da cắt thịt truyền tới, hắn suýt ngã đi nhưng cơn đau đến nhanh đi cũng nhanh . Mới có 1s đã hết đau, hắn không hiểu nổi mờ mắt ra .

Trước mắt hắn thế giới thật khác lạ, hắn có thể nhìn thấy linh khí du động trong không khí, thế giới đột nhiên nhiều màu sắc hơn, thậm chí hắn còn phân tích ra được thành phần của linh khí . Lâm Quân quay sang nhìn tiểu thần đèn thì thấy trên đầu hắn hiện lên 1 đồng số liệu .

Tên : tiểu thần đèn .

Thể loại : linh hồn

Độ nguy hiểm : cực cao .

Tích cách : ham tiền, háo sắc .

Kĩ năng tinh thông : chém gió, cưa bom, Linh Hồn Gào Thét.....

Lâm Quân choáng váng mặt mày, không hiểu tại sao lại hiện lên số liệu như này, không lẽ là do mắt thần .

Lâm Quân quay sang nhìn mọi người xung quanh, thấy trên đầu ai cũng hiện lên số liệu, thông qua những số liệu này mạnh nhất là Đoàn Diên Khánh, còn

yếu nhất là Văn Trung Hạc . Lâm Quân tiếp tục tìm hiểu cái công năng này, nhìn xung quanh cái gì cũng có số liệu, kể cả 1 tảng đá, ngọn cỏ .....

Tiểu thần đèn cười cười nhìn Lâm Quân nhìn quanh nhìn quẩn, sau đó lên tiếng hỏi : sao ? giật mình không .

Lâm Quân giật mình, thấy tiểu thần đèn hỏi bèn trả lời : cũng giật mình, mà cái này thì có cái gì tốt ?

Àch, chú ngu thế, xem anh được thì xem phụ nữ được, hắc hắc . Tiểu thần đèn cười dâm nói .

Ồ, mà có cái gì tác dụng . Lâm Quân vẫn nghi hoặc, xem phụ nữ được thì sao, cũng có tác dụng gì đâu .

Ngu quá, ít ra chú biết nó mất zin hay chưa, haha, tính cách nữa, chú thích em nào thì cứ dựa vào đó mà tán . Tiểu thần đèn nhò nhét vào đầu Lâm Quân 1 mớ ý nghĩ hèn hạ của hắn .

Lâm Quân nghe thế gật đầu lia lịa, cứ nghĩ tới cái cảnh tán được em nào xinh xinh thì Lâm Quân đã chảy 2 hàng nước miếng .

2 tên dâm tặc chụm đầu vào bàn tán về các em cực phẩm mỹ nữ, hồn nhiên không để ý xung quanh mọi người trở mắt mà nhìn . Liên tục các từ ngữ dâm tặc vang lên từ miệng của 2 tên . Sau cùng, chém gió đã mệt mỏi thì Lâm Quân thấy hơi mệt mệt nên đành thoát ra đi ngủ . Trước khi ra ngoài cũng không quên đưa cho Diệp Nhị Nương “ búp bê 7 màu “ dùng để ấp trứng .

Sáng hôm sau, mặt trời lên tới đỉnh thì Lâm Quân mới đứng dậy đi ra khỏi lều . Hắn không thấy còn ai cả, chỉ còn mỗi panda nằm ngáp ngáp dài . Lâm Quân nhìn thấy trước lều có 1 tờ giấy báo mọi người đã tiếp tục đi giết ma thú và 1 phần ăn sáng chưa cho hắn .

Lâm Quân cố gắng ăn hết bữa ăn xong thì bắt đầu xuất phát lên đường, tiếp tục con đường săn giết ma thú đầy vinh quang .

Lâm Quân quen đường cũ, không thèm luyện cái gì kỹ năng võ vắn mà chỉ chăm chăm xài vũ khí hoá học . Hắn gặp con ma thú nào cấp 6 trở lên là trói vào 1 chỗ, sau đó xài vũ khí hoá học đe dọa thu làm pet . Hầu hết tất cả ma thú đều sợ cái món này, chỉ 1 ngày Lâm Quân đã thu được 3 con pet khá mạnh, phân biệt là 1 con sói đen, 1 con chim đại bàng, và 1 con trâu rừng . trong 3 con này thì trâu rừng mạnh nhất đã đạt tới cấp 7, có thể nói tiếng người, còn 2 con còn lại chỉ ở cấp 6 . Lâm Quân lần lượt đặt tên cho 3 con là Wolf, Eagle và Buffalo .

Ngày hôm nay Lâm Quân cũng thể nghiệm được sức mạnh của Đại Địa Võ Sĩ, có thể nói là mạnh gấp mấy lần võ quân, đây là sự thay đổi về bản chất . Khi tấn giai đại địa võ sĩ thì cơ bản câu thông được với tự nhiên, sức mạnh tăng lên cực kỳ rõ rệt .

Lâm Quân sướng khoái cả lên, lúc đầu hắn đi kiếm ma thú cấp 7 luyện tay, nhưng cũng là đánh không lại, hắn không tài nào phá được phòng ngự của những con ma thú đó nên bực tức, bắt buộc đi hắn mới đi xài vũ khí hoá học .

Sau 1 thời gian suy suy nghĩ nghĩ thì hắn mới phát hiện ra mình chưa có vũ khí, chỉ xài mỗi tay không nên thua là phải . Cho dù tay có mạnh như thế nào cũng không đánh lại ma thú có 1 lớp da dày thịt béo . Phải biết là ma thú cùng cấp có phòng ngự gấp 10 lần con người, Lâm Quân đánh không lại là phải .

Lâm Quân thầm quyết tâm sau khi vào thế giới TLBB phải kiếm 1 vũ khí tiện tay mà xài . Trước giờ trong thế giới TLBB hắn cũng chỉ toàn xài tay, hắn không có quen xài vũ khí .

Thấy thời gian đã đến lúc tập trung, Lâm Quân cười lên người Buffalo, thu 2 con còn lại vào thế giới TLBB rồi chạy tới điểm tập trung .

Khi chạy tới đó thì mọi người đã lục tục quay lại, chỉ thiếu Đặng Tùng và Thi Giang, chắc hắn là đánh đã chiến a . Lâm Quân dâm tặc nghĩ, hướng mọi người chào hỏi .

Lâm Quân ngồi xuống, dựa đầu vào gốc cây, xuất thần hút thuốc . Hắn nhìn mọi người xung quanh đều hiện lên 1 dãy số liệu, cái này cũng thật là biến thái nha, cái gì nhìn cũng ra .

Lâm Quân nhìn quanh 1 lúc, mạnh nhất trong này là Hoàng Khải và Thiên Vũ, còn yếu nhất là Sát . Nhưng trong số liệu của Sát có 1 ít thứ làm Lâm Quân khá lưu tâm .

Tên : Sát

Thể loại : hậu duệ người xayda và người ác quỷ .

Độ nguy hiểm : thấp

Tính cách : lạnh lùng, vô cảm .

Kỹ năng tinh thông : côn pháp .

Lâm Quân lâm vào trầm tư, tộc ác quỷ là tộc gì, hắn mới nghe lần đầu .

Đang trầm tư thì Thi Giang và Đặng Tùng đã trở về, khi nhìn về phía Thi Giang thì có 1 chuỗi số liệu làm Lâm Quân cực kỳ ngạc nhiên .

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 41: Kiếp Nạn Của Các Ma Thú

Nhìn sang Thi Giang, 1 dãy số liệu hiện lên trên đầu Thi Giang .

Tên : Trần Thi Giang

Chủng loại : con người

Độ nguy hiểm : thấp

Tính cách : thân thiện, điên điên

Tình thông : đặt bẫy .

Tâm tình trạng thái : ta có cảm giác đã ngộ nhận tình yêu với Đặng Tùng, thì ra đó chỉ là tình thân thôi sao, ta hoang mang quá .

Tình trạng quan hệ : làm người yêu Đặng Tùng

Số liệu tình cảm : tình cảm với Đặng Tùng đang từ từ giảm .

Chưa bóc tem

.....

Lâm Quân thấy có thêm 4 dòng , hần không khỏi nghi hoặc, xem đàn ông thì không có, tự nhiên xem phụ nữ thì nhiều thêm mấy dòng . Đặc biệt là cái dòng cuối cùng, chưa bóc tem nữa mới sock chứ, xem ra tên tiểu thần đèn chính lại rồi .

Xem tới dòng tâm tình của Thi Giang thì Lâm Quân trầm buồn bực, xem ra huynh đệ ta tình cảm cũng không tốt rồi, haiz hỏi thế gian, tình là chi ?

Lâm Quân xem thế định bụng sẽ nói cho Đặng Tùng, nhưng không biết phải nói thế nào . Hần cũng chả biết có nên xen vào hay là để huynh đệ tự mình nhận ra đây . Haiz. Thật buồn bực .

Lâm Quân ôm 1 bụng tâm sự cố gắng nuốt cho xong bữa ăn sau đó chui thẳng vào lều, tiếp tục tiến vào thế giới TLBB .

10 ngày sau .

Ngao hú (huynh đệ, biết tin gì chưa) 1 con ma thú báo nói .

Ngao ? (cái gì) 1 con ma thú cáo chín đuôi hỏi lại .

Ngao ngao hú ngao (hôm qua Trư huynh lọt vào tay tên ôm bom hoá học rồi) ma thú báo buồn bực nói .

Ngao ? (what the f***)

Ngao ngao hú hú (xác thực là thế, trư huynh chết chắc rồi, haiz)

Hú hú hú ngao (ta trốn đây, ta không ở đây nữa)

Ngao hú ngao hú (người tính đi đâu, đừng phải 2 cái nhóm bá đạo với thần kinh càng chết)

Ngao hú hú hú (kệ mịa, bỏ thà rơi vào tay bọn chúng còn hơi đừng tên ôm bom hoá học)

Khoảng 10 ngày trước, khi mọi ma thú trong rừng đang sống yên yên ổn ổn thì xuất hiện 3 nhóm người đáng ghét . Chuyên đi giết ma thú, chuyện này thì cũng không có gì là lạ bởi vì con người và ma thú đều là kẻ thù trời sinh nên giết nhau là chuyện như cơm bữa . Chủ yếu là cái cách giết của bọn hần làm cho các ma thú cực kỳ khinh bỉ .

Nhóm thứ 1 là 1 tên ôm bom hoá học, hề hần gặp con ma thú nào mạnh mẽ là lao vào đánh nhau. Nếu hần đánh thắng bạn, vậy chúc mừng, bạn thật may cmn mần không phải chịu dần bom hoá học phía sau .

Nhưng nếu hần thua, thì cũng chúc mừng bạn luôn, bạn sẽ phải chịu dần bom hoá học quy mô nhất từ trước tới giờ, hần sẽ thừa lúc bạn không đề phòng ném các thứ dơ bẩn lên người bạn . Sau đó nếu bạn ngất hần sẽ trối bạn lại tra tấn bạn bằng thành phẩm bom hoá học . Nếu bạn không chịu làm pet của hần, chắc hần sẽ chết vì mùi hôi .

Mà nói về cái thành phẩm đó thì bất cứ ai cũng sẽ không rét mà run run, nào là chồn hôi, S***, nước thánh. .... Có 20 chiến sĩ ma thú, vì không chịu khuất phục mà được ban tặng vinh dự ngâm s*** xuống mồ, haiz dù chết cũng thành 1 con ma chuyên đi ăn s*** . 20 con ma thú đó đã được cộng đồng ma thú trong rừng này thống nhất trao tặng vinh dự “ anh hùng ma thú “ .

Nhóm thứ 2 được mệnh danh Bá Đạo . Đi tới đâu bá đạo tới đó, làm bất cứ gì cũng rất bá đạo . Gồm 2 tên, kĩ thuật không sai nhưng cực kỳ bá đạo . Hễ gặp con ma thú nào mà bọn hần thích là quyết tâm bám riết không tha, đánh không lại thì chạy, chạy xong quay lại tiếp tục đánh . Đã thế cách nói chuyện của bọn hần làm mọi ma thú cực kỳ buồn bực .

Nếu các người thành tâm muốn biết . Ngao (biết cái chym)

Thì chúng ta sẵn sàng trả lời . Ngao (trả lời cái ***)

Để đề cao tinh thần chính nghĩa . Ngao hú (nghĩa cái ***)

Để bảo vệ những người dân nghèo khổ . Ngao hú hú (liên quan gì tới bố mày)

Chúng ta đại diện cho những nhân vật thực thi công lý . Hú hú (kệ mịa mày chứ)

Đây bá đạo nhưng gây ngất lòng người . Ngao ngao ngao (bố biết tụi mày bá đạo rồi, thế có đánh không ***)

Lê Thiên Vũ . biệt danh Phong Đạo .

Hoàng Khải . biệt danh Lôi Bá .

Tổ hợp Phong Lôi Bá Đạo chính là chúng ta .

Ngao hú (****, tao *** cần biết, có đánh không)

Cách nói chuyện này cực kỳ làm những con ma thú buồn bực, tới cấp 5 bọn chúng đã mở ra linh trí, có thể hiểu tiếng người, chẳng qua là không trả lời được, nếu trả lời được bọn chúng đã chửi um lên rồi .

Nếu bạn chịu khó nghe bọn chúng nói hết, vậy chúc mừng, cơ bản là bạn chỉ ăn 1 ít đau khổ thôi . Còn nếu không, vậy xin chia buồn . Nếu con ma thú nào dám cắt ngang lời bọn này nói thì 2 tên này sẽ lao lên đánh 1 trận, không chết không thôi, nếu đánh không lại thì chơi chiêu âm hiểm . Chơi chiêu không xong thì bọn này gọi tên ôm bom tới giúp . Sau đó là 1 chuỗi ngày đau khổ của con ma thú đó .

Có 10 con ma thú vì không chịu nổi nhiệt của bọn Thiên Vũ đã anh dũng hi sinh . Số là bọn nó dám cắt ngang lời bọn Thiên Vũ nói, sau đó 2 tên Thiên Vũ lao lên quần ẩu bọn nó . Khi bọn nó đã nằm bẹp dưới đất thì Thiên Vũ nói : ***, dám cắt ngang phần giới thiệu của bố à, đáng chết, không biết được nghe anh mày giới thiệu là vinh dự cỡ nào à . 10 Con ma thú đó nghe xong đều buồn bực mà chết, trước khi chết trong lòng còn rủa thảm : ***, bọn mày nói mắc ói, sao bắt ta phải nghe, ***** .

Nhóm thứ 3 mệnh danh thần kinh có vấn đề . 2 tên trong nhóm này cực kỳ thích đánh nhau, hễ mà gặp con ma thú nào đều tiến lên đánh . Gặp con ma thú nào mà mạnh quá thì kêu 2 nhóm kia tới giúp .

Nếu bạn thua hoặc giả vờ thua bọn này thì chúc mừng, bạn chỉ bị 1 ít vết thương thôi, không có chuyện gì xảy ra .

Nếu bạn cậy mạnh, đập bọn chúng, bảo đảm bọn chúng sẽ chạy trốn chết . Sau đó kéo 2 nhóm kia tiến tới quần ẩu bạn . Sau đó chắc chắn kết quả của bạn sẽ khá thảm .

Đã có 4 chiến sĩ vì anh dũng phản kháng mà chết . 4 con ma thú đó khá mạnh nên bị 2 tên này chăm sóc đặc biệt, cứ câu kéo 4 con ma thú này đánh nhau . 4 con ma thú này vì sợ 2 nhóm kia nên đành bồi tiếp, không may là 2 tên này quá biến thái, ngày nào cũng tìm bọn nó đánh nhau . Sau 1 thời gian bồi tiếp quá mệt mỏi 4 con ma thú này quyết tâm phản kháng, không may 4 con ma thú này bị cả 3 nhóm quần ẩu nên đã quy tiên . Trước khi quy tiên cũng không quên lôi tổ tông 18 đời bọn này ra hỏi thăm ân cần .

Không phải bọn ma thú không nghĩ tới tụ tập lại phản kháng, bọn chúng cũng đã thử 1 lần đó thôi . Chẳng qua lần đó Lâm Quân triệu tập hết nô lệ và ma thú đi ra, sử dụng toàn các chiêu thức âm hiểm tàn sát ma thú . Lần đó bọn ma thú treo mất 10 con cấp 6, gần 1000 con cấp 5 và vô số kẻ các đẳng khác .

Đợt đó Lâm Quân đổi ở tiểu thần đền 1 đồng Viagra, đầu độc những con ma thú nào dám tới gần . Haiz, đánh nhau làm sao được khi mà trong đầu chỉ nghĩ tới XXOO . Thậm chí có con ma thú không thèm đánh mà quay sang hấp (hấp diêm) đồng đội trong lúc đánh nhau nên thất bại là điều dễ hiểu .

Sau đợt đó bọn ma thú đành sống trong dầy vò và đau khổ, không còn con nào nghĩ tới phản kháng nữa .

Sự dầy vò diễn ra trong vòng 10 ngày thì bọn Lâm Quân đột nhiên rời đi . Không phải nói, các ma thú cao hứng như thế nào . Bọn chúng tổ chức tiệc tùng 5 ngày 5 đêm .

Nước mắt chan hoà cùng niềm vui, bọn chúng vui quên cả trời đất . Có những con ma thú già vì vui quá mà đột quỵ chết, trên mặt còn lộ ra 1 nụ cười vui vẻ .

Cuối cùng cũng đi, tạ ơn thú thần, cảm tạ người đã che chở cho chúng con . Bọn ma thú trong lòng phi thường cảm ơn thần của bọn chúng . Đồng thời cũng âm thầm ghi nhớ khuôn mặt của bọn Lâm Quân, nếu có gặp lại thì chạy trước nói sau .

Còn bọn Lâm Quân, vì thời gian nhập học đã đến gần nên mọi người đều gấp rút lên đường, ai cũng phi thường cao hứng tuy không tăng lên khả năng chiến đấu nhưng dù sao trình độ âm hiểm và mật dạy của bọn hắc cũng lên rất nhanh . Bọn hắc hồn nhiên không biết rằng đã để lại cho các ma thú trong khu rừng này 1 bóng ma sâu tới chừng nào .

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 42: Ngôi Làng Hoang Phế

Lâm Quân tâm trạng phải nói là cực kỳ vui sướng, khi lên tới vip 7 thì hắc có thể thu phục được 20 con pet . Trên đường đi hắc đã bắt được tổng cộng thêm 5 con là Bắc Cực, wolf, buffalo, eagle, và 1 con heo rừng hắc đặt tên là pig .

Hầu như hắc đã tìm kiếm cả khu rừng mới được mấy con mạnh nhất này, đa phần đều là cấp 6, chỉ có buffalo là cấp 7 . Nếu bắt thêm mấy con nữa thì thành đội quân ma thú cnnr, xem thằng nào dám đụng anh . Lâm Quân vừa đi vừa tự sướng nghĩ, thỉnh thoảng còn cười hắc hắc . Người xung quanh cứ gọi là rét run cả người .

Khi trời đã về chiều thì bọn Lâm Quân nhìn thấy xa xa có 1 ngôi làng . Cả bọn định bụng tiến vào đó để nghỉ ngơi . Lâm Quân ra lệnh cho các con pet thả nhanh cước bộ để mau mau đến nơi .

Nhưng khi đến nơi, đập vào mắt là 1 cảnh hoang tàn . Ngôi làng này chỉ là 1 làng nhỏ, chắc là đã bỏ hoang rất lâu rồi, xung quanh chỉ toàn là phế tích . Các mảnh vụn của gỗ văng khắp nơi, cả làng không có một bóng người .

Bọn Lâm Quân thấy thế nhưng vẫn tiến vào làng, ít ra có mái nhà che mưa che gió .

Sau 1 thời gian tìm kiếm thì cả bọn tìm được 1 ngôi miếu hoang . Cả bọn tiến vào thu dọn 1 lát rồi bày đồ ăn ra . Đồ ăn chỉ là 1 ít thịt nướng mà mọi người sẵn thú có được và 1 ít rau quả dại nhặt ven đường . Ở trong rừng lâu như vậy mọi người cũng đã quen, không có kén cá chọn canh như lúc trước nữa .

Hoàng Khải vẫn động thủ nấu nướng, tay nghề của tên này là khá nhất, ai ai cũng công nhận như thế . Cho dù là Thi Giang cũng bó tay chịu thua .

1 lát sau, mùi thịt nướng bay khắp nơi, mọi người nuốt nước miếng ừng ực . Lâm Quân cho tay vào định bóc 1 miếng thì Hoàng Khải phát hiện nói : chưa chín đâu, chú em đợi tí đi .

Áy, ta có điểm đối . Lâm Quân đỏ mặt nói, xác thực đồ ăn thực thơm, hắc chảy cả nước miếng .

1 lúc sau, đồ ăn đã chín tới, mùi thơm bốc lên ngày càng nhiều, ai nấy đều cầm lấy phần của mình . Mời cả nhà xơi cơm . Lâm Quân nói rồi cắn 1 miếng .

Cách . 1 tiếng động vang lên, Lâm Quân chỉ cảm giác cắn răng vào răng chứ không kèm theo miếng thịt nào . Lâm Quân nhìn trên tay mình, ôi thôi, miếng thịt đâu rồi .

Hắc có chút phát mộng, rõ ràng là tay ta cầm miếng thịt mà . Bỗng 1 loạt tiếng cách cách vang lên, mọi người quay mặt ngơ ngác nhìn nhau . Ai cũng không hiểu có chuyện gì xảy ra, 1 s trước còn cầm miếng thịt, 1 s sau thì miếng thịt bay mất .

Miếng thịt đâu rồi, ***** Hoàng Tùng bực mình mắng .

Ta không biết, miếng thịt của ta cũng mất rồi . Thiên Vũ trả lời với 1 giọng không kém phần tức tối .

Nhìn xem xung quanh có ai không, ta không tin miếng thịt biết bay . Lâm Quân bình tĩnh nói, đồng thời bảo mọi người chia ra tìm kiếm .

1 lát sau, mọi người đồng loạt quay lại nhưng không thấy có cái gì khả nghi . Đột nhiên Lâm Quân nhìn nhìn xung quanh thì phát hiện thiếu mất 1 người . Thi Giang đâu rồi ?

Đi sau lưng ta mà . Đặng Tùng nói .

Sau lưng người làm gì có ai ? Lâm Quân nghi hoặc nói .

Cái gì ? Đặng Tùng quay phắt lại nhìn, không có ai . Lúc này rõ ràng Thi Giang đi phía sau ta mà, sao tự dưng biến mất được . Đặng Tùng kinh hãi nói .

Có điểm tà môn, trước là thịt giờ là người, tự nhiên biến mất, không lẽ ở đây có cái gì ? Lâm Quân bình tĩnh nói, hẳn không tin 2 thứ này đột nhiên biến mất, chắc hẳn là có ai đó hoặc cái gì làm chuyện này .

Không được ta phải đi tìm Thi Giang . Đặng Tùng nói rồi bước đi, Thi Giang là người rất quan trọng với hắn, hắn không muốn cô ta xảy ra chuyện gì cả .

Lâm Quân bước tới ngăn lại, bình tĩnh đi huỳnh đệ, giờ phút này phải bình tĩnh, chúng ta cần tìm hiểu xem cái gì gây ra chuyện này đã, chứ người đi người biết kiểm bằng cách nào .

Đặng Tùng đầu tranh tư tưởng 1 lúc rồi gật đầu, xác thực bây giờ phải bình tĩnh .

Lâm Quân ngẫm nghĩ 1 lát rồi triệu tập wolf ra, sói là 1 loài động vật có mũi rất thính, hẳn sẽ điều tra ra được chỗ của Thi Giang .

Đại ca, có chuyện gì ? Wolf truyền âm hỏi Lâm Quân .

Lâm Quân không trả lời mà quay sang Đặng Tùng hỏi : người có vật gì của Thi Giang không ? đưa cho nó ngửi thử .

Đặng Tùng hai mắt sáng lên, tìm kiếm hết trong túi đồ có vật gì không . 1 lát sau hắn đỏ mặt lúi ra 1 thứ . Ách, là quần lót .

What the f**** ? cả bọn kinh hãi trần trối nhìn, cái này cũng được sao .

Ồ, có cái này thôi, ta ăn trộm của Thi Giang đó, anh em giữ bí mật chút nhá . Đặng Tùng mặt mày đỏ bừng nói, cái này hôm trước hắn chôn từ túi đồ của Thi Giang ra, định bụng giữ làm kỉ niệm, nếu không phải lúc này quá nguy cấp hẳn cũng không dám lôi ra .

Mọi người nghe thế đều cười cười nhìn Đặng Tùng bằng 1 ánh mắt chỉ đàn ông mới hiểu .

Huỳnh đệ, mạnh dữ ha, yên tâm ta giữ bí mật cho . Thiên Vũ cười đều đều nói .

Phó bang chủ, ngài thật mạnh . Ngọc Tú cười nói, trong đôi mắt bắn ra nòng đậm ý dâm .

Lâm Quân cũng dở khóc dở cười, ặc thằng này thật biến thái, giờ ta mới biết đó nha . Nhưng việc chính quan trọng hơn, hắn truyền âm cho Wolf nói : người tới ngửi rồi tìm người này cho ta .

Wolf nghe thế, điển tiết nắng : con lạy bố, bố đi mà ngửi, là quần lót đó .

Ặc, sao người không ngửi . Lâm Quân cũng bó tay truyền âm nói .

****, dơ thế ai mà thêm . Wolf trả lời ngay không suy nghĩ .

Ồ, mà của người con gái mà người kêu xinh đó, không ngửi hả ? Lâm Quân cười đều đều nói, Wolf là 1 con sói dâm tặc, khi nhìn thấy Thi Giang thì nó đã phán : đại ca, ta trúng tiếng sét ái tình rồi a .

Thật không ?

Thật, giúp anh đi, lát anh cho cái căn cốt đan mà găm . Lâm Quân dụ dỗ nói, hắn phát hiện căn cốt đan là 1 thứ mà bọn ma thú rất thích ăn, cái đó giúp chúng nó thoán thai hoán cốt, ăn càng nhiều càng có nhiều chỗ tốt .

Wolf nghe thế, 2 mắt sáng như chuông đồng, nó thích ăn cái đó nhất . Thôi ta liều, dù sao ngửi 1 chút thôi . Wolf mang theo bộ dạng liều chết lao vào cái quần lót, đưa mũi ngửi ngửi . 1 lát sau, như bắt được cái gì đó, nó truyền âm : đại ca, bên này .

Wolf lao đi như tên bắn, bọn Lâm Quân vội vàng chạy theo . Đặng Tùng vừa chạy cũng không quên cất món quà tinh thần này vào túi .

1 lát sau, wolf dừng lại . Phía trước chỉ là 1 bức tường, wolf truyền âm nói : đại ca, tới đây thì tịt rồi .

Chắc là có cơ quan gì đây, chứ làm sao mà tịt được . Lâm Quân suy nghĩ rồi đưa cái đèn ra soi . Thế giới này có 1 loại đèn gọi là ma pháp đèn, chỉ cần truyền vào 1 ít nguyên khí là đèn sẽ sáng .

Lâm Quân soi xung quanh thì không thấy có gì lạ, chỉ là 1 bức tường trống không . Xung quanh nằm ngổn ngang bàn ghế . Chợt Lâm Quân phát hiện 1 điểm khả nghi .

Tất cả đồ dùng trong ngôi miếu đều phủ đầy bụi, chỉ có cái chỗ bàn ghế này là không . Tuy bọn chúng nằm ngổn ngang nhưng có thể thấy trên mặt không có 1 tí bụi bặm nào . Có lẽ là được lau chùi thường xuyên .

Không lẽ ở đây có người sống . Lâm Quân nghĩ thầm, 1 mặt tiếp tục tìm kiếm cơ quan . Tại sao bàn ghế này lại nằm ngổn ngang, theo đạo lí nếu lau chùi thường xuyên thì chắc hẳn phải được dựng lên chứ .

Mọi người, lật cái bàn này lên . Lâm Quân nói, nếu có cơ quan, hẳn là nằm dưới cái bàn, bởi vì xung quanh toàn tường là tường, không có 1 điểm gì khả

nghi cả .

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 43: Đêm Nay Ta Cùng Xếp Hình

Ầm . Cái bàn đã bị bọn người Lâm Quân lật lên, chỉ thấy dưới đất có 1 cái móc, chắc hẳn là dùng để kéo cái cửa ngầm này lên . Lâm Quân tiến tới kéo cái cửa lên, các bậc thang hiện ra ngay trước mắt, Lâm Quân cầm ma pháp đèn tiến vào trong, đi xuống bậc thang . Mọi người phía sau cũng đều đi theo .

Lâm Quân âm thầm cảm giác đi phía trước, 1 bậc 2 bậc rồi 3 bậc . Bọn Lâm Quân cứ đi mãi đi mãi, cầu thang này thật là dài . Sau khi đếm tới 1000 bậc thang thì mọi người mới đi hết .

Mọi người đều là người tập võ nên cơ bản cũng không có mệt lắm, chỉ cảm thấy hơi mỏi chân, làm cái thang dài như vậy làm mất thời giờ của bọn họ .

Trước mặt là 1 đại sảnh, xung quanh lấp lánh ánh đèn, tuy không được sáng lắm nhưng miễn cưỡng cũng có thể nhìn rõ mọi vật .

Đại sảnh xung quanh treo rất nhiều lồng sắt, trong đó chỉ toàn xương là xương, nhìn kĩ hẳn là xương các loài ma thú . Có 1 số lồng sắt, ma thú ở trong chưa có chết, nhìn lại thì thấy 1 số loài ma thú rất mạnh mẽ, đều là cấp 7 cấp 8, chúng nó đang kêu gào thảm thiết và tuyệt vọng .

Lâm Quân đa đầu run lên 1 phát, ta chộc phải ai thế này, ma thú cấp 8 cũng bắt được, cmm chứ . Nhưng mà cấp 7 là nói được rồi, sao không con nào nói chuyện nhỉ, Lâm Quân thầm nghĩ hoặc .

Ở giữa đại sảnh là 1 bồn máu cực kỳ to lớn, đồ thủy tinh có chút chuyển sang đen, chắc hẳn là máu của ma thú . Phía trên bồn máu có 1 cái cầu . Ở đó có 1 lão già cầm chai lọ như nghiền cứu cái gì đó, lão hồn nhiên không để ý tới bọn Lâm Quân .

Lão già này râu tóc bạc phơ, cái trán đã bị hói, mặc 1 bộ quần áo màu trắng nhưng đã nhiễm vô số vết đen đen, hẳn là rất lâu ngày chưa thay đồ rồi . Lão già này quá chú tâm, như điên ấy, chỉ thấy 1 lúc lão hưng phấn kêu lên, còn lúc thì kêu gào thảm thiết .

Bọn Lâm Quân cứ đứng đó nhìn lão già, tạm thời không biết phải làm gì .

Lão già sau 1 lúc nghiền cứu, như có điều chợt nhớ ra nói : hehe, ta quên mất, pet của ta mới bắt về 1 nữ nhân, hắc hắc, phải giải trí tí mới được .

Đặng Tùng nghe thấy thế định vọt ra nhưng Lâm Quân ngăn cản lại nói : bình tĩnh, xem lão già này làm gì .

Lâm Quân vừa nói vừa thi triển “ thập diện mai phục “ có thể đưa tất cả người xung quanh tàng hình, tối đa được 12 người . Tuy lão già này không có để ý nhưng bọn họ vẫn muốn cẩn thận .

Lão già này vẫn không để ý tới bọn họ, chỉ thấy lão chạy qua 1 bên bắt các đèn ma pháp sau đó lão thoát y . Từng món từng món đồ rơi xuống, bọn Lâm Quân chỉ thấy cổ họng nhón nhón, xem tí phun ra . Da lão già này rất nhăn nheo, đặc biệt là cái chân thứ 3 của lão, nhìn nhăn nhúm như 1 con giun sắp chết . Cả bọn đều thầm nghĩ không biết lão già này giải trí như nào khi mà con giun sắp chết .

Lão già chỉ tay vào 1 bên nói : nước .

Tức thì từ trong tường có 1 vòi nước đưa ra chảy thẳng xuống mặt lão.

Ách, nước nóng . Lão già kêu thét lên, chắc hẳn là nước quá lạnh .

Vù, nước đổi thành nước nóng . Ách, nước lạnh . Lão già kêu lên thảm thiết, nước nóng chảy xuống chắc 100 độ C, làm da lão già này đỏ bừng như thịt heo luộc .

Nước lạnh .

Ách, nước nóng .

Lạnh

Nóng .

.....

Lão già này làm bọn Lâm Quân phát mộng, cứ nhảy lên nhảy xuống như con chơi chơi, lão già ngu ngốc này không biết kêu nước vừa sao .

Sau cùng lão già này cũng nhận ra : ách, ta quên, nước vừa vừa . Lão nói xong thì vòi nước đã chuyển thành vừa, không nóng lắm cũng không lạnh lắm . Lão bắt đầu tắm tấp kỳ cọ khắp thân mình, đồng thời cũng không quên cất giọng ca ma chê quỷ hờn, 1 giọng the thé vang lên từ miệng lão .

em biết em muốn anh

quá rõ ràng là anh cũng muốn em luôn

vậy tới bên anh đi

xoá bỏ khoảng cách giữa 2 ta đi nào

hãy lác đi em

***, anh thích cách em di chuyển

cho anh đi

anh thừa biết em muốn gì

đây là vị trí

là nơi thần thánh

không ai cho anh cảm giác như cách em làm

em biết thần thương của anh mà

đã cho anh hạ gục biết bao nhiêu phụ nữ

làm on tha thứ, anh không có ý thô lỗ đâu

nhưng đêm nay ta cùng xếp hình

em xếp chứ

nhưng đêm nay ta cùng xếp hình

em xếp chứ

nhưng đêm nay ta cùng xếp hình

.....

Bọn Lâm Quân có điểm ngốc trệ, không tưởng tượng được là lão già này lại xoắn như thế, hát những từ ngữ thật là dâm tặc, còn kêu xếp hình nữa chứ . Người mà không hiểu còn nghĩ lão đang chơi trò chơi xếp hình, là 1 trò chơi của con nít .

Lão già vừa hát vừa kì cọ khắp người, cứ đến cái đoạn xếp hình là lão lại vuốt ve tiểu huynh đệ của lão, bộ mặt thì cực kỳ dâm dăng . Lâm Quân có 1 loại xúc động muốn lao lên đập thẳng già này nằm xuống, đánh cho chết xong nói : *****, người có cần phải dâm như thế không, nhường phần cho người ta dâm với chứ .

Nhưng nghĩ đến Thi Giang chưa biết sống chết như nào thì Lâm Quân đè nén cái cảm giác này xuống . Chợt Lâm Quân nhớ ra 1 chuyện, mở ra mắt thần dò xét về phía lão . Lâm Quân đã hỏi tiểu thần đèn cách tắt mở, bởi vì lúc nào cũng mở thì quá phiền toái .

Tên : Trần Như Nhộng

Chủng loại : con người

Độ nguy hiểm : trung bình

Tính cách : mê nghiên cứu, dâm dê

Tính thông : bóc tem phụ nữ , xếp hình

F****, cái quái gì thế này . Tên thì cực kỳ quái, chắc cha mẹ thằng cha này nghèo quá nên mới đặt tên con như thế, ít ra cũng không tui thân . Còn cái tính thông mới sock chứ : bóc tem là như nào, không biết thằng già này đã hại bao nhiêu người rồi . Lâm Quân buồn bực nghĩ thầm, thằng già này thật là biến thái .

Lão già tắm xong, mặc 1 bộ quần áo trắng mới tinh, cũng có chút gọi là tiên phong đạo cốt . Nếu không nhìn thấy cái cảnh lúc này, chắc hẳn bọn Lâm Quân cũng nghĩ như thế . Chỉ thấy lão già đi tới trước, cầm lên 1 viên thuốc cho vào mồm nuốt xuống .

1 chuyện làm bọn Lâm Quân kinh hãi đã xảy ra, chỉ thấy dưới quần lão đột lên 1 cục to tướng, chắc chắn là t rim đã ngoài 30 cm . Bây giờ Lâm Quân đã hiểu tại sao lão này tinh thông bóc tem phụ nữ, có thần khí như thế phụ nữ nào mà không bóc được .

Ta sẽ chôm viên thuốc đó, Lâm Quân nghĩ thế cười hắc hắc liên tục, tiếng cười cực kỳ âm hiểm .

Lão già quay ra nói : pet, đem gái tới cho ta . Không biết là lão ta nói với ai .

1 lát sau, 1 con thú đột nhiên xuất hiện . Chỉ thấy nó là 1 con khỉ, trên tay vác 1 người, đúng là Thi Giang .

Con khỉ này người rất nhỏ, chắc hẳn nó là thứ lúc này đã cướp thịt của bọn Lâm Quân . Con khỉ vác Thi Giang tới trước mặt lão già . Chỉ thấy lão già trên mặt hiện lên nét dâm tà nồng đậm, cười dâm nói : hehe, lâu lắm rồi anh mới thấy đàn bà, đã thế còn xinh như này nữa chứ .

Mất thấy lão già tiến gần tới Thi Giang, bọn Lâm Quân cũng không nhin nổi nữa, bắt đầu ra tay, ai cũng không nhìn được cái cảnh cóc ghè đòi ăn thịt thiên nga .

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 44: U Ảnh Linh Hầu

Kháng Long Hữu Hối.

Lâm Quân lao nhanh như 1 tia chớp tới ngay bên cạnh lão già, từ bàn tay bay ra 1 cái đầu rồng màu hoàng kim bắn thẳng về phía lão . Đây là chiêu thức mà Lâm Quân mới học được trong thế giới TLBB, sau khi lên tới vip 7, hẳn có thể học tập tất cả chiêu thức của 10 môn phái, vì thời gian có hạn nên hẳn lựa chọn phái võ công của phái Cái Bang để học trước . Ở thế giới cũ hẳn rất là hâm mộ tuyệt kỹ của Cái Bang, bây giờ hẳn đã được thoả mãn ước nguyện bấy lâu .

Lão già chỉ cảm thấy 1 cỗ lực lượng hướng phía mình phóng tới, lão già tránh ra ngay, quát lớn : chuột nhất phương nào dám đánh ông mày .

Phi Long Tại Thiên . Lâm Quân không đáp mà ra tiếp 1 chưởng hướng phía mõng của lão già . Khi ra tuyệt chiêu thì Lâm Quân tự động thoát khỏi trạng thái tàng hình nên lão già phát hiện ra ngay . Khi lão thấy Lâm Quân thì đôi mắt sáng lên như đèn xe, nói : hehe, anh đang cần 1 vật thí nghiệm mới, không nghĩ tới tự dưng có 1 thằng lòi ra .

Lão già cười cười . Hoá ra . Lão gầm lên 1 tiếng, dưới chân lão hiện ra 2 bánh xe lửa phóng thẳng về phía Lâm Quân . Lâm Quân né ngay, không ngờ lão già nhìn có vẻ sắp xuống lỗ này cũng là Đại Địa Vô Sĩ, nhưng lúc này tại sao Lâm Quân không cảm giác được thực lực của lão, chắc hẳn lão có bí pháp che dấu thực lực . Lâm Quân âm thầm kinh hãi, quay ra quát : anh em, lên . Đồng thời hẳn cũng triệu tập 1 đám nô lệ và ma thú ra ngoài .

Lão già trầm nghĩ hoặc, không biết Lâm Quân nói với ai, đột nhiên 1 cái boomerang to tổ bố từ hư không hiện ra bay thẳng vào mặt, quá cùi bắp . Lão kinh thường né ra, chưa kịp định thần gì cả thì 1 cây kiếm to như cái cột nhà chọt thẳng vào mặt lão . Lão tuy kinh hãi nhưng vẫn tránh né kịp . Vì Thiên Vũ và Hoàng Khải chỉ mới là võ quân nên tốc độ cũng không nhanh lắm .

Hống . 1 tiếng trâu rừng vang lên, bỗng lão thấy trước mặt có 1 con trâu toàn thân màu trắng, có cái sừng màu bạc, đôi mắt màu đỏ thẩm húc thẳng về phía lão . Cái ****, lão già thầm đổ mồ hôi lạnh, cái quái gì thế này, từ đâu lòi ra nhiều thằng thế . Lão chật vật né tránh Buffalo, dù sao Buffalo cũng là ma thú cấp 7, tương đương với đẳng cấp đại địa võ sĩ nên lão không dễ dàng tránh né như lúc này nữa .

Chưa kịp đứng vững thân người thì liên tiếp chiêu thức đánh ra như thủy triều, bọn Lâm Quân và đám nô lệ, cả ma thú nữa, 1 đám người hội đồng 1 người . Lão già chỉ chật vật né tránh được 2 phút, sau 2 phút lão đành nhắm mắt xuôi tay, không thèm phản kháng nữa . ***, ta chộc phải ai thế này, ***, 1 đám hội đồng người già, các người không thấy các người mất dạy à .

Bọn Lâm Quân thì chả thèm quan tâm cái gì gọi là kính già yêu trẻ, cứ ra tay tận tình, bởi vì cả đám thấy lão già này quá biến thái nên đặc biệt chăm sóc . Nhất là Lâm Quân, qua 2 kiếp người vẫn còn zin nên cực kỳ ghen tỵ với lão già này, ai kêu lão tinh thông bóc tem phụ nữ chi .

Bốp bốp binh binh

Á , á tha cho ta, tha cho ta .

.....

Sau 1 loạt tiếng kêu gào thảm thiết thì bọn Lâm Quân rút cuộc đã ngừng tay, chỉ thấy lão già nằm thảm hại trên mặt đất, nhìn không ra hình người, chỉ

thoi thóp thờ . Lão già không ngừng trừng mắt oán độc nhìn Lâm Quân .

Nhìn cái ***, tin anh đánh tiếp không lão biến thái . Lâm Quân hăm dọa nói .

Lão già nghe thế dừng ánh mắt lại, nhưng trong lòng thì thầm rủa Lâm Quân, chột lão nhớ ra gì đó hét lên : pet, cứu ta .

Vù 1 tiếng, lão biến mất như chưa từng xuất hiện . Ai nấy đều ngơ ngác mà nhìn, không hiểu chuyện gì xảy ra .

Là con khi đó . Lâm Quân ngấm ngấm 1 lát rồi nói, lúc nãy hắn thấy con khi nhưng cũng không có để ý lắm, không ngờ con khi này lại nhanh như thế . Chột hắn thấy trên mặt đất có vết máu kéo dài, chắc là vết máu của lão già kia .

Đuổi theo vết máu, wolf, người rồi đuổi theo mau .

Dạ, đại ca . Wolf đi tới trước đưa mũi người sau đó nhanh như chớp bắn đi . Bên này .

Theo ta, Lâm Quân nói rồi nhảy lên người wolf . Mọi người xung quanh nghe thế cũng đều chạy theo .

Trên đường vết máu kéo dài không dứt, tuy con khi đó nhanh nhưng chắc hẳn trí thông minh cũng không cao, không biết xóa dấu vết trên đường đi . 1 lát sau, vì tốc độ của wolf cũng khá nhanh mà con khi vì cố theo lão già nên tốc độ chậm hơn hẳn, chỉ thấy phía trước có 1 bóng dáng màu bạc không ngừng chạy . Lâm Quân thầm kinh hãi, tốc độ vác theo lão già đã không kém gì wolf rồi, không biết bình thường thì tốc độ của nó ghê gớm tới cỡ nào, trách không được mà nó có thể cướp giật thịt trước mặt bọn Lâm Quân .

Lâm Quân khai mở mắt thần nhìn về phía nó, hắn rất muốn biết con khi này là loài gì .

Tên : khi con

Chủng loại : U ảnh linh hầu

Độ nguy hiểm : thấp

Tính cách : tính nghịch, tham ăn

Tính thông : tốc độ

What the f***, U ảnh linh hầu à . Lâm Quân than trong lòng, u ảnh linh hầu này thì hắn cũng đã từng nghe nói qua .

Nghe nói trong truyền thuyết có thần hầu, được sinh ra từ đất . Thần hầu khi sinh ra trời đất biến sắc, nhật nguyệt ảm đạm . Nghe nói thần hầu có 1 sức mạnh vô địch là tổ tiên của tất cả các loài hầu trong thiên địa . Thần hầu sinh ra rất nhiều con cháu, trong đó có cả U ảnh linh hầu, tuy không phải loài khi mạnh nhất, nhưng cực kỳ nổi danh về tốc độ . Nghe nói U ảnh linh hầu khi trưởng thành có khả năng trở thành thần thú . Không hiểu sao ngay tại đây lại xuất hiện 1 con, mà còn chưa trưởng thành nữa chứ . Nếu trưởng thành thì Lâm Quân chỉ có chạy trốn chết, thần thú nha, hất xi 1 phát là hắn treo tại chỗ rồi .

Lâm Quân tìm kiếm tư liệu trong đầu, sau đó trong mắt bắn ra 1 tia lửa nóng mãnh liệt, nhất định ta phải có được nó . Đoạn Lâm Quân ra lệnh cho wolf nói : nhanh lên ku, anh mà tóm được nó anh cho ku thêm 1 đồng căn cốt đan mà gãm .

Ban thường tắt có dừng phu . wolf nghe thế, trong cổ họng nuốt nước miếng ừng ực, truyền hết 12 thành công lực vào chân lao lên như 1 tia chớp . Lâm Quân cũng không có nhân rồi, từ trên tay bay ra 1 loạt chiêu thức, hắn muốn tóm con khi đó rồi mới thu phục .

Tuy con khi đã kí khế ước với lão già kia nhưng Lâm Quân có cách giải trừ khế ước mà không tổn thương ai cả . Ai kêu hắn có tiểu thần đèn chi, cái này nếu chơi game là siêu cấp mã hack đó nha .

Lâm Quân đồng thời cũng truyền âm cho các nô lệ và ma thú, không cần đuổi theo, mau mau lên phía trước chặn đường .

1 truy 1 đuổi chạy như điên . Con khi khổ không tả được, cố gắng lão già đã mệt mà Lâm Quân còn truy phía sau lưng không tha . Đã thế thỉnh thoảng còn chường vài chường về phía nó nữa chứ . Nếu biết nói, con khi giờ phút này đã chửi um lên . Nó biết tại Lâm Quân mạnh nên không dám dừng lại, nó chỉ có sợ trường là tốc độ thôi, chứ thật thì đánh nhau chả bằng ai . Cũng giống như 1 vận động viên chạy đường dài bị 1 tên võ sĩ đấm bốc đuổi vậy, tuy tốc độ của vận động viên nhanh nhưng làm sao đánh lại võ sĩ đấm bốc được, làm sao dám dừng lại được .

Lâm Quân vừa đuổi vừa gây áp lực cho nó, đồng thời cười cười âm hiểm . Sắp tới chỗ mai phục rồi hehe .

Đoạn Lâm Quân truyền âm cho Huyền Nạn bảo : kéo lưới .

Con khi đang chạy cực lực chỉ thấy dưới chân đột nhiên truyền ra 1 chấn động không hiểu, trong lòng còn có cảm giác bất an nữa . Nhưng vì nó còn quá nhỏ nên không hiểu được mấy cái này .

Vù 1 phát . từ dưới đất kéo lên 1 cái lưới to, bó chặt con khi và lão già vào lưới . Con khi vùng vẫy dẫy giụa nhưng rất tiếc là không thoát ra được .

Cái tấm lưới này Lâm Quân cũng đổi ở chỗ tiểu thần đèn, dùng để săn bắt ma thú nhưng còn thừa lại . Không nghĩ tới bây giờ lại có tác dụng .

Con khi đây giữa 1 lát thì cảm thấy buồn ngủ, chợt nhắm mắt lại . Nó đã quá mệt mỏi rồi, chỉ muốn làm 1 giấc thôi .

Trong lưới Lâm Quân còn bỏ thêm ít thuốc mê loại nặng nữa, không biết bao nhiêu con ma thú đã dính phải chiêu âm hiểm này của hắn . Hầu hết những con ma thú hắn tóm được đều xài cái chiêu này .

Thấy thế Lâm Quân đắc ý cười không thôi . Ta thật là giỏi nha hehe .

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 45: Thu Phục, Rạn Nứt

Lâm Quân bước tới kéo tấm lưới xuống, chỉ thấy giờ phút này U ảnh linh hầu nằm ngủ ngon lành, ngón tay cái đặt trong miệng mút mút, bên mép còn có nước dãi chảy ra . Thật là 1 chú nhóc đáng yêu . Lâm Quân cảm thán nói. Bên cạnh con khi chính là lão già, bây giờ cũng đã ngất đi vì mất máu quá nhiều .

Lâm Quân chia tay, bắn 1 cái trị liệu thuật vào người lão già . Bây giờ lão không thể chết được, nếu lão chết thì U ảnh linh hầu cũng đi theo luôn . Khi đã khí khê ước với ma thú, nhằm tránh ma thú phản bội, có kèm theo điều kiện là nếu chủ chết đi thì ma thú cũng chết theo . Lâm Quân chưa thu phục U ảnh linh hầu và lấy viên siêu cấp viagra lúc này nên không thể cho lão già này chết được .

Đoạn Lâm Quân mang cả con khi và lão già vào thế giới TLBB . Ở trong đó mới có thể nhờ tiểu thần đèn giải trừ khế ước được . 1 đạo ánh sáng trắng loé lên, lão già và con khi đã biến mất . Chờ ta ở đây, ta đi có việc 1 chút . Lâm Quân nói rồi cũng biến mất theo .

Vl, người đầu rồi . Thiên Vũ kinh ngạc thét lên, tự nhiên sống sờ sờ lại biến mất, không biết là xài tà pháp gì, hắn hãm mộ muốn chết nha . Nếu có chiêu này hắn sẽ bày trò làm ảo thuật trộm mấy em gái xinh tươi .

Không sao, bang chủ đi có việc rồi, cứ đợi đi . Huyền Nạn lên tiếng nói, hắn biết Lâm Quân đi đâu nhưng cũng không nói cho bọn Thiên Vũ biết .

Ờ, vậy chúng ta đợi . Thiên Vũ chân chờ 1 lát rồi nói, tuy hắn tò mò nhưng cũng hiểu là mọi người đều có bí mật riêng nên cũng không dò hỏi Huyền Nạn .

Thế giới TLBB,

Giảm giá tí đi đại ca . Lâm Quân đau khổ cầu khẩn .

Cút, giá này rẻ quá rồi, chú không làm mất quyền lợi ráng chịu . Tiểu thần đèn nói không chút lưu tình .

Đại ca, bữa em đưa anh 1 đồng jav rồi mà, anh xem chưa đã hả ? Lâm Quân tiếp tục cầu khẩn nhưng trong bụng không ngừng rửa thầm tên tiểu thần đèn dâm dê .

Xem chán rồi, giờ chú có đổi dùm anh không ? tiểu thần đèn tặc tặc cười nói .

Giảm tí đi anh, 100 đĩa làm gì mà nhiều thế, anh xem tình phẩm được rồi, xem chi mấy cái hàng cùi cùi, anh xem nhanh quá diễn viên cũng đóng không kịp nữa là . Lâm Quân đành năn nỉ tiếp, hắn không muốn bỏ ra 1 tỷ để mua phim jav cho thằng cha này đâu .

Tình phẩm hả, như thế nào ? Tiểu thần đèn mắt sáng trưng như đèn ô tô, nước miếng tèm lem nói .

Thì chân dài tới nách, lông nách dài tới chân, da trắng, mặt xinh, tình tr... à quên chung tình, gọi cảm, trong phim không những xếp hình mà còn là xếp hình nghệ thuật, đầy đủ cốt truyện nội dung . Lâm Quân nước bọt tung bay nói, đồng thời nhớ lại những phim bắt hủ đã từng xem, kiểu như kim bình mai, cướp biển, nhục bộ đoàn, siêu anh hùng..... Vừa nghĩ vừa diễn tả cho tiểu thần đèn nghe .

Được chú đổi cho anh ít anh xem, vẫn 100 phim . Tiểu thần đèn không đợi được nữa, nghe Lâm Quân chém gió 1 hồi thú huyết đã sôi trào . 2 mắt sáng trưng, tiểu huynh đệ đã nâng cao đầu .

Ấy đại ca, hàng tình phẩm ít lắm, chỉ có khoảng 50 phim thôi, anh cần thì em đổi, bảo đảm hay hơn mấy cái kia nhiều . Lâm Quân tiếp tục dụ dỗ tên ngu ngốc thấy gái là tt lên não này .

Ờ thôi được, đổi dùm anh xem mà không phê là chết chú . Tiểu thần đèn tà tà cười nói .

Lâm Quân giờ phút này trong tâm đau khổ gần chết, hắn đang thầm rửa 18 đời tổ tông bọn đạo diễn biến thái . Vì là đổi phim không có chọn lựa nên lần trước tiểu thần đèn vớ phải 1 đồng phim biến thái . Nào là cú có gai, nào người vs thú..... Sau khi xem 1 đồng phim như thế tên tiểu thần đèn mới điên lên, quyết tâm trị Lâm Quân, hắn cứ nghĩ Lâm Quân chơi hắn nên đổi phim như thế . Còn Lâm Quân thì oan gần chết oan còn hơn cả Thị Kính, bữa

đó vì vội vàng nên đôi đại chứ không có nhìn cho kỹ, ai biết là bọn đạo diễn biến thái vậy đâu. Haiz, kể ra hần còn trong sáng chán.

Sau 1 thời gian đau khổ, vắt hết chất xám trong não ra mới nghĩ được đúng 50 phim, đoạn Lâm Quân kêu tiểu thần đèn đúng tên phim mà đôi. May mắn là chỉ tốn 1 ít tiền.

1 lát sau, Lâm Quân được như ý nguyện, đã thu phục được U ảnh linh hầu, còn tiểu thần đèn thì vội vàng chạy đi xem phim mới, biến mất còn nhanh hơn cả gió.

Đồ chết tiệt, đồ tt lên não, đồ nào tàn, đồ..... Lâm Quân điên tiết đứng tại chỗ không ngừng rửa thầm, tự nhiên hần phải tốn tiền và chất xám đôi phim cho tên dâm dê này. Mà không hiểu thằng cha này coi làm gì nhỉ, hần có phải người đâu? không lẽ vì không làm gì được phụ nữ nên coi cho an ủi đồ tui thân, đêch đúng cmnr. Lâm Quân gật gù liên tục, tự cho là đúng. Đồng thời trong tâm cũng thấy tội tội tiểu thần đèn.

Ó, ta chưa chết. Chợt bên cạnh 1 tiếng nói rõ to vang lên, phá tan sự yên tĩnh, thì ra là lão già dê kia. Lâm Quân quay đầu lại nhìn.

Ê, thằng nhóc nguoi đưa ta đi đâu thế, thả bố mày ra, nếu không bố chém cả họ nhà mày. Lão già hung hăng nói, chưa ý thức được cái tình trạng bây giờ của lão.

Nghe thế Lâm Quân ngạc nhiên 1 chút, thằng này không ý thức được bây giờ hần là tù nhân của anh à. Mà kệ, tự nhiên anh đang buồn bực lại có chỗ phát tiết, thật là buồn ngủ gặp chiếu manh nha.

Lâm Quân không thèm nhiều lời vô ích, đi tới túm đầu lão già lên, sau đó là 1 tràng tiếng động từ tay đánh vào thịt kèm theo 1 số tiếng kêu thảm thiết. Lão già bây giờ đã bị phế võ công, làm gì còn sức mà phản với kháng, chỉ đành nhắm mắt tận hưởng sự massage nghệ thuật từ Lâm Quân, thỉnh thoảng còn không quên kêu thét xả bớt nỗi đau da thịt.

Vì phòng ngừa lão già này phản kháng nên lúc này Lâm Quân cũng tiện tay phế sạch võ công của lão, dù sao đại địa võ sĩ cũng không phải là yếu đuối nha.

1 lát sau, khi đã phát tiết đủ thì Lâm Quân ném lão già này xuống đất, cười cười nói: thực sảng khoái.

Lão già bay theo 1 vòng cung đẹp mắt, cắm đầu xuống đất, từ trong miệng trào ra 2 hàng máu tươi kèm theo vài cái răng cửa. Ông ộc, ông ộc.

Chết cmnr, chưa tìm được viagra. Bây giờ Lâm Quân mới nhớ ra chuyện quan trọng, lúc nãy đập thằng cha này dữ quá, không biết có chết chưa. Hần chạy tới chỗ lão già, lật lão lên thì ôi thôi, về với chúa cmnr.

Lâm Quân buồn bực lục lọi túi đồ của lão, hy vọng tìm được viagra, nhưng tiếc là chả thấy cái gì hết. Sau cùng không kiếm được gì hữu ích, hần đành đem chôn lão, dù sao người cũng chết rồi, tuy làm ác hơi nhiều nhưng cũng được quyền về với đất mẹ.

Tuy không kiếm được gì thêm nhưng dù sao có được U ảnh linh hầu cũng đủ thỏa mãn rồi, làm người không thể quá tham lam nha. Lâm Quân cảm thán nói. Hần hồn nhiên quên đi lúc này là ai có cảm hứng với cái đồng viagra nhất, ai nhẫn tâm đi lục đồ người chết.

U ảnh linh hầu bây giờ vẫn chưa có tinh lại, vì tác dụng của thuốc mê quá ghê gớm nên Lâm Quân đành đi ra ngoài trước. Nghĩ cách thu phục sau.

Ánh sáng loé lên, đưa Lâm Quân ra ngoài.

Ở bên ngoài,

Đặng Tùng cầm tay Thi Giang thấp giọng an ủi: em đừng buồn chưa có chuyện gì mà.

Hix, sém nữa em bị hấp rồi, anh đã hứa là bảo vệ em mà. Thi Giang nước mắt giàn dụa, nỉ non nói.

Tại con thú kia quá nhanh, mà dù sao chúng ta cũng cứu được em rồi còn gì. Đặng Tùng buồn bực nói, hần không hiểu Thi Giang bị sao, lúc tỉnh dậy cứ như người khác, trách mắng hần không ra cái quái gì.

Hừ, nếu không có Lâm Quân thì sao anh cứu được em, người em yêu phải là 1 người mạnh mẽ cơ. Thi Giang cảm ràm nói, dù sao thì cô ta đã nhận ra tình cảm với Đặng Tùng chỉ là tình thân nên quyết tâm chia tay, việc hôm nay chính là 1 cái cơ tuyệt vời.

Hừ, dù anh không thể so với đồ biến thái như Lâm Quân, anh cũng sẽ bảo vệ được em. Đặng Tùng buồn bực nói, dù hần không bằng Lâm Quân nhưng Thi Giang cũng không nên đánh giá hần kém như thế chứ.

Phải không? Lâm Quân đã lên đại địa võ sĩ rồi đó, người ta thật mạnh mẽ. Thi Giang nói, đôi mắt còn ánh lên 1 tia sùng bái cường giả.

Đặng Tùng hừ lạnh 1 tiếng, coi như cam chịu. Xác thực thời gian này vì quá ham mê nữ sắc nên tiến bộ không bằng Lâm Quân. Hần thầm nhủ sẽ cố gắng cho Thi Giang sáng mắt ra. Tuy hần không mạnh bằng huynh đệ hần, nhưng ít ra sẽ không kém nhiều lắm.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 46: Tài Phú

Lâm Quân hiện ra đúng lúc Đặng Tùng vừa nói xong . Hắn cũng nghe được cái câu cuối cùng, trầm nghĩ không biết có chuyện gì . Lâm Quân không hiểu mà cũng chả buồn hỏi, chuyện gia đình người ta xen vào làm gì .

Ngươi về rồi . Thiên Vũ đứng lên nói, trong mắt bắn ra sự thèm thuồng mãnh liệt .

Ồ, cợt, về rồi thì sao ? . Quái thằng này bị sao thế . Lâm Quân nhìn thấy đôi mắt của Thiên Vũ cảm thấy khó hiểu, sao thằng này lại nhìn mình với ánh mắt như này nhỉ, không lẽ hắn thích đàn ông .

Người anh em, ngươi bày ta cái chiêu biến mất như lúc nãy được không ?

Ồ, làm anh cứ tưởng . Lâm Quân thờ phào 1 hơi, trong đám bạn mà có 1 đứa gay hơi nguy hiểm nha .

Không được, đây là độc môn bí kíp của anh .

Ờ, vậy thôi . Thiên Vũ trầm tư vọng nhưng cũng không nói gì, hẳn hiểu là 2 bên cũng chưa thân nhau lắm nên không ai đại đột truyền chiêu thức bí mật ra ngoài . Đặc biệt là cái chiêu này có thể trở mảy em xinh đẹp .

Các ngươi tìm xung quanh xem có gì hay hay không . Lâm Quân ra lệnh cho bọn Huyền Nạn nói .

Vâng, bang chủ .

Mọi người cũng đều toả ra xung quanh để tìm kiếm, còn Lâm Quân quay lại cái hồ máu chỗ có mấy cái lồng lúc nãy, xem xem có thể thu phục được mấy con ma thú trong lồng ra không, dù sao chúng cũng khá mạnh .

Lâm Quân tiến dần tới cái lồng đầu tiên, bên trong là 1 con ma thú có lẽ thuộc họ mèo, giờ phút này trên người nó không có chỗ nào là hoàn hảo, chần chịt vết thương, có những vết thương còn rất mới . Khi thấy Lâm Quân thì con ma thú này gào lên đầy tuyệt vọng, đôi mắt nó nhìn Lâm Quân như muốn nói rằng hãy giải thoát cho nó . Lâm Quân trong lòng tràn đầy khó hiểu, rõ ràng con này là ma thú cấp 7, tại sao không nói được chữ .

Ê, ngươi có nói được không ?

Nghe thế con ma thú há mồm ra, chỉ thấy trong miệng nó đã mất đi cái lưỡi . Tới đây thì Lâm Quân cũng đã hiểu, trầm nghĩ giết đúng người a, chết đi cho rảnh nợ . Tuy ma thú với loài người là thiên địch với nhau nhưng cũng không cần thiết phải ác như thế này chứ .

Nếu ta chữa được cho ngươi, ngươi theo ta không ?

Nghe thế trong mắt con ma thú ánh lên 1 sự hy vọng mãnh liệt, cũng kèm theo 1 ít nghi hoặc, tình trạng cơ thể của nó nó hiểu hơn ai hết, làm sao để chữa trị như vậy được chứ . Dù sao nó cũng bị lão già đó tra tấn đã 3 năm rồi . Nhưng nghi hoặc thì nghi hoặc, nó vẫn cứ gật đầu xem như nào .

Thấy thế Lâm Quân tiến tới, phá tan cái lồng sắt ra rồi đưa tay trị liệu cho con ma thú . Con ma thú chỉ cảm thấy từng đợt sinh mệnh lực truyền vào người nó, trong phút chốc nó cảm thấy vết thương trên người mình biến mất, nhìn bằng mắt thường cũng thấy rất rõ các vết thương khép miệng lại rồi lành hẳn . Nó còn cảm thấy cái lưỡi đã mất bấy lâu nay cũng mọc ra lại, tuy không hiểu tại sao Lâm Quân làm được như thế nhưng nó cũng cực kỳ vui mừng .

Lâm Quân nhìn thấy thế thì chỉ cười cười, sau 3 năm thí nghiệm thì tác dụng của chiêu thức trị liệu của Nga Mi hẳn hiểu hơn ai hết . Cho dù là chết rồi, nếu chưa quá 5 phút hẳn còn có thể cứu sống chứ đừng nói mấy vết thương nhai nhếp này .

Ân nhân, ta quyết định đi theo ngài hỗn (lẫn lộn) . Con ma thú sau khi đã lành hẳn thì lên tiếng nói, giờ phút này nó thực sự phục Lâm Quân rồi, vết thương nó chịu đựng 3 năm qua đã được khôi phục hết . Trầm nghĩ nếu đi theo người này ít ra không chết được .

Lâm Quân gật gật đầu, con ma thú đã thật tâm đi theo hắn thì không cần phải ký khế ước gì cả, bởi vì độ trung thành của ma thú là rất lớn, chỉ cần hắn không chết, con ma thú này sẽ đi theo hắn suốt đời . Ma thú là động vật có tâm tư rất đơn thuần, chỉ cần được nó nhận là chủ thì nó sẽ đi theo suốt đời .

Ngươi có tên không ?

Dạ không, xin chủ nhân ban tên .

Con ma thú này có vẻ là 1 con mèo rừng nên Lâm Quân đành đặt cho nó 1 cái tên đơn giản và dễ gọi là Cat .

Từ bây giờ ngươi tên là Cat .

Vâng, chủ nhân . Cat vui mừng nói, sau cùng thì nó cũng có tên rồi .

.....

Sau 1 tiếng đồng hồ, nhờ vào thủ đoạn cùng loại, Lâm Quân chỉ thu được thêm 2 con ma thú cấp 8 nữa, phân biệt là 1 con Ma Vãn Hắc Hồ, 1 con Hoa Ban Báo, đặt tên lần lượt là Tiger, Cougar. Mấy con còn lại thì hoặc quá yếu hoặc không muốn đi theo hắn, Lâm Quân cũng không có cưỡng cầu lắm, dù sao hôm nay thu được thêm 4 con ma thú là hắn vui gần chết rồi, trong đó có cả U ảnh linh hầu quý hiếm nữa chứ. Tính đi tính lại binh đoàn ma thú của hắn cũng được 11 con rồi, chưa tính vợ Lion và con nó, cả cái trứng rồng sắp nở nữa chứ.

Lâm Quân trong lòng cao hứng, vừa đi vừa hút thuốc, bộ mặt phờn không chịu được, đoạn hần nhớ tới 1 việc quay sang hỏi Cat : người có biết lão già này giấu tiền đâu không ? sao ta tìm hoài mà không thấy .

Bẩm chủ nhân, ta không biết nhưng ta thấy lão hay đi vào 1 chỗ kì quái, có thể là cất ở đó cũng nên . Cat ngẫm nghĩ hồi lâu rồi nói .

Được dẫn ta tới đó .

Theo chỉ dẫn của Cat, Lâm Quân tới cái góc lúc này mà lão già tắm, dưới đất vẫn còn 1 vũng nước . Ở đâu ?

Trong góc hình như có cơ quan, chủ nhân tìm thử xem, ta thấy lão này hay ẩn ẩn vào tường rồi đột ngột có cánh cửa mở ra .

Lâm Quân nghe thế tiến tới đặt tay lên vách tường tìm kiếm, sau 1 lúc hần cũng tìm ra . Chỉ thấy 1 chỗ lõm ta từ vách tường, nếu không để ý cơ hồ không tìm được, bởi vì chỗ lõm này nhô ra rất nhỏ . Lâm Quân ấn tay vào chỗ đó .

Ầm, ầm, cọt cọt kẹt kẹt .

Đột nhiên vách tường ngay chỗ lòi ra kéo lên trên, chỉ thấy trước mắt tối đen như mực . Lâm Quân cảm đèn ma pháp tiến vào trong, đồng thời cũng truyền âm cho Huyền Nạn kêu tất cả tập trung tại đây .

Khi tiến vào trong thì Lâm Quân chỉ thấy đây là 1 căn phòng khá lớn, trong phòng trần đầy đồng vàng óng ánh, có cả vũ khí, bí kíp, da ma thú..... Nhưng chủ yếu là Lâm Quân còn thấy cả 1 đồng sách và 1 cái lọ hơi bị to có ghi ở ngoài là : siêu cấp Viagra .

Lâm Quân mừng húm chạy tới, hẳn muốn cái này lâu rồi, không ngờ là lão già này lại giấu ở trong này . Lâm Quân cầm cái lọ lên quan sát . Chỉ thấy rất nhiều chữ trên cái lọ, khi ghé mắt lại nhìn thì Lâm Quân thấy .

Thành phần : t rim Long, t rim Ngựa.....

Công dụng : nhất trụ kinh thiên, đánh đâu thắng đó.....

Cách sử dụng : nuốt vào là xong .....

Chống chỉ định : phụ nữ có thai và cho con bú .

Đọc kỹ hướng dẫn trước khi dùng.

f***, cái quái gì thế này, sao thành phần toàn là t rim không thể, đã vậy còn toàn là t rim các loài động vật quý hiếm nữa chứ, ặc ặc, thật biến thái nha .

Lâm Quân coi xong mở nắp ra xem, sau khi xem xong chỉ muốn mắng to 2 tiếng : DM

Thì ra trong lọ không còn 1 viên nào cả, chắc hẳn cái viên lúc nãy lão già kia sử dụng là viên cuối cùng rồi, Lâm Quân khóc không ra nước mắt, tổn công như thế mà chả được cái gì.

Lâm Quân không có biết là lão già này yêu sinh lí từ nhỏ nên mới quyết tâm nghiên cứu ra cái phương thuốc này, sau cùng thì lão cũng thành công nhưng xài lâu như thế thì cũng hết mắt rồi . Nói cho đúng thì chỉ có lão già này chế được siêu cấp Viagra , mà Lâm Quân thì lỡ cho thằng cha này về tây thiên mất rồi nên hắn đành hòng tìm được viên thứ 2 .

Di nhiên là điều này Lâm Quân còn không biết, nếu biết chắc chắn hẳn hô to mình ngu ngốc, chưa hỏi ra ngô ra khoai đã giết lão già . Phí mất 1 phương thuốc mà đàn ông thêm muốn .

Lâm Quân trầm buồn bực nhưng cũng không có cách nào khác, đành thu mấy thứ còn lại vào nhẫn trữ vật rồi tính sau.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net.**

Chương 47: Đẹp Trai Có Gì Là Sai

10 ngày sau, trước cổng Saigon thành .

1 đám chừng 7 người đang đứng lăm la lăm lét trước cửa thành, ai nấy đều trùm kín mặt, chỉ để lộ ra 2 đôi mắt .

Mọi người xung quanh tuy thấy thế nhưng cũng không có kỳ quái lắm, dù sao ở thế giới này là thế giới võ học nên mọi người ăn mặc thiên kỳ bách quái, không có kiểu gì là không chơi được .

Tất nhiên cái đám này là bọn Lâm Quân rồi, còn về phần tại sao không dám đường đường chính chính đi vào thành chúng ta phải quay lại 3 ngày trước .
3 ngày trước,

Khi bọn Lâm Quân tức tốc lên đường cho kịp giờ thì bỗng phát hiện trước mặt có 1 cái xe ngựa chờ hàng, chuyện cũng không có gì nếu Lâm Quân không nhận ra cái xe ngựa đó .

Sau 1 lúc âm thầm quan sát, Lâm Quân đã nhận ra cái xe ngựa đó giống y chang cái xe lúc trước hắn đã đánh cắp của thằng cha lãnh chúa Lê Thiếu Phong Saigon thành .

Chắc hẳn trong cái xe đó là cá, *** ăn thịt lâu quá rồi kiếm chút cá ăn cải thiện vậy . Nghĩ thế Lâm Quân kêu mọi người dừng lại, ngồi xuống nói nhỏ :

Anh em, có hàng, ta đi cải thiện bữa ăn đi .

What? Hàng gì ? Thiên Vũ thắc mắc hỏi .

Cá . Lâm Quân cười cười nói .

Cá, cá đâu ? Bọn Thiên Vũ nước miếng tèm lem nói, tuy Hoàng Khải tay nghề nấu ăn khá ngon nhưng gần cả tháng toàn thịt với rau, ai ai cũng thấy nhạt miệng nuốt không vô, bây giờ có cá hỏi sao cả đám không chảy nước miếng .

Đó, đó, cá đó . Lâm Quân âm hiểm cười cười chỉ tay vào chiếc xe ngựa đằng kia nói .

Sao ngươi biết trong đó có cá ? Thiên Vũ hỏi lại, trong lòng khó hiểu, tại sao thằng này lại biết .

Lâm Quân đành chém gió tứ tung kể lại chuyện lúc trước chôm cá, khi nghe tới tên lãnh chúa Lê Thiếu Phong thì Thiên Vũ mới hít 1 hơi lạnh nói : ***, cái này của thằng cha đó mà ngươi cũng dám cướp à ?

Tại sao không dám ?

Ặc, chúng ta sắp tới lãnh địa của hắn học đó . Thiên Vũ vừa nói vừa đổ mồ hôi, nếu bị phát hiện chắc chết quá .

Thì sao? Ta chôm 1 lần rồi, thêm lần nữa có sao đâu, với lại trường học không phải là nơi hắn có thể quản. Lâm Quân cười nói, vì mục tiêu cao cả là cải thiện bữa ăn hắn quyết tâm rồi . Thật ra hắn có thể đổi từ trong thế giới TLBB ít cá cơ, có điều tên tiểu thần đèn nói tốn công tốn sức nên không thêm đổi dùm, theo ý thằng cha đó là có vài con cá cũng phiền anh mày .

Thấy Thiên Vũ vẫn đang đấu tranh tư tưởng mãnh liệt, Lâm Quân đành dụ dỗ tiếp : ngươi không cướp ta cũng cướp, nếu mà anh cướp được đừng hòng anh chia cho 1 con nào .

Nghe thế Thiên Vũ nước miếng càng chảy tợn, sau cùng cũng nói : được vì cải thiện bữa ăn ta theo ngươi . Ta không tin thằng cha lãnh chúa đó vì mấy con cá mà kill anh em mình .

Các ngươi thì sao ? Lâm Quân quay sang hỏi những người còn lại .

Ta theo bang chủ .

Ta đồng ý .

.....

Tất cả không ai thêm phản đối, ai nấy trên mặt đều hiện lên thần sắc thèm muốn, chỉ hận không thể nướng mấy con cá mà gặm ngay . Lâm Quân nghe thế thì chỉ cười âm hiểm, sau đó nói : ta cứ làm thế này.....thế này.....sau đó thế này . Ai nấy nghe xong đều gật gù liên tục, trên môi cả bọn treo 1 nụ cười âm hiểm .

.....

Nguyễn Cải Tàu tâm tình hôm nay đặc biệt tốt, tự nhiên quá giang được 1 cỗ xe ngựa đi cùng đường đỡ phải tốn sức . Tuy Nguyễn Cải Tàu cũng biết trong xe ngựa này chở gì nhưng dù sao hắn cũng không nói, hắn hiểu là hắn không so được với Lê Thiếu Phong nên không nói gì, chỉ thầm nghĩ mau mau tới nơi là tốt rồi, chuyện này ta không quan tâm . Dù sao hành hạ cá cũng là sở thích riêng của người ta a .

Đi được 1 lúc thì bỗng nhiên trước mặt Nguyễn Cải Tàu xuất hiện 2 người chặn đường, 1 gầy 1 to, mà 2 tên này đều là 2 tên nhóc . Hắn chưa kịp lên

tiếng thì tên xa phu (người lái xe ngựa) lên tiếng hỏi : các người là ai ? đứng đây làm quái gì ?

Tất nhiên 2 tên này là Thiên Vũ và Hoàng Khải rồi, bọn hắn được giao nhiệm vụ tiên phong . Nhưng khi nghe tên xa phu hỏi thế theo phản xạ có điều kiện, Thiên Vũ nói : Nếu các người thành tâm muốn biết .

Thì chúng ta sẵn sàng trả lời . Hoàng Khải u u mê mê, kế hoạch có phải vậy đâu nhưng cũng trả lời theo .

Để đề phòng thế giới không còn cá .

Để bảo vệ những con cá đáng yêu . Hoàng Khải đâm lao theo lao tiếp tục nói, trong lòng thầm mắng không thôi .

Chúng ta đại diện cho những nhân vật bảo cá (bảo vệ)

Đầy bá đạo nhưng ngây ngất lòng người .

Lê Thiên Vũ, biệt danh Phong Đạo .

Hoàng Khải biệt danh Lôi Bá .

Chúng ta chính là tổ hợp Phong Lôi Bá Đạo . Bây giờ chúng ta cướp cá, biết điều giao hết ra đây các anh tha cho .

1 s im lặng, 2 s im lặng, 3 s cũng im lặng . Tên xa phu và Nguyễn Cải Tàu ngây ngốc nhìn 2 đứa này, thậm chí không lẽ bọn này lúc nhỏ không được uống sữa mẹ à, nên ngu ngu như thế . Chưa thấy ai đi cướp mà còn khai cả tên họ mình ra .

Trong bóng tối, kể cả bọn Lâm Quân cũng ngây ra tại chỗ, không hiểu 2 tên này làm cái quái gì, cướp chưa đủ hay sao mà còn khai tên ra . Trong lòng ai nấy đều chửi ***** , thế là hỏng hết rồi . Nhưng đâm lao thì phải theo lao thôi, cả bọn đều lao ra, không thêm ần nấp nữa . Thậm chí Lâm Quân còn triệu hồi tất cả ma thú và nô lệ ra .

Đột nhiên thấy 1 đồng người xuất hiện, xa phu và Nguyễn Cải Tàu đều ngây ra, vì mấy con cá mà bọn này huy động nhiều người thế à .

Giao cá ra đây, bọn anh tính cải thiện bữa ăn chứ không giết người . Lâm Quân cười nói, tuy bọn Thiên Vũ báo ra tên họ rồi nhưng dù sao đây là 2 người vô tội, chỉ là 1 tên mặt trắng và 1 lão già nên hắn cũng không có hạ thủ được . Hắn cũng không tin tên lãnh chúa kia vì mấy con cá mà đuổi tận giết tuyệt như vậy .

Được, ta giao . Xa phu nghĩ 1 lát rồi nói, dù sao hắn chỉ là người được thuê thôi, mạng sống quan trọng hơn . Nói rồi hắn tháo cương ngựa ra, leo lên ngựa phóng vọt đi, chỉ để lại chiếc xe .

Còn người thì sao ? Lâm Quân quay sang hỏi Nguyễn Cải Tàu .

Ta....., ...ta đi . Nguyễn Cải Tàu nghe thế cũng vội vàng nói, hắn không muốn dây vào mấy cái thứ vớ vẩn này nhe .

Đứng lại . Chợt Thiên Vũ lên tiếng .

Ồ, người có chuyện gì ? Nguyễn Cải Tàu nhìn thấy 1 trong 2 tên thiếu sữa mẹ hỏi mình thì ngây ra tại chỗ, tên này tính làm gì mình .

Ta ghét thằng nào đẹp trai hơn ta . Thiên Vũ nhìn chăm chăm vào Nguyễn Cải Tàu nói, xác thực tên này cũng khá là đẹp trai, da trắng, ngũ quan tinh xảo, tóc 2 mái làm rõ vẻ đẹp trai của hắn, nhìn còn đẹp hơn cả diễn viên hàn quốc .

Nói xong, Thiên Vũ lao lên ra tay tàn ác, dù sao Nguyễn Cải Tàu cũng không dám đánh trả, hắn chỉ mới đẳng cấp võ quán thôi, mà ở đây nhiều người phát ra khí thế ngang bằng hoặc hơn hắn thì làm sao mà đánh . Nguyễn Cải Tàu chỉ ôm bụng nằm lăn lộn trên đất, trong lòng không ngừng tự hỏi : đẹp trai có gì là sai .

Thiên Vũ biết mình làm hỏng việc nên ra tay phát tiết rất tận tình, nhưng hắn cũng không giết người nên cũng không đánh những chỗ trí mạng .

Những tiếng ối á vang lên liên tục, kéo dài không dứt, ai nấy trong lòng đều thầm mặc kệ, à không mặc niệm cho tên đẹp trai 2 mái xui xẻo này .

1 lát sau thì Thiên Vũ cũng phát tiết xong, hắn tuy không giết Nguyễn Cải Tàu nhưng cũng đánh cho hắn bầm dập không ra hình người, đặc biệt là khuôn mặt của Nguyễn Cải Tàu, nói sao nhỉ, nhìn xa thì có vẻ giống người, còn gần thì nhìn giống, ách, 1 con heo, chỉ thấy trên mặt hắn giờ phút này sưng cả lên, chỗ lõm chỗ lõm, 2 cái tai to như tai của Trư Bát Giới, máu và nước mắt cang tở điểm thêm sinh động khuôn mặt của hắn .

Sau cùng, vì không biết phải làm gì nên mọi người đành khuyên Thiên Vũ cho Nguyễn Cải Tàu rời đi . Nhìn Nguyễn Cải Tàu thất tha thất thiếu chạy trốn, ai nấy trong lòng đều thấy thương cho hắn, gặp đúng 1 thằng bá đạo quả không tốt lành gì .

Hừ, cái tội đẹp trai hơn anh, hừ có trách thì trách mẹ người ấy, ai kêu dám sinh 1 thằng đẹp như vậy chứ . Thiên Vũ lẩm bẩm nói .

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 48: Lê Thiếu Phong

Trở lại hiện tại,

Đám người Lâm Quân vẫn đứng lăm la lăm lét tại cổng thành, không ai dám đi vào trước vì sợ biết đâu trong thành có lệnh truy nã thì sao . Bị tóm phát là khỏi học luôn .

Sau cùng, thấy thế này không ổn nên Lâm Quân đành lên tiếng :

_ Ta đi trước, các người lùi ra xa 1 chút, ta hô chạy là chạy ngay .

_ Cần thận 1 chút .

Thiên Vũ áy náy nói, xét cho cùng là do hấn mới có cái cảnh này .

_ Ok men .

Lâm Quân liền ngang bước tới trước mặt tên lính canh, nhìn giống như tráng sĩ 1 đi không trở lại .

Thấy Lâm Quân hùng dũng tiến tới, tên lính canh hást hàm hỏi :

_ Có chuyện gì ?

_ Ách, ta muốn vào thành .

Lâm Quân mặt không đổi sắc nói .

_ Được, giao 10 đồng ra đây, đồng thời kéo mũ nón cho ta nhìn rõ mặt .

Lâm Quân nghe thế nhủ mày 1 cái nhưng vẫn làm theo lời tên lính, kéo cái mũ áo xuống . Tên lính thấy mặt Lâm Quân trên mặt hiện lên 1 tia dị sắc nhưng vẫn nói :

_ Vào đi .

Thấy thế Lâm Quân nhủ mày, thầm lưu ý nhưng vẫn bước đi . Không có tỏ vẻ gì cả . Khi Lâm Quân đã đi khỏi thì tên lính canh mới thì thầm vào tai người bên cạnh 1 câu . Tên đó nghe thế liền chạy đi ngay .

Đằng xa, bọn Thiên Vũ thấy Lâm Quân đã vào thành đều đi tới, giao nộp 10 đồng rồi vào thành .

_ Ta thấy mặt tên lính lúc nhìn ta có vẻ là lạ . Thiên Vũ lên tiếng nói .

_ Chắc hấn nghĩ ra gì đó, nhưng kệ đi, chúng ta đi ăn trước, có chuyện gì bỏ của chạy lấy người là được .

Lâm Quân không chút để ý nói .

_ Được, chúng ta đi .

Thiên Vũ nghe thế cũng không có phản đối, đi chung với nhau lâu như thế hấn hiểu Lâm Quân làm gì đều có chủ ý .

_ Bắt lấy chúng .

1 tiếng hét vang lên, chưa kịp đi được bước nào thì bọn quân lính đã tiến tới, dùng thế sét đánh không kịp bưng tai đánh về phía Lâm Quân .

Lâm Quân đã có cảm ứng từ trước nên hét lên :

_ Anh em, tẩu, chạy về phía trước mau , Đồng thời thì triển ra chiêu Thập Diện Mai Phục đưa mọi người tiến vào trạng thái tàng hình .

Mọi người nghe thế đều động thân lao về phía trước . Tuy có thể đánh được đám này nhưng có lẽ không đánh được đám khác, lính trong thành này cơ hồ là nhiều lắm . Chắc phải đánh tới mai mới xong, đã thế nếu gây thương tích cho quân lính sẽ phạm tội chống người thi hành công vụ nên cả đám không dám lưu lại, 36 kẻ chạy là thượng sách .

Mọi người lao đi rất nhanh, bọn lính thì đứng như trời trồng . Không hiểu sao mấy người sống sờ sờ lại đột nhiên biến mất nên có điểm không hiểu lắm .

Nhưng không may tên lính dẫn đội là 1 tên Đại Địa Võ Sĩ nên hẳn cũng có chút cảm ứng được hơi thở của đám Lâm Quân tuy không rõ ràng lắm nhưng vẫn là có .

_ Hướng đó, bọn chúng tàng hình thôi .

Tên dẫn đầu hét lên rồi lao nhanh về phía bọn Lâm Quân .

Bọn Lâm Quân phóng đi rất nhanh, trong rừng rậm đã luyện cho mọi người 1 thân công phu chạy bán sống bán chết cực kỳ hữu hiệu . Nếu ai để ý thì có thể thấy trong không khí từng đạo tàng hình vọt qua .

Chia ra mà tẩu . Lâm Quân hét lên, hẳn thấy tên dẫn đội có thể biết được hướng mọi người chạy nên thấy chia ra để thoát hơn, còn hẳn sẽ dẫn tên đi đầu ra hướng khác cho mọi người tiện bề đào tẩu . Đoạn Lâm Quân giải trừ trạng thái tàng hình, đưa tay về phía tên dẫn đội chia ngón giữa lên (f*** ấy =))) nói :

_ Ê ku, có giỏi đuổi theo anh, đuổi không được là chó .

Tên dẫn đội không hiểu động tác của Lâm Quân có nghĩa là gì, nhưng khi thấy Lâm Quân kêu mình là chó thì diện tiết hét lên :

_ Tóm thằng này, mấy đứa kia mặc kệ . Hẳn cũng hiểu Lâm Quân là con cá to nhất nên vội vàng nói với thuộc hạ .

_ Có giỏi thì theo anh .

Lâm Quân nói rồi phóng đi, nhanh như 1 tia chớp xuyên qua đám người xung quanh . Người dân xung quanh thì 1 trận la hét om sòm rồi vội vàng tránh ra .

_ Tóm nó .

Tên dẫn đầu hét lên rồi rượt theo Lâm Quân .

Trong SaiGon thành loạn thành 1 đoàn, diễn ra 1 cảnh rượt đuổi cực kỳ hài hước . Chỉ thấy người phía trước là 1 tên nhóc luôn mồm mắng to thách thức những người phía sau, vừa chạy vừa quăng các thứ xung quanh ra sau, nào là cà chua, trứng, táo..... thậm chí có lúc vớ được 1 đồng quần áo phụ nữ cũng ném ra sau . Còn những người phía sau chỉ ra sức mà đuổi, ra sức mà chạy, vừa chạy cũng vừa chửi .

_ Đứng lại .

_ Mày bị ngu à, sao chúng mày không dừng lại đi .

_ Có đứng lại không ?

_ Mày đứng thì anh đứng, ok, thằng nào không đứng là con chó .

_ ****, bố mà bắt được mày bố chặt chân .

_ Bắt dê rồi nói, ai bắt được anh anh tình nguyện làm ông nội nó .

.....

Lâm Quân cực kỳ giao hoạt, vừa chạy vừa liên tục tạo thêm gánh nặng tâm lí cho bọn lính . Đã thế hẳn toàn chạy vào chỗ dân cư đông đúc để tránh bọn lính ra tay, phóng chiếu vào người hẳn . Cũng không quên ném các thứ trên đường tạo thêm phiền phức cho bọn lính . chủ ý của hẳn chỉ là kéo dài thời gian, để bọn Thiên Vũ chạy trốn, chứ nếu không hẳn muốn thoát thì thoát từ lâu rồi .

Mất thấy thời gian đã qua nửa tiếng, Lâm Quân cảm thấy đã đủ nên nói :

_ anh không đùa nữa, anh tẩu đây, tiếc là không có ai được làm cháu anh rồi . Lâm Quân cười haha rồi thi triển Lăng Ba Vi Bộ chuồn nhanh vào đám người, đồng thời cũng tiến luôn vào trạng thái tàng hình .

_ ****, người đâu rồi .

Thấy Lâm Quân hư không biến mất bọn lính đều chửi um lên . Bị ăn hành hơn cả nửa tiếng mà chả được cái tích sự gì .

_ Chúng ta về .

Tên dẫn đầu nói, hẳn cũng không có cách nào khác, Lâm Quân tron như cá trạch ấy, đành phải về báo lại cho thành chủ vậy .

Bọn lính nghe thủ lĩnh nói thế chỉ đành buồn bực quay đít trở về, ai ai cũng buồn bực trong lòng, ta mà bắt được hẳn ta sẽ thiến hẳn, cho hẳn mãi mãi không được làm đàn ông .

Lâm Quân thấy bọn lính đã đi mất thì lại hiện ra, lấy truyền tin phù ra nói :

_ các người ở đâu ?

_ Người thoát rồi sao ? tìm tới 1 khách sạn tên Hoa Nắng đi, bọn ta ở đó .

Truyền tin phù vang lên tiếng nói của Thiên Vũ .

_ Được, chờ ta .

Lâm Quân nói rồi bước đi . Sau khi vật vã hỏi đường hắn cũng tìm được mục tiêu cần tìm . Chỉ thấy đây là 1 khách sạn có lẽ là tồi tàn nhất trong cái thành này, lụp xụp nhưng dù sao cũng có được cái chỗ trốn . Lâm Quân cất bước tiến vào .

Phủ thành chủ,

Tên dẫn đầu lúc này giờ phút này đang quỳ dưới đất, cả người run cầm cập .

_ Kết quả thế nào ?

Người trung niên đang đứng lên tiếng hỏi, hắn đang mặc 1 cái áo bào màu vàng trông có vẻ uy nguy , trên khuôn mặt tuy hiện lên dấu vết của thời gian nhưng vẫn không che giấu được vẻ anh tuấn trong đó . Khí thế toả ra từ người hắn nói rõ hắn là 1 cường giả .

_ Bẩm thành chủ, đề vuột mất ạ .

Tên lính run rẩy nói, khí thế toả ra từ người thành chủ ép thẳng về phía hắn làm hắn run lên từng đợt .

_ Tại sao ? giải thích đi, người là Đại Địa Võ Sĩ mà cũng để cho hắn thoát à . Người trung niên hỏi tiếp, trong giọng nói không giấu được vẻ ngạc nhiên, dù sao đây cũng là 1 chiến tướng của hắn, hắn có chút không tin là 1 tên nhóc choai choai cũng tóm không được .

_ Bẩm, hắn quá nhanh lại trơn như cá nên thuộc hạ bắt không được, hắn còn có thể tàng hình ạ, giống như tiêu thất vào hư không .

_ Cá sao, ta thích nhất là bắt cá, hừ, gặp cá biết tàng hình thì phải tạo mỗi câu thôi, ta không tin có con cá nào không thích mỗi câu . Người trung niên nghe thế trong mắt ánh lên tia sáng kì lạ, lầm bầm nói .

_ Người đi ra . Đoạn người trung niên hét lên 1 tiếng, đuôi thẳng tên lính ra ngoài .

_ Vâng . Tên lính như được đại xá chạy như bay ra ngoài, hắn cảm giác khi đứng gần thành chủ giống như đứng gần 1 con cá mập .

Trong phòng, chỉ còn lại người trung niên đứng lầm bầm : thú vị, rất thú vị, lâu rồi ta không câu cá . Đoạn người trung niên phát tay lên .

1 bóng người màu đen hiện ra đột ngột .

_ Người biết phải làm sao rồi chứ ? . Người trung niên lên tiếng nói .

_ Vâng, thuộc hạ biết . Người áo đen cung kính đáp sau đó biến mất .

Người trung niên này đúng là Lê Thiếu Phong, lãnh chúa của SaiGon thành mà bọn Lâm Quân đắc tội bấy lâu .

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 49: Trường DongDa

Thời gian này, người đổ về SaiGon thành cực kỳ nhiều, hầu hết đều là học sinh tới tham gia nhập học . Dù sao DongDa cũng là 1 trong những trường học nổi danh nhất Việt Quốc, người đi người đến kéo dài không dứt .

Bọn Lâm Quân vì sợ bị tóm nên chỉ ở trong khách sạn chứ không dám đi đâu, chỉ có đến tối mới ra ngoài thăm dò tin tức . Bọn hắn cũng không có tiếp xúc nhiều với ai cả .

Nhưng phảng phất là Lê Thiếu Phong đã quên bọn hắn, cũng không có ra lệnh lùng bắt toàn thành hay phát lệnh truy nã gì đó . Tuy mọi người đều rất nghi hoặc nhưng cũng không có nói gì, chỉ âm thầm chú ý .

Đảo mắt đã đến ngày trường DongDa tuyển học sinh, bọn Lâm Quân hồ hởi bắt đầu lên đường . Nghe nói còn phải thi tuyển mới được vào nhưng bọn Lâm Quân cũng không có sợ, ai nấy đều rất tự tin .

Trường DongDa nằm trên 1 ngọn núi, nghe nói đó là linh địa, rất có lợi cho sự tu luyện của võ giả (người tập võ) . Bọn Lâm Quân mặc áo đen rời thành đi về phía ngọn núi đó, thật may mắn là rời thành cũng không bị kiểm tra gì cả . Đi được nửa tiếng đồng hồ thì cuối cùng cũng đã đến nơi .

Chỉ thấy trước mắt là 1 ngôi trường to lớn, được bao quanh bởi 1 bức tường thành, trên cổng tường thành có ghi 2 chữ DongDa cực kỳ khí phách . Xung quanh cực kỳ nhiều học sinh đi cùng cha hoặc mẹ, nhỏ nhất chỉ mới 13 14 tuổi, lớn hơn thì chỉ khoảng 20 . Tiếng bàn tán cực kỳ náo nhiệt .

_ Con ta chắc chắn được nhận, nó đã là võ sư rồi .

_ Chưa chắc đâu, người nhìn thấy mấy người kia không, võ quân rồi đó .

_ Gì ghê thế ! thiên tài à ?

_ Người không biết trường này được mệnh danh là trường của thiên tài à ?

_ Ừ nhỉ, cũng đúng .

.....

_ Huynh đệ, đăng kí chỗ nào thế .

Lâm Quân kéo 1 người lại hỏi nhỏ .

_ Đến bên kia đi, ngay cổng thành có 1 cái bàn đó, người đến đóng tiền rồi nhận số thứ tự đi .

_ Số thứ tự ? để làm gì ?

Lâm Quân nghi hoặc hỏi .

_ Người không biết à ? còn phải thi tuyển mới được vào, ta nghe nói lần này chỉ nhận khoảng 1000 người thôi .

Xung quanh ít nhất cũng 10000 người, chỉ nhận 1000 chứng tỏ trường này yêu cầu rất cao, không hổ là 1 trong số những trường nổi danh nhất nước . Trường như thế mới xứng đáng cho anh học chứ, haha . Lâm Quân tự sướng nghĩ thầm rồi dẫn đầu bước đi, trước đó cũng không quên cảm ơn người nọ .

Tiến tới gần cái bàn thì chỉ thấy 1 lão già, râu tóc bạc phơ nhưng không có chút nào suy yếu, từ khí thế trên người lão mà đoán thì ít ra cũng là Thiên Không Võ Sĩ . Quả là không đơn giản, Lâm Quân hít 1 hơi rồi tiến tới lễ phép nói :

_ Xin hỏi chúng con muốn đăng kí vào học thì phải làm gì hả ông ?

Lão già ngược mắt lên nhìn Lâm Quân, khi thấy hắn thì trong mắt hiện lên 1 tia dị sắc nhưng vẫn nói :

_ Cứ đưa ra 10 đồng phí đăng kí rồi nhận thẻ thôi, sau đó sẽ thi tuyển .

_ Vâng, chúng con 7 người, đây là 70 đồng ạ .

_ Ừ, cố gắng nhé, cũng không khó lắm đâu, rảnh thì vào xem trường 1 chút đi cho biết . Lão già cười nói .

_ Vâng, con sẽ cố gắng .

Tuy kì lạ vì sao lão già nói thế nhưng Lâm Quân cũng lễ phép đáp lại . Khi Lâm Quân đã đi xa thì lão già mới lẩm nhẩm :

_ Thiên tài a, hy vọng là người vào được . Đoạn lão tiếp tục đưa thẻ cho người khác .

Cả bọn Lâm Quân nhận được số thứ tự từ 1994 tới 2001 .

_ Số đẹp .

Nhìn thấy số của mình thì Lâm Quân thốt lên, kiếp trước hay kiếp này hắn đều sinh vào năm 1994 .

Vì buổi chiều mới tới giờ thi nên mọi người theo ý của lão già vào trường thăm thú 1 chút, tiện thể nhìn xem trường mình sắp học sẽ như nào .

Xem 1 lúc thì cả bọn đều chán hám, sân trường tuyệt đẹp, phòng học cũng tuyệt vời, còn canteen thì khỏi phải nói . Tất cả đều có những thiết bị mà pháp tiên tiến nhất để phục vụ cho việc học và giải trí của học sinh .

Khi xem xong thì Lâm Quân đã quyết tâm nói :

_ Anh em, chúng ta phải vào đây học . Chỗ sướng thế này không dành cho những người đẹp trai như chúng ta thì thật là không có thiên lý .

Ok men, chúng ta sẽ cố gắng .

.....

Mọi người đều ríu rít đồng ý, tất cả đều mong vào tương lai tươi sáng, à ngoại trừ Thiên Vũ và Ngọc Tú . Không biết 2 tên đó suy nghĩ cái gì mà mặt mày đều cực kỳ dâm dăng, thiếu chút là nước miếng chảy ra . Hẳn là không phải cái gì hay ho rồi .

Người vào trường thăm thú ngày càng đông lên, cả nam cả nữ đều có mà nhiều nhất là nữ . Cũng phải thôi, thế giới này tuy lạc hậu nhưng những thủ đoạn làm đẹp cho phụ nữ có thể nói là không kém, có thể biến người xấu thành đẹp chỉ trong chớp mắt . Có thể lợi dụng đàn được hoặc là thiết bị ma pháp .

Đám con trai thấy gái đẹp thì mắt sáng trưng như đèn ô tô, nhìn ngắm khắp nơi, trong miệng còn tuôn ra 1 đồng tử ngữ thô tục .

_ Ê séc xý lấy đi . xinh không tả nổi .

Lâm Quân nói xong bắn ánh mắt vào 1 em 17 tuổi, dáng cao dong dong, khuôn mặt thiên thần nói .

_ Em kia xinh hơn kia, ngon không thể tả .

Thiên Vũ nước miếng tèm lem chỉ vào 1 em 3 vòng hoàn mỹ ăn mặc thiếu vải nói .

_ Chỗ kia xinh hơn .

Ngọc Tú cũng không chịu kém, tia ngay 1 em nhìn nhu mì nhưng không thiếu thốn vẻ đẹp .

_ Chỗ kia xinh .

_ Ở kia

.....

_ Ôi, thật nữ diệu, đi học quả không uổng .

Sau 1 vòng ngắm ngía chán chê thì mọi người ngồi xuống phán ngay 1 câu .Ai ai cũng vui mừng vì xung quanh toàn gái đẹp .

_ Xí mũi dê, 2 đồng 1 bạch đây .

1 tiếng rao không hợp thời điểm vang lên .

Quay lại chỉ thấy 1 cô bé nhìn hơi thiếu tác nhưng rất xinh đẹp, tuổi chỉ tầm bọn Lâm Quân đang rao bán xí mũi . Cô bé ăn mặc nhìn rất cơ cực, quần áo vá tít tung, hẳn là con nhà nghèo . Nhưng phải nói là rất khả ái, cô có mái tóc dài, đôi mắt to long lanh nhìn rất động lòng, đội trên đầu 1 cái rổ đựng toàn bạch xí mũi . Ai thấy cô rao cũng đều mua dùm 1 ít, nhất là mấy thằng con trai, vừa mua vừa tranh thủ ngắm người đẹp .

What the f*** ? ở đây cũng có xí mũi mà bán à . Lâm Quân đầu to như cái đầu, tuy hẳn ở thế giới này hơn 3 năm rồi nhưng lần đầu tiên mới nghe có cái món giống thế giới cũ của hắn . Không biết có hamburger hay pizza không nhỉ ? Lâm Quân ngắm nghĩ 1 lát rồi ngoắc cô gái lại nói :

_ Mình cũng muốn mua xí mũi, bạn bán cho mình 1 ít đi .

Cô gái nghe thế chạy lại hỏi :

_ bạn mua mấy bạch .

- Ở mà xí mũi này là gì thế, mình mới nghe lần đầu .

Lâm Quân dò hỏi nói .

_ À món này mình tự làm tự bán, hàng độc quyền đấy, bảo đảm chất lượng cao . Đạt chỉ tiêu an toàn thực phẩm .

_ Gì tự chế à ? làm bằng gì ? ăn ngon không ?

_ Cái này là bí mật, ăn không ngon không lấy tiền .

Cô gái thấy Lâm Quân hỏi thế thì lạnh mặt nói, cái này là cần câu cơm của cô đó nha, không cho ai biết được .

Lâm Quân cũng biết mình hỏi vậy là không phải nên đỏ mặt nói :

_ Ô, xin lỗi nhé bán cho 7 bạch ăn thử đi .

_ Ok, đợi chút, vị chỉ là 14 đồng .

Cô gái nghe Lâm Quân mua thì cười tươi như hoa nói, nụ cười làm cả đám con trai xung quanh hồn xiêu phách lạc, kể cả Lâm Quân . Khi cô gái đã đưa xí muội và rời đi 1 lúc lâu thì cả đám mới hoàn hồn lại . Chợt Thiên Vũ hét lên nói :

_ Ta quyết định rồi, ta sẽ tán cô ấy, hahaha .

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 50: Còn Gì Đau Hơn Khi Bị Gái Đá

_ Cigt ? hoa nhài cấm bãi phân trâu à .

Nghe Thiên Vũ hét lên như thế Lâm Quân cười cười nói, hẳn thuần túy chỉ muốn trêu chọc tí thôi .

_ F***, anh đây tiêu sái đẹp trai như thế cơ mà, kiểu gì em nó chả theo .

Thiên Vũ dương dương tự đắc nói .

_ Oẹ, oẹ, mắc ói .

Lâm Quân làm bộ mắc ói nói, thậm chí còn cố gắng móc họng ra .

_ Ói cái gì, anh nói thật không tin à ?

_ Tất nhiên là không rồi, có bao giờ cóc ghè ăn thịt được thiên nga đâu .

_ Thế người cá không ?

_ Cá gì ?

_ Nếu ta tán được em nó thì sao ?

_ Ờ thì ta cho người 1 châu ăn nhá, còn nếu không thì người bỏ 2 vòng quanh sân sủa gâu gâu nhé .

Lâm Quân cười cười nói, chuyện này có vẻ thú vị nha, không biết thằng này có tài năng sủa giống chó không nhỉ .

_ Được thôi, xem anh đây .

Nói rồi Thiên Vũ chạy bán đi, đuổi theo em gái bán xí muội .

Mọi người xung quanh tuy không tin tưởng lắm nhưng dù sao cũng là xem trò vui không mất gì nên ai nấy cũng ầm ầm chạy theo, trên mặt treo 1 nụ cười vui vẻ . Em gái lúc này cũng đang rao bán khắp nơi nên chưa có đi xa, chẳng mấy chốc mà Thiên Vũ đã đuổi kịp .

Chỉ thấy hắn quỳ trước mặt người đẹp nói :

_ Em là ngọn lửa soi sáng tâm hồn anh, em là thiên thần của anh, anh nguyện vì em làm tất cả mọi chuyện, dù lên núi đao xuống biển lửa anh cũng không nhả mảy 1 chút nào . Trước đây anh không tin có tiếng sét ái tình, nhưng khi mới gặp em lần đầu, anh biết là mình đã yêu em rồi . Em là 1 người con gái tốt bụng nhất anh từng thấy, em là 1 người con gái thông minh tài giỏi, tuy sắc đẹp em không nghiêng nước nghiêng thành nhưng cũng đủ làm nghiêng ngả trái tim anh . Anh yêu em như cây yêu lá, như chó yêu xương, như mặt trăng yêu ngôi sao, như dầu ăn yêu gà rán, như bánh trắng yêu muối mè, như thằng gù yêu con thot, như thằng điếc yêu con câm, nói chung là anh yêu em, em có nguyện ý chấp nhận tình yêu của anh không ?

Thiên Vũ chính khí凛冽 tuôn ra 1 tràng từ ngữ mắc ói mà chả biết hắn học ở đâu ra . Đã thế khi nói khuôn mặt cực kỳ chân thành, đôi mắt long lanh, phảng phất như hắn đã yêu em này thật ấy . Nếu không phải biết trước thì bọn Lâm Quân cũng tin là thật mất .

_ Oẹ !

_ Oẹ !

Có người vì không chịu nổi những câu từ quá mắc ói này nên ngồi xuống ôm bụng nôn thốc nôn tháo, có cả những người vì không chịu nổi nhiệt nên đã ngất tại chỗ . Tại sao trên đời này lại có những từ ngữ tán gái mắc ói như thế nhỉ .

Còn những người con gái xung quanh thì không nghĩ như thế, những ca từ này họ đều mong muốn được nghe, thầm nghĩ cô bé bán xì mui quá tốt số, mới vào đã được 1 chàng trai xông ra dũng cảm tỏ tình. Các cô thầm hô trong lòng mong cô bé kia đồng ý. Vì là con gái nên đầu óc các cô cũng quá đơn giản, nghe 1 lỏ 1 lốc các ca từ mắc ói là đã tin sái cả cổ. Hồn nhiên không để ý tên Thiên Vũ nói thể hầu hết là xạo, làm gì gặp 1 ngày mà đã nói được mấy cái câu đó.

Còn nhân vật chính thì giờ phút này đầu to như cái đầu, nàng chả biết phải làm cái gì nữa. Chỉ đứng ngơ ngác tại chỗ, bây giờ trí thông minh của nàng đi đâu mất rồi ấy, không biết phải làm sao cho đúng nữa.

Thấy cô bé bán xì mui đang ngơ ngác, Thiên Vũ tung thêm 1 quả bom:

_ Cô bé bán xì mui dễ thương, anh yêu em.

_ Mẹ em không cho.

Cuối cùng cô bé cũng lên tiếng nhưng chả biết mình nói cái gì, thuần túy là phản xạ tự nhiên thôi, cô nhớ mẹ cô dặn khi đàn ông nói gì cũng phải nói cái câu đó.

_ Không sao, miễn em nói em yêu anh là được, dù ai có ngăn trở anh cũng sẽ quyết tâm theo đuổi em, anh thề với ông trời là anh yêu em, nếu anh nói sai sét đánh anh.

Thiên Vũ mặt dày hứa hẹn, khi hắn vừa dứt lời, thì 1 tiếng sét đánh vang lên.

Ầm.

Tiếng sét chấn động cả thiên không, vang lên thật đột ngột không có dấu hiệu báo trước, đánh thẳng xuống đất, xẹt qua tai Thiên Vũ. Hắn chỉ kịp hét lên 1 tiếng sau đó ôm đầu nằm xuống đất. Nhìn cực kỳ giống thể chó ăn phân.

Mọi người xung quanh ngơ ngác mà nhìn, không hiểu chuyện gì xảy ra, không lẽ linh thể à mới nói xong đánh ngay lập tức.

_ Êo, thằng này nói xạo bị sét đánh nè, em đừng có tin hắn.

_ Ông trời phản đối rồi đó cô em, đừng tin hắn.

.....

Tiếng nghị luận vang lên không dứt, ai ai cũng tin ông trời có thật. Chỉ có bọn Lâm Quân là biết chuyện gì xảy ra, lúc này Lâm Quân bảo Hoàng Khải phóng 1 tia sét về vị trí đó.

Hắn không muốn Thiên Vũ thành công a, tuy hắn không có tiếc cái châu ăn nhưng dù sao cho tên mê gái này làm chó sủa thì thú vị hơn. Còn cái tiếng kinh thiên động địa lúc này chẳng qua là hắn xài loa phóng đại lên thôi, chứ làm sao mà to được như thế.

_ Á ta chưa chết à.

Sau 1 lúc không có cảm giác gì Thiên Vũ đã trồi cái đầu lên, nói ra 1 tiếng. Khi nhìn thấy cô bé bán xì mui đứng đó thì hắn vội nói:

_ Ách, sai lầm, là ông trời sai lầm a, ta nói thật mà.

_ Ầm, vừa dứt lời 1 tiếng sét tiếp tục vang lên.

Thiên Vũ cũng cực kỳ nhanh chóng nằm rụp xuống đất, 2 tay ôm lấy đầu, chống cái mông lên trời, thật không may là cái mông hắn chu thẳng vào mặt cô bé. Động tác này còn bắt nã hơn cả cái động tác trước.

Vì cô bé chưa kịp hoàn hồn trước 1 đồng tử ngừ mắc ói của Thiên Vũ nên cũng hồn nhiên không để ý tới việc tia sét đánh gần nàng tới 2 lần. Khi thấy Thiên Vũ làm 1 cái động tác khiếm nhã thì nàng tức giận, nghĩ thầm:

_ Ta không đồng ý là người chu phao câu vào mặt ta à.

Nghĩ thế nên nàng đi tới trước, dồn hết 12 thành công lực vào đôi chân nhỏ nhắn của nàng, sút 1 cái thật mạnh vào mông Thiên Vũ, đồng thời nói:

_ Đồ xấu xa, đồ mông thối.

Sau đó chạy biến đi, nàng không muốn ở lại với tên bắt nã này 1 giây 1 phút nào nữa.

Thiên Vũ chưa kịp làm gì thì hắn cảm giác được 1 lực to khủng khiếp truyền thẳng vào mông mình, theo quán tính hắn bay thẳng lên trời, sau đó áp mặt xuống đất.

Mọi người xung quanh nhìn thấy cảnh đó thì chấn động trong 2s, sau đó mọi người kịp hiểu chuyện gì đã xảy ra phá lên cười.

_ Hahahaha, hài chết ta mất .

_ Haha, chưa thấy ai dám chu mỏ vào người đẹp như này nha .

_ Haha, người anh em này thật mạnh, từ lúc sinh ra tới giờ ta chưa thấy ai dũng cảm như ngươi, haha .

_ Haha, người anh em về rửa mỏ đi nhá, người đẹp kêu thôi kìa .

.....

Xung quanh truyền tới tiếng cười không dứt, bọn Lâm Quân là cười nhiều nhất, cười tới chảy cả nước mắt nước mũi, không nghĩ tới bọn hắn chỉ muốn ngăn cản em nó đồng ý lại xảy ra cái chuyện như này . Thật là ông trời có mắt nha .

Khi ai nấy đều cười đã thì thầm thấy kỳ lạ, tại sao Thiên Vũ chưa dậy, không lẽ thằng này bị đập tới độ gãy xương, s*** phọt thẳng lên não à .

Thật sự thì giờ phút này Thiên Vũ cảm thấy thật nhục nhã nên nằm im . Không dám đối mặt với người thân, bạn bè . Không dám đối mặt với thiên hạ, với tổ quốc . Thật sự là hắn thấy nhục lắm, nhục còn hơn cả 1 con cá nục, chưa từng thấy ai đi tán gái mà bị gái sút 1 phát đau như này . Sau cùng hắn cũng đã hiểu được cái câu “ còn gì đau hơn khi bị gái đá “ của Lâm Quân rồi .

Nhưng Thiên Vũ dù sao cũng không nằm như xác chết được, sau cùng hắn cũng đứng dậy . Nhìn bộ dạng hồn xiêu phách lạc của hắn, ai ai cũng ngừng cười, cảm thấy tội nghiệp cho hắn . Dù sao bị gái sút cũng không phải tư vị tốt đẹp gì nha . Mọi người im lặng xem Thiên Vũ tính làm gì, không chừng còn được xem phim đu dây điện (tự tử) nữa .

Khi đã sửa sang lại quần áo, Thiên Vũ đột nhiên chỉ tay lên trời nói :

_ Em gái, anh hứa anh sẽ trả thù, em chờ xem, anh sẽ sút vào mỏ em, em chờ đấy .

Tiếng hét vang cao vang xa, đập vào trong tai tất cả mọi người, chấn động cả trường DongDa .

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 51: Mỹ Nữ Bốc Lửa

Buổi chiều,

Thời gian để tuyển sinh đã đến nên mọi người xung quanh đều đi đến khu vực đã được chỉ định . Bọn Lâm Quân thì được phân vào khu vực số 20, chỉ có 1 mình Sát lấy số 2001 nên đành phải qua khu vực số 21 .

Bọn Lâm Quân đi tới đâu thì chỗ đó đều vang lên tiếng nghị luận không dứt, tất cả cũng chỉ vì thằng cha Thiên Vũ quá nổi tiếng . Cái chuyện hắn bị gái sút lúc trưa đã truyền ra khắp nơi, 1 truyền 10, 10 truyền 100, tới bây giờ có thể coi Thiên Vũ đã là người nổi tiếng, không ai không biết, không ai không hiểu . À tất nhiên là biết về cái sự tích đứng càm của hắn rồi .

_ Ê, cái tên này lúc chưa bị gái sút đúng không ?

_ Á, anh trai dũng cảm bị ăn hành lúc trưa đây mà, cho em xin chữ ký với .

.....

Khi nghe những tiếng nghị luận châm chọc vang lên không dứt thì bọn Lâm Quân đều cực kỳ xấu hổ, tránh xa xa Thiên Vũ coi như ta không quen hắn . Chỉ mỗi tên Thiên Vũ là mặt mày tỉnh bơ, hiên ngang hùng dũng bước tới, hồn nhiên không quan tâm những tiếng nói khó nghe truyền vào tai . Theo như lời lúc nãy tên này nói thì ai dũng cảm hơn anh, ai dám chu mỏ vào mặt mỹ nữ, anh mày là độc nhất vô nhị trên đời, bọn kia ghen tỵ với anh nên mới nói thế .

Khi nghe những lời rầm rối đó thì bọn Lâm Quân chỉ còn biết hét lên :

_ Ta quen cái thể loại mặt dày gì thế này .

Khi mọi người xung quanh đang hăng say nói chuyện thì 1 tiếng hét to vang lên :

_ Im lặng cho bà, tụi bây đứa nào nói nữa bà đánh rớt tại chỗ .

Nhìn về phía trước, chỉ thấy 1 em gái, à nói đúng hơn là 1 bà cô, nhưng xinh đẹp như 1 em gái tuổi đôi mươi. Cô ấy mặc 1 bộ áo giáp bó sát người màu đỏ như lửa, thể hiện lên những đường cong tuyệt mỹ của cơ thể. Có 1 mái tóc dài cũng màu đỏ phủ ngang vai, 1 khuôn mặt xinh đẹp như thiên thần. Tay cầm 1 cây kiếm có lửa phun ra ngùn ngụt. Khi cô ấy hét lên còn thể hiện ra khí phách không thua kém đáng mày râu.

Im lặng như chết, chỉ nghe được tiếng hô hấp dồn dập từ phía đàn ông, và tiếng nước miếng róc rách chảy xuống đất.

_ Làm gì mà chảy nước miếng, chưa thấy phụ nữ đẹp bao giờ à.

Cô gái nhú mày nói.

“Có, nhưng chưa thấy ai đẹp như cô”. Đó là tiếng lòng của đám con trai nhưng không ai nói ra, chỉ lẳng lặng chiêm ngưỡng vẻ đẹp như thiên thần của cô ấy. Đồng thời không nuốt nước miếng ừng ực, cũng không quên bay ra 1 ít suy nghĩ tâm bậy trong đầu.

_ Tốt ta là người khảo nghiệm của các ngươi, nếu ai chống cự được ta tấn công trong vòng 5 phút đồng hồ thì qua cửa, à ta chỉ dùng 3 thành thực lực thôi.

Cô gái nói đồng thời toả ra khí thế, ặc thì ra là Đại Địa Võ Sĩ.

Cảm nhận được thực lực kinh khủng của cô gái, bọn con trai vội vàng hoàn hồn lại. Người đẹp có thể ngắm nhưng nếu không qua được cửa ải này thì tất cả đều uổng phí hết, không còn cơ hội ngắm người đẹp nữa. Cả đám đàn ông đều trầm quyết tâm trong lòng, họ muốn được học ở đây để ngắm người đẹp. Còn bọn con gái thì càng khinh khùng, chỉ thấy cả đám trong mắt ánh lên hừng hực lửa ghen tỵ, quyết tâm đánh bà cô này ra bã.

_ Số 1901, Trương Dững, bước lên đây.

Cô gái vừa dứt lời chỉ thấy trong đám người có 1 tên bước ra, tên này tuy khá đẹp trai nhưng thật sự thì hơi có chút thiếu tác, chỉ cao tầm 1m6. Trương Dững bước ra mặt không đổi sắc bước thẳng tới trước mặt cô gái.

_ Tốt người đã là Võ Quân sao, giỏi đấy, vào đây chị tặng cho vài chiêu.

Cô gái hơi chút ngạc nhiên nhưng vẫn kiêu ngạo nói, không ngờ mới tên đầu tiên mà đã là Võ Quân.

Trương Dững chỉ cười cười, đoạn hất rút 1 cây kiếm màu đen ra, cao giọng nói:

_ Mời ra chiêu.

Cô gái nghe thế tiến thẳng tới, hét lên:

_ Hoà kiếm. Thì ra cô gái này có thể chất hoà hệ, cũng nóng giống như vóc người của cô ta.

Cây kiếm trong tay cô ta nổi lên 1 đồng lửa màu đỏ, đâm thẳng vào ngực Trương Dững, tuy cô ta chỉ sử dụng 3 thành công lực nhưng ở đây ai ai cũng cảm thấy có áp lực, chỉ trừ 1 mình Lâm Quân ra.

Trương Dững cũng không chậm. Lợi dụng thân pháp tinh diệu chạy ra xa, chỉ thấy hắt loé lên, sau đó đã ở sau lưng cô gái.

Cô gái thảm ngạc nhiên, chiêu thức tránh né kiểu gì thế này. Tiếp đó cô gái hét lên “Hoả Bạo”.

Từ cây kiếm của cô ta bắn ra 1 đồng lửa thẳng tới người Trương Dững, sau khi chạm mặt đất thì nó phát nổ. Nhưng tiếc là Trương Dững vẫn né được, không có chút mây may ảnh hưởng.

_ Hoả bạo.

_ Hoả Trảm

.....

Cô gái tiếp tục ra chiêu thức, nhưng lần nào lần nấy đều bị Trương Dững tránh né được, phảng phất hấn như 1 con cá trạch, đã thế còn không thèm xài chiêu thức gì nữa chứ, chỉ nhẹ nhàng tránh né.

Sau 1 lúc cô gái ra chiêu mệt nhọc thì Trương Dững nói:

_ Hết 5 phút rồi nhé, cảm ơn đã hạ thủ lưu tình. Sau đó cực kỳ tiêu sái lui về phía sau.

Cô gái tuy thất thần 1 lúc nhưng cuối cùng cũng nói:

_ Số 1901 thông qua.

Mọi người xung quanh thấy có vẻ không khó lắm thì lòng tin cũng dâng cao lên, ai ai cũng tràn đầy tự tin bước ra. Nhưng sự thật tàn khốc, sau đó không có 1 tên nào thông qua, dù là nam hay nữ. Ai bước lên cũng chỉ vài chiêu là lại bay ra. Tuy cô gái chỉ sử dụng 3 thành thực lực nhưng không phải

ai cũng có thể né tránh được, người xung quanh đây cao lắm cũng chỉ đạt tới Võ Tướng, không có 1 người nào có đẳng cấp cao như Trương Dũng .

_ Số 1994, Lâm Quân ra đây đi .

Sau 1 thời gian đánh đấm mãnh liệt thì cô gái đã có chút ít hao tổn nguyên khí nhưng vẫn hô lên, cô nghĩ những người phía sau cũng không mạnh lắm, thậm chí hôm nay đánh người thực sảng khoái .

_ Đến ta rồi sao .

Lâm Quân mỉm cười bước tới trước .

_ Có lên bang chủ .

Đặng Tùng và Ngọc Tú hô lên, tiếp thêm sức mạnh cho Lâm Quân .

_ Có thể hiện với người đẹp nhé .

Thiên Vũ cười dâm nói .

_ Yên tâm .

Lâm Quân đáp lời rồi đi lên tiếp .

Cô gái nghe Đặng Tùng và Ngọc Tú hô thì thậm nghi hoặc, không biết là cái gì bang chủ, trẻ thế cơ mà .

_ Cô nghĩ ngại chút đi, ta không muốn chiếm tiện nghi .

Lâm Quân ra vẻ thân sĩ nói .

_ Gì? Người nghĩ người là ai cơ chứ, tiện nghi của bà mà cũng dám chiếm à .

Cô gái không tin hét lên .

Xung quanh cũng ào ào tiếng nói, là những người bị loại nhưng chưa có rời đi . Bọn họ nghe Lâm Quân nói thế thì đều bức mình, cảm giác như mình bị sỉ nhục . 1 người con gái liên tục đánh với gần trăm người đàn ông nhưng họ vẫn cứ bại, bại 1 cách cực kỳ đơn giản .

_ Gì người tưởng mình là ai chứ ? Bang chủ cái bang cóc gè ở đâu ấy hả ?

_ Hừ thẳng ngu, ra vẻ thân sĩ tán gái chứ gì .

.....

Lâm Quân nghe thế chỉ cười cười không đáp, đồng thời toả ra khí thế của bản thân hắn . Người xung quanh thấy Lâm Quân cũng là Đại Địa Võ Sĩ thì thậm chí 1 hơi lạnh, nuốt lại những từ ngữ vừa định nói ra . Cũng có người không tin tưởng lắm, hắn mới bao nhiêu tuổi chứ sao mạnh như thế được .

_ Nghe cho rõ, bang của ta là Thiên Long bang, ai dám sỉ nhục nó chắc chắn phải chết .

Lâm Quân vừa nói đồng thời toả ra sát khí nồng nặc . Những người vừa rồi lên tiếng sỉ nhục thì vội vàng rớt rít xin lỗi . Đùa gì chứ, hắn chỉ nắm 1 ngón tay là bóp chết ta ngay .

Đoạn Lâm Quân quay sang cô gái nói :

_ Cô khôi phục đi ta hy vọng cô dùng hết sức .

Cô gái nghe thế thì không nói gì nữa, chỉ lẳng lặng ngồi xuống tại chỗ khôi phục nguyên khí .

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 52: Hoàng Viêm Vi

Thấy cô gái ngồi khôi phục, Lâm Quân cũng chả biết làm gì, chỉ đành đứng đợi . “ Sao ta quên không kiểm tra cô ta nhỉ “ . Hắn thậm chí mắng mình ngu ngốc, có mất thần mà không xài, nếu xài ít ra cũng biết cô ta còn zin không chứ nhỉ, hehehe . Lâm Quân cười dâm rồi bắt đầu mở mắt thần ra nhìn .

Tên : Hoàng Viêm Vi

Chủng loại : Hoả Tộc

Độ nguy hiểm : trung bình

Tính cách : lạnh chanh, dễ nổi nóng

Tính thông : chiều thức thuộc tính hoả .

Tâm tình trạng thái : ở đầu lò ra tên quái thai thế này, ta là người xuất sắc nhất trong tộc rồi, dùng linh dược mới có thể 16 tuổi thăng lên cấp này, không hiểu sao tên này lại làm được, lát nữa ta phải cẩn thận thôi .

Tình trạng quan hệ : chưa có người yêu

Số liệu tình cảm : không có

Chưa bóc tem

Lâm Quân thâm hít 1 hơi lạnh khí, thì ra cô gái này thuộc Hoả Tộc, chả trách lại mạnh như thế . Trên thế giới này có 1 số chủng tộc đặc biệt, nghe nói là được thần chúc phúc nên có 1 thiên phú rất mạnh về mặt nào đó . Tỷ như cô gái này thuộc hoả tộc nên thiên phú về chơi lửa phải nói là cực kỳ cao .

Hoả Tộc cũng là 1 tộc khá nổi tiếng ở Việt Quốc, nghe nói chủng tộc này có rất nhiều người giữ chức vụ quan trọng trong triều đình . Đã thế người thống lĩnh của tộc này cũng mang họ Hoàng, không biết là cô gái này có quan hệ gì với người đó . Lâm Quân âm thầm lưu ý, thầm nhắc mình cẩn thận, Hoả tộc cũng không phải là người yếu . Đồng thời hắn cũng không quên có 1 số ý nghĩ dâm tặc trong đầu, không hiểu cô bé này ăn cái gì mà mới 16 tuổi mà đã ngực tấn công, mông phòng thủ như thế .

Đang xuất thần suy tư về đường cong thì chợt 1 giọng nói vang lên :

_ Ta xong rồi, bắt đầu đi .

Lâm Quân quay lại nhìn thì thấy Viêm Vi đã đứng lên, trên mặt mang theo chiến ý nồng đậm .

_ Tốt, ta muốn xem xem Hoả tộc mạnh như nào .

Lâm Quân cười nói, xác thật hắn cũng muốn xem xem chủng tộc được thần chúc phúc là như nào .

_ Sao ngươi biết ta thuộc Hoả tộc chứ .

Viêm Vi nhìn Lâm Quân bằng ánh mắt tò mò hỏi, nàng chưa giới thiệu mà tại sao hắn lại biết, rốt cuộc tên này là ai .

_ Ách, ngẫu nhiên biết .

Lâm Quân đỏ mặt hỏi, vì quá cao hứng nên hắn lỡ mồm nói ra .

_ Ủ, vậy đánh đi .

Cô gái hét lên, tuy hơi nghi ngờ nhưng cô cũng mặc kệ, đánh trước nói sau . Lần này cô ta sử dụng hết tất cả sức lực, bộc lộ ra khí thế cực kỳ kinh khủng, đâm thẳng cây kiếm vào người Lâm Quân .

Lâm Quân thấy thế nghiêm mặt lại, dùng thân pháp Lăng Ba Vi Bộ né ra ngoài . Đồng thời xuất ra Phi Long Tại Thiên .

1 đầu rồng màu xanh mang theo khí thế to lớn đánh thẳng vào người Viêm Vi . Lâm Quân biết Viêm Vi mạnh nên xuất ra tuyệt chiêu, cũng không thèm thương hoa tiếc ngọc gì cả .

_ Rồng ? ngươi rốt cuộc là ai ? tại sao lại thi triển ra rồng được .

Viêm Vi dò hỏi nói, nàng kinh hãi không nhỏ .

Muốn ngưng tụ nguyên khí thành hình thì ít ra phải cảnh giới Võ Thánh mới làm được, hơn nữa Võ Thánh chỉ làm được 1 vài hình đơn giản, chứ chưa thấy ai có thể làm ra được hình rồng . Còn con rồng của Lâm Quân thi triển ra thì rất là ngưng thật, rất giống rồng mà nàng coi trong sách, còn mang theo khí thế chí cao thiên hạ của loài rồng nữa .

_ Có gì lạ ?

Lâm Quân không hiểu gì cả, dù sao hắn chỉ sống ở 1 ngôi thành nhỏ nên có rất nhiều chuyện hắn không biết, lần này ra ngoài cũng chính vì thế, hắn muốn biết rõ hơn về thế giới này .

_ Rất lạ đó, người là ai ?

Viêm Vi tiếp tục hỏi, nàng cứ tưởng tên này biết cơ, không nghĩ là hán chỉ là 1 thằng ngu, chả biết cái quái gì .

_ Vô công của ta là thế, ta không hiểu người nói gì, rỗng thì sao, cả phượng hoàng anh mày còn làm được nữa là .

_ Xem chiêu .

Ngai Nhục Mộc Kê .

Hư ảnh 1 con phượng hoàng hiện lên trên đầu Lâm Quân, cất tiếng gáy vang vọng thiên không, sau đó chỉ thấy xung quanh Lâm Quân có 1 quang sáng màu trắng . Đây là 1 chiêu thức của phái Nga My, có thể làm cho người sử dụng tiến vào trạng thái vô địch, hay nói đúng hơn là không bị ảnh hưởng bởi chiêu thức gì cả .

Viêm Vi thấy Lâm Quân có thể thi triển ra hư ảnh Phượng Hoàng nữa thì cũng kinh hãi, nhưng vì đang trong chiến đấu nên nàng bình tĩnh lại rất nhanh . “
Hoả Trảm” .

Nàng hét lên 1 tiếng, dồn hoả nguyên tố vào thanh kiếm rồi chém ra . Chỉ thấy 1 hình bán nguyệt mang theo lửa hừng hực chém thẳng vào người Lâm Quân . Nhưng vì Lâm Quân đang trong trạng thái vô địch nên nó không có tác dụng .

10s sau thì trạng thái vô địch cũng đã hết, nhưng Lâm Quân cũng đã đứng trước mặt Viêm Vi .

Sư Tử Hồng .

Lâm Quân hét lên, thi triển 1 chiêu quen thuộc, chỉ thấy trên đầu Lâm Quân hiện lên 1 hư ảnh đầu sư tử màu vàng, rống 1 tiếng kinh hồn . Viêm Vi vì không kịp đề phòng nên dính chiêu, nàng chỉ cảm giác trong đầu mình ông ông, mất đi tri giác tạm thời .

Lâm Quân không bỏ lỡ cơ hội tốt, ra thêm chiêu La Hán Chưởng, chưởng thẳng vào ngực Viêm Vi . Hắn thuần túy chỉ theo thói quen thôi, chứ không nghĩ ra đánh vào ngực có ý nghĩa như nào với phụ nữ .

Viêm Vi chỉ thấy 2 cái bánh bao đau nhói, cổ họng ngòn ngọt phun ra 1 ngụm máu . Sau cùng, khi đã lấy lại được tri giác thì nàng hiểu chuyện gì đã xảy ra, hét lên giận dữ :

_ *****, dám đánh ngực bà à, người được lắm . Tuy nàng biết khi đánh nhau không phân biệt nam nữ nhưng thật sự nàng không chấp nhận được chuyện này, dù sao nàng chỉ là 1 cô gái 16 tuổi thôi .

_ Đồ khốn, người không biết thương hoa tiếc ngọc à .

_ Ta muốn giết người .

.....

Từ bên ngoài vang lên 1 tràng chửi rủa thô tục, dân tình cực kỳ ghen tỵ, à không, cực kỳ tức giận hành vi không thương hoa tiếc ngọc gì của Lâm Quân, 2 cái bánh bao to đẹp như thế mà đánh vào thì quá uổng, lỡ bị hư gì thì sao . Đồng thời trong đầu cũng hiện lên 1 tràng cảnh anh sẽ dùng tay mình để xoa xoa cho nó, giúp nó đỡ đau .

_ Ách, sai lầm, là sai lầm thôi .

Lâm Quân đỏ mặt nói, hắn quên mất mình đang đánh nhau với phụ nữ .

_ Sai cái ***** người, xem chiêu . “ Hoả Thần Hộ Thể ” .

Viêm Vi giận dữ hét lớn, không cho Lâm Quân cơ hội được giải thích đã xuất ra át chủ bài của nàng . Bây giờ nàng điên rồi, chỉ muốn giết cái tên trước mặt, dám đánh bánh bao của nàng, tuy nàng biết hậu quả khi sử dụng chiêu này nhưng nàng không quan tâm .

Chỉ thấy giờ phút này khi thể trên người Viêm Vi tăng lên rất nhanh, chẳng mấy chốc đã lên tới Thiên Không Vô Sĩ, trên người nàng hoá điểm nổi lên hừng hực như bước ra từ lò lửa .

“ Không xong ” .

Lâm Quân kinh hãi nghĩ thầm, những chiêu thức có thể tăng lên thực lực trong chốc lát đều cực kỳ có hại cho người sử dụng, nhẹ thì tu vi giảm sút, còn nặng thì trở thành tàn phế . Phải ngăn nàng lại thôi .

Đà Cầu Bồng Pháp .

Lâm Quân không tiếc gì thi triển tuyệt chiêu, hắn muốn ngăn nàng lại nên đành sử dụng chiêu này . Tuy hắn không muốn xài nhưng đành làm vậy, chiêu này có thể làm Viêm Vi hôn mê trong 2s, làm gián đoạn chiêu thức nàng đang thi triển .

Chỉ thấy Lâm Quân tới bên cạnh Viêm Vi trong chớp mắt, thẳng tay đập vào đầu nàng, chả thèm để ý gì tới cái gọi là vũ phu .

Viêm Vi đang thi triển chiêu thức nên không né tránh kịp lúc, nàng không ngờ là Lâm Quân nhanh như thế, chỉ nhắm mắt cho chiêu thức đánh vào đầu . Viêm Vi cảm thấy 1 trận mê muội kéo tới, quên cả thi triển chiêu thức .

Sau 2s tác dụng hôn mê đã hết, Viêm Vi chỉ thấy cơ thể cực kỳ mệt mỏi, không muốn làm gì nữa, nàng ngất xỉu tại chỗ .

Thấy Viêm Vi ngất đi thì Lâm Quân lau mồ hôi, trầm nghĩ :

_ Phụ nữ điên .

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 53: Hiệu Trưởng Trường Dongda

Trần Lê Dũng là hiệu trưởng của trường DongDa, hôm nay là ngày tuyển sinh của trường nên lão theo thói quen mọi năm . Đi xung quanh để coi có ai xuất sắc không . Lão đã quan sát được 19 khu vực, tuy không có hài lòng lắm nhưng lão phát hiện ra 1 vài hạt giống cực tốt, có thể bồi dưỡng được . Tỷ như 1 thằng tên La Thiên Vi, mới có 16 tuổi mà đã là võ quân, khi kiểm tra cũng cực kỳ xuất sắc . Hay 1 bé con cũng 16 tuổi tên Nhật Quỳnh, tuy kém hơn Thiên Vi 1 chút nhưng cũng là 1 hạt giống tốt .

Trần Lê Dũng khoan khoái đi tới khu vực thứ 20, trầm nghĩ biết đâu sẽ tìm được thêm 1 vài hạt giống nữa thì đòi ta lên hương . Nhưng khi đi tới thì lão chỉ thấy cảnh Viêm Vi bị gõ vào đầu, ngất xỉu tại chỗ . Đã thế lão còn cảm giác được Viêm Vi bị thương khá nặng nữa chứ .

Lão tức giận lao thẳng về phía Lâm Quân hét lớn :

_ Đứa nào dám làm thương Viêm Vi, ta giết hắn .

Lão nói mà không chịu suy nghĩ gì cả . Viêm Vi là 1 người bạn thân giao cho lão, lão đã từng hứa là sẽ không để Viêm Vi bị tổn thương gì cả . Nhưng giờ thì hay rồi, có 1 tên đánh Viêm Vi bị thương nặng, như thế khác gì tát thẳng vào mặt lão 1 cái thật to và kêu .

Về phần Lâm Quân thì đang không hiểu có chuyện gì xảy ra, hắn chưa kịp chữa thương cho Viêm Vi thì tự dưng có 1 thằng già lao ra bảo lão sẽ giết hắn . Lâm Quân điên rồi, chỉ cho nó đánh anh, anh không được đánh nó á, nào có đạo lý như thế .

Tuy hắn thấy lão già lao tới có khí thế rất mạnh nhưng hắn cũng chẳng sợ hết lớn :

_ **** lão già, già thì về vườn đi, bày đặt anh hùng cứu mỹ nhân à . Thôi tỉnh lại đi, lão không phải anh hùng đâu .

Đồng thời hắn cũng không quên chiếu mắt thần vào người lão, ít ra cũng phải biết lão này mạnh cỡ nào đã chứ .

Tên : Trần Lê Dũng .

Chủng loại : con người .

Độ nguy hiểm : cực cao .

Tính cách : hiền lành, tốt bụng .

Tình thông : Địa hệ võ học .

_ F***, lão già này mạnh thế à .

Khi kiểm tra xong Lâm Quân cực kỳ kinh sợ, nếu được đánh giá độ nguy hiểm cực cao thì ít nhất phải hơn hắn 3 cấp độ . Thế tức là lão già này bèo lắm cũng phải là võ thánh . Tuy hơi ngán nhưng hắn lỡ nói cứng rồi, cùng lắm thì chơi lấy thịt đè người . Nghĩ thế nên Lâm Quân không còn sợ gì nữa .

Lê Dũng nghe Lâm Quân nói thế thì tức đến độ sắp học máu, xưa giờ lão là 1 con người hiền lành nên ai cũng kính trọng lão, chứ chưa bị người ta chửi như thế bao giờ . Vì tức giận nên lão áp sức lực lượng của mình nhiều hơn, trầm nghĩ phải cho tên nhóc này biết kính già yêu trẻ là như nào .

_ Tên nhóc con miệng lưỡi được lắm, xem chiêu . “ Gai Đá ” .

Lão vừa hết xong bỗng từ dưới đất chia lên 10 cây cọc bằng đá, vì lão chỉ muốn dạy Lâm Quân 1 bài học thôi nên cái gai cũng không có đầu nhọn .

Lâm Quân thấy thế thì biết ngay lão già này thuộc địa hệ, hẳn sử dụng Lăng Ba Vi Bộ xuyên qua từng cây cọc đá . Hắn thấy cọc không có đầu nhọn nên biết lão già này không muốn giết hắn . Nếu thế thì hắn cũng không cần thiết lấy thịt đè người . Chợt hắn nghĩ đến sức mạnh của lão già này nên cực kỳ muốn đánh nhau 1 trận cho đã . Hắn cũng muốn biết võ thánh mạnh như thế nào .

Lê Dũng thấy Lâm Quân né được thì thầm kinh hãi, lão cứ tưởng Lâm Quân nằm dưới đất lăn lộn cơ chứ . Nhưng khi nhìn kĩ thấy Lâm Quân đã là đại địa võ sĩ thì lão cũng thầm chấn động . Tên nhóc này chỉ khoảng 16 tuổi mà mạnh như thế à .

_ Lão già, xem chiêu . “ Hàng Long Thập Bát Chương, đệ nhất chương, Phi Long Tại Thiên “ .

Lâm Quân hét lớn ra chiêu . Hắn tuy chỉ biết được có mấy chương nhưng nói thế cho oai .

1 con rồng màu xanh lá mang theo khí thể bề ngễ thiên hạ bay ra từ tay Lâm Quân chương thẳng tới trước mặt Lê Dũng .

_ Rồng ?

Giống như Viêm Vi, lão già cũng ngạc nhiên hét toáng lên . Lão không hiểu sao Lâm Quân lại làm được như thế . Tuy thất thần trong chốc lát nhưng dù sao lão cũng là võ thánh nên tránh né được ngay .

_ Tại sao ngươi lại thi triển được rồng ?

Lão dừng lại nhìn Lâm Quân hỏi .

_ Thì sao, lão thắng ta thì ta miễn cưỡng cho lão biết .

“ Sao thắng nào cũng hỏi câu này thế, lằng cmn nhằng, đánh trước rồi nói sau “ .

_ Tốt tên nhóc, để ta xem ngươi mạnh như nào .

Lâm Quân đã khơi dậy hứng thú của lão, lão rất muốn biết tên nhóc này tại sao lại biến thái đến như thế . Mới có chút xúu tuổi mà đã mạnh như thế, chả trách đánh bại được Viêm Vi .

_ Thổ quyền .

Nghĩ thì nghĩ nhưng lão vẫn ra chiêu thức với Lâm Quân, chỉ thấy lão dồn thổ nguyên tố vào nắm đấm của lão, mang theo khí thể cực mạnh đánh thẳng tới trước mặt hắn .

_ Hơ, lão bắt nạt con nít, ra chiêu mạnh thế làm quái gì .

Lâm Quân thấy lão già ra chiêu thì chăm chọc nói . Nhưng hắn cũng không có bó tay chờ chết .

_ Hàng Long Thập Bát chương, đệ ngũ chương, Kháng Long Hữu Hối .

1 cái đầu rồng màu vàng bao bọc xung quanh nắm tay của Lâm Quân, hắn bay thẳng tới cứng đối cứng với nắm tay của lão già .

_ Ầm .

1 tiếng chấn động màn nhĩ vang lên . Không gian xung quanh dường như bị chấn động . Mặt đất dưới chân 2 người cũng không còn nguyên vẹn .

_ Phụt .

Sau 1 s thì Lâm Quân bị chấn lùi lại sau 10 bước, đồng thời trong miệng máu phun thành vòi . Hắn lấy tay lau khoé miệng, nhìn lão già nói :

_ Lão già, lại tới .

_ Tốt haha, lâu lắm rồi ta không được sáng khoái như này .

Lê Dũng cười haha nói, hắn rất nóng lòng muốn xem tên nhóc này còn làm gì được nữa . Tuy lúc này lão có giữ lại 1 chút thực lực nhưng cũng không phải là 1 tên đại địa võ sĩ có thể đỡ được .

_ Hàng Long Thập Bát chương, đệ thập chương, Song Long Xuất Thủy .

Lâm Quân dồn lực vào 2 bàn tay, chỉ thấy 2 con rồng màu xanh hiện lên trên tay hắn, đánh thẳng tới trước mặt lão già .

_ Thổ quyền, lão già lại xuất ra chiêu thức cũ, cũng cứng đối cứng với Lâm Quân .

Lần này Lâm Quân phải lui 20 bước, máu vẫn phun thành vòi .

_ Đệ bát chương, Chấn Kinh Bách Lý .

_ Thổ quyền .

_ Đệ nhất chương, Phi Long Tại Thiên .

_ Thổ Quyền .

_ Nhất Dương Chỉ .

.....

Tuy Lâm Quân liên tục phun máu nhưng hắn vẫn cực kỳ hung hăng . Lâu lắm rồi hắn không được đánh sảng khoái như này . Đánh với bọn Đặng Tùng thì không có ra chiều thoải mái được, mắc công đánh chỗ hiểm thì toi . Còn đánh nhau với ma thú thì không có cảm giác, con nào con nấy nếu không da dày thì cũng là nhò nhắt trốn nhanh nhẹn .

Còn Lê Dũng thì càng lúc càng vui mừng, chiêu thức của Lâm Quân đánh ra thiên kỳ bách quái, lão chả biết hắn học từ đâu nhưng lão chưa thấy bao giờ . Lão vui là vì lão biết Lâm Quân thi vào DongDa, hắn là 1 tên biến thái 10 phần, suốt cuộc năm nay trường lão cũng có được 1 thiên tài, không nói đúng hơn là 1 tên quái thai . Lão nghĩ thầm trong lòng thế nào cuộc tranh tài giữa các trường năm nay lão sẽ cho thắng cha chết tiết kia 1 sự vui mừng ngạt nhiên .

Thấy Lâm Quân mặt càng lúc càng tái xanh thì lão muốn dừng tay, lão không muốn 1 tên thiên tài như này bị thương a .

_ Ngừng lại thôi, đánh đủ rồi, đánh nữa người bị thương thật bây giờ .

Lão cười hiền lành nhìn sang Lâm Quân nói .

_ Ta không sao, cứ đánh đi .

Lâm Quân từ chối ý tốt của lão, đồng thời hắn cũng thi triển 1 chiêu trị liệu vào người mình . “ Đùa à, cho dù hắn bị nặng cỡ nào cũng trị được cho mình, lâu rồi không có được đánh nhau thoải mái như này, hắn dễ gì từ bỏ chứ “ .

Thấy Lâm Quân tự trị liệu thì ánh mắt Lê Dũng càng ngày càng sáng hơn, “ không những đánh nhau giỏi còn kiêm cả trị liệu à . Thiên tài như này ta muốn chắc rồi “ .

_ Tốt, ta tới .

Lão cười cười sau đó tiếp tục ra chiêu .

Và thế là 2 tên, 1 già 1 trẻ lao vào đánh nhau tiếp tục, hồn nhiên không để ý tới ánh mắt kinh hãi của những người xung quanh, cũng quên bém Viêm Viêm .

_ Âm, âm, âm .

Liên tục những tiếng động kinh hồn vang lên, mặt đất mà 2 người đang đứng đã không còn ra hình dạng ban đầu, chỗ lồi chỗ lõm .

Mọi người xung quanh thì miệng càng ngày càng há to ra, không nghĩ tới tên nhóc biến thái kia lại mạnh như thế, lẽ hắn ghi thù ta thì sao ta, lúc này lẽ mồm chửi hắn . Nghĩ tới đó có 1 số người mồ hôi lạnh đầy đầu . Cũng có 1 số người bắt đầu nghĩ gia nhập Thiên Long bang, dù sao bang chủ mạnh thế này thì bang phái cũng không yếu được .

2 người đang đánh nhau hăng say thì 1 giọng nói rất không hợp thời vang lên :

_ Tên khốn khiếp dám sàm sỡ bà .

Thì ra Viêm Viêm đã tỉnh lại, tuy vẫn còn mệt nhưng nàng chỉ nhớ ra cái mối thù khắc cốt ghi tâm, hay nói trắng ra là nhớ mình bị người ta sàm sỡ .

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 54: Gatling Gun

Mọi người nghe thấy tiếng nói vang lên thì đều quay mặt sang mà nhìn, kể cả Lâm Quân và Lê Dũng cũng ngừng tay nhìn sang . Sau đó tất cả không hẹn

mà cùng im lặng, 1 đồng người nhưng không có ai gây ra 1 tiếng động gì, dù là nhỏ nhất .

Chỉ thấy người lên tiếng nói là Viêm Vi, lúc này nàng đã tỉnh lại . Khi nãy vì 2 người Lâm Quân đánh nhau ghê quá nên không ai thèm để ý tới Viêm Vi cả, tất cả mọi người đều bị thu hút vào trận đấu giữa 2 người .

Lúc này Viêm Vi đang nằm vắt vẻo trên 1 cành cây, 2 cái chân trắng bóc đưa qua đưa lại rất thu hút ánh nhìn, giày nàng cũng mất đi từ lúc nào . Trên người nàng thì chỉ còn 1 vài miếng vải nhỏ nhỏ che 1 vài chỗ nhạy cảm lại, còn đâu đều lộ hết ra ngoài . Toàn thân nàng da trắng như tuyết, 3 vòng cực kỳ hoàn mỹ, những đường cong trên cơ thể hiện ra rõ rệt . Tuy nàng nhìn hơi thâm 1 chút nhưng giờ phút này ai còn để ý tới chuyện đó nữa chứ, tất cả chỉ chăm chăm nhìn nàng như sợ bỏ lỡ 1 tác phẩm hoàn mỹ của tạo hoá .

Nàng lúc này vẫn chưa có ý thức được sự việc, luôn miệng bô bô :

_ ***. Dám sàm sỡ bà bà sẽ giết mày, @\$%^#@#@#@ .....

_ Ưc . Ưc .

Liên tiếp tiếng nuốt nước miếng vang lên . Những nam đồng đạo đều nhìn thẳng vào người Viêm Vi, đôi mắt ánh sáng trung như đèn ô tô, trong cổ nuốt nước miếng ừng ực, chỉ hận không thể tiến lên xơi tái nàng .

Kể cả lão già Lê Dũng cũng im lặng mà nhìn, trong lòng thầm nghĩ “ đúng là vẻ đẹp của tạo hoá, tại sao mẹ vợ ta không được như này nhỉ, thật thất bại “ . Lão lắc đầu cảm khái nghĩ .

‘ Tại sao người ta không đẹp như ả nhỉ, thật đáng ghét “ . Đây hầu hết đều là suy nghĩ của những người phụ nữ có mặt xung quanh đây . Bọn họ cảm thấy tự ty khi nhìn vào vóc dáng của Viêm Vi .

_ XXOO người, ***** ta sẽ giết người .

Xung quanh chỉ còn vang vọng mỗi tiếng chửi của Viêm Vi .

Chợt nàng cảm giác mọi chuyện không đúng, “ tại sao lại không có ai lên tiếng “ . Nghĩ thế nàng ngừng chửi, đưa mắt nhìn xung quanh thì thấy ai cũng mang 1 ánh mắt kì lạ nhìn nàng .

_ Không lẽ người ta dính cái gì ?

Viêm Vi thắc mắc sau đó nhìn xuống .

_ AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA .

1 tiếng thét 1000 đề xi ben vang vọng cả trường DongDa, ai nấy đều ra sức bịt tai .

Sau khi Viêm Vi phát hiện mình đang trong tình trạng bán khoả thân thì hét lên thảm thiết, đồng thời cũng không quên đứng lên chuẩn bị chạy trốn, nàng không chịu được cái cảnh nhục như này .

Viêm Vi chống tay vào 1 cành cây để mượn lực đứng lên, nhưng rất tiếc là cái cành đó quá yếu còn nàng ra sức quá mạnh nên cành cây chịu không nổi “ 1 tiếng, nàng té thẳng xuống đất . Mông nàng hôn 1 cái thân mật với mặt đất .

Tuy nàng đau tới chảy nước mắt nhưng vẫn cố gắng đứng lên chạy biến đi, nàng không muốn ở lại đây 1 giây 1 phút nào nữa .

Mọi người xung quanh ai nấy đều ngơ ngác mà nhìn, chỉ thấy 1 bóng trắng trắng đỏ đỏ chạy xa, xa dần . Sau đó còn vang vọng lại 1 tiếng rủa :

_ Tên Lâm Quân, ta nhớ ngươi rồi, mỗi nhục hôm nay ngày sau ta sẽ báo, ***** .

Viêm Vi vừa chạy vừa khóc, cũng không quên bỏ lại 1 câu báo thù . Nàng đổ tất cả mọi tội lỗi lên đầu Lâm Quân, trong đầu không ngừng suy tính phải trả thù hắn như thế nào .

Lâm Quân nghe Viêm Vi nói thế thì hô to oan uổng, hắn có làm gì đâu . Ngoại trừ lỡ tay đánh vào cái bánh bao của nàng . Haiz, mà ai kêu của nàng to quá làm gì, nếu lép thì hắn có đánh vào cũng chả có cảm giác gì . Đoạn Lâm Quân nhớ tới mình còn 1 trận đánh nhau nên quay sang nhìn Lê Dũng . Hắn chưa kịp lên tiếng thì lão già này đã lao về phía hắn, tung ra 1 chiêu hung ác .

Lâm Quân vì bất ngờ nên tránh không kịp . Hắn chỉ cảm thấy trong bụng quần lên 1 trận, sau đó phun thẳng 1 ngụm máu ra ngoài .

_ ****, lão già, làm gì thế, sao đánh ta .

Lê Dũng sau khi chiêm ngưỡng vẻ đẹp của tạo hoá cũng hoàn hồn lại, trong lòng hô to, “ chết cmmr, tại sao ta lại có thể như thế được, tại sao ta lại có thể nhìn cơ thể của 1 đứa đáng tuổi cháu ta “ .

“ Tất cả là tại thằng nhóc này, nếu không phải vì hắn thì làm sao ta có thể bị tình trạng tt lên não “ .

Lê Dũng cũng đổ hết mọi tội lỗi lên đầu Lâm Quân, hồn nhiên không nghĩ tới thật ra lão nhìn mặt vợ béo của lão lâu ngày, bây giờ mới thấy sắc đẹp tuổi trẻ nên mới thất thố như thế .

Nghĩ thế lão nói :

_ Người dám làm cháu ta thành như thế, ta sẽ dạy cho người 1 bài học .

_ ****, sao này người không nói, nhìn xong mới nói à, đúng là 1 con dê già .

Lâm Quân châm chọc nói .

Lê Dũng nghe thế thẹn quá hoá giận quát lớn :

_ Lúc đó ta chưa kịp hoàn hồn, thẳng nhóc, tiếp chiêu .

_ Chứ không phải người dê à, đồ dê già, dê già, dê già . L

âm Quân liên tục tránh né, đồng thời cũng không quên lên tiếng châm chọc .

_ **** thẳng nhóc, miệng lưỡi được lắm, xem chiêu .

Lê Dũng hung hăng quát lớn, ra chiêu càng ngày càng hung ác .

_ ****, ta không chơi nữa, dê không dám nhận, đổ hết lên người anh à, được lắm .

Lâm Quân bực mình nói .

Hắn đang rất bực mình, bị con nhỏ kia vu oan cho còn không nói, không nghĩ tới lão già này lại trút hết mọi tội lỗi lên người hắn . Lâm Quân không thèm chơi nữa, bây giờ hắn chỉ cần 1 chỗ để phát tiết thôi .

Nghĩ thế Lâm Quân vung tay lên hô :

_ Anh em đâu, củ hành lão già này cho ta .

Khi vung lên thì hắn triệu hồi 1 đồng ma thú và nô lệ ra ngoài, cũng không quên móc 1 cái vũ khí cực xịn từ trong nhẫn trữ vật ra .

Từ dưới bọn Thiên Vũ nghe thấy Lâm Quân hô thì cũng lao về phía hắn, trong tay móc ra vũ khí .

Đây là lúc lấy le với bọn con gái xung quanh nên không ai chần chừ, sau khi đánh nhau với 1 thằng già mạnh như này thì chắc chắn anh sẽ nổi tiếng . Bọn Thiên Vũ đều nghĩ thế nên lao lên rất nhanh, ai này đều cực kỳ hung thần ác sát .

Lê Dũng chỉ thấy 1 đàn ma thú và con người xuất hiện thì đều chấn động . Tất cả người đều là đại địa võ sĩ còn ma thú thì yếu nhất cũng là võ quân . “Đầu ra nhiều thế nhỉ, chả hiểu tên nhóc này lôi đầu ra 1 đám như này” . Đã thế lão còn thấy 1 đám nhóc từ ngoài chạy vào, tay mang vũ khí đánh về phía lão . Lão cũng có điểm không hiểu như dù sao cũng là võ thánh nên lão không suy nghĩ nữa, chuẩn bị tiếp chiêu .

Dư Độc là người tiến tới nhanh nhất, cầm cây đao to tổ bố chém thẳng về phía Lê Dũng, khi Lê Dũng vừa mới né ra thì sau lưng chợt truyền đến cảm giác nguy hiểm . Lão vẫn tránh được nhưng sau đó là 1 đoàn chiêu thức giăng xuống không ngừng, lão chỉ kịp tránh né chứ không kịp làm bất cứ 1 cái động tác tấn công nào . Chỉ thấy tất cả nô lệ cùng ma thú bao vây lão lại giữa, tất cả đều phối hợp ra chiêu rất nhịp nhàng, không cho lão 1 chút thời gian nào để thở .

Khi Lâm Quân lên tới đại địa võ sĩ thì bọn nô lệ mà Lâm Quân thu phục cũng lên cấp rất nhanh, bởi vì bọn hắn là nhân vật trong thế giới TLBB nên cứ giết quái trong đó là sẽ tăng cấp vù vù . Chứ không mất công phải lĩnh ngộ chi cả . Lâm Quân cũng không quên huấn luyện cho bọn ma thú và nô lệ phối hợp nên mới có tác dụng như thế này . Chỉ là đại địa võ sĩ nhưng có thể vây được võ thánh .

Còn bọn Thiên Vũ vì yếu hơn Lê Dũng rất nhiều nên chỉ đứng ngoài, thỉnh thoảng lão sơ hở thì chợt vài chiêu vào lão .

Chợt Lâm Quân quát :

_ Anh em, tránh ra .

Nghe thế tất cả mọi người không cùng mà hợp cùng lao thẳng ra ngoài, ai cũng không quay đầu lại .

Thấy mọi người xung quanh đều chạy ra xa thì Lê Dũng thầm nghĩ hoặc, lão nhìn về phía Lâm Quân thì thấy hắn đang cầm 1 thứ vũ khí kì quái . Đó là 1 thứ hình trụ màu đen có 6 lỗ nhỏ ở đầu, phía đuôi có 1 cái tay cầm . Lâm Quân đặt tay phải vào đó, và nâng cái ống hình trụ lên chia về phía lão . Tuy không hiểu cái này là cái gì nhưng lão cảm giác được có 1 tia nguy hiểm .

_ Xem chiêu, Gatling Gun, Bắn Phá Trời Xanh .

Lâm Quân vừa nói vừa nâng vũ khí bí mật của hắn lên, khạc đạn thẳng vào người Lê Dũng . Phải, đây là 1 khẩu súng mà hắn đã đổi được từ tay tên tiểu thần đèn với cái giá 1 tỷ rưỡi . Đây là lần đầu tiên hắn sử dụng súng ở thế giới này nên cũng không biết có tác dụng gì với người ở đây không .

Gatling Gun là 1 khẩu súng mà Lâm Quân rất thích . Nó thường được gắn trên tàu chiến hoặc trực thăng ở thế giới cũ của hắn . Tuy nhược điểm của nó là nặng và rất cồng kềnh nhưng ở đây thì Lâm Quân không sợ, thân thể và sức mạnh của Lâm Quân bây giờ rất lớn nên nâng nó cũng không có tốn sức bao nhiêu . Vì muốn thử nghiệm sức mạnh của nó nên Lâm Quân mới mang ra xài thử, dù sao ở thế giới cũ của hắn nó được mệnh danh là “ cối xay thịt “ Vì nó có hỏa lực cực kỳ mạnh, có thể bắn được 3000 viên đến 6000 viên trong 1 phút .

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 55: Lão Già Đáng Thương

Ầm, ầm ầm.....

Lê Dũng chỉ thấy hằng hà sa số các tia sáng bay thẳng về phía lão, lúc đầu thì lão còn tránh né được 1 chút nhưng càng về sau, các tia sáng bắn ra càng nhiều . Cuối cùng lão cũng trúng 1 viên đạn đầu tiên .

Bụp .

Tuy bị bắn trúng nhưng kỳ lạ là lão chỉ cảm thấy hơi nhói lên 1 chút, chỉ giống như kiến cắn . Lão thấy thật khó hiểu, rõ ràng là lão có cảm giác nguy hiểm nhưng tại sao vết thương chỉ như kiến cắn .

_ Ê, nhóc, đã ngứa quá, bắn nữa đi .

Lê Dũng nhìn về phía Lâm Quân trêu chọc nói, nếu cứ như thế này thì lão ăn thêm vài trăm phát nữa cũng chả sao .

_ Như lão yêu cầu, ta là người kính trọng người già mà hahaha .

Lâm Quân vừa nói vừa bắn tiếp, thật ra hắn cũng không bất ngờ lắm . Hắn hiểu là dù sao người ta cũng là võ thánh, nếu chỉ mấy viên đạn nhai nhép này mà làm thịt được lão thì chắc hắn làm trùm luôn quá .

Lâm Quân cũng đã tính xài chiêu khác nhưng khi thấy được 1 tác dụng to lớn của loạt đạn đã qua thì hắn thầm cười trộm, hắn phát hiện thì ra súng còn có thể sử dụng như thế .

Lâm Quân âm hiểm cười cười rồi truyền âm cho Huyền Nạn lấy ký ức châu ra ghi hình lại . Sau khi tất cả đã chuẩn bị xong thì Lâm Quân tiếp tục nạp đạn bắn . Lần này vì Lê Dũng không tránh né nữa nên tất cả đều trúng mục tiêu .

_ Sướng, sướng quá, đã ngứa lắm, bắn tiếp đi, cảm ơn nhóc nhé, lâu rồi ta không đi mát xa .

Lê Dũng không ngừng trêu chọc nói, lão cũng chả thèm tránh né làm gì, cứ đứng yên làm bia tập bắn cho Lâm Quân .

_ Ầm, ầm, ầm .

Liên tiếp những tiếng súng nổ vang lên không dứt, mọi người xung quanh đứng xem phải bịt tai lại . Khi đạn bắn ra thì khói bụi bay mù mịt, ai nấy đều căng mắt ra nhìn nhưng cũng không thấy rõ ràng lắm .

Tuy mọi người không biết cái vũ khí Lâm Quân cầm là gì nhưng cũng rất kinh hãi về nó . Mặc dù nó không làm gì được lão già kia nhưng với 1 số người ở đây thì cũng có 1 tác hại rõ rệt . Tỷ như 1 vài người bị đạn lạc bắn trúng cũng đau đến mức nhe răng nhếch miệng . Thi thoảng còn vang lên 1 vài tiếng chửi “ đậu xanh rau má “ .

Lâm Quân thì không ngừng cười cười âm hiểm, vừa cười vừa bắn . Hắn hồn nhiên không để ý tới mọi chuyện xung quanh . “ Hừ, ta sẽ cho lão biết cái gì gọi là coi thường người khác “ .

_ Cách .

1 lát sau, cuối cùng khẩu súng cũng hết đạn, Lâm Quân ngừng tay ném khẩu súng vào nhản trừ vật của hắn .

_ Ê nhóc, sao không ra chiêu nữa . Hết sức rồi à, ta còn chưa đã ngứa cơ mà .

Lê Dũng cười cười nhìn Lâm Quân nói . Tuy là khẩu súng của Lâm Quân không gây ra tác dụng gì với lão nhưng lão cũng thầm kinh hãi trong lòng . Vì lão là võ thánh nên mới không bị gì, chứ nếu lão là 1 võ sĩ hoặc võ tốt gì đấy bảo đảm bây giờ đã thành 1 cái tổ ong . Và lão cũng phát hiện ra 1 vấn đề nữa, đó là khẩu súng này không sử dụng nguyên khí .

Nguyên khí là năng lượng của vũ giả . Cơ hồ sử dụng bất cứ 1 vũ khí gì cũng cần phải có nguyên khí mới sử dụng được, cho dù là 1 cây kiếm hay thương . Vì nếu không có nguyên khí thôi động thì vũ khí đó sẽ mất đi tác dụng vốn có của nó .

Cây vũ khí của Lâm Quân tuy là hơi kỳ quái 1 chút nhưng chủ yếu là nó không cần phải sử dụng nguyên khí để thôi động . Điều này có nghĩa là gì, có nghĩa là người bình thường cũng có thể sử dụng được . Hơn nữa còn có thể giết được vũ giả .

Nghĩ đến đây Lê Dũng nóng cả đầu, nếu cái này mà đưa ra chiến trường thì chắc phải biết . “ Ta phải thuyết phục hần bán cho đế quốc . Nếu thế thì Việt Quốc ta còn sợ gì bọn chó Tung Quốc nữa chứ “ .

Lâm Quân nghe Lê Dũng nói thế thì chỉ cười cười, 1 nụ cười âm hiểm như đã thực hiện được mục đích .

Sau cùng, làn khói cũng đã tán đi, khi mọi người nhìn thấy cái cảnh trong sân thì tất cả mọi người ai nấy đều mang 1 vẻ mặt quái dị . Nhất là phái nữ, phái giả bộ lấy tay che mắt chứ không muốn nhìn cái cảnh ẻo le này .

_ Ê, sao người không nói gì ? sợ rồi à ?

Lê Dũng thầm thắc mắc khi thấy cái điệu cười của Lâm Quân, lão cảm giác có âm mưu .

_ Lão già, ta hỏi lão 1 câu, lão phải trả lời thật lòng nhé .

Lâm Quân cười cười nhìn sang Lê Dũng hỏi .

_ Ủ, người hỏi đi .

Lê Dũng tuy thấy có điều gì đó không ổn nhưng bây giờ lão chưa có phát hiện chỗ không ổn nó nằm ở đâu .

_ Ủ, ta hỏi thật nhé, lúc lão thấy mất mề thoải mái nhất là xuống đất, mềm mại rũ rượi như 1 con giun chết, thật tội nghiệp cho nó quá . Lâm Quân xoa tay như vuốt rồi nói, trên mặt cười càng lúc càng tươi .

_ Sao người biết ?

Lê Dũng giật mình hét lớn, lão chả hiểu sao tên nhóc này lại biết cái bí mật của lão, “ hix thật ra lúc nghĩ tới mụ vợ béo ở nhà, lúc nào nó chẳng chia xuống đất “ .

Lâm Quân không nói gì, hần chỉ chỉ tay về phía hạ bộ của Lê Dũng .

Lê Dũng theo phản xạ nhìn xuống .

_ *****, quần áo ta đâu rồi .

Lão cúi người xuống thì thấy phía dưới lão trống không, hiện ra 1 con giun chết cong queo mềm rũ rượi . Lão thẹn quá lấy tay che đi hạ bộ, và cái mông trắng bóc của lão . Nhưng che đi che lại thì cũng không có tác dụng gì, cái mông lão to hơn cái bàn tay của lão nên lão không có che hết được, nó cứ ần ần hiện hiện kích thích ánh mắt người xem .

_ Ahahahahaha .

Thấy cảnh này Lâm Quân không nhịn được nữa, ôm bụng cười lớn, hần chưa bao giờ thấy cái cảnh nào hài như cái cảnh này . 1 lão già sắp xuống lỗ tới nơi lại khoả thân, 2 tay che mông và t rìm .

Lúc này vì Lâm Quân nhận ra được tác dụng lột đồ của khẩu súng nên hần toàn bắn vào phần quần áo của lão . Vì lão già này là võ thánh nên không có cảm giác lạnh mới không phát hiện ra lão khoả thân từ lúc nào .

_ Hahaha, chết cười mất, bang chủ thật vô đối . Ngọc Tú cười chảy cả nước mắt nói .

_ Huỳnh đệ, người thật ác, hahahahaha, giờ ta mới biết người còn có cả chiêu này đó nha . Thiên Vũ cũng ôm bụng cười nói .

.....

Xung quanh liên tiếp vang lên những tràng cười và 1 số từ ngữ bình luận về cái bộ phận chính yếu của lão . Nhất là những em gái ngây thơ chưa biết gì, bàn luận càng nhiều càng sâu .

Lê Dũng nghe những tiếng cười xung quanh thì chỉ cảm giác trời đất như sụp đổ, trước giờ lão là 1 con người đức cao trọng vọng chứ đã bao giờ rơi vào cái cảnh oái ăm này bao giờ đâu . Mặt lão lúc tím lúc xanh, sau cùng vì tuổi cao mà không chịu nổi cái nhục này nên đã lên tăng xông ngắt ngay tại chỗ .

“ **, nhục quá, nhục hơn con cá nục, nhục vlk “ . Đó là ý thức cuối cùng của Lê Dũng, chắc hần lão sẽ không quên được cái mối nhục ngày hôm nay . Đồng thời lão cũng không quên lời 18 đời tổ tông của Lâm Quân ra chữi .

_ Âm .

Lê Dũng nằm thẳng xuống đất, 2 tay vẫn che các bộ phận quan trọng, mặt tái ngắt, miệng còn sùi ra 1 ít bọt mép .

Lâm Quân thấy thế thì chỉ cảm thán hô :

_ Anh thật phờ rồ mà, chắc hẳn ta là người đầu tiên có thể làm vỡ thánh ngắt xiu, ahahaha . Chắc hẳn anh mày sẽ được lưu danh sử sách, hahaha . Hẳn tự sướng thâm nghĩ, hồn nhiên không để ý tới 1 lão già đáng thương đang nằm xiu trước mặt .

_ Á, thầy hiệu trưởng, thầy làm sao thế này, ai làm thầy thành thế này . Bỗng có 1 tiếng nói vang lên cắt đứt mọi suy nghĩ của Lâm Quân .

_ ***** , lão già này là hiệu trưởng à, tiêu cmnr .

Lâm Quân từ 9 tầng mây rơi thẳng xuống mặt đất, hẳn không ngờ lão già đánh nhau này giờ với hẳn lại là hiệu trưởng của cái trường này .

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 56: Đại Hội So T Rim

Phòng giáo viên .

_ Cái gì ? người nói sao ? thầy hiệu trưởng khoả thân ngắt xiu à .

Mỹ Xuân có điểm khó tin nói, nàng tưởng thầy hiệu trưởng mạnh nhất ở đây chứ, ai có thể làm thầy ngắt xiu được .

_ Ta cũng không biết, nhưng mà ta thấy mọi người đồn ầm cả lên .

1 người trung niên dáng vẻ cao gầy nói tiếp .

_ Không được, quá mất mặt, chúng ta phải đi xem sao .

Mỹ Xuân nói rồi đứng dậy, vận nguyên khí vào chân chạy bắn đi .

_ Ài, nữ nhân này nóng tính quá, ta đã kịp nói hết đầu, không những khoả thân ngắt xiu mà còn bị ghi lại nữa, à nghe nói còn bị thẳng gay nào sàm sỡ nữa .

Người trung niên cười khò lắc đầu sau đó cũng bắn đi nhanh như 1 tia chớp . Hẳn cũng muốn biết là thẳng gay nào to gan như thế, dám sàm sỡ cả vỡ thánh .

Khu vực số 20 .

Sau khi lão già Lê Dũng ngắt xiu thì mọi người tập trung đến đây càng nhiều, nghe đâu sẽ được xem mỹ nữ khoả thân miễn phí, đặc biệt là đám đàn ông . Có tên còn lợi dụng cơ hội cầm theo thiết bị quay lén, à là ký ức châu .

Nhưng sau khi tới nơi thì tất cả đều thất vọng . Chỉ thấy 1 lão già nằm xiu ngay trên mặt đất, giờ cái mông trắng bóc lên trời . Bên cạnh còn có 1 tên xấu xí không ngừng khóc lóc, còn cái tay hẳn thì chạm vào mấy chỗ nhạy cảm của lão già .

_ Sặc, *** lão già này bị sàm sỡ thì có gì đáng xem, phí công của bố . Ta còn tưởng có mỹ nữ .

_ Ấy, huynh đệ, người đừng bỏ đi, bỏ đi là mất cái hay đó .

_ Hà ? tại sao ? đây chỉ là 1 lão già thôi mà . Cho dù là có tên đầu heo kia đang sàm sỡ cũng không có gì lạ chứ .

_ Hắc hắc, nhưng ta nghe nói lão là hiệu trưởng trường này, hắc, huynh đệ, người cứ nghĩ đi, nếu sau này mà thi rớt cứ mang cái ký ức châu cho lão xem là qua ngay, hahaha .

_ Ủi nhì, sao ta không nghĩ ra, cảm ơn huynh đệ nhé, cái này có vẻ hay nha, thầy hiệu trưởng bị gay sàm sỡ hahaha . Tên đó vừa nói vừa móc ký ức châu ra quay .

Chuyện này cơ hồ là chỗ nào cũng có, khi biết lão già này là hiệu trưởng thì ai cũng cầm ký ức châu ra quay lại . Đồng thời cũng không quên suy nghĩ tới cái tương lai tốt đẹp sau này của mình, “ hắc, có cái này ta không tin sau này lão không cho ta tốt nghiệp hahaha “ .

Người nào người nấy cũng đều nghĩ về cái tương lai tốt đẹp của mình mà hồn nhiên không có nghĩ tới hậu quả . Nếu lão già Lê Dũng mà biết chắc lão bầm tụi này thành cảm .

Thật ra những người giải thích lão già này là hiệu trưởng đều là người của Lâm Quân, chính xác hơn là bọn Thiên Vũ và Ngọc Tú . Tất nhiên những lời đồn xem gái khoả thân miễn phí cũng là tụi Lâm Quân tung ra ngoài . Mục đích là lôi kéo những người này làm đệm lưng .

Lâm Quân thấy cảnh người người quay phim heo, nhà nhà quay phim heo thì âm hiểm cười ra tiếng, hắn không muốn chết 1 mình, ít ra phải kéo thêm 1 đám đệm lưng đã . Đồng thời Lâm Quân cũng quan sát cái tên trước mặt, cái tên mà đang ôm lão già khóc như mưa rơi, cứ như cha mẹ hắn chết không bằng ấy .

Càng nhìn Lâm Quân càng có 1 cảm giác rất quen thuộc, như đã thấy tên này ở đâu . Tên này là 1 tên chỉ khoảng 20 30 tuổi, ăn mặc rất gọn gang sạch sẽ nhưng trên mặt thì như 1 cái đầu heo . Mặt hắn sưng vù lên như đã bị ai tằm quất vào mặt, nhìn còn không phân biệt được mắt mũi miệng nằm chỗ nào .

Tên này đang ôm lão già Lê Dũng chăm chú khóc rống lên, hồn nhiên không để ý tới lão đang khoả thân, thỉnh thoảng cái tay hắn còn chạm vào 1 số bộ phận nhạy cảm của lão .

_ Éo hiểu hắn làm trò gì nhỉ, không lẽ thằng này bị gay .

Lâm Quân thắc mắc thầm nói, cho dù hắn có là gay cũng không nên giờ trò với 1 người già chứ .

Sau cùng, dựa vào 1 vết thương trên mặt hắn Lâm Quân cũng biết đây là ai . Chính là cái tên hôm bữa đã bị Thiên Vũ đập vì quá đẹp trai . Trên mặt hắn vẫn in cái vết gầy mà Thiên Vũ đã đập .

Giày Thiên Vũ mang chỉ có 1 đôi duy nhất trên thế giới này, hôm bữa Lâm Quân rãnh rỗi đổi 1 đôi Adidas chơi ai dè tên Thiên Vũ thích nên chồm mắt . Hắn rất yêu thích nó nên mang thường xuyên, đến nỗi mà giày bốc mùi 10m xung quanh cũng nghe thấy . Sau đó vì quá tởm nên Lâm Quân đành bày hắn cách giặt giày, bây giờ mới đỡ hơn 1 tí .

Nhờ đôi giày Adidas này mà Lâm Quân đã nhận ra tên này, nếu không phải chỉ có 1 đôi duy nhất Lâm Quân cũng chẳng nhận ra được .

_ Ê, Thiên Vũ người nhận ra ai đây không ?

Lâm Quân cười ngoắc ngoắc Thiên Vũ lại hỏi .

_ Ai ? ta quen hắn sao, người đẹp trai như anh sao quen cái tên gay này được chứ .

Thiên Vũ dương dương tự đắc nói, làm như chỉ có hắn mới là thằng đẹp trai nhất trên đời .

_ ****, đẹp cái ***, người cứ tới hỏi hắn nhận ra người không là biết ngay .

Lâm Quân buồn nôn nói, tên này hắn chơi lâu rồi nên biết tính . Cái gì cũng được mỗi tội hay tự sướng vl .

_ Ờ, để anh xem .

Thiên Vũ tuy khó hiểu nhưng vẫn bước tới trước mặt tên kia nói :

_ Ê tên gay, nhận ra ta không ?

Nguyễn Cải Tàu giờ phút này đang vận 12 thành công lực vào mắt để khóc, hắn cũng tưởng tượng ra những cảnh đau thương nhất để khóc . Hắn thầm nghĩ phải khóc thật nhiều để mọi người xung quanh cảm động vì hắn, sau khi thầy hiệu trưởng nghe chuyện này thì sẽ cất nhắc thăng chức cho hắn .

Lúc này, khi đang bê trà rót nước cho 1 giám khảo ở khu vực số 21 thì hắn nghe được thầy hiệu trưởng đang ở đây . Hắn thầm nghĩ cơ hội mình đã tới nên vội vàng phi tới chỗ này quăng luôn cả bình trà, thầm nghĩ sẽ nịnh nọt thầy hiệu trưởng để lại ấn tượng tốt trong lòng thầy .

Nhưng khi hắn tới nơi chỉ thấy thầy hiệu trưởng ngất xỉu . Lúc đó hắn biết là cơ hội thể hiện đã tới nên vội vàng lao vào ôm thầy khóc như chết cha chết mẹ . Hồn nhiên không để ý tới thầy hiệu trưởng đang khoả thân, còn hắn đang ôm thầy thì cứ như đang sàm sỡ ấy . Mặc dù chỉ có đàn ông sàm sỡ phụ nữ nhưng ngày nay thì đàn ông sàm sỡ đàn ông cũng chả có gì là lạ .

Khi Nguyễn Cải Tàu vừa khóc vừa tự sướng nghĩ về tương lai tốt đẹp sau này thì có 1 giọng nói vang lên bên tai hắn . “ Cái giọng này nghe quen quen nhỉ “ . Hắn quay đầu lại thì chỉ thấy Thiên Vũ đang cười cười nhìn hắn .

_ Người, ... người, tại sao lại là người .

Nguyễn Cải Tàu run run đưa tay về phía Thiên Vũ nói, hắn nhớ tên này là ai, chính là tên đã đập hắn thành đầu heo vì tội hắn quá đẹp trai .

_ Người biết ta sao ?

Thiên Vũ chỉ tay vào mình rồi nói, không ngờ tên này lại biết hắn .

_ Ngươi, đồ chó chết, ta muốn giết ngươi .

Nguyễn Cải Tàu hét lớn nói, hấn cực kỳ hận tên này, vì tên này đánh hấn thành đầu heo nên hấn đáng ra là nhận chức giáo viên, nhưng sau cùng phải xuống chức bưng trà rót nước .

_ O, ngươi là ai, tuy ta đẹp trai nhưng cũng không cần ghen tỵ như thế chứ .

Thiên Vũ thắc mắc nói tiếp .

_ ***, chết với bố, xem chiêu .

Nguyễn Cải Tàu đứng dậy thét lớn, cũng quên luôn cái mục đích tới đây của hấn là gì . Hấn ném thẳng lão già Lê Dũng xuống mặt đất, vận chuyển nguyên khí vào 2 tay đánh tới .

_ Ngaooooooooooooooooooooo .

Chợt 1 tiếng thét kinh thiên động địa vang lên chấn động màn nhĩ của hấn, hấn chưa kịp suy nghĩ cái gì thì chỉ thấy 1 áp lực cực lớn từ phía dưới chân của hấn .

Thì ra chỉ vì giận quá mất khôn nên Nguyễn Cải Tàu vút thẳng Lê Dũng xuống đất, sau đó vì muốn tiến lên đánh nhau với Thiên Vũ nên chân hấn, à chân hấn đạp thẳng vào cây thương rì của Lê Dũng .

_ Ngươi, ngươi. .... dám. ....đạp. ....t rim. ....ta. ....cứ. ....đội. ....đó .

Lê Dũng chỉ kịp thốt lên 1 câu nói đứt quãng là lại ngất đi, lão chịu không nổi cái mối nhục hôm nay, đã thế còn bị phế mất cái chân giữa nên tức giận công tâm ngất đi .

_ ****, vì mày, chỉ vì mày, đòi tao xong cmnr, chết đi cho ta .

Sau 3s hoàn hồn thì Nguyễn Cải Tàu đổ hết mọi tội lỗi lên người Thiên Vũ, hấn áp súc khí thế của mình tiến thẳng tới ra chiêu . Hấn biết đòi mình thế là xong nên không thèm để ý hậu quả nữa, cứ giết tên khốn khiếp trước mặt rồi tính sau .

_ O, sao lại là ta, không phải ngươi sàm sỡ đã rồi nên phế đi lão già đó chứ, chà thật là tà ác nhe .

Thiên Vũ không chút để ý nói, mặc dù hấn biết tên trước mặt không phải hạng vừa nhưng hấn cũng không sợ, dù sao vẫn có bọn Lâm Quân ở đây .

_ Chết đi cho bố .

Nguyễn Cải Tàu hét lên rồi đánh thẳng tới Thiên Vũ .

_ Haha, tên gay, anh nói trúng rồi then quá hoá giận à, không lẽ ngươi là thái giám, vì ghen tỵ với lão già nên đã phế đi, ầy, thật là ghê rợn haha, nếu ngươi thấy của anh mày chắc ghen tỵ ngất tại chỗ mất, haha .

_ ****, chết đi tên thói tha, t rim tao to gấp 3 t rim mày .

Nguyễn Cải Tàu máu xông lên não, tức giận quá lớn . Hấn điên lên rồi nên nói chả thèm suy nghĩ .

_ Phải không, giờ so đi, thằng nào láo làm con chó, ok, ngươi còi quần ra đi nào .

Thiên Vũ âm hiểm cười nói, nếu tên này còi thật thì hấn sút thẳng vào đó là thắng ngay .

_ *****, ta không còi đó thì sao .

Nguyễn Cải Tàu nói lớn, sự thực là của hấn quá bé nên chả dám khoe hàng, lỡ ai thấy thì nhục chết .

_ Thế ngươi xạo, ngươi chỉ là 1 thằng t rim bé không dám so với ta thôi, haha .

Thiên Vũ khích tướng nói .

_ Ta không bé .

Nguyễn Cải Tàu hét lớn nói, tuy nó bé thật nhưng hấn chả muốn cho thằng nào bình luận .

_ Vậy còi đi haha, không thì là t rim bé .

Chương 57: Như Thế Nào Gọi Là Đóng Phim

_ ****, tên khôn khiếp .

Nguyễn Cải Tàu giận điên người tiếp tục lao vào đánh Thiên Vũ . Nhưng Thiên Vũ là 1 tên gian xảo, lúc nào hắn cũng tránh né qua lại, không thèm dây dưa với Nguyễn Cải Tàu, hắn muốn đánh nhau bằng mồm hơn là bằng tay .

_ Đồ t rim bé bằng con giun . Vừa nói Thiên Vũ vừa đưa ngón tay út lên minh hoạ .

_ Đồ ái nam ái nữ, không có t rim nên sàm sỡ đàn ông . Hắn chỉ tay vào lão già Lê Dũng đang nằm trên đất .

_ Đồ trẻ không tha già không thương, nỡ phé đi con t rim đã hết thời của lão già kia . Vừa nói hắn vừa làm động tác ôm trứng .

_ Ngươi có cần ta cho 1 can Neptune không ? để làm gì à ? ngươi chưa nghe câu dầu ăn neptune êm ass mát mộng, càng thông càng thích à ? Thật ra câu này là hắn học từ Lâm Quân, thấy hay hay nên hắn đem ra xài luôn .

.....

Thiên Vũ luôn mồm thốt ra những câu châm chọc Nguyễn Cải Tàu cũng không ngừng làm những động tác minh hoạ . Vì Nguyễn Cải Tàu mang thuộc tính hoà nên làm sao độ lại tốc độ với Thiên Vũ . Nên nhớ là người thuộc tính phong có tốc độ nhanh nhất .

Nguyễn Cải Tàu càng đánh càng loạn, càng đánh càng tức, chẳng mấy chốc mặt mũi hắn đã đỏ bừng như 1 con trâu điên . Nhưng rất tiếc là hắn điên thì cứ điên, cũng không chạm vào góc áo của Thiên Vũ được, đã thế miệng lưỡi còn không bằng người ta nên cứ đánh trong buồn bực và tức giận .

Xung quanh, mọi người thấy có đánh nhau thì tất cả đều quay mặt ra xem, càng xem càng thấy vui vẻ bởi những từ ngữ thoát ra từ miệng Thiên Vũ cả những động tác của hắn nữa, ai nấy đều cười ngoác cả mồm . “ Bây giờ chúng ta mới biết mấy cái câu này nha, êm ass mát mộng, càng thông càng thích hahaha, nghe thật là chuẩn “ .

Bọn Lâm Quân đứng xung quanh cũng cười, bọn hắn không sợ Thiên Vũ bị gì nên cứ để cho hắn chơi 1 lát, bọn hắn đứng xung quanh thỉnh thoảng còn để thêm vài câu, càng làm Nguyễn Cải Tàu giận sôi máu .

Lâm Quân đang chăm chú xem, bỗng nhiên nghĩ ra 1 việc . “ Đây không phải là thời cơ để chúng ta xoá tội trạng à “ .

Tuy Lâm Quân kéo theo nhiều người làm đệm lưng, nhưng dù sao thì hắn vẫn muốn thoát khỏi cái tội làm lão già kia khó thân hơn . “ Haiz, dù sao hắn cũng muốn học cái trường này nên không thể nào đắc tội quá với lão già kia được . Dù gì người ta cũng là hiệu trưởng đó nha “ .

Nghĩ thế, hắn bắt đầu vắt chất xám của mình ra, dù sao hắn là người tới từ thế giới khác nên có những suy nghĩ không giống với người ở đây . “ Chắc hắn phải có cách “ .

Chợt Lâm Quân nhớ ra 1 chuyện là từ nãy tới giờ Huyền Nạn vẫn cầm ký ức châu quay phim . “ Phim ? đúng rồi, không phải là đóng phim sao . hehehe, có rồi “ .

Nghĩ tới cái ý tưởng gian tà trong đầu, Lâm Quân truyền âm cho Huyền Nạn nói :

_ Ngươi đưa ký ức châu về phía tên kia đi, nhớ là phải quay cho đủ cảnh .

Đoạn Lâm Quân tung mình bắn thẳng về phía Nguyễn Cải Tàu và Thiên Vũ, hét lớn nói :

_ Dâm tặc phương nào dám làm ô nhục hiệu trưởng của trường ta .

Nguyễn Cải Tàu và Thiên Vũ đang đánh nhau đều dừng lại, tất cả đều quay sang nhìn Lâm Quân như nhìn 1 sinh vật lạ . “ Đứng coi thì đứng coi cmn đi còn bày đặt nhảy vào làm gì “ .

Nguyễn Cải Tàu hét lớn :

_ ***, bố mày đang đánh thằng này, ngươi muốn vào ăn đòn dùm hử ?

_ Hừ, dâm tặc, ngươi đã hãm hiếp bao nhiêu thanh niên và đàn ông rồi hả ? tội ngươi không thể tha được, hôm nay ta sẽ thay trời hành đạo, chém giết lũ dâm tặc như ngươi . Lâm Quân hừ lạnh 1 tiếng, ra vẻ hiên ngang lăm liết nói .

_ Tốt, tốt, nhào vô kiếm ăn .

Nguyễn Cải Tàu bức tức nói, lúc này vì quá nhập tâm nên hần đầu có để ý thấy hiệu trưởng đang khoả thân đầu, bây giờ thì hay rồi, có 1 tên nói hần đâm tặc đòi giết hần nữa chứ . “ Hừ, ta điên rồi, cmn, đòi bố cũng xong rồi, giết thì giết *** “ .

Thiên Vũ đứng ngoài có điểm khó hiểu, “ không phải là ta đang chơi vui vẻ sao, tự dưng người nhảy vào làm gì “ . Nhưng khi hần thấy Lâm Quân quăng cho hần 1 cái ánh mắt thì hần đã hiểu, vội vàng chuồn ra ngoài .

“ Không biết thằng bạn mình có cái trò gì nữa đây “ . Hần vì chơi với Lâm Quân lâu ngày nên rất hiểu ý thằng bạn mình, làm cái gì cũng có mục đích . Tuy chuyện này có hơi khó hiểu nhưng cốt yếu là hần tò mò muốn xem Lâm Quân làm gì .

_ Tới đây tên đâm tặc .

Khi thấy Thiên Vũ đã ly khai ra ngoài thì Lâm Quân lớn tiếng hét, sau đó bắn thẳng tới trước mặt Nguyễn Cải Tàu .

_ Hàn Long Thập Bát Chương, đệ nhất chương, Phi Long Tại Thiên .

Lâm Quân hét lớn rồi ra chiêu quen thuộc vào người Nguyễn Cải Tàu, chỉ thấy 1 đầu rồng màu xanh, mang theo khí thế bề ngễ thiên hạ bắn thẳng vào người Nguyễn Cải Tàu .

Tuy hơi kinh hãi vì cảm giác khí thế của đầu rồng này rất lớn, nhưng Nguyễn Cải Tàu vẫn đưa tay ra đỡ .

_ Bùm .

_ Sao ta chả có chuyện gì ?

Nguyễn Cải Tàu thối mác nói, “ tại sao khí thế như kia ta lại không làm sao ? . Thôi kệ đánh đi, chắc khi này tên này đánh nhau với lão kia kiệt sức cả rồi “ . Hần thăm nghĩ thế rồi ra chiêu, đánh tới trước mặt Lâm Quân .

_ Tên nhóc, xem chiêu, Hoả Quyền .

1 nắm đấm tràn đầy lửa đỏ bắn tới trước mặt Lâm Quân . Hần giả vờ chặt vật đỡ chiêu, sau đó cố ép cổ họng mình phun ra 1 ngụm máu .

_ Phụt .

Mọi người xung quanh đều ngơ ngác mà nhìn, kể cả bọn Thiên Vũ . Không phải tên nhóc này lúc này mạnh lắm sao, tại sao 1 tên gay yếu như thế mà đánh được hần phun máu . Tuy hơi khó hiểu nhưng cũng không ai ra tay, bọn họ nghĩ tên nhóc này chắc hần muốn làm gì đó, chứ ta không tin 1 tên đại địa võ sĩ không đánh lại 1 tên như này .

Nguyễn Cải Tàu thấy Lâm Quân phun máu thì hần thăm mừng rỡ, tuy không rõ ràng lắm tại sao nhưng hần vẫn cứ đánh ra chiêu thức, mọi chuyện từ này tới giờ hần đều phát tiết tất cả lên người Lâm Quân .

Còn Lâm Quân thì giả vờ hết sức, cứ đỡ 1 chiêu là hần lại phun 1 ngụm máu lớn, mặt càng lúc càng trắng xanh . Hần cố sức đóng giả cho giống, công việc này thật sự là mệt mỏi, vừa tốn sức vừa tốn máu .

Vì hần muốn xoá tội trạng nên phải làm như này . Vừa làm vừa chửi thẳng cha Nguyễn Cải Tàu, “ không phải anh đang giả vờ anh đập cho mày chết, nhớ lấy “ .

Sau 5 phút đóng phim hành xác mệt mỏi, cuối cùng Lâm Quân cũng hét lên :

_ Tên khốn, người xem chiêu, dù hôm nay ta có bị sao đi chăng nữa cũng sẽ lấy lại danh dự của cái trường này, aaaaaaa, Phi Long Tại Thiên .

Vừa hét Lâm Quân giả vờ có sức, dồn hết lực lượng vào chiêu này, hần chưởng ra 1 cái đầu rồng còn to và đẹp hơn lúc trước .

_ “ Grào”, đầu rồng vừa thoát khỏi tay Lâm Quân thì mọi người có cảm giác như vừa có 1 tiếng thét rất to, ai nấy đều quay mặt nhìn nhau mà có điểm không hiểu . Chỉ thấy đầu rồng bay thẳng tới trước ngực Nguyễn Cải Tàu . Lần này thì Lâm Quân không nương tay nữa nên tên Nguyễn Cải Tàu này làm sao mà chống nổi, hần phun 1 ngụm máu bay thẳng ra ngoài . Cắm mặt xuống đất, chu cái mông lên trời .

_ Hừ tên ác nhân đã đền tội . Lâm Quân lẩm nhẩm nói, rất có cảm giác như anh hùng . Chợt hần ép mình phun ra 1 ngụm máu to, sao đó té thẳng xuống đất .

_ Hắc, anh cũng thật là có khiếu đóng phim nha . Khi nằm xuống đất hần đã tự sướng trong đầu như thế . Cũng không quên truyền âm cho bọn Huyền Nạn làm những việc tiếp theo .

Khi thấy Lâm Quân ngã xuống thì bọn Huyền Nạn giả vờ thét lên :

_ Thiếu gia .

Rồi lao vào vác Lâm Quân đi ngay tấp lự, không dây dưa chút nào .

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 58: Giải Quyết Hậu Quả

Thiếu gia à, người làm cái gì thế ?

Huyền Nạn vừa vác Lâm Quân vừa truyền âm hỏi nhỏ .

_ Ngươi cứ xem thì biếtahaha, bảo đảm cực hay .

Lâm Quân không giải thích gì, chỉ cười cười nói .

_ À, đi tới chỗ khuất khuất đi rồi thả ta xuống, ta có việc gấp .

_ Ok men .

Huyền Nạn nghe Lâm Quân nói thế phi thẳng vào bụi cây, sau đó bỏ Lâm Quân xuống đất .

_ Đợi anh tí, anh có việc hắc hắc .

Nói rồi Lâm Quân cầm lấy ký ức châu, tiến thẳng vào thế giới TLBB .

Ở trung tâm vụ việc,

Khi thấy Lâm Quân được mang đi mất thì mọi người xung quanh đều có cảm giác khó hiểu nhưng không ai nói gì, chỉ chăm chăm cầm ký ức châu quay lại những thước phim lịch sử, dù sao đây cũng là việc lạ 1000 năm có 1 à nhe, hiệu trưởng khoả thân thì đâu phải chỗ nào cũng có .

_ Hừ, tới rồi, các em làm gì thế .

Đột nhiên có 1 giọng nữ truyền vào tai tất cả mọi người ở đây . Khi quay lại nhìn chỉ thấy trên bầu trời xuất hiện 1 nam 1 nữ, cả 2 người đều toả ra khí thế rất mạnh mẽ .

_ F*****, thiên không võ sĩ, ở đâu ra thế này ?

_ Hình như là giáo viên thì phải .

_ Ủ, đúng rồi, mà tới đây làm gì, không lẽ cũng quay phim như mình haha .

.....

Mọi người nghe thế đều bàn luận sôi nổi, hồn nhiên không để ý tới 2 người trên đỉnh đầu .

_ Ta hỏi các ngươi làm gì ?

Mỹ Xuân bức mình hét lên, nàng cực ghét đứa nào không trả lời khi nàng hỏi, dù sao nàng cũng là 1 giáo viên mỹ nữ nha, trước giờ ai không cung kính với nàng chứ nào có như đám nhóc này, không thèm để ý tới nàng luôn . Nhưng nàng quên mất là mình đang bay trên trời, bổ thẳng nào nhìn rõ mặt chứ ở đó mà mỹ với chả nữ .

Nghe Mỹ Xuân hét lên thì cuối cùng cũng có người trả lời :

_ Làm gì ư, tất nhiên là quay phim rồi, hehe, cái vụ khoả thân như này 1000 năm mới có 1 lần đó nha .

_ Gì cơ, ngươi quay phim ai ? thầy hiệu trưởng khoả thân mà ngươi cũng dám quay lại à ? giỏi phết nhỉ ?

Mỹ Xuân tức giận nói lớn, nàng xem thầy hiệu trưởng như cha nên cực ghét thằng nào dám làm ô uế hình tượng của thầy, huống chi bây giờ thầy còn khoả thân nữa chứ .

_ Hừ, sao lại không dám, haha, ta nghe nói quay rồi sau này đưa ông xem là tốt nghiệp luôn đó nha, hehehe .

_ Hừ, tốt lắm, tốt lắm.

Mỹ Xuân nghiêng rặng trời tợ nói, “ hừ dám làm ô uế thầy, ta giết “. Nói rồi nàng bay thẳng từ trên trời xuống, như 1 thiên thần hạ phàm, tiến thẳng tới trước mặt bạn học vừa anh dừng nói những cái câu nói kia . Trước đó nàng cũng không quên lấy 1 cái áo trùm lên người Lê Dũng .

_ Àm ! chỉ 1 tiếng vang lên, sau đó là bạn học kia bay với vận tốc 100km/ giờ, cậu ta ăn 1 cái tát của Mỹ Xuân khiến cho răng môi lẫn lộn, ngất xỉu tại chỗ .

_ Êo, không xong rồi .

Người trung niên thấy thế chỉ thăm mặc niệm trong lòng, “ haiz, bà cô này cực nóng tính, chọc ai không chọc lại chọc bà “. Nghĩ thế nhưng người trung niên cũng bay xuống, dù sao hấn ra tay cũng nhẹ hơn Mỹ Xuân, cùng lắm là ngất thôi, chứ không thảm như thế được .

2 người như hổ vào bầy dê, bắt đầu tàn nhẫn đánh đập bọn cả gan cầm ký ức châu quay phim .

_ Sao đánh ta, ta có làm gì đâu, ta chưa quay nữa mà .

_ Im mồm, ta thích đánh đó thì sao, ai kêu cầm ký ức châu .

_ Đà đảo, ta làm gì nên tội, dù có quay thì sao ?

_ Hừ, Việt Quốc cầm lưu truyền văn hoá phẩm đồi trụy, giờ để chị đánh hay muốn đi uống trà với cai ngục .

_ Được, đánh đi, ta nhẫn .

.....

Không ai chống cự được sự tiến công của 2 người, chẳng mấy chốc mà xác chết, à nhầm người nằm đầy đất . Hầu hết đều bị Mỹ Xuân vả cho lệch mồm, ít nhất cũng đi mất vài cái răng . Tuy cũng có những bạn học anh dừng cố ý chống cự bằng lời nói nhưng cũng đâu võ mồm không lại Mỹ Xuân, chỉ buồn bực chịu đòn .

_ Hừ, các em xung quanh đứng yên tại chỗ, cầm cự động, nếu không số phận như bọn này, đừng trách chị không nói trước .

Mỹ Xuân hừ lạnh 1 cái, hăm dọa nói .

Mọi người xung quanh nghe thế đều giữ nguyên hiện trường, không ai dám đi nửa bước, người nào người nấy đều sợ cái cảnh môi ở lại, răng đi nhé .

.....

10 phút sau,

Khi Huyền Nạn đã ngáp ngấn ngáp dài vì buồn chán thì Lâm Quân mới xuất hiện, chỉ thấy trên mặt hấn tràn đầy thần sắc vui mừng .

_ Sao rồi thiếu gia, xong chưa ?

_ Rồi, người cứ chờ mà xem, à mà mọi chuyện thế nào rồi ?

Lâm Quân đi 10 phút nên tò mò hỏi, theo lý thuyết hấn là sẽ có người đến rồi chứ, dù sao hiệu trưởng khoá thân cũng không phải là việc bình thường nha .

_ À, sau khi thiếu gia người vừa đi thì có 1 nam 1 nữ xuất hiện, chỉ thấy.....

Nghe Huyền Nạn chém gió xong xuôi thì Lâm Quân cũng hiểu ra, thăm nói, “ tới anh mày xuất hiện kaka, nhân vật chính lúc nào cũng xuất hiện cuối cùng “.

Lâm Quân cùng Huyền Nạn đi tới khu vực xảy ra 1 cái xì căng đan lớn nhất lịch sử trường DongDa .

Khi thấy hấn xuất hiện trong tầm mắt thì những người đứng bất động xung quanh đều nhao nhao lên tiếng trỉchích, nhất là những bạn nào bị Mỹ Xuân vả lúc nãy càng chỉ trích tợn .

_ Chính hấn, hấn đã làm hiệu trưởng đáng kính khoá thân .

_ Chính hấn dụ dỗ em chị à, em oan ức lắm, huhu .

_ Chính hấn dụ em quay phim chứ thật ra em không muốn đâu, huhu .

_ ****, tên khốn, vì mày mà bố phải ở đây,***, vì mày mà bố bị lệch mồm .

.....

Lâm Quân chưa đi tới nơi thì những tiếng chửi, tiếng khóc, tiếng than đã vang lên mãnh liệt . “ Ặc, anh chưa làm gì nha, tự nhiên chửi bố là sao, mà thằng kia nhè, khóc lóc ** gì, ta không giết cha cũng chả cướp vợ người nhà “ . Hắn hồn nhiên không nghĩ tới chính ai đã làm cho Lê Dũng khoẻ thân, chính ai đã dụ dỗ 1 đám người ngây thơ trong sáng chứ .

_ Im lặng cho chị .

Mỹ Xuân nghe những tiếng chửi thì cũng biết nhân vật chính xuất hiện, nhưng dù sao nàng cũng phải làm rõ mọi chuyện đã . Dù gì thì Lâm Quân cũng coi như 1 thiên tài mới có thể làm cho 1 võ thánh khoẻ thân được . Nếu chuyện này không quá đáng thì tha cho cũng được, dù sao cũng đã thu hồi những thước phim kinh khủng kia rồi .

Mọi người xung quanh nghe thế đều ngậm miệng lại, xác thật là họ có chút sợ Mỹ Xuân rồi . Ai cũng không muốn bị mất đi cái hàng tiền đạo .

_ Người là ai ?

Mỹ Xuân nhìn về phía Lâm Quân, lên tiếng hỏi .

_ Ta là ai á, ta chính là con người .

Lâm Quân cười cười đáp .

_ Ai chả biết, ý ta người tên gì ?

Mỹ Xuân buồn bực nói, ai chả biết người là người, không lẽ là dã thú . Nếu Lâm Quân mà biết nàng nghĩ gì chắc chắn sẽ thốt lên “ Đúng, anh là dã thú, đặc biệt đối với ai xinh đẹp như cô đây “ .

_ Tên của ta quý lắm đó, nhưng nếu 1 giáo viên xinh đẹp như cô đây hỏi thì ta đành cho cô biết, tên ta chỉ có 2 chữ Lâm Quân, Lâm trong quân lâm thiên hạ, Quân cũng trong quân lâm thiên hạ, hehe .

Lâm Quân bày ra 1 bộ mặt rảnh thơi nói, sau khi hắn thấy Mỹ Xuân thì đã cảm giác nét kinh diễm của nàng, nên nổi hứng trêu chọc nữ nữ .

_ Haha, nghe thú vị nhỉ, quân lâm thiên hạ cơ đấy, thế tại sao người lại làm thầy hiệu trưởng khoẻ thân .

Mỹ Xuân phì cười nói, tên nhóc con này thật thú vị, bày đặt quân lâm thiên hạ cơ đấy .

_ À, mỹ nữ, ta đã chuẩn bị rồi, mời nàng xem thước phim chuẩn HD này thì sẽ hiểu ta là người thế nào, không phải ta cố ý làm 1 người đáng kính như ông ấy lâm vào cảnh túng quẫn thế này đâu .

_ Hừ, chắc không ? nếu có gì ta đánh người thành cám nhá .

Mỹ Xuân hăm dọa nói, chả hiểu phim HD là phim gì nhỉ, 1 thể loại mới chăng .

_ Cứ xem thì biết, nàng nhờ người đem máy chiếu tới dùm ta .

Lâm Quân lên tiếng nói .

_ Được, ê ku về cầm máy ra đây .

Mỹ Xuân chỉ vào người trung niên đứng im lặng nãy giờ nói .

_ Được, đợi chút .

Người trung niên cười khỏ lắc đầu rồi bay đi, “ haiz hắn chả muốn làm ôsin cho con mụ này nhưng ai bảo con này nắm thóp hắn làm chi, đành thế thôi “ .

Hiệu suất làm việc của người trung niên cực kỳ mau chóng, 5 phút sau hắn đã trở lại mang theo máy chiếu và cả 1 cái màn màu đen dùng làm màn chiếu . Cái máy chiếu trong miệng Lâm Quân là 1 thiết bị ma pháp của thế giới này, muốn xem hình ảnh được ghi lại trong ký ức châu bằng màn hình lớn thì phải sử dụng thiết bị này ta mới có thể xem được, nhìn còn chuẩn hơn cả cái tv 84 inch mà Lâm Quân có trước kia .

Máy chiếu là 1 hình tròn, ở giữa có 1 cái lỗ hồng dùng để đặt ký ức châu, sau lưng thì là 1 mặt gương để chiếu hình ảnh lên màn chiếu . Nhưng muốn sử dụng cũng cần phải lắp đặt 1 chút . Chỉ thấy người trung niên đau khổ chuẩn bị máy chiếu theo sự chỉ đạo của Mỹ Xuân .

Sau 1 lúc chuẩn bị hoàn tất thì Lâm Quân cầm cái ký ức châu đã chỉnh sửa đặt vào trong lỗ hồng, hắn quay người nhìn xung quanh rồi nói :

_ Anh em im lặng xem phim, hehe bảo đảm chuẩn khỏi cần chỉnh .

Chương 59: Thước Phim Kinh Điển

Mọi người xung quanh đều im lặng mà nhìn, chỉ thấy màn chiếu trước mặt bắt đầu hiện lên hình ảnh .

Trên màn xuất hiện 2 người, 1 già 1 trẻ, đúng là Lâm Quân và lão già Lê Dũng . Lê Dũng nhìn cực kỳ uy nghiêm quắc thước, còn Lâm Quân tuy còn trẻ nhưng cũng có phong phạm của cao thủ . 2 người đứng đối diện nhau, từ trên người bắn ra khí thế mạnh mẽ, chấn động cả không khí xung quanh .

Sau 1 lát trò truyện khách khí thì 2 người bắt đầu lao vào đánh nhau . Chỉ thấy Lâm Quân liên tục thi triển ra các chiêu thức cực kỳ mạnh mẽ của mình. Còn Lê Dũng thì chỉ đỡ chiêu, trong miệng còn liên tục vang lên những tiếng tấn thưởng, như thưởng thức trước thực lực của Lâm Quân .

_ Âm, âm .

Những tiếng động 2 nắm tay chạm vào nhau vang lên không dứt, chỉ thấy mỗi lần như thế Lâm Quân đều phun máu nhưng vẫn ngoan cường tiếp tục đánh, còn Lê Dũng thì nụ cười trên miệng ngày càng đậm .

Mọi người xung quanh càng xem nhiệt huyết càng sôi trào, tuy có những người lúc này đã xem 1 lần nhưng vì nhìn không rõ nên không có cảm giác gì lắm . Còn bây giờ màn hình lớn có cảm giác trực quan hơn, không những thế các đoạn phim va chạm nhau Lâm Quân để chế độ quay chậm nên mọi người xung quanh càng có cảm giác chân thật hơn nữa . Đã thế khi xem còn có 1 đoạn nhạc lồng vào, làm nổi bật nên sự hào hùng khi đánh nhau nữa chứ .

Bọn họ chỉ cảm thấy máu trong người như sôi trào, lâu lắm rồi họ chưa được xem 1 trận đấu hay như thế này . Họ cũng cảm giác hoa mắt trước những vũ kỹ cực kỳ đẹp mà Lâm Quân thi triển ra, khi nhìn về phía Lâm Quân thì ánh mắt bọn họ đã kèm theo 1 tia kính nể . Dù ở bất cứ nơi nào, cường giả luôn được mọi người tôn kính .

Trên màn hình đã đến cảnh Lâm Quân móc galling gun ra, chỉ thấy hắn cầm 1 ống kim loại màu bạc có 6 lỗ nhỏ chia thẳng vào người Lê Dũng . Ở khúc này Lâm Quân đã chỉnh sửa lại nội dung, hắn đã sửa lại uy lực của khẩu súng, làm cho nó có vẻ mạnh hơn .

Từng loạt đạn gào thét bay thẳng tới trước mặt Lê Dũng, lão có vẻ cực kỳ chật vật để né tránh, sau 1 lúc tránh né vất vả thì lão cũng điên lên . Chỉ thấy lão dồn sức vào nắm tay, đâm thẳng tới trước mặt Lâm Quân . Còn hắn thấy thế cũng đáp trả, cây súng từ tay hắn bắn ra ánh sáng còn mãnh liệt hơn lúc trước, 1 làn sáng to khủng bố phóng thẳng về phía lão già .

_ Phụt..... phụt .

2 tiếng phun máu đồng thời vang lên, cả 2 người đều lưỡng bại câu thương, bay thẳng ra xa xa, mỗi người 1 nơi .

Sau đó chuyển đến cảnh Nguyễn Cải Tàu lao ra, phóng thẳng về phía Lê Dũng, đập thẳng vào đầu lão . Lê Dũng tất nhiên đang bị thương nên không chống đỡ nổi, ngất đi tại chỗ .

Nguyễn Cải Tàu được nước làm tỉnh, chỉ thấy hắn lột sạch trang phục của Lê Dũng xuống, sau đó bắt đầu lần mò vào t rim của lão . Đồng thời nét mặt cũng hiện lên vẻ dâm tà, miệng còn liên tục thốt ra những từ ngữ nghe mắc ói .

_ Thì ra là thế, ta cứ tưởng t rim võ thánh to cơ .

_ Á, lão già này ri sét gần hết rồi nhưng hoa cúc hình như vẫn còn nguyên vẹn nha, ta chưa thử tư vị người già nữa .

_ Ái chà, quên mạng Neptune rồi, tiếc thật .

.....

Lâm Quân ở phía xa xa mặt mày hiện lên vẻ bi phẫn, nhưng tiếc là hắn bị thương nặng nên không làm gì được hết . Sau cùng, như hạ được quyết tâm, Lâm Quân móc trong người ra 1 viên đạn được gì đấy, ném thẳng vào mồm .

Bằng mắt thường cũng thấy vết thương của hắn lành lại, Lâm Quân đứng lên hét lớn :

_ Ngươi làm gì thế, ngươi có biết làm thế là si nhục người già không ?

_ Hừ, ta làm thế thì sao, ai bảo lão dám cho ta bùng trà rót nước . Nguyễn Cải Tàu hừ lạnh nói .

_ Được lắm, tuy ta bị thương nhưng ta sẽ thay trời hành đạo, giải quyết bọn dâm tặc như ngươi .

Lâm Quân nghe thế, chính khí lẫn liệt hết lên .

_ Hừ, người chả biết gì cả, chỉ có đàn ông mới mang lại hạnh phúc cho nhau thôi, ta hứa sẽ yêu thương lão mà, hahaha .

Nguyễn Cải Tàu đáp lại, trên mặt còn cười hèn mọn .

_ Xem chiêu .....

Tiếp đó là cảnh 2 người lao vào đánh nhau . Chỉ thấy Lâm Quân vì bị thương nên tốc độ ra chiêu chậm hẳn, cũng không có mạnh như lúc trước . Còn Nguyễn Cải Tàu thì cực kỳ hung hăng, hấn lúc nào cũng đánh cho Lâm Quân phải phun máu . Sau 1 thời gian, Lâm Quân đã trở thành 1 người máu, người hấn vết thương chẳng chặt, cơ hồ không có chỗ nào là không bị thương .

Khi xem tới cảnh này, ai nấy đều cực hận Nguyễn Cải Tàu, đúng là 1 tên đâm tặc, đồng thời cũng thấy tội nghiệp Lâm Quân, dù bị thương nhưng vẫn quyết tâm đánh tên đâm tặc, trả lại sự trong sạch cho Lê Dũng .

Ai nấy đều thầm hận trong lòng, nhưng vẫn dán ánh mắt lên màn hình tiếp tục theo dõi, không biết tên này làm sao để thắng nhỉ .

Trên màn hình,

Sau 1 lúc bị đánh cho phun máu thì Lâm Quân cũng bắt đầu phản kích, hấn hét lớn : Phi Long Tại Thiên, sau đó là 1 đầu rồng cực to bắn thẳng về phía Nguyễn Cải Tàu . Lần này thì Nguyễn Cải Tàu không tránh được nữa, bị đánh cho văng ra xa . Còn Lâm Quân như cố gắng hết sức, mặt đập thẳng xuống đất ngất xỉu tại chỗ .

_ Phụt.....

1 tiếng động vang lên, màn hình chợt tắt đi, phim xem đến đây là đã kết thúc .

_ Phim đã hết, mọi chuyện là như thế đó .

Lâm Quân cười cười, quay sang Mỹ Xuân nói, kết quả còn tốt hơn hẳn tưởng nhiều . Lúc này hắn đã chỉnh sửa lại cái bộ phim này, cắt bớt mấy cảnh không cần thiết đi, chỉ để lại những cảnh hay . Đồng thời hắn cũng không quên chỉnh sửa lại 1 số đoạn, làm cho có vẻ như Lê Dũng chỉ là khoả thân ngoài ý muốn, bị 1 tên gay sàm sờ nên mới thế .

Hắn cũng thêm 1 số nhạc nền của những phim kinh điển vào đó, tăng thêm hứng thú cho người xem, à hắn còn làm mờ những cảnh ô uế của Lê Dũng nữa nên người xem không thấy được cái gì .

Mỹ Xuân vẫn đang còn chìm đắm trong bộ phim, nghe Lâm Quân nói thế thì nàng chợt hoàn hồn lại nói :

_ Ủ, ta đã hiểu, không có lỗi của người, à mà cái tên dám làm thế với thầy ở đâu rồi ấy nhỉ ?

_ À, hắn nằm ở kia kia .

Lâm Quân chỉ tay qua 1 bên nói .

Mỹ Xuân nhìn về phía đó thì thấy 1 thân ảnh nhếch nhếch nhếch nhếch đang nằm tại đó, thỉnh thoảng trong miệng còn phun ra 1 ngụm máu . Nàng tức khí tiến thẳng về phía đó, xách Nguyễn Cải Tàu lên như xách 1 con gà .

_ Hừ, tốt lắm, tên này ta phải đưa về để từ từ thẩm vấn .

Vừa nói, trên miệng Mỹ Xuân còn hiện lên 1 nụ cười tà ác . Nàng xem Lê Dũng như cha nàng nên cực kỳ ghét những tên nào làm điều gì không tốt với lão, huống chi tên này còn dám cả gan sàm sỡ nên chắc cái vụ thẩm vấn của nàng là cực kỳ thâm thiết .

Lâm Quân thấy thế chỉ cười cười, đồng thời cũng thầm nghĩ, chả biết tên này mà xem cái thước phim này thì có cảm giác gì nhỉ, haha thật là 1 thước phim kinh điển .

.....

Cùng lúc đó, phủ thành chủ .

_ Mọi câu đã chuẩn bị tốt rồi chứ .

Lê Thiếu Phong âm trầm nói với 1 người mặc áo đen đang quỳ .

_ Đại nhân, đã chuẩn bị xong .

Tên áo đen run giọng trả lời .

_ Tốt lắm, hừ, xem ta câu con cá to này như nào, hắc, dám 2 lần chôm đồ của ta à .

Lê Thiếu Phong cười tà ác nói . Mấy ngày nay hấn cho Lâm Quân được thoải mái là vì bận chuẩn bị mồi câu . Giờ thì mồi câu đã có, hấn chỉ có việc đi câu cá thôi .

_ Vâng, vâng ạ .

_ Hừ, người đi ra, bảo bọn chúng phải làm thật tốt, ta muốn con cá này tự mắc câu .

Lê Thiếu Phong hừ lạnh nói .

_ Vâng, thuộc hạ đã biết, thuộc hạ xin cáo lui . Tên áo đen nghe thế như được đại xá, chạy còn nhanh hơn cả tia chớp .

Trong phòng chỉ còn lại Lê Thiếu Phong, hấn nở 1 nụ cười âm trầm, “ hừ chắc chắn sẽ rất thú vị “ .

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 60: Trứng Rồng Nở

Chiều hôm đó, cuối cùng thì Lê Dũng cũng tỉnh lại . Sau khi biết mọi chuyện và xem đoạn phim Lâm Quân làm thì lão cũng thâm cảm động . Tuy trong phim lão cũng bị sàm sỡ nhưng ít ra là vẫn đỡ hơn, mấy cảnh đó cũng che hết rồi nên không có sao .

Còn về phần bọn Thiên Vũ thì vì giám khảo bị sàm sỡ chạy mất nên tất cả đều được thông qua, khỏi cần phải kiểm tra tiếp . Sát thì thực lực cũng không phải yếu kém nên cũng thông qua được . 3 ngày sau, bọn hấn sẽ bắt đầu buổi học đầu tiên .

Cả ngày hôm đó, bọn Lâm Quân mừng hứm nên ăn nhậu vui chơi suốt cả ngày . Đến tối, sau khi ăn nhậu no say thì bọn hấn mới lê lét thân xác về phòng ngủ .

Lâm Quân tiến về phòng ngủ, trong lòng chỉ muốn đánh 1 giấc tới sáng mai . Nhưng không ngờ khi hấn mới nằm trên giường thì chợt có 1 giọng nói vang lên trong đầu :

_ Thiếu gia, trứng rồng sắp nở rồi, ngài mau vào đây a .

Là Diệp Nhi Nương, Lâm Quân để cho Diệp Nhị Nương ấp trứng cũng lâu lắm rồi, tính toán thời gian là đúng ngày hôm nay trứng sẽ nở . Lâm Quân bật dậy, quên ngay cả mệt mỏi, tiến thẳng vào thế giới TLBB .

_ Rồng đó nha, hắc cuối cùng thì cũng sắp nở rồi, anh sắp có 1 con rồng rồiahaha, anh mà cười rồng chắc em gái nào cũng ngã vào lòng anh ầm ầm mất hahaha .

Vừa tự sướng nghĩ Lâm Quân vừa tiến vào thế giới TLBB .

Chỉ thấy trước mắt loé lên 1 cái, hấn đã ở thành Đại Lý .

_ Ngươi ở đâu ?

Lâm Quân truyền âm hỏi Diệp Nhị Nương .

_ Bẩm, thiếu gia, ta đang ở Vô Lượng Sơn .

_ Được, đợi chút, ta qua ngay .

Lâm Quân nói rồi gọi Wolf tới đây rồi phóng thẳng lên lưng nó, chạy thẳng ra Vô Lượng Sơn .

_ Đi gấp cho anh, xong việc anh thêm cơm cho .

Lâm Quân nóng lòng lên tiếng nói .

_ Ok, đại ca .

Wolf biết là Lâm Quân gấp gáp nên chạy rất nhanh, thật ra hấn cũng tò mò trứng rồng là như nào, liệu có làm trứng ồpla được không nhỉ .

Về phần trứng ồpla thì lúc trước Lâm Quân có lấy trứng ma thú làm ăn thử xem có làm được không . Không ngờ là trứng ồpla kiểu này còn ngon hơn cả trứng gà, vừa béo vừa ngọt, thêm chút tương ớt thì tuyệt . Đã thế ăn vào còn có thể tăng sức mạnh nữa chứ .

Thế là từ đó Lâm Quân mê tí cái món này, vài hôm lại ăn 1 lần . Vì hần cũng cho bọn ma thú ăn thử nên con nào con nấy cũng mê tí cả đấy, thậm chí thật ngon . Từ đó bọn chúng thấy cái trứng gì cũng nghĩ sẽ làm ópla đầu tiên, tên Wolf này còn cả gan nghĩ trứng rồng làm ópla nữa chứ, nếu Lâm Quân mà biết con sói này nghĩ như thế bảo đảm sẽ thiến nó .

Sau 5 phút chạy thì cuối cùng cũng đến chỗ Diệp Nhị Nương . Chỉ thấy nàng đang gấp gáp đi xung quanh cái trứng, trên mặt không ngừng lo lắng . Thấy Lâm Quân đã tới thì trên mặt nàng hiện lên thần sắc vui vẻ, chạy vội tới nói :

_ Thiếu gia, ngài xem, chắc hẳn là sắp nở rồi .

_ Ủ, tình hình thế nào ?

Lâm Quân nhìn cái trứng nhú mảy mòi .

Cái trứng này có điểm là lạ, vẫn màu vàng kim, vẫn nhiều hoa văn, nhưng hình như là nhỏ đi 1 vòng .

_ Ta cũng không biết nữa, từ lúc này thì nó bắt đầu như thế, càng ngày càng nhỏ đi, thấy vậy ta liền gọi ngài .

Diệp Nhị Nương đầu đầu nói, nàng cũng chả hiểu tại sao quả trứng càng lúc càng nhỏ, lỡ ấp sai cái gì chắc thiếu gia đánh ta chết quá .

_ Để ta xem .

Lâm Quân bước khỏi lưng Wolf, tiến lên chạm tay vào quả trứng .

Khi chạm tay vào thì hần có cảm giác bên trong có 1 sinh mệnh yếu ớt, hình như đang lớn dần lên, khi quả trứng ngày càng nhỏ thì cảm giác đó càng mãnh liệt . Giống như là sinh mệnh trong quả trứng hấp thu năng lượng để lớn lên .

_ Không có chuyện gì, cứ xem đi .

Lâm Quân tránh ra nói, có vẻ là quả trứng không sao, chỉ là sinh vật trong đó sắp nở rồi thôi .

Nghe Lâm Quân nói không có gì thì Diệp Nhị Nương cũng thở phào 1 hơi, nếu có chuyện gì nàng không gánh nổi trách nhiệm nha, trứng rồng chứ không phải trứng gà đâu đó .

2 người, 1 thú chăm chú trở mắt nhìn vào quả trứng, chỉ thấy thời gian trôi qua thật chậm chạp, quả trứng càng ngày càng nhỏ bớt đi nhưng không có vẻ gì là sắp nở cả .

1 lúc sau, vì hiếu kỳ nên tất cả nô lệ và ma thú của Lâm Quân đều tập trung lại đây, ai nấy đều xôn xao bàn tán, không biết nó sẽ nở như thế nào .

_ Ta nói nè thiếu gia, tại sao lâu như thế, gần 2 tiếng đồng hồ rồi đó .

Huyền Nạn giờ tay nhìn vào cái đồng hồ rolex mới cóng nói .

_ Im lặng, để ta xem, nói nữa bỏ lấy lại bây giờ .

Lâm Quân trầm giọng nói, hần cũng lo lắng có kém ai đâu, nhưng thật sự là lâu quá .

_ Ấy, thiếu gia, ta im, ta im .

Huyền Nạn cười cười nói, hần mê cái đồng hồ này thật nha, thật khổ cực mới lấy được từ tay Lâm Quân, ngu gì mà trả lại .

2 tiếng sau, vẫn không có tiến triển, cái trứng bây giờ đã nhỏ như 1 quả trứng gà nhưng sinh vật trong cái trứng vẫn chưa chịu chui ra ngoài . Ai nấy đều cực kỳ sốt ruột, đoạn không chịu nổi cái cảnh này nữa Pig đề nghị :

_ Đại ca, làm trứng ópla ăn đi cho rồi, đợi một hồi quá, chắc hẳn cái trứng này ngon lắm nha, có điều hơn ít chút .

_ Hừ, người làm ópla đi, ta bảo đảm ngày mai anh em có thịt lợn nướng ăn, ta nghĩ ra 36 món ăn về lợn cực ngon, người muốn thử không ?

Lâm Quân đánh ánh mắt đe dọa nói, Pig đúng là 1 con heo tham ăn, cái gì hần cũng đòi ăn cho bằng được . Khi đi theo Lâm Quân thì hình như thẳng này mặt hần, trắng hần ra .

_ Ấy, ta đùa ta đùa mà đại ca .

Pig chảy mồ hôi lạnh đầy đầu, nó tuy thích ăn ópla nhưng cũng phải sống mới ăn được, ngu gì đưa thân xác ra chơi đùa .

Chợt 1 tiếng crack vang lên, mọi người ngừng nói đồng loạt đánh ánh mắt về hướng quả trứng . Chỉ thấy giờ phút này quả trứng nứt ra từng đường như mạng nhện, từ trong quả trứng có khối bốc ra ngoài . Chẳng mấy chốc mà đã che hết tầm mắt của mọi người .

_ Gào ooooooooooooo .

1 tiếng gào rung trời vang lên, mang theo khí thế chí cao bề ngỗ thiên hạ . Những con ma thú vì chống đỡ không nổi nên đồng loạt quỳ xuống, trong giới ma thú đẳng cấp cực kỳ thâm nghiêm, ma thú đẳng cấp thấp phải phục tùng ma thú đẳng cấp cao, huống chi đây là loài rồng, một loài thần thú chí cao thiên hạ, đứng đầu trong tất cả ma thú .

Bọn Huyền Nạn thì cũng bị ảnh hưởng, nhưng không có mạnh như bọn ma thú, ai nấy đều run run người chống đỡ khí thế này . Chỉ 1 mình Lâm Quân là không bị gì .

Thấy cái cảnh trước mắt Lâm Quân cực kỳ mừng rỡ, “ hắc cuối cùng cũng nở, haha, khí thế như này chắc chắn là 1 con rồng rồi hahaha “ .

Sau 1 lúc, đám khói cuối cùng cũng tản đi, mọi người ai nấy đều đưa mắt tìm kiếm nhân vật chính . Chợt trước mắt ngoài 1 cái vỏ trứng, chả thấy còn thứ gì .

_ Ô, rồng đâu rồi .

Huyền Nạn thắc mắc hỏi, rõ ràng là trứng vừa nở, nhưng mà con rồng đi đâu, không lẽ chạy rồi .

_ Tìm thử xem, ta không tin nó thoát đi .

Lâm Quân vội vàng nói, hẳn cũng thắc mắc không kém nhưng bây giờ việc đầu tiên là phải tìm ra cái con rồng đó đã . Đoạn hắn chạy thẳng tới hướng cái trứng, cầm cái vỏ lên xem xét .

Trong vỏ trứng chỉ có 1 ít chất nhầy màu vàng kim, chứ không tìm thấy gì nữa .

_ Đại ca, nhìn ở dưới .

Chợt Wolf lên tiếng, nó là chó sói nên mắt cực kỳ tinh, nó nhìn thấy 1 đốm sáng màu vàng dưới đất ngay bên cạnh cái vỏ trứng .

Lâm Quân nghe thế nhìn xuống chỉ thấy 1 con vật màu vàng, chỉ to bằng ngón tay cái . Trên người con vật toàn là màu vàng, nó có 6 cái chân, sau lưng còn có 2 cái cánh, trên đầu có 2 cái râu ngoe ngoáy . Từ con vật nhỏ này toả ra khí thế của loài rồng .

_ f***, con quái gì thế này .

Lâm Quân trong lòng chửi 1 tiếng, trứng rồng mà nở ra cái quái gì thế này .

Nhưng càng nhìn cái con này, Lâm Quân càng thấy nó quen quen, hình như hắn đã gặp ở đâu rồi thì phải . Chợt 1 đạo linh quang loé lên trong đầu Lâm Quân, hắn chửi um lên :

_ f***, sao trứng rồng này lại nở ra con gián chứ .

Nghe thấy Lâm Quân hét lớn, con sinh vật, à tạm gọi là con gián như có thể nghe hiểu, chỉ thấy nó ngẩng cái đầu lên nhìn Lâm Quân .

_ Papa, giúp con với .

1 tiếng nói vang lên trong đầu Lâm Quân, hắn có điểm phát mộng rồi, papa, ta có con hồi nào vậy .

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 61: Vụ Hấp Diêm Chấn Động Lịch Sử

Lâm Quân có điểm phát mộng, hắn chỉ tay vào mặt mình nói :

_ Người gọi ta .

_ Đúng thế, papa, giúp con với .

1 giọng nói trẻ con tiếp tục vang lên trong đầu Lâm Quân . Hắn nhìn trước mắt thì thấy con gián đang khó khăn thoát ra 1 bãi chất nhầy, chân nó bị dính trong đó, nó cố gắng kéo cái chân nhưng không ra được .

Thấy nó tội tội Lâm Quân giơ tay chạm vào nó, giúp nó lấy cái chân đang bị dính ra . Nhìn kĩ thì con gián này cũng khá đẹp, không ghê tởm như mấy con gián Lâm Quân thấy ở Địa Cầu của hắn .

Con gián này toàn thân màu hoàng kim, trên người nó chằng chịt những đường vân, nhìn giống như vảy rồng . Sau lưng nó có 2 đôi cánh màu trắng mỏng như cánh ve khê đang đưa . 6 cái chân thì cũng màu vàng, nhưng hình như có 1 chút khác biệt với con gián ở Địa Cầu, bất quá vì quá nhỏ nên Lâm Quân cũng nhìn không được . Tổng thể mà nói thì con gián này cũng có thể nói là con gián đẹp nhất trong lịch sử loài gián .

_ Cảm ơn papa, con ra được rồi .

Trong đầu Lâm Quân lại hiện lên 1 giọng nói con nít .

Lâm Quân nghe thế thì có vẻ vui nhưng hắn vẫn thắc mắc hỏi :

_ Tại sao người gọi ta là papa ?

_ Con cũng không biết, nhưng con có cảm giác máu huyết tương liên với papa, con cảm giác papa là người thân cận nhất với con .

Con gián ngây thơ nói .

_ Ủ, bây giờ ta đặt tên người là tiểu Lâm nhé .

Lâm Quân cười nói, dù sao thì con gián này cũng chỉ là trẻ con thôi, hắn nghe giọng con gián nói cũng nổi lên 1 chút yêu thương .

_ Hoan hô, con có tên rồi, cảm ơn papa .

Tiểu Lâm nhảy lên hoan hô nói .

Nhìn bộ dạng của Tiểu Lâm, Lâm Quân cũng cảm giác thật vui vẻ .

Xung quanh tất cả mọi người đều xúm lại quan sát Tiểu Lâm, ai nấy nghe Tiểu Lâm gọi Lâm Quân là papa thì cũng 1 tiếng tiểu thiếu gia, 2 tiếng tiểu thiếu gia làm cho Tiểu Lâm vui quên cả trời đất . Nó cứ nhảy nhót lên lên xuống xuống trên người của đám nô lệ và ma thú .

_ Kỳ lạ, thật quá kỳ lạ .

Buffalo lẩm nhẩm nói, hắn đã thắc mắc từ nãy tới giờ .

_ Cái gì mà kỳ ?

Lâm Quân nghe thế quay sang hỏi . Buffalo tuy là 1 con trâu nhưng thực sự mà nói hắn cực kỳ thông minh, không gì không biết, không gì không hiểu, à tất nhiên là về mặt ma thú thôi .

_ Bẩm đại ca, theo lý mà nói tiểu thiếu gia chắc hẳn là thuộc loại ma thú côn trùng loại gián, nhưng tại sao lúc này tiểu thiếu gia lại có thể phát ra tiếng rồng gầm, đã thế tiểu thiếu gia còn rất thông minh nữa, theo ta được biết thì loài gián côn trùng phải cấp 6 mới nói được, ta chưa thấy con gián nào mới sinh ra mà thông minh như này .

Buffalo nêu ra thắc mắc trong lòng mình, tuy hắn đã sống trên ngàn năm rồi nhưng chưa thấy trường hợp nào lạ như thế này .

_ Rồng gầm ? rồng ? *** thằng cha tiểu thần đèn, tròn đầu ra đây bố bảo .

Lâm Quân nghe tới chữ rồng thì điện tiết hét lớn lên, hắn có cảm giác như bị lừa, “ **** trúng rồng nở ra 1 con gián **** ”, tuy hắn cũng nhận Tiểu Lâm rồi nhưng cái cảm giác bị lừa thật không dễ chịu chút nào .

Giề, ai kêu ta đó, có mặt chó ta đây, à nhầm mặt tiểu thần đèn đây .

Khi Lâm Quân hét lên thì 1 bóng hình màu xanh hiện ra ngay lập tức, chính là tên tiểu thần đèn .

_ ****, người, giải thích cho bố xem, trúng rồng tại sao nở ra con gián, **** .

Lâm Quân thấy mặt chính chủ xuất hiện thì hét toáng lên .

_ Ô, chuyện bình thường mà, ngoại trừ cái hình dáng hơi khác chút thì nó đúng là 1 con rồng còn gì, nở ra từ trứng rồng đó nha .

Tiểu thần đèn nghe thế cũng không ngạc nhiên lắm, cười cười nói .

_ *****, người giải thích đi, không giải thích được đừng mơ tiếp tục coi phim heo, ta ***** . Lâm Quân nghe thế vẫn hét lên, ***, đùa bố à, trứng gián thì kêu mẹ nó đi, bây giờ đặt trứng rồng làm bố mừng hựt .

Tiểu thần đèn nghe thế, sắc mặt biến đổi nhưng vẫn cười nói :

_ Từ từ, chú đừng nóng, có hứng thú nghe anh kể chuyện xưa chứ .

_ Hừ, kể đi, truyện ** ra gì đừng trách bố vô tình .

Lâm Quân hừ lạnh 1 tiếng .

_ Hèm hèm, từ xa xưa loài rồng được mệnh danh là thần thú chí cao thiên hạ, nghe nói khi trời đất sinh ra thì đã có loài rồng . Loài rồng cực kỳ phổ biến ở phương Đông của chúng ta, cơ hồ là nước nào cũng có tộc rồng thủ hộ . Loài rồng cũng có 1 bộ tộc thần thú thủ hộ Tung Quốc, từ thế kỷ thứ 2, Việt Quốc đã bị Tung Quốc đô hộ hơn 1000 năm . Tiểu thần đèn ngược dòng lịch sử bắt đầu kể .

Nghe tới đây Lâm Quân bắt đầu nghiêm mặt lại, lịch sử của Việt Quốc ở đây cơ bản cũng giống như đất nước quê hương của Lâm Quân ở Địa Cầu . Nghe tới những lời này thì Lâm Quân thâm phần nộ, “ hừ Tung Quốc, tốt lắm, các người dám đô hộ dân tộc ta 1000 năm à, hừ ngày nào đó ta sẽ trả lại cho các người “.

Tuy hấn không làm được gì cho dân tộc nhưng ít ra hấn cũng sẽ cho Tung Quốc nếm 1 ít đau khổ, coi như là đòi lại những gì trong quá khứ .

_ Cho đến năm 938, Việt Quốc đột nhiên xuất hiện 1 mãnh tướng họ Ngô, người này dùng mãnh thiện chiến, đã đập tan nền thống trị của Tung Quốc . Tung Quốc vì không cam lòng nên đã nã nỉ Long tộc phái người đoạt lại Việt Quốc . Sau cùng Long Tộc Tung Quốc cũng đồng ý, nhưng chỉ phái ra 1 người bởi vì Long Tộc Việt Quốc không cho phép, tuy Long Tộc Việt Quốc yếu hơn nhưng dù sao cũng không thể khinh thường .

_ Long Tộc phái ra 1 người là Long công chúa của Long Tộc lúc đó, nghe nói nàng thiên phú tuyệt đỉnh, sức mạnh cực kỳ khủng bố, ngang với mãnh tướng họ Ngô . Long Tộc Việt Quốc vì tránh cho sinh linh đồ thần nên 2 nước buộc phải ước định chiến 1 trận duy nhất . 2 người Long công chúa và mãnh tướng họ Ngô đánh nhau 1 trận phân thắng bại . Trận chiến đó tất nhiên là mãnh tướng họ Ngô đã chiến thắng, Long công chúa thì bị thương rất nặng .

_ Kể tiếp đi .

Lâm Quân nghe tới mức quên cả trời đất, thấy tiểu thần đèn dừng lại thì vội vàng hỏi thúc .

_ Ta có điểm khát nước . Tiểu thần đèn cười nói .

_ Pepsi đây, uống đi rồi kể .

Lâm Quân móc từ trong quần ra 1 lon pepsi mát lạnh ném cho tiểu thần đèn . Hấn đòi gì cũng không đòi, chỉ toàn đòi mấy thứ hấn thích nên mấy cái đồ ăn thức uống hoặc đồ vớ vẩn hấn có rất là nhiều .

_ Khà, sáng khoái .

Tiểu thần đèn nốc 1 ngụm rồi tiếp tục kể :

_ Long công chúa sau đó vì bị thương rất nặng nên phải về nước để chữa trị, nhưng không ngờ bọn Long Tộc Tung Quốc cực kỳ bỉ ổi, vì nàng làm bọn hấn thua nên bọn hấn đã chặn nàng trên đường về . Kết quả tất yếu là Long công chúa đánh không lại, phải tìm cách thoát thân . Cuối cùng, không biết vì sao nàng biến hình thành 1 con gián, nghe tin via hè thì hình như làm thế để bọn Long Tộc Tung Quốc không tóm được nàng .

_ Cuối cùng tuy nàng cũng thoát được nên rất không may nàng gặp 1 con gián đực đang trong thời kỳ sung sức . Tuy gián chỉ là 1 loài ma thú cấp thấp nhưng nó có 1 đặc điểm là không sợ long uy của rồng, nó chỉ là 1 loài côn trùng thôi . A nghe đầu con gián này là vua loài gián thì phải . Cũng rất tiếc là nó đang trong cái thời kỳ sung sức của tuổi trẻ nên cực muốn gây giống . Mà cũng phải nói thêm là vì Long công chúa, tuy nàng biến thành gián nhưng lại là 1 con gián cực kỳ xinh đẹp, cũng giống như cái con gián nở ra ấy .

_ Chuyện gì đến cũng sẽ đến, 1 thanh niên khí huyết cương phương sẽ như thế nào khi gặp 1 em hot girl, chắc chắn là người cũng biết rồi nên ta không kể nữa .

Tiểu thần đèn hắc hắc cười nói .

_ Ồ, thế rồi sinh ra quả trứng như này chứ gì, rồi con gián vua đó có bị sao không, hắc hắc, chắc chắn đây là vụ hấp diêm lớn nhất lịch sử rồi nhể hahaha .

Lâm Quân hèn mọn cười nói, 1 con gián cả gan hấp 1 con rồng, cứ như 1 ăn xin hấp 1 diễn viên điện ảnh ấy .

_ Chuyện sau đó thì ta không rõ lắm nhưng nghe nói sau đó Long công chúa điên tiết lên nhưng rất tiếc là kiếm 1 con gián to như ngón cái không phải chuyện dễ dàng . Sau đó thì nàng cũng hạ sinh quả trứng này, nhưng không có đi ấp, hắc, nàng muốn đẻ nó cho ma thú trong rừng ăn nhưng anh mày nhanh chân cuôm về haha . A còn cái vụ này được lưu truyền thiên cổ, mọi người đều nhất trí gọi cái này là “ 1 con gián anh dũng đã hấp diêm Long công chúa như thế nào “ . Tiểu thần đèn haha cười nói .

_ Hừ, thế người giải thích như nào lấy quả trứng này đưa cho anh .

Sau khi nghĩ kỹ lại thì Lâm Quân cũng nói, hấn cuối cùng vẫn có cảm giác khó chịu .

_ Ài, chú em ngu thế, chú em tưởng trứng rồng dễ có lắm chắc, hừ làm 1 cái nhiệm vụ còn cmn con cũng đòi trứng rồng .

Tiểu thần đèn nói .

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 62: Đánh Ghen

Lâm Quân nghe tiểu thần đèn nói thế thầm khinh bỉ trong lòng :

_ Hừ tên khốn khiếp giao hoạt .

Phải nói tên tiểu thần đèn này là 1 tên cực kỳ mất dạy, hồi trước hắn hô giá tất cả mọi thứ Lâm Quân có thể đổi rồi nhưng tới khi hắn muốn đổi gì thì đều tức điên lên .

Số là tên tiểu thần đèn này không chịu nói rõ 1 chút nào . Pet thì cho dù là lv hay 85 thì cũng toàn là mấy con cùi, kẻ như chó hoặc thỏ, chứ nếu muốn pet cao cấp như thần xí nga hoặc rồng thì toàn là giá trên trời . Còn về súng á hả, tên khốn này đổi được từ súng nước cho tới súng cao su, những cây rẻ nhất thì toàn hàng cùi, cỡ như Galting Gun cũng đã 1 tỷ rưỡi rồi chứ đừng nói gì tới những loại cao cấp hơn .

Chính vì số tiền eo hẹp không đổi được những thứ đồ chơi cao cấp nên Lâm Quân chỉ đổi được toàn thứ vớ vẩn . Khi hắn thắc mắc với tiểu thần đèn thì tên đó nhếch mép nói :

_ Hắc đổi để quá cho chú làm trùm luôn à, đừng mơ nhé .

Những lúc như thế Lâm Quân đều thầm hung hăng khinh bỉ trong lòng nhưng cũng không có cách nào khác, ai biểu chỉ người ta đổi được làm gì .

_ Chú em, anh có cái nhiệm vụ cho chú đây .

Đang suy tư thì tiếng tên tiểu thần đèn vang lên cắt ngang sự suy nghĩ của Lâm Quân .

_ Nhiệm vụ gì ?

Lâm Quân ngạc nhiên hỏi . Tên này cho nhiệm vụ cũng thực kỳ quái, thích thì cho không thì thôi chứ chả theo cái thứ tự gì, đôi khi hắn còn cho Lâm Quân nhiệm vụ đi nhổ lông gà, nấu cho hắn 1 nồi lẩu nữa .

_ Bảo đảm thú vị,ahaha, anh thấy chú có vẻ thiếu tiền nên làm cái nhiệm vụ này cho chú thêm thu nhập .

_ Hừ, người lừa ai chứ, có chuyện tốt thế à, người xem hết phim heo rồi chứ gì .

Lâm Quân hừ lạnh 1 tiếng nói, thằng này thì hắn quá rành rồi, khi nào mà hắn xem hết phim thì mới bắt đầu cho nhiệm vụ . Khi Lâm Quân làm xong thì còn mặt dày tới xin cái gọi là hiệu kính, à tức là vài đĩa phim hoặc tạp chí dành cho đàn ông ấy .

_ Ấy, haha, thế chú em có làm không đây ?

Tiểu thần đèn ngượng ngùng cười nói .

_ Hừ, ta làm, nhiệm vụ gì ?

Đành thế thôi, dù sao cũng là kiếm thêm thu nhập nha .

_ Đánh ghen .

Tiểu thần đèn cao thâm mặc trác phun ra 2 từ .

_ Hừ, ai đánh ghen ? .

Vụ này có vẻ thú vị, hồi còn ở trái đất hắn cực thích xem các em gái tuổi teen đánh ghen với nhau, hắc vụ nào vụ này y như rằng đều lộ đồ nhau ra . Xem thì cực thích, lâu lâu hắn còn quay lại lưu trong máy tính nữa . Khi xem lại hắn còn cảm thán, “ học sinh thật là tuyệt vời “ .

_ Giúp Mộ Dung Phục đánh ghen, chắc người biết Mộ Dung Phục là ai rồi chứ . Hắn nghi ngờ Vương Ngữ Yên cảm sùng hắn, đi với thằng nhóc Đoàn Dự nên hắn muốn bắt gian tại trận, tiện thể đánh ghen luôn .

_ F***, cái nhiệm vụ gì thế này, theo như Lâm Quân biết thì đây chắc hẳn là cái nhiệm vụ kịch tình lv 30 trong cái game TLBB mà hắn đã chơi, ở cái cảnh này hình như là Đoàn Dự cứu Vương Ngữ Yên, còn Mộ Dung Phục thì hắn lại phát hiện được nên sinh ra khó chịu .

Không ngờ cái nhiệm vụ của tên tiểu thần đèn cho lại là Mộ Dung Phục vì tình nên quyết định đánh ghen, còn Vương Ngữ Yên thì chuyển sang yên anh Đoàn Dự đẹp trai khoai to chứ không yêu tên Mộ Dung Phục khoai bé, lò xo ngắn .

Còn về mối tình của 3 nhân vật này thì khá là phức tạp, theo Kim Dung lão gia viết thì có thể nói là thằng nhóc Đoàn Dự may mắn cướp được người đẹp . Nhưng theo như Lâm Quân cảm thấy thì có vẻ như tên nhóc này chỉ ngộ nhận thôi, còn tình yêu của Vương Ngữ Yên cũng chả tin được, có khi bị đá phũ phàng quá mới tìm 1 tên nhóc con làm chỗ dựa . Chứ thằng nhóc Đoàn Dự thú thật là Lâm Quân chả ưa tí nào, đúng là 1 thằng ngu 10 phần, gặp ta ta cho Vương Ngữ Yên vài viên thuốc mê xong gạo nấu thành cơm là được, việc quái gì phải tán chỉ cho khổ .

_ Hừ, ta biết rõ, đưa ta tới chỗ đó đi .

Lâm Quân nghĩ 1 chút rồi nói, thú thật là chơi game này lâu quá hắn cũng quên mất cha cái nhiệm vụ này rồi, chả biết đi đường nào, bảo tên này chuyển đi cho nhanh .

_ Được, ok thôi, à phần thưởng cho chú 2 tỷ kèm theo cái trứng Kiếm Xi Hồ .

Tiểu thần đèn cười nói rồi vung tay lên .

Trước mắt loé lên 1 tia sáng, Lâm Quân không kịp được nheo mắt lại . Khi hắn mở mắt ra thì đã thấy đứng ở 1 chỗ xa lạ .

Xung quanh là 1 cái sân rộng, chỉ thấy giữa sân là Đoàn Dự đang đánh nhau với 1 đám người, đứng bên cạnh là Vương Ngữ Yên không ngừng khoa tay múa chân, chỉ chỏ lung tung . 2 người này cực giống như nguyên tác đã miêu tả, nam thì tiêu dao, anh tuấn, tuy có chút ái ái . Nữ thì xinh đẹp tuyệt trần, đáng người cực kỳ hot .

Vì Đoàn Dự không rành đánh nhau nên chỉ đánh theo hướng dẫn của Vương Ngữ Yên, khi em gái này bảo gì thì đánh đó, chứ không dám đánh lung tung . Hắn chỉ toàn sử dụng Lăng Ba Vi Bộ để né tránh đồng thời chờ cơ hội .

_ Anh Dự, chiêu thức tên đó xài là ..... Huyệt yếu hại là dưới háng .

_ Anh yêu, chiêu thức tên đó sử dụng là ..... Cứ đánh vào 2 quả trứng của hắn .

_ Đạp chỗ đó, đúng, đúng rồi, đạp vỡ cái con t rim đã bé mà còn thích khoe của hắn .

.....

Sau khi nghe những lời Vương Ngữ Yên thốt ra thì Lâm Quân choáng váng mặt mày, thậm chí cái *** gì thế này, trong nguyên tác chắc là Vương Ngữ Yên chỉ điểm cho Đoàn Dự những huyệt yếu hại của bọn địch chứ, không ngờ là bây giờ toàn là đánh vào chym của bọn chúng . F**, nếu thế cần gì cô chỉ, cứ nói phá huỷ dụng cụ gây giống là được rồi .

Lâm Quân thầm khinh bỉ tên tiểu thần đèn mất dạy, làm cho thần tiên tỷ tỷ của vô số người trở nên đồi bại như thế, nếu các fan hâm mộ của TLBB mà thấy cảnh này chắc chắn là chửi thẳng cha này không ngóc đầu lên nổi . Kể cả là Lâm Quân hắn cũng muốn dạy tên tiểu thần đèn 1 bài học, “ hừ dám làm ô uế thần tượng của anh “ .

Thấy xem phim chả có gì đặc sắc nên Lâm Quân dời ánh mắt đi, muốn tìm kiếm tên Mộ Dung Phục, dù sao lần này cũng là giúp tên đó đánh ghen .

Khi quan sát xung quanh 1 chút thì Lâm Quân cũng đã phát hiện được mục tiêu cần tìm . Chỉ thấy trong gốc cây đối diện Lâm Quân có 1 người thậm thụt thụt, trốn sau gốc cây thỉnh thoảng đưa ánh mắt nhìn giữa sân, trên trán không ngừng nổi gân xanh, 2 mắt như bốc hỏa, Mộ Dung Phục hẳn nhiên là cực kỳ tức giận với đôi gian phu dâm phụ, à nhầm, đôi cầm súng thì phải .

_ Thật tội .

Thấy cảnh này Lâm Quân cũng thầm quyết tâm dạy cho tên Đoàn Dự 1 bài học, gái có người yêu là gái không được đung, chờ cho người ta chia tay rồi tán, chứ cứ tán thế thì ai mà chịu nổi . Hắn chính khí bừng bừng nghĩ, hồn nhiên không nhớ tới lúc trước, khi xem xong truyện Thiên Long Bát Bộ, thằng nào đã nói :

_ f***, tên Đoàn Dự, thật có phúc, gái cứ đi theo thành đàn, mà mà có thật anh thiện mà tại chỗ .

Lần này hành động này của hắn xét cho cùng chắc chắn là ghen tỵ . Ước mơ khi xưa đã trở thành hiện thực thì đại gì không đập Đoàn Dự 1 trận cho bỏ ghét .

Lâm Quân tàng hình, rón ra rón rén bước tới chỗ Mộ Dung Phục nấp . Khi tới trước người Mộ Dung Phục thì hắn đập tay vào người anh ta nói :

_ Huỳnh đệ, cần ta giúp không ?

Về phần Mộ Dung Phục, đang cực kỳ tức giận khi xem 2 người trước mặt cứ tình chàng ý thiếp thì nóng cả mặt . “ xong, xong rồi, hừ tên gay, dám dánh

gái với ông à, được lắm“. Hắn đang cực kỳ phấn nộ trong đầu thì chợt có 1 bàn tay đập vào vai hắn và 1 giọng nói vang lên bên tai. Theo quán tính hắn quay đầu lại phun ra 1 tràng :

_ Đậu xanh rau má, không thấy bố đang bắt gian à, đập cái *** gì ?

_ Ấy huynh đệ đừng nóng, ta cũng ghét cái thằng nhóc kia lâu rồi, đang tính đập hắn, huynh đệ muốn hợp tác không ?

Lâm Quân nghe thế cũng chỉ cười giằng hoà, hừ nếu không phải nguoi là tên ta cần giúp thì bố đánh cho ra bã, dám láo à .

Nghe Lâm Quân nói thế Mộ Dung Phục cũng từ từ bình tĩnh lại, tuy tên này rất lạ mặt nhưng dù sao có chung kẻ thù là được rồi, đoạn hắn nói :

_ Tuy ta không biết huynh đệ là ai nhưng nếu huynh đệ giúp ta, ta sẽ nợ nguoi 1 nhân tình .

_ Được thôi, chúng ta lập kế hoạch đã, ta muốn tên mặt trắng này thành đầu heo, hừ thấy gái là lại xấn vào .

Lâm Quân góp ý nói, cho dù làm gì cũng phải có kế hoạch rõ ràng nha . Hắn cũng chả tin cái nhân tình của 1 tên như tên này, đến tuy tùng đi theo mình cũng giết thì làm gì có nhân tình gì đáng để nói chứ, nhưng vì nhiệm vụ, vì mục tiêu 2 tỷ anh quyết định giúp mày chuyện này .

_ ok men . Nghe thế Mộ Dung Phục hưng phấn cười đáp .

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 63: Anh Muốn Chym To

2 tên hưng phấn thậm thò thậm thụt trốn trong bụi cây bàn kế hoạch .

_ Nguoi nói chúng ta phải làm gì đây ?

Mộ Dung Phục thấp giọng hỏi .

_ Tất nhiên là phải phang tên mặt trắng kia thành đầu heo rồi, hừ, còn phải làm cho hắn mất mặt trước mặt nữ kia nữa .

Lâm Quân hừ lạnh 1 tiếng nói, trong lòng hắn từ từ đang nảy sinh 1 chủ ý ác độc .

_ Mất mặt trước mặt nữ ? làm sao ?

Mộ Dung Phục hỏi lại .

_ Nguoi ngu thế, theo nguoi thì khi nào đứng trước mặt nữ mà nguoi cảm thấy quê nhất ?

Thấy Mộ Dung Phục lắc lắc đầu tỏ vẻ không biết, Lâm Quân nói tiếp :

_ Thế này nhá, nguoi cứ tưởng tượng xem, khi đang đứng trước mặt nữ, trong 1 cái hoàn cảnh trời trong trăng sáng, gió thổi hiu hiu như bây giờ . 2 người đang tâm sự tình đầu ý hợp, bỗng nhiên chàng trai mắc wc, hehe, ý ta là hắn mắc wc nhưng không thể không đi, hiểu ý ta chứ ? Lúc đó hắn sẽ ôm mông ngồi dưới đất, haha, từ đứng quần không ngừng tràn ra 1 ít bùn vàng . Nếu nguoi là cô gái, nguoi sẽ như thế nào ?

Lâm Quân cặn kẽ giải thích cho thằng ngu này 1 phen, trong lòng còn không ngừng cười lạnh, “ hừ tên mặt trắng, xem anh đây “.

Mộ Dung Phục sau khi nghe Lâm Quân cái ví dụ âm hiểm đó thì đôi mắt sáng lên, vỗ tay hâm hấp nói :

_ Cao, thật là cao, hắc nếu ta là nàng ấy bảo đảm chạy xa 10m .

Dùng 1 lát, như nghĩ ra điều gì đó, Mộ Dung Phục hỏi tiếp :

_ Nhưng mà sao làm thế được ? ta có thuốc độc chứ làm gì có thuốc xổ .

_ Hehe, nguoi không có, ta có, hừ thời này ai xài thuốc, cái thứ này của ta đến voi còn phải đi wc ngay lập tức chứ đừng nói là nguoi .

Lâm Quân âm hiểm cười nói, đồng thời đưa tay móc ra 1 cặp loa màu đen, kèm theo 1 cái máy MP3 .

Cái thứ này Lâm Quân đổi ở chỗ Tiểu thần đèn, tác dụng chủ yếu là để hắn nghe nhạc, nhưng khi hắn nhớ tới 1 chuyện trước kia khi ở Địa Cầu thì hắn chợt nảy sinh ra cái kế hoạch này .

Ở thế giới của hắn có 1 nhóm nhạc tên là HKT, hát thì cũng thường thôi hay nói đúng hơn thì ** ra gì, nhưng nghe nói giọng hát của nhóm này cực kỳ có uy lực, khi nhóm nhạc này hát thì trời đất biến sắc, quỷ khóc thần sầu . Còn về phần uy lực thì tất nhiên là làm cho người ta rất dễ dàng mắc wc rồi .

Lúc trước ở Địa Cầu của hắn còn lưu truyền 1 câu nói rất hay : “ Người bị tảo bôn ư ? cứ nghe nhạc HKT bảo đảm hết . Khi nghe cái câu này Lâm Quân còn chưa có tin tưởng lắm, nhưng sau 1 lần xài thử thì khỏi phải nói, bảo đảm chất lượng cao, sau 5 phút nghe thì cái gì trong bụng hắn cũng đi ra tuốt .

Về phần Mộ Dung Phục thì thấy Lâm Quân móc ra 2 cái đồ kỳ quái thì thắc mắc hỏi :

_ Cái này là cái gì ? xài được chứ ?

_ Hừ, cứ chờ xem, đợi thằng nhóc kia đánh xong đã, hừ đợi bọn hắn đang tâm sự thì ta làm .

Lâm Quân hừ lạnh 1 tiếng, “ Cái này bình thường nghe còn chết, huống chi bây giờ ta tăng âm lượng gấp 10 “ .

Lâm Quân không nói nhảm nữa, ánh mắt chăm chú nhìn vào trong sân .

Trong sân chỉ thấy Đoàn Dự đang biến đổi thân pháp liên tục, không ngừng né tránh những công kích của bọn địch xung quanh, thỉnh thoảng thì đánh 1 chiêu, hầu như là one hit you die, nhờ vào sự chỉ điểm của Vương Ngũ Yến mà Đoàn Dự không tốn sức mấy . Trước mặt hắn chỉ còn lại 2 tên địch đang không ngừng đâm chém .

2 phút sau, cuối cùng thì 2 tên địch còn lại cũng không chịu nổi những chiêu thức hạ lưu của Đoàn Dự, lần lượt gục ngã dưới chân hắn . Trách sau được, hầu như là thằng nhóc Đoàn Dự chơi mất dạy, thân pháp Lăng Ba Vi Bộ nhanh như điện kết hợp với Nhất Dương Chỉ chọt thẳng vào trứng chim thì ai cũng không chịu nổi chứ đừng nói đám người tội nghiệp này .

_ Anh Dự không hổ là người em chọn, hix, anh đẹp trai quá à, em yêu anh chết mất . Thấy Đoàn Dự đã hạ hết đám người kia, Vương Ngũ Yến chạy tới ôm chầm lấy Đoàn Dự nói .

_ Ấy, nhờ nàng, haha, nhờ nàng mà .

Đoàn Dự khiêm tốn đáp, hắn cũng ôm chầm lấy Vương Ngũ Yến, “ hắc, nhờ lúc trước ta show hàng cho em nó xem mà em nó đã đi theo ta, hừ thằng Mộ Dung Phục chym bé còn vọng tưởng tranh với ta à “ . Đoàn Dự không khỏi đắc ý thầm nghĩ .

_ Anh mệt không em lau mồ hôi cho .

_ Không mệt nè, thấy em cười là anh hết mệt rồi .

_ Anh Dự.....

_ Em yêu.....

.....◆◆◆...

2 người trong sân tình chàng ý thiếp làm cho Mộ Dung Phục 2 mắt bốc hỏa, kể cả Lâm Quân cũng như thế, nhưng là bốc hỏa vì ghen tỵ .

Qua 2 kiếp người mà hắn vẫn còn zin, thế nên hắn cực kỳ gato với thằng cha nào mà có bồ xinh . Vương Ngũ Yến từng là thần tiên tỷ tỷ trong lòng hắn, nhưng giờ phút này đang tình chàng ý thiếp với 1 thằng nhóc mà hắn cực ghét, hỏi sao không ghen cho được . Thật là hoa nhài cấm bãi phân trâu .

Nhìn qua bên cạnh thấy Mộ Dung Phục 2 mắt cũng đang bốc hỏa, Lâm Quân móc ra bông gòn bịt tai, vút qua cho Mộ Dung Phục nói :

_ Đeo vào tai, ta làm đây .

Mộ Dung Phục tuy ù ù cạc cạc nhưng cũng bắt chước làm theo Lâm Quân .

Thấy mọi sự đã chuẩn bị, Lâm Quân đưa tay vặn max volume, đồng thời cũng không quên bịt tai lại .

Từ 2 cái loa truyền ra từng đợt tiếng gào thét như heo kêu chó sủa của nhóm nhạc được mệnh danh là thảm họa Vpop .

Tình anh trao không tiếc chi.

Mà sao em thích chym

Người cho anh bao đắng cay

Nhưng nay tình vỡ cánh bay !

Giờ còn lại gì khi em quay bước đi

Riêng anh với con chym

Nghen ngào nhìn lại quanh anh, nhìn đến tấm thân này, còn sao chi vì chym anh nhỏ ?

Lại một ngày trôi qua nhanh lòng anh càng giá lạnh càng nghe cô đơn vây quanh mình với căn phòng của đôi mình.

Nuốt trái đắng đành quên tình dối lừa và anh quên mình nên to và to .

U Wao.....

Anh muốn chym to .

U Wao.....

Anh muốn chym to .

Nghe tới đây thì Lâm Quân biến sắc mặt, “ cái ** gì thế này, ta nhớ lời có phải như này đâu “. Tuy hấn bịt tai nhưng vì nhạc to quá nên cũng nghe được 1 chút ít . Khi hấn quay sang nhìn Mộ Dung Phục chỉ thấy mặt tên này xanh lúc đỏ lúc xanh, hiển nhiên là hấn cũng nghe ra được 1 số ca từ không hay lắm .

_ Sai lắm, sai lắm .

Lâm Quân xua tay nói .

Nhưng rất tiếc là vì nhạc quá to nên Mộ Dung Phục cũng chả nghe ra được Lâm Quân nói cái quái gì, trong lòng hấn như phun máu .

“ Hừ người dám lời anh ra chế lời à, tốt lắm “.

Mộ Dung Phục bị Vương Ngữ Yên đá thì hấn đã đau lòng rồi, khi biết Vương Ngữ Yên đi với Đoàn Dự thì lòng hấn như nhỏ máu . Nhưng hấn vẫn còn ức chế được con giận lại, nhưng không ngờ tên nhóc quái lạ bên cạnh lại dám lời hấn ra làm trò đùa . Lúc này bộ lòng của hấn cũng đã tan nát, hấn chỉ muốn rút kiếm đâm chết 3 đứa trước mắt cho hả cái con giận này .

_ Tốt, tốt lắm, xem chiêu . Mộ Dung Phục không thèm nói nhảm thêm 1 câu nào nữa, hấn nghiêng răng nhiên lợi rút kiếm ra lao thẳng về phía Lâm Quân .

Lâm Quân mắt thấy Mộ Dung Phục lao tới thì khóc không ra nước mắt, hấn bị oan mà, hix, hấn có làm gì đâu . Vì Mộ Dung Phục là cái đầu mối nhiệm vụ nên hấn đành phải né tránh, không dám đánh lại 1 chút gì .

Lâm Quân cũng không hề hay biết rằng, vì muốn chơi hấn nên tên tiểu thần đèn đã sửa lại 1 số lời bài hát, chủ ý đúng là cho Lâm Quân nghe mà phun máu chơi, nhưng không ngờ là lại diễn ra cái cảnh dở khóc dở cười như bây giờ .

Trong sân diễn ra cái cảnh cực kỳ hài hước, 1 người không ngừng chửi bới huy kiếm truy đuổi . Còn 1 người thì vừa chạy vừa xua xua tay, giống như là mình vô tội . Xung quanh còn không ngừng vang lên 1 số âm thanh bờ rống . Nhất là tới cái câu : “ Anh muốn chym to “ thì rống càng cao độ .

Còn về phần đôi cảm sùng kia thì chỉ ngơ ngác mà nhìn, chả hiểu là chuyện gì xảy ra .

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 64: Đường Đi Anh Trải Dài Bùn Vàng, Quân Địch Bịt Mũi Tránh Ra Xa

Trong sân,

Lâm Quân không ngừng tránh phải tránh trái, trong lòng khổ không nói thành lời . Hấn vừa né cũng không quên chửi 18 đời tổ tông tên mất dạy tiểu thần đèn, chỉ có thằng cha đó mới có thể sửa được chứ không ai có khả năng sửa lời bài hát hết .

Vì né tránh nên chẳng mấy chốc bọn Đoàn Dự đã phát hiện ra hấn và Mộ Dung Phục . Chỉ thấy Vương Ngữ Yên tiếng hét át tiếng bom, à nhầm tiếng hát, hỏi :

_ Mộ Dung huynh, sao người lại ở đây ?

Mộ Dung Phục đang hăng say đánh nhau thì nghe được tiếng người gọi mình, khi quay sang chỉ thấy Vương Ngữ Yên đang nép trong lòng Đoàn Dự .

_ Biểu muội, sao ngươi lại ở với tên khốn này ?

Mộ Dung Phục nghiêng răng trào trợn hỏi, hẳn đã nhớ ra cái mục đích khi đến đây của mình, chính là bắt gian cái đôi cảm sùng này .

Lợi dụng lúc này, Lâm Quân vội vội vàng vàng chạy sang máy mp3 bật nhỏ nhạc lại, hẳn muốn nghe nhỏ nhỏ thôi, chứ nghe thế điếc cả tai . Đồng thời cũng nghe 3 người nói chuyện . Tuy hẳn thấy cái vụ này không giống trong nguyên tác của Kim Dung lão gia nhưng chắc hẳn có uẩn khúc gì ở đây chứ thật sự thì hẳn chả tin thần tiên tỷ tỷ của hẳn thích 1 tên mặt trắng .

_ Hừ, ta thích Đoàn công tử thì ta đi với hẳn, huynh ghen à .

Vương Ngữ Yên nói lớn .

_ Đúng ta ghen, nàng không cảm thấy có lỗi với ta sao ?

Mộ Dung Phục hỏi .

_ Không, ai bảo huynh chỉ chăm lo phục quốc làm gì, huynh có coi ta ra gì đâu, ta thương huynh nhưng huynh có thêm đề ý tới ta đâu .

Vương Ngữ Yên trả lời, trong mắt đã ảm ảm như sắp khóc .

Thấy thế Mộ Dung Phục vội vàng nói :

_ Ta vì muốn tốt cho nàng mà, tin ta đi, ta muốn phục quốc chỉ vì cho nàng làm hoàng hậu .

_ Hừ, ai thêm tin huynh chứ . Đợi huynh phục quốc xong ta thành bà lão rồi . Thay vì làm hoàng hậu của huynh, ta làm hoàng hậu của Đoàn công tử cũng được . Người ta là người thừa kế của Đại Lý đó nha .

_ Hừ, ngươi thấy hẳn có chỗ nào giống vua sao ?

Mộ Dung Phục lên tiếng nói, đồng thời chỉ tay sang hướng Đoàn Dự .

_ Ít ra người ta khoai to, đẹp trai hơn huynh, muội nhìn huynh cứ như con nấm .

Vương Ngữ Yên tự hào nói, giống như Đoàn Dự của nàng là nhất quả đất ấy .

_ Nhìn kĩ lại đi .

Mộ Dung Phục cười như không cười nói, “ kế hoạch của tên lạ mặt kia đã thành công tốt đẹp, haha “

Vương Ngữ Yên thầm thắc mắc nhìn sang Đoàn Dự, nàng có cảm giác nụ cười của Mộ Dung Phục hình như có gì đó rất kỳ quái . Khi nhìn sang nàng chỉ thấy Đoàn Dự, mặt lúc xanh lúc trắng, trên trán toát đầy mồ hôi, đồng thời 2 tay ôm chặt lấy bụng .

_ Dự à, chàng làm sao thế .

Vương Ngữ Yên quỳnh lên hỏi .

_ Ta.....ta.....không.....sao.....

Mặc dù cái thứ trong a** hẳn có thể trào ra bất cứ lúc nào nhưng trước mặt người đẹp thì không đánh mất phong độ được nên hẳn phải cắn răng chịu đựng, bắt những dòng bần vàng cố gắng chui lại vào trong người .

_ Sao tự nhiên đang yên đang lành lại thế này, sáng nay bố ăn có mỗi cái bánh trôi mà .

Đoàn Dự trong lòng thầm thắc mắc, hẳn không có nghĩ tới trên đời có 1 thứ còn lợi hại hơn thuốc xổ, có thể bắt tri bất giác làm con người ta có cảm giác mắc wc .

_ Sao hẳn lại bị thế ? huynh đã làm gì hẳn ? Huynh đâu độc hẳn đúng không ?

Vương Ngữ Yên quay sang hỏi Mộ Dung Phục, nàng nhìn Đoàn Dự có cảm giác như hẳn đau khổ sắp chết, khuôn mặt hẳn càng ngày càng vằn vện quái dị . Chắc hẳn là biểu ca của nàng đã bỏ thuốc độc Đoàn Dự, tuy nàng không biết là độc gì nhưng nhìn sắc mặt của Đoàn Dự ngày càng kém thì không nhận được, nàng không muốn 1 tên khoai to như thế chết đi .

Thấy Mộ Dung Phục không trả lời thì nàng càng bức mình, quay sang nhìn thì thấy Mộ Dung Phục cũng mang 1 vẻ mặt y chang Đoàn Dự, 2 tay không ngừng ôm bụng . “ cái quái gì thế này ? không lẽ biểu ca ngu tới mức đầu độc hẳn luôn à ? “

_ Huynh, huynh sao thế ?

Tuy thất mắc nhưng Vương Ngữ Yên vẫn lên tiếng hỏi, nàng thấy chuyện này có vẻ rất kỳ quái .

_ Ta.....ta.....không.....sao .

Mộ Dung Phục rít qua từng kẽ răng, khi hắn thấy Đoàn Dự bị thế thì biết là cái tiếng heo kêu kia đã có tác dụng, nhưng không ngờ ngay cả chính hắn cũng bị . Bụng hắn đau quằn quại, đồng bần vàng trong người có thể thoát ra bất cứ lúc nào nên hắn không làm gì được, chỉ biết ôm bụng .

Tuy đau đớn nhưng Mộ Dung Phục vẫn nghiêng răng nghiêng lợi quay sang Lâm Quân nói :

_ Tên khốn khiếp, đưa thuốc giải cho ta .

_ Thuốc giải ? thuốc giải gì ?

Lâm Quân đứng trong góc xem phim nãy giờ, thấy Mộ Dung Phục mặt mày dữ tợn quay ra hỏi thì có điểm thất mắc không biết phải nói sao .

_ Ngươi đưa thuốc đây, đừng giả ngây giả dại nữa, chơi hắn được rồi, không cần phải chơi ta .

Mộ Dung Phục rít qua kẽ răng, trong tâm thì thầm cầu mong là giữ được cho tới khi hắn uống được thuốc giải, hắn có cảm giác là sắp không khống chế được rồi .

_ Ồ, ờ .

Nhìn cái mặt Mộ Dung Phục thì Lâm Quân cũng hiểu chuyện gì xảy ra . Cuối cùng thì cái tiếng heo kêu đã có tác dụng nhưng có vẻ tác dụng hơi bị lớn thì phải .

Lúc này vì hắn mở to quá nên không ai nghe rõ nên không có tác dụng là đúng . Giờ phút này thì hắn đã vặn volume nhỏ thì tác dụng lại hiện ra rõ rệt . Tiếng heo kêu du dương theo điệu nhạc, có thể làm cho con người ta rũ bỏ đi những thói tha, cặn bã trong thân xác . Đúng không hổ danh là thâm hợa V – pop .

Lâm Quân mò trong nhần trữ vật 1 lát rồi ném cho Mộ Dung Phục 1 cái lọ . Mộ Dung Phục chụp được uống vào ngay tắp lự, không thèm xem nhần mắc gì hết .

Nhưng sau khi đã uống vào thì đột nhiên trong bụng hắn xuất hiện từng trận rung động . Trong bụng như có 1 con hồng thủy cuốn trôi tất cả mọi thứ, hướng thẳng xuống hậu môn . Như lời đĩnh vạn quân, con hồng thủy đi tới đâu cần quét tới đó, tiến thẳng tới quan ái cuối cùng . Mộ Dung Phục thậm nín nhin trong lòng, hắn có cảm giác bị chơi 1 vố . Chợt hắn nhìn xuống cái lọ đang cầm trong tay thì thấy 1 dòng chữ đập vào mắt .

Thuốc xổ .

_ Thôi xong cmnr .

Nhìn tới đây Mộ Dung Phục thậm hô “ đậu xanh rau má “, hắn bất chấp mọi thứ chạy biến vào trong bụi rậm, tính tuột quần ra giải quyết nỗi buồn ngay tại chỗ .

Nhưng trời không chiều lòng người, tuy thân pháp và động tác của hắn cực kỳ nhanh nhưng con hồng thủy trong 1s không có ai kiềm chế đã sổ thẳng ra ngoài . Hắn chỉ cảm giác thân mình chợt nhẹ đi hắn, chạy biến vào bụi rậm, sau môn còn dài 1 tràn cặn bã của thân xác .

Khi vào tới đó thì Mộ Dung Phục đã thoải mái, ngồi xuống đất bắt đầu cái hành động vĩ đại nhất của đời người, là gì thì ai cũng biết rồi đấy .

_ Phẹt.....phẹt.....tôm.....tôm.....tôm .

Từ trong bụi rậm vang lên từng trận tiếng động kích thích tinh thần người nghe, 2 người Lâm Quân và Vương Ngữ Yên chỉ cảm thấy cổ họng nhòn nhộn như có thể ói bất cứ lúc nào .

Đoàn Dự thì cũng chịu không nổi nữa, kiếm 1 chỗ xả đại ra luôn, dù sao hắn cũng không muốn giống Mộ Dung Phục, “ đường đi anh trải dài bần vàng, quân địch bị mũi tránh ra xa “ .

_ Phẹt.....phút.....phẹt.....phẹt.....phút .

Trong bụi rậm của Đoàn Dự tiếng vang cũng không có kém, hắn cũng không chịu nổi nữa rồi nên tận tình xả chất thải .

Xung quanh từng trận xú uế bốc lên mù mịt, nếu không phải Lâm Quân và Vương Ngữ Yên liệu trước tình hình trốn ra xa thì giờ phút này chắc cũng chết vì ngẹt mũi . 2 người ngo ngắc đứng từ xa nhìn cái cảnh vô tiền khoáng hậu này .

2 người trong bụi rậm như ngằm tranh đua với nhau, tiếng động càng lúc càng to, xú uế bốc lên ngày càng mù mịt . Lâm Quân lúc này cũng chỉ biết trần trối đứng nhìn, hắn không có tưởng tượng được tình cảnh nó sẽ ra thế này .

Hắn cũng chả hiểu tại sao Mộ Dung Phục thành như thế, hồn nhiên không nghĩ tới hắn đưa nhầm thuốc xổ cho Mộ Dung Phục .

Đang suy tư xuất thần thì 1 giọng nói lạnh lùng vang lên :

_ Chú em, nhiệm vụ thất bại rồi, bây giờ chú em phải chịu trừng phạt .

_ Đậu xanh rau má, ta đã làm gì đâu .

Lâm Quân chỉ kịp chửi lên 1 tiếng, thì trước mắt đã tối sầm đi . Hắn không cam lòng, đó là do thằng Mộ Dung Phục không chế yếu chứ bộ, liên quan gì tới hắn đâu .

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 65: Trừng Phạt Biến Thái

Khi Lâm Quân tỉnh lại thì hắn đang ở 1 nơi xa lạ . Xung quanh không có 1 bóng người nào, bốn phía trống trơn, xa xa thỉnh thoảng thấy 1 vài cây cột to lớn .

Hắn cảm thấy cảnh này hình như có chút quen quen, khi nhìn xuống dưới chân thì thấy từng dòng kẻ đan xen nhau, trên đó là 1 vài cái chấm tròn màu đen . Ngờ ngợ 1 lát, Lâm Quân cũng nhớ ra đây là đâu, chính là “Trần Long Kỳ Cuộc” .

Trần Long Kỳ Cuộc là 1 hoạt động diễn ra trong trò chơi TLBB mà kiếp trước hắn đã chơi . Đây được xem là 1 trong những hoạt động không thể thiếu của tất cả người chơi . Bởi vì train level trong đây cực kỳ nhanh . Trần Long Kỳ Cuộc gồm có 200 con Hắc Bạch Kỳ Tử, và 1 con boss Viễn Cổ Kỳ Hồn .

Đầu tiên thì những con cờ không có biến hoá, chỉ đứng yên cho người ta đánh, nhưng nếu qua 1 phút mà chưa tiêu diệt được nó thì nó sẽ biến thành quái vật tấn công người chơi . Ở kiếp trước, không biết bao nhiêu lần Lâm Quân đã ôm hận vì nó .

Đang suy tư xuất thần thì 1 giọng nói lạnh lùng vang lên :

_ Chú em biết đây là đâu rồi chứ ?

Quay lại chỉ thấy tên tiểu thần đèn đang lơ lửng trong không trung, mặt hắn không có 1 chút biểu tình nào cả . Nếu không phải biết rõ tiểu thần đèn thì Lâm Quân cơ hồ đã cho đây là người khác .

_ Em biết rồi, mà sao anh ?

_ Ủ, thế chú cũng biết phải làm sao rồi chứ ?

Tiểu thần đèn lạnh lùng hỏi .

_ Em biết .

Lâm Quân trầm giọng nói . Hắn thấy tiểu thần đèn có chút gì là lạ, phảng phất như biến thành 1 người khác, không còn là tên tiểu thần đèn hay “hihi, haha” đòi phim con heo lúc trước .

_ Vậy nhiệm vụ của chú là chém chết 1000 Hắc Bạch Kỳ Tử và 1 con boss, nhưng vì đây là trừng phạt nên chú không thể triệu hồi nô lệ và pet, lần này nếu thất bại chú sẽ không được sử dụng “Lệnh Bài Thiên Long” trong 1 tháng .

Nghe tới đây, da đầu Lâm Quân run lên, “sặc giết người chắc, 1 mình bố bố đánh bằng niềm tin và hy vọng chắc, lũ này có phải tầm thường đâu, đã thế còn 1000 con, đậu xanh rau má giết người à” . Nghĩ thế nhưng Lâm Quân vẫn cẩn thận hỏi :

_ Còn gì không anh ?

_ Ờ, chú không được xài vũ khí chí chết, chỉ được xài tay thôi, à anh nói trước, nếu chú để tụi nó biến thành quái thì bảo đảm chú sẽ khóc .

Nói tới đây Tiểu Thần Đèn đột nhiên nở 1 nụ cười kỳ quái .

_ Thôi bắt đầu đi anh .

Lâm Quân thấy nụ cười đó thì lạnh cả người, hắn cảm giác có âm mưu nhưng vì không phản kháng được nên đành cười khổ nói .

_ Tốt, dừng cảm, 10s sau bắt đầu, chuẩn bị đi . Nói rồi Tiểu Thần Đèn đột nhiên biến mất .

Lâm Quân thấy thế thì thầm chuẩn bị, vận hết 12 thành công lực để ứng phó với mọi tình huống . Lệnh Bài Thiên Long cực kỳ quan trọng trong công cuộc tăng level của hắn nên hắn không muốn bị như thế, dù là chỉ trong 1 tháng .

10s đã qua .

Lâm Quân còn đang nghi hoặc thì trước mắt xuất hiện 1 con Bạch Kỳ Tử, không suy nghĩ nhiều hắn lao lên thi triển 1 mớ chiêu thức lên nó, 20s là Bạch Kỳ Tử đã bị tiêu diệt . Ông kinh nghiệm của hắn cũng tăng lên được 1 khúc .

_ Có thể thôi à, ta tưởng gì ghê lắm chứ .

Lâm Quân thấy mấy con Bạch Kỳ Tử này bị hắn tiêu diệt nhanh chóng thì đâm ra đắc ý, nếu cứ như thế này thì việc hắn thông qua là chắc chắn . Làm hắn còn tưởng tên Tiểu Thần Đèn có trò gì hay, nếu cứ thế thì chả biết đây là thưởng lớn hay trừng phạt nữa .

Nhưng chỉ 10 phút sau, Lâm Quân biết mình đã sai lầm, sai hoàn toàn, sai không còn gì để nói . Chỉ có 10 phút nhưng trên bàn cờ hiện ra 1 đồng Hắc Bạch Kỳ Tử, 1 con bị tiêu diệt thì xuất hiện 2 con, 2 con bị thì 4 con, 4 con bị thì 8 con . Cơ hồ là xuất hiện theo cấp số nhân chứ không như trong Game hắn từng chơi . Lâm Quân tuy mạnh mẽ, tay đánh liên tục nhưng 1 người thì vẫn đánh không xuể .

Chỉ chốc lát là Hắc Bạch Kỳ Tử đã che kín cả bàn cờ . Lâm Quân vừa đánh vừa cẩn thận xem những con nào biến thành quái vật mà tránh, nhiệm vụ của hắn bây giờ chính là không đánh nữa, đợi chúng biến thành quái vật thì đánh luôn 1 thể, đằng nào cũng không đánh kịp .

Qua 1 phút nếu không tiêu diệt được thì Hắc Bạch Kỳ Tử sẽ biến thành quái vật . Lâm Quân tính toán thì chắc cũng sắp rồi, hắn thầm chú ý xung quanh, nếu có gì thì cũng ứng phó kịp thời .

Khi đang quan sát thì 1 ánh sáng chói lòa kèm theo khói trắng mù mịt bắn ra từ 1 con Hắc Kỳ Tử, Lâm Quân biết là nó sẽ biến thành quái vật nên chăm chú nhìn xem .

1 lúc sau khói trắng đã tán đi, khi Lâm Quân thấy được còn Hắc Kỳ Tử biến thành cái gì thì suýt ngất vì kinh sợ .

Ngay cái vị trí mà con Hắc Kỳ Tử biến mất xuất hiện 1 người đàn ông . Chỉ thấy người này lưng hùm vai gấu, cực kỳ cao to, cơ bắp đầy mình . Nếu như thế thì cũng không có vấn đề gì, chủ yếu là thẳng cha này mặc 1 cái váy màu hồng nhạt, chân đi trên 1 đôi giày cao gót, trên mặt thì đánh phấn trang điểm loạn xạ ngẫu .

Chưa kịp định thần thì chợt tên đó lên tiếng :

_ Anh đẹp trai à, nhìn em ghê thế, quý sử à . Chơi với người ta hông nè .

Vừa nói tên đó vừa làm chạy tới định ôm Lâm Quân . Lâm Quân thì đầu dảm ở lại chơi với tên biến thái này nên chạy trước, hắn cũng quên luôn tên này là yêu quái .

_ Anh gì ơi đợi em với, người ta thương anh mà .

_ Cút mẹ đê thẳng biến thái .

_ Anh làm người ta đau lòng quá, em là 1 người con gái xinh đẹp thế cơ mà, chơi với em đi anh zai .

.....

Lâm Quân cảm đầu cảm cổ chạy trời chết, trong lòng không ngừng rủa thầm tên Tiểu Thần Đèn, “ ** nó, Trần Long Kỳ Cuộc làm ** gì có vụ này “ Đang chạy trời chết thì ở 1 góc, 1 con Bạch Kỳ Tử cũng bắt đầu biến hoá, hẳn nhiên là cũng biến thành quái vật, nhưng không biết là liệu có ra 1 tên biến thái nữa không thôi .

Sau con Bạch Kỳ Tử này biến hoá xong, Lâm Quân thiếu điều muốn chửi mẹ nó . Chỉ thấy con cờ biến thành 1 nàng thiếu nữ, đúng là 1 nàng thiếu nữ . Nàng ấy có 1 thân hình cực kỳ nóng bỏng, nhưng khuôn mặt sần sùi, rỗ đầy mặt, đã thế còn có 1 hàm răng vàng khè dính đầy bọt cặn làm cho nàng thêm xấu xí và quái dị . Mỗi lần nàng cười 1 phát là trời đất biến sắc, chim vội vàng trốn đi, cá thì lặn mất tăm .

_ Anh zai chơi với em đi .

Bạch Kỳ Tử, à quái vật đá lông nheo 1 phát cho Lâm Quân nói .

_ Con lạy má, má đi mà chơi với thẳng gay này đi .

Lâm Quân buồn bực chỉ tay sang con Hắc Kỳ Tử lúc nãy nói .

Nghe hắn nói thế con Hắc Kỳ Tử phản đối ngay lập tức :

_ Anh trai à, người ta là con gái mà .

Đoạn hấn còn quay sang hỏi con Bạch Kỳ Từ :

_ Phải không em ?

_ Đúng, chúng em là chị em đây, anh z nhà . Hahaha .

Tiếng cười vang cao vang xa, Lâm Quân càng nghe mặt mũi càng tái mét, sau cùng hấn bực mình hét toáng lên :

_ C hó, bố mày với mày sẽ không đội trời chung, nhớ lấy .

Nói rồi Lâm Quân gấn mô tơ vào chân chạy thẳng đi .

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 66: Sky Walk

Lâm Quân có thể nói là giờ phút này khóc không ra nước mắt, chỉ biết cầm đít chạy và chạy . Sau mông hấn là 1 binh đoàn bê ê và biến thái, cùng với những người phụ nữ hại nước hại dân, à tất nhiên là theo nghĩa khác .

Nếu các cô gái ở đây mà được thả ra ngoài bảo đảm là tai ương cho thế giới . Cô nào cô nấy tuy có thân hình cực kỳ hot nhưng về mặt mũi thì đúng là không dám xem . Răng hô có, mặt rỗ có, nhìn giống heo có, giống khi cũng có, giống quái vật thì càng nhiều . Đàn ông nào mà nhìn các cô 1 lần bảo đảm không dám lấy vợ . Dẫn tới dân số sụt giảm nhanh chóng, kéo theo đó là quốc gia không phát triển, xã hội không tiến bộ, nhân loại bị thụt lùi .

Nói là hại nước hại dân thì quá kém, chắc chắn phải là hại cả nhân loại, bởi vì ở chỗ này không chỉ có 1 người mà có đến 1 đoàn . Đã thế còn có lũ biến thái phía sau lưng nữa chứ . Bọn này thẳng nào thẳng nấy cao to lực lưỡng như 1 con gấu đen nhưng cứ thích làm cho mình như 1 cô thiếu nữ liễu yếu đào tơ, cần 1 người đàn ông che chở bảo vệ .

Nói chung là 10 phần biến thái . Lâm Quân chỉ thất thần 1 chút thì đã có 1 tên pêđê chặn đường ngay phía trước . Tên pêđê này đang dang tay ra muốn ôm hấn vào lòng, miệng thì nói :

_ Anh zai à, lại đây em hun cái nà .

_ Đâu má mày .

Lâm Quân lớn tiếng mắng chửi rồi phi thân thẳng lên, đập vào mặt tên này mượn lực phóng vút đi .

Bọn biến thái phía sau thì vội vàng rượt theo, chạy theo sát nút hấn, không cho hấn 1 chút thời gian nào để thở và dừng lại .

_ Anh trai ơi lại đây chơi với chúng em đi .

_ Anh gì khoai to ơi, em lâu lắm rồi không có đàn ông nè .

.....

Không dưới mấy lần Lâm Quân suýt phun máu vì tức, bọn này hề chút là cứ đưa mĩ sắc ra dụ Lâm Quân, làm như hấn cứ là người mê gái ấy . Nhưng nếu bọn này có sắc thì còn đỡ, nói không chừng hấn sẵn sàng quay lại chơi với các em xinh tươi . Đằng này thì bọn này chả có cái quái gì mà cứ thích dụ dụ, thậm chí có vài tên biến thái lột hết đồ ra dụ hấn nữa chứ . Hấn cực kỳ bi phẫn và tức giận .

Càng chạy Lâm Quân cảm giác càng không ổn, tính toán ra thì ít nhất hấn cũng chạy gần được 3 tiếng rồi nhưng bọn biến thái vẫn chỉ chít sau mông . Phải 2 tiếng nữa bọn chúng mới biến mất, hấn cũng không biết mình có thể chịu nổi tới lúc đó không .

Lâm Quân cảm giác nguyên khí trong người mình trôi đi từng giây từng phút, tuy thân pháp Lăng Ba Vi Bộ giúp cho hấn chạy trốn cực nhanh, nhưng cũng cực kỳ hao tổn nguyên khí, hay nói đúng hơn là mana .

_ Nếu cứ thế này thì ta không chịu được mất .

Lâm Quân vừa chạy trốn vừa nghĩ cách, hấn bắt buộc phải vắt chất xám ra suy nghĩ, nếu không thì chắc chắn sẽ mất zin vì cái đám biến thái này .

Thời gian trôi qua từng phút từng giây nhưng hấn vẫn chưa có cách nào là khả thi, nguyên khí trong người thì không ngừng mất đi làm hấn cảm giác lực bất tòng tâm .

_ Không lẽ cái zin ta gìn giữ mấy chục năm phải mất ở đây ?

Lâm Quân càng nghĩ càng buồn bực, qua 2 kiếp người rồi chưa được gần đàn bà thì chó, đặng này lại bị 1 tội biến thái đề ra hãm hiếp, hẳn thật sự rất không cam tâm, nhưng hẳn cũng chả có cái cách nào khả thi . Hẳn cũng nghĩ đến là hẳn có thể chịu nổi cái đấm này không, ngoài mấy con Hắc Bạch Kỳ Tử hẳn giết lúc đầu thì tính toán sơ sơ cái đấm sau mông cũng chừng trên 900 con, à 900 tên biến thái lâu rồi không được thỏa mãn .

Nghĩ tới đây Lâm Quân rung mình 1 phát, hẳn thấy hẳn còn thảm hơn anh chàng Sanji trong One Piece, dù có bị 1 đấm biến thái rượt nhưng ít ra cũng không bị hiếp .

_ Hờ ? Sanji ? chắc ta phải bắt chước hẳn quá .

Nghĩ tới Sanji hẳn chợt nhớ ra 1 khả năng, trong One Piece, Sanji cũng bị rượt y chang hẳn, sau cùng anh chàng đó nghĩ ra 1 cái tuyệt chiêu tên là “Sky Walk”, có thể bước trên không trung, nhờ đó mà anh ta mới thoát khỏi tay lũ biến thái kia .

Tuy đó chỉ là 1 câu truyện hư cấu nhưng càng nghĩ hẳn càng có cảm giác nên làm thử, dù sao thử 1 chút cũng không chết ai, dù sao hẳn cũng không có cách nào khả thi hơn .

Nghĩ vậy Lâm Quân vận nguyên khí vào chân vọt thẳng lên . Thân hình hẳn vọt thẳng tới 6 7m lên không trung, hẳn vội vàng tiếp tục vận nguyên khí vào chân đề vọt lên tiếp, nhưng lần này thì hẳn thất bại, rơi thẳng xuống, sém chút nữa đã bị đấm kia tóm được .

_ Không đúng, về nguyên lý thì Sanji mượn 1 điểm tựa để đạp lên không trung, tại sao khi hẳn vận nguyên khí lần thứ 2 thì có cảm giác không đúng, hẳn không thể nào mượn lực để nhảy thêm 1 lần nữa .

Lâm Quân vừa chạy vừa suy tư trong lòng, “ muốn làm ra 1 điểm tựa thì phải làm sao đây ? Phải làm sao cho có cảm giác bước đi trên đất bằng “

Vừa suy tư đến cái đất bằng, Lâm Quân chợt nhớ ra 1 chuyện . Hẳn quên là ở thế giới này còn có 1 loại sức mạnh gọi là thuộc tính, về phần thuộc tính thì hẳn có đủ tất cả các thuộc tính mà thế giới này có thể có nhưng hẳn chưa bao giờ 1 lần sử dụng .

Bởi vì chuyên sử dụng các chiêu thức mà hẳn học được trong thế giới TLBB để chiến đấu nên hẳn không rành mấy về cái vụ sử dụng thuộc tính vào chiêu thức của mình . Hẳn không biết chiêu thức ở thế giới này có gì khác nhưng hẳn chưa 1 lần xài thử, hẳn nghĩ chiêu thức trong TLBB đủ để hẳn học tới già rồi nên không có học thêm .

Nhưng ở tuyệt cảnh trước mắt thì Lâm Quân đã cảm giác được tác dụng của những thuộc tính này, nếu hẳn muốn mượn lực lần thứ 2 chỉ cần ngưng tụ ra 1 chút nguyên tố thổ hệ ngay dưới chân là được rồi, nếu khả thi thì hẳn có thể nhờ thổ nguyên tố cứng rắn mượn lực trong 1 s .

Nghĩ là làm, Lâm Quân vận nguyên khí dưới chân bật lên 1 lần nữa . Mắt thấy đà nhảy sắp hết thì hẳn vội vàng vận nguyên tố thuộc tính thổ ngay dưới chân . Hẳn đạp mạnh 1 phát lấy đà nhảy tiếp lên, không ngờ lần này hẳn thành công thật . Tuy thổ nguyên tố chỉ đủ cho hẳn mượn lực 1s nhưng như thế cũng là đủ rồi .

Vì quá vui mừng nên hẳn quên mất nhảy thêm 1 phát nữa mà mắt đà rớt thẳng xuống phía dưới .Bọn biến thái phía dưới thấy hẳn rớt xuống thì vội vàng xúm lại gần đây, chỉ cần hẳn rớt xuống là bọn này bảo đảm hẳn không thể nào chạy tiếp được nữa .

Lâm Quân kinh hãi trong lòng, cố gắng ổn định thân hình đang rơi, sau đó hẳn vận thổ nguyên tố vào chân, tiếp tục nhảy vọt lên 1 lần nữa . Lần này thì hẳn không mắc thêm 1 chút sai lầm nào nữa, lại lần nữa mượn lực nhảy vọt lên .

Hẳn tiếp tục nhảy từ từ nhưng dần dần lại tiến sát gần 1 cây cột . Hẳn đã để ý cái chỗ này lâu rồi, trong này nếu có 1 chỗ để trốn được bọn này chỉ có nó . Hẳn định bụng sẽ nhảy lên trên đỉnh cột nghỉ . 1 lát sau hẳn cũng lên được đỉnh cột, hẳn không tin là bọn biến thái cũng leo lên được .

Thấy bọn biến thái lúc nhúc vây xung quanh cây cột, Lâm Quân cao hứng cười nói :

_ Các em cứ chơi đi, anh mày nghĩ 1 lát đây .

Nói rồi hẳn bắt đầu ngồi thiền để khôi phục lại nguyên khí tiêu hao lúc nãy, hẳn biết là còn 1 con boss nữa nên phải cẩn thận .

.....

Cùng lúc đó, tại Vô Lượng Sơn .

Tiêu Thần Đền nhìn Lâm Quân đã thoát hiểm trên màn hình lớn, cười haha nói :

_ Heiz chú em đây cũng thật thông minh, lại nghĩ ra cách này cơ đấy .

_ Papa con giỏi mà .

Tiểu Lâm cười cười nói, tuy nó chỉ mới sinh ra, nhưng nhờ có dòng máu của rồng nên đã hiểu tất cả mọi chuyện .

_ Ủ, lát nữa ta sẽ cho papa con 1 cái kinh ngạc lớn, hahaha .

Tiểu Thần Đèn không chút quan tâm, cười lạnh nói .

Xung quanh bọn Huyền Nạn nhìn thấy nụ cười đó đều lạnh cả người, ai ai cũng thầm nghĩ “ xui xẻo cho thiếu gia rồi, chắc chắn là có âm mưu “ .

Từ này tới giờ bọn hắn đều đứng xem nên biết tất cả mọi chuyện, ai ai cũng thầm cầu mong cho Lâm Quân vì đã gặp 1 tên biến thái . Nếu là bọn hắn chắc chắn sẽ không thoát được lũ biến thái kia, kết quả chắc chắn là bị đè xuống . Nghĩ tới đây bọn hắn thầm mặc niệm cho Lâm Quân .

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 67: Ta Nguyên Rửa Đám Đạo Diễn Jav

Lâm Quân cảm giác cơ thể hắn càng ngày hồi phục càng nhanh, những vết đau ê ẩm trên người từ từ biến mất .

Cảm giác cơ thể đã phục hồi hoàn toàn, Lâm Quân đứng dậy vươn vai 1 cái đồng thời hít 1 hơi thật sâu . “ Thật may mắn, may là anh mày thông minh nếu không thì đúng là mất zin rồi, đúng là không uống công anh hâm mộ Sanji “ .

Nhớ tới tội biến thái lúc này, Lâm Quân đưa mắt nhìn xuống dưới thì thấy nhưng nhúc đầu người, đưa nào đưa nấy như thèm trai điên rồi . Chỉ thấy bọn chúng không có cái gì gọi là bỏ cuộc, cứ bám vào cây cột hồng leo lên như 1 con khỉ, thậm chí là đưa này công đưa kia leo lên .

Nhưng vì cây cột rất cao nên bọn chúng không thành công, mặc dù là “ Dã tràng xe cát “ nhưng bọn chúng cũng không bỏ cuộc, phăng phất như nếu không đè Lâm Quân ra thì không cam lòng . Lâm Quân nhìn những đôi mắt bắn ra ý chí điên cuồng và cái miệng luôn hét to “ cố lên “ thì lạnh cả người .

Cứ như thế, 2 bên giằng co nhau . Bọn biến thái cố gắng leo lên, còn Lâm Quân thì cố gắng không quan tâm tới chúng, nếu hắn cứ quan tâm thì không chừng sau này gặp ác mộng mất . Mặc dù vậy nhưng hắn vẫn rất khâm phục bọn này, tuy có hơi biến thái 1 chút nhưng chỉ cần phần tinh thần không bỏ cuộc này là đã đủ để hắn khâm phục rồi .

2 tiếng sau, cuối cùng bọn biến thái cũng biến mất như dự định . Lâm Quân vội vàng đứng lên nhảy thẳng xuống dưới . Hắn biết hắn còn 1 cửa ải quan trọng cần phải qua mới có thể thoát ra khỏi đây, đó chính là con boss “ Viễn Cổ Kỳ Hồn “ .

_ Chủ em, nếu có thể đánh thắng 5 con này anh cho tui nó làm nô lệ của chú luôn, hahaha .

1 giọng nói đầy vẻ trêu chọc vang lên của Tiểu Thần Đèn .

_ F***, thằng c hó, bỏ làm gì mà mày mà ác thế, **** .

Nghe tới đây Lâm Quân điên tiết hét toáng lên, 1 con đã có vẻ ngáp ngáp, thằng cha này lại cho tới 5 con, không bằng giết hắn đi cho rồi còn bày đặt làm trò .

Lâm Quân vừa nói xong thì hư không vang lên những tiếng “ ầm “ “ ầm “ mãnh liệt, sau đó từ giữa sân xuất hiện 5 thân ảnh to lớn .

Con boss thứ 1 là 1 người phụ nữ mặc 1 cái áo choàng màu đỏ, trên đầu tóc đã bạc trắng nhưng khuôn mặt thì còn rất trẻ . Con tiếp theo chính là 1 con cóc màu xanh lá cực kỳ to lớn, trên người đeo 1 đồng tiền vàng, mỗi khi nó hít vào thở ra là có 1 luồng khí độc bay ra từ mồm nó . Đưa kế tiếp chính là 1 người toàn thân trần đầy lửa đỏ, cầm 1 thanh kiếm cực kỳ to nhìn có vẻ rất hổ báo . 2 đưa sau cùng là 1 lão già âm lãnh khắp người toàn sương lạnh và 1 tên cốt đột cầm 2 cây chùy to tổ bố .

Vừa nhìn thấy 5 con này da đầu Lâm Quân run lên 1 trận, nuốt nước bọt cái “ ực “ . Thì ra 5 con boss này theo thứ tự chính là “ Viễn Cổ Kỳ Hồn “ , “ Mãng Cổ Chu Cấp Vương “ , “ Huyền Thích Kim Cương “ , “ Băng Phách Ngàn Năm “ , và “ Bạch Minh Khởi “ . Chúng đều là những con boss cực kỳ mạnh mẽ trong thế giới TLBB, đừng nói là bây giờ hắn mới lv 70, cho dù hắn lên tới lv 100 cũng không đánh lại được 5 con này .

Lâm Quân thầm kinh hãi, nhưng rất nhanh đã lấy lại bình tĩnh . Cho dù có thua thì cũng không có chết được, cùng lắm là “ Lệnh Bài Thiên Long “ bị khóa 1 tháng thôi, hơi có chút không thoải mái nhưng dù sao cũng chịu được . Mà nếu thắng thì lợi ích hắn thu được là cực kỳ lớn, những con này toàn hàng khủng cả . Nếu mà thu được 5 con làm nô lệ chưa biết chừng hắn sẽ vô đối, chắc chắn là ngay cả lão già Lê Dũng cũng không thể làm gì được hắn .

Nghĩ tới đây Lâm Quân thầm hạ quyết tâm, dù sao hắn cũng mới học được “ Sky Walk “ , cùng lắm đánh không lại thì chạy thôi .

Hắn vận đủ 12 thành công lực, sẵn sàng ứng phó bất kỳ tình huống nào . Thấy Lâm Quân có vẻ đã chuẩn bị xong, 5 con boss chẳng nói chẳng rằng lao thẳng tới trước mặt hắn . Tên có tốc độ nhanh nhất là con cóc kia . Nó phun 1 làn khói độc thẳng vào mặt Lâm Quân . Lâm Quân biết đây là độc của nó nên né tránh rất nhanh . Khi chưa kịp định thần thì tên người lửa đã đánh tới trước mặt .

Cây kiếm toàn lửa của tên đó mang theo khí thế lôi đình vạn quân chém thẳng xuống người Lâm Quân . Hắn luống cuống né tránh ra nhưng chưa kịp định thần thì cảm thấy sau lưng đột nhiên đau đớn mạnh liệt, hắn biết là mình đã trúng đòn rồi .

Thì ra lão già âm lãnh nọ chơi mất dạy, lên ra phía sau của Lâm Quân chỉ chờ hắn sơ hở là giáng cho 1 đòn . Lão già này thì mạnh hơn Lâm Quân rất nhiều, cho dù đánh chính diện thì chưa chắc Lâm Quân đánh lại chứ đừng nói là đánh lên .

Lâm Quân bị phần phun ra 1 ngụm máu lớn, hắn biết là giờ phút này hắn đánh không lại cái đám này nên kiếm đường chạy trốn . Khi hắn mới nhảy lên thì triển “ Sky Walk ” thì con cóc mất dạy kia nhả cái lưỡi cuốn lấy chân hắn kéo lại .

_ Rầm .

Lâm Quân ngã đập mặt xuống đất mang theo toàn là máu, khi định đứng dậy tiếp tục anh dừng chiến đấu thì hắn thấy trước mặt toàn ra chân người, “ chúa ơi, chết cmn con rồi ” . Hắn biết là mình bị bao vây nhưng hắn không cam lòng như thế nên phải tìm cách trốn .

Nghĩ thế hắn bật dậy lên, dơ tay lên cao nói :

_ Các anh em, tôi có chuyện này muốn nói .

_ Hừ cái gì ? Người nói đi, anh cho chú trần trời trước lúc ra đi .

Lão già âm lãnh trả lời, trên mặt còn tỏ vẻ vô tội .

_ À, tôi biết các anh em lâu rồi chưa gần phụ nữ phải không ?

Lâm Quân cười tươi như hoa nói, nhưng trong lòng thì nguyên rủa lão khốn kiếp này 1000 lần, vì lão mà hắn mới ra nông nỗi này .

_ Ủ, đúng, mà sao, nếu người cho ta được 1 em ta sẽ tha cho người .

Lão già nghe tới đây cười vang nói, trên mặt hiện lên vẻ dâm tà nồng đậm .

_ Đúng, đúng thế .

Tên cốt đột cảm chùi cũng tiếp lời .

_ Tôi không có phụ nữ .

Lâm Quân vô tội nói, hắn thấy 2 thằng này mặt mày dâm tà thì thâm vui mừng trong lòng .

_ Hừ không có thì lằng nhằng làm gì, giết hắn đi khi đột, làm mất cả hứng .

Lão già hừ lạnh 1 tiếng vung tay lên . Tên cốt đột kia cảm chùi tính đập xuống người Lâm Quân .

Lâm Quân thấy thế vội vàng xua tay nói :

_ Ấy khoan đã, nhưng ta có thứ này .

Nói rồi Lâm Quân đem 1 cái đầu đĩa với 1 cái tivi ra . Những người xung quanh tuy thắc mắc nhưng cũng không nói gì, chỉ có lão già và tên cốt đột đưa mắt nhìn nhau . Còn 3 đứa còn lại thì có vẻ không thêm quan tâm .

Lâm Quân không nói gì, lấy ra 1 đĩa Jav hàng chuẩn nhét vào đầu đĩa, sau đó bật tivi lên, tuy ở đây không có điện nhưng vì nhờ Tiểu Thần Đèn cải tạo lại giúp nên vẫn sử dụng được như thường . Lâm Quân cười cười nói :

_ Mời các anh chiêm ngưỡng .

Cả bọn nhìn thấy thế cũng dán mắt vào cái màn hình tivi, ai nấy cũng đều tò mò xem là chuyện gì xảy ra . Trên màn hình hiện ra cảnh 1 đôi nam nữ, chỉ thấy người đàn ông ôm chặt người nữ, 2 tay đang thám hiểm trên người cô ta . Người nữ thì .....

(thôi không tả nữa, làm gì chắc anh em cũng biết rồi)

Lâm Quân thấy mọi người hứng thú coi phim thì mừng rỡ, hắn muốn nhân cơ hội này len lén trốn đi . Lâm Quân động chân, rón ra rón rén đi ra phía ngoài, nhưng có vẻ như hôm nay thần may mắn quay đít đi với hắn nên chưa đi được mấy bước thì đã có 1 giọng nói lạnh lùng vang lên :

_ Tên nhóc con, tính chạy đi đâu .

Lâm Quân đổ mồ hôi hột, vội vàng quay đầu lại thì thấy người phụ nữ mặc áo đỏ, đúng là “ Viễn Cổ Kỳ Hồn ” đang nhìn hắn với 1 vẻ mặt tức giận . Hắn lúng túng trả lời :

_ Em có đi đâu đâu, em mắc wc ấy mà .

_ Hừ, cứ đi ở đây đi, chị không thèm nhìn đâu .

Nghe thế người phụ nữ không quan tâm nói .

Lâm Quân chưa kịp nói câu nào thì đột nhiên thấy mặt “ Viễn Cổ Kỳ Hồn “ cực kỳ tức giận, hắn chưa kịp hiểu chuyện gì thì “ Viễn Cổ Kỳ Hồn “ đã nói :

_ Nói, ngươi dùng tà pháp gì mà nhốt con gái người ta vào trong đó, đã thế còn cho 1 đám người thay nhau hãm hiếp .

“ Ấc, chết tui rồi “ Khi Lâm Quân thấy cái cảnh trên phim thì vội vàng biến sắc, hắn không ngờ là bọn Nhật lại biến thái như thế, làm phim gì không làm đi làm phim hãm hiếp, đã thế thủ đoạn còn cực kỳ độc ác, chả trách “ Viễn Cổ Kỳ Hồn “ lại tức giận như thế, bọn này đúng không bằng cầm thú .

“ Viễn Cổ Kỳ Hồn “ thấy Lâm Quân không trả lời thì cực kỳ bức mình, vung tay đập thẳng vào người Lâm Quân . Hắn chỉ cảm thấy cả người như mất hết sinh lực, trước mắt mờ dần rồi mất đi tri giác .

_ Đậu xanh rau má, ta nguyện rửa đám đạo diễn Jav . Lâm Quân chỉ nghĩ được như thế thì đã ngất đi .

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 68: Có Phải Nước Thánh Của Anh Đây Rất Tốt Không ?

Khi Lâm Quân mở mắt ra thì đã thấy hắn nằm ở Vô Lượng Sơn, vây xung quanh là 1 đám ma thú và nô lệ của Lâm Quân .

Thấy Lâm Quân đã tỉnh lại, Tiểu Thần Đèn đứng bên cạnh cười nói :

_ Chú em, chú thua rồi, vì chú thoát được 1000 con Hắc Bạch Kỳ Tử nên anh cho chú 1 tỷ thôi, còn về phần hình phạt thì vẫn giữ nguyên, chú không thể sử dụng thẻ bài trong 1 tháng, hắc hắc .

Lâm Quân nghe thế nhảy dựng lên mắng to :

_ F***, bố mày không xài thì không xài, chó chết, 1 vs 5 thì đánh bằng răng à .

_ Hehe, thôi chào nhá, có gì thì chú tự lo lấy, đừng có mơ triệu hồi bọn Huyền Nạn nhá, hahaha, còn Tiểu Lâm cho chú đem ra ngoài, nó là con của chú mày mà hahaha .

Tiểu Thần Đèn cười nhạt 1 tiếng rồi vung tay lên .

Chỉ thấy Lâm Quân và Tiểu Lâm đột nhiên biến mất khỏi tầm mắt mọi người . Tiểu Thần Đèn quay sang bọn Huyền Nạn nói tiếp :

_ Các ngươi cần phải chăm chỉ lên, hừ, 1 tháng sau mà ai không tăng cấp thì đừng có trách ta .

Bọn Huyền Nạn đỏ mặt hồi đầu đầu cung kính đáp :

_ Vâng, chúng ta biết rồi .

Đùa gì chứ, bọn hắn từ nãy giờ đã chứng kiến thủ đoạn của cái tên này rồi nên cực kỳ lo sợ, ai nấy đều tản đi, trong lòng thầm hạ quyết tâm phải cố gắng hơn nữa, không ai muốn rơi vào tay tên mưu mô biến thái này đâu .

.....

Bên ngoài,

Sau khi ra khỏi thế giới TLBB thì Lâm Quân chỉ muốn chửi “ mẹ nó “, hắn đường đường là chủ nhân của thẻ bài mà lại phải thua trong tay tên Tiểu Thần Đèn chết tiệt đó . Bị tước quyền sử dụng nữa mới ác chứ .

Lâm Quân chửi rủa Tiểu Thần Đèn 1 trận đã đời xong thì chợt thấy từng trận mệt mỏi kéo tới . Hắn không nghĩ gì nữa, nằm lên giường ngủ thẳng cẳng . Đúng là hắn cũng mệt lắm rồi, liên tục ở gần 20 tiếng trong thế giới TLBB chứ không phải ít . Khi hắn lên Đại Địa Vô Sĩ thì tinh thần lực của hắn cũng tăng lên, nhưng gần 20 tiếng thì quả thật là quá sức với hắn .

Hắn hồn nhiên ngủ không để ý tới Tiểu Lâm đang gấp gáp nhảy như con chơi chơi bên cạnh hắn .

_ Papa à, nhà vệ sinh ở đâu vậy .

Tiểu Lâm gấp gấp truyền âm hỏi Lâm Quân, đồng thời còn nhảy nhót lung tung kim nén từng trận nước thánh .

Không thấy Lâm Quân trả lời thì nó càng ngày càng gấp hơn, nó tuy là 1 con ma thú nhưng vẫn có ý thức giữ gìn vệ sinh chung . Nó không biết phải đi wc ở đâu nên nhảy như 1 con chơi chơi .

Sau cùng, vì quá bí nên nó buộc lòng phải tìm người khác để hỏi . Nhưng papa nó lại đang ngủ nên nó đành phải đi ra phía ngoài tìm người để hỏi . Tiểu Lâm bắt đầu bò ra phía ngoài . Nó rất lạ lẫm với thế giới bên ngoài nên không biết phải đi đâu để tìm người nên cứ bò lung tung không có mục đích . Vì trời đã tối nên rất ít người ra bên ngoài, Tiểu Lâm tìm hoài mà vẫn không thấy nên càng ngày càng gấp .

Đi được vài phút thì Tiểu Lâm thấy 1 chỗ còn sáng đèn nên vội vàng chạy tới thử xem có người không để hỏi nhà WC ở đâu . Khi bò vào trong thì thấy 1 tên thanh niên đang ngồi trên chiếc giường để tu luyện . Tiểu Lâm mừng quá nên truyền âm hỏi luôn :

_ Đại ca à, nhà wc ở đâu vậy .

Đặng Tùng đang nhắm mắt tu luyện thì chợt nghe thấy 1 tiếng từ trong óc vang lên, theo quán tính hắn đành trả lời :

_ Từ đây ngươi bắt đầu đi về bên tay trái, sau đó đi thẳng 1 lát là tới rồi .

_ Cảm ơn đại ca ca, ta đi đây .

Tiểu Lâm mừng hớn hở như bắt được vàng, vội vàng vàng chạy ra ngoài đi kiếm nhà wc .

_ Hà ? Ai vừa nói chuyện thế .

Trong phòng Đặng Tùng chợt nhớ là quanh đây đâu có người, hắn vội vàng mở mắt ra thì không thấy 1 ai . “ Không lẽ ta nghe nhầm “ . Đặng Tùng lắc đầu rồi không quan tâm nữa, nhắm mắt tu luyện tiếp .

Về phần Tiểu Lâm thì vội vàng tới chỗ đi wc, lúc này vì Lâm Quân lôi ra lon pepsi mát lạnh vì nó thấy lạ lạ ngon ngon, nên đã uống hơn nửa lon . Xét cho cùng thì Tiểu Lâm dù sao cũng là 1 con gián, vì thế sức chứa nước của nó cũng là có hạn . Lúc này thì nó đã quá mệt rồi nên càng chạy nhanh, cũng quên mất là phải đi đường nào .

Tiểu Lâm chạy 1 mạch vào thẳng 1 phòng đã tối om, nó không biết phải đi wc ở đâu nên nhảy tung tung . Mặc dù xung quanh tối om nhưng vì nó là 1 con ma thú nên vẫn thấy rất rõ ràng, thì ra là nó đã chạy nhầm vào phòng của 1 người khác, và người này lại là 1 người phụ nữ . Nó thấy người phụ nữ đang ngáy ro ro trên giường thì leo thẳng lên giường, muốn hỏi người ta là nhà wc ở đâu .

Vì muốn đánh thức cô gái dậy nên nó leo lên mặt cô gái, nhảy tung tung trên đó đồng thời cũng truyền âm hỏi . Truyền âm 1 vài lần thì cô gái cũng có phản ứng, bắt đầu mở mắt ra .

Cô gái này tên thật là Hoàng Hạ, năm nay cô cũng tới đây để nhập học . Hôm nay cuối cùng thì cô cũng qua được vòng thi tuyển, vì quá vui mừng và mệt mỏi nên cô muốn đánh 1 giấc thật ngon . Khi đang thiêu thiêu trong giấc ngủ thì trong đầu cô chợt có 1 giọng nói vang lên . Lúc đầu cô cứ nghĩ đó là mơ nên ngủ tiếp, nhưng 1 lúc sau cô nghe thấy giọng nói ngày càng to và trên người mình có chỗ nhột nhột thì cô biết mình không phải mơ .

Hoàng Hạ ngái ngủ mở mắt ra, trong tâm mắt cô là 1 con động vật . Khi nhìn rõ đây là cái con gì thì cô bắt đầu hét toáng lên :

_ Bớ người ta, có gián, gián, gián.....aaaaaaaaaaaaa .....

Cô rất sợ gián nên vội vàng hét toáng lên, nhảy như 1 con điên . Cô muốn đập nó, muốn giết nó, 1 con động vật xấu xa bẩn thỉu . Hoàng Hạ vội được 1 đôi dép, đập thẳng xuống người Tiểu Lâm .

Tiểu Lâm thì cực kỳ kinh ngạc, nó không hiểu cô gái này làm sao sợ nó như thế, nó đã làm cái gì đâu . Chưa kịp nói 1 câu giải thích nào thì nó đã thấy 1 đôi dép to tởm đập thẳng xuống người nó . Nếu là bình thường thì chắc chắn là nó tránh được, nhưng lúc này thì *** đang nặng nên nó chỉ tránh ra được 1 chút . Mặc dù vậy nhưng chiếc dép vẫn không lưu tình đập xuống .

_ Bep .

Tiểu Lâm mặc dù không đau đớn nhưng nó cảm giác trong người mình có 1 dòng nước chợt vọt ra, nó không khống chế được nữa nên bắt buộc phải xả tại chỗ . Tiểu Lâm vì bức mình Hoàng Hạ tự nhiên đập mình nên nhảy thẳng lên mặt cô ta, vòi nước mớ ra tại chỗ .

_ Áo, áo, áo .

Như 1 trận hồng thủy, 1 vòi nước to khủng bố bắn thẳng vào mặt Hoàng Hạ, cô chỉ kịp lấy tay che đi mặt chứ không kịp làm gì nữa . Vòi nước tưới từ đầu tưới chân cô, lại tưới từ chân lên tới đầu . Cô có cảm giác như trong người có thêm 1 thứ gì đó nhưng không biết là cái gì .

1 lúc sau thì vòi nước cũng biến mất, cô chỉ cảm giác trên người mình bốc lên từng trận xú uế kèm theo 1 mùi khai khai đặc trưng của phân mạnh . Khi mở mắt ra thì thấy 1 con gián đang diều võ dương oai, bay ngang bay dọc trước mặt cô . Trong đầu cô còn vang lên 1 tiếng nói trẻ con :

_ Bà già thôi tha, cảm giác sao hả ? Có phải nước thánh của anh đây rất tốt không ?

Nghe thế Hoàng Hạ chỉ thấy thật mất mặt, mặt mày cô lúc xanh lúc trắng. Cô mặc dù là 1 cô gái hiền lành dễ thương nhưng cũng không chịu nổi cái màn này, Hoàng Hạ điên tiết hết lớn:

_ Con gián chết tiệt, xem bà đây.

Nói rồi cô cầm chiếc dép lúc nãy quất thẳng vào người Tiểu Lâm. Lúc này thì Tiểu Lâm né được ngay, nó quay sang chu cái miệng giận vào mặt cô, truyền âm nói:

_ Mụ già có giỏi thì đuổi theo, hahah.

_ Gù được lắm, chết cho ta.

Hoàng Hạ nói rồi vận chân khí vào chiếc dép quất thẳng xuống. Chiếc dép mang theo 1 sức mạnh to lớn như 1 con hồng thủy đánh xuống người Tiểu Lâm. Tiểu Lâm vội vàng né tránh sau đó chạy biến đi.

Hoàng Hạ thấy thế thì vội vàng rượt theo sau, đánh không chút lưu tình. Vì chiếc dép không chịu được nguyên khí cô truyền vào nên đã hư, cô đành móc vũ khí của mình ra tiếp tục truy sát Tiểu Lâm.

_ Bà già, có giỏi thì đuổi theo ta đây.

Tiểu Lâm buồn bực nói, nó muốn dẫn cô gái này tới chỗ papa nó để papa nó dạy cho cô ta 1 trận. Anh là con gián đẹp trai nhất trên đời mà dám đánh anh, tốt lắm.

_ Tốt nhất là để papa tiên dâm hậu sát, tái dâm tái sát, hahaha.

Tiểu Lâm nghĩ thế thì càng chạy nhanh hơn, nó muốn thấy cảnh đó lắm rồi.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 69: Hình Như Có Mùi Gì Thôi Thối Quanh Đây

Tiểu Lâm chạy còn Hoàng Hạ dí ngay sau mông. Mỗi lần Tiểu Lâm chầm chọc 1 câu là nàng lại nóng lên, chém kiếm không 1 chút lưu tình. Nhưng tiếc là Tiểu Lâm chỉ là 1 con gián nên tránh né rất dễ dàng, đã thế nó còn biết bay nên nàng không tài nào chém được nó, chỉ khổ cho chủ của cái khách sạn này thôi.

Dù Hoàng Hạ không mạnh lắm nhưng dù gì nàng cũng là Võ Tướng, tuy giết không được Tiểu Lâm nhưng về phần phá hoại thì phải nói là nhất lưu. Chỉ thấy nàng đi tới đâu nhà sụp tới đó, nàng đi tới đâu người chạy tới đó. Nàng ra tay toàn trật mục tiêu nên chỉ trúng vào các kiến trúc. Thậm chí có 1 vài người xui xẻo bị nàng đánh trúng, nhưng vì nàng quá xinh nên không ai tính toán gì với nàng.

Lúc này vì nàng đánh quá oanh động nên phần đông người ở đây đã tỉnh lại, chỉ trừ những thằng nào ngủ như heo thì không. Sau khi mọi người tỉnh lại hiểu ra mọi chuyện thì đều gia nhập đội quân diệt gián. Vì sao ư? vì nàng là 1 cô gái rất xinh đẹp nên đám đàn ông đều thông cảm cho nàng, còn đám phụ nữ thì vì rất sợ gián nên cũng ra tay.

Kết quả là sau mông Tiểu Lâm người càng lúc càng đông, càng lúc các chiêu thức ác liệt được thi triển ra càng nhiều. Nó chỉ biết có 1 đường chạy và chạy, đôi lúc còn phải chột vạt tránh né các chiêu thức đó. Không ngờ trong cái đám này có cả bọn Thiên Vũ, vì muốn lấy lòng người đẹp nên bọn họ cũng tham gia.

_ Giết nó anh em.

1 người đàn ông mập mạp hét lớn, không ngờ đây là chủ nhà ở đây. Lúc này hắn xin Hoàng Hạ tha cho cái khách sạn này của hắn, nhưng khi Hoàng Hạ nói sẽ bồi thường tiền thì hắn lại là người hung hăng nhất. Bởi vì đồ ở chỗ này không đáng giá lắm, càng phá thì hắn được càng nhiều nên sốt sắn tham gia đầu tiên.

Hắn đang hung hăng chém kiếm xuống thì 1 tiếng hừ lạnh vang lên, kèm theo đó là 1 khí thế to lớn của Đại Địa Võ Sĩ.

_ Hừ, dừng tay lại, các người mà dám bắt nạt nó ta sẽ giết các người.

Lâm Quân hừ lạnh 1 tiếng nói.

Lúc này vì nghe nhiều tiếng ồn ào quá nên hắn cũng tỉnh luôn. Nghe thấy tiếng động phía bên này thì hắn vì tò mò nên cũng chạy qua đây xem. Tuy nhiên khi thấy cảnh Tiểu Lâm bị đuổi giết thì hắn như sôi máu lên, dù gì đây cũng là con của hắn. Hắn không cho phép có ai được đụng vào nó.

Thấy Lâm Quân xuất hiện thì Tiểu Lâm mừng hóm, nó nhảy thẳng vào người papa nó, khóc lóc nói :

_ Papa cứu con, mẹ già kia đuổi giết con, huhuhu .

Trong mắt Lâm Quân hiện lên 1 tia yêu thương, cười nói :

_ Con của ta, ai giết con ta sẽ giết nó, cho dù đó là con mẹ phù thủy nào, để đó cho ta .

Nói rồi Lâm Quân bước tới trước, nhìn thẳng mọi người xung quanh nói :

_ Ai là mẹ già đuổi giết con ta đứng ra đây mau .

Thấy Lâm Quân nói thế mọi người xung quanh chợt im lặng, cho dù lúc này 1 cây kim rơi xuống đất cũng nghe thấy được . Đa số mọi người ở đây cao lắm cũng chỉ là Võ Quân, khi thấy khí thế tỏa ra từ người hắn thì mọi người cũng hiểu là hắn rất mạnh nên không ai dám lên tiếng . Chỉ có Thiên Vũ vì nhận ra Lâm Quân nên bước tới nói :

_ Ấy, anh bạn, con này là của cậu à, xin lỗi nhé tôi không biết nên mới đuổi theo xem trò vui, nếu không tôi bảo vệ nó rồi .

Thiên Vũ cười cười giải thích .

_ Ủ, không sao, thế ai là người khởi xướng thế ?

Lâm Quân không trách Thiên Vũ, dù gì người không biết thì không có tội .

Thiên Vũ chỉ tay ra phía sau, chỉ tay vào người Hoàng Hạ nói :

_ Cô ta thì phải, lúc nãy thấy cô ta đẹp quá nên tôi chạy theo, hehehe .

Lâm Quân nghe thế quét mắt nhìn sang . Vừa nhìn thấy thì trong lòng hắn rung động 1 trận . Cô gái này tuy không cao lắm nhưng cũng có thể tính là mỹ nữ . Cô ta có 1 thân hình rất mảnh mai, người gầy gầy nhưng số đo 3 vòng cũng được coi là hợp lý, tuy hắn đã nhìn qua vô số mỹ nữ nhưng cô gái này phải nói là chuẩn nhất . Còn khuôn mặt của cô ta thì càng đẹp nữa, khuôn mặt trắng bóc, da mặt mịn màng như da trẻ em . Cô còn có 2 cái lúm đồng tiền để mỗi khi cô cười thì lại làm ánh lên nét đẹp của cô . Đôi mắt cô mang theo 1 tia ngây thơ trong sáng .

Chỉ cần nhìn vào thì đã biết đây là 1 cô gái chưa trải qua sự đời, nhìn cô cực giống con nít và rất dễ thương . Tuy là như vậy nhưng Lâm Quân vẫn lạnh giọng nói :

_ Cô giải thích đi .

Tuy Hoàng Hạ biết người đứng trước mặt rất mạnh nhưng dù sao cô cũng không nuốt trôi được cục tức này nên tiếng lên nói :

_ Tôi không có gì để giải thích, tôi chỉ ghét loài gián thôi .

_ Nó có làm gì cô chưa ?

Lâm Quân nhíu mày hỏi, hắn phải hỏi rõ đầu đuôi câu chuyện đã chứ hắn cũng là 1 người cực kỳ biết thương hoa tiếc ngọc nhe, 1 cô gái dễ thương như này hắn cũng có chút không nở ra tay .

_ Ó.....ơ.....không làm gì, nó nhảy lên mặt tôi .

Hoàng Hạ lúng túng nói, ở đây còn rất nhiều người nên không thể nào nói nó đã đi wc lên người cô được .

_ Hừ, mặt cô có kim cương hay vàng ? Nó bò 1 chút thì chết cô chắc ? Làm người không được ác thế chứ, nó có cắn cô đâu mà đuổi tận giết tuyệt như thế hả ?

Lâm Quân tức giận lên tiếng chất vấn, cô gái này thật độc, mới bò 1 chút thôi mà, đánh 1 cái là được rồi, việc gì phải quyết tâm giết chứ . Cô gái này không biết Tiểu Lâm rất quan trọng với hắn sao, nó cũng là 1 con rồng đó nha .

Nghe Lâm Quân chất vấn, Hoàng Hạ chợt ngen giọng, nhưng vì nghĩ tới chuyện lúc nãy nên càng tức hơn, cô hét lên :

_ Thì sao, tôi thích thì làm đấy, anh làm gì được tôi ? Có giỏi thì giết tôi đi .

Lâm Quân không ngờ là cô gái này lại không biết điều như thế nên hừ lạnh nói :

_ Cô có tin tôi đâm hậu sát, tái đâm tái sát cô không ?

_ Có giỏi anh làm đi .

Tuy hơi sợ nhưng Hoàng Hạ vẫn cắn răng nói, cô không tin có nhiều người ở đây mà hắn lại dám làm như thế .

_ Được được .

Lâm Quân nói 2 chữ được rồi tiến tới, hấn muốn cho cô gái này biết chọc vào con hấn mà còn bướng bỉnh như thế có kết quả như thế nào .

Nhưng khi tiến tới gần thì Lâm Quân chợt ngừng được 1 trận xú uế xông lên mũi, kèm theo có 1 chút gì đó khai khai . Hấn nhú mày, lằm bằm nói :

_ Hình như có mùi gì thôi thối quanh đây .

Hấn ngừng 1 lát thì phát hiện hình như cái mùi đó phát ra từ người cô gái này, tuy rằng không tin tưởng lắm nhưng hấn vẫn lên tiếng hỏi :

_ Đây cô, cô quần ra đài phải không, sao tôi nghe khai khai, lớn rồi mà như thế là không được đâu đó .

Thật tình thì hấn chỉ đùa 1 chút cho cô ta biết mặt thôi, không ngờ là cô ta mới nghe thế thì mặt đỏ lên . Đỏ như 1 trái gấc .

Không lẽ là thật . Sặc cũng 16 17 rồi mà ghê thế à .

_ Đây sao cô không trả lời ? Đúng rồi à ?

Nói rồi Lâm Quân đưa tay bịt mũi tránh ra xa như tránh tà .

Hoàng Hạ nghe Lâm Quân nói thế thì vừa thẹn vừa giận . “ Tên này thật đáng ghét, không cần phải thế chứ “ . Mặt nàng lúc trắng lúc xanh nhưng cũng không biết phải phản bác làm sao . Khi thấy hấn tránh nàng nhưng tránh tà thì nàng chợt thấy uất ức, 2 hàng nước mắt như 2 hạt châu lăn dài trên má .

_ Đồ đáng ghét, huhuhu .

Nàng chỉ nói được thế rồi chạy đi, chưa khi nào nàng thấy nàng oan ức như lúc này . Con gián của hấn đi wc lên người nàng rồi hấn còn chằm chọc nàng nữa . Lần đầu tiên nàng có cảm giác ghét 1 người đàn ông, hấn thật đáng ghét . Nàng chạy ra khỏi chỗ này, không thèm quay đầu nhìn lại, đồng thời cũng nhớ rõ khuôn mặt của Lâm Quân, nàng sẽ trả thù .

Thấy Hoàng Hạ khóc, Lâm Quân cảm giác hấn làm hơi quá thì phải . Nhưng chưa kịp nói gì thì nàng đã chạy đi chỉ để lại 1 câu “ đáng ghét “ . Hấn thảm than trong lòng, nhưng nghĩ tới Tiểu Lâm thì hấn chẳng thấy sai chỗ nào, ai kêu nàng dám đuổi giết con của hấn làm gì . Lâm Quân nghĩ thế rồi nói với bọn Thiên Vũ :

_ Chúng ta đi thôi, xem ra ở đây không ở lại được rồi .

_ Ừ, chúng ta đi .

Đặng Tùng cũng cười nói rồi cất bước đi theo .

Cả 1 đám người hiên ngang bước đi, không để ý tới đằng sau 1 đám đàn ông nghiêng răng trèo trẹo và nhìn họ với 1 đôi mắt bốc lửa . Còn ông chủ khách sạn thì đang khóc không ra nước mắt, cô gái kia đi rồi thì ai bồi thường ta đây, thật oan uổng .

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 70: Triển Lãm Cá

Đi ra khỏi khách sạn Hoa Nắng thì trời cũng gần sáng rồi . 2 bên đường đã có 1 số ít người bày bán đồ ăn sáng . Sau khi kiếm được 1 chỗ bán bánh bao thì cả bọn đều tiến vào ngồi . Dù sao thì bây giờ cũng không thể nào mà ngủ được nữa nên đành ăn sáng rồi sẽ bắt đầu đi dạo phố . Còn 2 ngày nên cả bọn đều nhất trí đi chơi .

_ Ê, cái con đó của cậu à, lấy đâu ra thế .

Ngồi chưa nóng đít thì Thiên Vũ thắc mắc hỏi, theo hấn thấy thì con này chỉ là 1 con gián thôi, làm gì mà xoắn hết cả lên .

_ Ờ, nó là rồng đấy .

Lâm Quân hắc hắc cười nói .

_ Gì ? rồng ? sặc ? con gián thì có, ahahaha .

Nghe hấn nói Thiên Vũ phá lên cười, đây là cái thời đại nào rồi mà có 1 thằng so sánh gián với rồng, nếu mà thế thật chắc Thiên Vũ là thần tiên quá .

_ Hừ, người không tin à ?

Lâm Quân hừ lạnh 1 tiếng nói .

_ Ừ .

_ Thế nghe anh kể chuyện xưa đây .

Lâm Quân uống 1 ngụm nước rồi bắt đầu kể, hắn kể lại những gì mà Tiểu Thần Đèn đã nói, đồng thời cũng không quên thêm tí xì dầu nước mắm cho câu chuyện nó hấp dẫn .

Những người xung quanh lúc đầu có vẻ không tin tưởng lắm, nhưng khi Lâm Quân kể tới khúc sau thì cũng nghe say sưa, hồn nhiên không thêm để ý tới chủ quán đã mang đồ ăn lên từ lúc nào rồi .

Khi nghe xong, Thiên Vũ đập bàn lớn tiếng nói :

_ Chuẩn, anh hâm mộ con gián đó thật, dám hiếp cả rồng cơ, hahaha, anh mà có dũng khí như nó chắc chuẩn bị kiểm ai mà hiếp quá .

_ Đúng, con gián thật quá trâu .

Mọi người xung quanh cũng nhao nhao đồng ý, ai nấy đều cực kỳ hâm mộ con gián đã hấp diêm con rồng nọ .

.....

Nói rồi cả bọn cầm bánh bao ăn, tuy nó đã nguội từ lâu nhưng cũng đành phải nuốt . Khi đã ăn xong thì mọi người đề nghị đi dạo phố . Trước đó bọn hắn cũng phải cài trang cái đã, nếu Lê Thiếu Phong chụp được thì toi .

Lâm Quân phân phát cho tất cả mỗi người 1 bộ đồ vest đen và 1 cái kính . Tuy ai mặc vào nhìn cũng rất đẹp nhưng vì bọn này chỉ là trè trâu nên đi đứng chả có tổ chức gì cả, nhìn hơi giống 1 bang xã hội đen cùi bắp . Lâm Quân cũng không để ý lắm, bắt đầu dẫn mọi người đi dạo phố .

SaiGon thành là một ngôi thành cực kỳ to lớn và phồn hoa, khác hẳn BaoLạc thành mà bọn Lâm Quân đã tới trước kia . Thành này trước năm 1859 thì không được to lớn và bề thế như bây giờ, lúc đó nó chỉ là 1 thành nhỏ . Nhưng trong chiến tranh với Fran quốc, người Fran đã chiếm được nó . Sau đó thì họ đã xây dựng nơi đây thành 1 ngôi thành cực kỳ to lớn và bề thế .

Vào ngày 30 tháng 4 năm 1975 thì Việt Quốc cũng chấm dứt chiến tranh . SaiGon thành sau đó chính thức trở thành 1 ngôi thành lớn thứ 2 của Việt Quốc, chỉ sau HaNoi thành . Ngôi thành này từ trước tới giờ cũng là thánh địa cho vô gia từ các nơi, bởi vì nguyên tố ở đây cực kỳ đậm đặc, hơn nữa còn có rất nhiều tài nguyên để tu luyện .

Lâm Quân vừa đi dạo xung quanh vừa cảm khái, cơ bản thì lịch sử ở đây cũng không khác lịch sử ở thế giới trước kia của hắn, nên hắn biết Fran quốc là nước nào . Chính là cái nước chết tiệt đã đô hộ Việt Quốc rất lâu . Vừa nghĩ hắn vừa chửi rủa bọn Long Tộc của Việt Quốc . Chả hiểu họ quốc kiêu gì mà không ngừng bị người ta xâm chiếm . Nếu mà gặp được bọn Long Tộc chó má đó hắn chắc chắn sẽ không khách khí .

Đang suy tư thì hắn chợt nhìn thấy 1 tấm thông cáo, trên đó vẽ hình 1 cô gái mà hắn thấy hơi quen quen . Lâm Quân tiến tới phía trước để nhìn cho rõ . Bọn Thiên Vũ vì tò mò nên cũng đi theo hắn .

Tiến tới 1 chút thì hắn đã nhìn rõ cái gì viết trên đó, hắn đọc xong thì giận đến sôi gan . 2 bàn tay nắm thật chặt . Thấy Lâm Quân mặt mày giận dữ thì bọn Thiên Vũ phía sau đều khó hiểu, tiến tới xem cho kĩ . Nhưng khi đã hiểu cái gì rồi thì bọn họ cũng giận dữ y chang Lâm Quân . Thậm chí Thiên Vũ còn hét lên :

_ Khinh người quá đáng, ta **** tên thành chủ .

Trên đó viết rất nhiều nhưng Lâm Quân chỉ hiểu đại khái là thế này :

_ Ngày hôm sau thành chủ tổ chức triển lãm cá tại sân trước phủ thành chủ .

_ Vào cửa miễn phí .

_ Có màn đặc sắc, cá ăn thịt người . Liệu người béo và người gầy có gì khác nhau ?

Trên đó còn kèm theo 2 tấm hình của 2 cô gái mà Lâm Quân quen biết . 1 là cô cháu gái của Ngô Nguyên, người mà bắt hắn chịu trách nhiệm bấy lâu . Còn 2 là Tường Vi mà bọn hắn mới vừa quen biết ở BaoLạc thành .

Tuy 2 cô gái này Lâm Quân không quen thân lắm nhưng dù sao hắn cũng không nhìn được tức giận . Tuy cô mập mập hay bắt hắn chịu trách nhiệm nhưng cô ta cũng là người của Thiên Long bang, còn Tường Vi dù sao cũng có thể coi là bạn của hắn . Tức giận 1 lúc thì Lâm Quân cũng bình tĩnh lại, hắn muốn cứu cô ta nhưng dù sao cũng phải nghĩ cách .

Quay qua nhìn thì thấy bọn Thiên Vũ, Đặng Tùng ai ai cũng giận dữ, Lâm Quân khoát tay nói :

_ Đi thôi .

_ Chúng ta đi như vậy sao ? Đặng Tùng thắc mắc hỏi .

_ Đương nhiên là không, chúng ta quay về nghĩ cách, dù sao ngày mai mới bắt đầu .

_ Được thôi .

Sau đó mọi người không còn hứng thú nữa đành đi kiểm 1 cái khách sạn ăn uống và bàn chuyện . Khi đã gọi tiểu nhị cho 1 phòng riêng thì bọn Lâm Quân đều tiến vào đó . Vừa ngồi xuống, Thiên Vũ đã đập bàn quát lớn :

_ Bọn c hó khinh người, bỏ mầy ăn mầy có mấy con cá nhép mà mầy chơi tao thế à ?

Đặng Tùng cũng hòa theo nói :

_ Đúng, khinh người, có giỏi bắt chúng ta đi chứ, tại sao bắt 2 cô gái trời gà không chặt là sao ? Bỏ khinh bĩ nó .

_ Bình tĩnh đi 2 người, đây chắc chắn là âm mưu của chúng .

Ngọc Tú khuyên giải nói .

_ Âm mưu ?

_ Đúng, chính là âm mưu . Mấy ngày nay ta không thấy bọn hấn truy nã chúng ta thì ta đã nghi nghi rồi . Nghi kĩ lại thì hấn đây là bọn chúng buộc chúng ta ra mặt .

Lâm Quân cảm thấy khó hiểu nên hỏi :

_ Tại sao chúng không truy nã ta mà ép chúng ta ra mặt ?

_ Đơn giản thôi thừa bang chủ, bọn hấn biết chúng ta có thuật tàng hình, với lại thân pháp của bang chủ cao minh như thế nên bọn chúng chắc chắn bắt không được .

_ Tại sao lại là ta ?

Lâm Quân chỉ vào mặt mình hỏi .

_ Bởi vì thuộc hạ nghe nói thành chủ là 1 tên biến thái, và lại thích câu cá . Nếu hấn câu cá thì trước tiên phải nhắm vào con cá to là thành chủ, còn mấy con cá nhỏ như thuộc hạ đây thì hấn bất lúc nào chẳng được .

_ Vậy người nói chúng ta phải làm sao ?

Càng nghe đầu Lâm Quân càng sáng ra, thâm nghĩ tên Ngọc Tú này đúng là nhân tài, trước giờ sao hấn không biết nhỉ . Nếu là hấn thì chưa chắc hấn đã nghĩ ra mấy cái chuyện này, đúng là muốn tranh giành thiên hạ thì đầu tiên phải có 1 tên quân sư cái đã .

_ Theo thuộc hạ thì chúng ta nên tương kế tựu kế, làm cho bọn hấn không kịp trở tay . Tốt nhất chúng ta phải Âm Độ Trần Thương .

_ Âm Độ Trần Thương ?

_ Vâng, tức là cách đánh mà kẻ địch không ngờ tới, thuộc hạ nhớ bang chủ có 1 đồng thứ thiên kỳ bách quái, nếu vận dụng đúng cách thì thuộc hạ nghĩ bọn chúng sẽ không đánh mà thua . VD như Viagra hay thuốc xổ của bang chủ, nếu bang chủ có thể bọ thuốc bọn hấn thì thuộc hạ nghĩ chúng ta thắng chắc .

Thuốc xổ ? Vừa nghĩ trong đầu cái từ này, Lâm Quân chợt nhớ tới thằng cha Mộ Dung Phục . Lâm Quân có 1 cái hay hơn là giọng hát heo kêu của HKT, Mộ Dung Phục và Đoàn Dự đã chứng minh được điều đó . Nếu mà hấn bật cái nhạc này trong triển lãm thì chắc phải biết . Nghĩ tới đó Lâm Quân chợt nở 1 nụ cười kỳ quái .

_ Tốt, người không làm quân sư thật là phí quá đi mà, xong chuyện này anh tăng lương cho, hắc hắc .

Lâm Quân cười nói, không nghĩ tới tên này bình thường ngu ngơ là thế nhưng khi cần dùng thì tuyệt đối là nhân tài .

Ngọc Tú nghe thế lập tức mừng như điên . Hấn biết “lương” mà Lâm Quân nói là gì, chính là Lâm Quân muốn dạy hấn 1 môn võ công mới . Hấn thèm thường đã lâu cái môn tàng hình của bang chủ rồi, nên lập tức cung tay nói :

_ Tạ ơn bang chủ, thuộc hạ xin dốc sức vì người .

_ Tốt, haha, người đi gọi người của đội Ảnh Long tới cho ta .

_ Vâng thuộc hạ đi ngay .

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 71: Ảnh Long

1 lát sau,

Ngọc Tú quay trở lại dẫn thêm 1 người thanh niên . Người này vẫn còn rất trẻ, quần áo thì rất bình thường, khuôn mặt nhìn rất bí ối . Nếu ai vừa nhìn vào thì chắc chắn sẽ nghĩ rằng đây là những kẻ cận bã của xã hội, chuyên gia trộm gà bắt chó, nhìn lên phụ nữ tằm .

Tên vừa xuất hiện nhìn thấy Lâm Quân thì vội vàng quỳ xuống :

_ Thuộc hạ Áo Ảnh tham kiến bang chủ .

_ Tốt, đứng lên đi .

Lâm Quân nhìn tên trước mặt thảm cảm khái, tên này thuộc Ảnh Long, là bộ đội tinh nhuệ nhất dưới trướng của hắn . Chỉ có những cao tăng của Thiên Long Bang mới biết được sự tồn tại của họ .

_ Vâng, bang chủ .

Áo Ảnh đáp rồi đi sang bên cạnh .

_ Chuyện ta giao cho các ngươi làm tới đâu rồi ?

Lâm Quân cười hỏi . Ảnh Long là bộ đội chỉ chịu chỉ đạo từ hắn nên hắn đã để cho họ tới SaiGon thành từ sớm, hắn muốn phát triển bang phái thì phải sai người kiến tạo căn cứ ở nơi đây . Hắn hiểu 1 điều là tất cả trứng không bao giờ được để cùng 1 rổ . Vì thế hắn sai bọn hắn tới đây rất sớm, bộ đội Ảnh Long của hắn trước mắt chỉ có 7 người nên việc di chuyển rất dễ dàng .

_ Bẩm bang chủ, trước mắt Ảnh Sát đã gom góp được 500 cô nhi có tố chất giống như bọn thuộc hạ, đã giao cho Ảnh Lôi bắt đầu huấn luyện rồi ạ . Dự trù là khoảng 1 năm nữa chúng ta có thể bước đầu sử dụng, nhưng đến lúc đó thuộc hạ nghĩ chỉ còn khoảng 20 người là rất cao .

Áo Ảnh bắt đầu căn kễ giải thích, Lâm Quân càng nghe càng thấy hài lòng . Hắn biết điều kiện cho vào đội rất hà khắc nên chỉ có 20 người cũng là hợp lý .

_ Tốt, các ngươi làm rất tốt, không uổng công ta đào tạo các ngươi . Nhưng huấn luyện cũng phải chú ý độ trung thành, nếu thấy ai khả nghi thì lập tức giết . 1 năm sau đưa bọn chúng tới gặp ta .

_ Vâng, chúng thuộc hạ đã biết, thuộc hạ sẽ bảo đảm 6 Ảnh còn lại hoàn thành đúng nhiệm vụ của bang chủ .

Áo Ảnh vội vàng cam đoan .

_ Được, nếu làm tốt thì ta sẽ dạy cho các ngươi 1 môn võ học mới .

Lâm Quân tung ra dụ dỗ, nếu muốn thuộc hạ tận tâm tận lực thì ngoài những điều kiện răn đe thì còn phải cho họ lợi ích nữa . Tuy hắn không thông minh lắm nhưng điều này thì hắn cũng biết được . Dù sao hắn cũng đến từ 1 thời đại mà khoa học – kỹ thuật rất phát triển, muốn biết gì cũng được .

_ Vâng, tạ ơn bang chủ .

Áo Ảnh vội vàng nói, hắn thêm muốn cái đồng võ học của bang chủ lâu lắm rồi . Ở thế giới này thì cực kỳ coi trọng võ công nên các bí kíp võ học cũng được coi trọng theo . Theo như hắn thấy thì những bí kíp mà bang chủ dạy bọn hắn, nếu đem ra ngoài e là người ta tranh nhau tới võ đầu . Nhưng ở đây chỉ cần bang chủ cao hứng thì bang chủ sẽ dạy cho, vì thế hắn rất tận tâm tận lực hoàn thành các nhiệm vụ mà bang chủ giao phó .

_ Tốt, bây giờ ta cần ngươi làm giúp ta 1 việc, ngươi triệu tập tất cả các Ảnh lại, đồng thời phải trà trộn vào được phủ thành chủ . Còn ngươi, tối nay ngươi đem sơ đồ của phủ thành chủ cho ta, tiện thể ta giao nhiệm vụ cho luôn . À, cả thông tin về thăng thành chủ nhé .

_ Vâng, bang chủ .

Nói rồi Áo Ảnh lui ra ngoài .

Sau khi Áo Ảnh lui ra, Lâm Quân trầm giọng nói :

_ Lát nữa cứ dạo phố như bình thường, nhưng tới tối chúng ta tập trung tại phòng của ta để bàn kế hoạch, ta phải cho thằng cha Lê Thiếu Phong mất dạy này ăn hành mới được .

_ Tốt, có gì cứ giao cho chúng ta, hắc ta gai thẳng này lâu rồi .

Thiên Vũ cười nói, hắc hắc ngay cả bộ đội bí mật mà Lâm Quân cũng cho bọn hắc biết thì chắc chắn cũng xem bọn hắc thành người 1 nhà rồi nên phải tỏ thái độ đúng đắn .

Nghe thế mọi người ào ào đồng ý .

Ăn xong 1 bữa trưa mọi người bắt đầu đi dạo phố như bình thường, tỏ vẻ không biết gì hết . Nhưng họ không có biết, từ lâu trong bóng tối luôn có 1 ánh mắt dõi theo từng hành động của họ .

Tối hôm đó,

Khi mọi người đã bàn xong kế hoạch bắt đầu tan đi thì Áo Ảnh xuất hiện, đưa cho Lâm Quân 1 tập bản đồ của phủ thành chủ, đồng thời có cả các thông tin về lãnh chúa Lê Thiếu Phong .

Đọc xong tất cả Lâm Quân nhủ chặt mày . Về phủ thành chủ thì không có vấn đề gì, hầu như là rất chi tiết, kể cả từng nhánh cây ngọn cỏ . Nhưng về phần thông tin của Lê Thiếu Phong thì Lâm Quân thấy có rất nhiều vấn đề cần phải nói .

Chỉ biết tên này được thừa kế gia sản từ bố hắc, cả thầy lúc trước nhà hắc có 5 người . Nhưng không hiểu sao đã biến mất từ 3 năm trước, tuy Lê Thiếu Phong lúc đó nói cả nhà đi du lịch nhưng Lâm Quân thấy trong này có vấn đề . Ngoại trừ chuyện đó ra còn 1 số chuyện lạ khác nhưng Lâm Quân cũng lười hỏi, chủ yếu là hôm nay phải nghĩ cách để cứu 2 cô gái kia mới tốt .

_ Các người đã trà trộn vào được chưa ?

_ Ách, vào hết rồi ạ, chỉ có mỗi Ảnh Sát là hơi ..... hơi ..... có chút vấn đề ạ . Áo Ảnh ngập ngừng nói, hắc không biết giải thích với bang chủ như thế nào thì tốt .

_ Vấn đề gì ? nói đi .

Lâm Quân nhủ mày, cảm giác Áo Ảnh hôm nay rất lạ lùng, thẳng này là thù lĩnh của Ảnh Long nhưng hôm nay hình như cổ kìm nén cái chí đó, mặt mũi cứ vụn vụn quái dị .

_ Ấc, vâng . Sáng hôm nay đúng lúc phủ thành chủ tuyển nam đinh, đại khái là để chuẩn bị cho cái buổi lễ ngày mai . Mọi chuyện sẽ chẳng có gì nếu như Ảnh Sát biết kìm chế mình cả . Số là chiều hôm nay trời hơi nóng nực nên sẽ có 1 số tỷ nữ chịu không nổi phải đi tắm . Eo, Ảnh Sát chả hiểu làm sao thì đi rình trộm họ . Nhưng mà rất tiếc hắc đã bị phát hiện .

_ Ấc, kể tiếp đi .

Lâm Quân hứng thú bùng bùng hỏi, mấy cái vụ này hắc hơi bị khoái nha .

_ À, chuyện sau đó thì bị bắt nhưng hắc chả bị làm sao cả .

_ Ủa ta tưởng bị ăn đòn 1 trận chứ, gì lạ thế ?

_ À, nghe nói hắc bị 1 bà quản gia coi trọng nên không trách phạt, chỉ đem hắc vào phòng bà ta . Mà bà này thì thuộc hạ thấy rồi, mập như 1 cái lu nước, người như 1 con lợn rừng, bà ta nặng chắc phải 300kg là ít . Sau đó thuộc hạ không biết chuyện gì xảy ra nhưng nghe đầu lần đầu tiên của hắc đã mất vào tay con mụ đó, ahahahahaha .

Nói tới đây Áo Ảnh không nhịn được nữa cười lên thành tiếng, sau đó hắc mới nhớ là bang chủ còn ở đây nên vội vàng nói :

_ Ách, thuộc hạ thất thố .

_ Không sao, đáng đời hắc, ai kêu dám đẹp trai hơn ta, đáng kiếp, hahahaha .

Lâm Quân cũng cười tươi như hoa nói, hắc ghét cái thằng nào đẹp trai hơn hắc lâu rồi, ai dè tên Ảnh Sát này còn cực kỳ đẹp nên hắc ngứa mắt đã lâu, chẳng qua vì Ảnh Sát trung thành với hắc nên hắc không dạy dỗ được . Bây giờ thì ông trời có mắt rồi, thật dễ chịu .

_ Ách, đúng, đúng, bang chủ, đáng đời hắc .

Áo Ảnh đỏ mặt hơi lạnh phụ họa, đòi hắc chưa thấy thằng bang chủ nào đáng khinh như cái thằng ngồi trước mặt này, đẹp trai còn đi ghen tỵ với thuộc hạ . Giờ thì hắc đã hiểu tại sao Áo Ảnh được bang chủ sủng ái hơn 6 Ảnh còn lại, chắc vì hắc là người xấu nhất trong Ảnh Long .

Ai nói xấu là cái tội đâu, ta thấy còn có lợi nữa là .

_ Được rồi, nè Áo Ảnh, nếu người gặp Ảnh Sát, người nói với hắn 1 câu là “ nếu lần sau xem lên mà không quay phim lại cho bang chủ coi thì đừng trách ta đây vô tình “

Lâm Quân nước dài chảy ra mãnh liệt cười nói .

_ Ách, thuộc hạ biết rồi .

Áo Ảnh vội vàng nói, trong lòng còn thâm cảm khái tại sao ta lại theo 1 tên cực phẩm như thế này .

_ Thôi vào chuyện chính, các người đã thâm nhập vào vị trí nào .

_ Bẩm tất cả 6 Ảnh đều làm gia đình, chỉ 1 mình thuộc hạ làm quản gia .

_ Người làm cách nào mà hay thế ?

_ Ách, thuộc hạ đánh ngất thằng cha đó xong nhốt hắn ở 1 nơi hẻo lánh rồi ạ, bởi vì vị quản gia này mặt mày xấu xí luôn đeo mặt nạ nên thuộc hạ mới trà trộn vào trong được .

_ Ủ, vậy được . Ngày mai người cứ làm thế này.....thế này.....thế này .....Hiểu rõ rồi chứ .

Lâm Quân giải thích cận kề kế hoạch cho Áo Ảnh biết .

_ Vâng, thuộc hạ đã hiểu .

Đoạn Lâm Quân quay ra bên ngoài, nói với Áo Ảnh :

_ Đi ra ngoài giết con chuột ở ngoài đi, hắn đã hôn mê rồi .

_ Vâng, bang chủ .

Áo Ảnh run lên rồi đi ra ngoài, hắn biết là mình bị theo dõi tới đây, hắn chưa từng phát hiện ra được, nhưng không ngờ là bang chủ đã biết . Đã thế còn làm người ta hôn mê nữa chứ .

Lâm Quân biết là bọn hắn đã bị theo dõi từ lâu . Nhưng để tránh đánh rắn động cỏ nên hắn không ra tay . Lúc này hắn đã bố trí ở ngoài 1 loại hương trầm, có thể cho người ta ngủ vùi . Loại này hắn đã đổi ở chỗ Tiểu Thần Đèn . Nghe nói dưới Võ Thánh thì đều có tác dụng .

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 72: Cá Ăn Thịt Người

Sáng hôm sau, Lâm Quân thức dậy từ rất sớm . Vì lo lắng cho chuyện hôm nay nên hắn không tài nào ngủ được .

_ Không biết có thành công không đây .

Tuy đã chuẩn bị rất kỹ càng nhưng hắn vẫn thấy lo lo . Dù sao ưu thế của hắn là thẻ bài Thiên Long đã mất rồi, chuyện này chỉ có thể dựa vào chính hắn . Chính bản thân hắn cũng không rõ ràng lắm cái nhạc HKT có tác dụng với thằng cha thành chủ không, dù sao tên đó cũng là 1 võ thánh rồi .

Nghĩ đi nghĩ lại thì nếu có biến, chắc chắn hắn sẽ sử dụng Sky Walk chạy trốn chết, chứ hắn biết là bây giờ hắn chơi không lại 1 tên võ thánh . Lâm Quân cực kỳ tự tin với cái chiêu này, tuy tên đó biết bay như nếu rượt đuổi thì làm sao lại hắn được .

Nghĩ thế Lâm Quân trút hết phiền muộn, hắn bước tới nhà ăn của khách sạn, muốn làm gì thì làm, để cái bụng đói là không được .

Khi bước tới nhà ăn, Lâm Quân thấy tất cả mọi người đều có mặt, không sót 1 ai . Người nào người nấy trên mặt đều mang theo vẻ lo lắng . Thấy Lâm Quân bước tới, mọi người đều sôi nổi chào hỏi .

_ Ăn đi, không việc gì phải làm mặt đưa đám đâu, tin ta, ta chắc chắn sẽ cứu được bọn họ .

Vừa ngồi xuống Lâm Quân đã nói, dù cho hắn không tự tin nhưng cũng không muốn nói cho mọi người biết .

Thấy mọi người im lặng, Lâm Quân tiếp lời :

_ Yên tâm, người hấn muốn bắt là ta, nếu có gì cũng nhắm tới ta . Cái khác thì anh không tự tin nhưng cái bản sự chạy trốn chết thì hấn là không kém ai đâu . Các em cứ lo cứu 2 mĩ nhân đi, cứu được em nào anh thưởng cho em đó, hahaha .

Dường như sự tự tin của Lâm Quân cũng ảnh hưởng tới mọi người . Nghe hấn nói thể trên mặt mọi người đã bớt đi sự lo lắng . Đầu chăm chú ăn hết bữa sáng của mình rồi xuất phát .

Điểm đến chính là phủ thành chủ . Sau khi cải trang hoàn tất thì mọi người từ các hướng khác nhau đi tới đó . Vì không muốn gây chú ý nên mọi người chỉ giả trang thành người dân trong thành, đồng thời đi riêng lẻ, chỉ có cặp vợ chồng nhà Đặng Tùng là sống chết cũng không muốn rời nhau mới đi chung .

Lâm Quân giả trang thành 1 cụ ông 70 tuổi đi tới mục tiêu . Chỉ thấy trước mắt là 1 bức tường cao to rộng lớn . Chỉ có 1 cái cửa duy nhất để đi ra hoặc đi vào, à còn có vài cái lỗ chó thì phải . Trước cửa có 2 dàn lính canh đứng gác . Tên nào tên nấy mũ giáp sáng choang, bên hông đeo 1 thanh kiếm . Mặt mày đằng đằng sát khí . Chỉ khi nào thỉnh thoảng có khách vấp thì mới tươi cười chào được 1 cái .

Lâm Quân tiến thẳng tới cánh cửa đó, tỏ ý trước vài tên lính là muốn vào xem . Bọn lính thấy hấn có vẻ già yếu thì cũng cho vào . Nhưng trước tiên phải hỏi lộ cho bọn hấn chút ít đã . Lâm Quân vừa đi, trong lòng cũng chửi không ngớt . Nếu không phải đang giả trang thì hấn đã đập mấy thằng này 1 trận rồi . Người già như bố mày mà cũng đòi tiền, ****, *** biết kính già yêu trẻ à .

Buồn bực 1 trận thì đã vào trong sân . Chỉ thấy trước mắt toàn người là người, ai nấy đều râm râm bàn luận về những con cá trong tủ kính đặc chế . Giữa sân là 1 cái đài rộng, chắc hấn là dành cho người điều khiển chương trình, hay là MC theo cách gọi kiếp trước .

Lâm Quân mới đi xem 1 vòng thì đã thấy hoa cả mắt, cá gì cũng có, loài gì cũng chơi . Có lúc hấn còn thấy những loài cá quen thuộc như cá heo, cá mập ở thế giới của hấn . Nhưng nhiều hơn là những con cá kỳ lạ thuộc thế giới này, hấn chả biết phải đánh giá làm sao .

Có 1 con nhìn thì có vẻ giống giống cá la hán và cá lau kiếng ở kiếp trước . Con này có vẻ là lai giữa 2 loài đó . Loài này nghe nói thành chủ tình cờ tìm được, không những thế tên đó còn đặt tên là cá lau háng . Khi xem cái con này Lâm Quân cười tới chảy nước mắt . ** hiểu sao mà thằng cha đó có thể nghĩ ra cái tên độc quyền này, không lẽ hấn cho con cá này đi lau háng hấn à .

Càng xem Lâm Quân càng cười, có lúc hấn còn cười phá ra thành tiếng làm cho mọi người ở đây tưởng hấn bị điên . Nhưng sự thật thì nếu họ đã sống ở thế giới trước kia của hấn thì cũng sẽ cười thôi . Loài cá heo ở đây đúng thật là cá heo, đúng theo cả nghĩa đen lẫn bóng, đó là 1 con cá có mũi heo và cả 2 cái tai to tởm nữa . Cá voi cũng thế, có 1 cái vòi dài ngoằng, có thêm 2 cái tai của loài voi . Nếu độc nhất phải kể đến cái loài gọi là cá mập, kiếp trước của hấn thì loài này được mệnh danh là sát thủ trên biển, nhưng ở đây thì khỏi phải nói . Cá mập gì mà ụt ịt như 1 quả bóng tròn vo, thấy nó bơi cũng khó chứ đừng nói gì tới săn mồi .

Lâm Quân sau cùng cũng biết tới cái sự biến thái của tên Lê Thiếu Phong này là như thế nào . Dưới mỗi con cá, ngoài cái chú thích dòng giống, bắt ở đâu, bắt khi nào . Thì còn có 1 dòng nữa để nói về mùi vị của nó khi ăn sống . Tất nhiên là do tên Lê Thiếu Phong viết rồi, chỉ trừ những con nào nhìn có vẻ tòm tòm như cá nóc thì hấn không ăn, chứ còn lại thì ăn sống toàn bộ . Nghe đâu còn không thèm đánh vảy gì nữa chứ . Không lẽ hàm răng thằng này làm bằng kim cương à .

Khi đã xem được 1 lúc thì có 1 người xuất hiện trên đài . Người này có vẻ đã ngoài 50 tuổi, mặc 1 bộ áo màu vàng nhạt . Vẻ mặt của người này luôn tươi cười làm cho người ta có cảm giác phúc hậu . Nhưng khi Lâm Quân kiểm tra bằng mắt thần thì biết người này tên Nguyễn Văn Sơn, tu vi chắc chắn là Đại Địa Võ Sĩ, người này rất mạnh chứ không như cái vẻ bề ngoài vô hại của hấn .

Người này bước lên đài rồi tươi cười nói vài cái thiết bị khuếch đại âm thanh trước mặt hấn :

_ Kính chào quý ông, quý bà, quý cô, quý anh, quý em, quý chú, quý ..... Đã đến tham gia buổi triển lãm ngày hôm nay . Nó chắc chắn sẽ không làm các vị thất vọng chứ hả ?

_ Vâng, chúng tôi rất hài lòng .

_ Được, tổ chức rất tốt .

.....

Mọi người sôi nổi lấy lòng, cái triển lãm này là do thành chủ tổ chức, chỉ có thằng nào quá ngu mới dám chê .

Nghe mọi người nói thế, nụ cười trên mặt Nguyễn Văn Sơn càng ngày càng đậm, đoạn hấn vung tay nói :

_ Cảm ơn mọi người đã chiếu cố, bữa trưa hôm nay thành chủ chúng ta đãi khách, à tất nhiên món ăn là những con cá trong tủ kính kia, mong các vị đừng từ chối .

Nghe tới đây trong lòng mọi người đều kinh hãi, không phải hấn làm cá sống cho chúng ta ăn đó chứ . Nhưng trên mặt thì ai nấy đều tươi cười đáp lời, hứa sẽ ăn cho sạch, ăn cho hết .

May mắn cho mọi người là bữa trưa cũng êm ả trôi qua, không phải ăn đồ sống gì hết mà được nấu chín kĩ càng hấn hỏi . Riêng Lâm Quân hấn thì mượn tuổi già sức yếu, nuốt không trôi nên đã qua được cái cửa này, hấn biết bọn Ảnh Sát đã cho vào đồ ăn 1 đồng lớn thuốc xổ, chỉ chờ khi nào nhạc nổi lên

thì tác dụng càng to càng lớn .

Suốt buổi ăn trưa Lâm Quân không thấy Lê Thiếu Phong xuất hiện lần nào, việc này chắc chắn là có âm mưu . Bởi vì buổi triển lãm là hân mở, ít ra phải xuất hiện chào hỏi tân khách chứ, nhưng suốt cuộc thì không có nên Lâm Quân càng thêm lưu tâm .

Buổi chiều, cuộc triển lãm đã vào tới cao trào, càng ngày có càng nhiều người đổ xô tới đây xem cá . Nếu thấy con nào hợp mắt thì cũng có thể mua đem về nuôi, làm cho người người càng hứng thú .

Lúc này, Nguyễn Văn Sơn tiếp tục bước lên đài, cao giọng nói :

_ Chắc hẳn bữa trưa đã làm các vị hài lòng chứ hả ? Sau đây là 1 tiết mục mới, các vị có biết người gầy khác người béo chỗ nào không ? Nếu chưa biết thì mời xem màn trình diễn sắp diễn ra bây giờ .

Nói rồi Nguyễn Văn Sơn vung tay lên, lập tức từ đằng xa 2 tên đàn ông cao to lực lưỡng vác 2 cái tủ kính to lớn tới . Trong tủ kính trong suốt là 1 đàn cá cực kỳ nhiều . Đây là cá Piranha, hay còn được gọi là cá ăn thịt người . Lâm Quân thường thấy loài cá này xuất hiện trên tivi, không nghĩ tới bây giờ lại có thể gặp được . Hẳn biết là nếu ném người vào đó thì chắc chắn xương cốt sẽ không còn .

2 người đàn ông vác 2 cái tủ kính tới giữa sân rồi đặt xuống . Nguyễn Văn Sơn tiếp tục vung tay lên nói :

_ Đưa 2 người kia ra đây .

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 73: Chồng Oi, Cứu Em

Nguyễn Văn Sơn vừa dứt lời, tức thì 2 tên cao to lúc nãy tiếp tục vác 2 cái lồng sắt ra sân . Trong 2 cái lồng tất nhiên là cô mập mạp và Tường Vi rồi . Chỉ thấy 2 người đang khóc lóc bù lu bù loa . Giờ phút này trên người 2 cô cũng khá hoàn hảo, ít nhất là không bị tra tấn hay này nọ . Chỉ có điều là trên mặt không giấu được vẻ tiêu tụy và mệt mỏi, chắc hẳn là mấy bữa nay 2 cô sống cũng không được tốt lắm .

Nhìn thấy cảnh này Lâm Quân như sôi máu trong lòng . Mặc dù hẳn biết tên Lê Thiếu Phong mạnh hơn hẳn nhiều lắm nhưng hẳn cũng nhịn không được muốn lôi thằng cha đó ra đập một trận . Hẳn không bao giờ muốn ai đụng vào bạn bè của hẳn .

Lâm Quân đánh ánh mắt vào trong sân . Nhìn tới hướng 1 tên quản gia không chút bắt mắt trong sân, neho neho mắt 1 cái . Tên quản gia này thấy thế cũng đưa ra 1 thủ thế ok . Hẳn nhiên là tên này chính là Áo Ảnh giả trang thành rồi .

Lâm Quân lần lượt đánh mắt sang bên cạnh, nhìn tới những người bọn Thiên Vũ và bọn Ảnh Lôi trong sân . Thấy tất cả đều đã chuẩn bị sẵn sàng thì hẳn cũng âm thầm chuẩn bị . Tất cả chỉ chờ tiếng nhạc nổi lên là bắt đầu hành động .

Trên sân khấu, Nguyễn Văn Sơn nói tiếp :

_ Đây là tiết mục đặc sắc nhất của ngày hôm nay, chắc hẳn các bạn cũng biết là gì phải không, đúng, chính là cá ăn thịt người .

_ Zô zô, làm dê, làm dê .

_ Đòi ta chưa xem cái này bao giờ, làm đi, hahaha .

.....

Nghe thế mọi người đều điên cuồng hô lên, ai cũng chưa thấy cái cảnh này bao giờ nha . Dù sao cũng không trách được bọn họ máu lạnh, đơn giản là vì ở thế giới này thì chuyện này là quá bình thường . Người yếu đuối ở đây không có quyền phát ngôn, kẻ mạnh mới là người có được tất cả . Giống như ở thế giới của Lâm Quân cũng vậy thôi, thường xuyên có cảnh người mạnh bắt nạt kẻ yếu, thậm chí là giết chết, chẳng qua là không có trắng trợn như ở đây .

Nguyễn Văn Sơn thấy mọi người đều điên cuồng, trên mặt hiện lên thần sắc vui mừng nói tiếp :

_ Vật thí nghiệm thì đã có ở đây, đây không phải là người vô tội . 2 cô gái này là đồng đảng trong 1 vụ trộm tài sản của thành chủ . Vì răn đe bọn còn lại nên thành chủ phải làm thế này thôi, xem như là trừng trị 2 đứa này .

Mặc dù mọi người xung quanh không tin tưởng lắm nhưng cũng chả ai thêm nói cái gì, dù sao người họ không quen không biết nên không cần quan tâm . Tường Vi cho dù là 1 cô gái rất xinh đẹp nhưng họ cũng không muốn vì thế mà đối đầu với 1 tên thành chủ biến thái làm gì . Tuy cũng có những người tốt

không muốn điều này xảy ra nhưng họ thân cô thế cô không có quyền gì để phát ngôn nên lại thôi .

_ Sau đây, theo quy củ, trước khi hành xử tội phạm thì chúng ta sẽ cho họ 1 câu trần trối trước khi chết .

Nguyễn Văn Sơn tươi cười nói, làm như cho họ nói trước khi chết là ân huệ lớn bằng trời hay sao ấy .

_ Cô gái nào đây nhĩ, hay là cô bé mập mạp này nhé .

Nguyễn Văn Sơn nói rồi đưa cái thiết bị khuếch đại âm thanh tới trước mặt cô gái mập mạp .

_ Nói xem, cô còn gì tiếc nói không ?

Thấy thế mập mạp nín cả khóc, hô vào cái thiết bị :

_ Tôi không cam tâm, tôi còn chưa nhìn mặt con tôi lần cuối .

_ What the hội ? Cô đâu có bầu đâu .

Nguyễn Văn Sơn đầu to như cái đầu hói . Nếu việc này là thật vậy xui emm xẻo rồi . Dù sao ở Việt Quốc cũng đã có lệnh, nếu tù nhân có con sẽ được ân xá . Ai mà dám cả gan xử tử tù nhân đó sẽ nhận lấy con thịnh nộ của nhà vua .

_ Đúng, tôi sắp có con rồi, theo như tính toán thì còn khoảng 2 tháng nữa, huhu .

Nói tới đây cô mập mạp lại khóc lên, giống như là cực kỳ ủy khuất, cũng giống như là 1 người mẹ thương con vì không được gặp con lần cuối mà đau lòng .

_ Hà ? cô ta có con, phải không đây ? ta chưa có làm gì nha .

Trong đám người, Lâm Quân cũng có điểm đại ra thâm thắc mắc . Không lẽ là có thật, người cô ta mập như thế chắc cũng chả nhìn ra bụng bầu đâu nhĩ, có khi là thật .

Nghe mập mạp khóc rất thương tâm, dân tình bên dưới cực kỳ phần nộ hét lớn :

_ Gì thế, các người vừa phải thôi chứ, người ta đã có con rồi mà còn không tha là sao ?

1 cô gái tức giận nói lớn, vì cùng là phụ nữ nên cô ta cực kỳ đồng cảm với những mảnh đời bất hạnh như này .

_ Đúng, các người vừa phải thôi, cho dù là thành chủ cũng không thể 1 tay che trời được .

_ Đúng đúng, mau thả người đi .

_ Mau thả người, mau thả người .

_ Thả người đi .

.....

Mọi người cực kỳ phần nộ hô to, thiếu điều muốn chửi luôn cả Lê Thiếu Phong . Nhân tính thật ra rất kỳ lạ, có những chuyện bọn họ có thể không quan tâm . Nhưng lại có những chuyện bọn họ không đành lòng được .

Sức mạnh của quần chúng cực kỳ to lớn, chẳng mấy chốc mà Nguyễn Văn Sơn đã chảy mồ hôi đầy đầu, sau cùng hấn gắng sức hô to 1 tiếng vào thiết bị khuếch đại âm thanh :

_ Dừng, mọi người nghe ta nói đã, chúng ta chắc chắn đã kiểm tra kỹ càng mới đem ra hành xử, bây giờ chúng ta sẽ hỏi cô gái lại, nếu sai lầm chắc chắn chúng tôi sẽ thả cô ta rồi đi .

Nguyễn Văn Sơn vừa nói vừa rửa thầm trong lòng . Khi thấy mọi người đã bình tĩnh lại thì hấn mới quay ra hỏi cô mập mạp tiếp :

_ Cô nói thì 2 tháng nữa sẽ sinh, nhưng tại sao trên người cô không có 1 chút dấu hiệu nào là sao ? Cô giải thích đi .

_ Hức, người ta nói có là có mà, nhưng ai bảo ông là phụ nữ mới đẻ được, đàn ông không đẻ được à ?

Cô mập mạp nín rồi nói ra 1 câu kinh thiên động địa .

F***, đàn ông đẻ bằng rốn chắc .

_ Ách, thế ai đẻ, nói rõ ra xem .

Nguyễn Văn Sơn đầu to như cái đầu hời tiếp, không lẽ có chủng tộc mới xuất hiện .

_ Chồng tôi đẻ đó, tôi còn muốn chịu trách nhiệm với anh ta cơ .

Cô mập mập tung thêm 1 quả boom .

_ Gì cơ ? chồng cô làm sao đẻ được ?

_ Sao không, tôi đã nhìn hết cơ thể anh ta, trong sách bảo làm thế sẽ có thai mà, không lẽ sách nói sai sao ? Hừc, tôi không muốn chết đâu, tôi còn phải chịu trách nhiệm nữa đó, huhuhu, tha cho tôi đi mà, năn nỉ đó . Người ta còn muốn làm mẹ cơ .

Cô mập mập khóc rống lên nói .

F*** ***, cái đậu xanh rau má .

Người xung quanh nghe thế thì thiếu chút nữa xỉu tại chỗ, cô gái này thật bá cmn đạo . Suy nghĩ cũng thật là kì lạ, ai nói với cô là đàn ông đẻ được thế . Đúng là không có thiên lý mà . Đã thế còn làm ra bộ mặt muốn chịu trách nhiệm nữa chứ .

Lâm Quân đứng trong đám người sém nữa tức tới phun máu . Bà ngoại nó, chơi nhau à . Hắn thật không ngờ con mập này lại bá cmn đạo tới thế, nếu biết trước hắn cũng chả thèm cứu làm cái quái gì . Lâm Quân run tay móc 1 điều thuốc ra hút lấy lại bình tĩnh . Nếu không chắc chắn hắn sẽ nhìn không được lao lên dài, và vào mồm cô ta nói “ bà ngoại cô, cô đừng có xem sách đó nữa được không ? “ quá .

_ Hừ, tốt tốt lắm, cô sẽ phải chết .

Nguyễn Văn Sơn cũng hận tới ngứa răng, thầm nghĩ lát nữa xô cá đổ cho cô ta phải gấp đôi thì mới giải được cái mối hận trong lòng hắn .

_ Không, tôi không muốn đâu, tôi chưa chịu trách nhiệm nữa mà, hic khoai anh ta tuy hơi nhỏ nhưng chắc sẽ đẻ con được thôi, huhu, tôi muốn gặp con cơ . Tôi muốn chịu trách nhiệm cơ, dù sao cũng lỡ nhìn rồi, hic, tôi còn muốn chăm sóc anh ta nữa .

Cô mập mập khóc lớn nói, trong lòng vạn phần ủy khuất .

Lâm Quân lần này thì suýt lên tăng xông thì tức, hắn nghiêng răng nghiêng lợi thầm thề sẽ cho cô ta biết mùi, dám kêu cái ấy của hắn nhỏ .

Cô mập mập thấy không ăn thua thì vội vàng cầu xin người xung quanh giúp đỡ . Nhưng lần này chẳng ai thèm lên tiếng cả, trong lòng còn thầm hận cô ta ngu ngốc, cứ kêu có con là được rồi, cô béo thế ai mà nhìn ra, việc gì phải xin chúng tôi .

Thấy mọi người quay lưng, cô mập mập vội vàng đưa mắt tìm người giúp đỡ . Đến khi cô ta nhìn thấy 1 người thì ánh mắt chợt dừng lại tại người đó . Chỉ thấy hắn là 1 ông già 70 tuổi, mặc 1 cái áo choàng màu đen . Tay run run cầm 1 điều thuốc .

Cô thấy điều thuốc trên tay người này thì thầm vui mừng, bởi vì cô biết hắn là ai . Chính là tên Lâm Quân bang chủ của bang cô, bởi vì thuốc lá chỉ 1 mình Lâm Quân có .

Cô vui mừng quên cả khóc, nhìn về phía Lâm Quân hét lớn :

_ Chồng ơi, cứu em .

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 74: Ngon Từ Thịt, Ngọt Từ Xương

Nghe cô mập mập hô to như thế, Lâm Quân đã biết là đại sự không ổn . Hắn cũng bất chấp tất cả hét :

_ Anh em, hành động đi .

Lâm Quân vừa dứt lời thì chợt có 1 tiếng heo kêu bỏ rống vang lên, tiếp đó là hàng loạt quả bom khói mù mịt tỏa ra khắp nơi . Người xung quanh chưa kịp hoàn hồn là chuyện gì xảy ra thì đã thấy trong bụng kêu réo mãnh liệt. ai nấy đều ra sức đưa tay ôm bụng ngồi xổm xuống, hoặc là có người gần cửa ra thì tức tốc chạy đi kiếm nhà wc .

Thậm chí có cả những người vì không chịu nổi đã xả ra tại chỗ, dù sao cái nhạc HKT uy lực cũng thực ghê gớm nha .

Chỉ may mắn cho Nguyễn Văn Sơn và bọn lính của thành chủ vì phải chuẩn bị tiết mục nên không ăn cơm, nếu không thì cũng không tránh được 1 kiếp . Khi thấy khói bụi mù mịt thì Nguyễn Văn Sơn đã biết đại sự không ổn, hấn vội vàng hét lớn :

_ Linh đâu, đóng tất cả các cửa lại, những ai trên Võ Quân tiến tới chỗ này bảo vệ 2 cô gái này cho ta .

Nguyễn Văn Sơn dù sao cũng sống rất lâu năm nên ứng phó việc này cũng khá tốt, sau khi hấn hét lên thì bọn lính răm rắp làm theo . Dù khói mù có thể cản trở tầm mắt nhưng những ai được bảo vệ ở trong đây cũng không phải là tầm thường, cơ hồ tất cả đều là mãnh tướng của Lê Thiếu Phong .

Mặc dù là Nguyễn Văn Sơn làm thế nhưng Lâm Quân vẫn có hậu chiêu đằng sau . Chỉ thấy hấn ném 1 đồng boom về hướng bọn Nguyễn Văn Sơn, đồng thời bắt chúc tivi hô lên :

_ Fire in the hole

Hấn vừa dứt lời thì 1 loạt tiếng “ ầm “ “ ầm “ vang lên bên tai không dứt . Vì quá bất ngờ nên đám lính của Nguyễn Văn Sơn tránh không kịp, chỉ kịp thời vận dụng chân khí thành 1 lớp màn bảo vệ xung quanh . Nhưng uy lực của boom cũng không phải là nói đùa, dù sao nó cũng là 1 trong những vũ khí có sức sát thương khá cao . Tuy người ở thế giới này mạnh hơn người Địa Cầu rất nhiều nhưng 1 lần ăn hơn 100 trái bom cũng ăn không tiêu .

Tiếng nổ vừa dứt thì bên Nguyễn Văn Sơn chỉ còn đứng 1 người đang đứng là Nguyễn Văn Sơn, còn tất cả lính đã nằm 1 cục như xác chết, trên người cắm đầy mảnh vỡ của Boom . Lâm Quân thấy thế hét lớn :

_ Ta đánh thẳng già này, các người giải cứu 2 cô ấy cho ta .

Nói rồi hấn tích sức lực vào 2 chân, thi triển Lăng Ba Vi Bộ tiến thẳng tới trước mặt Nguyễn Văn Sơn, đồng thời cũng thi triển ra 1 chiêu thức hấn cực kỳ quen thuộc là Phi Long Tại Thiên .

1 đầu rồng màu xanh lá hiện lên bao bọc nắm tay của Lâm Quân, đầu rồng mang theo khí thế của Đại Địa Võ Sĩ đánh thẳng tới trước mặt Nguyễn Văn Sơn . Nguyễn Văn Sơn chưa kịp tỉnh lại từ trong cơn choáng váng thì đã ăn thêm 1 chương . Hấn phun máu bay ra đập mặt xuống đất, không biết là còn sống hay đã thăng thiên .

Lâm Quân thấy mọi chuyện hình như quá mức thuận lợi nhưng hấn cũng không quan tâm nhiều thế làm gì, phá tan cái lồng cứu 2 cô gái ra . Khi mập mạp thoát ra thì lao vào lòng Lâm Quân khóc nức nở :

_ Ta biết người sẽ cứu ta mà, huhu, ta yêu người chết mất .

Nghe xong Lâm Quân sém xỉu . Được 1 con nhỏ như này yêu cũng chả phải điều gì thoải mái nha , nhưng vì cô ta khóc dữ quá nên hấn cũng không đẩy ra được, chỉ lẳng lặng ôm 1 tảng thịt bự mặc cho cô ta phát tiết . May mắn là Tường Vi chỉ nói 1 tiếng “ cảm ơn “ thôi chứ không khóc nên hấn cũng đỡ mất công dỗ .

1 lát sau, khi cô mập mạp khóc đã rồi thì Lâm Quân mới lên tiếng :

_ Đi thôi, chỗ này không được ở lâu .

_ Ừ .

2 người lên tiếng đáp .

Nhưng chưa kịp chạy đi thì 1 cái hàng rào bằng điện, bắn thẳng lên trời, bao vây 4 phía xung quanh của sân khấu lại . Hàng rào này tuy rằng không cao lắm nhưng nếu không biết bay thì chắc chắn là không lọt ra ngoài được .

_ Haha, người tên Lâm Quân phải không ? Đúng là tuổi trẻ tài cao, dám cướp cá của ta nữa cơ đấy .

1 tiếng cười từ xa truyền tới, khi nhìn lại thì thấy 1 tên trung niên mặc áo vàng đang đập không tiến tới . Sau lưng hấn là 1 người nam có nữ có, ai nấy mặt mũi trông cũng hung thần ác sát . Cả đám người này đều biết bay, chắc chắn thấp lắm thì cũng là Thiên Không Võ Sĩ .

Đây hấn là thành chủ Lê Thiếu Phong và bộ hạ của hấn rồi . May mắn mà lúc này Lâm Quân đã truyền âm bảo bọn Áo Ảnh rút lui ra ngoài, nếu không thì 1 lưới tóm sạch . Nghĩ tới đây Lâm Quân bước tới trước, không kiêu ngạo không nịnh nọt nói :

_ À hóa ra là thành chủ đại nhân, thất lễ thất lễ . Không biết thành chủ đây là có ý gì ? Sao lại nhốt ta trong này ? Ta không có phạm pháp luật gì hết nha .

_ Ờ, đúng rồi, ta có nói người phạm gì đâu, cái chủ yếu là do người dám trêu ta .

Lê Thiếu Phong cảm thấy không chút ngạc nhiên đáp .

_ Ấy, trêu ngài, ta làm gì dám trêu, chắc chắn là sai lầm rồi .

Lâm Quân thề thốt phủ nhận, đùa à, ngu gì mà nhận .

_ Hừ, thế năm ngoái, quân ta đi qua DaLat thành ai cướp cá của ta nhỉ ? Mới tháng trước quân ta cũng đi chợ cá, là ai cướp nhỉ ? Mấy hôm trước bộ hạ ta truy lùng bọn cướp là ai vừa chạy vừa chửi ầy nhỉ ? Hình như còn lỗi ta chửi nữa phải không nhỉ ?

Lê Thiếu Phong cười như không cười nói ra 1 loạt câu hỏi, đoạn hắt nhìn thẳng vào mặt Lâm Quân hỏi tiếp :

_ Người nói xem, là ai nhỉ ? Ai dám ăn gan hùm mật gấu dám làm vậy nhỉ ?

****, nhỉ nhỉ cái giao hợp mẫu thân mày .

Lâm Quân thâm rủa 1 câu rồi tươi cười đáp :

_ Làm sao ta biết, ngài hỏi ta là lợn người rồi đó, ta là công dân gương mẫu cơ mà .

_ Phải không ? sao ta lại nghe khác nhỉ ?

_ Đúng cmnr, ta quét nhà còn sợ đập chết 1 con kiến cơ mà, làm sao ta có khả năng ăn 1 con cá cơ chứ . A di đà phật . Tại hạ theo đạo phật của mẹ, ăn chay từ nhỏ, không biết nói xạo bao giờ, nếu ngài nghi ngờ nhân phẩm của ta thì giết ta đi .

Lâm Quân đường đường, chính khí nói, phảng phất như giết 1 con cá là tội lỗi to bằng trời .

_ Ủ, nếu thế ta không nghi ngờ người nữa, theo lý thuyết thì phải thả người đi đúng không ?

_ Chuẩn men, ngài thả ta đi sau này ta lập cho ngài cái bài vị trường sinh .

Lâm Quân mừng hóm nói .

_ Ờ, thế cũng được, nhưng ta có 1 vài thắc mắc, người trả lời giúp ta được chứ ?

Lê Thiếu Phong tươi cười hiền hòa hỏi, phảng phất như quên mất cái chuyện cá cá luôn rồi .

_ Được ngài hỏi đi .

Lâm Quân không biết hồ lô tên này bán thuốc gì nên đành nói .

_ Người mấy tuổi ?

_ À 17

_ Người là đàn ông phải không ?

_ Phải

_ Người có 2 cái mắt đúng không ?

_ Đúng

_ Cá cướp của ta ăn ngon chứ hả ?

_ Ngon, chuẩn cmnr, ngon từ thịt, ngọt từ xương ..... ầy chết mẹ nói nhảm ta nói lại nhé .

Lâm Quân quên mất buột miệng nói luôn .

_ Không, không, hừ, người được phết nhỉ, để ta xem người chịu được cái vụ cá ăn thịt bao lâu .

Lê Thiếu Phong cười cười nói, thẳng thắn này thật dễ dụ . Đoạn hắt quay sang bọn lính nói :

_ Bầy đâu, thu nhỏ cái lưới lại cho ta .

_ Ấy ấy, thành chủ ta nói lợn mà, nói lại được chứ .

Lâm Quân khóc không ra nước mắt nói, đồng thời trong lòng mắng mình là thằng ngu, chưa đánh đã khai .

Cái lưới điện càng ngày càng thu nhỏ, chẳng bao lâu sẽ ép chặt bọn Lâm Quân lại . Lâm Quân thấy thế chỉ cười nhạt trong lòng . Dù sao cái lưới này cũng không có che phía trên, ngược lại là cơ hội thoát tốt nhất cho Lâm Quân . Chẳng qua này giờ hắt nói nhảm với tên Lê Thiếu Phong này nhiều như vậy chỉ nhằm kéo dài thời gian cho bọn Thiên Vũ hoàn thành cái nhiệm vụ vĩ đại .

Lâm Quân móc cái truyền âm phù ra nói vào đó :

_ Xong chưa mấy chú .

Trong cái phù truyền lại âm thanh của Thiên Vũ :

_ Xong rồi, bảo đảm không sót lại cái cặn bã gì hết . À chúng ta đã rút rồi, chỉ chờ 1 mình người nữa thôi .

_ Ok anh rút đây .

Lâm Quân cười cười, rồi quay sang Lê Thiếu Phong nói :

_ Ấy thành chủ, ta đi nhé, cảm ơn cái tài sản của ngài, hahaha, ta đang thiếu tiền nên mượn dùng tạm nhé .

_ Hừ, các người đã làm gì ?

Lê Thiếu Phong đột nhiên cảm thấy trong lòng bất ổn, hắn thấy nụ cười của Lâm Quân có chứa âm mưu .

_ Haha, chẳng phải ngày cứ kiểm tra tài sản của ngài là sẽ biết sao ? 1 cái trong kho, 1 cái dưới gầm giường, 1 cái trong tủ cá, 1 cái trong nhà wc . Ta nói đúng chứ, hahaha, anh đi nhé .

Lâm Quân cười cười, kẹp 2 cô gái vào nách rồi thi triển Sky Walk . Hắn đáp không nhảy lên cao, chẳng mấy chốc đã ra khỏi tầm cao của cái hàng rào điện . Hắn cuồng tiếu 1 tiếng rồi nhảy vọt đi .

Lê Thiếu Phong thấy Lâm Quân có thể nhảy ra được thì vội vàng nói với thuộc hạ :

_ Truy, truy cho ta .

Hắn nghĩ 10 tên Thiên Không Vô Sĩ cũng đủ truy tên nhóc này rồi, còn về phần hắn thì phải chạy về xem cái kho tàng của hắn đã . Nếu như đúng thật như Lâm Quân nói thì hắn chết chắc rồi, bởi vì trong đó có 1 thứ mà hắn không thể nào để lọt ra ngoài được .

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 75: Ứ Ứ Á Á Uhm Uhm Ừ Ừ

Lê Thiếu Phong vội vàng chạy đi xem những kho tàng của mình . Từ cái kho cái nhà wc cho tới dưới giường ..... . Sau khi xem xong tất cả thì hắn thiếu điều muốn chửi mẹ nó . Bởi vì từng kho tàng đều trống rỗng, trong đó không còn lại chút cặn nào .

Đã thế vật gì quý giá có trong phủ của hắn cũng đều không cánh mà bay . Không những thế đến mấy cái bộ áo giáp của binh lính đã bắt tinh từ lâu cũng không tha . Chưa kể tới bộ âm trà, tủ kính nuôi cá, thậm chí là cái bộ băng vàng hắn dùng đi wc ..... cũng đều biến mất . Cái phủ của hắn bây giờ chắc có mỗi cái xác, nhìn dơ dáy không khác gì phủ của 1 tên ăn mày .

Càng nhìn hắn càng tức giận, càng tức giận mặt hắn càng xanh lè xanh lét . “ Phải lấy lại thứ đó thôi, nếu không bị lộ ra ngoài chắc tiêu quá “ . Nghĩ tới đây Lê Thiếu Phong run lên 1 trận rồi vội vàng bay theo phương hướng mà Lâm Quân đã thoát đi lúc nãy . Hắn cũng chả thèm đánh thức mấy tên lính trần như nhộng nằm dưới đất làm gì .

.....◆◆◆.

Về phần Lâm Quân lúc này thì có chút khó không ra nước mắt, tuy hắn đã thi triển Lăng Ba Vi Bộ tới mức cực hạn nhưng vẫn không tránh được bọn Thiên Không Vô Sĩ đuổi theo sau lưng . Truy đuổi hắn có tổng cộng 10 tên, dù bọn này có tốc độ không bằng hắn nhưng nhất quyết bám theo như giò phụ cốt, nhất thời hắn cũng chưa thoát được bọn này .

Vì sao lại nói là không thoát được, bởi vì Lâm Quân đang phải xách theo 2 con nhò tổng cộng gần 400kg . Mặc dù Lăng Ba Vi Bộ có tốc độ chạy rất nhanh chóng trong rừng cây nhưng xách theo gần 400kg cũng không thoải mái 1 chút nào . Cứ tưởng tượng mà xem, cho dù bạn đưa cái đồng thịt này cho Usain Bolt và bắt hắn chạy đua với 1 tên vận động viên tầm thường thì chắc chắn cũng là chạy không lại . Dù sao không ôm và ôm theo 1 đồng thịt thì khác xa nhau nhiều lắm nha .

Đã có những lúc Lâm Quân muốn vứt mẹ 2 cái con phiền phức này đi nhưng hắn không dám làm . Dù sao cũng mất công cứu ra rồi, giờ mà vứt thì nhục mặt quá . Nghĩ thế nên hắn mới gắng gượng được tới đây . Mặc dù hắn có thể làm cho cả 3 người tàng hình nhưng dù sao bọn này là Thiên Không Vô Sĩ nên vẫn có thể bám theo như bình thường .

Bọn phía sau cũng chả tốt hơn Lâm Quân là bao nhiêu . Tới bây giờ bọn hắn cũng hận tới ngứa răng . Nếu tóm được thằng nhóc trước mặt phải tằm quắt

cho 1 trận ra trò mới tốt . Vì Lâm Quân rất giỏi hoạt, hắn đã tính trước con đường chạy trốn nên đặt bên trong con đường này biết bao nhiêu là bẫy . Có những thứ như mìn ở kiếp trước, nhưng bên trong đó lại bỏ 1 đấm viagra, nếu đập trúng làm nó nổ thì sẽ có 1 đồng bột phấn có tác dụng làm cho t lên não bay ra . 10 người này tất nhiên là chưa gặp thủ đoạn này bao giờ nên rất dễ dàng trúng chiêu .

Mặc dù họ đã cố gắng kìm nén dục hỏa nhưng không nghĩ tới tên nhóc trước mặt này lại có nhiều chiêu trò đằng sau hơn . Lúc đầu là những tấm poster khổ lớn có các hình ảnh nam nữ giao giao hợp hợp . Tiếp sau đó là những cái tivi phát phim con heo . Tiếp tiếp nữa là hình chiếu 3d âm thanh chân thực và sống động làm bọn họ khổ không thể nào tả được . Nếu như không phải bản thân họ là Thiên Không Vô Sĩ thì giờ phút này chắc chắn là đi kiếm phụ nữ để giao thông rồi .

Trên đường đuổi theo tên nhóc con trước mặt này họ không biết đã phá hủy, à nhầm thu lại biết bao nhiêu là poster và phim heo . Nhưng cái của họ trong người càng lúc lại càng cứng, dục hỏa trong người cũng càng lúc càng mạnh dù họ đã cố gắng không chế nhiều như thế nào đi chăng nữa, xét cho cùng thì Thiên Không Vô Sĩ cũng chỉ là người thôi . Sau cùng đã có 1 vài chiến sĩ không trụ được . Dứt khoát nói :

_ Ta nói này đại ca, ta cần hạ hỏa, ta không chịu nổi nữa rồi .

_ Hừ, thế bố mày chịu được à, đậu xanh rau má cái nhà nó chứ, ta mà tóm được hắn ta thế sẽ xin 1 ít về coi, à nhầm, xé xác hắn .

Tên được gọi là đại ca mặt mũi hung thần ác sát nói, nhưng vì thần trí không tỉnh táo nên suýt nữa nói nhầm .

_ Nhưng ta không chịu được đại ca à .

Tên lúc này mặt mày khổ sấp nói, hắn là tên yếu nhất trong đám này nên có chút chịu không nổi .

_ **, ta biết nhưng nếu chúng ta không làm thì thành chủ giết ta mất, người cũng biết thủ đoạn của ngài ấy rồi chứ .

Tên đại ca ra vẻ thông cảm nhắc nhở 1 câu .

Nghe tới đây, tên vừa nói hạ hỏa tức thì run lên 1 trận, đầu óc cũng thanh tỉnh lại phần nào, nếu hắn quả thật chạy đi hạ hỏa thì chắc chắn thành chủ sẽ không tha cho hắn . Vừa nghĩ tới đây tên này lại im lặng tiếp tục đuổi theo .

Thấy bọn phía sau vẫn tiếp tục đuổi theo sau tầng tầng lớp lớp thủ đoạn thì Lâm Quân có chút đau khổ, hình như hắn đánh giá quá thấp sức chịu đựng của bọn này rồi . Nhưng hắn không hề biết là không phải thủ đoạn của hắn thấp mà tại vì thủ đoạn của Lê Thiếu Phong cao hơn mà thôi .

_ Nếu thế này thì chắc toi quá .

Lâm Quân đau khổ nghĩ, sức chịu đựng của hắn cũng có hạn thôi . Giờ phút này đôi chân hắn đã đau ê ẩm . Hắn cấp tốc nghĩ cách thoát khỏi cái hoàn cảnh éo le này .

Sau cùng, óc hắn có 1 tia linh quang, hắn quay sang Tường Vi lúc này quần áo đã bị xé rách trong khi chạy nói :

_ Bây giờ người làm theo ta nhé .

_ Làm gì ?

Tường Vi thắc mắc hỏi . Nàng tuy hơi chật vật nhưng cũng là người tập võ nên cũng chịu được chút ít đau khổ . Nếu như là con gái bình thường chắc đã khóc rống lên rồi .

_ Rên theo ta .

_ Rên ? là sao .

_ Ờo không có thời gian giải thích cứ nói theo ta, nếu không muốn bị tóm được thì nói to to 1 chút .

_ Được .

Tuy không hiểu rên là cái gì nhưng nàng vẫn hiểu giờ phút này không nên hỏi nhiều, cứ làm theo Lâm Quân là được rồi .

_ Ừ, bắt đầu, ừ ừ á á uhm uhm ừ ừ .

Lâm Quân bắt đầu đọc, thật ra thì hắn không còn cách nào khác ngoài cái cách vô si này, nhưng vì mục tiêu sống sót nên đành phải làm thế . Biết sao được, tất cả mấy cái bẫy mà hắn bày ra đã bị tụi dâm dê phía sau thu lại hết cả rồi .

_ Ừ ừ á á uhm uhm ừ ừ .

Tường Vi nghe thế thì mặt mày đỏ bừng, nàng đã hiểu đây là cái gì rồi nhưng vẫn nhắm mắt làm theo . Mặc dù là thế nhưng giọng nàng nhỏ như muỗi kêu .

_ To hơn đi, kêu gọi cảm vào .

Lâm Quân nhắc nhở 1 câu .

_ Ú' ú' á á uhm uhm từ từ .

Lần này to hơn được 1 chút nhưng cũng không khá hơn bao nhiêu, dù sao nàng là 1 cô gái còn ngây thơ nhe, tuy biết chút chút nhưng cũng không kêu to được, ngại chết .

_ Thôi cô nói vào đây đi, nhỏ nhỏ cũng được .

Tức mình Lâm Quân lôi ra 1 cái loa đưa cho nàng, dù sao nàng kêu như thế bỏ thẳng nào nghe được .

Có cái vũ khí này thì tiếng nàng mặc dù nhỏ nhưng cũng đủ cho bọn người phía sau nghe được .

_ Ú' ú' á á uhm uhm từ từ .

_ Ú' ú' á á uhm uhm từ từ .

.....

Từng tiếng rên rỉ đập vào tai bọn phía sau làm bọn hấn sém nửa tụt quần quất ngay tại chỗ . Nếu không có tên đại ca lúc nãy đập cho mỗi thằng 1 bịch tai thì chắc chắn là xảy ra cái chuyện mất mặt này rồi .

_ Hừ, thanh tịnh, thanh tịnh, các người muốn chết à .

Tên đại ca miễn cưỡng cắn đầu lưỡi mình lấy lại thanh tịnh rồi nói . Sau đó hấn nói tiếp :

_ Xóc lại tinh thần, đuổi theo chúng, nếu chịu không được cứ cắn đầu lưỡi đi .

Mấy tên còn lại nghe thế đều xấu hổ không dứt nhưng xác thực là cái này không để cho người ta sống mà, làm quái gì cứ rên như thế thì bỏ tao cũng ** chịu nổi chứ đừng nói là tao . Bọn chúng xóc lại tinh thần rồi tiếp tục đuổi theo .

Thấy bọn phía sau vẫn đuổi theo không dứt thì Lâm Quân trầm buồn bực . Cái quái gì thế này, mấy chú là gay hay sao mà chịu được thế . Lâm Quân trầm bực mình rồi quay ra cô mập mập nói :

_ Tới cô nói đi, tôi nghĩ Tường Vi nói vẫn không có tác dụng .

Nói xong hấn đưa cái loa cho mập mập . Cô mập mập tuy cũng hơi ngại nhưng dù gì cô ta cũng được coi là tri thức uyên thâm, đã nghiên cứu qua 1 cuốn sách về mấy cái vụ này nên lấy hết sức bình sinh gào vào cái loa :

_ Ú' ú' á á uhm uhm từ từ .

_ Ú' ú' á á uhm uhm từ từ .

_ Ú' ú' á á uhm uhm từ từ .

.....

Lần này thì hình như có tác dụng cực kỳ rõ rệt, 10 tên càng ngày càng tụt lại phía sau . Số là tuy cô mập mập có thân hình vĩ đại nhưng bù lại 1 cái cô có 1 giọng nói rất hay . Từng tiếng rên truyền cảm vang vọng trong không trung, như là thể hiện sự sung sướng của 1 người phụ nữ mới lần đầu nếm trái cấm .

Cô ta cũng nhập vai rất tự nhiên, không chút bó buộc nào . Cô ta biết mình thành gánh nặng cho Lâm Quân nên nếu hấn nhờ thì cô sẽ làm hết sức, cô ta cũng muốn sống để nhìn mặt đứa con của mình nữa .

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 76: Vâng, Em Yêu Anh, Em Yêu Anh Lâm Quân

Lê Thiếu Phong vì là võ thánh nên tốc độ bay cực kỳ nhanh, chẳng mấy chốc đã tới khu rừng mà Lâm Quân đang chạy trốn . Chỉ tốn thêm 1 chút thời

gian thì hắn đã đuổi kịp tốc độ bọn thuộc hạ của hắn . Thế mới biết võ thánh là cường đại cỡ nào, cho dù là đi sau 1 khoảng thời gian nhưng chẳng mấy chốc đã đuổi tới được . Nếu Lê Thiếu Phong đã đuổi từ lúc đầu thì chắc chắn Lâm Quân chấp cách cũng khó mà thoát được.

Khi đến nơi thì Lê Thiếu Phong chẳng biết là phải khóc hay nên cười nữa . Chẳng hiểu cái chuyện gì đang diễn ra ở đây . Chỉ thấy trước mặt là 1 tên nhóc con ôm theo 2 đồng thịt chạy thực mạng, 1 trong 2 đứa con gái đang rên rỉ . Còn 10 tên thuộc hạ của hắn thì cũng đuổi theo thực mạng, nhưng mà vừa đuổi vừa năn nỉ .

_ Thiếu hiệp à, ngài có thể bảo cô gái bên cạnh ngài ngừng lại được không .

Tên đại ca lên tiếng năn nỉ . Hôm nay có vẻ là ra đường không coi lịch nên xui như thế này .

_ Mày đừng đuổi nữa thì tức khắc ngừng thôi, *** nó chứ, mày tưởng bà rên không khô cổ không khát nước à .

Cô mập mập bóp chặt 1 câu không chút lưu tình, mặc dù nàng rên rất to rất phê nhưng cái đám phía sau phảng phất như cực kỳ ngoan cố, tuy tốc độ có chậm hơn 1 chút những vẫn bám theo không tha .

_ Thiếu hiệp à, tiểu thư à, ta năn nỉ đó, để chúng ta đưa 3 người các ngài về đi, bảo đảm thành chủ không làm gì các người đâu .

Tên đại ca khóc không ra nước mắt nói . Mụ nội nó chứ, hình ảnh đã đành rồi các người còn chơi đồ thật bảo sao bố chịu nổi .

Nhưng may mắn cái là cô mập mập rên . Cho dù nghe hay tới cỡ nào nhưng mà bọn hắn chỉ nhìn cái thân hình vĩ đại của cô ta là lập tức rùng mình 1 cái, tí lên nào rút xuống hơn phân nữa . Vì thế nên mới chịu được tới bây giờ, chứ nếu là em gái xinh đẹp bên cạnh cũng rên bạo gan như con nhò mập kia thì chắc chắn là bọn hắn đã thất thủ từ lâu rồi .

_ Làm như chúng ta ngu chắc, ngu gì đi về cho thằng cha Lê Thiếu Phong lột da .

_ Thế ta truy cũng được nhưng mà làm ơn đừng rên nữa được không ?

_ Không !

_ Năn nỉ mà .

_ Không !

_ Năn nỉ đây .

.....

Lê Thiếu Phong đứng trên không trung nghe 1 hồi thì há hốc mồm . “Cái quái gì thế này, làm gì có chuyện người đuổi còn phải năn nỉ người chạy nữa chứ “.

Tuy không hiểu lắm nhưng bọn Lâm Quân chưa chạy thoát thì hắn cũng vui vẻ lắm rồi, “ phải bắt thằng nhóc này về để đòi lại cái món kia mới được “ . Nghĩ thế Lê Thiếu Phong đẩy nhanh tốc độ, bay tới chắn trước mặt Lâm Quân .

Thấy trên đường chạy đột nhiên xuất hiện 1 người thì Lâm Quân theo phản xạ phanh lại ngay lập tức, khi đưa mắt nhìn thấy đúng là Lê Thiếu Phong thì chột hần nở 1 nụ cười âm hiểm .

Hắn chờ thằng cha này cũng lâu lắm rồi . Cứ nghĩ thằng cha này không xuất hiện cơ chứ, đỡ phí công anh mày chuẩn bị .

Lê Thiếu Phong thấy Lâm Quân dừng lại thì cười nói :

_ Ngươi đã bị bắt, bây giờ chỉ cần ngươi đưa cho ta lại tất cả tài sản thì ta ..... Ách .

Chưa nói hết câu thì 1 quả cầu màu đen như mực bay thẳng tới trước mặt hắn . Theo phản xạ hắn tránh ra nhưng khi quả cầu bay gần tới hắn thì đột nhiên phát nổ .

_ Âm .

1 tiếng nổ vang vọng khắp khu rừng, làm cho chim chóc ngừng hót, muôn thú ngừng săn mồi, kể cả những con thú đang giải quyết đại sự cũng phải ngừng lại, khiến cho bùn vàng trở ngược vào trong. Nói chung là ai làm gì cũng ngừng hết .

Theo làn khói đen biến mất thì thân hình Lê Thiếu Phong cũng hiện ra . Giờ phút này hắn hơi có chút chật vật nhưng nói chung là hắn không có sao hết, dù gì hắn cũng là võ thánh nên phản ứng có chút nhanh .

_ Ngươi.....ách....

Vẫn chưa nói xong thì tiếp tục là 1 quả cầu đen đập vào mặt hắn làm hắn điên tiết hét lớn :

_ **** để bố nói hết câu đã .

Nhưng tất nhiên là Lâm Quân không làm thế được rồi, hắc móc 1 đồng boom trong người ra không ngừng ném vào Lê Thiếu Phong . Những tiếng ầm vang lên bên tai không dứt, kèm theo đó là 1 trận khói mù mịt che hết tầm mắt tất cả những người ở đây .

Tuy Lâm Quân biết là boom chả có tác dụng gì với cái thằng cha này nhưng hắc vẫn cứ ném . Dù mảnh boom không giết được thằng này thì tác dụng vẫn còn ở phía sau . Ahahaha . Nghĩ thế Lâm Quân âm hiểm cười 1 tiếng rồi tiếp tục ném, phăng phất như hắc là 1 tên khủng bố trong người đầy boom, quả này quả kia nối liền không dứt .

Còn bọn phía sau thì bây giờ cũng chả biết phải làm cái quái gì, khói đen đã che hết tầm mắt, bọn Lâm Quân đứng ở đâu cũng chả có nhìn thấy . 10 tên đứng đực mặt ra nhìn nhau không ai biết phải làm sao .

Tuy boom rất to và mãnh liệt nhưng cuối cùng cũng có lúc phải hết . Chỉ thấy Lâm Quân dừng tay, đứng khoanh tay ngay tại chỗ, móc 1 điều thuốc đưa lên miệng hút . Hắc chắc chắn cái loại boom này cực kỳ có tác dụng nên chả thèm chạy làm gì, thậm chí nếu loại boom này có tác dụng sẽ dạy cho thằng cha này 1 bài học .

Phải, loại boom này là 1 loại boom đặc biệt được hắc trộn 1 loại thuốc gọi là thuốc tình yêu vào trong . Loại boom này sau khi Tiểu Thần Đền bỏ công cải tiến và đánh giá thì đã đưa ra 1 kết luận kinh người . Cho dù là võ thánh cũng sẽ bị mê muội thần trí, nảy sinh tình yêu với người khác phái trong chớp lát .

Vì sao lại nói như thế, bởi vì mùi hương của loại boom này có thể xâm nhập vào trong vòng bảo hộ của võ thánh 1 cách bất tri bất giác . Dù sao đó cũng là 1 kết quả nghịch thiên rồi, võ thánh sở dĩ mạnh mẽ hơn người khác là vì có thể xây được cái vòng bảo hộ .

Lúc trước thật ra hắc thù loại boom này để tìm kiếm 1 võ thánh phái nữ làm cho người đó yêu hắc .

Nhưng vì mạng sống Lâm Quân bắt buộc phải lôi ra xài tạm, hắc phải xài tới 100 trái là vì muốn tác dụng nảy sinh tình cảm càng nhiều càng rõ hơn . Lâm Quân muốn hắc nảy sinh tình cảm với 1 trong 2 cô gái ở đây, nếu thế thì tốt rồi, 2 bên hóa thù thành bạn không cần thiết phải trốn nữa .

Cuối cùng thì Lê Thiếu Phong cũng xuất hiện trong tầm mắt mọi người . Chỉ thấy giờ phút này trên người hắc không có bị 1 chút vết thương nào hết . Nhưng khuôn mặt hắc thì đang đỏ phừng phừng . Hắc đưa mắt nhìn xung quanh 1 cách rất lạ lùng, khi nhìn tới 2 cô gái thì mặt hắc không đổi sắc 1 chút nào, nhưng khi nhìn tới Lâm Quân thì hắc đỏ phừng phừng 1 cách kỳ lạ .

Lâm Quân tưởng hắc nhìn 2 cô gái nên mới thành như thế, nên đặc ý không thôi :

_ Thành chủ của chúng ta, ngài thấy trong người như nào rồi ? trái tim có nóng không, ngài yêu cô mập mập này của chúng ta phải không ? ta đưa cho ngài nhé .

Lê Thiếu Phong im lặng nhìn chằm chằm Lâm Quân, mặt càng ngày càng đỏ .

Thấy Lê Thiếu Phong im lặng, Lâm Quân thầm thắc mắc trong lòng . Gì kì thế, lẽ ra bây giờ phải yêu rồi chứ .

Tác dụng của loại boom này thì hắc biết rất rõ . Người nào dính phải loại này sẽ yêu ngay 1 người khác phái khi nhìn thấy lần đầu tiên . Theo tình thế hắc là thằng cha này phải yêu 1 trong 2 đứa con gái ở đây rồi chứ .

Lâm Quân hỏi :

_ Này, người làm sao thế, có yêu không nói nhanh ta còn biết .

Nghe Lâm Quân nói thế, Lê Thiếu Phong chợt hiện lên thần sắc mừng rỡ trên mặt . Ngài ngừng đi tới trước mặt Lâm Quân .

Lê Thiếu Phong phăng phất là 1 thiếu nữ tới tuổi yêu, gặp phải tiếng sét ái tình, đi từng bước dè dặt tới trước mặt Lâm Quân, mặt càng lúc càng đỏ . Sau cùng, như đã quyết tâm, Lê Thiếu Phong dè dặt nói :

_ Vâng, em yêu anh .

Tiếng nói của hắc nhỏ như muỗi kêu nên Lâm Quân chưa nghe thấy gì, mới hỏi lại :

_ Người nói gì ? ta nghe không rõ, nói to lên cái .

Xong, chắc kết 1 trong 2 em mẹ rồi, hắc hắc, ta thật là thiên tài, có ai làm được như anh không chứ, hehe, 1 võ thánh phải đi tỏ tình .

Lâm Quân thầm tự sướng trong lòng . Nhưng niềm vui chưa được bao lâu thì Lê Thiếu Phong chợt tung 1 quả boom :

_ Vâng, em yêu anh .

Khuôn mặt tươi cười của Lâm Quân đột nhiên cứng ngắt . “ Cái *** gì thế này, em yêu anh, là cợt “, hắc đưa tay chỉ mặt mình hỏi :

_ Người nói là ta ?

Lê Thiếu Phong nghe thế thì không che giấu được thần sắc ngại ngùng, hét lớn lên :

_ Vâng, em yêu anh, em yêu anh Lâm Quân .

1 s im lặng, 2 s im lặng, 3s cũng im lặng . Mọi người xung quanh cảm như hén, há hốc mồm nhìn về phía này . Kể cả 10 tên kia cũng không tin vào tai mình . Dù gì thành chủ cũng là bá chủ 1 phương có thể hét ra lửa, hô ra khói, nói ra mây . Nhưng bây giờ thì giống như 1 thiếu nữ ngại ngùng e thẹn tỏ tình với người yêu . Bọn hắn đâu có điềm to ra .

Lâm Quân trí óc cũng trì trệ trong chốc lát . Hắn muốn khóc, hắn đã phạm phải sai lầm gì thế này . Không ngờ người tỏ tình đầu tiên với hắn lại là 1 tên gay . Hắn đã làm gì sai chứ, ông trời thật không công bằng .

Sau cùng, như lấy lại thanh tỉnh, hắn hét lên :

_ AAAAAAAAAAAAAA, tha cho ta, ta chưa muốn có người yêu đâu .

Nói rồi hắn lấp mô tơ vào đất, chạy như 1 thằng điên, cũng quên luôn 2 cô gái đang đứng trân trời phía bên kia .

Lê Thiếu Phong thấy thế cũng giật mình, chạy theo nói :

_ Quân, đợi em với .

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 77: Anh, Em Đợi Anh, Nhớ Là Kiếm Ăn Mà Cao To 1 Chút Nhá, Người Ta Còn Zin Đó

Lâm Quân hận, hắn hận trời hận đất . Trời cao chứng giám, hắn đã làm cái gì đâu mà cho hắn ra nông nổi này cơ chứ . Cho dù là 1 con kiến hắn cũng chưa từng giết nữa cơ mà . Tại sao ông trời lại bất công như thế chứ, cái đứa đầu tiên tỏ tình với hắn là 1 thằng gay .

Mẹ nó chứ, trăm tính ngàn tính cũng không tính ra cái cảnh này . Lâm Quân cứ tưởng người tỏ tình đầu tiên với hắn phải là 1 em gái xinh tươi kute, xài 99 đóa hồng tỏ tình với hắn . Giờ thì mộng của hắn đã vỡ thật rồi .

Cho dù là có tưởng tượng như thế nào đi chăng nữa, hắn cũng không tưởng tượng được thằng cha Lê Thiếu Phong cao to đen hôi đây lại là 1 thằng gay . Nếu mà biết trước cho dù có chết hắn cũng chả thèm xài cái thứ boom tình yêu chó má của tên Tiểu Thần Đèn .

Dù chết hắn cũng muốn là 1 thằng đàn ông, cho dù còn zin đi chăng nữa hắn cũng không muốn 1 thằng gay thích hắn đâu . Cho dù hắn biết hắn là 1 thằng cao to trắng trẻo đẹp trai .

Tự sướng trong lòng là thế nhưng Lâm Quân vẫn không quên chạy bán sống bán chết, nhờ Lê Thiếu Phong mà hình như tốc độ của hắn đã được nâng lên 1 tầm cao mới . Chỉ thấy Lâm Quân hóa thành 1 đạo tàn ảnh, không ngừng du động trong rừng .

Tuy rừng rất nhiều cây và chướng ngại vật nhưng vẫn không ngăn cản được Lâm Quân hắn, bằng bất cứ giá nào cũng phải chạy trốn nên tốc độ nâng cao mãnh liệt, không thèm để các chướng ngại vật vào trong mắt . 1 là vượt qua nó, 2 là phá hủy nó . Làm cho chim chóc thú vật trung khu rừng loạn thành 1 đoàn .

Mặc dù tốc độ của hắn rất cao nhưng mãi vẫn không thoát được cái đuôi bám theo đằng sau, dù sao võ thánh cũng không phải là hạng tầm thường gì . Lê Thiếu Phong không nhanh không chậm bám theo Lâm Quân, tung ra 1 số câu tâm sự về tình yêu, dụ dỗ Lâm Quân quay đầu lại .

_ Quân, theo em về đi, anh cứ chạy như thế không mệt à .

_ Quân, em yêu anh thật mà, có trời đất chứng giám cho tình yêu của em .

_ Quân, anh là tất cả của đời em, tuy em không phải là 1 người con gái hoàn hảo nhưng em hứa suốt đời sẽ nâng chym sửa *** cho anh, à không nâng khăn sửa túi .

_ Quân, em sẽ sinh cho anh 1 đứa con mà, tuy hơi vất nhưng em chịu được, anh đừng lo .

.....

Lê Thiếu Phong tỏ tình tâm sự suốt dọc đường làm Lâm Quân bị phần không thôi. “ Cái *** gọi là nâng chym sữa ***, cái *** gì là không rát, *** mày chứ, bố cóc thèm “. Lâm Quân càng nghĩ càng tức giận, càng ra sức chạy trốn, hắn không muốn thấy thằng gay vô thánh này 1s 1 phút nào nữa. Nếu được chọn hắn thà chọn đập đầu vào dậu hũ chết cho xong chứ không muốn dây dưa với thằng cha này.

Mà hắn càng hối hận trong lòng, chọc 1 cái thằng gay mạnh như thế này làm gì. Nếu thằng này yếu hơn 1 chút thì bảo đảm hắn đã đập thành cặn bã chứ không phải chạt vật như bây giờ. Nhưng hắn lại càng tưởng niệm cái thẻ bài Thiên Long của hắn hơn. Mẹ nó chứ, nếu bây giờ có nó thì gọi được tụi pet ra rồi. Tất cả là tại tên Tiểu Thần Đền, đứng là tại hắn.

Nghĩ thế Lâm Quân bắt đầu lờ tên Tiểu Thần Đền ra chửi rủa, chửi tới 18 đời tổ tông, lời thêm ông cố ông tổ ra chửi. Nhưng hắn hồn nhiên không nghĩ tới nếu hắn không tham ăn, không chơi mất dạy thì làm sao có cái kết cục này được.

Lê Thiếu Phong chạy đằng sau thì phăng phất như đã hết cả kiên nhẫn. Hắn cứ cảm râm tỏ tình mà thằng cha trước mắt không thèm để ý tới hắn. “ Dù sao người ta cũng là 1 cô gái yếu đuối nha, người ta đã yêu người mà người không thèm để ý là sao chứ “. Nghĩ tới đây trong lòng Lê Thiếu Phong mọc lên 1 ý nghĩ độc ác. Là phải hiếp trước tính sau.

Lâm Quân cũng không hề hay biết là Tiểu Thần Đền đã cải tiến loại boom này, hắn có cho thêm 1 chút thuốc gọi là Viagra vào trong. Bởi vì Tiểu Thần Đền nghĩ là chỉ tình yêu thôi thì chưa đủ, còn phải thêm xếp hình nữa. Nếu Lâm Quân bỏ cho Võ thánh nữ thật thì chắc chắn sẽ bị hiếp. Tiểu Thần Đền muốn cho Lâm Quân 1 vui mừng ngạc nhiên, nhưng không hề hay biết là giờ phút này lại hại hắn.

Ý nghĩ trong đầu Lê Thiếu Phong lan tràn thành dục hỏa rất nhanh chóng, hắn thấy Lâm Quân vẫn chạy thì hắn tức giận nói:

_ Quân, nếu anh không dừng lại, em mà tóm được anh em sẽ cho anh biết thế nào gọi là sung sướng.

_ ****, tha cho tao đi mà, mày kiếm gốc cây ấy.

Lâm Quân không kiềm chế được nữa văng tục lại 1 câu.

_ Tốt, anh cứ đợi đó, em sớm sẽ tóm được anh thôi.

Lê Thiếu Phong mặt mày dữ tợn nói.

_ *** thằng biến thái, tóm được rồi nói.

Lâm Quân trong lòng run lên 1 trận, càng ra sức chạy cho nhanh.

Lê Thiếu Phong nghe thế cũng không thèm nói nhảm nữa, vận hết tốc độ đuổi theo. Cái quan trọng là hiếp xong tính nên không thèm giữ sức thuyết phục Lâm Quân tin vào tình yêu gì cả.

2 người 1 đuổi 1 chạy. Tuy Lâm Quân đã tăng tốc độ lên tối đa nhưng sức của hắn vẫn không lại 1 tên vô thánh. Chỉ thấy khoảng cách giữa Lâm Quân và Lê Thiếu Phong càng ngày càng gần, chẳng mấy chốc sẽ thu hẹp lại. Lâm Quân chỉ còn cách Lê Thiếu Phong khoảng 30m.

Trong lòng Lâm Quân thầm hô không ổn nhưng vẫn cố gắng ra sức chạy, tuy biết sắp bị bắt nhưng hắn không muốn như thế. Trong lòng thầm cầu trời khấn phật cho con qua cửa này, con sẽ cúng cho các ngài 1 con heo quay.

Như thông cảm với lời cầu khấn thành cmn tâm của Lâm Quân, phía trước xuất hiện 1 vực sâu không đáy. Lâm Quân theo quán tính dừng lại, nhưng vẫn bị xìa về phía trước. Sau khi ổn định được cơ thể thì chân hắn cách cái đường lao xuống vực chỉ 1 bước chân. Lâm Quân thâm nuốt nước bọt nói:

_ May mắn thật, sém chết.

Ở đằng sau Lê Thiếu Phong thấy Lâm Quân dừng lại thì cũng dừng lại ngay, khi hắn thấy phía trước là 1 vực sâu không đáy thì cực kỳ mừng rỡ nói:

_ Quân, cam chịu đi, em không tin là anh dám nhảy xuống Vạn Cầu Vực.

_ Vạn Cầu Vực?

Lâm Quân nghi ngờ hỏi lại.

_ Đúng chính là Vạn Cầu Vực, vào 100 năm trước nghe nói chỗ này vẫn là 1 vùng đất bằng phẳng. Nhưng một hôm có 2 cường giả đánh nhau đã chém ra 1 cái vực sâu như này. 1 trong 2 người đó được gọi là Cầu Thánh, người đó thua cuộc nên đã rơi xuống đây. Tuy không biết đã chết hay chưa nhưng từ giờ phút đó không thấy ông ta đi lại trên giang hồ nữa. Tại sao tên nó gọi là Vạn Cầu Vực, bởi vì 1 là tỏ lòng tôn kính vị tiền bối đã chết kia, còn 2 là khi trời tối dưới này truyền ra từng tiếng chó sủa ai oán nặng nề nghe sồn tọc gáy. Nếu nghe kĩ thì gần như có vạn con chó cùng sủa nên nó mới có cái tên này.

Lê Thiếu Phong mặt mày sùng kính giải thích cho Lâm Quân. Tuy hắn là 1 tên biến thái nhưng đối với những cường giả có thể làm đến mức này thì cực kỳ thành kính. Nếu là hắn thì không có khả năng chém ra cái vực như cái này.

_ Cầu Thánh, cái tên thật lạ lùng.

Lâm Quân lắc đầu cảm khái, không ngờ ở chỗ này còn có 1 người lấy tên là cầu .

_ Ủ, thôi nói thế đủ rồi, giờ mình làm chuyện chính đi .

Lê Thiếu Phong cười dâm nói .

_ What the chuyện chính ?

Lâm Quân rung mình 1 cái, mãi lo cảm khái hần quên mất có 1 thằng biến thái ở chỗ này .

_ Anh biết rồi còn hỏi, chúng ta gây giống nhé .

Lê Thiếu Phong mặt mày ngái ngái nói .

_ Không, không, tha cho ta đi mà .

Lâm Quân xua tay, lắc đầu ngầy ngậy nói .

_ Sao tha cho anh được, em yêu anh mà Quân, yên tâm, em sẽ chăm sóc con của chúng ta, anh yên tâm .

Lê Thiếu Phong ngái ngừng nói, không ngừng cời y phục ra ngoài .

Chẳng mấy chốc mà hần đã thoát y hết, mặc mỗi cái khố . Xem thân hình vạm vỡ to cao của hần thì chắc không ai nghĩ hần là 1 tên gay . So với Lâm Quân thì còn hơn nhiều lắm . Nếu Lê Thiếu Phong là 1 tên đàn ông đích thực thì chắc chắn sẽ làm sao xuyên biết bao nhiêu con tim thiếu nữ, mặt mũi góc cạnh điển trai phối hợp với 1 cơ thể hoàn mỹ . Nhưng cái tiếc ở đây là Lê Thiếu Phong là 1 tên đàn ông thích đực, đã thế hần còn thích Lâm Quân nữa chứ .

Lâm Quân cổ họng nhòn nhòn khi nghĩ tới cái cảnh 1 thằng to như con gấu đen hấp diêm hần, hần không muốn như thế 1 chút nào . Nhưng bây giờ chỉ còn có 1 cách thì phải . Lâm Quân nhìn ra sau lưng rồi suy tư trong chốc lát . Cái vực này hần là rất cao, không biết hần nhảy xuống còn toàn mạng không nữa .

Lê Thiếu Phong thấy Lâm Quân đang suy tư thì cười nói :

_ Yên tâm đi anh, em sẽ nhẹ tay mà .

Nói rồi hần làm động tác như muốn xé rách luôn cái khố của hần . Khi nhìn tới đây thì Lâm Quân quyết định rồi, cho dù có chết cũng phải là 1 thằng đàn ông, hần không muốn a** mình nở hoa 1 chút nào .

Nghĩ thế hần gieo mình xuống vực, nhưng trước khi đi vẫn không quên nói :

_ Thằng biến thái chết tiệt, giao hợp mẫu thân mày, bố mà còn sống bố thế sẽ treo mày lên cái cây, kêu 1 đám ăn mày vào hiếp, *** .

Lê Thiếu Phong thấy thế thì im lặng trong 2s, nhưng khi nghe Lâm Quân nói lời độc địa thì chợt đỏ bừng mặt nói :

_ Anh, em đợi anh, nhớ là kiếm ăn mày cao to 1 chút nhá, người ta còn zin đó .

Phụt .

Lâm Quân phun 1 vòi máu rồi rơi thẳng xuống vực .

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 78: Con Chó Nhỏ Chết Tiệt, Bố Sẽ Cho Mày Biết Thế Nào Gọi Là Cây Tơ 7 Món

Lâm Quân lao thẳng xuống vực, trước mắt chỉ là 1 màu trắng xóa của mây . Từng tiếng gió gào thét vun vút qua bên tai hần . Tuy hơi choáng váng nhưng Lâm Quân vẫn cố gắng móc ra 1 cái thuyền bom hơi . Cái này lúc trước hần đã đổi ở chỗ Tiểu Thần Đèn, hần định bụng nếu có dịp đi chơi hồ hay sông gì đó sẽ lôi ra xài . Không ngờ là lại có tác dụng ngay lúc này .

Hắn chỉ kịp nằm lên chiếc thuyền đó thì mất đi tri giác, hắn đã quá mệt mỏi rồi . Trong lòng hắn chỉ thầm khẩn cầu là sẽ không chết .

Chiếc thuyền bom hơi lao thẳng xuống dưới vực, tuy nhờ sức cản của không khí đã giảm bớt 1 ít tốc độ nhưng chiếc thuyền vẫn lao rất nhanh chóng . Chẳng mấy chốc đã rơi xuống tới đáy vực .

.....

Dưới đáy Vạn Cầu Vực,

Tiểu Cầu là 1 con chó con mới sinh ra được mấy ngày . Nó sinh ra nhưng mẹ nó vì kiệt sức đã quy tiên . Nó chưa được uống 1 ngụm sữa nào của mẹ nó thì đã phải chạy ra ngoài tìm cách mưu sinh .

Mấy ngày nay nó chỉ kiếm được 1 ít cỏ và nước suối nên rất vất vả, đói rồi cả 4 chân . Bây giờ nó chỉ mong muốn tìm được 1 ít thịt để ăn cho đã cái miệng . Khi đang lê lét cái thân xác mệt mỏi của nó thì nó chợt nhìn thấy 1 thân xác người đầy máu nằm trên mặt đất .

Con người .

Nó reo lên vui mừng rồi chạy tới, hiếu kỳ quan sát . Chỉ thấy đây xác thực là 1 con người, nhưng giờ phút này thì người toàn máu là máu, trên người vết thương chằng chịt .

Hắn đây là 1 xác chết .

Tiểu Cầu vui mừng reo lên, nó tuy sinh ra chưa bao lâu nhưng cực kỳ thông minh . Nó tuy không ăn xác chết nhưng con người thì sẽ thường mang theo 1 ít đồ ăn nên nó vội vàng lao tới kiểm tra .

Tuy nó còn nhỏ nhưng xét cho cùng chó cũng là 1 loài ma thú cấp bậc khá cao, con mẹ có thể truyền những tri thức đã biết cho con con . Trước khi mẹ nó mất cũng đã truyền 1 ít thông tin cho nó nên nó mới biết được những điều này .

Tiểu Cầu lao vào kiểm tra khắp người Lâm Quân, nhưng nó chẳng thấy cái quái gì gọi là đồ ăn, trên người tên đang nằm đây chẳng có cái quái gì cả . Chỉ có 1 cái hộp nhìn lạ lạ để trong túi, trong đó thì có vài cái ống tròn tròn dài dài, hình như là không ăn được . Tiểu Cầu tức giận nên vứt cái thứ đó qua 1 bên . Sau đó nó còn phát hiện tay Lâm Quân đeo 1 cái nhẫn, hình như đây là nhẫn trừ vật mà trong thông tin mẹ nó truyền cho nó thì phải .

Nó biết cái nhẫn này có thể chứa được đồ . Nhưng rất tiếc là chỉ có chủ nhân của cái nhẫn mới có thể lấy đồ ra ngoài được .

Nghĩ thế nó muốn đánh thức cái con người này dậy, sau khi nó leo lên người Lâm Quân kiểm tra thì cảm giác tên này vẫn còn sống, mặc dù hơi thở đã rất yếu . Nó biết là tên này chắc hẳn phải rất mạnh, bởi vì té từ trên đó xuống chưa có chết . Nếu đánh thức được tên này chắc hẳn tên này sẽ cho nó đồ ăn .

_ Gâu gâu gâu .

_ Gấu gấu gâu gâu .

_ Gâu gâu ăng ăng ăng .

.....

Nó sủa càng lúc càng to nhưng phảng phất tên trước mặt như 1 xác chết, kêu thế quái nào cũng không dậy được . Chán nản, nó ngồi im tại chỗ thầm nghĩ cách .

Sau cùng nó mới nghĩ ra 1 cách táo bạo là cắn . Nó chẳng có cái cách nào khả thi ngoài cách này hết, nó biết khi con người đau chắc hẳn sẽ tỉnh lại .

Nghĩ thế nó bắt đầu leo lên người Lâm Quân cắn phập 1 phát vào chân . Nhưng khi cắn xong nó có cảm giác ê ẩm cả hàm răng .

Dù sao Lâm Quân cũng là 1 thằng trâu bò chăm chỉ tập luyện võ công của Thiếu Lâm phái, mà võ công của phái này nổi danh là mình đồng da sắt nên thân thể của Lâm Quân cực kỳ rắn chắc . Chưa nói đến độ có thể kim cương bất hoại được hay không nhưng 1 con chó nhỏ chưa phát dục chắc chắn không thể nào cắn rách được da hắn .

Tiểu Cầu càng cắn càng buồn bực, nó cắn bao nhiêu cái rồi nhưng đổi lại chỉ là 1 hàm răng đau ê ẩm chứ trên người tên nhóc này chẳng có vết thương nào cả, cùng lắm chỉ là 1 dấu răng chó mờ mờ .

Khi đã cắn được vài chục phát thì nó bắt đầu thông minh hơn hẳn, chỉ kiểm chỗ nào có vẻ mềm mềm mà cắn . Không thèm cắn vào chỗ nào nhìn có vẻ cứng nữa . Nhưng cho dù là vậy nó cũng không đánh thức được Lâm Quân .

Sau cùng, khi đã cắn hết toàn thân mà tên trước mặt vẫn không tỉnh . Nó cảm giác điên tiết lắm rồi, nhưng không có cách nào nữa . Nó chán nản ngồi xuống, tập trung quan sát xem có chỗ nào chưa cắn không .

Khi xem tới giữa 2 chân của Lâm Quân thì mắt nó chợt sáng lên . “ Hình như chỗ đó chưa cắn thì phải “ . Nó vui mừng chạy tới xem xét . Chỉ thấy đây là

1 cây trụ hình tròn kỳ quái, có vẻ là 1 khúc thịt thừa mọc ra từ giữa 2 chân . Cây trụ ở giữa 2 quả tròn tròn nhìn giống như trứng của 1 loài chim nào đó . Xung quanh còn có 1 đồng những sợi màu đen .

_ Thật kỳ lạ, ta nhớ mẹ ta nói con người có 2 chân thôi mà, lúc nào có thêm cái chân thứ 3 xấu xí thế này .

Tiểu Cầu không cần ngay mà lâm vào trầm tư suy nghĩ, nó nhớ lại những lời mẹ nó dạy trước lúc đi xa thì thầm nghĩ hoặc .

Chợt 1 tia sáng sáng lên trong óc nó, nó nhớ mẹ nó đã từng nói 1 câu :

_ Trên đời có những người không giống người bình thường, họ bị 1 căn bệnh hiểm nghèo gì đó nên con phải thành tâm đối đãi, không được kỳ thị họ, nhớ lấy lời mẹ nhé con trai .

_ “ Chắc hẳn tên này bị bệnh rồi, thật tội nghiệp “

Nghĩ tới đây Tiểu Cầu cảm thấy đáng thương cho nhân loại nằm trước mặt này . Chắc hẳn tên này bị kỳ thị nên mới bị đuổi giết, chắc là không ai thương hẳn . “ Haiz thật tội nghiệp quá đi mà, 2 chân là đủ rồi, làm gì cần cái chân xấu xí này nhỉ, thôi ta giúp người nhỏ đi nhé, nhân loại đáng thương, ai biết ta đây là 1 con chó tốt chứ “ .

Tiểu Cầu dương dương tự đắc thầm nghĩ, nó không biết là nếu bây giờ Lâm Quân mà biết nó nghĩ cái gì thì chắc chắn sẽ không nói 2 lời . Trục tiếp 1 tát đập chết nó, sau đó sẽ làm cây to 7 món .

Đùa à, cái này là cái dụng cụ gây giống đấy .

Nhưng tiếc là bây giờ Lâm Quân đang bất tỉnh nhân sự, chỉ còn cách chịu đựng sự tàn nhẫn của con chó con độc ác này .

Tiểu Cầu vận 12 thành công lực vào răng, lao thẳng tới phía trước, hàm răng trắng bóc mở ra, phấp phấp vào cái thứ xấu xí giữa 2 chân Lâm Quân . Nó cảm giác là cái này tuy không cứng như những chỗ khác nhưng cũng có thể gọi là hơi cứng, hàm răng nó chỉ tiến được vào khoảng 1mm chứ không cắn sâu hơn được nữa .

_ Ngaooooooooooooooooooooo .

1 tiếng gào vang trời rung lên, chấn động cả màn nhĩ của Tiểu Cầu . “ Con người tỉnh rồi, thật may mắn “ .

Thật ra hẳn đã tỉnh lại từ rất lâu rồi, nhưng vì quá mệt mỏi nên hẳn muốn nằm ngủ 1 giấc, không thèm dậy làm gì hết . Tuy hẳn biết là có 1 con chó con đang cắn hẳn, nhưng vì cái con này cắn như muỗi đốt nên cũng không thèm để ý, quyết tâm nằm ngủ cho bằng được .

Nhưng ông trời dường như đang trêu chọc hẳn thì phải, không biết lão già chết tiết đó làm cái quái gì mà con chó con này lại tấn công vào tiểu huynh đệ đáng thương của hẳn .

Giờ phút này tiểu huynh đệ tuy không bị rút ra tại chỗ, nhưng đang bị sưng lên thành 1 cục to tướng, xung quanh tiểu huynh đệ toàn máu là máu .

Lâm Quân bất chấp tất cả, vận dụng chiêu thức chữa trị của phái Nga My đánh vào tiểu huynh đệ . Chỉ thấy từng tia sinh mệnh lực được truyền vào tiểu huynh đệ . Chẳng mấy chốc mà tiểu huynh đệ đã lành lại . Hẳn cảm giác từ tiểu huynh đệ truyền tới cảm giác thoải mái thì biết là đã không có việc gì .

Lợi dụng thời cơ này, Lâm Quân cũng chữa thương cho chính mình . Sau khi tốt rồi thì ngồi xuống tại chỗ hồi phục nguyên khí .

Tiểu Cầu thấy Lâm Quân tỉnh dậy thì cực kỳ vui mừng, nó ngồi im bên cạnh hẳn đợi hẳn chữa thương . “ Ta đã làm 1 việc tốt nên chắc chắn thằng cha này sẽ tạ ơn ta, hắc, cứ đưa anh 1 đồng đồ ăn là được rồi “ Tiểu Cầu ngồi tướng tượng tự sướng chờ Lâm Quân chữa xong mà nó không hề biết được rằng chắc chắn việc đầu tiên sau khi Lâm Quân chữa thương xong là làm thịt nó .

.....

1 tiếng sau, Lâm Quân cảm giác được cơ thể đã hồi phục phần nào thì vội vàng mở mắt ra . Sở dĩ hẳn phí công như thế bởi vì hẳn rất muốn lột da con chó nhỏ này, dám cắn cái đó của hẳn . Tuy Lâm Quân thấy nó vẫn chưa đi thì hơi chút nghĩ hoặc nhưng hẳn vẫn nở 1 nụ cười lạnh lùng nói :

_ Con chó nhỏ, người tốt, tốt lắm .

2 chữ tốt vang lên làm cho Tiểu Cầu tưởng mình được khen nên lắc lư cái đuôi tỏ vẻ đáng yêu . Nhưng khi nó thấy được nụ cười của Lâm Quân thì cảm giác có nguy hiểm . Cái cảm giác này đã cứu thoát nó biết bao nhiêu lần nên chắc chắn nó không thể nào nhầm được . Tiểu Cầu vội vàng quên luôn cả thức ăn thức uống chi đó, ra sức cong đất bỏ chạy .

Y như rằng, từ phía sau nó vang lên tiếng gào thét của Lâm Quân :

_ Con chó nhỏ chết tiết, bố sẽ cho mày biết thế nào gọi là cây to 7 món .

Chương 79: Gâuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuu, Các Con Ta Sẽ Trả Thù

1 người 1 chó rượt nhau hơn 1 ngày trời nhưng không ai làm gì được ai . Lâm Quân cũng chả hiểu tại sao cái con chó nhìn nhỏ nhỏ như thế này lại chạy nhanh như thế, cho dù làm cái gì hần cũng không tóm được nó .

Sau cùng, khi trời đã tối thì Lâm Quân bắt đầu cảm thấy mệt mỏi, hần chịu thua ngồi xuống nhĩ ngoi . Còn con chó chết tiệt kia thì đang uể oải nằm ở xa xa, đôi mắt trêu ngươi nhìn Lâm Quân .

Tuy hận tới ngửa răng nhưng Lâm Quân cũng đành chịu thua, đành lấy đồ ăn từ hần trữ vật ra ăn uống lấy sức . Chỉ thấy hần móc 1 cái bếp gas và 1 cái nồi lẩu ra ngoài . Sau khi đã nấu sôi nước thì hần bắt đầu lấy cơ man nào là cá, thịt bò, rau, nấm cho vào nồi .

Chỉ vài phút sau nồi lẩu đã chín tới, mùi hương của thịt bò và rau hòa quyện vào nhau, bay ra thơm phức . Lâm Quân thâm nuốt nước bọt cái “ ực “ rồi bắt đầu lấy chén ra ăn, hần cũng không quên lấy 1 gói mìliket bỏ vào nồi .

Lâm Quân gấp 1 đĩa đưa lên miệng, nhưng chưa kịp ăn thì con chó nhỏ đã lò dò bước tới, mỗi bước đi là 1 bước chạy nước miếng . Chỉ thấy con chó quên cả chuyển bị Lâm Quân rượt, đôi mắt nhìn chăm chăm nồi lẩu, cái mũi hít hà từng đợt . Nó đưa mắt lên nhìn Lâm Quân, 1 đôi mắt ân ận nước như muốn nói :

_ Cho ta ăn với .

Lâm Quân thấy thế thì cảm giác tội tội . Hần nhớ lại con chó hần đã từng nuôi ở kiếp trước . Mỗi lần nó xin hần cho ăn cũng đều giống như con chó này . Lâm Quân đành cười khổ nói :

_ Thôi được rồi, lại ăn với ta đi .

Đoạn hần gấp 1 miếng thịt bò vớt cho con chó .

Con chó không thèm đề phòng chút nào mà lao thẳng lên đón miếng thịt . Nó nuốt 1 phát là đã hết, ăn xong nó lại nhìn Lâm Quân 1 lần nữa .

Lâm Quân đành cười khổ gấp cho nó tiếp . Dù gì con chó này cũng tội quá nên hần không chấp được, cái đó của hần cũng chưa rút nên thôi đành cho qua vậy .

Trời trăng gió mát, 1 người 1 chó ngồi cắm đầu ăn uống, phảng phất như đã quên cái mối thù không đội trời chung lúc này . Nhưng khi đã ăn được 1 nửa thì chợt có 1 tiếng động vang lên .

_ Hừ hừ, cho ta ăn với .

Lâm Quân nghe tiếng quay người lại, nhưng không thấy ma nào, hần tưởng mình nghe nhầm nên tiếp tục ngồi ăn .

_ Hừ, cho ăn với .

Lại 1 tiếng nói nữa vang lên, lần này thì Lâm Quân nghe rõ hơn, hần quay lại nhưng vẫn không thấy có ai .

Hần lạnh lùng lên tiếng :

_ Thần thánh phương nào, ra mặt đi, đừng hù con nít thế .

_ Cho ăn với .

1 tiếng nói tiếp tục vang lên, càng ngày càng to .

_ Đi ra đây anh cho ăn .

Lâm Quân vừa nói vừa cảnh giới nhìn xung quanh, hần không sợ trời, không sợ đất, nhưng còn lại cái gì cũng sợ . Nhất là ma . Lúc 5 tuổi hần đã bị ba hần dọa ma tới quần ra dài nên từ đó bị ám ảnh, hần sợ sẽ không làm chủ được bản thân mất .

Hần vừa nói xong thì 1 thân ảnh xuất hiện trong tầm mắt . Chỉ thấy trên người là 1 bộ đồ màu trắng nhưng sắp chuyển sang đen, mái tóc dài rũ rượi che hết cả khuôn mặt . Chỉ để lại 2 đôi mắt sáng như sao . Tên này không đi mà bò trên mặt đất, từng bước tiến tới trước, trong miệng còn không ngừng kêu “ thịt bò “ “ thịt bò “ .

May quá, là con người .

Lâm Quân thâm hô trong lòng rồi tiến tới nói :

_ Ta còn dư 1 chút, ngươi cứ ăn đi .

Người đó không nói không rằng tiến tới nòi lấu húp sùm sụp, chỉ 1 lát là nòi lấu đã hết sạch . Sau khi húp xong hần mới quay lại nói :

_ Cảm ơn nhóc con, lấu lấu rồi ta chưa được ăn cái gì ngon như này .

_ Không có chi, tại sao ngươi lại ở chỗ này ?

Lâm Quân thắc mắc hỏi, lúc hần rượt đuôi Tiểu Cầu thì chả thấy được con vật gì dưới này, cho dù là chim chóc côn trùng cũng không có . Hần không khỏi thắc mắc làm sao 1 con người lại ở trong này .

Người đó không nói không rằng mà quay sang nhìn Tiểu Cầu :

_ Con chó nhỏ, không ngờ ngươi lại nhanh như thế, ta cứ tưởng có thịt chó ăn chứ, chẹp chẹp .

Người đó đưa ánh mắt đe dọa nhìn Tiểu Cầu, trong miệng còn không ngừng nuốt nước miếng chẹp chẹp .

Tiểu Cầu nghe thế run lên 1 trận, người này lần trước nó đã gặp, lần đó nó phải chạy trốn chết mới thoát được . Không nghĩ tới bây giờ lại gặp ở đây .

_ Chẹp chẹp, ngươi phải cảm ơn ta chứ, lần trước mẹ ngươi vì có bầu nên ta tha cho, bây giờ đẻ ra ngươi rồi thì ngươi phải đền ơn ta chứ nhỉ .

Người đó nói tiếp, giống như hần tha cho mẹ Tiểu Cầu là 1 đại ân không bằng .

Tiểu Cầu nghe thế càng run lên mạnh mẽ, sau cùng nó trốn sau lưng Lâm Quân . Nó bây giờ không tin ai được nhưng nó có cảm giác Lâm Quân tốt hơn cái tên đó nên đành làm vậy . Bởi vì lúc chiều chạy quá nhiều nên nó còn chưa kịp hồi sức, bây giờ làm sao mà thoát khỏi thằng cha này được .

Thấy Tiểu Cầu trốn sau Lâm Quân, người đó mới nói :

_ Tên nhóc con, vì ngươi đã cho ta ăn nên ta không làm khó dễ ngươi, biết điều thì để con chó đó lại rồi đi đi .

_ Hử, tại sao ngươi muốn nó .

Lâm Quân hừ lạnh 1 tiếng, hần ghét nhất người nào dám ăn thịt chó .

_ Ăn chứ làm gì ? Ngươi không muốn chết thì phải ăn thôi, ở dưới đây làm gì có gì khác ngoài nó chứ . Nó là chó đực nên thay vì chết, thì chết trong bụng ta cho rồi .

_ Ngươi không thấy nó tội nghiệp à ?

_ Không, ta không tội nghiệp à ? Ta đã ở dưới này biết bao nhiêu năm rồi, ta đã ăn biết bao nhiêu con chó, ngươi biết không ?

_ Không ?

_ Ta đã ăn hết hơn 1 vạn con .

Người đó nói ra 1 câu, nhưng lúc này mặt hần đã đỏ bừng .

_ Gì ? Phải không đó .

Lâm Quân nghe thế run lên 1 trận, hần cực ghét người nào ăn thịt chó, huống chi người này ăn cả 1 vạn con .

_ Đúng, đúng thế, ngươi biết chó ở đâu ra không ?

_ Không ?

_ Chính là của ta nuôi, ta coi chúng nó như con mình, nhưng tại sao trời xanh phải bắt ta ăn chứ . Ngươi nói ta giả nhân giả nghĩa phải không ?

Người đó nói nhưng nước mắt đã trào ra, hiện lên 1 nét bi thương và hồi tưởng .

_ Không, hần là có lý do, ngươi nói đi .

Lâm Quân nghiêm túc nói, không hiểu tại sao hần có cảm giác như người trước mắt này đau thương là thật, không có vẻ gì là giả cả .

_ Ngươi nói xem, ta coi bọn chúng như con mình, bọn chúng cũng coi ta như cha của bọn chúng . Chỉ vì muốn ta sống nên bọn chúng mới hy sinh thân mình, nếu ta không ăn thì bọn chúng sẽ tự sát và đưa thân mình cho ta bắt ta phải ăn . Có phải ta độc ác quá không ? ngay cả con mình ta cũng ăn .

Người đó nói rồi hét lên từng hồi, trong tiếng hét kèm theo sự hối hận và đau thương .

_ Người không hiểu cảm giác đó đâu, ta phải ăn, ta phải vì bọn chúng báo thù . Ta phải giết kẻ đã đưa ta vào tình cảnh này . Ta phải ăn chính con mình để báo thù .

Người đó phảng phất như lâu ngày không có ai chia sẻ phát tiết nên nói rất nhiều .

_ Người nói xem, ta làm đúng hay sai ?

Chợt người đó quay sang hỏi Lâm Quân .

Lâm Quân không biết phải nói sao, nhưng với cái đôi mắt có vẻ muốn giết người thì hẳn đành trả lời :

_ Không đúng cũng chả sai .

_ Người giải thích đi .

Người đó thấy có vẻ thú vị với câu trả lời của Lâm Quân nên hỏi tiếp .

_ Nếu đứng trên góc độ của người thì việc người làm là sai . Nhưng nếu đứng trên góc độ của bọn chúng thì người đã làm đúng, bởi vì người chính là hy vọng duy nhất . Những truyền trên đời làm gì có đúng sai hoàn toàn, chỉ cần người không tự thẹn với lòng mình là được . Nếu người cảm thấy sai, thì hãy cố gắng hoàn thành ước nguyện của bọn chúng .

Lâm Quân phun ra 1 câu mà chả biết là đúng hay sai, cái câu này hình như hắn đã đọc ở đâu, thêm chút mắm muối rồi nói như đúng rồi thôi .

Không ngờ người đó nghe xong thì nói :

_ Đúng, người nói đúng, làm gì có đúng sai hoàn toàn, chỉ do bản tâm của mỗi người mà thôi . Các con của ta, ta hứa sẽ diệt trừ tên chó chết kia trả thù cho các con, đợi ta nhé .

Người đó giống như đã tháo gỡ được tâm kết trong lòng mình, đứng lên tỏa ra khí thế cực kỳ mạnh mẽ . Tuy đôi mắt của hắn đã hết nước nhưng lại chảy ra 2 giọt máu . Lúc này nhìn thì thấy cực kỳ yêu dị .

_ Gâuuuuuuuuuuuuuuuuuuu, các con ta sẽ trả thù .

Hắn sửa lên 1 tiếng dài cực kỳ giống loài chó .

Đoạn hắn quay sang Lâm Quân chấp tay vái 1 cái rồi nói :

_ Cảm ơn vì những lời của người .

_ Ách, không có chi, không có chi .

Lâm Quân thầm đồ mồ hôi lạnh trong lòng, may mà lúc nãy hắn nói không sai, nếu không thì một với tên này đây . Từ khí thế thẳng cha này tỏa ra thì hẳn biết tên này còn mạnh hơn Lê Thiếu Phong nhiều lắm .

_ Ách, mà ngài là ai thế .

Lâm Quân thắc mắc hỏi, hắn nghi ngờ cái tên này là tên Cầu Thánh mà Lê Thiếu Phong nói lúc trước .

Người đó nghe thế thì nói :

_ Tên ta là gì thì ta đã quên mất rồi, chỉ nhớ 100 năm trước người đòi gọi ta là Cầu Thánh

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 80: Tình Đầu Không Phai

1 tuần sau,

_ Ông anh, chơi tẹt ga đi .

Lâm Quân nhấp 1 ngụm bia rồi quay qua Cầu Thánh nói .

_Ồ, anh nói này, ...cái nước này của chú giống nước .....nước ...đái mèo phết nhĩ, mà uống nó cũng ngon. .... ngon, ...anh uống hời. ....hời... thấy .....thật sảng cmn khoái .

Cầu Thánh ú ớ đáp, tay cầm 1 ly bia cho vào miệng .

_ Còn phải nói, cái này gọi là bia, hàng mới đây có em có thôi, em thấy ông anh hợp lắm mới lấy ra đó .

Lâm Quân cười cười nói .

_ Hắc, thằng em, ... Chú được lắm, chú đã coi anh là .....anh thì .....thì .....chú có gì anh mày sẽ giúp.....cạn.....cạn.....cạn .

Cầu Thánh cười nói rồi tiếp tục uống, hẳn cảm giác uống cái gọi là bia này thật sảng khoái, uống xong đầu óc phê phê tê tê .

_ Ông anh nói quá, chúng ta cạn cmn đi .

Lâm Quân có chút lảng lảng nói, đoạn hẳn quay sang Tiểu Cầu :

_ Ngươi lại đây uống chút đi .

Tiểu Cầu vội vàng chạy tới, 2 chân trước vọt lên ly bia đổ xuống đất, sau đó bắt đầu liếm nước .

.....

2 người 1 chó hứng trí bùng bùng vừa uống vừa chém gió, chẳng mấy chốc khi bia đã ngấm vào người thì đều nằm vật ra đất mà ngủ . Chi truyền ra từng tiếng “khò “ “khò “, “khệt “, “khệt “ . Riêng Lâm Quân thì từ lượng cũng khá cao, và vì những tiếng ngáy khò nghe này nên không tài nào ngủ được .

Đã 7 ngày rồi, 2 người 1 chó sống với nhau cực kỳ thoải mái . Vì trong người Lâm Quân có rất nhiều đồ ăn và thức uống nên cả bọn cả ngày đều ăn chơi chè chén, chém gió trên trời dưới đất, không biết chán là cái quái gì . 2 người 1 chó thật hợp ý nhau, chỉ thiếu chút nữa là quỳ xuống kết bái kim lan như 3 anh em Lưu Bị .

Qua những gì mà Lâm Quân moi ra được từ miệng Cầu Thánh gần đây thì hẳn mới hiểu ra được tiền căn hậu quả .

Thì ra Cầu Thánh lúc trước cũng là người Việt Quốc, vì tranh đấu với Long Thánh của Tung Quốc nên đã bị rơi xuống dưới này . Còn vì sao mà hẳn không leo lên thì bởi vì tên Long Thánh chó má kia đã sử dụng 1 cái trận pháp trọng lực .

Đáng thương cho Cầu Thánh, lúc trước hẳn có gần 1 vạn con chó nhưng đã bị hẳn ăn thịt hết . Nếu không phải 1 tuần trước Lâm Quân rơi xuống đây thì chắc bây giờ Cầu Thánh chỉ ăn xong Tiểu Cầu là hết sạch thức ăn . Tiếp đó chắc hẳn sẽ cũng lên bàn thờ ngồi ngắm gà . Nhưng may mắn là Lâm Quân mang rất nhiều thức ăn nên Cầu Thánh không phải đi chết .

Lâm Quân cũng không phải muốn ở dưới này nhưng rất tiếc là hẳn không có cách nào, mặc dù nhờ Sky Walk nhưng muốn đi lên cũng là điều không thể . Mặc dù Sky Walk có thể giúp hẳn nhảy lên rất cao nhưng rất tiếc là chỉ lên được vài m, tới đó thì trọng lực lại kéo hẳn xuống dưới đất .

Còn về phần trận pháp thì Lâm Quân cũng có hiểu biết được 1 2 . Nói chung đây là cái đặc sản của bọn Tung Quốc . Trận pháp được biết là nhờ vào bố trí hay sắp xếp các vật theo 1 thứ tự nhất định mà sinh ra tác dụng . Thường thì dựa vào Bát Quái Ngũ Hành Âm Dương mà bày trận hay có thể dùng con người, hoặc là đồ vật . Ngay cả Lâm Quân hẳn cũng học được La Hán Trận hay Bát Quái Trận từ thế giới TLBB .

Trận Pháp trọng lực thì Lâm Quân không biết tên Long Thánh kia dùng cái gì tạo thành nhưng nghe Cầu Thánh nói thì tên Long Thánh phải trả giá rất lớn mới tạo được cái trận này . Còn về phần tác dụng của nó thì qua thực tế Lâm Quân cũng đã rất tường tận . Mỗi khi hẳn nhảy lên được tầm 10m là trọng lực lại tăng gấp đôi . Cứ lên 10m thì tăng 1 lần nữa . Mà cái Vạn Cầu Vực này thì chắc bèo lắm cũng sâu gần 1000m, hẳn muốn đi lên thì cũng là việc lực bất tòng tâm .

Đã thế cái trận này làm mất tác dụng của truyền âm phù, nên hẳn không thể nào báo cho bọn Thiên Vũ, Đặng Tùng tới giúp đỡ được . Vì quá buồn bực nên Lâm Quân mới kéo theo tên Cầu Thánh và con chó nhỏ kia nhậu nhẹt cho đỡ tức .

.....

Đang xuất thần suy tư thì Lâm Quân chợt cảm giác mắc wc, cũng phải thôi uống nhiều bia thế cơ mà . Lâm Quân vội vàng vọt dậy, chui vào 1 cái bụi rậm, kéo quần xuống chuẩn bị xả tại chỗ .

_ Không có gì thoải mái bằng đi đại kịp thời .

Lâm Quân vừa thì thầm vừa đi đại, đang thoải cmn mái thì chợt hẳn nghe trên trời có tiếng hét của 1 ai đó . Kèm theo đó là thân ảnh đang làm superman bay thẳng xuống .

.....

Hồ Kim Linh cảm giác hôm nay nàng có vẻ cực kỳ xui xẻo . Đang yên đang lành tự dưng nàng lại trượt chân rớt xuống cái vực vớ vẩn này . Mà cũng phải kể tới cái chuyện vì lúc này uống quá nhiều nước nên nàng mắc wc . Lê dĩ nhiên là phải kiếm cái chỗ giải quyết rồi . Nhưng vì quá vội vàng lên nàng bay thẳng xuống đây .

Nàng vừa bay vừa hét lớn, trong lòng chỉ mong sao có thể sống sót qua khỏi cái tai nạn khôn khiếp này . Nàng vừa bay vừa cầu trời khẩn phật . Tuy nàng cũng sử dụng 1 ít thủ đoạn giảm tốc độ nhưng mà tốc độ vẫn cứ nhanh như cũ . Sắp tới gần mặt đất thì nàng chợt nhìn thấy 1 cảnh thô bỉ cực kỳ .

Chỉ thấy dưới móng nàng là 1 thằng nhóc vừa mới đi wc xong, đang vẩy vẩy cái của nợ của hần . Nhưng bất chấp tất cả, nàng hét lên :

_ Cứu ta với .

Lâm Quân thì đang thắc mắc, nhưng khi nghe giọng nói và 1 thân ảnh xuất hiện trong tầm mắt thì vội vàng phi về phía Kim Linh đang rơi xuống, hần dang rộng tay, 2 chân hơi khụy xuống để chuẩn bị đỡ . Dù sao hần không thể nào thấy chết không cứu được .

_ Âm .

Tuy canh rất chuẩn nhưng có vẻ vì trời tối quá nên mục tiêu hơi bị trật . Kim Linh rơi xuống, đưa cái móng xinh đẹp đập thẳng vào mặt Lâm Quân . Hần chỉ cảm giác nổ đom đóm mắt và trời đất như tối sầm . Trong đầu đầu từng trận như búa bổ, nếu không phải hần thường xuyên rèn luyện chắc cái cổ cũng gãy cmnl . Lâm Quân úp mặt xuống đất, còn Kim Linh thì ngồi ngay trên đầu hần .

Chưa kịp làm gì thì Lâm Quân có cảm giác từng trận nước ảm áp truyền vào miệng hần, nói sao nhỉ . Có vẻ ngái ngái, khai khai, hơi hôi hơi nữa . Chợt Lâm Quân rùng mình 1 phát . Ném Kim Linh ra ngoài, vội vàng đứng bật dậy .

Bất chấp cái đầu đang đau và con mắt còn nổ đom đóm, hần vội vàng nhỏ 1 đồng nước bọt ra ngoài . Nhỏ đi nhỏ lại nhưng cái vị mặn trong miệng không có gì là bớt đi . Sau cùng có vẻ đỡ đỡ được 1 chút, hần quay sang kẻ chủ mưu quái lớn :

_ Đồ khôn khiếp, ông mày cứu mày mà chơi tao ..... ách .

Chưa nói hết câu thì Lâm Quân chợt dừng lại, đại mặt ra nhìn . Bởi vì người trước mặt rất quen, nói đúng hơn là hần đã từng quen biết . Nhưng là ở kiếp trước của hần .

Trong ký ức Lâm Quân hiện lên thân ảnh 1 người con gái, tuy không tính là xinh đẹp nhưng cũng khá xuất sắc . Thân ảnh đẹp động lòng người, khuôn mặt trắng bóc, lúc cười có 2 cái lúm đồng tiền . Đôi mắt cận đeo kính nhìn rất trí thức . Người con gái đó dạy Lâm Quân rất nhiều thứ, giống như là 1 người chị . Đó chính là mối tình đầu của hần, nhưng 1 phút sai lầm hần đã mất đi tất cả .

Lâm Quân đang suy nghĩ về hồi ức đau khổ của mình . Đôi mắt hần nhìn Kim Linh tràn ngập áy náy và yêu thương, miệng như muốn nói gì đó nhưng lại không nói nên lời . Sau cùng, như hạ quyết tâm, hần tiến lên trước, nhẹ nhàng hỏi :

_ Cô có sao không ? có đau không ? ở đây tôi có thuốc này .

Kim Linh lắc đầu ngày ngày, nàng hối hận muốn chết . Tại sao lại không kiềm chế được chứ, hần cứu ta mà ta đi wc ngay cái miệng của hần . Nghe hần hỏi cô về ân cần mặt nàng ngày càng đỏ bừng, chỉ hận không có 1 cái lỗ để chui xuống .

Thấy Kim Linh im lặng lắc đầu, Lâm Quân không biết làm gì hết . Nhưng chợt nhớ tới cái việc lúc này thì hần biết nàng đang ngượng . Như làm phép thuật, Lâm Quân lấy ra 1 cái phông tắm hiện đại và 1 bộ đồ nữ . Hần quay sang Kim Linh nói :

_ Đây là 1 phông tắm, cô đi tắm đi . À vạt nút đỏ là nước nóng, nút xanh là nước lạnh, còn vừa vừa thì nút xanh lá cây . Chỗ tôi không có đồ nữ nên cô mặc tạm đồ tôi nhé . Cái bình trắng đó gọi là dầu gội, cô cho lên đầu 1 ít rồi lấy tay xoa, sau đó xối nước thì tóc sạch hơn .

Nói rồi Lâm Quân lui đi mất . Hần không biết tâm trạng lúc này của hần là thế nào, tuy biết Kim Linh chỉ là bản sao mối tình đầu của hần nhưng hần không thể kìm được lòng hần có cảm giác đau đớn và tràn ngập hối hận . Tuy hần đã cố gắng quên đi nhưng tại sao lại không thể quên được .

Nhìn thân ảnh đơn bạc, thất hồn lạc phách bước đi của Lâm Quân . Tự nhiên trong lòng Kim Linh nhói lên kỳ lạ . Nhưng chỉ 1 phút sau thì nàng đã vui vẻ quên trời quên đất với cái nhà tắm mà Lâm Quân đưa cho . Nàng chưa bao giờ được thử 1 cái mới lạ như này, thật hết sức thú vị . Lúc này nàng chỉ hận không thể đem cái này cất vào túi . Nhưng mà nàng không làm thế được .

Khi đã tắm xong thì nàng vội vàng đi tìm Lâm Quân, dù sao nàng cũng là 1 cô gái, rất sợ ma . Với cả nàng nghe cái Vạn Cầu Vực này là 1 cái Vực có ma nên càng gấp .

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 81: Hơ Ny À, Lâu Thế, Em Đợi Chàng Nấy Giờ

Kim Linh chạy 1 chút đã tìm được Lâm Quân, nhưng khi tới nơi thì chỉ thấy 2 người 1 chỗ đều đã ngủ rồi. Nàng im lặng tính kiếm 1 chỗ nằm xuống, dù sao khi người ta đang ngủ thì đánh thức hay làm phiền gì cũng đều không phải phép. Nàng nhìn xung quanh tìm kiếm 1 chút thì thấy tự dưng có 1 túp lều để sẵn.

_ Sao có cái này mà còn nằm dưới đất nhì ?

Thắc mắc nên nàng mới tiến lại nhìn xem, chỉ thấy đó là 1 túp lều nhìn rất bình thường, ai cũng có thể có được. Nhưng cái điều chính yếu là trước cửa lều có treo 1 tờ giấy, trên đó ghi :

_ Cô nương, người là phụ nữ nên ta ưu tiên đó, có gì cứ ngủ trước rồi mai nói ^^.

Kim Linh thấy thế trong lòng thầm cảm động, “ anh chàng này ngược lại rất galăng nha, cũng hiểu tâm lý phụ nữ ra phết “.

Kim Linh vui mừng tiến vào lều, tuy trong lều cái gì cũng không có nhưng lại có sẵn 1 chiếc giường ở giữa. Nàng không nghĩ nhiều mà leo lên giường bắt đầu ngủ.

1 đêm im lặng không có chuyện gì.

.....

Trong cùng thời gian đó tại SaiGon thành.

_ Người nói sao ? 3 ngày sau thành chủ đám cưới à.

Người qua đường A hỏi.

_ Đúng, thiên chân vạn xác.

Người qua đường B trả lời.

_ Cưới ai thế ? Con gái nhà nào à ? Xinh không ?

Người A hỏi dồn.

_ Không phải con gái, mà là.....à ghé tai vào đây ta nói cho.

Người B định nói nhưng vì xung quanh rất nhiều người nên kéo người A lại, thì thầm bên tai :

_ Thành chủ thích đàn ông.

_ Cái gì ? phải không đó.

Người A thét lên kinh hãi.

_ Ấy ấy cái mồm be bé thôi.

Người B vội vàng bịt miệng người A, sau đó nói :

_ Ta xem cáo thị ngay phủ thành chủ mà.

.....

Đây là 1 màn diễn ra ở khắp mọi nơi ở cái SaiGon thành này, hầu hết mọi người không tin nhưng sau khi được xác thực thì ai cũng tin âm thầm. Dù sao họ cũng không thấy có gì lạ lắm, chỉ là hơi bất ngờ thôi. Đây là thế kỷ 21 rồi, chuyện đàn ông yêu nhau cũng chả có gì lạ.

Nhưng sau khi biết người thành chủ cưới là ai thì họ đều hô to “ tội vi “. Số là người Lê Thiếu Phong muốn cưới là 1 tên nhóc học sinh của trường DongDa, nghe nói tên này chỉ mới 17 18 gì đó. Với lại tên nhóc này cũng không phải là tình nguyện. Không hiểu sao lại lọt vào tay Lê Thiếu Phong.

Mặc dù là thế nhưng chuyện đó cũng chả liên quan gì tới họ, ai nấy đều chạy tới phủ thành chủ chúc mừng 1 câu, đồng thời cũng bắt đầu trang trí lại nhà cửa. Việc đám cưới của thành chủ là 1 chuyện cực kỳ to lớn. Cái SaiGon thành này cũng phải trang trí mừng hi sự mới được.

Cả thành chẳng mấy chốc đều bận rộn lên, mà không hay giờ phút này nhân vật nam chính trong câu truyện tình yêu đồng tính kia chỉ muốn đâm đầu tự sát.

Thiên Vũ đang ngồi trong 1 căn phòng lộng lẫy ở phủ thành chủ . Mặc dù mấy hôm trước phủ thành chủ mới bị cướp, nhưng là vì phòng dành riêng cho chủ rể nên được ưu tiên lên hàng đầu . Chỉ thấy trong căn phòng toàn bộ đã được bổ sung các đồ vật xa hoa và quý giá . Chỗ kia có 1 tượng rùa bằng ngọc dưới biển trị giá hàng trăm cây vàng, chỗ nọ thì là 1 bức tranh vẽ 2 mỹ nam đang ôm ấp nhau của 1 danh họa thích đàn ông nào đó ..... chỗ kia nữa thì là .....

Tuy căn phòng rất lộng lẫy nhưng chủ rể Thiên Vũ chẳng mang theo 1 chút mừng rỡ nào trên mặt, thậm chí còn mang theo 1 chút chán nản kèm với ý muốn tự sát .

_ Đâu mà nó, tại sao bỏ mầy lại rơi vào cái cảnh này chứ, đẹp trai có gì sai sao ?

Lê Vũ thầm nghĩ trong lòng mà uất ức muốn chết .

Số là ngày hôm đó, tuy đã thoát được rồi . Nhưng vì chưa tìm ra tung tích của Lâm Quân nên mọi người tỏa ra đi kiếm . Nhờ vào những dấu vết trên đường thì họ cũng đã tới được ngay cái Vạn Cầu Vực mà Lâm Quân rút xuống . Mừng rỡ chưa lâu thì Lê Thiếu Phong không hiểu sao lại xuất hiện tại đó . Chuyện bọn họ làm đầu tiên tất nhiên là chạy trốn . Nhưng không hiểu sao Lê Thiếu Phong chỉ bắt mỗi mình Thiên Vũ, còn cái đám còn lại thì tha cho .

Sau khi hỏi ra mới biết thì ra Lê Thiếu Phong muốn cưới Lê Vũ làm chồng . Tại sao ư ? Bởi vì Thiên Vũ là thằng đẹp trai nhất trong số đó .

Khi nghe tới câu này Thiên Vũ sém chút nữa phun máu chết tại chỗ . Đẹp trai có gì sai ? tại sao ? tại sao ?

Không phải Thiên Vũ chưa nghĩ cách trốn, chẳng qua là làm rồi nhưng bị tóm lại thôi . Lần trước sau khi thi triển “ mỹ nam kế “, thế non hện biến đủ điều thì đã lừa gạt Lê Thiếu Phong . Lê Thiếu Phong cũng bị hắn bỏ thuốc mê thành công . Nhưng Lê Thiếu Phong là ai chứ, là võ thánh hàng thật giá thật đó nha . Chỉ chạy được mấy bước thì Thiên Vũ đã bị tóm trở lại .

Từ ngày hôm đó tới bây giờ hắn sống không bằng chết . Đi đâu sau đó cũng có 1 đám cốt đột đi theo, kể cả đi wc hay đi tắm . Cho dù là lừa gạt hay dụ dỗ đủ điều thì bọn cốt đột này cũng không thềm tin . Thậm chí ngay khi hắn đi tắm bọn này cũng đi theo . Đã thế thì cũng thôi đi nhưng không ngờ bọn này là gay . Mỗi lần hắn thi triển sắc đẹp và cơ bắp con chuột của hắn bọn này lúc nào cũng suýt xoa không ngớt, trong mắt còn kèm theo những tia lửa nóng mãnh liệt, như hận không thể đè hắn xuống làm bông cúc nở hoa .

Nếu không phải hắn là phò mã của cái đám gay này chắc bông cúc của hắn giờ này đã nở thành hình 1 cái chày rồi . Càng nghĩ hắn càng hận, càng hận hắn càng uất ức . Nếu có thể quay ngược thời gian bảo đám hắn sẽ làm cho mặt mình vài vết sẹo, ít nhất cũng phải xấu hơn Đặng Tung hoặc Hoàng Khải thì mới được .

_ Phò mã gia, đã đến giờ đi tắm ạ .

Đang suy cmn tư thì 1 tên cốt đột tiến tới chấp tay nói .

_ Không, không, hôm nay ta hơi mệt để mai tắm đi .

Thiên Vũ rùng mình 1 cái, kể từ khi chứng kiến sắc đẹp của hắn thì bọn này tới nào cũng rủ hắn đi tắm cho bằng được .

_ Ấy, ngài phải đi chứ, để người dơ thế lát nữa làm sao uống rượu ngắm trăng với thành chủ của chúng ta .

Tên cốt đột cố gắng thuyết phục .

_ Không, hôm nay ta mệt, bảo thành chủ để khi khác đi .

_ Không được, thành chủ muốn là ngài phải làm . Còn về cái việc tắm thì ngài cứ yên tâm, chúng em tắm giúp ngài được mà .

Tên cốt đột nũng nịu nói, trong ánh mắt hiện lên sự mừng rỡ .

_ Ấc, ta tự đi được, tự đi được .

Thiên Vũ rùng mình nhưng không chống cự được liền cất bước theo sau, trong lòng thầm rửa đám chó má này 1000 lần, nếu không phải hắn đánh không lại bọn này thì chắc chắn sẽ dạy dỗ bọn này lại 1 chút .

Chẳng mấy chốc mà đã đi tới cái phòng tắm . Đây là 1 phòng tắm chỉ xài thùng gỗ, giống như trong các phim cổ trang của Trung Quốc . Thiên Vũ đành đâm lao theo lao, coi đồ bay thẳng vào thùng gỗ . Bắt đầu tắm rửa, hắn đành mặc kệ cái đám cốt đột xung quanh .

Nhưng mà trời không chiều lòng người, bọn cốt đột xung quanh hứng thú đánh giá người của Thiên Vũ, thỉnh thoảng lại cười lên 1 tiếng dâm tà .

_ Ta nói này, vị phò mã gia này khoai thật to nha, nếu tiến vào ta chắc ta sướng chết mất .

_ Nhìn cơ bắp của ngài ấy kìa, tuy hơi nhỏ nhưng chắc mạnh mẽ lắm nhỉ .

_ Ôi, nếu không phải ngài là phò mã chắc ta cũng yêu ngài ấy quá .

.....

Thiên Vũ nghe nhưng cũng không coi ra gì. Ông bà ta thường bảo “ Cuộc sống cứ như bị hiếp dâm, không chống cự được thì tận hưởng thôi “ Nghĩ thế nên hắn không thèm để ý chút nào, chỉ hy vọng bọn bên ngoài sẽ nghĩ cách cứu hắn. Đặc biệt là Lâm Quân, hắn biết bạn mình có cái bồn sự này.

Nhưng mà bây giờ thì đành hưởng thụ vậy, ít ra hắn cũng là 1 thằng đẹp trai khoai to nên bọn gay mới thích như thế. An ủi mình 1 chút thì Thiên Vũ cũng tắm xong, bước ra khỏi cái thùng, mặc lại quần áo.

_ Phò mã gia, chúng ta qua chỗ thành chủ nhé.

1 tên cốt đột chấp tay nói.

_ Ừ.

Thiên Vũ lạnh lùng đáp rồi bước đi. Biết sao được thằng cha Lê Thiếu Phong tuy gay nhưng cũng là 1 thằng thích ra vẻ. Hắn bày ra cái trò “ công tử làm thơ, thiếp đánh đàn, tình yêu thật đẹp “ À tất nhiên thiếp ở đây là thằng cha Lê Thiếu Phong rồi. Ngày nào Thiên Vũ cũng phải vắt óc làm ra vài bài thơ thì hắn mới vừa lòng cho đi ngủ. Mà phải là thơ ca ngợi chuyện tình của Thiên Vũ và hắn nữa chứ.

Chỗ làm thơ là 1 cái đình, bên cạnh có 1 hồ nước nuôi cá. Khi tiến tới thì đã thấy Lê Thiếu Phong chờ ở đó từ bao giờ, hắn đang ngồi thành thoi uống rượu ngắm trăng. Thấy Thiên Vũ bước tới thì hắn vội vàng đứng lên nói:

_ Hơ ny à, lâu thế, em đợi chàng này giờ.

Vừa nói hắn tiến tới kéo tay Thiên Vũ như 1 người con gái thực thụ.

Tuy hơi buồn nôn nhưng Thiên Vũ vẫn phải cắn răng nói:

_ À, anh mới tắm xong.

_ Ừ, ngồi xuống đây thiếp với chàng chúng ta làm thơ đánh đàn tiếp nhé.

Lê Thiếu Phong cười nói, dẫn Thiên Vũ ngồi xuống.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 82: Không Ngờ Cảm Giác Thật Mỹ Diệu, Cảm Ơn Chàng

Thiên Vũ miễn cưỡng ngồi xuống, đưa tay lấy 1 ly rượu, cho thẳng vào mồm. Chỉ khi nào uống rượu hắn mới có can đảm ngồi với cái tên biến thái như này.

_ Chàng à, làm thơ đi.

Lê Thiếu Phong nũng nịu nói, đồng thời đá lông nheo. Hắn đang chứng tỏ mình là phụ nữ thực thụ.

Thiên Vũ đang uống rượu sém chút nữa phọt thẳng ra ngoài. Trong lòng thầm nghĩ “ cái **** này, đồ biến thái, đồ biến thái, đồ cú có gai “. Nhưng mặt ngoài thì đành thỏa hiệp cười nói:

_ Đợi ta suy nghĩ 1 lát.

_ Mau lên nhé chàng.

Lê Thiếu Phong chớp chớp mắt nói.

Uống xong vài ly rượu thì Thiên Vũ cũng can đảm hẳn lên, bắt đầu vắt óc suy nghĩ làm thơ con cóc.

Đoạn như đã nghĩ ra hắn mới nói:

_ Nghe ta đọc nhé.

_ Ủ, chàng đọc đi .

Lê Thiếu Phong cười tít mắt nói .

_ Hèm, hèm .

Em người phụ nữ .

Là người đẹp nhất .

Đồ con gái đẹp .

Biến thành nàng tiên .

Thái hành thành tiên .

Đồ tiên cũng đẹp .

Cú phải theo em .

Có 1 tấm lòng .

Gai mọc lung tung .

Thiên Vũ đọc ra 1 bài thơ rắm thối, vần điệu cũng chả có cái quái gì hết . Nhưng cốt yếu là tên Lê Thiếu Phong nghe xong lại cười tít cả mắt . Hắn chỉ quan tâm cái câu “ là người đẹp nhất “, chứ chả quan tâm được mấy cái vần đề đằng sau .

_ Tiếp đi anh, hay quá à .

Lê Thiếu Phong reo lên .

Thiên Vũ cố gắng nhin cười, bắt đầu đọc cái bài tiếp theo . Chỉ có như thế này hắn mới thanh trừ được cái oán khí trong lòng . Mà ai kêu thằng này ngu làm gì, chứ nó là cú có gai nó cũng chả biết .

Chỉ thấy Thiên Vũ tiếp lời đọc thêm 1 bài nữa :

Lê là họ em .

Thiếu là chữ lót .

Phong là tên em .

Là 1 vần điệu .

Một cái tên hay .

Thằng nào cũng khen .

Gay go làm sao .

Ngu ngơ anh thích .

Như 1 thiên thần .

Chó cũng theo em .

Lê Thiếu Phong tiếp tục vỗ hay phành phạch, miệng cười không ngớt . Hắn quả thật là khoái mấy cái vự này lắm nên quay sang Thiên Vũ nói tiếp :

_ Làm nữa đi anh .

Thiên Vũ đáp lời :

_ Ủ, tuy sức anh có hạn, không làm được những bài thơ hay tặng em . Nhưng những bài thơ này anh làm bằng chân tình, mong em hay giữ nó . Đối với anh em như 1 thiên thần hạ phàm, đã cướp mất trái tim nhỏ bé của anh, anh nguyện yêu em mãi mãi . Em nhớ lồng khung kính treo lên nhé, đừng phụ lòng anh .

Thiên Vũ giả vờ nói, trong lòng buồn cười không ngớt . Nếu thằng này mà treo trước cổng nhà thì hay rồi nhĩ .

Nhưng vượt dự đoán của Thiên Vũ là Lê Thiếu Phong lại cười nói :

_ Em biết, em không những treo trong nhà còn cho cả cái Sài Gòn thành này biết tình yêu của anh dành cho em . Mai em sẽ treo cho cả thành xem, đồng thời còn treo lúc đám cưới nữa .

_ Ok ok cứ như thế đi .

Thiên Vũ trầm nhin cười đưa ngón tay lên nói .

.....

Sau đó 2 người ngồi tâm cmn sự với nhau, đồng thời đôi ả, trên miệng 2 người lúc nào cũng kèm theo 1 nụ cười vui vẻ, Lê Thiếu Phong thì vui cười, còn Thiên Vũ thì là cười âm hiểm . Khi sức chịu đựng đã quá hạn thì Thiên Vũ đành phải kiểm soát lại . Hắn không muốn ở cái chỗ này với cái tên biến thái này 1s 1 phút nào nữa .

_ Ta về trước nhé, ta có cảm giác say rồi .

Thiên Vũ tìm cơ nói .

Lê Thiếu Phong nghe thế đáp :

_ Đi thôi thiếp dẫn chàng về .

Tuy hơi ngạc nhiên nhưng Thiên Vũ cũng đành phải đồng ý . Bởi vì đây là lần đầu Lê Thiếu Phong đòi đưa hắn về .

Nghĩ thì nghĩ nhưng hắn không chống cự được nên đành đứng dậy bước đi . Lê Thiếu Phong cũng nổi gót theo sau, nhưng trong mắt lại ánh lên 1 tia thẹn thùng .

Chẳng mấy chốc đã quay lại cái phòng lúc nãy, chỉ thấy đứng cạnh cửa là 2 tên cốt đột . Thấy 2 người tiến tới thì vội vàng cung kính nói :

_ Chào công chúa, phò mã gia .

Lê Thiếu Phong phát tay nói :

_ Các người lui ra, à mai đem cái này theo, ta muốn nó có ở khắp nơi .

Đồng thời Lê Thiếu Phong cũng đưa 2 tập thơ tình yêu mà Thiên Vũ sáng tác cho 2 tên đó .

_ Vâng, công chúa .

2 tên đó đáp rồi lui ra sau .

Khi 2 tên đó đã đi rồi thì Lê Thiếu Phong mới quay sang Thiên Vũ nói :

_ Chàng à, mau vào nghỉ đi, để thiếp giúp .

_ Ủ, nàng về đi, ta tự vào được .

Thiên Vũ cắn răng tiếp tục viện cớ .

_ Vào đây, ta cho chàng 1 niềm vui bất tận .

Lê Thiếu Phong tỏ vẻ đáp xong ép Thiên Vũ đi vào trong .

_ Niềm vui, ***** nó chứ, không lẽ là hắn muốn .....

Thiên Vũ rung mình 1 phát nhưng vẫn bước vào, chỉ hy vọng là cái điều hắn nghĩ không có xảy ra .

Nhưng ai dè, trời không chiều lòng người . Vừa tiến vào thì Lê Thiếu Phong cấp tốc làm tắt những cái đèn mà pháp xung quanh . Sau đó tỏ vẻ nói :

_ Chàng, yêu thiếp đi, thiếp muốn chàng .

_ Không không không không, đừng mà, đừng mà .

Thiên Vũ vội vàng lui ra sau, xua tay nói . Đùa gì chứ, không lẽ cục nở hoa từ đây .

Lê Thiếu Phong nghe thế vẫn không buông tha nói :

_ Ta yêu chàng, ta muốn chàng rồi .

_ Đừng phải đợi tới đêm tân hôn chứ .

_ Ta chịu không nổi rồi .

_ Đừng mà đừng mà .

Thiên Vũ càng ngày càng lui về sau nhưng Lê Thiếu Phong vẫn không buông tha . Giờ phút này trên mặt Lê Thiếu Phong đỏ bừng, hơi thở càng ngày càng nặng nề như 1 con trâu động dục .

Lúc trước tuy Lê Thiếu Phong đã dính cái boom tình yêu và tình d*ch của Lâm Quân . Chỉ vì lúc đó hắn áp chế dục vọng của mình xuống nên mới không nhảy tới hấp diễm Lâm Quân . Chỉ là truy đuổi vì tình yêu thôi . Nhưng tới hôm nay thì hắn đã sắp áp chế không nổi nữa rồi . Dục hỏa tràn lan ra khắp toàn thân, đốt nóng toàn bộ thân thể hắn . Chỉ có 1 cái lạ là cái của nợ của hắn vẫn không có độn lên .

Thiên Vũ càng lui thì càng kích thích cái dục vọng của hắn . Sau cùng hắn quyết định dùng sức mạnh . Chỉ thấy hắn tóm Thiên Vũ như tóm 1 con gà . “ xoẹt “, “ xoẹt “ 2 tiếng, quần áo trên người hắn và Thiên Vũ đều rớt xuống . Trong phòng hiện ra 2 thân hình lỏa thể đang đứng đối diện nhau .

Thiên Vũ chỉ cảm thấy như trời đất sụp đổ, hắn không muốn vậy đâu . Lần đầu tiên của hắn phải cho 1 em gái xinh tươi cơ . Nhưng khi Thiên Vũ nhìn tới thân hình của Lê Thiếu Phong thì chợt vui mừng như điên .

Tại sao ư ? Tại vì Lê Thiếu Phong không có cái đó . Nếu thế tức là hoa cúc của hắn vẫn có thể còn nguyên vẹn .

_ Chàng à, hành hạ thiếp đi .

Lê Thiếu Phong ngượng ngùng như 1 thiếu nữ nói .

_ Ta ..... ta phải làm sao đây ?

Thiên Vũ có điểm không hiểu hành hạ là như nào .

_ Lấy cây gậy của chàng, chọt vào đây đi .

Lê Thiếu Phong chu miệng ra, đồng thời 2 cái tay banh cái a** ra .

_ Là sao ? Cây gậy, cây gậy gì ?

Thiên Vũ xét cho cùng cũng chỉ là 1 thằng ngây thơ thôi nên tiếp tục hỏi . Hắn chả hiểu thằng này nói cái quái gì . Còn cái vụ cúc hoa là do Lâm Quân đầu độc nên hắn mới biết, nếu không thì hắn làm sao mà biết được .

_ Gậy của chàng đó .

Lê Thiếu Phong ngượng ngùng muốn chết, muốn lấm rồi mà gặp phải 1 thằng ngu .

_ Gậy, à nàng nói cái này phải không ?

Thiên Vũ móc từ trong đồng quần áo rớt dưới đất ra 1 cây đoản côn, cái này là di vật của ba hắn nên hắn lúc nào cũng mang theo, không nghĩ tới tên này lại biết . Cây đoản côn này là 1 cây gỗ dài gần 3 tấc, trên mình xù xì lỗi lổm, cái chu vi thì cũng hơi bị to, thậm chí có 1 số chỗ còn găng thêm vài cây đinh nhỏ nhỏ .

_ Đúng, đúng .

Lê Thiếu Phong vì gấp quá nên chả thèm quay lại nhìn, cứ tưởng Thiên Vũ hiểu rồi nên đành hô to là đúng .

_ Vậy ta phải làm thế nào đây .

Thiên Vũ tiếp tục hỏi .

_ Chọt vào, mau lên .

Nói rồi Lê Thiếu Phong đưa cái a** tới gần Thiên Vũ .

_ Cái này hả ?

Thiên Vũ hỏi tiếp, tên này có sở thích thật quái lạ, muốn đem cây đoản côn chọt vào đó, không lẽ hắn muốn hoa cúc của hắn thành hình cái chày à . Mà trên này còn có đinh nữa đó nha .

_ Đúng, làm đi

_ Nàng chắc chứ .

_ Chắc chắn .

_ Vậy được, ta bắt đầu .

Nói rồi Thiên Vũ cầm cây đoản côn của hần, vận hết 12 thành công lực chọt thẳng vào cái hoa cúc đang đưa ra . Hần cũng chẳng quan tâm cái a** của tên này có làm sao không nhưng nếu đã muốn thì sẵn sàng thôi .

_ Ngaooooooooo .

Lê Thiếu Phong gầm lên 1 tiếng, hần chỉ cảm thấy có 1 vật to to cứng cứng xâm nhập vào người hần, thậm chí có 1 số chỗ có vẻ hơi rát . Mặc dù là thể những cũng có 1 ít cảm giác thoải mái nên hần tiếp tục hô lên :

_ Nhanh nhanh, nhanh lên .

Thiên Vũ nghe thế thì càng ngày càng ra sức, hần cứ tưởng đây là sở thích của Lê Thiếu Phong chứ hồn nhiên không biết rằng nếu không phải Lê Thiếu Phong là võ thánh chắc chắn đã rách a** chết tại chỗ rồi .

.....

1 người ra sức gào, còn 1 người ra sức chọt . Chẳng mấy chốc trong phòng chỉ có từng đợt tiếng gào điếc tai, khoảng nửa tiếng sau, khi Thiên Vũ có cảm giác mệt mệt thì Lê Thiếu Phong mới kêu 1 tiếng thỏa mãn :

_ Ó ó ó, không ngờ cảm giác thật mỹ diệu, cảm ơn chàng .

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 83: Mà Có Cái Sở Thích Này Khi Nào Vậy ?

Vừa nói xong câu đó bỗng dưng từ hoa cúc mới nở của Lê Thiếu Phong chảy ra 1 đồng máu đỏ lòm thấy ghê . Hần chỉ có cảm giác như dần dần mất đi sức lực . Máu trong người như 1 con hồng thủy thoát ra từ hoa cúc của hần .

Hoảng quá Lê Thiếu Phong hét lên :

_ cלט, sao thế này ?

Chợt hần đưa tay ra sau mông thì thấy 1 đám máu đỏ lòm . Hần hoảng quá vội vàng điểm huyết cảm máu . Nhưng rất tiếc là làm gì có cái huyết nào sau mông mà điểm, cho dù là có thì với cái tay với không tới cũng không thể nào điểm được .

Sau cùng tuy hần là võ thánh nhưng cũng không phải là bác sĩ . Máu vẫn cứ chảy và hần vẫn cứ bó tay . Lê Thiếu Phong gấp đến độ khóc không ra nước mắt . Lúc này dục hòa đốt thân thì cảm giác sướng lắm, nhưng ôi thôi, khi xong rồi thì cảm giác vừa đau vừa rát vừa thốn . Đã thế còn chảy máu nữa chứ .

Lê Thiếu Phong gấp quá quay sang Thiên Vũ quát hỏi, quên cả cái vụ chàng chàng thiếp thiếp :

_ Người có cách gì không ?

Thiên Vũ cảm thấy vừa quái dị vừa hài hước, lúc này ai kêu thằng này đòi cảm giác mạnh, bây giờ hỏi bố sao bố biết . Nhưng Thiên Vũ vẫn trả lời :

_ Người là võ thánh cơ mà, sao lại hỏi ta .

_ Bởi vì ta không có cách nào . Người có cách nào khả thi không ?

Lê Thiếu Phong gấp gấp nói .

Thiên Vũ nhún vai đáp :

_ Thông cống thì anh thông được, chứ cống bị hồng nước chảy ra thì làm sao ta biết sửa . Ta không phải thợ sửa ống nước đâu nha .

_ Được, được lắm, đi gọi bác sĩ cho ta .

Lê Thiếu Phong thét lên, hấn cảm giác càng ngày càng mất sức nên không nghĩ gì nhiều nữa . Chỉ bảo Thiên Vũ đi gọi bác sĩ mà không có tính tới cái chuyện để chú rể biến mất .

_ Ta ? ta sao ? được không đó ? ta chạy chậm lắm à, ngại tự đi đi .

Thiên Vũ tuy mừng hóm nhưng vẫn phải ra về hỏi lại .

Nghe thế Lê Thiếu Phong điên tiết hết lớn :

_ Cút ngay cho bố .

Nói xong hấn cảm giác thân thể đã hết sức nên ngất xỉu ngay tắp lự .

_ Được được ta cút, ta cút .

Thiên Vũ thấy thế mừng hóm, sau khi mặc lại quần áo và nhặt 1 số thứ thì 3 chân 4 cẳng chạy mất tích . Chỉ để lại trong phòng 1 nạn nhân mới bị bạo cú máu chảy đầm đề nằm tại chỗ .

.....

Ra khỏi cửa Thiên Vũ thở phào 1 cái, sau đó cấp tốc rút 1 số thứ ra để cải trang . Biết sao được, tuy rằng trời đã tối om nhưng cẩn thận vẫn hơn . Chỉ thấy hấn cấp tốc trút bỏ xiêm y, chỉ chừa lại 1 cái quần đùi . Sau đó hấn lấy ra 1 cái áo mưa mặc vào người, trên tay còn cầm theo 1 đồng hồ lót . Đồng thời lấy 1 cái quần xịp trùm lên đầu .

Đây đều là những thứ Lâm Quân đưa cho hấn lúc bắt đầu làm nhiệm vụ . Theo lời Lâm Quân nói thì đây đều là thần khí, giúp cho con người ta tàng hình . Có thể nghênh ngang bước đi mà không ai thấy được . Lần trước hấn chưa kịp mặc thì đã bị tóm lại nên bây giờ quyết tâm làm thử .

Tuy hấn thấy hơi quái dị và cái quần xịp hơi khăm khăm nhưng vì cái mạng và tránh xa thằng cha Lê Thiếu Phong biến thái nên hấn đành nhắm mắt làm liều .

Lê Thiên Vũ nhờ có thần khí trong người nên không sợ chi, cứ nghênh ngang mà đi . Hên cho hấn là vì trời tối nên hấn chả gặp phải ai cả, đi ra thẳng tới cửa lớn dẫn ra phía ngoài . Khi hấn vừa tới nơi thì chỉ thấy 2 tên lính gác ngủ gà ngủ gật đang làm nhiệm vụ cảnh giới .

Thiên Vũ không thèm nhìn bước thẳng tới cửa, bởi vì hấn cứ tưởng là không ai nhìn thấy hấn . Nhưng khi sắp ra tới nơi thì 1 trong 2 tên lính nói :

_ Đứng lại tên quái dị kia, ngại đi đâu thế ?

Cái thể loại gì thế này, mặc 1 cái áo trong suốt nhìn thấy hết, đã thế trên đầu còn đội 1 cái quần, chả biết của ai nhưng có vẻ dơ dơ . Tay còn cầm vài cái áo yếm nữ nhân phe phẩy . *** thể loại gì đây .

Thiên Vũ dừng lại theo quán tính, đưa tay chỉ mặt mình hỏi :

_ Ngươi hỏi ta ?

_ Đúng, không thì bố hỏi mà à, giờ này đi đâu mà ăn mặc quái dị thế .

Tên lính buồn bực nói, không ngờ là 1 thằng ngu . Mày ăn mặc thế bố không thấy thì bố mù à .

_ Địch, thấy rồi à .

Thiên Vũ trầm nghĩ trong lòng nhưng may mắn là lúc này Thiên Vũ đã liệu trước tình hình nên đã kịp chuẩn bị .

_ À, thành chủ sai ta ra ngoài có việc . Đây là lệnh bài .

Nói rồi hấn giơ ra 1 cái lệnh bài hoàng kim, đây là cái thứ lúc này hấn chôm trên người Lê Thiếu Phong, cái này là lệnh bài đặc biệt chỉ tâm phúc của Lê Thiếu Phong mới có .

_ Đại nhân, thuộc hạ thất kính, ngài đi thông thả ạ .

Tên lính thấy thế kính hải cung tay nói, hấn biết cái lệnh bài này không phải là đồ thường nên lập tức cung kính tiễn Thiên Vũ đi ra ngoài .

_ À còn cái ta đang mặc là một đấy biết chưa .

_ Vâng, vâng, là một, là một .

Tên lính cung tay nói, trầm nghĩ vị nào bên cạnh thành chủ cũng có 1 cái sở thích thật quái đản dị .

Thiên Vũ bước ra ngoài mà run gần chết . May mắn là hấn trấn tĩnh kịp thời nên bình tĩnh bước đi . Đến khi ra tới ngoài cửa thì Thiên Vũ cực kỳ vui mừng thở phào 1 hơi dài .

Nhưng vui chưa được bao lâu thì trong phủ thành chủ phát ra 1 tiếng thét chói tai :

_ AAAAAAAAAAAAAA, có thích khách, thành chủ bị ám sát rồi .

Cuối cùng cũng có người phát hiện ra Lê Thiếu Phong . Thiên Vũ biết là không giấu được nhưng may mắn là hấn ra khỏi cửa rồi nên bắt đầu chạy bán sống bán chết .

2 tên lính bên trong nghe có người hét thét thì bắt đầu cảm giác Thiên Vũ có chút đáng nghi . Khi chạy ra khỏi cửa nhìn thì chỉ thấy Thiên Vũ đã chạy ra tít đằng xa, sắp sửa mất đi bóng dáng .

Có tạt giạt mình, chắc chắn là hấn rồi .

2 tên lính đồng thời đều nghĩ thế rồi hét lớn lên :

_ Thích khách đằng này, mau đưa người ra truy .

Đồng thời 1 trong 2 tên bắt đầu đuổi theo . Còn 1 tên còn lại quay vào trong kéo thêm người tới . Tên đuổi theo vì thực lực quá thấp nên chỉ đuổi 1 lúc là đã theo không kịp . Bất đắc dĩ hấn đành đợi người tới, chia ra tìm kiếm .

Chẳng mấy chốc mà từ bên trong tràn ra gần 100 tên lính . Bắt đầu ra ngoài, người thì đuổi theo, còn người thì móc ra truyền tin phù gọi người . Bởi vì chuẩn bị cho đám cưới nên hầu hết các tinh anh trong phủ đều ra ngoài làm việc, rất ít người ở trong phủ . Với cả Lê Thiếu Phong thích đàn ông nên một số thuộc hạ của hấn sợ hấn thích nên đều đi ra ngoài trốn .

Nếu không phải là thế thì làm sao 1 thằng ăn mặc quái dị như Thiên Vũ ngênh ngang đi ra ngoài mà không bị phát hiện được chứ .

Chỉ 1 lúc sau toàn SaiGon thành đều biết tin tức thành chủ bị ám sát . Tất cả quân lính đều phong tỏa mọi lối đi . Đồng thời lùng sục vào trong nhà dân khám xét khắp nơi . Làm cho gà bay chó sủa loạn thành 1 đoàn . Mục tiêu của bọn họ chỉ có 1, là tên biến thái đội hình tam giác lên đầu, tay cầm áo yếm phụ nữ .

Nhưng sau 1 tiếng đồng hồ khám xét thì cảm giác như tên biến thái đó đã bốc hơi . Không tìm ra được cái quái gì cả .

Bọn chúng tuy thất vọng nhưng ai nấy đều ra sức lục soát không biết mệt . Tại sao ư, chủ yếu là lục soát trong lầu xanh, cứ nhằm cái chỗ nào có tiếng kỳ kỳ lạ lạ là lại lao vào . Ít nhất hung thủ không kiếm được thì cứ bỏ mất 1 phen cái đã . Trong tối hôm nay không biết 1 cái lầu xanh đã bị lục soát qua lại bao nhiêu lần, cũng không biết bao nhiêu nam thanh nữ tú bị phá hoại khi đang làm việc có ý nghĩa .

Tối sáng hôm sau bọn chúng mới rút đi . Nhưng trên mặt tên nào tên nấy cũng cực kỳ thỏa mãn . Phải chi cứ được lục soát hoài thì xem bỏ mất thật . Bọn lính tên nào tên nấy đều nghĩ như thế, chỉ hận không thể lục thêm vài lần cho sướng . Thậm chí có tên còn mong ước thành chủ bị ám sát thường xuyên nữa cơ .

Không hiểu Lê Thiếu Phong mà biết được mấy cái này không biết hấn có cảm nghĩ như nào nhỉ .

.....

Thấy bọn lính rút đi, trên cửa sổ 1 ngôi nhà trọ, Thiên Vũ thở phào 1 hơi nói :

_ Cảm ơn mọi người .

_ Không có chi, chúng ta là bạn mà .

Hoàng Khải cười thật tươi nói .

Thì ra bọn Đặng Tùng đã sớm muốn cứu Thiên Vũ ra, chỉ là chưa kịp thực hiện kế hoạch thì Thiên Vũ cũng đã trốn ra được mất rồi . Bởi vì bọn hấn cho Áo Ảnh theo dõi gần đó nên mới phát hiện Thiên Vũ kịp thời mà đưa hấn đi . Chứ nếu cứ chạy loạn trong thành chắc chắn sẽ bị phát hiện .

_ Ủ, lần này ta cảm ơn trước, lần sau có gì anh cứu lại .

Thiên Vũ lại cười nói .

_ Ủ, cũng khá may là bọn lính chỉ là những tên cùi páp, nếu không chắc chúng ta cũng toi cmn rồi .

Ngọc Tú để thêm 1 câu, dừng lại trong chốc lát hấn quay qua Thiên Vũ hỏi :

_ Mà Vũ nè, anh hỏi mày thật nhá .

_ Ủ, hỏi đi .

_ Mày có cái sở thích này khi nào vậy ?

Ngọc Tú đánh giá từ đầu đến chân Thiên Vũ 1 lượt rồi cười nói .

_ Sở thích ? sở thích gì ?

Thiên Vũ ngạc nhiên hỏi .

_ Mày tự soi gương đi .

Ngọc Tú cố gắng nhịn cười nói .

Thiên Vũ thắc mắc đi tới cái gương soi thử . Chỉ thấy trong gương là 1 thằng mặc 1 cái áo mưa rách nát, trên đầu trùm 1 cái quần xip nhưng đã lệch qua 1 bên . Trên vai còn treo vắt vẻo 1 đồng áo yếm .

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 84: Thằng Nhóc Này Dựa Dẫm Quá, Bố Sẽ Cho Mày Biết Thế Nào Là Lễ Độ

Lâm Quân, đợi đó cho bố, aaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa .

Thiên Vũ nhìn đến đây thì đã biết mình bị lừa . Thần khí cái chó má gì chứ, thuần túy là trêu chọc lừa gạt người thôi .

.....◆◆◆

Dưới đây Vạn Cầu Vực .

_ Hơ hơ, ắt xì .

Tự dưng Lâm Quân hắt xì 1 cái, hần sờ sờ mũi mình lẩm bầm “ Không lẽ có em nào đang nhớ thương ta “ .

Sáng sớm nay thì hần cũng đã thức dậy rồi, vì hôm qua mãi nghĩ tới cái ký ức đau thương nên ngủ không được . Càng thêm nữa là nhờ cái tiếng ngáy và ngiên rỗng quái dị của Cầu Thánh nên hần thức dậy rất sớm . Bây giờ hần đang ngồi làm 1 món ăn sáng phi thường quen thuộc . Chính là trứng ốp la và thịt xông khói .

Chỉ thấy hần tay đang chiên trứng còn 1 tay đang chiên thịt, trong khi đó còn không quên pha cho mỗi người 1 tách cà phê, còn con Tiểu Cầu thì hần cho 1 ít sữa . Chẳng mấy chốc mà mùi thơm của thịt và trứng đã bay ra khắp nơi . Chỉ 1 lát sau Cầu Thánh là tên thức dậy đầu tiên, hần hít hà 2 cái rồi đứng dậy nhìn về phía Lâm Quân hỏi :

_ Lão đệ à, hôm nay người cho chúng ta ăn cái chi mà thơm thế .

Vừa nói hần vừa đưa tay điều khiển thủy nguyên tố đưa qua đưa lại trong miệng hần, hay nói trắng ra là súc miệng . Dù sao thế giới này cũng rất khác Địa Cầu, con người có thể làm được rất nhiều việc mà người ta không nghĩ tới . Như lợi dụng sức mạnh bản thân làm tất cả mọi việc .

Lâm Quân thấy thế quay sang mỉm cười nói :

_ Trứng ma thú ópla, và thịt ma thú xông khói .

_ Ốp la ? xông khói ? là cái gì thế ?

_ Èo lão ca ăn đi rồi biết, bảo đảm ngon .

Lâm Quân cười nói rồi đưa thành phẩm qua, cũng không quên đưa 2 cái bánh mỳ . Tuy Cầu Thánh chả biết ăn làm sao nhưng sau 1 vài lần được Lâm Quân chỉ dẫn thì đã thông suốt . Bánh mỳ chấm lòng đỏ, ăn kèm chút thịt và dưa leo .

Ăn xong 1 miếng đầu tiên Cầu Thánh đã vỗ đùi nói :

_ Ngon vcl, chú em, đòi anh chưa bao giờ được ăn ngon như này, kể ra gặp được chú em đúng là phúc của anh, haha, không lo việc ăn nữa .

_ Lão ca cứ nói quá, anh ăn đi, em coi anh là anh em rồi, có gì cứ nói em .

Qua những lần nhậu nhẹt gần đây Lâm Quân cảm giác Cậu Thánh là 1 người đáng để kết giao, tuy 2 người tuổi tác cách khá xa nhau nhưng cũng không làm mất đi cảm giác đó . Người ta thường bảo đàn ông kết bạn nhờ rượu bia còn gì .

Lâm Quân cùng Cậu Thánh ngồi ăn rất ngon lành, tiếng nói chuyện rất to nên chẳng mấy chốc cũng đánh thức được Kim Linh và Tiểu Cầu . Kim Linh vừa bước ra đã nghe được mùi thơm mãnh liệt, nàng nuốt nước miếng cái “ ực “ rồi quay ra nói :

_ Món gì thế ? cho ăn với .

_ Có phần cho cô đây, cứ ăn đi .

Lâm Quân cười nói rồi đưa cái đĩa sang cho nàng .

Kim Linh vì hảo cảm với Lâm Quân đêm qua nên không chút nghi ngờ nào cầm lên ăn thử 1 miếng .

Chỉ có Cậu Thánh nhìn nàng từ đầu tới chân, sau đó quay sang Lâm Quân giờ ngón tay cái lên nói :

_ Chú em thật cao mình, còn mang theo gái tùy thân cơ đấy, sao ? hôm qua lao lực nhiều nên phải bồi bổ hả .

_ Phụt .

Lâm Quân đang uống cà phê phun cái “ phụt “ ra ngoài, kể cả Kim Linh cũng vậy, ăn mỗi miếng trứng mà cũng sắp ngen .

_ Sặc, sặc, lão ca, người nói cái gì thế ?

Lâm Quân đỏ bừng mặt nói .

_ Gì ? không phải sao ? ta nói nè, người mang cả đồng thứ bên người thì chắc cô nàng này cũng giấu được chứ .

Cậu Thánh ra vẻ không tin nói .

_ Ách, chuyện là như này ..... tối hôm qua ..... em đi wc ..... gặp cô nàng này ..... em cứu ..... hết chuyện .

Lâm Quân đau khổ kể ra, tất nhiên là lượt bỏ bớt cái khúc mà lỡ uống 1 ngụm nước thánh của Kim Linh . Nhưng Cậu Thánh nghe xong 1 mặt tỏ vẻ hiểu ra, còn 1 mặt thì không ngừng đánh giá lại Kim Linh . Sau cùng hần phang ra 1 câu :

_ Mà ta nhớ là cái bộ đồ này hình như hôm trước để mặc mà, sao cô bé này lại mặc nhỉ ?

_ Ách, cái đó .....

Lâm Quân đau khổ tìm lý do cho qua, nhưng chưa kịp làm gì thì Kim Linh vội vàng vọt tới, bịt miệng Lâm Quân lại .

Tất nhiên là nàng tưởng Lâm Quân nói cái việc xấu hổ hôm qua rồi, nàng quay sang Cậu Thánh nói :

_ Đồ ta bị dơ, hần đưa cho ta thay .

Nàng vừa nói mặt nàng vừa đỏ bừng, hiển nhiên là cái lý do này không được hay lắm . Xác thực là nàng làm dơ nhưng tại sao dơ thì .....

_ Ủ, ta hiểu ta hiểu .

Cậu Thánh thấy thế cười ám muội, ý như là ta đã hiểu . Còn cái việc tại sao bị dơ thì tất nhiên lão già này thiên về cái hướng vận động kịch liệt, xxoo rồi .

Kim Linh thấy thế càng đỏ bừng mặt, nàng trừng mắt đe dọa Lâm Quân, nói nhỏ bên tai hần :

_ Người không được nói ra chuyện hôm qua biết chưa, coi như là bí mật đi .

Nàng nói xong thả tay ra quay lại chỗ ngồi tiếp tục ăn sáng . Chỉ có Lâm Quân là đau khổ không biết làm như nào, tay nàng bóp sém nữa làm hần vẹo cả mắt . Hần chỉ buồn bực ngồi 1 bên uống cà phê và hút thuốc .

Chỉ có Cậu Thánh là nụ cười trên mặt hần ngày càng ám muội . Tất nhiên là hần nghe ra cái câu Kim Linh nói rồi . Dù sao hần cũng có thực lực trên cấp Võ Thánh nha . Hần vừa cười vừa thưởng thức cái bữa sáng .

Duy nhất chỉ có Tiểu Cầu là ngồi im ăn không phát ra cái tiếng nào .

Cuối cùng, mọi người cũng đã ăn xong bữa sáng . Sau đó vì không có gì làm nên ngồi lại với nhau . Kim Linh là người mở lời trước :

_ Làm sao để đi ra khỏi chỗ này ?

2 người Lâm Quân lắc đầu coi như không biết .

_ Không lẽ phải tiếp tục sống ở đây sao ?

Kim Linh thất vọng hỏi, dù sao nàng chỉ là 1 người con gái, thực lực cũng khá thấp nên chắc chắn là chui ra khỏi đây không được .

Thấy Kim Linh thất vọng, lòng Lâm Quân như thất lại, hắn không muốn kiếp này lập lại sai lầm như lúc trước nữa . Vì vậy hắn vội vàng nói :

_ Ta chắc chắn sau 1 tháng có thể ra ngoài .

Lâm Quân vì có Thẻ Bài Thiên Long nên mới dám nói như thế, dù sao chỉ 1 tháng là sẽ sử dụng lại được như bình thường . Hắn không tin tên Tiểu Thần Đền sẽ không có cách nào thoát khỏi cái chỗ khốn kiếp này .

_ Cái gì ? lão đệ ngươi không đùa chứ ?

Cầu Thánh là người đầu tiên tỏ thái độ, hắn có đại thù chưa báo nên tất nhiên là cấp tốc muốn ra ngoài rồi . Không phải hắn không tin Lâm Quân nhưng dù sao chuyện này đối với hắn quan hệ thật sự quá lớn nên mới hỏi .

_ Tất nhiên, lão ca tưởng ta là ai chứ, ta không xạo với ngươi đâu .

Lâm Quân dương dương tự đắc nói .

_ Thế ngươi tính làm sao ? Ta nói trước ngay cả ta mạnh như trâu thế này mà cũng có thoát ra được quái đâu .

Cầu Thánh thấy thế nhưng vẫn hỏi lại .

_ Lão ca à, ngươi yên tâm, ta nói được làm được .

Lâm Quân nói tiếp, hắn tin tưởng 10 phần về Tiểu Thần Đền, hay nói đúng hơn là tin vào cái Lệnh Bài của hắn . Cơ hồ đều là có những tác dụng nghịch thiên . Mới đầu hắn chỉ muốn giống như chơi game thôi, nhưng sau đó thì lại phát hiện ra những công năng tuyệt vời của nó .

Cho dù là công năng đổi đồ hoặc mất thần thì đều rất nghịch thiên . Hắn cũng từng xem hết danh mục đổi rồi . Cao nhất trong đó có thể trở thành 1 vị thần chân chính . Nhưng về cái giá tiền thì mắc vãi ra, ít nhất bây giờ hắn bán sạch gia sản của mình cũng chưa bằng 1 phần tỷ cái giá tiền đó .

Còn về mất thần thì nghe nói có thể nâng cấp thêm . Theo lời Tiểu Thần Đền nói cấp cao nhất có thể nhìn thấu được vũ trụ, hay nhìn thấu tương lai . Nhưng nói chung tới lúc đó thì chả biết là ngày tháng năm nào .

Tuy vậy nhưng Lâm Quân cũng khá là thỏa mãn rồi . Dù sao làm người vẫn không thể quá tham lam được .

_ Ủ, ta tin đệ, dù sao đời này ta cũng hết hy vọng rồi, cứ tưởng sẽ sớm chết đi, chứ không nghĩ lại gặp được đệ .

Cầu Thánh cảm thán 1 tiếng nói, xác thực hắn đã tự xây mộ cho mình rồi, chỉ chờ chết thôi, không nghĩ tới lúc này lại gặp được Lâm Quân .

_ Lão ca yên tâm, ta sẽ cố hết sức .

Lâm Quân cười an ủi nói .

.....

Trong Thiên Long Lệnh Bài,

Tiểu Thần Đền nhìn 1 màn này mà thất vọng vãi . Hắn ở trong này đã chứng kiến tất cả việc mà Lâm Quân đã tạo ngộ . Cho dù là Lệnh Bài đã khóa lại nhưng vì Thần Đền đã nhờ hỗ trợ nên tất nhiên hắn phải chú ý cái thằng nhóc này rồi .

_ Thằng nhóc này dựa dẫm quá, bố sẽ cho mày biết thế nào là lễ độ .

Nghĩ thế Tiểu Thần Đền truyền âm cho Lâm Quân nói :

_ Nhóc, ngươi đừng mơ, cái này ngươi tự làm đi . Nếu ngươi làm không được thì Lệnh Bài sẽ khóa lại mãi mãi, vĩnh viễn ngươi sẽ không xài được .

Tuy hắn không ra ngoài được nhưng dù sao Thiên Long Lệnh Bài vẫn ở ngay trong đầu Lâm Quân, việc truyền âm là 1 việc rất không khó .

.....

Bên ngoài ,

Lâm Quân đang dương dương tự đắc, chợt nghe giọng nói của Tiểu Thần Đèn truyền ra thì thần tính cứng lại, như bị dội 1 chậu nước lạnh siêu lớn vào mặt .

Hắn khóc không ra nước mắt . Hắn biết tên này tuy hay đùa giỡn nhưng nói được là làm được, hắn lỡ hứa rồi bây giờ làm như nào đây . ***** nó, ta mà gặp mày đừng hòng bỏ cho coi phim con heo, **** nó .

Lâm Quân hung hăng nghĩ thầm trong lòng đồng thời bắt đầu tìm cách . Dù sao cũng phải dựa vào hắn rồi .

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 85: Lô Đề Cờ Bạc Điện

Khi đã nghỉ ngơi xong xuôi . Lâm Quân bắt đầu đi xung quanh cái Vạn Cầu Vực này để nghĩ cái cách thoát ra khỏi đây .

Vạn Cầu Vực là 1 cái vực cũng khá to, ít nhất cũng phải bằng 10 cái sân bóng đá cộng lại . Theo như lời Cầu Thánh nói thì thật sự hắn cũng chả biết tại sao lại chém ra được cái vực to như này . Lúc đó thuần túy chỉ là sử dụng tuyệt chiêu mạnh nhất để cả 2 cùng chết thôi . Không nghĩ tới là khi 2 tuyệt chiêu chạm vào nhau thì ngay tầng đất phía dưới bị sụp xuống . Sụp cho đến khi hình thành nên Vạn Cầu Vực .

Lâm Quân xem kỹ xung quanh, từng cành cây ngọn cỏ nhưng cũng không có cách nào gọi là khả thi . Biết sao được dù sao trận pháp trọng lực này cũng nhằm vào Cầu Thánh mà bày trận . Ngay cả Cầu Thánh mạnh như thế cũng không thể nào bay ra ngoài được chứ đừng nói chỉ tới 1 tên yếu xù như Lâm Quân .

Lâm Quân đi từ sáng tới trưa mà mệt là cả người . Bất đắc dĩ hắn đành quay lại chỗ đã đặt lều, móc từ trong người ra dụng cụ nấu ăn . Dù sao có thực mới vực được đạo .

Thấy hắn mặt mày suy tư ngồi nấu nướng thì Cầu Thánh tiến lại hỏi :

_ Lão đệ, người làm sao mà sầu mi khổ kiếm thế ?

_ À, không sao, chỉ là suy nghĩ vài vấn đề thôi .

_ Ừ, không được cũng không sao, chúng ta sống dưới này cũng được mà .

Cầu Thánh nghe thế thì hiểu là chuyện gì, hắn thở dài 1 tiếng an ủi nói .

_ Đệ sẽ nghĩ cách, đại ca cứ yên tâm .

_ Ừ .

Cầu Thánh chỉ nói được 1 chữ rồi im lặng .

Phía xa xa, Kim Linh nghe 2 người nói chuyện cũng im lặng, xác thực nàng cũng chả biết nói cái gì hết . Bữa sáng hôm nay, khi nhìn Cầu Thánh tập quyền thì nàng đã biết lão già này là 1 lão già cực kỳ mạnh . Người như thế còn không ra được khỏi đây thì huống chi là nàng .

Bữa trưa trôi qua trong 1 không khí im lặng, ai nấy đều có những suy nghĩ riêng của mình . Sau cùng, Lâm Quân như suy nghĩ ra 1 điều gì đó, quay sang Cầu Thánh hỏi :

_ Lão ca, theo huynh thì nếu phá hủy dưới này thì trận pháp phía trên có ảnh hưởng gì không ?

Theo như Lâm Quân biết, trận pháp là 1 loại trận bố trí các vật thể tạo nên tác dụng to lớn . Nhưng tiền đề là phải giữ nguyên vị trí . Cho dù 1 loại vật liệu nào rời khỏi vị trí, dù chỉ 1 chút thì tác dụng của trận pháp . Vì thế cho nên hắn mới nghĩ ra cái cách là phá trận . Dù sao người hắn lúc này cái quái gì cũng thiếu, chỉ có boom là không thiếu .

Cầu Thánh nhú chặt lông mày nói :

_ Nếu phá được thì ta đã phá từ rất lâu rồi, nhưng bằng sức mạnh của ta, tối đa lắm chỉ đục được vài cái lỗ, sao có thể làm cho vách núi lung lay được .

_ Không sao, đệ có cách .

_ Phải không đó ?

Cầu Thánh ngờ vực hỏi .

_ Đúng thế, không tin đại ca cứ xem thử cái này .

Lâm Quân nói rồi móc từ trong nhẫn ra 1 khối thuốc nổ C4 . Đây là 1 loại thuốc nổ cực mạnh mà sau khi hắn chơi xong “ Đột Kích “ mới biết . Nó có thể công phá căn cứ của địch nhân nên chắc hẳn là rất tốt . Không những thế sau đó hắn và Tiểu Thần Đèn còn cải tạo lại 1 phen, cuối cùng thì cũng ra thành phẩm nhưng hắn cũng chưa kịp thử độ công phá là như nào . Thừa dịp có cao nhân ở đây nên hắn móc ra .

Cầu Thánh thấy Lâm Quân móc ra 1 khối màu xanh bé bằng 2 bàn tay thì cảm giác kỳ quái . Hắn không hiểu cái đồ chơi này có tác dụng gì .

_ Cái này làm gì thế ?

Cầu Thánh hướng Lâm Quân hỏi .

_ Đại ca xem đi .

Lâm Quân nói rồi chạy thẳng ra 1 chỗ, nơi có 1 tảng đá cao hơn 5m nằm đó . Hắn đặt quả bom lên tảng đá . Sau đó cài đặt thời gian là 10s . Xong xuôi mọi việc hắn chạy bắn ngay lại chỗ Cầu Thánh .

Cầu Thánh chưa kịp mở miệng hỏi thì 1 tiếng “ Ầm “ kinh thiên động địa vang lên . Chấn động cả màn nhĩ của hắn . Khi quay lại nhìn thì tảng đá 5m chỉ còn lại 1 ít vụn bay tã là khắp nơi .

Thấy thế Cầu Thánh lắc đầu nói :

_ Uy lực cũng được, ngang với 1 kích toàn lực của Võ Quân, nhưng nếu để có 1 khối thì chả có tác dụng gì đâu .

_ Nếu có hơn 1 tỷ khối thì sao .

Lâm Quân không cho là đúng hỏi lại .

_ Gì ? thật không đó .

Cầu Thánh kinh hãi hét lớn . Cho dù chỉ có uy lực ngang võ quân nhưng nếu có 1 tỷ trái như thế thì sẽ khác . Hắn chỉ biết nếu Lâm Quân ném về phía hắn 1 tỷ trái thì chắc chắn hắn sẽ chôn xương .

Lâm Quân gật đầu xác nhận nghi vấn của hắn . Cầu Thánh vui mừng nhả căng lên nói :

_ Thật tốt quá, có hy vọng rồi .

Hắn vút quách cái thân phận võ thánh của hắn, bây giờ cảm thấy tia sáng cuối đường hầm thì cực kỳ vui mừng, nhảy nhót như 1 đứa con nít được món đồ chơi mới .

_ Lão huynh, buổi chiều chúng ta đi xem xét vị trí đặt boom nhé .

_ Được được .

.....

Chiều hôm đó,

Lâm Quân và Cầu Thánh đi khắp nơi xem xét địa hình để mà đặt boom cho nó dễ . Sau khi xem được vài vòng thì cả 2 cũng tìm được 1 chỗ rất ưng ý .

Chỉ thấy đây là 1 chỗ vách đá có thể gọi là mỏng nhất, hoặc là yếu nhất . Ở chỗ này Cầu Thánh chỉ cần đánh 1 quyền tùy ý là đã lõm sâu vào . Theo như hắn nói thì phá ở chỗ này là dễ nhất .

_ Lão đệ, làm đi, ở chỗ này được đó, chắc chút xíu là xong thôi .

Cầu Thánh hô lên 1 tiếng, đốc thúc Lâm Quân đặt boom, dù sao hắn cũng rất nóng lòng muốn đi ra ngoài rồi .

_ Ok, ok, lão huynh đợi chút .

Lâm Quân cũng vui mừng không kém, nhảy tới chỗ vách đá . Sau đó hắn vung tay, lấy ra gần 100 triệu cục thuốc nổ c4 ném ngay vào vách đá . Khi đã hện giờ là 1 phút thì hắn và Cầu Thánh trốn ra xa xa, 4 mắt chăm chú nhìn vào vách đá . Dù sao thì trước khi thả ra 1 tỷ quả thì cũng phải thử nghiệm trước cái đã .

_ Ầm, ầm, ầm, ầm, ầm .....

Liên tiếp những tiếng nổ kinh thiên động địa vang lên . Chỉ thấy trước mắt là 1 đám khói bụi mù mịt, sau khi khói bụi tán đi thì cũng thấy được 1 màn

trước mắt . Vừa nhìn thấy thì 2 người chỉ biết trợn trối há hốc mồm .

Trước mắt 2 người chỉ là 1 cái hang động đen ngòm, trên cái động còn có 1 tấm biển đề 1 dòng chữ :

“ Lô Đề Cờ Bạc Điện “ .

Cái !** gì thế này .

Lâm Quân có điểm không hiểu như nào, tại sao phá núi mà ra cái hang động này . Hắn quay sang Cầu Thánh hỏi :

_ Lão huynh, cái **** gì đây ? Tại sao mà lại ra cái này ?

_ Ta cũng không biết, nhưng có vẻ như cái vách đá lúc này chỉ là người nào đó thêm vào nhằm che chắn cái hang động này, chả trách lúc này lại dễ phá như thế .

Cầu Thánh dù sao cũng là 1 lão già sống gần 200 năm, hắn đưa ra suy luận ngay .

_ Vậy bây giờ chúng ta làm sao ?

_ Đi qua đó xem đi, haiz dù sao thì xem trước tính sau .

Cầu Thánh thở dài 1 tiếng nói .

_ Ừ .

2 người Lâm Quân và Cầu Thánh tiến lại gần hơn để xem xét . Đây là cái hang chắc đã có niên đại từ rất lâu . Dòng chữ “ Lô Đề Cờ Bạc Điện “ trên đầu là 1 chữ bằng vàng, tuy qua năm tháng thời gian nhưng miễn cưỡng cũng có thể nhìn thấy được . Sau khi đã xem xét kỹ càng thì phía dưới còn có thêm 1 tấm biển vàng nữa .

Trên đó viết :

Có gan thì tiến vào, vào rồi không thể ra, chỉ có 2 kết quả “ thắng “ hoặc “ chết “ , các bạn trẻ ta có để lại trong đó 1 đồng cơ duyên, có lấy được hay không là tùy vào các ngươi, hahaha .

Phía dưới còn có ký tên : Lô Đề Thần .

_ Lô Đề Thần, cái tên này hình như hơi quen quen .....

Cầu Thánh đọc hết thì lẩm nhẩm 1 mình, sau cùng hắn vỗ đầu 1 phát ré lên :

_ Ô rê ca, ta biết đây là tên nào rồi .

_ Tên gì lão ca ? thắng ngạo mạn này là ai thế ?

Lâm Quân quay sang hỏi, hắn thấy thắng cha đề cái chỗ này thật là ngạo mạn vl ra, hắn không tin cái quái gì gọi là thần .

_ À, hơn 500 năm trước . Việt Quốc chúng ta xuất hiện 1 vị thần .....

Cầu Thánh bắt đầu kể .

_ Thần ? thật sao ?

_ Ừ, người cứ nghe hết đã . Đúng là thần, nhưng mà không phải về đánh nhau và về cái mặt cá độ cờ bạc . Tuy hắn chỉ là 1 tên nhóc võ quân, nhưng rất thích đánh bạc . Nghe nói trong truyền thuyết hắn đã thắng được 1 số tài phú rất lớn . Người nổi tiếng thời đó ai ai cũng đã thua qua hắn, thậm chí ngay cả vua của Việt Quốc . Sau cùng, khi đã vô đối thì hắn đột nhiên thoái ẩn . Trước đó hắn có để lại 10 tòa “ Lô Đề Cờ Bạc Điện “ như này, số tài phú hắn kiếm được suốt đời đều để trong chỗ đó .....

_ Sau đó thì sao ?

_ À nghe nói trong vòng 200 năm, vô số người vào đó thách đấu, nhưng rất tiếc là không 1 ai trở ra . Triều đình lúc đó lo sợ 10 cái điện này sẽ thành tai họa cho Việt Quốc nên đã nhất trí giấu đi . Không nghĩ tới bây giờ chúng ta có thể gặp được 1 tòa .

_ Nhưng mà đây là 1 cái hang mà ? sao có thể gọi là điện được .

_ Ta không biết nhưng thắng cha đó nói thế thì là thế, chứ đi vào rồi thì có ai đi ra quái đâu mà hỏi ta .

Cầu Thánh nhún mày trả lời .

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 86: Người Ta Cho Thiếp 2000 Lượng Vàng Để Thiếp Gặp 20 Phút Mà Thiếp Không Chịu

_ Thế bây giờ làm sao lão ca ?

Lâm Quân quay qua Cầu Thánh hỏi, nhìn cái tấm biển trước mắt hắn cũng hơi chút ngửa ngáy tay chân .

_ Đi thôi, cái này không phá được đâu, kiếm chỗ khác vậy .

Cầu Thánh thở dài 1 tiếng, nói rồi hắn quay lưng bước đi .

Lâm Quân đuổi theo, kéo áo Cầu Thánh nói :

_ Ấy ấy, chậm đã, ta muốn vào đó .

_ Thôi buông tha đi, cái này là bùa đòi mạng đó, vào rồi không ra được đâu .

_ Ta muốn vào mà .

Lâm Quân đưa đôi mắt ước ao nói . Kiep trước hắn mệnh danh là thần may mắn, đánh đâu thắng đó không gì đỡ nổi . Thế nên hắn cực kỳ ham mê bài bạc, bây giờ thấy cái cảnh này làm sao mà máu trong người không nóng lên được .

_ Ngươi xác định ?

Cầu Thánh nhú mày hỏi .

_ Ủ, đúng thế, dù sao xem như tiêu khiển đi, ta không tin là không thắng được .

Lâm Quân dương dương tự đắc trả lời .

_ Chắc chắn không ?

_ Đúng, lúc trước ta mệnh danh là thần may mắn đó nha .

Lâm Quân gạt đầu cái rụp .

_ Vậy vào thôi .

Không hiểu mà xui quẻ khiến thế nào Cầu Thánh lại đồng ý . Chắc hẳn là trên người Lâm Quân có gì đó khiến cho hắn tin tưởng . Đây là 1 cảm giác khá kỳ lạ nhưng xác thực là thế .

2 người không sợ trời không sợ đất tiến thẳng vào hang động . Bỗng phía trước đột nhiên có ánh sáng lóe lên . Chỉ 1 lát sau trong hang đã sáng bừng, ánh sáng đến từ những cái đèn ma pháp đã cũ kỹ . Nhìn xung quanh hang thì rất ư là đơn giản, phía trung tâm có 1 cái bục, trên đó chỉ là 1 cái bàn . 4 phía xung quanh thì không có gì khác .

2 người đang trầm thắc mắc thì có 1 cái hư ảnh hiện ra, hư ảnh này không biết tạo ra bằng cách nào, chỉ thấy đây là 1 lão già râu tóc bạc trắng, tay cầm 1 cây gậy . Đôi mắt vẫn tinh anh và ranh mãnh .

Hư ảnh đó lên tiếng :

_ Chào mừng các ngươi đã tới “ Lô Đề Cờ Bạc Điện “, chắc hẳn các ngươi là những người dũng cảm chứ hả ? À mà thôi ta phải giới thiệu cái trò chơi của chúng ta chứ nhỉ ? Nãy giờ chém gió quên mất cả việc chính .

Hư ảnh chém gió lung tung 1 hồi rồi mới vào cái chủ đề chính :

_ Ủ, các ngươi phải vượt qua tất cả là 9 tầng, mỗi một tầng chỉ có 1 trò chơi, các ngươi phải dựa vào may mắn để qua được nó . Tại sao phải may mắn ư ? Bởi vì .....

Hư ảnh lú lo chém gió 1 hồi, hồn nhiên không để ý tới 2 người Lâm Quân đang há mồm nhìn trần trối . “ ** nó chứ, chém đi ra chỗ khác chém, nói chuyện chính đi “ . 1 lát sau thì Lâm Quân cũng biết đây chính là cái tên được gọi là Lô Đề Thần . Thật sự thì thằng cha này chết lâu rồi, nhưng vì cái điện này nên phân ra 1 tia linh hồn ở đây .

Nhưng phảng phất là hư ảnh lâu lắm không gặp người rồi, chuyện gì hán cũng kể ra, thậm chí lúc sinh thời hán có bao nhiêu vợ, mỗi người mặc quần lót màu gì cũng kể . 2 người Lâm Quân nếu thằng này còn sống thì đã lao lên đập cho 1 trận toi bời rồi .

Khi đã tận hứng, hư ảnh này mới mỉm cười nói :

_ À, mãi chém gió quên mất, hắc, xin lỗi nhé, lâu lắm rồi ta không gặp người, à mời các người tiến tới màn chơi đầu tiên . Nếu qua cửa này anh cho 1 cái phần thưởng, nhưng mà bây giờ thì là bí mật .

_ Tại sao là bí mật ?

Lâm Quân thắc mắc hỏi .

Hư ảnh haha đáp :

_ Haha tại vì có thằng nào qua được cái cửa này đâu, ờ anh nói tốn nước bọt lắm .

_ ***, chém gió thì được lắm, hỏi có 1 câu mà tốn nước bọt, thần gì chứ, ta khinh .

Lâm Quân không khỏi khinh bỉ thầm nghĩ .

_ Theo ta qua đây .

Hư ảnh nói rồi bay qua cái bàn đặt ở trung tâm, chỉ thấy nó chấp 2 tay lại với nhau . 1 lát sau trên bàn hiện lên khoảng 999 tấm thẻ bài, hay theo cách nói kiếp trước là ảnh . Chỉ thấy trong mỗi một tấm ảnh đều có hình 1 người phụ nữ . Nhưng hầu hết đều là người đẹp, chỉ có 1 số ít người là vì trên mặt có sẹo hay gì đó nên giảm bớt vẻ đẹp đi .

Thấy 1 đồng gái Lâm Quân chảy nước miếng rùng rùng mà ngấm, dù sao trong hình toàn bộ là người đẹp . Em nào em mấy mặt trắng bóc, mắt to tròn, nụ cười câu hồn phách . Chỉ là mỗi người 1 vẻ, có người lạnh lùng quý phái, có người ngây thơ trong sáng ..... Thậm chí hán còn thấy trong đó 1 số gương mặt quen thuộc, nhưng nhất thời lại không nhớ ra là gặp ở đâu .

Vừa nghĩ trong lòng Lâm Quân vừa tự sướng, nếu hán thắng không biết tên này có cho hán xem hình phía dưới không nhỉ, chỉ có khuôn mặt thì không hứng thú lắm . Nghĩ tới đây đôi mắt Lâm Quân tràn đầy lửa nóng quay qua hỏi :

_ Cái này người lấy đâu đó ?

Hư ảnh cười ám muội nói :

_ Đây là 999 cô nương đẹp nhất thế giới, sao chuẩn girl không ?

Lâm Quân gật đầu cái rụp .

_ Nói nhỏ cho chú biết, nếu chú thắng anh cho thông tin kèm số đo 3 vòng cho chú, sau này đi kiếm mà tán .

Dùng 1 lát hán tiếp lời :

_ Nếu chú thắng 9 vòng anh cho xem ảnh nude luôn, hắc hắc hắc .

_ Chơi như nào, bắt đầu đi .

Lâm Quân không thể chờ đợi được lên tiếng nói, gái đẹp là hàng tốt nha, hán mà tán được 1 em trong số này chắc lên hương quá .

_ Rồi vì dựa vào may mắn nên anh đưa ra 1 gợi ý, nếu chú chọn đúng thì cho qua, haha .

_ Chỉ có 1 cơ hội thôi à ? Nếu sai thì sao ?

_ Đúng 1 cơ hội, chú mà sai thì tất nhiên là chết rồi, hahaha, anh nói trước chưa có thằng nào qua được cái cửa này đâu .

Nghe tới đây da đầu Lâm Quân run lên 1 trận . “ ặc, cũng quá ác rồi nhe, 1 cơ hội thì chọn bằng niềm tin à “ . Nhưng lỡ chui vào rồi thì làm sao chui ra, hán đành đâm lao theo lao vậy .

_ Được bắt đầu đi .

_ Rồi nghe cho rõ nhé, trong các cô gái ở đây, có 1 cô đã từng nói ra 1 câu nói bất hủ, đó là “ người ta cho thiếp 2000 lượng vàng để thiếp gặp 20 phút

mà thiếp không chịu “. Theo chú là cô nào trong này, nhớ chỉ 1 lần, suy nghĩ cho kĩ nhé . Hắc hắc .

_ Câu này nghe quen quen thì phải .

Lâm Quân nhủ mày làm bầm nói, hình như cái câu này lúc trước hắn đã nghe qua vài chục lần thì phải . Nhưng nhất thời thì chưa nhớ ra được .

Im lặng suy nghĩ 1 lúc lâu, sau cùng Lâm Quân cũng nhớ ra cái người nói câu này . Thì ra từng là 1 người đã ra sức tán tỉnh hắn . Kiếp trước khi Lâm Quân giàu có thì có 1 cô diễn viên cứ bám theo tán tỉnh hắn . Cái câu cửa miệng của cô ta là “ người ta cho em 2000 USD gấp 20 phút mà em không chịu “ hình như làm tăng giá trị của cô ta thì phải . Cô ta bám theo hắn chừng mấy tháng, nhưng tất nhiên là Lâm Quân từ chối rồi, cái cô này nhìn thì có vẻ xinh nhưng hình như hơi bị giả giả, chắc chắn là đã qua phẫu thuật nên Lâm Quân chả ưa được .

Đưa mắt nhìn về phía thẻ bài, hắn muốn tìm kiếm cô ta . May mắn là sau 1 lát căn mắt nhìn, hắn cũng đã tìm được . Chỉ thấy tám thẻ bài của cô ta ở vị trí gần cuối, ở thế giới này thì hình như cô ta có vẻ đẹp hơn 1 chút . Nét mặt vẫn kèm theo 1 chút hồn nhiên ngây thơ, không có vẻ gì là giả tạo . Đoạn hắn chỉ tay vào hình cô gái rồi phán :

_ Sự lựa chọn cuối cùng của em là cô ta .

_ Ách, sao ngươi biết ?

Hư ảnh ngạc nhiên nói . Tuy hắn chỉ là 1 tia linh hồn nhưng sức mạnh vẫn còn, cái đồng ảnh này hắn mới vừa lấy cách đây mấy phút . Còn câu nói kia thì cô gái trong ảnh chỉ mới nói vào sáng hôm nay . Tuy câu nói đó chẳng mấy chốc nổi tiếng khắp Việt Quốc nhưng làm sao mà thằng này lại biết được chứ . Hắn ở dưới này hơn 1 tuần rồi mà .

_ Haha, anh đoán đại, sao ? không được à ?

Lâm Quân dương dương tự đắc hỏi, trong lòng thầm cảm thấy may mắn . May là hắn nhớ ra cái cô này . Nếu cái hư ảnh trước mặt mà đưa ra câu khác chắc hắn đoán trật lất .

Hư ảnh nghe thế đành cười khổ nói :

_ Được, ngươi thắng, bây giờ theo chúng ta tiếp tục màn 2 chứ ?

_ Chưa được ?

Lâm Quân hét lên .

_ Sao chưa được ?

Hư ảnh nghi hoặc hỏi .

_ Thông tin kèm số đo 3 vòng của bố đâu ?

Lâm Quân cười hèn mọn hỏi, trong mắt bắn ra 1 tia dâm tà .

_ Ách, ngươi cứ qua hết đã anh đưa 1 lần, mắc công đưa chú cửa sau chú thua thì sao ? Không phải anh mất công à ?

Tuy nói thế nhưng trong lòng hư ảnh hừ lạnh “ chưa thắng mà hồ báo, hắc cửa sau anh cho chú biết mùi “

Lâm Quân nghe thì cũng có lý nên đành thôi . Hắn đành nói :

_ Vậy bắt đầu cửa 2 đi .

_ Rồi ok .

Nói rồi hư ảnh vung tay lên, lần này các tám thẻ bài trên bàn vẫn còn nguyên . Nhưng phía dưới thêm 999 tám thẻ bài nữa, lần này là thân hình của các cô gái, nhưng mà không có đầu .

_ Cửa thứ 2 bắt đầu, trò chơi lần này là xếp hình .

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 87: Thánh Nữ

_ Xếp hình ? Là cלט ?

Lâm Quân thắc mắc lên tiếng . Không lẽ là phải xếp 999 tấm thẻ đầu với cái thân hình à, xếp thẻ thì bao giờ mới xong .

_ Xếp hình tức là xếp hình, chú nghe anh nói hết đã . Chưa gì đã chốt vào mồm anh .

Hư ảnh bực bội đáp .

_ Ồ, nói đi .

_ Xếp hình tức là xếp hình . Nhưng vì cái này là 1 trò chơi của sự may mắn nên luật chơi có phần khác . Không phải chú mày phải xếp hết 999 cái mà chỉ cần 1 cái thôi . Hay nói cách khác anh cho chú nhìn 1 hồi, sau đó sẽ úp hết lại . Chỉ lật 1 cái mặt, chú phải chọn được cái thân hình đồng nhất . Hiểu chưa ?

Lâm Quân gật gật đầu, luật chơi cũng có vẻ không khó lắm . Nói trắng ra là dựa vào may mắn là chủ yếu . Thử nghĩ xem trong 999 tấm chọn ra 1 tấm thì tỷ lệ thành công sẽ thấp như thế nào chứ . Đã thế còn không được gian lận gì nữa .

_ Bắt đầu nhé .

Hư ảnh chưa kịp cho Lâm Quân lên tiếng thì vung tay lên . Các tấm thẻ bài đồng loạt úp xuống . Sau đó tất cả chuyển động trên bàn với 1 tốc độ chóng mặt . Chỉ khoảng vài s thì các tấm bài đồng loạt dừng lại . Trên bàn chia làm 2 bên, 1 bên hình đầu người còn 1 bên là thân người .

_ Chú thích lật tấm nào trước, hahaha .

Hư ảnh cười lên tiếng . Lúc này vì hấn thù thằng này nên tất nhiên là không cho Lâm Quân suy nghĩ rồi .

_ Cái *****, đồ cò hó .

Lâm Quân chửi 1 câu trong lòng nhưng mà vô kế khả thi nên đành lạnh lùng nói :

_ Bỏ chọn tấm đầu tiên .

_ Rồi ok .

Hư ảnh vung tay 1 phát, tấm đầu tiên được lật lên .

Chỉ thấy trên đó là 1 cô gái có khuôn mặt cực kỳ xinh đẹp . Khuôn mặt trái xoan kèm theo nụ cười ngây thơ trong sáng . Cô mang 1 vẻ đẹp phối hợp giữa 2 dòng máu Á – Âu . Đôi mắt màu nâu như hộp hồn người đối diện kết hợp với khuôn mặt trắng không tỳ vết . Tất cả điều đó đều làm tôn lên vẻ đẹp của cô .

Khi nhìn thấy cô gái trong ảnh thì Lâm Quân đột nhiên thét lên 1 tiếng :

_ Thánh nữ .

Cầu Thánh đứng bên cạnh nghi hoặc hỏi :

_ Thánh nữ cái gì ?

_ À thánh nữ trong lòng đàn ông chúng ta . Nàng ta mang sự sung sướng tới cho chúng ta . Nàng cũng giúp ta học thêm nhiều điều về công cuộc vĩ đại nhất của loài người . Nàng an ủi ta trong lúc ta túng quẫn nhất, nàng cũng an ủi tiểu huynh đệ của ta trong giây phút bức bách nhất . Đối với nàng ta luôn sùng kính từ tận đáy lòng và mang ơn nàng rất nhiều .

Lâm Quân ngờ ngác nhìn vào tấm ảnh, theo phản xạ tung ra 1 tràng mà chả biết hấn học từ đâu .

Cầu Thánh nghe xong, trong lòng cũng kinh sợ . 1 người được mọi người gọi là thánh nữ chắc không phải người thường . Đồng thời hấn cũng thắc mắc Lâm Quân tại sao lại quen biết 1 người như thế . Hấn mới quay sang Lâm Quân hỏi :

_ Thế nàng là ai ? Bạn gái người à ?

_ Không . Nàng là nữ thần trong lòng ta .

Lâm Quân đưa 1 ánh mắt sùng kính nói .

_ Người gặp lúc nào ?

_ Hình ảnh của nàng xuyên suốt toàn câu, ta muốn lúc nào thì gặp lúc đó .

_ Ghê thế, thế nàng là ai ?

Cầu Thánh sững sốt lên tiếng hỏi, hẳn có điểm thắc mắc chả biết sao gọi là lúc nào muốn gặp thì gặp .

_ Diễn viên .

_ Diễn viên ? là cái quái gì ?

_ Ài, người già đầu rồi mà khờ thế, qua đây anh cho xem rồi biết .

Lâm Quân cười nói, đồng thời móc trong quần ra 1 cái đầu đĩa kèm tí vi loại xịn . Đút vào đó 1 cái đĩa .

Cả Cầu Thánh và cái hư ảnh kia đều tò mò . Bọn hắn sống từ rất lâu rồi nhưng chưa thấy cái đồ này bao giờ . Cả 2 đều tò mò đưa mắt nhìn theo . Chờ đợi chưa lâu thì trên màn hình hiện lên 1 cô gái, y chang cô gái trong ảnh . Trong đó còn có 2 người đàn ông nữa .

Chỉ thấy 3 người bắt đầu 1 cuộc chiến tranh mãnh liệt . Đánh tới nổi trời đất biến sắc, quần áo mất sạch . Lúc ban đầu thì có vẻ cô gái chiếm ưu thế, sử dụng đôi tay và miệng mình như 1 món vũ khí, hành hạ 2 người đàn ông sống không bằng chết, à sung không bằng súng . Sau đó 2 người đàn ông điên tiết lên, cũng dùng tay đánh trả lại . Tuyệt chiêu xuất ra toàn là cao chiêu trong giới võ lâm, nào là “bóp d** long chảo thủ”, nào là “mò cua ăn ốc”, nào là “vết máng qua sông”, nào là .....

Cuối cùng khi cô gái sắp thất thủ thì 2 người đàn ông tiếp tục sử dụng vũ khí lợi hại . Chỉ thấy đó là 1 cây đoản công dài gần 10 tấc, tuy hơi nhỏ nhưng nó cứng như sắt thép . Có thể làm cho người ta rơi vào ảo giác và chết trong sung sướng .

Cô gái không cam lòng nên sử dụng 1 khu rừng cây toàn màu đen và 1 dòng suối màu trắng để chống đỡ . Nhưng khi 2 cây đoản công tiến vào hang động trong rừng rậm thì cô gái bắt đầu chống đỡ mãnh liệt . Nhưng 2 cây đoản công được mệnh danh là thần khí đầu phải chuyện đùa . Chỉ thấy cô chống cự càng ngày càng yếu, tiếng than đau đớn vang lên liên tục và kéo dài không dứt .

Mặc dù là thế nhưng cô gái cũng không phải thường, quyết tâm mài mòn sức lực của 2 người đàn ông bằng các tư thế khó đỡ . Như là “đẩy xe bò”, “2 con chó” .....

Cuộc chiến kéo dài tới 1 tiếng đồng hồ mới kết thúc . Kết quả cuối cùng là cả 3 người đều bị thương nặng . Chỉ thấy họ đều nằm xuống thở “hồng hộc” . Chỉ có cô gái trên mặt hiện lên thân sắc sung sướng .

.....

Cuộc chiến đã kết thúc nhưng Cầu Thánh và hư ảnh đều chưa rời mắt khỏi màn hình . Trong 1 tiếng đồng hồ này khi xem cả 2 tên đều chảy ra nước miếng mãnh liệt . Tiểu huynh đệ đã lâu không xài đột ngột ngẩng đầu lên . Cả 2 tên quý sắc trong gần trăm năm không gặp phụ nữ khi xem xong đều thoải mái trong lòng . Đột nhiên bọn hắn quay sang Lâm Quân, trầm miệng 1 lời nói :

_ Lão đệ (chú em) còn cái này không, cho anh xem với ?

Lâm Quân đang ngồi hút thuốc, nghe thế thì cười đáp :

_ Còn thì còn, nhưng mà .....

_ Nhưng gì ? chú cần gì cứ nói, bọn anh sẵn sàng .

Lâm Quân cũng không ngạc nhiên, trong đầu cấp tốc suy nghĩ, sau đó nói :

_ Không free đâu cung, hắc hắc, còn lão huynh tới về đệ đưa cho xem .

Hư ảnh nghe thể hiện lên thân sắc lúng túng . Hắn ở trong này cũng mấy trăm năm rồi, tuy chỉ còn 1 tia linh hồn nhưng hắn cực kỳ tưởng nhớ về cuộc sống làm người trước kia . Nhất là được chiến tranh với phụ nữ, cảm thấy còn 20 tấc chinh chiến khắp nơi . Hôm nay gặp được cái này thì khác gì “buồn ngủ gặp chiếu manh, râu xanh gặp thiếu nữ” đâu .

Nghĩ tới đó hắn đành xuống nước nói :

_ Ách chú em, từ từ thương lượng, đừng vô tình thế chứ .

_ Hừ thương lượng gì ? thẳng nào lúc này vừa chơi đều bỏ ?

Lâm Quân hừ lạnh nói, hắn vẫn không quên lúc này tên này chơi hắn, chưa nhìn kĩ đã đảo bài, thú vị lắm sao .

_ Ách, ta đùa ta đùa, chú em chỉ cần đưa mấy cái đó cho ta ta cho chú em ra ngoài ngay .

Hư ảnh lại tiếp tục lên tiếng . Trong lòng thầm mắng tên nhóc con thù dai .

_ Thế cũng được, nhưng chú muốn 1 cái thôi à, chỗ này anh còn nhiều lắm .

Lâm Quân cười haha nói, vì đổi cho Tiểu Thần Đèn nên trong túi hắn lúc nào cũng có 1 đồng văn hoá phẩm đổi lấy .

_ Còn nữa à ? nhiều không ?

Hư ảnh nghe tới đây mắt sáng lên nói . Trên miệng còn tràn ra 1 ít nước miếng .

_ Nhiều lắm, người xem cả đời cũng không hết đâu, nhưng mà không free đâu nhé .

Lâm Quân dụ dỗ nói .

_ Thế làm sao giờ ? Ta có mỗi cái linh hồn, còn gì đổi đâu .

_ Sao lại không, người cứ đưa cái tài phú trong này đổi là được rồi .

Nghe thế hư ảnh sao lại không hiểu Lâm Quân dụ dỗ hắn, hắn hét lên :

_ Không được, nhất quyết không được .

Lâm Quân ngạc nhiên hỏi :

_ Có gì mà không được ?

_ Không được là không được, những thứ này chỉ dành cho người may mắn và hữu duyên .

_ À cuối cùng ta cũng thắng thôi, bây giờ người không đưa thì đừng hối hận .

Nói rồi Lâm Quân đi qua bên cạnh, lật lên 1 lá bài đặt trên bàn, sau đó ghép lại với cái đầu thánh nữ đã lật lúc nãy .

_ Người xem đi, coi phải anh may mắn không ?

Lâm Quân dương dương tự đắc nói, nhưng sự thật là như nào thì chỉ trong lòng hắn mới rõ .

_ Gì ? Sao người hên thế ?

Hư ảnh có vẻ không tin tưởng hỏi . Hắn không tin 1 người lại hên đến như thế .

_ Haha, anh là thần may mắn mà .

Dừng 1 chút Lâm Quân tiếp tục dụ dỗ nói :

_ Người xem, ta may mắn thế này chắc chắn sẽ thắng thôi . Nhưng nếu ta thắng rồi thì người đừng mơ đụng vào báu vật của ta . Người chắc chắn là đã xa phụ nữ lâu lắm rồi nhỉ ? Thiết nghĩ chắc chắn người sẽ thập phần hài lòng về cái báu vật này của ta . Tuy người là linh hồn không làm gì được nhưng coi cũng sướng mất phải không ?

_ Hơn nữa người cho ta thắng cũng có hại gì đâu, trước sau gì ta chả thắng, hắc, cho sớm cũng bình thường mà . Đã thế người còn sướng con mắt .

Nghe thế hư ảnh cũng khá xuôi tay, trong lòng đấu tranh tư tưởng 1 lát rồi nói :

_ Cũng có thể .

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 88: Lâm Quân Chết Tiệt, Mày Đợi Đây

Lâm Quân chưa kịp vui mừng thì hư ảnh lại nói :

_ Nhưng mà .....

_ Nhưng nhưng cái gì ? Nói mẹ đề .

Lâm Quân điền tiết nói, “ nói thì nói mẹ đẻ, làm bố mừng hựt .

_ À, người phải cho ta ít nhất là 1 tỷ thứ đó . Nếu không đừng hòng .

Hư ảnh sau cùng cũng lựa chọn thoả hiệp, nhưng dĩ nhiên hẳn là 1 tên thông minh, tuy quyết định trong lòng sẽ không đưa đồ tốt cho Lâm Quân . Nhưng mặt ngoài thì hung hăng vơ vét phim heo 1 phen .

Ta đậu xanh rau má .

Nghe thế Lâm Quân xém nữa ngất tại chỗ . Sao cái hư ảnh này giống Tiểu Thần Đèn thế, cmn chứ, coi bỏ là cái gì ? Bố đẻch phải xưởng sản xuất phim con heo đầu nhè . Đòi 1 tỷ cái cmn .

Trong lòng Lâm Quân đã sớm chửi um lên nhưng vì tham lam cái kho báu sắp khai phá nên đành miễn cưỡng nói :

_ Không nhiều thế đâu, 1 triệu là hết đất rồi . Người có nghĩ tới người ta đóng phim cực khổ không mà đòi ghê thế .

_ Đóng phim ?

Hư ảnh nghe không hiểu thuật ngữ này nên đành hỏi .

_ Èo, ngu thế . Tức là đây là người thật, cái người xem chính là ta quay lại . Được gọi là phim, còn người đóng phim là 3 người bọn họ . Người có biết người ta ấy ấy mệt biết bao nhiêu không mà đòi 1 tỷ .

_ Hừ chuyện đơn giản thế mà cũng nói . Người quay được 1 lần thì chẳng lẽ không quay được 1 tỷ lần . Ta tính toán thì cứ 1 phút là có 1 cặp đang ấy ấy . Người cứ đi quay lên là được rồi .

Hư ảnh hừ lạnh 1 tiếng rồi phán .

_ Cái gì ? Không lẽ bắt bỏ cả đòi đi quay phim heo cho người coi ? .

Lâm Quân giận dữ hét lên .

_ Đúng, chú thông minh phét .

Hư ảnh cười tán dương 1 phát .

Tuy giận dữ nhưng trong lòng Lâm Quân cấp tốc nghĩ cách . Hiển nhiên tên này giống Tiểu Thần Đèn rồi, đã đòi thì ít khi xin được lắm . Cùng lắm giảm được vài phim gọi là có .

Chợt như nhớ ra điều gì, Lâm Quân âm hiểm cười 1 tiếng hỏi :

_ Ý người là phim dạng giống như này phải không ?

Hư ảnh không nhìn thấy nụ cười của Lâm Quân nên gật đầu cái rụp .

_ Tốt thành giao, bây giờ người dẫn ta đi xem cái kho báu đi .

_ Không được, phải đưa trước .

Hư ảnh hét lên 1 tiếng . Trong lòng hẳn đang có quỷ nên không muốn dẫn Lâm Quân đi .

_ Èo thì dẫn bố vào đó trước xem có đồ gì hot không, người nghĩ phim của ta đồ thường chắc .

Lâm Quân thanh minh nói, hẳn không muốn thằng này kiểm tra trước . Mắc công phát hiện đồ dỏm thì toi công .

_ Gì ? Báu vật cả trăm năm mà chú xem thường à ?

Hư ảnh hỏi lại 1 tiếng, mặt mũi tràn đầy tức giận .

_ Hừ, thế phim của anh chú thấy ở đâu chưa ? Báu vật có ngon bằng sự vùng lên của tiểu huynh đệ không ?

_ Ta tự xem trực tiếp cũng được, chú tưởng chú ngon à ?

_ Ngon thì xem đi, thế thằng nào mới đòi phim của anh .

_ Đưa phim trước .

_ Ta xem kho báu trước .

.....

1 hư ảnh 1 người gập cổ lên cái tôi đỏ mặt tía tai . Trong lòng 2 tên đều có quỷ nên không muốn đáp ứng yêu cầu của đối phương . Chỉ 1 lát sau cả 2 đều mang 1 khuôn mặt đỏ bừng, nhìn như là 2 con gà chọi sắp xung trận .

Sau cùng, Cầu Thánh đành đứng ra làm người giảng hoà . Hắn cười khổ nói :

_ Ta nói này 2 người .

_ Cái gì ? không thấy chúng ta đang bàn bạc à ?

Lâm Quân và hư ảnh 2 miệng 1 lời quay qua đáp .

Cầu Thánh quay qua Lâm Quân nói :

_ Ta thấy như này nhé, bây giờ đệ hãy đưa cho ta phim trước . Ta sẽ kiểm tra rõ ràng .

Rồi hắn quay qua hư ảnh tiếp lời :

_ Còn người sau khi ta kiểm tra xong thì phải dẫn chúng ta tới đó . Nếu không sẽ không giao dịch được .

Hư ảnh nghe thế ngẫm nghĩ 1 lát rồi gật đầu . Hắn cũng đang suy tính trong lòng tìm cách khác . Nếu cứ chơi chiêu đó mà gặp phải 1 thằng cứng đầu như này thì không xong .

Về phần Lâm Quân thì cũng đành đồng ý . Hắn không tin là Cầu Thánh kiểm tra hết 1 tỷ phim được nên đã trộn 1 ít phim bản bựa giữa những giàn phim hay . Chỉ thấy hắn móc ra 1 cái máy tính . Đúng là 1 cái laptop của hãng Apple, trong này hắn đã dày công tải phim . Đếm sơ sơ thì bộ nhớ 1 tỷ GB cũng đã được ghi đầy phim đủ thể loại .

Cầu Thánh gật đầu rồi bắt đầu kiểm tra . Cái thứ này hắn cũng đã thấy Lâm Quân xài qua vài lần nên vẫn biết cách . Chỉ có điều lúc trước xem phim hoạt hình còn bây giờ là phim heo .

Vì phim quá nhiều nên mỗi phim Cầu Thánh chỉ lướt qua 1 chút . Tuy là như vậy nhưng phải mất cả buổi trời mới xong .

Khi kiểm tra xong thì Cầu Thánh thở “ phì phò “ nói :

_ Đã xong, không có vấn đề .

Nghe thế thì cả Lâm Quân và hư ảnh đều gật đầu . Chỉ có Lâm Quân là cười âm hiểm . Tuy 1 tỷ phim nhưng chỉ có 1 phần 10 là tinh phẩm . Còn đâu đâu là bựa hết . Cầu Thánh chỉ lướt sơ qua nên không thấy được điều này . Dù sao thì phim ấy ấy là được rồi .

_ Đi theo ta .

Thấy kết quả đã có hư ảnh cũng không nhiều lời, bắt đầu vung tay niệm chú :

_ Úm ba la, cô ca cô la, ta dua ku ta, mi xoa ku ta, ku ta phe phe, fap fap fap .....

Niệm được vài lần thì chỉ thấy trên mặt bàn lúc nãy sáng lên . Hiện ra 1 cái cánh cửa giống như trong phim khoa học viễn tưởng . Là cánh cửa không gian . Chỉ thấy xung quanh nó bao bọc bởi 1 vòng sáng màu xanh . Ở trong là khung cảnh của nơi cần tới .

Tuy hơi lờ mờ nhưng những người ở đây ai cũng có thực lực cao cường nên vẫn có thể nhìn rõ . Chỉ thấy đây là hình ảnh của 1 cái đài cao được làm từ vàng 4 số 9, phía dưới đều đặt lung tung những thứ gọi là tinh phẩm . Nào là vàng bạc, châu báu, thượng vàng hạ cám các loại .

Đáng chú ý nhất phải là ở phía trên . Ở giữa cái đài có 1 vàng sáng màu vàng bao bọc lại . Đây được gọi là kết giới, cũng là 1 sản phẩm của Tung Quốc . Trong kết giới chắc chắn là đặt những vật phẩm quý giá, nhưng vì nó đã che khuất nên không ai biết trong đó là cái gì .

_ Đây là cánh cửa không gian . Các người đi theo ta .

Nói rồi hắn không do dự bước vào cánh cửa .

2 người Lâm Quân thấy thế cũng bước vào theo .

.....

Trước mắt tới đi 1 lát rồi lại có ánh sáng . Khi định thần lại thì 2 người thấy mình đã xuất hiện trong 1 nhà kho . Tuy khung cảnh xung quanh đều giống như những gì đã nhìn thấy khi ở ngoài kia . Nhưng khi đã nhìn trực quan thì cảm thấy trong này cực kỳ to lớn và khí phách . Xung quanh tất cả mọi thứ đều là vàng bạc hoặc kim cương, nhìn đến loá cả mắt . Không kể những vũ khí, bí tịch rơi trên mặt đất, hoặc là những thứ quý giá trên thế giới .

Lâm Quân nhìn tới loá cả mắt rồi sau đó không chút do dự, Lâm Quân cúi mình xuống bắt đầu nhặt vàng bạc châu báu trên mặt đất . Hồn nhiên không thêm để ý tới 2 người kia .

Chỉ thấy từng đám vàng được tụ lại 1 chỗ, sau đó Lâm Quân vung tay thu tất cả vào nhẫn trữ vật . Hắn không thèm quản điều gì hết, thu trước rồi nói sau .

Sau khi thu thập mỗi cả tay thì đồ trên mặt đất mới lấy hết, hắn vui mừng quay sang nhìn hư ảnh nói :

_ Mở kết giới đi, ta muốn lấy thứ đó .

Khuôn mặt của hư ảnh hung hăng co quắp 1 chút, trong lòng khó hiểu tại sao mặt thẳng này lại dày như thế . Bó chưa nói gì đã vội vàng thu . Tư thế khi thấy vàng thì bất nhã như chó ăn phân .

Nhưng dù sao thì đều là những đồ cùi bắp với cả hư ảnh nóng lòng muốn Lâm Quân ra khỏi đây mau mau nên hư ảnh miễn cưỡng nói :

_ Được .

Sau đó hắn vung tay lên, kết giới màu vàng đã được giải trừ . Chưa kịp nhìn thấy là vật gì thì Lâm Quân quơ tay thu luôn vào nhẫn trữ vật . Lòng hắn có quý nên muốn gấp rút rời khỏi chỗ này . Hắn nói :

_ Đưa chúng ta ra ngoài . Cậu Thánh huynh, phiên huynh đưa laptop cho vị bằng hữu đây .

Cậu Thánh nghe thế thì vội vàng đưa laptop qua sau đó nói :

_ Ta đã kiểm tra rồi, người đưa chúng ta ra ngoài đi .

Thấy thứ cần thiết đã vào tay thì hư ảnh không nói nhảm nữa vung tay lên . 2 người Lâm Quân biến mất như chưa từng xuất hiện . Cùng lúc đó trên mặt Lâm Quân và hư ảnh đều hiện lên 1 tia cười âm hiểm như đã thực hiện được âm mưu .

.....

Ở bên ngoài,

Khi xuất hiện bên ngoài Lô Đề Cờ Bạc Điện thì Lâm Quân ngồi xổm xuống, bắt đầu kiểm kê chiến lợi phẩm thu thập được . Lâm Quân hứng trí bùng bùng dốc hết mọi đồ vật đã thu được ra kiểm tra . Nhưng càng dốc Lâm Quân mặt mày càng tái mét .

Bởi vì hắn dốc ra chả được cái gì cả, mặc dù lúc này thu được rất nhiều . Mặt mũi hắn lúc xanh lúc trắng . Lúc này hắn sao không biết mình đã bị lừa . Điện tiết hắn đứng lên hét lớn lên :

_ Hư ảnh chó chết, ***** mày .

Đồng thời từ trong Lô Đề Cờ Bạc Điện cũng vang lên 1 tiếng chửi rung trời :

_ Lâm Quân chết tiết, mày đệt đấy . Tao mà tìm được mày không làm hoa cúc mày nở hoa thì tao không làm người, à nhằm làm quỷ, aaaaaaa đệt đó .

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 89: Đồ Biến Thái

Hư ảnh khóc không ra nước mắt . Lúc này vì hắn không muốn Lâm Quân lấy được tài sản trong điện nên trước khi đưa Lâm Quân ra . Hắn đã thò tay lấy lại tất cả, chỉ có 1 vật là không lấy lại được .

Không nghĩ tới Lâm Quân càng đọc ác hơn . Tuy đưa đủ 1 tỷ phim nhưng hầu hết toàn là thể loại bựa bản . Hầu hết chỉ toàn là đàn ông yêu nhau hoặc tình cảm giữa người và thú . Nói chung muốn bựa đến đâu thì bựa đến đó .

Khi xem thử 1 phim đầu tiên hư ảnh đã điện tiết lên, mặc dù là linh hồn nhưng vẫn có 1 cảm giác mắc ói mãnh liệt . Đã thế vật quý giá nhất lại không lấy được nên hư ảnh càng tức anh ách .

.....

Bên ngoài,

Lâm Quân cũng không khá hơn hư ảnh là mấy . Hắn gian xảo cả đời, không ngờ ngày ngày sẵn nhận có lúc bị nhận mỗ mù mắt . Lừa đảo là nghề của chàng mà bây giờ thì bị người ta lừa lại .

Càng nghĩ Lâm Quân càng tức nhưng hắn không có tỷ biện pháp nào cả . Đã ra được rồi thì có ngu mới chui vô . Hắn dậm dậm chân mấy cái, nhổ nước bọt cái toẹt rồi quay người đi . Trong lòng thầm thề có ngày sẽ rửa sạch cái sỉ nhục này .

Cầu Thánh đứng bên cạnh thấy thế cũng chỉ cười khở, hắn không ngờ 2 tên này lại gian xảo như thế . Đồng thời trong lòng cũng buồn cười không thôi, 2 tên này thật thú vị, giao dịch bình đẳng không tốt hơn à .

.....

Lâm Quân bước đi lầm lũi còn Cầu Thánh mỉm cười không ngớt theo sau . Chẳng mấy chốc đã trở lại chỗ dựng lều . Chỉ thấy lúc này đã là trời tối . Kim Linh và Tiểu Cầu 2 người đang ngồi ngay đám lửa ồm bùng . Chắc chắn là rất đói rồi .

Thấy 2 người Lâm Quân quay lại thì Kim Linh đứng bật dậy, lao ngay tới quên luôn cả cái gì gọi là yếu điệu thực nữ . Chỉ thấy nàng lao tới, dang 2 tay ra, có vẻ như là làm động tác ôm .

Lâm Quân thấy thế trong lòng thầm nghĩ, “ dù có xui thì được nữ nữ ôm cũng là điều hạnh phúc phết “ . Nghĩ thế hắn dừng lại tại chỗ, làm động tác dang tay ra, đồng thời cái miệng còn hơi chu ra 1 chút, ý là muốn hôn Kim Linh 1 cái .

Nhưng trời nào có chiều lòng người, chỉ thấy Kim Linh lao tới, không nói 2 lời . Vặn hết 12 thành công lực vào tay, tất thẳng vào mặt Lâm Quân 1 cái đánh “ bốp “ thật to và kêu .

_ Người tốt lắm, đi cả 2 ngày mà không nói không rằng, hại chúng ta lo lắng cả buổi . Hức, không để lại đồ ăn cho ta nữa chứ . Người có biết để 1 người con gái 1 mình là thất đức lắm không ? Người có biết 2 ngày ta chỉ gặp 1 vài cọng cỏ cầm hơi không ? Người có biết ta lo như nào không ? Người có biết .....

Đánh xong Kim Linh bùng mặt khóc, đồng thời cũng không quên chất vấn Lâm Quân 1 đồng chuyện . Phảng phất là 2 ngày qua nàng chịu biết bao nhiêu uỷ khuất . Sau cùng, vì quá suy nhược lại khóc mãnh liệt nên nàng lịm đi . Ngất thẳng cẳng trong khi 2 người Cầu Thánh và Lâm Quân đang á khẩu chưa nói được gì .

_ Ấy cô có sao không ?

Lâm Quân tiến tới đỡ Kim Linh dậy, trong lòng hắn cũng không ngừng tự trách mình . Kiếp trước đã bỏ lỡ 1 lần thì cũng thôi đi, không ngờ kiếp này lại tái diễn . Hắn không tính trước để lại đồ ăn cho Kim Linh, để 1 người con gái xinh đẹp như này phải ôm cái bụng khô quắt gần 2 ngày .

Thấy Kim Linh bất tỉnh thì Lâm Quân vội vàng thi triển chiêu trị liệu của Nga My, truyền từng giọt sinh mệnh lực vào cơ thể cô ấy . Mắt thấy thân thể Kim Linh đang tái xanh hiện lên 1 ít hồng nhuận thì Lâm Quân mới thở phào 1 hơi . Đây chỉ là quá mệt mỏi chứ không nguy hiểm đến tính mạng nên không sao .

Lâm Quân ôm thân thể Kim Linh tiến vào cái lều mà lúc trước hắn dựng cho cô ấy . Khi đã đặt Kim Linh lên giường và đắp mền cẩn thận thì Lâm Quân mới đi ra ngoài .

Trong lòng nặng nề không thôi nhưng Lâm Quân vẫn ngồi xuống nấu nướng 1 trận . Khi nhìn thấy Kim Linh khóc hắn cứ có cảm giác đau lòng như ở kiếp trước . Sờ cái má đang rát thì hắn lăm bắm 1 mình :

_ Lúc đó, chị ấy cũng như thế .

.....

Kim Linh ngủ tới nửa đêm mới giật mình tỉnh dậy . Tuy rất muốn ngủ thêm nhưng vì đói bụng quá nên không ngủ được nữa . Nàng leo xuống giường nhưng trong lòng khó hiểu không thôi, “ Là ai đã đưa ta lên giường vậy nhỉ ? “ .

Khi đã nhớ ra chuyện lúc nãy thì nàng chợt đỏ bừng mặt, trong lòng hối hận không thôi . Nàng đã là gì của hắn đâu mà tát hắn 1 cái . Dù sao hắn cũng là ân nhân cũng nàng cơ mà, đã thế hắn còn an bài cho nàng những thứ tốt nhất .

Càng nghĩ nàng càng cảm giác mình có 1 cái lỗi thật là to lớn . Lúc này nàng chỉ thuần tuý là tức giận nên đánh hắn 1 cái . “ Không biết hắn có hận ta không, ta không muốn thế chút nào “

Nghĩ tới đây nàng mặt nàng đỏ bừng như 1 trái táo . “Ặc nghĩ gì thế này, tại sao ta lại có ý nghĩ như thế chứ, không được, không được, là ta áy náy, là ta áy náy “ “An ủi chính mình 1 lát nàng bước ra khỏi lều . Bắt đầu đi kiếm Lâm Quân để xin hắn 1 chút đồ ăn . Thật sự là nàng đói quá rồi .

Vừa bước ra khỏi lều đi được vài bước thì nàng chợt thấy thân ảnh của Lâm Quân . Chỉ thấy hắn đang ngồi hút thuốc, tay cầm 1 thứ gì đó để xem xét . Chưa kịp mở lời thì nàng chợt dừng lại tại chỗ, không thể tin mà nhìn 1 màn đang diễn ra trước mắt .

.....

15 phút trước,

Đang suy tư về cái tương lai thì Lâm Quân chợt nhớ ra 1 chuyện mà lúc này đã quên mất . Đó chính là về cái vật phẩm cuối cùng mà hắn lấy được . Lúc đó vì nghĩ vật quý giá nên hắn không thu vào nhẫn trữ vật, mà thu thẳng vào thế giới TLBB . Tuy lệnh bài Thiên Long không sử dụng được nữa nhưng cái công năng nhét đồ vật vào thì vẫn xài được .

Nghĩ thế Lâm Quân bắt đầu móc cái vật mà hắn cho là quý giá nhất ra . Trong tay Lâm Quân lập tức xuất hiện 1 vật hình tam giác màu đen, có 3 cái lỗ thủng rất lớn, xung quanh còn rách te tua sơ sóp . Ở giữa hình tam giác có hình 1 chữ S màu đỏ .

Hắn không tin vào mắt mình hết lớn :

_ Quần xịp .

Đúng đây chính là 1 cái quần xịp rách, Lâm Quân chả lạ gì cái mặt hàng này . Nhưng chỉ không hiểu tại sao cái quần này được đặt trong kết giới, không lẽ cái quần này có chỗ nào đặc biệt .

Nghĩ nghĩ Lâm Quân cầm cái quần lên xem xét, chỉ thấy nó không có chỗ nào đặc biệt . Thậm chí còn ngửi ra được 1 vố mùi vị tanh tưởi, hơi khắm khắm truyền ra từ nó . Chắc hẳn cái quần này rất lâu chưa có được giặt .

Hắn bịt mũi ném cái quần xịp xuống đất rồi bắt đầu ngồi xuống suy nghĩ .

_ Không lẽ phải lấy máu nhận chủ ?

Lấy máu nhận chủ là 1 cái biện pháp rắm thôi chả biết thằng nào nghĩ ra . Có những vật phẩm hoặc vũ khí đặc biệt khi nhận chủ thì mới thể hiện ra tác dụng lớn nhất của nó . Trong truyền thuyết còn được gọi là tâm thần tương liên, nhân kiếm hợp nhất hay gì gì đó .

Mặc dù suy nghĩ là thế nhưng Lâm Quân thật sự rất không muốn hợp nhất với 1 cái quần xịp, dù sao nếu hợp nhất mà mang trên mình cái mùi khắm khắm của nó thì không dễ chịu cho lắm .

Nhưng dù sao vì tò mò nên Lâm Quân cũng thử, dù sao thì nếu thấy thối quá thì giải trừ hợp nhất là được . Hắn bước lên trước, cầm cái quần xịp rách trên tay . Sau đó cắn tay 1 cái, chỉ thấy 1 giọt máu đỏ rơi vào trên chiếc quần xịp .

Thật thần kỳ, mắt thấy giọt máu rơi vào quần xịp thì đột nhiên trong đầu Lâm Quân hiện lên 1 số tin tức không biết tên . Biết là đã nhận chủ thành công nên Lâm Quân vội vàng ngồi xuống tiêu hoá tin tức xuất hiện trong đầu .

1 lát sau, Lâm Quân mở mắt ra cười khở 1 cái . Trong lòng thầm nghĩ : “ trớ trêu vãi ra “ .

Thì ra cái quần này đúng là 1 kiện thần khí . Nghe nói Lô Đề thần thánh được trong tay của người nổi tiếng thuộc Kỳ Quốc . Cái này có tác dụng để tăng sức mạnh lên gấp 1000 lần . Cho dù là 1 người bình thường khi mặc vào cũng có thể dễ dàng bay như chim . Đây đúng là 1 kiện thần khí biến thái 10 phần nhưng Lâm Quân cười khở không thôi . Bởi vì cái này có điều kiện sử dụng cực kỳ ngặt nghèo . Còn thậm hơn cả superman của Mỹ nữa .

Dù sao thằng cha đó có quyền mặc quần xịp ngoài quần dài, nhưng cái thần khí này khi mặc cũng chỉ có thể mặc mỗi nó . Tức là phải cởi sạch, mặc mỗi 1 cái xịp rách tung tăng ra đường .

Cứ nghĩ tới cảnh đó thì Lâm Quân rợn cả người, nhưng quả thật vật này đang là cần thiết cho hắn thoát ra khỏi đây . Đấu tranh tư tưởng 1 lúc thì Lâm Quân đứng dậy, hô lên 1 tiếng :

_ Hợp .

Chỉ thấy cái quần xịp màu đen như có linh tính, bay thẳng tới hạ bộ của Lâm Quân . Chẳng mấy chốc đã mặc vào người hắn, còn toàn bộ quần áo trên người đều tan biến như không khí . Lúc này nhìn Lâm Quân thật thảm hại, tuy ngoại hình có thể gọi là khá được nhưng rất tiếc hắn đang mặc 1 cái quần xịp rách . Trông như 1 thằng biến thái đang dụ dỗ nữ sinh, đã thế cây thần còn của hắn còn không chịu yên phận . Vì quần xịp hơi chật nên tiểu huynh đệ của hắn ngẩng cao đầu lên giống như tìm chỗ để thở .

Nhưng hắn chưa kịp thử tác dụng hay làm gì hết thì từ đằng sau vang lên 1 tiếng hét mãnh liệt .

_ Biến thái, đồ biến thái .....

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 90: Em Ước Mơ Được Làm Siêu Nhân, Mặc Quần Chíp Bay Vòng Vòng

Quay đầu lại thì Lâm Quân cũng lập tức trôn trời há hốc mồm, hận không thể kiếm cái lỗ nào để chui xuống. Trong tầm mắt của hắn là Kim Linh, chỉ thấy nàng đang chỉ tay vào cái phần bộ hạ của hắn, khuôn mặt đã đỏ bừng từ lúc nào. Nàng luôn miệng hô “Biến thái”, “biến thái”.....

Thấy cảnh này Lâm Quân cũng vô kế khả thi, chỉ đứng chôn chân tại chỗ. Sau vài phút thì hắn mới lấy lại tinh thần, lắp ba lắp bắp nói:

_ Không như ..... cô nghĩ đâu, cái này là .....cái này là .....thần khí đấy.

_ Thần khí cái đầu nguoi ấy, thần khí gì như 1 cái khổ thể.

Nghe tới đây Kim Linh càng tức giận, lửa ta chắc. Thần khí quái gì mà như 1 cái khổ rách thể kia. Nếu nguoi thành thật nói mình có sở thích đặc biệt thì ta sẽ hiểu cho mà.

_ Ách, thật là thần khí mà.

Lâm Quân đỏ mặt hời đầy đầu nói, tuy có vẻ như không thuyết phục lắm. Nhưng thực sự là thần khí mà.

Kim Linh nghe tức muốn ói, thần khí cái ****. Nàng không kiên nhẫn đứng với tên biến thái này nữa, quay nguoi vọt thẳng đi.

Lâm Quân thấy thế kéo tay nàng lại, miệng vội vàng nói:

_ Ta nói thật mà, nghe ta nói hết đã.

Kim Linh vùng vằng nói:

_ Ta không nghe, ta không nghe. Nguoi là đồ biến thái.

Lâm Quân thấy thế vẫn giữ chặt Kim Linh lại, còn Kim Linh thì càng ngày càng ra sức giãy dụa. Giống như là không muốn ở với tên biến thái 1 phút nào nữa. 2 nguoi cứ giãy dụa trong 1 hồi, không ai chịu nhường ai.

Giãy dụa 1 hồi thì Kim Linh cực kỳ bức mình, nàng thất vọng về tên này lắm rồi. Cứ tưởng là nguoi tốt cơ, ai dè là 1 thằng biến thái 10 phần. Giữa đêm khuya thanh vắng lại mặc 1 cái khổ rách đi khắp nơi. Đã thế cái của nợ của hắn còn độn lên 1 cục nữa chứ. Nàng sợ nếu cứ ở lại đây thì thế nào cũng bị mất zin nên cực kỳ ra sức muốn chạy.

Nhưng dù sao thì Kim Linh cũng yếu hơn Lâm Quân khá nhiều nên nàng giãy mãi không được. Nàng tức giận kéo tay áo 1 phát.

“Rệt” 1 tiếng, âm thanh vải vóc bị xé kêu lên. Chỉ thấy cả cái áo của Kim Linh rách 1 mảnh lớn ngay tại bộ ngực sữa. Lộ ra da thịt trắng như tuyết, nếu để ý kĩ còn có thể thấy 1 điểm màu hồng hồng như 1 hạt mận.

Lâm Quân thấy cảnh này máu mũi chỉ như chực trào ra. Mặt dù kiếp trước cũng xem qua vài lần rồi. Nhưng ở kiếp này thì Kim Linh chỉ là 1 cô gái mới 16 tuổi, chưa phát dục hoàn mỹ nên xem theo 1 phong cách khác.

Hắn nhìn Kim Linh tới nỗi quên cả kéo tay nàng, chỉ chăm chăm đưa 1 ánh mắt nóng rực nhìn sang. Còn Kim Linh thì vừa thẹn vừa giận, nàng tuy chỉ là 1 nguoi con gái 16 tuổi nhưng làm sao chịu được 1 thằng đàn ông biến thái đưa ánh mắt nóng rực nhìn sang. Thậm chí cái của nợ trong quần hắn càng ngày càng to.

Nàng gắt lên:

_ Nhìn đủ chưa?

_ Chưa đủ.

Lâm Quân mặt mày nghiêm túc đáp:

_ Nguoi muốn nhìn tới lúc nào?

_ Nhìn đã thì thôi.

Lâm Quân vẫn trả lời nghiêm túc.

_ Nguoi.....nguoi.....

Kim Linh tức giận nói không ra tiếng. Không ngờ trên đời này lại có 1 tên mặt dày như thế. Nhìn 1 lần cũng thôi đi, bộ không biết tỏ vẻ thân sĩ đưa áo cho nguoi ta che lại à. Càng nghĩ nàng càng tức, sau cùng vì không nhịn được nữa nên nàng bước tới. Thừa dịp hắn không chú ý sút thẳng vào tiểu

huynh đệ của hần .

Lâm Quân không để ý nên tất nhiên là tránh không kịp . Chỉ nghe “ phanh “ 1 tiếng, đôi chân của Kim Linh đã đạp vào háng hần . “ Thôi xong cmnr “ . Lâm Quân nhắm mắt nghĩ thầm, chuẩn bị chịu con đau trời giáng kia .

Nhưng 1 vài phút trôi qua thì hần vẫn không có cảm giác gì thì cảm thấy rất kỳ lạ . Hần mở mắt ra thì thấy mình vẫn không sao . Nhìn xuống dưới thì tiểu huynh đệ vẫn ngẩng cao đầu ngao nghễ như không có chuyện gì .

“May mà ta mặc thần khí“ Lâm Quân bỗng nhớ tới cái hần đang mặc là gì nên hiểu ra mọi vấn đề . Dù sao thần khí cũng không phải là nói chơi . Mặc dù không sao nhưng Lâm Quân vẫn tức Kim Linh, quay sang nói :

_ Cô làm cái quái gì thế ?

Kim Linh nghe thế thì bực mình đáp :

_ Tôi đạp đấy thì sao ? Ai bảo anh nhìn tôi với 1 ánh mắt biến thái .

_ Sắc ánh mắt biến thái, cái này gọi là ánh mắt thương thức cái đẹp đấy .

_ Phải không ? Sao tôi thấy cái của nọ của anh cứng 1 cục thế kia ?

_ Cái này hả ? Nó cũng muốn thương thức vẻ đẹp của cô đấy .

.....

2 người không ai nhường ai bắt đầu cuộc khẩu chiến bằng nước miếng . Chẳng mấy chốc mà mặt 2 người đã đỏ bừng như 2 con bò tót bị khiêu khích . Nhưng hiển nhiên là phụ nữ hiền thực như Kim Linh thì chắc chắn là đâu không lại Lâm Quân rồi . Mặt thấy nàng sắp sửa chịu thua thì 1 tiếng nói không hợp thời điểm vang lên :

_ Các người làm gì thế, không biết người ta đang ngủ ngon à .

2 người quay lại nhìn thì chỉ thấy Cầu Thánh đang từ từ bước tới với 1 khuôn mặt ngái ngủ . Chắc hẳn là vì 2 người to tiếng quá nên làm lão già này không ngủ được . Lâm Quân cười khò lên tiếng nói :

_ À, không có gì, ta đang thử thần khí .

_ Thần khí ?

Cầu Thánh như không tin vào tai mình mở mắt ra . Thần khí là 1 thứ cực kỳ có sức hút đối với hần . Sống gần 200 năm mà chưa biết thần khí có mặt mũi như nào nên hần cực kỳ tò mò .

_ Đúng, là siêu thần khí . Cái mà em lấy được lúc chiều ấy .

Lâm Quân thấy Cầu Thánh nghe thì vui mừng nói .

_ Siêu thần khí ? Là cái gì ?

Cầu Thánh tò mò hỏi, khi hần nhìn Lâm Quân thì thấy tên nhóc này đang mặc trên người 1 chiếc khố kỳ quái . Mà lại không thèm mặc đồ, đã thế bên cạnh còn có 1 em nhỏ lấy 2 tay che ngực .

Nếu không phải hần nhận ra sự bất phàm của chiếc khố rách Lâm Quân đang mặc thì chắc chắn cũng tưởng là 2 người đang đánh dã chiến ngoài trời với nhau .

Lâm Quân nghe Cầu Thánh hỏi chỉ tay vào cái quần xịp đang mặc nói :

_ Là cái quần này nè .

Cầu Thánh nhú mày nói :

_ Tuy ta nhận ra cái khố rách này bất phàm, nhưng mà nó có tác dụng gì thế ?

_ À chuyện là như này.....

Lâm Quân kéo Cầu Thánh ngồi xuống rồi bắt đầu giải thích . Ngay cả Kim Linh đứng bên cạnh cũng chăm chú lắng nghe . Trong lòng nàng thầm nghĩ thật oan cho hần, chỉ tại đầu óc nàng quá phong phú nên tưởng tượng lung tung .

Đến khi nghe tới khúc cái quần này có thể mang nàng ra khỏi đây thì nàng càng hối hận tột . Dù sao hần cũng tìm mọi cách để đưa nàng ra khỏi đây mà nàng lại nghi oan cho hần . Đã thế lúc này nàng còn đạp hần 1 cái rõ đau, may mà hần không sao chứ nếu không chắc nàng hối hận cả đời .

Nghe xong thì Cầu Thánh mừng rỡ hỏi :

_ Chủ có chắc là nó bay được không ?

_ Theo như giới thiệu là thế nhưng em chưa có thử .

Lúc này tuy Lâm Quân tính thử nghiệm, nhưng chưa kịp làm gì thì đã gặp Kim Linh rồi nên đành nói thế .

_ Thế thử mau đi .

Cầu Thánh vội vàng giục, nếu theo như suy nghĩ của hắn thì cái này có thể giúp hắn thoát ra ngoài, nhưng không biết thực tế có phải vậy hay không .

Lâm Quân gật đầu đáp ứng, xác thực là hắn cũng muốn thử lắm rồi . Hắn thử truyền linh khí vào cái quần . Chỉ sau 1 lát là hắn có cảm giác cả người nhẹ như chim . Người hắn từ từ bay lên khỏi mặt đất dù cho hắn không làm gì cả .

Chẳng mấy chốc Lâm Quân đã lơ lửng trên đầu trời . Ở phía dưới, Cầu Thánh thấy thế thì vội vàng nói :

_ Tập trung tinh thần lại, thử điều khiển hướng bay xem nào .

Ở trên bầu trời Lâm Quân vội vàng lĩnh hội . Hắn tập trung tinh thần bắt đầu điều khiển hướng bay . Mặc dù lúc đầu hơi trục trặc nhưng sau khi Cầu Thánh đứng phía dưới tận tình hướng dẫn thì Lâm Quân đã làm chủ được tình hình .

Lúc ban đầu là bay chậm chạp từng chút một nhưng khi đã hiểu rõ đạo lý trong đó thì Lâm Quân tăng dần tốc độ lên . Chẳng mấy chốc mà hắn đã bay “vù vù” như 1 con chim thực thụ, thậm chí còn làm ra 1 vài động tác cực khó mà loài chim không thể làm được .

_ Lão đệ, người bay thẳng lên trên xem có chịu tác dụng của trận pháp không ?

Cầu Thánh đứng dưới vui mừng hét lớn .

Lâm Quân gật đầu cái rụp rồi bay thẳng lên cao . 100m, 200m, 300m, 500m, ... Càng bay càng cao nhưng cơ thể Lâm Quân phẳng phất vẫn nhẹ như lông hồng, không có 1 cảm giác nặng nề nào cả . Lâm Quân biết đã thành công nên vội vàng hét lớn :

_ Thành công rồi, có thể ra khỏi đây rồi .

Cầu Thánh phía dưới nghe thế vui mừng nói lớn :

_ Thật tốt quá, thật tốt quá, cuối cùng có thể ra khỏi đây rồi .

Vừa nói lão vừa khóc, nhưng là vui mừng quá mới khóc . Gần 100 năm rồi, cuối cùng cũng có thể thoát khỏi đây .

Còn Kim Linh đứng bên cạnh nhìn lên trời chỉ thắm lẩm nhẩm :

_ Em ước mơ được làm siêu nhân, làm siêu nhân, làm siêu nhân . Em ước mơ được làm siêu nhân, mặc quần chíp bay vòng vòng .

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 91: Tối Nay, 6 Giờ, Chuẩn Bị, Trốn

Chuyện sau đó thì dễ dàng rồi . Chỉ tốn 1 chút thời gian là Lâm Quân đã đưa tất cả mọi người lên phía trên vực . Ai nấy đều vui mừng khi thoát khỏi Vạn Cầu Vực, nhất là Cầu Thánh còn vui mừng hơn cả .

Chỉ có Lâm Quân là buồn bực nhất . Chả là khi đưa Kim Linh lên trên thì xảy ra 1 chuyện dở khóc dở cười .

Chuyện là thế này, vì muốn đưa Kim Linh lên trên thì chắc chắn là phải ôm rồi . Nhưng cái vấn đề là Kim Linh lại sợ độ cao nên ép sát vào người Lâm Quân .

Đã thế vì có mỹ nhân bên cạnh nên Lâm Quân không giữ được cái sự thăng bằng của mình nên chao lên chao xuống . Kim Linh vì sợ hãi nên càng ép sát vào, và vì nằng nết cọ lên cọ xuống vào người Lâm Quân nên kết quả tất yếu là tiểu huynh đệ của hắn phản chủ ngóc đầu dậy .

Sau đó, khi lên trên, chưa kịp thanh minh cái quái gì đã ăn 1 cái tát trời giáng vào mồm, sém chút nữa Lâm Quân phải tạm biệt cái hàng tiền đạo của hắn . Tuy buồn bực nhưng vì Kim Linh là phụ nữ nên Lâm Quân cũng không làm gì được .

Khi lên tới nơi thì trời đã bắt đầu sáng, lúc này có thể vào Sài Gòn thành được rồi nên Lâm Quân quay sang hỏi 2 người Cầu Thánh :

_ Bây giờ các người tính sao ?

_ Ta đi đây . Cảm ơn người đã cứu ta .

Nói xong câu này Kim Linh quay đầu chạy vào thành, không thèm ngoảnh lại . Hiển nhiên là nàng cực kỳ xấu hổ với cái chuyện lúc này, kèm theo cũng muốn báo tin cho người nhà đỡ lo .

Nhìn bóng Kim Linh chạy xa dần, trong lòng Lâm Quân thầm hô “ đáng tiếc “ nhưng không có cách nào khác nên đành thôi, hần quay sang Cầu Thánh :

_ Còn lão ca thì sao .

_ Ta hả, ta thì sao cũng được, bây giờ ta cũng không biết phải đi đâu .

Cầu Thánh nghe thế trả lời với 1 tia thương cảm . Trong 100 năm hần ở dưới đó có lẽ người nhà của hần cũng đã mất hết rồi nên nhất thời không biết phải đi đâu về đâu . Còn nhà hần thì hần cũng không biết là có còn hay không nên cũng không muốn về .

Lâm Quân nghe thế mừng rỡ nói :

_ Vậy đại ca đi với đệ đi . Bảo đảm lão ca người ăn sung mặc sướng hơn người ta .

_ Ài, ăn sung mặc sướng gì chứ, ta cũng già rồi .

Cầu Thánh thở dài 1 tiếng, rồi lại tiếp lời :

_ Nhưng mà đi với đệ cũng được . Hắc, cái phim heo của đệ làm ta mê quá .

_ Haha, tốt, vậy chúng ta vào thành thôi nào .

Lâm Quân mừng rỡ reo lên, đồng thời hần cũng quay sang hỏi Tiểu Cầu :

_ Còn người, đi theo chúng ta chứ .

_ Gâu gâu .

Tiểu Cầu sủa 1 tiếng xem như đồng ý . Dù gì thì sau 1 thời gian sống chung với nhau 2 người 1 chó cũng đã hình thành 1 tình bạn nhất định nên nó đi theo 2 người Lâm Quân cũng là lẽ dĩ nhiên thôi .

_ Vậy ta đi thôi .

Lâm Quân mừng rỡ dắt Cầu Thánh đi vào Sài Gòn thành, phía sau mình là Tiểu Cầu theo sát phía sau .

2 người 1 chó tiến dần tới cổng thành . Chỉ thấy Sài Gòn thành hôm nay cực kỳ khác biệt không giống như mọi khi . Cổng Thành tuy vẫn to lớn như thế nhưng phía trên lại treo 1 chùm hoa đỏ rực, trên tám biển đề chữ Sài Gòn thành cũng được sơn thành màu đỏ tươi . Kể cả hàng lính đứng gác xung quanh tên nào tên nấy đều bỏ đi vũ khí hay áo giáp mọi khi . Tất cả thống nhất mặc 1 bộ đồ màu đỏ, trên ngực đính 1 bông hoa .

Tên nào tên nấy thấy người đi tới cũng không xin phí vào thành như lúc trước mà đơn giản mời mọi người vào .

_ Lão đệ, cái này hình như hơi bị giống đám cưới thì phải .

Cầu Thánh tươi cười nói .

_ Ủ, hình như là hơi khác khác, nhưng đám cưới mà đám treo biển ở cổng thành chắc là của tên thành chủ rồi .

Lâm Quân nói ra suy nghĩ trong lòng hần . Hần cũng không tin không phải đám cưới của Lê Thiếu Phong mà đám phô trương như thế .

_ Thành chủ ? Có phải cái tên làm đệ rơi xuống Vạn Cầu Vực không thể .

Cầu Thánh nhú mày hỏi, lúc trước hần cũng nghe Lâm Quân kể qua cái chuyện này rồi .

Nghe thế Lâm Quân nghiêng răng trèo trẹo nói :

_ Chính hần . Lão ca, hôm nay có việc nhờ huynh rồi .

_ Việc gì cứ nói, ta đang mang ơn đệ mà .

Cầu Thánh cười nói . Khi được Lâm Quân đưa ra khỏi Vạn Cầu Vực thì Cầu Thánh đã thầm nghĩ là sau này sẽ giúp đỡ Lâm Quân hết mình . Vì sao ư ? Cái công đưa hắn ra ngoài chẳng khác gì công tái tạo hắn, cho hắn thêm 1 cơ hội làm người nữa .

Lâm Quân im lặng suy tính trong lòng 1 lúc lâu rồi nói :

_ Lão ca, chúng ta cướp cô dâu nhé .

_ Chuẩn men, ta thích .

Cầu Thánh nghe thế thì cười đáp .

_ Vậy ta sẽ làm thế này.....thế này.....

Lâm Quân bắt đầu thủ thủ vào tai Cầu Thánh, còn Cầu Thánh luôn luôn gật đầu . Khi đã bàn hết kế hoạch xong thì 2 con hồ ly, 1 già 1 trẻ đều nở 1 nụ cười âm hiểm .

Nhưng Lâm Quân cũng không hề hay biết giờ phút này cô dâu trong miệng hắn là 1 người quen của hắn . Đã thế cô dâu này còn đang có ý muốn tự sát nữa .

.....

Khi đã bàn bạc xong thì 2 người Lâm Quân tiến vào Sài Gòn thành, vì để không bị phát hiện nên Lâm Quân tiếp tục giữ món cũ là hoá trang thành 1 lão già lom khom . Còn Cầu Thánh thì không cần đổi gì rồi, dù sao hắn cũng cực giống 1 lão già .

Bọn lính thì cũng không đề phòng 2 người Lâm Quân, vẫn cho vào như bình thường . Bởi vì trên người Lâm Quân và Cầu Thánh bọn hắn không nhận ra là có 1 chút sức mạnh nào cả .

Lâm Quân và Cầu Thánh dễ dàng trà trộn vào trong thành mà không có 1 chút cản trở nào cả . Trong thành cũng là 1 phong cảnh khác mọi ngày, chỉ thấy nhà nào nhà nấy đều trang trí thành 1 màu đỏ tươi . Kể cả người đi trên đường cũng là như thế . Khắp nơi đều đăng đèn kết hoa trông thật rộn rã .

Nhưng những điều đó Lâm Quân và Cầu Thánh cũng chẳng thèm để ý . Bởi vì 2 người chưa ăn sáng nên cực kỳ đói bụng, phải kiếm 1 chỗ lấp bụng trước đã . 1 lát sau thì cũng kiếm được 1 chỗ khá tốt .

Lâm Quân và Cầu Thánh liền tiến vào đó gọi mấy cái bánh bap và 2 ly sữa . 2 người vừa ăn vừa dò hỏi tin tức nên chỉ sau 1 lát sau 2 người đã biết là tối hôm nay Lê Thiếu Phong sẽ tổ chức đám cưới . Đặc biệt còn có 1 màn ăn uống và vào cửa miễn phí nên càng tiện cho 2 người hành động . Bọn hắn đã quyết định tối nay sẽ cướp cô dâu của Lê Thiếu Phong .

.....

Trong phủ thành chủ, nơi giam giữ phạm nhân .

4 người đàn ông đang ngồi tập trung lại với nhau than trời trách đất . Nếu như Lâm Quân ở đây chắc chắn sẽ kinh ngạc kêu lên 1 tiếng, bởi vì 4 người này đều là người quen của hắn .

_ Theo người Thiên Vũ có thoát khỏi cảnh đó không ?

Đặng Tùng thắc mắc lên tiếng hỏi 3 người ngồi bên cạnh .

_ Ta không biết, nhưng nếu không có gì bất ngờ thì tiêu cm hắn rồi .

Hoàng Khải ngồi bên cạnh đáp lời 1 tiếng, hiển nhiên là không tin tưởng lắm vào cái kết quả mà Thiên Vũ trốn được .

_ Haiz, thôi ta đi thấp nhang cầu trời khấn phật cho hắn đây .

Chỉ có Ngọc Tú là thờ dài 1 tiếng nói, sau đó chạy qua bên cạnh, lấy 3 cây gỗ mục gần hết . Cắm thẳng xuống đất sau đó bắt đầu vái . Trong mồm liên tục lầm bầm “ cầu trời phù hộ, cầu trời phù hộ “

Nhìn cảnh này Đặng Tùng lắc đầu 1 tiếng than :

_ Không có tác dụng đâu . Chỉ là không biết Thi Giang và bọn Áo Ảnh có sao không thôi ?

_ Chắc là không đâu .

Hoàng Khải đế vào 1 tiếng .

_ Ủ hý vọng thế .

Đặng Tùng đáp 1 tiếng . Im lặng trong chốc lát hắn mới tiếp tục hỏi :

_ Theo các người Lâm Quân còn sống không ?

Cả đám nghe thế đều trầm mặc . 1 lát sau, Sát mới nói :

_ Ta tin hấn chưa chết .

_ Tại sao người biết .

Đặng Tùng sốt ruột hỏi .

_ Bởi vì hấn là chủ nhân ta .

_ Chủ nhân ?

_ Đúng .

Thì ra là ngày hôm đó . Sau khi Thiên Vũ chửi Lâm Quân 1 câu thì chẳng may bị đám tinh anh của phủ thành chủ phát hiện . Bởi vì họ vừa đúng lúc đi ngang qua cái nhà trọ đó . Sau đó là diễn ra 1 trận đánh ác liệt nhưng bởi vì người của Lê Thiều Phong quá mạnh mẽ nên bọn Thiên Vũ đành phải rút lui .

Nhưng vì quá đông người nên không thể nào rút hết đi được . Cả bọn đành chống đỡ để bọn Áo Ảnh cứu Thi Giang đi . Dù sao nàng cũng chính là con gái duy nhất trong đám .

May mắn là bọn tinh anh phủ thành chủ chỉ nhằm nhắm bắt cô dâu Thiên Vũ lại nên tất nhiên là đám Áo Ảnh thoát đi được . Chỉ có bọn Đặng Tùng thì bị tóm lại, dẫn tới đây . Còn Thiên Vũ thì không biết bị đưa đi đâu, nhưng trong lòng ai nấy đều biết là hấn được đi làm cô dâu rồi .

.....

Đặng Tùng đang ngồi dựa vào song sắt suy tư thì chợt cảm giác phía sau hơi đau đầu như có 1 vật gì mới ném vào cổ hấn . Khi quay lại nhìn chỉ thấy ở dưới đất có 1 tờ giấy màu trắng cực kỳ nhỏ, nếu không để ý thì chắc chắn sẽ không thấy được .

Đặng Tùng vội vàng nhặt lên, mở ra xem thử thì thấy trên đó đề 1 dòng chữ nhỏ bé như kiến :

_ Tối nay, 6 giờ, chuẩn bị, trốn .

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 92: Thôi Bỏ Mẹ Rồi, Hình Như Trên Chỗ Đó Là Hầm Phốt Mả

Tối nay, 6h, chuẩn bị, trốn, ồ được cứu cmnr .

Đọc xong, Đặng Tùng vui mừng hét lớn 1 tiếng, hấn biết là bọn Áo Ảnh sắp cứu bọn hấn nên không kìm được vui mừng nói .

_ Ô, chuyện gì thế .

Hoàng Khải ngồi bên cạnh tò mò hỏi .

_ Người tự xem đi .

Đặng Tùng ném qua cho Hoàng Khải, Hoàng Khải xem xong cũng ném lần lượt qua cho Sát và Ngọc Tú . Khi ai nấy đều nhìn rõ dòng chữ ghi trên tờ giấy thì đều cực kỳ vui mừng . Ai nấy chắc mẩm trong lòng là được cứu rồi .

.....

Bên ngoài, trong phủ thành chủ .

Áo Ảnh mấy ngày nay cực kỳ đau cmn đầu, cái việc quái gì cũng đổ cho hấn . Chẳng qua là hấn vẫn giữ được cái thân phận quản gia chó má của phủ thành chủ nên bọn Ánh Sát đều bắt hấn làm việc .

Sắp tới hấn còn phải cứu bọn Đặng Tùng ra nữa nhưng nghĩ mãi mà không có cách gì khả thi, chỉ nghĩ ra mỗi 1 cách nhưng cách này khá là đau đầu nên

hắn chưa biết làm sao . Đã thế thì cũng thôi đi, không ngờ tên nhóc Ảnh Sát đã đưa tờ giấy viết cho bọn kia . Nếu hắn mà không cứu được bạn của chủ nhân ra chắc sau này ăn hành thường xuyên quá .

Càng nghĩ hắn càng tức nhưng cũng không biết làm sao . “ Thôi chơi đại vậy, chữa ngựa sống thành ngựa chết luôn “ . An ủi trong lòng như thế, Áo Ảnh tiếp tục tiến tới . Lần này là phải cứu được cô dâu, à Thiên Vũ ra .

Nhưng nghĩ mãi mà cũng không ra cách nào . Bởi vì bây giờ do Lê Thiếu Phong không muốn Thiên Vũ trốn được nữa nên đã thiết hạ luôn 1 cái cấm khu, chỉ dùng để giam lỏng Thiên Vũ . Cứ 3 bước 1 trạm gác nhỏ, 5 bước 1 trạm gác lớn . Xung quanh thì tầng tầng lớp lớp mai phục xung quanh . Còn Lê Thiếu Phong thì cũng đang ở gần Thiên Vũ nên Áo Ảnh cực kỳ đau đầu .

Hắn chỉ là 1 tên sát thủ mới vào nghề được mấy năm, đánh chính diện hắn cũng không đánh lại 1 người nào trong đám tinh anh chứ đừng nói xông qua cái trạm gác này cứu Thiên Vũ .

Thế mạnh của hắn chính là mai phục, ám sát, tìm kiếm thông tin chứ cứu người thì chưa có học qua 1 khoá nào nên rất vô kế khả thi . Đang đứng tại chỗ suy tư thì chợt 1 giọng nói quen thuộc truyền vào tai hắn :

_ Áo Ảnh, người đang làm gì đó ? Qua đây cho anh .

Là chủ nhân .

Áo Ảnh vui mừng quay xung quanh tìm kiếm thì chợt thấy có 2 ông lão đã tới sau lưng mình từ lúc nào . Hắn biết 1 trong 2 người chắc chắn là chủ nhân nên vội vàng quỳ xuống hô :

_ Thuộc hạ bái kiến chủ nhân, xin thứ cho thuộc hạ làm việc bất lực .

Lâm Quân nghe thế thì nhũn mảy, đúng lúc hắn và Cửu Thánh xâm nhập vào đây tìm hiểu tình hình thì đụng phải Áo Ảnh . Khó hiểu tại sao thằng này còn ở đây nên kêu qua hỏi .

_ Xin chủ nhân tha tội, phó bang chủ và Đại Long đã bị bắt, trong đó còn có hộ vệ và 1 người bạn của chủ nhân nữa .

Vì quá gấp gáp nên Áo Ảnh quên mất luôn cô dâu Thiên Vũ, 1 nhân vật quan trọng nhất .

_ Tại sao bị bắt ?

Lâm Quân khó hiểu hỏi, đáng ra bọn này phải thoát ra từ sớm rồi chứ, làm sao lại bị tóm lại .

_ Bởi vì giúp chúng thuộc hạ và Thi Giang trốn thoát nên bọn họ mới bị bắt lại .....

Áo Ảnh đơn giản kể ra mọi chuyện, sau khi nói xong còn không quên dập đầu thỉnh tội .

_ Đứng lên đi, chuyện này không trách người .

Lâm Quân nghe xong ngẫm nghĩ 1 lát rồi nói, nếu bọn họ chưa bị tra tấn hay gì gì đó thì cũng không sao . Ngay cả hắn còn đánh không lại Lê Thiếu Phong thì làm sao trách bọn Áo Ảnh được .

_ Tạ chủ nhân .

Áo Ảnh cun cút đứng lên .

_ Có kế hoạch cứu người chưa ? Tối nay chúng ta chuẩn bị cướp dâu .....

Lâm Quân hỏi Áo Ảnh, rồi kể sơ qua toàn bộ kế hoạch của hắn .

_ Vậy thì tốt quá rồi, bọn thuộc hạ đã có cách cứu phó bang chủ ra nhưng còn 1 số phiền phức cơ bản .

Áo Ảnh vui mừng nói, hắn đang sầu vì chuyện của Thiên Vũ thì Lâm Quân lại có cách, thật đúng là may mắn cho hắn .

_ Phiền phức gì ?

_ Bẩm, là chúng thuộc hạ không có ai mạnh để đánh nát nhà giam ra, tạo 1 không gian cho Sát ạ .

_ Tại sao phải làm thế ?

Lâm Quân nghi hoặc hỏi .

_ À, bang chủ có điều không biết . Sát chính là 1 người xayda, tuy không phải xayda chân chính nhưng cái bản lĩnh biến thân của hắn vẫn còn nguyên . Người xayda vào đêm trăng tròn nghe nói sẽ biến thành 1 con khi đột to lớn . Nghe nói tới lúc đó họ sẽ có 1 sức phá hoại rất kinh khủng nên thuộc hạ tính cho Sát nhìn thấy ánh trăng . Với cả đêm nay chính là 1 ngày trăng tròn .

_ Ô, có chuyện đó nữa sao ?

Lâm Quân cảm giác chuyện này rất giống trong truyện “ Dragon Ball “ mà hắn đọc lúc nhỏ . Hắn cứ tưởng Xayda là tên của 1 chủng tộc mà thôi . Không ngờ lại giống trong truyện tranh như thế . Kể cả siêu Xayda cũng có luôn .

_ Vâng, đúng là như vậy . Nhưng Sát hình như là người lai nên không biết biến thân có khác gì so với bình thường không .

Áo Ảnh nói, trong lòng cũng tràn đầy nghi hoặc . Lúc trước thì hắn có nghe qua Sát nói là có thể biến thân được, nhưng tới mức nào thì Sát cũng không biết nên hắn mới nghĩ ra cách này .

_ Được, vậy người cầm thứ này đi, chắc không cần ta phải dạy cho cách sử dụng nữa chứ nhỉ .

Lâm Quân ném cho Áo Ảnh 1 đồng c4 mà hắn còn dư, thầm nghĩ chắc chắn từng này là đủ rồi .

_ Vâng, tạ ơn chủ nhân .

Áo Ảnh vui mừng nói, hắn cũng không lạ gì với cái này . Lúc trước Lâm Quân cũng bày cho bọn hắn sử dụng vài lần rồi .

_ Tốt, cứ tiến hành theo kế hoạch . Chúng ta đi chuẩn bị cướp đầu đây .

Lâm Quân phân phó 1 tiếng nói .

_ Vâng, chủ nhân . Thuộc hạ cam đoan là sẽ hoàn thành nhiệm vụ vinh quang này .

_ Tốt đi đi .

_ Vâng, chúc chủ nhân mãi mãi thành công .

Nói rồi Áo Ảnh đi về hướng ngược lại, tiếp tục trà trộn vào phủ thành chủ để chuẩn bị 1 số việc .

Nhìn bóng Áo Ảnh đi khuất, Lâm Quân mới quay sang Cầu Thánh nói :

_ Chúng ta đi thôi .

Cầu Thánh gật đầu 1 cái . Sau đó 2 người lại tan biến trong ánh sáng mặt trời như chưa từng xuất hiện .

.....

Áo Ảnh tiếp tục đi về phía trước, bây giờ đã có vũ khí c4 hiện đại nên hắn bắt đầu đi tới nhà tù để đặt boom .

Nhà tù giam giữ bọn Đặng Tùng thì Áo Ảnh cũng không xa lạ gì, hắn cũng đi qua đó mấy lần rồi . Chẳng qua là sức không đủ nên mới không cứ đi Đặng Tùng ra thôi .

Đi được 15 phút thời gian thì đã thấy nhà tù xuất hiện trong tầm mắt . Đây chính là 1 nhà giam ngầm trong lòng đất . Phía trên chính là 1 cái nhà wc, không hiểu tên Lê Thiếu Phong suy nghĩ như thế nào mà lại thiết kế nhà giam như thế . Không lẽ là cho bọn tù nhân thối chết sao .

Cửa vào nhà giam được đặt ở 1 nơi phải nói là cực kỳ bí mật, chính là trong 1 cái toilet nữ bỏ hoang . Muốn vào thì phải đi theo đường đó .

Áo Ảnh quen đường tiến vào trong đó, vịn mấy cái chốt ở 1 nơi bí mật thì đã thấy xuất hiện 1 cái thang máy, đúng, chính là 1 cái thang máy . Nhưng thang máy ở thế giới này không liên quan gì tới khoa học – kỹ thuật cả, mà là nhờ vào 1 số trận pháp đặc biệt để làm ra .

Áo Ảnh vào trong thang máy 1 lát, chỉ vài phút là đã rơi xuống mặt đất bên dưới . 2 tên cai ngục thấy Áo Ảnh, hay nói đúng hơn là quản gia của bọn hắn tới thì cung kính nói :

_ Chào quản gia, ngài xuống đây là có việc gì ?

Áo Ảnh hừ lạnh 1 tiếng đáp :

_ Thành chủ sai ta đi kiểm tra phạm nhân ở phòng đặc biệt .

_ Vâng, vậy mời ngài .

2 tên cai ngục nghe thế thì vội vàng tránh ra . Bọn chúng cũng hiểu tội phạm được giam ở phòng đặc biệt quan trọng thế nào . Nếu không thì cũng không sai 1 vị quản gia xuống đây kiểm tra .

Áo Ảnh nghe thế tiếp tục bước đi, chẳng mấy chốc đã tới nơi bọn Đặng Tùng bị giam giữ, nhưng hắn cũng không định qua đó mà chỉ kiểm 1 chỗ đặt boom thôi .

Mở mắt 1 lát thì Áo Ảnh cũng tìm ra được 1 chỗ đặt boom tuyệt vời, chính là nơi phòng nghỉ của bọn cai ngục . Nhà giam dưới này đều được xây thẳng vào lớp đất đá nên phá hẳn nhiên là 1 cách không mấy khả thi . Chỉ có ở khu vực phòng nghỉ bọn lính mới thích hợp hơn cả .

Bởi đây là phòng nghỉ của cai ngục nên được làm đặc biệt hơn 1 chút, phía trên có thêm 1 vài cái cửa thông gió và ánh sáng . Biết sao được, ở dưới này cũng phải cần có không khí để thở đó nha .

Áo Ảnh thấy nơi đó là thích hợp hơn cả nên quyết định ra tay từ chỗ đó . Việc của hắn bây giờ chính là làm cho mấy cái cửa thông gió rộng rãi ra, tốt nhất là ánh trăng có thể lan tới phòng giam của bọn Đặng Tùng .

Nhanh như 1 ánh chớp, Áo Ảnh đã đặt trong 1 đồng c4 lên các lỗ thông gió, sau đó cài hẹn giờ là đúng 6 giờ . Hắn mỹ mãn vỗ tay rồi đi, nhưng không hề hay biết là hắn đã quên mất 1 chuyện cực kỳ quan trọng . Chính là chưa che giấu mấy trái c4 lại .

Đến lúc lên tới phía trên, hắn mới nhớ ra 1 chuyện, đột nhiên hô lên :

_ Thôi bỏ mẹ rồi, hình như trên chỗ đó là hầm phốt mà .

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 93: Hành Hạ Bằng Dụng Cụ Đi Tiểu, Không Phải Là Lấy Cái Bô Đập Lên Đầu Người À ?

Xác thật là đúng như thế, phía trên chỗ phòng nghỉ của bọn cai ngục tuy là lỗ thông gió . Nhưng cũng rất gần với cái hầm phốt của cả cái phủ này . Nếu Áo Ảnh đặt boom ngay vị trí đó chắc chắn cũng sẽ nổ lan tới hầm phốt .

Nếu là như thế thì chưa nói tới chuyện bọn Đặng Tùng có thoát ra ngoài được hay không, nhưng trước mắt chắc chắn sẽ chìm trong sh*t . Nghĩ tới đây, mồ hôi lạnh trên trán Áo Ảnh tuôn ra như suối, hắn quyết định sẽ quay lại sửa chữa sai lầm . Nếu không ai biết được chuyện gì sẽ xảy ra với hắn chứ .

Áo Ảnh quay đầu lại, định bước đi 1 bước . Nhưng hình như là ông trời trên người hắn, chưa kịp đi thì chợt nghe 1 giọng nói truyền từ phía sau :

_ Ông xã, em tìm anh này giờ, anh đi đâu thế ?

Khi quay lại nhìn chỉ thấy 1 bà béo ú, nặng tầm 300kg đang đá lông nheo nhìn hắn . Nhìn thấy cái cảnh này da đầu Áo Ảnh run lên 1 chập, tránh vô đưa gập vô dữa a . Nhưng vì nghĩa lớn nên vẫn miễn cưỡng dẫn sự muốn ỏi xuống, nói :

_ Ái thế, ta đi làm công việc mà, nàg đi đâu thế ?

_ Ta đi tìm chàng mà, mấy ngày nay ta nhớ chàng lắm đó nhe . Người ta lâu lắm rồi chưa được tưới tiêu đó .

Mụ béo đưa 1 đôi mắt heo nhìn Áo Ảnh, trong đó tràn đầy vô hạn uỷ khuất và khát khao mãnh liệt .

“Con lấy mẹ, mẹ tưới 1 mình đi, bố thằng nào tưới dùm mẹ được “ . Áo Ảnh có 1 cảm xúc muốn nôn nhưng vẫn dằn lại được, biết sao được, đây đúng là mụ vợ của cái thân phận của hắn . Vì muốn trà trộn vào được nên hắn đành phải nhập vai cho phù hợp, Áo Ảnh miễn cưỡng nói :

_ Ái thế, dạo này phu quân nàg đang làm việc lớn mà, lúc khác ta bù cho .

Nghe thế mụ béo lắc đầu nói :

_ Phu quân à, chàng khác trước lắm đó . Lúc trước chàng là 1 con hổ to tướng làm thịt 1 con nai là thiệp mà . Sao dạo này chàng lại lùn thế ? Chàng không cần thiệp à .

“Ta ngắn, nai cái *** người “ . Khinh bỉ trong lòng 1 trận nhưng Áo Ảnh vẫn hứa hẹn nói :

_ Ngoan, tối chàng bù cho . Nàg về trước đi, ta hứa mà .

_ Hừ, chàng nói lời này biết bao nhiêu lần rồi, bây giờ muốn đi thì phải giúp thiệp, người ta khao khát khó nhịn a .

Mụ béo hừ lạnh 1 tiếng nói, sau đó ra vẻ hung thần ác sát đứng ra . Toả ra khí thế của đẳng cấp võ quân . Mụ béo này tuy mập nhưng võ công rất cao cường . Lúc trước cái tên quân gia này chỉ là 1 con tép thôi, nhờ mụ béo thì mới lên được cái chức quân gia . Bù lại thằng cha này phải thoả mãn được cho con mụ này .

“Lạy hồn chiến sĩ” “Ảo Ảnh thảm than trong lòng 1 tiếng, tuy hấn có thể đánh lại con mụ này nhưng tất nhiên là sẽ làm lộ thân phận . Sau đó chắc chắn là kế hoạch của chủ nhân sẽ hỏng hết . Cẩn rằng 1 cái, Ảo Ảnh nói :

_ Được, ta thoả mãn nàng .

Mụ béo thu hồi lại khí thế nói :

_ Vậy phải ngoan không ?

Nói rồi mụ dẫn Ảo Ảnh đi tới căn phòng của mụ . Sau đó mụ nằm xuống giường, thoát sạch y phục ra ngoài, đưa 1 ánh mắt của loài heo nhìn Ảo Ảnh nói :

_ Hành hạ em đi .

_ Hành hạ ?

Ảo Ảnh nhú mày hỏi, dù sao hấn chỉ là 1 thằng nhóc mới 16 tuổi . Tuy biết được xxoo qua mấy cuốn phim heo của Lâm Quân nhưng rất xa lạ với cái từ “hành hạ” này .

_ Đúng hành hạ thiếp đi .

Mụ béo tuy cảm thấy thắc mắc trong lòng nhưng vẫn trả lời theo quán tính .

_ Bằng cái gì ?

Ảo Ảnh cảm giác càng ngày càng khó hiểu . Không phải thoả mãn là phải xxoo sao, sao tự nhiên đổi thành hành hạ rồi .

_ Ngu thế, cái vật chàng hay dùng đi tiểu ấy .

Mụ béo khao khát khó nhịn nên hét lên .

_ Dùng đi tiểu, nàng nói cái này .

Ảo Ảnh khi thấy cái bô đặt đầu giường thì chợt có cảm giác hiểu ra, không ngờ con mụ này có sở thích đặc biệt .

_ Đúng, làm đi .

Mụ béo cứ tưởng Ảo Ảnh đã lĩnh hội ý tứ của mình thì hét lên .

_ Nàng chắc chắn chứ .

Ảo Ảnh cảm cái bô hồi lại, sao hấn cứ có cảm giác kỳ kỳ lạ lạ . Không lẽ phải dùng cái bô đập vào mặt con mụ này à .

_ Chắc chắn .

Mụ béo gật đầu cái rụp .

_ Vậy nếu nàng muốn, thì ta làm đây .....

Nói rồi Ảo Ảnh lấy cái bô, đập “bôm”, “bốp” vào đầu mụ béo . Vì quá bất ngờ nên mụ béo tránh không kịp, kết quả là chỉ sau 1 lát trên mặt mụ đã toàn máu là máu . Máu kèm với máu thịt và mỡ tạo nên 1 màu cực kỳ đặc biệt .

Nhưng vì là 1 cao thủ, nên chẳng bao lâu mụ béo đã hoàn hồn lại, đưa tay chụp cái bô rồi hét lớn :

_ Ngươi làm gì thế ?

Ảo Ảnh nhún vai 1 cái nói :

_ Hành hạ bằng dụng cụ đi tiểu, không phải là lấy cái bô đập lên đầu ngươi à ?

_ Đồ ngu .

Mụ béo điên tiết hét lớn, mụ có cảm giác như bị lừa . Nói rồi, mụ bắt đầu sử dụng sức mạnh, muốn bắt Ảo Ảnh lại . Tốt nhất là trói gô thành 1 đồng, sau đó mụ sẽ tự làm .

_ Hừ con mụ chết tiệt, thích động võ à .

Ảo Ảnh thấy con mụ béo chết tiệt lại tính đánh hấn, trong lòng không khỏi bùng lên lửa giận . Dù sao hấn cũng làm theo lời con mụ này mà . Nghĩ thế Ảo

Ảnh cũng vút bẻ cái nhiệm vụ của hắn lên 9 tầng mây, bây giờ hắn muốn đập nát cái mặt Trư Bát Giới của con mụ này cái đã .

_ Hừ, giỏi nhỉ dám lừa bà .

Thấy Áo Ảnh tránh được chiêu thức của mình, con mụ béo biết mình đã bị lừa điên tiết hét lớn lên .

_ Mụ béo xem chiêu .....

Áo Ảnh nói rồi lao tới tấn công 1 cách mãnh liệt .

.....

Không biết chuyện sau đó xảy ra như thế nào, nhưng mà kết quả là 2 người Áo Ảnh và mụ béo đều lưỡng bại câu thương . Cả 2 đến ngày hôm sau mới song song tỉnh lại .

.....

6 giờ kém 15, tại nhà giam trong phủ thành chủ .

_ Các anh em chuẩn bị tàu xong chưa .

Đặng Tùng nhìn quanh 1 lượt hỏi .

Tất cả mọi người xung quanh đều gật đầu cái rụp . Trong mắt ai nấy đều hiện lên thần sắc mong chờ và kính hi, bởi vì họ chờ giờ phút này lâu lắm rồi . Không còn gì tốt hơn là sẽ lấy lại được sức mạnh của mình .

Thật ra, vì người ở thế giới này mạnh hơn Địa Cầu nhiều lắm nên không thể nào giam giữ theo cách thông thường được . Cho nên, muốn nhốt được phạm nhân thì trước tiên phải đeo cho bọn họ 1 cái vòng . Theo như tên gọi ở đây thì chính là “ vòng phong ấn “ . Nó có tác dụng làm cho phạm nhân mất hết tất cả sức lực, đánh nhau còn không bằng 1 người bình thường . Nếu không thì làm sao bọn Đặng Tùng có thể không bị công, cũng không có người canh giữ được chứ .

Đặng Tùng thấy thế thì tiếp tục nói :

_ Mà theo các người, bọn chúng cứu chúng ta bằng cách nào ? Ta không nghĩ ra được .

_ Ta cũng không biết, theo đạo lý thì bọn hắn không thể nào lao vào đây được . Trong này là trọng địa, với cả canh gác rất cẩn thận . Tuy Áo Ảnh có 1 thân phận là quan gia nhưng ta nghĩ bọn chúng không đủ sức lao vào đây .

Ngọc Tú nhíu mày phân tích .

_ Thế theo người là cách nào ?

Đặng Tùng nghe thế, tò mò hỏi . Hắn biết là Ngọc Tú cực kỳ có tài trong cái phương diện này .

Ngọc Tú im lặng suy nghĩ 1 lát, sau khi đã tổng hợp tất cả các khả năng lại thì hắn mới nói :

_ Theo ta, chỉ có 1 cách .

_ Cách gì ?

Hoàng Khải và Đặng Tùng trầm miệng 1 lời hỏi .

_ Phá từ trong này ra .

Ngọc Tú giả vờ cao thâm phun ra 1 câu .

_ Phá từ trong ra ? Người có đũa không thể ? Chúng ta làm sao mà phá được ?

Hoàng Khải có chút không tin tưởng nói .

_ Đúng, chỉ chúng ta thì không được, nhưng mà người quên.....

Nói rồi Ngọc Tú chỉ tay về phía Sát, tiếp lời :

_ Chúng ta còn có hắn .

Sát thấy Ngọc Tú chỉ tay về phía mình thì chỉ im lặng, không có 1 cảm giác gì . Nhưng Đặng Tùng và Hoàng Khải ngồi bên cạnh thì chợt hiểu ra . Đúng nếu có thể thì chỉ là Sát, bởi vì hắn chính là người Xayda . Trong đêm trăng tròn thì sẽ biến hình, đến lúc đó cái vòng phong ấn sẽ không có tác dụng gì

với hấn nữa . Tính toán thì hôm nay đúng là 1 ngày trăng tròn .

_ Hiểu rồi chứ ? Đợi xem đi .

Ngọc Tú nói xong, ngồi im lặng . Cả Đặng Tùng và Hoàng Khải cũng như thế . Bọn chúng đang chờ, chờ thời cơ để thoát ra .

.....

5 giờ 59 phút, phòng nghỉ của cai ngục .

Lúc này đang có 2 tên, à không 2 tên và 2 người phụ nữ đang chiến tranh mãnh liệt với nhau .

_ Lão ca à, người hôm nay sao yếu thế, mới có 1 chút thôi mà .

1 trong 2 tên cười hắc hắc nói, sau khi hấn thấy tên kia đã xếp giáp quy hàng .

_ Con *** nó chứ, buổi trưa anh mày đã đại chiến với 1 con tỳ nữ 500 hiệp nên giờ hết sức rồi .

Tên được gọi là “ lão ca “ chém gió nói .

_ Phải không đó . Bình thường người cũng như thế mà, haha .

Tên kia đang chiến tranh với phụ nữ nhưng vẫn không quên châm chọc lão ca của hấn 1 câu .

_ *** im mồm, bố nói thật, cứ lo làm việc của người đi, mà phải mau lên, nếu không trưởng ngục mà tóm được chắc 2 ta chết chắc .

_ Hắc, hắc, xong ngay đây .

Tên kia nói rồi bắt đầu đẩy nhanh tiến độ, chỉ trong 1 lát sau là hấn xong . Hấn cười lớn nói :

_ Thật sảng khoái, mà lão ca.....

Chưa nói hết câu thì đột nhiên trên đầu vang lên tiếng “ ầm “, “ ầm “ không dứt . Kèm theo đó là đất đá, khói bụi rơi trên đỉnh đầu của 2 người bọn hấn .

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 94: Cái Gì ? Hàm Phốt Bị Nổ ?

_ Chạy mau, sập cmmr .

Tên lão ca hét toáng lên, dẫn đầu vọt thẳng ra ngoài .

_ O, đại ca, đợi đệ với .

Tên thứ 2 thấy thế cũng vọt theo, nhưng trước tiên hấn cũng không quên vác theo 2 cô gái mà bọn chúng đã xxoo lúc nãy chạy ra ngoài .

2 tên chạy thẳng ra ngoài, chạy rất xa nhưng tiếng nổ “ ầm “, “ ầm “, bên tai vẫn vang lên không dứt . Khi đã chạy được khá xa, tức là gần đến phòng giam của bọn Đặng Tùng thì bọn chúng mới dừng lại .

_ Đây được rồi, hình như là không sập nữa thì phải .

Tên lão ca hết nghe thấy tiếng “ ầm “, “ ầm “, quay đầu lại nói . Nhưng trong lòng thắc mắc không thôi . Sao thế nhỉ, tự nhiên giống sập thế mà bây giờ lại không sao .

Tên thứ 2 vì vác theo 2 đứa con gái nên phì phò thở không ra hơi, được 1 lúc hấn mới hỏi :

_ Phải không đó lão ca .

_ Quay lại nhìn thì biết chứ gì ?

2 tên đồng thời quay đầu lại nhìn, nhưng khi nhìn thấy cái gì đang diễn ra ngay trước mắt thì 2 người bọn hấn trần trối há hốc mồm .

Chỉ thấy trước mắt là 1 cảnh tượng hết sức thê thảm . Cái phòng nghỉ của cai ngục bây giờ đang bị chôn vùi dưới 1 đám đất đá, phía trên lỗ thông gió thì càng ngày càng mở rộng ra, xung quanh còn có 1 đồng vết nứt như mạng nhện . Mỗi 1s thì lại xuất hiện thêm 1 vết nứt . Chắc chắn chẳng mấy chốc cái khu đó sẽ sập hết . Đã thế từ trong những vết nứt chảy ra 1 dòng nước màu nâu sậm . Kèm theo 1 mùi vị rất đặc trưng .

_ Chúng ta chạy mau .

Lão ca nhìn thấy thế chỉ nói đúng 1 câu rồi cầm đầu chạy đi mất . Hẳn hiểu là chẳng mấy chốc chỗ này sẽ sập nên cực kỳ muốn thoát ra khỏi đây .

_ Ấc, đợi ta với .

Tên kia nói rồi cũng cầm đầu chạy theo . Lần này thì hẳn vớt 2 người con gái lại . Ai mà rảnh chăm sóc người khác khi cái mạng mình còn chưa chắc giữ được chứ .

2 người con gái bị vớt cái “ bạch “ xuống đất, 2 nàng tuy lúc này đã tỉnh táo lại nhưng vì quá sợ hãi nên không nói lời nào . Cho đến khi bị vớt bỏ thì mới hoàn hồn lại diễn tiết hết lớn :

_ Cái giao hợp mẫu thân nhà mày, dám bỏ bà lại à ? mày xxoo xong không thêm chịu trách nhiệm à ?

_ Đúng, cái đậu xanh rau má, ta cầu cho 2 đứa bọn mày đẻ con không có ass .

_ Cái **** 2 thằng nhát chết .

_ Cái ***** .

2 cô nàng chỉ là 2 người bình thường nên biết chắc chắn sẽ không thoát khỏi 1 kiếp này nên lên tiếng mắng chửi . Dù sao 2 người chạy không thoát thì cứ chửi cho đã miệng đã . 2 cô đang hăng say mắng chửi thì chợt 1 giọng nói vang lên :

_ Các cô muốn sống không ?

_ Cái ***, thằng nào há mồm đó . 1 cô chửi đồng lên quay mặt lại . Nhưng khi nhìn thấy là 1 thằng con trai cao to như 1 con gấu, khuôn mặt góc cạnh đứng trong ngục giam thì đổi giọng nói :

_ Ấy anh đẹp trai, cứu bọn em với . Em không muốn chết .

_ Vậy mau mở cửa cho chúng tôi đi .

Hoàng Khải đứng phía trong nói . Lúc này bọn hắn đã thấy hết tất cả mọi chuyện nên mới lợi dụng 2 cô nàng này mở khoá cho bọn hắn . Nếu bọn hắn lấy lại được sức mạnh thì chạy ra đây chỉ là vấn đề thời gian .

Tuy có thể nhờ vào Sát biến thân nhưng mặt trăng bây giờ chưa có lên hẳn . Mà tình hình trước mắt thì hơi cấp bách 1 chút . Với cả ai biết Sát biến thân xong có còn nhận biết bọn hắn là người thân nữa không, hay là cũng đập bọn hắn luôn .

_ Được, chờ 1 chút .

Cô gái quay lại chỗ lúc này tên lão ca đứng nhặt lên 1 chùm chìa khoá, lúc này tên lão ca kia chạy vội quá nên cũng không phát hiện chìa khoá đã rơi mất từ lúc nào . Cô ta cầm tới mở cửa nhà giam ra, sau đó mở vòng phong ấn cho từng người . Cô ta cũng biết người được nhốt trong này đều là kẻ mạnh . Nếu đồng ý mang theo 2 người bọn cô thì chắc chắn sẽ thoát được .

Còn về cái phần có đưa ra hay không thì cô cũng không biết được, nhưng ít ra vẫn có 1% hy vọng .

_ Cách .

_ Cách .

Tiếng vòng phong ấn được mở khoá vang lên liên tiếp . Chỉ thấy cả 4 người bọn Đặng Tùng sau khi được mở khoá thì toả hết sức mạnh ra bên ngoài . Áp lực rất lớn làm cho 2 cô gái không thở nổi .

_ Hahaha, có lại sức mạnh thật tốt .

Đặng Tùng cười lớn 1 tiếng nói .

_ Đi ra khỏi đây đã đại ca à .

Ngọc Tú trầm tĩnh hơn lên tiếng nói . Hắn cảm giác trong lòng như có điều gì không ổn, chỉ mong muốn thoát khỏi đây .

_ Được . Hoàng Khải, Sát . 2 người khoẻ nhất công 2 cô gái đi .

Đặng Tùng nói 1 tiếng . Trong số này 2 người Hoàng Khải và Sát đều mạnh nhất nên công là điều tất nhiên . Hắn cũng không muốn lấy oán trả ơn nên

quyết định phải đưa 2 cô gái ra ngoài an toàn .

2 người Hoàng Khải gạt đầu cái rụp . Vác 2 cô gái trên vai, chuẩn bị chạy đi thì chợt dị biến xảy ra .

Chỉ thấy những vết nứt như mạng nhện lúc này vỡ toang ra . 1 dòng nước màu nâu sẫm liên tục tràn ra ngoài, trong dòng nước thỉnh thoảng còn có vài cục sh*t nổi lên bề mặt . Đã thế còn mang theo 1 mùi hương đặc trưng đủ để cho những ai ngửi phải cũng dễ dàng lên óc tù . Biết sao được, ở thế giới này không có dịch vụ hút hầm vệ sinh nên ai mới biết được cái đồng này có từ khi nào, không biết là lên men chưa .

_ F***, chạy lẹ .

Đặng Tùng hét lên 1 tiếng rồi vận chân khí vào chân lao thẳng ra bên ngoài, tuy hắn không biết rõ đường ra lắm nhưng lúc này cũng nhìn thấy 2 tên kia chạy theo hướng nào nên cũng chạy theo .

Mọi người còn lại thấy cảnh đó đều rã rập làm theo, ai cũng không muốn đắm mình trong cái đồng dơ bẩn đó đâu nhe .

4 người vì đều là người học võ, không những thế còn khá mạnh nên chạy trốn rất nhanh . Dù phải cố theo 2 người con gái nhưng cũng không có chút gánh nặng nào . Chẳng mấy chốc trước mắt họ là 1 đám cai ngục và tù nhân đang hoảng sợ chạy đứng tập trung tại 1 chỗ . Tất nhiên là bọn chúng cũng đã nhận ra là khu này sắp sập rồi .

Dưới này thật ra cũng có rất nhiều tội phạm và cai ngục . Chẳng qua là bọn Đặng Tùng bị nhốt ở chỗ đặc biệt nên chưa bao giờ gặp phạm nhân khác . Thấy bọn họ và cai ngục đều đứng chung 1 chỗ thì Đặng Tùng vỗ vai 1 người hỏi :

_ Huỳnh đệ, sao các người đứng 1 chỗ thế ?

Người kia quay lại, tuy ngạc nhiên nhưng thấy bọn Đặng Tùng không mặc trang phục cai ngục nên cũng nói :

_ Lúc này, bọn cai ngục biết dưới này sắp sập, mà cửa lại bị khoá nên tập trung chúng ta lại đây . Lập thành 1 trận pháp để chống lại sự sụp đổ .

_ Bị khoá ? Tại sao bị khoá ?

_ Ta không biết, nhưng nghe nói vì không muốn làm ảnh hưởng tới cái đám cưới chó má của Lê Thiếu Phong nên bọn hắn quyết định đóng cửa lại, đợi xong cái đám cưới rồi tính . Thế nên chúng ta mới phải tập trung để lập trận .

Người đó lắc đầu cười khổ giải thích .

_ Sác thế chúng ta chết chắc rồi .

Đặng Tùng hét lên 1 tiếng .

_ Sao lại chết được ? Chúng ta còn có trận pháp mà, hơn 1000 người duy trì 1 2 ngày cũng không có vấn đề gì .

Người đó nhún mày hỏi .

_ Sác, người không biết hầm phốt bị nổ à ? Người chống được cái sụp nhưng có chống được mùi hôi của hầm phốt không ?

_ Cái gì ? Hầm phốt bị nổ ?

Người này hét lên kinh ngạc, nghe thấy thế, các tù nhân và cai ngục xung quanh cũng bắt đầu tập trung lại, hỏi Đặng Tùng loạn cả lên . Nhưng như chứng minh cho lời nói của hắn thì từ đằng xa, dòng nước màu nâu đã bắt đầu cuốn tới .

_ Đâu phộng, hắn nói thật .

_ Bây giờ chúng ta làm sao bây giờ ?

_ Chết con má ơi .

Bọn tù nhân và cai ngục thấy thế bắt đầu loạn cả lên, ai cũng không muốn chết chìm trong sh*t nha .

_ Bình tĩnh lại .

Đặng Tùng truyền linh khí vào miệng rồi hét lớn 1 tiếng, đồng thời cũng toả ra cái khí thế của hắn .Hắn biết bây giờ chỉ có bình tĩnh mới giải quyết được tình hình này .

Thấy Đặng Tùng mạnh mẽ như thế nên tất cả cũng đều im lặng lại, dõi mắt nhìn theo .

_ Các người nếu muốn sống thì phải nghe lời ta . Tuy cái thứ này đáng cmn sợ nhưng anh không tin là tập trung sức mạnh của chúng ta lại không làm gì được nó .

Cả đám người đều gật đầu đồng ý . Đúng chỉ là 1 cái hăm phốt mà thôi . 1 tên đứng ra nói :

_ Vậy chúng ta phải làm gì ?

_ Ai thuộc tính thổ hệ thì đứng ra, gia trì 1 lớp đất đá chống lại đi . Còn các hệ còn lại dùng sức mạnh đánh vào dòng nước, cố gắng ngăn cản bước tiến của chúng cho thổ hệ có thời gian . Tốt nhất mỗi người phân chia ra 1 khu vực mà đứng, đừng làm ảnh hưởng tới nhau .....

Đặng Tùng thao thao bất tuyệt giảng giải, 3 năm trôi qua hắn đã không còn là thằng nhóc con vô dụng như trước nữa . Bây giờ dù sao hắn cũng là 1 thủ lĩnh mang theo khí thế của 1 người đứng trên cao nên bọn cai ngục răm rắp làm theo .

Mọi người nhanh chóng phân chia công việc với nhau, bọn hắn hiểu chỉ có tập trung sức mạnh với nhau thì mới có đường sống nên ai nấy đều ra sức, không còn cái gì gọi là phân biệt cai ngục với chả tù nhân .

Chẳng mấy chốc mà trận hình 1000 người đã được thành lập . Tất cả mọi người đều đã sẵn sàng để đối phó với cái đồng hồ thời sắp tới .

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 95: Khụ . Trước Tiên Cho Ta Hỏi 1 Câu, Trong Các Người Ai Giống Đực, Ai Giống Cái ?

Cùng thời gian đó . Trong 1 con phố .

Lê Thiếu Phong hôm nay thật ra đáng thiếu nữ . Hắn đang mặc 1 bộ áo cưới lộng lẫy màu đỏ . Tóc tai được chải chuốt rất gọn gàng . Trên mặt còn bôi son trát phấn đủ thứ . Nếu như không phải thân hình hắn không tương xứng với bộ váy cưới thì chắc hắn sẽ rất đẹp . Hôm nay Lê Thiếu Phong làm cô dâu nên trên mặt còn giả vờ ngại ngùng và e thẹn .

Khi Lê Thiếu Phong biết ngục giam dưới mặt đất sắp sập thì việc đầu tiên hắn muốn làm là lấp lại đường ra . Vì sao ư ? Đương nhiên là không thể làm ảnh hưởng tới cái giờ lành dùng để rước dâu rồi .

Nhưng cũng thật là buồn bực khi nghe cái tin chẳng hay ho gì này . Giờ lành thì sắp tới rồi nhưng tự nhiên cái nhà giam sụp . **** nó chứ, không sụp lúc khác được sao, hôm nay là ngày người ta về nhà chồng mà . Càng nghĩ Lê Thiếu Phong càng buồn bực nên quyết tâm không thêm nghĩ nữa, hắn quay ra sau hỏi 1 tên lính :

_ Tất cả chuẩn bị xong rồi chứ hả ?

Tên lính nghe thế thì vội vàng cung kính nói :

_ Đại nhân. ....à không tiểu thư xinh đẹp khá ái, tất cả đã xong, chỉ chờ 6h30 là nhập tiệc thôi .

_ Tốt khách khứa đông đủ rồi chứ ? Lão tăng có đến chưa ?

_ Bẩm, lão tăng đã đến . Còn về phần khách mời thì rất đông đủ . Nhưng mà khách ăn free uống free thì có chút vấn đề ạ .

_ Vấn đề gì chứ hả ?

Lê Thiếu Phong mang 1 giọng nheo nhéo hỏi, thật ra hắn không muốn cho đám dân đen vào ăn free uống free nhưng ai bảo tình yêu của hắn muốn thế chứ . đành làm cho chàng vui vậy .

Tên lính ngẫm nghĩ 1 lát rồi nói :

_ Ách, tại vì quá đông nên không không chế được . Đã thế cả đám ăn mỳ đầu đường cũng vào, làm cho mùi hôi bay khắp nơi .

Lê Thiếu Phong nghe thế nhủ mày, rồi phát tay nói :

_ Người báo tin cho người ở phủ, đuổi thẳng mấy tên đó cho chị . Chị mày không muốn thấy đám đó . À mà hể thẳng nào mà ăn mặc luộm thuộm cũng đuổi ngay . Mất mỹ quan thấy mẹ .

_ Vâng, thuộc hạ biết rồi .

Tên lính nghe thế cung tay đáp . Rồi móc 1 cái truyền âm phủ ra truyền đạt lại lời nói của Lê Thiếu Phong .

Đội tên lính làm xong thì Lê Thiếu Phong quay sang đám lính bên cạnh nói :

_ Các cung, đến giờ rồi . Các cung báo cho chú rề đến rước chị cái .

Đồng thời hấn cũng quay đít bước lên cái kiệu đã chuẩn bị trước . Đội khăn che mặt vào . Bọn lính xung quanh thấy thế thì khiến kiệu lên .

Thật ra Lê Thiếu Phong muốn làm màu nên 10 phút trước đã ra khỏi phủ thành chủ . Hấn muốn thử cái cảm giác của cô dâu nên chọn 1 nơi thật xa . Hấn muốn Thiên Vũ đi đón hấn .

_ Vâng .

1 tên lính móc truyền âm phù ra nói vào đó “ Bắt đầu đi “ .

.....

_ Bên kia bảo bắt đầu .

1 tên lính đứng trong phủ quay đầu lại nói .

_ Tốt .

1 tên lính cao gầy khác đáp . Rồi đi sang bên cạnh . Tới ngay cái chỗ của Thiên Vũ cung kính nói :

_ Đại nhân, mời ngài bắt đầu .

_ Ồ .

Thiên Vũ đáp bằng 1 khuôn mặt như muốn khóc . Nhưng bắt đầu dĩ hấn phải làm theo, dù hi sinh cái thân hấn nhưng hấn vẫn muốn cứu sống bạn bè của hấn ra .

Thật ra, lúc trước khi lại tóm được Thiên Vũ thì Lê Thiếu Phong học khôn ra, bắt bạn bè của Thiên Vũ để Thiên Vũ phải nghe theo lời của hấn . Nếu Thiên Vũ không chịu nghe thì chắc chắn là bọn Đặng Tùng sẽ phải chết . Theo giao kèo, nếu Thiên Vũ đồng ý cưới Lê Thiếu Phong thì bạn hấn hôm sau sẽ tự do nên đành nhắm mắt đưa chân .

Lê Thiên Vũ cứ lững thững ngồi trên ngựa đi từ từ . Sau đít hấn là vô vàng lính đi theo, tên thì đánh trống, tên thì chơi đàn, còn tên thì hát nhạc rap ..... Thậm chí có tên còn nổi hứng múa cột . Tất cả những điều đó làm không khí xung quanh nhộn nhịp vô cùng . Những người dân hiếu kỳ cũng đi theo đoàn rước dâu . Không ngừng soi mói Thiên Vũ . Thịnh thoảng trong đám đông cũng truyền ra vài lời cảm thông sâu sắc .

_ Haiz, tội nghiệp thằng nhỏ . Bị thành chủ đại nhân nhìn trúng cmnr .

_ Ủ, thằng này mặt non thật . Nhưng ai kêu hấn quá đẹp trai làm gì .

_ Ồ, đúng . May mà mẹ ta sinh ra không đẹp trai nên thành chủ không chọn ta .

_ Mà ta nghĩ hấn ham mê gia sản của thành chủ thôi . Gặp anh cho vàng anh cũng ứ dám .

_ Đúng, thật thô bỉ .

_ Nay các người kỳ thị giới tính à . Đàn ông yêu nhau không được sao ?

.....◆◆◆..

Mọi người dân xung quanh càng nói càng hứng thú . Dù sao chuyện này mấy năm mới có 1 lần nên rất tò mò . Thậm chí có những chuyện không nên nói họ cũng nói . Vì là ở trong đám đông nên bọn họ cũng không sợ . Chỉ có Thiên Vũ ngồi trên khi nghe những người này bàn tán thì đầu óc bốc khói . Nếu không phải mặt hấn dày thì đám đầu tự sát cho rồi . Gì mà ta là đ* được, gì mà ta tham tiền, gì mà tặng dâu ăn, abc zvxgasaad .....

Ta ****, đám chó má, bỏ thù chúng mày . Thiên Vũ điên tiết nằng trong lòng nhưng thực sự là bây giờ hấn cũng không biết làm gì hơn . Nếu không phải vì cứu bạn bè thì hấn có chết cũng không chơi cái trò cô dâu chú rề này .

Buồn bực trong lòng 1 lát thì cũng đến chỗ rước dâu . Chỉ thấy đây là 1 bãi đất trống, ở giữa chỉ có một cái kiệu của Lê Thiếu Phong . Thiên Vũ tặc lưỡi leo nhanh xuống ngựa, tiến tới nói :

_ Nương tử à, ta tới rồi đây .

Trong màn truyền ra 1 giọng ẻo ẹo :

_ Tới thì vào đây với chị, rước chị về nhà đi .

_ Được .

Thiên Vũ cười khở rồi bước vào kiệu ngồi . Nhưng trong lòng thầm rủa không thôi . **** , làm màu làm mè, bình thường làm éo gì có chuyện này . Hai bố mầy vật vã cười ngơ hơn nửa tiếng .

Thấy Thiên Vũ vào kiệu xong thì Lê Thiếu Phong nói 1 tiếng :

_ Đi nào .

Bọn lính xung quanh nghe thế vội vàng vác kiệu lên, trở về phủ thành chủ . Thật ra thì đám cưới bình thường không phải như này . Chẳng qua vì Lê Thiếu Phong là 1 đứa biến thái về tâm lý nên giờ trò vớ vẩn và nhảm chán .

1 đường đi thuận lợi không có vấn đề gì . Khi về tới phủ thì xung quanh đã đứng đông nghẹt toàn khách là khách . Ai nấy đều luôn miệng chúc mừng . Binh lính phải mở đường thì mới có thể tiến vào phủ được . Khi tới 1 cái đài trống thì Thiên Vũ và Lê Thiếu Phong mới bước xuống .

Thiên Vũ đỡ Lê Thiếu Phong bước xuống tiến lên trên đài . Phía trên đang có 1 ông hoà thượng mặc áo cà sa đang đứng đó .

.....

Trong 1 góc ở phủ thành chủ, Lâm Quân đang cực kỳ ngạc nhiên, không hiểu chuyện gì đang xảy ra . Hắn quay sang nói với Cầu Thánh :

_ Lão huynh à, chuyện quái gì thế này ?

_ Chuyện gì là chuyện gì ? Chúng ta cướp cô dâu thôi chứ ?

Cầu Thánh tỏ vẻ không hiểu hỏi lại .

Lâm Quân chỉ tay về phía Thiên Vũ, lắc đầu cười khở nói .

_ Đó là thằng bạn ta mà, sao hắn lại ở đây ?

_ Bạn đệ ?

_ Đúng, chính là hắn . Cái này là đám cưới của Lê Thiếu Phong mà, sao hắn lại đứng đó .

Cầu Thánh nghe thế cũng cực kỳ khó hiểu . Hắn nhún vai 1 cái rồi hỏi :

_ Vậy đệ nói bây giờ nên làm gì ?

_ Đợi ta một chút .

Lâm Quân nói rồi đánh mắt nhìn sang cô dâu . Hắn muốn mở công năng mắt thần xem xem đây là ai .

Tên : Lê Thiếu Phong .

Chủng loại : con người .

Độ nguy hiểm : rất cao .

Tính cách : hướng nội, biến thái về tâm lý .

Tính thông : vẽ tranh, làm thơ, võ thuật .

Ta ***** .

Thấy những gì hiện lên trong tầm mắt Lâm Quân thiếu điều muốn chửi mẹ nó . May mắn là hắn điều tra trước . Nếu không lát cướp cô dâu mà cướp phải Lê Thiếu Phong thì chỉ có nước khóc không ra nước mắt .

_ Ách, cô dâu là tên Lê Thiếu Phong mà đệ nói .

Lâm Quân đỏ mặt hỏi đầy đầu quay sang nói với Cầu Thánh .

_ Gì ? Là hắn ?

_ Ách, chính là hắn . Hắn hình như là gay nên là cô dâu cũng không sao mà .

Cầu Thánh nghe Lâm Quân giải thích thì thấy cũng có lý . Đúng gay là cô dâu hay là chú rể thì cũng “ ok “ thôi .

_ Vậy giờ chúng ta làm sao ?

Nghe thế, đầu óc Lâm Quân cấp tốc vận chuyển . Đột nhiên 1 ý nghĩ táo bạo hiện lên trong đầu hắn . Cười đều 1 tiếng, Lâm Quân nói :

_ Vẫn làm theo kế hoạch lúc trước . Có điều bây giờ chúng ta chuyển thành cướp chủ rồ .

_ Được, cứ theo đề .

Cầu Thánh gật đầu 1 cái . Mặc dù thay đổi 1 chút nhưng cũng không có sao . Lúc trước định đóng giả làm bố cô dâu thì bây giờ thành bố chú rể vậy .

_ Vậy chúng ta bắt đầu thôi .

Lâm Quân cười âm hiểm 1 phát rồi truyền âm nhập mật vào tai tên hoà thượng đứng ngay trên đài .

.....

Lão hoà thượng nhìn 2 người Lê Thiếu Phong và Thiên Vũ bước lên đài thì nở 1 nụ cười hoà ái rồi nói vào cái thiết bị khuếch đại âm thanh :

_ Khụ, lão nạp kính xin quý vị thí chủ im lặng để lão nạp bắt đầu tuyên bố .

Nghe thế mọi người xung quanh im lặng hết, dỏng tai lên nghe . Dù sao mỗi khi đám cưới thì mời 1 người đến chứng kiến . Nhưng không hiểu Lê Thiếu Phong làm quái gì mà mời 1 tên hoà thượng .

Thấy mọi người xung quanh đã im lặng, lão hoà thượng quay sang tung 1 quả boom vào mặt Lê Thiếu Phong :

_ Khụ . Trước tiên cho ta hỏi 1 câu, trong các người ai giống đực, ai giống cái ?

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 96: Xem Tuyệt Kỹ Của Dâm Gia Tự Ta Đây

Im lặng .

Xung quanh im lặng như chết . Không ai dám lên tiếng 1 chút nào . Bởi vì họ sợ sẽ liên lụy đến mình . Trong quá khứ thành chủ của bọn họ nổi tiếng là 1 người hung thần ác sát .

Nhưng chuyện mà họ không ngờ tới là Lê Thiếu Phong nghe thế, đáp lời bằng 1 dòng ỏng ẹo của pêđê :

_ Người ta là con gái mà .

_ Ách, lão nạp biết ngài là 1 cô nương xinh đẹp khá ái . Nhưng mà ngài phải phân biệt nam nữ để lão nạp còn đi đăng ký kết hôn dùm ngài nữa chứ .

Lão hoà thượng đỏ mặt hời hợt nói .

Lê Thiếu Phong nghe thế gật gù nói :

_ Ta là vợ, còn Thiên Vũ là chồng, được rồi chứ ?

_ À được được .

_ Vậy bắt đầu đi chứ .

_ À vâng .

Nói rồi lão hoà thượng bước lên đài, cao giọng nói :

_ Chào mừng các vị quan khách đến với buổi lễ hôm nay . Vâng, hôm nay là 1 ngày rất đặc biệt, các vị có biết ngày gì không ?

Phía dưới ầm ầm lên tiếng :

_ Ngày cưới .

_ Ngày cưới .

_ Ngày cưới .

.....

Nghe phía dưới hô được 1 lúc, lão hoà thượng vung tay lên 1 cái . Khi tất cả đã im lặng thì lão mới nói tiếp :

_ Sai, các vị nói sai rồi . Đây không phải lễ cưới tầm thường, mà chính là ngày đánh dấu cột mốc .

Dừng 1 lát thì lão lại nói tiếp :

_ 1 cột mốc quan trọng đánh dấu sự kiện 2 người đàn ông dùng cảm đã đến với nhau bằng tình yêu thương và sự đồng cảm . Vâng chính là 1 tình yêu thật tuyệt vời phải không ?

Ở phía dưới hô lên liên tiếp “ đúng “ , “ đúng “ . Dù sao ở đây cũng toàn những người ăn free uống free nên muốn kết thúc cái màn vở vắn này để đi ăn tiệc .

Lão hoà thượng thấy thế lại vung tay lên . Khi đã im lặng thì lão mới quay sang Thiên Vũ hỏi :

_ Chàng trai, anh có đồng ý lấy Lê Thiếu Phong làm vợ không ? Sẵn sàng vượt qua mọi chông gai cách trở chứ . Cho dù có bị thông nát a** cũng vẫn tiếp tục yêu thương Lê Thiếu Phong . Dù hấn biến thái cũng phải yêu thương hấn . Dù tốn tiền mua dầu ăn cũng phải mua cho hấn .

Thiên Vũ chần chừ trong chốc lát, trong tâm hấn thật ra là muốn nói “ bỏ đéo đồng ý “ , nhưng hấn biết là hấn không nói như thế được . Nhìn xung quanh 1 chút thì thấy tất cả mọi người đều mang tâm lý xem kịch vui nên không ai mở miệng . Chỉ có 1 ánh mắt nóng bỏng tràn đầy mong đợi của Lê Thiếu Phong đang nhìn hấn như thúc dục .

Hấn muốn khóc . Thật ra là hấn đã làm sai điều gì mà trời cao chơi hấn như này . Ngoại trừ hơi đẹp trai 1 chút ra thì hấn có khuyết điểm gì nữa đâu . Không ngờ là ông trời bắt hấn phải cưới 1 thằng biến thái . Mà đã thế thì thôi đi, Việt Quốc có chế độ 1 vợ 1 chồng nên nếu đăng ký thì khỏi rút ra luôn . Sau này hấn biết đối diện với người thân, bạn bè như thế nào .

Hít 1 hơi thật sâu, Thiên Vũ muốn hạ quyết tâm . Dù sao hấn cũng không thể nào để bạn hấn lên bàn thờ được . Đành phải hi sinh cái thân còi cọc như con mấm của hấn vậy .

_ Ta.....đồng.....

_ Không được .

Chưa chờ Thiên Vũ nói xong thì 1 tiếng quát to tưởng từ bên ngoài truyền vào . Quay đầu lại chỉ thấy 1 người mặc áo giáp màu hoàng kim, mặt mũi tràn đầy tức giận đang lảng không phi hành . Hướng về phía bên này bay tới .

Hấn bay tới, dừng chân ngay tại đài cao . Không nói không rằng lao vào tát cho Thiên Vũ 1 phát nổ đom đóm mắt nói :

_ Thằng oắt con, mày bỏ nhà ra đi chưa đủ sao ? Bây giờ còn chơi cái trò gay này . Bỏ mày dẫn mày về mà không đánh mày mềm xương thì không hà được con giận này .

_ Bốp .

_ Mày có biết dầu ăn bao nhiêu 1 lít không mà dám chơi với gay . Không thấy bài học ngay trước mắt hả . Nhà chú Phong đó, vì mua dầu ăn mà phải bán cả nhà .

_ Bốp .

_ Mà mày chơi gay thì thôi đi, không ngờ lại kiếm 1 thằng bản bựa như này để chơi . Cái *** nó chứ, nam không ra nam mà nữ không ra nữ . Muốn tức chết bố mày phải không ? Ít ra mày cũng kêu thằng này đi phẫu thuật giới tính đi chứ .

.....

Người đàn ông cao lớn mặc áo giáp màu vàng tát Thiên Vũ liên tiếp, không cho hấn 1 cơ hội để thở dốc . Người bên ngoài thì tất nhiên là chưa hoàn hồn lại được vì không hiểu chuyện quái gì đang diễn ra .

Chỉ có Lê Thiếu Phong đứng gần nhất thấy Thiên Vũ bị đánh thảm quá, đau lòng lên tiếng nói :

_ Lão già kia, ngươi dừng tay lại cho chị .

Người đàn ông đang hung hăng đánh nghe thế quay đầu lại nói với 1 giọng mỉa mai .

_ Chị bằng người ?

_ ***** , người đầu, hấp diêm thẳng già này cho ta . Dám đánh tình yêu của chị mày à ?

Bọn lính đang cảnh giới xung quanh nghe thế lao thẳng lên đài . 2 tay rút vũ khí ra bao vây người đàn ông vào giữa .

_ Ha ha ha . Gọi người à ? Bỏ cóc sợ, người đầu, đánh đám này thành đầu heo cho bố .

Người đàn ông kiêu ngạo cười 1 tiếng rồi quay đầu hét lớn lên .

Hắn vừa nói xong thì 1 chi đội ngũ chừng 100 người cưỡi ngựa lao tới . Chỉ thấy đây là 1 chi đội ngũ được huấn luyện rất kĩ càng . Người nào người nấy đều cười 1 con “ Hắc Lôi Cầu “, trên người mặc áo giáp sắt màu đen, tay cầm 1 thanh kiếm dài . Mặt mũi tràn đầy sát khí lao tới .

Vừa nhìn thấy chi đội ngũ này, Lê Thiếu Phong đột nhiên tái mặt nói :

_ Ngươi có quan hệ gì với Tia Chóp Đen ?

_ Hừ, đừng tưởng ngươi thánh cấp thì kiêu ngạo . Nếu hôm nay ngươi dám cưới Thiên Vũ thì chắc chắn ngày này năm sau là ngày giỗ của ngươi .

_ Ách, ta không cưới, không cưới nữa .

Lê Thiếu Phong lắc đầu liên tục, đùa sao, hắn chưa muốn chết mà . Tuy Lê Thiếu Phong là 1 thánh cấp có vẻ uy phong, nhưng nếu chết thì thường chết nhanh hơn người bình thường . Mạng còn không được bảo đảm thì tình yêu cái *** gì .

_ Hừ, vậy thì tốt .

Người đàn ông hừ lạnh 1 tiếng rồi vung tay lên, những người đang cưỡi ngựa đều dừng lại tại chỗ .

_ Ngươi là ai ?

Người đàn ông đột nhiên quay đầu, nhìn thẳng vào mặt lão hoà thượng phun ra 2 chữ .

Lão hoà thượng nghe thế sùng sốt 1 lát rồi nói :

_ Ách, lão nạp chính là 1 vị hoà thượng xuất thân từ dân gia tự .

Vì quá luống cuống nên tên này nói lung tung không biết đường nào mà mò .

_ Dân gia tự ? Chùa nào thế ?

Người đàn ông nhún mày nghi hoặc hỏi . Chùa chiềng ở SaiGon thành không có 1000 thì cũng 800, nhất thời hắn chưa thể nhớ hết .

_ À, là 1 cái chùa mới mở cách đây mấy hôm .

Lão hoà thượng chày mò hôi đầy đầu nói .

Thật ra hắn chỉ là 1 tên ăn xin vô nghề nghiệp . Lúc này vì ham mê tiền bạc và bị Cầu Thánh khủng bố tinh thần nên mới chui vào đây đóng giả làm hoà thượng . Mắt thấy mọi sự đều yên ổn thì không ngờ xuất hiện 1 tên phá đám .

Còn về phần hắn che giấu thân phận thì cũng dễ hiểu thôi . Ai biết tên mặc giáp đứng trước mặt này có nện hắn luôn không . Lúc này hắn nhìn thấy tên này nên chú rể thăm thiết thì cũng muốn quán ra đài lắm rồi .

_ Chùa gì ? Ngươi nói láo .

Người đàn ông hét thẳng vào mặt lão hoà thượng .

_ Ách, ta nói thật mà .

_ Thật, vậy giấy chứng nhận thân phận đâu ? Đừng nói với ta là ngươi không có .

Lão hoà thượng nghe thế lúng túng nói :

_ Ách, ta để quên ở nhà .

_ Hừ, rắm thối, bây giờ nếu không nói thật ngày này năm sau là ngày giỗ của ngươi .

Thật ra hắn thấy tên này hơi kỳ cmn quái nên cho 1 cơ hội cuối cùng . Nếu không chỉ dựa vào cái phần làm chủ hôn lễ thì cũng đủ giết thẳng này 10 lần rồi . Còn vì sao hắn phát hiện ra ư, đơn giản là hắn cảm nhận được lão già này có uy hiếp với hắn . Mà lão già này chỉ là người bình thường còn hắn là 1 cường giả thánh cấp .

Nghe thế lão hoà thượng đột nhiên hét lên :

_ ***, dám đe dọa anh à, xem tuyệt kĩ của Dâm Gia Tự ta đây .

Nói rồi lão hoà thượng móc từ trong người ra 1 đồng bột màu trắng kỳ quái thả vào không khí .

_ Người dám .

Người mặc áo giáp cảm giác thứ này nguy hiểm nên vội vàng toả ra lĩnh vực của bản thân mình . Nhưng không ngờ là thứ bột này có thể xuyên vào trong lĩnh vực của hắn . Chẳng mấy chốc mà hắn đã trúng chiêu .

_ Hừ, sao lại không dám . Ai kêu ngươi đe dọa ta .

Lão hoà thượng vì sợ không chơi chiêu sẽ bị ăn đập nên bất chấp tất cả . Ném cái thứ thuốc bột mà Lâm Quân đưa cho hắn ra ngoài . Trong lòng thì không ngừng cầu mong thứ này có tác dụng .

_ Người đã làm gì ta ?

Người đàn ông hét lên 1 tiếng .

_ Không có gì, hắc hắc . Chỉ làm cho ngươi có thêm 1 cảm xúc mãnh liệt thôi, haha .

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 97: Gì ? Chia Rẽ Uyên Ương ? Có Lộn Không Đó ?

Lão hoà thượng cảm giác trong lòng thật may mắn . Đến lão cũng không nghĩ tới là thứ thuốc bột kỳ quái kia lại có tác dụng đến như thế . Lão cứ tưởng Lâm Quân chém gió với lão chứ .

Nhưng sự việc trước mắt thì không thể không tin, lão cười cười nói :

_ Haha, ngươi có cảm giác thằng em của ngươi đang cứng lên không ?

_ Ngươi ..... Ngươi đã làm gì ta ?

Người mặc áo giáp hỏi với 1 vẻ mặt kinh hoàng . Đúng là thằng em của hắn đang có cảm giác cứng cứng lên . Nhưng lại theo cái hướng càng ngày càng to, cảm giác to như một quả bong bóng đang thổi . Nếu cứ theo cái đà này thì chắc chắn thằng em của hắn sẽ nổ tan nát mất .

Đang suy nghĩ thì chợt 1 tiếng “bùm” vang lên bên tai hắn . Vừa nhìn lại thì chỉ thấy 1 tên lính đang ôm đống quần, xung quanh là 1 đồng máu thịt bầy nhầy . Chắc hắn là tên lính xui xẻo vì không chịu nổi nhiệt nên t rím hắn đã nổ như pháo hoa .

Tuy tên lính này không có chết nhưng hắn lại điên đến độ gần như muốn chết rồi . Trong miệng liên tục lầm bầm “ xin lỗi cha mẹ, con không nói dối tông đường được rồi “ .....

Người mặc áo giáp nhìn thấy cảnh này rung mình 1 phát rồi lấy tay che đống quần . Dù hắn là võ thánh nhưng chắc cũng không chịu lâu được .

_ Ách, hoà thượng lão huynh . Có gì từ từ nói, ngươi đừng chơi ác thế chứ .

Người mặc áo giáp đành cười với tên hoà thượng, hắn phải xuống nước nói nếu như còn thương vợ hắn .

_ Hừ, cho chết, dám hù dọa anh à .

Lão hoà thượng hừ lạnh 1 tiếng . Lúc này bị phát hiện hắn cũng kinh hãi không nhẹ nên bây giờ ghi thù tên này . Ai kêu làm con tim nhỏ nhoi của hắn suýt tan vỡ làm gì .

Người mặc áo giáp nghe thế thì khuôn mặt tươi cười tối sầm lại . Quay ra sau lưng quát :

_ Bọn bây kéo thằng già ra ngoài củ hành cho bố .

Bọn lính cười Hắc Lôi Câu lúc này nghe thủ lĩnh ra lệnh bước xuống ngựa . 1 tên có vẻ là cao to nhất phóng 1 sợi dây có móc vào vai lão hoà thượng, kéo từ từ ra khỏi khu vực của bột phấn . Vì lão hoà thượng là người bình thường nên chắc chắn là không chống cự được rồi .

Lão hoà thượng bị móc câu đâm vào người đau đến nhe răng nhếch miệng nhưng cũng không thoát được . Bị lôi ra ngoài . Khi hắn kịp định thần lại thì đã thấy lũ mặc giáp đen bao vây xung quanh hắn .

Thấy hắn bị kéo ra thì tên nào tên nấy đều cất kiếm đi, bóp tay bóp chân “răng rắc” sau đó nở 1 nụ cười kỳ quái .

_ Ừc, chết con má ơi .

Lão hoà thượng chỉ kịp nghĩ như thế thì 1 nắm đấm to tởm đập thẳng vào mặt hắn, làm 1 bên mắt sưng lên thật to . Chưa kịp suy nghĩ cái vấn đề gì thì thêm 1 đôi chân to tướng của thằng nào đó đập thẳng vào mặt hắn . Hắn bay thẳng đập mặt xuống đường .

Tiếp theo sau đó là 1 trận “bình”, “bình”, “bóp”, “bóp”, vang lên liên tục, kèm theo đó là 1 tiếng heo kêu thảm thiết như bị chọc tiết . Người xung quanh thấy đám này hung ác như thế thì rùng mình 1 phát, thảm thân lão hoà thượng xui xẻo . Nhưng cũng may cho lão là bọn này ra tay rất có chừng mực, chỉ đau thôi chứ không chết được .

Mắt thấy đã đánh đấm phê lòi mắt thì tên cao to lúc này hô “dừng lại”, sau đó hắn xách lão hoà thượng như 1 con gà tiến tới trước mặt người mặc giáp vàng .

_ Thế nào, anh nói nhẹ không nghe à ? Thuốc giải đâu ?

Người mặc giáp nở 1 nụ cười hài lòng rồi nói .

Lão hoà thượng tuy đau đớn toàn thân nhưng không bất tỉnh được, nghe thế hắn đáp :

_ Ta.....ta.....ta.....không.....không...❖❖❖ có.....thuốc.....giải .

_ Mà không có thì ai có ? Dám đùa với bố à ? Tiếp tục đánh .

Nụ cười trên mặt người mặc giáp vàng đông cứng lại, hét to 1 tiếng .

_ Từ.....từ.....ta.....không.....có.....nhưng.....người.....khác.....có .

_ Ai có ?

Người mặc giáp nghe thế vung tay ra hiệu cho tên lính dừng lại rồi hỏi .

_ Là hắn.....là hắn.....

Lão hoà thượng chỉ về phía 2 người Lâm Quân và Cầu Thánh đang đứng sau đó lịm đi .

Người mặc giáp nghe thế thì nhìn về phía 2 người Lâm Quân, hắn nói :

_ Nhị vị, mời đưa thuốc giải cho ta . Chúng ta chắc không thù không oán gì chứ hả ?

Sở dĩ người mặc giáp nói thế bởi vì hắn cảm giác được Cầu Thánh mạnh hơn hắn nhiều lắm nên không dám lỗ mãng, mắt công hắn không có thuốc giải . Cái t rim hắn toi thật thì tiêu .

Lâm Quân nghe thế đành cười khổ nói :

_ Là tên đó sai lầm, chúng ta đâu có định đối phó với người .

Nói rồi hắn móc 1 bình thuốc ném cho người mặc giáp . Hắn làm thế bởi vì cảm giác người này có quan hệ không cạn với Thiên Vũ . Nếu không hắn cũng chẳng ngại làm cho thằng cha này rụng t rim .

Đến lúc đó không phải có 2 thằng gay ở đây sao, cho chúng cười nhau thật sảng khoái và thú vị nha .

Người mặc giáp đón được bình thuốc, không nói không rằng dốc thẳng vào mồm . Hắn biết là nếu người kia mạnh hơn hắn thì chắc cũng khinh thường chơi trò hạ độc . 1 lát sau khi cảm giác trong người đã tốt, hắn mới quay lại chấp tay nói :

_ Cảm ơn vị huynh đệ này . Người mà người muốn đối phó là ai ? Nếu như người không chê thì Lê mỗ xin góp chút sức lực .

Người mặc giáp họ Lê thành khẩn nói . Tuy nói chuyện này cũng là người ta sai lầm trước nhưng không thể không tri ân báo đáp được .

Lâm Quân nghe thế chỉ cười nhẹ rồi nói :

_ Cảm ơn chú, nếu chú nói thế thì con cũng không ngại đâu .

Dùng 1 lát Lâm Quân chỉ tay vào hướng Lê Thiếu Phong vẫn im lặng này giờ nói :

_ Chính là hấn . Tên biến thái chó má đó .

_ Gì ? có lộn không đó ? Chị mày làm gì có thù oán với mày .

Lê Thiếu Phong chỉ tay vào mặt mình nói . Tuy hấn cảm giác lão già này hơi quen quen nhưng nhất thời cũng không nhận ra .

Lâm Quân nghe thế không nói, hấn bỏ lớp hoá trang lão già của hấn ra, sau đó cười đều nói :

_ Mày nhớ anh là ai chưa hả tên biến thái chết tiệt . Hôm nay anh sẽ cho mày về với vòng tay của chúa .

Nói rồi hấn quay qua Cầu Thánh :

_ Đại ca, đưa ta qua bên đó đi .

Cầu Thánh nghe thế toả ra lĩnh vực của hấn bao lấy Lâm Quân . Sau đó hướng thẳng về phía này bay đi .

Khi đã hạ xuống đài thì Cầu Thánh mới quay sang người mặc giáp họ Lê nói :

_ Phiền huynh đệ bao vây lão già này lại . Hôm nay chúng ta chắc chắn giết hấn .

Người họ Lê lập tức vung tay lên nói :

_ Người đâu bao vây Lê Thiếu Phong lại .

Đám mặc giáp đen nghe thế tên nào tên nấy móc vũ khí sáng choang ra, tạo thành trận hình vây Lê Thiếu Phong lại chính giữa . Đám người theo Lê Thiếu Phong cũng không chút yếu thế, cũng rút vũ khí ra hăm hè lại . Tuy người bên Lê Thiếu Phong thực lực từng người yếu hơn bên kia, nhưng lại thắng ở chỗ đông người . Tạo thành tầng tầng lớp lớp người đứng bao vây xung quanh đài cao . Không những thế càng ngày càng có nhiều quân lính tiến tới đây .

Người xem xung quanh thì một là chạy trốn khỏi nơi thị phi này, nếu không thì cũng tìm 1 chỗ an toàn để coi phim hành động miễn phí .

Không khí xung quanh đang nóng nảy đột nhiên động lại . 2 phe nhân mã đang hăm hè nhau rất khí thế . Bảo đảm thủ lĩnh 2 bên chỉ cần hô 1 tiếng thì chắc chắn sẽ có huyết án xảy ra ngay đêm nay .

_ A .

Lê Thiếu Phong đột nhiên hô lên 1 tiếng làm không khí khẩn trương thêm . Ai nấy đều chuẩn bị sẵn sàng cho mọi tình huống diễn ra .

_ Lâm Quân, là huynh à ? Ta yêu huynh chết mất .

Lê Thiếu Phong đột nhiên hô lên 1 tiếng rồi chạy tới hướng Lâm Quân, dang tay ra như muốn ôm hấn vào lòng .

Ta ***** .

Tất cả mọi người đứng xung quanh như không tin vào tai mình . Ai nấy sém nữa ngã ngửa ra đằng sau . Kể cả 2 tên có thực lực cao cường nhất ở đây là Cầu Thánh và gã họ Lê .

Lâm Quân nghe thế thì thần tình cứng lại trong 2s, sau đó nhìn thấy Lê Thiếu Phong hướng phía này chạy tới thì vội vàng tránh ra sau lưng Cầu Thánh gấp rút hô lên :

_ Đại ca, cứu mạng a .

Cầu Thánh nghe thế thì vung tay lên, 1 lĩnh vực được dựng lên ngay tại chỗ . Nhưng phảng phất là Lê Thiếu Phong yêu điên cuồng rồi, hấn không tránh không né mà lao tới lĩnh vực của Cầu Thánh .

1 tiếng “ầm” thật lớn vang lên . Lê Thiếu Phong đập mặt vào lĩnh vực của Cầu Thánh rồi bay ngược trở lại . Dù sao hấn cũng yếu hơn Cầu Thánh nên tất nhiên chịu không nổi nhiệt rồi .

Mặc dù là thế nhưng Lê Thiếu Phong vẫn là võ thánh hàng thật giá thật, hấn đứng bật dậy nói :

_ Lão già kia, sao ngươi cản đường của ta ?

_ Ta thích thế đó được không ? Ai muốn ngươi lao đầu vào .

Cầu Thánh nghe thế cười nhẹ rồi đáp . Lâm Quân đã được hấn coi là tiểu huynh đệ nên tất nhiên vợ Lâm Quân sẽ là em dâu của hấn rồi . Nhưng nghĩ tới em dâu là 1 tên biến thái như này thì Cầu Thánh chợt thấy tò mò . Cho dù Lâm Quân không ngăn hấn cũng phải ngăn cái cuộc tình ngang trái này cho

bằng được .

_ Hừ, người già rồi thì về trông cháu đi . Chạy lon ton làm gì ? Đừng có bày trò chia rẽ uyên ương chứ .

_ Gì ? Chia rẽ uyên ương ? Có lộn không đó ?

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 98: Lê Thiếu Phong Là Thằng Nào, Bố Mày Phải Ỉa Lên Đầu Hắn

_ Đúng, tại sao người lại ngăn cản ta đến với anh ấy .

_ “.....”

Cầu Thánh im lặng không biết phải trả lời tên biến thái hoang tưởng này như nào nữa .

_ Hừ, người chẳng biết cái gì là tình yêu cả . Người không biết ta yêu hắn như thế nào đâu ? Tại sao người phải ngăn cản ta chứ ? Cho dù ta là 1 người bán nam bán nữ nhưng chẳng lẽ ta không được phép có tình yêu sao ?

Lê Thiếu Phong nói thì cũng có vẻ là đúng . Thời buổi bây giờ thì trai yêu trai, gái yêu gái, les yêu les cũng có thể được mà nói gì hắn . Nhưng cái vấn đề là Lâm Quân phải tự nguyện mới được . Đằng này hắn lại là 1 chàng trai khoai to chưa mất zin . Làm sao mà chơi trò thông a** với 1 tên biến thái được chứ .

Lâm Quân nghĩ thế rồi nói :

_ Con mẹ người, thế là thế nào . Người bảo người yêu bố tại sao người còn cưới Thiên Vũ làm gì ?

Nghe thế Lê Thiếu Phong sụ mặt xuống, phảng phất là bị uy khuất gì ghê gớm lắm . Sau đó hắn mới nói :

_ Ta cưới hắn chỉ để dụ chàng ra ngoài thôi . Ta biết hắn là bạn chàng nên nếu như ta ép cưới hắn thì chàng chắc chắn sẽ mò ra .

_ Cái thuyết pháp chó má gì thế ? Tại sao người biết ta chưa chết ?

Lâm Quân giận dữ lên tiếng . Nếu biết trước hắn cũng chả thèm chui ra làm gì . Cùng lắm cho Thiên Vũ cưới tên biến thái này là được .

_ Cái này cũng không quan trọng đâu mà, cái quan trọng là ta yêu chàng được chưa .

Lê Thiếu Phong áp a áp ứng nói .

_ Thôi con lạy má . Má dính boom tình yêu mà làm như thật ấy, lại đây con đưa thuốc giải cho .

Lâm Quân nghe thế khóc không ra nước mắt . Hắn không ngờ cái boom tình yêu đó lại có tác dụng đến như thế . Nếu không ngay từ đầu hắn cũng không dám xài rồi .

_ Ủ, cho em uống gì cũng được nếu anh muốn .

Nghe thế, trong mắt Lê Thiếu Phong loé lên 1 tia gian xảo, nhưng hắn che dấu rất nhanh . Hắn tỏ ra bình thường đi từ từ về phía Lâm Quân .

Còn Lâm Quân dù sao vẫn còn non nên không nghi ngờ gì cả . Cũng bước ra phía trước, tay móc 1 bình thuốc, tính ném về phía Lê Thiếu Phong .

Nhưng dị biến chợt xảy ra, chỉ thấy Lê Thiếu Phong móc ra 1 viên tròn màu đen ném mạnh xuống đất . Làm xuất hiện 1 làn khói đen mù mịt, che mất tất cả mọi người . Đồng thời hắn chấp tay lại làm 1 thủ thế kỳ quái rồi hét lên :

_ Kage Bushin no Jutsu .

Nhất thời từ trong màn khói bay ra gần 100 tên y chang hắn, tên nào tên nấy bắt chập tất cả lao vào 2 người Cầu Thánh và gã họ Lê kia .

Cầu Thánh thấy tình thế nguy hiểm thì toả ra lĩnh vực của mình và hô lớn :

_ Lâm Quân huynh đệ, cẩn thận .

Nhưng đáng tiếc là lời của Cầu Thánh tuy Lâm Quân nghe thấy nhưng hắn chưa kịp phản ứng thì từ đằng sau 1 lực lượng mạnh mẽ đã chộp vào cổ hắn . Sau đó hắn cảm giác sức lực trong người càng ngày càng mất đi . Hắn biết là mình đã bị phong ấn sức mạnh rồi .

Sau đó Lâm Quân có cảm giác thân hình chợt nhẹ, chắc hắn là người nắm cổ hắn đang bay lên trời rồi . Tuy Lâm Quân có cách phá giải tình cảnh này nhưng hắn không thèm làm, hắn quyết định xem có chuyện gì xảy ra . Dù sao nếu hắn nguy cấp thì vẫn còn cái quần xip thần khí cơ mà .

1 lát sau, khói bụi tán đi .

Thấy tình cảnh trước mắt thì Cầu Thánh và gã họ Lê thiếu điều muốn chửi mẹ nó . Chỉ thấy trên bầu trời đang đứng 100 người . Người nào giống người nấy như đúc, 1 tên ở giữa thì xách Lâm Quân như xách 1 con gà . Còn 99 tên còn lại thì bao vây xung quanh bảo vệ hắn .

Cầu Thánh hừ lạnh nói :

_ Không ngờ ngươi là ninja .

Lê Thiếu Phong nghe thế chợt cười điên cuồng nói :

_ Bất ngờ quá phải không ? Ta đã ẩn nhẫn ở đây gần 50 năm rồi . Không ngờ hôm nay lại phải lộ mặt vì tên nhóc này .

_ Có đáng không ?

Cầu Thánh tò mò hỏi . Tên này đã ẩn nhẫn ở đây 50 năm chắc chắn có việc lớn để làm . Không ngờ hôm nay vì Lâm Quân mà hắn lại để lộ mặt . Cầu Thánh nhất thời cảm giác khó hiểu . Hắn cũng không biết Lâm Quân có điểm gì đáng để Lê Thiếu Phong bắt .

_ Haha, đáng, rất đáng . Người không biết tên nhóc này có giá trị như thế nào đâu . Haha, nếu ta bắt được hắn chắc chắn tổ chức của ta sẽ cho ta lợi ích thật lớn . Hahaha .

Lê Thiếu Phong điên cuồng cười nói . Đúng là hắn có được lợi ích, nhưng mà vì Lâm Quân cái a** hắn cũng ra đi rồi . Sau này ngồi khó, ỉa cũng khó .

_ Hừ, nói nhiều làm mẹ gì ? Tiếp chiêu đi tên khốn khiếp bán nước .

Cầu Thánh hừ lạnh 1 tiếng rồi phi thân lên, nắm đấm toả ra quang mang màu đỏ mãnh liệt tấn công thẳng vào trận hình của Lê Thiếu Phong .

Kể cả gã họ Lê cũng như thế, chức tướng quân của hắn dừng lại tại chỗ đã lâu nên cực kỳ nóng lòng muốn lập công . Tên bán nước trước mắt này là 1 công lao không tồi . Hắn cũng phi thân lên trời, cây kiếm hắn cầm toả ra quang mang màu đỏ chém thẳng về phía trước .

_ Hắc, mấy con chó của bố đâu ? Xuất hiện đi .

Lê Thiếu Phong tránh né tuyệt chiêu của 2 người Cầu Thánh rồi hét lên .

Từ trong bóng đêm nhất thời xuất hiện 1 đoàn người mặc đồ đen, khuôn mặt che kín chỉ chừa lại đôi mắt . Trong tay mỗi người đều là 1 cây kiếm sáng choang . Tính toán toán thì chắc khoảng 1000 thằng .

_ Bây đâu, thôngass no jutsu .

Lê Thiếu Phong hét lên 1 tiếng rồi chợt nở 1 nụ cười ám muội .

Nghe thế đám ninja phía dưới chấp tay làm 1 động tác kỳ quái, sau đó lẩm nhẩm trong miệng :

_ Ajinomoto, yazuka, cocacola, omo matic, comfort.....

Niệm được 1 chút bỗng chúng đồng thời hét lớn :

_ Thongass no jutsu .

Jutsu hay còn gọi là Nhẫn Thuật, là những chiêu thức đặc biệt mà các ninja của Nhật Quốc học tập . Nói về jutsu thì có rất nhiều loại thiên kỳ bách quái . Tùy vào sở thích và sở trường tấn công mà mỗi ninja có thể sử dụng 1 hay nhiều loại Jutsu khác nhau . Vd như Jutsu lúc này Lê Thiếu Phong sử dụng chính là thuật phân thân . Còn về phần cái “Thongass no jutsu” thì ở đây chưa ai nghe qua bao giờ . Nhưng nghe cái tên thì đã biết ngay là không phải loại tầm thường rồi .

Khi đám ninja thi triển chiêu thức “thongass no jutsu” xong thì 1 tràng cảnh hiện ra làm ai nấy cũng phải há hốc mồm nhìn trần trời .

Chỉ thấy bọn này biến thân thành 1 người, đúng là 1 người . Người này nhìn rất trắng và đẹp trai như diễn viên Hàn Quốc . Nhưng rất tiếc là bọn hắn chỉ mặc trên người 1 chiếc khố màu vàng, khuôn mặt thì đỏ bừng rất gọi tình . Đã thế tay còn cầm 1 can dầu ăn to tướng nữa chứ .

Bọn hắn đứng nguyên tại chỗ đưa đôi mắt đầy ý dâm nhìn ngắm xung quanh . Mỗi khi nhìn tới 1 người đàn ông nào thì đều làm ra 1 động tác cực kỳ gọi tình, đôi mắt tràn đầy lửa nóng . Làm cho mỗi người đàn ông ở đây đều không chịu nổi bất giác rùng mình .

_ Tiếp tục Kage Bushin no Jutsu .

Lê Thiếu Phong thấy thể hét thêm 1 tiếng .

Bọn mặc khổ vàng phía dưới đồng thời chấp tay làm theo răm rắp .

_ Kage Bushin no Jutsu .

1 tiếng hô cực lớn vang lên . Chỉ thấy từ người mỗi tên mặc khổ vàng đều phân thành 10, tức là có thêm 10 phân thân nữa . Tên nào tên nấy vì yếu hơn Lê Thiếu Phong rất nhiều nên chỉ làm được 10 phân thân là hết đất . Dù là thể nhưng nhân số của bọn chúng cũng trở thành 10000 người .

Nhìn nhân số của bọn mặc khổ càng ngày càng đông, người xung quanh bất giác có cảm giác không hay . Họ cũng muốn đi khỏi nơi này lắm chứ nhưng tiếc là bọn mặc khổ bao vây xung quanh mất rồi . Người nào người nấy đều nhìn nhau mà không biết phải làm gì bây giờ .

_ Chúng tiểu nhân, tiền dân hậu sát, tái gian tái sát cho bố .

Lê Thiếu Phong hét lớn 1 tiếng nói .

_ Gràoooooooooooo .

Đám mặc khổ nghe thể tên nào tên nấy ánh mắt đều long lên xòng xộc, bắt đầu mang can dầu ăn nhảy bổ vào đám người .

Như hổ vào đàn dê . Đoàn quân khổ vàng đi tới đâu là người người kêu la tới đó . Cho dù thực lực có mạnh hơn đám mặc khổ 1 bậc nhưng 2 tay không chống nổi 4 tay . Đã thế bọn mặc khổ còn chơi những trò mất dạy như bóp chym, khoe hàng, đùng chạm kích dục..... vân vân.
.....và.....vân vân.....

Chẳng mấy chốc những người đàn ông xấu số đã chịu không nổi, từng người từng người bị bọn biến thái hạ gục nằm trên mặt đất . Chỉ có đám người già họ Lê mang tới là vẫn không bị gì, vẫn đang đau khổ chống đỡ tới cùng .

Trên bầu trời 2 người Cầu Thánh và Lê Thiếu Phong cũng đang đánh nhau cực kỳ náo nhiệt . Chỉ thấy từng chiêu từng thức nổ “đùng đoàng” trên bầu trời như pháo hoa nhưng tiết nhiên không gây tổn thương cho ai .

Mặc dù Cầu Thánh vẫn mạnh hơn nhưng vì Lê Thiếu Phong đang nắm Lâm Quân nên lão không dám vọng động . Còn gã họ Lê thì lại đang đau khổ chống đỡ đám phân thân của Lê Thiếu Phong .

Chưa đánh nhau được bao lâu thì dị biến lại tiếp tục xảy ra . Đột nhiên 1 tiếng gào thét điên cuồng vang lên :

_ Lê Thiếu Phong là thằng nào, bố mày phải ia lên đầu hần .

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 99: F***, Sao Ta Không Phải Người Xayda

Lê Thiếu Phong ở trên bầu trời đang đánh nhau rất hăng say, chợt nghe tiếng người gọi hần thì đưa ánh mắt nhìn sang .

Nương theo ánh sáng của 1 vài ngọn đèn ma pháp, Lê Thiếu Phong cũng nhìn thấy cái thứ mà đám kêu ia lên đầu hần là gì . Chỉ thấy đây là 1 hình người khổng lồ màu nâu kỳ quái được tạo thành từ nước . Người nước này cao to như 1 người khổng lồ, hần không có chân mà bay là là sát mặt đất .

Vị trí đôi mắt của người nước là 2 ánh lửa đỏ, rất bắt mắt trong đêm tối .

Người nước vừa bay vừa kêu oa oa :

_ Thằng nào là Lê Thiếu Phong, bố mày muốn trả thù .

_ Chính là ta đây .

Lê Thiếu Phong đang không hiểu hần gây thù chuốc oán với người nước từ khi nào nên đành lên tiếng . Nếu có thể giải thích thì tốt hơn, thoát nhìn người nước này cũng có vẻ mạnh nên hần không muốn gây thêm phiền phức .

_ Hoá ra là người, đề ma ma nhà người . Tiếp chiêu của bố .

Người nước nghe thế hét lên 1 tiếng, trên khuôn mặt hắn hiện lên vẻ vận vẹo dữ tợn .

Người nước bay thẳng lên trời, mang theo 1 mùi hôi ngập trời lao thẳng về phía Lê Thiếu Phong . Từ 2 bàn tay hắn bắn ra 2 cái xoáy nước như 2 mũi khoan lao thẳng tới .

Lê Thiếu Phong thấy thế chợt ngẩn người, tuy hắn là 1 thằng biến thái nhưng vì có nhiệm vụ trên người nên chưa từng đắc tội với người nào mạnh mẽ cả . Mắt thấy mũi khoan bắn tới thì Lê Thiếu Phong cũng đành phải tránh né .

Hắn tính thì triển thân pháp lướt sang bên cạnh để tránh đòn, nhưng chưa kịp làm gì cả thì 1 mùi hôi thối mãnh liệt truyền vào mũi hắn . Lê Thiếu Phong thì hắn chưa nghe được 1 cái mùi nào tởm lợm như cái mùi này cả, nói sao nhỉ, giống như là 1 vùng nước đá trộn thêm 1 ít phân của đủ thứ loài vật .

Theo quán tính, Lê Thiếu Phong đưa tay lên bịt mũi .

Chính vì động tác này làm cho Lê Thiếu Phong chậm lại 2 s . Kết quả là hắn chỉ có thể tránh được 1 mũi khoan còn mũi khoan còn lại lao thẳng vào ngực hắn .

_ Phụt .

Lê Thiếu Phong phun 1 ngụm máu lớn bay thẳng ra ngoài . Hắn cũng không ngờ mũi khoan này lại có uy lực mạnh mẽ như thế, làm hắn suýt thả Lâm Quân ra .

_ Tại sao người đánh ta ?

Lê Thiếu Phong lập tức đứng bật dậy trầm giọng hỏi . Tuy hơi đau nhưng cũng không làm khó được 1 võ thánh như hắn .

_ Người là Lê Thiếu Phong đúng không ?

Người nước hỏi lại .

_ Đúng .

_ Người là người xây hầm phốt chỗ kia đúng không ?

Người nước chỉ tay về hướng hầm phốt được xây trên nhà giam rồi hỏi .

.Lê Thiếu Phong nghe thế lắc đầu ngầy ngậy . Hầm phốt đó hắn cũng chả biết ai xây, từ trước lúc hắn lên làm thành chủ đã có ở đó rồi . Chắc hắn là vị thành chủ trước kia đã xây ,

_ Thế ai xây ?

_ Ta không biết, mà người có chuyện gì sao ?

Lê Thiếu Phong cảm giác ngày càng khó hiểu, hắn chả hiểu thằng người nước này quan tâm tới cái vấn đề hầm phốt làm gì .

_ Thế người có từng ỉa ở trong khu này chưa ?

Người nước nghe thế không thèm trả lời hỏi lại 1 câu .

_ Từng .

Lê Thiếu Phong đầu đầy hắc tuyến nói . Hắn có là võ thánh thì cũng là người thôi, không đi ỉa chẳng lẽ để cặn bã trong người à .

_ Thế đúng cmnr, đánh người thì người ý kiến cm gì nữa .

Người nước nghe thế lạnh mặt nói .

Mk, bố ỉa thì liên quan gì tới nhà mày . Mày thích chơi thì chơi, cmn chứ . Không phải bố đang vương tay vương chân thì bố đập nát mặt mày rồi .

Nghĩ thế Lê Thiếu Phong lạnh lùng nói :

_ Thích thì chơi, không cần lấy cớ . Vào đây bố chấp 3 thắng .

_ Được thôi, con chó . Bố nhất định sẽ ỉa lên đầu mày .

Người nước cười haha nói, hắn bị khuiát nhục quá lâu rồi nên phải trả thù . Thằng nào mà từng ỉa lên đầu hắn hắn cũng sẽ làm lại cho bằng được .

.....

Trong 1 góc phủ thành chủ . Đặng Tùng cười cười quay sang hỏi Ngọc Tú :

_ Ngươi có chắc là thằng ngu đó nghe lời không thể ?

_ Hắc, chắc chắn . May mà miệng lưỡi của ta ghê gớm, nếu không cũng chìm trong đồng sh*t rồi .

Ngọc Tú cười đáp, nhưng nhớ lại cái cảnh vô tiền khoáng hậu lúc nãy làm hắn có cảm giác rung mình .

_ Đúng thế, haha . Không ngờ ngươi vãi như thế .

Đặng Tùng hòa theo nói . Dừng 1 lát hắn lại quay sang nói với Sát :

_ Ngươi bịt mắt cho kín nhé, ngươi mà biến thành khi thì chúng ta cũng chịu thôi .

Sát đang đứng nhắm mắt gật đầu 1 cái . Vì không muốn biến hình nên hắn đành phải làm thế thôi .

_ Ô, mà hình như người kia là Lâm Quân thì phải .

Đặng Tùng ngạc nhiên chỉ tay vào chỗ Lê Thiếu Phong nói .

Nghe thế mọi người đều đánh mắt nhìn qua, thì thấy đúng là 1 thân ảnh rách nát đang bị Lê Thiếu Phong xách trong tay . Không phải Lâm Quân thì là ai .

_ Sặc, sao bang chủ bị tóm rồi ?

Ngọc Tú ngạc nhiên không kém . Trong mắt hắn bang chủ là người không gì không làm được . Hôm trước Lê Thiếu Phong rượt còn chạy được mà, sao bây giờ lại bị tóm .

Sát im lặng từ nãy giờ lên tiếng hỏi :

_ Có đúng là bang chủ không ?

_ Đúng mà sao ?

_ Ta phải qua đó .

Sát nói 1 câu rồi nhắm mắt bước đi .

Đặng Tùng thấy thế vội vàng ngăn cản :

_ Con lạy bố, bố đi qua khác nào chịu chết . Không thấy bọn họ đang đánh nhau náo nhiệt sao . Dư âm của cuộc chiến cũng đủ lọt ra ngoài rồi .

_ Thì sao ? Ta là hộ vệ của hắn . Hắn bị bắt là trách nhiệm của ta . Ta phải qua .

Sát quát cường nói .

_ Thế ngươi đi chịu chết à ? Ngươi dùng cái đầu của ngươi được không ?

Đặng Tùng có chút bó tay với tên ngoan cố này . Tiếp xúc qua 1 thời gian thì hắn biết việc gì Sát đã chọn thì 10 con trâu cũng kéo không lại .

_ Ta không đi chịu chết .

Sát nói rồi mở mắt ra, nhìn lên bầu trời .

Trăng đã xuất hiện trên đời từ lâu lắm rồi, cơ hồ khi loài người bắt đầu biết đến văn minh thì đã phát hiện được mặt trăng . Thời cổ đại thì trăng được xem như là 1 thứ thiêng liêng thần thánh . Nhưng tới bây giờ thì đa số mọi người đã quên mất điều đó rồi, chỉ xem nó như là 1 thứ bình thường .

Chỉ có 1 ngoại lệ duy nhất đó chính là người xayda . Họ xem mặt trăng như 1 vị thần của họ . Vừa kính nể vừa sợ hãi, bởi vì đến lúc trăng tròn thì dòng máu đặc biệt trong người họ lại được kích thích . Nếu ai nhìn thấy mặt trăng thì sẽ biến thành 1 con khi khổng lồ mất đi lý trí . Bù lại họ sẽ có 1 sức khoẻ vô địch, đủ cân 100 thẳng đồng cấp . Mặc dù là thế nhưng người Xayda thường hạn chế lạm dụng nó .

_ Trăng, thật đẹp .

Sát cảm thán 1 tiếng rồi đột nhiên hắn cảm giác dòng máu ngủ say đã lâu trong người hắn đột nhiên thức tỉnh . Sát không chống cự mà để cho nó diễn ra tự nhiên, bởi vì hắn đang cần sức mạnh của nó .

Dù là thế nhưng việc biến hình này cũng không nhẹ nhàng lắm, Sát cảm giác thân thể đang chịu đau đớn 1 cách mãnh liệt . Đau như cùng lúc bị 1000 con

vội dậm đạp lên các bộ vị của hắn .

_ Gào ooooooooooooooooooooo .

1 tiếng gầm rung trời vang lên từ miệng Sát . Hắn vì quá đau đớn nên chịu không nổi . Sau đó hắn cảm giác sự đau đớn giảm đi, cảm giác buồn ngủ chợt kéo tới . Sát không còn biết gì nữa .

.....

Bên ngoài,

Đặng Tùng thấy Sát nhìn lên bầu trời với 1 bộ dạng bất cần thì biết Sát muốn làm gì, hắn run giọng quay sang hỏi :

_ Làm gì bây giờ ?

Ngọc Tú nhún vai, cười khò nói :

_ Tẩu vi thượng sách .

_ Đi .

Đặng Tùng nghe thế biết mình làm gì cũng không có tác dụng nên không thêm chần chờ . Vận linh khí xuống chân bắn thẳng đi . 2 người Hoàng Khải và Ngọc Tú thấy thế cũng rồi rít theo sau .

Khi đã tìm được 1 chỗ trốn thích hợp thì 3 người Đặng Tùng mới đưa ánh mắt ra bên ngoài quan sát . Chỉ thấy Sát đang ôm đầu kêu gào thống khổ, sau đó từng bộ vị của hắn biến đổi 1 cách mãnh liệt .

Thân thể của Sát đang từ từ biến to ra, chẳng mấy chốc mà đã cao tầm 10m, cao hơn cả người nước lúc nãy 1 cái đầu . Mặt mũi Sát càng ngày càng có vẻ thống khổ . Khi 1 tiếng gào rung trời vang lên thì mọi người cũng biết Sát biến thân hoàn tất, nhưng nhìn về phía hắn thì họ có cảm giác Sát đã mất đi lý trí rồi .

3 người không nhảy ra làm gì mà tò mò quan sát 1 chút . Khi quan sát xong tất cả thì cả 3 người trên mặt đều hiện lên thần sắc ghen tỵ mãnh liệt .

Đúng, chính là ghen tỵ .

Sát bây giờ biến thành 1 con khi lông trắng to cao gần 10m, như 1 con kingkong thứ thiệt trong phim . Nhưng chỉ như thế thì bọn Đặng Tùng cũng chẳng ghen tỵ làm gì, vấn đề là cái cây thần côn của Sát cũng biến hình theo . Không biết lúc trước nó to như nào nhưng khi biến hình thì chiều dài chắc hẳn là hơn 70 cm, chu vi chắc cũng tầm 30cm .

Đã thế cây côn này còn dựng đứng như 1 con đại bàng tung cánh, đang đưa qua lại làm cho bọn Đặng Tùng ghen tỵ tới sôi máu .

_ F***, sao ta không phải người Xayda .

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 100: Siêu Nhân Biến Hình

Bọn Đặng Tùng cứ nhìn và hâm mộ chứ không biết rằng . Cây côn to thế kia chỉ thích hợp với kingkong cái . Không lẽ bọn này muốn có cái đó để xxoo với kingkong cái à .

Sát sau khi biến thân thì không ngừng kêu gào, hắn lúc này đã mất đi lý trí . Cứ thấy cái gì có vẻ ngứa mắt là đập cái “ bùm “, không chút quan tâm tới xung quanh .

Cũng khá may mắn là giờ phút này trong phủ thành chủ cực kỳ vắng người . Người nào người nấy không tập trung đánh nhau thì cũng đã chạy trốn mất xác rồi nên không có thương vong về người .

Chỉ tội cho cái phủ xa hoa đẹp đẽ sau vài đập của Sát thì cũng đã không còn hình dáng, 1 số đồ vật trang trí quý giá cũng không thoát khỏi tay của Sát làm trong lòng bọn Đặng Tùng rỉ máu không thôi .

Đáng ra phải chôm sạch mới cho thằng Sát biến hình mới đúng .

_ Ê, Sát nó có vẻ điên rồi . Mà chỗ này xa chỗ đánh nhau lắm . Không lẽ cho thằng ngu này tiếp tục phá hủy à ?

Đặng Tùng tiếc rẻ nói nhỏ .

_ Chứ biết làm sao bây giờ ?

Hoàng Khải có vẻ vô kế khả thi nói, suy nghĩ cũng không phải là điểm mạnh của hắn .

Ngọc Tú nghe thế trầm tư 1 lát rồi nói :

_ Theo các người khi thích gì nhất ?

_ Ý người là sao ? Không phải dụ hắn bằng đồ ăn chứ ?

Ngọc Tú cười nhạt rồi nói :

_ Thế người nghĩ ra cách nào hay không ?

Cả 2 người Đặng Tùng đều lắc đầu .

_ Được, chúng ta đi .

Ngọc Tú nói xong đứng dậy rón rén bước đi .

_ Đi đâu thế ?

Đặng Tùng và Ngọc Tú thấy thế cũng bước theo .

_ Nhà bếp .

Nghe tới đây 2 người Đặng Tùng như hiểu ra điều gì cũng cười cười . Kể đó cả 3 tên rón ra rón rén như ăn trộm đi tìm nhà bếp .

Nhà bếp thì cơ bản cũng không khó tìm lắm . Chỉ vài phút sau là cả 3 tên đã tìm ra mục tiêu . Vừa nhìn thì cả 3 tên đều sáng mắt lên, trong bụng truyền ra âm thanh “ ọt, ọt “.

Bởi vì chỉ thấy trong nhà bếp đang để la liệt các cao lương mỹ vị để dành cho lễ cưới, tuy đã nguội lạnh từ lâu nhưng đối với 3 tên chưa ăn cơm thì nó có 1 sức hút mãnh liệt . Đặng Tùng định cầm 1 cái đùi gà lên gặm thì Ngọc Tú ngăn lại nói :

_ Làm việc trước đi, xong thì chúng ta quay lại ăn .

_ Ừ .

Đặng Tùng đỏ bừng mặt nói, không ngờ hắn lại còn xúc động hơn cả 1 tên lúc trước là thuộc hạ của hắn .

_ Đem theo mấy cái này đi, ta không tin là Sát không đói .

Ngọc Tú chỉ vào đám trái cây để trên bàn cười nói, hắn biết Sát cũng như bọn hắn thôi, chưa ăn cơm thì cho dù biến thành khí hay không thì cũng như nhau .

_ Được .

2 người Đặng Tùng và Hoàng Khải gặt đầu rồi bắt đầu vơ vét trái cây trên bàn . Vì sao lại là trái cây ư, khi không thích ăn trái cây thì thích cái gì nữa .

Thấy 2 người Đặng Tùng vơ vét xong định mang ra ngoài thì Ngọc Tú ngăn lại nói :

_ Từ từ đã .

_ Chuyện gì nữa ?

Ngọc Tú nghe thế không nói không rằng quay sang tìm 1 đồng tương ớt, saté..... trét lên đám trái cây rồi cười nói :

_ Hắc, hắn cho anh em ta một thể này thì phải trả thù chứ . Haha ta rất mong chờ lúc hắn biến thành người đi wc ra máu mà không hiểu chuyện gì xảy ra .

Ặc, thế cũng được à .

2 người Đặng Tùng nghe thế đều chảy mồ hôi lạnh đầy mặt, ở chung lâu rồi mà bọn hắn còn không biết Ngọc Tú là 1 thằng âm hiểm như thế . Cứ tưởng hiền lành lắm cơ chứ .

Thấy 2 người Đặng Tùng ngẩn ra thì Ngọc Tú cười nói tiếp :

_ Ta học từ bang chủ đây .

À, ra thế .

2 người Đặng Tùng gật đầu không nói gì . Nếu là Lâm Quân dạy thì cũng không có gì lạ . Chỉ đáng tiếc Ngọc Tú từ 1 tên hiền lành trở nên mất dạy như này, thật đúng là gần mực thì bìa, gần đèn thì hút mà .

.....◆◆◆.....

_ Xong hết cả rồi chứ ?

Ngọc Tú hỏi Đặng Tùng .

_ Ủ, phía chúng ta xong cả rồi, bây giờ làm thế nào tiếp .

Đặng Tùng gật đầu 1 cái, đôi lúc hắn cũng không hiểu hắn là phó bang chủ hay Ngọc Tú là phó bang chủ nữa, cái quái gì cũng sai hắn .

_ Được, giờ bắt đầu thôi .

Ngọc Tú cười nói, hắn cảm giác việc sai bảo này cũng chả có gì . Bởi vì qua 3 năm chung sống với nhau thì Thiên Long Bang đã không còn là bang hội như lúc xưa nữa mà đã trở thành 1 gia đình đúng nghĩa . Đôi khi Lâm Quân còn bị hắn sai nữa là .

Đặng Tùng gật đầu rồi bước gần tới chỗ Sát đang nổi điên đánh đấm tùm lum . Tuy hơi run nhưng vì đại kè thì Đặng Tùng đành nhịn xuống .

Chỉ thấy hắn tiến gần tới chỗ Sát rồi giờ 1 chùm chuối lên hô :

_ Ê, khi trắng, lại đây ăn chuối này .

Đang đập phá hăng say chợt nghe có tiếng người gọi, theo quán tính Sát quay đầu qua . Khi thấy chùm chuối trong tay Đặng Tùng thì 2 đôi mắt của Sát sáng rực lên .

_ Gràoooooooooooooooooooooooooooo .

Sát hét 1 tiếng sau đó quăng cả cục đá trong tay ra sau, tiến tới trước mặt Đặng Tùng, dang tay ra muốn đập 1 phát .

_ Ưc .

Đặng Tùng thấy cảnh này nuốt nước miếng 1 phát, sau đó co giò lên cổ chạy thẳng cẳng, không dám quay đầu lại 1 chút nào . Hắn sợ nếu bị đánh thành bánh thịt thì toi .

Sát thấy 1 hit bị trượt thì không cam lòng gào thêm tiếng nữa . Sau đó thấy Đặng Tùng chạy ra xa xa thì máu nóng lên não, quyết tâm đuổi theo cho bằng được .

Đặng Tùng phía trước, Sát rượt theo phía sau . Vì Sát đã là 1 con khi nên chân rất dài, chạy rất nhanh . Nếu không phải Đặng Tùng học thân pháp Lăng Ba Vi Bộ tới độ lô hỏa thần thanh tránh né liên tục thì không biết đã bị đập chết từ lúc nào rồi .

Đặng Tùng vừa chạy vừa đổ mồ hôi lạnh, mắt thấy sắp tới vị trí đã chỉ định thì hắn thở phào 1 hơi . Khi ném chùm chuối ra trước mặt thì vội vàng đổi hướng, chạy về phía khác .

Sát thấy thế trong mắt hiện lên thần sắc không hiểu, nhưng vì đang đói nên cũng không thèm đuổi theo làm gì . Hắn lao tới chụp chùm chuối dưới đất cho vào mồm . Khi ăn xong thì Sát chợt thấy trước mắt có thêm 1 chùm chuối nữa, hắn gào lên 1 tiếng rồi chạy tới đó không suy nghĩ nhiều .

Ăn xong thì thấy trước mặt có thêm chuối, hắn lại tiến tới không chút nghi ngờ . Cứ như thế, Sát bị bọn Đặng Tùng dắt mũi lúi đi như 1 con heo ngu ngốc . Chẳng mấy chốc thì Sát đi càng ngày càng xa, chỉ vài m nữa là sẽ tới vị trí mà bọn Lê Thiếu Phong đang đập nhau trên không trung .

3 người Ngọc Tú đứng trong góc thấy cảnh tượng này thì ai nấy đều nở 1 nụ cười âm hiểm, bọn hắn rất mong chờ tới lúc Sát thành người sẽ như nào .

.....

Lâm Quân bị Lê Thiếu Phong xách như xách 1 con gà mà trong lòng không ngừng tính kế, bởi vì hắn đã biết tên Lê Thiếu Phong là ninja nhưng không hiểu tại sao hắn phải bắt mình nên trong lòng không khỏi khó hiểu .

Mặc dù rất muốn tiếp tục giả chết như này nhưng từ khi tên người nước kia mang theo mùi hôi thối xuất hiện thì Lâm Quân có điểm chịu không nổi . Với cả thuật phân thân của Lê Thiếu Phong đã hết tác dụng nên đây là thời cơ để thoát ra .

Chỉ thấy Lâm Quân đang trong tay Lê Thiếu Phong hô lên :

_ Siêu nhân biến hình .

Lê Thiếu Phong đang tránh đòn của người nước chột nghe Lâm Quân hô lên thì vội vàng nhìn xuống tay . Nhưng chưa kịp làm gì thì 1 áp lực cực kỳ to lớn bắn hẳn ra xa . Lê Thiếu Phong thâm chấn động trong lòng nhìn lại .

Chỉ thấy tên nhóc lúc này trong tay hắn đang bay trên bầu trời, quanh người có 1 vầng sáng màu bạc bao quanh . Lâm Quân lúc này tóc tung bay theo gió, trên mặt mang theo thần sắc uy nghi . Nhìn hắn rất giống như 1 chiến thần hạ phàm .

Người xung quanh thấy thế cũng đều ngừng tay, 2 mắt tò mò nhìn sang . Chỉ riêng Cầu Thánh lần trước đã thấy cảnh này nên cũng không tò mò lắm .

Chỉ là sự thật phũ phàng .

Khi vầng sáng màu bạc tán đi thì hình ảnh hiện ra trước mắt mọi người đều làm cho họ ngẩn người 1 lúc . Bởi vì tên nhóc nhìn giống chiến thần lúc này bây giờ gần như trần như nhộng, trên người chỉ có độc 1 cái quần xip màu đen che đi chỗ kín .

Tuy thân hình Lâm Quân rất đẹp và rắn chắc nhưng nhìn tới nhìn lui thì họ chỉ thấy hắn giống 1 thằng chai bao, mua vui cho các quý bà .

Lâm Quân thấy ánh mắt mọi người nhìn sang thì đỏ mặt, sau đó quay sang Lê Thiếu Phong hét lên :

_ Thằng biến thái, mày bắt bố làm gì ? Có mấy con cá mà làm như ghê lắm .

Lê Thiếu Phong đang ngẩn người, nghe thế thì diễn tiết hét lên :

_ ***, thằng *** . Bố thể không đội trời chung với mày .

Nói xong hắn lao về phía trước, muốn tóm cổ Lâm Quân lại . Nhưng Lâm Quân bây giờ đâu phải như lúc này . Sau khi mặc chiếc quần xip thần khí xong thì cóc sợ cái chi . Hắn không tránh mà lao tới, đâm 1 cú thẳng vào mặt Lê Thiếu Phong .

Lê Thiếu Phong không ngờ là tốc độ và sức mạnh của Lâm Quân đột ngột tăng lên như thế nên rất chật vật tránh đòn .

_ Tại sao nguoi mạnh như thế ?

_ Hehe, muốn biết thì quỳ xuống liếm chân cho bố đi . Bố mày miễn cưỡng cho biết .

Lâm Quân mặt hướng lên trời, đắc ý nói .

_ Nguoi .....

Lê Thiếu Phong nghe thế ngẹn họng, đang tính đánh tiếp thì chợt nhận ra xung quanh đã bị bao vây .

_ Hình như nguoi quên là có chúng ta ở đây thì phải .

Cầu Thánh cười cười lên tiếng .

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 101: Nhất Gan Quá, Đây Là 1 Cây Cột Thôi Mà

Lê Thiếu Phong nhìn quanh thì thấy 4 phía đều đã bị bao vây, đột nhiên hắn thầm mắng mình xui xẻo, ra đường quên coi lịch . Có sao thất bại hết lần này tới lần khác . Đầu tiên là cái đám cưới xui xẻo của hắn .

Thật lòng hắn cũng chả đam mê Thiên Vũ 1 chút nào cả, trái lại còn hận không thể xẻo thịt lột da Thiên Vũ . Hắn cứ tưởng hắn thông minh . Bán 1 mũi tên sẽ trúng tới 2 đích, thứ nhất là dụ Lâm Quân ra mặt, còn nếu không thì hắn sẽ từng xẻo Thiên Vũ . Nhưng không ngờ giữa đường xuất hiện võ tướng họ Lê làm kế hoạch của hắn tan thành mây khói .

Nhưng sau đó Lê Thiếu Phong cũng không ngờ là Lâm Quân lại xuất hiện . Nhờ vào những thủ đoạn giả nai và dê tiện hắn cũng đã tóm được Lâm Quân . Lúc đó hắn đã cho rằng thần may mắn mỉm cười với hắn, bởi Lâm Quân chính là thứ hắn dùng để thắng chức đó nha .

Vui mừng chưa được bao lâu thì bị kịch tiếp tục kéo đến . Không hiểu từ đâu lại chui ra 1 tên người nước hôi thối và cực kỳ mạnh mẽ làm hắn không thể trốn được . Đã thế Lâm Quân trong tay hắn còn có thể giãy thoát ra được nữa chứ .

Kết quả là hấn mất đi con tin trong tay, bây giờ 4 mặt thợ địch .

Hấn hận, mọi chuyện đang tốt đẹp không ngờ lại thành như thế . Cả cái thân phận gián điệp của hấn cũng mất tích luôn . Nếu hấn quay về tổ chức bảo đảm cũng sẽ không có ngày tốt lành .

“ Không lẽ phải dùng tới cách đó “ .

.....

Phía dưới,

2 bên nhân mã vẫn đang đánh nhau kịch liệt nhưng theo tình hình thì quân đội của gã họ Lê đang từ từ bại lui về phía sau .

Lê Văn Minh là gã cao to lúc này, người đã đánh lão hoà thượng thành 1 miếng giẻ rách nhưng giờ phút này khổ không tả được . Vì hấn là thằng mạnh nhất trong đám này nên bọn khổ vàng cực kỳ chiều cổ hấn . Người khác thì 1 chọi 10 nhưng hấn gần như là 1 chọi 50 .

Tuy là thực lực hấn mạnh mẽ nhưng dù sao 2 tay cũng không đánh được 4 tay chứ đừng nói đằng này là 100 tay . Bất đắc dĩ Lê Văn Minh từ từ lui về sau, vũ khí luôn luôn huy động để chống đỡ những chiêu thức vô sỉ của bọn khổ vàng .

Đột nhiên, đang chống đỡ mãnh liệt thì Lê Văn Minh chợt thấy áp lực nhẹ đi, gần như là không có gì . Nhìn lại thì hấn chỉ thấy bọn khổ vàng như chuột thấy mèo, tên nào tên nấy tự nhiên vất giò lên cổ mà chạy trời chết .

Bản thân Lê Văn Minh chợt có cảm giác không lành lăm . Nhưng trong lòng tự an ủi là bọn chúng đi cứu nguy cho Lê Thiếu Phong .

_ Bộp .

Mãi suy nghĩ nên theo quán tính Lê Văn Minh vẫn lùi về sau, hấn có cảm giác lưng mình chạm vào một thứ gì đấy . Thứ này có vẻ thô to chợt thẳng vào lưng hấn .

_ Đại ca, chạy mau đi .

1 tên đàn em trong đội hình như thấy thứ gì kinh hãi lắm, hét lên với hấn .

Quay lại nhìn thì Lê Văn Minh chợt thờ phào 1 hồi, thì ra đây chỉ là 1 cây cột thô to nằm trên mặt đất, vì quá tối nên hấn cũng chả biết cây cột này làm từ gì . Hấn cũng chả biết cây cột này nằm sau lưng mình từ lúc nào, có lẽ do đánh nhau dữ dội quá mà kiến trúc bị huỷ hoại cũng nên .

_ Nhất gan quá, đây là 1 cây cột thôi mà .

Lê Văn Minh dờ khóc dờ cười nói, hấn cho rằng tên đàn em căng thẳng quá mà hoá rõ, cả cây cột cũng cho là thứ nguy hiểm .

_ Đại ca, chạy mau .

Tên đàn em vẫn tiếp tục hét lên, trên gương mặt tràn đầy sự lo lắng .

_ Có gì đâu mà sợ .

Vừa nói hấn vừa vỗ vỗ vào cây cột, tỏ vẻ không có chuyện gì .

” Tong, tong “ Lê Văn Minh vừa vỗ xong thì 1 dòng nước ngai ngái rơi xuống đầu hấn .

“ Cái gì thế này ? “ . Lê Văn Minh lấy thứ nước xuống sờ thì thấy nó nhờn nhớt, có vẻ giống như nước miếng .

Đột nhiên Lê Văn Minh như nghĩ ra điều gì đó, hấn ngẩng đầu lên .

Lê Văn Minh vừa ngẩng đầu lên thì chạm vào mắt hấn là 1 đôi mắt màu đỏ như lửa, tràn ngập dã tính và điên cuồng . Nhìn thật kĩ thì hấn đã biết mình sai lầm như thế nào, thì ra sau lưng hấn là 1 con khi to đùng đang ngồi gặm chuối . Cái thứ mà hấn gọi là cây cột không ngờ chính là thân côn của con khi này . Còn dòng nước nhỏ lên đầu hấn không cần nói thì cũng biết là nước miếng rồi .

Lê Văn Minh khóc không ra nước mắt, trong lòng mắng thầm mình ngu ngốc, may là con khi này mãi ăn chuối không để ý tới hấn nên có vẻ là hấn chuồn được . Nếu không từ nay về sau chắc chắn hấn sẽ lưu danh sử sách vì dám “ sờ trộm khi “ .

Nhưng vì quá sợ hãi nên Lê Văn Minh cảm giác chân mình đang nhũn ra như không nghe theo sự điều khiển của mình nữa . Bản thân hấn biết, nếu còn chần chờ ở đây thì chắc chắn kết quả là chết . Lê Văn Minh cắn đầu lưỡi mình 1 phát . Máu đỏ phun ra làm cho hấn thanh tỉnh không ít .

Lê Văn Minh thuận thế từ từ lui ra ngoài, sau khi cách xa xa con khi thì hấn mới hét lên :

_ Ôi má ơi, anh em chạy đi .

Khi đã hết lên cảnh báo thì Lê Văn Minh thu hết sức lực từ thời bú sữa mẹ lao về phía trước . Hấn chỉ hận tại sao mẹ hắn không cho hắn 4 cái chân để chạy cho nhanh .

Xung quanh, nghe tiếng hét cực kỳ to lớn thì những người đang phang nhau, à nhầm, đánh nhau hăng say đến nỗi không biết chuyện gì xảy ra thì đều quay đầu lại . Khi thấy đột nhiên có 1 con khi khổng lồ lông trắng xuất hiện phía sau thì biểu hiện của ai cũng đều như nhau . Co chân lên cổ và cắn đầu chạy, trong miệng không ngừng thì thầm : “ thần may mắn, help me “ . Kể cả bọn ninja biến thái mặc khổ cũng như thế . Ai nấy đều quăng cái mệnh lệnh hiệp xong giết của Lê Thiệu Phong lên 9 tầng mây rồi .

Sát, hiện giờ đã biến thành 1 con khi khổng lồ đang cầm chuỗi ăn “ nhôm nhôm “, mà không thèm để ý tới hoàn cảnh xung quanh . Sở dĩ lúc này Lê Văn Minh không có cảm giác Sát sau lưng là bởi vì hắn sợ lỡ đạp bẹp thức ăn nên bước đi cực kỳ nhẹ nhàng, không có điểm nào giống 1 con khi cả .

Ăn nuốt chùm chuỗi cuối cùng thì Sát đánh mất nhìn xung quanh, hy vọng tìm kiếm được thức ăn mới .

Nhưng tiếc là bọn Đặng Tùng chỉ rải tới đây thôi, làm sao mà có trái cây được nữa . Sát tìm hoài, tìm hoài không thấy thì bất giác tức giận gào lên 1 tiếng :

_ Gràoooooooooooooooooooo .

Sau đó Sát nhìn xung quanh, đám người đang chạy kêu loạn trong mắt Sát như 1 đám ruồi bọ khó chịu . Sát muốn đập chết đám ruồi bọ này đi .

Nhưng 2 đám người lại chạy về 2 hướng nên nhất thời Sát cũng không biết đuổi theo ai . Suy tư 1 lúc thì Sát bước chân hướng về phía đám mặc khổ vàng . Tại sao ư ? Tại đám này ăn mặc giống màu trái chuỗi, với cả đám này đông nhất .

Nghĩ thế Sát tiến tới rượt theo đám mặc khổ vàng . Tuy đã mất đi lý trí, chỉ làm theo bản năng của động vật nhưng may mắn là Sát không phạm sai lầm . Nếu không thì lỡ đạp chết binh lính của gã họ Lê thì chắc Lâm Quân và gã trở mặt thành thù luôn quá .

.....

Thấy con khi đột đuổi theo đám mặc khổ thì Lê Văn Minh thở phào nhẹ nhõm, trong lòng cảm giác cực kỳ may mắn . Khi cảm giác đã an toàn thì Lê Văn Minh mới quay sang hỏi tên tiểu đệ lúc này :

_ Sao ngươi không nói thẳng đi, làm ta vỗ vỗ vào chỗ đó .

Tên tiểu đệ nghe thế thì cười gượng :

_ Ách, đệ hoảng quá không kịp nhắc . Mà đại ca uy vũ thật, dám sờ vào chỗ đó của nó luôn . Bình sinh đệ bội phục đại ca nhất .

Lê Văn Minh nghe thế trong lòng cũng mọc lên 1 cảm giác thành tựu . Có ai như hắn không, cả gan sờ chỗ đó của 1 con khi khổng lồ . Trên mặt không khỏi hiện lên thần sắc đắc ý .

Lê Văn Minh đang tự sướng thì 1 giọng nói cắt ngang suy nghĩ của hắn :

_ Đại ca, thiếu gia tỉnh rồi .

Nghe thế Lê Văn Minh nói :

_ Đi qua xem xem .

Tiến tới chừng vài bước thì thấy Lê Thiên Vũ đã tỉnh lại . Mặc dù mặt mũi vẫn bầm dập như trước nhưng có vẻ cũng đã khoẻ hơn ít nhiều . Lê Văn Minh tiến tới, cung kính nói :

_ Thiếu gia cảm giác trong người thế nào ạ ? Có khoẻ hơn không ?

Thiên Vũ đáp :

_ Cũng tạm, nhưng mà ông già ta đâu rồi ?

_ Bẩm, đang đánh nhau trên kia ạ .

Lê Văn Minh đáp rồi chỉ tay lên trời .

Thiên Vũ nhìn theo, vừa nhìn thấy trên trời có gì thì Thiên Vũ kinh hô 1 cái :

_ Lâm Quân, sao hắn lại ở đây ? Đã thế còn mặc 1 cái xip rách .

_ Ác, là thế này .....

Lê Văn Minh nghe thế đành kể lại mọi chuyện từ đầu . Từ lúc Thiên Vũ bị gã họ Lê đập nát đi cho tới khi Sát xuất hiện, kẻ không sót 1 chữ nào, cho dù là hần lỗ sờ chỗ đó cũng nhất nhất kể ra .

Nghe xong tất cả, Thiên Vũ như nghĩ ra điều gì đó . Hần nở 1 nụ cười quỷ dị rồi quay sang hỏi :

_ Thế chú mày có quay lại cái cảnh vĩ đại của chú không ?

_ Ấc, dạ có, vì Lê Thiếu Phong là ninja nên từ lúc hần bại lộ thân phận đã quay lại tất cả . Có lẽ cái việc đó cũng có quay .

_ Tốt, tốt .

Thiên Vũ hô 2 chữ tốt liên tục, nụ cười trên môi càng lúc càng đậm .

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 102: Linh Hồn Hàm Phốt ?

Lê Thiếu Phong đang suy cmn tư thì dưới đất truyền lên tiếng gào thét cực to của 1 loài động vật nào đấy . Kèm theo đó là tiếng kêu la thảm thiết của con người . Tuy 4 mặt thợ địch nhưng tò mò là bản tính của con người nên Lê Thiếu Phong không khỏi nhìn lướt xuống dưới .

Đập vào mắt hần là 1 cảnh tượng cực kỳ thê lương và thảm thiết, chỉ thấy đội quân khổ vàng . Từng là niềm tự hào của hần bây giờ đang mở 1 cuộc đua ma ra thông đường dài . Phần thưởng dành cho người thua cuộc là được hưởng 1 cước miễn phí của con khi đi sau mộng .

Tuy đám khổ vàng biến thái nhưng đó chỉ là với con người . Còn con khi kia thì nó chẳng thèm quan tâm 1 2 gì cả, cứ đuổi theo đập và đập . Chẳng mấy chốc con khi đó đã đập tới máu thịt bầy nhầy, người lên băng cũng tầm 100 .

Lê Thiếu Phong nhìn cảnh này mà như đứt từng khúc ruột . Phải biết là hần đã tốn biết bao nhiêu công sức để đào tạo ra đám biến thái này chứ . Nhất là lúc tẩy não bọn hần để bọn hần từ đàn ông đích thực chuyển sang đàn ông thích đực . Tốn rất nhiều công sức đó .

_ Cái xxx, con khi khôn khiếp, dùng tay .

Lê Thiếu Phong chỉ chần chờ 1 lát rồi bay thẳng xuống quát lớn . Trong tâm hần thực sự không muốn đám nô lệ tình. ...., à nhầm, những đứa con mà hần đào tạo ra bấy lâu chết hết .

Thấy Lê Thiếu Phong bay xuống thì bọn người Cầu Thánh định đuổi theo, nhưng Lâm Quân đưa tay ngăn lại :

_ Ấy, các vị huynh đệ, chớ có đuổi, nhìn xem trò hay đi .

Hần đã nhận ra con kingkong này chính là Sát, tuy không hiểu vì sao hôm nay Sát lại ở trong này biến hình làm loạn . Nhưng hần biết là Sát đang điên cuồng nên tên nào chọc vào Sát kết quả chắc cũng không tốt lắm .

Cầu Thánh và gã họ Lê nghe thế thì gật đầu, đứng sang 1 bên . Riêng người nước xuất hiện lúc này thì nói :

_ Này nhóc con, chúng ta chung kẻ thù chứ ta không phải thuộc hạ của ngươi, bố muốn xuống dưới .

Lâm Quân nghe thế đáp :

_ Ấch, ta đâu dám ra lệnh cho huynh đây, mà chẳng hay huynh tên gì thế ? Chúng ta cộng đồng chống địch này giờ mà chưa biết tên ngươi nhe .

_ Hừ, nhóc con . Khi bố mày tung hoành ngang dọc thì mày vẫn chưa ra đời đâu . Thời đó người người đều gọi ta là Hái Hoa Thần, tên ta chính là Vô Văn Dương .

Người nước hừ lạnh 1 tiếng, trên mặt tràn đầy đắc ý .

“ Vô Văn Dê ? Hái Hoa Thần ? Quả thực rất hợp “ . Lâm Quân cảm thán trong lòng nhưng mặt ngoài thì lại ra vẻ tò mò hỏi :

_ Nhưng mà tại sao ngươi lại thành như này ?

_ Ài, chỉ trách ta lúc sinh thời đắc ý . Không ngờ bị tên Tà Thần dê tiện giam cầm linh hồn lại . Mà đếch hiểu vì sao ngay trên đó lại có hàm phốt . Kết quả là ta cứ như thế, gần 3000 năm rồi ngập chìm trong sh*t .

Vô Văn Dương thờ dài 1 tiếng rồi kể . Thật ra hần thấy đám người Lâm Quân rất tốt, chính là vì bọn họ không xa lánh 1 thằng bốc mùi 10 thước như

hắn, vì thế hắn rất cảm kích mà mở lòng tâm sự .

Nhưng sự thực là Vô Văn Dương không biết, lúc này Lâm Quân đã chia cho gã họ Lê và Cầu Thánh 1 thứ làm mất khứu giác tạm thời, nếu không thì cũng chạy xa 100m rồi .

_ Ấc, vì thế nên huynh mới muốn ỉa lên đầu Lê Thiếu Phong hả ?

Lâm Quân đồ mồ hôi nói . Hắn không ngờ trên thế giới này lại có 1 người vãi hàng như thế, người ta ỉa lên đầu mình thì mình phải ỉa lại . Nhưng tính ra vị nhân huynh đây cũng thật là anh hùng hào kiệt, 3000 năm chìm trong sh*t mà vẫn chịu được đủ thấy được tinh thần quả cảm của hắn .

_ Chuẩn men, ta phải ỉa lên đầu hắn . Nhờ bọn hắn ban cho ta mà linh hồn ta đã trở thành linh hồn của cái hàm phốt . Bọn chúng ban gì cho ta thì ta sẽ trả lại . Nhất định ta cũng sẽ cho hắn thử cái tư vị này .

Vô Văn Dương nghiêng răng nghiêng lợi nói, trong đôi mắt tràn đầy hận thù và phẫn nộ .

_ Linh hồn hàm phốt ? Là cái gì rứa ?

Lâm Quân tò mò hỏi . Lúc trước hắn đọc tiểu thuyết trên mạng cũng có nghe nói qua . 1 số đồ vật trong những điều kiện đặc biệt sẽ sinh ra linh hồn của chính mình . Nhưng mà chỉ nghe nói kiếm sinh ra kiếm hồn, đao thì sinh ra đao hồn .... Chứ hắn cũng chưa bao giờ nghe qua hàm phốt sinh ra linh hồn, không lẽ phải gọi tên này là phốt hồn à .

_ Ài, ta cũng không biết nữa . Tự nhiên nó thành như thế này .

Vô Văn Dương lắc đầu thờ dài, chính hắn cũng không biết tại sao mà mình lại thành như này . Linh hồn của hàm phốt, từ cổ chí kim, hắn là trường hợp đặc biệt nhất .

_ Ấc, thế thì thua .

Lâm Quân thất vọng 1 lát . Nhưng trong lòng thì đang suy nghĩ làm sao để kéo tên này đi theo mình . Hàm phốt đó nha, dù sao cũng là động vật quý hiếm cơ mà .

Nghĩ 1 lát thì Lâm Quân cười nói :

_ Đây huynh đệ, người có muốn tẩy rửa không ?

_ Tẩy rửa ? Là cỉt ?

Lâm Quân cười 1 lát rồi đáp :

_ Tức là khiến người hết.....à hết mang theo 1 mùi hương quyến rũ khó phai ấy .

_ Vô dụng thôi, ta đã hợp nhất với nó rồi . Ngày nào hàm phốt còn sh*t thì ta vẫn cứ mang cái mùi như thế .

Vô Văn Dương lắc đầu nói .

_ À thế thì chúng ta tẩy rửa hàm phốt là được còn gì .

_ Èo, sh*t trong 3000 năm, người muốn rửa là rửa được à ?

Vô Văn Dương lại lắc đầu nói .

_ À, nếu ta làm được thì sao ?

Lâm Quân hỏi lại .

_ Thế thì sao cũng được, người muốn ta bán mạnh ta cũng bán .

Vô Văn Dương đáp, hắn không tin là Lâm Quân lại làm được nên mới nói thế .

_ Tốt .

Lâm Quân nở 1 nụ cười như đã thực hiện được mục đích . Chắc chẳng bao lâu trong cái đoàn quân dưới trướng Lâm Quân lại có thêm 1 hồi tướng, à nhầm, mãnh tướng .

.....

Lê Thiếu Phong lòng nóng như lửa đốt bay thẳng xuống phía dưới . Trên tay đã tràn ngập hoả diễm, hắn muốn chuyển dời sự chú ý của con khỉ sang phía hắn để bọn khố vàng có dịp chạy trốn .

“Bộp “bàn tay của Lê Thiếu Phong đâm thẳng vào đầu Sát nhưng chỉ như đánh vào bông gòn, Sát không hề hấn gì mà Lê Thiếu Phong lại cảm giác tay có chút đau. Lê Thiếu Phong thấy kết quả là như thế thì thầm chấn động trong lòng, không ngờ con khi này lại khoẻ thế.

Hắn tiếp tục vận sức vào tay rồi chơi thêm 1 chiêu nữa, lần này là 1 Jutsu có uy lực cực mạnh, mang tên “Vòng xoắn ốc“, chỉ thấy Lê Thiếu Phong hơi nắm tay lại, từ đó hiện ra 1 vòng lửa xoắn ốc đánh thẳng về phần gáy của Sát.

Lần này tuy có khá hơn lần trước là làm cháy được vài sợi lông của Sát nhưng kết quả chỉ có thế. Nhưng cũng đủ làm cho Sát có cảm giác đau đớn nên quay đầu lại.

Sát vừa quay đầu lại thấy 1 con kiến sau lưng mình thì chợt động nộ:

_ Gràooooooooooooooooo.

Gào lên 1 tiếng đinh tai nhức óc rồi Sát giơ bàn tay thô to của mình lên nện về phía Lê Thiếu Phong. Lê Thiếu Phong dù sao cũng là 1 võ thánh nên tránh né ngay. Sau đó làm 1 động tác khiêu khích rồi chạy bắn đi. Hắn chỉ muốn dụ con khi này chứ không thêm liều mạng với nó. Dù sao cũng có 4 tên như hổ rình mồi nhìn chăm chăm vào rồi.

Sát thấy 1 kích thất bại thì cảm giác phần nộ. Khi thấy Lê Thiếu Phong khiêu khích và bỏ chạy thì càng phần nộ hơn. Sát không thêm nói nhiều mà đuổi theo truy sát, thỉnh thoảng vươn bàn tay khổng lồ ra đập vào người Lê Thiếu Phong.

Nhưng dù sao Lê Thiếu Phong là 1 gã ninja xuất quỷ nhập thần nên trốn tránh rất mau lẹ, còn nhanh hơn cả 1 con cá trạch. Chỉ thấy gã loi dụng thân pháp và tốc độ của mình chạy vào những nơi đất đá gập ghềnh khó đi. Mặc dù là thế nhưng nhiều lần hắn đã suýt thành 1 cái bánh thịt.

1 người 1 khi tỏ chức chơi rượt bắt nhưng đã qua 10 phút mà không ai làm gì được ai. Cả 2 đều chạy miệt mài trên mặt đất. Mất thấy bọn khổ vàng đã rút gần hết thì Lê Thiếu Phong tính nước đánh bài chuẩn. Thật sự là hắn không muốn dây dưa với 1 con khi điên cuồng như này 1 chút nào nữa.

Lê Thiếu Phong không chạy dưới đất nữa mà bay thẳng lên trời. Trong lòng có cảm giác an toàn nên thả lỏng toàn thân, dù sao thì 1 con khi không biết bay thì không thể nào đuổi theo hắn được.

Nhưng thật sự là hắn đã sai, sai hoàn toàn. Ai nói không biết bay thì không đuổi được.

Chỉ thấy Sát ở phía dưới. Sau khi thấy Lê Thiếu Phong bay lên trời thì chợt ngẩn ra 1 chút, sau đó gào lên điên cuồng.

1 lúc sau, khi Lê Thiếu Phong đã lên được 1 đoạn thì Sát làm ra 1 hành động cực kỳ vĩ đại.

Đó là hắn chu mông lên trời. Đúng, chính là chu mông lên trời theo hướng mà Lê Thiếu Phong đang bay.

Cái mông màu đỏ như máu chu thẳng lên trời. Sau đó những hoả nguyên tố xung quanh như tụ tập lại, phiêu phù xung quanh cái mông của Sát. Mất thấy hoả nguyên tố đã cực kỳ nồng đậm thì bọn chúng đột ngột chui vào a** Sát.

_ Gràooooooooooooooooo.

1 tiếng gào rung trời vang lên. Sát bắt đầu sứ mệnh thả boom lần đầu tiên.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 103: Để Ta, Ta ỉa Lên Đầu Hắn 1 Cái Đã

Bây giờ là lúc 3h sáng, từ lúc bắt đầu cái đám cưới vợ vắn của Lê Thiếu Phong đã qua 8 tiếng đồng hồ.

Lúc này bầu trời vẫn còn tối, chỉ có ánh trăng dịu nhẹ soi sáng mặt đất.

Vì hôm nay là ngày vui của Lê Thiếu Phong, mọi thứ trong thành đều miễn phí nên mọi người vẫn chưa đi ngủ, chỉ tụ tập xung quanh các quán nhậu.

Mọi người lúc này đều hoà vào không khí tung bừng như 1 ngày hội, hồn nhiên không biết thành chủ của bọn hắn đang trong cơn hoạn nạn lâm đầu.

Còn vì sao trong phủ thành chủ đánh nhau toi bởi mà họ không biết thì cũng dễ hiểu thôi. Vì đây là âm mưu của Lê Thiếu Phong nên sau khi khách mời vào đủ hắn đã lập nên 1 kết giới xung quanh phủ của hắn. Cho nên đến bây giờ người dân cũng chưa biết chuyện gì xảy ra.

_ Âm.

Đột nhiên, từ phủ thành chủ vang lên 1 tiếng nổ rung trời . Khi tất cả mọi người quay đầu nhìn lại thì thấy 1 cột sáng màu đỏ bắn thẳng lên . Trong lòng tất cả mọi người không hẹn là mọc lên 1 cổ danh từ “ Thiên Hoả Tàn Sát “ .

“ Thiên Hoả Tàn Sát “ là 1 loại cấm chú nổi danh thiên hạ . Nó là tuyệt chiêu nổi danh của 1 cường giả nổi danh trong Ác Quỷ Tộc . Lúc người đó sử dụng chiêu này đã từng đánh chết 10 tên võ thánh vậy công . Vậy mà không hiểu tại sao lại xuất hiện ở đây . Nhưng may mắn là nó chỉ bắn lên trời, nếu như từ trên bắn xuống thì chắc chắn 1 phần 10 toà thành đã tuyên cáo phá hủy .

Mọi người dân nghĩ tới điều đó đều cảm thấy mồ hôi lạnh . Tất cả mọi người không hẹn mà cùng tỉnh cả rượu sau đó vọt thẳng tới trường DongDa . Bởi vì ai cũng biết là phủ thành chủ đang có chuyện . Giờ phút này người có thể giúp được chỉ có hiệu trưởng trường DongDa, vị võ thánh thứ 2 của SaiGon thành .

.....

Lê Dũng ngồi trong thư phòng mà tức giận không nhẹ . Đến nổi ngày hôm nay là đám cưới Lê Thiếu Phong mà lão cũng không buồn tới chúc mừng .

Số là lúc trước khi thấy Galting Gun của Lâm Quân thì lão đã đề xuất chuyện đó lên cao tầng của Việt Quốc . Cao tầng Việt Quốc cũng hết sức coi trọng chuyện này nên hỏi thúc lão lấy Galting Gun cho họ xem . Nhưng vì lão không thấy tên nhóc Lâm Quân tới trường nên cũng không có cách, mà cao tầng hỏi thúc thì càng ngày càng nhiều .

Đã thế thì cũng thôi đi . Không ngờ 1 tên đối thủ bảo lão là đặt điều, bảo lão bịa chuyện . Nên cao tầng chỉ cho lão thời hạn là 3 ngày nữa . Nếu lão không lấy ra được thì chắc chắn là sau này sẽ chịu mọi người phỉ nhổ vì cái tội danh lừa đảo .

Bao lần lão muốn ra bên ngoài tìm xem tên nhóc đó ở đâu, sau đó sẽ hung hăng lôi tới trường . Nhưng thực sự là giống như ném đá xuống biển, bao nhiêu thám tử phái ra ngoài tìm kiếm cũng không có 1 manh mối nào hữu dụng . Lâm Quân như đã bốc hơi khỏi nhân gian .

Càng nghĩ lão càng tức, càng tức mặt lão càng thâm trầm thấy sợ . Đang suy nghĩ xuất thần thì chợt 1 người hấp ta hấp tấp chạy vào nói :

_ Hiệu trưởng, bên ngoài có người dân tìm người kìa .

Lê Dũng nhíu mày rồi hỏi :

_ Tìm ta làm chi ?

_ Ách, ta cũng không rõ lắm . Có điều là hầu như người dân trong thành đều đến đây, hình như là trong phủ của Lê Thiếu Phong xảy ra chuyện gì thì phải .

Mỹ Xuân đỏ mặt hỏi đầy đầu nói . Xác thực là làm lâu ở đây rồi mà nàng còn chưa thấy cái cảnh nào to lớn như này, không lẽ SaiGon thành đã xảy ra chuyện gì à .

_ Cái gì ? Lê Thiếu Phong xảy ra chuyện ?

Lê Dũng quên cả bực tức lúc này, đứng dậy nói .

_ Hình như là thế, ngài đi ra xem thử đi .

Nghe Mỹ Xuân nói, Lê Dũng cũng không thêm nói nhảm nữa . Phóng ra khỏi phòng, bay thẳng tới cổng trường .

Vì là võ thánh nên rất nhanh lão đã tới được nơi cần phải tới . Chỉ thấy trước cổng trường chỉ chít toàn người là người . Ai nấy trên mặt đều hoang mang mãnh liệt, cứ hô to muốn lão cứu giúp . Hoảng loạn đến nỗi muốn lao vào trường, học sinh và các bảo vệ phải vất vả lắm mới ngăn lại được .

_ Im lặng .

Lê Dũng sử dụng nguyên khí hét lớn 1 tiếng .

Tiếng nói của lão vang lên trong óc mọi người . Tiếng nói vang lên làm mọi người thoáng chốc bình tĩnh lại . Ai cũng biết đây là 1 thủ đoạn trấn an tâm thần của võ thánh .

Thấy mọi người im lặng, Lê Dũng chỉ tay vào 1 người rồi nói :

_ Chuyện gì xảy ra ? Người nói đi .

Người được chỉ là 1 tên đàn ông cao to . Hắn tuy hơi sợ nhưng vẫn đứng ra kể lại mọi chuyện tai nghe mắt thấy, không thêm bớt 1 chút nào .

Lê Dũng nghe người đàn ông này nói xong thì nhíu chặt mày . Lão cũng hiểu chuyện này nghiêm trọng như thế nào, nếu thực sự là cấm chú “ Thiên Hoả Tàn Sát “ thì chuyện này không dễ giải quyết rồi . Thật ra lúc này lão cũng có cảm nhận được 1 ít hoá nguyên tố trong không gian bạo động . Nhưng vì bạo động quá nhỏ nên lão cũng không lưu tâm lắm .

_ Được rồi, chuyện này ta sẽ giải quyết . Các người cứ yên tâm .

Lê Dũng nói rồi lao thẳng đi như tên bắn, hướng tới chính là phủ thành chủ .

Bay được 15 phút thì lão cũng đã tới nơi . Thấy 2 cánh cửa đóng im ỉm thì lão hạ thẳng vào trong phủ . Nhưng khi vào được phủ thành chủ thì lão chợt ngăn người 1 lát, bởi vì cảnh tượng đập vào mắt thật là quá thê lương đi .

Chỉ thấy xác chết của những người đàn ông nằm la liệt trên mặt đất, người nào người nấy trên người không có 1 mảnh vải che thân . Dựa vào dấu vết để lại trên thân thể thì chắc chắn trước lúc chết đã bị xâm hại . Trên mặt người nào cũng tràn đầy thống khổ và đau thương . Thậm chí có người còn chảy cả nước mắt .

Lê Dũng nhìn cảnh này thì trong lòng dâng lên 1 sự thống hận mãnh liệt, lão ghét nhất là mấy thằng gay chơi hấp diêm . Dù sao lão cũng trở thành nạn nhân 1 lần rồi .

Lê Dũng đẩy nhanh tiến độ tiến lên phía trước . Lão muốn nhìn xem thằng nào chơi mất dạy như thế . Càng tiến lên thì tâm trạng lão càng trầm trọng, bởi vì càng lúc các xác chết trên đường càng thê thảm . Lúc đầu thì xác chết nhưng vẫn còn nguyên vẹn nhưng sau đó chỉ toàn là xác chết thiếu trước hụt sau . Cho đến cuối cùng thì lão còn không thấy được xác chết nữa, trên đất toàn là máu thịt bầy nhầy .

Đi về phía trước thêm vài bước nữa thì lão chợt cảnh giác . Bởi vì lão cảm giác phía trước có 4 luồng khí thế cực kỳ mạnh mẽ . 1 luồng thì lão rất quen thuộc vì nó là của Lê Thiếu Phong . Nhưng 3 luồng còn lại thì rất xa lạ, với cả trong 3 luồng có 1 luồng mạnh hơn lão rất nhiều .

Lê Dũng dù biết là nếu lão mà bị chủ nhân của 3 luồng khí đó vây công thì chắc chắn là chết nhưng vì lão quá tức giận vì những xác chết phía sau nên vẫn tiến tới .

.....

Lúc này Sát chu môn lên, phóng 1 quả rắm như 1 cái cấm chú thì trong lòng những người tại đương trường ai nấy đều chấn động . Tuy quả rắm đó không giết được Lê Thiếu Phong nhưng cũng khiến hắn bị thương nặng, đang nằm ngất ngư trên mặt đất .

Ngoại trừ Cầu Thánh ra thì người nào trong đây nếu rơi vào hoàn cảnh đó thì chắc cũng không khá hơn là mấy .

Nhưng làm mọi người chấn động là Sát thi triển cấm chú bằng môn chứ không phải bằng tay . Cho dù là người có kiến thức nhất trong này cũng không ngờ được là 1 quả rắm lại có uy lực phi phàm như thế . Nếu biết thế thì mọi người mua mứt ăn thường xuyên, việc gì học võ công cho nó mệt .

Khi nào gặp đối thủ thì phóng rắm 1 phát là xong .

_ Này huynh đệ . Người là Gia Cát Lượng à ? Sao lúc này biết trước chuyện này mà ngăn chúng ta .

Cầu Thánh liếc sang hỏi Lâm Quân .

_ Ô, ờ, không phải nhưng tên này là cận vệ của ta .

Lâm Quân cũng chấn động trong lòng không kém nhưng thấy Sát làm mặt mũi mình vinh quang như thế thì dương dương tự đắc nói .

“Sao anh mày thu ai cũng là biến thái thế, không ngờ cũng có 1 đứa thả cấm chú bằng môn “.

_ Ô, hán thuộc tộc nào thế . Tuy ta nhìn ra hán là Xayda nhưng theo ta biết thì người Xayda làm gì có khả năng đó .

Cầu Thánh nhú mày nói ra suy nghĩ trong lòng mình . Từ lúc Sát xuất hiện thì hán đã biết Sát là người Xayda rồi .

_ À, người Ác Quỷ lai Xayda .

Lâm Quân nói ra kết quả lúc trước hán đã dùng mắt thần thăm dò Sát .

_ Ác, tên hán là Sát phải không .

Gã họ Lê chen vào 1 câu . Trên mặt hiện lên thần sắc chấn động không nhẹ .

Lâm Quân nghe thế quay sang hỏi :

_ Sao người biết ?

_ Eo, đơn giản thôi . Trên thế giới này chỉ có 1 tên bị trục xuất khỏi tộc Xayda, nghe nói là vì mẹ hán thuộc Ác Quỷ tộc . Mà người đó đúng là Sát .

_ À ra thế, lão huynh à . Huynh xuống tóm tên Lê Thiếu Phong đi .

Lâm Quân nghe gã họ Lê giải thích thì hiểu ra, sau đó nói với hán 1 câu . Lâm Quân cũng biết là gã họ Lê này là tướng quân của Việt Quốc nên tóm tên này là tiện lợi hơn cả .

Gã họ Lê nghe thế trên mặt hiện lên thần sắc vui mừng, định lao xuống nhưng tên người nước bên cạnh thì ngăn lại nói :

_ Để ta, ta ỉa lên đầu hần 1 cái đã .

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 104: Ặc, Chị Dâu Ngài Biến Mất Rồi Bang Chủ Oĩ

Nghe Vô Văn Dương còn cố chấp muốn ỉa lên đầu Lê Thiếu Phong thì gã họ Lê rùng mình 1 cái, tránh qua bên cạnh rồi nói :

_ Ách, huynh đệ, cứ tự nhiên .

Trong lòng còn không quên nhắc nhở mình không nên đắc tội với tên này, lỡ ghi thù với hần hần lại muốn ỉa lên đầu mình thì lại khổ .

Vô Văn Dương không nói không rằng hạ xuống ngay bên cạnh Lê Thiếu Phong, trên khuôn mặt tràn đầy vui vẻ vì sắp báo được thù .

Còn bọn Lâm Quân thì bay về phía Sát để xem hần có sao không . Khi hần đánh rắm ra cảm chú thì cũng biến lại thành người, nằm khoả thân trên mặt đất .

Hừm, nên chơi kiểu nào đây nhỉ . Đối với mấy tên khác thì qua loa cho xong chuyện là được, nhưng tên này tính ra cũng là đầu sỏ còn gì . Không những thế hần còn bắt mình tốn công tốn sức đánh đấm này giờ .

Vô Văn Dương nghĩ như thế nên quyết tâm sẽ chiêu đãi vị thành chủ của chúng ta cho nó tận tình . Chỉ thấy hần bước tới, thu nhỏ kích thước cơ thể lại thành 1 người bình thường . Thậm chí trên mặt hần bây giờ cũng xuất hiện đầy đủ ngũ quan .

_ Thiên linh linh, địa linh linh, bốn cầu xuất hiện .

Vô Văn Dương chấp tay làm rằm 1 lát . Sau đó tự nhiên xuất hiện 1 cái bốn cầu ngay trên đầu Lê Thiếu Phong . Nhưng cái đấy thì lại bị lủng . Tất nhiên là nếu Vô Văn Dương đi trên đó thì chắc chắn bao nhiêu thứ dơ bẩn sẽ đổ xuống đầu Lê Thiếu Phong rồi .

Nhìn hiện trường 1 lát thì Vô Văn Dương vẫn chưa hài lòng, sau khi đứng trầm tư 1 lát thì hần bước tới, trên mặt nở 1 nụ cười âm hiểm . Chỉ thấy hần niệm thêm 1 lát nữa, sau đó từ trong tay bắn ra vài dòng nước về phía Lê Thiếu Phong .

Những dòng nước hơi hám khi tới nơi thì giống như có sinh mệnh, chợt hoá thành thể rắn cột chặt tay chân của Lê Thiếu Phong, đồng thời cũng băng miệng hần ra . Lê Thiếu Phong thì đang bị thương rất nặng nên đã hôn mê từ lâu, hần không chống cự được 1 chút nào .

Vô Văn Dương thấy mọi chuyện đã xong thì mới khoan thai tụt quần, ngồi lên cái bốn cầu . Tiếp đến hần bắt đầu rặng .

Tự hạ đan điền .

Thở hạ khí công .

Trong công có khí .

Trong khí có công .

Tinh thần trong sạch .

Tập trung cao độ .

_ Phệt, phệt, xì, xì, xì.....xì xì.....bôm.....bôm.....bôm❖❖❖❖❖.....

Từng cục, từng cục màu nâu đen mang theo mùi hôi thối cực kỳ mãnh liệt roi thẳng vào nồm Lê Thiếu Phong làm cho hần “ khụ khụ “ liên tục, mặc dù đã bất tỉnh nhân sự . Mắt thấy sh*t đã phủ kín cả đầu Lê Thiếu Phong thì Vô Văn Dương mới đứng dậy, trong lòng tràn đầy thoả mãn .

Có sát khí .

Đang thoả mái tinh thần thì trong cảm giác của Vô Văn Dương chợt có 1 luồng sát khí mãnh liệt rất gần ngay tại chỗ hần đứng . Vô Văn Dương quay về phía phát ra sát khí hét lớn :

_ Đi ra đây, giấu đầu giấu đuôi .

Sát khí là 1 thứ mông lung không rõ ràng, mắt nhìn không thấy, mũi ngửi không được nhưng con người có thể cảm nhận được nó . Nhất là những người có võ công cao cường hoặc là những người đã trải qua ranh giới của sự sống và cái chết thì cảm giác với sát khí cực kỳ mãnh liệt .

Từ trong bóng tối 1 lão già bước ra, lão già này đúng là Lê Dũng, chỉ thấy lão chỉ tay về phía Vô Văn Dương hỏi :

_ Ngươi.....ngươi..... đã làm gì Lê Thiếu Phong .

Thật ra Lê Dũng cũng vừa tới thôi, ngay lúc tới thì lão thấy 1 màn phía trên kia nên trong lòng cực kỳ tức giận, vừa toả ra sát khí thì đã bị Vô Văn Dương phát hiện .

_ À, ta ỉa lên đầu hấn, có gì không ?

Vô Văn Dương lập tức trả lời, trên mặt còn hiện lên thần sắc vui vẻ như báo được thù .

Nghe xong câu đó mặt Lê Dũng tràn đầy tức giận, khuôn mặt đầy nếp nhăn vặn vẹo đến dữ tợn . Lê Thiếu Phong nói cho cùng cũng là 1 thành chủ, ỉa lên đầu hấn khác gì ỉa lên đầu người dân Việt Quốc, khác gì sỉ nhục Việt Quốc . Đã thế những xác chết dọc đường lão cũng quy về tay tên người nước trước mặt này, lửa giận của lão bốc cao vạn trượng .

Nghĩ tới đây Lê Dũng hét lên 1 tiếng :

_ Con mẹ ngươi, tiếp chiêu .

Trước giờ lão là 1 con người đức cao trọng vọng, khỏi phải nói khi lão đã thốt ra lời thô tục thì giận dữ tới mức nào .

Nhưng Lê Dũng mới tập trung nguyên khí, chưa kịp ra tay thì 1 giọng nói quen thuộc truyền vào tai lão :

_ Uả, hiệu trưởng, ngọn gió nào thổi ngài tới đây thế .

Giọng này nghe quen quen . Quay đầu lại nhìn thì Lê Dũng thấy 1 đám người bước tới, đi đầu chính là tên nhóc con mà lão tìm kiếm bấy lâu nay . Phía sau là 1 đám người, trong đó có vài người lão đã biết như Đặng Tùng, Hoàng Khải . Cũng có 1 số người lão chưa từng gặp bao giờ như Cầu Thánh .

_ Lâm Quân .

Lê Dũng hét lớn 1 phát rồi lao tới, thật là đi mòn gót giày tìm không thấy, khi tìm được thì chẳng phí công . Lê Dũng ôm chặt lấy Lâm Quân rồi hỏi :

_ Tại sao các ngươi ở đây thế ? 1 tháng này sao ngươi không đi học ?

_ Ách, hiệu trưởng, ngài thả ta ra trước được không vậy ? Từ từ ta giải thích .

Lâm Quân thấy Lê Dũng làm thế thì trong lòng kinh sợ không nhẹ, hấn không ngờ Lê Dũng gặp hấn lại phản ứng quá khích như thế .

_ Ác, ta quên mất .

Lê Dũng đỏ bừng mặt nói . Hôm nay thực sự là lão quá kích động .

_ À, chuyện là vậy.....

Lâm Quân miệng 5 miệng 10 kể ra hết mọi chuyện, từ lúc hấn bị Lê Thiếu Phong truy sát cho tới cái đám cưới hôm nay . Nhưng che giấu hết 1 số chi tiết như là gặp Kim Linh và vào Lô Đề Cờ Bạc Điện . Không những thế hấn còn thêm mắm dặm muối vào 1 số chỗ về Lê Thiếu Phong . Vd như tên này là gay, không chuyện ác nào không làm, vd như hấn là 1 tên ninja ngoại quốc trà trộn vào bất cóc thiên tài, vd là thằng này là 1 tên biến thái .....

Nhờ tài chém gió của Lâm Quân mà khi nghe xong, Lê Dũng râu tóc dựng ngược, lão chỉ hận không thể vén quần làm lên đầu tên Lê Thiếu Phong thêm 1 bãi nữa . Đồng thời lão cũng không quên quay sang Vô Văn Dương hô “ chú làm tốt lắm ”.

_ À, mọi chuyện là như thế đó .

Lâm Quân nói xong rồi móc 1 lon pepsi ra tu .

_ Ủ, thế ngày mai các ngươi nhớ đi học . Ta về trước đây .

Lê Dũng nói xong thì bay đi mất, lão biết là tất cả chuyện này có gã họ Lê giải quyết nên cũng không quan tâm . Dù sao lão chỉ là 1 hiệu trưởng còn người ta là võ tướng của triều đình .

Gã họ Lê nghe thế thì cũng tiến tới, cung tay nói :

_ Đa tạ vị thiếp hiệp đây, ân tình lần này nhất định ta sẽ không quên .

_ Ách, chú, cứ gọi con là Quân được rồi, dù sao con là bạn của Thiên Vũ mà .

_ Ủ, thế chú không khách sáo, con coi dùm thằng con trời đánh của chú nhè . Lần sau có chuyện gì cứ nhờ chú . Chú tên là Lê Thiên Bảo .

Lê Thiên Bảo thấy thế cũng không miễn cưỡng, hấn trời sanh cực kỳ hào sảng nên cũng không để ý tiểu tiết .

_ Vâng, con biết rồi .

Lâm Quân gật đầu cái rụp .

_ Được, vậy chú đi đây .

Lê Thiên Bảo cười nói rồi vung tay lên . Nhất thời những tên lính ở phía sau đã chuẩn bị kĩ càng bắt đầu xuất phát . Bọn hấn cũng không quên mang theo Lê Thiếu Phong rời khỏi đây .

.....

Mất thấy mọi người đã đi hết, chỉ còn lại bọn Lâm Quân, Cầu Thánh và Vô Văn Dương thì Lâm Quân mới quay ra hỏi :

_ Thế lão huynh tính sao ?

Vô Văn Dương nghe thế thì cười khỏ :

_ Ta bắt buộc ở lại đây, khi nào nạy cái hầm phốt lên thì mới rời khỏi được . Ta hợp nhất với nó rồi .

_ Ấc, thế lão huynh có ngại không ? Để ta giúp ngươi tẩy trắng .

_ Ủ, nếu ngươi làm được thì ta đi theo ngươi .

Vô Văn Dương thờ dài nói . Lúc nầy vì không làm ảnh hưởng tới mọi người nói chuyện nên hấn phải tránh ra xa . Thật tâm hấn cũng không mong mỗi trên người mình có cái mùi như này .

_ Được, vậy chúng ta cứ nạy hầm phốt lên đã . Chuyện sau đó tính tiếp .

.....

Vô Văn Dương bận nạy hầm phốt, còn đám Lâm Quân thì đi kiếm tạm 1 cái nhà trọ nào để ở . Dù sao ai nấy cũng mệt mỏi lắm rồi .

Trong đêm hôm đó, việc Lê Thiếu Phong làm ninja ngoại quốc truyền khắp SaiGon thành như tên lửa . Ngay lập tức cả phủ thành chủ bị niêm phong, 1 số quân đội Việt Quốc ở các thành bên cạnh đều dùng truyền tổng trận cờ lớn để qua canh gác .

Liên tiếp sau đó là 1 số người có chức có quyền của Việt Quốc liên tục được phái qua để điều tra, có thể nói là cao tầng Việt Quốc coi trọng chuyện này như thế nào .

.....

Sáng hôm sau,

Lâm Quân đang mông lung trong giấc ngủ thì có 1 người hấp ta hấp tấp chạy vào, đập thẳng cửa phòng Lâm Quân và hét lên :

_ Bang chủ, có chuyện không ổn .

Lâm Quân đang ngái ngủ nghe thế thì bực mình quát :

_ Chuyện mẹ gì ? Biển ra ngoài cho bố ngủ .

_ Ấc, chị dâu ngài biển mất rồi bang chủ ơi .

Người vừa tới vội vàng nói . Trong lòng khỏ không tả được . Hấn biết bang chủ ghét nhất là đang ngủ bị ai đánh thức nhưng chuyện này thực sự là quá quan trọng mà .

_ Cái gì ?

Lâm Quân quên cả ngủ, bật dậy nói lớn .

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 105: Không Phải Vị Nhân Huynh Đây Mất Trym Thì Là Gì ?

_ Phải không đó ?

Lâm Quân dụi dụi mắt hỏi . Hôm qua khi trở về thì tất cả mọi người đều gặp lại nhau . Lúc đó hắn còn nhớ Thi Giang lao vào lòng Đặng Tùng khóc lớn 1 hồi cơ mà, sao bây giờ mất tích rồi .

_ Đúng, bang chủ, đây là huyết thư chị dâu ngài để lại .

Ảnh Sát nói rồi móc trong người ra 1 tờ giấy trắng . Vì lúc này Đặng Tùng kêu hắn gọi Thi Giang dậy ăn sáng thì hắn tìm thấy được thứ này . Hắn biết là mọi chuyện không ổn nên vội vàng chạy tới đây .

_ Huyết thư ? Đưa đây ta xem .

Lâm Quân nghe thế thì cầm lấy cái gọi là “ huyết thư “ cầm lên xem xét . Chỉ thấy trên đó viết :

Hơ lỳ à, khi chàng cầm được bức thư này thì thiếp cũng đã đi rồi . Thiếp xin lỗi chàng về tất cả mọi chuyện, chúng ta không hợp với nhau đâu . Trước giờ thiếp cứ nghĩ tình cảm của thiếp cho chàng là tình yêu, nhưng sau khi nghĩ lại thì đó chỉ là tình thân thôi . Xin lỗi chàng nhé, thiếp đi đây ..... Thiếp muốn đi tìm tình yêu của đời mình .

Tái bút : Hôm qua kiểm không ra bút nên thiếp chơi luôn bằng máu, chàng đừng sợ nhé .

Người gửi : Thi Giang không còn là của chàng .

Đọc xong bức huyết thư thì Lâm Quân chỉ trầm ngâm không nói gì, điều hắn lo sợ đã tới . Từ rất lâu hắn đã biết Thi Giang không thích Đặng Tùng, nhưng không ngờ là Thi Giang lại chọn cách này để ly khai . Hắn không biết thằng bạn hắn nhìn thấy bức thư này thì có điên lên không đây .

Được 1 lúc hắn mới quay sang hỏi Ảnh Sát :

_ Phó bang chủ biết chuyện chưa ?

Ảnh Sát đáp :

_ Chưa đâu bang chủ, lúc này thuộc hạ thấy bức thư này thì vội vàng chạy tới đây .

_ Ngươi làm tốt lắm, ra ngoài trước đi . Ta thay đồ đã .

Lâm Quân tán dương 1 tiếng, may mắn mà Đặng Tùng chưa biết nên không sao .

_ Vâng .

.....

Khi thay đồ xong thì Lâm Quân mới cùng Ảnh Sát đi tới nhà ăn, trong lòng không ngừng suy nghĩ cách giải quyết chuyện này .

Vừa đi vừa nghĩ thì chẳng mấy chốc đã tới nơi . Trên bàn ăn đã ngồi đầy đủ người, chỉ thiếu mỗi Thi Giang . Thấy Lâm Quân bước tới thì cả bọn đều chào hỏi, sau đó Lâm Quân mới ngồi xuống .

Ngồi chưa nóng đất thì hắn quay sang hỏi Đặng Tùng :

_ Ta có 1 tin tốt và 1 tin xấu, ngươi muốn nghe tin nào ?

Đặng Tùng đang ăn 1 tô phở, nghe thế thì dừng đũa lại, tuy trong lòng thấy khó hiểu nhưng vẫn hỏi :

_ Tin xấu trước đi .

_ Ừ, tin xấu là dầu ăn tăng giá rồi .

Lâm Quân cười cợt nói .

_ Sắc thể còn tin tốt ?

Đặng Tùng nghe thể suốt nửa phun hết phở trong miệng ra, khó khăn lắm hắn mới kìm lại được .

_ À, bây giờ người chỉ có thể yêu đàn ông .

Lâm Quân cười thêm 1 cái nữa rồi nói . Hắn muốn làm thằng bạn hắn thoải mái 1 chút rồi mới nghe cái tin động trời kia .

Lâm Quân vừa nói xong thì lập tức vang lên nhiều tiếng “ phụt “, “ phụt “ liên tiếp . Vì lời hắn quá bá đạo nên tất cả các bàn bên cạnh, kể cả những người ngồi cùng bàn đều phun thức ăn từ trong miệng ra ngoài hết .

_ Ấc, tại sao ?

Đặng Tùng khó hiểu hỏi, tuy hắn biết là Lâm Quân rất hay đùa nhưng chuyện hôm nay có vẻ đùa hơi thái quá .

Lâm Quân nghe thể thờ dài 1 cái rồi móc ra bức huyết thư . Hắn đã quyết định sẽ cho thằng bạn biết tất cả, đau ngắn không bằng đau dài . Dù sao thì chuyện cũng đã rồi .

_ Nén bi thương đi .

Lâm Quân đưa xong chỉ nói 1 câu rồi trầm mặc . Mọi người xung quanh thấy hắn thần thần bí bí thì trên mặt đều hiện lên vẻ hiểu ra . Trong lòng ai nấy đều có nhãn tình thông cảm nhìn Đặng Tùng . Vì sao ư ? Dầu ăn tăng giá, yêu đàn ông, sau đó là 1 tờ giấy dính máu .

Khỏi cần nói cũng biết chắc chắn là vị nhân huynh đây mất t rym rồi, haiz gói trong tờ giấy mà dính cả máu ra ngoài . Thật tội nghiệp .

Ai nấy đều thông cảm cho Đặng Tùng, thậm chí có người còn nhỏ ra 2 giọt nước mắt . Như để chứng minh cho giả thuyết của họ thì Đặng Tùng đột nhiên gào lên 1 tiếng :

_ Không, tại sao em lại bỏ anh ? Tại sao chứ ? Tại saoooooooooo ?

Vừa gào Đặng Tùng vừa roi nước mắt, trông thật thảm thương và tội nghiệp . Tiếp đó Đặng Tùng như phát điên, không ngừng đập tất cả những gì có trên bàn, quăng hết tất cả mọi thứ xuống mặt đất .

_ Tại sao ? Anh làm gì có lỗi với em ? Tại sao chứ hả ?

_ Tại sao em không nói với anh 1 câu ?

_ Tại sao trong bao nhiêu năm em lại lừa dối anh ?

.....

Liên tiếp vang lên tiếng chất vấn của Đặng Tùng nhưng không ai có thể cho hắn 1 đáp án . Mọi người xung quanh đều im lặng xem Đặng Tùng đập phá mọi thứ mà không ai tiến lại ngăn cản .

Khi cảm thấy đã phát tiết đủ thì hắn mới ngừng lại, nhưng trên mặt vẫn còn roi nước mắt . Lâm Quân thấy thế thì bước tới, vỗ vào vai Đặng Tùng nói :

_ Nén bi thương đi người anh em .

_ Ừ .

Đặng Tùng nghe thể thì ngồi sụp xuống, 2 tay ôm đầu khóc rống lên . Trong lòng hắn cảm giác trời đất như sụp đổ . Bao nhiêu năm qua hắn 1 mực yêu thương Thi Giang là thế, không ngờ tới tất cả chỉ là dối trá . Hắn thật sự rất không cam tâm, dù cho Thi Giang nói thẳng với hắn từ đầu thì hắn chắc chắn cũng bỏ qua thôi . Không nghĩ tới nàng ta đi không 1 lời từ biệt, chỉ viết 1 bức thư cho hắn .

Hắn không cam tâm, thật sự rất không cam tâm .

_ Đúng đó người anh em, nén bi thương đi .

_ Ta nghe nói đàn ông yêu nhau được mà, không sao đâu . Dầu ăn ta tài trợ .

_ Ừ nén bi thương tiếp tục sống đi . Ta nghe nói trong truyền thuyết có Đông Phương Bất Bại, tuy mất trym nhưng đã trở thành 1 người không ai coi thường được .

_ Đúng, cùng lắm đáí đứng chuyển sang đáí ngồi là được . Ta có bà con làm thái giám trong triều mà có sao đâu .

.....

Người trong quán nghe Lâm Quân an ủi thì cũng miệng năm miệng mười an ủi theo, nhưng họ chỉ nghĩ theo chiều hướng kia nên càng an ủi càng loạn,

càng an ủi càng sai, họ không ngờ Đặng Tùng chỉ bị gái đá thôi . Đặng Tùng ngồi dưới đất khóc mà cũng chả hiểu chuyện quái gì xảy ra . “ Đái ngồi “ , “ mất trộm “ , “ yêu đàn ông “ , là cái nỗi gì thế, anh mày bị đá thôi mà .

_ Dừng lại, các người nói gì thế ?

Thấy tình hình có vẻ không đúng thì Lâm Quân hét lớn 1 tiếng . Hắn thật sự rất sợ thằng bạn mình trong cơn thất tình, nếu bị đám người này dụ dỗ chuyển sang yêu đàn ông thì toi .

_ Sao lại dừng lại, lúc này người kêu đầu ăn lên giá cơ mà .

_ Đúng, còn chuyển sang yêu đàn ông .

_ Đúng, còn đưa tờ giấy dính máu .

Mọi người xung quanh đáp trả mãnh liệt, cuối cùng chốt lại 1 câu :

_ Không phải vị nhân huynh đây mất trộm thì là gì ?

.....

Im lặng . Im lặng tới đáng sợ .

Lâm Quân ngăn người nhìn mọi chuyện, thì ra là do lời hắn nói lúc này mà đám người này lại tưởng nhầm . “ ***** , con ***** nó chứ, đám nhiều chuyện, bố nói chuyện với huynh đệ thì nhắc gì chúng mày xía vào “ .

Đám người xung quanh khi nói xong thì cũng im lặng, trong lòng thầm hô “ lỗ miệng cmnr “ . Bọn hắn biết người mất trộm kiêng kỵ nhất là bị người ta nói . Bọn hắn lỡ nói ra rồi, nhất thời cũng không biết làm gì cho nó đúng nên đành im lặng .

Riêng Đặng Tùng đang khóc thì chợt nín hắt, hắn lau sạch nước mắt rồi quan sát xung quanh, khi tới chỗ Lâm Quân thì chợt nghiêng răng kèn kẹt . Móc trong người ra 1 thanh kiếm rồi đứng lên cười nói :

_ Huynh đệ tốt của ta a, ta rất cảm ơn người .

Lâm Quân thấy đôi mắt như muốn giết người của Đặng Tùng thì xua tay nói :

_ Đầu có đầu có, chúng ta là huynh đệ mà .

_ Ủ, huynh đệ, huynh đệ tốt .

Đặng Tùng cười âm lãnh nói từng chữ qua kẽ răng .

Sau đó hắn chợt nâng thanh kiếm lên, hét lớn 1 tiếng :

_ Con mẹ người, tiếp chiêu . ***** bố bị gái đá mà qua miệng người thành mất trộm, con mẹ người .

_ Á, cứu mạng .

Lâm Quân nói 1 tiếng rồi chạy vù ra cửa, trong lòng thầm hô xui xẻo .

_ Dừng lại, hôm nay anh cho mày biết nước biển tại sao lại mặn .

.....

Trên đường tới trường DongDa xuất hiện 1 đám học sinh kỳ quái . Người nào người nấy mặt mũi đều bầm dập thấy ghê . Nhất là cái tên đang đi đầu . Bọn hắn lê từng bước mệt mỏi đi tới trường, trông giống 1 đám lính mới thất trận hơn là 1 đám học sinh .

_ Cái ***** nó, người không thể đánh nhẹ nhàng hơn sao .

Lâm Quân mắng 1 tiếng, trong lòng phiền muộn không thôi .

_ Cái đậu xanh rau má, mày đánh bố nặng có kém đâu .

Đặng Tùng đốp chat lại 1 câu .

_ Thôi được rồi, 2 đại ca im dùm em cái . Sắp tới trường học rồi .

Ngọc Tú đành ra mặt điều hoà 1 phen, nếu làm không khéo có khi tiếp đến lại có thêm 1 trận đánh nhau nữa .

_ Hừ, ta tha cho ngươi lần này .

Đặng Tùng và Lâm Quân trầm miệng 1 lời nói .

_ Cái này ta (bố) mày nói mới đúng .

2 người cùng thốt thêm 1 câu nữa . Sau đó chợt ngẩn người rồi cười lên điên cuồng .

_ Hahahaha, chúng ta thật là cmn giống nhau . Thôi huynh (đệ), xin lỗi đệ (huynh) nhé, lúc nãy hơi quá tay .

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 106: Ủ, Thế Hả . Vậ Nộ Tiền Bảo Kê Đi

Hai người Lâm Quân và Đặng Tùng chẳng mấy chốc mà lại hoà thuận với nhau, cười cười nói nói như không có chuyện gì xảy ra .

Lâm Quân vung tay chữa trị cho tất cả mọi người, lúc này chẳng qua hấn giả vờ đau đớn chỉ để cho Đặng Tùng bớt giận thôi, nếu mà chữa trước biết đâu tên này lại điên tiết lên thì khổ .

Làm tốt chữa trị thì Lâm Quân mới vung tay nói :

_ Đi anh em, từ giờ phút này chúng ta được coi là học sinh rồi đó .

Nói rồi hấn dẫn đầu đoàn người hiên ngang hùng dũng bước tới trường . Bọn Ngọc Tú nghe thế ai nấy đều rất mong chờ, cũng cười cười bước tới . Chỉ riêng Đặng Tùng nộ cười có chút miễn cưỡng, thỉnh thoảng trong đôi mắt còn ánh lên nét hận thù không dễ nhìn thấy . Ai cũng không biết là trong lòng tên này mọc lên 1 âm mưu như thế nào .

.....

Chẳng mấy chốc mà cả đám đều đã đi tới cổng trường DongDa, thật bất ngờ là Lê Dũng đứng ngay tại cổng trường có vẻ như đang tìm kiếm ai đó . Khi thấy đám Lâm Quân bước tới thì vẻ mặt lão hiện lên vẻ vui mừng, khoan thai bước tới .

_ Haha, mấy thằng nhóc con, ruốt cuộc ta cũng đợi được các ngươi đi học rồi .

_ Ách, hiệu trưởng, thật có lỗi, mấy cái này là ngoài ý muốn mà .

Lâm Quân đỏ mặt hỏi, cho tới bây giờ hấn còn chưa hiểu được tại sao lão này lại sốt sắn như thế . Nhưng “ vô sự hiền ân cần, không gian tức đạo “ [1] làm hấn lo lắng có âm mưu gì đây .

_ À, không sao, ta biết mà . Bây giờ Lâm Quân đi theo ta, còn các ngươi về lớp trước đi . Lớp A2 nhé .

Lê Dũng nói rồi kéo Lâm Quân đi luôn .

Lâm Quân thì bất đắc dĩ nên cũng không kháng cự, chỉ đánh ánh mắt cho bọn Đặng Tùng đi tìm lớp trước .

Lê Dũng kéo Lâm Quân 1 mạch đi tới phòng của lão . Khi đã ngồi xuống ghế thì lão mới nói :

_ Ngồi đi nhóc .

Lâm Quân tuy nghi hoặc nhưng cũng kéo 1 cái ghế ngồi xuống, chuẩn bị xem xem lão già này nói gì .

Hai người ngồi đối diện nhau không ai nói lời nào . Được 1 lúc, Lê Dũng mới bắt đầu mở miệng :

_ Ta có chuyện gấp cần ngươi giúp .

_ À, mời hiệu trưởng nói . Tuy ta chỉ là 1 con tép nhưng sẽ vì ngài lên núi đao xuống chảo lửa .

Lâm Quân nghe thế thì khách sáo nói .

_ Ủ, cũng không cần bi thảm thế đâu . Ta chỉ muốn làm 1 cuộc giao dịch với ngươi .

Lê Dũng cười cười nói .

_ Giao dịch ?

_ Đúng, chính là giao dịch .

Lê Dũng gật đầu 1 cái, dùng 1 chút lão tiếp tục nói :

_ Giao dịch món vũ khí mà lúc trước người cầm để bán ta . Cái ống dài dài màu bạc có 6 lỗ nhỏ ấy .

Ra là thế . Lâm Quân tới bây giờ mới hiểu tại sao lão lại sốt sắn với mình như thế, ra là vì Galting Gun . Cũng phải thôi, Galting Gun tuy uy lực hơi nhỏ đối với những cường giả đích thực nhưng nó lại có uy lực cũng khá lớn đối với võ sĩ ở đẳng cấp thấp . Đã thế cũng không tốn nguyên khí để thôi động nên Lê Dũng có hứng thú cũng là điều dễ hiểu .

Có điều trước mắt hắn chỉ có 1 khẩu duy nhất nên nhất thời phân vân trong lòng, không biết phải làm sao .

_ Ngài muốn mua nó ?

Lâm Quân đành thăm dò Lê Dũng xem lão muốn làm gì cái đã, lúc đó mới tính tiếp .

_ Không, ta muốn mua bản thiết kế của nó .

Lê Dũng hớp 1 ngụm trà rồi nói . Lão muốn đưa cái thứ này lên chiến trường thì tất nhiên là phải biết cách sản xuất nó . Lão đang tính toán mua luôn bản thiết kế để nộp cho Việt Quốc .

Lâm Quân nghe thế thì chợt hiểu ra 1 chút, nhưng hắn đành từ chối nói :

_ Cái này ta chỉ có 1 khẩu duy nhất, và lại cũng không phải ta làm ra nên ta không thể nào bán bản thiết kế cho ngài được .

_ Vậy là ở đâu ra ? Cậu nhóc à, đừng có xạo . Tuy lão già rồi nhưng mắt vẫn còn sáng lắm, theo ta được biết thì trên thế giới này chưa có cái đồ nào như vậy đâu .

Lê Dũng đặt ly trà xuống rồi cười mỉm nói .

Lâm Quân nhất thời cũng không biết nói sao, thật sự là đôi từ chỗ Tiểu Thần Đền, chứ có phải hắn làm ra đâu .

_ Vậy ngài mua thứ này để làm gì ?

Hết nước, hắn đành hỏi rõ mọi chuyện rồi mới quyết định . Cùng lắm thì mua bản thiết kế từ Tiểu Thần Đền cũng được . Chắc chắn là tên đó có .

_ Đưa cho quốc gia, bán chết lũ Tung Quốc chó má .

Lê Dũng nghe thế lập tức trả lời, trên mặt còn không ngừng hiện lên thần sắc chán ghét .

“ Tung Quốc à “, Lâm Quân lẩm bẩm nói . Ở Đại Địa Cầu hơn 3 năm thì hắn cũng biết được có 1 nước tên là Tung Quốc, vị trí địa lý rất gần với Việt Quốc . Tung Quốc là 1 nước có thể gọi là xấu xa, bởi vì dựa vào thực lực cực mạnh mà thường xuyên đi bắt nạt nước khác . Tiêu biểu như Việt Quốc đây, cho đến bây giờ vẫn không ngừng dùng những lý lẽ vô si để chiếm đoạt 2 quần đảo của Việt Quốc . Tuy Việt Quốc chống đỡ mãnh liệt nhưng tình hình có vẻ càng ngày càng kém .

Lâm Quân rơi vào trầm tư suy nghĩ, sau khi ở đây được 1 thời gian thì hắn cũng đã coi Việt Quốc là nhà của mình rồi . Về tình về lý thì hắn nên giúp đỡ quốc gia của mình mới phải . Vì thế Lâm Quân đành nói :

_ Ta có thể bán cho ngài, về phần giá cả thì ta chỉ sẽ giảm 1 chút thôi .

_ Được, vậy giá bao nhiêu ?

Lê Dũng nghe thế thì đôi mắt sáng rực lên, nhìn có vẻ cực kỳ hưng phấn .

_ 100 tỷ .

Lâm Quân phun ra 1 cái giá trên trời . Tuy hắn có thể đổi được từ chỗ Tiểu Thần Đền nhưng chắc hẳn là cái giá cũng khá mắc, nội có 1 khẩu thôi cũng tới 3 tỷ rồi .

_ Ấc .

Lê Dũng nghe thấy cái giá này thì ngen hòng nhìn trân trối . Tuy hắn là 1 hiệu trưởng của trường đào tạo nhân tài lớn số 1 số 2 Việt Quốc nhưng tài sản bất quá cũng khoảng 100 tỷ là cùng . Đó là tính cả hắn phải mang tất cả tài sản ra bán, nếu làm vụ giao dịch này không khéo Lê Dũng trở thành ăn mày mất thôi .

Khi đã bình tĩnh lại thì lão nói :

_ Quá mắc, ta không thể lấy ra chừng đó được .

Lâm Quân nghe thế cũng cười, nhưng là 1 nụ cười gian xảo :

_ À, ta muốn làm giao dịch với quốc gia, ta đâu có bảo lão móc tiền ra . Nhưng 100 tỷ là rẻ đấy, lão biết cây súng ta làm ra bao tiền không ? Đã 3 tỷ rồi, nếu lão có bản thiết kế này thì chẳng bao lâu sẽ chế tạo được vài tỷ khẩu thôi, tính đi tính lại thì ta vẫn lỗ mà .

Lâm Quân giải thích 1 cái, nhưng dù sao cũng xác thực như lời hắn nói . Bởi vì làm khẩu súng này thì chỉ cần 1 số vật liệu thông thường là được, tỷ như sắt, thép, đồng..... Cũng không có vật liệu nào quá hiếm nên có thể sản xuất hàng loạt . Đến lúc đó thì cái giá 100 tỷ là quá rẻ rồi .

_ Phải không đó ?

Lê Dũng nghi ngờ hỏi .

_ Chuẩn, đồng thời ta cũng có thể bán cho lão vài thứ khác nữa .

Lâm Quân cười nói rồi tỏ vẻ thần bí . Sau đó hắn dừng 1 lát rồi nói :

_ Nhưng mà lão phải chuẩn bị đủ tiền đi, ta không giảm giá đâu .

_ Là cái gì nữa ?

Lê Dũng tò mò hỏi, hắn không nghĩ là Lâm Quân lại có thêm thứ khác để bán .

_ Như cái này .

Lâm Quân nói rồi móc trong nhẫn ra 1 cục thuốc nổ C4 .

_ Cái này có tác dụng gì ?

Lê Dũng tò mò hỏi, thứ này thì lão cảm thấy có vẻ bình thường, không hiểu là nó có tác dụng thế nào .

_ Là thế này này .....

.....

Ở trường DongDa được chia thành 2 khối võ học và quân sự, và chia theo từng năm học . Võ học và quân sự mỗi bên đều là 5 năm học . Lớp tương ứng theo mỗi năm là A, B, C, D, G . Vì bọn Ngọc Tú mới nhập học nên phải học lớp A, và bị phân vào lớp A2 .

Hiện giờ bọn chúng đang trên đường bước tới lớp học của mình . Dù trường DongDa hơi rộng nhưng nhờ có chỉ dẫn trên đường đi nên chẳng mấy chốc bọn họ đã đến được nơi cần đến .

Chỉ thấy đây là 1 lớp học rất bình thường, tất cả đều rất quen thuộc . Gồm 20 cái bàn, phía trên là bục giảng và 1 tấm bảng đen . Lúc này, chưa đến thời gian vào học nên học sinh đang tụm năm tụm ba ngồi trong lớp hoặc đứng ngoài lan can nói chuyện, hồn nhiên không để ý tới 1 đám người lạ mặt mới bước vào lớp . Bọn Ngọc Tú cũng chưa quen biết với ai nên tạm ngồi vào bàn đầu .

Nhưng vừa ngồi xuống thì đã có phiền phức kéo tới . 1 tên nhóc ăn mặc bảnh bao, đầu tóc cắt ngắn bước tới hống hách nói :

_ Ai cho chúng mày ngồi đây ? Chúng mày là ai thế ?

Thiên Vũ vì mới vào học, không muốn có phiền phức nên nói :

_ À, chúng tôi mới vào học hôm nay . Bạn là ai thế ?

Tên nhóc nghe xong, hếch mũi lên trời nói :

_ Chém gió, bắt đầu học từ 1 tháng trước rồi . Ngươi nói thật đi .

_ Thật mà, chúng tôi có việc nên hôm nay mới vào học .

Thiên Vũ tiếp tục giải thích .

_ Ừ, thế hả . Vậy nộp tiền bảo kê đi .

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 107: Trời, Tất Nhiên Là Đập Đít Hắn Ra Ngoài Rồi

Cái what the f*-* . Thiên Vũ nghe thế ngăn người ra 1 lúc, hẳn nhớ cái chỗ này được gọi là trường học cơ mà, có phải cái chợ đầu mà bảo với chả kê .

Thấy Thiên Vũ im lặng thì tên nhóc đó mới nói tiếp :

_ Đưa tiền dê, 5 người . 1 người 1000 đồng .

Thiên Vũ chưa kịp nói gì thì Đặng Tùng đứng phắt dậy, đập bàn 1 cái “ rầm “ rồi nghênh mặt lên nói :

_ Bố *** đưa thì sao ?

Tên nhóc thấy thế cười trào phúng rồi nói :

_ Hehe, chúng bây có nghe không . Lại 1 tên từ chối đưa tiền nữa này . Bây giờ phải làm sao đây nhi ?

Tên nhóc tóc ngắn vừa nói xong, tức thì từ đằng sau chạy ra 1 đám học sinh khoảng chừng 10 tên, tên nào tên nấy đều cười rất âm hiểm . Sau đó bọn hắn bao vây đám Đặng Tùng lại chính giữa .

_ Sao ? Bây giờ có đưa không ?

Tên nhóc héch mui hỏi lại 1 lần .

_ ***, ngon thì chơi, bố mày đêch sợ ai .

Đặng Tùng hét lên 1 tiếng rồi toả khí thế ra ngoài, hẳn trước giờ toàn đi đòi tiền người khác . Chứ có bao giờ bị người khác đòi như này . Không những thế, vì chuyện ban sáng nên hắn đang rất điên tiết . Không ngờ hôm nay lại có đứa dám chọc hắn .

Thấy Đặng Tùng tỏ rõ thái độ thì 4 người Ngọc Tú cũng đứng dậy, chuẩn bị tinh thần chiến đấu . Dù sao thì đám này đi theo Lâm Quân cũng lâu rồi, chỉ có chuyện bắt nạt người khác chứ chưa bao giờ chịu thiệt thòi .

Mùi thuốc súng trong không khí ngày càng nặng, có thể phát nổ bất cứ lúc nào . Mọi học sinh xung quanh mắt thấy tình hình không ổn thì đã ra khỏi lớp từ lâu, nhưng thỉnh thoảng vẫn đưa ánh mắt nhìn vào .

Hai phe đang rất căng thẳng thì chợt 1 tiếng nói vang lên :

_ Hừ, Đinh Thái, chú mày ngứa răng à . Cần anh dạy lại không thế ?

Đưa mắt lại nhìn thì chỉ thấy 1 đám học sinh đang bước tới . Cầm đầu là 1 tên mặt mũi non choẹt, khuôn mặt luôn tươi cười tưởng chừng như vô hại . Nói bật nhất là tóc trên đầu của hắn, sợi nào sợi nấy cực kỳ xoắn .

_ Hừ, Thiên Vĩ, ai muốn người xen vào chuyện này .

Đinh Thái thấy người bước tới là ai thì mặt mũi chợt âm trầm, tuy hắn được xưng là bá vương lớp học nhưng cũng không dám chọc cái tên trước mặt này .

_ Hehe, chuyện khác anh có thể cho qua . Nhưng mà đây là bạn anh, chú thử đụng họ xem .

Thiên Vĩ cười nói . Thật bất ngờ, hẳn chính là tên nhóc lúc trước đã đánh nhau 1 trận với Lâm Quân . Ngay lúc này lại ra tay cứu bọn Đặng Tùng .

_ Hừ, được lắm .

Đinh Thái mặt mũi càng ngày càng âm trầm, sau khi hít 1 hơi để bình tĩnh thì hắn mới quay sang bọn đàn em nói :

_ Chúng ta đi .

Đồng thời trước khi đi hắn cũng không quên đưa ánh mắt âm lãnh nhìn chằm chằm bọn Đặng Tùng .

_ Hừ, có giỏi thì cứ chơi .

Đặng Tùng thấy thế thì trừng mắt lại, trong lòng không sợ chút nào . Dù gì thì bọn hắn còn có Lâm Quân cơ mà . 6 đánh 11 thôi, có gì mà sợ .

Đoạn hấn quay sang Thiên Vĩ :

_ Chuyện hôm nay cảm ơn người .

_ Ô, không có gì, không có gì . Mà Lâm Quân đâu ?

_ À, lát nữa hấn vào .

_ Ủ, vậy nói với hấn . Ta rất mong chờ 1 trận chiến .

Nói xong Thiên Vĩ cũng dẫn người đi mất .

Còn bọn Đặng Tùng, vì không biết làm gì nên ngồi xuống tại chỗ . Dù sao cũng sắp vào học rồi .

Đội được 1 lúc thì đột nhiên tiếng trống trường vang lên, sau đó là đám học sinh quy củ đi vào lớp . Ai nấy đều nghiêm chỉnh ngồi xuống chỗ mình, riêng bọn Đặng Tùng thì đành tìm kiếm mấy bàn trống, không ngờ là tất cả đã kín chỗ . Bất đắc dĩ, bọn chúng đành đứng ngay cửa lớp đợi giáo viên tới .

Chẳng mấy chốc mà 1 người trung niên đi tới . Người này mặc 1 bộ quần áo bó sát màu đen trông rất giống sát thủ . Thân hình gầy dòn cao dong dong, đôi mắt sắc lạnh như dao . Người này vừa bước tới, thấy bọn Đặng Tùng đứng ở cửa lớp thì cảm giác rất khó hiểu .

_ Các trò đi đâu đây ?

Người trung niên lạnh lùng hỏi 1 câu, trong giọng nói của hấn dường như không có 1 chút tình cảm nào .

_ Dạ thưa, chúng em hôm nay mới vào học ạ .

Thiên Vĩ bước lên lễ phép đáp .

_ À là 5 người đúng không ? Được, đi vào đi .

Người trung niên lạnh lùng nói tiếp .

Thiên Vĩ nghe thế ngượng ngừng nói :

_ Ách, hết chỗ rồi ạ .

_ Tự kiếm đi .

Người trung niên nói rồi trực tiếp bước vào lớp, bỏ mặc đám người Thiên Vĩ đứng như trời trồng .

Đang không biết làm sao thì chợt thấy Lâm Quân đang thong dong bước tới, bọn Thiên Vĩ như nhìn thấy cứu tinh . Vội vàng chạy tới nói :

_ Lâm Quân, chúng ta cần giúp đỡ .

_ What ? sao các người lại ở đây ? giúp đỡ cái gì ?

Lâm Quân tò mò hỏi . Lúc này vì quá sung sướng nên Lâm Quân không chú ý xung quanh, không ngờ là đã tới lớp rồi . Còn vì sao sung sướng thì lúc này hấn bàn việc làm ăn với Lê Dũng . Cuối cùng cũng đã dụ dỗ lão mua hết tất cả vũ khí mà hấn có, nào là súng, boom hoá học, thuốc nổ c4 ..... Mặc dù tất cả lão đều đòi bán thiết kế nhưng Lâm Quân cùn dụ dỗ lão mua nốt hàng mẫu, thuận tiện vợ vết được 1 số của cải rất khả thi .

_ À, là thế này .....

Thiên Vĩ kể lại tất cả mọi chuyện, bọn Ngọc Tú đứng xung quanh thỉnh thoảng để thêm 1 2 câu vào . Khi nghe xong thì Lâm Quân cơ bản đã hiểu rõ mọi chuyện, hấn cười nói :

_ Kiếm chỗ thôi chứ gì ? Đi theo ta .

Lâm Quân nói rồi dẫn đầu đoàn người, hùng dũng bước vào lớp học . Khi bước vào lớp thì hấn quét mắt nhìn 1 lượt . “ Sặc, sao trong này toàn người quen thế này “ . Lâm Quân bước vào lớp thì nhìn thấy Thiên Vĩ, Hồ Kim Linh, Hoàng Hạ ..... và rất nhiều người, cơ hồ tất cả hấn không quen thì cũng biết tiếng . Chỉ 1 phần số ít là hấn chả biết là ai thôi .

Khi nhìn thấy Kim Linh thì đôi mắt Lâm Quân chợt dừng lại, chăm chú nhìn vào khuôn mặt khá ái đấy .

“ Xem ra ông trời có mắt a “ Lâm Quân thầm sung sướng trong lòng, hấn đã gặp được Kim Linh . Cứ tưởng sau này khó gặp lắm chứ, không ngờ lại học cùng lớp . Nếu thế thì việc tán gái của hấn sẽ dễ dàng hơn rồi .

Khi thấy Lâm Quân bước vào lớp thì tâm trạng mỗi người trong lớp đều khác nhau . Như Thiên Vĩ thì vui mừng vì gặp được đối thủ, Hoàng Hạ thì nghiêng răng trèo trẹo . Kim Linh thì lại đỏ bừng mặt bởi vì Lâm Quân đang nhìn thẳng vào mặt nàng . Còn hầu hết tất cả người còn lại đều là khó hiểu .

_ Trò đi đâu đây ?

Người trung niên ngồi trên bàn đang điểm danh thì thấy 1 đám bước vào lớp, chuyện cũng không có gì nếu như đám này chào hỏi hần . Không ngờ là không thèm đặt hần vào mắt, cứ chăm chú nhìn vào mấy đứa con gái trong lớp .

Lâm Quân nghe có tiếng người nói, theo quán tính hần đáp :

_ Không thấy chúng ta đi tìm chỗ ngồi sao ? Mất mù à ?

Vừa nói hần cũng không thèm quay đầu lại, đôi mắt vẫn chăm chú nhìn vào tình nhân trong mộng của hần .

Người trung niên ngồi trên bàn nghe thế thì hận tới ngứa răng, hần lạnh lùng nói :

_ Tìm thì tìm đi, sao lại đứng ngắm gái ?

Lâm Quân vẫn chăm chú ngắm gái và đáp :

_ Kệ anh, chú hỏi làm gì ? Anh đang tính toán làm sao ngồi gần mỹ nữ, không được à ?

_ Thế tính toán ra chưa ?

Người trung niên giận quá hoá cười, hần cười 1 nụ cười cực kỳ âm lãnh và hỏi .

_ Từ từ, anh đang tính, chú đừng làm phiền .

_ Tính đi .

Người trung niên hứng thú đứng nhìn xem, nụ cười trên mặt càng lúc càng âm lãnh .

Lâm Quân hồn nhiên không thèm để ý xung quanh, cứ nhìn chăm chăm vào chỗ Hồ Kim Linh . Ngay cả người trung niên nói chuyện mà hần cứ tưởng là thằng học sinh mất dạy nào cơ . Xui cho hần là lúc này tuy Thiên Vũ đã nhắc nhở rồi, nhưng Lâm Quân của chúng ta là ai ? Là 1 thằng thấy gái đẹp thì chỉ số IQ là 0 nên hồn nhiên quên mất .

Nhìn Lâm Quân hưng phấn đứng bám tay tính toán mà bọn Thiên Vũ thật không biết phải làm sao, bọn hần không dưới 10 lần chuẩn bị nhắc nhở . Nhưng xui xẻo 1 cái là mỗi lần như thế thì đều bị người trung niên trừng mắt, làm bọn hần phải nuốt lại những lời định nói . Cuối cùng, vì cầu thân bán bạn nên bọn hần đành im lặng, tỏ ra “ tôi không nghe, tôi không biết, tôi không thấy những gì ..... Thằng ngu này đang nói “

_ À, có rồi .

Lâm Quân tính toán 1 lúc rồi reo lên .

_ Xong rồi hả ?

Người trung niên cười cười hỏi .

_ Ủ, xong rồi .

_ Thế bây giờ ngươi tính làm sao ?

Lâm Quân nghĩ 1 lát rồi nói :

_ À, rất đơn giản . Ta lên bàn giáo viên ngồi .

_ À, để làm gì ấy nhỉ ?

Lâm Quân đáp :

_ Ngươi ngu thế, tất nhiên là để nhìn cho rõ rồi . Hắc hắc, ngồi bàn giáo viên, ngắm các em gái xinh đẹp . Ta thật là thông minh .

_ Ủ, thế giáo viên thì sao ?

Lâm Quân nghe thế, vỗ đầu 1 phát rồi nói :

_ Trời, tất nhiên là đạp đít hần ra ngoài rồi .

Dừng 1 chút Lâm Quân nói tiếp :

_ Hắc, lớp này không cần giáo viên . Anh mày dạy là được rồi, hahaha .

_ Ủ, nghe vui nhỉ .

Người trung niên càng nghe, vẻ mặt càng dữ tợn . Đến lúc cuối cùng mặt hắn đã thành màu đen, trên đầu không ngừng bốc khói . Sau cùng, hắn mới nói :

_ Ta chính là cái thằng mà người tính đập đít ra ngoài đấy .

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 108: Chúng Tiểu Nhân, Lên

_ Ô, thế chú đi ra đi hay đợi anh đập ..... O mà .....

Lâm Quân vừa trả lời theo quán tính thì chợt nhận ra có chỗ không đúng . Hắn muốn đập thầy giáo ra ngoài chứ đâu phải là tên nhóc nói chuyện này giờ . O mà khoan, không phải người nói chuyện này giờ là thầy giáo đó chứ .

Nghĩ tới đây, Lâm Quân đầu đầy mồ hôi lạnh, hắn quay đầu lại nhìn . Vừa nhìn thì hắn ước gì nhìn có cái lỗ nào để chui vào .

Chỉ thấy phía sau hắn là đám Đặng Tùng đứng cúi mặt nhìn xuống đất, giống như đang nghiên cứu mấy con kiến chui dưới đất . Trong miệng còn không ngừng lầm rầm “ hoá ra thế .... Hoá ra thế ..... “

Đứng bên cạnh là 1 người trung niên mặt đỏ đen, đôi mắt sắc lạnh như dao đang nhìn chăm chăm vào hắn . Trên khuôn mặt mở 1 nụ cười rất lạnh lùng .

_ Thế nào ? Trò muốn đập tôi ra ngoài hả ?

Người trung niên cười nói như không có chuyện gì, nhưng ánh mắt muốn giết người của hắn đã bắn đứng tất cả .

Xui thế không biết .

“ Ừc “, Lâm Quân nuốt nước miếng 1 cái, nói không ra lời nào .

_ Nói gì đi chứ, hắc hắc . Có người đừng cầm dăm đập đít tôi ra ngoài cơ đấy .

Thấy Lâm Quân im lặng, người trung niên trêu chọc nói .

_ Ách, em lỡ đại . Xin thầy đại nhân đại lượng đừng chấp kẻ tiểu nhân .

Lâm Quân cúi đầu xin lỗi rồi rít . Trong lòng hắn thầm hận bọn Đặng Tùng đứng như trời trồng, không thèm nhắc nhở hắn .

_ Ô, biết sợ rồi sao ?

Người trung niên cười cười, sau đó hỏi lại :

_ Lúc này ai hô đập đít tôi hùng hồn lắm mà .

_ Ách, là sai lầm . Em chỉ đùa thôi ạ .

Lâm Quân cúi gằm mặt xuống nói . Lúc này hắn chỉ trả lời theo quán tính thôi, còn đầu tâm tư đã đặt hết vào gái rồi . Làm sao mà có thể chú ý được gì chứ .

_ Ô, có vẻ vui đấy nhỉ . Cậu đùa khá thật .

Người trung niên nói rồi vỗ tay “ bôm bốp “, nhưng nụ cười trên mặt hắn lại càng ngày càng lạnh lùng .

Sau đó hắn quay xuống lớp :

_ Các cậu thấy vui không ?

_ Ách, dạ không, chúng em không thấy vui chút nào ạ .

Mọi người dưới lớp trầm miêng 1 lời, đồng thanh trả lời còn chính tề hơn cả quân đội hô khẩu hiệu .

Tuy rằng màn lúc này ai ai cũng đều đã nhìn thấy, nhưng cho bọn hấn 10 lá gan bọn hấn cũng không dám cười . Ai nấy trong lòng đều hiểu rõ vị Phong Chính này đáng sợ ở chỗ nào .

Nhớ năm đó, à không, nhớ tới lúc đầu năm . Từng có 1 vị nhân huynh vì ngu ngốc mà chọc phải vị Phong Chính này .

Lúc đó vị nhân huynh ý vào ông già làm quan lớn nên không đặt ai vào mắt . Lên lớp học hấn cũng không chăm chú vào học . Chỉ ngắm gái, thỉnh thoảng còn làm ra 1 vài động tác vô sỉ và dâm tặc .

Vì là lần đầu nên vị Phong Chính cũng chỉ nhắc nhở 1 câu . Ai dè vị nhân huynh đó hếch hếch cái mũi lên trời nói : “ Ta thích, ngươi làm gì được ta ? “ . Lúc đó, Phong Chính nghe thế cũng đều không nói gì, chỉ nở 1 nụ cười âm lãnh .

Ngày hôm sau thì báo đài đưa tin vị nhân huynh cả gan kia đã bị chính cho tàn phế, sém chút nữa phải lên bàn thờ ăn chuỗi . Còn vị Phong Chính đây thì không tổn hại 1 sợi lông, vẫn nhon nhon ngoài vòng pháp luật .

Thậm chí, gia đình vị quan to kia còn phải đến cảm ơn thầy giáo dạy dỗ tốt con họ .

Từ đó về sau . Chúng học sinh đều mặc niệm trong lòng và vị thầy tên Phong này có một hậu trường rất cường đại . Còn biệt danh Chính là vì hấn rất hay thích chính người ta nên đặt thế .

Chúng học sinh nhớ lại chuyện cũ mà không khỏi nở một nụ cười quái dị, trong lòng tên nào tên nấy đều cho rằng Lâm Quân đã xong đời . Bởi vì Phong Chính mỗi khi tức giận thì khuôn mặt hấn đều như thế .

_ Bạn học mới làm trò không vui chút nào nhĩ ?

Phong Chính thấy thế thì tự hỏi 1 tiếng, sau đó lại cười nói :

_ À, xin giới thiệu với các em . Đây là 6 bạn học mới vào lớp ta . Những việc làm lúc này chỉ mang lại nụ cười cho chúng ta thôi . Các em cho 1 tràng pháo tay nào .

Học sinh phía dưới nghe thế thì đồng loạt vỗ tay, trong lòng thì đang háo hức xem trò hay . Bởi vì ai cũng biết, màn chính người hay ho nhất lịch sử sẽ bắt đầu .

Lâm Quân đứng bên cạnh thấy Phong Chính đột nhiên không trách cứ nữa thì trong lòng cảm giác khó hiểu . Không lẽ thầy giáo hiền thế này hà ta . Ta không có nhầm chứ .

Phong Chính vung tay một cái, lập tức tiếng vỗ tay phía dưới dừng lại ngay lập tức . Sau đó không hiểu hấn móc từ đâu ra 1 xấp giấy . Bắt đầu nói :

_ Ô, đây là 6 bạn học mới của chúng ta . Hiển nhiên là các em chưa biết gì về họ . Nhân đây mời các bạn tự giới thiệu để mọi người làm quen đi .

_ À, đầu tiên . Bạn nào tên là Lâm Quân ?

Phong Chính nói xong rồi đưa ánh mắt quan sát . Đây là người mà thầy hiệu trưởng đặc biệt dặn dò hấn phải tận tâm dạy dỗ và chiều cố .

Tuy cảm thấy hơi kỳ lạ nhưng hấn vẫn phải hỏi thử, nghe thầy hiệu trưởng bảo thì tên này là 1 thiên tài . Mới 16 tuổi nhưng đã là Đại Địa Võ Sĩ .

Lâm Quân nghe mình là người bị gọi đầu tiên thì đỏ mặt bước ra khỏi hàng nói :

_ Ách là em .

_ Ác, phải cậu không đó ?

Phong Chính ngạc nhiên hỏi, hấn cũng không ngờ được thằng nhóc dám nói đáp hấn này vậy mà là thiên tài trong miệng thầy hiệu trưởng .

Lâm Quân gật đầu .

_ Ác .

Phong Chính im lặng không nói nên lời . Trong lòng nhất thời không biết phải làm sao .

Thằng nhóc này là người dám láo với hấn, bắt buộc hấn phải chính thằng này 1 trận . Không chết cũng phải tàn phế .

Nhưng mà thầy hiệu trưởng lại bảo hấn tận tâm dạy dỗ thằng nhóc này .

Chính thì thầy hiệu trưởng chắc chắn sẽ phát điên .

Không chính thì uy danh hẳn tạo dựng lâu nay làm sao mà còn được .

Phong Chính rơi vào trầm tư . Trong lòng không ngừng đấu tranh tư tưởng . Tựa như bên trái não 1 âm thanh “ Phải chính “ vang lên liên hồi . Còn bên phải lại là âm thanh “ không chính “ . Nhất thời đầu óc hẳn rơi vào 1 mảnh hỗn loạn, hai thứ âm thanh khác biệt không ai nhường ai .

Dạy dỗ và chiều cổ . Ồ, chiều cổ, chiều cổ . Hắc hắc hắc . Chiều cổ không phải là có tới 2 nghĩa sao haha .

Chăm sóc cũng gọi là chiều cổ, đánh cho 1 trận cũng gọi là chiều cổ . Hehehe, ta nhất định sẽ chiều cổ thật tốt .

Nghĩ tới đây, đột nhiên nụ cười trên mặt Phong Chính càng ngày càng lạnh lùng . Hắn nhìn Lâm Quân rồi nói :

_ Ồ, thế cậu tự giới thiệu đi .

_ À, vâng .

Lâm Quân tuy cảm giác dường như có gì không đúng nhưng nhất thời cũng không biết là gì, đành tiến lên giới thiệu đại .

_ Xin chào tất cả mọi người, tôi tên là Lâm Quân . Năm nay tôi 16 tuổi, thực lực Đại Địa Võ Sĩ ... Rất mong sẽ được các bạn giúp đỡ trong thời gian tới .

Ngắn gọn xúc tích .

Nói xong Lâm Quân lui ra sau 1 bước . Để người khác lên giới thiệu . Nhưng học sinh phía dưới khi nghe Lâm Quân là Đại Địa Võ Sĩ thì ai nấy đều hít 1 hơi khí lạnh . Trong lòng kinh thần không thôi .

16 tuổi, Đại Địa Võ sĩ . Không phải ai cũng làm được .

Lâm Quân vừa bước xuống thì lần lượt 5 người Đặng Tùng còn lại lần lượt tiến lên giới thiệu . Tuy bọn hắn cũng khá mạnh nhưng cũng không có ai kinh hô nữa, dù sao đây cũng là cái lớp của thiên tài .

Chỉ có 1 mình Thiên Vũ là được 1 số bạn gái mê trai tán dương làm thần sắc tên này trở nên cực kỳ đắc ý . Hắn không ngại ngần gì mà đứng giữa lớp giới thiệu liên tục một tiếng đồng hồ để đáp lại thịnh tình của các bạn nữ . Làm cho dân chúng có chút xấu trai xung quanh trong lòng dâng lên ghen tỵ và đố kỵ rất mãnh liệt .

_ Ủ, xong rồi phải không ?

Phong Chính thấy cái màn giới thiệu chán ngắt cuối cùng cũng xong thì thở dài 1 hơi rồi nói . Hắn cũng có chút choáng váng rồi . Ngồi nghe cái tên nhóc cuối cùng ba hoa chích choè đúng là không thoải mái 1 chút nào .

Dừng một chút, Phong Chính nói tiếp :

_ Ủ, tiết mục giới thiệu đã hoàn tất . Bây giờ chúng ta cùng ra sân trường học nào .

Nói rồi hắn bước ra khỏi lớp . Từ từ đi xuống sân trường .

Học sinh trong lớp thấy thế cũng vội vàng đứng dậy, sau đó xếp thành hàng ngũ chỉnh tề tiến xuống sân trường . Trên mặt tên nào tên nấy đều tràn đầy khó hiểu . Không phải tiết hôm nay học trên lớp sao .

Nhưng sau khi có một âm thanh vang lên trong óc từng người thì ai nấy chợt hiểu ra . Tất cả mọi người đều nở 1 nụ cười quỷ dị .

Còn bọn Lâm Quân thì đi ở phía sau .

Chẳng mấy chốc mà tất cả học sinh đã ở dưới sân trường . Sân này chính là 1 cái sân dành cho 1 mình lớp A2 nên không có một ai khác .

Cái sân này không chỉ có 1 cái lối đi ở chính giữa, xung quanh là 1 đám đồ vật như tạ, dây, ... Dùng để tập luyện thể lực . Ngoài ra thì cái gì cũng không có .

Cả lớp quy quy củ củ xếp thành hàng trước mặt Phong Chính, chỉ có bọn Lâm Quân là lẻ loi 1 mình không biết phải đứng ở đâu . Bọn hắn đành đứng đực mặt ra tại chỗ .

Phong Chính thấy mọi sự đã xong, không nói không rằng hét lên một tiếng :

_ Chúng tiểu nhân, lên .

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 109: Huynh Đệ, Người Sĩ Nhục Loài Chó Quá

Phong Chính vừa hô lên 1 tiếng thì mọi học sinh lập tức bao vây đám Lâm Quân vào giữa, bẻ tay răng rắc, trên mặt ai nấy đều là thần sắc hưng phấn và vui mừng.

Các em, chọc ai không chọc. Chọc trúng thẳng cha Phong Chính thì đừng trách bọn anh vô tình nhé. Ai kêu thẳng cha đó đưa ra cái giá quá mê người làm gì.

Đừng trách bọn anh nhé, cũng không chết đâu mà phải lo.

Bọn học sinh nở 1 nụ cười rồi bắt đầu lao lên, tay chân vận chuyển nguyên khí. Không nói không rằng bắt đầu tấn công đám người Lâm Quân.

Bọn Lâm Quân chưa kịp hiểu chuyện gì xảy ra thì đã thấy tay chân mạng theo kinh khí mãnh liệt đánh tới. Bất đắc dĩ bọn hắn phải vận dụng nguyên khí vừa tránh vừa né, vừa đánh trả. Trên miệng còn không ngừng chất vấn tại sao lại đánh chúng ta.

_ Tại sao đánh chúng ta? - Bốp.

_ Con mẹ nó, bọn ta có làm gì đâu. - Bình.

_ Con mẹ nó, để ta nói hết đã. - Bụp.

Đặng Tùng vừa đánh vừa lên tiếng hỏi, nhưng rất tiếc mỗi lần như thế đáp trả lại đều là một cú đâm vào mặt, không thì cũng là một cú đập vào mũi. Lâm Đặng Tùng khổ không biết đề đâu cho hết, có người nào như hắn không. Mới hỏi có mấy câu, không đáp thì cũng thôi đi. Không ngờ lại lợi dụng thời cơ đánh hắn.

Hắn cuối cùng cũng tức khí, không cần biết một hai gì nữa, bị phần hết lớn lên:

_ Con mẹ nó. Chúng mày được, chết đi cho bố. - Bốp.

Không để Đặng Tùng nói hết thì đã có 1 cú đâm bay thẳng vào mặt hắn. Lần này thì Đặng Tùng thực sự điên rồi. Không thèm nói dư 1 câu nào nữa, dốc hết tất cả sức lực tiến lên quần nhau với đám học sinh.

Kế tiếp trong sân vang lên tiếng ầm ầm liên tục. Màu sắc của nguyên khí không ngừng bay loạn lung tung.

Chỉ có 1 mình Phong Chính đang hài lòng bay ở phía trên đầu đám học sinh, trong miệng hài lòng thốt ra 1 câu:

_ Hắc, thực thâm. Bất quá ta thích. Hehehe.

Phía bên kia đám người Lâm Quân cũng rơi vào tình trạng y chang Đặng Tùng. Lớp A2 có cả thầy 80 học sinh. Nếu trừ sáu người bọn Lâm Quân ra thì cũng còn 74 mạng. Tức là giờ phút này bọn hắn đang 1 vs 12.

Người ta nói song quyền nan địch tứ thủ, huống chi bây giờ đám Lâm Quân 2 tay đánh với 24 tay, thử hỏi làm sao mà đánh lại. Mặc dù bọn hắn cũng không phải kẻ yếu. Nhưng nên nhớ đây là lớp học của thiên tài. Hầu hết mọi người đều ngang cơ bọn hắn nên giờ phút này đám Đặng Tùng bị đập khá là thâm.

Chỉ một mình Lâm Quân là còn chống đỡ được một chút ít, nhưng chắc cũng sắp không xong rồi. Đang đánh với hắn tuy chỉ có 3 tên, nhưng tên nào tên nấy đều mạnh hơn hắn 1 bậc. Có cả Thiên Vĩ trong đám này.

_ Con mẹ nó. Thiên Vĩ, có giỏi solo với bố, đồng người bắt nạt ta thì có phải hảo hán gì.

Lâm Quân thấy bị ép có chút quá sức, điên tiết hét toát lên. Hắn muốn là khích tướng tên nhóc này, nếu không chắc chỉ chốc lát là hắn mất xác.

Ai ngờ Thiên Vĩ nghe xong thì đưa một ánh mắt kỳ quái sang nhìn Lâm Quân, sau đó phá lên cười haha nói:

_ Ấc, ta là ăn cướp mà. Chú muốn anh đơn đả độc đấu thì đừng mơ. Hắc hắc, không biết anh mày nổi tiếng lấy mạnh hiếp yếu. Lấy đông hiếp ít à? Hahaha.

Ơc, ta quên.

Nghe Thiên Vĩ trả lời thì Lâm Quân sém nữa phun máu tại chỗ.

Ấc, nói đạo lý với một thằng cướp không phải ngu ngốc lắm sao.

Đang chống đỡ mãnh liệt thể công của 3 tên trước mắt thì Lâm Quân chợt thấy Đặng Tùng đã thất thủ. Đang bị đánh bỏ lê bỏ lét như một con chó.

Trong lòng Lâm Quân không khỏi chột run lên . Đặng Tùng tuy đẳng cấp thấp hơn hẳn nhưng dù sao cũng là chuyên gia chạy trốn . Không hiểu tại sao thất thủ nhanh đến như thế .

Lâm Quân không biết là do tức giận nên Đặng Tùng nóng đầu lên, lấy cứng đối cứng chứ không thèm chạy trốn nên thất thủ rất nhanh . Đã thế lớp A2 toàn là thiên tài nên phối hợp như thiên y vô phòng .

Những bạn nam tinh thông cận chiến thì xông lên phía trước, cố gắng quần lấy Đặng Tùng . Còn phía sau là các bạn nữ không ngừng thả ra chiêu thức của các chức nghiệp khác nhau . Tỷ như pháp thuật của pháp sư . Nguyên rủa thuật của tử linh pháp sư . Bài ca quỷ nhiễu của ca sư .....

Thế nên mặc dù Đặng Tùng mạnh là thế, chạy trốn nhanh nhẹn là thế nhưng cũng không khỏi phải thất thủ . Nghĩ thử xem, người đã bị 4 5 thằng như con trâu điên quần quanh rồi . Sau lưng trước mặt còn không ngừng có các chiêu thức âm hiểm của các ma pháp sư đánh lên . Cho dù chỉ là 1 cái hỏa cầu nhỏ nhỏ phóng vào móng đất cũng khiến người phải cuồng rồi chứ đừng nói đến các chiêu thức âm hiểm phía sau .

Hỏi thử làm sao ta đánh được .

Làm sao mà thắng được đây .

Con mẹ nó, 1 vs 12 rồi mà còn chơi kiểu đó thì ai mà chịu nổi chứ hả ?

Lần lượt, phe Lâm Quân dần dần thất thủ . Ai nấy đều bị đám học sinh này mài mòn hết sức lực . Sau khi đã ngã xuống thì bọn Ngọc Tú còn rơi cả nước mắt vì không cam lòng . Trong miệng còn không ngừng hỏi thăm tổ tiên 18 đời của đám học sinh .

Còn có thiên lý không ? Chúng ta đã làm gì mà hành hạ chúng ta như thế .

Bọn Ngọc Tú đều tự hỏi như thế, sau đó đều ngất đi, nằm sùi bọt mép dưới mặt đất . Mấy bạn gái tính tình lương thiện thấy mọi chuyện đã xong thì đi tới trị liệu sơ sơ, sau đó mang cả đám rời xa chiến trường . Đôi mắt nhìn lại phía 1 người duy nhất đang còn đứng .

Lâm Quân giờ phút này cũng khổ không tả được . Chính hắn cũng không biết kết quả hôm nay của mình sẽ như thế nào . Có sống sót qua được cái cơn trắng ngày hôm nay không .

Thì ra sau khi bọn Đặng Tùng đều bị hạ gục thì tất nhiên người đánh thắng bọn hắn sẽ rảnh rồi rồi . Hệ quả là tất cả học sinh đều tập trung lại, đưa mắt nhìn chăm chăm vào chỗ Lâm Quân đang đánh . Trên mặt tên nào tên nấy đều mang theo thần sắc mừng rỡ .

Trước có 3 con hổ, sau có 1 đàn sói nhìn chăm chăm .

Lâm Quân cũng không biết mình phải làm sao đây . Đánh làm sao đây .

Lâm Quân suy tư trong lòng thì thấy chỉ có cách là chuồn, nhưng mà cái này chính là trường học mà . Nếu chuồn luôn thì ngày sau làm sao mà đi học được . Không những thế bọn Đặng Tùng thì làm sao đây .

Càng nghĩ Lâm Quân càng vô kế khả thi . Sau cùng, như đã nhớ ra cái gì đó, hắn chột nở 1 nụ cười, trên miệng hô :

_ Dừng tay .

3 tên đang đuổi đánh Lâm Quân nghe thế thì chột dừng tay . Đứng xung quanh, vây Lâm Quân lại chính giữa .

Thiên Vĩ mở miệng hỏi :

_ Chuyện gì ? Nói nhanh anh còn đánh tiếp .

_ Tại sao các người phải đánh chúng ta ?

Lâm Quân lên tiếng hỏi ra cái thắc mắc của mình từ nãy tới giờ . Hắn không hiểu tại sao bọn học sinh phải đánh bọn hắn . Hắn có làm cái quái gì nên tội đầu cơ chứ .

_ À, chuyện đó hả . Hehe, thông cảm nhá . Ai kêu các người có giá trị quá làm gì .

Thiên Vĩ chớp chớp mắt nói, trong âm thanh còn mang theo vẻ vui sướng khi người khác gặp họa .

_ Giá trị gì ? Mẹ kiếp, ta trên rừng dưới giá . Giá trị cái eo gì ?

Lâm Quân điên tiết hét lên, hắn có phải 1 món hàng đầu mà đem ra bàn về giá trị .

_ Hờ, hờ . Đánh các chú 1 trận, bọn anh khỏi thi học kỳ 1 . Chú nói có chuyện tốt nào như này chứ . Haha, đừng có trách bọn anh .

Thiên Vĩ cười thần bí rồi giảm âm thanh thật nhỏ xuống để nói . Chỉ có 1 mình Lâm Quân nghe thấy, ngay cả 2 người đang đứng xung quanh kia cũng không nghe ra 1 chút âm thanh nào .

À, ra thế . Thì ra thì thằng cha giáo viên công báo tư thù .

Lâm Quân nghe Thiên Vĩ nói thì chợt hiểu ra mọi chuyện . Chẳng trách lúc nãy thằng cha đó cười lạnh lùng như thế . Chẳng trách thằng cha đó mặt mũi âm hiểm như thế, chẳng trách thằng cha đó nhìn không phải người tốt .

Nghĩ tới đây, Lâm Quân không thèm để ý bọn Thiên Vĩ nữa, điên tiết ngẩng mặt lên trời hét lớn :

_ Con c hó màu đen trên trời kia, xuống đây cho bố .

Hắn không thèm nề nang tôn ty trật tự gì cả, chỉ mong sau xả bớt cái nổi hận trong lòng ra ngoài .

Tiếng hét vang cao vang xa, còn hơn là 1 ca sĩ dùng hết sức hét vào cái micro nữa . Chẳng mấy chốc mà tiếng hét này đã vang vọng cả trường DongDa, át hết cả tiếng giáo viên giảng bài và tiếng nói chuyện của học sinh .

Bọn học sinh vây quanh Lâm Quân nghe thế thì chợt ngẩn ra . Ai nấy trên mặt đều là thần sắc không thể tin tưởng .

Cái quái gì thế này, ta nghe có thằng chỉ mặt Phong Chính chửi là 1 con cầu 4 chân . Có làm không đó . Hình như ngại sống lâu thì phải .

Nghĩ tới đây bọn học sinh đều ra sức chạy ra xa xa, chỉ để lại 1 mình Lâm Quân đứng giữa sân . Trong lòng thầm cầu mong linh hồn tên nhóc này sớm siêu thoát . Ấc, quá cường hãn rồi, chửi Phong Chính là chó cơ đấy .

3 người bọn Thiên Vĩ cũng ngẩn ra 1 lát, sau đó đề thấp giọng nói :

_ Huỳnh đệ, người sĩ nhục loài chó quá .

Nói xong sau đó cười haha chạy ra trốn cùng bọn học sinh .

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 110: Con Rể, Đứng Lên Đi . Nhạc Phụ Cảm Ơn Con

Lâm Quân thấy 3 người bọn Thiên Vĩ chạy trốn còn nhanh hơn sấm sét thì nhất thời ngẩn ra, sau đó trong lòng phần nộ không thôi .

Mẹ kiếp nó, ta sĩ nhục loài chó hồi nào . Ta rất yêu thương loài chó đó nhe .

Lâm Quân nghĩ mình bị sĩ nhục nên tâm tình rất buồn bực . Dù sao hắn cũng cảm tình con chó mà, sĩ nhục loài chó khác nào sĩ nhục hắn .

Nhưng buồn bực chưa được bao lâu thì chợt Lâm Quân cảm giác không khí xung quanh mình nhất thời cực kỳ lạnh lẽo, giống như hắn đang ở trong một cái hầm băng . Lâm Quân khó hiểu nhìn xung quanh thì thấy ngay Phong Chính đang đứng trước mặt hắn, cách hắn cũng không xa .

Thì ra Lâm Quân có cảm giác rơi vào hầm băng là do sát khí phát ra từ người Phong Chính . Vị sát thủ đại nhân giờ phút này khuôn mặt đang vặn vẹo đến quái dị do phần nộ . Đôi mắt sắc lạnh bắn ra sát khí mãnh liệt đến chỗ Lâm Quân . Trên cái đầu tóc tai cũng đang dựng đứng, khói trắng bốc lên ngùn ngụt như một ngọn núi lửa có thể phun trào bất cứ lúc nào .

Thấy ánh mắt muốn giết người của Phong Chính thì Lâm Quân cảm giác chấn động, trong lòng hô to thật lợi hại . Tuy hắn biết sát khí khi nhiều đến một mức độ nhất định thì sẽ biến thành thực chất . Nhưng cũng không ngờ là nhiều tới mức này, nhiều đến nỗi mà làm hắn lạnh cả người .

Không biết vị sát thủ này đã giết bao nhiêu người mới có được một thân sát khí như vậy nhỉ .

Lâm Quân đứng lảng lảng nhìn Phong Chính mà không nói gì . Trong lòng đang thầm tính kế phải lợi dụng quân bài bí mật như thế nào để hành hạ thằng cha này một phen . Còn Phong Chính thì cũng quá tức giận nên cũng đứng im, chỉ nhìn Lâm Quân chăm chăm với một ánh mắt muốn giết người .

Mặt trời chói chang trên đỉnh đầu cũng không ngăn cản được không khí lạnh lạnh trong sân . Hai nhân vật chính đang đứng đối diện nhau, một người tươi cười âm hiểm, còn một người sắc mặt rất dữ tợn . Xa xa bọn học sinh cũng im lặng nhìn, không ai dám nói một lời nào .

Sau cùng, Lâm Quân cũng đã lên tiếng :

_ Ách, thầy giáo . Sao thầy lại đứng đây ? Mặt mũi thầy sao mà dữ tợn thế ? Ai thiếu nợ thầy à ?

Sặc, phí xa xa nhất thời đám học sinh sém phun máu ra ngoài . Cái éo gì thế này, không phải chú kêu thằng cha này là c hó à . Bây giờ sao cong đuôi nhanh thế .

Phong Chính thấy Lâm Quân vừa nói xong thì sém chút nữa máu lên não, quyết tâm lao lên đem thằng nhóc đang cười này đập cho phọt máu . Nhưng dù sao hắn cũng là một người thầy nên lấy lại bình tĩnh, nở nụ cười nói :

_ Đúng, cậu nợ tôi đấy .

_ Ách, em nợ gì thầy ? Hắc, hôm nay em mới đi học ngày đầu mà ?

_ Hừ, đừng chối . Nói rõ đi, cậu nợ gì tôi cậu biết .

Phong Chính thấy Lâm Quân giả mù mưa sa thì giọng nói càng lúc càng lạnh . Ai ngờ sau khi nghe xong thì Lâm Quân lập tức mặt mày tái mét, trên trán không ngừng chảy ra mồ hôi . Thấy hiện trạng của Lâm Quân thì Phong Chính tưởng thằng này sợ nên càng lớn tiếng :

_ Nói ngay đi, tôi biết cả rồi . Đừng có giấu tôi .

Lâm Quân như là kinh sợ bởi tiếng hét của Phong Chính nên mặt mày càng lúc càng tái mét . Sau đó hắn đột nhiên lấy hai tay ôm đầu :

_ Thầy, đừng đánh em . Nếu thầy biết cả rồi thì xin thầy tha lỗi cho em . Em lỡ đại .

_ Được, nói đi, tôi tha cho .

Phong Chính thấy thế thì nhẹ giọng nói . Con giận giảm đi phân nửa . Chắc là thằng này lỡ mồm thôi . Hừ, vì thầy hiệu trưởng sau lưng nó nên nếu nó thành khẩn nhận lỗi thì tha đi vậy . Hừ hừ, ai kêu ta là thầy giáo tốt bụng làm gì .

Nhưng mà Phong Chính chưa nâng lên được cái hình tượng thầy giáo vĩ đại của mình thì đột nhiên một gáo nước lạnh siêu lớn dội vào mặt hắn . Làm hắn từ thiên đường rơi thẳng xuống địa ngục .

Chỉ nghe Lâm Quân đứng trước mặt hắn, hai tay ôm đầu nói :

_ Thầy nói đúng, em nợ thầy một lời xin lỗi . Em trót đại ý với con gái thầy .

_ Cái gì ? Cậu nói thật không ?

Phong Chính nghe thế đột nhiên hét lớn .

_ Đúng, hôm qua em lỡ tay ấy ấy . Thầy tha cho em, dù sao cũng lỡ rồi . Thầy cũng biết đó, tình yêu là một thứ khó giải thích . Khi cùi gặm rom thì chắc chắn sẽ bén lửa thôi .

_ Nhưng mà thầy yên tâm . Em yêu cô ấy thật lòng mà . Tuy ngực hơi lép, mông ít cong nhưng em hứa sẽ chịu toàn bộ mọi trách nhiệm . Em hứa em thề em bảo đảm .

_ Ủ, chắc thầy sắp được bông cháu rồi . Thầy tuy chưa già nhưng chắc cũng thích con nít chứ nhỉ ?

_ Thầy, tuy em sai lầm nhưng thầy cũng đừng trách tội em nhé . Ai chẳng có lúc xung động phải không thầy ?

Lâm Quân liền thoáng nói một hồi chuyện tình yêu cao đẹp của lửa và rom . Nhưng trong lòng hắn cũng lo lắng không thôi . Hắn đang làm chính là đánh cược .

Đúng, đặt cược tên Phong Chính có con gái, nếu không thì mọi âm mưu của hắn đã chuẩn bị phía sau sẽ tan thành mây khói mất . May mắn là nhìn nét mặt của Phong Chính thì hình như hắn có con gái thật . Nghĩ tới đây Lâm Quân đột nhiên quý xuồng nói, phảng phất như đã đem Phong Chính thật sự trở thành nhạc phụ của hắn .

_ Thầy ơi, xin thầy chấp nhận sự cầu hôn của em . Em thương con gái thầy thật lòng .

Bùm .

Bùm .

Đột nhiên một vài tiếng “bùm” liên tiếp vang lên . Chỉ thấy trong đám học sinh có một vài vị nhân huynh vì không chịu nổi sự thật tàn khốc nên đã ngã đập đầu tại chỗ, đến nỗi đập đầu vào mặt đất máu chảy lênh láng mà cũng không có cảm giác gì . Trong miệng lâm lâm : “ thật cường hãn “ , “ thần tượng của ta “ , “ thần tượng của ta “ .

Đột nhiên tiếp theo sau đó một tiếng hoan hô của các bạn nữ vang lên mãnh liệt, ai nấy đều quay sang chúc mừng vị cô nương đang đỏ bừng mặt đứng trong hàng ngũ của lớp . Ai nấy đều chúc phúc thật tốt cho vị cô nương đã tìm được tấm chồng của mình . Hoan hô đến mức trường DongDa chấn động .

Nhưng tất nhiên là Lâm Quân không chú ý đến hoàn cảnh bên này . Lâm Quân vẫn lẳng lặng quỳ một gối trước mặt Phong Chính, như cảm thấy vẫn chưa đủ, hắn tung thêm một quả boom nữa :

_ Nhạc phụ đại nhân . Xin hãy chấp nhận lời cầu hôn của ta, thân thể con gái ngài ta cũng đã khám phá hết rồi, đừng ngại .

Lần này đám học sinh càng chấn động mãnh liệt . Bên con trai thì một đám người sùi bọt mép nằm vật xuống đất, ngay cả Thiên Vĩ cũng là như thế, hẳn không ngừng giờ ngón tay cái về phía Lâm Quân thể hiện sự bội phục .

Còn đám con gái thì chúc mừng hoan hô càng lúc càng mãnh liệt .

Thấy Phong Chính cứ ngơ ngẩn cả người thì Lâm Quân bắt đầu thực hiện mưu kế của hắn . Hắn len lén cho tay vào túi áo móc ra một con vật trong đó . Chỉ thấy con vật toàn thân màu vàng kim, y chang con gián ở Địa Cầu . Không phải Tiểu Lâm thì là ai .

Phải đây chính là Lâm Quân muốn lợi dụng Tiểu Lâm dạy cho Phong Chính một bài học . Lần trước khi Tiểu Lâm gây ra hành động vĩ đại là đi wc lên người một vị cô nương thì đột nhiên lâm vào tình trạng ngủ say . Lâm Quân luôn để Tiểu Lâm trong túi áo của hắn, lần này đúng lúc Tiểu Lâm đã tỉnh dậy sau khi tiến hóa nên hắn muốn Tiểu Lâm chui vào người Phong Chính bắt đầu làm ra hành động .

Bởi vì khi Tiểu Lâm ngủ say là nó bắt đầu muốn tiến hóa thành ma thú cấp 2 . Khi tiến hóa xong thì Tiểu Lâm có một thiên phú ma pháp là “ Dâm Độc “ . Ma pháp này tất nhiên là đặc tính của loài rồng, nó sẽ làm cho người hít phải loại phần này lâm vào CDSHT, hạ thể sẽ căng cứng lên như một cái lều . Nếu muốn thoát khỏi cảnh này phải “ lấy con sóc bỏ vào lọ “ .

Lâm Quân cười âm hiểm rồi bỏ Tiểu Lâm xuống dưới đất . Trong lòng không khỏi tưởng tượng vị sát thủ đại nhân đây phải “ lấy con sóc bỏ vào lọ “ liên tục thì sẽ như nào nhỉ . Chắc hẳn là sẽ thú vị lắm .

Tiểu Lâm 6 chân bò liên tục tới phía Phong Chính . Càng bò gần thì Lâm Quân càng cười âm hiểm, tuy quý dưới đất nhưng lần này không lỗ . Hừ hừ, đám làm huynh đệ anh ăn hành thì chú cứ chuẩn bị đi hắc hắc .

Nhưng thật bất ngờ là khi Tiểu Lâm gần tiến tới hướng Phong Chính thì đột nhiên Phong Chính tỉnh lại từ trong cơn mê . Hắn thấy Lâm Quân đang quý dưới đất thì đột nhiên chạy tới, sém chút nữa là đập bẹp ruột Tiểu Lâm .

Phong Chính chạy tới đưa tay nâng Lâm Quân lên, cái mặt đen như đất nòi lúc nãy đã thay thành một cái mặt tràn đầy tươi cười tỏa mãn . Hắn vừa nâng Lâm Quân vừa nói :

_ Con rể, đứng lên đi . Nhạc phụ cảm ơn con .

Ách, chuyện quái gì thế này . Đáng lẽ ra phải tức giận chứ, ặc, ta bảo ta sờ hết người con gái hắn mà hắn lại cảm ơn ta . Đã thế còn kêu ta là con rể nữa chứ .

Lâm Quân thấy thế thì choáng cả người . Bồn ý của hắn là sẽ làm cho tên này tức giận, lợi dụng thời cơ cho Tiểu Lâm . Không nghĩ tới tên này lại mừng rỡ như thế .

Sặc, không lẽ thế giới này không giống Địa Cầu . Ta nhớ ở Địa Cầu, cho dù có xác định cưới thì chàng rể cũng không thể ăn vụng cơ mà . Không phải là nếu cha vợ biết được thì sẽ liều mạng với chàng rể sao . Sao tự dưng ở đây lại thành cảm ơn thế này .

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 111: Nhật Hạ

Phong Chính bây giờ vui mừng gần như phát khóc . Hắn đã quên chuyện thăng nhóc này lúc nãy mới chửi hắn luôn rồi . Bây giờ hắn chỉ muốn ôm chầm lấy thăng nhóc này và nhắc bổng lên và hôn hắn vài chục cái .

Vì sao ư ? Chính vì Lâm Quân đã giải quyết dứt khoát một cái cọc tâm sự được chôn trong lòng hắn bấy lâu nay . Cuối cùng cũng có một người con trai qua lại với con gái hắn rồi . Không những thế thăng nhóc này còn ấy ấy với con gái hắn .

Nếu là bình thường thì chắc chắn là Phong Chính sẽ thề không đội trời chung với Lâm Quân mất . Nhưng lúc này thì hắn lại vui mừng nhiều hơn . Người mà dám ấy ấy với con gái hắn thì chắc chắn là định lực rất kinh nhân, với cả cực kỳ yêu con gái hắn .

Phong Chính và vợ hắn chỉ có duy nhất một đứa con gái . Lúc 5 tuổi thì con gái hắn chẳng may gặp bất hạnh chỉ vì sự sợ ý của hai vợ chồng hắn . Lúc đó hắn và vợ đã thề sẽ làm tất cả để bù đắp cho con gái của hắn .

Chỉ là, sự thật tàn khốc . Cho dù có bù đắp bao nhiêu cũng không thể nào thay đổi được hình dáng của con gái hắn . Con gái hắn càng lớn càng nhìn giống như con trai, vai u thịt bắp to như một con tinh tinh . Đã thế lông lá còn đầy mình . Nếu không phải là nhờ vào giọng nói và hai cái bánh bao trước ngực thì chắc cũng chả ai biết đó là một người con gái .

Con gái hắn càng lớn phát triển càng kỳ lạ, dẫn đến không có một chàng trai nào dám làm quen hay thân cận với con gái của hắn . Chưa nói đến là tình yêu tình sầu gì cả . Vì thế cho nên tính cách con gái hắn càng ngày càng cổ quái, có khuynh hướng trở nên không thích đàn ông .

Đang đau đầu vì sự kiện này thì đột nhiên Lâm Quân xuất hiện, nói ra những lời trời long đất lở . Sau đó lại quỳ xuống cầu hôn con gái của hắn . Hỏi sao hắn không vui không mừng đây . Cha mẹ nào lại không muốn con mình có một cuộc sống hạnh phúc, có ai muốn con gái mình gặp bất hạnh đâu .

Phong Chính càng nhìn Lâm Quân thì càng thấy hài lòng . Nhìn kĩ thì tên nhóc này mặc dù hơi lão một chút nhưng cũng có thể tính là cao to đẹp trai . Thực lực của hắn cũng không kém, có thể tính là thiên tài hạng nhất .

_ Ta đồng ý, ta đồng ý . Khi nào khi cậu cưới con gái ta ?

Phong Chính càng nghĩ càng vui mừng nên vội vàng lắc lắc tay hỏi Lâm Quân .

_ Ách, cái này . Ta .....

Lâm Quân choáng cả đầu mà không biết trả lời sao cho tốt . Hắn chỉ đánh cược một lần thôi, thuận tiện Phong Chính có con gái thì hắn cũng tán luôn . Dù sao thằng cha thế này thì chắc chắn con gái sẽ không xấu được . Nhưng mà hình như có âm mưu gì thì phải, tại sao tên Phong Chính này lại sốt sắn như thế . Giống như muốn bán con gái ra ngoài vậy .

_ Ta cái gì mà ta . Trả lời đi, cậu ăn con gái ta rồi . Không chịu trách nhiệm là không được đâu .

Phong Chính vội vàng hỏi . Cái khí chất lạnh lùng của sát thủ bây giờ hình như là biến mất luôn rồi .

_ Ách ..

Lâm Quân đỏ mặt hỏi đầy đầu, hình như hắn cảm giác mình đã gây ra sai lầm lớn thì phải . Cái từ ấy ấy lúc nãy chẳng qua là chém gió thôi . Không ngờ tên này lại bắt mình chịu trách nhiệm .

_ Ặc, nhạc phụ à . Nghe con nói rõ đã .

Lâm Quân miễn cưỡng trả lời . Bây giờ hắn chỉ muốn kéo dài thời gian chờ Tiểu Lâm tới ứng cứu đã . Tiểu Lâm ngay dưới đất đang chăm chú bò về hướng này .

_ Ủ, nói đi .

Phong Chính thả tay Lâm Quân ra nói .

_ Ách, ngày hôm trước . Con và cô ấy gặp nhau trong một trời hè giá rét . Lúc đó con ngồi uống rượu trong một tiệm ăn gần đây .

_ Ừm, con và cô ấy đã gặp nhau như thế đó . Chúng con nói chuyện với nhau rất thân mật . Sau khi con biết cô ấy bị một căn bệnh hiểm nghèo thì con thậm đồng cảm .

_ Ừm, sau đó chắc nhạc phụ cũng mướn tưa ra được nhỉ ? Con và cô ấy yêu nhau càng ngày càng mãnh liệt . Mặc dù biết cô ấy bị bệnh nhưng con vẫn không từ bỏ . Tình yêu là xuất phát từ trái tim mà phải không .

_ Hai trái tim nhịp đập cùng hòa làm một . Trong một buổi tối lãng mạn, tuyết rơi trắng sáu con và cô ấy đã bén lửa với nhau . Tiếp đến là chúng con đã ..... Cô ấy đã làm con biết thế nào là mùa đông không lạnh .....

Lâm Quân biên ra một câu chuyện chém gió mà chính hắn cũng không tin tưởng được . Cái gì mà “ tuyết rơi trắng sáu “, cái gì mà “ trời hè giá rét “, cái gì là “ mùa đông không lạnh “ ..... Lâm Quân chém gió cảm động còn hơn cả một bộ phim Hàn Quốc . Không những Phong Chính nghe tới mê mẩn mà ngay cả bọn học sinh xung quanh cũng nghe tới xuất thần .

Ai nấy đều cảm động bởi những sự đau khổ chém gió mà Lâm Quân biên ra . Tuy có những người nhận ra một số chỗ không đúng nhưng dưới không khí trầm lắng xung quanh thì cũng không nói gì . Thậm chí có một số người thông minh thì chú ý thấy Tiểu Lâm dưới đất sau đó chợt nở nụ cười như hiểu ra .

Tiểu Lâm dưới đất đang cực lực bò tới thì trong lòng khinh bỉ papa của nó vạn lần . Lừa người ta cũng không tới mức như thế chứ . Làm cho thằng cha Phong Chính này gần sắp khóc rồi . Nhưng khinh bỉ là khinh bỉ nhưng Tiểu Lâm vẫn ra sức bò, nó vẫn nghe lời papa nó là phải dạy thằng cha đang đứng bên kia một bài học .

Tiểu Lâm cũng thầm bực mình trong lòng . Chiều “ Dâm Độc “ của nó phải cận thân mới thi triển được . Nếu không thì nó cũng phóng ra từ nãy giờ rồi . Haiz, papa nó đúng là biết cách hành hạ nó .

Nhưng bò chưa được bao lâu thì chợt Tiểu Lâm cảm giác mặt đất chấn động mãnh liệt như có một đàn voi đi ngang qua . Chưa hiểu chuyện gì xảy ra thì chợt có một bàn chân to tướng đầy lông lá đập xuống ngay bên cạnh đường đi của nó .

Tiểu Lâm “ ực “ một tiếng, nếu không phải nó số hên thì chắc bị đập bẹp ruột rồi . Trong lòng nó thầm than một tiếng, không biết là vị đại ca nào . Bước chân vững vàng đập lên mặt đất mang đến trùng kích thật không nhỏ . Một người bước đi mà sánh ngang với thiên quân vạn mã .

Lâm Quân đang chém gió xuất thần thì cũng cảm giác có một trận tiếng bước chân truyền tới . Tuy không có cảm giác rung động bằng Tiểu Lâm nhưng trong lòng Lâm Quân cũng hết hồn một trận . Đơn giản là phía đó chính là phía Tiểu Lâm đang bò, nếu đạp chết Tiểu Lâm thì hấn khóc không ra nước mắt quá .

May mắn là tình hình không xấu như thực tế . Khi quay đầu lại nhìn thì Lâm Quân vừa thấy bước chân của người trước mắt đạp sát qua bên người Tiểu Lâm . Thầm hô một tiếng may mắn Lâm Quân bắt đầu quan sát cái vị đại ca có bước chân của thiên quân vạn mã này .

Chỉ thấy trước mắt là một người đàn ông cao to . Người này lưng hùm vai gấu, bước chân như long hành hổ bộ . Trên khuôn mặt đầy góc cạnh là một ngũ quan rõ ràng, nhìn cực kỳ đẹp trai và nam tính . Mái tóc dài buông lỏng không có chủ ý lại mang tới cho người ta một cảm giác cuồng dã . Đẹp trai, cơ bắp, nam tính, cuồng dã . Hầu hết những ưu điểm của đàn ông đều tập hợp trên người vị nhân huynh này .

Nếu không phải cơ ngực hấn hơi to một chút thì chắc chắn là người không có khuyết điểm rồi .

Vị nhân huynh bước tới mà trên mặt càng ngày càng đỏ bừng, thần sắc vui mừng cũng không thêm giấu diếm . Đôi mắt cũng đang nổi lên bọt nước như sắp khóc tới nơi .

Lâm Quân cảm giác kỳ lạ, tại sao thằng con trai như một con gấu này lại mang đôi mắt sắp khóc chứ . Thấy vị này càng ngày càng tới gần thì Lâm Quân tính mở miệng lên tiếng, nhưng chưa kịp nói gì thì Phong Chính đang mê mẩn đứng bên cạnh chợt tỉnh lại hô :

_ Con gái của bố .

Ặc, “ con gái “ . Thằng cha này gọi một người đàn ông như thế là con gái . Không phải là thật đó chứ .....

Lâm Quân nghe Phong Chính gọi thì sém chút nữa sùi bọt mép . Hấn đã nhận ra mình sai lầm ở chỗ nào rồi . Nếu là thật ..... Ôi thôi ..... không khéo hấn đạp đầu chết mất .

Vị nhân huynh này nghe Phong Chính gọi thì một giọng nói trong trẻo và nhỏ nhẹ toát ra từ miệng hấn :

_ Ba .

_ Ủ, tốt lắm con gái . Con có bò rồi mà không nói cho ta biết nhe .

Phong Chính thấy thần sắc của con gái thì hài lòng cười nói .

_ Người ta không có mà .

Nhật Hạ lên tiếng, trong lòng nàng cũng không biết đang là tư vị gì . Nàng biết hấn đang nói dối nhưng cũng không kiềm được vui mừng khi hấn nói như thế . Từ nhỏ tới lớn nàng chưa bao giờ nghe một người đàn ông nào nói tốt về nàng đến như thế . Đã thế hấn còn quỳ xuống cầu hôn nàng nữa . Tuy biết là giả nhưng nàng cũng không giấu nổi sự vui mừng trong lòng .

Lâm Quân nghe hai người nói chuyện mà ngốc trệ . Hấn khóc không ra nước mắt rồi, chỉ là chém gió một chút thôi không ngờ lại lòi ra một tên quái thai thế này . Người như đàn ông mà giọng nói lại nhỏ nhẹ .

Nghĩ nghĩ hấn muốn chuồn khỏi chỗ này, 36 kếm, tẩu vi thượng sách .

Ai dè chưa kịp động thân thì Phong Chính đã lên tiếng :

_ Đây, con rể . Có con gái ta ở đây rồi . Chúng ta danh chính ngôn thuận nhận cậu làm con rể .

Ặc, cho con xin .

Lâm Quân nghe thế không thèm quay đầu lại . Thi triển “ Sky Walk “ bắn thẳng bên trời .

_ Đây, đi đâu thế .

Phong Chính thấy thế thì ngạc nhiên gọi lại . Nhưng Lâm Quân đã thi triển tốc độ tới cực hạn rồi . Chỉ thấy thân ảnh hấn xa dần xa dần .

_ Nếu em là sao băng, anh sẽ giữ em lại . Nếu em là vệ tinh, anh sẽ chờ đợi em . Nếu em là hằng tinh, anh sẽ lưu luyến em . Đáng tiếc, em chỉ là tinh tinh, anh chỉ có thể gặp em trong vườn thú . Anh đi đây, bái biệt, ne vờ gặp lại .

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 112: Chồng Yêu À, Nhớ Em Không ?

Lâm Quân vừa nói dứt lời thì thân ảnh hắn khát dần khát dần . Nhưng ngay sau đó vang lên một tiếng “ ầm “ thật lớn . Tiếp đó là một tiếng người kêu rên thảm thiết .

_ Ách, hắn đụng phải kết giới rồi .

Phong Chính nói rồi bay thẳng ra xa xa tìm kiếm thân ảnh của Lâm Quân . Hắn biết là tên nhóc này 10 phần đụng phải kết giới do thầy hiệu trưởng thiết lập rồi . Nếu không cứu kịp e rằng tên con rể mới nhận này sẽ mất một lớp da .

Phong Chính đẩy nhanh tốc độ bay về phía trước . Đám học sinh thấy thế cũng lò dò cong đi theo sau . Bọn hắn cũng muốn biết hậu quả đụng phải kết giới là như thế nào .

Tuy chỉ mới vào học được gần một tháng nhưng bọn hắn cũng biết cái kết giới này được xem là hung danh vang xa . Cái kết giới này thiết lập để nhằm vào các học sinh trốn tiết cúp học . Nếu đụng phải thì chắc chắn là kết quả rất thảm khốc .

Sau khi đám học sinh chạy đi thì trên sân chỉ còn duy nhất Nhật Hạ đứng tại chỗ ngẩn ngơ . Đầu óc nàng đang phiêu diêu trên miền cực lạc nên chưa nhận thức được chuyện gì xảy ra .

Chỉ thấy nàng đứng tại chỗ lảo nhảo :

_ Sao băng, vệ tinh, hằng tinh, tinh tinh .

_ Sao băng, vệ tinh, hằng tinh, tinh tinh .

Lảo nhảo được một lát thì nàng chợt oa lên nói :

_ Oa, thật là một chàng trai dễ thương . So sánh ta với ngôi sao cơ đấy .

_ Oa, thật đáng yêu . Ta hình như yêu hắn mất rồi .

Nhật Hạ đứng tại chỗ nói lớn với một tâm trạng tràn đầy sung sướng và thỏa mãn . Trái tim nàng đang đập như có một con nai nhỏ đang chạy trong đó . Mặt nàng chợt có cảm giác nóng lên . Đôi chân suýt nữa đứng không vững .

Đã bao nhiêu năm rồi nàng không có cảm giác này . Đã bao nhiêu năm rồi nàng không được vui sướng như thế .

_ Đây là tình yêu sao ? Thật mỹ diệu .

Nàng thì thoả chốt lại một câu mà chính mình cũng không chút tin tưởng . Ta không phải nằm mơ chứ, ta đã yêu rồi .

Nhưng mà hình như cô gái ngây thơ trong sáng này bị nhầm rồi thì phải . Tinh tinh, ừm, là một loài động vật cao to lông lá đầy mình .

.....

Phong Chính thì triển thân pháp bay nhanh mà nóng lòng như lửa đốt . Hắn không biết con rể của hắn đụng phải phần nào của kết giới .

Nếu đụng phải phần có thuộc tính thủy và mộc thì còn đỡ đỡ . Nếu mà đụng phải phần thuộc tính lôi hoặc hỏa thì chắc con rể hắn bị lột một lớp da mất .

Phong Chính thì triển tốc độ đến cực hạn nên chẳng mấy chốc đã tới nơi . Chỉ thấy trên bức tường bao quanh trường DongDa đang có một thân ảnh dính cứng ngay trên đó . Không phải Lâm Quân thì là ai .

Phong Chính không nói không rằng tiến lên muốn kéo Lâm Quân xuống . Nhưng thật thảm thương là kéo mãi cũng kéo không ra được Lâm Quân . Phảng phất như giữa Lâm Quân và bức tường thành có một tầng keo dính chuột giữ chặt lại . Còn Lâm Quân chính là con chuột xấu số đã rơi vào bẫy .

_ Ách, cái này ở đây ra thế . Ta nhớ hình như lúc trước không có cái vụ này mà .

Phong Chính đồ mồ hôi đầy đầu . Hình như cái này thầy hiệu trưởng mới thêm vào thì phải . Ách, thằng cha này càng ngày càng có những ý tưởng cổ quái . Trước là lập kết giới, bây giờ thì trét keo dính chuột lên tường .

_ Ách, con rể, con còn sống không ?

Nghĩ tới đây Phong Chính kéo kéo áo Lâm Quân để hỏi . Trong lòng hắn lo lắng vạn phần . Lần trước khi thầy hiệu trưởng mới lập kết giới thì cũng có một tên nhóc xấu số bị tàn phế vì đụng vào .

Lần đó thầy hiệu trưởng bảo chưa hoàn thiện nên không điều khiển được uy lực của kết giới . Không biết cái keo dính chuột hôm nay hoàn thiện chưa, nếu chưa Phong Chính cũng nghi nghi là tên con rể này cũng tàn phế luôn quá .

_ Ta.....còn.....sống .....

Lâm Quân dính trên tường thều thào trả lời . Giờ phút này hắn đang cũng không hiểu sao mình rơi vào cái cảnh này .

Mẹ kiếp nó chứ, trường dạy người chứ có phải dạy chuột đâu mà dán keo dính chuột lên tường . Đã thế ít nhất cũng phải làm cái cảnh báo chứ, hại bố đang gấp rút bay khỏi đây bị đụng vào . Mẹ kiếp cái tên nào nghĩ ra trò này .

Lâm Quân trong lòng rủa thầm 18 đời tổ tiên của tên khốn nạn nào đó, mà không hề hay biết rằng tên khốn nạn trong miệng hắn chính là lão già lúc sáng bị hắn vợ vét tài sản một trận .

_ Ách, con rề . Ta kéo người ra nhé .

_ Vâng.....mà.....nhè.....nhẹ.....dùm.....con .

Lâm Quân thều thào trả lời . Lúc này tên Phong Chính này nắm đầu hắn lôi ra, làm hắn đau tới thấu xương .

_ Ừ, ừ .

Phong Chính nghe thế không nói hai lời, hai tay nắm vào quần áo Lâm Quân ra sức kéo . Nhưng cố gắng mấy cũng kéo không ra . Diện tiết, Phong Chính bắt đầu truyền nguyên khí vào hai tay, tiếp tục vận sức để kéo .

_ Xoẹt .

Tiếng vải vóc bị kéo đứt vang lên . Thì ra vì dùng sức quá mạnh nên Phong Chính đã kéo đứt quần áo của Lâm Quân . May mắn là bên trong Lâm Quân còn mặc thêm một bộ áo giáp liền người nên cũng không sao .

_ Ách, ta lỡ tay .

Thấy cảnh này Phong Chính đỏ mặt nói . Hắn quên mất quần áo bình thường thì làm sao chịu nổi lực kéo của hắn .

_ Không .....sao.....kéo.....tay.....chân.....ta.....đi.....

Lâm Quân bó tay luôn rồi, không ngờ tên này làm thầy giáo mà ngu đến thế . Mẹ nó chứ, may mà anh còn mặc áo giáp bên trong . Nếu không thì thân thể anh lộ ra cả rồi . Hừ hừ .

_ Dô ta này .

_ Dô ta này .

Phong Chính nghe thế cảm chân Lâm Quân kéo ra, vừa kéo hắn vừa hô để tiếp thêm sức mạnh của mình . Nhưng kéo mãi kéo mãi mà cũng không làm được gì nên Phong Chính cực kỳ buồn bực .

May mắn ngay sau đó đám học sinh đã chạy tới hiện trường . Thấy Phong Chính đang kéo Lâm Quân ra khỏi bức tường thì ai nấy cũng đều biết mình phải làm gì . Không chờ Phong Chính nói đã lao vào tiếp sức kéo Lâm Quân ra .

15 phút sau,

Ruột cuộc nhờ vào sức của một đám người cũng lôi Lâm Quân ra khỏi bức tường . Ai nấy khi kéo xong đều mệt tới phờ rầu, người người nằm vật vã trên mặt đất thở hồng hộc .

Lâm Quân thì ngồi bên cạnh chữa thương cho mình . Mặc dù không tổn một chút sức nào nhưng tay chân hắn cũng đau tới rã rời . Cứ bị đám người này kéo qua kéo lại không đau mới là lạ .

Đang buồn bực chữa thương thì chợt con ác mộng lại xuất hiện . Chỉ thấy Nhật Hạ đang đạp bước đi tới đây . Những bước chân thần thánh sánh ngang thiên quân vạn mã .

Nhật Hạ chính là do Phong Chính gọi tới . Vì sao ư ? Con gái thì phải chăm sóc con rề chứ còn gì nữa . Phong Chính muốn cho Lâm Quân biết tuy Nhật Hạ hơi khác người như là một cô gái thứ thiệt . Ôn nhu, dịu dàng không thua kém gì ai .

Lâm Quân thấy Nhật Hạ xuất hiện thì cực kỳ muốn chạy trốn, nhưng vừa động thân đứng lên thì hắn đau đến nhe răng nhếch miệng .

Đứng lên vài lần thì thấy cơ thể có cảm giác khó nhọc nên Lâm Quân đành ngồi xuống tại chỗ, không thêm làm gì cả . Hừ, hắn không tin thắng, à cô gái này ăn được hắn .

Nhật Hạ mặt mày đỏ bừng từng bước, từng bước tiến tới chỗ Lâm Quân đang ngồi . Đầu óc nàng giờ phút này chợt teo lại như một hạt nho, không biết phải làm gì cho đúng . Nhật Hạ cứ phân vân đứng tại chỗ . Sau cùng, hít một hơi thật sâu để hạ quyết tâm, Nhật Hạ bước tới nói :

_ Người có sao không ?

_ À, ừ ta không sao .

Lâm Quân nở một nụ cười miễn cưỡng nói .

_ Reeengggggggg .

Vừa dứt lời thì chợt một tiếng chuông vang lên mãnh liệt kéo dài không dứt . Thì ra là đã đến giờ ra chơi .

Chỉ thấy học sinh từ trong các lớp học chạy ủa ra như ong vỡ tổ . Cả đám người chạy thẳng xuống sân trường bắt đầu tùm nãm tùm ba để chém gió, còn không thì cũng lao vào các trò chơi bắn bi đích hình .

Lâm Quân nhìn cái cảnh này mà như nhớ lại thời kiếp trước của hắn . Lúc ở Địa Cầu hắn cũng có thời là một học sinh vô âu vô lo . Không nghĩ tới bây giờ hắn đã xuyên việt rồi, rời xa quê hương của mình .

Lâm Quân càng nhìn càng cảm khái, bây giờ hắn lại được làm học sinh một lần nữa . Ừm, có vẻ rất thú vị và vui vẻ đây .

Đang suy tư xuất thần thì Lâm Quân không để ý ngay trước mặt, có một người đang đưa đôi mắt ngạc nhiên và mừng rỡ nhìn hắn .

Đây là một bé gái 16 tuổi có một thân hình cực kỳ mập mạp và tròn vo, cô ta chính là cô mập mạp mà lúc trước đã đòi chịu trách nhiệm với hắn .

Sau khi giải quyết xong chuyện của Lê Thiếu Phong thì cô mập mạp biết Lê Dũng quen biết với Lâm Quân .

Từ 2 hôm trước cô ta đã cùng Tường Vi đi gặp Lê Dũng để xin vào trường học . Mặc dù đây là trái quy định nhưng chung quy Lê Dũng cũng không chịu nổi chiêu trò năn nỉ của 2 cô nhóc này nên đành đồng ý cho 2 cô vào học .

Tuy nhiên vì biết cô mập mạp muốn chịu trách nhiệm với Lâm Quân nên lão đành xếp khác lớp đi . Thú thật là đời lão cũng chưa từng gặp một cô gái nào bá đạo như này nên rất thông cảm với Lâm Quân .

Cô mập mạp thành công nhập học nên đắc ý không thôi . Cô đã quyết tâm là sẽ chịu trách nhiệm với Lâm Quân nên quyết tâm bám theo hắn mãi mãi . Cho dù lần trước Lâm Quân sau khi cứu cô thì tránh mặt cô không gặp nữa nhưng cô vẫn quyết tâm như thế . Dù sao đứa con chắc cũng sắp được 9 tháng rồi .

_ Chồng yêu à, nhớ em không ?

Nghĩ tới đây cô mập mạp vui mừng bước về phía Lâm Quân và thốt ra một câu kinh thiên động địa .

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 113: Ai Sợ Ai, Chơi Đi

Lâm Quân đang nghe rặng nhếch miệng cảm thụ không khí của giờ ra chơi thì đột nhiên một tiếng hét to lớn gọi “ chồng ơi, chồng à “ vang vọng từ đằng sau .

Nhất thời, vì tò mò . Lâm Quân quay đầu nhìn lại .

Chỉ thấy từ đằng xa một người con gái mập mạp mặc một bộ đồ màu vàng đang dùng đôi chân ngắn tũn của mình chạy về phía Lâm Quân . Tuy mỗi bước chạy tuy hơi khó nhọc nhưng đều mang theo uy thế của loài heo rừng . Mỗi lần cô gái dẫm chân xuống đất đều làm mặt đất chấn động, đất đá bay loạn lên trời .

Nếu chỉ nghe mà không nhìn thì chắc chắn mọi người đều tưởng đang có một đàn heo rừng đang chạy ngang qua chứ không phải là con người .

Ặc, con mẹ nó . Sao xui thế này . Vừa nhìn thấy thân ảnh của cô gái thì da đầu Lâm Quân chợt run lên một phát . Đùa gì chứ, đã có một đứa như một con tinh tinh rồi . Không ngờ bây giờ lại thêm một con heo rừng nữa . Không lẽ hôm nay ra đường quên coi lịch .

Lâm Quân muốn động thân đứng dậy nhưng vì thương thế chưa lành lại nên Lâm Quân đành bó tay ngồi tại chỗ, nhất thời cũng không biết phải làm cái gì . Mặc dù chiêu thức của Nga My chữa thương tốt thật nhưng từ ngày Thiên Long Lệnh Bài bị khoá lại thì Lâm Quân cảm giác tác dụng chữa trị càng ngày càng kém . Giống như là cứ chữa một lần thì mất một lần vậy .

Lần trước vì dốc hết sức để chữa cho Cầu Thánh nên bây giờ tác dụng chữa trị chỉ còn lại chút ít, cái vết thương nhỏ nhoi thế này mà tới bây giờ vẫn còn chưa chữa xong .

Cô mập mạp chạy tới mà trong lòng vui mừng không ngớt . Đây chính là lần đầu tiên mà Lâm Quân không bỏ chạy . Không lẽ hắn chấp nhận ta rồi . Ủ, có khả năng, chắc chắn hắn đã gục ngã trước sắc đẹp của ta .

Chỉ trong chốc lát cô mập mạp đã chạy tới vị trí Lâm Quân đang ngồi . Cô mập mạp không thềm nói hai lời lao vào lòng Lâm Quân nói :

_ Chồng à, đưa con của chúng ta sao rồi . Sắp sinh chưa ?

Vừa nói cô ta vừa lấy tay xoa xoa vào bụng Lâm Quân . Như không cảm thấy có gì, cô ta lại nói :

_ Chồng, người ta bảo sinh con là to bụng mà . Sao bụng chồng không to thế ? Chồng đẻ rồi hả ?

_ Ồ.....ơ.....ơ .

Lâm Quân há mồm muốn nói nhưng không biết tại sao lời nói ra lại dừng ngay cổ họng, hắn không nói nên lời .

Con mẹ nó chứ, cả nhà cô đẻ, cả nhà cô có con . Lâm Quân có cảm giác khóc không ra nước mắt, ruột cuộc hắn phạm phải tội nghiệt gì mà ông trời 3 lần 7 lượt đưa hắn vào chỗ chết thế này, tại sao ông trời có thể nhẫn tâm hại hắn như thế .

Suy cho cùng hắn cũng là một thanh niên nghiêm túc của thời đại này mà . Hắn có tạo nên tội lỗi gì đâu cơ chứ .

_ Này, chồng nói đi . Đẻ chưa ? Cho em nhìn mặt con một cái . Dù sao cũng là người ta tốn sức chế tạo đó nha .

Như quyết tâm không tha, cô mập mạp lại nói ra một câu kinh thiên động địa .

Sặc, chế tạo, tốn sức chế tạo . Cả nhà cô chế tạo, tổ tiên cô chế tạo .

Lâm Quân không biết nói sao với con nhóc ngu học này, chỉ thảm chửi bới trong lòng . Sau này nếu hắn gặp lại lão già Ngô Nguyên, hắn quyết tâm sẽ đuổi lão khỏi Thiên Long Bang .

Tại sao ư ? Ai kêu người sinh ra một cái thất bại của tạo hoá làm gì .

Các bạn học sinh đang hăng hái chơi trò chơi hoặc nói chuyện thì đều dừng lại để xem phim tình cảm . Nhưng tới bây giờ thì họ cũng đã chết lặng mất rồi . Lúc đầu là không tin vào tai mình, sau đó là càng ngày càng bị trùng kích mãnh liệt bởi những từ ngữ của cô ta . Cái gì mà “ đẻ con “, cái gì mà “ chế tạo “ ..... .

Ta nhớ là chỉ có phụ nữ đẻ được thôi mà, khi nào tới đàn ông cũng đẻ được thế này . Ừm, mà trên đời có nhiều chủng tộc kỳ lạ . Không lẽ thằng nhóc bô trai này thuộc loại đó, ặc ặc, chắc là thế rồi .

Người xung quanh sau cùng cũng tìm một lý do cho mình, ai nấy đều đưa nhãn thần quái dị nhìn sang đôi gian phu dâm . . . . . , à nhầm, kim đồng ngọc nữ đang tỏ tình giữa sân này .

Còn các bạn học lớp A2 thì đang đưa nhãn thần vừa khâm phục vừa kính nể nhìn Lâm Quân . Đúng là thiên tài thường quái dị, xxx với một người như đàn ông còn chưa đủ . Mà còn sinh con với một cô bé mập như một con heo . Đúng là tâm trí kiên định, định lực vững vàng .

Giữa sân trường đang im lặng thì chợt có một giọng nói giận dữ vang lên .

_ Này, cô là ai thế ?

Thì ra là Nhật Hạ đã lên tiếng . Nhân vật nữ chính trong câu chuyện tình đầy lãng mạn giữa tuyết tháng 6 đã lên tiếng với một giọng nói hùng hổ tràn đầy tức giận . Chỉ thấy đôi mắt Nhật Hạ đang đỏ lên, tràn đầy ghen tỵ và thù hận . Khuôn mặt khôi ngô đầy góc cạnh bây giờ đang vặn vẹo trông hết sức ghê người .

_ Ách, vị đại ca này . Chúng ta đang tâm sự mà, ta là vợ của Lâm Quân .

Cô mập mạp ngây ngô lên tiếng . Thậm chí còn nhầm một cô gái cao to như tinh tinh thành đàn ông .

_ Ta là nữ .

Nhật Hạ hét lên . Trong lòng khua nhục không thôi . Nếu là mới gặp lần đầu thì hầu hết ai cũng nghĩ nàng là đàn ông . Nàng làm sao chịu nổi chứ, dù sao nàng cũng là một cô gái mà .

_ Ách, tỷ tỷ . Có chuyện gì không ?

Cô mập mạp đỏ bừng mặt, không nghĩ tới vị đại ca cao to đen hoi này lại là phụ nữ .

_ Ta hỏi cô là ai ? Ta là bạn gái hắn .

Nhật Hạ chỉ tay về phía Lâm Quân nói . Từ lúc Lâm Quân tỏ tình thì nàng đã mặc định giữ chức vị đó trong đầu rồi . Bây giờ xuất hiện một cô vợ không

biết tên thì phải tranh đoạt .

Mặc dù thế giới này tam thê tứ thiếp là chuyện rất bình thường nhưng vì quyền lợi sau này nên Nhật Hạ phải tranh cái chức bà lớn, cho dù là ai cũng không thể ngăn cản được .

_ Ách, ta là vợ hần . Mà có gì không ?

Cô mập mập cũng đồ mồ hôi, không ngờ tên nhóc con Lâm Quân lại cao tay đến thế . Vừa đi mấy hôm đã kiếm cho nàng một chị em . Nhưng mà hình như cô gái này hơi giống đàn ông thì phải . Không lẽ Lâm Quân có sở thích kỳ lạ .

_ Ta muốn làm bà lớn .

Nhật Hạ rất thẳng thắn . Thẳng thắn như con người của nàng vậy .

_ Không được .

Cô mập mập hét lớn . Gì thì được chứ cái này nhất quyết không được . Dù sao nàng cũng giúp hần sinh đứa con đầu lòng rồi . Vị trí bà lớn phải của nàng mới đúng .

_ Có gì không được ? Hừ Lâm Quân cầu hôn với cha ta rồi .

Nhật Hạ quát cường nói, cho dù Lâm Quân có cưới bao nhiêu người cũng được, nhưng vị trí bà lớn nàng chiếm chắc rồi .

_ Gì, ta đã sinh cho hần một đứa con .

Cô mập mập đáp lời ngay tắp lự .

_ Kệ cô, vị trí bà lớn ta đoạt rồi . Lâm Quân thích ta hơn .

_ Đừng hòng, Lâm Quân đã nhìn ta tấm .

_ Hừ, Lâm Quân đã ầy ầy với ta .

Thấy cô mập mập như thế nào cũng không chịu thỏa hiệp thì Nhật Hạ điên lên, quyết tâm tung con bài tẩy . Mặc dù sự thật là không có nhưng ai bảo lúc này Lâm Quân nhận làm gì, hần nói có, nàng cũng nói có . Vậy sự thật là có rồi .

_ Kệ cô, vị trí này của ta .

_ Không, của ta .

_ Của ta .

_ Ta

.....

Hai người phụ nữ hùng hổ diễn màn tranh đoạt vị trí đại phu nhân trước mắt bao nhiêu người mà không để ý chính chủ của chúng ta đang ôm đầu thống khổ ngồi dưới đất .

Lâm Quân giờ phút này ý tưởng muốn chết cũng có . Hix, thật ra hần đã làm gì mà xui xẻo như thế chứ . Một con tinh tinh cũng đủ rồi, không ngờ bây giờ lại lôi ra một con heo rừng không biết xấu hổ nữa chứ .

Đã thế không ngờ hai người lại diễn màn tranh đoạt vị trí bà lớn . Thật sự là Lâm Quân có tình cảm với vị nào đâu . Xét cho cùng hần cũng không muốn diễn một màn anh hùng và quái thú đâu nha .

Nhưng Lâm Quân không biết rằng mọi chuyện hôm nay đều từ hần mà ra . Nếu không phải lúc trước hần nổi máu dâm tà nhìn lên cô mập mập thì cô ta cũng đâu có bám theo hần . Nếu không phải hôm nay Lâm Quân chơi chiêu mất dạy cầu hôn với Phong Chính thì làm sao lại xuất hiện một màn này .

Trên đời có nhân đều có quả . Lâm Quân là người gieo nhân thì hôm nay hần cũng là người phải nhận quả đắng . Có điều quả này hơi đắng một chút, hay nói đúng hơn là đắng đến chết người .

_ Nay, nghe ta một câu được không ?

Lâm Quân đành hô lên một câu . Hần muốn lên tiếng giải quyết cái sự hiểu lầm này .

Hai cô lần này trăm miệng một lời quay lại quát :

_ Câm mồm .

_ Ách .

Lâm Quân lập tức cảm như hén, thăm nghĩ phụ nữ thật khó tả . Lúc trước thể hiện tình yêu với ta, bây giờ lại quay ra quát ta . Đúng là phụ nữ như thời tiết .

_ Hừ, tranh cãi không có tác dụng . Ta có một cách, không biết ngươi đồng ý không ?

Nhật Hạ mở miệng nói .

_ Hừ, cách gì ?

_ Đơn giản, ở chỗ này cường giả vì tôn . Nếu ngươi thắng ta thì ta sẽ nhường vị trí chính thất cho ngươi .

Xác thật Nhật Hạ chỉ nghĩ ra cái cách này, dù sao nàng cũng khá tự tin với thực lực của bản thân mình .

_ Ai sợ ai, chơi đi .

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 114: Thiếu Gia Đã Trở Lại

_ 1 tuần sau đi, bây giờ không được .

Nhật Hạ cười nói .

_ Tại sao ?

_ Ngươi không thấy tình yêu đang bị thương à .

Nhật Hạ nói dứt lời rồi tiến về phía Lâm Quân . Không nói hai lời vác hấn lên vai đi thẳng, để lại sau lưng bao nhiêu con mắt chăm chú nhìn .

_ Ách, đợi ta .

Thấy Nhật Hạ đi xa thì cô mập mạp mới giật mình tỉnh lại, vội vàng đuổi theo . Chỉ tiếc là Nhật Hạ biến mất vào biển người quá nhanh nên cô mập mạp không đuổi theo được . Chỉ dậm chân tại chỗ thở dài . Tại sao nàng lại để đối thủ chiếm được tiên cơ nhỉ, đáng ghét, cơ hội để xem đứa con của nàng .

.....

_ Này, thả ta xuống .

Lâm Quân nằm trên vai Nhật Hạ la oai oái, không ngờ cái hình tượng siêu cấp dũng mãnh đẹp trai còn chưa đạt được đã mất mặt rồi . Không ngờ có ngày hấn lại nằm trên vai một người con gái, Lâm Quân nhục tới chết mất .

_ Ừm .

Nhật Hạ nói rồi thả Lâm Quân cái “ rầm “ xuống đất, sau đó như nhớ ra điều gì mặt nàng đỏ bừng như mông khi . Sau đó cong đuôi chạy mất, không thèm nói thêm một câu nào .

Ta vừa làm gì thế, không ngờ ta lại có gan nhận hấn làm chồng và còn ôm hấn . Không lẽ trong tim ta đã có hình bóng của hấn rồi .

Nhật Hạ vừa chạy vừa miên man nghĩ trong lòng, lúc này nàng mãi tranh cái vị trí đại phu nhân nên không có để ý . Đến khi Lâm Quân lên tiếng thì nàng đã nhớ ra, nhất thời đỏ bừng mặt vội vàng chạy đi .

Nhìn bóng Nhật Hạ xa dần Lâm Quân cũng không biết nói sao, chuyện quái gì thế này . Nhẹ nhàng một chút không được sao ? Thả ta đau gần chết .

Ách, mà con bé đó đi rồi ai đưa ta vào lớp đây .

Lâm Quân lúc này mới nhớ ra điều quan trọng, khi định lên tiếng gọi thì bóng Nhật Hạ đã biến mất . Hấn không biết làm sao nên đành phải tìm cách khác .

May mắn đang là giờ ra chơi nên xung quanh có rất nhiều học sinh . Lâm Quân thấy người nào người nấy đều đưa nhãn thần quái dị nhìn mình .

_ Này, giúp ta với .

Lâm Quân tuy rằng hiểu đôi mắt của bọn họ có ý gì nhưng cũng bất chấp tất cả vờn tay về phía một tên nhóc đứng gần nhất lên tiếng .

_ Ờ, ờ . Người bị làm sao thế .

Tên nhóc này cũng khá tốt bụng, vội vàng chạy tới đỡ Lâm Quân dậy .

_ À, ta bị dính vào tranh đấu giữa tinh tinh và heo rừng . Đưa ta vào lớp A2 cái .

Lâm Quân hàm hồ nói một câu . Trong lòng hắn muốn giấu nhẹm chuyện này, có ngu mới nói thật ra .

_ Ừ, được thôi .

Tên nhóc nhìn ra Lâm Quân cũng không muốn nói nên không hỏi nữa, hắn đỡ Lâm Quân từ từ lên cầu thang tiến về phía lớp A2 .

Trường DongDa có tất cả 3 khu lớp học . Võ học gồm có 2 khu và quân sự thì có 1 khu tách ra riêng biệt với nhau . Mỗi khu đều có 2 tầng và một loạt dãy lớp học, lớp của A2 của Lâm Quân nằm trên tầng 2 .

Lúc này tên nhóc đang đỡ Lâm Quân từ từ lên cầu thang có vẻ rất khó khăn, dù sao cũng đang giờ ra chơi nên toàn người là người chạy nhảy rượt đuổi nhau . Không ai thèm nhường đường có cái thẳng tắn tạt là Lâm Quân cả, muốn qua thì phải nhiệt tình mà chen .

May sao tên nhóc này có vẻ khá cao to nên cuối cùng cũng chen tới được cái lớp A2 của Lâm Quân .

Vừa tiến vào lớp thì một đồng cặp mắt trong lớp nhìn chằm chằm vào 2 người Lâm Quân như nhìn một con quái vật mới xuất hiện .

_ Ách, cảm ơn nhé . Người tên gì thế ?

Lâm Quân vừa được dìu vào bàn thì ngồi xuống không thèm để ý xung quanh, thờ dốc hỏi .

_ Ta tên Nguyễn Ngọc . À ta đi nhé .

Tên nhóc tên Nguyễn Ngọc bỏ lại một câu như thế rồi quay đầu đi ra khỏi lớp . Hắn cảm giác khi tiến vào cái lớp này thì không khí trở nên thật quý dị nên không muốn ở lại thêm một khắc nào, vội vàng chạy đi .

À, một đứa trẻ tốt bụng . Mà sao hắn chạy như ma đuổi thế nhỉ . Không lẽ do bọn học sinh nhìn hắn à . Ài định lực kém thật .

Lâm Quân nghĩ thầm rồi gục đầu xuống bàn, bây giờ hắn chỉ muốn ngủ một giấc, mặc kệ trời trăng mây gió . Kệ cha luôn những cặp mắt nhìn hắn chằm chằm .

Hắn muốn ngủ một giấc thật sâu tạm thời quên đi nỗi khổ từ này tới giờ . Con mẹ nó chứ, có thằng nào xui như hắn không cơ chứ . Một xử nam 2 kiếp tổng cộng 34 năm mà chưa được sờ mó qua người con gái nào .

Cứ tưởng linh hồn xuyên qua sẽ giống như trong tiểu thuyết, chỉ cần bán ra bá vương chi khí thì đứa con gái nào cũng không cưỡng lại được mà theo hắn âm âm . Không ngờ tới bá vương khí còn chưa kịp bán ra thì đã dính phải màn tranh hoàng tử giữa hai quái thú rồi .

Lâm Quân có cảm giác mình là thằng nhóc xui xẻo nhất trong những thằng từng xuyên việt, tán Kim Linh thì không thành, đã thế còn rơi vào cảnh hai đứa quái vật theo đuổi . Thật là bi ai cho một thằng xử nam như hắn .

Haizzzz, Lâm Quân thở dài một tiếng, hắn không biết sau này phải đối diện với Kim Linh thế nào đây . Chắc hẳn cô ta sẽ nghĩ mình là một thằng biến thái có sở thích đặc biệt quá .

_ Hehe, nhóc, dậy đi . Chú đừng có giả vờ ngủ nữa .

Đang suy tư thì chợt có một bàn tay đập lên vai hắn, kèm theo đó là một giọng cười hô hố .

Lâm Quân ngẩng mặt lên nhìn thì thấy là Thiên Vĩ đang nở một nụ cười ái muội nhìn hắn . Trong mắt cũng tràn đầy thần sắc quái dị .

_ Lăn . Đừng chọc anh .

Lâm Quân chỉ nói một câu rồi nằm xuống ngủ tiếp . Nhưng chưa nằm xuống được thì giọng nói của Thiên Vĩ đã làm hắn bật dậy ngay tại chỗ :

_ Hehe, Nhật Hạ tới kìa .

Lâm Quân đưa mắt nhìn xung quanh thì không thấy Nhật Hạ đâu, hiểu rằng tên gia hỏa trước mắt này đang lừa mình nên điên tiết mắng :

_ Lăn cho bố . Đứng đây bố đập chết giờ .

_ Hehe, huynh đệ . Đòi ta chưa bội phục ai như ngươi . Đánh võ thì ta tự nhận là hai chúng ta ngang nhau, nhưng về mặt tán gái thì ta xếp dưới hạ phong là chắc chắn . Không ngờ huynh đòi đây là một người thật vĩ đại, trẻ không tha, già không thương, biến thái cũng chơi luôn . Hehe thật là một tấm gương sáng về định lực và sự kiên định siêu quần cho chúng ta noi theo .

Thiên Vĩ vừa cười vừa xô ra một tràng tán dương nịnh hót .

_ Hừ, thì sao ? Chú làm sao mà pờ rồ như anh .

Lâm Quân hừ lạnh một tiếng hiện vẻ bất mãn . Anh biết anh xui rồi, không cần chú phải qua chằm chọc .

Ai dè Thiên Vĩ nghe xong không chút phiền lòng, dường như hắn không nhận ra vẻ bất mãn trên mặt Lâm Quân . Thiên Vĩ tiến lại gần nói nhỏ vào tai Lâm Quân :

_ Đây huynh đệ, cẩn thận nhé . Trong lớp có một tên theo đuổi Nhật Hạ lâu lắm rồi, có vẻ ngươi xui xẻo đấy .

Nói xong không để cho Lâm Quân kịp phản ứng, Thiên Vĩ ung dung tiến về chỗ ngồi của mình . Trên khuôn mặt hiện lên nụ cười kỳ quái, lăm lăm :

_ Có vẻ thú vị đây, hehe, 2 thằng nhóc đánh nhau có vẻ vui .

Lâm Quân ngờ ngác chưa kịp hiểu chuyện gì thì Thiên Vĩ đã rời đi . Trong lòng hắn phiền muộn không thôi . Mẹ kiếp nó, ai thích thì anh cho luôn, cứ tỏ vẻ bí hiểm .

Nghĩ rồi Lâm Quân nằm xuống chìm vào giấc ngủ . Vừa nhắm mắt lại thì đột nhiên hắn cảm giác trên trán mình có chút nóng lên . Trong đầu giống như có một thứ gì đó vừa khai mở . Cảm giác linh hồn tương liên với Thiên Long Lệnh Bài vừa trở lại .

Đúng, chính là Thiên Long Lệnh Bài đã được mở ra . Ruột cuộc sau một tháng dài đằng đẳng tựa như một thế kỷ nó lại mở ra .

Lâm Quân mừng hỉm trong lòng, không quan tâm đây là lớp học vội vàng ra lệnh tiến vào thế giới TLBB . Trên khuôn mặt tràn đầy tươi cười . Hê hê, xem sau này thằng nào dám chọc anh . Hê hê, lệnh bài đã trở lại rồi .

Lập tức, linh hồn Lâm Quân hoá thành thực thể chui vào thế giới TLBB, chớp mắt nhoáng lên một cái thì cảnh vật đã đổi khác .

Chỉ thấy trước mắt chính là thành Đại Lý quen thuộc, từng cảnh cây ngon cỏ, viên gạch đều đang ở đúng chỗ của hắn . Khi nhìn xung quanh một lượt thì Lâm Quân chợt thấy ở phía trước có một đám gia hoa đang đứng . Nhưng người nào người nấy đều cực kỳ thể thảm .

Huyền Nạn giờ phút này bộ áo cà sa đất tiền trên người lão đã được thay thế bằng một đồng giê rách, trên thân thể chồng chất rất nhiều vết thương . Khuôn mặt thì không biết có thể gọi là người hay heo, bởi vì khuôn mặt này thảm không nỡ nhìn . Râu tóc bạc trắng đã bết dính lại hoà trộn với một ít thứ màu đỏ . Đôi mắt trí tuệ khi xưa thay thế bằng một đôi mắt đen tối, vành mắt đen thui như một con gấu trúc . Nếu không phải là Lâm Quân dựa vào linh hồn có một ít tương liên với các nô lệ thì chắc cũng nhận không ra lão già này là ai quá .

Đám người tứ đại ác nhân và Dur Độc cũng không khá hơn là mấy . Đoàn Diên Khánh hồi trước tuy tàn tật nhưng vẫn uy phong lẫm lẫm chống nạng đi . Nhưng bây giờ lại như một con chó chết bò bằng 4 chân . Nhạc Lão Tam lúc xưa cũng là một thằng cao to khoẻ mạnh cầm cây kéo to tổ bố nhưng lúc này thì lại dùng cây kéo đó lê từng bước về phía trước .

Ặc, chuyện quái gì thế này .

Lâm Quân cảm giác trong lòng cực kỳ đau thương và phẫn nộ . Tuy đám người này chỉ là nô lệ của hắn nhưng từ lâu hắn không còn coi bọn họ như nô lệ nữa . Mà là coi họ như những người anh em tốt, bởi vì đám người này sẽ liều mình vì hắn và không bao giờ phản bội hắn .

_ Chuyện gì thế này ? Ai đã làm gì các ngươi ? Ta sẽ giết hắn .

_ A, thiếu gia . Thiếu gia đã trở lại, cầu thiếu gia cứu chúng thuộc hạ đi a .

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 115: Bắt Đầu Đi

Huyền Nạn là người dẫn đầu vọt thẳng về phía Lâm Quân, lập tức hắn quỳ xuống khóc bù lu bù loa nói :

_ Thiếu gia, cứu ta đi . Ta khổ quá ô ô ô .....

_ Đây chuyện gì thế ?

Lâm Quân khó hiểu hỏi . Hắn không nghĩ ra cái gì có thể làm cho một lão hoà thượng luôn miệng thành kính “ a di đà phật “ thành ra cái nông nỗi này .

_ Hức, thiếu gia . Đưa ta ra ngoài đi, ta cầu xin ngài .

_ Đúng đó thiếu gia, cứu chúng ta đi hu hu .....

.....

Cả đám người nhũn như con chi chi quỳ trước mặt Lâm Quân đau khổ cầu xin được ra ngoài, giống như chi cần ở trong này một phút là sẽ chết cha chết mẹ vậy . Còn đầu bộ dạng hung hăng tàn nhẫn như lúc trước nữa, còn đầu bản tính coi trời bằng vung, luôn mồm hô to đánh giết như trước nữa .

Đám gia hỏa hung thần ác sát của Lâm Quân bây giờ phảng phất như là một đám người đáng thương tội nghiệp nhất quả đất . Giống như bị giam giữ trong một địa phương đến phát điên nóng lòng muốn đi ra ngoài .

_ Đây, có chuyện gì thế ? Nói rõ cho ta nghe coi .

Lâm Quân không tin vào mắt mình nữa, đây là chuyện gì . Đây có phải là đám nô lệ lúc trước của ta không thể . Hay nhầm người mẹ rồi .

_ Hehe, chú em trở lại rồi à ? Để anh nói cho nghe nhé . Hắc hắc hắc, đám gia hỏa này anh mày huấn luyện tốt không ?

Lâm Quân đang phân vân thì một hư ảnh màu xanh dương hiện ra cười hắc hắc nói, không phải tên Tiểu Thần Đền chết bầm thì có thể là ai .

_ Tốt cái beep ấy, có chuyện gì ?

Lâm Quân hỏi xong thì cảm giác không khí xung quanh có chút quỷ dị . Khi nhìn lại thì thấy đám Huyền Nạn đã nín khóc từ bao giờ . Tên nào tên nấy trên mặt đều tràn đầy thần sắc sợ hãi pha chút hận thù . Bọn hắn tên nào người cũng run run lên từng đợt . Đôi mắt nhìn Tiểu Thần Đền như muốn phún ra lửa .

_ Hê hê, anh chỉ huấn luyện thoáng một phát thôi . Không ngờ tố chất tâm lý của đám này lại kém thế . Hắc hắc .

Tiểu Thần Đền cười nói với Lâm Quân nhưng đôi mắt cũng không tự chủ được trừng lên với đám Huyền Nạn . Lại thay là đám Huyền Nạn nhìn thấy đôi mắt đó lại càng tức giận hơn . Trong lòng đang chửi cha chửi mẹ Tiểu Thần Đền . Nếu không phải vì bọn hắn đánh không lại chắc chắn đã lao lên làm thịt Tiểu Thần Đền từ đời tám hoánh nào rồi .

Huyền Nạn nhớ lại thời gian này sống chung với Tiểu Thần Đền mà trong lòng đau khổ không thôi . Cho tới bây giờ hắn mới có thể hiểu được cái gì gọi là sống không bằng chết .

Từ khi thiếu gia đi mất thì cũng là lúc Tiểu Thần Đền bắt đầu huấn luyện bọn hắn . Lúc đó Tiểu Thần Đền nói “ nếu các ngươi muốn giúp chủ nhân thì hãy cố gắng đi, các ngươi yếu như sên “ . Lúc đó bọn Huyền Nạn cũng nóng cả đầu nên lập tức đồng ý . Cho dù Tiểu Thần Đền bảo không được bỏ dỡ bọn hắn cũng coi như không .

Nhưng khi bước vào cái gì gọi là huấn luyện thì bọn Huyền Nạn biết bọn hắn đã bị gài, con mẹ nó chứ . Huấn luyện cái quái gì, gọi là giết người cho xong đi .

6h, công 1000kg chạy 100 vòng .

8h, bơi nửa vòng Kinh Hồ .

10, luyện tập vũ khí . Chém đủ 10000000 cái thì dừng .

12h, nghỉ trưa . Trong lúc nghỉ tùy thời phát sinh nguy hiểm .

2h chiều, chống đẩy 5000 cái .

4h, đánh nhau với quái vật cùng cấp .

6h, quần áo với nhau .

8h, leo núi trong bóng tối .

10h, ăn rồi ngủ . Nhưng cẩn thận độc dược và ám sát .

Đó là chương trình huấn luyện trong nửa tháng của Tiểu Thần Đền đối với bọn hắn . Sau khi đọc xong bọn Huyền Nạn đã thiếu điều muốn chửi mẹ nó .

Cái này là dành cho trâu hay cho người vậy . Phòng chừng trâu cũng chịu không nổi chứ huống chi là người .

Nhưng dưới danh ụy của Tiểu Thần Đèn thì bọn hán phải phục tùng . Nếu không còn thảm hơn nhiều lắm . Tuy nhiên cũng tính là Tiểu Thần Đèn có lương tâm, lúc nào bọn hán kiệt sức là sẽ đưa cho bọn hán một viên thuốc đặc biệt giúp dễ dàng trị hết tất cả thương thế . Tuy trong huấn luyện của nửa tháng này nguy hiểm trùng trùng, bất cứ lúc nào có thể kiệt sức mà chết nhưng bọn Huyền Nạn cũng hữu kinh vô hiểm vượt qua .

Sau nửa tháng này thì bọn hán người nào cũng đề cao lên 1 tầng thứ nên chuyển sang cảm kích Tiểu Thần Đèn, tuy Tiểu Thần Đèn hơi âm hiểm nhưng dù sao cũng là giúp bọn hán nên bọn hán cũng không có ý kiến gì .

Nhưng nửa tháng cuối cùng mới thực sự là ác mộng của bọn hán . Ngày nào Tiểu Thần Đèn cũng đưa cho bọn hán một nhiệm vụ nguy hiểm . Như là ăn cắp trứng của Xí Nga Vương, trộm quần lót của Viên Cô Kỳ Hồn, đi khiêu chiến các boss trong Yên Vương Cổ Mộ .....

Nói chung là nhiệm vụ gì cũng có, mà nhiệm vụ nào cũng khó hơn lên trời . Đã thế tên Tiểu Thần Đèn này còn âm hiểm đến độ đặt ra chế độ trừng phạt cực kỳ biến thái . Đó là gắn một quả C4 vào đũng quần của bọn hán . Nếu tên nào mà trước thời gian không hoàn thành thì nó sẽ nổ cái “bùm” . Riêng mình Diệp Nhị Nương là nếu thua sẽ múa cột cho Tiểu Thần Đèn xem .

Đến đây thì bọn Huyền Nạn thực sự cố hết sức, tìm sự sống trong chỗ chết để hoàn thành các nhiệm vụ được giao . Tuy cũng vượt qua được nhưng tên nào tên nấy cũng thảm không thể tả được, vết thương trên người ngày nào cũng chồng chất một đám . Tinh thần lúc nào cũng căng như dây đàn, tùy thời lo sợ con trym thân yêu sẽ mọc cánh bay đi .

Mặc dù thực chất không có tổn hại gì mà tu vi còn tăng lên một tầng lớn nữa nhưng bọn hán vẫn cứ hận Tiểu Thần Đèn . Mặc dù là bọn hán biết làm thế là tốt cho bọn hán nhưng nghĩ tới cái tư vị con trym tùy thời bị đe dọa thì lại hận tới ngứa răng . Cái chỗ đó là chỗ thiêng liêng tới nhường nào, làm sao có thể đùa được .

Huyền Nạn suy tư trong lòng được một lúc thì bên kia Tiểu Thần Đèn cũng kể chuyện xong . Lâm Quân nghe mà gật đầu liên tục, giờ hán mới chú ý . Không ngờ Huyền Nạn và Đoàn Diên Khánh đều đã tăng lên Thiên Không Vô Sĩ, đám còn lại thì gần như là cũng sắp đột phá .

Cho dù là cảm giác bọn Huyền Nạn hơi thảm nhưng Lâm Quân cũng cực kỳ vui mừng trong lòng, thoáng cái chiến lực của hán đã đề cao một mảng lớn . Sau này đi đâu cũng dễ dàng hơn, cho dù gặp lại Lê Thiếu Phong thì Lâm Quân vẫn tự tin là có thể giết được hán .

_ À mà đám pet của ta đâu rồi ?

Lâm Quân quay sang hỏi Tiểu Thần Đèn, nhưng Tiểu Thần Đèn chỉ cười hắc hắc :

_ Hêhê, lát nữa sẽ tới . Bảo đảm chú em sẽ vui mừng .

Lâm Quân không nghi ngờ mà gật đầu cái rụp . Trong lòng chờ mong không thôi .

.....

Thủ đô HaNoi, hoàng cung .

Hoàng Đế bệ hạ ngồi trên ngai vàng, mặt rồng giận dữ quát :

_ Nói cho trẫm biết . Lê Thiếu Phong tại sao lại chạy trốn được .

Hoàng đế đập bàn phát tiết bất mãn trong lòng làm bá quan văn võ tại triều run lên liên hồi nhưng không có một người nào dám lên tiếng .

Được một lúc, một lão già đang đứng bên cạnh hoàng đế lên tiếng nói :

_ Bẩm bệ hạ, là do Long Tộc Tung Quốc nhúng tay vào .

Người lên tiếng là Trần Phan, là một lão già râu tóc bạc trắng nhưng lại tinh thần lại no đủ . Lão chính là tể tướng đương triều . Chỉ có một mình lão mới dám nói khi hoàng đế đang phát hỏa .

_ Tung Quốc, hay cho một Tung Quốc .

Hoàng đế giận giữ nói .

Tể tướng Trần Phan đáp :

_ Tung Quốc theo thám tử điều tra thì bọn hán đang có một hành động cực kỳ to lớn, nhưng không biết lần này lại là gì . Theo như thuộc hạ biết thì bọn hán đã liên kết với Bán Quốc và một số quốc gia khác trong khu vực .

_ Theo người bọn hán muốn làm cái gì ?

Hoàng đế nghe thế lại hỏi, giờ phút này sự phẫn nộ trên khuôn mặt cũng hoà hoãn lại một chút .

_ Bẩm, thần đang gấp rút điều tra . Nhưng thiết nghĩ đây chắc chắn là một đại âm mưu, thần nghĩ chúng ta nên đề phòng gấp bội . Bản Quốc và Tung Quốc là 2 quốc gia cực kỳ thù ghét nhau nhưng lần này bọn chúng lại hợp tác nên cũng chắc chắn được là bọn chúng muốn làm ra một hành động táo bạo và nguy hiểm . Nếu theo thần nghĩ thì chắc chắn là thấu tóm hết các nước Đông Nam Á .

Trần Phan cẩn thận nói .

_ Ừm, thế thứ lần trước Lê Dững đã giới thiệu bây giờ có tin tức chưa ?

Hoàng đế nghe xong mặt không đổi sắc, lập tức hỏi qua việc khác .

_ Bẩm, đã có . Nghe Lê Dững bẩm báo thì hần đã có hàng mẫu và thêm một số thứ nữa . Hần đã gửi trước một ký ức châu cho chúng ta . Còn hần đang trên đường tới đây .

_ Được, lập tức chiếu cho bá quan văn võ xem đi . Sau đó các người nói cho ta ý kiến về chuyện này .

Hoàng đế quay sang bá quan văn võ nói . Sau đó phát phát tay bảo ý chuẩn bị phát ký ức châu .

Lập tức có 2 thái giám chạy đi chuẩn bị tất cả mọi thứ, đồng thời mời các vị đại quan ngồi xuống . Sau đó là các bàn tiệc được dọn lên làm các quan đều không hiểu có chuyện gì xảy ra .

Chỉ là một ký ức châu sao còn có dọn bàn tiệc thế này, không lẽ trong này có huyền cơ gì .

Tuy tò mò khó hiểu nhưng các quan cũng yên vị ngồi vào chỗ, trong lòng không biết hồ lô của hoàng đế bán thuốc gì .

Được một lúc thì tất cả đều đã chuẩn bị xong .

Trần Phan thấy thế đứng lên nói :

_ Bắt đầu đi .

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 116: Hoàng Thượng, Tha Thứ Cho Thần

Chỉ thấy trên màn hình lớn giữa đại điện hiện lên hình ảnh Lâm Quân và Lê Dững đang trao đổi bàn bạc ngay trong phòng của lão . Sau đó là hàng loạt các hình ảnh của Lâm Quân giới thiệu công dụng và tính năng của một số hàng mẫu . Cái nào ra cái đó .

Mặc dù trên màn ảnh Lâm Quân thao thao bất tuyệt giảng giải nhưng đám trọng thần này ai nấy đều chăm chú lắng nghe, thỉnh thoảng lại có một số người hô to không tin tưởng . Đồng thời cũng có một số người là giả kim thuật sĩ thì trong lòng như hiểu ra một điều gì đó, xem như si như say .

1 tiếng sau thì hình ảnh cũng chiếu xong, nhưng đây là chiếu đi chiếu lại mấy lần liên tục và tua chậm để mọi người có thể quan sát rõ ràng hơn .

Sau khi xem xong thì hoàng thượng ngồi trên ngai vàng mặt mày hơi chút tươi cười, chính hần cũng không tin được những gì mới quan sát . Không ngờ lão đệ Lê Dững lại có thể đem lại cho hần một niềm vui bất ngờ như thế .

_ Các người có ý kiến gì không ?

Hoàng thượng hỏi các bá quan văn võ trong đại điện .

_ Bẩm, quá khó tin, thần không nghĩ là lại có các vũ khí không cần nguyên khí thôi động mà lại cường đại như thế . Thiết nghĩ không biết có phải lừa dối hay không .

_ Đúng vậy bệ hạ, thần cảm giác quá khó tin tưởng . Phải biết là từ xưa đến nay không phải là không có người nghiên cứu về vấn đề này . Nhưng mà chưa có một ai thành công cả, thần nghĩ ở đây có gian trá .

_ Theo thần thấy hần đây là thật, bởi vì không ai dám đùa giỡn với bệ hạ cả . Nếu thế mong bệ hạ hãy cho phép thần được đưa những vũ khí này vào cơ mật quốc gia và bắt đầu sản xuất .

.....

Bá quan văn võ lần lượt quỳ dưới đất nói ra những suy nghĩ trong lòng mình . Đồng ý cũng có mà phản đối lại càng nhiều . Khi thấy mọi người đã nói đủ thì hoàng thượng mới phát tay ý bảo im lặng, sau đó quay qua một đám các lão già mặc áo đen hỏi :

_ Còn theo các ngươi thì sao ?

Đám các lão già áo đen này gọi là giả kim thuật sĩ, một chức nghiệp cực kỳ đặc thù . Tuy không có võ lực mạnh mẽ nhưng biết cách lợi dụng tất cả các kim loại và khoáng sản để rèn luyện vũ khí và chế tạo các cơ quan . Đứng đầu đám này là một ông lão năm nay đã ngoài 60 tuổi, lão tên là Phan Thế Phong . Là giả kim thuật sĩ đứng đầu Việt Quốc, đã đạt đến cấp Thánh Thuật Sĩ .

Phan Thế Phong nghe hoàng thượng hỏi gã thì lập tức tỉnh lại trong cơn mê, bước ra một bước quỳ giữa đại điện xúc động nói :

_ Là thật đó bệ hạ, là thật . Thần không ngờ lại có một loại vũ khí cao minh như thế, mặc dù chưa hiểu rõ lắm thiết kế của nó nhưng thần dám cam đoan đây là thật . Mong bệ hạ sớm sớm đưa bản thiết kế để thần có thể chế tạo ngay lập tức .

Giọng lão run run vì kích động khó kiềm chế, trong lòng cũng vui mừng không thôi . Lão là một giả kim thuật sĩ nên đối với các vũ khí và cơ quan mới đều ham muốn từ tận xương tủy . Khi thấy những vũ khí này thì ban đầu là lão không tin tưởng, nhưng dần dần khi Lâm Quân thuyết minh tác dụng thì lão lại cảm giác nó chính là thật .

Hoàng thượng nghe Phan Thế Phong nói thế thì cũng không có cảm giác ngoài ý muốn, trên khuôn mặt tươi cười nhiều hơn một chút . Hoàng thượng hài lòng nói :

_ Lão đừng nóng, Lê Dũng sẽ đem hàng mẫu tới ngay . Còn bản thiết kế thì hình như tên nhóc con lúc nãy trên màn hình chưa chịu giao ra thì phải .

_ Vâng .

Phan Thế Phong nghe thế lập tức lui vào hàng ngũ, trong lòng tiếp tục suy tư về các vũ khí đó .

Đúng lúc này thì một thái giám chạy vào quỳ xuống bẩm báo :

_ Thừa hoàng thượng, có Liệt Thủ Tướng Quân Lê Dũng xin cầu kiến .

_ Được, mau mời vào .

Hoàng thượng nghe thế vui mừng nói, đứng là nhắc tào tháo thì tào tháo xuất hiện .

Thái giám đứng lên, trong miệng một giọng eo éo nói ra bên ngoài :

_ Mời Liệt Thủ tướng quân tiến vào .

Lập tức có một lão già chạy vội vào, lão quỳ xuống nói :

_ Hạ thần bái kiến hoàng thượng, đây chính là những hàng mẫu ta đã đem tới .

Liệt Thủ tướng quân là một danh hiệu mà Lê Dũng đã đạt được trong quá khứ . Lúc đó lão vẫn còn rất trẻ, nhờ bộc lộ thiên phú của mình trong cuộc chiến tranh thống nhất Việt Quốc mà đã leo lên được chức tướng quân . Mặc dù sự thật là chức quan này cũng không cao lắm nhưng vẫn là một vinh dự của lão . Nên nhớ, lúc đó lão chỉ khoảng 30 tuổi là cùng .

_ Tốt, tốt . Tất cả tới diễn võ trường .

Hoàng thượng ngồi trên ngai vàng vung tay nói . Ngay tới hán cũng rất tò mò về những thứ này . Còn về phần tới diễn võ trường thì tất nhiên rồi, không thể nào mà thử những cái vũ khí này trên Kim Loan Điện được .

Nghe hoàng thượng nói xong thì tất cả bá quan đều di chuyển tới diễn võ trường . Diễn võ trường là một nơi rộng lớn phía đông hoàng cung . Nơi này thường rất hiếm khi sử dụng, chỉ khi nào đất nước diễn ra một cuộc thi võ hoặc thách đấu từ các nước khác mới sử dụng tới chỗ này .

Diễn võ trường đơn giản giống như một cái sân vận động kiếp trước của Lâm Quân nhưng lại rộng gấp 10 lần . Trung tâm diễn võ trường là một đài to lớn, bao bọc bởi đài chính là một kết giới hình tròn . Xung quanh đài chính là một dãy các ghế ngồi theo kiểu kim tự tháp, phía dưới thấp, phía trên cao . Tối đa có thể chứa được 10 triệu người xem .

Sau khi bá quan văn võ ổn định chỗ ngồi thì hoàng thượng mới nói :

_ Liệt Thủ tướng quân, biểu diễn đi .

_ Vâng, hoàng thượng .

Lê Dũng cung tay nói rồi bước lên đài . Trong lòng suy tư không thôi, lão hy vọng các vũ khí này không có chuyện gì mới tốt . Mặc dù đã kiểm tra lúc trước rồi nhưng vì biểu diễn cho hoàng đế xem nên lão cũng không dám qua loa .

Lê Dũng nâng tay lấy ra một khẩu Galting Gun từ trong nhẫn trữ vật, lão vung vẩy khẩu súng to đùng kia lên, và nói :

_ Đây được gọi là súng, chắc hẳn lúc này các vị đã xem qua ký ức châu rồi phải không ? Nếu thế thì ta không nói nhiều lời nữa, bây giờ sẽ cho các vị xem thử uy lực của nó . Bảo đảm uy lực của nó sẽ cho các vị mở rộng tầm mắt .

Mọi người nghe thế đều âm thầm gật đầu . Trong lòng cũng đều tò mò không thôi, 2 mắt dán chặt nhìn vào khẩu Galtung Gun . Đây cũng chính là lần đầu tiên họ nghe thấy một danh từ mới gọi là “súng” . Không biết cái thứ to như một cục sắt có làm ăn gì được không .

Lê Dũng nói rồi giờ súng lên, động tác nhẹ nhàng chuyên chú như khẩu súng này chính là đồ vật quan trọng nhất của lão . Lão chia súng ra phía trước, sau khi nhắm thẳng mục tiêu là mặt đất thì lão bóp cò .

_ Cách .

Một tiếng động không tính là vang dội lắm vang lên, nhưng hiển nhiên giờ phút này cả diễn võ trường cực kỳ im lặng nên nó truyền hết thảy vào tai mọi người . Trong lòng mọi người ở đây đều không khỏi thắc mắc, lão này làm gì thế, sao nó không có uy lực như lúc này đã xem nhỉ .

_ Cách, cách, cách, ...

Lê Dũng thấy không có đạn bay ra thì bóp cò thêm vài lần nữa, nhưng hiển nhiên là nó không có một chút tác dụng nào cả . Mồ hôi trên trán lão chảy ra như hồng thủy, khuôn mặt hồng nhuận đang càng ngày càng tái .

_ Này, Liệt Thủ tướng quân, người làm gì thế ? Đừng nói cái này là uy lực của nó nhé .

Có một người không kiên nhẫn la lên . Mặc dù vô lễ nhưng hoàng đế cũng không có ý kiến, lúc này hẳn cũng đang chờ câu trả lời của Lê Dũng .

_ Ách, ta thử lại . Ta thử lại .

Lê Dũng tái mặt nói, trong lòng lão cũng không hiểu ra sao . Tại sao lần trước Lâm Quân dùng cái này bắn lão ghê thế mà bây giờ lại không có phản ứng .

Lập tức Lê Dũng bóp cò thêm vài phát nữa, nhưng hiển nhiên là cho dù lão bóp tới gãy tay thì cũng chẳng có viên đạn nào chui ra đâu . Vì khẩu súng này hết đạn lâu rồi .

_ Cách, cách, cách .....

Liên tiếp các tiếng cách cách vang lên làm Lê Dũng mặt mày càng ngày càng tái mét, lão hận không thể nào tìm cái lỗ chui xuống cho xong . Hoàng thượng đang nhìn, bá quan văn võ cũng đang nhìn, thái giám các kiểu cũng đang nhìn . Mà lão lại rơi vào tình trạng như này . Sau cùng, vì hết cách nên lão đành nói .

_ Ách, xin lỗi . Có lẽ cái này bị gì rồi . Bây giờ ta sẽ cho các vị xem cái khác .

Lê Dũng mặt đen lại như đất nồi nói . Không cho mọi người xung quanh lên tiếng, lão lập tức móc một khẩu Anaconda trong người ra, liếc thoáng giải thích :

_ À, đây chính là một khẩu súng lục . Đừng nhìn thấy nó nhỏ mà khinh thường, đây chính là một vũ khí cận thân thứ thiệt . Tuy chỉ có thể bắn được 6 lần nhưng bù lại uy lực cũng to lớn và được cái là tính bất ngờ và dễ dàng che giấu . Các vị xem nhé .

Lê Dũng bẻ nguyên lõi của Lê Dũng nói mà không thêm sửa đổi . Sau cùng lão nâng súng lên bóp cò . Nhưng vì tâm tình quá mức khản trương nên lão bóp hơi quá tay . Kết quả là “crắc” một tiếng . Khẩu súng Anaconda yếu ớt trong tay lão bỗng như biến thành một khối sắt vụn . Mặc dù ở Địa Cầu nó chính là một khẩu súng uy danh hiển hách nhưng rất tiếc, đối với một gã võ thánh sức mạnh tới vạn cân thì thuần túy là một khẩu súng đồ chơi trách nát tuy thời bóp vụn .

Lê Dũng ngẩng cả người, trong lòng thảm than xui xẻo . Bá quan văn võ ngồi xung quanh cũng ngẩn cả người . Không hiểu lão già này đang chơi trò gì . Tự dưng giới thiệu xong rồi bóp nát nó, chơi vui phết nhỉ .

_ Ách, ta quá khản trương . Tới cái khác .

Lê Dũng tái cả mặt mày nói, sau đó không ngừng móc ra một đồ vật dụng trong nhẫn ra biểu diễn . Móc ra từng nào thì Lê Dũng thao thao bất tuyệt đến chừng đó, nhưng mà mỗi khi biểu diễn uy lực lại đều không thành công .

Nếu không phải tâm tình lão quá khản trương thì cũng là vật phẩm bị lỗi . Cho dù là khối thuốc nổ C4 thì lão cũng quên mất cách cài đặt mìn cho nó nổ . Càng lúc mặt Lê Dũng càng đen như đất nồi .

Tới sau cùng thì lão buông tha luôn, xụi lơ dưới đất nói :

_ Hoàng thượng, tha thứ cho thần . Thần nào biết mấy cái này khó xài tới như thế .

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 117: Mẹ Nó, Anh Không Trả Đây

Hoàng thượng nghe thế không khỏi nhú mảy, trong lòng nửa tin nửa ngờ .

_ Được rồi, ái khanh xuống đi .

Sau đó hoàng thượng quay về phía Phan Thế Phong nói :

_ Lão lên kiểm tra xem nó có phải là thật không ?

_ Vâng, hoàng thượng .

Phan Thế Phong nghe thế lập tức bước lên lôi đài, sau môn cũng có vài vị giả kim thuật sĩ khác đi theo . Tất cả đều bước lên đài xúm lại xem xét tất cả những thứ là Lê Dũng đã cầm ra .

Không xem thì thôi nhưng càng xem thì càng kinh hãi . Bởi vì các vũ khí này đều tinh vi đến khó tin, các kết cấu của nó thật mới lạ . Nhất thời không ai có thể hiểu được hết, cho dù có vận dụng khả năng nhìn xuyên vật thể nhưng cũng rất ít người có thể hiểu được .

Sau đó cả đám giả kim thuật sĩ như nổi điên, 2 3 người giành một món lao vào xem xét . Thình thoảng lại truyền ra các thắc mắc và bất đồng quan điểm . Tiếp đến cả đám người đều nổi nóng lên, không ai phục ai . Nếu không phải hoàng thượng đang ở nơi này chắc chắn cả đám đều lao vào đánh nhau .

Được một lúc thì Phan Thế Phong mới quay lại chỗ của hoàng thượng, quỳ xuống nói :

_ Hoàng thượng, đây chính là thật . Không nghi ngờ gì chính là thật, nhưng nhất thời thần không thể nào hiểu được nó . Mong hoàng thượng cho thần cầm về nghiên cứu .

_ Ngay cả người cũng không nhìn thấu được nó sao ?

Hoàng đế tuy mặt lạnh như tiền nhưng trong giọng nói cũng không giấu được vẻ kinh hãi . Phải biết là Phan Thế Phong chính là một giả kim thuật sĩ đứng đầu cả Việt Quốc . Chưa có món vũ khí nào mà lão nhìn qua lại kêu là không thấu . Cho dù là một cây kiếm đưa vào tay lão thì lão cũng có thể vạch cái này là làm từ gì, có nguyên liệu gì, công hiệu như thế nào . Sau đó dễ dàng phỏng chế lại mà uy lực và hình dáng đều giống nhau như tạc .

_ Vâng hoàng thượng . Đây chính là những vũ khí quá mới mẻ . Nó không giống bất cứ một loại vũ khí nào từ trước tới nay . Cho dù so sánh với cơ quan mà thần chế tạo ra thì cũng tinh vi gấp trăm lần .

_ Mặc dù thần xem có thể hiểu chất liệu làm nó là gì nhưng bảo đảm thần không phỏng chế được bởi vì thần không hiểu đạo lý trong đó . Thoạt nhìn thì thứ vũ khí này rất đơn giản nhưng nếu đào sâu hơn thì tất cả những thứ thần biết đều không tài nào giải thích được nó cả . Xin cho thần mạn phép hỏi là vị nào đã làm ra những thứ này .

Phan Thế Phong giải thích rành mạch từng cái . Lão cùng đám cũng chỉ là người tinh thông chế tạo vũ khí lạnh, còn về phần vũ khí nóng thì làm sao có thể giải thích được chứ . Phải biết là vũ khí nóng ở trái đất tuy ra đời muộn nhưng biết bao nhiêu thế hệ đã đổ công đổ sức nghiên cứu vào đó . Nó kết tinh hàng trăm năm tri thức học tập và sửa đổi của các tiền nhân Địa Cầu . Nếu lão này mà xem một lần đã hiểu thì chắc chắn là thánh sống chứ không phải là người .

May mắn là Lâm Quân chỉ đưa ra những thứ đơn giản . Nếu hắn đưa ra cả xe tăng và máy bay thì chắc đám giả kim thuật sĩ này mặc cảm mà chết mất .

_ Ta cũng không biết, nhưng chắc chắn là thằng nhóc giao thứ này ra biết .

Hoàng thượng trả lời .

_ Vâng, nghe nói có bản thiết kế nữa . Không biết hoàng thượng có thể lấy ra cho thần xem không ?

Phan Thế Phong gấp gấp nói, lão tò mò lắm rồi . Không ngờ lại có những suy nghĩ mới mẻ như thế, cho dù khẩu súng này uy lực chắc cũng không mạnh lắm nhưng có thể cải tiến và phát triển mà .

_ À, 1 tháng nữa có . Nhưng thằng nhóc con này đòi mỗi thứ 100 tỷ đấy .

Lê Dũng đứng bên cạnh chen vào một câu .

_ Người nói thật không ?

Hoàng thượng đang tươi cười thì đột nhiên mặt mày cứng lại hỏi, mỗi thứ 100 tỷ . Mẹ nó, sao không đi ăn cướp luôn đi . Thuế má 1 năm của Việt Quốc thì cũng chỉ có chừng đó thôi . Tức là muốn mua mười món thì phải đập vào cả 10 năm thuế của Việt Quốc . Ấc, cho dù hoàng thượng giàu có nhưng cái

này thực quá sức tưởng tượng .

_ Vâng . Nhưng hần còn nói mỗi thứ có 2 bản thiết kế . Một cái là thứ người thường cũng có thể sử dụng . Còn một cái là giành cho võ giả sử dụng .

Lê Dũng cũng cảm thấy cái giá này quá mức tưởng tượng nhưng vì Lâm Quân trợ như đá nên cũng không biết làm sao .

_ Võ giả cũng có thể sử dụng .

Hoàng đế ngạc nhiên hỏi .

_ Vâng, hần chắc chắn như vậy . Nếu như võ giả sử dụng thì uy lực sẽ rất lớn, xa xa hơn những vũ khí hiện đang có .

Lê Dũng bẽ nguyên câu Lâm Quân đã nói mà không thêm sửa đổi một chút nào .

Hoàng đế nghe thế thì im lặng suy nghĩ trong lòng, nhưng lúc này Phan Thế Phong bên cạnh nghe thế thì vội vàng quỳ xuống nói :

_ Hoàng thượng, mua đi a . Mua đi a, tán gia bại sản cũng phải mua a . Nếu có thứ này thì chắc chắn Tung Quốc không thể nào ép chúng ta được nữa .

Hoàng đế nghe thế thoáng suy tư một lát . Sau đó, hần quay qua Lê Dũng nói :

_ Phiền ái khanh lập tức trở về bàn bạc lại với hần . Tốt nhất là giảm giá tiền lại, ta có thể đổi thành thứ khác như đất phong hoặc quan chức . Nếu không được thì ta sẽ đổi bằng những thứ có trong kho báu vật .

_ Vâng, thần lập tức đi .

Lê Dũng biết hoàng thượng đã hạ quyết tâm nên không chút nhiều lời . Vội vàng đi ra .

Hoàng đế lúc này mới phát tay, đứng dậy nói :

_ Trẫm về trước, các khanh cứ xem trước đi . Ngày mai các khanh phải viết một cái báo cáo nói về việc này cho ta .

Hoàng đế nói xong đứng dậy bước đi . Phía sau lưng tất cả mọi người quỳ xuống hô :

_ Cung tiễn hoàng thượng .

Sau khi đã đi về thư phòng của mình . Hoàng đế đuổi tất cả cung nữ và thái giám ra ngoài rồi ngồi xuống bàn .

Lập tức một bóng đen hiện ra, cung kính nói :

_ Bệ hạ có việc gì cần chúng thần giúp ?

_ Ủ, xuất động bộ đội bí mật . Theo dõi tất cả các bá quan văn võ ngay trong hôm nay quan sát vũ khí mới . Nếu có ai dị động, giết bắt luận tội .

Hoàng đế day day thái dương rồi nói .

_ Vâng .

_ Ủ, lập tức điều tra về thằng nhóc tên Lâm Quân . Sau đó đưa tài liệu về đây cho trẫm .

_ À, bảo Phong hôm nay hành động tẩy rửa . Nhớ không được để lại dấu vết . Đồng thời phát động tình báo các nơi thu thập về việc Tung Quốc .

_ Kể cả các gián điệp đã cài trong nội bộ Tung Quốc . Bảo bọn hần không tiếc tất cả giá nào phải điều tra cho ra kế hoạch của Tung Quốc .

_ Tạm thời tới đó thôi, người lui đi .

Hoàng đế hạ đạt từng mệnh lệnh rồi phát phát tay .

_ Vâng, thần sẽ không làm bệ hạ thất vọng .

Bóng đen cung kính đáp rồi lẩn mình biến mất .

Một lúc sau khi bóng đen đã biến mất thì hoàng đế vẫn đứng chỗ đó, hần nhìn lên bầu trời từ cửa sổ và suy tư thật lâu . Cuối cùng, hoàng đế lẩm nhẩm :

_ Hy vọng Việt Quốc có thể tồn tại . Hy vọng thảm kịch đừng tái diễn .

.....

_ Oa, vài cả linh hồn . Người làm cách nào thế ?

Trong Vô Lượng Sơn, Lâm Quân mặt mày rạng rỡ quay sang hỏi Tiểu Thần Đèn đang phiêu phù bên cạnh .

_ Hehe, chú tưởng anh là ai chứ ? Hờ hờ, việc này đơn giản như ăn bắp thôi .

Tiểu Thần Đèn dương dương tự đắc nói . Thú thật hần cũng có chút tự hào với tác phẩm của mình .

_ Àch, đại ca . Đòi này em mang ơn anh nhất hê hê .

Lâm Quân vui mừng nói, chính hần cũng không ngờ mình lại may mắn như thế . Mặc dù đám Huyền Nạn bị ăn hành mãnh liệt nhưng nhìn cái biệt đội ma thú lúc này của hần thì lại vui mừng hết lớn .

Không những các ma thú của hần đều đã thăng lên một cấp mà ngộ tính chiêu thức các mặt đều được nâng cao . Không những thế Tiểu Thần Đèn còn tốn công tốn sức tìm kiếm cho các ma thú của hần mỗi con một cái áo giáp trang bị .

Bây giờ nhìn con nào con nấy cũng cực kỳ đẹp, toàn thân được bao bọc bởi áo giáp màu đen . Không chừa một chỗ nào . Nhìn cực kỳ phong cách và hầm hố . Thật giống như một biệt đội siêu thú .

_ Hehe vui mừng chứ . Tổng cộng chi phí các mặt là 100 tỷ hắc hắc, chú trả tiền đi . Anh ít làm free lắm . Cái phần huấn luyện đám Huyền Nạn thì anh khuyến mãi thêm đó .

Như sét đánh ngang tai . Lâm Quân tròn tròn mắt ngã sắp xuống đất . Mẹ kiếp, 100 tỷ, có lộn không đó . Anh tưởng free chứ, giết người à .

_ Đây, đừng kinh hãi thế chứ . 100 tỷ thôi mà, anh lấy ít thế còn gì .

Tiểu Thần Đèn tươi cười nói tiếp .

_ Mẹ nó . 100 tỷ, sao nguoi không giết ta đi . Con mẹ nó chứ, làm gì mà mắc dữ vậy .

Lâm Quân thấy tên này còn cười tươi như hoa thì diện tiết hết lên . Hần hiểu rồi, mình bị chơi . Chắc chắn là tên Tiểu Thần Đèn chó má này hết phim heo để xem nên mới bày ra trò này . Hừ, hừ hừ, anh không trả tiền thì làm gì được anh .

_ Gì mà mắc, giá gốc rồi đây . Hê hê, chú để anh tính toán cho nhé . Áo giáp 13 bộ, cần cốt đan 2000 viên . Sách kỹ năng 100 cuốn . Hehe, tổng cộng là 100 tỷ 1 triệu . Anh trừ bớt số lẻ rồi .

Tiểu Thần Đèn giả vờ bấm tay tính toán, nhưng thẳng này không thêm nói ra giá trị thực sự là bao nhiêu .

_ Mẹ nó, anh không trả đây .

Lâm Quân phần nộ hết lớn . Trong lòng chửi 18 đời tổ tông Tiểu Thần Đèn . Mẹ nó chứ, hồi trước anh chơi game cũng không có cái giá này .

_ Ồ, tính ăn quịt chứ gì . Hừ, chào chú nhé . Thiên Long Lệnh Bài khoá vĩnh viễn, anh không nhận một thẳng keo kiệt bản tính như chú làm chủ nhân nữa .

Khuôn mặt tươi cười của Tiểu Thần Đèn lập tức đanh lại, hăm dọa nói .

_ Ấc, em trả . Em trả .

Lâm Quân tuy phần nộ trong lòng như bên ngoài đành xuống nước . Lỡ thẳng này chơi thật thì làm sao . Nhưng mà thù này anh nhớ rồi, hừ keo kiệt, bản tính . Dám đặt điều anh, có ngày anh sẽ cho mày biết thế nào là lễ độ . Hừ hừ .

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 118: Người Là Gì Của Lâm Long ?

_ Thế có phải ngoan không hehe . Chú cứ yên tâm . Anh rất chí công vô tư, sẽ cho chú mấy cái nhiệm vụ để mà kiếm 100 tỷ trả lại . Hê hê .

Tiểu Thần Đèn cười nói .

_ Ấc, nhiệm vụ gì thì để tối đã ông anh . Giờ em còn đi học .

Lâm Quân bó tay nói, bây giờ hần còn đang trong giờ học thì làm sao có thể hoàn thành mấy cái nhiệm vụ tên chó má này đưa ra . Đừng nhìn hần lúc nào

cũng cười hihi haha trong rất vô hại, nhưng chỉ khi nào cho nhiệm vụ thì mới biết . 100 tỷ cũng không phải số tiền dễ kiếm đâu .

_ Ủ, thế chú thoát đi . Tôi tìm anh lấy nhiệm vụ .

_ Ủ .

Lâm Quân gạt đầu một cái rồi quay sang bọn Huyền Nạn và đám ma thú nói :

_ Các người cứ yên tâm . Tôi nay ta sẽ cho tất cả ra ngoài .

Nói rồi Lâm Quân thoát hẳn ra ngoài, không cho đám Huyền Nạn nói thêm một câu nào .

_ Ấc, thiếu gia đợi đã .

Huyền Nạn đỏ mặt hỏi nhưng rất tiếc là Lâm Quân đã biến mất rồi . Nhất thời, hắn có một linh cảm cực kỳ xấu . Khi quay qua nhìn Tiểu Thần Đèn thì y như rằng, tên này cũng đang nhìn về phía hắn nở một nụ cười quái dị nói :

_ Hêhê, các chú em . Hôm nay anh huấn luyện lần cuối .

Sặc, chết con rồi má ơi .

.....

Tâm trí Lâm Quân trở lại với thân thể của hắn, Lâm Quân có chút choáng đầu mờ mắt ra . Dù sao thì cũng không giả vờ ngủ được .

Vừa ngẩng đầu lên, mở mắt ra thì đập vào mặt là một bộ mặt trắng trẻo xinh đẹp . 2 con mắt đang tròn xoe nhìn hắn, đôi môi đỏ mọng nhưng muốn nói điều gì đó .

Cô gái thấy Lâm Quân tỉnh lại thì chỉ tay vào mặt Lâm Quân và nói :

_ Trò .....ặc .....

Nói chưa hết câu thì cô ta nhìn thấy rõ được khuôn mặt của Lâm Quân . Nhất thời cô ta ngây ngẩn cả người đứng im tại chỗ, bàn tay vẫn run run chỉ vào Lâm Quân . Chưa kịp hiểu chuyện gì xảy ra thì đột nhiên cô gái kinh hãi hỏi :

_ Tại sao là cậu, tại sao cậu lại ở chỗ này ?

_ Ủa, cô biết tôi à ?

Lâm Quân ngỡ ngàng chưa hiểu chuyện gì xảy ra . Sao cô gái này lại nói lời khó hiểu như thế chứ . Không lẽ cô nàng xinh đẹp này biết ta à .

Lâm Quân đang tự sướng trong lòng thì cô ta chợt hét lên . Như đã nhớ tới chuyện gì đó .

_ À, là người . Chết đi cho bà .

Cô gái rút từ trong quần ra một thanh kiếm, vận đủ 12 thành công lực đâm thẳng về phía Lâm Quân .

_ Đây cô làm gì thế ?

Lâm Quân thấy phản cô ta đâm vào chính là hạ bộ của hắn nên vội vàng lật bàn lên đỡ cây kiếm . Sau đó nhảy ra sau lưng .

_ Chết đi, tên kỹ nam khôn khiếp .

Cô ta không nói không rằng tiếp tục huy kiếm, như muốn đâm chém Lâm Quân thành hàng ngàn mảnh thì mới vừa lòng .

Nhưng hiển nhiên đây là lớp học nên các học sinh xung quanh vội vàng lao tới giữ tay cô ta .

_ Cô giáo, đây là lớp học a . Cắt kiếm đi . Có gì từ từ nói .

_ Các người thả ta ra, ta phải chém tên này thành ngàn mảnh .

Cô gái vùng vằng như muốn giãy ra nói .

_ Ách, có gì từ từ nói . Chắc chắn là hiểu lầm đó .

Một tên học sinh đang kéo tay cô ta khẩn trương nói .

_ Hừ, hắn có hoá thành tro thì ta vẫn nhận ra hắn . Thả ta ra .

_ Ách, cô giáo . Lâm Quân mới 16 tuổi thôi mà .

_ Hà ? 16 tuổi ? Thật không ?

Cô gái ngạc nhiên hỏi . Trong tâm trí cô ta thì tên này cũng phải 40 50 rồi chứ, làm sao lại trẻ như thế được .

_ Đúng, đúng vậy . Hắn mới nhập học ngày hôm nay thôi mà .

_ Ặc . Thế à ?

Cô gái nói xong đột nhiên không giãy dụa nữa . Cắt cây kiếm lại rồi hát hàm hời Lâm Quân :

_ Ngươi là gì của Lâm Long ?

_ Ta ? cha ta tên là Lâm Phong, ông nội ta tên Lâm Thiên. Chú bác ta tên Lâm Phuong, Lâm Hằng . Cả cái gia phả ta chỉ có một ông cố nội đời thứ 13 tên Lâm Long, không phải ngươi hỏi ông đó chứ . Nếu thế mai chịu khó ra mộ nhà ta thăm đi nhé . Nhưng ta cũng không biết lão chôn ở đâu .

Lâm Quân tuy có chút khó hiểu nhưng vẫn giải thích . Thật ra cha hắn kiếp trước đúng là tên Lâm Long, nhưng qua kiếp này thì tên lại là Lâm Phong . Tuy khó hiểu một chút nhưng hắn vẫn nói ra tên cha hắn kiếp này . Hắn không tin người cô gái này hỏi là ba hắn kiếp trước .

_ Nói láo . Bây giờ cha ngươi ở đâu . Đưa ta đi gặp mau .

Cô gái hiển nhiên là không tin tưởng vào kết quả của Lâm Quân . Trong tâm trí cô thì người đó giống Lâm Quân tới 90%, nếu không phải là cha con thì không có cách giải thích nào khác cả .

_ Hừ, tự sát đi .

Lâm Quân có chút hơi điên tiết vì cô gái này cứ giờ cái giọng đó ra . Nếu không phải vì cô ta là mỹ nữ thì hắn đã gọi đám pet của hắn ra ngoài củ hành cô ta rồi .

_ Cái gì ? tên nhóc con dám đùa giỡn ta . Muốn chết hả ?

Cô gái nghe thế cũng bực mình, tiếp tục vùng kiếm .

_ Hừ, cả nhà ta chết cả rồi . Ngươi không tự sát thì làm sao mà gặp .

Lâm Quân lạnh lùng hừ một tiếng . Hắn không biết chuyện gì xảy ra nhưng nhắc tới gia tộc họ Lâm đã chết sạch của hắn thì Lâm Quân cũng hơi có chút bi thương trong lòng . Mặc dù không liên quan tới hắn nhưng cái thân xác này lại liên quan, cho dù không có linh hồn thì vẫn cứ ảnh hưởng hắn một chút .

Nhưng nghe tới đây cô gái đột nhiên ngẩn người, có chút không tin vào tai mình và hỏi lại :

_ Ngươi nói cái gì ? Hắn đã chết ?

Tuy không biết hắn ở đây là nói ai nhưng sự thật đúng là cả gia tộc hắn đã chết sạch . Lâm Quân lạnh lùng nói :

_ Đúng, cả gia tộc chỉ còn một mình ta . Cô nghĩ ta dám lấy chuyện này ra nói đùa chắc .

Rầm .

Cô gái nghe Lâm Quân xác định thì đột nhiên quỵ xuống đất, trong mắt tuông ra hai hàng nước . Trong miệng còn lẩm nhẩm :

_ Không thể nào,..... không thể nào . Tại sao ngươi .....có thể đi như thế được . Ngươi còn nợ ta mà....., còn nợ ta mà .....

_ AAAAAAAAAAAAA . Tại sao ? tại sao ? tại sao ?

Cô gái hét lên rồi phá không bay ra ngoài, đứng trên bầu trời gào thét, nhưng vừa gào nước mắt vừa chảy ra như suối . Gào thét được một lúc thì thân ảnh cô ta cũng biến mất trên bầu trời, không rõ là đã bay đi đâu .

Thấy thân ảnh cô giáo Trần Mỹ Phuong xa dần xa dần thì đám học sinh lớp A2 thở phào một hơi thật dài . Nhưng đồng thời cũng quay qua nhìn Lâm Quân như một tên quái thai . Trong lòng thầm nghĩ tên nhóc này như sao chổi, mới đi học một bữa đầu tiên mà đã làm ra bao nhiêu chuyện động trời . Không biết nếu 4 năm học mà cứ học với thằng này thì có chết không đây .

Thấy đám học sinh nhìn mình với ánh mắt quái dị thì Lâm Quân có chút chột dạ, không biết hắn làm gì mà cô ta, à cô giáo khóc ghê thế .

_ Đây, ta không biết gì hết nhé . Đừng nhìn ta với ánh mắt như thế . Ta vô tội mà .

Lâm Quân dờ khóc dờ cười nhún vai . Chính hắn cũng chả hiểu cái quái gì xảy ra .

Ồ, thì mày vô tội . Haiz nhưng mà hình như nhờ thằng này cả buổi không học được tiết nào rồi thì phải . Nghĩ lại cũng đúng là chuyện tốt, phải chi như này hoài thì thích quá .

Đám học sinh khinh bỉ trong lòng một lát nhưng vì Lâm Quân làm bọn hắn không học được tiết nào nên cũng không trách hắn .

_ Thôi, giờ tự học . Haiz cậu bạn mới tới, bạn thật là mạnh mẽ quá . Làm chúng tớ chưa học được tiết nào .

Đột nhiên một cô gái hô to lên, đây đúng là lớp trưởng kèm thiên tài của lớp A2 . Tên cô ta đúng là Nhật Quỳnh .

_ Ủ, anh em về chỗ đi . Đứng đây thầy nào đi qua hỏi lại mệt .

Chúng học sinh cũng đều phản ứng, tự động bước về chỗ ngồi . Nhưng học tiếp không được nên cả đám quay sang ngồi chém gió với nhau .

Lâm Quân cũng tham gia vào trong đó . Người nói nhiều nhất sáng hôm đó chính là hắn . Bởi vì là người mới và hôm nay làm ra đủ thứ chuyện nên hắn rất được chiều chuộng . Tối mức Lâm Quân chém khô cả họng rất cả lưỡi thì mới ứng phó được hết đám học sinh hỏi chuyện . Trong lòng thầm nghĩ đám này nhiều chuyện vãi cả linh hồn .

.....

Buổi chiều là một buổi tự học . Có thể tự tập luyện võ nghệ nên không ai quản . Lâm Quân đi với đám người Đặng Tùng, ngồi chém gió ngắm các cô gái chứ thú thật là bọn này cũng không có hứng thú tự học lắm .

Bởi vì lúc sáng bị ăn hành mảnh liệt nên tên nào tên nấy đều ứa oai trong người . Cho dù đã được Lâm Quân chữa trị tốt trở lại nhưng hiển nhiên là cả đám đều cực kỳ buồn bực .

_ Mẹ nó chứ Lâm Quân . Tối nay chúng ta đánh đã chiến đi .

Đang lúc chém gió hăng say thì đột nhiên Thiên Vũ bực mình hét lớn .

_ Đây, đánh đã chiến . Ngươi đùa à ? Ta không phải gay đâu nhé .

Lâm Quân toát mồ hôi hột . 2 thằng đàn ông đánh đã chiến, không phải là làm hoa cúc nở hoa à . Từ này dễ liên tưởng lắm đó .

_ Ấc, người mới là gay ấy . Ý ta nói là chúng ta sẽ tập kích trong đêm . Hừ hừ, bị bọn hắn đánh thế ta không nuốt trôi được cục tức này .

_ Tập kích trong đêm .

Đám Ngọc Tú xung quanh hiển nhiên có hứng thú với từ này nên xúm lại hỏi .

_ Đúng, chính thế . Ngươi nên biết là học ở đây chính là học nội trú . Chưa xong thì chưa được ra ngoài nên mỗi học sinh đều có phòng riêng của mình . Ý ta là phải chọn lúc đêm tối lên vào phòng đem bọn hắn đánh tới ba má nhận không ra .

Đặng Tùng cười rồi đem cái âm mưu kinh thiên của mình ra giải thích .

_ Hê hê, nghe hợp lý phết . Nhưng chúng ta làm thế nào ?

Lâm Quân hứng trí bùng bùng hỏi .

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 119: Ta Có Nên Chuồn Không Đây

_ Đơn giản thôi, thừa dịp bọn hắn ngủ chúng ta sẽ lên vào phòng bọn hắn . Nếu là con trai thì trùm mền quánh cho một trận toi bời . Nếu là con gái thì chúng ta sẽ đi bắt một ít chuột gián sâu bọ ném vào trong giường mấy đứa nó . Hắc hắc hắc, ta không tin là có đứa nào có thể ngủ được .

Đặng Tùng cười âm hiểm giải thích sơ bộ cái kế hoạch thâm độc của hắn .

Ủm, thật cao minh . Cách này cũng nghĩ ra được à ?

Bọn Ngọc Tú đứng xung quanh nghe thế thì cũng hứng thú bưng bưng . Kế hoạch tuy đơn giản nhưng thâm độc vô cùng . Cả con gái mà thằng này cũng không tha .

_ Được, vậy bây giờ chúng ta đi bắt chuột gián trước đi . Hehehe .

Lâm Quân là người đầu tiên hưởng ứng, sau đó làm đầu tầu gương mẫu chạy ra phía sau cửa trường . Đám Đặng Tùng cũng đi theo sau .

Phía sau trường DongDa chính là một khu rừng toàn cây cối và thực vật . Đây chính là một nơi diễn ra các cuộc thi thực chiến trong rừng của học sinh . Mặc dù ma thú trong rừng thì không có mấy nhưng các động vật nhỏ như chuột gián thì có rất nhiều nên Lâm Quân mới có ý tưởng bắt ở đây .

May mắn là giờ phút này không có cuộc thi nào nên trong khu rừng này cũng không có một bóng người . Càng tiện để đám Lâm Quân bắt đầu công cuộc săn bắt chuột .

Lâm Quân vừa tiến vào rừng, không nói không rằng lấy một cái ghế và bàn ra ngoài ngồi xuống tại chỗ, sau đó lấy thêm một ít đồ ăn vặt ra .

_ Này, người đi du lịch hay làm gì thế ?

Đặng Tùng khó hiểu hỏi . Thằng này tính chơi trò gì thế, hán cho rằng đang đi du lịch à . Nếu không động thân thì làm sao bắt được chuột chứ .

_ Ày, các người không hiểu gì cả . Mấy cái thứ đó còn cần anh làm sao ?

Lâm Quân cười hehe rồi vung tay lên . Nhất thời trên mặt đất xuất hiện thêm 11 con ma thú đặng đặng sát khí . Đây chính là những con pet Lâm Quân đã thu phục được từ trước tới nay . Kể cả Tiểu Lâm chính là 12 con ma thú . Yếu nhất trong đám này chính là U Ảnh Linh Hầu mà Lâm Quân thu phục được lúc trước, bây giờ chỉ mới có cấp 6 . Còn mạnh nhất thì chính là Tiger và Cougar, đã đạt tới cấp 8 đỉnh phong . Chẳng mấy chốc sẽ lên cấp 9 .

Thấy cả đám ma thú hiện ra thì cả đám Đặng Tùng đều rất mừng rỡ, bọn hán hiểu là Lâm Quân tính làm gì rồi . Phải muốn bắt gián chuột thì cần gì phải tự làm, chỉ cần đám ma thú này chui vào trong rừng kéo một phát là ra thôi . Dù gì đẳng cấp của bọn hán cũng khá cao, bắt mấy con thú vớ vẩn thì tất nhiên là cực kỳ dễ dàng rồi .

_ Các người, lâu rồi không gặp . Mạnh lên trông thấy ha ?

Lâm Quân thấy đám ma thú xuất hiện thì tươi cười nói .

_ Nhờ có chủ nhân cả . Chúng thuộc hạ có mạnh như thế nào thì vẫn là pet của chủ nhân .

Tiger hiện giờ chính là thủ lĩnh của binh đoàn ma thú do Tiểu Thần Đèn lựa chọn nên nó có quyền lên tiếng .

_ Ủ, rất tốt . Các người cứ làm tốt đi . Sau này ta có thành thần thì chắc chắn các người cũng sẽ là thần thú . Ta nói được, làm được .

Lâm Quân hiểu là lâu rồi không gặp nên bồi dưỡng tình cảm thoáng một phát . Tuy đám này đều là pet của hán nhưng nếu có tình cảm thâm hậu thì mới chính thức là không sợ gì .

_ Cảm ơn chủ nhân . Chúng thuộc hạ sẽ cúc cung tận tụy cho tới lúc chết .

Tiger quỳ 4 chân xuống nói, trong lòng bọn nó cũng tràn đầy hy vọng không gì sánh được . Nên nhớ là ma thú tu luyện tốc độ cực kỳ chậm rãi, một con ma thú từ cấp 8 lên tới cấp 9 chắc cũng vài chục năm . Còn bọn nó, chỉ đi theo Lâm Quân mấy tháng mà bọn hán đã sắp lên cấp rồi . Tiết kiệm biết bao nhiêu là thời gian .

Bọn chúng cũng đã kiến thức qua sự mạnh mẽ của Tiểu Thần Đèn rồi . Một linh hồn mạnh như thế còn làm thuộc hạ cho Lâm Quân thì xá gì bọn nó .

Nếu sau này cực lực đi theo Lâm Quân thì chắc hẳn thành thần cũng không có gì lạ

_ Ủ, rất tốt . Giờ bắt đầu đi, hê hê, nếu các người hoàn thành tốt thì hôm nay ta đãi một bữa thịt nướng .

Lâm Quân dụ dỗ nói . Hán biết cái đám ma thú này rất là tham ăn nên toàn đem đồ ăn ra dụ dỗ chúng nó .

_ Vâng, thuộc hạ xin phép được xuất phát .

Tiger nói mà thiếu điều nước miếng muốn chảy ra . Bọn nó đúng là có chút nghiện các món ăn mà Lâm Quân làm ra rồi .

_ Ủ, xuất phát đi .

Lâm Quân gạt đầu rồi ngồi xuống tại chỗ, trong đầu đang nghĩ cách làm món nướng theo kiểu nào .

.....

Tối hôm đó .

Một đêm trời trăng gió mát . Sau khi đã ăn uống xong xuôi bữa thịt nướng thì cũng đã 12 giờ đêm .

_ Này, chúng ta bắt đầu chưa ?

Đặng Tùng ngồi trên tảng đá, cầm bầu rượu hỏi Lâm Quân .

_ Ủ, giờ bắt đầu đi . Cứ theo kế hoạch đã đặt ra mà làm . Theo như Ngọc Tú đã điều tra thì lớp A2 chúng ta có tổng cộng là 19 phòng ngủ, cứ 4 người một phòng . Mặc dù chúng đều nằm ngẫu nhiên nhưng ta đã đưa số phòng cho các người rồi . Nhớ đừng đi nhầm phòng đó .

_ À, 19 phòng, ta lo 4 phòng còn các người mỗi người lo 3 phòng . Không có ý kiến gì chứ ?

Lâm Quân nói lại kế hoạch một lần rồi hỏi . Đáng ra chiều hôm nay là lúc bọn hắn nhận phòng nhưng vì quá mải mê ăn uống nhậu nhẹt nên nhất thời quên mất .

_ À, không có vấn đề gì . Hắc hắc .

Đặng Tùng đáp với một vẻ mặt tà ác .

_ Ủ, vậy bắt đầu đi . Ta cho 2 con ma thú biến nhỏ lại đi theo các người . Nhớ là đừng để lộ .

Lâm Quân nói rồi phát tay, lấy ra thêm một đồng ống sáo đưa qua cho bọn Đặng Tùng .

_ Đây chính là sáo cầu cứu . Nếu các người có vấn đề gì thì cứ thổi lên . Ta sẽ tiến qua chi viện ngay .

_ Ok .

_ Mã đáo thành công .

Cả bọn chúc nhau một câu rồi bắt đầu lên đường . Ai nấy đều như một con u linh hoà vào màn đêm .

Thấy cả đám đã xuất phát thì Lâm Quân cũng không ở lại làm gì . Sau khi phát tay thu lại các thứ thì hắn tiến vào trạng thái tàng hình . Ra lệnh cho Eagle bay lên không trung cảnh giới rồi Lâm Quân bắt đầu hành động .

Khu ký túc xá nữ nằm kế bên rừng cây này, rất gần với vị trí của hắn . Mục tiêu đầu tiên của hắn chính là phòng số 1202, trong phòng này chính là 4 người con gái nhưng không biết rõ là ai .

Vì đây là phòng của con gái nên Lâm Quân cũng không cần thiết phải đánh nhau . Chỉ cần bò vào bò một đám sâu bọ là hoàn thành .

Lâm Quân như một bóng ma di chuyển trong màn đêm . Chẳng mấy chốc hắn đã tới được mục tiêu cần thiết . Chỉ thấy dãy ký túc xá cũng có 2 tầng, bao quanh bằng một kết giới cực kỳ to lớn, ở cổng vào còn có một số lính đứng canh .

Biết sao được, đây là ký túc xá nữ nên được chiếu cố rất đặc biệt . Phải canh phòng các bạn nam đi hái hoa ngắt cỏ chứ . Nếu không thì ký túc xá nữ chắc chắn sẽ đổi tên thành bệnh viện sinh đẻ cho các bà bầu .

Kết giới này chỉ là một kết giới tầm thường dùng để báo động nên Lâm Quân không coi vào đâu . Rất nhẹ nhàng, Lâm Quân nhờ có mắt thần nên lên vào không tốn một chút công sức nào .

Lâm Quân không dừng lại mà tiếp tục chạy đi . Hắn muốn tìm cho ra cái mục tiêu cần thiết . Sau khi dò xét hết một lượt thì cũng đã tìm ra mục tiêu cần thiết . Chỉ thấy đây là một phòng ốc rất bình thường nằm trên tầng 2 của dãy nhà, ngoài lan can còn có một dây sắt để treo đồ và một vài chậu cây cảnh .

Vừa nhìn thấy trên dây treo đồ có gì thì Lâm Quân sém chút nữa xị máu mũi . Chỉ thấy trên đó toàn là các thứ như áo yếm, quần xip.....Lâm cho Lâm Quân không khỏi tưởng tượng lung tung một lát .

Nhưng vì nhiệm vụ nên Lâm Quân cố gắng nhịn xuống, tiến sát vào cửa sổ, ghé tai áp vào cửa sổ để nghe . Hắn muốn chắc chắn người trong phòng đã ngủ rồi thì mới ra tay .

_ Này, sao cô chưa ngủ ? Lại nhớ hắn à ?

Một giọng nói vang lên từ trong phòng . Hiển nhiên là chủ nhân của căn phòng này chưa ngủ . Nhưng mà Lâm Quân nghe giọng nói này thì có vẻ quen quen nhưng nhất thời không nhớ ra là ai .

_ Hừ, ai thèm nói chuyện với cô . Ta chính là bà lớn .

Một giọng nói tràn đầy tức giận vang lên . Lâm Lâm Quân đứng phía ngoài lập tức toát mồ hôi . Đây chính là giọng nói của cô mập mập mà .

Ta ngắt, sao lại xui thế này .

_ Này 2 người đừng có tranh nhau nữa được không ? Để yên cho ta ngủ .

Một giọng nói ồ ồ khác lại vang lên .

_ Cô cứ ngủ đi . Ta không chơi với cô . Cô dám ghét hần .

Cô mập mạp trong phòng như tức giận chuyện gì đó hết lên .

_ Ặc, thì tính sao . Nếu có thể ta sẽ băm hần ra cho cậu ăn .

Giọng nói có chút tức giận lại vang lên . Nhưng người tức giận không phải là cô mập mạp .

_ Hừ, cô cứ đợi đó . Nếu cô dám làm thế với hần thì ta sẽ giết cô .

_ Gì, có giỏi thì chơi đi . Ta sợ cô chắc . Hần ta giết chắc rồi .

_ Xem ai sợ ai, chơi thì chơi .

.....

2 người trong phòng không hiểu chuyện gì mà cãi nhau om sòm, ầm ầm đã có xu thế như muốn liều chết liều sống với đối phương . Nhưng ngay tại lúc hai cô đang khẩu chiến chuẩn bị chuyển sang nắm đấm chiến thì lập tức một giọng nói nhẹ nhàng mang theo một chút mệt mỏi vang lên :

_ Ta xin đi, các cô muốn chém muốn giết thì đi ra ngoài . Có cho người ta ngủ không thể ?

Ặc, là Kim Linh .

Vừa nghe thấy giọng nói này thì Lâm Quân như bị sét đánh đứng trơ ra tại chỗ . Chuyện quái gì thế này, cô mập mạp ở chung với Kim Linh . Còn có cả Nhật Hạ, còn một giọng nói còn lại thì Lâm Quân nghe quen tai nhưng nhất thời là không nhớ nghe ở đâu . Nhưng chắc chắn là cô gái đó biết hần và cực kỳ thù ghét hần .

Ặc, sau cái phòng đầu tiên toàn người quen thế . Ta có nên chuẩn không đây .

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 120: Ta Cho Cái Đám Này Biết Thế Nào Gọi Là Máy Bay Chiến Đấu

Lâm Quân cảm giác tâm tình trùng xuống, đột nhiên hần sinh ra thói ý . Muốn rút lui khỏi nơi này càng xa càng tốt . Nếu không lỡ dây vào đây chắc chắn là chết chắc .

Lâm Quân lùi từ từ ra phía sau, từng bước từng bước thật cẩn cmn thận . Hần cố gắng nhích từng bước từng bước thật nhẹ nhàng, đôi mắt chăm chú nhìn vào căn phòng, trong lòng thầm nhủ nếu có biến thì 2 chân chạy thẳng là ok .

_ Bộp .

Lâm Quân lui dần lui dần thì đập vào một cái gì đó một tiếng, hần là có thứ gì ở sau lưng hần . Đột nhiên Lâm Quân đỏ mặt hời đầy đầu . Không biết phía sau lưng là cái *** gì nhỉ . Có vẻ mềm mềm .

Chưa kịp quay lại nhìn thì đột nhiên có một tiếng lẩm bầm vang lên bên tai :

_ Quái, ta đụng phải cái gì thế này . Ặc, trước mặt ta làm gì có cái gì .

Đây là một giọng nói của con gái, cô ta đột nhiên khó hiểu và vuron tay ra . Kết quả đụng phải phần lưng của Lâm Quân . Hần chưa kịp làm gì nữa thì bàn tay cô ta di chuyển xuống dưới . Bóp thẳng vào cái a** hần . Trong miệng còn lẩm bầm :

_ Ặc, cái gì thế này . Chỗ cứng chỗ mềm . Không lẽ có thứ gì biết tàng hình .

Lâm Quân lập tức nhảy qua bên trái và quay đầu lại . Khuôn mặt nóng rang không thôi . Quác, chuyện quái gì thế này . Ta thủ thân như ngọc không ngờ lại bị một người con gái sàm sỡ .

Phải nhìn mặt cô ta, lần sau bắt cô ta chịu trách nhiệm . Hừ nếu xấu thì ta liền bóp lại, Ặc....., ta chạy .

Vừa quay lại nhìn thì Lâm Quân thấy đây là một người con gái tuổi cũng tầm tầm cỡ hán . Vì quá tối nên cũng không nhìn được rõ lắm nhưng từ giọng nói và dáng người thì chắc hẳn đây là một cô gái tầm tầm . Lâm Quân thấy cô ta bên hông có đeo một cái ngọc bội . Không biết cái ngọc bội làm từ loại ngọc gì nhưng khá là tinh xảo và xinh đẹp . Nó khắc hình một con hổ, trong bóng tối không ngờ còn ả ả phát sáng .

Lâm Quân định quay người bước đi, chỉ cần hán biết như thế là được rồi . Sau này hán sẽ tìm cô gái có ngọc bội để bớp lại . Hừ dám bớp hán à . Ngon lắm .

Lâm Quân ngẫm nghĩ như thế rồi chuồn đi mất . Chỉ để lại cô gái một mình đứng đó sờ sờ bàn tay khó hiểu lắm lắm :

_ Ấc, biến mất rồi . Ta không có sờ lắm chứ . Èo ta chưa say mà .....

Lâm Quân chạy đi một lúc rồi tìm sang các căn phòng khác . Lần này thì hán hoàn thành nhiệm vụ rất mỹ mãn . Không phạm phải một sai lầm nào . Hầu hết các căn phòng khác đều đã đi ngủ nên Lâm Quân cực kỳ thuận lợi thả gián và chuột . Đã thế Lâm Quân còn lấy mấy thứ hấp dẫn chuột bỏ bới lên người các cô gái .

Sau khi hoàn thành hết tất cả thì Lâm Quân vẫn chưa nghe thấy tiếng hét nào, chắc hẳn là các cô gái vẫn còn đang say trong giấc nồng . Không hay biết là trên giường và trên người các cô đã bỏ đầy sâu bọ .

Lâm Quân tiến vào lại rừng cây . Đứng trên một ngọn cây hút thuốc, chờ đợi mấy tên còn lại .

Đang phiêu du theo làn khói thuốc thì chợt một tiếng hét chói tai truyền ra từ ký túc xá nữ . Sau đó liên tiếp là các tiếng hét càng ngày càng nhiều . Ần ầm như là cực kỳ kinh hãi .

Lâm Quân nở một nụ cười thật tươi . Hán biết nhiệm vụ của hán đã hoàn thành rồi . Đang tươi cười thì chợt một tiếng sáo còn vang vọng hơn truyền ra từ phía ký túc xá nam . Lâm Quân lập tức biến sắc mặt nói với Eagle đang bay trên bầu trời :

_ Là ai thổi sáo thế ?

Eagle không nói, bay cao thêm một chút nữa . Đưa mắt nhìn ra xa xa . Trong tầm mắt nó hiện lên 5 người đang bị các học sinh vây quanh, tận tình phát ra chiêu thức . Tuy 5 người đó có 10 con ma thú hỗ trợ nhưng mắt thấy đã chống đỡ không nổi . Bởi vì học sinh vây xung quanh ít ra cũng gần 3000 tên .

Eagle thấy tình hình không ổn nên lập tức xả xuống, đậu lên vai Lâm Quân báo cáo :

_ Chủ nhân, đám người phó bang chủ và Tiger đều đã bị gần 3000 người vây xung quanh đánh hội đồng . Tình hình hết sức nguy cấp .

_ Được, dẫn ta qua đó .

Lâm Quân nói xong thì Eagle lập tức hiểu ý . Biến thân hình lớn hơn để Lâm Quân đứng lên trên lưng nó . Eagle lập tức bay về hướng bọn Đặng Tùng .

Lâm Quân đứng trên lưng ưng mà trong lòng thầm mắng không thôi . Mẹ nó, không phải là nói chỉ đánh bọn lớp A2 thôi sao . Sao tự dưng lại lòi ra gần 3000 thằng thế này . Con mẹ nó, đã thế còn bị vây công nữa chứ . Chúng mày có não không thế .

Vừa có chiêu tàng hình, vừa có ma thú hỗ trợ . Chỉ là xử 40 thằng thôi mà cũng không làm xong, mẹ nó . Ngu ngốc .

.....

Lâm Quân mắng chửi ác thế mà không biết trong lòng đám Đặng Tùng còn khó chịu và điên tiết hơn cả hán .

Đúng theo kế hoạch là bọn hán sẽ đột nhập vào các phòng để đánh đập đám học sinh đang ngủ . Nhưng mà khổ nỗi bọn này không có ngủ a, mà bọn chúng đang lên tổ chức một buổi tiệc gì đó .

Bọn hán không có ở trong phòng mà tập trung ra giữa sân làm bọn Đặng Tùng cũng không biết phải làm sao .

Cuối cùng bọn hán đánh liều, lợi dụng bữa tiệc tối khuya mà kéo từng thằng vào bụi rậm củ hành . Mắt thấy sắp thành công thì đột nhiên bọn hán bị phát hiện .

Sở là vì khi bọn hán lòi kéo tên cuối cùng là Thiên Vĩ thì tên đầu tiên bị đánh đột nhiên tỉnh dậy hét lớn . Kết quả là các học sinh còn lại dừng tiệc tối với cả làm cho Thiên Vĩ đề phòng .

Sau đó thì tất nhiên là xui xẻo rồi . Thiên Vĩ không bị củ hành thì chó mà còn làm bọn hán hiện hình ra . Kết quả không cần nói cũng biết là bị vây công dồn dập rồi . Đã thế trong 3000 tên này không những chỉ có bọn học sinh năm 1 mà có tất cả học sinh năm 2 năm 3 . Nếu không phải là có đám ma thú da dày thịt béo che chắn thì chắc chắn đám Đặng Tùng cũng là hồn du địa phủ rồi .

Bọn Đặng Tùng vừa chống trả vừa hận tên Thiên Vĩ tới ngứa răng . Nếu không phải tên nhóc này có pháp khí phát hiện tàng hình thì bọn hán cũng đâu rơi vào cái cảnh như thế . Cùng lắm đánh không lại thì chạy là được rồi .

Nói thêm về pháp khí . Pháp khí ở đây có nguồn gốc từ Tung Quốc truyền lưu ra ngoài . Ở Tung Quốc người ta không có tu võ mà lại là tu tiên . Vũ khí của bọn hán thường được gọi là pháp bảo hoặc pháp khí .

Ngẫu nhiên cũng có một số pháp bảo pháp khí truyền qua Việt Quốc theo con đường buôn lậu . Vì các vũ khí này không những dùng để chiến đấu mà có thêm nhiều tác dụng nên rất được người Việt Quốc ưa chuộng . Giống như pháp khí của Thiên Vĩ cũng thế, có tác dụng phát hiện người tàng hình .

Đặng Tùng càng đánh thì càng có cảm giác chống đỡ không nổi . Trong lòng thầm cầu khẩn Lâm Quân mau mau tới một chút . Nếu chậm trễ thì chắc chắn là tới nhặt xác cho bọn hán thôi .

Đúng lúc này thì trên bầu trời truyền tới một tiếng kêu của chim ưng . Mọi người xung quanh đều dừng tay, quay đầu tìm kiếm tiếng chim ưng .

_ Trên bầu trời có gì kia .

Một học sinh năm 3 chỉ tay lên bầu trời hô lớn . Lập tức mọi người cũng đều nhìn lên bầu trời . Mặc dù bầu trời đã tối đen nhưng miễn cưỡng có thể nhìn thấy một chút . Chỉ thấy trên bầu trời là một con chim ưng to tướng mặc áo giáp màu đen . Chỉ chừa lại hai đôi mắt sáng như sao trời nhìn thẳng xuống phía dưới .

_ Là viện trợ của bọn hán . Trên lưng nó còn có người kia .

Một học sinh khác lập tức đưa ra ý kiến . Thấy con chim ưng mặc áo giáp màu đen giống các con ma thú đã đánh nhau từ nãy tới giờ thì bọn hán lập tức nhìn ra 2 bên là cùng một bọn .

_ Tất cả năm 3 tiến lên, kéo con gà trên trời kia xuống đi . Mẹ nó, dám đánh học sinh trường ông thì không tha thứ được .

Lập tức một tên như là đầu lĩnh của đám năm 3 hét lớn . Chỉ thấy tên này chính là một tên cao to đen hời, mái tóc có màu bạch kim đối lập hoàn toàn với màu da của hán . Nếu không phải hán có mái tóc và hàm răng trắng bóng thì đứng trong bóng tối chắc chắn cũng không có người để ý .

_ Ách, có khí thế ghê nhi ? Các chú thích chơi thì anh chiều .

Lâm Quân nói rồi lập tức vung tay, triệu hồi đám Huyền Nạn ra ngoài chiến đấu .

Giờ phút này đám Huyền Nạn khác hẳn lúc trưa hán gặp . Bây giờ tên nào tên nấy đều là một bộ dạng tràn đầy sát khí . Mặc dù ăn mặc đã đàng hoàng lại nhưng khuôn mặt bọn hán cũng không tránh khỏi có chút biến dạng .

Vừa chui ra ngoài thì đám Huyền Nạn đều mờ mịt, sau khi thấy một đám người đánh tới thì mới bừng tỉnh . Hiểu ngay đây là kẻ thù của chủ nhân nên không khách khí . Tên nào tên nấy đều vận dụng sức mạnh tiến tới ngăn cản .

Còn Lâm Quân đứng trên lưng Eagle thì móc ra hai khẩu Galting Gun mà hán mới đổi ở chỗ Tiểu Thần Đèn . Nhờ lúc sáng vợ vết được một số của cải của Lê Dũng nên mới đổi được hai khẩu này . Hai khẩu Galting Gun này nhờ được Tiểu Thần Đèn cải tạo lại nên còn mạnh hơn khẩu lúc trước .

_ Eagle, bay về phía đám Đặng Tùng . Ta cho cái đám này biết thế nào gọi là máy bay chiến đấu .

Lâm Quân hào tình vạn trượng hét lớn . Lúc này hán nóng lòng lắm rồi, giúp đám Đặng Tùng chỉ là chuyện nhỏ . Còn thử súng mới là mục đích chủ yếu .

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 121: Thằng Nào Làm Trò Mất Dạy Bước Ra Đây ?

_ Phạch phạch phạch .....

Tiếng súng vang lên liên tục như rang lạc làm cho những học sinh đang vây công đám Đặng Tùng chợt nhận ra đây là cái gì .

_ Sặc, súng khoả thân .

Một học sinh ra sức la lên cảnh tỉnh những người khác nhưng không may mắn cho bạn ấy là một viên đạn bay thẳng vào miệng làm rơi 2 cái răng cửa .

_ Oá, chạy mau anh em . Súng khoả thân đấy .

Một người bên cạnh thấy thế thì vội vàng cúi đầu xuống, lấy 2 tay ôm chặt lấy đầu vừa chạy vừa kêu . Hiển nhiên là người anh em này cũng nhận ra đây

là cái gì .

Từ sau cái chiến tích vĩ đại lột sạch quần áo Lê Dững của Lâm Quân thì khẩu súng Galting Gun đã được truyền tai nhau khắp nơi . Liệt vào một trong những vũ khí nguy hiểm nhất quả đất . Vì sao lại nguy hiểm ư ? Chính là vì nó không chết người nhưng làm cho người ta còn sống không bằng chết .

Cứ coi Lê Dững thì biết . Lão là một người hiền lành như thế nào mà bây giờ trở nên hung dữ khác thường . Nhất là khi có ai dám nói chữ khoa thân trước mặt lão .

Đám học sinh vừa chạy vừa la oai oái không ngớt nhưng hiển nhiên là không có tác dụng . Đạn bay còn nhiều hơn châu chấu thì biết phải trốn đi đâu . Cả đám dè dặt nhau để chạy nhưng càng như thế thì trận tuyến càng loạn, càng dễ bị ăn hành vào người .

Một viên đạn thì không có gì, nhưng đạn cứ rơi như mưa thì bố thằng nào chịu cho nổi .

_ Khắc, khắc, khắc . Thật sáng khoái quá đi .

Lâm Quân đứng trên lưng Eagle cười quái dị . Trong lòng thập phần sáng khoái và thoải mái . Té ra trò này chơi thật vui .

_ Ê, người anh em . Có gì từ từ nói . Đừng chơi ác thế .

Tên da đen tóc bạch kim lúc này thấy tình hình dưới đất không ổn thì vội vàng nói . Lúc này hẳn cứ nghĩ đám này là sát thủ bên ngoài đến nên mới ra tay . Nếu không biết là người trong trường giải quyết ân oán thì còn lâu hẳn mới nhúng tay vào .

_ Ngươi làm cái gì thế Đoàn Diên Khánh, xài vũ khí đi . Chú mà để thằng này nói thêm một câu là về sau cứ đợi đấy .

Lâm Quân quay sang thấy có thằng đang kêu la thì diện tiết mắng . Mẹ nó ai kêu dám vậy công anh em tao, hôm nay bố không lột đồ mày ra là không được .

_ Ách, bang chủ . Thuộc hạ có 2 tay thì làm sao mà xài ?

Đoàn Diên Khánh toát mồ hôi nói, trong lòng thầm mắng không thôi . Mẹ nó, không thấy anh chỉ có 2 cái tay cầm nặng thôi sau . Đâu ra tay nữa mà xài vũ khí .

_ Ấc, ờ nhỉ . Thế bữa nào ta về cải tiến cây nạng cho ngươi .

Lâm Quân ngắt ra một lát rồi gật đầu, trong lòng cũng quên mất Đoàn Diên Khánh chính là một tên tàn tật mười phần . 2 tay chống nạng thì làm sao mà cầm vũ khí . Ô, mà khoan, hình như có gì không đúng .

_ Này, có nghe ta nói không đấy . Dừng tay đi .

Tên da đen tóc bạch kim thấy Lâm Quân tuy suy tư nhưng bàn tay vẫn không ngừng bắn thì hét lên . Hẳn cảm giác hôm nay mình bị coi thường rất nghiêm trọng . Đường đường học lớp năm 3 mà bị 1 thằng nhóc năm 1 không thèm để ý .

Đang suy tư thì Lâm Quân nghe tên da đen nói chuyện nên dừng lại, quay qua hắn, ngón tay giữa dựng thẳng lên đứng đưa qua lại nói :

_ Muộn rồi em . Chú cứ đứng đó đợi anh đi .

_ Hừ, mày đợi đó cho anh . Không dừng tay thì anh bảo đám mai mày khỏi đi học, khỏi bước ra cái trường này . Chú mà để anh tóm được thì đừng mơ chạy thoát .

Tên da đen tóc bạch kim thấy nói đàng hoàng không có tác dụng nên chuyển sang hăm dọa .

_ Hề hề, anh che mặt thế này thì làm sao mày biết anh là ai mà tìm .

Lâm Quân nghe đến đây thì cười ngất . Trong lòng không khỏi mắng thằng da đen ngu xuẩn, bố mày che thế mày tìm bằng niềm tin à .

_ Ấc.....

Tên da đen tóc kim ngắt ra . Rồi té thẳng từ trên trời xuống dưới đất .

Sặc, tên này ngu bẩm sinh hay do luyện tập đây .

Mẹ nó, mày tưởng ai cũng có cái súng khoa thân như mày à .

Đồ ngu như heo . Nếu không biết là mày thì ông làm sao dám đe dọa, thằng ngu .

Tên da đen thầm rửa trong lòng không ngớt, còn Lâm Quân thì vẫn dương dương tự đắc đứng xả súng và cười . Thấy tên da đen té xuống dưới thì hắn càng cười ngất :

_ Ấc, thiên không võ sĩ chơi tự sát à . Lộn ngược từ trời xuống luôn đó . Ta thật khâm phục các hạ mà .

Ấc, đám chửi tao ngu . Thằng ngu là mày thì có .

Khuôn mặt tên da đen hung hăng co quắp một phát . Hắn không nghĩ tới trên đời lại có một thằng ngu cực phẩm như thế . Đã che mặt còn xài súng khoa thân, khác gì đi ăn trộm để lại danh thiếp .

_ Mẹ nó, Lâm Quân . Dừng lại cho bố .

Tên da đen đứng lên rồi hét lớn .

_ Cái gì ? Thằng nào gọi tao đó .

Lâm Quân xả súng trên trời thì chột theo quán tính trả lời một câu . Nhưng lập tức hắn đã nhận ra mình sai lầm . Mẹ nó, sao thằng này biết anh là Lâm Quân .

_ Mẹ nó . Mày có dừng lại không ? Không mai đi học nhớ mặt tao đấy .

Tên da đen tóc kim hét lớn .

_ Cá tao nữa .....

_ Tao nữa .....

_ Còn tao nữa .....

.....

Tất cả mọi người thấy Lâm Quân dừng tay lại thì cũng đều dừng tay . Chạy về đứng phía sau các học sinh năm 3 rống lớn . Ai nấy đều đeo thêm một khuôn mặt bị phẫn và tràn đầy sát khí . Nếu Lâm Quân mà không chịu dừng tay thì chắc chắn ngày mai thảm rồi . Bị 3000 tên học sinh nam dí theo đòi đập thì chắc khỏi học luôn quá .

Dừng thì cũng được thôi nhưng cái quan trọng là Lâm Quân sợ đám học sinh này chắc chắn cũng không tha cho mình . Dù sao cả đám học sinh bây giờ nhìn không khác ăn mày là mấy . Tên nào tên nấy đại bộ phận quần áo đều rách te tua xơ mướp, xạ tiết xuân quang ra ngoài . Thân hình tràn đầy các vết bầm tím và sưng chù vù . Cá biệt có mấy tên đánh nhau với đám Huyền Nạn và các ma thú thì mặt mũi đều biến dạng, không nhận ra là heo hay người nữa .

Còn không dừng thì lại càng thảm hơn . Lâm Quân biết tuy mình khá mạnh nhưng các học sinh năm 3 đều có đẳng cấp Thiên Không Võ Sĩ . Quân số khoảng 1000 thằng . Nếu cứ bị 1000 thằng này dí theo sau mông thì chắc chắn sau này khỏi học là vừa .

Nhất thời Lâm Quân rơi vào suy tư, không biết phải làm sao thì mới vẹn cả đôi đường . Nhưng tất nhiên là không thể nào có cá và tay gấu cùng một lúc được . Hoặc là bị ăn đập một trận, hoặc là phải cuốn gói khỏi trường DongDa .

Lâm Quân suy đi tính lại thì đành chọn bị ăn đập một trận . Dù sao xương hắn khá cứng nên chắc chịu được .

_ Được rồi ta .....

Lâm Quân mở miệng nói chuyện . Nhưng chưa nói hết câu thì từ đằng xa tiếng rầm rầm vang lên liên tiếp . Hiển nhiên là có người chạy về phía bên này .

Lâm Quân đành ngậm mồm và quan sát về phía xa xa . Trong tầm mắt hắn hiện lên một đám phụ nữ đặng đặng sát khí đang chạy tới phía bên này . Dẫn đầu chính là một cô gái cực kỳ xinh đẹp, thân hình lồi lõm đúng chuẩn . Cô ta bay là là trên mặt đất với tốc độ cực kỳ nhanh, khuôn mặt xinh đẹp đang tràn đầy giận dữ .

Phía sau là một đám con gái mặc áo ngủ nhưng chỉ có một số ít là sắc mặt cực kỳ hung ác . Còn hầu hết chính là sắc mặt khó hiểu, còn có một số vừa đi vừa khóc .

Ấc, chết mẹ . Vụ ký túc xá bị phát hiện mẹ rồi .

Lâm Quân nhìn thấy cảnh này thì quỳnh lên, hắn hiểu là các cô gái này tiến tới bên này làm gì rồi . Chắc chắn là đi tìm thủ phạm là bọn hắn . Nhưng mà thật tình hắn cũng không muốn chết nên trong đầu lập tức suy nghĩ tìm cách . Đắc tội cả nam và nữ rồi, không tìm cách chắc hắn chôn xương ngay tại chỗ này quá .

_ Làm sao bây giờ . Làm sao bây giờ .

Lâm Quân đứng lăm lăm một mình . Sau cùng hắn tìm ra một cách rồi vỗ đầu cái bốp nói :

_ Hêê, anh tìm ra cách rồi .

Nói rồi Lâm Quân ra lệnh Eagle bay xuống dưới đất hoá nhỏ lại . Sau đó Lâm Quân cời sạch cái bộ đồ đen của mình cho vài nhần trừ vật . Tiếp đến hắn quay sang nói với đám Đặng Tùng và Huyền Nạn :

_ Các người lại đây, Đặng Tùng, mau mau thay đồ đi . Nếu không có chuyện đó .

Lâm Quân hét lên với đám Đặng Tùng còn bọn Huyền Nạn thì Lâm Quân thu lại vào trong thế giới TLBB . Tất nhiên là chỉ để lại một mình Eagle hoá nhỏ bay lên trời quan sát tình hình rồi .

Bọn Đặng Tùng tuy khó hiểu nhưng răm rắp làm theo lời Lâm Quân . Chẳng mấy chốc mà cả đám đều đã thay xong bộ đồ khác .

Đúng lúc này thì tiếng nói của Eagle đột nhiên vang lên trong đầu Lâm Quân :

_ Chủ nhân, bọn họ còn cách 10 m nữa . Đã sắp tới rồi .

Lâm Quân nghe thế thì động tác vội vàng, lấy 2 khẩu Galting Gun xả thẳng vào người đám Đặng Tùng .

_ Đây, người làm gì thế ?

Đám Đặng Tùng cả kinh không nhẹ hỏi . Thằng này làm cái quái gì thế này, không lẽ tính lột đồ chúng ta .

_ Im lặng . Cứ coi đi biết .

Thấy đã bắn vào người đám Đặng Tùng kha khá, có vẻ giống như đám học sinh bên kia rồi thì Lâm Quân cũng tự xé rách vài mảnh đồ trên người . Đồng thời tự đánh ra vài vết bầm giả tạo .

Khi đã cất đi 2 khẩu Galting Gun thì đám con gái kia cũng đã tới . Chỉ thấy cô nàng dẫn đầu bước ra một bước quát lớn :

_ Thằng nào làm trò mất dạy bước ra đây ?

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 122: Nhiệm Vụ : Giải Cứu Tiêu Phong

Ách, chị hai . Ngọn gió nào thổi chị tới đây thế ?

Tên da đen tóc kim vội đứng ra nói . Thấy một đám con gái hùng hổ đi tới thì thú thật là thằng này cũng cả kinh không nhẹ . Nhưng vì hắn chính là thủ lĩnh của đám năm 3 nên vội đứng ra hỏi .

_ Hừ, chị đi tìm thủ phạm . Chú em biết điều thì giao ra đây .

Cô gái hếch mũi lên trời hừ lạnh nói .

_ Thủ phạm gì cơ ? Chúng em đang tổ chức tiệc ngoài trời mà .

Tên da đen tóc kim toát mồ hôi nói . Hắn có chút sợ con cộp mẹ này . Không hiểu con mẹ này làm cái trò gì . Nửa đêm nửa hôm đi truy tìm thủ phạm . Không phải là cô ta bị hấp diêm nên điên tiết đó chứ .

_ Chú đừng có đùa chị . Lúc nãy có người thấy các chú đánh nhau với một đám đồ đen mà . Chị chính là tìm đám đó đó .

_ À, thế đám đó làm gì chị mà chị phải tìm thế ?

Đám người đồ đen chắc chắn là bọn Lâm Quân rồi . Nhưng mà không hiểu bọn chúng làm gì mà chị hai này trông có vẻ tức giận phết .

_ Không có gì, chỉ thả chuột gián vào phòng của các em năm 1 thôi .

Cô gái hiển nhiên không nói ra tất cả, chỉ nói qua sơ sơ một chút . Nhưng càng nói thì trên mặt cô ta lại càng tức giận .

_ À, ra thế, bọn hắn chính là .....

Da đen nghe thế thì hiểu ra tất cả . Muốn giao nộp thủ phạm cho chính quyền, nhưng hắn chưa kịp nói hết câu thì chợt một giọng nói lạnh lùng truyền vào tai hắn .

_ Da đen, chú dấm khai bọn anh thì ngày mai chú chết chắc . Chú có biết cái gì gọi là cờ líp sách không . Mai bọn anh sẽ tóm chú vứt vào chuồng ngựa, lột sạch quần áo chú ra rồi cho ngựa uống Âm Dương Hoà Hợp Tán . Hắc, nếu anh đừng ký ức châu quay lại thì sao nhỉ ? Chắc chú cũng hiểu rồi chứ . À đã thú và hoàng tử, hắc hắc . Ngoan ngoan cho anh đi .

Ặc, chơi ác thế này .

Tên da đen tóc kim nghe thế thì chấn động trong lòng . Trên đầu không tự chủ toát ra mồ hôi, 2 tay run rẩy như giật kinh phong . Hắn hiểu là Lâm Quân không phải nói chơi, chắc chắn là tên nhóc này nói được làm được . Ngay cả thầy hiệu trưởng hắn cũng dám chứ đừng nói chỉ tên da đen thấp cổ bé họng như hắn đây .

Cho dù hắn là Thiên Không Vô Sĩ thì sao chứ . Chắc chắn là cũng chạy không thoát đám thuộc hạ của Lâm Quân . Tính sơ ra chắc cũng tầm 12 con ma thú và 6 tên biến thái .

_ Này da đen, sao không nói nữa ?

Cô gái thấy tên da đen cứng lại thì đột nhiên hỏi .

Lúc này da đen tóc kim mới hoảng hồn lại, vội vàng nói :

_ À, bọn chúng chạy mất rồi . Chúng ta đánh không lại .

_ Gì ? Ngay cả các người gần 3000 tên mà cũng không ngăn cản được . Các người có phải phế vật không thể ?

Cô gái hiển nhiên rất kinh ngạc trước câu trả lời của tên da đen . Cô ta không ngờ là 1 đám người như này lại không chống nổi chừng đó tên . Theo như những gì thuộc hạ cô ta điều tra thì chỉ có khoảng gần 30 tên áo đen . 1 vs 100 mà sao lại không chặn được nhỉ .

_ Ách .....

Tên da đen đỏ bừng mặt nhưng cũng không biết phải giải thích làm sao . Đúng lúc này thì đột nhiên Lâm Quân đứng trong đám người này giờ bước ra nói :

_ Chị à, anh đây cũng là không có cách . Bởi vì bọn hắn thấy các chị đến thì đều trà trộn vào hàng ngũ của chúng ta rồi .

Lâm Quân đường hoàng nói ra sự thật . Trong lòng đắc ý không thôi . Lúc này hắn đã truyền âm đe dọa tất cả những tên nào còn có thể đứng đây nên mọi người đều im lặng không nói không rằng . Nếu không chắc này giờ có tên nhảy ra phản ứng rồi . Cũng khá may mắn là Lâm Quân bắn hạ gần hết số học sinh . 3000 tên nhưng giờ phút này còn đứng được thì chỉ khoảng 1200 tên thôi .

_ Gì ? Bọn chúng hơn 30 người mà lại trà trộn vào được trong này à ?

Cô gái hiển nhiên không tin tưởng hỏi lại .

_ Đúng, đúng thế . Nếu chị muốn tìm thì chỉ cần sàng lọc ra thôi . Em nghĩ bọn hắn chắc chắn là học sinh trong trường . Nếu không thì làm sao có sát thủ nào vượt qua được trận pháp mà thầy hiệu trưởng bố trí chứ .

_ Ủ, cũng đúng . Thế mà sàng lọc làm sao ? Đồng người thế này cơ mà .

_ Đơn giản . Nghe chị nói thì chắc chắn là chỉ có các bạn nữ của năm một bị thả thôi đúng không ? Theo em nghĩ thì chắc chắn đám người này cũng là học sinh năm 1 . Đơn giản bởi vì nếu là năm khác thì các anh đây đã biết rồi . Bởi vì bọn em mới vào học nên các anh chị có thể không biết hết chúng em . Nhưng nếu là năm 2 hoặc 3 thì chỉ cần thiếu một người là tất cả sẽ phát hiện .

_ Ủ, nói tiếp đi .

Cô gái gật đầu ra vẻ tán dương, hiển nhiên là cảm giác Lâm Quân nói có lý .

_ Ủ, phải chăng các cô gái bị thả đều là lớp A2 ?

_ Sặc, sao chú biết ?

Cô gái hỏi với một vẻ mặt ngạc nhiên .

_ À, đơn giản bởi vì lớp em hôm nay đến dự tiệc chỉ có đám chúng em . Thiếu 34 học sinh nam không có tới .

Lâm Quân tươi cười rồi trả lời . Hiển nhiên là hắn bắt đầu đổ tội cho đám người lớp A2 rồi . Cái này gọi là gì nhỉ . Ủ, gấp lừa bỏ tay người .

_ Cái gì ? Thế bọn hắn đang ở đâu ?

Cô gái nghe tới đây thì hỏi lại . Không ngờ lại trùng hợp đến thế . May mà có các bạn này mới tìm ra được kẻ đứng sau lưng . Ủ, đặc biệt bạn nam này thật tốt, thật thông minh .

_ À, em cũng không biết . Do lúc nãy đánh nhau nên hoàn cảnh rất là loạn . Có lẽ bọn chúng đang núp đâu đó xung quanh .

Lâm Quân cười cười nói . Thật ra trong lòng hắn biết chắc là cả đám này đều ngất cả rồi . Hắc, lúc này hắn gặp tên nào lớp A2 là đều xả súng chăm sóc tận tình cơ mà . Tình làm sao được chứ .

_ Ủ, vậy giúp chị tìm nhé da đen .

Cô gái đột nhiên đánh một cái mị nhãn về hướng da đen làm hắn rùng cả mình nhưng miệng lại nói :

_ Được được .

.....

Chuyện sau đó thì dễ dàng rồi . Tất nhiên là tìm ra cả đám học sinh nam lớp A2, mặc dù bọn hắn đều đã minh mẫn thâm tím bất tỉnh nhân sự . Nhưng sau khi Lâm Quân dứt giây một trận nữa thì cả đám con gái đều cho rằng đây là giả tạo .

Kết quả là cả đám học sinh A2 đều bị cù hành thêm một trận toi đời . Nếu Lâm Quân không đứng ra ngăn cản lại một chút thì bảo đảm cả đám đều lên bàn thờ ăn chuối .

Tuy rằng trong lúc quần áo có một hai người phản ứng lại nhưng tất nhiên là số phận của đám bọn hắn càng thảm hơn . Người thảm nhất có lẽ là Thiên Vũ, bởi vì hắn được một mình chị hai tà ác trên kia chiều cổ rất tận tâm và tận tình .

Sau khi đánh xong thì cũng gần 5h sáng, mà ngày mai là chủ nhật nên không phải đi học . Cả đám đều kéo nhau về phòng ngủ bù, chỉ để lại một buổi chiến trường trên mặt đất .

Qua ngày hôm nay thì danh tiếng Lâm Quân bước đầu nổi danh trong khối võ học của trường DongDa . Đối với đám con gái thì hắn là một người đẹp trai tài hoa và rất tốt bụng . Còn đối với đám con trai thì tên này chính là hiện thân của ác ma, một ác ma cực kỳ ghê tởm đến từ địa ngục .

Nhưng tất nhiên là Lâm Quân không chút quan tâm rồi .

.....

Sau khi giải tán xong thì cả đám Lâm Quân đi kiểm phòng của mình . 4 người Lâm Quân, Đặng Tùng, Thiên Vũ và Sát ở chung một phòng . Còn Hoàng Khải và Ngọc Tú thì ở một phòng khác .

Khi đã tiến vào phòng thì Lâm Quân không nói tiếng nào leo thẳng lên giường nhắm mắt giả vờ ngủ . Hắn chợt nhớ ngày hôm qua Tiểu Thần Đèn bảo buổi tối sẽ cho hắn nhiệm vụ . Nhưng chỉ vì mải mê trả thù nên phí mất cả buổi tối hôm qua .

Lâm Quân vừa nhắm mắt thì tiến vào thế giới TLBB .

Sau khi mở mắt ra thì hắn đã đứng ở thành Đại Lý quen thuộc . Đứng xung quanh chính là đám Huyền Nạn và các ma thú của hắn .

_ Hêhê, chú em . Vào rồi à ? Anh chờ lâu thật đấy .

Đang nhìn xung quanh thì chợt một bóng dáng màu xanh dương hiện ra ngay trước mắt Lâm Quân . Không phải tên Tiểu Thần Đèn bí ời thì còn có thể là ai .

_ Ách, ông anh . Hôm qua em bận tí việc . Giờ mới vào được .

_ Ủ, anh biết . Giờ anh giao nhiệm vụ cho chú đây . Nhìn kỹ nhé .

Tiểu Thần Đèn cười một tiếng rồi phát tay . Tức thì trước mắt Lâm Quân hiện ra một cái bảng nhiệm vụ . Chỉ thấy trên bảng viết .

Nhiệm vụ : Giải cứu Tiêu Phong .

Tiêu Phong đang bị anh hùng thiên hạ vây tại Tụ Hiền Trang . Tình hình đang hết sức gấp gáp . Yêu cầu đánh bại 200 nhân sĩ võ lâm và giải cứu Tiêu Phong . Đồng thời không được giết bất cứ một người nào .

Phần thưởng : Tiêu Phong kết bái . Nguyên làm huynh đệ sống chết . Có thể đưa Tiêu Phong ra thế giới bên ngoài . Nếu không để người nào chết thì thưởng 10 tỷ đồng, cứ 1 người chết thì trừ đi 100 triệu .

Lâm Quân lăm lăm đọc xong thì trong lòng hết sức phấn khởi . Dù sao hắn cũng quen thuộc với cái vụ này lắm . Đây chính là nhiệm vụ kịch tính lv 40 trong game Thiên Long Bát Bộ mà hắn đã chơi . Đại khái là một nhiệm vụ cực kỳ khó khăn và nguy hiểm .

Lúc trước hắn không biết phải chết bao nhiêu lần mới làm xong được nó .

Mặc dù là thế nhưng đó chỉ là đối với lv 40, còn Lâm Quân bây giờ đã tới lv 70 nên không thèm coi vào đâu . Hắn quay sang Tiểu Thần Đèn hỏi :

_ Ta có thể dẫn theo đám Huyền Nạn không ?

_ Ô, được chứ . Chú cứ tự nhiên . Hehe .

_ Ủ, vậy ta đi đây .

Lâm Quân phất tay rồi dẫn cả đám Huyền Nạn tiến về Tụ Hiền Trang . Mặc dù cảm giác nụ cười của Tiểu Thần Đèn có chút gì đó là lạ nhưng Lâm Quân vẫn không thêm để ý .

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 123: Còn Có Ta

Tụ Hiền Trang nằm ở thành Lạc Dương . Trong trò chơi Thiên Long Bát Bộ thì nó chính là một cái trang viên nhưng không hiểu sao lúc này tên Tiểu Thần Đèn lại đổi thành một cái lầu xanh . Đúng, chính là lầu xanh . Một nơi để các cô nương buôn hoa bán phấn .

Lâm Quân cầm bản đồ mà Tiểu Thần Đèn đã đưa cho tìm khắp thành Lạc Dương thì mới phát hiện ra một cái lầu xanh có tên là Tụ Hiền Trang .

Chỉ thấy đây là một toà thanh lâu có hai tầng cực kỳ to lớn và bề thế . Trên nóc treo một lá cờ viết 3 chữ “ Tụ Hiền Trang “ cực kỳ khí phách . Theo giải thích của Huyền Nạn thì chữ Tụ Hiền Trang tức là nơi chuyên tụ họp các anh hùng trong thiên hạ . Bởi vì gái ở chỗ này đều là các tiên nữ hạ phàm nên chỉ những anh hùng mới xứng đáng được cười lên người các nàng . Nói chung là nghệ thuật PR, để cao đẳng cấp của cái lầu xanh này thôi . Chữ thật sự thì chỉ có quý mới biết được các cô có phải thần tiên hay không .

_ Ô mà, ta thấy hôm nay người hơi đông thì phải .

Lâm Quân hỏi Huyền Nạn . Lúc này hắn đang đứng ngay gần cái lầu xanh nhìn dòng người đông đúc đi lại xung quanh mà cảm giác thật quái dị . Bởi lẽ trong Lạc Dương thành hôm nay khác lắm .

_ Ta cũng không biết là chuyện gì xảy ra . Nhưng lúc trước chúng ta sống trong này rất lâu nhưng người gặp được thì rất ít . Không hiểu tại sao lúc này cứ đi một bước là gặp một người .

_ Ủ, ta thấy hôm nay đông đúc hơn hẳn mọi lần .

Lâm Quân nhíu mày nói . Trong lòng có vẻ không yên . Lúc trước thế giới TLBB lấy nguyên mẫu game nên chỉ có một người chơi duy nhất là Lâm Quân . Còn lại chỉ là các NPC đứng khắp nơi trong thành . Nhưng mỗi tên NPC chỉ có một nhiệm vụ và duy chuyển trong một khu vực nhất định .

Nhưng càng ngày Lâm Quân càng cảm giác các NPC có vẻ thông minh hơn hẳn, trông giống như một con người thực sự . Kể cả số lượng cũng vậy . Trên đường đi Lâm Quân gặp rất nhiều người chưa từng xuất hiện trong game Thiên Long Bát Bộ trước kia . Tiêu biểu như một thằng có tên là Tạ Tốn . Theo Lâm Quân nhớ thì thằng này là Kim Mao Sư Vương trong Ý Thiên Đồ Long Ký mới phải . Không hiểu sao thằng này lại xuất hiện trong thế giới TLBB này .

Lâm Quân vừa đi vừa nhíu mày suy nghĩ . Hắn có cảm giác Tiểu Thần Đèn đang giấu hắn một chuyện gì đó .

Đúng lúc này thì phía trước Tụ Hiền Trang truyền ra một vài tiếng “ ầm “ , “ ầm “ mãnh liệt . Kèm theo đó là tiếng chửi rủa rung trời . Lâm Quân nhíu mày nhìn về đây thì chỉ thấy một bóng người như điện quang chạy từ lầu xanh ra, trên vai ôm theo một cô gái đeo mặt nạ .

_ Tiêu Phong, dừng lại cho ta .

_ Tiêu Phong, để cô gái đó lại rồi rút đi . Ta nể tình chúng ra uống rượu trước kia nên sẽ không làm khó ngươi .

_ Kiều Phong bang chủ . Ta nhớ lúc trước ngài là bang chủ Cái Bang cơ mà, tuy bị trục xuất nhưng cũng đừng làm mất mặt chúng ta . Ngài chơi thế không đẹp đâu .

.....

Sau lưng 2 người, à Tiêu Phong còn có thêm một đám nhân sĩ võ lâm cầm vũ khí đuổi theo . Tên nào tên nấy vừa đuổi vừa khuyên Tiêu Phong bỏ người con gái trên lưng xuống . Không nghĩ ngờ gì thì chắc chắn người con gái đó chính là A Châu, tình nhân trong mộng của Tiêu Phong .

Tiêu Phong thấy đám người phía sau truy đuổi thì càng chạy nhanh . Nhưng chỉ chạy được về phía trước khoảng 10 m nữa thì đột nhiên xuất hiện thêm một đám người chắn đường . Tên nào tên nấy đều cầm sẵn vũ khí để nghênh chiến, mặt mũi đằng đằng sát khí . Cầm đầu đám này chính là hai tên hoà thượng râu tóc đã bạc phơ .

_ Tiêu thí chủ . Mời ngài dừng lại . Nếu không đừng trách lão nạp không khách khí .

Một trong hai tên hoà thượng đứng ra chấp tay nói .

_ Hừ .

Tiêu Phong thấy thế thì biết là không chạy thoát nên vội vàng dừng lại . Trên mặt mang theo thần sắc chán ghét .

_ Nhóc con họ Tiêu, dừng lại đi thôi . Giao cô bé kia ra thì bỏ mày sẵn sàng cho người đi .

Một lão già nhảy ra từ trong đám người . Bước tới trước mặt Tiêu Phong nói .

_ Chu Bá Thông . Người ức hiếp người quá đáng . Cô nương đây là đại ca ta tóm được, có lý nào phải giao lại cho người .

Một tên mặt trắng chật vật bước ra từ đám người . Nhảy tới trước mặt Tiêu Phong, quay đầu lại nhìn Chu Bá Thông nói .

_ Thì sao . Há há, lão đây xem trọng cô ta, mà thằng nhóc người là ai nhỉ ?

_ Ta tên Đoàn Dự, cái lão già nhà người già mà không nên nét . Cho dù người có cô nương đây thì làm được gì ? Hừ, thứ cho ta nói thẳng, cái con chim sẻ của người gãy cánh từ lâu rồi . Làm sao có thể so sánh với hùng ung của đại ca ta .

Đoàn Dự chầm chọc nói, trên mặt tràn đầy thần sắc khinh thường .

Lão già Chu Bá Thông nghe thế thì mặt mày đánh lại, tung một cú đấm về phía Đoàn Dự, oa oa nói :

_ Thằng nhóc con không biết kính trọng người già . Hôm nay bố mày phải cho mày một bài học .

_ Ê, quân tử động khẩu bất động thủ .

Đoàn Dự tái mặt thì triển Lăng Ba Vi Bộ lùi về phía sau .

_ Đồ ngu, bố mày chửi không lại thì phải động thủ chứ . Xem chiêu .

.....

_ Ách, thiếu gia . Giờ làm sao đây ?

Huyền Nạn đứng một góc nhìn thấy một màn trước mắt thì vội vàng hỏi Lâm Quân . Lão có cảm giác trong đám người 200 tên có một số tên hơi bị mạnh . Ít nhất là đám người lão đánh không lại .

_ Ô, đứng xem chút đã . Thời cơ thích hợp thì cứu Tiêu Phong đi . Không cần dây dưa với đám người đó .

Lâm Quân tỉnh bơ trả lời nhưng trong lòng lại gợn sóng không thôi . Chu Bá Thông hình như là lão ngoan đồng xuất hiện trong Anh Hùng Xạ Điêu cơ mà . Tại sao lại xuất hiện ở đây . Không phải là tên Tiểu Thần Đền tính cho toàn bộ các nhân vật trong tác phẩm Kim Dung vào trong này chứ .

Xuất hiện Tạ Tốn và Chu Bá Thông, không biết sau này có thêm Dương Quá hay Lệnh Hồ Xung không nữa .

Nếu là như thế thật thì Lâm Quân cảm giác thật tốt . Bởi vì có thể thu hết bọn hắn đi làm nô lệ . Chắc chắn, toàn cao thủ chứ chẳng chơi . Dương Quá và Lệnh Hồ Xung thì ai ai cũng bá đạo cả .

Lâm Quân chắc lười tự sướng trong đầu thì giữa sân lại có biến đổi mới .

Chỉ thấy Đoàn Dự đã bị Chu Bá Thông chụp được, ngay sau đó chính là một trận quyền đấm cước đá rơi ngay xuống đầu hắn . Chỉ một vài giây thì người Đoàn Dự máu me tùm lùm, khuôn mặt điển trai đã biến thành một cái đầu heo . Mỗi chỗ trên đó đều sưng to ọi là to .

_ Này, dừng tay .

Đúng lúc này thì nhân vật chính là Tiêu Phong đã lên tiếng . Anh ta lao vào giữa 2 người và kéo Đoàn Dự ra khỏi bàn tay tà ác của Chu Bá Thông .

_ Lão làm quái gì thế ?

_ Hắc, ai kêu tên nhóc con dám coi thường ta làm gì . Mà thôi, người giao cô gái đó ra đây đi nhóc con . Lão ta sẽ niệm tình Bắc Cái mà tha cho người một mạng .

_ Nếu ta không giao thì sao ?

Tiêu Phong hỏi lại nhưng ánh mắt lại trở nên sắc lạnh tràn đầy sát khí .

_ Nếu thế thì chúng ta đoạt .

Chu Bá Thông cười như không cười nói . Xung quanh cả đám người cũng đều giơ 2 tay hưởng ứng .

_ Tốt, nếu các ngươi đã muốn như thế thì chúng ta tuyệt giao . Qua ngày hôm nay thì chúng ta chính là thế bất lưỡng lập . Tình huynh đệ của chúng ta đến đây chấm dứt .

Tiêu Phong ngửa mặt lên trời thê lương cười nói . Hắn không tin chỉ vì một người con gái mà gần 200 bằng hữu lại muốn đả tặc giết tuyệt hắn .

_ Tốt .

Mọi người đồng thanh nói nhưng trong mắt ai ai cũng đều là thần sắc hổ thẹn và xấu hổ .

_ Được, mang rượu tới đây đi . Chúng ta uống rượu tuyệt giao . Sau ly rượu này thì chúng ta thành kẻ thù .

Tiêu Phong hét lên một tiếng chấn động .

Chỉ một lát sau một đám vò rượu đã được lấy ra từ Tụ Hiền Trang .

Tiêu Phong cầm một bình rượu lên nói :

_ Nếu ai muốn giết ta thì qua đây cạn một chén rượu tuyệt giao . Khi cạn xong thì chắc chắn ta cũng sẽ không khách khí .

Nghe Tiêu Phong nói thế thì đột nhiên không có một ai dám đứng ra . Dù sao họ cũng kính trọng Tiêu Phong là một người đàn ông thực thụ . Chỉ vì lập trường khác nhau mà tình cảnh mới trở nên ác liệt như lúc này . Thực sự là họ cũng không muốn giết Tiêu Phong .

_ Nào, đứng ra đây . Các người muốn giết ta mà .

Tiêu Phong thấy mọi người im lặng thì hét to một tiếng .

Đám người chỉ do dự một lát thì một lão hoà thượng bước ra . Cầm một chai nước lọc cười nói :

_ Tiêu thí chủ à . Lão nạp là người xuất gia nên không uống rượu, ta kính ngươi bằng nước khoáng nhé .

_ Ách, cũng được . Lão có chơi nước đá thì ta cũng chịu .

Tiêu Phong cười gật đầu .

_ Được rồi . Hôm nay chúng ta thành kẻ thù . Ta sẽ không nương tay đâu .

Lão hoà thượng cười hiền từ giơ chai nước lên chạm vào bình rượu của Tiêu Phong .

_ Tốt .

Tiêu Phong không nói nhiều lời mà cầm bình rượu dốc thẳng vào miệng .

_ Còn ai nữa không ?

Sau khi kính rượu lão hoà thượng xong thì Tiêu Phong lại quay xung quanh hỏi .

_ Có ta .

_ Còn có ta .

_ Ta nữa .

.....

Thấy lão hoà thượng là người đi đầu thì cả đám người phía sau không có ai ngại ngần nữa . Từng người từng người bước lên kính rượu với Tiêu Phong . Sau đó họ đều vút chén rượu xuống đất quay vào hàng rút vũ khí ra .

Chỉ một lát sau là 200 người đều đã kính rượu tuyệt giao xong .

_ Còn có ai nữa không ? Có ai muốn giết Tiêu mỗ nữa không ?

Tiêu Phong thấy không còn người lên mời thì cao giọng hỏi lại một lần nữa .

Đúng lúc này Lâm Quân bước ra cao giọng nói :

_ Còn có ta . Nhưng ta không uống rượu tuyệt giao mà là kết giao với huynh .

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 124: Ừm, Nếu Chàng Chết Ta Sẽ Theo Chàng Vào Địa Ngục

Lạc Dương thành thuộc thế giới TLBB ,

Trước Tụ Hiền Trang, lâu xanh nổi tiếng nhất thành Lạc Dương đang diễn ra một cuộc tranh dành giai nhân khiến cho các anh hùng hào kiệt khắp nơi đều đổ về đây để xem trận chiến . Nghe đâu là cuộc chiến giữa Tiêu Phong và gần 200 hảo hán .

Vì quá đông người nên nhất thời làm cho xung quanh Tụ Hiền Trang một con ruồi cũng chui không lọt . Phải khó khăn lắm Lâm Quân mới chen qua được hết đám người tò mò mà bước ra phía trước .

Lúc này người hán tuy hơi chật vật nhưng cũng đã bước tới chỗ Tiêu Phong đang đứng . Chỉ thấy hán tay cầm một chai bia giơ lên trước mặt Tiêu Phong nói :

_ Tiêu huynh à . Đệ đã ngưỡng mộ huynh từ lâu, hôm nay mới có dịp bái kiến huynh . Mặc dù hôm nay anh hùng thiên hạ đều đứng đối lập huynh nhưng đệ cũng xin kính huynh một chén . Từ nay chúng ta sẽ sống chết có nhau . Không biết huynh có chịu nhận đệ không đây .

Lâm Quân tươi cười, hào khí can vãn nói một câu . Nhất thời trong lòng hán cũng bay lên sự kính nể từ trong lòng, thật tâm muốn kết giao một vị huynh đệ như Tiêu Phong . Một người chỉ vì một cô em mà can đảm đứng đối lập với các anh hùng thiên hạ thì chắc chắn là một hảo hữu xứng đáng để kết giao .

Tiêu Phong nghe Lâm Quân nói thì ngẩn ra một lát . Nhưng vì tính tình hán cũng hào sảng nên không hỏi nhiều, nâng bình rượu lên nói :

_ Tốt, Lâm huynh đệ . Ta nhận ngươi . Hôm nay chúng ta sống chết có nhau . Cạn ly .

_ Cạn .

Lâm Quân đem chai bia gỗ vào bình rượu rồi đổ thẳng vào mồm .

_ Tốt, rất sảng khoái . Hahaha, hôm nay nếu ta thoát khỏi cái chết thì đời này kiếp này chúng ta nhất định sống chết có nhau .

Tiêu Phong hào sảng hướng Lâm Quân cười lớn .

_ Haha, đệ sẽ cứu huynh ra khỏi đây . Huynh yên tâm .

_ Tốt, đây là Đoàn Dự, là nhị đệ của ta .

Đoạn Tiêu Phong kéo vai Đoàn Dự qua và giới thiệu với Lâm Quân .

_ Ách, haha . Lúc trước đệ có gặp Đoàn huynh một lần rồi .

Lâm Quân xấu hổ cười cười . Hán cũng không quên lúc trước đã làm gì vị huynh đệ này . Hắc, chính là bỏ thuốc xổ .

_ Hừ, ta nhớ ngươi rồi đó . Nhưng nếu ngươi nhận Tiêu huynh làm đại ca thì ta cũng không thèm so đo với ngươi .

Đoàn Dự hừ lạnh một tiếng . Từ lúc này hán đã nhận ra Lâm Quân là ai nhưng vì lúc này tình hình quá rối ren nên hán cũng chẳng thèm nói gì . Dù sao hôm nay có thoát được hay không thì cũng chưa biết được .

_ Hêhê, đừng để bụng . Cái đó là sai lầm thôi .

Lâm Quân nghe Đoàn Dự nói thì cười xấu hổ thêm một lần .

_ Tình cảm thật là cảm động nhĩ . Nhưng các ngươi hôm nay đừng hòng trốn thoát . Nếu uống xong rồi thì chuẩn bị đánh nhau đi .

Lão ngoan đồng Chu Bá Thông đi ra vỗ tay bôm bốp rồi nhìn về hướng 3 người Lâm Quân tràn đầy khiêu khích .

_ Đánh thì đánh . Bình sinh ta chưa sợ ai . Thế ngươi thích đơ đẩu hay quần đẩu ?

Lâm Quân không chút khách khí hỏi lại . Trong lòng tức giận lão này già mà không nên nét không thôi .

_ Đơ đẩu ? Quần đẩu ? Có gì khác nhau sao ?

Chu Bá Thông thắc mắc hỏi ngược lại .

_ À đơ đẩu là một mình lão đánh 3 người chúng ta . Còn quần đẩu chính là 3 chúng ta đánh một mình lão . Sao ? Chơi không ?

Lâm Quân cười cười hỏi lại .

_ Ách, không chơi . Đừng khinh ta ngu . Chúng ta có tới 200 người việc quái gì phải đánh với ngươi . Cứ lao lên hết là được rồi . Hahaha .

Chu Bá Thông nghe thế thì ngạc nhiên một trận nhưng hiển nhiên là lão không ngu nên nói lại được ngay .

_ Này ! Các ngươi có phải là người học võ không thế ? 200 người đánh 3 người chúng ta không cảm thấy xấu hổ sao ?

Lâm Quân cảm giác 200 người đánh 3 người thì thua là chắc chắn nên đã tính toán trong lòng từ lâu . Theo hấn cảm giác thì 200 người này rất khác trong game Thiên Long Bát Bộ, hiển nhiên là cũng không phải đuổi tận giết tuyệt với Tiêu Phong . Mục tiêu chủ yếu của những người này hiển nhiên chỉ là một mình A Châu .

Vì thế hấn muốn lợi dụng những chuẩn tắc tranh dành rằm thối của võ lâm chính đạo để thoát khỏi cục diện ngày hôm nay . Chính đạo hiển nhiên là cách gọi của phe thiện, nếu là như thế thì chắc chắn những người này không thể không coi trọng các nguyên tắc đó .

_ À, ờ . Thì cũng hơi kỳ thật, nhưng mà ngươi có cách gì hay hơn không ?

Chu Bá Thông mặt già cũng trở nên đỏ bừng hỏi lại . Tuy lão là một lão ngoan đồng nổi tiếng xưa nay nhưng nếu lấy đơ đẩu đánh ít thì cũng không hay lắm . Dám chắc sau này trong võ lâm sẽ không có chỗ đứng cho lão nữa .

_ Chúng ta lập lời đài tỷ thí võ công .

Lâm Quân phun ra mấy chữ đã tính toán trong lòng từ lâu .

_ Lời đài ?

_ Đúng, chúng ta thật ra cũng không có thù hận mãnh liệt gì cả . Bây giờ lập lời đài quyết 10 trận thắng thua . Nếu bên nào thắng nhiều hơn thì sẽ có được cô gái kia .

Lâm Quân tươi cười nói . Hấn tin tưởng kế hoạch của hấn nhất định sẽ thành công tốt đẹp .

Nhưng không ngờ hấn vừa nói dứt lời thì mọi người xung quanh đều đưa ánh mắt như nhìn một thằng ngu để nhìn hấn . Kể cả lão ngoan đồng Chu Bá Thông cũng là như thế . Sau đó mọi người đều ôm bụng phá lên cười, cười chảy cả nước mắt nước mũi .

_ Này, ta nói thằng này có bị điên không thế ? Sặc, muốn dùng lời đài quyết đấu cơ đấy .

_ Ách, lão huynh, gọi ngay cho tâm thần đường đi . Bảo họ mới có một thằng xổng chuồng . Hahaha .

_ Gì ? Ta nghĩ thằng này mới từ trời rớt xuống . Tốt nhất là gọi người ngoài hành tinh kéo thằng này về đi ahahaha .

.....

Nghe mọi người xung quanh vừa cười vừa châm chọc thì Lâm Quân nóng cả mặt, hấn hét lên :

_ Câm mồm cho bố . Có gì đáng cười sao . Mẹ kiếp nó .

_ Ách, nhóc con . Thật ra ngươi có biết cô gái kia dùng để làm gì không ?

Chu Bá Thông cố gắng nhịn cười quay sang nhìn Lâm Quân với một ánh mắt thương hại và hỏi .

_ Làm gì ? Không phải để XXOO thì có tác dụng gì khác ?

_ Chú mày nói chuẩn . Nhưng chú em biết nếu XXOO cô ta sẽ có tác dụng gì không ?

_ Làm gì nữa ? Nói dối tông đường chứ làm gì ?

Lâm Quân đột nhiên cảm giác có cái gì đó không ổn . Đúng theo như lời Chu Bá Thông nói thì hắn cũng không biết A Châu dùng để làm cái gì . Phải chăng là có tác dụng cực kỳ to lớn đi . To đến nỗi một lão ngoan đồng và hai lão hoà thượng cũng phải chui ra dành gái .

_ Nhóc biết cái gì gọi là Thăng Thiên Thể không ?

_ Thăng Thiên Thể ? hình như nghe quen quen .

Lâm Quân nghe cái tên này đột nhiên cảm giác đã từng nghe ở đâu đó . Được một lúc hắn vỗ đầu một cái . Kinh hãi quay sang hỏi Chu Bá Thông :

_ Lão nói Thăng Thiên Thể trong truyền thuyết có thể làm cho người ta thăng thiên lập tức . Nếu thể không phải là .....

_ Đúng thể . Thể chất của cô gái này cũng có thể liệt vào Thăng Thiên Thể, nhưng cô gái này nội công còn thấp nên nhiều nhất chỉ có thể giúp người ta tăng một ít công lực thôi . Chứ không thể nào một bước lên trời được .

_ Ấc, hèn gì .

Lâm Quân kinh hãi nói . Trong lòng hắn cũng đột nhiên hiểu ra tại sao gần 200 người lại đuổi giết Tiêu Phong muốn dành lại A Châu . Hiển nhiên là vì Thăng Thiên Thể trong truyền thuyết .

Nghe nói khi sinh ra có một số người có những thể chất đặc biệt có thể có những năng lực khác với người thường . Cô gái Hoàng Viêm Vi lúc trước Lâm Quân gặp cũng là như thế . Hoà Tộc của cô ta đều có được một thể chất đặc biệt gọi là Viêm Hoàng Thể . Có thể nâng tốc độ học tập các loại võ công hoặc pháp thuật thuộc tính hoá lên gấp 10 lần .

Nếu thực sự A Châu có được Thăng Thiên Thể thì cho dù là Lâm Quân cũng cực kỳ động tâm . Một bước lên trời thì ai mà không muốn .

Nhưng mà hình như có gì là ở đây . Theo Lâm Quân nhớ thì cái thể chất đó chỉ có ở Đại Địa Cầu thôi mà . Tại sao lúc này lại lọt vào trong cái thế giới TLBB này . Chắc chắn là do tên Tiểu Thần Đền làm rồi . Không hiểu tên quái đó tính làm cái quái gì . Càng ngày Lâm Quân càng cảm giác cái thế giới TLBB này không giống như trong cái game hắn từng chơi .

Bỏ đi những suy nghĩ trong lòng, Lâm Quân quay qua hỏi Chu Bá Thông :

_ Thể các người tính làm sao ? Ở đây có tới 200 người, cái thể chất đó ta nhớ chỉ xài được một lần duy nhất thôi mà .

_ Hêhê, chú em không phải lo . Bọn anh đã tính toán tất cả rồi .

Chu Bá Thông cười cười .

_ Mà nói thể đủ rồi . Mau giao người ra đây . Nếu không đừng trách bọn anh ác .

Chu Bá Thông vừa nói xong thì 200 người xung quanh đồng loạt rút ra vũ khí . Mặt mũi đờ đờ sát khí thể hiện quyết tâm của tất cả bọn họ .

_ Ấc, Tiêu đại ca . Làm sao đây ?

Lâm Quân mặt mũi tràn đầy đau khổ quay qua hỏi Tiêu Phong . Chuyện này hình như đã nằm ngoài tầm kiểm soát của hắn . Hắn cũng chưa hiểu được tại sao 200 người đủ loại môn phái này lại quyết tâm dành A Châu như thế . Không phải nếu để cho Tiêu Phong thì tốt hơn sao .

Dù sao người ta là một đôi uyên ương cơ mà . Đã thế Tiêu Phong cũng là một người mạnh mẽ . Hắn ta xài cái thể chất này cũng đâu có phí .

_ Đánh thôi chứ làm gì nữa .

Tiêu Phong cười khổ rồi nói . Đoạn hắn quay sang nắm chặt tay A Châu, trong mắt hiện lên quyết tâm liều chết :

_ Nàng yên tâm . Không ai có thể chia cắt được chúng ta .

_ Ừm, nếu chàng chết ta sẽ theo chàng vào địa ngục .

A Châu nhẹ nhàng gật đầu . Đôi mắt phía sau mặt nạ của nàng cũng hiện lên quyết tâm liều chết .

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 125: Hành Động Phá Trừng Bắt Đầu

Nhìn hai người tình chàng ý thiếp thê sống thê chết với nhau mà Lâm Quân cực kỳ gato trong lòng . Lần trước thằng cha Đoàn Dự nhìn đã cảm thấy ngứa con mắt rồi . Không nghĩ tới bây giờ lại thêm thằng cha Tiêu Phong này nữa .

Mẹ nó, nhưng dù sao cũng phải cứu mạng Tiêu Phong mới hoàn thành được nhiệm vụ nên Lâm Quân nén lại ghen tức trong lòng . Haiz, một thằng FA qua 2 đời người cứ phải nhìn mấy cái cảnh này hỏi xem có ức không cơ chứ .

Lâm Quân quay mặt sang chỗ khác xem xét tình hình, miễn cho cái cảnh không hài hoà lại đập vào mắt . Tính toán thì trong 200 tên bao vây xung quanh có một nửa số người đạt đẳng cấp trên Đại Địa Võ Sĩ . Trong đó mạnh nhất là lão già Chu Bá Thông, mơ hồ đã tiến nửa bước vào cảnh giới Võ Thánh . Tiếp sau đó là 2 lão hoà thượng và 2 tên đeo mặt nạ đạt đến Thiên Không Võ Sĩ . Ra sau nữa thì mới tới một số binh tôm tướng của .

Nếu muốn cứu Tiêu Phong thì chắc chắn phải vượt qua được cửa ải của 5 tên đầu sỏ này . Tuy bên phía Lâm Quân cũng có thêm đám người Huyền Nạn nhưng tình hình không lạc quan lắm . Chỉ có một mình Tiêu Phong mới có thể chống lại Chu Bá Thông, nhưng hấn đánh thắng là chuyện không thể nào . Cùng lắm chỉ trụ được một khoảng thời gian thôi .

Lâm Quân rơi vào trầm tư suy nghĩ nhưng hiển nhiên là đám người Chu Bá Thông cũng khá ngứa mắt hai đứa đang tình chàng ý thiếp nên không cho hấn nhiều thời gian lắm .

_ Nào, đánh đi . Mẹ nó, 2 người xuống địa ngục tâm sự đi . Không biết lão già ta tới bây giờ vẫn mò côi vợ à .

Chu Bá Thông là người lên tiếng đầu tiên .

_ Được thì đánh . Tâm sự chút cũng không cho, đúng là lão già keo kiệt .

Tiêu Phong bất mãn quay lại quát .

_ Hừ, đừng nhiều lời . Tiếp chiêu .

Chu Bá Thông phi thân lên lao vào người mạnh nhất là Tiêu Phong xuất ra một chiêu Không Minh Quyền nổi tiếng thiên hạ của lão . Chỉ thấy không khí xung quanh như nén lại vào hai bàn tay của lão . Áp lực cực lớn đâm thẳng về phía Tiêu Phong .

_ Hàng Long Thập Bát Chương .

Tiêu Phong cũng không phải hạng vừa, chàng đẩy A Châu ra chỗ Đoàn Dự rồi vội vàng ngưng tụ nguyên khí vào hai nắm tay . Cho tới khi hai nắm tay sáng ngời hoá thành hình hai cái đầu rồng thì mới đâm về phía trước .

Hai nắm đấm ngưng tụ lực lượng cứng đối cứng với nhau .

_ Âm .

Không khí xung quanh và mặt đất chấn động mãnh liệt . Kinh khí tản ra xung quanh lập tức chấn cho những người xung quanh vội vàng lui ra .

Có một số người vì không chịu nổi kinh khí nên miệng ứa ra máu .

Thật mạnh .

Lâm Quân vội vàng lui về phía sau nhưng cũng bị chấn đến nổi lực phủ ngũ tạng như lệch vị trí . Cường ép vội máu sắp phun ra từ cổ họng . Hấn vội vàng nhìn lại vị trí của hai người .

Chỉ thấy hai người vẫn giữ nguyên tư thế từ lúc nãy . Bốn nắm đấm cứng rắn chạm vào nhau . Hiển nhiên là không ai chiếm được tiện nghi của ai . Nhưng phía xa xa hai lão hoà thượng và hai tên mặt nạ lại gấp rút lao về phía Tiêu Phong . Hiển nhiên là muốn chơi hội đồng rồi .

Lão hoà thượng mặc áo cà sa màu vàng là người lao tới trước tiên, chỉ thấy lão giơ hai tay lên trời tạo thành một thủ thế . Kim quang từ trong tay lão mãnh liệt bắn ra áp thẳng xuống đầu Tiêu Phong .

Mất thấy tình hình nguy cấp thì Lâm Quân vội la lên :

_ Huyền Nạn, lên đi .

_ Vâng, thiếu gia .

Một bóng người từ sau lưng lướt qua người Lâm Quân lao thẳng về phía Tiêu Phong như một tia chớp . Chẳng mấy chốc mà đã tới ngay bên cạnh Tiêu Phong .

Huyền Nạn quát lên :

_ Kim Cương Bát Hoại Thế .

Người Huyền Nạn đột nhiên ngưng tụ một vầng kim quang vàng chói, lao lên đưa ngực ngạnh tiếp chiêu của lão hoà thượng . Lợi dụng cơ hội này Tiêu

Phong vội vàng tránh ra xa xa . Sau đó là những người còn lại như Đoàn Diên Khánh bên phía Lâm Quân đã lao tới . Vội vàng kiếm chế một lão hoà thượng khác và hai tên đeo mặt nạ .

Tiếp đó là khoảng một chín mười người có tu vi khá cao bên phía đối phương cũng đồng loạt lao vào, bao vây đám Tiêu Phong và Đoàn Diên Khánh vào chính giữa .

Đúng lúc này Lâm Quân cũng phát tay ra lệnh cho đám ma thú gia nhập vào chiến đoàn . Lúc này thì tất cả ma thú đều đã được bọc một tầng áo giáp màu đen . Nhìn cực kỳ bá đạo và hùng dũng .

Nhất thời bên cạnh khu vực của Tiêu Phong đánh nhau rất náo nhiệt . Chiêu thức, nguyên khí đủ màu sắc ào ào xuất ra bay tùm lum . Những người xung quanh có tu vi dưới Đại Địa Võ Sĩ thì vội vàng lùi ra phía xa xa . Chỉ vây quanh chứ không ra tay, bọn họ cũng hiểu là nhiệm vụ chủ yếu của họ cũng chỉ là dọn dẹp chiến trường phòng ngừa người trốn thoát thôi chứ cũng không dám lao vào .

.....

_ Âm .

Huyền Nạn sau khi ngánh tiếp chiêu thức của lão hoà thượng mặc cà sa vàng thì liên tiếp lùi về phía sau, hai chân kéo lê trên mặt đất tạo thành hai đường thẳng rất sâu và dài, trong miệng lão phun ra một vòi máu tươi . Hiển nhiên là do quá nguy cấp nên Huyền Nạn cũng không kịp chuẩn bị kĩ càng .

_ Phụt .

Phun một vòi máu xong thì sắc mặt Huyền Nạn trở nên tái nhợt, lão quay sang nói với người vừa ra tay :

_ Sư đệ à . Võ công tinh tiến ra phết nhỉ .

_ A di đà phật . Sư huynh, sao ngươi lại ở đây ? Chúng ta cứ tưởng ngươi mất tích rồi chứ .

Lão hoà thượng thấy Huyền Nạn xuất hiện thì có vẻ ngoài ý muốn chấp tay nói .

_ Ấc, ta rời chùa mà quên báo, xin lỗi nhé .

Huyền Nạn gãi đầu nói . Lúc trước hần theo Lâm Quân đi Vạn Kiếp Cốc cũng quên bống trở về luôn .

_ A di đà phật . Sư huynh ít ra phải báo một tiếng chứ . Ngươi có biết bao nhiêu cái cột điện đang treo hình ngươi không ? Bao nhiêu tiền bạc đổ vào để tìm kiếm huynh không ?

_ Ấch, ta quên, ta xin lỗi mà .

_ À mà sao huynh lại ngăn ta ? Đây là nhiệm vụ phương trượng giao cho ta nên ta phải hoàn thành . Huynh đừng có can .

_ Ồ nhỉ, nay ta đi theo thiếu gia rồi . Nhiệm vụ của hần cũng chính là của ta . lát ta chạy về xin phương trượng cho hoàn tục .

Huyền Nạn chợt nhớ ra công việc chính, chỉ chỉ vào Lâm Quân rồi nói .

_ A di đà phật . Nhập gia tùy tục, xuất gia tùy chùa . Huynh chưa làm gì mà muốn rời đi rồi sao ? Đừng mơ nhé .

Lão hoà thượng chấp tay nói .

_ Thế chú muốn sao ? Hôm nay dám bắt anh cơ à ? Anh dạy chú từ lúc nhỏ mà bây giờ chú lão thế . Không để anh vào mắt phải không ?

Huyền Nạn nghe thế mặt mày căm tức hỏi .

_ A di đà phật . Ôn nghĩa của sư huynh đệ vẫn nhớ trong lòng . Có điều đây là việc công, ảnh hưởng đến cả Thiếu Lâm Tự nên đệ không quyết định được .

_ Nói chung là hôm nay chú muốn sao ?

_ A di đà phật . Hôm nay Thiếu Lâm Tự cực kỳ thiếu người chửi nhà xí nên mong sư huynh quay về gánh vác việc này .

Lão hoà thượng vẫn chấp tay cười nói nhưng trong ánh mắt lại loé lên sự châm chọc mãnh liệt .

_ Chú ngon ! Hôm nay dám chửi cả anh .

Huyền Nạn râu tóc dựng ngược lạnh lùng nói .

_ A di đà phật . Đệ chưa chửi huynh bao giờ .

_ ****, thế chú muốn đánh nhau phải không ?

_ A di đà phạt . Đệ cũng chưa ngăn huynh bao giờ .

Lão hoà thượng châm chọc thêm một câu rồi trên người toả ra sát khí mãnh liệt, chưa kịp để Huyền Nạn nói một câu gì thì đã lao đến thi triển chiêu thức La Hán Chưởng .

_ **** .

Huyền Nạn thấy thế cũng không dám lãnh đạm, vội vàng tiếp chiêu .

.....

Mắt thấy đám Huyền Nạn đều vây vào chiến đấu thì Lâm Quân cũng không đứng yên nữa . Nhìn xung quanh thì cảm giác tất cả mọi người không ai thêm chú ý tới hắn . Lâm Quân âm hiểm lắm nhắm một câu rồi đột nhiên biến mất .

_ Hành động phá trống bắt đầu .

Nhiệm vụ của hắn trong đợt quần đấu lần này là lặng lẽ hạ thủ với người bên phía đối phương . Nhất là những tên có cảnh giới hơi yếu .

Lâm Quân âm thầm lặng lẽ tiến về hướng đám người Tiêu Phong đang đánh nhau . Tình hình chỗ đó có thể nói là khá ác liệt .

Tiêu Phong còn đang triển đấu với Chu Bá Thông trên bầu trời .

Phía dưới thì đám người Đoàn Diên Khánh đang đau khổ giãy dụa chiến đấu . Mặc dù bọn hắn thực lực cũng tạm gọi là cao đi nhưng dưới sức nhiều người như thế này thì cũng có cảm giác ăn không tiêu . Nếu không phải nhờ đám ma thú da dày thịt béo nhiều lần đỡ chiêu thì chắc chắn cả đám đi uống trà với Mạnh Bà luôn rồi .

Lâm Quân ngấm nghĩ một lát rồi tiến về khu vực này . Hắn di chuyển phi thường cẩn thận . Hắn sợ nếu những chiêu thức xung quanh đánh trúng thì hắn sẽ hiện hình .

Nhưng nhờ vào thân pháp Lăng Ba Vi Bộ mà hắn cũng đã hữu kinh vô hiểm lọt vào chiến trường .

Được, giờ tìm mục tiêu ra tay . Hắc hắc hắc .

Lâm Quân âm hiểm cười cười rồi lấy ra một cây gậy bóng chày . Sau đó bắt đầu thực hiện hành vi phá đám âm hiểm xảo trá của hắn .

Lâm Quân vung vung cây gậy rồi cẩn thận di chuyển về phía trước . Mục tiêu của hắn chính là lão hoà thượng khác, lão già này đang đánh nhau chính diện với Đoàn Diên Khánh .

Chỉ thấy trên người lão hoà thượng này có một tầng kim quang nhàn nhạt, đang ra sức thi triển các chiêu thức của Thiếu Lâm vào người Đoàn Diên Khánh . Đoàn Diên Khánh chỉ xài hai cây nặng cùi bắp nên tất nhiên là phá không được phòng ngự của lão già này . Đang đau khổ chống đỡ chờ người đến tiếp viện .

Lúc này thì Lâm Quân lặng lẽ đến sau lưng lão hoà thượng . Trên mặt vẫn nở nụ cười biến thái .

_ Phục Hổ Quyền .

Lão hoà thượng trong sân truyền nguyên khí màu vàng vào tay rồi hét lên một tiếng, nắm đấm bay chấn động cả không khí xung quanh bay thẳng tới Đoàn Diên Khánh . Mắt thấy Đoàn Diên Khánh chuẩn bị chống đỡ thì lúc này đột nhiên có dị biến .

Đúng, là Lâm Quân ra tay .

Chỉ thấy hắn luồn cây gậy bóng chày bằng sắt đặc ruột xuống dưới hai chân lão hoà thượng . Tay vận khởi nguyên khí tập trung vào thân gậy . Sau đó đột nhiên vung thẳng lên, mục tiêu chính là tổ trướng chim nhiều năm chưa hoạt động của lão .

_ Ngaooooooooooooooooooooo .

Một tiếng gào rung trời lập tức vang lên .

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 126: Song Côn Phá Trúng

Tiếng hét cực to vang cực kỳ xa, chấn động màn nhĩ của tất cả mọi người xung quanh .

Khởi phải nói là lão hoà thượng này đau đớn và thốn đến mức nào .

Chỉ thấy lão hoà thượng hai tay ôm chặt đứng quần . Khuôn mặt hiện từ vận vẹo co quắp đến quái dị . Trên trán mồ hôi lạnh chảy ra liên tục, trong miệng lão còn lẩm bầm “ lần sau nhất quyết luyện Thần Côn Bất Hoại Thể, lần sau nhất định luyện Thần Côn Bất Hoại Thể..... “

Nhưng lão chỉ nói được mấy câu thì lập tức Đoàn Diên Khánh đã lao lên . Cây nạng nặng nề gõ ngay vào gáy lão . Vì quá đau và không kịp phòng bị nên lão đã ngã ngay tại chỗ . Tiếp đó Đoàn Diên Khánh trối lão lại như trối một con gà rồi lập tức chống nạng đi tìm mục tiêu khác . Không một chút dilly dally nào .

Đoàn Diên Khánh tuy hơi khó hiểu nhưng biết ngay cái này chắc chắn là thiếu gia làm ra . Vì sao ư ? Nếu người thấy một chuyện gì vừa quái dị vừa có những thứ nhằm vào trúng chym thì chắc chắn là thiếu gia làm ra . Bởi vì trên cả cái cõi đời này không có thằng nào âm hiểm và mất dạy hơn thiếu gia cả .

Lâm Quân thấy Đoàn Diên Khánh không nói mà đi tìm mục tiêu tiếp theo thì hắn khá hài lòng . Hắn vung tay lên thu lão hoà thượng đang bị trối vào hành nang của hắn rồi bắt đầu tìm mục tiêu tiếp theo .

Hành nang là một thứ đặc biệt Lâm Quân chỉ có thể sử dụng ở trong thế giới TLBB . Cái hành nang này có thể chứa được tất cả mọi vật, kể cả sinh vật sống . Nhưng để chứa sinh vật sống thì cần có điều kiện tiên quyết là sinh vật đó không chống cự nên hắn mới phải sai đám Đoàn Diên Khánh đánh ngất và trối lại . Nếu trong hành nang mà lão hoà thượng tỉnh lại thì phiền phức lắm .

Lâm Quân đi tới đâu là tiếng hét vang lên tới đó .

Thường thường những vị anh hùng mỹ nữ đang đánh nhau với địch thủ hăng say thì đột nhiên từ không khí hiện ra một cây gậy dày dày màu đen . Sau đó không nói không rằng chọt thẳng vào hạ bộ của bọn hắn .

Kết quả là nam thì ôm trứng chym gào thét, còn nữ thì bị gõ tới mức sức chiến đấu giảm sút . Dễ dàng bị đám thuộc hạ của Lâm Quân đánh cho bất tỉnh nhân sự . Tiếp đến sẽ bị trối như một con gà, ném vào hành nang của Lâm Quân .

Kết quả cuộc chiến kể từ khi Lâm Quân xuất hiện thì có biến đổi rất lớn . Dần dần người của phe Chu Bá Thông đều ôm trym gào thét và biến mất một cách cực kỳ khó hiểu . Những người trong sân mặc dù đang đánh nhau rất hăng say nhưng vẫn quan sát tình hình xung quanh .

Khi thấy những đồng bạn phe mình đều biến mất thì cảm giác kinh hồn táng đảm . Có xu thế bại lui cực kỳ nhanh chóng .

_ Này, Du Câu, chuyện quái gì đang diễn ra thế .

Một trong hai tên đeo mặt nạ quay sang hỏi tên còn lại .

_ Bỏ biết bỏ chết liền, hình như Huyền Pháp đại sư cũng bại trận rồi thì phải ?

Du Câu tránh né một chiêu của Dư Độc rồi trả lời .

_ Thế chúng ta làm sao bây giờ ? Lúc nãy hình như ta có nghe thấy tiếng hét của đại sư thì phải . Không biết tại sao lại hét ghê thế, ta nhớ lão tập Kim Cương Bất Hoại Thể rồi cơ mà ?

_ Ta không biết nhưng nhiệm vụ chung của võ lâm Trung Nguyên thì làm sao chúng ta bỏ đi được ? Đánh tiếp thôi Du Ký .

_ Mẹ nó chứ . Ta rút đi, cho dù là Thông Thiên Thể thì chúng ta cũng không có lợi gì .

Du Ký chặt vật né tránh một chiêu của Lion rồi nói . Hai người bọn hắn là cùng một bọn, tập luyện những chiêu thức hợp kích có uy lực khá lớn nhưng dần dần cũng ăn không tiêu . Càng ngày người mạnh của đối phương càng tụ tập vào vây công bọn hắn .

_ Người thực sự không muốn thoát khỏi thế giới này theo đuổi cảnh giới cao hơn sao ?

Du Câu tránh né theo một chiêu rồi nhủ thầm nói nhỏ .

_ Chúng ta phải còn mạng thì mới chơi được a . Rút mau .

Du Ký quan sát thấy Đoàn Diên Khánh chống nạng đang tiến về phía này thì quát lớn một tiếng . Hắn nhớ tên cầm nạng này lúc nãy đánh với Huyền Pháp đại sư . Nếu Huyền Pháp đại sư đã thua thì hai người bọn hắn chắc chắn cũng không khá hơn là mấy .

Du Câu nghe thế thì do dự một lát, nhưng sau khi thấy Đoàn Diên Khánh thì trầm giọng nói :

_ Được .

Du Câu nâng kiếm lên, tụ tập nguyên khí vào đó . Du Ký cũng làm động tác tương tự .

Chỉ trong chốc lát cây kiếm của hai người chéo vào nhau, hiện lên một tầng ánh sáng màu xanh dương . Mơ hồ trên hai thanh kiếm còn hiện ra hình long và hổ .

Đến khi nguyên khí đã tụ tập đầy đủ thì hai người quát lên :

_ Song Du Phá Thiên .

Hai thanh kiếm đâm ra cùng một lúc, hình thành một đường chữ thập bay nhanh về phía đám Lion .

Hình chữ thập màu xanh dương cực lớn bay tới đâu đất đá như bị chém vụn tới đó . Mang theo kinh khí mãnh liệt chấn động cả không gian . Mơ hồ không gian cũng hiện ra từng đạo vết nứt như sợi chỉ .

Hai người Du Câu, Du Ký không đứng lại làm gì . Vội vàng vận dụng nguyên khí vào chân, ý đồ chạy đi .

Đúng lúc này thì đột nhiên một tiếng cười âm hiểm vang lên bên tai bọn hắn :

_ Hê hê, mấy chú chạy đi đâu . Đây thì Song Du Phá Thiên . Anh mày có Song Côn Phá Trứng, xem chiêu .

Tiếng nói vừa dứt thì đột nhiên dưới chân hai người bọn hắn hiện ra hai cây gậy màu đen . Móc thẳng lên vị trí thần thánh của hai người bọn hắn .

Du Câu, Du Ký thân sắc đột nhiên tái mét, ý đồ lui lại một bước .

Nhưng tốc độ của hai cây gậy đó quá nhanh chóng, thêm nữa bọn hắn cũng không nghĩ tới là bên cạnh lại có người nên kết quả chỉ tránh được một bên trứng . Còn cái trứng còn lại và con chim sẽ nuôi gần hai ba chục năm thì không được tốt số như thế .

_ Ngaoooooooooooooo .

_ Ngaoooooooooooooo.

Hai tiếng hét như dã thú vang lên . Chỉ thấy hai người Du Câu, Du Ký quỳ thẳng xuống đất . Hai tay ôm lấy hạ bộ . Từ bàn tay truyền ra từng luồng nguyên khí tản bỏ cho tổ trứng sắp vỡ .

_ Sao ? Thoải mái không ?

Lâm Quân nhìn hai người cuối cùng quỳ rạp dưới đất thì phi thường thoải mái . Ruột cuộc hắn cũng thấy được cơ hội chiến thắng và hoàn thành nhiệm vụ .

_ Ngươi là ai ? Đi ra đây, mẹ nó . Anh hùng hảo hán mà chơi bẩn thế à ?

Du Câu thấy xung quanh không có người thì rít lên .

_ Ô, anh chơi rất sạch đó chứ . Chỉ có mấy chú là bẩn thôi .

_ Mẹ nó . Thắng c hó, đánh người không đánh trym . Mấy chơi thế mà được à ? Sạch chỗ nào ?

Du Ký quỳ bên cạnh cũng không nhận được hét toáng lên . Cái mặt nạ màu trắng đeo trên mặt hắn rung rung như sắp rớt . Hiển nhiên là tên này cực kỳ tức giận rồi .

_ Đây nhé . Anh rửa tay bằng xà bông phờ lay boi trước khi chơi, đã diệt 99,99% vi khuẩn gây hại . Các chú này giờ có rửa tay lúc nào chưa mà dám kêu sạch .

Lâm Quân hiện hình ra, mặt mũi thản nhiên nói .

_ Ngươi ..... Ngươi.....chơi bẩn hay sạch thì có liên quan gì tới xà bông phờ lay boi .

Du Câu rít từng chữ qua kẽ răng, chỉ tay vào Lâm Quân hỏi .

_ Ngu thế, tay anh sạch thì anh chơi sạch . Tay các chú bẩn thì các chú chơi bẩn, thế thôi . Mẹ nó, các chú chưa rửa tay mà dám ôm đống quần . Không sợ vi khuẩn vì rút chui vào trứng à ?

Lâm Quân về mặt giả vờ khó hiểu hỏi . Như là rất quan tâm tới sức khoẻ bệnh tình của hai đồng chí đang ôm trứng .

_ Ngươi.....ngươi.....

Du Câu và Du Ký, hai người đồng loạt chỉ tay vào Lâm Quân . Sau đó như đã chịu đựng hết nỗi, hai người đồng thời phun một ngụm máu rồi ngất lịm .

Trước khi có được vinh dự trở thành một con gà thì đồng thời hai người đều có chung một ý nghĩ .

Lần sau ta phải tới Thiếu Lâm cầu xin môn võ Thần Côn Bất Hoại Thể . Nhất định là thể .

Lâm Quân thấy hai người ngất đi thì trong lòng cực kỳ thoả mãn . Không ngờ trình độ miệng lưỡi của hắn lại tăng lên nhanh như thế .

Phất phất tay ý bảo đám Lion trói gô hai tên này lại thì Lâm Quân quan sát lại tình hình chiến đấu .

Bây giờ chỉ có độc một mình Chu Bá Thông và Tiêu Phong đang đánh nhau trên bầu trời . Còn đầu đám người còn lại thì đều đã bị Lâm Quân trói gô lại, ném vào hành nang . Kể cả lão sư đệ của Huyền Nạn cũng là như thế . Lúc này cũng bị hắn, Đoàn Diên Khánh và Huyền nạn vây công nên đã bị tóm từ lâu .

_ Thiếu gia, chúng ta lên không ?

Huyền Nạn sau khi đã trói gô hai tên đeo mặt nạ lại thì tiến đến trước người Lâm Quân hỏi nhỏ .

_ Cứ từ từ . À mà thằng nhóc Đoàn Dự và cô gái kia đâu ? Ngươi thấy không ?

Lâm Quân nhú mày quay sang hỏi Huyền Nạn . Từ lúc này tới bây giờ hắn không thấy hai người đó đâu cả .

_ Thuộc hạ không thấy . Không chừng là đang núp ở đâu đó .

_ Vậy ra lệnh cho mấy người kia đi tìm đi . Ngươi, Đoàn Diên Khánh, Tiger, Cougar, Eagle lưu lại đây chờ ta phân phó .

_ Vâng, thiếu gia .

Huyền Nạn nói rồi chạy tới trước, truyền lời của Lâm Quân lại cho đám người kia .

Ngay sau đó những ma thú và người có nhiệm vụ đều chạy đi . Chỉ để lại hai người và ba ma thú có cảnh giới mạnh nhất bên cạnh Lâm Quân .

_ Khi nào chúng ta lên hạ thiếu gia ?

Huyền Nạn đứng cạnh tò mò hỏi .

_ Xem đi, ngươi có óc không thể . Mẹ nó, hai tên đó bay như chim thì đánh thể quái nào . Các ngươi có bay được không . Mặc dù Eagle bay được nhưng làm sao đuổi kịp tốc độ của bọn hắn .

_ Ách, thuộc hạ hiểu .

Huyền Nạn đỏ mặt rồi đứng ra sau lưng, không tiếp tục nhiều lời nữa .

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 127: Ấy, Mr Ị Đùn . Đã Lâu Không Gặp

Thành Lạc Dương.

Trời lúc này đã về chiều, từng ánh mặt trời như sắp tắt tới nơi nhưng dân cư trong thành vẫn cực kỳ đông đúc .

Đặc biệt là khu vực lầu xanh Tự Hiện Trang .

Nơi này người đi ra đi vào mãi không dứt, ai nấy trên mặt đều mang theo thần sắc tò mò và háo hức . Trên tay còn cầm một số đồ ăn vặt và nước, cực kỳ thoải mái và nhân nhả .

_ Này, huynh đệ, tình hình thế nào rồi ?

Một người đi đường bóc một nắm bắp rang bỏ vào miệng rồi hỏi người đứng bên cạnh .

_ Ta cũng không rõ ràng lắm .

Người này lắc đầu tỏ vẻ không biết, bàn tay thì thừa cơ vung vào bịch bấp của người kia, ý đồ ăn ké một miếng .

_ Sao không rõ ? Ta nhớ lúc nãy đánh nhau ác liệt lắm cơ mà . Sao tự nhiên bây giờ lại không thấy gì ?

Người kia bị ăn ké thì nhú mày nhưng vẫn hỏi .

_ Ủ, đánh ác thật nhưng khói bụi mù mịt chúng ta có thấy cái gì đâu . Với cả đánh ác quá ta cũng không dám tới gần sợ gây hoạ . Ta chỉ chú ý trận đấu của Tiêu đại hiệp và Chu lão ngoan đồng thôi . Đến khi quay đầu nhìn lại phía dưới thì chỉ thấy cái thằng nhóc lúc nãy đòi uống rượu kết giao với Tiêu đại hiệp là còn đứng . Còn những người khác thì biến đi đâu rồi không biết .

_ Ấc, thế là có chuyện gì . Xung quanh đều có người đứng xem, làm sao lại biến mất được ?

Người cảm bịch bấp trong mắt kính hải không nhỏ .

_ Ta chịu . Ta hỏi mọi người xung quanh thì ai cũng chả biết . Ngay cả Du thị song hùng và hai lão hoà thượng cũng biến mất không thấy .

Người này lắc đầu ngao ngán .

_ Ấc, không lẽ không có một chút gì khác lạ sao ?

_ Ờ thì có, ta nghe mấy người đứng gần nói thì trước khi biến mất đều vang lên cực kỳ nhiều tiếng kêu thảm thiết . Kêu chán động đến độ rách màn nhĩ .

_ Ấc, tiếng thế nào ?

_ Ngaooooooooooooooooo . Đó, cực kỳ thảm thiết và đau đớn . Theo người ta diễn tả là thế .

_ Ấc, ghê thế, may mà chúng ta đứng xa . Ta nghĩ chắc bọn kia chơi trò gì ghê lắm . Nếu không làm sao có tiếng thế được .

Người kia gật đầu một cái rồi lại chăm chú nhìn lên bầu trời .

.....

Lâm Quân đứng ngay dưới chân Tiêu Phong và Chu Bá Thông, thấy trời đã về chiều thì hấn nhú mày một cái . Tò vè rất không kiên nhẫn nói :

_ Chưa tìm được Đoàn Dự và A Châu nữa à ?

Huyền Nạn đứng sau lưng cung kính đáp :

_ Thuộc hạ đã sai người đi tìm nhưng vẫn chưa thấy . Không biết là đã chạy đi đâu .

_ Ờ, mà hai thằng cha này tính đánh tới khi nào đây ? Mẹ nó, ta dùng mắt thần thì thấy thằng cha Tiêu Phong cảnh giới thấp hơn lão kia một chút . Không biết hấn uống thuốc lắc hay sao mà có thể trụ được đến bây giờ nhỉ ?

Lâm Quân hút một hơi thuốc rồi bất mãn nói . Trong lòng cũng mắng tên Tiêu Phong ngu ngốc, nếu hấn dẫn Chu Bá Thông xuống dưới đất thì đám Lâm Quân vào chơi hội đồng là được rồi . Không hiểu thằng cha này làm quái gì mà cứ đánh binh binh bang bang trên đó . Không thấy mệt sao ?

_ Ách, chắc Tiêu đại hiệp là anh hùng hảo hán nên muốn solo .

Huyền Nạn cũng cảm thấy Tiêu Phong hơi ngu nhưng hấn vẫn nói .

_ Mẹ nó, vợ bị tóm chưa biết sinh tử mà chơi solo . Không thấy phiền à ? Ờ mà hay là thằng nhóc Đoàn Dự ăn luôn chị dâu hấn nhỉ . Hắc hắc, ta nghĩ lắm à nhe .

Lâm Quân trưng một khuôn mặt hèn mọn ra cười nói . Vì quá chán nên nãy giờ hấn toàn tiêu diệt ra một số chuyện động trời và vô sỉ để chém gió với Huyền Nạn .

_ Ách, ta nghĩ không phải đâu .

Huyền Nạn đỏ mặt hỏi nói . Thiếu gia thật là, không biết ăn gì mà trong óc toàn những thứ đen tối .

Đúng lúc này thì Cat chạy tới . Vội vàng nhảy lên vai Lâm Quân nói :

_ Thiếu gia . Đã phát hiện Đoàn Dự và A Châu nhưng tình hình không khả quan lắm, bọn hấn đã bị người ta tóm .

_ Ủ, thế đang ở đâu ? Chúng ta qua đó .

Lâm Quân nghe thế thì chấn động trong lòng, vội vàng nghiêm túc lại hỏi .

_ À, đang trên đường tới đây .

Cat cọ cọ cái râu mèo rồi nói .

_ Trên đường tới đây ? Là cợt ?

Lâm Quân nhú mày hỏi . Hắn muốn biết cái “ trên đường tới đây “ nghĩa là gì . Không lẽ thành tù nhân mà vẫn đi được sao .

Nhưng nghi hoặc chưa bao lâu thì hắn chợt nghe một tiếng quát rung trời truyền từ phía sau đám người ra .

_ Tránh đường đê, tránh đường đê . Mộ Dung thiếu gia tới .

Ngay sau đó là từng luồng khí tức cực kỳ mạnh mẽ bắn lên cao . Theo cảm giác của Lâm Quân thì có ít nhất năm tên Thiên Không Vô Sĩ kèm theo một tên nữa bước vào cảnh giới Vô Thánh .

Mộ Dung thiếu gia . Đừng nói là tên Mộ Dung Phục chứ, hôm nay là ngày gì mà xui vãi thế này .

Lâm Quân tò mò quay đầu nhìn lại . Vừa nhìn xong thì Lâm Quân đã chấn động cả người . Chỉ thấy phía sau đám người là một đám người . Dẫn đầu là một thanh niên mặt trắng, cả người toát lên vẻ uy nghiêm, nhưng sâu trong con ngươi lại là dã tâm điên cuồng .

Phía sau lưng lần lượt là một lão già và một người trung niên. Lão già tóc trắng áo tím, còn người trung niên thì tóc đen áo xanh .

Phía sau nữa là một số hộ vệ, trong số đó đáng chú ý nhất là một thanh niên có dáng đi như phụ nữ . Khuôn mặt trắng bệch, nụ cười biến thái . Hai tay của hắn đang xách hai người Đoàn Dự và A Châu như xách hai con gà . Mỗi khi thăng này nhìn Đoàn Dự thì đều chẹp chẹp môi tỏ vẻ thèm thuồng .

Mộ Dung Phục, Đinh Xuân Thu, Nhạc Bất Quần, Bao Bất Động, Phong Ba Ác, Lâm Bình Chi . Mẹ nó, toàn người quen, mà sao chúng lại xuất hiện ở đây nhỉ .

Lâm Quân trong lòng dâng lên một cảm giác khó hiểu . Hắn chả hiểu tên Tiểu Thần Đền đang làm cái quái gì nữa . Nhiệm vụ trong game lúc trước hắn chơi đâu có phải thế này . Cứ tưởng đánh xong một đám kia là hết rồi chứ, ai dè lại lòi thêm một đám người thế này .

Mộ Dung Phục đi đầu tiên, khi hắn đang dậm bước tới chỗ Tiêu Phong đang đánh nhau thì cũng thấy một đám người đang đứng dưới đất . Lúc đầu thì hắn cũng chỉ nhìn thoáng qua thôi . Nhưng sau khi chứng kiến thân ảnh của Lâm Quân thì chợt nghiêng răng trèo trẹo, khuôn mặt hiện lên vẻ dữ tợn .

_ Đây, có chuyện gì thế ?

Đinh Xuân Thu đứng sau lưng Mộ Dung Phục nhú mày hỏi .

_ Hắn là tên khốn khiếp đã làm ta thân bại danh liệt .

Mộ Dung Phục tức điên người chỉ tay về phía Lâm Quân .

_ Là hắn ? Hắn có phải là người lợi dụng âm thanh làm ..... À.....làm cho người không không chế được ?

Đinh Xuân Thu hỏi nhỏ với một vẻ mặt ngạc nhiên .

Lúc trước khi Lâm Quân làm cho Mộ Dung Phục ị đùn thì không hiểu sao Vương Ngữ Yên lại quay được cái clip lúc đó . Vì muốn hạ thấp danh dự của biểu ca không biết điều của nàng mà nàng đã phát tán ra ngoài .

Kết quả là sau chuyện đó Mộ Dung Phục nổi tiếng khắp võ lâm trung nguyên, lúc trước tuy cũng nổi tiếng nhưng có một số người còn chưa có biết tới . Nhưng lần này thì lại khác, Mộ Dung Phục mà đi đâu thì đều có một số người chỉ chỉ trỏ trỏ hắn, đều nhìn hắn với một ánh mắt quái đản dị .

Dần dần cái câu “ Bắc Tiêu Phong, Nam Mộ Dung “ được sửa thành “ Bắc đại gái, Nam ị đùn “ trong miệng một số người . Cái đại gái của Tiêu Phong chính là được lưu truyền từ lúc mà gã cứu A Châu, vì lúc trước A Châu đeo mặt nạ rất xấu xí nên người ta mới bảo thế . Còn Mộ Dung Phục thì chuyện đã biết rồi . Kết quả là hai người lại nổi tiếng khắp nam bắc, một câu tuyệt phối cũng ra đời như thế đó .

_ Ta muốn giết hắn .

Mộ Dung Phục nhớ lại cái quả khứ đau lòng của mình thì giận tới điên người . Trong mắt bắn ra sát khí mãnh liệt nói .

_ Đây, hình như là do Vương Ngữ Yên hết mà .

Đinh Xuân Thu nghe thế thì cũng nhú mày . Nhưng lão cảm giác Lâm Quân cũng không phải là người dễ chơi nên nói thế . Trên đường tới đây lão cũng nhận được một số tin tình báo là Lâm Quân đã làm 199 người hư không tiêu thất .

_ Im mồm . Nếu người còn muốn hợp tác thì giúp ta giết hắn .

Mộ Dung Phục quát lên . Thực ra hắn cũng muốn giết Vương Ngữ Yên từ lâu nhưng khi nhìn thấy nụ cười rạng rỡ của nàng thì lại không hạ thủ được .

Đã thế hai người còn có quan hệ họ hàng trong đó nữa chứ .

_ Ô, thì giúp .

Đình Xuân Thu nhớ đến cái giao kèo thì vội nói . Nhưng trong ánh mắt cũng lộ ra một tia sát khí . Lão tính toán khi xong cái chuyện này sẽ dạy cho tên ngạo mạn này một bài học . Dám quát lão nữa cơ đấy .

_ Tốt, còn các người .

Mộ Dung Phục quay sang hỏi mấy người còn lại .

_ Ta thì sao cũng được .

Hoa Sơn chừng môn Nhạc Bất Quần cười nói .

_ Ta thì chỉ muốn thông hân thôi . Người ta rất là xinh zai đó nhe .

Lâm Bình Chi âm dương quái khí cười nói, trên mặt hiện lên vẻ dâm tà . Không biết lấy đâu ra can dầu ăn vung vẩy trước mặt .

_ Chúng ta theo thiếu gia .

Bao Bất Đồng và Phong Ba Ác vì là thuộc hạ của Mộ Dung Phục nên vội tỏ thái độ .

_ Tốt .

Mộ Dung Phục thấy thế thì hài lòng . Hắn bước ra trước mặt Lâm Quân . Rút cây kiếm đeo bên hông ra, dữ tợn hướng Lâm Quân nói :

_ Tên khốn khiếp, chuẩn bị đi chết đi .

Những người còn lại như Đình Xuân Thu đều rút vũ khí ra, khuôn mặt đều hiện lên sát khí .

Người xung quanh đang đứng xem thì cũng vội vàng im lặng nhìn qua đây, trong lòng tò mò không biết Lâm Quân sẽ ứng phó như thế nào . Chắc hẳn là một trận long tranh hổ đấu đây .

Không khí hết sức căng thẳng .

_ Ấy, Mr ị đùn . Đã lâu không gặp . Sao rồi ? bệnh kín của người đã chữa chưa ? Nếu chưa thì qua đây ta tặng cho một đám tã lót “ bóp bi phét “ về mà xài . Bảo đảm thấm hút tuyệt vời . Mông sạch mẹ yêu .

Lâm Quân cả người vô hại hướng Mộ Dung Phục tươi cười nói . Giống như là gặp bạn bè thân thiết chứ không phải gặp kẻ thù .

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 128: Tiểu Đệ Bảo Trọng

Ta ngất .

Đám người xung quanh vừa nghe Lâm Quân bảo thế thì cả đám thiếu chút nữa té lộn cổ . Không ngờ trên đời này lại có một thằng nhóc vô sỉ và bá đạo như thế . Ngay cả hai người Tiểu Phong và Chu Bá Thông nghe thế cũng sém chút nữa phân tâm . Té thẳng từ trên trời xuống .

Mẹ nó, Mr ị đùn .

Tã lót “ bóp bi phét “ .

Bệnh kín .

Mông sạch mẹ yêu .

Mẹ nó, có cho người ta sống không thế ? Có gì nói nhỏ được rồi, nói lớn như thế làm gì ? Đã thế còn đem về mặt hồn nhiên ngây thơ ra nói nữa chứ . Ấc, ặc, đời ta chưa gặp được vị huynh đài nào bá đạo như huynh .

_ Này, Mr ị đùn . Sao người im thế hả ? Về mặt của người là sao ? Tức giận cái gì ?

Lâm Quân tỏ vẻ vô tội sờ thêm một trảng . Tò vẻ rất ngây thơ vô tội .

Mộ Dung Phục mặt mũi tái mét, gân xanh trên trán đã nổi lên . Hắn chỉ tay vào mặt Lâm Quân, khó khăn thốt ra hai tiếng :

_ Người.....người.....

_ Ấy, đừng tức, đừng tức . Hê hê, ta có lòng tốt cơ mà . Này nhé, bệnh kín là một cái bệnh quan trọng không cần phải giấu . Haiz ta hiểu nỗi khổ của người cơ mà . Thế cho nên anh chuẩn bị một đồng tã giấy rồi nè . Lại đây mà nhận, đừng ngại . Cũng không cần cảm ơn ta đâu .

_ Người.....người.....

_ Sao ? Chê ít à ? Yên tâm, ta chuẩn bị nhiều lắm . Hắc hắc, ta biết ngày người đi 3 lần nên ta chuẩn bị 3 vạn cái . Yên tâm, trong mấy năm không ai phát hiện được đâu .

_ Người...người.....

_ Sao ? chơi gái sợ hơi ấy hả ? Yên tâm, ta còn chuẩn bị một ít dạ hương rồi . Cứ bôi vào đó bảo đảm thơm lòng ngay .

_ Người.....

_ Gì nữa ? Sao ? Sợ gái chê à ? Yên tâm, người ngọc thụ lâm phong thế cơ mà . Cứ yên tâm, chắc chắn gái sẽ hiểu cho nỗi khổ tâm của người . Hắc hắc, yêu người thì phải vượt qua được bệnh kín chứ . Nếu không ta đưa cho gái người thêm 3 vạn cái khẩu trang, hắc hắc hắc .....

Lâm Quân tự biên tự diễn . Hắn thao thao bất tuyệt mà không để cho Mộ Dung Phục nói một câu nào . Đáng giận nhất là khi nói hắn đều trung một bộ mặt vô tội vô hại ra làm . Ý là thấy ta tốt không ? Chuẩn bị sẵn cả rồi đấy, ta vì lo cho bệnh kín của người đó .

_ Mẹ nó . Im đi cho bố, xem chiêu .

Mộ Dung Phục càng nghe càng tức giận, đầu hắn càng lúc càng toát ra nhiều khói trắng . Khuôn mặt vốn anh tuấn cũng vặn vẹo giống như một con trâu điên . Sau cùng, thấy Lâm Quân vẫn thao thao bất tuyệt thì hắn quát lớn . Nổi giận cầm cây kiếm đâm thẳng về phía Lâm Quân .

Lâm Quân vội vàng lùi ra phía sau, hét lớn :

_ Hành động đi .

Lập tức, Tiêu Phong đang triển đấu với Chu Bá Thông trên bầu trời hét lớn một tiếng :

_ Thiên Hạ Vô Cầu .

Hàng loạt con rồng màu vàng hiện ra từ hư không . Đây chính là chiêu số mạnh nhất mà Tiêu Phong đã súc khí từ nãy tới giờ . Chỉ thấy từng con rồng màu vàng đều bỏ qua Chu Bá Thông, đánh thẳng về phía đám người Đinh Xuân Thu đang chưa biết gì và không hiểu ra sao .

_ Âm .

Các con rồng màu vàng tất cả đều không bị cản trở đâm trúng mục tiêu cần thiết . Chỉ thấy đám người Đinh Xuân Thu vội vàng chạy đi, tránh ra khỏi vùng ảnh hưởng . Nhưng rất tiếc là vì tránh quá muộn nên bọn hắn vẫn bị dính đòn . Chỉ thấy cả đám người đều cực kỳ chật vật .

_ Quác, quát .

Lợi dụng cơ hội này, Eagle lập tức biến thành bản thể . Xải cánh dài tới gần 10m, bay thẳng về phía Lâm Bình Chi đang xách Đoàn Dự và A Châu .

Lâm Bình Chi lúc này cũng tránh không kịp chiêu Thiên Hạ Vô Cầu của Tiêu Phong . Lúc này đang rất chật vật . Ngoại hình hắn bây giờ cũng không khác gì một tên ăn mày . Quần áo đẹp lúc này đều đã rách, từ trong người còn chảy ra một vài dòng máu đỏ lôm nhôm nhìn ghê người .

Khi thấy một con chim ưng màu đen to tướng bay về phía hắn thì Lâm Bình Chi hồn vía lập tức lên mây . Vội vàng ném hai đứa xách trong tay ra sau lưng, lấp mô tơ vào đất và bắt đầu chạy trốn . Trong lòng thì thầm than gặp yêu quái cmnr .

Không tốn một chút sức lực nào . Eagle lập tức đón được Đoàn Dự và A Châu lên lưng . Sau đó Eagle ngẩng đầu lên trời kêu một tiếng rồi tăng tốc độ bay vụt đi .

_ Tiêu đại ca . A Châu đã được cứu rồi . Chạy trước rồi nói .

Lâm Quân thấy tình hình đã ổn thì vội vàng hét lên .

_ Tốt .

Tiêu Phong không dây dưa nữa, xà xuống vác Lâm Quân lên vai rồi lập tức bay đi. Không thèm ngoái lại nhìn một chút nào.

Nói thì chậm mà diễn ra thì nhanh. Tất cả những hành động đều nhanh như điện quang hỏa thạch. Từ lúc Tiêu Phong hét lên cho tới lúc Tiêu Phong vác Lâm Quân bay đi thì cùng lắm chỉ khoảng 30s.

Trong thời gian đó thậm chí mọi người xung quanh đều chưa kịp hoàn hồn lại.

_ Này, hấn chạy rồi hả?

_ Mẹ nó, đúng đám kia là đồ ngu. Thế mà cũng đề chạy mất.

_ Mẹ, người không thấy con chim ưng kia sao. Con đó chắc chắn là một Boss.

_ Bậy, lúc này ta thấy nó có chút xú mà. Với lại tu vi cũng không phải mạnh.

_ Thế chắc là con của Boss. Đám người kia sợ đắc tội nên thả đi.

_ Có lý lắm.

.....

Đám người xung quanh trò chuyện một hồi. Chủ đề đều là Eagle mà không phải Lâm Quân. Dù sao một con chim ưng to gần 10m thì hấp dẫn hơn một thằng mất dạy vô sỉ, sử dụng miệng lưỡi làm người ta chán ghét.

Trung tâm vụ việc, cả đám người Mộ Dung Phục còn đang ngây dại thì lập tức một tiếng hét vang lên:

_ Mẹ nó. Còn không mau đuổi theo. Đứng đây làm cái quái gì?

Thì ra là Chu Bá Thông lên tiếng. Lúc này trước khi Tiêu Phong ra chiêu thì lão không hiểu thấu đột nhiên bị một đám lưới trùm lên người. Không hiểu đám lưới này làm từ chất liệu gì nhưng cực kỳ chắc chắn. Làm lão phải tốn một phen công phu mới chui ra ngoài được. Nếu không phải như thế thì làm sao lão để Tiêu Phong thoát đi được.

_ O, đéo thuôi. À nhầm, tất cả đuổi theo mau.

Đám người Đinh Xuân Thu nghe thế thì ai nấy đều quay mặt về phía thuộc hạ quát lớn. Sau đó ra sức chạy đi.

Chu Bá Thông thấy thế cũng chạy theo, vừa chạy lão vừa lẩm bẩm trong miệng: “hy vọng đừng để tên nhóc Đông Phương tóm được....”.

.....

Tiêu Phong xách Lâm Quân bay đi mà trong lòng vui mừng không ngớt. Cuối cùng thì hấn và A Châu cũng đã thoát được cái đám trùng đó. Sau này hai người bọn hấn chắc chắn sẽ ăn tu sơn cốc, thả cá nuôi chim sống qua ngày. Chắc chắn không ai có thể tìm được nữa.

_ Đại ca, dừng ở đây được rồi. Đám người phía sau đuổi không kịp đâu.

Lâm Quân bay một thời gian thấy Eagle đã hạ xuống đất thì nói.

_ Sao lại không?

Tiêu Phong thắc mắc hỏi. Mới bay có một thời gian ngắn thôi mà.

_ Huynh và đại tẩu cứ yên tâm rồi đi đi. Đám này để cho đệ là được rồi.

Lâm Quân phát tay không cho là đúng nói. Lúc này hấn đã tính toán cả rồi. Đã sai Huyền Nạn lập một số bẫy rập trên đường chạy thoát rồi. Cho dù là Vô Thánh chắc chắn còn đuổi không kịp chứ đừng nói đám người này.

_ Được.

Tiêu Phong thấy Lâm Quân tự tin như thế thì hạ xuống đất.

Dừng một chút hấn nói:

_ Huynh đệ, ta rất cảm ơn ngươi. Sau này có gì đừng khách sáo, cho dù là dầu sôi lửa bỏng thì ta vẫn đi cùng ngươi. Tiêu mỡ nói được làm được.

_ Đại ca, huynh vẫn gọi ta là ngươi sao?

_ Ừm, vậy đại ca không khách sáo. Nếu đệ cần gì thì cứ phone cho đại ca một tiếng. Ta sẽ đến ngay.

_ Vậy mới đúng chứ . Được, nếu có gì sẽ làm phiền huynh .

Lâm Quân cười cười nói . Xem ra nhiệm vụ của hần đã hoàn thành rồi .

_ Ủ, vậy đại ca đi đây . Tiểu đệ bảo trọng .

Sau khi cứu tỉnh A Châu và Đoàn Dự thì Tiêu Phong chấp tay nói . Trong lòng gấp rút mang A Châu đi trị thương .

Lúc này cho dù cái chiêu Thiên Hạ Vô Cầu của hần đã tránh chỗ của A Châu mà phóng nhưng vì tên Lâm Bình Chi xách trên tay nên cũng không tránh khỏi có một chút vết thương . Vì rất lo lắng nên Tiêu Phong vội vàng cáo từ đi ngay .

_ Đại ca, đại tẩu bảo trọng .

Lâm Quân và Đoàn Dự cung tay nói .

Khi Tiêu Phong đi khuất rồi thì Đoàn Dự mới quay sang Lâm Quân nói :

_ Tiểu đệ, ngươi cũng bảo trọng . Chuyện lúc trước ta không thêm so đo với ngươi . Ta cũng đi đây .

_ Hêhê, nhị ca ngươi cũng bảo trọng .

Lâm Quân chấp tay nói . Trong lòng hần cảm giác tên Đoàn Dự này có hơi khác trong nguyên tác, hình như không ngu như trong đó thì phải .

_ Ủ, có việc gì cứ nói ta .

Đoàn Dự bỏ lại một câu rồi tiêu sái bay đi .

_ Hêhê, nhiệm vụ hoàn thành rồi . Các tiểu đệ, về lĩnh thưởng nào .

Tất cả đã giải tán thì Lâm Quân cũng phải về thôi . Lập tức hần lấy ra hời thành phù . Quay trở về Đại Lý thành . Tất cả nô lệ và ma thú cũng đều đi theo hần .

.....

Khi Lâm Quân thoát ra từ thế giới TLBB thì tinh thần cực kỳ thoải mái và sáng khoái . Số là lần này hần nhận được đầy đủ phần thưởng của Tiểu Thần Đèn, không thiếu một xu nào . Vị chỉ là 10 tỷ đồng . Đã thế cái đám hần thu vào hành nang đều trở thành tiểu đệ của hần . Còn 4 tên mạnh nhất thì trở thành nô lệ .

Lâm Quân sáng khoái tới run cả người .

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 129: Hoạt Động Dạ Tiệc

Trời xanh mây trắng, gió hiu hiu .

Đã 1 tháng trôi qua từ ngày hôm đó . Thời gian này Lâm Quân cũng thật là thích ý . Đi học toàn năm ngủ, còn chơi trong thế giới TLBB thì cũng không gặp một chút cản trở nào cả, trình độ tu vi cứ tăng lên dần dần .

1 tháng trôi qua thì hần cơ bản cũng đã quen thuộc với lớp A2 . Từ lớp trưởng cho đến các bạn học sinh thì Lâm Quân đều biết hết . Đa số con trai cũng đều dần dần chơi thân với hần, chỉ trừ một số bạn cá biệt . Còn đám con gái thì không thân thiết lắm, nhiều khi còn xa lánh hần làm hần không hiểu ra sao .

_ Oáp, thật thoải mái .

Lâm Quân vờn vai một phát, hần cảm giác trong lòng thật phần chấn và thoải mái . Tối hôm qua Lâm Quân với đám Đặng Tùng đánh bài cả đêm nên hôm nay cực kỳ buồn ngủ . Nếu không phải là cái phòng ký túc xá quá dơ bẩn thì hần cũng không phải lên lớp ngủ thế này .

_ Nay, may thoải mái phết nhỉ . Chúng tao ngồi học mệt phờ râu còn mày thì được ngủ . Thật quá đáng .

Đặng Tùng ngồi bên cạnh bắt mắt nói .

_ Hêhê, ai kêu tao làm con rể ông chi . Có gan mày đi tán Nhật Hạ đi, hắc hắc hắc .

Lâm Quân dương dương tự đắc cười nói . Kể từ khi hắn tỏ tình với Nhật Hạ thì lão Phong Chính đã chính thức coi hắn là con rể . Nếu trong giờ học hắn có không học bài hoặc ngủ thì lão cũng chỉ mở một mắt, nhắm một mắt . Không dám tìm phiền toái cho con gái lão .

_ Mẹ kiếp, đừng nói với thằng oắt này nữa Tùng . Nó cũng làm tao hận tới ngứa răng . Mẹ nó, giờ lão Phong Chính đã đánh, không ngờ giờ cô Phương hằng này cũng được ưu tiên .

Thiên Vũ ngồi bên cạnh cũng chen mồm vào nói .

_ Hắc hắc . Anh gọi là mị lực vô song . Các chú làm đếch gì độ lại anh . Haha . Người nhìn người thương, hoa gặp hoa nở .

Lâm Quân hèn mọn cười nói . Mặt mày cực kỳ vô sỉ . Cô Phương chính là cô giáo lúc trước đã hỏi cha hắn có phải tên Lâm Long không . Cho tới bây giờ hắn cũng không hiểu tại sao cô giáo lại tốt với hắn như thế . Ánh mắt cô giáo nhìn hắn đôi lúc cho hắn cái cảm giác như mẹ hiền nhìn con làm Lâm Quân nhiều khi rùng mình khó hiểu .

_ Cút cmm đề . Nói nữa bố tát cho giờ .

Đặng Tùng giận dữ quay sang nói .

_ Hắc hắc, à mà sao hôm nay lớp lạ thế . Không ai thêm ra chơi à ?

Lâm Quân nhìn xung quanh một lát rồi nhủ mày hỏi . Thường thường giờ ra chơi cả lớp đều tụ tập theo băng nhóm kéo nhau ra sân chơi . Nhưng không hiểu tại sao hôm nay tất cả đều ngồi im trong lớp nói chuyện . Thình thoảng lại đánh mắt nhìn ra cửa lớp như đang chờ gì đấy .

_ Ấc, chú mày không biết à ? Hôm qua lão Phong Chính mới nói cơ mà .

Đặng Tùng ngạc nhiên hỏi .

_ Ấc, hôm qua anh bận ngủ . Hắc hắc .

Lâm Quân ngượng ngùng cười cười .

_ Ấch, tao bó tay mày luôn .

Đặng Tùng ngán ngẩm lắc đầu .

Dừng một chút, hắn mới nói tiếp :

_ Hàng năm, vào lúc này thì trường DongDa chúng ta đều diễn ra một hoạt động hết sức quan trọng để chào mừng các học sinh mới vào trường . Nghe nói đó là hoạt động dạ tiệc được tổ chức vào buổi tối . Mỗi lớp năm một đều phải tập một tiết mục văn nghệ để biểu diễn cho cả trường xem .

_ Nhưng không phải tiết mục nào cũng được nên chúng ta đều phải bốc thăm hên xui may rủi . Hiện giờ Nhật Quỳnh đang đi bốc thăm . Cả lớp đều đang chờ đợi Nhật Quỳnh bốc ra cái gì .

Lâm Quân nghe thế cực kỳ tò mò, hắn hỏi lại :

_ Tiết mục văn nghệ thì đơn giản mà . Tại sao lại có hên xui may rủi trong này ?

Đặng Tùng lắc đầu nói :

_ Có tất cả 40 đề mục để bốc thăm . Đơn giản nhất trong đó chính là múa võ hoặc phóng ma pháp theo nhạc . Khó hơn chút là phải hát đồng ca hoặc chơi nhạc cụ .....

_ Mẹ, mấy cái này có gì mà khó ?

Lâm Quân nghi hoặc hỏi, hắn cảm giác mấy cái này cũng đơn giản mà .

_ Chú im coi, anh chưa nói hết đã nhảy vào mồm anh là như nào ? Đó chỉ là những đề mục đơn giản thôi . Nghe nói còn có đề mục múa với ma thú hoặc là tự sáng tác nhạc để hát . Mẹ nó, chúng ta đều là dân tập võ thì làm gì tinh thông mấy cái này . Còn về ma thú thì trường đưa cho nhưng làm sao để bắt đám gia hỏa cấp 5, cấp 6 múa được chứ .

Đặng Tùng tiếp tục giải thích .

_ Ra thế, vậy còn gì không ? Tuy khó khăn nhưng ta thấy cũng không có gì mà . Chúng ta tập luyện là được .

_Ồ, nghe nói còn có một vài đề mục cực biến thái như là nam già gái múa, nữ múa cột múa lửa ..... Hoặc là múa kiểu chó kiểu gấu chi đó . Nhưng chủ yếu là do cái vụ trừng phạt . Khi biểu diễn sẽ có ban giám khảo chấm điểm . Nếu lớp nào đứng chót thì phải dọn dẹp trường học trong 1 năm . Người nói xem có ác không ?

Đặng Tùng nói rồi quay sang hỏi Lâm Quân .

_ Ấc, ác thật .

Lâm Quân nghe cái vụ trừng phạt thì toát cả mồ hôi . Phải chế độ học của trường DongDa khác xa những trường học ở kiếp trước của hắn . Mỗi cấp học có thời gian tối đa là 5 năm, nếu người tăng một cấp thì tự động lên năm 2 để học . Nếu trong vòng 5 năm mà người không tăng lên được bậc nào thì kết quả chắc chắn là bị đuổi học . Đó quả là bị kịch của đời người .

Thời gian 5 năm nhìn thì rất nhiều nhưng thực sự lại không đủ . Phải lên lớp học, phải làm bài tập về nhà . Phải tham gia các hoạt động này nọ . Đã thế còn phải có thời gian tu luyện nữa . Nếu dọn vệ sinh trong 1 năm thì chắc chắn sẽ mất rất nhiều thời gian . Nếu xảy ra kết quả vì tốn công dọn vệ sinh mà không tăng cấp được chắc chắn sẽ làm cho người ta học máu .

_ Đúng, cực kỳ ác . Mà dọn vệ sinh thì mày cũng biết đấy . Mày nó trường thì rộng như một cái thành trì lớn . Cho dù chúng ta có 80 người nhưng chắc chắn là dọn cũng không xuể . Đếch hiểu lão hiệu trưởng nghĩ cái quái gì mà làm ra cái vụ này .

Đặng Tùng bắt mắt nói thầm .

_ Mà tao nghĩ lớp mình chắc cũng không xui vậy đâu . Cùng lắm tao đi đe dọa lão tiếp là xong .

Lâm Quân không cho là đúng nói . Nên nhớ trong tay hắn vẫn còn giữ cái clip uncensored của lão Lê Dũng . Cùng lắm thì cầm đi đe dọa lão là được rồi .

_ Đe dọa . Đúng cmnr, ta nhớ hình như lần trước người có giữ cái ký ức châu quay cái vụ đó đúng không .

Đặng Tùng mắt sáng lên nói, trong lòng nhin không được toát ra vài ý tưởng dơ bẩn .

_ Hắc, hắc, hắc .

Lâm Quân gật đầu rồi cười âm hiểm một tiếng .

Đặng Tùng cũng đang định cười một tiếng thì chợt một tiếng “ rầm “ vang lên . Khi quay lại chỉ thấy lớp trưởng Nhật Quỳnh đang học tốc chạy vào .

Lập tức các bạn trong lớp đều nhao nhao lên, quay đầu qua hỏi .

_ Lớp trưởng . Ra con gì ?

_ Sao rồi Quỳnh, bóc được cái gì ?

_ Là xui hay là hên thế ?

.....

_ Dừng, các bạn dừng đề từ từ Quỳnh nói .

Nhật Quỳnh thấy cả đám chen chúc về hướng mình thì vội vàng hô .

Lập tức cả đám im lặng xuống .

Nhật Quỳnh thấy thế đi thẳng lên bục giảng, ho hai tiếng lấy giọng rồi nói :

_ Chúng ta có một tin xấu và một tin tốt . Các bạn muốn nghe tin nào trước .

_ Tin tốt đi .

Một tên ngồi dưới nhanh nhẩu nói .

_Ừ, tin tốt là nếu biểu diễn thành công tiết mục này thì chúng ta sẽ được rất nhiều phần thưởng . Chắc chắn là phải gấp 10 lần các lớp khác .

_ Đúng là tin tốt thật .

Cả lớp trầm miệng một lời nói . Trong lòng hân hoan không thôi . Hoạt động dạ tiệc tuy có phạt nhưng cũng có thưởng . Nếu như thật theo lời Nhật Quỳnh nói thì phần thưởng chắc chắn rất lớn, chắc chắn có thể làm cho thực lực các học sinh đều tiến lên một bước, hy vọng lên lớp năm 2 cũng tăng lên nhiều hơn .

_ Thế còn tin xấu là gì ?

Thiên Vĩ, hiện giờ đang là lớp phó học tập lên tiếng hỏi .

Nhật Quỳnh cười khò một tiếng rồi nói :

_ Tin xấu đó là chúng ta phải tập luyện với ma thú . Nữ thì tập với ma thú Thất Thái Điều (chim 7 màu), còn nam thì tập với Hắc Giáp Sư (sư tử giáp đen) .

Ặc, hèn chi phần thưởng gấp 10 lần . Con mẹ nó, chơi nhau rồi .

Cả lớp nghe thế đều tái mặt cả mặt mày . Nhất thời không có ai lên tiếng, cả đám đều im lặng tưởng tượng cái viễn cảnh dọn vệ sinh, chà toa lét, vét con mương.....

_ Thế các lớp khác đề mục thế nào ?

Thiên Vĩ vĩnh viễn đều là người bình tĩnh nhất . Hắn lên tiếng hỏi nhất thời kéo cả đám người đang tưởng tượng trở về hiện thực . Cả lớp đều đưa ánh mắt chờ mong nhìn Nhật Quỳnh, mong là bạn ấy sẽ đưa ra một tin tức tốt .

_ Không biết . Nhưng mà lúc ta tất cả đều bóc xong . Ta thấy lớp A3 mặt mũi hơi chút tái, còn các lớp khác đều là vui mừng .

Nhật Quỳnh miễn cưỡng cười đưa ra một tin tức không tính là tốt lắm .

_ Haiz, tao nói mà . Xui quá là xui .

_ Hôm nay tao coi lịch rồi . Đúng hôm nay là cái ngày xui xẻo của tao .

_ Mẹ nó, thế bây giờ tính làm sao đây ? Chết chắc rồi .

_ Haiz, chà toa lét, chà toa lét . Không thoát khỏi tầm tay rồi .

.....

Cả lớp thất vọng tràn trề, ai nấy mặt mày đều ủ dột và đau khổ .

_ Nhưng mà .....

Đang xì xầm thì Nhật Quỳnh lên tiếng, lập tức cả đám đều im lặng đưa mắt nhìn lại .

_ Phần thưởng thứ nhất của chúng ta chính là các ma thú đó . Nếu thực sự chúng ta thuần phục được thì sẽ là của chúng ta . Tuy đám ma thú chỉ có cấp 5 thôi nhưng cũng là một phần thưởng to lớn đấy .

Dừng một chút, Nhật Quỳnh để cho các bạn đều tiêu hoá được thông tin thì lại lên tiếng :

_ Ta đã hỏi qua thầy Phong, nếu chúng ta làm tốt sẽ được thưởng lớn . Một món vũ khí cấp 6, một môn võ công cấp 6 và một bình đan dược cấp 6 . Cả thêm một món tiền thưởng 1 tỷ đồng nữa .

Hấp .

Cả lớp nghe tới đây đều hít một hơi khí lạnh . Trong lòng nóng lên, những đôi mắt như bắn ra lửa .

_ Mẹ nó, cố gắng . Chúng ta đồng tâm hiệp lực thì ta tin chúng ta có thể dòi non lấp bể . Sá gì mấy con ma thú này . Mẹ nó, cùng lắm thì chúng ta dọn vệ sinh thôi . Không là gì hết so với đồng phần thưởng . Anh em, ta nói có đúng không .

Một tên trong lớp kích động lên tiếng .

_ Đúng . Cố gắng .

_ Chuẩn cmnr . Chúng ta cố gắng .

_ Cố gắng, cố gắng .

_ Phần thưởng, phần thưởng .

.....

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 130: Lão Đang Mặc Vệ Sinh

Cả đám học sinh đều hò hét rung trời, tên nào tên nấy nghĩ tới phần thưởng ánh mắt đều sáng lên. Trong mắt bắn ra sự tự tin mãnh liệt, phảng phất như cho dù có là một con ma thú cấp 9 bọn hắn cũng dám leo lên đề đầu xuống để thuận phục.

Nhật Quỳnh thấy các bạn học như thế trong lòng cũng tự tin hơn hẳn, ngay lập tức cười nói:

__ Tốt, buổi chiều 1h chúng ta tập trung ở sân tập.

.....

Chiều hôm đó,

__ Này, lớp trưởng đi lâu thế mà sao chưa về?

Đặng Tùng quay sang hỏi Thiên Vũ đang đứng bên cạnh. Từ lúc 1h, cả đám đều đã đến đây. Sau khi mọi người đều đã tới đủ thì Nhật Quỳnh bảo là ra chỗ nuôi nhốt để đưa ma thú về đây. Nhưng nửa tiếng đồng hồ đã qua đi mà Nhật Quỳnh còn chưa xuất hiện, làm cả đám đều rất lo lắng, không biết là có chuyện gì xảy ra hay không.

__ Ta cũng không biết nhưng có lão Phong Chính đi theo giúp đỡ mà. Ngươi lo làm gì, chắc sẽ về ngay thôi.

Thiên Vũ liếc mắt nhìn Đặng Tùng rồi lên tiếng.

__ Hắc, hắc, ta chỉ lo lớp trưởng xinh đẹp đáng yêu của chúng ta bị chà đạp bởi ma thú thôi, hê hê.

Đặng Tùng hắc hắc cười nói, trên mặt hiện lên vẻ dâm tà nồng đậm. Từ lúc hắn bị Thi Giang đá cũng không thêm tin vào cái gì gọi là tình yêu đích thực nữa, chỉ nhắm nhe cựa các em nữ để thoả mãn cái lòng trả thù của hắn. Mục tiêu hắn nhắm tới lúc này chính là Nhật Quỳnh, nàng lớp trưởng xinh tươi lớp A2.

__ Thôi, nghe nói Nhật Quỳnh thực lực cao hơn chủ đây, với cả lão Phong Chính bảo kê thì làm quái gì mà có chuyện được.

__ Ờ, anh đùa thế thôi, mà nè .....

Đặng Tùng ghé miệng vào tai Thiên Vũ, hỏi nhỏ:

__ Thế chú cura được em bán xí muội chưa?

__ Hắc hắc, chú mày nói xem.

Thiên Vũ cười tươi như hoa rồi nhìn về phía cô gái bán xí muội đang đứng nói chuyện với đám con gái.

Cô bé bán xí muội đứng trong đám người, như có cảm ứng cô đột nhiên nhìn về phía Thiên Vũ. Thấy Thiên Vũ nhìn mình cười cười thì lập tức cô bé đỏ mặt cúi gầm xuống.

__ Ấc, đồ rồi à? Mày làm thế quái nào mà nhanh vậy?

Đặng Tùng ngạc nhiên hỏi, tuy bọn hắn biết thằng này đang ra sức tán cô bé bán xí muội nhưng không ngờ bất tri bất giác thằng này lại thành công. Thành công một cách cực kỳ khó hiểu.

__ Hêhê, mày nghĩ anh là ai. Ta chỉ cần ngoắc ngoắc ngón tay một phát là em nó lập tức theo anh ngay.

Thiên Vũ dương dương tự đắc nói, nhưng trong lòng đau khổ thế nào thì chỉ mình hắn mới biết.

Cô bé đó tên là Cát Tuyên, một cái tên khá là lạ lẫm nhưng cũng không kém phần thú vị. Từ khi biết cô ta học cùng lớp thì Thiên Vũ chưa một ngày nào từ bỏ cái âm mưu để đá đít cô gái này.

Nhưng trong một dịp tình cờ, khi hắn theo dõi Cát Tuyên từ trường về tới nhà thì đã xảy ra một chuyện, một chuyện mà hắn không thể nào quên được.....

10 ngày trước,

Cát Tuyền sau khi bán xong tất cả xí muội thì vội vàng ra ngân hàng, hồn nhiên không biết đằng sau lưng đang có một thằng biến thái với một âm mưu to lớn theo sau .

_ Hừ, cô ta đi đâu mà nhanh thế nhỉ ? Mẹ nó, mà không biết có cơ hội hạ thủ không đây ?

Thiên Vũ bám theo đằng sau lăm lăm nói nhưng hai chân không chút dừng lại . Cực kỳ cẩn thận bám theo từ phía xa .

Hắn đã theo dõi Cát Tuyền được 20 ngày rồi nhưng mãi vẫn chưa có cơ hội hạ thủ . Bởi lẽ Cát Tuyền không chu mộng lên thì hắn không thể nào trả cô ta cái mối nhục mà hắn đã nhận được . Hắn muốn cô ta phải hiểu cái cảm nhận lúc đó của hắn .

Theo như Thiên Vũ theo dõi thì mỗi ngày chủ nhật được nghỉ học, Cát Tuyền sẽ tới ngân hàng một lần . Làm gì trong đó thì Thiên Vũ không biết nhưng chắc chắn đây chính là cơ hội mà hắn có thể hạ thủ . Bởi lẽ, chỉ có lúc này Cát Tuyền mới đi một mình, còn mọi lần thì đều đi với bạn bè nên Thiên Vũ không làm gì được .

Mất thấy Cát Tuyền đã đi vào ngân hàng thì Thiên Vũ thở dài một hơi, lăm lăm :

_ Coi như lần này cô hên, chắc chắn một ngày nào đó ta sẽ làm được .....

Thiên Vũ cảm giác cực kỳ thất vọng, khi Cát Tuyền đã vào ngân hàng rồi thì hắn cũng không chui vào được, chỉ có cách đợi cô ta ở phía bên ngoài . Trên đường trở về chắc sẽ có một cơ hội hạ thủ .

Thiên Vũ nghĩ thế rồi rút một điều thuốc châm lửa đứng hút, hắn biết là Cát Tuyền vào ngân hàng cực kỳ lâu nên đành giết thời gian bằng cách đó .

Nhưng chỉ mới được một nửa điều thuốc thì từ trong ngân hàng truyền ra một tiếng hét to lớn, áp lực cường giả từ trong ngân hàng bắn ra mãnh liệt . Kèm theo đó chính là các tiếng ầm ầm vang lên liên tiếp .

Thiên Vũ nghe thế đột nhiên biến sắc, khi quay đầu nhìn về phía ngân hàng thì hắn thấy một cảnh rất kinh khủng .

Chỉ thấy phía trên ngân hàng to lớn có hai đoàn người đang lặng lẽ đứng . Một bên là đám người mặc quần áo như thích khách, che kính mặt mũi chỉ để lộ ra hai con mắt . Phía còn lại chính là một đoàn người mặc quần áo màu xanh lá, trên ngực có một cái huy chương hình thoi vàng lấp lánh . Hiện nhiên chắc chắn một bên là cướp còn một bên là bảo vệ của ngân hàng .

Nhưng những chuyện đó thì cũng không kinh khủng lắm . Cái chủ yếu chính là trong tay một tên áo đen đứng đầu đang xách một bà già, mà bà lão này cũng đã bị đánh ngất . Hiện nhiên là bọn cướp đang diễn một màn bắt con tin đòi tiền chuộc rồi .

Hai phe nhân số đều là 5 người thực lực rất mạnh . Cả hai đều lơ lửng trên không trung, dẫn co nhau .

_ Mẹ, các người mau giao tiền ra đây cho bố . Nếu không ta giết bà già này .

Tên cướp thủ lĩnh áo đen phá vỡ im lặng cao giọng quát .

_ Cần bao nhiêu ? Người thả người già kia đi rồi có gì chúng ta thương lượng .

Một người bảo vệ của ngân hàng lên tiếng hoà hoãn .

_ Giao cho ta 1000 tỷ, nếu chậm trễ thì ta giết mẹ này .

Tên cướp thủ lĩnh tiếp tục quát .

_ Chúng ta không đủ 1000 tỷ, chỉ có tầm 100 tỷ thôi .

Người bảo vệ lên tiếng lúc này mặt mũi tràn đầy âm trầm, trong mắt bắn ra sát khí mãnh liệt trầm giọng nói .

_ Ủ, vậy được . Giao một 100 tỷ ra đây, hắc, ta biết các người rất tốt đối với người già mà .

Tên cướp thủ lĩnh châm chọc nói .

_ Hừ .

Đoàn người bảo vệ hừ lạnh một tiếng rồi không nói gì . Chỉ có một tên trong số họ vào trong ngân hàng lấy tiền ra .

Sau một khoảng thời gian nhây nhót khá dài thì người kia cũng kéo một đồng thùng vàng ra ngoài . Hàng loạt thỏi vàng được đặt trong một số thùng gỗ, tổng cộng tất cả có 10 thùng .

_ Số 5, lên kiểm tra đi .

Tuy trong lòng hơi bất mãn vì thời gian hơi lâu nhưng hắn tin vào thủ đoạn của mình nên chỉ lên tiếng phân phó . Hắn không tin đám người này có thể bắt được hắn . Dù sao hắn đang nắm con tin kia mà .

_ Vâng .

Một tên cướp được gọi là số 5 lập tức sà xuống đất, cực kỳ cẩn thận kiểm tra số vàng này . Đám bảo vệ xung quanh thấy thế thì cũng chừa ra một con đường nhưng người nào người nấy cầm chắc vũ khí như lâm đại địch, e sợ sẽ có chuyện gì xảy ra .

May mắn là tên số 5 này cũng không có hành động gì khác . Sau 5 phút kiểm tra kĩ càng thì hắn bay về phía đám cướp, nhỏ giọng nói :

_ Đại ca, vàng tốt lắm .

Người bảo vệ lúc này thấy thế thì nói :

_ Nếu các người đã kiểm tra xong rồi thì giao người đi, chúng ta sẽ giao vàng .

_ Không, không . Các người đưa vàng cho chúng ta trước, nếu chúng ta an toàn rồi đi tự nhiên sẽ thả mụ già này ra .

Tên thủ lĩnh đám cướp xua xua tay nói . Hắn rất tinh tường nếu thả bà già này trước thì chắc chắn đám người kia lập tức sẽ lao lên . Đừng nói đến vàng, ngay cả cái mạng hắn cũng chưa chắc sẽ giữ được .

_ Hừ, nếu ta đưa vàng mà các người không thả người thì làm sao ?

Người bảo vệ kia hiển nhiên cũng biết là đám cướp không chịu . Nhưng vì cái mục đích kéo dài thời gian nên hắn đành nói thế . Lúc này khi vào trong lấy vàng thì bọn hắn cũng đã truyền tin cho đám người ở ngoài, tin tưởng chỉ một thời gian sẽ có viện binh tới .

_ Giao trước cho ta . Nếu không ta sẽ giết bà này . Hừ, đừng thử sự kiên nhẫn của ta .

Tên áo đen quát một lần nữa .

_ Được, được, chúng ta đưa cho người .....

Người bảo vệ kia lên tiếng, trên mặt tràn đầy giận dữ và khúat nhục . Nếu không phải đám cướp đang có con tin thì chắc chắn hắn đã lao lên rồi .

_ Tốt, đưa đây .

Tên cướp vừa nói xong thì bà lão trong tay hắn đột nhiên tỉnh lại . Chỉ thấy bà ta hai mắt mông lung, các cánh tay khua khoắn lung tung, hiển nhiên là bà ta cũng không biết mình đang bay như superman .

Bà lão đang khó hiểu trong lòng thì đột nhiên cảm giác cổ bà có một bàn tay chộp lên . Quá kinh hãi bà hét lên :

_ Thả ta ra, thả ta ra .....

_ Im mồm .

Tên tướng cướp quát lớn một tiếng .

_ Ấc, người muốn làm gì ?

Trong nháy mắt bà lão cũng nhận ra mình đang bay trên trời, trong tầm mắt bà chính là đám người đang bay . Lập tức, bà đã hiểu ra tất cả mọi chuyện nhưng vẫn kinh hãi hỏi .

_ Sắp xong rồi, bà cứ ngoan ngoãn ở đây đi . Hắc, nếu ngoan thì chúng ta sẽ thả bà ra . Bảo đảm bà không hao tổn một sợi tóc gáy .

Tên cướp thủ lĩnh tươi cười nói .

_ Nhưng mà .....

_ Nhưng nhị cái gì ? Im mồm cho tao .

_ Lão đang mắc vệ sinh .

Bà lão khó nhọc nói . Trong lòng cũng thầm hận không thôi . Lúc này bà vào ngân hàng chỉ để kiểm chỗ đi wc, không nghĩ tới lại bị chộp làm con tin .

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 131: Dừng Lại ..... Để Ta Tới .....

Saigon thành là một trong những thành trọng điểm của Việt Quốc, nơi đây có vị trí địa lý và lịch sử lâu dài nên dân số rất đông, kéo theo các ngành nghề đều phát triển. Không thể không nói tới ngành ngân hàng.

Ngân hàng ở thế giới này được độc quyền bởi nhà nước, không có một cái ngân hàng tư nhân nào được phép xuất hiện cả. Bởi lẽ Việt Quốc đang còn rất khó khăn, giặc ngoại xâm lấn lē mỗi lúc một nhiều nên nhà nước độc quyền nắm giữ ngành ngân hàng. Để có thể gián tiếp nắm giữ nền kinh tế trong tay.

Mỗi tỉnh thành đều có một chi nhánh của ngân hàng nhà nước, tất nhiên là SaiGon thành cũng không thể ngoại lệ. Cũng có một chi nhánh ngân hàng rất to và đẹp ngay trung tâm thành phố.

Nhưng từ ngày mất đi thành chủ Lê Thiếu Phong, một vị Võ Thánh chiến lực mạnh mẽ thì tình hình trị an của SaiGon thành cũng càng ngày càng kém. Cho tới hôm nay thì đang có một đám người gan to bằng trời đi cướp ngân hàng nhà nước. Không phải nói đám cướp này liều tới mức nào, ngay cả ngân hàng của nhà nước cũng dám cướp.

Lúc này trên không trung ngân hàng nhà nước đang lơ lững hai đám người. Mọi người dân xung quanh có chút thực lực cũng tiến đến quan sát, dù sao cái này cũng là chuyện lạ ngàn năm có một. Trước kia chưa chuyện như thế, với cả cũng quan sát chiến đấu giữa hai đám người. Bởi lẽ chiến đấu của những người mạnh như này không phải lúc nào cũng có.

.....

_ Lão nói cợt ?

Tên cướp áo đen đang xách bà già trong tay sừng sốt hỏi lại. Hắn tưởng hắn nghe nhầm.

_ Mẹ nó. Tao mắc WC, mày nghe rõ chưa ?

Bà lão thấy thằng này còn hỏi thì đỏ mặt hét thẳng vào tai tên cướp.

Thấy tên cướp thực sự là nghe rồi thì lão mới nói tiếp :

_ Người không thả ta mau mau thì đừng trách lão đi ra tại chỗ. Lúc đó thì .....

_ Đủ rồi, đủ rồi. Ta thả, ta thả.

Tên cướp mò hôi đầy đầu nói. Dự tính của bọn hắn sau khi chôm vàng sẽ trốn đi, nhưng nếu bị bà già để lại mùi trên người thì có mà trốn bằng niềm tin. Dù sao mấy con ma thú giống chó của đám binh lính mũi cũng thính lắm.

_ Thế còn không mau thả ta.

Bà lão khó nhọc nói, trong lòng cũng đang cố gắng kìm nén.

_ Đợi chút.

Tên cướp nói rồi quay mặt qua đám nhân viên ngân hàng đang bay giữa bầu trời nói :

_ Ta cần trao đổi con tin.

_ Hắc hắc, hê hê, làm sao phải đổi ?

Tên nhân viên ngân hàng hiển nhiên thực lực khá mạnh nên cũng đã nghe trao đổi giữa bà lão và tên cướp. Nhất thời trong lòng hắn vui mừng không thôi. Nếu bà lão ấy thật thì sẽ có biện pháp tìm ra đám cướp, còn nếu tên cướp giết bà lão đi thì cũng không phải chuyện của hắn nữa. Tới lúc đó hắn báo cáo lên trên sẽ là “tên cướp manh động bị bà lão đe dọa bằng hoá chất nên đã giết người bịt mũi”, lúc đó thì phía trên cũng không thể nào trách tội hắn được.

_ Mẹ nó, thế có đổi không ?

Tên cướp hiển nhiên cũng nhận ra tình huống không tốt của bên mình nên bực tức nói. Bàn tay không tự chủ cũng xiết chặt cổ bà lão thêm một chút. Nhất thời mặt bà lão tím lại như sắp quy tiên tới nơi.

_ Hắc, không đổi thì sao ?

_ Mẹ, không đổi ta giết bà lão này.

Tên cướp hung ác quát .

Người nhân viên không thèm trả lời, tựa tiểu phi tiểu nhìn hấn . Ý bảo “ giỏi thì giết đi “ .

_ Mẹ nó, mẹ nó.....

Tên cướp thấy thế thì càng tức giận hơn nữa, bàn tay cũng không tự chủ xiết chặt lại .

Nhân viên ngân hàng đứng phía trước cũng không thèm nhúc nhích, trong lòng càng thêm vui vẻ nhìn cảnh này .

Mặt bà lão càng ngày càng tím, càng ngày càng xanh . Nếu qua thêm vài giây nữa thì chắc chắn sẽ quy tiên là cái chắc .

Nhưng đúng lúc này, một âm thanh tràn ngập sợ hãi nhưng kiên quyết vang lên :

_ Thả bà lão ra đi, ta tình nguyện thay thế làm con tin .....
.....

Ai mà ngu thế nhỉ .

Cả hai đám người đều trầm nghĩ rồi quay đầu nhìn về hướng phát ra âm thanh . Trong mắt chỉ thấy đó là một cô bé chỉ khoảng 16 – 17 tuổi . Cô bé mặc một bộ quần áo màu vàng, hai chân run run đang bước về phía đám cướp . Trên khuôn mặt non nớt sợ hãi nhưng ánh mắt lại tràn ngập quyết tâm . Thực lực thì chỉ khoảng Võ Tướng .

_ Tốt, tốt . Đi qua đây mau lên .

Tên cướp vui mừng nói, bàn tay cũng buông lỏng một chút . Trong lòng hấn tuy khinh thường một con nhóc ngu ngốc thế này nhưng dù sao trong tình huống này thì có người ngu mới tốt .

_ Cô bé, mau dừng lại .

Người nhân viên cuồng hô, trong lòng cũng thầm mắng con nhóc ngu ngốc .

Nhưng phảng phất như cô bé cũng không nghe thấy lời người nhân viên, kiên định bước tới nói :

_ Người thả bà lão ra đi, ta sẽ qua đó làm con tin .

_ Tốt, mau mau qua đây . Ta sẽ thả bà lão ra ngay .

_ Được .
.....

Thiên Vũ từ nãy tới giờ vẫn đứng trong đám người quan sát mọi việc đang diễn ra . Trong lòng hấn tuy niềm tin vào chính nghĩa tràn đầy nhưng hấn cũng hiểu thực lực hấn đang còn kém nên nhất thời không thể hiện . Chỉ đứng trong đám người xem phim miễn phí .

Nhưng cho đến lúc bà lão bị tên cướp bóp cổ thì hấn cũng cuống lên . Vội vàng xông về phía trước, ý đồ thì cũng giống cô bé áo vàng thay thế bà lão làm con tin . Bởi vì Thiên Vũ nghĩ nếu hấn không ra mặt thì chắc chắn bà lão sẽ chết mất .

Trong lòng hấn bà lão dù sao cũng là một người già có tu vi yếu như sên, nếu như hấn mà không ra chắc chắn bà lão đáng tuổi bà hấn sẽ bị bóp chết tươi mất . Nghĩ tới cảnh đó sẽ diễn ra thì một người theo trường phái chính nghĩa, giúp đỡ nhân dân cũng không kiềm lòng được .

_ Thằng nhóc, chen lấn cái quái gì ?

_ Đếch, chen cái beep, bỏ tát chết bây giờ . Đứng im cho tao xem, đang đến hồi gay cấn .
.....

Không biết khi Thiên Vũ chen qua đám người thì đã bao nhiêu tiếng chửi bới la hét vang lên nhưng hấn cũng không để ý một chút nào . Đôi chân nhanh như một con thỏ lao vùn vụt về phía trước . Trong đôi mắt chỉ chú ý về phía bà lão mặt mũi tái xanh trên bầu trời .

Nhưng có một điều hấn không ngờ tới là còn có một người đứng cảm dám đứng ra . Càng không ngờ tới chính là người đó lại là người Thiên Vũ thù hận, lập âm mưu bấy lâu nay .

_ Cát Tuyên, là cô sao ?

Thiên Vũ thấy Cát Tuyên run rẩy tiếng về phía đám cướp cao giọng nói “ tự nguyện làm con tin “ thì trong lòng “ oanh “ một tiếng, nhất thời đứng ngơ ngẩn ngay tại chỗ .

Cô ta dám cứu người .

Cô ta là người tốt .

Không phải cô ta rất chánh sao ?

Không phải cô ta ác độc đến độ đập đất ta sao ?

Ta hiểu lắm chẳng ?

Ta đã sai sao ?

.....

Thiên Vũ đứng đầu tranh trong lòng mà không hiểu là tư vị gì . Lúc trước hẳn cứ tưởng Cát Tuyền là một cô nhóc chánh choẹ và độc ác nên mới muốn ghi thù . Nhưng mà hành động lúc này của Cát Tuyền lại đánh vỡ nhận định bấy lâu nay trong lòng Thiên Vũ . Hẳn nghĩ chắc hẳn đã hiểu lầm cô ta rồi . Một cô gái can đảm và tốt bụng như thế thì làm sao chánh choẹ và độc ác được cơ chứ .

_ Thì ra ta đã lầm .

Thiên Vũ thở dài một tiếng . Hẳn biết hẳn đã sai nên cực kỳ hối hận và tự trách mình, đã nghĩ ác độc cho một cô gái như thế .

Nhất thời khi ánh mắt Thiên Vũ nhìn lại Cát Tuyền thì thấy cô gái này rất khác . Khuôn mặt tái nhợt vì sợ hãi trở nên xinh đẹp hơn bao giờ hết . Đôi mắt kiên quyết cũng trở nên hấp dẫn và đáng yêu hơn lúc nào hết . Kể cả dáng đi có chút run rẩy thì cũng trở nên đáng thương và tội nghiệp làm cho Thiên Vũ có ý nghĩ muốn ôm vào lòng và bảo hộ .

Thiên Vũ cứ ngẩn ngơ nhìn Cát Tuyền mà cứ nghĩ là nữ thần trong lòng mình, đôi mắt thất hồn lạc phách ngây ngốc nhìn một màn trước mắt . Tạm thời quên đi những gì mình cần làm .

_ Ấc, bỏ mẹ . Quên mất chuyện quan trọng .

Thiên Vũ khi nhìn Cát Tuyền tiến gần tới đám cướp thì trong lòng đột nhiên nhớ ra chuyện quan trọng . Đôi mắt trở nên lo lắng hơn bao giờ hết . Đột nhiên hai chân hẳn như lắp mô tơ chạy thẳng về phía đám cướp .

.....

Cát Tuyền từ từ tiến tới phía đám cướp mà trong lòng run sợ không thôi . Đơn giản vì nàng chỉ là một đứa nhóc con, hơn nữa còn là một người con gái . Mặc dù chính nàng biết lúc này mình đi qua chính là một loại xung động nhưng nàng cũng không thể nào nhẫn tâm nhìn bà lão đáng thương này lên nóc tù được .

Thuở nhỏ nàng cũng có bà, bà nàng đã dạy nàng tất cả những điều hay những lẽ phải trong cuộc sống . Bà là người mà nàng kính trọng nhất trong đời này . Mặc dù vài năm trước bà đã đi xa nhưng trong lòng nàng không có lúc nào quên được hình bóng người bà đã khuất .

Sở dĩ hôm nay nàng dám can đảm bước ra chỉ vì con tin chính là một bà lão . Người có vẻ giống như người bà của nàng .

Thật sự khi nàng nhìn thấy bà lão bị bóp cổ thì trong lòng liên liên tưởng tới người bà của nàng . Vì thế nàng không thể nào đứng nhìn được .

Từng bước tiến tới thì chân Cát Tuyền càng run lợi hại, phảng phất như không nghe theo điều khiển của nàng . Ánh mắt sắc lạnh của đám cướp cũng làm nàng sợ hãi . Nhưng, lòng đã quyết thì Cát Tuyền quyết tâm làm . Đôi mắt hiện lên vẻ kiên định bước tới trước .

Đám cướp bay trên trời thấy Cát Tuyền tiến lại theo sự thật thì càng mừng rỡ . Trong lòng cuồng hô “ trời cũng giúp ta “ .

Nhưng đám cướp vui mừng chưa được bao lâu thì đột nhiên một giọng nói giận dữ tiếp tục vang lên . Giọng nói này còn to hơn cả Cát Tuyền lúc trước .

_ Dừng lại ..... Để ta tới .....

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 132: Cái Gì Kia ? Đĩa Bay Kìa

Thằng ngu nào nữa đây .

Cả đám người của hai phe, kể cả những người đứng xem xung quanh, kể cả là nhân vật chính Cát Tuyên đều quay đầu nhìn về hướng phát ra tiếng nói .

Đập vào mắt chính là một thanh niên, ừm nói sao ta... , trông như một con chó chết đang nửa ngồi nửa quỳ thờ “ hồng hộc “ . Người thanh niên này mặc một chiếc áo màu trắng nhưng đã ngả sang màu cháo lòng, quần tây mặc sovín hằn hoi . Hai đôi dép lười Việt Nam chính hãng dưới chân bây giờ đang mỗi bên một chiếc .

Nếu là người ở Địa Cầu nhìn thấy cảnh này thì chắc chắn nghĩ đây là một thanh niên nhà nghèo nào đó . Nhưng mà ở đây thì chỉ nghĩ là thằng này ăn mặc thời trang phong cách mới lạ thôi . Bởi lẽ cái kiểu mặc đồ quái dị nào ở đây chả có cơ chứ .

_ Ta bảo cô....dừng..lại.....để.....ta.....tới◆◆◆...làm.....con.....tin .

Thiên Vũ khó nhọc lên tiếng . Vì quá cố sức chạy tới nơi này nên thiếu chút nữa hần đã một tới đứt hơi .

_ Anh tới ? Thật không ?

Cát Tuyên nghe thế kinh hỉ nói . Mặc dù rất kiên quyết nhưng dù sao nàng cũng hơi sợ, dù sao đám cướp này cũng là một đám liều mạng . Nếu mà bị “ tiền dâm hậu sát, tái dâm tái sát “ thì nàng chắc chết mất . Bây giờ có một tên tốt bụng lao ra làm thay thì hỏi sao không vui cho được .

_ Ờ, ờ, cô đi đi...để....tôi .

Thiên Vũ khó nhọc nói lần nữa .

_ Vậy, cảm ơn anh nhé . Chàng trai tốt bụng .

Cát Tuyên nghe thế thì vui mừng hết lớn, chấp tay cảm ơn Thiên Vũ một cái rồi chạy bắn đi như một con gió . Tốc độ này xứng đáng gọi là “ đi vô tung “, trái ngược với tốc độ rùa bò lúc nãy .

_ Ách.....

Thiên Vũ thấy thế thì lời sắp nói ra tới miệng đột nhiên ngen lại . Hần cứ tưởng cô gái này sẽ an ủi một vài câu, hân hân một phát rồi mới đi chứ . Không ngờ cô ta lại dứt khoát như thế .

Làm hần phí công chuẩn bị một đồng lời thoại trong đầu, như là “ thôi...em đừng lo, anh sẽ về với mẹ con em mà “, hoặc là “ thôi, em yên tâm, anh không chết đâu, về nấu cơm đợi anh “, hay có thể là “ em yêu, đừng hôn anh, anh sẽ về ngay, tắm rửa sạch sẽ đợi anh “ .....

Nhưng mà hiển nhiên là Cát Tuyên là một cô gái cực kỳ sợ cái màn “ tiền dâm hậu sát, tái dâm tái sát “ nên biến đi cực kỳ nhanh chóng . Nhanh tới mức Thiên Vũ còn chưa kịp nói gì, nhanh tới mức người bên ngoài quan sát cũng phải ngẩn ngơ trong giây lát .

_ Này, thằng nhóc . Ngươi là ai ?

Cái con tin xinh đẹp bốc lửa sắp vào tới tay mà bị một thằng nhóc không hiểu chui ra từ đâu phá mất nên tên cướp thủ lĩnh cực kỳ khó chịu .

Thiên Vũ đang ngẩn ngơ nhìn theo hình bóng Cát Tuyên xa dần, xa dần . Nghe tên cướp thủ lĩnh hỏi thế thì đột nhiên theo quán tính . Quay đầu lại nhìn, chấp hai tay nói :

_ Nếu các ngươi thành tâm muốn biết .

Im lặng một chập thì tên cướp mới khó hiểu hỏi lại :

_ Biết cái gì ?

_ Ngươi im cho ta nói hết coi . Cứ chọt mỏ vào là sao thế ?

Thiên Vũ chọt nhớ là Hoàng Khải đang không có ở đây nhưng vẫn nói . Tiếp theo hần muốn độc thoại một mình .

_ Nói đi, dmm .

_ Khục, khục .

Thiên Vũ ho khan hai tiếng rồi hắt hắt mái tóc bết dính vì mồ hôi, tỏ vẻ bảnh bao . Sau đó háng giọng nói :

_ Nếu chúng mày thành tâm muốn biết .

_ Thì anh đây sẽ sẵn sàng trả lời .

_ Đề đề phòng bà lão bị sát hại .

_ Để bảo vệ sự trong trắng của một thiếu nữ .

_ Anh đây đại diện cho một nhân vật chính nghĩa .

_ Đây lòng tốt nhưng ngây ngất lòng người .

_ À .....anh chính là con tin để trao đổi .

Thiên Vũ nói với một vẻ mặt dương dương tự đắc . Trong lòng cũng cực kỳ hài lòng với biểu hiện của mình hôm nay . Hừ, không có Hoàng Khải anh mày xuất hiện càng đẹp trai hơn .

Choáng .

Choáng váng cả người .

Choáng không có lời nào để diễn tả .

Tại sao có một thằng vừa ngu vừa điên như thế nhỉ .

Trong lòng những người có mặt tại đây, những người được nghe một bản giới thiệu bất hủ đều trầm nghĩ như thế . Tại sao trên đời này có một thằng đi trao đổi con tin mà lại bá đạo như thế nhỉ . Xưng hô “ anh “ với đám cướp, gọi đám cướp là “ chúng mày “ . Thằng ngu này đã thế còn không tỏ vẻ lo sợ mà ngược lại còn rất dương dương tự đắc . Không lẽ hắn không biết đám cướp hung thần ác sát này có thể giết hắn như đập một con ruồi sao .

_ Ê, có đổi không đây ?

Thiên Vũ thấy cả đám người đều im lặng ngây ngẩn nhìn mình thì khó hiểu lên tiếng . Trong lòng thầm mắng “ bọn nguoi không cần phải ngây ngất vì vẻ đẹp trai của anh mày chứ . Hừ, làm thế anh ngại lắm “ .

_ Ách, chú em . Anh hỏi thật mày có bị thần kinh không thế ?

Tên cướp ngạc nhiên một lát rồi hỏi lại . Hắn có cảm giác đối một cô bé xinh tươi với một thằng vừa ngu vừa thần kinh thì lố thật . Ít nhất cô gái xinh tươi lúc này còn có thể sơ mũi được một chút .

_ Gì ? Anh đây đẹp trai ngồi ngồi, ngọc thụ lâm phong như thế thì làm sao có thể bị điên ? Nguoi có mù không thế ?

Thiên Vũ vừa nói vừa chỉnh lại cái áo màu cháo lòng của mình . Vuốt vuốt mái tóc bết dính nói .

Ờ, thì mày không điên, mà còn rất tự sướng .

Tên cướp trong lòng tuy thầm rủa nhưng tên nhóc này chính là cái cơ hội giải thoát bọn hắn khỏi nơi này . Mặc dù trong lòng khinh bỉ không thôi nhưng mặt ngoài lại nói :

_ Ờ, thế nguoi lại đây . Bây giờ chúng ta đổi con tin .

_ Được .

Tuy hơi tự sướng một chút nhưng Thiên Vũ cũng nhớ lại mục đích của ngày hôm nay . Lập tức bước tới chỗ đám cướp, lần này thì tốc độ của hắn thật phần chậm rãi, bởi vì thực sự là đau chân lắm rồi .

_ Mau đi nhóc con . Mẹ nó, bà già lão sắp chết rồi đây này .

Tên cướp thấy tên nhóc này cứ cà lết, cà lết thì bực mình lên tiếng nói .

_ Mẹ, đau chân lắm rồi . Sao nguoi không qua đây bắt ta cho nhanh .

Thiên Vũ bất mãn oán thầm, bộ chúng mày không qua đây được sao . Nhưng Thiên Vũ cũng không biết là sợ dĩ bọn cướp không di chuyển bởi vì lúc này chỉ cần một người di chuyển bảo đảm sẽ rơi vào vây công của đám nhân viên . Lúc này thì đám cướp áp nhân viên một đầu, nhưng bây giờ khi bà lão sắp tắt thở thì cũng không ép được nữa . Bởi vì đám ngân hàng quyết không cho bọn hắn trao đổi con tin . Thậm chí còn mong bà lão mau mau chết đi để danh chính ngôn thuận lao vào đập bọn cướp .

_ Nguoi mau mau qua đây . Chúng ta đi không được ?

Tên cướp thủ lĩnh gấp gáp nói .

_ Đệch, biết bay thì bay qua đây cho mau . Có một phút mà cũng lười .

Thiên Vũ bất mãn đáp nhưng nhận ra mặt mũi bà lão càng ngày càng tím thì càng bước nhanh .

_ Mau mau qua đây .

_ Từ từ nào .

Thiên Vũ nói nhưng trong lòng đang suy tư về tình huống lúc này . Hiển nhiên nhờ sự thông minh của mình mà Thiên Vũ cũng đoán ra vấn đề . Đám nhân viên thuộc quyền quản lý của nhà nước nên không thể nào vì manh động mà để đám cướp giết đi con tin được . Nếu như thế thì chắc chắn hình tượng nhà nước sẽ rớt xuống ngàn trượng, trong tình hình Việt Quốc lúc này thì quyết không thể nào để việc này diễn ra .

Còn đám cướp thì tuy bắt con tin nhưng con tin cũng sắp lên bàn thờ ăn chuỗi nên cũng cực kỳ gấp gáp . Dù sao nếu con tin chết thì bọn hán chắc chắn đừng mơ thoát khỏi chỗ này .

Nhất thời hai cổ lực lượng này đang dần co nhau .

Phe nhân viên thì chờ bà cụ chết đi . Còn phe cướp thì gấp gáp muốn chết .

Sau đó nhân vật mấu chốt là Cát Tuyên lại xuất hiện, đánh ra một niềm hy vọng cho bọn cướp .

Tiếp đến Thiên Vũ xuất hiện thay thế Cát Tuyên nên nhiệm vụ nhân vật mấu chốt sự thắng bại của hai phe lại đặt lên vai hán .

Đại khái là Thiên Vũ cũng suy đoán ra một số chuyện nên nhất thời cũng không biết phải làm sao . Nếu như thực sự làm con tin thì sau việc này chắc chắn nhân viên ngân hàng cũng sẽ chơi hán . Nên nhớ đám này chính là nhân viên nhà nước, cho dù hán chính là con trai của một tướng quân nhưng chắc chắn cũng bị lột một lớp da .

Còn nếu không làm con tin thì chắc chắn bà lão tội nghiệp kia sẽ chết .

Hai luồng suy nghĩ đấu tranh trong đầu làm Thiên Vũ không biết làm sao nhưng vẫn từ từ bước tới trước . Ít ra hán có thể hoà hoãn được một chút thời gian .

Vừa đi vừa nghĩ mà chẳng mấy chốc Thiên Vũ đã tới gần phạm vi của đám cướp .

_ Mau qua đây . Mau qua đây .

Tên cướp thủ lĩnh thấy Thiên Vũ chỉ còn vài mét nữa là bước tới thì cao giọng hỏi thúc . Trong lòng cũng vui mừng không thôi .

Còn đám nhân viên ngân hàng tuy không có nói gì nhưng trong ánh mắt đã hiện lên một tia hận thù . Nhìn chăm chăm vào Thiên Vũ như muốn dùng ánh mắt khắc sâu hán vào đầu . Trong lòng thì sau này sẽ chơi chết thẳng ngu ngốc này .

.....

Cuối cùng thì Thiên Vũ trì hoãn thời gian cũng không được bao lâu . Thiên Vũ đã bước tới dưới chân đám cướp . Hán quay đầu lên nhìn đám cướp lơ lửng trên không trung nói :

_ Ta đã tới . Mau thả bà lão ra đi .

_ Ok con dê .

Một tên mặc áo đen bay xuống, nhắc vai Thiên Vũ lên . Lập tức hán bay lại lên bầu trời .

_ Lão đi đi .

Tên thủ lĩnh thấy Thiên Vũ đã vào tay thì lập tức vui mừng . Dùng nguyên khí bao bọc thân thể của bà lão rồi từ từ thả xuống dưới đất . Thực sự là hán cũng không tiếc gì một mụ già như này nữa .

Bà lão vô thương vô hại rơi xuống đất, khi chưa kịp chạm đất thì đột nhiên một bong vàng lao tới . Vàng vàng cồng bà lão lên vai rồi bay ngược lại . Đây chính là người nhân viên duy nhất lên tiếng trao đổi với bọn cướp này giờ .

Thấy bà lão được cứu nhưng đám cướp không nói gì . Sau khi thấy người nhân viên làm xong thì mới quát :

_ Giờ giao vàng cho chúng ta . Chúng ta giao con tin .

_ Được .

Người nhân viên mặt mũi lạnh lùng nói . Đôi mắt dán chặt vào người Thiên Vũ .

Nhưng hán không ngờ là lúc này Thiên Vũ lại làm ra một hành động mà có thể nói là hán cũng không thể nào ngờ được .

Chỉ thấy Thiên Vũ tỏ vẻ ngạc nhiên, đột nhiên chỉ tay lên trời thốt thanh hô :

_ Cái gì kia ? Đĩa bay kia .

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 133: Thiên Vũ Có Một Con Chim 7 Màu

_ Ủm, sau khi ta nói câu đó xong thì bỗng .....

Thiên Vũ đang định kể tiếp thì chợt một số tiếng “ ầm “, “ ầm “ vang lên liên tục từ phía xa . Mặt đất chấn động như đang có một đội quân cỡ lớn tiến về phía bên này .

Ngạc nhiên một lúc thì Thiên Vũ mới cười khò nói :

_ Ách, chắc lớp trưởng về rồi . Bữa khác anh kể tiếp cho .

_ Ấc, ừ, đang hấp dẫn thì về . Mẹ nó, về trễ 5 phút có chết ai đâu cơ chứ .

Đặng Tùng và cả đám người Lâm Quân đều tiếc hùi hụi, trong miệng lẩm bầm một câu nhưng vẫn đi qua xem thế nào . Dù gì thì việc chính của ngày hôm nay vẫn là cái đám ma thú .

Khi cả đám tiến qua bên chỗ Nhật Quỳnh thì chỉ thấy đập vào mắt chính là một con sư tử màu đen rất to lớn . Cả người mọc đầy lân giáp như những mảnh kim loại gắn sát vào thân . Kể cả bờm sư tử cũng giống như những sợi kim loại màu đen sáng lấp lánh . Khi cả đám người tiến tới thì chợt con sư tử gầm lên một phát vang dội . Doạ lui không ít những học sinh hơi yếu tim . Nếu không phải con sư tử này là do trường DongDa huấn luyện thì chắc đã lao lên cứu sục, à sục đám học sinh A2 rồi . Ma thú là một loài không thích con người vậy quanh đánh giá nhất .

Sau lưng nó chính là một đàn sư tử cũng giống như nó . Nhưng có điều đều nhỏ hơn và có vẻ yếu ớt hơn . Hiển nhiên con sư tử đen đi đầu chính là thủ lĩnh của đám sư tử đằng sau rồi . Đám sư tử phía sau tuy không mạnh bằng con thủ lĩnh nhưng cũng khá dữ dằn, con nào thấy người khác tới gần đều gầm lên một tiếng, mặt mũi tràn đầy tức giận .

_ Sao ? Các bạn hài lòng không ?

Nhật Quỳnh giờ phút này đứng bên cạnh con sư tử thủ lĩnh . Tuy trên người không có một vết thương nào nhưng khuôn mặt vẫn còn tái nhợt . Hiển nhiên là nàng cũng bị kinh hãi không nhẹ .

_ Hoi... hơi hài lòng .

Cả đám học sinh trằm miệng một lời đều nói . Nhưng giọng nói cũng có chút run run, bọn hắn thật sự là không có một chút tin tưởng nào thuần phục được đám sư tử này . Lỡ như không thuần phục được chắc thâm hiểm, sư tử cũng chả phải loài động vật hiền lành gì .

_ À, còn nữa . Đám Thất Thái Điều cũng sắp tới đây rồi .

Nhật Quỳnh thấy biểu tình của đám học sinh thì trong lòng cũng có chút đồng cảm . Bởi vì lúc này chính nàng khi gặp mấy con Hắc Giáp Sư này cũng bị doạ sém đá ra quần .

Đúng lúc Nhật Quỳnh vừa dứt lời thì chợt một vài tiếng chim kêu truyền đến .

Chỉ thấy trên bầu trời toàn chim là chim . Tất nhiên đây chính là đám Thất Thái Điều rồi .

Đám chim này dẫn đầu là một con chim 7 sắc trông rất giống chim ưng ở Địa Cầu có sải cánh chừng 10m . Mỏ và móng vuốt của nó màu hoàng kim, bộ lông của nó từ đầu trở xuống lần lượt là đỏ, cam, vàng, lục, lam, chàm, tím . Tuy rằng có lẽ hơi nhiều màu một chút nhưng tất cả các màu đều phối hợp với nhau rất hoàn mỹ . Phảng phất trên bầu trời như là một đám cầu vồng xinh đẹp bay lượn chứ không phải một đám chim .

Đám chim này thì có vẻ hiền hơn đám sư tử một chút . Chúng không làm loạn gào thét gì cả mà bay sà xuống đậu trên vai từng bạn học sinh nữ . Ủm, cái này chính là chọn lựa đối tác trong truyền thuyết .

Thất Thái Điều so với Hắc Giáp Sư thì thông minh và ít chảnh hơn một chút . Chúng hiểu trước sau gì cũng phải làm thuộc hạ của đám người này . Nếu thế thì tự chọn những người hợp mắt không phải là tốt hơn một chút sao . Ít nhất thì cũng không cần hợp tác với mấy đứa vớ vẩn .

_ Oa, con chim xinh này nó chọn ta nè .

_ Thật là chú chim thông minh dễ thương .

_ Oa, chú chim thật xinh đẹp . Em chọn chị thì chị sẽ đối xử tốt với em .

.....

Lần lượt từng bạn nữ đều có những con chim xinh đẹp đậu trên đầu vai mình . Ngay lập tức họ đều buông từng tràng tán dương và chơi đùa với nó . Không cần biết cái chỗ này là chỗ nào .

Còn đám học sinh nam thì trong lòng đều hồ to bất công . Trần trời đưa ánh mắt hâm mộ nhìn các bạn nữ . Cả đám Hắc Giá Sư thấy cảnh này cũng đều lạnh lùng nhìn, trong đôi mắt bắn ra sự khinh thường nồng đậm .

_ Ấc, sao ta chưa có ?

Cô mập mập, ừ, lúc này đã vào học lớp A2 lên tiếng hỏi .

_ Ách, làm sao tớ biết . Có lẽ từ từ nó chọn à .

Một cô gái hảo tâm an ủi . Nhưng thực sự thì trong lòng cô ta cũng hiểu tại sao Thất Thái Điều không chọn cô mập mập .

Đùa à . Con chim bé bé xinh xinh như thế thì làm sao chớ nổi một con mập gần 300 kg cơ chứ .

_ Ủa, tình địch . Ngươi cũng không có à ?

Cô mập mập sau khi nhìn một lát thì quay sang hỏi Nhật Hạ . Bởi lẽ chỉ có nàng và Nhật Hạ là chưa có chú chim nào đậu trên vai . Tất nhiên cái này gọi là đồng bệnh tương liên rồi .

_ Ừ, ta cũng chưa có .

Nhật Hạ dung một giọng nói trầm thấp trả lời . Trong lòng nàng thật ra cũng cảm giác được một chút chua xót . Bởi lẽ nàng thực sự cũng thích chú chim bé bé xinh xinh 7 màu này lắm . Không ngờ là không có một con chim nào chọn nàng .

_ Ừ, thôi kệ đi . Chắc là chưa chọn thôi .

Cô mập mập thời gian này đều sống chung với Nhật Hạ nên cũng đã trở thành chị em tốt với nhau . Tuy cùng tranh giành một cái vị trí bà lớn nhưng dần dần hai nàng cũng đều hiểu được chuyện đó chính là một cái nhiệm vụ bất khả thi . Bởi lẽ Lâm Quân đã trở thành một Hot Boy trong trường . Còn các nàng thì chỉ là một cô gái bình thường hay nói đúng hơn là quái dị nên từ từ địch ý dần dần giảm bớt . Cho tới hôm nay thì cái địch ý đều đã trở thành cảm giác đồng bệnh tương liên nên hai nàng càng tốt với nhau hơn .

_ Ừ, hy vọng là thế .

Nhật Hạ lăm bằm ngược đầu nhìn trời .

.....

Chỉ thấy trên bầu trời chỉ còn hai con Thất Thái Điều đang bay tới bay lui . Trên gương mặt loài chim cũng tràn đầy nét khó xử .

_ Rì rì rì rì ? (chọn đứa nào đây ?)

_ Rì rì rì rì . (Tao đeo biết)

_ Rì rì rì rì rì rì rì rì . (Mẹ nó, xui cho hai chúng ta . Chỉ còn một con mập và một con trông giống đàn ông)

_ Rì rì rì rì rì kre . (Huynh đệ, ngươi khoẻ thế chọn con mập đi, ta đành chịu thiệt chọn tên kia vậy)

_ Rì rì rì rì rì rì rì (Mẹ nó, cho tao xin . Mày không thấy con đó như một cục thịt à)

_ Kì rì rì rì rì rì rì (Thôi coi như tao nản nì mày đi . Chọn nó dùm tao cái, tao sức yếu thế này thế địch nào chớ nổi nó)

Hai con Thất Thái Điều đều là ma thú cấp 5 nên đã mở ra một ít linh trí của mình . Tuy rằng nói tiếng người không được nhưng tiếng ma thú thì nói rất thông . Thế nên hai con chim đều kêu ríu rít trên bầu trời, con nào cũng đều không chịu nhận cô mập mập làm chủ nên đều đùn đẩy cho nhau . Không con nào chịu nhường con nào nên nhất thời có xu thế trở thành người chết ta sống .

Chỉ thấy hai con chim xinh đẹp dương mỏ múa vuốt, phăng phất như có thể tiến hành chiến tranh bất cứ lúc nào .

Đúng lúc này thì một giọng gầm gừ truyền từ dưới đất lên :

_ Grừ grừ gào gào . (Đám ngu, đi chọn đàn ông đi)

Thì ra chính là Hắc Giáp Sư thủ lĩnh lên tiếng . Nó tuy biết trước sau gì cũng thành thuộc hạ đám người này nhưng vẫn không chịu dễ dàng đi thuận phục . Bởi lẽ dòng máu sư tử kiêu hãnh đang chảy trong người nó không cho phép nó làm điều đó . Ít nhất cũng phải đánh thắng nó mới được .

Vì nhìn hai con chim ngu xuẩn trên bầu trời và sẵn tiện rất ngứa mắt một số học sinh nam nhìn eo là nên Hắc Giáp Sư thủ lĩnh đành lên tiếng . Ít nhất nó cũng muốn loại bớt vài thằng nhìn eo là, nó không muốn mấy thằng này thành chủ nhân đồ từ đồ tôn của nó .

_ Kri, kri (Chuẩn cmnr) .

Hai con Thất Thái Điều cuối cùng nghe lời Hắc Giáp Sư thủ lĩnh thì đều ngẩn ra một lát . Sau đó đồng thanh kêu lên một tiếng rồi bắt đầu đi tìm mục tiêu cho mình .

.....

Đám học sinh A2 đứng phía dưới quan sát động tĩnh từ nãy tới giờ thì ai cũng sững sờ . Bởi lẽ đám chim này có vẻ thông minh cực kỳ, biết người nào nên chọn, người nào không nên chọn . Ngay cả cãi nhau như dân chợ búa cũng biết luôn .

_ Ách, đám chim làm gì thế ?

Đặng Tùng thối mắc quay qua hỏi Thiên Vũ . Trong lòng hắn đang chờ mong một trận chiến giữa hai con chim thì đột nhiên con sư tử to nhất gào lên một tiếng . Nhất thời làm hai con chim bay sà xuống, không biết là bọn chúng muốn làm gì .

_ Tao cũng không biết . Hình như là bay về phía bọn mình thì phải .

Thiên Vũ nheo mắt nhìn hai con chim rồi nói .

_ Ờ, có vẻ giống . Bọn nó đang làm gì thế nhỉ ? Không lẽ tính chọn đám chúng ta làm chủ ?

Đặng Tùng thối mắc nói .

_ Mà mơ à ? Bọn nó chắc chắn phải chọn phụ nữ chứ, làm sao chọn chúng ta được .....

Thiên Vũ chưa nói hết câu thì chợt một con chim 7 màu bay thẳng tới trước mặt hắn . Đậu thẳng cái “ kịch “ lên bờ vai gầy gầy của hắn .

_ Ồ, cái này.....cái này.....

Thiên Vũ há hốc mồm, trong lòng không thể tin tưởng lắp bắp nói .

_ Ồi cha mẹ ơi . Thiên Vũ có một con chim 7 màu .

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 134: Chắc Là Thiên Vũ Hai Chim Sẽ Lấp Đầy Khoảng Trống Trong Em Nhỉ ?

Thất Thái Điều tương truyền trong lịch sử là một loài chim đại diện cho sự may mắn và hạnh phúc . Từ thời cổ đại cho tới bây giờ thì nó chính là một loài ma thú mà con người rất thích thu phục . Bởi vì vẻ bề ngoài xinh đẹp của nó và niềm tin nó sẽ mang lại sự may mắn cho chủ nhân của mình .

Nhưng Thất Thái Điều cũng là một loài chim thuộc loại tôn sùng sắc đẹp nên từ xưa tới bây giờ nó chỉ lựa chọn những người phụ nữ xinh đẹp điểm lệ làm chủ nhân . Còn đàn ông thì rất ít khi lựa chọn . Bởi lẽ theo chúng nó “ một con chim xinh đẹp thế này thì chỉ có những người cực đẹp mới có thể làm chủ được “ .

Nếu chúng mà chọn những người đàn ông làm chủ nhân thì chỉ có hai lý do . Thứ nhất chính là người đàn ông đó đẹp hơn những người phụ nữ . Còn thứ hai chính là người đàn ông đó quá giống phụ nữ nên chúng nhận nhầm .

_ Ừm, Thiên Vũ . Theo chú thì chú thuộc loại thứ mấy ?

Lâm Quân sau khi ôn lại một số kiến thức trong đầu mình thì cười cười nhìn Thiên Vũ hỏi .

_ Mẹ nó . Tất nhiên là do anh quá đẹp trai rồi .

Thiên Vũ bực tức gầm lên . Tuy rằng hắn nói thế nhưng hắn cũng không nghĩ như thế rồi . Cho dù là đẹp trai thì cũng không thể nào đẹp hơn con gái được .

_ Ô, phải không đó Hắc, chú đừng nghĩ anh ngu nhé . Theo anh cái con chim này nhận nhầm chủ làm con gái emr .

Lâm Quân châm chọc nói .

_ Cái đóo.....

Thiên Vũ chưa nói hết câu thì con Thất Thái Điều đậu trên lưng hắn gật gật đầu một cái . Sau đó hai đôi cánh quơ qua quơ lại . Ý nó là “ thằng này giống con gái nhất nên tao chọn “ .

Nhưng tất nhiên là đám học sinh xung quanh đều không hiểu được rồi . Chỉ có điều họ vẫn bật cười vì hành động của con Thất Thái Điều này .

_ Moá, cười cái beep . Có giới các chú đi thu phục đám Hắc Giáp Sư đi . Hắc hắc, anh mày chính là người có nhân phẩm tốt nên không cần tốn sức như thế . Hắc, chỉ vậy tay một phát là có ngay một con chim .

Thiên Vũ đầu đầy khói nhưng khi nghĩ tới tình cảnh đám học sinh nam còn lại thì tươi cười nói . Ít nhất hắn cũng không có tốn sức với mấy con sư tử dữ dằn này .

_ Ô, đúng rồi . Mày có thêm một con chim thì chính là có hai con chim . Một con màu đen, một con bảy màu nha .

Một tên học sinh âm dương quái khí nói . Tên này trong lớp chính là một nhân vật chuyên đi troll người khác . Hắn cũng có một cái tên rất đặc biệt là Đinh Thái . Cũng chính là tên nhóc lúc đầu đòi tiền bảo kê của Thiên Vũ .

_ Ủ nhì, haiz hận đòi bắt công . Bọn anh có mỗi một con chim mà chú có tới hai con . Ặc, sau này xếp hình thì làm sao ....

Một tên nhóc về cầm ngẩng nghĩ nói .

_ Chà chà, một con ở trên, một con ở dưới .... Hắc hắc .....

Một tên khác thì tỏ vẻ dâm dăng tiếp lời .

_ Theo ta một con khu giải trí, một con khu chất thải . Chắc chắn . ....

Một tên nữa thì đưa ra ý kiến khả thi nhất .

_ Nín, chúng mày im mồm cho bố .

Thiên Vũ có chút đau đầu với đám dâm tặc này quát lên một tiếng . Sau đó quay mặt qua bọn Lâm Quân nói :

_ Đại ca, bọn này ăn hiếp ta . Ngươi làm sao mà lại đứng đó chứ, qua bảo kê ta đi .

Ai dè Lâm Quân nghe thế thì ngẩn ra một lát, sau đó cao thâm mạc trặc phun ra một câu làm Thiên Vũ chỉ hận không thể lao lên giết người .

_ Ủ, không biết Cát Tuyên xinh đẹp đáng yêu chịu nổi không ta . Chắc chắn, chắc là Thiên Vũ hai chim sẽ lấp đầy khoảng trống trong em nhì .... Hê hê..... Tất cả khoảng trống.....

_ Hahaha, Thiên Vũ . Chú thật là pro quá hahaha, lấp đầy khoảng trống.....

Đám học sinh xung quanh nghe thế thì đều cười ngất ngưởng . Cười chảy cả nước mắt nước mũi .

_ Địch .....

Thiên Vũ bỏ lại một câu rồi chuẩn đi . Thật ra hắn cũng chịu không nổi cái đám bạn học dâm tặc như này . Nhất là tên nhóc Lâm Quân tổ tông của dâm tặc . Đôi lúc Thiên Vũ cũng không hiểu trong đầu Lâm Quân chứa cái quái gì mà mỗi câu nói ra đều kèm theo thâm ý của nó . Mà thường thường thì toàn là ý dâm .

.....

Cuối cùng thì đám Thất Thái Điều cũng đã chọn chủ nhân xong . Thất Thái Điều thủ lĩnh nhận Nhật Quỳnh mạnh nhất trong số các bạn nữ làm chủ nhân . Còn mấy con Thất Thái Điều còn lại thì đều chọn các bạn nữ có chút tư sắc . Riêng về hai con cuối cùng thì chọn hai người đàn ông là Thiên Vũ và Ngọc Anh làm chủ nhân . Hai tên nhóc này đều có vẻ ẻo lả giống phụ nữ nên bọn chúng mới chọn .

Sau khi thấy đám Thất Thái Điều đã xong thì Nhật Quỳnh mới cười khở nói :

_ Giờ đến phần các bạn nam thu phục Hắc Giáp Sư . Ủm riêng Nhật Hạ với Ngô Kim cũng vậy đi .

Nhật Quỳnh dừng một chút, khi quan sát sắc mặt của hai bạn nữ không thay đổi thì mới nói :

_ Ủm, muốn thu phục Hắc Giáp Sư thì cái đầu tiên là đánh thắng được nó . Bạn nào muốn lên trước .

Nhật Quỳnh vừa nói dứt lời thì Nhật Hạ bước ra nói :

_ Ta lên trước ...

_ Ủ, cẩn thận nhé .

Nhật Quỳnh nói một câu rồi lùi về phía sau . Trong lòng nàng cũng biết Nhật Hạ rất đáng sợ, đúng chính là đáng sợ . Nhất là khi cô gái này có vẻ tức giận trong lòng .

Nhật Hạ chỉ gạt đầu một cái rồi bước tới chỗ đám sư tử đang nằm phơi nắng nãy tới giờ . Bước chân thần thánh của nàng giơ lên dậm xuống phảng phất như có lực hơn mọi ngày . Đôi mắt sắc lạnh nhìn chằm chằm vào đám sư tử . Hai tay cũng đã vận nguyên khí xong xuôi .

Mục tiêu của nàng chính là một con Hắc Giáp Sư khá to nằm bên cạnh con Hắc Giáp Sư thủ lĩnh . Theo như quan sát thì con này chính là một con mạnh thứ hai trong đàn . Tuy trong lòng nàng giận dữ nhưng nàng biết mình đánh không lại con thủ lĩnh nên chỉ chọn một con mạnh số hai thôi .

Nhật Hạ bước tới trước mặt con mạnh thứ hai . Ngoắc ngoắc tay thể hiện động tác khiêu khích .

Nhất thời con sư tử đó như hiểu ý . Không thèm nằm nữa mà đứng lên, hai đôi mắt như cái chuông đồng hiện lên chiến ý mãnh liệt .

_ Gào Grừ .....

Gầm lên một tiếng giận dữ, con Hắc Giáp Sư lao vào tấn công Nhật Hạ . Hai cái móng vuốt nhắm ngay ngực Nhật Hạ trào tới .

_ Tới hay lắm .

Nhật Hạ hét lên một tiếng rồi vận nguyên khí ra trước mặt . Tức thì trước mặt hiện ra một đạo lá chắn bằng nham thạch cứng rắn .

_ Âm .

Con sư tử vỗ móng vuốt vào lá chắn làm cho cái lá chắn run rẩy nứt một đường cực dài .

Con sư tử thấy thế trong mắt lộ lên sự châm chọc, tiếp tục vỗ vào cái lá chắn thêm một phát . Lần này thì cái lá chắn không chịu nổi nên đã nứt làm đôi .

Nó định đánh nhanh thắng nhanh nhưng sau khi cái lá chắn vỡ đôi thì nó không thấy người đàn ông trước mặt đâu cả . Con sư tử ngỡ ngàng một lúc thì chột trên lưng truyền tới chấn động mãnh liệt như có một ai đó đang ngồi . Bộ bờm cứng như kim loại của nó đang có cảm giác như một cái kềm cộng lực chụp vào .

_ Ngao .

Con sư tử hiểu là Nhật Hạ đã leo lên người mình nên gầm lên một tiếng . Đồng thời ra sức giãy dụa muốn ném Nhật Hạ xuống đất .

Nhưng Nhật Hạ đã leo lên thì làm gì có chuyện leo xuống . Cho dù một người đàn ông hay một con sư tử mà đã để cho đàn bà leo lên người thì đừng mong thoát ra . Chỉ có nhún nhảy kịch liệt khi nào hết sức thì thôi .

Ủm, kết quả thảm thương của anh sư tử nhà ta cũng giống như thế . Khi Nhật Hạ vừa leo lên mình nó thì đôi tay cứng như sắt thép bám vào bộ bờm . Tiếp đến là nàng ta cứ bám thật chặt cho con sư tử nhún nhảy giãy dụa điên cuồng .

Cho đến khi anh sư tử đã kiệt sức vì mệt thì liên tiếp từng cú dấm như trời giáng dấm thẳng vào đầu nó . Phảng phất như Nhật Hạ là người không biết mệt là gì, nàng dấm không chút suy nghĩ . Dấm cho đến khi con sư tử mạnh thứ hai đàn miệng mũi đầy máu, bộ lông như kim loại gãy gàn hết phải quỳ xuống cầu xin thì nàng mới tha cho .

.....

_ Hừ, yếu đuối thế .

Thấy con sư tử lúc này uy phong lẫm lẫm bây giờ quỳ dưới chân nàng như một con chó chết thì nàng hừ lạnh nói .

Sặc, con lạy mẹ .

Nhờ câu nói này mà con sư tử đang quỳ sém chút nữa tức đến hồn quy địa phủ, trong lòng nó cũng đang chửi bới không thôi . Đòi nó chưa từng gặp

đưa con gái nào mà bá đạo như con này . Lực đánh còn mạnh hơn cả đàn ông, thân thể còn cứng hơn đàn ông, tính cách còn bá đạo hơn đàn ông .

Thử hỏi một đứa con gái tu vi đến Võ Quân, sức mạnh các thứ đều mạnh mẽ đến biến thái . Đánh với một con ma thú mới cấp 5 thì có ức không cơ chứ .

Khác gì đơn phương hiếp dâm đâu .

Con sư tử càng nghĩ càng thấy ức nhưng rất tiếc là nó phải nhận người trước mặt làm chủ . Nếu không nó nghi ngờ đứa con gái bá đạo này làm thịt nó luôn quá .

Khi con Hắc Giáp Sư này đã nhận chủ thành công thì cả đám học sinh A2 mới hoàn hồn trở lại . Không ngờ cuộc chiến này lại diễn ra nhanh như thế . Nhanh tới mức mà cả đám người đều mất đi nhận thức . Khi thấy Nhật Hạ nhận chủ xong thì cả đám người đều mừng rỡ . Trong đám người truyền ra một giọng nói :

_ Hắc, tưởng gì . Không ngờ mấy con sư tử này lại yếu như thế . Haha, anh thu chắc rồi .

Ai dè lời nói vừa thốt ra thì chợt cảm nhận sát khí sôi sục từ đám sư tử . Con nào con nấy quăng mắt cái về lười biếng thường ngày . Bốn chân đứng dậy, đôi mắt tràn ngập sát khí và giận dữ . Hai móng vuốt cào cào dưới đất như sắp xung trận .

_ Gràoooooooooooooooooooooooooooo .

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 135: Ách, Hình Như Một Thằng Rồi Thì Phải

Đạch, thằng nào vừa phát ngôn đó ?

Thấy đám sư tử có vẻ tức giận thì đám học sinh A2 đều quay sang hướng phát ra tiếng nói . Họ đều muốn tìm thằng nào vừa nói để tấn cho một trận . Đám sư tử đã mạnh lắm rồi còn làm cho nó tức giận . Không phải ngu sao .

_ Ách, ta lỡ mồm . Hề hề .

Lâm Quân cười xin lỗi nói, lúc nãy chính hắn là thằng lỡ miệng .

Vừa thấy người nói là Lâm Quân thì cả đám học sinh đều xui như một cái bánh bao mốc, không còn tỏ vẻ hung hăng muốn đánh nhau như lúc trước nữa . Sau cái vụ bị tẩm quất lần đó đám con trai có vẻ rất sợ Lâm Quân . Hay nói đúng hơn là trong lòng đã để lại một bóng ma, một bóng ma thảm thiết đau thương mà không thằng nào muốn nhớ lại .

Nhưng nhiều thằng thì không sợ Lâm Quân lắm nên vẫn nói :

_ Mẹ nó, chú làm sao thì làm, bọn anh mà thu phục không được đi tìm chú ráng chịu .

_ Hề hề, yên tâm, ta có vũ khí bí mật .

Lâm Quân không coi vào đâu cười nói . Thu phục mấy con ma thú chính là nghề của hắn còn gì, tổng cộng hắn thu cũng được 12 con rồi chứ có phải ít đâu .

_ Vũ khí bí mật ?

Đám học sinh đứng xung quanh nửa tin nửa ngờ hỏi . Thu phục ma thú còn có vũ khí bí mật nữa à .

_ Đúng, xem đây .

Lâm Quân cao thâm mặc trặc cười rồi móc từ trong túi áo ra một thứ mà không ai có thể tin tưởng được .

.....

Cùng lúc đó .

Tại HaNoi thành .

Việt Quốc trong cả con sông lịch sử dài dằng dặc của Đại Địa Cầu chỉ mới lập quốc hơn 2000 năm . Một thời gian không tính là dài nhưng Việt Quốc cũng đều trải qua mọi thăng trầm của chiến tranh và lịch sử .

Sau khi hoàng đế Trương Văn Minh thống nhất Việt Quốc thì ngài mới thành lập hoàng cung mới ở Hà Nội thành .

Hoàng cung mới này tuy không thiếu sự bề thế nhưng càng nhiều là nó được áp dụng những nguyên lý tiên tiến nhất về lợi dụng ma pháp trên thế giới . Những nguyên lý mà hoàng đế Trương Văn Minh đã bỏ qua các nước trên thế giới một thời gian dài mới đem trở về được .

Sau khi Việt Quốc lập lại hoà bình thì ngay lập tức, hoàng đế Trương Văn Minh với một tầm nhìn xa trông rộng thành lập một khu vực ngay trong hoàng cung . Đó chính là khu vực được gọi là Nghiên Cứu Tháp . Bởi vì ngài hiểu rằng đánh đánh giết giết là cái chuyện xa xôi trong lịch sử rồi, nếu muốn một đất nước tiên bộ và phát triển thì nhất thiết phải có được một nền văn minh ma – võ phát triển .

Nghiên Cứu Tháp là một toà tháp có 9 tầng, mỗi tầng phụ trách nghiên cứu một vấn đề khác nhau . Như ở tầng thứ 8 chính là khu vực nghiên cứu vũ khí do một đám Luyện Kim Thuật Sĩ đứng đầu . Hay tầng 9 chính là khu vực nghiên cứu nguồn năng lượng mới do một đám Năng Lượng Thuật Sĩ đứng đầu .

Nhưng sự thật là qua hơn 20 năm thành lập thì cả cái Nghiên Cứu Tháp này có vẻ chưa nghiên cứu được một cái phát minh nào ra hồn, hay thậm chí có thể nói là toàn thứ vớ vẩn . Tuy hoàng đế Trương Văn Minh có đủ kiên nhẫn để chờ đợi nhưng cả đám người trong tháp đều không dám lơ là một giây một phút nào .

Hầu hết họ chính là những cuồng nhân trong nghiên cứu, ngày ngày đều đầu nhập tất cả tâm trí và tinh lực vào một số nghiên cứu nên thường ngày Nghiên Cứu Tháp là một ngọn tháp rất im lặng và hiu quạnh .

Nhưng ngày hôm nay thì có vẻ không giống . Bởi lẽ ngày hôm nay tất cả mọi Thuật Sĩ trong tháp đều ra ngoài đứng chờ đợi . Tất cả họ đều nhìn vào tầng tháp thứ 8 với một sự chờ mong mãnh liệt . Họ tin tưởng ngày hôm nay tầng tháp thứ 8 sẽ nghiên cứu ra một phát minh có thể làm chấn động cả Đại Địa Cầu .

_ Bên lão Phan sắp xong chưa .

Hoàng đế Trương Văn Minh ngồi trên ghế quay sang hỏi một cận vệ bên cạnh .

_ Bẩm hoàng thượng, có lẽ là sắp xong rồi . Ngày hôm qua Phan lão Thánh Thuật Sĩ đã nói với thần là đã làm tới bước cuối cùng . Nếu như thuận lợi thì chỉ khoảng 1 tiếng nữa là xong .

Một người mặc áo giáp màu đỏ, trên ngực có khắc một hình ngôi sao màu vàng hồi báo .

_ Tốt, trăm tiếp tục đợi . Hy vọng Phan lão không làm ta thất vọng .

Hoàng đế ngồi xuống nhắm mắt dưỡng thần . Thật ra hẳn cũng rất hy vọng Phan Thế Phong có thể thành công . Bởi vì tình hình lúc này của Việt Quốc đúng là không tốt một chút nào .

Theo tin tình báo hẳn nhận được thì Tung Quốc và Bản Quốc đã liên hợp lại với nhau bày ra một âm mưu to lớn . Âm mưu này thì sau khi tổn gần hết tất cả gián điệp cao tầng trong hai nước cũng điều tra ra được một phần nhưng cần thêm thời gian để xác nhận lại . Đơn giản là ngay cả hoàng đế Trương Văn Minh cũng không thể tin tưởng hai nước kia có thể kiên cường tới mức này .

_ Ừm mà, thanh tẩy tới đâu rồi ?

Trương Văn Minh ngồi trên ghế, không mở mắt ra hỏi cận vệ bên cạnh .

_ Bẩm đã lôi ra gần 100 con cá nhỏ, chỉ có hai con cá lớn . May mắn là cao tầng của Việt Quốc không có ai bán nước cả .....

Cận vệ áo đỏ báo cáo cực kỳ chi tiết .

_ Ừm, tốt lắm . Đám lão thần cũng không làm cho ta thất vọng .

Hoàng đế lẩm bầm một câu rồi tiếp tục nhập định . Trong lòng hẳn biết Việt Quốc có thể cài gián điệp vào Tung Quốc thì Tung Quốc nhất định cũng có thể làm ngược lại . Nhưng hẳn cũng có chút ngoài ý muốn là không ngờ trong số quan viên trong triều gián điệp lại nhiều như thế . Đồng thời Trương Văn Minh cũng không ngừng lưu ý và phòng bị, bởi vì hẳn tin tưởng nếu là siêu cấp gián điệp thì không dễ bị lôi ra như thế . Cùng lắm lần này chỉ là một đàn cá nhỏ thôi .

Vậy nên ngày hôm nay tin tức ở Nghiên Cứu Tháp đều phong tỏa toàn diện, hôm nay hẳn chỉ mang theo một 5 thân vệ chứ không mang ai khác . Còn đám nhân viên nghiên cứu trong tháp thì do Trương Văn Minh bồi dưỡng lựa chọn từ nhỏ nên tất cả đều có thể tin được .

.....

Khi trời đã gần tối thì cuối cùng cũng đã có kết quả . Chỉ thấy một tên Luyện Kim Thuật Sĩ trẻ tuổi từ tầng 8 hót ha hót hải chạy xuống dưới . Lần này vì quá vui mừng nên tên Luyện Kim Thuật Sĩ này cũng bỏ qua quy tắc, chạy thẳng tới trước mặt hoàng đế, kích động hét lên :

_ Bệ hạ, thành công rồi . Chúng ta thật sự thành công rồi .

Vừa nói tên này vừa nhảy căng lên, kích động đến mức ôm luôn cả hoàng đế và nhảy .

Trương Văn Minh đầu tiên là vui mừng, nhưng sau khi bị tên Luyện Kim Thuật Sĩ này ôm thì một đồng mùi hỗn tạp chui vào mũi . Nào là tanh nào là chua nào là.....ôi thôi thì đủ thứ mùi cả .

Trương Văn Minh nhíu mày một phút, cho dù là định lực kinh nhân của hắn cũng có chút chịu không thấu đám mùi này .

_ Đây, bao lâu người chưa tắm rồi ?

Tên Luyện Kim Thuật Sĩ này đang vui mừng nghe thế thì chợt ngẩn ra một phút . Sau đó chợt hắn đưa tay áo lên ngửi ngửi rồi tỉnh bơ đáp :

_ Ách, hình như một tháng rồi thì phải .

Sặc .

Trương Văn Minh thiếu điều muốn ngã ngửa . Mặc dù là hoàng đế nhưng đây là lần đầu tiên Trương Văn Minh có cảm giác muốn đánh một người như thế . Mẹ nó, người không biết áo bào của ta giá trị gần ngàn cây vàng à, ôm thế thì hư hết áo bổ rồi . Đã thế khuôn mặt còn tỉnh bơ nữa chứ, người không biết ngại sao .

_ Thành công rồi thì mau dẫn trẫm qua xem đi .

Dẫn lại ước muốn giết người trong lòng . Trương Văn Minh phát phát tay áo lạnh lùng nói .

_ Ách, mời bệ hạ theo thần . Mời các vị đại nhân .

Tên Luyện Kim Thuật Sĩ trẻ tuổi nghe thế chợt nhớ lại mọi chuyện . Sau đó cung tay dẫn đường đi trước .

Đoàn người hoàng đế Trương Văn Minh và các nhân viên nghiên cứu đều đi theo sau tên Luyện Kim Thuật Sĩ trẻ tuổi nhưng người nào người nấy đều đi cách xa 10m, đồng thời hai tay bịt lấy lỗ mũi . Thực sự là cái mùi của tên 1 tháng chưa tắm này còn thối hơn phân heo, thối tới chết người .

Chỉ leo thang 10 phút mà hoàng thượng và các vị đại nhân của chúng ta có cảm giác dài như một thế kỷ . Như một thế kỷ chịu hình phạt tàn khốc dưới địa ngục, bởi vì tên nhóc leo thang đi trước nên theo hướng gió cái mùi hương nồng nàn quyến rũ truyền về phía đám người hoàng thượng . Ừm, khi các vị đại nhân có cảm giác chịu hết nổi mùi hôi thì cuối cùng đã lên được tầng thứ 8 .

_ Ừm, các vị đại nhân, chúng ta đã tới . Các vị vui lòng một chút để ta gọi cha ta ra .

Tên trẻ tuổi nói một câu rồi bước vào trong làm các vị đại nhân thở ra một hơi thật dài . Đồng thời đưa lỗ mũi hướng ra ngoài để hưởng thụ làn không khí tươi mới và không bị ô nhiễm .

Vị nào vị nấy tuy đều là dân cuồng nghiên cứu nhưng thực sự là tuổi đã già nên rất ưa sạch sẽ không có chịu được mùi hôi . Đừng nói chỉ hoàng thượng là bậc minh quân nên vấn đề này cực kỳ coi trọng . Không ngờ ngày hôm nay lại phải chịu đựng một thằng nhóc con như thế . Đúng là khổ không có bút sách nào tả xiết được, nếu không phải hôm nay có một niềm vui bất ngờ và nếu tên trẻ tuổi là con trai duy nhất của Phan lão thì với cái tính khí bình thường của các vị này, thằng bé nếu không chết thì cũng phải lột một lớp da .

_ Các vị đã tới . Mời vào trong chiêm ngưỡng tác phẩm ta đã hoàn thành .

Đúng lúc các vị đại nhân đang hít lấy hít để nền không khí trong lành thì một giọng nói phi thường đặc ý vang lên . Kèm theo giọng nói đó chính là một mùi hương còn gay mũi hơn, còn nồng nàn quyến rũ hơn cái mùi hương lúc trước truyền đến .

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 136: Tài Sản Quý Giá Nhất Của Việt Quốc

HaNoi thành, hoàng cung .

Tại Nghiên Cứu Tháp tầng thứ 8 đang diễn ra một đại hội “ Bảo sao không tắm ? ” . Nhằm phê bình về vấn đề tắm rửa trong xã hội ngày nay .

Chánh quan toà : hoàng đế Trương Văn Minh .

Bị cáo : toàn bộ Luyện Kim Thuật Sĩ tầng thứ 8 .

Luật sư bào chữa : Phan lão - Phan Thế Phong .

Người ham vui : toàn bộ nhân viên của các tầng khác .

Đại hội phê bình bắt đầu .

Hoàng đế Trương Văn Minh ngồi giữa đại điện tầng thứ 8 . Mặt rồng giận giữ lạnh lùng quát :

_ Ai có thể nói cho trẫm biết ? Cái này là chuồng heo hay là nơi nghiên cứu ?

_ Bệ hạ bớt nóng . Số là .....

Phan Thế Phong, vị Luyện Kim Thánh Thuật Sĩ duy nhất cũng là luật sư bào chữa trong đại hội hôm nay đang quỳ mọp dưới đất . Mồ hôi trên trán vã ra như tắm, vội vàng thanh minh .

_ Câm mồm ....

Trương Văn Minh đập bàn cái rầm . Tiếp đó hoàng đế nói tiếp :

_ Trẫm không có hỏi ngươi . Ai làm phở ở đây bước ra cho trẫm .

Một lão già mặt mày run sợ từ trong hàng ngũ bước ra . Vội vàng quỳ dưới đất nói :

_ Là thuộc hạ .

Hoàng đế lạnh lùng nhìn lão già tự xưng là phở này . Chỉ nhớ trong trí nhớ đây chính là người mà hoàng đế từ 20 năm trước đã lựa chọn để đi theo Phan Thế Phong . Ủm, lúc trước tên này chỉ là một người trung niên . Không ngờ bây giờ lại già như này rồi .

Quan sát một lúc thì Trương Văn Minh cũng khá hài lòng với lão già này, bởi vì nhìn lão già này quần áo có vẻ sạch sẽ hơn các vị khác một chút .

_ Ủm, Lê Xuân Vân . Trẫm hỏi khanh, cái chỗ này là chỗ nào ?

Lão già tên Lê Xuân Vân tuy kích động vì hoàng đế còn nhớ tên lão nhưng nhìn vẻ mặt lạnh lùng của hoàng đế thì vẫn cẩn thận hồi đáp :

_ Bẩm bệ hạ, đây chính là tầng thứ 8 của Nghiên Cứu Tháp, có nhiệm vụ nghiên cứu các loại vũ khí mới .

_ Thế trang bị trẫm cho các khanh trong này thế nào ?

Hoàng đế mặt lạnh như tiền hỏi tiếp .

_ Bẩm trang bị rất tốt, đầy đủ tiện nghi .

Lê Xuân Vân mồ hôi đầy đầu nói .

Rầm .

Trương Văn Minh nghe thế đập bàn một phát, cái bàn làm từ gỗ lim quý giá gần như nứt ra rồi mới hét lên :

_ Thế sao cái chỗ này trở thành chuồng heo rồi ? Hà ? Hà ? Nói cho trẫm biết đi . Trẫm dùng gần một nửa tiền thuế quốc gia mỗi năm đập vào chỗ này để giúp cho các khanh nghiên nghiên cứu cứu .

_ Giúp cho các khanh có đầy đủ tiện nghi, giúp cho các khanh không phải lo nghĩ gì mà tập trung vào nghiên cứu . Bây giờ các khanh biến nó thành thế nào hả ? Nói cho trẫm nghe .

_ Trẫm dùng tiền nuôi người chứ không phải là để nuôi heo . Các ngươi có hiểu không ?

.....

Trương Văn Minh phảng phất là lâu ngày buồn bực không có chỗ phát tiết nên lời nói ra như súng bắn liên thanh . Không chừa một chút thời gian nào cho cả đám bị cáo và luật sư thanh minh .

Còn đám bị cáo và luật sư nghe hoàng đế kể tội thì mặt mày cũng đỏ bừng như trái gấc, quỳ dưới đất cuối đầu lạng lẽ nghe giáo huấn của hoàng đế mà không dám ho một câu nào .

Vài phút sau, khi bắn liên thanh đã đủ thì Trương Văn Minh giống như là thoải mái hơn nhiều. Hạ giọng nói :

_ Thôi, trăm không nói nữa. Các khanh làm sao thì làm.

_ Ách, tạ ơn bệ hạ đã không trách tội.

Phan lão chính là lão già thành tinh nên thấy hoàng đế đã hết giận vội vàng đứng ra nói ngay lập tức.

_ Ủ, Phan lão. Các người có biết tại sao ta lại cho các người nhiều đặc quyền và cho dù 20 năm các người chưa làm được cái gì ta vẫn chờ đợi không?

Trương Văn Minh khuôn mặt có chút ôn hoà hỏi Phan Thế Phong.

_ Hạ thần không biết.

Phan Thế Phong lắc đầu ngầy ngậy, đúng là chính lão cũng chưa hiểu tại sao hoàng đế lại kiên nhẫn như thế. 20 năm chỉ làm vài cái vớ vẩn mà hoàng đế vẫn tin tưởng bọn hắn.

_ Các người nên nhớ các người chính là tài sản quý giá nhất của Việt Quốc. Ủm, còn những gì ta đã nói thì về ngắm nghĩ đi.

Hoàng đế ôn hoà nói. Sau đó không cho Phan Thế Phong nói một câu nào, phất tay hạ lệnh :

_ Tốt rồi, bây giờ đem cái người phát minh ra đây cho trăm xem.

_ Dạ vâng.

Phan Thế Phong nghe thế thì vội vàng chạy đi nhưng trong lòng lại tràn ngập suy nghĩ. “Tài sản quý giá nhất”, thật ra câu này của hoàng đế có nghĩa là gì. Như thế nào thì gọi là “tài sản quý giá nhất”.

Sau khi Phan Thế Phong rời khỏi đại điện thì những nhân viên nghiên cứu đứng xem từ này giờ cũng có chung một suy nghĩ như thế làm đại điện nhất thời yên tĩnh trở lại. Trong lòng họ đều có chung một câu hỏi, thật ra lời nói của hoàng đế có nghĩa là gì.

Còn Trương Văn Minh ngồi giữa đại điện thấy ai cũng nhủ mảy trăm tư thì chỉ cười. Thật ra hắn cũng không cần thiết giải thích với đám người này, để mọi người tự hiểu thì tốt hơn. Cái gì gọi là “tài sản quý giá nhất” thật ra chính là tri thức, chính là một nền văn minh mà – vô phát triển. Đám người ở đây chính là đại diện cho tri thức, là một chìa khoá quan trọng nhất cho đất nước có thể đi lên và phát triển. Nói là “tài sản quý giá nhất của Việt Quốc” thì cũng là không nói sai.

Đại điện chỉ im lặng trong chốc lát thì Phan Thế Phong đã trở lại. Trong tay lão vác một cái ống màu đen có 6 lỗ. Đằng sau chính là tay cầm hình rồng. Cả khẩu súng màu đen này vừa lạ vừa quen, quen là vì nó trông hơi giống khẩu Galting Gun mà Lâm Quân đã sử dụng. Còn lạ chính là nó có một số thay đổi rất nhỏ, tiêu biểu như tay cầm hình rồng phía sau. Hay chính là một cái kính gắn trên thân súng.

_ Bệ hạ, đây chính là tác phẩm của chúng ta sau 1 tháng nghiên cứu. Dựa vào hàng mẫu lúc trước mà hạ thần đã cải tiến thêm một chút ít. Nói cho đúng là ngay cả hạ thần cũng không biết uy lực lúc này của nó so với hàng mẫu là như thế nào.

Phan Thế Phong một tay nâng khẩu súng, một tay vuốt ve thân súng. Đây đúng là niềm tự hào của lão, chính là một thứ vũ khí tốt nhất là lão đã chế tạo ra trong suốt cuộc đời mình.

_ Ủm, vậy thử uy lực của nó đi. Có cần dùng nguyên khí thôi động không?

_ Không thừa bệ hạ. Lợi dụng kết cấu tinh diệu của hàng mẫu lúc trước mà hạ thần suy nghĩ cái được gọi là súng này gây ra sát thương chính là nhờ một thứ gọi là đạn. Đạn càng mạnh thì uy lực của nó lại càng lớn.

_ Được, thế uy lực từng loại đạn là thế nào?

Trương Văn Minh ngồi giữa đại điện tò mò hỏi.

_ Đây là loại đạn dỏm nhất, làm từ đồng.

Nói rồi Phan Thế Phong lấy ra một viên đạn làm từ đồng lắp vào nòng súng, chia thắng về một cận vệ đứng canh cửa, nổ súng.

_ Bùm.

Một tiếng đạn trầm đục vang lên. Viên đạn gào thét bay thẳng tới người cận vệ có đẳng cấp Thiên Không Vô Sĩ.

Người cận vệ nhìn nhìn một chút và không coi vào đâu. Để viên đạn bắn thẳng vào ngực mình.

_ Bụp.

Như một viên đá ném vào bông gòn, người cận vệ không bị một chút tổn thương nào dù là nhỏ nhất.

_ Bệ hạ cũng thấy đấy, viên đạn bằng đồng chỉ có thể tổn thương những người có tu vi dưới võ sĩ .

_ Tốt lắm, tiếp tục đi .

Trương Văn Minh tuy khuôn mặt vẫn lạnh như tiền nhưng trong lòng không khỏi cực kỳ vui mừng . Bởi vì đây chính là thứ vũ khí đầu tiên mà người bình thường có thể sử dụng để đả thương người có tu vi . Phải biết là đẳng cấp tu vi trên thế giới này phân chia phi thường nghiêm ngặt . Cho dù một người chỉ là tu vi Võ Bình Võ Tốt nhưng cũng không phải người bình thường có khả năng thương tổn được . Đã thế còn những loại đạn khác ở phía sau cơ mà .

_ Đây là viên đạn làm từ kết tinh nguyên tố mộc . Uy lực tổn thương Võ Sĩ .

_ Đây là viên đạn làm từ kết tinh nguyên tố thủy . Uy lực tổn thương Võ Sư .

_ Đây là viên đạn làm từ kết tinh nguyên tố hỏa . Uy lực tổn thương Võ Tướng .

_ Đây là viên đạn làm từ kết tinh nguyên tố kim . Uy lực tổn thương Võ Quân .

Phan Thế Phong lắp từng viên bắn về phía người cận vệ . Vừa bắn vừa thuyết minh uy lực của khẩu súng làm cho những người quan sát đều hít một hơi khí lạnh . Không ngờ thứ vũ khí này lại mạnh mẽ như thế .

_ Ừm, đây là viên cuối cùng . Uy lực giết chết dưới Võ Thánh . Làm từ kết tinh ngũ hành .

Phan Thế Phong nói rồi lấy từ trong người ra một viên đạn nữa . Viên đạn này có tất cả năm màu theo thứ tự là đỏ, lam, lục, vàng, bạc .

Phan Thế Phong vừa nói xong thì dẫn tới một trận kinh hãi . Trên khuôn mặt các nhân viên nghiên cứu đều hiện lên vẻ không thể tin được . Ngay cả hoàng đế trên khuôn mặt lạnh lùng cũng đã tràn đầy vui mừng .

_ Vì sao không bắn đi ?

Nhưng đợi mãi vẫn chưa thấy Phan Thế Phong ra tay nên hoàng đế nhíu mày hỏi .

_ Bắn hoàng thượng, nếu bắn viên đạn này thì khẩu súng sẽ vỡ nát mất .

Phan Thế Phong cười khò nói .

_ Vậy người có chế tạo lại được không ?

Trương Văn Minh khản trương hỏi .

_ Được ạ .

_ Vậy thì mau bắn đi .

Trương Văn Minh hồi thúc . Thú thật là hắn cũng hơi tò mò về uy lực của khẩu súng này rồi .

_ À, vậy chúng ta phải di chuyển sang chỗ khác . Nếu bắn trong này chắc Nghiên Cứu Tháp sập mất . Đồng thời xin bệ hạ mời một vị Võ Thánh tới để thể nghiệm uy lực một chút, nếu Thiên Không Võ Sĩ cho dù là 5 người thì chắc chắn sẽ bị thương nặng .

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 137: Đại Ca, Huynh Quyết Tâm Tái Xuất Sao ?

Phan Thế Phong nói xong rồi đưa mắt nhìn hoàng đế . Thật ra trong lòng lão cũng không tin tưởng hoàng đế bảo một Võ Thánh thực thụ ra để thử súng . Bởi vì Võ Thánh chính là vũ lực cao cấp nhất trên thế giới . Ngay cả Việt Quốc thì Võ Thánh cũng chỉ có thể đếm được trên đầu ngón tay . Dễ dàng gì mà cam tâm tình nguyện đi làm chuột bạch cho lão .

Nhưng ai ngờ khi nghe lão nói xong thì hoàng đế không những không tức giận vì lão dám cả gan nói như thế . Mà còn mỉm cười hiền hoà nói :

_ Để thử thử, các khanh đi theo ta .

Phan Thế Phong và những người xung quanh dường như không tin vào tai mình . Hoàng đế thử, thử thế nào . Không lẽ hoàng đế chính là Võ Thánh thâm tàng bất lộ .

_ Bệ hạ, ngài .....

Một số nhân viên nghiên cứu tiến lên muốn hỏi cho rõ ràng . Nhưng chưa kịp nói dứt câu thì Trương Văn Minh đứng dậy . Bay thẳng ra bên ngoài cửa sổ .

_ Bệ hạ, cẩn thận .....

_ Bệ hạ, dừng lại, tầng 8 đó .....

_ Các người đứng đây làm gì ? Mau mau xuống xem hoàng thượng có sao không ?

_Ồ ờ, mau mau .

.....

Đám nhân viên nghiên cứu điên cuồng hô lên . Sau đó tất cả 3 chân 4 cẳng vọt xuống dưới lầu . Lỡ như hoàng đế bệ hạ có chuyện gì thì cho dù bọn hắn có 10 cái đầu cũng không đủ chém .

Cả đám nhân viên nghiên cứu hầu hết là người già nhưng sức mạnh bộc phát ra lúc này có thể còn hơn cả những người tuổi trẻ . Tên nào tên nấy đều vận dụng hết 12 thành công lực vào đôi chân của mình . Đôi mắt đỏ như một đàn trâu điên, tức tốc lao xuống dưới lầu

.

Nhưng cái vấn đề là cái cầu thang thì quá nhỏ mà đám nhân viên thì quá nhiều nên cảnh chen lấn xô đẩy là điều tất yếu xảy ra . Ban đầu thì chen lấn nhỏ nhỏ nhưng sau khi một vài lão già bị đạp ra khỏi hàng thì máu nóng bốc lên não, quay lại chửi bới tên đạp mình . Thế là cả đám nghiên cứu sinh lao vào đánh nhau chửi nhau toí bời . Chỉ có những người đi đầu không ảnh hưởng thì tiếp tục chạy đi .

_ Moá, tránh ra ta, tao là nghiên cứu tầng Y Tế đây, tránh ra để bỏ xuống cứu hoàng thượng ....

_ Địch, thằng nào lấn tao . Không biết kính già yêu trẻ à ?

_ Giao hợp mẫu thân, cút đi .

_ Đậu xanh, đậu phụng .....

.....

Sau 5 phút chen lấn xô đẩy nhau chặt vật thì cuối cùng một số người cũng xuống lại được mặt đất . Cả đám đều không nói hai lời đưa mắt tìm kiếm hoàng đế Trương Văn Minh . Nhưng khi quan sát thấy hoàng đế thì cả đám đều trăn trối há hốc mồm . Bởi vì Trương Văn Minh lông tóc vô hao vô tổn đứng giữa sân, có vẻ khí định thần nhàn .

_ Hoàng thượng, người làm chúng thần lo muốn chết .

Một vào lão nghiên cứu chạy tới nói, trong số này còn có cả Phan Thế Phong .

_ À, trăm không có sao . Các khanh nghĩ trăm muốn chơi tự sát chắc ?

Trương Văn Minh cười nói, nhưng khi nghe những tiếng chửi càng ngày càng vang vọng từ trên Nghiên Cứu Tháp xuống thì nhủ mảy hỏi :

_ Máy người trên kia làm gì thế ? Mở hợp chợ bán ngũ cốc à ? Cái gì mà đậu xanh, đậu phụng, rau má, bla bla, loạn cả lên thế .

_ Ách, cái này là .....

Phan Thế Phong mồ hôi lạnh chảy ra, lắp ba lắp bắp không giải thích được . Trong lòng cũng thầm hỏi thăm 18 đời tổ tiên của những lão trên kia . Đúng là đám già mà không nên nét .

_ Hừ, đúng là già mà không nên nét .

Trương Văn Minh nghe thêm một lúc thì đã hiểu ra mọi chuyện hừ lạnh một tiếng . Sau đó quay qua Phan Thế Phong nói :

_ Kệ đám đó đi . Người cứ thử súng cho trăm, mau mau bắn vào trăm đi .

_ Ách, hoàng thượng . Cái này không đùa được đâu .

Phan Thế Phong nghe thế vội vàng khuyên can . Cái súng này mặc dù lão biết là không thể tổn thương được Vô Thánh nhưng lỡ phạm tội khi quân thì làm sao . Lỡ mà uy lực lớn quá hoàng đế đỡ không thấu nằm vật ra cạp vài miếng đất thì chắc lão chôn theo luôn quá .

_ Nhiều lời . Mau làm đi .

Trương Văn Minh quát lớn, tỏ vẻ rất là không vui . Nói rồi như chứng minh cho sức mạnh của mình . Áp lực từ người Trương Văn Minh bắn ra tứ phía, một tầng lĩnh vực vô hình được dựng ngay trước mặt Trương Văn Minh làm không khí xung quanh vận vẹo dữ dội .

_ Hoàng thượng, thì ra ..... .

Phan Thế Phong thấy được lĩnh vực vô hình của hoàng đế thì dường như đã nghĩ ra điều gì đó, giật mình hét lên .

_ Ừm, người biết là được rồi . Thế nào ? Tin ta rồi chứ .

Trương Văn Minh nghe thế chỉ mỉm cười nói .

_ Vâng, hoàng thượng .

Phan Thế Phong chấp tay nói . Tuy trong lòng hết sức vui mừng nhưng vẫn cẩn thận nâng khẩu súng lên . Lấy ra một viên đạn 5 màu lắp vào nòng súng .

_ Bệ hạ, cẩn thận .

Phan Thế Phong nhắc nhở Trương Văn Minh một câu . Khi thấy Trương Văn Minh gạt đầu tỏ vẻ yên tâm thì lão mới bóp cò .

Khẩu súng màu đen to như một cái ống đồng ngay lập tức phát ra tiếng “ kẹt “ , “ kẹt “ . Thân súng lập tức biến hình, phồng to ra như một quả bong bong có thể nổ bất cứ lúc nào . Vì áp lực của đạn mà không khí xung quanh cũng như đọng lại .

Chợt .

Một tiếng đạn bắn rung trời không chút báo trước vang lên . Từ khẩu súng đã bị biến dạng nghiêm trọng bay ra một tia chớp 5 màu .

Tia chớp 5 màu này chính là viên đạn bằng kết tinh ngũ hành mà Phan Thế Phong đã nói . Chỉ thấy tia chớp này vừa bay ra là trời đất như biến sắc, trong không trung chỉ còn duy nhất 5 màu đỏ, lục, lam, vàng, trắng chớp tắt lập loè . Làm cho không gian xung quanh viên đạn có vẻ như là ảo mộng . Không ngờ một thứ vũ khí giết người lại có thể phát ra một cảnh tượng kì vĩ bậc này .

Trương Văn Minh cảm giác áp lực từ viên đạn mang lại thì ngay lập tức sắc mặt đại biến, vội vàng vận dụng nguyên khí gia cố ngay cho lĩnh vực của mình . Nhưng chỉ trong nháy mắt thì viên đạn đã chạm vào lĩnh vực .

Một tiếng “ ầm “ thật lớn vang lên . Viên đạn 5 màu đụng phải lĩnh vực của Trương Văn Minh như một thanh trường mâu sắc nhọn đụng phải một tấm khiên chắc chắn nhất thế gian . Hai bên va chạm mà không ai làm gì được ai .

Viên đạn như một thanh trường mâu sắc bén, quyết tâm đâm được một lỗ trên lĩnh vực của hoàng đế . Còn lĩnh vực của hoàng đế như một tấm khiên chắc chắn nhất, kiên quyết không cho viên đạn xuyên qua .

Dần co chừng một phút thì viên đạn 5 màu như đã hết lực lượng, càng ngày nó càng yếu đi .

_ Cheng .

Tiếng viên đạn khô khốc rơi trên nền đất tuyên cáo sự cố gắng của viên đạn đã thất bại .

Cùng lúc đó, Trương Văn Minh vội thu lại lĩnh vực, thở ra một hơi thật dài . Chỉ suýt chút nữa thôi thì hắn đã chống không nổi nữa rồi . Nhưng may mắn là không bị mất mặt .

_ Bệ hạ, ngài không sao chứ ?

Phan Thế Phong thấy uy lực viên đạn lớn như thế thì cũng kinh hãi, vội vàng chạy tới hỏi thăm hoàng đế .

Trương Văn Minh hồi phục từ trong kinh hãi và vui mừng khó tả, phát phát tay nói :

_ Trẫm không sao .

Dừng một chút rồi Trương Văn Minh nói tiếp :

_ Phan lão, người đã lập một công lớn cho Việt Quốc . Nói, muốn trẫm thưởng gì nào ?

_ Ách, bệ hạ . Cái này..... .

Phan Thế Phong nghe hoàng đế nói thế thì trên khuôn mặt hiện lên vẻ vui mừng khôn siết . Sau đó muốn nói ra điều lão ấp ủ bấy lâu nhưng nhất thời lại nói không ra tiếng .

_ Nói đi, lằng nhằng mãi thế .

Trương Văn Minh nhíu mày hỏi .

_ Bệ hạ .....

Phan Thế Phong quỳ xuống đất, hai tay chắp lại với nhau, cầu xin nói :

_ Hoàng thượng, lão thần cả đời này chỉ có một mụn con . Nhưng rất tiếc là đứa con của thần là phế vật từ nhỏ, không thể nào luyện tập võ nghệ được . Lão thần chỉ mong bệ hạ khai ân, ban cho thần Hoàng Kim Tủy Hoán Cốt Đan . Nếu là như thế thì đời này kiếp này lão thần đã mãn nguyện lắm rồi .

Vừa nói Phan Thế Phong vừa dập đầu . Sau đó lão cúi thấp đầu xuống đất chót lại một câu :

_ Mong hoàng thượng khai ân .

Đám nhân viên nghiên cứu thấy cái cảnh này thì tất cả đều đứng ra, vội vàng quỳ xuống đất hô to :

_ Mong hoàng thượng khai ân .

Trương Văn Minh nghe xong thì chỉ nhíu chặt lông mày .

Hoàng Kim Tủy Hoán Cốt Đan là một loại đan dược kỳ diệu trong truyền thuyết . Nó có tác dụng thay đổi cốt cách và cả tư chất của một con người . Cho dù người đó là phế nhân, là lão già hay cho dù là một ông lão sắp xuống mồ thì cũng như thế . Nếu như sử dụng nó thì chắc chắn sẽ là một bất thể thiên tài, tiến nhanh trên con đường võ học . Nhưng mà, Việt Quốc chỉ còn duy nhất một viên, nếu như lần này đưa ra thì sau này làm thế nào . Nhưng nếu không đưa thì Phan lão chắc chắn sẽ hết tình hết cảm . Thôi, dù sao thuốc dùng đúng chỗ là được, thẳng nhóc kia xác thực trên mặt ngũ tính cũng khá cao . Liệu vậy .

Sau một vài phút đấu tranh tư tưởng trong đầu thì hoàng đế mới nói :

_ Được, trẫm ân chuẩn .

Phan Thế Phong nghe hoàng đế đồng ý thì suýt chút nữa mừng tới mức máu lên não, vội vàng dập đầu :

_ Tạ ơn hoàng thượng .

_ Tạ ơn hoàng thượng .

.....

Khi hoàng đế Trương Văn Minh vừa bộc lộ ra khí thế Võ Thánh của mình thì trên một con đường bình thường góc Đông Hà Nội thành .

Một lão nông dân như vừa đi cày về, quần áo tay lấm chân bùn, vừa đi vừa huyt sáo bỗng nhíu mày . Sau đó, hắn nhắm mắt lại, tinh tế cảm nhận cỗ khí thế nhỏ bé như có như không phát ra từ phía hoàng cung .

Được một lúc, hắn mở mắt ra . Trên khuôn mặt hiện lên một nụ cười khổ .

_ Đại ca, huynh quyết tâm tái xuất sao ? Việt Quốc lại phải tiến vào một cuộc chiến mới sao ? Haiz, thật khổ, thôi theo huynh vậy . Chúng ta từ lúc sinh ra thì đều đã mang cái số khổ rồi . Dem nó chứ .

Lão nông dân chửi thề một câu rồi đột nhiên lắc mình .

Chỉ trong chốc lát thân ảnh lão nông dân đã biến mất như chưa từng xuất hiện, chỉ để lại một cây cuốc đầy bùn đất rơi trên đường .

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 138: Đúng, Đi Bảo Vệ Một Người

Lão nông dân bay nhanh về phía hoàng cung như một bóng ma, không có một người nào có thể cảm nhận được sự hiện diện của lão .

Hoàng cung là địa phương quan trọng nhất trong toàn bộ Việt Quốc, thế nên trận pháp, kết giới đều có khắp mọi nơi . Thủ vệ trong hoàng cung cũng đều là tinh anh trong tinh anh, thiết kế tầng tầng lớp lớp mai phục bảo vệ hoàng cung .

Nhưng, tất cả phảng phất đều không làm cho lão nông dân này khó khăn một chút nào . Lão vẫn lao đi như bay, không thèm để mọi thứ phiền phức vào mắt . Nếu có người ở đây nhìn thấy cái cảnh này thì chắc chắn sẽ tưởng cái chỗ này chính là vườn hoa nhà lão chứ không phải là một địa phương quan trọng bậc nhất Việt Quốc .

_ Chà, đại ca . Thì ra huynh ở đây .

Khi lão già bay tới một khu nhà có vẻ rách nát thì lăm bằm một câu . Lão cũng có chút không ngờ hoàng đế ở chỗ này để làm cái gì .

Nhưng chỉ vừa bước tới một chút thì đột nhiên lão biết mình đã sai rồi . Thì ra cái cảnh hoang tàn bên ngoài chỉ để che mắt thiên hạ . Còn bên trong chắc chắn là địa phương rất quan trọng . Bởi vì mấy cái trận pháp trong này còn bá đạo hơn ngoài kia .

_ Ấc, nguy hiểm thật nha . Đại ca này chả biết đang làm gì, theo ta nhớ thì lúc trước làm gì có cái chỗ này nhỉ . Èo ềo .

Lão già lăm bằm lâu bầu nhưng vẫn xuyên qua từng tầng trận pháp dày đặc . Cho dù là mấy cái này hình như cũng không làm khó lão một chút nào .

Đang đứng lúc lão sắp vào được tới bên trong thì bên vai cảm giác như có ai vỗ vào một phát . Lão nông dân rùng mình quay phắt lại . Trong thân tâm đề phòng cao độ, sẵn sàng ra tay bất cứ lúc nào .

_ Từ đệ, lâu rồi không gặp . Đệ làm gì mà lén lút như một tên trộm thế ?

Vừa quay lại thì lão nông dân nhìn thấy một khuôn mặt vừa quen thuộc vừa xa lạ . Thì ra người vỗ vai lão chính là “ đại ca “ mà lão đã 20 năm không gặp mặt .

_ Đại ca . Lâu nay huynh làm hoàng đế có tốt không ? Đệ vào đây bởi vì cảm nhận được khí thế của huynh .

Lão nông dân tâm thần buông lỏng, vội vàng hỏi thăm .

_ Ta làm hoàng đế cũng tốt lắm . Nhưng các đệ vẫn trách ta chuyện năm đó sao ?

Trương Văn Minh thấy đệ đệ kết nghĩa thì vui mừng trong lòng nhưng chỉ một lát là đã thờ dài .

Lão nông dân nghe thế thì thần tình chấn động, chỉ thờ dài nhưng không nói .

Hai người đứng giữa không trung, ai nấy đều chìm vào ký ức sâu xa của mình . Được một lúc thì Trương Văn Minh thờ dài, trầm giọng lên tiếng .

_ Mà thôi, chuyện đã qua . Bây giờ ta có một nhiệm vụ quan trọng giao cho đệ, liên quan đến an nguy của Việt Quốc .

_ Nhiệm vụ ?

_ Đúng, đi bảo vệ một người .

.....

Trên đường cái Sài Gòn thành, có một lão già phong trần mệt mỏi xuất hiện, nhưng lão già này lại cực kỳ quái dị . Chỉ thấy lão là một lão già râu tóc đã bạc phơ, mặc một bộ đồ màu trắng sắp ngả sang đen, khuôn mặt hồng nhuận nhưng lại có chút đỏ bừng . Lão đi trên đường nhưng cứ nhìn chằm chằm vào hai cái thứ trên tay lão, thỉnh thoảng lại lăm bằm lâu bầu . Còn làm những động tác khá khác người .

_ Chà, cái đồ chơi này ruốt cuộc là làm sao sử dụng nhỉ ?

Lão già vừa đi vừa cẩn thận quan sát hai thứ gọi là “ đồ chơi “ ở trên tay . Chỉ thấy đây chính là hai thứ màu đen, chỉ to hơn lòng bàn tay một chút . Chỗ lão cầm chính là một hình cong kỳ lạ, ngón trỏ đặt lên một cái lỗ ở giữa . Phía trên hình cong đó là một ống màu đen rất nhỏ .

_ Haiz, cái súng này thật ra là cái gì ? Ta xem xét gần cả tháng mà không hiểu được, haiz, không lẽ do ta già rồi .

Lão già thờ dài một tiếng rồi nâng khẩu súng lên, lão chính là Lê Dũng – hiệu trưởng trường DongDa . Trở về từ Hà Nội thành .

Suốt một tháng nay, vì cái nhục lần trước nên Lê Dũng muốn xem xét mấy cái thứ mà Lâm Quân đã đưa cho lão . Trong tâm nghĩ sẽ xoá bỏ cái xi nhục lần trước vì không biết xài mà để đám quan kia cười vào mặt .

Nhưng mà cái này chính là một thứ “ đồ chơi tiên tiến “, vì lão chưa bao giờ nhìn thấy nên nhất thời cũng không hiểu được là phải sử dụng như nào . Cho dù lão xưa giờ được người đời xưng là thiên tài học một biết mười nhưng mà với cái này thì lão cũng có chút lực bất tòng tâm . Lê Dũng si si mê mê nhìn gần một tháng, nhìn tới sắp lòi mắt nhưng chả hiểu là xài như thế nào .

Mặc dù là thế như Lê Dũng cũng chỉ dám nhìn chằm chằm thôi, bởi lần trước vì tìm cách sử dụng mấy trái bom C4 mà Lê Dũng đã phá huỷ hết mấy căn nhà của người ta . Thế nên lão bây giờ cũng không dám loạn động nữa .

Thu hai khẩu Anaconda lại, Lê Dũng thờ dài, quyết tâm sau khi trở về trường DongDa thì sẽ kiểm tên nhóc Lâm Quân để hỏi cho rõ ràng .

Lê Dũng nghĩ thế rồi cất bước đi, lão tính toán sẽ nghỉ một lát rồi mới vào trường, dù sao cái trường cách Sài Gòn thành cũng gần lắm, bay một lúc là tới rồi.

Nhưng khi Lê Dũng đã vào một nhà hàng, chuẩn bị ngồi xuống ăn miếng bánh uống miếng nước thì chợt một tiếng gầm kinh thiên phát ra từ trường DongDa.

Ngay sau đó người dân trong Sài Gòn thành hỗn loạn lên, ai nấy đều kinh hồn tán đảm không hiểu chuyện gì xảy ra. Tiếp đó là những ma thú và động vật trong thành, từ bé tới lớn đều quỳ rạp dưới đất. Cực kỳ cung kính hướng về phía trường DongDa.

_ Chuyện gì thế?

Lê Dũng lao ra khỏi nhà hàng, khi nhìn thấy những cái này thì cùng nhìn về phương hướng trường DongDa. Trong lòng không hiểu chuyện gì xảy ra.

Lão định ngay lập tức phi thân về trường thì chợt cảm giác một cỗ khí thể cực kỳ to lớn phát ra từ trường DongDa. Khí thể như thực chất làm cho lão có một cảm giác hoang đường là quỳ xuống với cỗ khí thể đó. Nhưng thân là Võ Thánh, Lê Dũng tỉnh táo lại ngay. Khi quay lưng quan sát xung quanh thì ai nấy cũng đều đang quỳ, cho dù là ma thú hay con người. Cho dù có là người bình thường hay là võ giả.

_ Cỗ khí thể này? Hình như hơi quen quen.

Lê Dũng cảm giác hình như cái chuyện trước mắt và cỗ khí thể này hơi quen quen, dường như lão đã gặp ở đây rồi thì phải. Lê Dũng lập tức nhú mày suy tư.

Một lúc sau, dường như đã nghĩ ra thì Lê Dũng kinh hãi hét lên một tiếng:

_ Giống như năm đó.....chính là.....

Tiếng nói vừa dứt thì thân ảnh Lê Dũng cũng biến mất, lão tức tốc lao ngay về trường DongDa. Nếu như cảm giác của lão không sai thì hôm nay trường DongDa gặp họa lớn rồi.

.....

10 phút trước, tại trường DongDa.

Lâm Quân tỏ vẻ cao thâm mặc trặc móc từ trong túi áo ra một.....ừm.....một con động vật gì đó nhìn giống như một con gián. Nhưng so với con gián thì con vật này lại có màu hoàng kim, sau lưng còn có hai cái cánh trong suốt phe phẩy.

_ Ấc, cái thứ gì thế này?

_ Lâm Quân, chú đùa đấy à? Hình như con này là một con gián cơ mà? Chú tính cho nó đối phó với sư tử hả?

_ Ấc, vũ khí bí mật? Trong phòng tao thì ra cũng có một đồng vũ khí bí mật.

.....

Anh em xung quanh vừa nhìn thấy cái thứ Lâm Quân móc ra thì kinh hãi có, thờ dài có, cho là trò đùa có, châm chọc có. Nhưng mà không một ai tin tưởng vào điều đó, dù sao con gián thì không thể nào so với một con sư tử, cho dù nó có là gián thần đi chăng nữa.

Ai dè Lâm Quân nghe xong cũng không có chút phật lòng, chỉ cười cười nói:

_ Các chú xem thì biết? Mà nếu anh làm được thì sao nào? Nếu nó có thể đối phó với đám Hắc Giáp Sư thì như nào? Con người anh cái gì cũng không tốt, nhưng không tốt nhất là thích chơi cá cược. Các chú dám chơi không?

_ Há há há há há, anh chơi. Chơi thế nào?

_ Tốt, các anh cũng chơi, nói, chơi như nào?

Hầu hết đám học sinh đều không tin tưởng nên ai cũng đều đồng ý chơi cá cược, chỉ trừ đám Đặng Tùng là đứng một bên nở một nụ cười vui vẻ, một nụ cười vui mừng khi người khác gặp họa.

_ Được, nếu tụi mày thua mỗi tháng phải chọn một con xấu nhất lớp, quỳ xuống hô to “anh yêu em rất nhiều”. Thế nào?

Lâm Quân ngẫm nghĩ một chút rồi nói.

_ Được, nhưng nếu mày thua?

_ Hê hê, tao thua thì tao lột truồng, chạy 1 vòng quanh sân trường. Ok?

_ Được, thích thì các anh chơi với mày.

_ Hêhê, các chú chờ xem .

Lâm Quân nở một nụ cười như thực hiện được âm mưu . Sau đó vuốt ve Tiểu Lâm trong lòng bàn tay, tâm linh truyền âm nói .

_ Tiểu Lâm ngoan, con biết phải làm thế nào rồi chứ . Hắc hắc, ba muốn xem đám này tỏ tình là như nào lắm đó .

_ Papa hư, Tiểu Lâm biết rồi .

Trong đầu Lâm Quân truyền lại một giọng nói .

Sau đó Tiểu Lâm từ tay Lâm Quân nhảy lên cao, hai đôi cánh trong suốt cấp tốc đập . Chỉ thấy Tiểu Lâm bay gần tới đám Hắc Giáp Sư . Sau đó một tiếng nói đột nhiên vang lên từ trong đầu tất cả những ai đứng xem, cho dù là ma thú hay con người .

_ Quỳ xuống cho ta .

Tiếng nói vừa dứt, một khí thế quân lâm thiên hạ toả ra từ người Tiểu Lâm, mọi người chỉ thấy trước mắt . Một con gián bé nhỏ dường như đã trở thành một đấng chí cao, bao quát tất cả chúng sinh . Tiểu Lâm chỉ bay ở đó nhưng có ảo giác như Tiểu Lâm chính là một vị vua, còn tất cả mọi người ở đây chỉ là một bầy dân hèn mọn . Ai nấy đều có cảm giác như muốn quỳ gối trước Tiểu Lâm .

_ Bụp .

_ Bụp .

.....

Tiếng đầu gối tiếp xúc với mặt đất liên tiếp vang lên . Nhưng chỉ có một số người hay ma thú yếu kém mới quỳ xuống, còn hầu hết tất cả vẫn đang đứng .

_ Gràoooooooooooooooooooooooooooo .

Tiểu Lâm thấy thế thì gào lên một tiếng rung trời, khí thế toả ra có phần mạnh hơn làm cho những người có mặt ở đây đều chịu áp bách mãnh liệt .

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 139: Papa, Bắt Lão Già Kia Chịu Trách Nhiệm Đi A

Rồng hay còn gọi là Long chính là một thần thú nổi tiếng trong truyền thuyết xa xưa, tương truyền Long chính là thần thú chí cao trong thiên hạ . Có sức mạnh vô biên, đứng đầu trong các thần thú xa xưa kia .

Nhưng ngày nay, Rồng chỉ còn là trong truyền thuyết, từ rất lâu rồi đã không nghe nói có Long xuất hiện . Mặc dù là thế nhưng “ Long tính vốn dâm “, tuy không có Rồng nhưng lại có những con ma thú mang trong mình dòng máu của Rồng vẫn xuất hiện trên đời . Nghe nói đó là kết quả của những lần gây giống, ái tình khác chủng tộc của Rồng và những ma thú, thần thú khác .

Rồng đã chìm vào trong lịch sử nhưng uy danh vẫn không hề giảm sút một chút nào, bởi lẽ, những loài ma thú nào mà mang trong người dòng máu của Rồng thì đều mạnh đến biến thái . Còn không thì cũng thừa hưởng những đặc tính của một chủng tộc đứng đầu thiên hạ .

Tiểu Lâm cũng là một loài ma thú như thế, mặc dù là một con gián nhưng trong mình vẫn có dòng máu của Rồng . Nhưng nó không hiểu sao lại thừa hưởng gần như tất cả đặc điểm của Long, chỉ có bề ngoài là không giống . Tiểu Lâm thừa hưởng đến cả Long Uy mà chỉ có Rồng chân chính mới có được .

Long uy xuất, thiên hạ thuần phục .

Ngày hôm nay áp lực Tiểu Lâm phát ra chính là Long Uy, một khi phát Long Uy ra thì thiên hạ đều phải thuần phục . Nhưng Tiểu Lâm vẫn còn rất nhỏ nên Long Uy phát ra cũng hơi hạn chế một chút, không làm gì được những người có sức mạnh cao hơn nó .

Tuy là như thế nhưng đám học sinh A2, hay tất cả học sinh và giáo viên trong trường DongDa đều đang có một cảm giác khó tả . Ai nấy đều không hiểu chuyện gì xảy ra, chỉ run run toả ra khí thế chống lại áp lực từ Tiểu Lâm . Ngay cả nói chuyện họ bây giờ cũng không có nói được .

Lâm Quân chính là người duy nhất không bị ảnh hưởng từ Tiểu Lâm, nhưng hắn vẫn trần trối há hốc mồm nhìn một màn ngay trước mắt . Hình như hơi quá tay thì phải, ý Lâm Quân chỉ là muốn đám Hắc Giáp Sư thuần phục thôi cơ mà, tại sao bây giờ lại thành thế này . Sặc, không lẽ tất cả học sinh phải quỳ trước con ta sao .

Ặc, nếu là thế thì sau này trong trường này có ai dám làm bạn với Lâm Quân nữa chứ . Sặc, hơi quá tay nha . Cả đám Đặng Tùng, Sát cũng đang đau khổ chống đỡ nữa nha .

_ Tiểu Lâm, mau dừng lại . Đã đủ rồi .

Lâm Quân ngấm nghĩ trong đầu rồi quát một tiếng .

Một giọng nói ngay lập tức vang lên trong đầu Lâm Quân :

_ Papa, con dừng không được . Hix, hình như là cái này vượt quá tầm kiểm soát rồi .

_ Ặc, vậy giờ phải làm sao đây ?

Lâm Quân nghe xong thì thảm than một tiếng, sặc sao chuyện lại thành thế này nhỉ .

Lâm Quân lúng ta lúng túng đứng tại chỗ, trong lòng không biết làm thế nào cho phải . Đúng lúc này thì trên bầu trời, một tia sáng màu vàng bay nhanh từ phía SaiGon thành tới đây . Kèm theo đó chính là một tiếng quát lớn :

_ Yêu nghiệt phương nào ? Dám tàn phá trường học của lão hủ . Mau dừng tay .

Đưa mắt nhìn lên bầu trời thì chỉ thấy một lão già xuất hiện trong tầm mắt, đây chính là Lê Dũng đã đuổi tới kịp lúc . Lê Dũng kim quang bức người, lơ lửng trên không trung như một vị thần hiện thế, không còn cái bộ dạng lười biếng như thường ngày . Đôi mắt như chim ưng quét xung quanh như tìm kiếm một thứ gì đó .

_ Hiệu trưởng, mau ngăn Tiểu Lâm lại .

Lâm Quân thấy Lê Dũng thì mừng hớn, vội vàng hô lên .

_ Tiểu Lâm ? Nhóc Tiểu Lâm này là ai ? Ngăn cái gì ?

Lê Dũng đứng trên không trung nghe thế thì tò mò hỏi . Thật ra lão cứ tưởng áp lực cảm nhận được là của một con Rồng cơ, nhưng không hiểu sao chạy lại đây thì chả thấy có con Rồng nào, chỉ có một thằng nhóc đang la to .

Lâm Quân chỉ tay vào Tiểu Lâm nhỏ nhỏ, be bé bay giữa không trung nói :

_ Nó là Tiểu Lâm, là con của ta . Lão mau ngăn nó lại đi .

Lê Dũng đưa mắt nhìn theo thì thấy đúng là một con vật be bé nào đó đang lơ lửng, cái áp lực của loài Rồng là đang phát ra từ người nó .

Sặc, đây là con gì . Tại sao lại mang áp lực của Rồng .

_ Đây nhóc, con này là con gì ?

_ Hồi lắm thế . Mau ngăn lại đi, có gì ta giải thích sau .

Lâm Quân bức mình hét lớn, lão già nhiều chuyện vãi . Còn không mau ngăn lại đi, lỡ như con ta mà có mệnh hệ gì thì ta liều với lão luôn .

_ Ờ, ờ được rồi .

Lê Dũng nghe thế thì nóng cả đầu lên nhưng đúng là cái chuyện cứu người thì quan trọng hơn nên đành nhịn xuống . Cả cái trường DongDa này đều đang chống lại áp lực từ Tiểu Lâm, nếu không nhanh thì hỏng mất . Lỡ như cứ cố chống thế này bị thương cả đám thì khổ .

Nói dứt lời, linh vực từ người Lê Dũng toả ra rất nhanh, hai tay bấm một số thủ quyết . Trong miệng lầm rầm niệm chú :

_ Cocacola, pepsi, yamaha, phong .

Lê Dũng vung tay một cái . Lập tức một linh vực màu vàng đất hiện ra, bao bọc không gian xung quanh Tiểu Lâm, cắt đứt uy áp truyền ra phía bên ngoài .

Bịch .

Uy áp vừa bị cắt đứt, ngay lập tức tất cả học sinh hoặc ma thú đều ngã xuống đất hôn mê đi . Chỉ còn hai người Lâm Quân và Lê Dũng là còn đứng được .

_ Ặc, hiệu trưởng . Sao xui hết thế này ?

_ Có gì lạ đâu . Long Uy là uy áp của thần thú mới có được . Nó cũng là một biện pháp rèn luyện ý chí rất tốt . Cái Long Uy này không phải ai cũng được thừa đâu . Hắc, tương truyền rằng, nếu như ai có thể chống đối lại Long Uy thì tiền đồ sẽ bất khả hạn lượng . Còn nếu ai đã quỳ xuống thì sau này

Tiểu Lâm của ngươi, sai họ làm gì thì họ sẽ làm cái đó .

_ Phần trước là có lợi cho trường DongDa của ta, còn cái sau chính là có lợi cho ngươi . Hêhê đáng vui mừng không ?

Lâm Quân nghe thế vui ra mặt, nhưng mà hầu hết người quý toàn là hạng yếu kém, có bọn đó thuận phục thì có ích lợi gì đâu .

_ Nhưng mà hình như người ý chỉ kém và thực lực kém mới thuận phục mà, thế thì ta có lợi gì đâu .

_ Sai rồi, tuy là thuận phục nhưng trình độ của họ cũng sẽ không bị yếu đi . Ngươi nên nhớ rằng, chỉ có thiên tài thực sự mới được ở trong cái trường DongDa này . Chẳng qua là hơi kém chút xíu thôi . Nhưng mà nếu so với chỗ khác thì họ cũng xứng là thiên tài rồi . Với cả, quý xuống dưới chí cao thần thú thì cũng không phải là chuyện gì mất mặt lắm .

Lê Dũng cười hiền hoà giải thích, nhưng trong lòng thì vui mừng như điên . Hắc, tên nhóc này có một con Rồng, ngày sau mượn nó đi rèn luyện cho học sinh cũng tốt .

_ Nhưng mà .....

Lâm Quân nghe Lê Dũng giải thích thì cũng thấy hơi có lý một chút, nhưng mà hình như có cái gì gian trá ở đây thì phải . Tại sao lão già này lại nhìn mình với một ánh mắt như thế nhỉ .

_ Nhưng cái gì ? Còn không mau đi xem Tiểu Lâm của cậu đi .

Lê Dũng phát phát tay cười nói rồi chạy về phía lĩnh vực lúc này của lão để xem .

Lâm Quân nghe thế thì cũng chạy theo .

Chỉ thấy phía trong lĩnh vực màu vàng đất của Lê Dũng, lúc này Tiểu Lâm vẫn còn lơ lửng ở bên trong . Từ người nó truyền ra uy áp mãnh liệt, mặc dù không thoát ra bên ngoài nhưng cũng làm cho lĩnh vực của Lê Dũng phải vận vẹo .

_ Đây, cái này là sao ? Tại sao con ta chưa dừng lại ?

Lâm Quân quay sang hỏi Lê Dũng .

_ À, chắc từ từ . Mà cái con này là sao đây ? Ta nhìn nó hơi giống một con gián mà, làm sao có thể mang uy áp của loài Rồng chứ ?

Lê Dũng hỏi ra cái thắc mắc từ nãy giờ của lão . Thường thường thì mấy con khác như sư tử, hổ, hay sói có dòng máu của Rồng thì cũng là chuyện xưa như dream . Nhưng mà con gián thì có vẻ là khác biệt .

Bởi vì Rồng đi XXOO mấy con kia thì có thể tin được, nhưng không thể nào mà Rồng cũng XXOO với con gián chứ . Đây đúng là một cái mê đề nha . Một con to như quả núi ấy ấy một con bé bằng ngón tay, khác nào như người khổng lồ trưởng thành XXOO một cô bé gái nhân loại còn nhỏ chứ . Ủm, không biết bé gái nhân loại có chịu nổi cái thần côn của người khổng lồ không nữa .

_ Chuyện là vậy .....

Lâm Quân kể lại câu chuyện xưa mà Tiểu Thần Đèn đã kể cho hắn nhưng không quên thêm thắt một vài chi tiết . Hừm, lúc nào mà hắn bảo Tiểu Lâm là con của Rồng thì đều phải kể lại cái chuyện này nên chém gió thập phần thành thạo .

Lê Dũng đứng nghe chuyện tình giữa Rồng và Gián như si như say, khi nghe xong còn giơ ngón tay cái lên, tỏ vẻ bội phục nói :

_ Chuyện đời thật vô thường, ta cứ tưởng người khổng lồ cường hiếp bé gái, không ngờ là bé gái cường ngược lại . Chắc, lão hủ thật là bội phục .

_ Người khổng lồ ? Bé gái ? Lão đang nói cái gì thế ?

Lâm Quân tò mò hỏi, chuyện này thì có liên quan gì nhỉ . Nhưng trong lòng hắn thì không có biết lão già trước mặt lại liên tưởng sinh động như thế .

_ À, ý ta là Rồng và Gián, không có gì .....không có gì .....

Lê Dũng đỏ mặt xua xua tay nói . Lão nhất thời cảm khái mà quên mất .

_ À, ừ ....

Lâm Quân quan sát thấy mặt lão già bắt đầu đỏ lên thì không cho là đúng . Về cảm suy nghĩ, ánh mắt ái muội nhìn thẳng vào mặt Lê Dũng .

_ Chắc, chắc, khổng lồ ? bé gái ? chà chà, là cái gì nhỉ ?

Lâm Quân lăm ba lăm bầm nhưng ánh mắt càng ngày càng ái muội làm Lê Dũng mặt càng ngày càng đỏ .

Nhưng đúng lúc này thì lĩnh vực của Lê Dũng đột nhiên tán đi, Tiểu Lâm hiện ra giữa không trung . Uy áp trên người nó tuy đã mất đi nhưng nó có vẻ

thập phần một mồi .

Lâm Quân chưa kịp hô câu nào thì đột nhiên trong đầu vang lên tiếng nói u oán của Tiểu Lâm . Vừa nghe được câu này thì Lâm Quân sém chút nữa phun máu đi châu ông bà ông vải .

_ Papa, bắt lão già kia chịu trách nhiệm đi a

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 140: Thật Ra Tiểu Lâm Là Con Cái

Tiểu Lâm vừa nói xong thì nghẹo qua một bên, nó đã quá mệt nên ngất đi .

Giọng nói u oán, bắt chịu trách nhiệm . Mẹ nó, chuyện gì đây, sao Tiểu Lâm con ta cứ như là một oán phụ bị người ta sàm sỡ thế nhỉ . Sặc, mà khoan giới tính của nó là gì nhỉ, đừng nói là .....

Lâm Quân đầu to như cái đầu, hần lâu nay cứ định ninh Tiểu Lâm là con trai cơ . Sao hôm nay lại chơi cái giọng u oán như này nhỉ . Lâm Quân đau đầu không muốn nghĩ nữa, hần quay sang nhìn Tiểu Lâm, trước tiên phải cứu tính nó đã .

Nhưng mà vừa nhìn sang thì Lâm Quân chợt bó tay, không biết phải làm thế nào .

Thì ra lão Lê Dững đứng bên cạnh Lâm Quân nãy giờ, khi thấy linh vực của lão tán đi thì chạy tới xem . Chỉ thấy lão xách Tiểu Lâm lên, đôi tay cẩn thận từng li từng tí nâng niu Tiểu Lâm . Sau đó không hiểu từ đâu lão móc ra một cái kính lúp đặt lên mắt . Bắt đầu quan sát Tiểu Lâm từ đầu tới chân .

Thú thật là tuy Lê Dững sống trên đời gần 60 năm nhưng mà chưa bao giờ gặp một cái loài nào khác biệt như thế này . Vì Tiểu Lâm mang theo Long Uy nên Lê Dững cũng cực kỳ tò mò, không hỏi không nói với Lâm Quân mà đã lao lên xem xét Tiểu Lâm .

Lê Dững cực kỳ cẩn thận, xem xét Tiểu Lâm như một cái tác phẩm nghệ thuật, đôi bàn tay khô gầy của lão vạch từng tác trên người Tiểu Lâm để quan sát . Thi thoảng Lê Dững lại chặc chặc một vài tiếng .

_ Mẹ nó, dừng lại . Lão làm cái gì con ta thế ?

Lâm Quân thấy Lê Dững vạch tới vạch lui thì phát bực quát . Dù gì Tiểu Lâm cũng là con hần nha, mặc dù chỉ là một con gián nhưng lão già cứ vạch tới vạch lui thì hỏi sao người làm cha như Lâm Quân chịu được . Có cảm tưởng như lão già này đang chơi ấu dâm ấy .

_ Không thấy ta đang nghiên cứu sao ? Chặc chặc .

Lê Dững không thèm quay đầu lại, vẫn tiếp tục vạch, đôi mắt đầy ghen soi tới soi lui .

Lâm Quân nghe thế thì bó tay, đúng là hần đánh không lại lão già này . Nhưng mà Tiểu Lâm là con hần nên Lâm Quân cũng phải suy nghĩ cách thức giải thoát Tiểu Lâm khỏi màn ấu dâm buồn nôn này .

Chợt, Lâm Quân nhớ tới một chuyện . Trong truyền thuyết nếu người đàn ông nào đầu tiên chạm vào người của rồng cái thì rồng cái phải lấy người đó làm chồng . Nếu không sẽ chịu một lời nguyên tàn khóc . Nếu thực sự Tiểu Lâm là rồng cái thì .....

Lâm Quân chỉ nghĩ tới đây thôi thì chợt rùng cả mình, nếu là thế thật thì ..... Chẳng phải Lê Dững thành con rể của hần sao ..... Sặc, một thằng già sắp xuống lỗ làm con rể, mẹ nó, thực là mắc ói .

Lâm Quân nén lại suy nghĩ buồn nôn trong lòng, tiến tới muốn ngăn cản Lê Dững lại . Dù gì thì Tiểu Lâm cũng ngất đi rồi, chuyện này có thể giải quyết được .

_ Này, hiệu trưởng .....

Lâm Quân vỗ vai Lê Dững một cái .

_ Chuyện gì ? Ta đang quan sát mà, để từ từ ta trả Tiểu Lâm cho, đừng có nóng .

_ Chẳng hay hiệu trưởng có biết truyền thuyết về loài rồng không ?

Lâm Quân bắt đầu hỏi, tất nhiên là hần phải dùng biện pháp nói giảm nói tránh rồi . Nếu không lão nhân gia sùi bọt mép thì nguy to .

_ Thời còn trẻ ta rất si mê rồng nên hầu hết tất cả truyền thuyết ta đều biết . Sao ? Nhóc muốn hỏi cái gì ?

Lần này thì Lê Dũng cũng đã quay đầu lại . Tháo cái kính lúp trên mắt ra hỏi .

_ Truyền thuyết về cái chuyện lấy chồng của rồng cái thì sao ?

_ Ừm, trong truyền thuyết đúng là có một chuyện như vậy . Tương truyền rồng cái khi sinh ra sẽ được cha mẹ làm cho một bộ quần áo màu đen, che kín thân thể lại . Bộ quần áo này nghe nói được rồng cái mặc từ nhỏ cho tới lúc trưởng thành .

_ Khi trưởng thành thì rồng cái hầu hết đều biến thành hình dáng con người nhưng trên mình vẫn phải mặc bộ quần áo đó .

_ Chỉ cho tới khi rồng cái gặp được người tâm đầu ý hợp thì mới cởi bộ quần áo đó ra . Thể hiện tình cảm của mình với đối phương . Đối phương nếu như hợp ý thì sẽ chạm vào người rồng cái . Đến lúc đó thì suốt đời rồng cái sẽ theo đối phương, cho đến khi đối phương chết thì cũng hy sinh theo .

Lâm Quân nghe Lê Dũng kể mà trong lòng gật đầu không thôi . Đúng thật người già chính là một kho tri thức khổng lồ . Lê Dũng kể có cả những điều mà Lâm Quân chưa bao giờ nghe nói . Khi thấy Lê Dũng dừng lại thì Lâm Quân vội hỏi tiếp .

_ Nếu như rồng cái không cưới người đã chạm mình thì sao ?

Lê Dũng nhú mồm suy nghĩ một lát rồi nói :

_ Theo truyền thuyết thì rồng cái sẽ dính một lời nguyền tàn khốc . Đó chính là suốt cả đời không được yêu thêm một người đàn ông nào khác . Nếu như yêu ai thì người đó đều phải chết .

_ Này, hiệu trưởng .....

Lâm Quân nhẹ nhàng bước đến nói vào tai Lê Dũng .

_ Có chuyện gì thì nói to lên, làm gì mà lí nhí thế .

Lê Dũng nhú mồm nói .

_ Ta nói cho ngài một sự thật phũ phàng .....

_ Ừ, nói đi .

_ Ngài phải bàng hoàng chấp nhận nhé . Đừng có lên tăng xông .

Lâm Quân mặt mũi trở nên nghiêm trọng, cực kỳ nghiêm túc nói . Thật sự là hấn sợ lão già này xui giống hồi trước lắm .

_ Nói đi, thanh niên gì mà cứ lằng nhằng thế .

_ Ừm, vậy được .....

Lâm Quân nhún vai một phát rồi nói vào tai Lê Dũng :

_ Thật ra Tiểu Lâm là con cái .

.....

.....

.....

Tiếng nói nhỏ nhỏ nhẹ nhẹ nhưng đối với Lê Dũng thì chính là một quả boom hạng nặng . Như sét đánh bên tai, Lê Dũng ngơ ngác đứng tại chỗ .

_ Ừm, lão cứ yên tâm đi . Nếu lão tốt thì ta sẽ cho Tiểu Lâm cưới lão . Ok .

Lâm Quân thấy Lê Dũng ngơ ngác thì tung thêm tiếp một quả boom .

_ Ngươi .....nói thật ?

Cuối cùng, sau khi chịu đựng hai quả boom thì Lê Dũng cũng lên tiếng, như giọng nói run run vì sợ hãi . Khuôn mặt hồng nhuận cũng trở nên tái mét, tái còn hơn thịt bò .

Lâm Quân gật đầu cái rụp .

_ Vậy....giờ.....phải.....làm sao ?

_ Nha, ngài cưới Tiểu Lâm chứ còn sao . Yên tâm, Tiểu Lâm là thần thú nên sẽ thành con người rất nhanh . Lão cứ yên tâm đi, hê hê .

Lâm Quân vội vàng an ủi nói . Vỗ vỗ vai Lê Dũng coi như là ủng hộ lão .

_ Không, Lâm Quân . Người phải giúp ta, giúp ta thoát khỏi cái cảnh này đi . Nếu mẹ vợ béo của ta biết được chắc cái bộ xương già của ta bị đập nát quá .

Lê Dũng nắm hai vai Lâm Quân, nhỏ giọng cầu xin nói . Cứ nghe giọng nói thì biết lão sợ mẹ vợ của mình tới mức nào .

Lâm Quân giả vờ không nghe thấy, ngửa mặt lên trời lẩm bẩm :

_ Chắc, bỏ thì cũng được, con ta dù sao cũng ngất rồi . Nhưng mà lấy cái gì bồi thường cho nó đây ta ....

Lẩm bẩm xong Lâm Quân quay sang Lê Dũng, ánh mắt hiện lên vẻ tham lam nói :

_ Hiệu trưởng à, ngài nói phải làm sao đây ?

Mẹ nó, thì ra là đòi tiền . Cmn, thằng nhóc này, đợi đó ta, lần sau ta sẽ cho nhóc biết cái gì gọi là kính lão đắc thọ .

Lê Dũng hận tới ngứa cả răng nhưng ngoài mặt thì vẫn xuống nước nói :

_ Được, cái này là lão sai . Lão sẽ bồi thường cho con người .

_ Bồi thường cái chi ?

_ Cái này nè .....

.....

Sau khi cò kè mặc cả một khoảng thời gian rất dài thì Lâm Quân đã moi móc thêm một số tài nguyên cơ bản của Lê Dũng . Trong số này nổi bật nhất chính là một hạt kết tinh nguyên tố ngũ hành . Nghe nói là Lê Dũng phải mất trăm cay ngàn đắng mới lấy đến tay . Không ngờ bây giờ do sợ vợ nên đành đau khổ móc ra .

Lâm Quân vui mừng hết lớn, sau khi đưa Tiểu Lâm vào thế giới TLBB để dưỡng sức và đem các bạn học về ký túc xá nghỉ ngơi thì Lâm Quân mới ngồi một góc, móc kết tinh nguyên tố ngũ hành ra xem xét .

Kết tinh nguyên tố ngũ hành là một viên đá 5 màu to bằng nắm tay người trưởng thành . Chỉ thấy trên mặt nó 5 màu sắc đỏ, lam, lục, vàng, trắng lưu động tới lui . Từ trong viên đá toát ra nguyên tố rất nồng đậm .

Viên đá này chính là một loại đá đặc biệt của Đại Địa Cầu, nghe nói do nguyên tố trong không khí, dưới một số điều kiện nhất định thì sẽ tạo thành loại đá này . Loại đá này chia thành 10 cấp riêng biệt . Cứ thêm một màu chính là thêm một cấp, cao cấp nhất là loại đá không màu sắc gọi là kết tinh hỗn độn . Bỏ lẽ nó chính là kết tinh của tất cả nguyên tố trên đời này . Nhưng loại đá này thì nghe nói chỉ có trong truyền thuyết .

Loại kết tinh nguyên tố này, con người có thể hấp thu nguyên tố trong viên đá để tu luyện nhanh hơn . Nhưng hầu hết đều là đá 3 màu trở xuống . Dù sao thì mọi người trên Đại Địa Cầu hầu hết chỉ mang theo 3 loại thuộc tính trong người .

Còn đá 5 năm trở lên thì không ai có thể hấp thu được nó . Chỉ có thể sử dụng vào mục đích tạo lập trận pháp hoặc là dùng vào những mục đích khác .

Lâm Quân coi tới coi lui viên đá, trong lòng suy nghĩ tại sao viên đá này lại có thể hình thành được . Cái thế giới này đúng là không thể suy nghĩ theo lối của Địa Cầu được . Có quá nhiều thứ mà Lâm Quân chưa gặp được bao giờ .

Mục đích chủ yếu của Lâm Quân lấy loại đá này chính là vì cái tiến súng đạn của hắn . Lâm Quân hiểu rằng nếu cứ dựa vào mấy cái súng quèn ở Địa Cầu thì làm sao có thể tung hoành ở đây được .

Nhưng vì hắn đã lập cái lời thề sẽ Lâm Quân Thiên Hạ nên tất nhiên phải sửa đổi rồi . Bởi vì trong suy nghĩ của hắn, vũ khí lạnh vĩnh viễn không bằng vũ khí nóng . Hắn muốn phát triển vũ khí nóng ở thế giới loạn lạc này .

Nằm hút thuốc, ngửa đầu lên nhìn bầu trời trong xanh trên cao mà Lâm Quân không ngừng suy nghĩ . Sau một lúc thì hắn cũng suy nghĩ ra một khả năng .....

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 141: Chúng Ta Vẫn Nguyện Đi Theo Ngài Lăn Lộn

Vũ khí nóng sở dĩ uy lực hơn vũ khí lạnh rất nhiều là bởi vì nó có thể tấn công từ xa, tấn công trên diện rộng. Hơn nữa lại có một uy lực mạnh mẽ hơn rất nhiều. Vì những lý do có lợi như thế nên con người, từ khi phát hiện ra thuốc nổ, lịch sử chiến tranh của nhân loại đã chuyển sang một bước ngoặt lớn.

Từ vũ khí lạnh đã được thay thế hoàn toàn bằng vũ khí nóng như súng ống đạn dược.

Từng bước phát triển, vũ khí nóng càng ngày càng trở nên tiên tiến hơn, uy lực cũng càng ngày càng lớn mạnh hơn.

Nhưng đó chỉ là đối với người bình thường ở Địa Cầu, còn ở cái thế giới mà thần Phật có cả đồng như Đại Địa Cầu thì cho dù là vũ khí nóng tiên tiến nhất cũng chẳng là cọng lông gì. Đối với cường giả đích thực thì giống như gãi ngứa thôi.

Điều Lâm Quân muốn chính là tìm cách cải tiến những khẩu súng mà Lâm Quân đổi được. Nâng cao sức mạnh của nó nhiều hơn, đến mức sau này chỉ nghe tới súng thì người ta đều sẽ không nhịn được mà run sợ.

Cái này chính là dã tâm của Lâm Quân, thực sự mà nói, Lâm Quân cả đời trước đã sống trong nhàn chán. Nếu có cơ hội thì tại sao không tận thế giới này đánh ra danh tiếng bất hủ của mình chứ.

Lâm Quân đứng dậy, hít một hơi thật dài. Trong lòng dâng lên hào tình vạn trượng. Đúng, nếu là sống thì phải sống sao cho đáng.

Trời cao ban cho ta trùng sinh, chính là để ta mang nỗi sợ hãi cho các ngươi. Cường giả kiểu beep gì cũng phải run sợ trước súng của ta.

Nhưng Lâm Quân không biết chính là, đúng lúc này, tại DaLat thành. Bang hội mà hấn dốc sức tạo ra đang đối mặt với một trường hạn kiếp.

.....

DaLat thành, địa bàn của Thiên Long Bang lúc này đang diễn ra một trận chém giết điên cuồng giữa hai phe thế lực.

Một bên chính là nhân mã Thiên Long Bang, thổ hoàng đế ở đây, họ mặc áo giáp toàn màu đỏ, một số thì màu vàng. Còn một bên là một đám nhân mã mặc đồ đen, chỉ chừa ra hai mắt.

Trên đường phố xung quanh trụ sở lớn nhất của Thiên Long Bang lúc này chỉ có hai phe nhân mã đang đánh nhau. Còn người dân bình thường thì tất cả đều đã trốn vào trong nhà, không thấy ai ra mặt.

Nguyên khí đủ màu sắc bay tán loạn, tiếng hét tiếng kêu gào rung trời, tiếng chửi tục vang lên không dứt.

Chỉ thấy Thiên Long Bang càng ngày càng có xu thế bại lui. Mặc dù là đại đầu xà nhưng thực sự thì vũ lực cao cấp nhất trong bang đều đã đi hết. Hơn nữa đám đồ đen này quá mất dạy. Toàn chơi chiêu trò bìa ổi.

_ Ngô Nguyên lão đại, chúng ta phải làm sao bây giờ? Các huynh đệ bị đám biến thái này dùng độc, có vẻ chịu không nổi rồi.

Trần Quốc, gia chủ lúc trước của Trần Gia DaLat thành quay sang hỏi Ngô Nguyên – ông nội của cô mập mạp. Bởi vì lúc này tu vi Ngô Nguyên chính là cao nhất trong Thiên Long Bang.

Ngô Nguyên vừa đánh vừa đỡ vừa lui lại, khi nghe thế chỉ trầm giọng nói:

_ Xem ra hôm nay chúng ta táng thân nơi này rồi. Nhưng ta quyết tâm liều chết.

_ Lão đại, chúng ta trốn đi. Lưu lại rừng xanh lo gì không có củi đốt. Khi bang chủ trở về chúng ta lại trả thù.

Trần Quốc hôm nay tu vi đã lên gần tới Vô Tướng nhưng cái tính nhát gan vẫn không thay đổi, vội vàng bảo đánh bài chuẩn.

_ Trần Quốc, cơ nghiệp bang chủ không thể để mất được. Nếu ngươi muốn đi thì đi đi.

Ngô Nguyên đánh ánh mắt kinh thường nhìn Trần Quốc. Sau đó quay sang những anh em trong Thiên Long Bang quát lớn:

_ Các anh em, bang chủ có ân với chúng ta. Khi người rời khỏi, ta đã nói là “trừ khi ta chết, nếu không, không ai có thể chạm vào cơ nghiệp của bang chủ được”. Các huynh đệ, bang chủ đều có ân với tất cả chúng ta. Ngày hôm nay, ta quyết tâm liều chết, có ai theo ta không?

Thân ảnh mập mạp của Ngô Nguyên lúc này đột nhiên trở lên cao lớn hơn bao giờ hết, khuôn mặt béo nung núc giờ phút này trở nên cương nghị và lạnh lùng. Từng giọt máu chảy xuống từ thanh chiến đao cầm trong tay càng tăng thêm vẻ lãnh khốc.

_ Ta theo ngươi. Không cần nói nhiều, vì bang chủ liều chết.

Lê Song, chính là gia chủ Lê Gia lúc trước lên tiếng nói. Hắn chính là một người cực kỳ nóng tính, nhưng cũng là người trọng nghĩa nhất. Đã 3 năm trôi qua, ân huệ của Lâm Quân đối với Lê Gia nhà hắn, hắn đều nhất thanh nhị sở.

_ Tà Gia chúng ta nguyện liều chết . Các huynh đệ, còn các người ?

Gia chủ Tà Gia, Tà Thiên Tử cũng lên tiếng, thể hiện lập trường của mình .

_ Chúng ta theo các ngài .

Từng bang chúng cho dù là người già hay là người trẻ . Giờ phút này đều trăm miệng một lời, hai tay nâng vũ khí của mình lên . Trên khuôn mặt hoặc già lão hoặc non nớt đều thể hiện quyết tâm liều chết . Không có ai tin tưởng mình sẽ nhìn thấy mặt trời ngày mai .

_ Vậy còn Trần Gia các người ?

Ngô Nguyên thấy tất cả bang chúng, trưởng lão đều thể hiện thái độ thì thập phần hài lòng . Sau đó quay sang hỏi Trần Quốc .

Trần Quốc tuy rằng là một người nhất gan, nhưng giữa không khí sôi trào như thế này thì cũng gật đầu .

_ Trần Quốc ta tuy là một người nhất gan . Nhưng mà ta theo, ân huệ 3 năm của bang chủ ta cũng nhận đủ rồi .

_ Tốt lắm .

Ngô Nguyên nghe thế thì gật đầu . Sau đó vận dụng nguyên khí trong người, quát lớn :

_ Anh em, GIẾT . Hôm nay không để bọn chó đẻ này nhúng chàm cơ nghiệp của bang chủ .

_ GIẾT .....

_ GIẾT .....

.....

Từng tiếng quát to, từng luồng nguyên khí khổng lồ dâng trào trong người . Thiên Long Bang quyết tâm liều chết, để đáp lại ân tình 3 năm nay của Lâm Quân .

3 năm đã trôi qua .

Từ một bang hội, Thiên Long Bang dần dần trở thành một gia đình do Lâm Quân đứng đầu . Cho dù là bất cứ ai gây sự với một người thì tất cả mọi người trong bang đều đi trả thù, cho dù là việc gì đi chăng nữa .

Cũng phải nói Lâm Quân chính là một người từ Địa Cầu đến nên những suy nghĩ và việc làm hẳn đều theo những chuẩn mực của Địa Cầu . Chỉ cần người là người trung thành, trọng nghĩa thì sẽ được gia nhập Thiên Long Bang . Cho dù người có là người bình thường, lão già hay ai đi chăng nữa . Nếu có khó khăn gì bang chủ sẽ giúp người .

Phế vật ư ? Yên tâm, bang chủ sẽ giúp người là thiên tài .

Sắp chết ư ? Yên tâm, bang chủ sẽ kéo người khỏi tay thần chết .

Liệt dương ư ? Yên tâm, bang chủ sẽ chữa trị miễn phí bệnh kín cho người .

.....

Nói chung, cho dù là việc gì đi chăng nữa . Lâm Quân cũng chính là người đích thân đi lo toan cho bang chúng của mình . Giải quyết ưu phiền giúp bọn họ . Hẳn nhận người chỉ xét độ trung thành, còn hoàn toàn không lo toan những vấn đề khác .

Đã thế Lâm Quân cũng chưa bao giờ lên mặt, luôn hoà nhã với mọi người nên rất được bang chúng tin tưởng .

Đa phần bang chúng lúc này, có ai là chưa từng nhận ân huệ của Lâm Quân chứ . Cho dù là 3 đại gia tộc lúc trước cũng như thế . Không phải là Lâm Quân đánh hạ 3 thành trì BuonMeThuoc, Pleiku, Kontum là để cho 3 gia tộc cai quản sao .

Vì thế nên, tất cả những bang chúng đều liều chết vì Lâm Quân là như thế . Họ từng là ăn xin, là người sắp chết, là trẻ mồ côi, là người tàn tật, là một phế vật . Nhưng hôm nay thì sao, chính là nhờ Lâm Quân, nhờ bang chủ đã ban cho họ tất cả . Nếu không có bang chủ họ còn là gì trên cõi đời này .

Từng người, từng người lao lên . Trong cái quyết tâm liều chết thì đều nhớ lại những chuyện đã qua . Họ đều bất giác phát hiện, thì ra ánh sáng duy nhất trong cuộc đời họ chính là bang chủ . Mái nhà duy nhất trong lòng họ cũng chính là Thiên Long Bang .

_ Ngô Nguyên, người báo thù được rồi đúng không ? Chúc mừng nhé .

Lâm Quân vỗ vai tươi cười hỏi Ngô Nguyên .

_ Lê Song, Lê Xuân . Hai người các người cai quản Kontum thành nhé . Hehe, đừng nói là ta nặng bên này nhẹ bên kia à .

Lâm Quân mặt mày tươi cười giao một toà thành cho Lê Gia .

_ Này nhóc, ngươi có muốn ăn cơm không ? Theo ta nhé .

Lâm Quân đưa một khối thịt ra cho một tên trẻ tuổi, nằm vật vờ dưới đất .

_ Các ngươi cá độ hay lắm phải không ? Sao không cho ta tham gia .

Lâm Quân nhử mồi tỏ vẻ giận dữ khi phát hiện một đoàn cá độ trong bang .

_ Lão bá bá, ngươi mặc ấm một chút . Ho rồi kia kia, tuy ta chữa được nhưng mà tổn sức lắm nhe, tổn tiền thuốc nữa .

Lâm Quân tươi cười cởi áo khoác ra đắp cho một lão già canh cổng lạnh run cả người .

_ Sao ? Long Nhị bị chó cắn . Ta ***, anh em đâu . Đi làm thịt con chó cho anh, hôm nay chúng ta ăn thịt cẩu .

Lâm Quân giận dữ quát, sau đó cấp đất đi báo thù cho Long Nhị .

.....

Từng hình ảnh hiện lên trong lòng mọi người, ai nấy khi nghĩ tới những gì trong 3 năm qua đều mỉm cười . Khi nhìn xuống những bộ áo giáp dính đầy máu mà họ đang mặc thì tất cả đều nhớ ra một chuyện .

_ Bang chủ, tại sao người may áo giáp màu đỏ chói mắt thế ?

_ Ngụ ngốc, thì tất nhiên là nếu có đồ máu thì đồng bọn cũng không có nhìn thấy được . Tất nhiên là vững tâm chiến đấu rồi .

_ Thế sao người may cho đám Thiên Long áo giáp màu vàng ?

_ Chắc thế mà cũng hỏi . Tại nhiệm vụ ta giao cho chúng rất là nguy hiểm, ta phòng bọn chúng sợ hãi ..... ra quần áo mà . Hêhêhê .

.....

Bang chủ, người thực sự là một tên mặt dày, vô sỉ, dâm tặc, mất dạy . Nhưng mà, hy vọng, nếu có kiếp sau, chúng ta vẫn nguyện đi theo ngài lẫn lộn .

Mọi người trong Thiên Long Bang đều toát ra một ý nghĩ như thế . Sau đó tươi cười tiếp tục tiến lên . Vũ khí cầm chặt trong tay, sẵn sàng liều chết .

_ GIẾT .....

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 142: Không, Chúng Ta Chính Là Thập Nhất Tinh

Từng tiếng hô “ GIẾT “ vang vọng trong không trung cũng có chút làm đám người áo đen kinh hồn táng đảm . Mục đích chủ yếu của bọn chúng ngày hôm nay chỉ là thu phục cái Thiên Long Bang đứng đầu DaLat thành thôi . Không ngờ bọn người này lại thể chết không theo .

Cho dù là từ nãy giờ đánh nhau ghê gớm tới đâu thì đám áo đen vẫn là hạn chế giết bớt người . Bởi lẽ dù sao thu phục thì cũng hay hơn, nhưng mà không hiểu sao cái đám người này như một lũ điên . Mẹ nó, nặng nề đều không ăn, còn quyết tâm liều chết . Mã mẹ, liều thì liều, bọn bố cũng chưa có sợ thằng con mẹ nào .

Đám áo đen nghĩ thế rồi cũng dàn trận tiếp chiến, 10 tên áo đen sắp thành một trận thế đặc biệt cản lại người Thiên Long Bang . Nhất thời hai bên, không ai chịu nhường ai, hăm hè so kè nhau . Từng người từng người ngã vào trong vũng máu .

Đám áo đen thì chính là vì thực lực mạnh hơn nên vẫn áp được Thiên Long Bang một đầu . Còn Thiên Long Bang thì có tinh thần liều chết nên cũng không thua kém lắm, hai bên nhất thời đánh tới thiên hôn địa ám .

Thực lực yếu thì đánh với thực lực yếu, thực lực mạnh thì đánh với thực lực mạnh .

_ Đi chết đi .

Một tên áo đen hét lên chém vào một thành viên Thiên Long Bang một đao . Người Thiên Long Bang chỉ kịp ngáp một cái rồi nằm vật xuống . Cánh tay

của hắn đã bị chặt đứt, máu chảy lênh láng khắp nơi .

Tên áo đen phúi tay khinh thường một cái, nhưng chưa kịp bước đi thì tên Thiên Long Bang kia lao tới, dùng một cánh tay chụp thẳng vào người hắn . Răng của tên Thiên Long Bang kia cắn vào cổ hắn .

_ Moá, thả tao ra .

Tên áo đen kinh hồn, vội vàng dây dụa . Nhưng phảng phất là người Thiên Long Bang như một con bạch tuột bám chặt lên người hắn . Quyết tâm không buông .

_ Chết đi .

Tên áo đen lấy cây đao cầm trong tay, chém ra phía sau lưng mình . Hắn muốn chém rớt tên Thiên Long Bang .

Nhưng chưa đợi cây đao của hắn chém tới thì từ bên kia, một cây kiếm còn nhanh hơn xuất hiện, đâm thẳng vào trái tim tên áo đen . Xuyên qua cả người Thiên Long Bang phía sau .

_ Người.....

Tên áo đen kinh ngạc kêu lên một tiếng rồi đổ ầm xuống đất . Trước lúc đi xa hắn vẫn còn nghĩ không ra tại sao thằng kia chơi tuyệt thế, một kiếm xuyên hai thẳng . Không phải chúng mày cùng bang sao .

Tên áo đen chết đi thì người Thiên Long Bang sau lưng hắn cũng không khá hơn là mấy, chỉ còn một hơi tàn . Sau khi cùng ngã với tên áo đen xuống đất thì người đó mới cười nói :

_ Cảm ơn huynh đệ, ta buồn bán có lời rồi . Hahaha .....

Người này cười một tiếng rồi bỏ mình tuyệt khí, trên khuôn mặt lúc ra đi vẫn còn nở một nụ cười mãn nguyện .

_ Huynh đệ . Yên nghỉ đi, ta sẽ trả thù cho người .

.....

Những cảnh như thế đều xảy ra khắp nơi trên chiến trường . Bên Thiên Long Bang tuy chết người nhiều hơn nhưng đám áo đen thì cũng chẳng khá gì hơn . Bởi vì dù người Thiên Long Bang có chết thì vẫn quyết tâm kéo theo cái đেম lưng . Đòn cừ như nếu mất chân thì dùng tay ôm chặt kẻ địch . Nếu mất tay thì dùng răng cắn kẻ địch . Còn nếu mất cả răng thì nằm dưới đất chửi bới làm phân tâm kẻ địch .....

Nói chung là đám người Thiên Long Bang không từ bất cứ một chiêu trò nào . Liều chết giết cho được một thẳng, nếu giết được hai thẳng thì tức là buồn bán có lời rồi . Nếu như mình thấy không qua khỏi sẽ dùng thân tạo cơ hội cho đồng bọn .

Vì thế nên đám áo đen liên tục chết đi những hảo thủ mà không hiểu tại sao . Thường thường là chỉ vì đám người kia cản đường, cho dù thực lực mạnh hơn thì cũng chịu không thấu .

Thủ lĩnh của đám áo đen chính là một tên đeo mặt nạ đầu rồng, này giờ chỉ đứng bên ngoài quan sát tất cả . Khi thấy từng cảnh như thế thì chỉ nhún mày, trong lòng đúng là có chút kính trọng cái bang hội này . Không ngờ một bang hội be bé như cái lỗ mũi mà lợi hại như thế, tinh thần liều chết như thế .

Nhưng kính trọng thì kính trọng nhưng mà hắn cũng không muốn thấy cái cảnh này nữa . Dù sao hắn đi tới Việt Quốc cũng chỉ mang theo một đám người này, lỡ mà chết hết thì sau này hắn thành quan can tư lệnh mẹ rồi .

Tên đeo mặt nạ rồng chỉnh chỉnh lại cái mặt nạ của mình rồi quyết tâm ra mặt . Từ người hắn phát ra một khí thế kinh thiên . Thực sự mà nói . Đối với người như hắn thì cái đám Thiên Long Bang chẳng qua là con tôm con tép . Hắn chỉ dùng hai thành công lực là cả đám này chết hết rồi . Thế nên hắn nghĩ sẽ thu phục cái đám này .

Tên thủ lĩnh đột nhiên bay lên, lơ lửng trên bầu trời . Khí thế từ người hắn phát ra làm cuộc chiến thảm thiết đột ngột dừng lại . Người của hai phe đều run run chống lại cỗ khí thế này . Nhưng đám áo đen là trong đôi mắt bắn ra thần sắc mừng rỡ . Còn đám người Thiên Long Bang chính là kinh hãi không dám tin .

Một giọng nói vang lên như sấm từ tên áo đen .

_ Ta kính trọng các ngươi đều là hảo hán tử . Vì thế ta cho các ngươi một cơ hội thuận phục cuối cùng . Nếu như không thuận phục thì tất cả đi chết đi .

Tên đeo mặt nạ dương dương tự đắc nói, hắn làm như cái này chính là một ân huệ lớn nhất . Trong thâm tâm hắn cũng nghĩ đám người này khi biết hắn là Võ Thánh sẽ quỳ rạp như ngựa . Quỳ xuống chân xin tha mạng .

Nhưng ai ngờ, khi nghe hắn nói xong thì cả đám Thiên Long Bang trầm miệng một lời đều nói :

_ Mẹ, thì ra là một đám Tung Cầu . Cái bà mày, giỏi thì giết đi . Thuận phục cái beep .

Thì ra là do cái chữ “hảo hán tử” phát ra từ miệng tên đeo mặt nạ, kèm theo cái giọng nói tiếng Việt lơ lớ mà cả đám người ở đây đều nhận ra đám áo đen này là ai. Thì ra chính là người của Tung Quốc, bởi lẽ chỉ có đám người đó là suốt ngày hô “hán tử”, “hán tử”. Mặc dù lúc này cả đám Thiên Long Bang đều ngờ ngợ nhưng thực sự trong đánh nhau thì không có lưu ý nhiều như thế.

Tên mặt nạ nghe xong hai chữ “Tung Cầu” thì sém nữa tức điên lên, nhưng vì kính trọng cái đám này. Với cả cũng cần người Việt Quốc thực hiện âm mưu nên mới nói.

_ Chúng ta đúng là người Tung Quốc, con cái của Viêm Hoàng vĩ đại. Các ngươi nên biết điều thuận phục thì hơn.

_ Viêm Hoàng cái beep ấy, mẹ nó. Trong truyền thuyết đánh thua Long Quân Thần của Việt Quốc chúng ta mà. Mẹ nó, còn ở đó mà dương dương tự đắc. Bọn mày biết chữ nhục viết thế nào không?

Từ trong đám Thiên Long Bang truyền ra một giọng nói. Lời này vừa phát ra thì cả đám áo đen đều tức điên lên. Ngay cả tên đeo mặt nạ cũng không ngoại lệ.

Đúng là Viêm Hoàng từng thua, nhưng cái này cũng là vết nhơ của dân tộc họ. Người Tung Quốc không ai muốn nhắc lại chuyện này. Nhưng hôm nay, không ngờ cái đám không biết điều này lại mang cái chuyện này ra sỉ nhục họ.

Cái gì cũng có thể nhẫn, riêng chuyện này thì không thể.

Tên đeo mặt nạ giận tới run cả người, đôi mắt dưới mặt nạ càng ngày càng sắc lạnh. Hắn hô to:

_ Giết, giết chết mẹ đám không biết điều này cho bố.

Nhưng hắn chưa kịp hành động thì đột nhiên, một khí thế còn mạnh hơn hắn phát ra từ phía xa xa, sau đó một giọng nói lạnh lùng truyền tới.

_ Dừng tay cho tao, mẹ nó. Không ngờ là Long Thánh ngươi, hắc hắc, 100 năm không gặp mà vẫn đeo cái mặt nạ rầm thối như thế. Lão bằng hữu, ta tới thăm ngươi rồi đây.

_ Ngươi là ai? Sao biết ta là Long Thánh?

Tên đeo mặt nạ kinh hãi quát lớn. Lần này hắn vào Việt Quốc chính là thực hiện một nhiệm vụ bí mật. Không ngờ tới vừa mới vào đã có người nhận ra ngay thân phận của hắn.

Vừa dứt lời thì hai tia chớp một trước một sau bay tới. Khi nhìn lại chỉ thấy đó là một lão già râu tóc bạc trắng, mặc một bộ trường bào cũng màu trắng nốt. Người lúc này lên tiếng chính là lão già này. Phía sau lưng lão chính là một cái vật màu đen kỳ quái. Nếu như người ở Địa Cầu mà nhìn thấy cái này chắc chắn sẽ hô to “what the f***, bọn cầu biết bay”.

_ Ủa, ngươi không phải Long Thánh đời 17, ngươi đời nào thế?

Lão già mặc trường bào trắng vừa bay tới thì kinh ngạc hỏi. Đôi mắt quét lên quét xuống nhìn chằm chằm vào tên đeo mặt nạ rỗng.

_ Đời thứ 17 chính là gia gia ta, ta là Long Thánh đời 19, lão tiền bối. Xin hỏi có gì chỉ giáo?

Tên đeo mặt nạ cảm giác áp lực từ người lão già trước mắt bắn ra thì kinh hãi hỏi. Đã thế lão già này còn hỏi Long Thánh đời thứ 17, ừm, chắc chắn là người cùng thế hệ với gia gia hắn nên tên này phải gọi một tiếng “lão tiền bối”.

_ Chắc, lão hủ không dám nhận một tiếng “lão tiền bối”. Lão hủ tên là gì thì cũng đã quên mất. Chỉ nhớ người đời từng gọi ta là Cầu Thánh.

Đúng, đây chính là Cầu Thánh. Lão huynh kết nghĩa của Lâm Quân.

Sau khi Lâm Quân nhập học thì Cầu Thánh cũng không có gì làm nên Lâm Quân mới bảo lão về DaLat thành quản lý giúp bang hội của hắn. Không ngờ là Cầu Thánh trên đường đi đụng phải rất nhiều việc nên chậm trễ, phải đến một tháng mới tới đây. Vừa hay gặp một cái cảnh như này nên lão lao ra. Nếu như không phải cảm ứng được khí tức của tên Long Thánh này thì Cầu Thánh chắc là dung dăng dung dẻ dài hạn nữa.

Tên mặt nạ rỗng vừa nghe thế thì kinh hãi hét lên:

_ Thì ra ngài chính là ..... một trong thập nhị tinh tú.

_ Không, chúng ta chính là thập nhất tinh.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 143: Thiên Long Bang Bất Diệt

Thập nhị tinh tú chính là một truyền thuyết đã bắt đầu từ xa xưa của Việt Quốc .

Tương truyền rằng khi đất nước rối loạn, dân chúng lầm than thì sẽ xuất hiện 12 con người, được ứng với 12 con giáp .

12 con người có tên gọi là “ thập nhị tinh tú “ tức là mười hai ngôi sao sáng của Việt Quốc . Họ có một sức mạnh cực kỳ to lớn, sức mạnh của 12 loài động vật khác nhau, tự thân họ cũng là có thực lực Võ Thánh . Họ có nhiệm vụ bảo vệ và cứu thoát Việt Quốc khỏi lầm than .

150 năm trước, trong cuộc chiến đấu của Việt Quốc và hai đế quốc lớn trên thế giới là Phá Quốc và Hoa Quốc cũng thế . 12 con người này đã xuất hiện trong cuộc chiến tranh đó, thập nhị tinh tú lần này là đời thứ 17 của Việt Quốc . Với sự dẫn đầu của cầm tinh loài Rồng và Hổ, cuối cùng họ cũng giải thoát Việt Quốc khỏi sự đô hộ .

Nhưng cũng không biết vì sao, khi chiến tranh gần như đã chấm dứt thì đột nhiên cầm tinh Long phản bội lại mười một người còn lại . Đầu quân cho Tung Quốc . Tiếp theo sau đó là chiến tranh thế giới lần thứ 2 diễn ra, lúc đó Việt Quốc cũng bị cuốn vào cuộc chiến tranh nhưng sức mạnh không còn đầy đủ như trước nữa .

Kết quả dễ hiểu là “ thập nhị tinh tú “ đời thứ 17 đã thất bại, kết quả Việt Quốc đã bị Bản Quốc chiếm đóng . 10 người còn lại đều đã bị Bản Quốc giết chết, riêng với Cầu Thánh, cầm tinh con cầu thì chỉ bị giam cầm .

Cho tới đời thứ 18 thì thập nhị tinh tú đã trở thành thập nhất tinh tú, bởi vì cầm tinh Long đời 18 cũng chính là con trai của cầm tinh Long đời trước . Lần này thì đời thứ 18 đã giành lại được độc lập cho Việt Quốc nhưng kết quả cũng không khả quan lắm . 4 cầm tinh đã chết, chỉ còn lại 7 cầm tinh .

Đến đời thứ 19, tức là lúc này thì thập nhất tinh tú vẫn chưa được tìm ra nhưng cầm tinh Long thì cũng là con trai của đời thứ 18 nên đã xuất hiện . Cũng chính là tên đeo mặt nạ rồng trước mặt này .

Cầu Thánh nhớ lại những chuyện trong quá khứ mà trong lòng nộ khí ngập trời, không ngờ cầm tinh Long, thủ lĩnh của thập nhị tinh tú hiện giờ làm việc cho Tung Quốc, một đất nước có thể gọi là đối thủ truyền kiếp của Việt Quốc .

Nhưng, dù sao, cầm tinh Long đời thứ 19 trước mặt này lão cũng không thể nào giết được . Vì một cái luật bất thành văn của thập nhị tinh tú là không được tàn sát lẫn nhau . Nếu không phải vì bộ luật này thì lúc trước Long Thánh cũng đã giết chết lão rồi .

_ Ngươi đi đi .

Cầu Thánh thở dài, quay sang nói với tên mặt nạ rồng .

_ Ách, tiền bối .....

Tên mặt nạ rồng sừng sốt một lát, chính hắn cũng không ngờ là được thả đi . Cứ nghĩ là phải đánh một trận chứ .

_ Ngươi đi đi, về chuyển lời với gia gia ngươi . Cái gì hắn gây cho ta thì ta sẽ trả lại .

Cầu Thánh phát phát tay tỏ vẻ không kiên nhẫn .

_ Vâng, tiểu chủ đã biết .

Tên đeo mặt nạ rồng nghe thế thì không nói dư thừa thêm câu nào nữa . Lập tức bay đi, trong lòng hắn đã hiểu âm mưu lần này đã thất bại hoàn toàn rồi . Còn cả đám đi theo hắn thì không tránh khỏi cái chết .

_ Ủ, nếu lần sau ta gặp ngươi chắc chắn không đơn giản thế đâu . Hừ, người Việt mà cứ nói tiếng Tung, đúng là mất gốc .

Cầu Thánh hừ lạnh một tiếng, trong lòng không chút hài lòng với thằng này .

Tên mặt nạ rồng xấu hổ trong lòng, mặt mũi đỏ lựng nhưng vẫn bay tiếp, không nói thêm một câu nào . Trong lòng hắn thầm nói “ ta xxx, gốc của bố là ở Tung Quốc, mẹ nó, gia gia ta là người lai thì ta cũng là người lai, gốc gì chẳng như nhau “ .

Quan sát thấy tên mặt nạ rồng đã khuất bóng thì Cầu Thánh mới tươi cười quay ra nhìn cái bồn cầu sau lưng nói :

_ Nè, Vô Văn Dương, chú mày còn chờ gì nữa . Nghe nói tà thần phong ấn chú mày là người Tung Quốc hả ?

Bồn cầu màu đen này chính là Vô Văn Dương, linh hồn hàm phốt lúc trước đám Lâm Quân gặp ở SaiGon thành . Khi trải qua chuyện Lê Thiểu Phong ngày hôm đó, Lâm Quân đã phải nhờ Tiểu Thần Đèn giúp đỡ, khi tổn sức 9 trâu 2 hổ thì Lâm Quân mới nạy được cái hàm phốt hợp nhất với Vô Văn Dương lên .

Tiếp theo đó chính là gần 1 tấn visô trắng sáng, comfort thơm lâu, nước rửa chén sunlight, có cả dạ hương phụ nữ thì Lâm Quân mới tẩy thơm được cả cái hàm phốt đó . Nhưng vì tạm thời hắn chưa tìm được các rút linh hồn Vô Văn Dương ra khỏi cái hàm phốt nên đành cải tạo lại cả hàm phốt thành hình dạng cái bồn cầu . Vì thế hình dạng Vô Văn Dương lúc này mới khôi hài như thế .

Vô Văn Dương nghe thế, cười âm lãnh nói :

_ Hắc, hắc hắc, ta chờ ngày này đã lâu rồi . Hê hê, đám này chắc chắn chết với ta .

Cái bồn cầu màu đen lập tức bay lên trời, nhớ đến những gì đã chịu trong 3000 năm qua, Vô Văn Dương máu lên não bắt đầu hành động . Chỉ thấy hân vừa bay lên trời, cái nắp bồn cầu đã mở ra hướng thẳng về phía đám người đứng lúc nhúc phía dưới, một lực hút cực lực truyền từ trong đó ra bên ngoài . Lực hút này không phân biệt địch ta mà bắt đầu hút .

.....

Những người phía dưới, kể cả Thiên Long Bang và đám áo đen thì cũng chưa hiểu cái chuyện gì xảy ra . Lúc ban đầu là tên mặt nạ rồng xuất hiện cực kỳ chói mắt, thể hiện phong thái vô địch . Nhưng chưa kịp làm cái gì thì một ông lão xách theo một cái bồn cầu kỳ quái xuất hiện, quát lui tên mặt nạ rồng đi .

Người hai bên chưa kịp hiểu chuyện gì nữa xảy ra . Trong ấn tượng của cả hai bên thì Võ Thánh là mạnh nhất, không ngờ dễ dàng cong đít chạy trốn như thế .

Nhưng chưa kịp suy nghĩ gì thì một giọng cười âm lãnh từ trong cái bồn cầu màu đen truyền ra, không hiểu sao mọi người tại đây vừa nghe xong thì đột nhiên cảm giác trong lòng không ổn . Hình như bồn cầu đi wc, chứ làm gì mà biết cười .

Chưa kịp làm bất cứ một hành động gì thì bồn cầu bay lên, một lực hút truyền từ trong đó ra bên ngoài . Tiếp đến mọi người ở đây đã chột hiểu . Thì ra là cái bồn cầu chính là một pháp bảo, còn mục đích là hút mọi người vào đó .

Mặc dù biết là chạy không thoát nhưng cả đám người đứng dưới vẫn toả ra nguyên khí của mình, hai chân dính chặt trên đất . Bàn tay nắm lấy những thứ chắc chắn xung quanh, ý đồ chống lại lực hút của cái bồn cầu .

Nhưng mà cái bồn cầu này là ai, chính là Vô Văn Dương, Hái Hoa Thần hung danh vang xa trong quá khứ . Mặc dù bây giờ hắn cũng không mạnh như thế nhưng uy lực cũng không phải là người bình thường có thể chống lại được . Chỉ thấy, từng người, từng người bị hút vào cái bồn cầu màu đen rất nhanh . Cơ bản đều là đám người mặc áo đen bị hút trước, bởi vì bọn chúng đứng rất gần đám Cầu Thánh .

Liên tiếp là những tiếng kêu gào mãnh liệt, những tên Tung Quốc này kêu đến độ mà chả ai hiểu chúng nói cái gì .

_ Kiu tao, kiu tao với.....

_ Héo mi, héo mi .....

_ Chu mi nga, chu mi nga .....

_ Cha mi ngu, cha mi ngu .....

.....

Những người Thiên Long Bang chưa bị hút đi cũng choáng cả người, họ chẳng hiểu đám Tung Quốc này nói cái gì, tiếng thượng thì phải . Nhưng họ không biết là đám này vì muốn bọn họ cứu nên cố gắng nói tiếng việt, nhưng mà làm gì có thằng nào nói chuẩn đâu, toàn là lơ lớ nên cả đám Thiên Long Bang không hiểu là đúng rồi .

_ Ngô lão đại à . Chúng ta làm cái gì bây giờ ? Không lẽ chịu bị hút vào kia sao ? Cái đó là bồn cầu đó . Ai biết trong đó có gì ở trong .

Trần Quốc cố gắng bám lấy cành cây bên cạnh, run run hỏi .

_ Ta biết ta chết ngay, xem ra Thiên Long Bang chúng ta hôm nay khó thoát khỏi kết cục này rồi .

Ngô Nguyên bám vào cành cây bên cạnh lập tức cười khở, chính lão cũng chả hiểu sao hôm nay lại xui như thế, ban đầu đám đồ đen thì còn đánh qua đánh lại được . Còn bây giờ là Võ Thánh thì chạy cũng chạy không xong, thử hỏi lão đã đắc tội với ai mà hôm nay lại thành thế này . Từ ngày bang chủ đi là cái số xui cứ kéo lên đầu lão hay sao ấy .

_ Hừ, bồn cầu không có sh*t thì còn có cái gì khác . Mà là sh*t của Võ Thánh nha, không biết nó như nào nhỉ .

Lê Xuân bám bên cạnh cười nói, lão cũng hết cả hy vọng nên cũng chả quan tâm nữa, nói được cái gì thì cứ nói, cười được đến khi nào cứ cười .

Nghe Lê Xuân nói như thế thì tức khắc, bang chúng nào nghe được cũng đều cười một trận . Trong lòng thoải mái hơn rất nhiều . Đúng là hôm nay không thoát rồi, theo cứ thuận theo tự nhiên đi, ít nhất đám áo đen hưởng sh*t trước, chắc chắn, chúng ta còn hên chán .

Tiếp theo sau đó, đám bang chúng biết trốn không xong nên đều quay sang thổ lộ những điều thầm kín với người bên cạnh .

_ Lão huynh, xin lỗi nhé . Lần trước cái bánh của huynh là ta ăn đó .

_ Lão đệ, ngươi yên tâm, ta đã biết, thế nên ta mới lấy bàn chải của đệ đi chà nhà xí, đệ cũng tha cho ta nhé .

_ Em, anh yêu em lắm . Kiếp sau chúng ta yêu nhau nhé .

_ Ôi, ngọc, em cũng yêu anh .

_ Lão ca, hôm bữa ăn thịt chó, hôm đó em cho thịt chuột vào trong đó, tha cho em nhé .

_ Ôi, em trai quý hoá, không sao . Hôm đó anh biết nên gấp thịt chuột cho em ăn mà .

.....

Từng câu nói đùa đều vang lên liên tiếp, ai ai cũng cười cười nói nói . Phảng phất như không có chuyện gì xảy ra . Những người yêu nhau hay có lỗi làm gì thì đều nói ra, phảng phất cho nhẹ lòng .

Nhưng, chỉ được một vài giây . Đã có người bắt đầu chịu không được lực hút này . Chỉ thấy hần bay thẳng về phía cái bồn cầu, hai tay còn cố gắng vùng vẫy .

Nhưng, khi cảm giác đã trốn không thoát, hần mới buông tay ra, trên khuôn mặt tươi cười hét lên :

_ Thiên Long Bang bắt diệt, bang chủ trở lại sẽ trả thù cho chúng ta . Các huynh đệ, ta đi trước đây .

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 144: Quyết Tâm, Quyết Tâm, Quyết Tâm .....

_ Cái gì ? Thiên Long Bang ? Ê, Vô Văn Dương, mau mau dừng lại .

Cầu Thánh này giờ chỉ đứng xem, cho dù cái đám này đều là người Việt Quốc nhưng dù sao bị hút vào trong bồn cầu cũng chả chết được . Cùng lắm là chịu một chút đau khổ thôi nên lão mới đứng yên . Không ngờ tới đám này lại là Thiên Long Bang, cái bang mà Lâm Quân nhờ lão trông giúp . Nếu như Lâm Quân mà biết cái bang hội con cưng của hần ngày đầu tiên đã bị lão và Vô Văn Dương làm ngập trong sh*t chắc tức điên lên quá .

Vô Văn Dương tuy nghi hoặc nhưng cũng làm theo, lập tức ngừng lại . Nhưng tiếc nỗi là vì dừng không kịp nên cái đầu của tên lúc này cũng cắm thẳng vào bồn cầu, miệng mồm sặc sụa, uống một đám nước bẩn trong bồn cầu . Nếu tên này bị hút vào trong luôn thì chắc không sao, bởi bên trong bồn cầu có một không gian ngập tràn sh*t, ít nhất cũng chả bị uống một bụng nước như này . Cùng lắm là hút vào rồi thả ra ngay lập tức thôi .

_ Ách, mau mau cứu hần . Đệch, nếu có gì tên Lâm Quân giết ta và ngươi mất .

Cầu Thánh thấy thế vội vàng run lên, chạy tới ngay lập tức . Rút cái đầu tên đó, đặt nằm trên mặt đất . Nhưng lúc này tên đó cũng đã uống quá nhiều nước, mặt mày tái mét như tàu lá chuối, khuôn mặt đã dính một ít thứ nâu nâu vàng vàng nhìn ghê người .

_ Moá, Vô Văn Dương, ta đã bảo ngươi dừng lại rồi mà . Làm sao còn hút cái thẳng này làm gì .

Cầu Thánh vừa truyền nguyên khí cứu chữa vừa quay ra quát Vô Văn Dương .

_ Ô, xin lỗi . Dừng không kịp .

Cái bồn cầu màu đen chúc xuống đất, cái nắp cũng đập lại, dường như cảm thấy có lỗi nói . Đúng là dừng không kịp thật, dù sao lực hút cũng quá lớn .

_ Mịa, làm ăn kiểu gì thế ? Lỡ tên Lâm Quân mà biết báo đảm ngươi lại trở thành hàm phốt cho coi .

_ Ấc, lão huynh à . Thế giờ phải làm sao ?

_ Cứu tên này chứ sao .

.....

Thế giới TLBB,

Lâm Quân đang ngồi ở Đại Lý thành, trong tay cầm một bản danh sách những thứ có thể đổi được từ Tiểu Thần Đền .

_ Đây, không có cái nào khác à lão huynh, mấy thứ này ta xem tới nhàm rồi .

Lâm Quân gấp lại bản danh sách, neho mắt hỏi Tiểu Thần Đèn .. Đứng là cái bản này chả có gì mới mẻ, toàn là ba cái thứ mà nhìn vào phát sôi máu . Có những thứ thật là đắt đỏ, tới gần cả ngàn tỷ, cũng có những thứ cực rẻ nhưng mà cực kỳ cùi bắp .

Xem qua xem lại mà Lâm Quân chả tìm ra cái món nào để mà tăng sức mạnh của mấy khẩu súng, toàn là thứ gì đâu không . Cho dù là có một số kim loại quý hiếm ở Đại Địa Cầu nhưng mà Lâm Quân là một thằng dốt đặc cán mai, làm gì mà hiểu được chế tạo súng . Không những thế những kim loại này quá mắc nên Lâm Quân cũng bó cả tay .

_ Chẹp, chú được voi đòi hai bà trung à . Mấy thứ này là vớ lăm rồi, tại chú ngu thì làm sao mà chú trách được anh .

Tiểu Thần Đèn lơ lửng bên cạnh, bàn tay cầm một quyển tạp chí play-boy, không thèm nhìn Lâm Quân nói .

_ F***, này, ông không có cái nào giúp tôi biết cách chế tạo súng sao ? Dmm, đồ của thần mà cùi bắp thế này à ?

Lâm Quân bị chữ “ ngu “ thì sùng sộ lên .

_ Có .

_ Đâu ? Cách nào ?

_ Đây, cách chế tạo súng nước .

Tiểu Thần Đèn không thèm nhìn, móc từ trong người ra một tờ giấy dúi cho Lâm Quân . Tờ giấy này chỉ có 1 trang, chỉ dẫn cách chế tạo súng nước trong truyền thuyết . Món đồ chơi quen thuộc của Lâm Quân lúc nhỏ .

Lâm Quân quan sát thêm một lát thì sôi cả máu, nếu như là 20 năm trước hắn thấy cái này thì sẽ bảo đảm mừng như điên . Nhưng mà vào lúc này thì hắn cảm giác như bị lừa, xé nát tờ giấy rồi quay qua quát :

_ Đêch, đủ rồi nha, đùa tao nữa tao đốt hết ấn phẩm đòi truy cho mà xem .

_ Hừ, mịa, giỏi thì đốt đê . Chú muốn cái gì thì tự đi học đi, mẹ nó, làm gì có cái kiểu không làm mà được hưởng đâu, nằm mơ à ?

Tiểu Thần Đèn quay phắt lại, nhìn chòng chọc vào mặt Lâm Quân, hừ lạnh nói .

_ Mịa, học tới bao giờ mới xong . Mẹ nó, nội cái chế tạo súng ngắn đã 10 cuốn dày như từ điển mẹ rồi .

Lâm Quân nói, trong lòng cũng cảm giác vô lực, đúng như lời Tiểu Thần Đèn nói là có tài liệu học tập, nhưng mà hơi bị nhiều . Nếu một thằng ngu như Lâm Quân mà học thì chắc tới 10 năm mới nhập môn quá .

_ Chắc, chú ngu vl ra . Cái chỗ này có tu luyện mà . Nên nhớ, tu vi càng cao thì đầu óc càng thông minh . Nếu chú lên được Võ Thánh, cho dù đầu óc có ngu như heo thì cũng học xong nhanh thôi . Cùng lắm hai năm là xong .

Tiểu Thần Đèn thờ dài nói, trong lòng cũng không hiểu sao một thằng ngu như này lại được làm chủ nhân của nó nhỉ . Mịa nó, ngoại trừ vấn đề TD học cực kỳ uyên thâm thì những cái khác đều là ngu như heo .

_ Ờ nhỉ, giờ ta mới nhớ ra .

Lâm Quân vỗ đầu một phát . Cho dù là đã ở cái thế giới này 3 năm nhưng hắn vẫn không bỏ được những suy nghĩ theo lối Địa Cầu . Dù sao hắn sống ở đó cũng quá lâu rồi .

Lâm Quân nghĩ rồi quay sang hỏi Tiểu Thần Đèn :

_ Mà tại sao ta sắp lên lv 80 rồi mà đánh quái không có kinh nghiệm nữa ? Muốn lên 80 cần phải có gì à ?

_ Mịa, chú mày nên nhớ Thiên Long lệnh Bài chỉ là một món đồ trợ giúp . Tu vi càng lên cao thì càng khó khăn, tất cả đều phải dựa vào chú mày . Nếu như chú mày không cố gắng thì chắc chắn tu vi mãi mãi sẽ dừng tại đây .

_ Nhân tiện anh nói luôn, muốn lên lv 80 cần có 3 điều kiện cơ bản . Thứ nhất là chú phải tăng max tâm pháp . Cái thứ hai là phải hoàn thành nhiệm vụ giết chết 5 con boss, ừm, còn cái thứ 3 thì là phải lĩnh ngộ được sức mạnh của tự nhiên .

Tiểu Thần Đèn giải thích rõ ràng cho Lâm Quân hiểu, những thứ này lúc trước hắn chưa có nói với Lâm Quân .

_ Tâm pháp max ? 5 con boss ? sức mạnh tự nhiên ?

Lâm Quân giờ mới biết được lên 80 cần 3 điều kiện này, trong 3 cái thì cái nâng tâm pháp là dễ dàng nhất . Tức là đi tập luyện các chiêu thức hắn đã học cho thành thạo là xong . Còn hai điều kiện sau thì thật Lâm Quân cũng không có hiểu lắm . 5 con boss với lĩnh ngộ sức mạnh tự nhiên thì liên quan gì ở đây .

_ Û, đúng. Hôm nay lv của chú đã là 79 thì phải nâng tâm pháp lên 84, còn 5 con boss thì chính là 5 con lúc trước anh đã cho chú gặp. Còn lĩnh ngộ sức mạnh tự nhiên thì tự mà đi lĩnh ngộ đi. Không khôn đâu.

Lâm Quân nghe thế thì trong lòng phát lạnh, 5 con boss đâu có phải tầm thường đâu, toàn là những tên hung danh khét tiếng. Nhưng mà cái này thì miễn cưỡng được đi, nhưng lĩnh ngộ sức mạnh tự nhiên là lĩnh ngộ làm sao nhỉ. Phải lĩnh ngộ 1 cái hay là lĩnh ngộ hết.

_ Nhưng lĩnh ngộ mấy cái? thân thể ta có tất cả thuộc tính mà.

_ À, theo đạo lý thì chỉ cần 1 cái là đủ điều kiện lên cấp rồi. Nhưng mà anh nói trước là chú lĩnh ngộ càng nhiều thì càng có lợi cho mình thôi. Nếu như lĩnh ngộ toàn bộ thuộc tính thì trong đồng cấp, chú em là vô đối. Cái này thì tùy chú em chọn ra sao thôi.

_ Ấc, ta có tới 9 thuộc tính thì tới bao giờ mới lĩnh ngộ xong?

Lâm Quân mở hôi đầy đầu nói. Ở Đại Địa Cầu, muốn lĩnh ngộ một thuộc tính thì ai nấy đều là người thông minh cả. Nhưng cũng phải trải trải để mà lĩnh ngộ. Phải biết là số người trên toàn thế giới trên cấp Đại Địa Võ Sĩ cũng không phải là đâu đâu cũng có nha. Khỏi phải nói khó khăn thế nào, biết bao nhiêu người đã phải dừng lại tại đây, không lên được Hải Dương Võ Sĩ.

_ Cái này tùy chú, ừm, khi nào cảm giác sức mạnh đủ rồi. Muốn khiêu chiến boss thì quay lại bảo anh. Còn bây giờ nhún nút “biến” đi, anh mày đang nghiên cứu môn phụ nữ học. Không có thời gian để chém gió đâu.

Tiểu Thần Đền dường như không chút kiên nhẫn, xua xua tay đuổi Lâm Quân như đuổi một con ruồi.

_ Û.

Lần này Lâm Quân không thêm nói gì mà bước đi. Trong lòng luôn suy tư bước tiếp theo phải làm cái gì. Bởi vì lời nói của Tiểu Thần Đền đã đánh thức hắn.

Lâm Quân theo quán tính chạy thẳng ra Vô Lượng Sơn, nơi này chỉ có một vài con quái vật yếu đuối nên rất thích hợp cho Lâm Quân luyện tập võ nghệ.

Hắn bắt đầu nhớ lại các chiêu thức của 10 môn phái đã học trong đầu, sau đó thì triển từng chiêu từng thức vào những con quái vật xấu số quanh đây. Trong lòng thì vẫn tiếp tục suy nghĩ.

Nếu hắn muốn sống cuộc sống của người bình thường không chút nổi bật thì chỉ lĩnh ngộ một thuộc tính là được rồi.

Nhưng mà vì dã tâm vĩ đại của hắn thì bắt buộc hắn phải lĩnh ngộ hết tất cả, càng nhiều thì càng tốt. Nếu là như vậy thì chắc chắn thời gian hắn thăng cấp còn lâu lắm, chưa biết chừng có khi không thể lĩnh ngộ được hết thì thôi.

Hai luôn suy nghĩ như một ma chủ và thần chủ, cứ đấu tranh liên tục trong đầu Lâm Quân. Được một lúc, như nghĩ tới cái dã tâm trong lòng mình. Lâm Quân đột nhiên trở nên kiên định.

Mẹ nó, cho dù khó khăn thế nào, anh mày quyết tâm vượt qua. 9 thuộc tính thôi mà, có phải 99 đầu mà sợ. Hừ hừ, anh mày sẽ được lưu danh sử sách Đại Địa Cầu vì là người đầu tiên lĩnh ngộ 9 thuộc tính.

_ Gràoooooooooooo, QUYẾT TÂM, QUYẾT TÂM, QUYẾT TÂM .....

Lâm Quân ngửa đầu lên trời gào thét, làm chấn động cả Vô Lượng Sơn.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 145: Chặc, Tỷ Lệ 50 – 50 Thôi, Không Biết Là Ai Phải Thất Vọng Nhỉ?

Đã 1 tuần trôi qua từ ngày hôm đó.

_ Chặc, mệt thật. Không ngờ mấy cái tâm pháp này lại khó thăng lên max cấp như thế.

Trong thế giới TLBB, tại Vô Lượng Sơn. Lâm Quân ngồi dựa mình vào một gốc cây lăm lăm nói. Trong miệng còn ngậm một miếng thuốc. Xung quanh hắn có rất nhiều con khỉ khác nhau, nhưng con nào con nấy khi nhìn về phía hắn đều có cảm giác sợ sệt.

Tâm pháp chính là trình độ lĩnh ngộ võ học. Nếu như là trong game TLBB lúc trước thì Lâm Quân chỉ cần kiếm đủ tiền và kinh nghiệm thì sẽ thăng lên cấp rất dễ dàng. Nhưng chỗ này là thế giới TLBB nên phải khác đi, hắn phải tự thân mình đi lĩnh ngộ thì mới được. Đăng cấp tâm pháp có thể hơn đăng

cấp tu vi 5 đơn vị nên bắt buộc hẳn phải tăng tâm pháp lên lv 84 .

Lâm Quân ngẫm nghĩ một lát rồi nhìn đàn khí xung quanh, sau đó giờ một cành cây lên như như cười nói .

_ Hừ, các em . Đợi anh nghỉ ngơi xong thì tập tiếp nhé . Hê hê .

Lâm Quân vừa nói xong tức thời đàn khí kêu loạn lên, con nào con nấy chạy bán sống bán chết . Chỉ trong chớp lát thì xung quanh Lâm Quân đã không còn bất cứ một con khí nào .

_ Chắc, kẻ cũng lạ . Sao ta giết nhiều khí thế mà chả bao giờ hết nhỉ . Hê hê, mà đúng là có cái chỗ này luyện tay thật tốt .

Lâm Quân đưa mắt nhìn đàn khí chạy đi rồi cười nói . Cũng đúng là thời gian này đàn khí trở nên cực kỳ sợ hãi hẳn . Dù sao thì hẳn cứ buồn buồn chán chán là lại lôi đàn khí xung quanh ra luyện tay hoặc giết chết . Nhưng lạ một cái là cứ qua một thời gian những con khí hẳn giết lại xuất hiện . Vì thế cho nên Lâm Quân phảng phất như không biết mệt, hành hạ đàn khí tội nghiệp một cách rất thâm thương . Cho dù là đàn khí hồi sinh liên tục nhưng mà hình ảnh của cái ác mà này đã ăn sâu vào đầu của bọn chúng . Gặp được là lập tức chạy trốn .

Ngồi nghỉ một lát thì Lâm Quân đứng lên . Cầm cành cây đi lung tung, bắt đầu biện pháp săn giết đàn khí . Sở dĩ hẳn chọn đám khí này tập luyện bởi vì chúng khá thông minh, thân pháp cũng rất nhanh nhẹn . Bắt giết bọn chúng cực kỳ tốn thời gian nhưng về lĩnh ngộ võ thuật thì tăng lên đặc biệt nhiều .

Võ thuật cho dù là ở đâu đi chăng nữa, nếu luyện tập và thực chiến thường xuyên thì trình độ tăng lên rất nhanh . Cho tới ngày hôm nay thì toàn bộ võ công của Thiên Sơn phái, Lâm Quân đã lĩnh ngộ tới trình độ tối đa . Ngày hôm nay hẳn tiếp tục lĩnh ngộ võ học phái Thiếu Lâm, ý đồ tăng lên max cấp .

Lâm Quân lững thững đi trong khu rừng, chẳng bao lâu thì hẳn đã phát hiện một con khí núp gần một tảng đá . Con khí này có bộ lông màu xám, nó núp sau tảng đá cực kỳ phù hợp, nếu như không cẩn thận thì chắc chắn cũng không phát hiện ra được nó .

Nhưng Lâm Quân là ai, chính là người có mắt thần nên chỉ cần soi một phát là không ai có thể trốn dưới mắt hẳn . Lâm Quân cười hắc hắc tiến tới, cành cây trong tay giờ lên khỏi đầu, bỏ về phía tảng đá .

Tức thì, cành cây trong tay hẳn phảng phất như thành một thanh lợi khí sắc bén, nguyên khí màu vàng du động trên thân cây . Áp lực mạnh mẽ chém thẳng về phía tảng đá .

_ Âm .

Tảng đá bị bổ làm đôi, nhưng con khí núp sau nó thì không sao, chỉ thấy nó nhún nhảy vài cái rồi cực kỳ nhanh nhẹn chạy đi . Không dây dưa một chút nào . Qua thời gian dài bị chém giết thâm thương thì đàn khí này trình độ chạy trốn cũng đã tăng lên vượt bậc . Không còn cái cảnh đơn phương tàn sát như lúc đầu nữa .

_ Chẹp, anh biết mà . Hêhê, cuộc rượt đuổi bắt đầu . Con khí, xem chiêu .

Lâm Quân hét lên rồi đuổi theo . Từng chiêu từng thức bắn từ cành cây bay thẳng về phía con khí .

Con khí thì chỉ cong đi chạy như bay, lợi dụng địa thế rừng rậm chốn như một con cá trạch, không dám dừng lại một chút nào .

Một người một khí chạy như bay trong rừng làm biết bao nhiêu động vật nhỏ nhỏ kêu gào loạn thành một đoàn . Khi thì chạy như điên, còn người thì phảng phất mana là vô tận, từng chiêu từng thức thuần thực bắn không biết mệt mỏi là gì .

Lâm Quân vừa rượt vừa bắn chiêu mà trong lòng vui sướng đầm đìa . Đúng là lúc trước hẳn không vào thế giới TLBB nhiều là một sự sai lầm . Bởi vì trong này đánh chiêu sướng lắm, chả có vướng tay vướng chân như lúc ở bên ngoài . Cứ tận tình mà phóng, nếu lỡ giết chết ai hay phá cái gì cũng chả sao, cùng lắm cho Tiểu Thần Đèn hồi sinh là được .

Bắn chiêu vui sướng được khoảng 10 phút thì đột nhiên bên tai Lâm Quân vang lên giọng của Tiểu Thần Đèn :

_ Chú em, hết giờ rồi . Bên ngoài có người gọi chú mày rồi kìa .

Lâm Quân vừa nghe thế dừng lại, trong lòng tiếc hùi hụi nhưng vẫn nói :

_ Vâng, đưa em ra ngoài giúp đi đại ca .

Vừa nói hẳn vừa đưa nắm tay về phía con khí đang trước mặt, ý nói là đe dọa nó . Sau khi làm xong thì đột nhiên trước mắt Lâm Quân tối đi .

.....

_ Lâm Quân, dmm, ngủ như heo, mau dậy đi . Có chuyện gấp cmnr .

_ Lâm Quân, móa chuyện lớn xảy ra rồi mà còn nằm ngủ à . Dmm .

_ Tốt nhất là thằng này nên chết đi, mịa kiếp, ghen tỵ thật .

_ Đúng, đúng, thằng này nên đi chết .

.....

Chưa mở mắt ra thì Lâm Quân đã cảm giác có ai đó đang lay mình, đồng thời một vài giọng nói vang lên bên tai . Có gấp gáp, có gọi tỉnh, có nguyên rủa .

Ặc, chuyện quái gì vậy nè . Sao có một số thằng lại ở đây . Hình như anh nhớ anh ngủ ở ký túc xá cơ mà .

Lâm Quân nhận ra giọng nói của những người này nhưng cũng nghi hoặc không hiểu, hần mở mắt ra, ngồi dậy . Sau đó quan sát xung quanh .

Chỉ thấy xung quanh ngoài đám cùng phòng hần là Đặng Tùng, Thiên Vũ, Sát thì còn có cả một số học sinh nam lớp A2, tên nào tên nấy đều đưa mắt nhìn chăm chăm Lâm Quân . Ánh mắt cực kỳ mập mờ và khó hiểu, kèm theo cả chút ghen tỵ .

_ Đây, mặt ta có gì hả ?

Lâm Quân cảm giác thực kỳ quái, hần nhớ lúc chưa mở mắt thì xung quanh toàn là tiếng kêu gào thảm thiết . Tại sao sau khi hần mở mắt thì lại là im lặng như chết thế này . Không lẽ Lâm Quân hần làm nên cái gì sao .

_ Chẹp, diễm phúc bất ngờ . Chú còn dẫu diễm nữa sau . Mau mau khai báo thành thật đi .

Thiên Vũ âm dương quái khí cười nói .

_ Diễm phúc ? diễm cm gì ? Mà nói gì sao tao không hiểu ?

Lâm Quân thắc mắc hỏi, trong lòng dè chừng sao tự nhiên lòi ra một cái diễm phúc ở đâu ra thế này .

_ Còn chối, nếu không khai báo thì chú mày sẽ biết tay bọn anh . Hừ, bọn anh biết cả rồi .

Đặng Tùng cũng đưa ánh mắt ghen tỵ nhìn Lâm Quân .

_ Khai cái gì ? tao có biết gì đâu .

Lâm Quân lại ù ù cạc cạc, rõ ràng trước khi đi ngủ hần thấy chả có gì mà . Sao tự dưng khi thức dậy lại lòi ra lăm chuyện thế này .

_ Mày đừng chối, chuyện của mày và Kim Linh là thế nào ? Mau mau thành thật khai báo để hưởng khoan hồng của pháp luật . Nếu như còn cố gắng cãi cò các anh đây sẽ “ ngủ mà phanh thây “ mày .

Thiên Vũ là thằng nói tiếp theo, tuy tên này nói rất bình tĩnh nhưng không khó để nhận ra cái sự gato trong giọng nói của hần .

_ Kim Linh ? À, dạo này anh đi tán em nó . Chưa dính mà, các chú làm gì mà cứ lồng lộn lên thế ?

Lâm Quân nghe thế thì chợt hiểu ra . Nếu là Kim Linh thì chính hần cũng không khó hiểu lắm, dù sao đây cũng là mỹ nhân số một số hai trong lớp nha . Nhưng có điều là hần đã tán tỉnh trúng đâu mà bọn này lại ghen tỵ như này nhỉ . Khó hiểu thật .

_ Theo thông tin thuộc hạ tôn sức đi mua chuộc các bạn nữ thì Kim Linh đã có cảm tình với bang chủ . Theo phân tích của thuộc hạ thì chỉ còn bước tỏ tình cuối cùng nữa là Kim Linh sẽ rơi vào bang chủ . Những biện pháp tán gái mới lạ của bang chủ đã phát huy tác dụng, gần như câu được trái tim bé nhỏ của em nó . Sao ? bang chủ còn lời nào để nói ?

Ngọc Tú đẩy đẩy cặp kính nói, cái kính này là Lâm Quân cho hần vì biết hần bị cận . Sở trường của tên này cũng chính là phân tích số liệu và nghĩ kế nên những phân tích của hần thì gần như là chính xác .

_ Ặc, phải thế không ? Tốt, thế anh đi tỏ tình đã . Các chú cứ ở đó gato đi, hêhêhê .

Lâm Quân vừa nghe thế, thân ảnh nhoáng lên biến mất tại chỗ . Cho tới bây giờ thì hần đã hiểu tại sao lại như thế này . Thì ra là trong khoảng thời gian này hần công khai tán tỉnh theo đuôi Kim Linh . Bày đủ các tuyệt chiêu đã học trên mạng in tặc nét lúc trước . Nhưng mặc dù là thế vẫn không thấy có chút khả năng nào nên Lâm Quân mới nhờ Ngọc Tú đi phân tích số liệu . Không ngờ kết quả lại tốt đẹp như thế . Nóng lòng, Lâm Quân bay đi tính toán mà không thèm nghĩ ngờ một chút nào cả .

.....

Thấy Lâm Quân vừa đi khuất bóng thì Thiên Vũ mới hắc hắc cười nói :

_ Ngọc Tú, chúng ta chơi như này có ác không nhỉ ? Hahaha .

_ Không, không ác chút nào . Hắc hắc, ai muốn thằng này cứ đi tán gái làm chi, anh gato bỏ mẹ .

Đặng Tùng chêm vào một câu cười nói .

_ Đúng, ai kêu hần không biết điều, dám tán gái xinh hơn anh, muahahaha .

Một tên trong lớp cười nói .

_ Chuẩn, cái này là tội của hần . Anh em, chúng ta mau tới chỗ Kim Linh xem đi, chắc, màn tỏ tình thất bại nhất mọi thời đại . Hêhêhê, anh đem cả ký ức châu rồi .

_ Đúng đi thôi .

_ Đúng, mau đi .

.....

Cả đám kéo nhau đi hết, chỉ để lại một mình Ngọc Tú này giờ không nói một câu nào . Khi thấy cả đám đã đi thì Ngọc Tú mới lẩm bầm .

_ Chắc, tỷ lệ 50 – 50 thôi, không biết là ai phải thất vọng nhỉ ? Tò mò thật đấy .

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 146: Huynh Đệ Tốt, Bọn Anh Liều Chết Giúp Chú

Theo như những số liệu mà Ngọc Tú thông qua mọi con đường để điều tra thì Kim Linh chỉ có 40 % nhận lời của Lâm Quân . Nhưng sở dĩ hần nói thành 50 – 50 bởi vì hình như có một vài số liệu mà Ngọc Tú không biết được, hần nghi ngờ hai người này đã quen nhau từ trước khi vào trường DongDa .

Chuyện này thì Lâm Quân không nói còn Kim Linh thì cũng kín như bưng nên Ngọc Tú không biết làm sao . Lúc này hần đi tìm Lâm Quân để đưa cái bảng số liệu của mình cho hần, nhưng mà giữa đường đi lại gặp thằng cha Đặng Tùng và Hoàng Khải .

Kết quả dễ hiểu là bảng số liệu rơi vào tay hai bố này, dù sao Đặng Tùng cũng là phó bang chủ nên Ngọc Tú cũng không pháng kháng được . Chỉ không ngờ là, sau khi xem xong thì hai tên này lại vui mừng như điên . Theo lời bọn hần bảo thì là “ Ai kêu thằng nhóc này làm hot boy làm gì . Cứ mỗi lần nhắc tới hần là đám con gái mắt lại sáng lên . Dmm, cái gì có thể nhẫn nhưng cái này thì không được . Cứ thế thì làm sao các anh đây tán gái, phải làm cho thằng này thua đau mới được . Hôm nay có cơ hội thì tại sao không làm chứ, hắc hắc hắc “ .

Sau đó hai tên FA lâu năm mang trong mình dòng máu gato bắt đầu đi tìm kiếm những đồng minh FA khác trong lớp A2, bọn hần quyết tâm tìm cách chơi Lâm Quân cho bằng được .

Chẳng mấy chốc mà bọn hần đã tìm được rất nhiều đồng chí FA, các đồng chí này cũng chán đơn gối chiếc nên cực kỳ ghen tỵ với hot boy được gái thích như Lâm Quân .

Cả đám sau đó bày ra rất nhiều mưu hèn kế bẩn . Ngọc Tú thì vì để giữ bí mật nên cũng bị khủng bố và đe dọa, buộc lòng phải tuân theo .

Vì thế nên mới có một cái màn hài hước ở trên kia .

.....

Ngọc Tú suy nghĩ một hồi rồi thở dài, nở nụ cười khổ lẩm bầm nói :

_ Thôi, là phúc thì không phải họa, là họa thì không phải phúc . Đi xem xem thế nào, mong là bang chủ không lột da ta .

Nói rồi Ngọc Tú cũng phi thân theo đám người phía trước, bắt đầu đi tìm kiếm Lâm Quân .

.....

Lâm Quân phi thân trước nhất mà trong lòng mừng rỡ không thôi . Cuối cùng thì Kim Linh đáng yêu cũng có cảm tình với hần . Đúng là không uổng công Lâm Quân bấy lâu nay tặng biết bao nhiêu trang sức, gấu bông, bánh kẹo, sôcôla đổi từ chỗ Tiểu Thần Đèn .

Tuy có hơi tốn kém chút đỉnh nhưng biết làm sao giờ, muốn câu được gái đẹp thì cũng phải bỏ công sức chứ .

Vì tán Kim Linh mà sáng nào hần cũng tới ký túc xá nữ, làm đồ ăn sáng sẵn sàng cho nàng ta ăn . Tối nào lạnh lẽo là hần cũng pha một số trà trân châu hoặc trà sữa ấm nóng mang sang . Khi nào Kim Linh bị bệnh là hần lại phải nấu cháo thịt băm mang tới . Khi nào có dịp là hần lại tặng nàng ta một số gấu bông hoa lá cảnh các kiểu .

Nói chung là có gì thì hẳn đều làm tất, làm tốt đến nỗi mà toàn bộ con gái trong lớp A2 này đều ghen tỵ với Kim Linh . Nhưng phảng phất nàng ta như tảng băng, sau khi nhận quả xong thì chỉ giả vờ “ cảm ơn “ một tiếng rồi không nói gì cả .

Đôi lúc làm Lâm Quân cũng hơi nản lòng, có nhiều khi hẳn cảm thấy cô gái này rất khác cô gái trong ký ức sâu xa của hẳn . Nhưng mà dù sao cũng đã lỡ tán nên Lâm Quân chơi tới cùng, may mắn là ngày hôm nay đã có một kết quả tốt đẹp . Hắc, thì ra em nó cũng cảm động trước tấm chân tình của anh đây . Chắc, anh mày là lửa nóng, có là băng thì cũng phải tan chảy thôi .

Lâm Quân tự sướng trong lòng rồi bay nhanh về phía sân luyện tập riêng của lớp A2 . Hẳn biết đám con gái A2 lúc này đang ở chỗ đó .

Nhưng đang chạy với tốc độ cực nhanh thì Lâm Quân chợt dừng lại, sau đó móc ra một cái gương to tướng . Ngắm mình trong gương một lát rồi bắt đầu nói :

_ Chắc, phải về tắm rửa cái đã . Sặc, ngủ dậy quên chải đầu, quên cả rửa mặt . Nếu Kim Linh thấy ta lúc này chắc là đổ bằng niềm tin quá . Sặc, cái đám kia làm ta quên mất .

_ Đúng rồi, phải mặc bộ chiến giáp sát gái nữa chứ . Ừm, phải làm một màn tỏ tình lưu danh thiên cổ mới được .

Lầm bầm hai câu rồi Lâm Quân chạy ngược trở lại, lúc này vì hẳn vui mừng quá nên quên mất mấy màn này . Con gái ai mà không thích lãng mạn chứ, ừm, phải chuẩn bị kỹ càng thì mới tỏ tình được .

Nghĩ thế nên hẳn vội vàng chạy về lại ký túc xá, đồng thời trong đầu nhớ lại những màn tỏ tình nổi danh trên in tực nét trước kia . Hẳn muốn tìm một màn tỏ tình thích hợp với Kim Linh .

.....

_ Ê, sao thằng này quay lại rồi, không phải hẳn biết tội mình chọc hẳn rồi chứ .

Đám Thiên Vũ từ nãy giờ đã bám theo Lâm Quân, khi thấy Lâm Quân chạy gần tới sân luyện tập thì tên nào tên nấy đều vui mừng như tết . Nhưng khi thấy tự nhiên Lâm Quân quay đầu lại thì cả đám đều cực kỳ khó hiểu trong lòng . Không biết là thằng này làm sao tự nhiên lại quay trở lại .

_ Không phải đâu, ta thấy hình như thằng này đang suy nghĩ cái gì đó . Tiến lên hỏi thử là biết ngay ấy mà .

Thiên Vũ nhíu mày nói ra suy nghĩ trong lòng rồi chạy thẳng tới . Đám phía sau thấy thế cũng chạy theo Thiên Vũ .

_ Ê, Lâm Quân, không phải chú em đi tình tở à ?

Thiên Vũ chạy thẳng tới, chặn đường Lâm Quân rồi hỏi .

Lâm Quân vừa chạy vừa suy nghĩ nên không có chú ý xung quanh, khi thấy Thiên Vũ chắn trước mặt thì cũng ngẩn ra hỏi :

_ Ô, thì anh cũng định đi tỏ tình, mà tội mày đi đâu mà kéo cả đám thế ?

_ À.....ờ.....chúng tao tính đi theo để cổ vũ ấy mà . Sao ? tỏ tình xong rồi hả .

Thiên Vũ giả vờ hỏi thăm .

_ Ừ, đúng rồi, tội tao đi theo cổ vũ ấy mà .

Đám phía sau nghe thế thì cũng đồng thanh hô, phảng phất như thực sự chúng tao đi cổ vũ, không có ý gì khác đâu .

Lâm Quân nghi ngờ nhìn đám này một lát, hình như có gì đó không đúng . Bình thường mình đi tán Kim Linh thì đám này có vẻ sùng sộ lắm mà . Không hiểu sao hôm nay đột nhiên tốt bụng đột xuất thế nhỉ . Chắc, chắc, lạ thật .

_ À, tao đang tính làm một cái tỏ tình lưu danh thiên cổ . Tính nhờ chúng mày giúp đây .

Nghi thì nghi nhưng đúng là Lâm Quân cần người giúp nên đành nói, sau đó là phải đi thuyết phục hết đám con trai A2 nữa .

_ Tỏ tình ? Lưu danh thiên cổ ? Mày lại tính làm gì nữa đây ?

Cả đám Đặng Tùng, Thiên Vũ nghe thế thì đều sùng sốt . Từ khi vào trường DongDa thì cả trường đều biết là Lâm Quân có một mớ thứ hay ho kỳ lạ . Tỷ như thuốc lá, rượu, bia, gấu bông, bánh kẹo ..... Nhờ những cái đó mà Lâm Quân mới tán được Kim Linh . Không hiểu bây giờ thằng này lại chơi trò gì mới lạ nữa nhỉ . Đúng thật là khó cmn hiểu . Không lẽ có thứ gì kỳ lạ giúp người ta tỏ tình à, chắc chắn . Nếu có thì chúng ta phải lợi dụng cơ hội lấy vài chục cái mới được .

_ Hêê, anh mày tính tỏ tình sau khi múa xong . Sao ? các chú giúp không ?

Lâm Quân phun ra một câu, trên mặt tràn đầy tươi cười . Đúng là hẳn tính làm cách này, trên in tực nét của Địa Cầu chẳng phải cũng như vậy sao . Người nam nhảy flash mod, sau đó đột nhiên quỳ xuống tỏ tình . Ở đây chỉ đổi lại là múa thôi, cái này có tác dụng xuất bất kỳ ý . Hầu hết đều làm người

nữ rất ngạc nhiên, sau đó thì đồng ý . Lâm Quân tin tưởng không người con gái nào không thích một màn lãng mạn như này .

_ Tò tính sau khi múa ? Chú mày có đùa không đó ?

Đám Đặng Tùng nghe xong thì đều sùng sốt, có vẻ như không tin vào tai mình . Ặc, cái này mà cũng được hả . Ta chỉ nhớ là tỏ tình chỉ tặng hoa rồi nói nói thôi chứ, Ặc, có cả cái màn này sao .

_ Chuẩn, tại mày không cảm giác như thế lãng mạn sao ? Nghĩ thử xem, khi hoàn thành bài múa xong xuôi, ừm tự dung một bản nhạc về tình yêu vang lên . Sau đó tao xuất hiện như một hoàng tử, quỳ xuống tỏ tình với em nó . Các chú nghĩ kết quả sẽ ra sao ?

Lâm Quân tựa tiểu phi tiểu nói, đúng là cái đám người ở thế giới này trong đầu toàn đánh giết với chả tăng tu vi . Đếch biết lãng mạn là gì sao . Không biết thì anh mày diễn cho mà xem .

Cả đám nghe Lâm Quân diễn tả thì trong đầu đột nhiên minh ngộ . Đùng cmnr, ai nói tán gái phải tán theo kiểu cố định, thay đổi không được sao . Hèn gì thằng này dám đi tán hot girl cũng không phải là không có đạo lý nha .

_ Giúp thì bọn anh giúp được, nhưng mà.....

Thiên Vĩ là người nói đầu tiên . Nhưng hắn chỉ nói vài chữ rồi dừng, trong đôi mắt bắn ra ý tứ “ anh giúp chú thì anh được gì “ .

_ Ấy, hê hê, tao hiểu, tao hiểu . Nếu các chú giúp anh thì anh sẽ đưa cho cái này ....

Lâm Quân hiển nhiên cũng minh bạch ý tứ của Thiên Vĩ . Hắn móc ra hai cuốn sách vứt qua cho đám người .

Đám người Thiên Vĩ vội vàng chụp lấy, sau đó mở ra xem xét . Khi xem được vài trang thì cả đám đều hít một hơi khí lạnh, hét lên :

_ “ Tán gái bí kíp “ gồm 36 kế tán gái, 72 kế lừa gái, 154 kế đưa gái lên giường .

_ Cuốn này là “ xuân cung đồ “ tổng cộng bảy bảy bốn mươi chính tư thế cơ bản . tám tám sáu mươi bốn tư thế nâng cao .

_ Chắc toàn bảo bối . Lần này bọn anh quyết tâm giúp chú .

Đám người sau khi xem xong thì vội vàng hét lên, khuôn mặt hạo nhiên chính khí, như kiểu quyết tâm thấy chết không sờn .

_ Thế tốt, nếu thành công thì anh đưa mỗi chú hai bản . Kèm theo một vật phẩm cực giá trị, bảo đảm làm các chú hài lòng . Sao ? quyết tâm giúp chứ .

Lâm Quân thấy thế thì cười cười, tung thêm một cái mồi câu nữa .

_ Huỳnh đệ tốt, bọn anh liều chết giúp chú .

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 147: Các Cô Có Thấy Mình Giống Con Chym Mập Không ?

Dưới tác dụng của hai cuốn “ tán gái bí kíp “ và “ xuân cung đồ “ thì cả đám Đặng Tùng, Thiên Vĩ đều đã thoả hiệp . Ai bảo những thứ này hấp dẫn quá làm gì, đúng là tài liệu học tập tiến bộ vì một nền văn minh hết FA .

Sau khi có được hai cuốn sách này thì cả đám đều xem như bảo bối, cất giữ cực kỳ cẩn thận, ngay cả Lâm Quân đòi lại bọn hắn cũng không thèm đưa . Bất đắc dĩ, Lâm Quân đành bảo đó là “ tiền đặt cọc “, nếu làm không xong thì sẽ lấy lại .

_ Yên tâm, yên tâm, bọn anh sẽ dốc sức mà giúp chú . Hehe, chú mày phải tin tưởng bọn anh chứ .

Đặng Tùng vỗ vỗ ngực đảm bảo .

_ Ủ, thế thôi được rồi . Các chú đi thuyết phục đám con trai dùm anh nhé . Anh đi kiểm tụi con gái đây . Ừm, 9 giờ tối nay tập trung ngoài rừng . Nhớ là đừng cho người khác biết .

_ Yên tâm, chú cứ yên tâm . Bọn anh đã hiểu . Bảo đảm không có thằng oắt nào biết được, nếu lỡ biết thì các anh sẽ giết người diệt khẩu dùm cho .

Thiên Vĩ hung ác nói, dù sao tên này từng là tướng cướp nên mấy chuyện giết người này làm cũng nhiều lắm rồi .

_ Ấc, thôi nhé Vĩ, mày đừng có mở miệng ra là đánh giết nữa . Cái chỗ này là trường học mà .

Lâm Quân vội vàng xua xua tay, với tính khí hung ác của thằng cha này thì nghĩ là hấn dám làm thật lắm .

_ Hề hề anh đùa tí . Nói chung chú cứ yên tâm, cùng lắm thì anh đổi thành đe dọa hoặc khủng bố nó là được rồi .

Thiên Vĩ ngưng ngưng gãi đầu nói .

_ Vậy được, trăm sự nhờ chúng mày . Tao đi trước đây .

Lâm Quân nói rồi bước đi thẳng . Nhiệm vụ của hấn bây giờ chính là phải đi thuyết phục các cô gái trong lớp . Thời gian khá gấp rút nên cũng không chém gió nữa .

_ Đi đi, đi cẩn thận . Ủm, các anh đi thuyết phục đám con trai cho .

Đặng Tùng vẫy vẫy tay chào Lâm Quân . Khi bóng Lâm Quân vừa đi khuất thì hấn mới quay sang đám Thiên Vĩ còn lại hỏi :

_ Giờ chúng ta giúp nó hay là troll nó đây ? Các anh em có ý kiến gì không ?

_ Thôi nhận tiền thì giúp người . Nó đã đưa tiền thì theo tao nên giúp . Troll thì kỳ quá .

Thiên Vĩ là người lên tiếng trước, hấn chính là ăn cướp một thời nên suy nghĩ rất đơn giản . Đã có tiền thì cái gì cũng làm .

Ngọc Tú đứng cạnh nghe thế cũng nói :

_ Phó bang chủ à . Chúng ta nên giúp bang chủ chứ, dù sao thì cuốn bí kíp cũng rơi vào tay chúng ta rồi . Đã thế khi xong thì bang chủ lại đưa thêm nữa . Thiết nghĩ xưa nay bang chủ rất hào phóng nên chắc chắn cái đó sẽ không tầm thường .

Đặng Tùng nghe thế cũng gật đầu . Đúng là xưa nay Lâm Quân hào phóng thật, đoạn hấn quay qua mấy người còn lại hỏi :

_ Vậy quyết tâm giúp nó đúng không anh em ?

Ai nấy nghe thế đều gật đầu thật mạnh . Bạn bè đi tán gái, giúp được thì giúp chứ . Thêm nữa Lâm Quân đã nhờ vả và trao đồ rồi, nếu lúc này troll nữa thì không tránh khỏi bị gọi là “ chơi mất dạy “ .

_ Tốt, chúng ta chia nhau ra đi thuyết phục . Mà tụi mầy nhớ nói Lâm Quân đưa đồ nhiều nhiều nhe . Ngoài mấy cái này thì phải chém gió lên . Hắc hắc hắc, thằng này nó có gấu rồi thì chúng ta cũng phải cho nó chảy nhiều thêm tí máu chứ nhể .

Đặng Tùng khuôn mặt tà ác cười nói làm anh em xung quanh nghe thế đều gật đầu liên tục . Giúp thì vẫn phải giúp nhưng gato thì vẫn cứ gato .

Sau khi thống nhất ý kiến thì ai nấy đều đi làm việc của mình . Cả đám đã quyết tâm cho Lâm Quân ăn quả đắng rồi .

Chỉ riêng Ngọc Tú là liên tục cười khỏ . Nếu như lần này thành công thì tốt, còn không thì chắc cái đám này ăn đủ luôn . Tên bang chủ này cũng đâu phải hạng hiền lành gì, đám này chắc chắn phải sống trong một thời gian đau khổ vì bị đe dọa bởi cò líp sách quá .

.....

Thủ lĩnh đám con gái A2 chính là lớp trưởng Nhật Quỳnh . Ngoài vẻ đẹp thần thánh thì cô ta cũng là người có thực lực mạnh nhất trong đám con gái, đã lên tới cấp Võ Quân được mấy ngày . Thêm nữa tính cách cô ta cũng khá tốt bụng, đều được đám con gái nể phục nên đã tôn lên làm thủ lĩnh . Hầu hết mọi đứa con gái đều nghe lời cô ta nên đây là mục tiêu thuyết phục của Lâm Quân .

Nếu Nhật Quỳnh đồng ý thì cơ bản là đám con gái cũng sẽ đồng ý .

Lâm Quân tàng hình tiến vào sân luyện tập của lớp A2 . Thời gian này thì tất cả con gái đều ở đây để mà tập luyện cho “ hoạt động dạ tiệc “ .

Thực ra thì việc múa cũng không thực sự là khó khăn lắm . Nhưng chủ yếu là cái bài hát để múa và ca sĩ hát bài đó thì chưa có . Lâm Quân lúc trước cũng đưa ra vài bài nhưng không biết vì sao mà Nhật Quỳnh không đồng ý, cô ta muốn lớp tự sáng tác . Không biết đám con gái có sáng tác được gì chưa nhưng mà Lâm Quân nghĩ đám con gái từ nhỏ đã được dạy đánh nhau thì làm gì mà biết được cảm kỳ thi họa các thứ cơ chứ .

Lâm Quân cực kỳ cẩn thận bước từng bước vào trong . Thời gian này thì cái sân luyện tập chẳng khác nào một trọng địa được canh giữ cẩn thận . Dù sao thì đám con gái cũng rất ngại phải sáng tác các bài nhạc nên đã đuổi tất cả con trai đi . Miệng thì nói “ tập trung cho sáng tác “ nhưng thực sự là ai cũng hiểu đám con gái này chẳng qua chỉ là ngại mà thôi . Bỏ con nào mà dám hát trước mặt lũ con trai trời đánh lớp A2 chứ .

Cũng đã có những lần đám con trai trà trộn vào trong muốn nghe ca sĩ hát nhưng lần nào cũng tuyên cáo bằng sự thất bại . Kết quả sau đó là bị tụi con gái dẫn vật khổ không tả được nên bây giờ cũng không có thằng nào dám vác xác tới đây nữa .

Nhưng đó đều là những lần Lâm Quân không có tham gia, còn lần này thì Lâm Quân, người có thực lực mạnh nhất lớp . Có cả chiêu thức tàng hình vô

sĩ, quyết tâm đột nhập cái trọng địa này thì làm sao đám con gái có thể đỡ được cơ chứ .

Lâm Quân nhẹ nhàng lườn qua những bạn gái canh gác bên ngoài, đã tiến tới sát vách của sân huấn luyện . Mặc dù cái sân này đã được bao phủ bởi một trận pháp cách âm và phòng ngự nhưng Lâm Quân cũng không coi vào đâu . Hắn rất nhẹ nhàng chọc một lỗ thủng bằng thân người . Trước khi trận pháp tự động khép lại thì Lâm Quân cũng đã nhẹ nhàng vào được bên trong .

_ Một con vịt xoè ra hai cái cánh, nó kêu rằng cạp cạp cạp cạp cạp cạp .....gặp hồ nước nó bì bà bì bõm ..... Lúc lên bờ lắc cái đít cho khô ..... các bạn hát theo Quỳnh nào .

Vừa lon ton chui vào thì Lâm Quân nghe một giọng hát mà sém nữa hắn đã phải xùi bọt mép ngay tại chỗ . Cái này là cái bài gì vậy nè, đừng nói là chị Quỳnh nhà ta tính múa bằng bài này nhe . Không lẽ bắt mấy con sư tử lắc mông như con vịt à .

_ Này, hát đi, sao không ai hát ?

Nhật Quỳnh đứng giữa sân, cầm một tờ giấy giậm dừ hỏi . Trong tờ giấy chắc là lời bài hát rồi .

Kim Linh đứng trong đám người, thờ dãi nói :

_ Vô dụng thôi lóp trường . Thôi chúng ta đừng sáng tác nữa . Cứ lấy mấy bài Lâm Quân đưa cho ấy . Mấy cái đó cũng hay mà .

_ Im lặng, Linh, chúng ta không thể nào để cho đám con trai coi thường chúng ta được . Chúng ta cái gì cũng nhờ có mỗi tên Quân đó thì làm sao mà khá lên được . Phải tự lực kháng sinh chứ . Linh, mình biết hắn đang tán tỉnh bạn nhưng mà đừng có hạ uy phong của chúng ta được không ?

Nhật Quỳnh quay sang nói với Kim Linh . Vừa nói cô ta vừa chớp chớp mắt chọc ghẹo Kim Linh .

Kim Linh nghe thế thì đột nhiên đỏ bừng mặt, cuối đầu xuống lí nhí nói :

_ Mình chỉ đưa ra ý kiến thế thôi, bạn đừng có chọc mình chứ .

Vừa nhìn Kim Linh như thế thì Nhật Quỳnh biết là cô nàng này chắc mắc câu rồi . Cô ta không nói nữa mà quay sáng đám con gái quát :

_ Các cô nương, chúng ta tiếp tục đi . Không hát bài này thì ta hát bài khác .

_ Nào, hát theo Quỳnh . Trông kia kia đàn gà con lông vàng . Đi theo mẹ tìm ăn trong vườn, tìm được mồi ăn ngon ngon, đàn gà con xinh tươi oi .....

Nhật Quỳnh nói xong thì cũng không có ai hát theo, lập tức nàng như tức giận lập tức hét to :

_ Hát cái khác . Có con chim vành khuyên nhỏ .....đáng trông thật ngoan ngoãn quá.....gọi dạ bảo vâng.....lễ phép ngoan nhất nhà..... chim gặp bác chào mào chào bác.....chim gặp cô son ca chào cô .....

Nhật Quỳnh ca gần hết bài mà đám con gái vẫn im lặng . Nói chung là ai nấy mặt mũi cực kỳ thất vọng . Cái nhạc này là nhạc kiểu gì đây, nhạc dành cho con nít hả . Ờo, đại tỷ à, cô có thấy mấy con sư tử múa cái bài này hợp không mà bảo chúng tôi hát chứ trời .

Nhật Quỳnh thấy thế cũng ngồi phệt xuống đất, trong lòng cũng không khá hơn các bạn khác là bao nhiêu . Nàng cứ tưởng sáng tác một bài nhạc là dễ dàng cơ, không ngờ tới lại khó như vậy . Sáng tác mãi mà cứ nghe chả ra gì, càng ngày càng giống nhạc cho con nít hát . Ừm, nhưng mà Nhật Quỳnh chẳng hay biết là dù sao thì nàng cũng khá ghê rồi, cho dù là nhạc con nít thì cũng đâu phải muốn sáng tác là sáng tác được đâu . Chẳng qua nó không phù hợp để múa thôi .

Nhật Quỳnh ngồi dưới đất thờ dãi thường thướt, lúc này nàng ước tên Lâm Quân tự tay cầm bài nhạc tới cho mình . Ừm, dù sao thì nàng cũng biết mấy bài nhạc của tên đó khá hơn rồi . Dù sao cũng hay hơn mình gấp ngàn lần .

Đúng lúc các cô gái của chúng ta đang thờ dãi vì thất vọng thì đột nhiên có một giọng hát cọt nhả kèm theo nụ cười dâm dăng vang lên .

_ Có con chim vành khuyên mập.....đáng trông thật du côn quá.....mặt thẹo đầu đinh đánh chết cha chúng mày .....Chym đập bác chào mào bầm tím.....chym đập cô son ca bầm xanh.....chym đập anh chích choè bầm đen.....chym đập chị sáo nâu bầm đập .....

_ Có con chim vành khuyên mập.....kết băng cùng con chim ốm.....đầu trọc, mặt ngu.....giống các cô gái này .

_ Hắc hắc hắc, các cô gái . Các cô có thấy mình giống con chim mập không ?

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 148: Ô, Thế Có Lấy Được Bí Kíp Siêu Cấp Không ?

Ước định ban đầu của Lâm Quân chính là chỉ kiếm Nhật Quỳnh để mà dụ dỗ thôi . Không ngờ tới đây lại thấy cái cảnh hài hước như này . Nói thật là Nhật Quỳnh chỉ có thể sáng tác được nhạc thiếu nhi thôi, còn mấy cái bài dance bốc lửa để sư tử múa thì còn kém xa lắm .

Suy đi nghĩ lại thì Lâm Quân cảm giác đây chính là thời cơ tốt nhất để hắn đi đưa ra điều kiện của hắn . Bởi vì sao, chính là vì nếu hắn giúp Nhật Quỳnh thì chắc chắn cô ta phải giúp lại hắn rồi .

Nghĩ thế rồi Lâm Quân cũng bỏ tác dụng tàng hình, hiện ra ngay trước mặt các bạn nữ . Vừa đi vừa hát cực kỳ chậm chạp . Hắn chỉ muốn các bạn nữ đừng thất vọng nữa, vui vẻ để mà bàn điều kiện thôi .

Biết đâu bất ngờ, Lâm Quân vừa hát xong thì một chục cặp mắt sắc như dao nhìn về phía hắn, như hận không thể ăn tươi nuốt sống Lâm Quân . Lâm Quân không biết chính cái câu “ các cô có thấy mình giống con chym mập không ? “ đã triệt để chọc giận các bạn nữ này .

_ Lâm Quân, người mới nói cái gì ?

Nhật Quỳnh đưa cặp mắt sắc nhọn nhìn về phía Lâm Quân, vừa hỏi vừa nghiêng răng trèo trẹo .

Lâm Quân thấy vẻ mặt của Nhật Quỳnh thì sững sốt, nhưng tính hắn thật thà nên lại nói :

_ À, ta hỏi các cô thấy mình giống con chym mập không thôi . Đùa thôi mà, đừng có nóng chứ . Hêhê .

_ Chym mập à ? Nói hay phết nhỉ ? Người muốn chết đúng không ?

Nhật Quỳnh lạnh lùng liếc Lâm Quân một cái, trong lòng nàng cũng phẫn nộ không thôi . Thời gian gần đây, vì con gái lớp A2 đùa nào cũng có một mẩu “ Thất Thái Điều “ cấp 5 nên làm bọn học sinh các lớp khác vô cùng ghen tỵ và tức giận . Và thế là hể con gái lớp A2 đi tới đâu thì cũng đều bị đám lớp khác trêu chọc là “ những cô gái có chym “ .

Những người lớp khác ghen tỵ với lớp A2 thì nhiều lắm nên Nhật Quỳnh chỉ tức mà không có làm gì được . Không ngờ hôm nay lại có một tên nhóc xấu số lại cái ký ức đau thương một tuần qua của các cô . Chắc là muốn cho các cô luyện tay cho đã đây mà .

_ Nha, ta muốn sống thôi . Tại sao lại muốn chết ?

Lâm Quân thấy ánh mắt của đám con gái này nhìn mình càng ngày càng không có ý tốt thì cũng chẳng hiểu đầu cua tai nheo ra sao . Hắn nhớ mình chưa có làm gì mà .

Nhưng Nhật Quỳnh cũng không có để cho Lâm Quân hiểu chuyện gì, vung tay ra sau quát :

_ Các chị em, thằng này nói chúng ta giống “ con chym mập “, vậy các chị em nói nên làm gì đây ?

_ Giết hắn, thiến hắn đi .

Các cô gái xung quanh hung hãn nói .

_ Lên, thiến hắn .

Nhật Quỳnh nghe thế thì cười tươi như hoa, vung tay quát .

Tức thì cả đám con gái, mặt mũi đều trở nên cực kỳ hung thần ác sát . Lao thẳng vào Lâm Quân .

_ Ách .

Lâm Quân mặc dù không hiểu đám con gái này làm sao lại trở nên hung hãn như thế nhưng thấy cái cảnh này thì Lâm Quân hiểu là mình mau mau chạy đi thôi . Nếu không thì chắc chắn “ tàn hoa bại liễu “ quá .

_ Bụp .

Lâm Quân định cong mông chạy trốn thì chợt bàn chân hắn lún thẳng vào đất . Chắc hắn là có bạn nữ ma pháp sư nào đó chơi mất dạy rồi .

Chưa kịp rút chân ra thì đám con gái đã lao tới . Nếu là bình thường thì chắc chắn Lâm Quân sẽ sử dụng vài chiêu để thoát ra, nhưng cái đám này là bạn học hắn nên hắn cũng chưa biết làm sao . Bắn chiêu vào các bạn nữ xinh tươi như hoa thì làm sao hắn có thể làm được .

Vì nhất thời do dự nên đám con gái đã lao vào người hắn, Nhật Quỳnh là người tới đầu tiên . Chỉ thấy nàng đập thẳng vào người Lâm Quân, tiếp đó đề hắn nằm vật vã trên mặt đất . Còn Nhật Quỳnh thì ngồi lên bụng hắn .

Không lẽ là .....

Lâm Quân suy nghĩ tới một khả năng cực cao trong lòng rồi đột nhiên hét lên :

_ Bớ người ta.....hiếp dân.....hiếp mi .....

.....

_ Hà ? hình như có ai kêu “hiếp dân” thì phải ?

Một lão già ăn mặc lấm lem bùn đất, đang đứng bên ngoài trường DongDa làm một hành động kỳ quái, đột nhiên ngẩng đầu nhìn trời tự hỏi .

_ Mà thôi, hình như giọng con trai . Chắc, mà cái trận pháp kiểu gì khó đọc thật . Mãi mà chưa xong, ờo . Đúng là lao động khổ sai mà, đại ca đúng thật ..... Chưa cho huynh đệ một ly nước mà đã bắt ta đi làm nhiệm vụ . Haiz, số khổ, số khổ .

Lão nông dân lấm bầm rồi tiếp tục nhiệm vụ của mình . Chỉ thấy lão cầm một cây cuốc dính đầy bùn đất, đục đục khoét khoét một màn chắn vô hình giữa không trung .

Màn chắn vô hình chính là một trận pháp đặc biệt của trường DongDa, do hiệu trưởng Lê Dũng dùng các vật liệu đặc biệt đích thân bố trí . Gồm 7 tầng trận pháp chồng lên nhau, vừa để phòng người lạ vào và vừa để phòng học sinh trốn ra ngoài . Lão nông dân này không biết là ai mà có thể đục khoét trận pháp loại này .

Nên nhớ, trận pháp chính là một thứ đặc biệt do các tu sĩ Tung Quốc dày công nghiên cứu ra . Nếu không có hiểu biết nhất định về trận pháp thì bảo đảm là không thể nào làm gì được . Nhưng lão nông dân này không những biết, mà phải nói là hiểu biết cực kỳ tinh thâm . Chỉ với một cây cuốc quen mà lão già này đã phá từng tầng trận pháp . Chỉ trong chớp lát nữa thôi thì tầng trận pháp cuối cùng chắc chắn sẽ bị lão đục được .

_ Phù, xong rồi, đi vào thôi .

Lão nông dân cuối cùng cũng đục xong trận pháp, nhưng chỉ đủ cho một thân người chui lọt . Lão không nói không rằng phi thẳng vào bên trong trận pháp .

Nơi lão nông dân lọt vào chính là một khu rừng ở phía sau trường, nơi này đúng là nơi yếu nhất trong toàn bộ trận pháp bao phủ trường DongDa . Khi lão nông dân vừa vào trong thì trận pháp bị lão đục lúc này đột nhiên khép lại, không nhìn ra bất cứ vết tích nào đã từng bị người đục phá .

_ Haiz, vào được rồi . Không ngờ mới có mấy năm mà tên nhóc Lê Dũng này lại trở nên pờ rờ như thế, sặc, ta dạy hắn trận pháp mà trình độ hắn bây giờ cũng gần bằng ta rồi . Mấy năm sau chắc hắn hơn ta luôn quá .

Lão nông dân đứng cảm khái một lúc rồi dáo dác nhìn xung quanh cho quen thuộc hoàng cảnh .

Khi đã quen thuộc hoàng cảnh rồi thì lão mới móc một cái ngọc bội hình hổ ra . Chỉ thấy đây là một ngọc bội màu hoàng kim, điêu khắc một con hổ đang gầm rú, phía sau là rừng cây và núi . Con hổ này ở trong ngọc bội, tuy chỉ là một hình điêu khắc nhưng đôi mắt của nó lại là màu xanh lá . Chóp tắt liên tục làm cho người ta có cảm giác cực kỳ quý dị .

Lão nông dân tay cầm ngọc bội, truyền một ít nguyên khí vào trong đó rồi dụng tâm cảm ứng . Cái ngọc bội này là một loại pháp khí, có hai loại là “ngọc bội dương” và “ngọc bội âm” . Ngọc bội dương chính là cái lão cầm trong tay, có thể cảm ứng được cái ngọc bội âm còn lại nhưng ngọc bội âm thì lại không phát hiện được .

Ngọc bội này chính là của hoàng đế đưa cho lão, lão có nhiệm vụ phải bảo vệ người cầm ngọc bội âm . Nghe nói có tới hai người cầm ngọc bội mà lão phải bảo vệ .

Khi cảm ứng được chỗ của hai cái ngọc bội còn lại thì lão nông dân chợt nhủ mày . Một cái chính là ở cực kỳ gần đây . Còn cái còn lại thì ở một chỗ .....cái chỗ lúc này vang lên tiếng kêu “hiếp dân” .

May mắn là cả hai cái ngọc bội này rất bình thường, không có phát ra tín hiệu nguy hiểm nên cũng không có sao . Nhưng lão đang phân vân nên đi đâu trước đây, cái kia có vẻ rất thú vị, nhưng cái ở gần thì lại có tầm quan trọng hơn .

Thôi, đi gặp người đại ca chủ yếu muốn bảo vệ nhất vậy . Chẳng biết là ai mà đại ca nói “liên hệ tới an nguy của Việt Quốc” . Chắc, khó hiểu thật .

Lão nông dân suy nghĩ trong đầu rồi thân ảnh chợt biến mất, không để lại bất cứ một dấu vết nào . Lão bay thẳng về phía ngọc bội gần đây nhất . Chỉ có khoảng cách vài chục mét .

.....

Thư viện trường DongDa .

_ Trương Dũng, chú có giúp bọn anh không ?

Đặng Tùng và Thiên Vĩ hỏi người đang ngồi trước mặt . Đang cầm một quyển sách to tướng chăm chú đọc . Hai người bọn hắn vì muốn giúp Lâm Quân nên đi thuyết phục đám con trai . Lúc này thì thuyết phục nên nào tên này cũng rất thành công, không nghĩ tới bây giờ gặp một tên khó nhằn như này .

Cứng mềm đều không ăn, đưa vật phẩm ra dụ dỗ thì nói không thèm. Còn khủng bố đe dọa thì tên này cũng chẳng sợ. Dù sao thì tên này là một tên bí hiểm nhất trong lớp, chẳng ai biết thực lực hắn như thế nào. Vì vậy Đặng Tùng và Thiên Vũ đành ngồi xuống, uống 3 tách trà để thuyết phục. Nhưng mãi đã lâu mà không được nên hai bọn hắn cũng nóng lên.

_ Ta không rảnh, các người lượn đi. Không thấy anh đang đọc sách sao?

Trương Dũng không kiên nhẫn xua xua tay như đuổi ruồi nói.

_ Hừ, anh em bạn bè nhờ chút mà không giúp. Mày có phải đàn ông không thể?

Đặng Tùng đập bàn một cái rồi quát. May mắn thư viện giờ phút này chỉ có 3 người bọn hắn nên không sao. Nếu như là bình thường thì Đặng Tùng chắc bị chửi như một con c hó rồi.

_ Đàn ông hay không thì chú quan tâm làm gì? Vợ anh biết là được rồi.

Trương Dũng không thèm nhìn, chăm chọc nói.

_ F*** .....

Đặng Tùng rửa mặt rồi đứng dậy, vẻ mặt như muốn dạy cho thằng này một bài học ngay lập tức.

Nhưng Thiên Vũ bên cạnh lại kéo hắn trở lại, sau đó nói với Trương Dũng:

_ Mày giúp thì Lâm Quân sẽ thỏa mãn bất cứ yêu cầu gì của mày. Bọn tao biết trong tay hắn có nhiều thứ hay lắm. Nếu không thích “xuân cung đồ” hoặc là “tán gái bí kíp” thì lấy cái khác cũng được mà. Chắc chắn mày hài lòng.

_ Ồ, thế có lấy được bí kíp siêu cấp không?

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 149: Đường Này Do Tao Mở, Cây Này Do Tao Trồng

Trương Dũng gấp cuốn sách dày cộm lại, quay sang hỏi Thiên Vũ một câu. Cái thuận tuý chỉ là làm khó nhau thôi. Trương Dũng cũng biết bí kíp siêu cấp là thứ không dễ kiếm, ngay cả ông bố hắn cũng chỉ có được 3 cuốn bí kíp đó thôi. Hắn không tin một tên nhóc đang đi học lại có được. Nhưng mà cho dù có thì sao, chắc chắn cũng không dễ dàng giao ra rồi.

Đối với Trương Dũng thì một cuốn bí kíp siêu cấp có giá trị hơn đàn bà nhiều lắm. Thằng nào ngu như heo thì mới lấy ra mà đổi.

Nhưng, ai ngờ, khi nghe lời Trương Dũng nói xong thì Thiên Vũ và Đặng Tùng đều phá lên cười. Sau đó Đặng Tùng mới nói:

_ Chắc tưởng cái gì, ờ, chú không biết cái gọi là “bí kíp siêu cấp” Lâm Quân có nhiều nhất sao, chắc đem phát mỗi đứa trong lớp 1 cuốn thì cũng không hết đâu.

_ Chuẩn, chú không tưởng tượng được đâu, từ ngày anh quen hắn hắn tặng anh 3 cuốn rồi. Muốn anh biểu diễn cho xem không?

Thiên Vũ chớp chớp mắt cười nói.

Trương Dũng thấy hai người nói thế cũng không chút phật lòng, cười nói:

_ Biểu diễn thử xem, tao không tin chút nào. Các chú đừng có đứng đó mà chém gió với anh.

_ Ồ, chú em xem đây. Mở mắt nhìn cho kĩ nhé.

Thiên Vũ nói xong lập tức bước lên hai bước. Chọn một chỗ trống trải trong thư viện để mà biểu diễn võ thuật miễn phí.

Thực sự đúng là Lâm Quân đưa cho Thiên Vũ tới 3 cuốn bí kíp, trong đó có 3 chiêu thức của phái Tiêu Dao. Nhưng mà Thiên Vũ chẳng qua mới học xong được một chiêu thức. Hôm nay vì lấy lệ nên hắn mới quyết tâm biểu diễn cho Trương Dũng xem.

Bí kíp ở thế giới này chia làm hai loại khác nhau, một loại là những tâm pháp dùng cho hấp thụ nguyên tố trong không khí vào thân thể. Còn một loại chính là cách lợi dụng những nguyên tố bên trong người, tạo thành dòng nguyên khí để phát ra chiêu thức.

Nếu bàn về độ quý hiếm thì những bộ tâm pháp hấp thụ nguyên tố không quý giá bằng chiêu thức. Bởi vì chiêu thức là tiêu chuẩn đánh giá sức mạnh của

một người . Nó có tầm quan trọng hơn hẳn, nếu người có một quyền bí kíp chiêu thức siêu cấp thì sẽ gây ra sát thương cực lớn . Dù để chém người vượt cấp nhưng chỉ có chiêu thức cùi bắp .

Thiên Vũ hít hai mắt lại, bắt đầu khởi động luân nguyên khí ở trong người hắn . Ngày hôm nay, hắn quyết định thi triển Hoạ Địa Vĩ Lao, một chiêu thức khá kỳ lạ của phái Tiêu Dao . Chiêu thức này không có một chút sát thương nào cả, nhưng bù lại nó sẽ vây người trúng chiêu trong 10s, cho dù người đó có thực lực mạnh mẽ như thế nào .

Trong 10s đó người nào trúng chiêu sẽ tạm thời bị đông cứng lại, không làm được gì cả . Nhưng khi bị đông cứng thì bên ngoài cũng tự nhiên hình thành một lớp bảo vệ, bảo vệ người trúng chiêu không bị gây sát thương bên ngoài .

Nói tóm lại, chiêu thức “ Hoạ Địa Vĩ Lao “ chính là một chiêu thức có tác dụng khoá mục tiêu, người bị khoá không làm gì được người thi triển, mà người thi triển thì cũng không làm gì được người bị khoá . Chiêu này chỉ có tác dụng trong trường hợp người thi triển bị rượt đuổi chạy bán sống bán chết .

Tuy tác dụng có thể nói là nghịch thiên, xứng danh với cái tên “ bí kíp siêu cấp “ nhưng chiêu này có thể nói là rất dễ học . Cũng dễ dàng thi triển .

Thiên Vũ khi đã thôi động đủ nguyên khí thì hai bàn tay nâng lên làm thành một thủ thế đặc biệt . Chỉ thấy bàn tay phải duỗi thẳng ra, ngón tay chỉ thẳng về phía Trương Dũng, các ngón tay của bàn tay trái đặt lên ngay gần nách của tay phải .

Thiên Vũ vận dụng nguyên khí truyền thẳng vào bàn tay phải, chẳng mấy chốc mà bàn tay phải của hắn đã được bao phủ bởi một màu xanh lá nhàn nhạt . Đây là kết quả giữa nguyên khí Phong của hắn kết hợp với cách vận dụng chiêu thức mà sinh ra .

_ Xem đây, Hoạ Địa Vĩ Lao .

Khi thấy đã đủ rồi thì Thiên Vũ hét lớn, từ bàn tay bắn ra một tia sáng màu xanh xanh nhàn nhạt, bay thẳng về phía Trương Dũng .

.....

Từ lúc thấy được Thiên Vũ vận dụng nguyên khí để phát ra chiêu thức thì Trương Dũng cảm giác đây đúng thật là “ bí kíp siêu cấp “ rồi . Mặc dù hắn muốn mở miệng bảo Thiên Vũ dừng lại nhưng không ngờ thời gian để phát ra chiêu thức lại nhanh tới như thế . Chưa kịp làm cái quái gì thì Thiên Vũ đã ra chiêu rồi .

Trương Dũng mắt thấy chiêu thức bắn về phía mình thì lập tức cười khò, trong lòng cảm nhận chiêu thức này không có uy lực nào đáng kể nhưng hắn cứ thấy hình như có gì đó không đúng . Bởi lẽ lúc bắn chiêu về phía hắn thì Thiên Vũ nở một nụ cười nhìn rất kỳ quái .

Bỏ tay, thôi đánh xài chiêu kia vậy . Haiz, tính giấu diếm thực lực mà ai dè tên này bắt ta lộ ra, thật đúng là hôm nay chơi ngu mà .

Trương Dũng nhanh chóng vận dụng nguyên khí trong người, ý đồ thực hiện chiêu kia để mà tránh ra .

Nhưng, dị biến lại nổi lên .

Chỉ thấy Đặng Tùng nãy giờ im lặng đứng bên cạnh lập tức phát ra một chiêu thức màu vàng vào mặt Trương Dũng .

_ Đây thì bí kíp siêu cấp, anh cho chú cơ hội kiến thức hai chiêu một lần luôn . Hahahaha .

Đặng Tùng thấy chiêu thức “ Niêm Hoa Chi “ của mình thành công đánh vào mặt Trương Dũng thì cười ngất ngây, trong lòng cũng bỏ xuống được một bụng nộ khí .

Quá nhanh, quá nguy hiểm .

Trương Dũng không ngờ hai tên này chơi bẩn như thế nên lập tức trúng phải chiêu thức màu vàng kia . Hắn chỉ cảm giác nguyên khí trong lòng không cách nào thôi động được nữa, ý đồ tránh né chiêu thức màu xanh của Trương Dũng đã phá sản hoàn toàn .

Gần như là cùng một lúc, sau khi bị trúng chiêu thức màu vàng thì chiêu thức màu xanh của Thiên Vũ cũng chụp vào người Trương Dũng .

Một tầng màu xanh trong suốt như thủy tinh lập tức hiện ra bao lấy Trương Dũng, hắn chỉ cảm giác sức lực dần dần biến mất, muốn cử động một ngón tay cũng cực kỳ khó khăn . Miệng hắn cũng không mở ra được .

Ngạc nhiên xen lẫn khó hiểu, Trương Dũng đưa ánh mắt nhìn Đặng Tùng và Thiên Vũ . Không ngờ hai chiêu này lại tình diệu đến như thế, không gây bất cứ đau đớn nào cho hắn mà chỉ khoá cứng hắn lại . Nhưng Trương Dũng cũng cực kỳ ngạc nhiên, không hiểu tại sao hai thằng này phải làm trò khoá hắn lại, đã thế còn đánh lên nữa chứ .

Cũng không phải chờ lâu, đáp án ngay lập tức xuất hiện .

Chỉ thấy Thiên Vũ và Đặng Tùng hai lên móc ra một thứ bột màu trắng kỳ quái, mỗi tên trong tay cầm hai gói . Cười thâm tà tiến về phía Trương Dũng .

_ Chú biết cái này là gì không, nó là bột hấp dẫn côn trùng do tên Lâm Quân chế tạo ra . Ừm, tác dụng thì chỉ có một là thu hút côn trùng . Hêhê, thử đi nhé .

Thiên Vũ gian tà vừa cười vừa rải thuốc bột lên người Trương Dũng . Tầng màu xanh bao bọc cơ thể của Trương Dũng chỉ có thể chống lại sát thương thôi, còn mấy cái phấn bột này thì nó không có tác dụng .

Ngay cả Đặng Tùng cũng làm như thế, chẳng mấy chốc mà cả người Trương Dũng đã toàn bột là bột . Từ chân lên tới đầu và từ đầu trở xuống chân . Chỗ nào chỗ đó đều bao phủ bởi màu trắng, chỉ ngoại trừ hai đôi mắt là không có .

_ Thôi, bọn anh đi nhé . Nếu chú ngoan ngoãn giúp bọn anh thì tối nay 9 giờ vào rùng . Hắc hắc, nếu không thì chú cứ chịu khó cả đời sống với muỗi ruồi đi nhé . Bọn anh không ép đâu .

Đặng Tùng rải xong xuôi thì cười hắc hắc trêu tức Trương Dũng, sau đó lập tức bước đi, không thèm nhìn lại .

_ Anh cũng đi đây, hắc hắc, chiêu của bọn anh chỉ có tác dụng hơn 10s thôi, chú chắc sắp thoát rồi . Vậy nhé, anh đi đây .

Thiên Vũ bỏ lại một câu rồi cũng bước đi ngay lập tức . Thời gian 10s cũng sắp hết rồi, hấn sợ nếu dây dưa thêm chút nữa, Trương Dũng thoát ra được thì nguy to .

Nhìn thấy hai người khuất bóng mà đôi mắt Trương Dũng chỉ trừng trừng mở to . Như muốn khắc ghi hai cái bóng hình chó má này vào tâm khảm .

10s trôi qua nhanh chóng, cuối cùng tác dụng khoá của “Hoạ Địa Vĩ Lao “ cũng biến mất . Trương Dũng thoát ra được thì cực kỳ bình tĩnh, nhưng trong lòng nộ hoả trào dâng mãnh liệt . Đôi bàn tay siết chặt lại lắm lắm .

_ Mịa kiếp, Đặng Tùng – ăn xin mồ côi từ nhỏ . Thiên Vũ – con trai của tướng quân Lê Thiên Bảo . Hừ, hai thằng khốn, tốt lắm, nhớ mặt anh đề . Anh không cho chúng mày sống không bằng chết thì anh không mang họ Trương . Hờ hờ hờ .

.....

_ Ôi má ơi, hài chết tao mắt, hahahaha . Mày có thấy cái vè mặt của nó không ? Lúc chúng ta rời khỏi ấy .

Đặng Tùng ôm vai Thiên Vũ cười đắc ý hỏi .

_ Đúng rồi, vè mặt nói sao nhỉ . Ừm, mắt trợn ngược lên, mặt mày tái xanh, miệng mở lớn . Nước miếng chảy ròng ròng . Chẹp, hình như hơi giống chó đại nhẩy hahahaha .

Thiên Vũ ngay lập tức hướng ứng, hấn cũng chả ưa cái tên Trương Dũng này lắm .

_ Đúng, đúng, tao nghĩ hấn mà không bị khoá chắc cầu xực tội mình luôn quá .

_ Ừ nhẩy . À mai anh em mình đi chích ngừa đi .

_ Hà ? Để làm gì ?

_ Thì phòng chó cắn đó .

Thiên Vũ nhún vai giải thích, khuôn mặt cực kỳ khoa trương, ý là “chắc, hôm nay chọc chó dại thì phải đề phòng chứ, nếu không bị chó cắn thì sao, nó là cho dại nha “ .

_ Ừ nhỉ, cảm ơn huynh đệ nhắc ta, muahahahaha .

Hai tên mất dạy, kẻ tung người hứng vừa đi vừa chém gió rất hứng thú . Nhưng khi hai người đi vào khu rừng sau trường . Để mà tập trung với đám Ngọc Tú thì đột nhiên thấy một người đứng chắn trước đường đi của bọn hấn .

Chưa kịp hỏi hay gì cả thì người này lên tiếng quát :

_ Đường này do tao mở, cây này do tao trồng . Tụi mày muốn đi qua thì phải .....

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 150: Ừm, Hèm Hèm . Chính Là Bắn Cung

_ Được rồi, lão già . Ý lão là phải để lại tiền bạc tư trang chứ gì ? Câu này ta quen lắm rồi .

Thiên Vũ xua xua tay cười nói .

Lúc hấn và Đặng Tùng vừa nghe tiếng quát to như sấm thì trong lòng cũng run sợ một lúc . Nhưng khi thấy người quát câu đó chính là một lão nông dân mặt mũi hiền lành, vác một cây cuốc trên vai thì hai người bọn hấn mới nghĩ đây chính là đùa .

Một lão già trông có vẻ hiền lành như thế thì làm sao đi ăn cướp cho được chứ nhỉ .

_ Nhóc, không biết kính già yêu trẻ . Thôi nói chung là các ngươi giao tiền ra đây, lão sẽ không cho các cháu phải chịu đau khổ đâu .

Lão nông dân trước mặt tỏ vẻ người già, giáo huấn hai tên nhóc con mắt dạy này mấy câu . Cũng không quên bảo bọn chúng giao tiền .

_ À, lão ơi về nhà bông cháu đi . Lão tính cướp chúng cháu như nào ? Với cây cuốc này ấy hả . Bọn cháu biết võ đó nhé .

Đặng Tùng nghe thế cũng tiến lên hứng thú sờ sờ cây cuốc sau lưng lão già, tỏ vẻ xem xét cái cuốc này có phải thần khí không .

_ Ô, biết võ cơ à ? Võ thế nào hả các cháu ?

Lão nông dân nghe thế thì cười hỏi . Trong lòng lão cũng cảm giác hai tên nhóc này công nhận gan to bằng trời . Lão xưa giờ không cướp thì thôi, hễ mà đã cướp thì chắc chắn là “ giết người diệt khẩu “ . Không giao tiền thì thôi còn dám chạy chộc lão nữa cơ, cái này gọi là ngu hay là “ nghe con không sợ cốp “ nhỉ .

_ Võ công cháu cao thật mà, hehe, nói cho ông biết . Hôm nay cháu đã là Võ Tướng rồi đó, cả thằng này cũng thế . Mà ông có biết tu vì được chia như nào không thế ?

Đặng Tùng hứng thú sờ sờ cây cuốc rồi khoe khoang, nhờ trợ giúp của Lâm Quân mà cả đám bọn hấn đều đã lên cấp Võ Tướng . Đúng là trong lòng có chút đắc ý thật .

_ Vậy ta so tài thử nhé . Hồi trước lão cũng tập võ .

Lão nông dân nghe thế thì nụ cười trên mặt càng đậm, vừa cười vừa đưa ra lời đề nghị .

_ Ô, lão nói thật không đó ?

Cả Đặng Tùng và Thiên Vũ đều ngó mặt ra, bọn hấn vì cảm giác trên người lão già này không có chút khí thế nào nên mới dám ngả ngón như thế . Không ngờ lão này còn tập võ cơ, nhưng mà cho dù tập thì cũng có cảm giác mới phải chứ .

_ Chuẩn . Xem chiêu .

Lão nông dân nói dứt lời thì một áp lực cực lớn toả ra từ người lão . Ép hai người Đặng Tùng vắng ra xa .

_ Sặc, thì ra .....

Thiên Vũ vừa đứng vững chân thì vội vàng hô lên . Nhưng chưa kịp nói hết câu thì cây cuốc lão nông dân cầm đã lao thẳng tới mặt hấn .

Thiên Vũ thấy thế cũng biết đụng phải tấm thép rồi, vội vàng vận dụng thân pháp Lăng Ba Vi Bộ tới mức cực hạn tránh ra bên cạnh .

Ý đồ là thế nhưng chỉ kịp bước vài bước chân thì cây cuốc đầy bùn đất đã đập thẳng vào trán Thiên Vũ. Hấn chỉ cảm giác như có một con đầu trâu trym, à nhầm, đầu tim truyền thẳng từ đầu lan ra khắp cả người .

_ Âm .

Thiên Vũ như một bao cát bị đập bay, lăn lộn nằm trên đất mà không tài nào đứng dậy được nữa .

One hit, one kill . Hiệp một đã kết thúc nhanh như điện quang hoả thạch với phần thưởng thuộc về lão nông dân có vẻ già yếu hiền lành .

_ Nhóc con, tiếp chiêu .

Lão nông dân không thèm nhìn Thiên Vũ nằm như c hó trên mặt đất . Cây cuốc chuyển hướng đánh về phía Đặng Tùng vẫn còn đứng ngu ngơ ngay đằng kia .

_ Mẹ kiếp lão già . Thích thì chiêu .

Đặng Tùng thấy thế thì hét to . Vội vàng vận dụng chiêu thức phòng thủ của Thiếu Lâm phái .

_ Kim Cương Bất Hoại Thể .

Đặng Tùng hét lên một tiếng rồi vận nguyên khí, chỉ thấy một tầng giáp màu vàng ngay lập tức nổi lên trên toàn bộ cơ thể của hấn . Bộ áp giáp này nhìn cực kỳ sáng lạng, như có một tầng phật huy che phủ trên nó .

_ Phụt .

Cây cuốc của lão nông dân ngay lập tức đập vào bụng của Đặng Tùng làm hắn phun ra một vòi máu . Tuy có hơi đau nhưng vẫn chưa bị đập bay như Thiên Vũ . Đây đã là uy lực đã bị giảm một nửa rồi .

_ Nhóc con, tốt lắm, tiếp chiêu .

Lão nông dân thấy đánh không vắng được Đặng Tùng thì hứng thú quá . Đúng là lão chỉ sử dụng một phần trăm sức mạnh nhưng một tên nhóc mới Võ Tướng có thể đỡ thì cũng ngoài ý muốn nha . Cái chiêu thức thẳng nhóc này thì triển cũng làm lão có hứng thú nồng đậm . Chiêu này làm sát thương của lão giảm một nửa thì phải .

_ Lão già, đừng vội mừng . Xem đây .....

Đặng Tùng chưa để lão nông dân lao lên trước thì đã “ tiên phát chế nhân “, hắn hiểu là lão già này hắn đánh không lại . Nhưng Lâm Quân cũng đã từng nói “ khi đánh nhau với người ta, nó đâm này hai đâm thì này cũng phải đâm nó được một đâm “ . Cho dù hắn không tổn thương được lão này nhưng cũng không để lão dễ chịu được .

_ Đại Lực Kim Cương Chương .

Đặng Tùng nhảy lên, hai tay chấp lại với nhau . Truyền hết nguyên khí bao phủ lên hai tay của hắn . Chỉ thấy từng tầng kim quang hiện lên bao phủ toàn bộ đôi bàn tay của hắn, từ đó toả ra một áp lực khá lớn . Có thể nói nếu như lão nông dân thực sự là người bình thường thì một chiêu này cũng làm lão chết tươi .

Nhưng thực sự là lão nông dân này không phải người bình thường . Lão chỉ mỉm cười lắc mình một phát . Lập tức lão biến mất ngay tại chỗ . Chiêu thức của Đặng Tùng đánh vào khoảng đất trống .

_ Âm, oanh oanh .

Một tiếng nổ cực lớn vang lên, chiêu thức của Đặng Tùng mạnh tới nỗi đã đục một cái hố sâu tầm 1m trên mặt đất . Làm một số cây cối gần đó bật cả gốc, một số động vật côn trùng lúc này còn kêu chít chít nằm ngửa bụng ngay tắp lự .

Đặng Tùng khi phát ra chiêu thức thì cũng khá hài lòng . Đúng là hôm nay mạnh hơn hẳn mọi ngày . Trong lòng hắn thầm nghĩ thế nào lão già này cũng chặt vật đây .

Nhưng tiếc là hắn lại sai lầm rồi . Bởi vì khi khói bụi tán đi thì hắn phát hiện lão nông dân đã biến mất . Đúng, chính là biến mất . Trong cái hố không có bất cứ một thứ gì cả .

_ Người đâu rồi ? Không lẽ ta hoa mắt .

Đặng Tùng lên tiếng tự hỏi . Chiêu này là chiêu mạnh nhất của hắn rồi, cho dù là Võ Thánh thì chắc cũng không thể nào biến mất như thế được . Cùng lắm là đỡ đòn thôi .

Nhưng chưa kịp thắc mắc bao lâu thì một giọng nói lười biếng vang lên sau lưng hắn .

_ Nhóc, chiêu cũng khá được đó chứ . Nếu ta mà là người thường chắc teo cmnr .

Khi quay lại nhìn thì chỉ thấy lão nông dân đang ngồi trên một hòn đá . Cây cuốc vác trên vai, trong miệng còn ngậm một cọng cỏ nhìn Đặng Tùng như trên tức .

Đặng Tùng thấy thế thì lập tức máu lên não . Lao thẳng tới chỗ lão nông dân ngồi, phát ra chiêu thức tiếp theo .

_ Xem chiêu, Vi Đà Chương .

Lần này lão nông dân tránh tiếp .

_ Xem chiêu, La Hán Chương .

Tiếp tục biến mất .

_ Xem chiêu, Như Lai Thần Chương .

Tiếp tục tránh ra .

.....

Đặng Tùng thì triển ra tất cả tuyệt học mà hắn đã học từ Lâm Quân và Huyền Nạn trong 3 năm qua . Nhưng tiếc là ngay cả chéo áo của người ta cũng không có chạm vào được . Đặng Tùng thì thi triển cực kỳ tốn sức nhưng lão nông dân thì lại rất khí định thần nhàn, né chiêu của hắn cứ như đi dạo .

Sau cùng, vì quá chán nản, Đặng Tùng nằm trên đất thờ hồng hộc, trong lòng thăm thẽ không bao giờ đánh với lão này nữa . Lần sau gặp cứ giao ra tiền bạc tư trang là ok rồi . Cùng lắm cho lão cướp sắc luôn cũng được . Dù sao thì cái cảm giác buồn bực này hẳn cũng không muốn lặp lại thêm một lần nào nữa .

_ Sao ? Nhóc mệt rồi à ? Đánh tiếp đi chứ . Hắc hắc hắc .

Lão nông dân ngồi trên tảng đá thấy Đặng Tùng bỏ cuộc thì cười hắc hắc hỏi . Thực sự là hôm nay lão cũng hơi có chút gọi là chán động . Bởi vì những chiêu thức thẳng nhóc này thì triển chiêu nào cũng cực kỳ tinh diệu . Nếu như hai người ngang cấp thì chắc chắn lão cướp đất chạy được bao xa thì chạy .

_ Lão già, ông cướp gì thì cướp đi . Mẹ kiếp ta không đánh nữa .

Đặng Tùng nằm dưới đất buồn bực nói .

Lão nông dân nghe thế thì ngẩn ra, đúng là lúc này lão đi kiếm người lão bảo vệ nhưng khi đi qua đây, nhìn thấy hai đứa nhóc này thì cái bệnh thích đi cướp của lão lại nổi dậy . Nhất thời ngứa tay mới lao ra, vừa cướp ít tiền tiêu vặt vừa luyện tay luôn thể .

Nhưng sau khi đánh với Đặng Tùng xong thì lão lập tức sinh ra cảm giác ái tài nồng đậm . Trong cuộc đời của lão, người bằng tuổi mà xuất sắc như Đặng Tùng thì cũng không có mấy . Mấy tên nhóc như này phải đem về Hà Nội giao cho đại ca bồi dưỡng mới được, nhất định sau này sẽ là rường cột của quốc gia .

Nghĩ đến đây, lão nông dân nở một nụ cười tự cho là hiền lành nói :

_ Nhóc con, ngươi có muốn theo ta không ?

_ Theo lão ? Theo làm gì ? Đừng nói là đi cướp chứ .

Đặng Tùng ngạc nhiên hỏi, sao tự nhiên lão già lại cười hiền hoà với hắn vậy nhỉ .

_ Không, không phải ăn cướp . Ngươi có muốn trở nên mạnh mẽ không ?

Lão nông dân xua xua tay cười hỏi .

Tới bây giờ thì Đặng Tùng cũng hiểu ra một chút . Thật không ngờ anh mày quá mạnh mẽ, làm lão già như này cũng phải động lòng . Chắc, anh đúng là thiên tài mà . Hahaha . Tự sướng là thế nhưng Đặng Tùng vẫn hỏi lại :

_ Mạnh mẽ ? Lão muốn nhận ta làm đệ tử ?

_ Không . Ta sẽ giao ngươi cho huynh đệ của ta, ta nghĩ hẳn chắc chắn sẽ thích ngươi . Sở học của hắn với ngươi tương tự nhau . Còn của ta với ngươi thì không giống .

_ Vậy sở học của lão là gì ?

_ Ừm, hèm hèm . Chính là bắn cung .

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 151: Thần Tiên Phi Thiên Miêu

_ Bắn cung ?

Đặng Tùng nghe thế thì lập tức ngạc nhiên . Cung chính là vũ khí ít người dùng nhất ở Đại Địa Cầu . Người tập võ ở đây đa phần chỉ đều dùng những vũ khí cận chiến như kiếm hoặc đao . Cho dù có dùng cung thì chắc chắn là phải thêm những vũ khí phụ khác như dao găm hoặc là đoản đao .

Nhưng cho dù là như thế thì hầu hết họ đều xem cung tên như một thủ đoạn sát thương tầm xa của mình, không ai coi cung như sở học chính thức cả . Cùng lắm chỉ là một thủ đoạn thêm vào thôi .

_ Chắc ngươi ngạc nhiên lắm chứ gì ? Ừm mà không sao, đúng là bọn trẻ nhìn cái gì chỉ đều nhìn một hướng . Ai nói với nhóc cung không thể thành sở học chính thức được .

Lão nông dân không chút phật lòng, mỉm cười nói .

_ Ừm, ta sẽ nhớ kĩ . Đúng là không ai bảo cung không thành sở học được . Ta cũng có một thằng bạn sử dụng một loại vũ khí tương tự cung . Ừm, mà loại vũ khí đó cực kỳ bá đạo .

Đặng Tùng nhớ tới Lâm Quân chợt buột miệng nói . Về bản chất thì súng cũng tương tự như cung, đều là vũ khí có thể sát thương tầm xa cả . Nhưng mà súng còn mạnh hơn cung nhiều .

Lão nông dân nghe thế thì suy tư trong lòng, sau một lát . Như nhớ ra điều gì đó lão hỏi lại Đặng Tùng :

_ Hừm, vũ khí tương tự ? Có phải là một cục sắt cực lớn có 6 lỗ nhỏ không ?

_ Ừ, cái đó là súng khoa thần . Mà sao lão biết vậy ?

Lão nông dân vuốt cằm nói :

_ Ta đến đây là để tìm hấn . Ừm ta cũng khá có hứng thú với hấn đây .

_ Lão ? Tìm hấn làm gì ?

Đặng Tùng nghe thế mặt mũi ngay lập tức tối sầm . Nhảy qua bên cạnh, hai tay cho vào trong người như lục tìm một thứ gì đó . Hấn nhớ, lần trước Lê Thiệu Phong chính là vì những thứ đó nên mới muốn tóm Lâm Quân . Hấn nghi ngờ lão già này cũng có cùng mục đích như thế .

Lão nông dân thấy Đặng Tùng căng thẳng thế thì cũng hiểu ra, nhưng chỉ cười khổ nói :

_ Yên tâm, ta chỉ xem hấn có đủ khả năng làm đệ tử của ta không thôi . Ừm, cung và cục sắt của hấn tương tự nhau .

_ Đừng chém gió . Thật ra lão là ai ?

Đặng Tùng nghe lão già này giải thích thì lập tức không tin . Đùa gì chứ, một lão già mạnh như thế đi tới đây chỉ có một mục đích còn con đó thôi sao . Tìm đệ tử hả, Đặng Tùng ngầm nghĩ nếu như lão ban bố tin này ra ngoài thì sẽ không biết có bao nhiêu người tìm lão tự nguyện nhận làm đệ tử bê com rót nước chứ .

Vừa nói Đặng Tùng vừa cho tay vào người, lục tìm quả boom mà Lâm Quân đã đưa cho hấn lúc trước . Cái này là vũ khí mà khi nguy hiểm hấn mới sử dụng .

_ Nhóc con, bỏ ngay cái thứ tròn tròn như quả dưa gang xuống đi, nó không tôn trọng ta được đâu .

Lão nông dân nhận ra tất cả, lắc đầu khuyên Đặng Tùng không nên làm điều vô ích .

Đặng Tùng nghe thế thì có chút ngoài ý muốn . Hấn móc một quả boom từ trong người ra hừ lạnh nói :

_ Hừ, lão già . Biết cái này là cái gì không ? Đây chính là boom, một thứ gây sát thương không bao nhiêu nhưng có tác dụng đặc biệt . Ừm, cho dù là võ thánh cũng đừng hòng thoát được . Nếu dính một ít khói từ nó thoát ra thì trong vòng 1 tuần lão phải kiếm bán nam bán nữ giao hợp . Nếu không kinh mạch toàn thân bạo liệt mà chết .

Quả boom thực chất chỉ là quả boom bình thường nhưng vì nó quá khác lạ nên chắc lão nông dân này cũng chưa biết . Nghĩ thế Đặng Tùng mới chém gió để đe dọa như này .

_ Nhóc ta không đùa đâu . Hừ, còn nhỏ không học hành mà chỉ biết ba cái thứ vớ vẩn . Nếu nói thêm một câu ta lập tức cắt lưỡi ngươi .

Lão nông dân nghe 4 chữ “ bán nam bán nữ ” thì có vẻ không vui, mặt mũi lạnh lùng nói .

_ Cắt thì cắt đi, đmm, lão có dám để lại tên họ không ? Nếu không thì tốt nhất đi về đường lão đi . Giao hợp mẫu thân, Võ Thánh đi ăn cướp mà không dám để lại tên họ thì nhục quá .

Đặng Tùng nghe thế thì càng nể hăng tiết tiết, tỏ vẻ không sợ trời không sợ đất . Hấn cũng biết nếu lão già này ra tay thật thì ngày hôm nay hấn với Thiên Vũ phải lên bàn thờ ăn xôi rồi . Nhưng dù gì cũng phải chửi đã cái miệng mới được . Ít nhất khi qua bên kia hấn có thể nói với lũ tiểu quỷ rằng “ thấy không ? ka dám chửi cả Võ Thánh cơ đấy, các chú có ai dũng cảm như anh không ? ” .

Lão nông dân nghe Đặng Tùng chửi xong thì mặt mũi ngay lập tức đen như đất nồi, khuôn mặt hiện lạnh băng chốc trở nên bùng bùng sát khí . Từ khi xuất đạo tới bây giờ, chưa có thằng nào dám chửi thẳng mặt lão mà mắng nặng như thế . Cho dù là đám Tung Quốc khi ở trước mặt lão cũng phải kiên nhẫn vài phần .

Nén dục vọng muốn dạy cho thằng nhóc trước mặt này một bài học, lão nông dân nghiêng răng nói :

_ Lão hủ Võ Tinh Cung, một trong “ Thập Nhất Tinh “, lão hủ đứng hàng thứ 4, biệt danh Thần Tiễn Phi Thiên Miêu .

_ Nha, thì ra ngài là .....

Đặng Tùng nghe thế thì ngẩn cả người, khuôn mặt đại ra . Thập Nhất Tinh chính là truyền thuyết vang dội nhất của Việt Quốc . Không ai mà không biết, cũng không ai mà không hiểu . Nghe nói trong truyền thuyết chính 11 con người này đã đem lại hoà bình cho Việt Quốc . Thật không ngờ ngày hôm nay hân lại có thể tận mắt nhìn thấy một người nổi tiếng như này .

_ Nhóc con, người biết ta thì coi như người không ngu lắm .

Lão nông dân, hay chính xác hơn là Võ Tinh Cung lúc này cực kỳ đặc ý . Lâu lắm chưa ra ngoài nhưng không ngờ vẫn còn có người nhớ tới bọn lão . Cứ nhìn vẻ mặt này của thằng nhóc thì biết .

_ Mà, không đúng . Trong truyền thuyết Phi Thiên Miêu chính là một lãng tử anh tuấn phong trần, mái tóc màu tím tung bay trong gió . Làm sao có thể già như lão được, lão đừng có sĩ nhục thần tượng của ta . Thêm nữa nghe nói Phi Thiên Miêu luôn đeo một cái mặt nạ đầu mèo, một bên đen một bên trắng . Tay cầm Thiên Miêu Cung nứt tiếng thiên hạ . Trông lão đầu có giống thần tượng của ta . Đừng có chém gió ở đây .

Đặng Tùng ngay lập tức phản bác lại . Cho dù lão già này sử dụng cung, cho dù lão già này có mạnh thì cũng không phải Phi Thiên Miêu trong nhận thức của hân . Thần tượng của hân chính là phải như lãng tử anh tuấn chứ không phải một lão nông dân lấm lem bùn đất như thế này .

Vừa nghe Đặng Tùng nói thế thì lập tức Võ Tinh Cung ngẩn ra, đúng là lão đang hoá trang để mà tiện cho việc ẩn danh . Không nghĩ tới thằng nhóc này lại cho là không phải hàng thật . Bộ khuôn mặt thật của lão không đẹp bằng đeo mặt nạ sao . Chắc chắn, hồi xưa có biết bao cô gái muốn xem mà lão cũng không cho xem chứ đừng nói là .....

Võ Tinh Cung cảm khái trong lòng một lát rồi cười nói :

_ Vậy được, nhóc xem đây .

Vừa nói dứt lời thì một ánh sáng màu tím toát ra từ người Võ Tinh Cung, làm cho Đặng Tùng phải nhắm tịt mắt lại .

Sau khi ánh sáng tím dần dần biến mất thì Đặng Tùng mới mở mắt ra, vừa nhìn thấy những gì ở trước mặt mình thì Đặng Tùng trần trối há hốc mồm vì quá kinh ngạc .

Chỉ thấy trước mặt lão nông dân Võ Tinh Cung đã biến mất, thay vào đó là một người trung niên anh tuấn bất phàm với mái tóc màu tím tung bay trong gió . Người trung niên này mặc một bộ chiến giáp màu tím sậm, hai bên cầu vai có hai cái đầu mèo . Một bên ngực phải của chiến giáp điêu khắc hình một con mèo và 10 động vật vây xung quanh . Còn bên ngực trái đeo các huân chương cao quý nhất của Việt Quốc . Huân chương dũng cảm, huân chương độc lập, ...và cao quý nhất là huân chương Sao Vàng .

Đằng sau bộ chiến giáp chính là một ông tên có 9 mũi tên màu tím . Bên hông của bộ chiến giáp còn có một cây đoản đao dài chừng 4 tấc .

Đặng Tùng nhìn bộ chiến giáp mà Võ Tinh Cung đang mặc tới lúc cả mắt, hân không tin tưởng trên đời này lại có một bộ đồ đẹp như thế này . Đúng là cả một nghệ thuật .

_ Đây nhóc, nhìn đủ chưa ?

Võ Tinh Cung thấy thằng nhóc này nhìn với vẻ hâm mộ thì cũng có cảm giác hài lòng . Nhưng sau khi thấy thằng này càng nhìn càng đắm đuối, càng chạy nhiều nước miếng thì lão vội nói . Lão sợ thằng này mất nước mà chết quá .

Đặng Tùng nghe thế thì giật mình tỉnh lại, nhưng trong lòng lại mừng rỡ không thôi . Hân nói giao ta cho huynh đệ hân . Thế không phải là giao cho một trong “ thập nhất tinh “ sao . Chuẩn, lần này anh trúng lớn cmnr .

Vừa nghĩ tới điều này thì ánh mắt Đặng Tùng nhìn Võ Tinh Cung đã đổi khác rất nhiều, trong ánh mắt cực nhiều lửa nóng . Hân vội vàng nói :

_ Sư thúc à, ngài tha thứ cho sự lỗ mãng lúc nãy của con . Con chỉ là một tên ăn mày lúc nhỏ không được cha mẹ dạy dỗ nên nói chuyện không lọt tai . Mong sư thúc ngài đại nhân đại lượng bỏ quá cho con .

_ Ngay bây giờ con sẽ cúc cung tận tụy mang ngài đi gặp Lâm Quân . Ừm, hân chính là người sử dụng cục sắt như ngài nói . Bảo đảm ngài sẽ cực kỳ hài lòng về hân .

_ Mời ngài đi theo con .

Vừa dứt lời thì Đặng Tùng bước tới, nâng Thiên Vũ nằm nãy giờ giữa mặt đất dậy . Sau đó vác hân lên vai vội vàng bước đi . Trong lòng chỉ muốn tìm được Lâm Quân để mà lão này thu Lâm Quân làm đồ đệ . Nếu là như thế thì chẳng phải thẳng bạn thân như hân cũng được thơm lây sao .

Còn tư chất của Lâm Quân thì hân cực rõ, thằng này chính là siêu cấp quái thai . Vốn không nên xuất hiện ở trên đời . Chắc chắn là lão già này sẽ thu hân làm đồ đệ thôi .

Võ Tinh Cung thấy Đặng Tùng vội vàng đi như bay thế thì trong lòng cười khỏ, thằng nhóc này thật sự thú vị . Tức là chủ mà khi vui thì lại nịnh nọt . Chắc giống lục đệ thật . Lão nghĩ thế rồi lập tức đi theo, vừa đi vừa nói :

_ Đây nhóc, đợi ta với . ....

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 152: Hahahaha, Chắc Hẳn Người Bất Ngờ Lắm

Đặng Tùng biết Lâm Quân đang ở chỗ đám học sinh nữ nên thẳng tiến tới phía sân tập lớp A2, trong lòng hẳn tuy biết chỗ này được đám con gái coi như trọng địa nhưng có Võ Tinh Cung ở đây nên Đặng Tùng cũng không thêm quan tâm.

Đùa sao, võ thánh muốn tới thì ai có thể cản được chứ.

Trong lòng gấp rút nên Đặng Tùng bước đi như bay, cho dù vác Thiên Vũ trên vai nhưng hẳn dường như là không có một chút gánh nặng nào. Võ Tinh Cung thì chỉ nhàn nhả theo sau lưng hắn.

Chẳng mấy chốc mà cả hai người đều đã tới được sân luyện tập. Nhưng ngay lúc này Đặng Tùng lại nhíu mày.

Bởi lẽ chỗ này mọi ngày thì có một hai đứa con gái canh gác bên ngoài, không hiểu sao hôm nay lại không có ai hết. Tuy vẫn còn một tầng trận pháp bao phủ nhưng mà hắn có cảm giác hơi bị lạ. Tại sao thằng Lâm Quân vừa tới thì chỗ này lại khác rồi, không phải bọn hắn ở trong làm trò gì đó chứ.

Nghi hoặc là thế nhưng Đặng Tùng vẫn quay qua nói với Võ Tinh Cung, sau đó chỉ tay về phía sân luyện tập:

_ Thúc thúc, Lâm Quân ở ngay trong đó đó.

Võ Tinh Cung nghe thế thì cũng nhíu mày, lão cảm nhận được ngọc bội âm đang ở trong đây, tức là chỗ này có người lão cần bảo vệ. Mà hình như lúc mới đột nhập vào đây lão nghe chỗ này có người kêu “hiếp dâm” thì phải. Không biết có gì trong này.

_ Để ta xem.

Trầm ngâm một lát rồi Võ Tinh Cung giơ tay lên, nguyên khí từ trong tay truyền ra bên ngoài. Hai tay lão vung qua hai bên, tức thì, trận pháp bảo vệ bên ngoài bị lão xé như xé một tờ giấy rách.

Trận pháp vừa phá xong thì tầng cách âm đã biến mất. Ngay lập tức, từ trong sân luyện tập truyền ra một tiếng kêu gào thảm thiết.

_ Ngaoooooooooo, tha cho ta đi mà, tha cho ta đi. Ta chỉ lỡ tay thôi. Đại tỷ.....ặc.....ặc.....tha cho ta đi aaaaaaaaaaaaaaaaa .....

_ Là Lâm Quân.

Đặng Tùng vừa nghe tiếng gào thì cuồng hô một cái. Sau đó không chờ Võ Tinh Cung lập tức lao ngay vào trong sân.

Võ Tinh Cung thấy thế thì ngạc nhiên một lát, rồi ngay lập tức cũng theo đi vào. Thú thật là lão cũng hơi tò mò nha. Tại sao một thằng con trai lại kêu thảm thiết như thế nhỉ.

Hai người, một trước một sau lập tức lao vào trong sân. Vừa nhìn thấy những gì đang xảy ra ở trong sân thì hai người lập tức đứng ngơ ngác tại chỗ. Trong lòng thầm hô “con mẹ nó, quả là anh hùng”.

.....

15 phút trước.

_ Bớ người ta.....hiếp dâm.....hếp mi.....

Lâm Quân vừa hét vừa nghĩ thầm tiêu đời trai của hắn rồi. Tại sao hắn là một người con trai còn zin mà lại rơi vào cảnh này. Làm sao hắn có thể chịu nổi một đàn con gái như lang như hổ này cơ chứ. Tuy có chút tự tin về khả năng của mình nhưng Lâm Quân nghĩ hẳn cũng chịu không nổi quá. Ở đây có gần bốn chục đứa con gái lận nha.

Vừa nghĩ vừa lăn lộn quằn quại trên đất nhưng Lâm Quân lại cảm giác không khí im lặng tới đáng sợ.

Ủa, gì kỳ vậy ta. Không phải hiếp dâm hả.

Nghĩ nghĩ rồi Lâm Quân mở mắt ra. Đập vào mắt hắn là Nhật Quỳnh vẫn đang ngồi trên bụng hắn. Sau lưng đám con gái thì vẫn đang trong tư thế lao tới. Nhưng thật ngạc nhiên là tất cả đều đang im lặng. Khuôn mặt thì đỏ bừng như thiêu đốt.

Quái, chuyện gì thế này . Tại sao con nào con nấy mặt mũi đỏ bừng thế nhỉ . Mịa kiếp, ta mới là người bị hiếp dâm cơ mà .

Lâm Quân nghĩ thế rồi buồn bực lên tiếng :

_ Này các cô, các cô có làm cái gì thì lẹ lên . Ta không chống cự đâu . Tại sao lại đứng ngây như phỗng thế ?

_ Ai nói chúng ta muốn hiếp dâm người ?

Sau cùng thì Nhật Quỳnh nghe thế cũng lên tiếng hỏi lại . Thật ra các cô đỏ mặt là vì hai chữ “ hiếp dâm “ nha . Con gái người ta ai mà thèm hiếp dâm người chứ hả . Người không hiếp ..... à người đừng có mơ nhá .

_ Ách, không phải hiếp thì cô leo lên người ta làm gì nha . Muốn chơi cười ngựa hả ?

Lâm Quân âm dương quái khí hỏi ngược lại .

_ Cười ngựa ?

Nhật Quỳnh lập tức ngạc nhiên, cái vụ này thì liên quan gì tới cười ngựa nhỉ .

_ Đúng đó, hắc hắc . Sao ? cô thấy cười ngựa thì làm sao ? Có phải là nhún nhảy không ? Hắc hắc, đừng nói mấy ấn phẩm JAV lần trước cô tịch thu của đám bọn ta cô chưa xem nhá . Ta không tin đâu .

Lâm Quân mặt mày dâm đãng nhỏ giọng truyền âm cho Nhật Quỳnh . Mấy lời này không có nói to được, ở chỗ này còn có người trong mộng của hắn nha . Kim Linh mà nghe được thì chắc Lâm Quân phải FA quá .

Nhật Quỳnh nghe thế thì lập tức đỏ bừng mặt . Đúng là lần trước nàng thu mấy cái ấn phẩm đồi trụy mà Lâm Quân đem ra cho đám con trai xem . Đúng là nàng cũng tò mò rù rẩy chị em xem cùng thật .

Nhưng mà nhún nhảy, cười ngựa thì hắn là .....

Nhật Quỳnh nhớ tới những đoạn trong bộ phim hai người đóng, ít lời thoại mà ai cũng hiểu thì lập tức liên tưởng đến cái trò “ cười ngựa ” mà Lâm Quân nói . Ngay lập tức, khuôn mặt đỏ bừng của nàng lập tức đen lại, bàn tay không tự chủ đập thẳng vào bộ mặt dâm đãng của tên thói tha Lâm Quân .

_ Lâm Quân, đồ vô sỉ . Dám nói thế hả ? Các chị em, hôm nay ta muốn tên này phải chịu đau khổ, các chị em . Lên, cù hành hắn .

Nhật Quỳnh ngồi trên bụng Lâm Quân mà hét lên, bàn tay đập “ bôm, bốp “ vào mặt hắn như đang tập boxing .

Các cô gái phía xa xa vừa nghe Nhật Quỳnh hét lên thì lập tức có vẻ khó hiểu . Hình như lúc này là đùa thôi mà, bây giờ đánh thật hả . Ặc, mà tại sao đại tỷ lại đột nhiên giận dữ thế nhỉ .

Thắc mắc thì thắc mắc nhưng các cô cũng lập tức lao lên . Ừm, đánh thì không đánh nhưng trợ oai cho đại tỷ chắc không sao .

_ Bốp, bốp, bốp .

_ Bình, bình, bang, bang .

_ Bình, bang, bốp, bình, bang, bốp .

.....

Từng tiếng động đập vào mặt vang lên liên tiếp . Lâm Quân cảm tưởng hắn sắp thành gấu mèo tới nơi rồi . Hai con mắt cũng mở không ra nổi nha . Nhưng mà tại sao lại như vậy nhỉ, hình như hắn mới đùa một chút thôi mà .

Mặc dù cái mặt của hắn dày thật, nhưng mà cứ bị một đứa con gái đập vào mặt thì không thoải mái lắm nha .

Lâm Quân buồn bực trầm nghĩ mà hắn không biết là đã nói trúng tim đen của Nhật Quỳnh, làm cho nàng tức giận . Thêm cả vì tâm trạng mấy ngày nay của nàng thực sự không tốt nên mới tìm cách phát tiết . Đúng lúc thay Lâm Quân lại chọc vào ổ kiến lửa này .

Đang phê theo điệu nhạc, à, theo những cú đấm vào mặt thì chợt Lâm Quân quan sát thấy bên hông Nhật Quỳnh đeo một cái ngọc bội thật quen thuộc . Một cái ngọc bội hình hổ, hắn nhớ hình như cái ngọc bội này hắn đã gặp ở đâu rồi thì phải .

Ngẫm nghĩ một lát thì Lâm Quân đã nhớ ra cái ngọc này là đã thấy ở đâu . Chính là vào cái hôm mà Lâm Quân đột nhập vào ký túc xá nữ thả côn trùng khi ở phòng của đám Nhật Hạ thì Lâm Quân đã bị một cô gái say rượu sầm sỡ . Bên hông cô ta cũng đeo một cái ngọc bội như thế này .

Chẳng lẽ là cô ta thật . Hừm, nhớ lúc đó anh đã từng thề “ nếu người đó xấu thì anh chạy, nhưng mà đẹp thì anh sẽ bóp lại “ . Hừ, tốt lắm, ta sẽ giả vờ đau đốn mà bóp lại một chút . Hừ hừ, chiếm tiện nghi của anh rồi còn đánh anh nữa, đúng là đồ con gái không biết chịu trách nhiệm .

Lâm Quân suy nghĩ một âm mưu mờ ám trong đầu rồi trên khoé miệng của hắn nở một nụ cười kỳ dị .

Ngay lập tức, Lâm Quân hành động .

Lâm Quân điều khiển nguyên khí trong người hội tụ tại bụng hân, từ đó sinh ra một lực đẩy mãnh liệt đẩy Nhật Quỳnh bay ra khỏi người Lâm Quân .

_ Âm .

Vì không đề phòng nên Nhật Quỳnh bị bay ra, mông đập thẳng vào mặt đất . Nàng vừa định chửi một câu thì ngay lập tức Lâm Quân bắt đầu hành động thứ hai .

Chỉ thấy hân giả vờ nằm lăn lộn trên đất, hai tay ôm lấy khuôn mặt mình . Từ trong tay chảy ra một ít nước màu đỏ như máu . Cái này là thứ tương cà Lâm Quân mới móc từ trong “ nhân trử vật “ ra ngoài . Ý đồ giả vờ bị thương nặng .

Khi lăn một lúc thì Lâm Quân nằm im tại chỗ, đôi mắt nhắm tịt lại giả vờ hôn mê bất tỉnh .

Lâm Quân vừa nằm vừa cười thầm không thôi, ý hân là sẽ đợi Nhật Quỳnh lao tới rồi lợi dụng sàm sờ cô nàng . Bàn tay không cẩn thận bóp bóp nắn nắn cặp ..... ồm vòng 3 hấp dẫn .

Đúng như Lâm Quân nghĩ, hân vừa nằm im được một lúc thì cảm giác có một người chạy tới . Hai bàn tay đặt lên khuôn mặt của hân . Đồng thời kèm theo đó là giọng nói gấp gáp của Nhật Quỳnh .

_ Mau, mau xem hân có bị làm sao không .

Cá đã cắn câu .

Lâm Quân nghĩ thầm rồi ti hí mắt ra, sau khi định vị được mục tiêu thì bàn tay phải của hân tiến về phía đó .

Cảm giác thật tuyệt, ủa mà có gì đó không đúng . Hừm, rõ ràng Nhật Quỳnh mặc chiến giáp mà . Tại sao cái chỗ này lại mịn như mặc quần áo bằng vải thế .

Vừa bóp được một phát thì Lâm Quân đã cảm giác có cái gì đó không đúng . Những lỗ giả vờ thì Lâm Quân giả vờ tới cùng . Dù sao lúc hân nằm im thì rõ ràng là Nhật Quỳnh gần với hân nhất .

Bàn tay vừa bóp nhưng mắt thì vẫn nhắm tịt, tỏ vẻ như cái bàn tay phải kia không phải là của hân .

Nhưng chỉ vài giây sau thì đột nhiên một giọng nói vang lên trong đầu hân :

_ Đây, ta biết ngươi giả vờ ngất . Nhưng mà ngươi có biết bàn tay của ngươi đang ở chỗ nào không ?

Đây đúng là giọng Nhật Quỳnh, thì ra nàng ta cũng truyền âm nhập mật được .

Lâm Quân nghe thế cũng truyền âm lại, nhưng âm thanh thì cực kỳ càn rỡ .

_ Ta biết, mà vòng 3 của ngươi thật mềm nha . Ừm, cảm giác khá là tốt đó . Hắc hắc hắc .

_ Nha, phải không, mở mắt ra nhìn cho kĩ đi . Hahahaha, chắc hân ngươi bất ngờ lắm . Hahaha .

Lâm Quân nghe thế thì trong lòng cảm giác không ổn, lập tức hân mở mắt ra .

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 153: Không Nói Nhiều, Giết

Kim Linh là một cô gái cực kỳ mạnh mẽ và bá đạo trong quá khứ, nhưng mà từ khi gặp được Lâm Quân thì tính cách của nàng hồi xưa đã bay đi đâu mất tiêu rồi . Bây giờ nàng trở nên rất nhút nhát và dễ dãi mặt . Nhất là mỗi khi giáp mặt với Lâm Quân .

Thật tình thì chính nàng cũng không hiểu tại sao Lâm Quân lại truy cầu nàng ghê gớm như vậy . Thực sự là so sắc đẹp thì cả trường DongDa còn có một số người đẹp hơn nàng . So về thực lực hay tu vi thì nàng cũng không phải là mạnh nhất . Đôi lúc nàng cảm giác khó hiểu, giống như Lâm Quân truy cầu nàng cũng chỉ vì tiêu khiển hay sao đó, chứ không phải là thật lòng .

Nhưng mà càng ngày thì Lâm Quân càng làm nhiều chuyện để mà chăm sóc nàng . Như là sáng nào cũng mang những đồ ăn lạ hoắc mà cực ngon đến cho nàng . Đôi khi nàng buồn thì Lâm Quân lại là người mang tới những món quà bất ngờ . Nếu như nàng bị ai đó chọc thì ngay ngày hôm sau phát hiện

tên đó đang bị treo ngược trên cành cây với một vài mảnh vải che chỗ hiểm . . . . .

Nói chung là Lâm Quân đối xử với nàng tốt ỏi là tốt, chỉ thua mỗi mẹ nàng . Đôi khi cũng làm Kim Linh sinh ra rất nhiều sự cảm động sâu sắc . Thật ra từ lâu trái tim của nàng cũng đã xiêu lòng vì Lâm Quân . Nhưng mà do hoàn cảnh gia đình và cái hôn ước đang treo trên đầu nên Kim Linh cũng bắt đắ dĩ . Không thể nào thể hiện tình cảm của mình với Lâm Quân được .

Kim Linh biết Lâm Quân rất xuất sắc, trong những người con trai mà nàng gặp thì Lâm Quân chính là xuất sắc nhất . Nhưng mà khổ nỗi hấn chỉ là bang chủ của một cái bang nhỏ nhoi ở một ngôi thành cũng nhỏ nhoi nốt . Làm sao mà có thể chống lại một gia tộc lâu đời của Việt Quốc được .

Vì không muốn Lâm Quân nguy hiểm nên ngày thường Kim Linh rất giữ kễ, không thể hiện bất cứ tình cảm nào trên khuôn mặt hết . Đồng thời trong lòng nàng cũng cực kỳ áy náy và đau khổ . Nếu như nàng là một người bình thường thì cũng sẽ vứt đi mọi thứ mà yêu Lâm Quân rồi .

Nhưng ngày hôm nay thì lại khác, ồm . Khi thấy Lâm Quân bung mặt đầy máu ngã xuống đất thì trong lòng Kim Linh như bị một cái búa tạ đập vào . Bất chấp tất cả nàng lao tới nhanh như một tia chớp . Bàn tay cô gắng thôi động nguyên khí để mà trị thương cho Lâm Quân .

Thực ra tu vi của Kim Linh cũng đã đạt tới đẳng cấp Võ Tướng, về công pháp thì nàng tinh thông cả hai cái chiến đấu và trị liệu nên muốn tiến tới trị liệu cho Lâm Quân .

Chỉ có điều là nguyên khí thủy hệ của nàng truyền cả vào trong người Lâm Quân mà như đá bỏ vào biển, không có một chút tác dụng nào . Kim Linh cảm giác trong lòng thấy là lạ, dù sao thì chỉ bị đập trên mặt thôi mà . Bình thường thì chỉ cần nàng trị một chút là xong thôi, cho dù có ngắt đi thì cũng phải tỉnh lại chứ .

Kim Linh đang ngồi xồm xuống phân vân thắc mắc thì chợt cảm giác vòng ba nhảy cảm của nàng hình như bị cái gì chụp vào thì phải .

Cảm giác nhót nhót ướt ướt và rất khó chịu .

Kim Linh hiểu ra vòng 3 của mình đã bị ai bóp . Chấn động trong lòng, Kim Linh quay ra nhìn lại thì thấy một bàn tay dính đầy một thứ nước màu đỏ, đang bí mật du động trên đó . Thình thoảng còn chụp chụp nấn nấn vài cái .

Ặc, tại ai tay ai thế này . Công nhận liều mạng thật, dám bóp chị cơ đấy .

Kim Linh quay sang nhìn tiếp để phát hiện chủ nhân của bàn tay thì thấy nó chính là bàn tay của người trong lòng nàng . Chính là của tên Lâm Quân đang hôn mê bất tỉnh nằm trên đất, trên khuôn mặt nhắm tịt hai mắt của hấn đang nở một nụ cười rất kì dị .

Hiểu ra tất cả, Kim Linh vừa then vừa giận nhưng nhất thời không biết làm sao bây giờ . Nếu như là bình thường thì nàng cũng sẽ đẩy tay ra và đập cho thẳng bóp nàng một trận . Nhưng mà đây là người mà nàng có cảm giác áy náy rất nhiều nên nhất thời không biết làm sao .

Suy suy nghĩ nghĩ trong lòng thì đột nhiên Lâm Quân mở mắt ra, câu đầu tiên mà hấn nói sém nửa làm cho Kim Linh điên lên tát vào mặt hấn .

_ Tại sao lại là em ?

Tại sao lại là em . Cái gì gọi là tại sao là tôi, không phải anh muốn bóp tôi sao . Hay là anh muốn bóp con khác nhưng đúng lúc tôi lao vào . Hả, hả, hả .

Kim Linh cảm giác trong lòng không biết là tư vị gì . Hời thế khác nào Lâm Quân muốn bóp mông con khác nhưng đúng lúc nàng lao vào chứ hả . Cái này chắc phải gọi là ngoài ý muốn rồi .

Đột nhiên Kim Linh nghĩ nếu không phải mình lao tới thì sẽ là ai lao tới nhỉ . Ừm, hấn là Nhật Quỳnh, lúc đó Nhật Quỳnh ở gần Lâm Quân nhất .

Nghĩ tới đây thì Kim Linh cảm giác như mình là người thừa, người phá hoại . Nước mắt của nàng chực trào ra nhưng miễn cưỡng ngăn lại . Kim Linh lạnh lùng nói với Lâm Quân :

_ Ý anh là muốn bóp Nhật Quỳnh chứ gì ? Vậy bóp đi, tôi không phá hoại nữa . Tôi đi đây .

Nói xong thì Kim Linh gạt tay Lâm Quân ra, đứng dậy bước đi .

Lâm Quân nằm dưới đất nghe thế thì chấn động, vội vàng đứng dậy chạy theo . Kiểu như hấn chưa bị thương bao giờ .

_ Em đừng đi . Người anh muốn bóp là em cơ, Nhật Quỳnh là con mụ nào ấy nhỉ ?

Lâm Quân vội vàng quá nên càng nói càng sai . Cái gì gọi là “ anh muốn bóp em “ . Cái câu này không thể nào nói ở đây được nha . Chỗ này còn biết bao nhiêu bạn học nữ đang đứng nhìn cơ mà .

Đúng như dự đoán, Kim Linh nghe thế thì càng giận . Bước đi càng nhanh, nàng chỉ lạnh lùng nói :

_ Anh bóp ai thì là chuyện của anh, đừng nói với tôi . Tránh ra để tôi đi .

Lâm Quân thấy thế thì biết mình đã nói sai, vội vàng sửa lại .

_ Em đừng đi, trong lòng anh chỉ có em là người xinh đẹp nhất thôi . Còn đâu chỗ này toàn là các lão thái thái . Cho dù muốn làm cái gì thì cũng chỉ làm với em thôi .

Kim Linh nghe thế thì trong lòng mới đỡ hơn một chút, nhưng vẫn quay lại nói :

_ Anh đừng lừa mình dối người . Ai chẳng biết con gái lớp A2 này xinh đẹp nhất trường . Hừ, có phải anh có ý tưởng gì mới sửa thành lão thái thái không ?

_ Đâu có . Trời đất chứng giám, trong lòng anh em xinh xắn như một tiên nữ giáng trần, còn bọn họ trong mắt anh chẳng khác gì “ hồng phấn khô lâu “ .

Lâm Quân vội cam đoan .

_ Nha, “ hồng phấn khô lâu “, nghe hay nhỉ . Nhưng đó là chuyện 100 năm sau rồi, bây giờ họ vẫn còn xinh đẹp tươi trẻ nha .

_ Ách, thế là em không biết rồi . Theo em thì một con hạc trong bầy gà, nếu là em thì em sẽ thấy con nào đẹp hơn . Tất nhiên là con hạc rồi đúng không . Đối với anh thì đám này toàn là gà thôi, còn em chính là phượng hoàng trong truyền thuyết .

_ Phượng hoàng chỉ có trong truyền thuyết, ý anh là tôi chỉ là trong truyền thuyết, không thể xuất hiện trên đời chứ gì ? Đúng không hả .

Kim Linh khi nghe những câu nhỉnh nọt của Lâm Quân thì lập tức “ và em đã vui trở lại “ nhưng ngoài miệng thì vẫn chất vấn hấn .

_ Nha, đâu có . Phượng Hoàng chính là miêu tả về đẹp tuyệt trần của em thôi, đúng là em chỉ nên xuất hiện trong truyền thuyết . Người xinh đẹp đã lấy mất trái tim anh đúng ra không nên xuất hiện trên đời . Nhưng mà mẹ em, một người phụ nữ tài giỏi đã giấu trời mà sinh ra em . Nếu em đã sinh ra thì anh đành phải đi đoạt thôi . Đối với anh về đẹp của em gấp ngàn lần những người ở đây .

_ Em không biết sao, hồi xưa anh không tính có vẻ đẹp hoàn mỹ cho đến khi gặp được em . Làn da trắng ngần không tỳ vết, đôi mắt xinh đẹp hút hồn anh . Cái miệng ưu nhã nói những lời hay ý đẹp . Khuôn mặt trắng trẻo ưa nhìn, đẹp hơn cả những mỹ nhân trong lịch sử . Đẹp hơn cả những ca sĩ bây giờ .....bla.....bla.....

Lâm Quân đứng đó mà trong lòng lục ra những câu khen gái kinh điển trên in tét nét lúc trước . Nhờ những cách khen mới lạ và cái miệng dẻo quẹo của hấn mà khuôn mặt Kim Linh từ tức giận đã chuyển thành vui mừng tràn ngập .

Đã là con gái thì có ai mà không thích nghe khen chứ, Kim Linh cũng không ngoại lệ . Nhưng mà dù sao thì nàng cũng không ở lại chỗ này được, nàng quay sang nói nhỏ vào tai Lâm Quân :

_ Làn này em tha cho anh . Nhưng mà em đi về thay đồ đã . Hừm, cái chuyện này tính sau . À, chúc anh may mắn nhé .

Kim Linh nói rồi nhìn lướt qua các bạn nữ sau lưng, cười tươi như hoa rồi chạy đi .

Còn Lâm Quân thấy nụ cười của Kim Linh thì chỉ ngỡ ngẩn cả người . Còn không để lời cảnh cáo của Kim Linh vào tai nữa . Trong lòng Lâm Quân chỉ là nhớ tới nụ cười câu hồn đoạt phách đó . Trong lòng thầm quyết tâm “ nhất định có ngày ta sẽ thu em nó vào tay “ .

Đang ngẩn ngơ thì một giọng nói lạnh lùng vang lên từ sau lưng hấn :

_ Lâm Quân, nhìn đủ chưa ?

_ À, chưa chưa . Mãi mãi chưa đủ .

Lâm Quân theo quán tính trả lời .

_ Ủ, mà thôi tính toán chuyện chúng ta đã . Lát nữa ngươi nhìn sau .

Giọng nói này vang lên tiếp tục .

Lâm Quân đang ngắm gái mà bị làm phiền nên cực kỳ tức giận, quay phắt lại nói với người đứng phía sau hấn .

_ Quái, tính toán cái gì ? Không thấy ta đang ngắm gái sao ? Ngươi là ai mà nhiều chuyện thế .....

Nhưng mà chỉ nói được vài lời thì Lâm Quân đã cảm giác là không ổn . Bởi vì sau lưng hấn là một đoàn con gái lớp A2, đứa nào đứa nấy mặt mũi đáng đáng sát khí . Bàn tay ai cũng cầm vũ khí lên, đôi mắt thì đỏ bừng như một con trâu điên .

_ Ách, các chị . Lúc này em lỡ lời thôi .....

_ Không nói nhiều, GIẾT .

Nhật Quỳnh là người đứng sau lưng Lâm Quân . Không cho Lâm Quân biện hộ đủ câu mà điên tiết hét lên .

Chương 154: Cô Gái Và Hai Trái Táo

_ Ách, các chị . Tha cho em .

Lâm Quân thấy đám con gái lao tới vội vàng cấp *** chạy đi . Tới bây giờ thì hắn cũng đã hiểu tại sao đám này lại tức giận thế . Ừm, là do lúc này hắn so sánh thái quá, gọi bọn họ là “ lão thái thái “, “ hồng phấn khô lâu “, “ con gà “ ..... .

Đúng là không có một cô gái nào có thể chịu được những sỉ nhục như thế . Nhưng thật tình là Lâm Quân không cố ý mà, tại vì làm vui lòng Kim Linh nên hắn mới phải nói thế . Bình sinh thằng nào đi tán gái mà không nói thế đâu . Chẳng qua là nói trước một đám con gái thì chỉ có mình Lâm Quân thôi . Đúng là thanh niên nghiêm túc của thời đại .

Đám con gái thì tuy biết là Lâm Quân tán tỉnh Kim Linh nhưng thực sự là không có ai bị chửi xấu thẳng mặt mà lại làm thinh cả . Đừng nói các cô là những người con gái như hoa như ngọc nên cực kỳ hận tên thói tha này .

Nếu người nói với một mình Kim Linh thì chả có gì, nhưng ai bảo người nói trước mặt chúng ta làm gì . Thế nên bây giờ người phải chết .

Các cô gái nghĩ như thế trong lòng rồi đều hung hãn xông lên, quyết tâm đập cho Lâm Quân một trận toi đời .

Các cô gái rất nhanh bao vây Lâm Quân vào chính giữa, không có một đường nào để mà lọt ra ngoài . Còn Lâm Quân thấy vậy cũng bó tay, trong lòng gấp rút suy nghĩ cách đối phó .

Sau cùng, Lâm Quân nghĩ ra một kế cực kỳ vô si nhưng rất khả thi . Hắn quay sang cười nói với các cô gái :

_ Các cô muốn đánh ta cũng được thôi . Nhưng đừng trách bàn tay ta vô tình . Hừ, cô nào dám lên coi chừng ta bóp bóp đó . Hắc hắc hắc .

Vừa nói Lâm Quân vừa giơ hai tay lên làm động tác “ bóp z... long trào thủ “ trong truyền thuyết .

Nhất thời, khi thấy Lâm Quân làm thế thì các cô tự nhiên trùng xuống, trong lòng cũng có chút lo sợ . Lỡ thằng này làm thật thì sao, mười mấy năm nay ta thù thân như ngọc . Không lẽ bây giờ lại phải bị thằng này làm bẩn sao . Chết cũng không được, ừm, chính là chết cũng không được .

Nhưng, có một người không sợ . Chính là Nhật Quỳnh, thủ lĩnh của cả đám con gái .

Chỉ thấy cô ta đứng ra nói :

_ Các chị em, chúng ta dùng ma pháp khoá tay hắn lại rồi lao lên . Hừ, nếu hôm nay chúng ta không dạy cho thằng này một bài học thì đúng là không xứng đáng với chị em, với tổ tiên . Hắn nói chúng ta như thế mà chúng ta có thể chịu được sao ? Hắn sỉ nhục chúng ta mà chúng ta có thể nhịn được sao . Cho dù hắn sờ được thì sao chứ, hắn sờ thì cứ đá nát trứng chim của hắn . Đến lúc đó thì người thiệt thòi chính là hắn rồi . Các chị em, đừng sợ . Lên ..... .

Nhật Quỳnh uy phong lẫm lẫm như một vị tướng quân thực sự . Nàng vừa dứt lời thì ngay lập tức lao lên, làm đầu tàu gương mẫu cho đám chị em noi theo .

Các cô gái xung quanh nghe thế thì cũng gật đầu một phát, trong lòng thầm hô có lý . Với cả Nhật Quỳnh đã lao lên rồi nên cũng lao theo . Cùng lắm một mình Nhật Quỳnh bị bóp là được rồi, chúng ta không bị sao cả .

Còn Lâm Quân nghe Nhật Quỳnh nói thế thì cũng ngẩn cả người, hắn không ngờ lớp trưởng bình thường xinh đẹp đáng yêu khi tức giận lại có một bộ mặt đáng sợ như thế . Nói chung là bất chấp tất cả lao lên, quyết tâm hành hạ hắn .

Nhưng mà Lâm Quân cũng có điểm không hiểu được, thực ra hắn chọn gì cô nàng này mà cô ta lại muốn đập hắn như thế . Hừ, không phải chỉ muốn bóp cô thôi sao, cô làm gì mà xỉ nhục cả lên thế . Hừ, hừ, lần trước ai bảo cô bóp ta trước làm gì . Ta qua hai kiếp mà vẫn còn zin đó nha, chỉ có một mình cô sàm sỡ ta . Cô không chịu trách nhiệm thì thôi mà còn muốn ta ăn hành nữa à .

Tốt lắm, xem ai hơn ai .

Nghĩ tới đây và thấy cảnh Nhật Quỳnh lao lên thì nộ hỏa cũng tự nhiên trào dâng trong lòng Lâm Quân . Lần này hắn quyết tâm thật rồi, cho dù có chết thì cũng phải bóp cô ta vài cái cho hả giận mới được .

Lâm Quân không chút nao núng, hai bàn tay giơ ra trước ngực . Khi Nhật Quỳnh đã tiến tới gần Lâm Quân thì hắn bắt đầu hành động . Chỉ thấy Lâm Quân như một tia chớp, không tránh né mà lao thẳng vào Nhật Quỳnh, hai bàn tay như ma trào cản đúng chuẩn vị trí bộ ngực như hai trái táo của Nhật

Quỳnh .

Nhật Quỳnh thấy Lâm Quân lao tới thì cũng sững sốt, bước chân bối dịch chuyển sang ngang . Ý đồ né tránh Lâm Quân .

Nhưng mà, Lâm Quân nói thế nào thì thực lực cũng được coi là thuộc hàng cao nhất lớp, làm sao có thể để Nhật Quỳnh, một người thực lực thấp hơn né tránh được .

Lâm Quân cũng biến chuyển bước chân, dùng thân pháp “ Lãng Ba Vi Bộ “ mà hần thành thạo chuyển hướng theo Nhật Quỳnh .

Lần này thì Nhật Quỳnh cực kỳ bất ngờ nên không né tiếp được nữa, chỉ trừng trừng con mắt nhìn hai bàn tay Lâm Quân sắp đặt lên ngực mình .

_ Bốp .

Một âm thanh chạm vào quần áo lập tức vang lên . Chỉ thấy hai bàn tay to lớn dính đầy tương cà đã đặt thẳng lên ngực Nhật Quỳnh .

Theo quán tính, Lâm Quân bốp bốp hai cái .

Ủa, sao lạ thế nhỉ, cái này hình như hơi bị khác .

Sờ được một lúc thì trong lòng Lâm Quân đột nhiên mọc lên một cổ thối mốc . Cho dù chưa bao giờ bốp ngực phụ nữ nhưng hần cũng là một thanh niên tinh thông JAV học và cũng khá hiểu biết về ngực phụ nữ .

Đáng ra theo đạo lý thì ngực phụ nữ phải hơi mềm, giống như cái bánh bao thường bán ngoài chợ . Bốp vào có cảm giác thoải mái mới đúng .

Tại sao của Nhật Quỳnh thì bốp vào có vẻ cứng cứng, cho dù qua hai lớp áo thì cảm giác cũng không sai được . Chính là cứng cứng, giống như nhét hai trái táo vào trong áo vậy .

Vừa nghĩ như thế thì Lâm Quân bỏ tay ra .

Ngay lập tức, từ trong áo Nhật Quỳnh rơi ra hai trái táo đỏ mọng . Cực kỳ bắt mắt . Hai trái táo rơi “ bốp, bốp “ xuống đất .

Lâm Quân ngẩn người .

Nhật Quỳnh ngơ ngác .

Các cô gái xung quanh như không tin vào mắt mình .

.....

.....

.....

Cả sân luyện tập ồn ào từ nãy giờ đột nhiên im phăng phắc, không có bất cứ một tiếng động nào vang lên . Cho dù là đám côn trùng nhỏ nhoi thì chắc cũng đứng ngơ ngác nhìn một màn này . Không ngờ là lớp trưởng có bộ ngực vĩ đại từ trước tới giờ lại xài hàng giả . Đúng là không ai có thể tin tưởng được chuyện này .

Ngay cả Lâm Quân cũng không tin sự phán đoán của hần là đúng . Hần cứ nghĩ ngực Nhật Quỳnh có vấn đề gì khác chứ .

Im lặng được chừng hơn một phút thì cũng có người đầu tiên lên tiếng . Người này đúng là nhân vật chính trong vở hài kịch “ cô gái và hai trái táo “ . Lớp trưởng Nhật Quỳnh .

_ Lâm Quân, ta giết ngươi .

Chỉ thấy Nhật Quỳnh đột nhiên trở nên điên cuồng như một con hổ cái . Lao thẳng về phía Lâm Quân, hai tay cấu véo vào hai cái eo của hần .

Vì không đề phòng nên Lâm Quân lập tức trúng chiêu . Hần chỉ cảm giác eo mình như gặp một đá kích đặc biệt mãnh liệt . Đau còn hơn cả khi hần bị đá vào trúng chym . Cái này đúng là “ tráo môn “ của hần khi luyện võ của Thiếu Lâm . Chính là một điểm yếu nhất trên toàn bộ cơ thể của hần .

_ Ngaoooooooooo, tha cho ta đi mà, tha cho ta đi . Ta chỉ lỡ tay thôi . Đại tỷ.....ặc.....ặc.....tha cho ta đi aaaaaaaaaaaaaaaaaa .....

Vì quá đau đớn nên Lâm Quân kêu thét lên, trong lòng tràn ngập uỷ khuất . Ta bốp cô mà cô còn xài hàng giả thì bốp cũng có được quái gì đâu mà phải cấu véo ta .

Tuy nhiên Nhật Quỳnh phăng phắt như không nghe thấy, hai bàn tay vẫn nhéo chặt eo Lâm Quân, kiên quyết không thả ra . Còn Lâm Quân thì như bị động kinh, kêu hét liên tục nghe cực kỳ thảm thiết . Những cô gái đứng xung quanh thì tạm thời cũng không biết làm gì với cái đôi oan gia này nên đành đứng im tại chỗ . Ngơ ngác nhìn .

.....

_ Này, thằng nhóc bá đạo thật nhỉ . Chắc chắc, bóp z... con gái người ta cơ đấy .

Võ Tinh Cung và Đặng Tùng đã tới được một vài phút . Sau khi quan sát thấy tay Lâm Quân có dính chút máu . Và cả trên áo Nhật Quỳnh đang mặc, ở vị trí trọng yếu có dấu bàn tay màu đỏ thì cả hai người đều đã hiểu ra mọi chuyện .

_ Ách, thúc thúc, cái này chắc là hiểu lầm .

Đặng Tùng nghe thế thì vội vàng nói . Hẳn sợ lão già này cho là Lâm Quân quá mất dạy, nếu không chịu nhận làm đệ tử nữa thì nguy to .

Nhưng ai dè vừa nói xong thì lão già Võ Tinh Cung này lại cười hô hô nói :

_ Giống ta thời còn trẻ, rất có phong độ . Đệ tử này ta nhận chắc rồi . Hắc hắc hắc .

Sặc, mẹ nó . Thì ra là cùng một mặt hàng . Đúng là già mà không nên nét .

Đặng Tùng nghe thế thì hung hăng khinh bỉ trong lòng, nhưng mặt ngoài lại tỏ vẻ thắc mắc hỏi :

_ Thúc thúc, mà tại sao Lâm Quân kêu to thế . Con nhớ hẳn cũng mạnh mẽ, làm gì bị gái nhéo mà gào thán thiết như vậy nhỉ ?

Võ Tinh Cung nghe thế thì nhử mảy quan sát một chút, sau đó lên tiếng :

_ Hình như cái này gọi là “tráo môn” . Theo ta được biết người nào tập những bí kíp luyện thể thì đều có một yếu điểm gọi là “tráo môn” . Nếu bị địch nhân phát hiện được thì người đó sẽ mất hết sức chiến đấu . Đúng thay cô gái này lại chụp trúng chỗ đó .

_ Ấc thì ra là thế .

Đặng Tùng nghe thế gật đầu tỏ vẻ hiểu . Hèn gì khi hắn luyện võ công Thiếu Lâm thì cũng có một vài chỗ không tài nào luyện được . Thì ra cái này gọi là “tráo môn” .

_ Ừm, đúng rồi . Mà thằng nhóc này có thuộc tính nào ? Sao ta quan sát này giờ mà nhìn không ra .

_ Nghe hắn nói thì chính là toàn thuộc tính .

Đặng Tùng nghe thế vội vàng đáp .

_ Ừm, toàn thuộc tính .....Hả ? Người nói cái gì ? Là toàn thuộc tính ?

_ Đúng, chính là toàn thuộc tính .

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 155: Xin Nhận Của Đệ Tử Một Lạ

Võ Tinh Cung tuy là một lão già sống hơn trăm năm nhưng đúng là từ trước tới giờ chưa bao giờ nghe cái gì gọi là thân thể toàn thuộc tính . Vì vậy lão kinh hãi hỏi lại :

_ Người nói là toàn thuộc tính ? Tại sao người biết là toàn thuộc tính ?

Đặng Tùng thấy vẻ mặt này của Võ Tinh Cung thì trong lòng cũng khá hiểu, dù sao chính hắn lúc trước vừa nghe thế thì cũng không tin vào tai mình .

_ Ừm, con đã kéo hắn đi kiểm tra bằng tất cả các máy mà chúng con có thể kiểm được . Cái máy nào cũng cho ra 12 thuộc tính . Ngoài những thuộc tính Kim, Mộc, Thủy, Hỏa, Thổ, Phong, Lôi, Quang, Âm chúng con nhận ra được thì chính là có thêm 3 thuộc tính không biết tên . Mặc dù lúc đầu chính con cũng không tin nhưng sau khi kiểm tra bằng khoảng 100 cái máy thì kết quả đều là như thế . Vậy ngài nói không lẽ 100 cái máy đều hỏng cùng một lúc hay sao ?

Đặng Tùng tựa tiểu phi tiểu giải thích kỹ càng rồi hỏi ngược lại . Làm gì có chuyện mà 100 cái máy hư cùng một lúc được chứ . Cái này chắc chắn là sự thật rồi .

_ 12 thuộc tính .....12 thuộc tính .....

Võ Tinh Cung nghe thế thì lẩm bẩm trong lòng. Chính xác thì có tất cả 12 thuộc tính trên thế gian này, nhưng chỉ khi nào đạt trên đẳng cấp Võ Thánh mới có thể biết được. Muốn có được 12 thuộc tính này thì cũng phải tập luyện điển sinh khá vất vả. Không ngờ mới có một người vừa sinh ra đã có đủ 12 thuộc tính. Cái này thật là bất khả tư nghị.

Đặng Tùng thấy Võ Tinh Cung lẩm bẩm một mình thì vội hỏi:

__ Thúc thúc, thật ra 3 thuộc tính đó là gì? Tại sao không có một màu nào đại biểu cho nó, chỉ là 1 màu trong suốt.

Võ Tinh Cung nghe thế thì vội hoàn hồn lại, trả lời với một giọng nói run run:

__ Thuộc tính không gian, thuộc tính sinh, và thuộc tính tử.

__ Không gian? Sinh? Tử. Thực sự có những thuộc tính đó sao? Con nghe nói nó chỉ có trong truyền thuyết mà.

Đặng Tùng nghe thế thì hỏi lại.

__ Đúng, mà tên Lâm Quân này tập võ thuộc tính nào? Đã có ai dạy hắn chưa?

Võ Tinh Cung không trả lời mà gấp rút hỏi lại. Trong lòng lão cảm giác thật gấp gáp. Tại sao ở chỗ này có người toàn thuộc tính mà không ai biết là thế nào. Trong truyền thuyết nghe nói, nếu người nào có toàn thuộc tính thì sẽ có cơ hội thành thần. Nếu như thực sự có chuyện đó thì tên nhóc này chính xác trở thành quốc bảo của Việt Quốc rồi. Nếu người địch quốc mà biết thì chắc chắn tên nhóc này 10 phần sẽ bị chém giết hoặc lôi kéo.

__ Hắn tự học, võ công của con cũng là hắn dạy cho. Con cũng không biết võ công hắn học thuộc tính nào nhưng nghe hắn nói thì là “băng, hoá, huyền và độc”.

__ Khả tốt, mấy cái này cũng không sao. Nếu hắn chưa học hết thì tốt rồi. May mắn hắn cũng chỉ ở cấp Đại Địa Võ Sĩ, chưa có lên cấp.

Võ Tinh Cung nghe thế thì thở phào một hơi. May mắn là tên nhóc này còn có thể đào tạo được. Có thể đặt chắc nền móng cho hắn từ bây giờ. Nếu như thằng nhóc này lĩnh ngộ một thuộc tính xong tăng lên thành Hải Dương Võ Sĩ thì lão chắc hối hận tới chết mất.

__ À, nghe nói hắn tính lĩnh ngộ hết 9 thuộc tính mới lên cấp.

__ Há? Thằng này, thật đúng là có khí phách. Tốt rồi, đệ tử này chúng ta quyết tâm nhận. Hắc hắc hắc. Việt Quốc được cứu rồi.

Võ Tinh Cung reo lên như một đứa con nít tìm được một món đồ chơi mới. Hồn nhiên quên mất phong phạm Võ Thánh của lão.

.....

Chỉ tiếc là lão hét hơi bị to nên những cô gái trong sân, kể cả Nhật Quỳnh và Lâm Quân đều nhận ra sự có mặt của lão. Ai cũng không hiểu lão già này xuất hiện trong này từ lúc nào.

Mấy chục cặp mắt đều nhìn về phía Võ Tinh Cung, khi thấy Đặng Tùng đứng sau lưng lão thì các cô đều ngạc nhiên, không hiểu tại sao thằng này lại vào được trong này.

Nhưng khó hiểu chưa bao lâu thì Đặng Tùng đã lên tiếng:

__ Lâm Quân, có người muốn tìm chú mày này. Còn không mau qua đây gặp.

Lâm Quân đang bị Nhật Quỳnh nhéo vào hông thì cũng ngẩn cả người. Tại sao tự nhiên có người muốn gặp hắn. Nhưng mà dù sao hắn cũng không muốn bị nhéo nữa nên lấy tay Nhật Quỳnh ra, nói nhỏ vào tai nàng:

__ Ta xin lỗi vì chuyện hôm nay, nhưng mà ta có thể làm cho ngực cô to ra như dưa hấu. Nếu như tin thì tối nay 9h mang hết đám con gái, trừ Kim Linh ra tới chỗ bìa rừng. Nếu không thì chắc cả đời cô chỉ có bộ ngực LCD thôi, chào nhé. Ta đi trước. Hê hê hê.

Nói rồi Lâm Quân lợi dụng thân pháp của mình, chạy thẳng qua chỗ Đặng Tùng đang đứng, chỉ để lại một mình Nhật Quỳnh còn đang ngẩn người với những suy nghĩ trong lòng mình.

Lâm Quân chạy rất nhanh, như một tia chớp. Khi tới gần chỗ Đặng Tùng thì hắn nói:

__ Theo ta đi, đi chỗ khác nói chuyện. Nếu ở chỗ này chắc ta chết mất.

Nói rồi Lâm Quân chạy thẳng ra bên ngoài, còn Đặng Tùng nghe thế thì cũng gật đầu, quay qua bảo Võ Tinh Cung đi theo rồi cũng chạy theo Lâm Quân.

Sau khi 3 người đã khuất bóng thì cả đám con gái cũng đã hoàn hồn trở lại. Cô nào cô nấy đều đưa nhãn thần thông cảm sang nhìn Nhật Quỳnh. Các cô hiểu chuyện hôm nay chưa xong đâu, chắc chắn Nhật Quỳnh sẽ điên cuồng thêm vài ngày nữa.

__ Tối nay, 9h, tất cả tập trung bìa rừng. Chúng ta có chuyện quan trọng cần làm. Nếu ai không tới thì sau này đừng gọi ta là đại tỷ nữa.

Nhưng thực ngạc nhiên là Nhật Quỳnh lúc này cực kỳ bình tĩnh . Sau khi bỏ lại một câu thì cũng rời khỏi . Ủm, lập tức làm cho các cô không hiểu có chuyện gì xảy ra . Ai cũng rất ù ù cạc cạc, tại sao tối nay phải tập trung bìa rừng . Nhưng nếu Nhật Quỳnh đã nói thế thì các cô cũng đều phải làm thôi . Sau đó thì cả đám đều tản đi, về ăn uống xong rồi chuẩn bị tối nay tập trung .

.....

_ Vậy, lão tìm ta có chuyện gì ?

Khi đã bay tới khu rừng thì Lâm Quân dừng lại, lập tức quay sang hỏi Võ Tinh Cung . Hắn rất rõ ràng là người tìm hắn chính thị lão già này .

_ Ủm, ta muốn ngươi nhận chúng ta làm sư phụ .

Võ Tinh Cung cực kỳ dứt khoát nói, không thêm dây dưa một chút nào .

Nghe tới đây thì Lâm Quân cảm giác khó hiểu . Nhận làm sư phụ, mà tại sao phải là chúng ta, không lẽ ngoài lão già này còn có ai muốn nhận hắn làm đệ tử à .

_ Sư phụ ? Hửm, “ chúng ta “ trong lời nói của lão là ai ? Mà thực ra lão cũng là ai ?

_ Chúng ta chính là “ thập nhất tinh “; còn ta chính là người đứng hàng thứ tư trong “ thập nhất tinh “, tên Võ Tinh Cung . Biệt danh Thần Tiên Phi Thiên Miêu .

_ Hà ? Thực sự ? Mà tại sao các lão muốn nhận ta làm đệ tử ?

Lâm Quân vẫn khó hiểu, hắn cho cũng được tính là thiên tài nhưng mà hình như cũng có nhiều thằng mạnh hơn hắn mà . Tại sao “ thập nhất tinh “ lại muốn nhận hắn làm đệ tử cơ chứ .

_ Vì tiềm lực của ngươi, và vì cả Việt Quốc . Nhóc, thật ra chúng ta đều rất có hứng thú với môn vũ khí của ngươi nên cử ta đến đây quan sát . Sau khi biết ngươi chính là người có toàn bộ thuộc tính thì ta đã đổi ý . Muốn bồi dưỡng ngươi vì tương lai của Việt Quốc .

Võ Tinh Cung cực kỳ nghiêm túc nói .

_ Ủm, nhưng thật có lỗi là ta không thể đi cùng lão được . Bởi vì ta thực sự rất thích không khí ở chỗ này . Ta không muốn bỏ bạn bè ta để đi theo lão được . Thật xin lỗi .

Lâm Quân ngẫm nghĩ một lát rồi chấp tay nói . Hắn còn chưa hưởng xong cuộc sống học hành thì làm sao đi được . Dù sao chỗ này có huynh đệ hắn, có người hắn thích . Có cả những vui thú và khiêu chiến . Làm sao mà bỏ đi được chứ .

Võ Tinh Cung nghe thế thì cũng không ngoài ý muốn . Hắn móc ra một thứ ném cho Lâm Quân rồi nói :

_ Nhóc có biết cái này là gì không ? Chính là sản phẩm mới nhất của Việt Quốc chúng ta . Ủm, nó gọi là “ không gian chiến thần “ . Nếu đeo vào cái này thì khi ngủ . Tâm trí của ngươi sẽ được đưa đến không gian chiến thần . Chúng ta có thể gặp nhau ở trong đó, chúng ta cũng sẽ dạy ngươi võ công ở trong đó . Sao ? Thế nào ? Đồng ý không ?

Cầm một thứ như một cái mũ đội đầu có thêm cặp mắt kính màu đen mà trong lòng Lâm Quân cũng kinh hãi không tả được . Thì ra chỗ này cũng phát triển đến như thế, cho dù ở Địa Cầu thì chắc chắn là cũng chưa nghiên cứu ra thứ này . Cùng lắm cũng chỉ gặp trong các tiểu thuyết võng du thôi . Không ngờ cái chỗ này cũng tiên tiến đến như thế .

Mặc dù không áp dụng khoa học – kĩ thuật nhưng những đồ vật làm ra cũng tuyệt nhiên không kém một chút nào .

Ngẫm nghĩ lời Võ Tinh Cung nói một chút thì Lâm Quân cũng thấy hắn chả có hại gì . Theo như mắt thần đánh giá thì lão già này ít nhất cũng là Võ Thánh . Có gần 7 Võ Thánh tới cửa nhận đệ tử mà không đồng ý thì chẳng lẽ là ngu quá rồi sao . Nhưng mà dù sao có tới 7 lão, nếu như không lợi dụng cái cơ hội khó có được này của mình thì Lâm Quân cũng cảm giác có lỗi lắm . Vì thế, Lâm Quân mới nói :

_ Vậy cũng được, nhưng mà các lão có thể dạy cho huynh đệ của ta luôn không ? Yên tâm đi, chắc chắn là sẽ không kém cạnh gì đâu .

_ Có thể được, nếu như bọn chúng tương đương với tên nhóc này .

Võ Tinh Cung nghe thế thì chỉ tay qua Đặng Tùng nói . Lão là lão già thành tinh nên cũng biết trong lòng Lâm Quân suy nghĩ cái gì . Vì vậy nên cũng nâng cao tiêu chuẩn lên . Nếu như ngang ngửa tên nhóc này thì mọi chuyện đều dễ nói hết .

_ Vậy, sư phụ trên cao . Xin nhận của đệ tử một lạy .

Chương 156: Được, Chúng Ta Đồng Ý Giúp Người

Lâm Quân hai chân quỳ xuống, vái lạy Võ Tinh Cung đang đứng. Đây chỉ là một hành động theo bản năng của hắn. Không hiểu tại sao vừa nhìn thấy lão già này là hắn đã tin lời lão nói ngay tắp lự. Không thêm hỏi thêm một câu nào cả. Lâm Quân cảm giác được rằng, trong tương lai, Chính lão già này sẽ trở thành người cha thứ hai của hắn.

_ Tốt lắm, đứng lên đi. Vì sư chưa kịp chuẩn bị quà ra mắt nên không thể đưa cho con được. Ừm, để vì sư chuẩn bị đã nhé.

Võ Tinh Cung tươi cười tới híp cả mắt. Chính lão khi gặp Lâm Quân thì cũng đã cảm giác thằng nhỏ này thực hợp tính với lão. Vì thế khi Lâm Quân quỳ xuống thì lão cũng nhận một cái lạy này.

Từ bây giờ trở đi hai người đã chính thức trở thành thầy trò với nhau.

_ Nhóc, tối nay nhớ vào “không gian chiến thần” nhé. Ta nghĩ rằng lục đệ sẽ thích người.

Khi Lâm Quân đã đứng dậy thì Võ Tinh Cung ném thêm vài cái mũ có mắt kính và nói với Đặng Tùng. Hôm nay lão cảm giác thực hài lòng, vừa đi ra vài vòng đã kiếm được một đồng hạt giống tốt. Vậy là cũng hoàn thành phân nửa công việc mà đại ca giao cho rồi.

Nghĩ tới đây thì Võ Tinh Cung chợt nhớ ra một chuyện, đó chính là phải báo lại cho các huynh đệ chuyện ngày hôm nay. Để mà tối nay các huynh đệ có thể gọi là chứng kiến lịch sử sinh ra. Một hàng hot nhất lịch sử.

_ Thôi tối nay gấp. Vì sư có việc đi trước.

Võ Tinh Cung vừa nói dứt lời thì lập tức lác mình biến mất.

.....

_ Nay, mày thấy sao? Gọi thêm thằng nào đây?

Thấy bóng dáng Võ Tinh Cung biến mất thì Đặng Tùng mới quay sang hỏi Lâm Quân. Tính toán thì cái thiết bị vào “chiến thần không gian” cũng chỉ có mỗi 4 món thôi, gọi thêm ai chính là một việc phải suy nghĩ thật kĩ càng nha.

Nghe Đặng Tùng nói thế thì Lâm Quân cũng chỉ nở một nụ cười mờ ám. Trong đầu hắn nghĩ ra phần thưởng đầu tiên để mà các bạn học giúp hắn tỏ tình là như nào rồi, hắc hắc. Chính là có 11 vị Võ Thánh làm sư phụ. Cái này thì ai mà từ chối được nha.

_ Hắc hắc, cần gì phải chọn lựa làm gì. Tất cả lớp A2 vào hết là xong thôi mà.

_ Há? Có 4 món thôi mà.

Đặng Tùng lác lác đầu tỏ vẻ khó hiểu. Làm sao mà Lâm Quân có thể cho tất cả vào được nhỉ.

_ Mày không nhớ tao là ai à? Hắc hắc hắc, cái đồ này anh không lạ gì đâu.

Lâm Quân nở nụ cười như nắm chắc nói. Chỉ cần là đồ của thế giới này thì thế nào Tiểu Thần Đèn cũng sẽ có. Thêm nữa đạo này hắn vợ vét của lão Lê Dũng cũng khá khá nên cực nhiều tiền. Chắc chắn sẽ đổi được vài chục cái.

_ Mày làm sao thì làm. Ờo, đúng là chú mày cũng có nhiều thứ vớ vẩn thật. Nhưng mà có thể nói nhỏ cho tao nghe được không? Mày kiếm đâu ra mà lăm thế?

Đặng Tùng nói ra suy nghĩ bấy lâu nay trong lòng mình. Quen biết thằng này đã hơn 3 năm mà nhiều lúc Đặng Tùng đứng là nhìn không thấu hắn thật. Bất cứ đồ kỳ lạ cổ quái cỡ nào, cho dù là chưa bao giờ nghe danh hay biết tiếng thì Lâm Quân cũng đều có. Kỳ lạ nhất chính là hắn có cả JAV, một sản phẩm tân tiến của thời đại mới. Còn thêm cái nữa là Lâm Quân làm sao mà nhét hết trong nhân trữ vật của hắn được nhỉ.

Lâm Quân nghe thế thì biết là Đặng Tùng thắc mắc, nhưng mà cái Lệnh Bài Thiên Long chính là bí mật lớn nhất của cuộc đời hắn. Làm sao mà Lâm Quân có thể dễ dàng nói được, vì vậy Lâm Quân chỉ mỉm cười thần bí:

_ Thiên cơ bất khả lộ.

_ F****.

.....

9 giờ tối, tại bia rừng phía sau trường DongDa .

Nếu như là bình thường thì chỗ này thực ra cực kỳ yên tĩnh, các học sinh đều ở ký túc xá ngủ hoặc học tập, không có bất cứ một ai ra ngoài vào giờ này cả . Cùng lắm thì thỉnh thoảng chỉ có các học sinh nam nữ liêu mạng chui vào chỗ này tâm sự thôi .

Nhưng, ngày hôm nay thì cực kỳ không giống . Bởi vì giờ phút này trong khu rừng này đứng toàn là người . Cả nam cả nữ đều có . Họ đứng trong rừng nhưng cũng cực kỳ giữ im lặng, không nói một câu nào . Thỉnh thoảng chỉ đưa mắt nhìn sang bên lối vào . Ý muốn chờ một ai đó .

_ Soạt .

Chờ chưa được bao lâu thì tiếng bước chân đột ngột vang lên . Khi nhìn lại chỗ lối vào chỉ thấy 6 người đang tiến lại đây . Dẫn đầu chính là một thanh niên thân cao 1m7, mặc một bộ đồ bình thường nhưng không kém phần kỳ lạ . Phía sau lưng hắn chính là 5 thanh niên khác . Đám người này vừa cười vừa nói tiến về chỗ đã hẹn trước .

_ Lâm Quân, cuối cùng người đã tới . Thế bây giờ chúng ta phải làm gì ?

Thiên Vĩ thấy Lâm Quân đã tới thì mừng rỡ nói . Bọn hắn vì tới sớm nên đã đợi ở chỗ này từ 8h30 . Không phải nói bị côn trùng làm phiền nhiều tới đâu .

Lâm Quân đang cười nói với đám Đặng Tùng nghe thế thì quay sang hỏi :

_ Vậy tất cả đã tới đủ chưa ? Có thiếu ai không ?

_ Nam thì không thiếu ai, nhưng nữ thì tao không biết . Hừm, chú mày phải tin tưởng vào tụi anh chứ . Bảo đủ là chắc chắn phải đủ .

Thiên Vĩ chưa nói thì Đinh Thái đã chêm miệng vào . Thằng này lúc xưa chính là côn đồ ác danh vang xa, nhưng có một điểm tốt là rất giữ chữ tín . Đã nói thì phải làm được .

_ Nữ cũng không thiếu ai, ngoài Kim Linh . Nhưng mà người muốn chúng ta làm cái gì ?

Nhật Quỳnh đứng bên cạnh nghe thế cũng lên tiếng, trên khuôn mặt cực kỳ lạnh lùng . Còn bộ ngực vĩ đại của nàng thì đã trở nên như tivi màn hình phẳng . Dù sao mặt nàng có dày thì cũng không chơi trò độn táo nữa nha .

Lâm Quân nghe mọi người nói thì chỉ gật đầu . Trong lòng cảm giác đám này thực rất được, ừm, không uống công anh chơi chiêu cho bọn này vào “ không gian chiến thần ” .

_ Được rồi, vậy tớ giải thích lại một lần nữa . Chính xác việc tớ muốn nhờ các bạn chính là giúp tớ tỏ tình với Kim Linh . Ừm, đó chính là sau khi lớp chúng ta đã múa xong thì chúng ta sẽ múa thêm một bài nhạc tình cảm nữa . Nhưng mà lần này thì Kim Linh không biết nên chúng ta sẽ tập luyện riêng .

_ Còn tập luyện ra sao thì tớ cũng đã sắp xếp tất cả . Ừm, các bạn cứ làm theo lời tớ là được rồi . Làm xong tớ sẽ đưa một vài thứ gọi là trả lễ để đáp lại các bạn đã giúp tớ . Vậy được không ?

Lâm Quân nói xong thì đưa mắt nhìn xung quanh, ý là xem xét xem có ai phản đối không .

_ Vậy cũng được, bạn bè thì giúp nhau chính là chuẩn rồi . Nhưng mà người sẽ đưa cho chúng ta cái gì ?

Nhật Quỳnh là người lên tiếng đầu tiên, cho tới bây giờ nàng mới biết được Lâm Quân muốn tỏ tình với Kim Linh . Thực ra nàng tới cũng chỉ là vì cái Lâm Quân bảo có thể làm ngực nàng như đưa hấu thôi .

_ Ừm, cái này các cô xem trước đi . Đây là món quà đầu tiên, nhưng mà chọn cẩn thận . Ta chỉ cho mỗi người một bộ thôi .

Lâm Quân nói rồi móc ra vài chục cuốn tạp chí thời trang vứt qua cho đám con gái xem . Hắn biết con gái ai chả thích làm đẹp, ai chả thích những bộ quần áo đẹp chứ . Dù sao thì Đại Địa Cầu cũng là chỗ đề cao tu luyện nên mấy kiểu đồ nữ rất là đơn giản . Làm sao có thể sánh bằng cái nền thời trang của Địa Cầu cơ chứ . Các cô gái không thích mới là lạ đó .

Đúng như dự đoán, khi các cô xem xong những tạp chí thời trang thì ai nấy đều yêu thích không thôi, sau đó còn chuyền tay nhau xem nữa . Nếu như với cái này thì các cô chắc chắn là sẽ giúp Lâm Quân rồi . Những bộ đồ này thật mới lạ nha . Trong đó các cô thích nhất chính là váy cưới, ừm, mặc nó chắc hẳn rất đẹp, trông như một thiên thần vậy .

_ Chúng ta rất thích, nhưng nếu chỉ có cái này thì chưa đủ đâu .

Nhật Quỳnh cũng xem một quyển tạp chí . Tuy rất hài lòng nhưng mà nàng vẫn muốn làm khó Lâm Quân .

_ Hê hê, lễ vật tiếp theo chính là thuốc trú nham . Các cô cũng biết cái này quý trọng thế nào rồi chứ . Hắc hắc, cho dù các cô không thể tăng tu vi lên cao thì ta cũng sẽ làm các cô trẻ mãi không già . Sao ? được rồi chứ ?

Lâm Quân cười hắc hắc tặng thêm một quả boom nữa . Mấy cái thứ này hắn biết chẳng có một bạn nữ nào nỡ từ chối cả . Dù sao sắc đẹp đối với phụ nữ cũng gọi là rất quan trọng nha .

Dừng một chút thì Lâm Quân nói tiếp :

_ Ta cũng có thể giúp các cô xoa bớt vết sẹo trên người . Nếu ai mập thì ta giúp giảm cân, nếu ai hô thì ta giúp hàm răng thẳng lại .....hắc hắc, các cô thích chứ ?

Lại thêm một quả boom to tương nữa, đúng là ai cũng có một số khuyết điểm trên người , Nếu như xóa bỏ được nó thì họ chắc chắn sẽ xinh đẹp hơn rồi .

Đúng lúc này thì ánh mắt các cô gái nhìn Lâm Quân cũng đã sáng rực, chỉ hận không thể lòi hẳn vào phòng để mà giúp các cô . Nhật Quỳnh thì cũng là như thế, những lễ vật này quá quý trọng . Vì vậy nàng cũng đành nói :

_ Được, chúng ta đồng ý giúp người .

Lâm Quân nghe thế cũng không có chút ngoài ý muốn . Mỉm cười một cái rồi hắn quay qua cả đám con trai nói :

_ Hèm hèm, tiếp đến chính là một lễ vật quý trọng nhất ta muốn tặng cho mọi người . Cái này ta phải tốn rất nhiều công sức mới có thể tìm được đó .

Nói rồi Lâm Quân móc ra dụng cụ để vào “ không gian chiến thần “; sau đó nói tiếp :

_ Cái này là một sản phẩm tiên tiến nhất của Việt Quốc . Được gọi là “ không gian chiến thần “ . Sau khi đội nó vào thì tâm trí chúng ta sẽ chìm vào một không gian khác . Chỗ đó đã có 7 vị Võ Thánh, hay còn gọi là “ Thập Nhất Tinh “ chờ chúng ta .

_ Ta đã xin họ sẽ dạy chúng ta, nhận chúng ta làm đệ tử .

_ Ừm, nếu ai không tin thì bây giờ chúng ta có thể thử ngay lập tức . Đội nó vào rồi nằm xuống . Khi vào trong đó chúng ta sẽ bàn chuyện tiếp .

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 157: Mong Các Vị Sư Phụ Thu Nhận Đệ Tử

Cả đám học sinh lớp A2 nghe xong thì ai nấy đều không tin vào tai mình . Thập Nhất Tinh, không gian chiến thần . Mấy cái này cũng được hay sao chứ . Làm sao có chuyện “ Thập Nhất Tinh “ nổi tiếng thiên hạ đồng ý dạy bọn hắn được . Làm sao mà có cả “ không gian chiến thần “, vật phẩm kỳ lạ như thế được . Nếu như nói là kỹ thuật mới nhất của Việt Quốc thì làm sao Lâm Quân có thể móc ra gần chục cái thế này .

Ai ai cũng lắc đầu không hiểu, chỉ có một mình Nhật Quỳnh nhìn sang Trương Dũng với ánh mắt rất kỳ lạ . Hai người do thân phận đặc biệt của mình nên đều biết “ không gian chiến thần “ là có thật . Chẳng qua bọn họ cũng không tin được là Lâm Quân có thể móc ra gần chục cái thiết bị . Hình như nghe nói cả Việt Quốc cũng chỉ có 20 cái thôi còn gì .

Lâm Quân thấy phản ứng của mọi người như thế thì cũng không ngoài ý muốn lắm . Cái này thực sự là cũng không dễ tin tưởng lắm . Làm sao có thể có một chuyện tốt bất ngờ như thế được chứ . Cái này thuần túy giống gạt người thật . Nhưng Lâm Quân đã chuẩn bị mọi chuyện rất tốt nên cười nói :

_ Các anh em, nếu không tin có thể thử ngay tại chỗ . Okê, nằm xuống đội nó vào là xong . Haha, cái cơ hội này tớ phải phí biết bao công sức mới tìm được đó . Thử cũng không mất cái gì mà .

_ Thử đi mọi người, không mất gì mà .

Đặng Tùng là thằng làm gương đầu tiên . Vừa dứt lời thì hắn chọn một cành cây nằm xuống . Sau đó đeo cái thiết bị vào . Hắn chỉ cảm giác một cơn buồn ngủ ngay lập tức ập đến .

Đôi mắt hắn lập tức nhắm lại, tâm trí và linh hồn hắn như bị hút tới một không gian xa lạ, tất cả đều là màu vàng . Trước mặt chính là 7 thân ảnh đang đứng, mỉm cười khi thấy hắn xuất hiện .

.....

_ Thử thôi, có mất gì đâu .

Khi thấy Đặng Tùng đã làm rồi thì ai cũng hô lên . Sau đó nằm xuống đội thiết bị vào . Chẳng mấy chốc mà các bạn nam cũng đều đã thử hết . Sau đó họ đều tiến vào không gian chiến thần giống Đặng Tùng .

_ Các chị em, làm thử thôi .

Nhật Quỳnh thấy thế thì cũng cảm giác cái này là thật, bởi vì nàng cũng đã từng quan sát người vào không gian chiến thần là thế nào . Hình như đều giống

như Đặng Tùng .

Vì thế nàng vừa nói xong cũng nằm xuống luôn .

Đám con gái thấy đại tỷ cũng đã làm thì cũng hạ quyết tâm làm thử . Ai nấy cũng đều đội thiết bị vào và nằm xuống .

_ Hắc, tới ta thôi .

Lâm Quân thấy tất cả mọi người đều đã làm thì hẳn cũng bắt đầu . Sau khi lấy ra một cái giường to tướng thì Lâm Quân mới nằm lên đó . Đội thiết bị vào .

.....

Không gian chiến thần là một sản phẩm mới nhất của Việt Quốc . Tạm thời chỉ có 20 người có thể sử dụng được .

20 người này tất cả đều là cao tầng nhất của Việt Quốc . Chỉ khi nào có chuyện quan trọng cần bàn bạc bí mật thì mới sử dụng thiết bị này . Còn bình thường thì không gian chiến thần rất im lặng, đúng hơn là không có một bóng người .

Nhưng ngày hôm nay thì không giống như thế . Chỗ này hiện tại đang có 7 thân ảnh ngồi trên 7 cái vương toạ ở các góc đang chờ đợi một ai đó .

7 người này chính là “Thập Nhất Tinh” trong truyền thuyết . Sau khi nghe được Võ Tinh Cung nhận đệ tử là một người toàn thuộc tính thì 7 người này, sau bao nhiêu năm đã chính thức tụ họp lại với nhau .

Mục đích của ngày hôm nay chính là xem thực hư chuyện này ra sao . Nếu như là sự thật thì bọn họ cũng sẽ bồi dưỡng người này làm người kế nghiệp . Dù sao thì người có toàn thuộc tính có ưu thế cực kỳ lớn . Tương lai có cơ hội trở thành thần .

_ Tứ ca, người nói thật có người như thế sao ?

Một thanh niên lưng hùm vai gấu, trên người chẳng chịt vết sẹo, mặt đeo một mặt nạ hình trâu quay sang hỏi Võ Tinh Cung . Hắn là người nóng tính nhất trong cả những người ở đây . Chỉ mới đợi được có 15 phút mà tên này đã không nhịn được phải lên tiếng .

Võ Tinh Cung đang ngồi trên vương toạ, cầm một ly rượu nhấp nhấp nghe thế thì nói :

_ Đệ cứ yên tâm . Xưa nay ta có bao giờ lừa đệ lần nào chưa ?

_ Chưa thì chưa, nhưng mà .....

Người đeo mặt nạ trâu nghe thế thì gãi tai ấp úng nói . Nhưng chưa nói hết câu thì đột nhiên có một giọng nữ vang lên :

_ Lục ca, huynh đợi một chút đi . Ngay muộn cũng tò mò lắm rồi nè .

Một cô gái mang mặt nạ đầu rắn chen vào nói . Nàng chính là người nữ duy nhất trong 7 người . Vừa nói cô ta vừa đưa ánh mắt chăm chú nhìn vào cửa không gian . Nếu có người đến thì đầu tiên phải xuất hiện từ cổng không gian .

_ Tới rồi kìa .

Đột nhiên khi người mặt nạ trâu đang gãi đầu thì một người đeo mặt nạ dê đã lên tiếng . Tay chỉ về phía cổng không gian .

6 người còn lại nghe thế thì cũng đánh mắt nhìn sang, đồng thời đều đứng lên . Chỉ thấy từ cổng không gian hiện ra một thiếu niên đang đứng ngơ ngác . Người này đúng là Đặng Tùng đã vào đầu tiên .

_ Lục đệ, đệ tử ta tìm cho người đã xuất hiện rồi kìa .

Võ Tinh Cung quay sang người đeo mặt nạ trâu cười lớn nói .

Người đầu trâu nghe thế thì cũng chỉ cười, sau đó nhú mồm nói :

_ Đệ tử gì mà có vẻ yếu ớt thế . Tứ ca, huynh có nhầm không đó ? Làm sao nó có thể chịu nổi sức mạnh của đệ được .

_ Đệ yên tâm, thằng nhóc này phòng ngự cực cao . Cũng đỡ được một kích với một phần trăm sức mạnh của ta .

Võ Tinh Cung nghe thế cũng chỉ cười cười nói . Trong đầu nhớ lại tràng cảnh lúc trước đánh với Đặng Tùng .

_ Thật ?

6 người còn lại nghe thế đều hít một hơi khí lạnh nói . Đúng thật là hạt giống tốt nha, từng này tuổi mà đã làm được thế thì không khỏi gọi là thiên tài .

Võ Tinh Cung gật đầu một cái rồi hướng Đặng Tùng vẫy tay nói :

_ Nhóc, lại đây bái sư đi .

Ai ngờ Đặng Tùng nghe thế thì chỉ đứng im tại chỗ cười nói :

_ Thúc thúc, con đợi bạn con nữa .

_ Đợi bạn ? Hừm ? 5 người vào sau thì tính sau . Cứ qua đây trước đi .

Đặng Tùng gãi tai nói :

_ Ách, thúc thúc . Không phải là 5 đâu, thật ra tính cả con thì tới 79 người lận .

_ Hừm ? Đâu ra nhiều thế ? Ta nhớ chỉ đưa cho con 6 thiết bị thôi mà .

Võ Tinh Cung và 6 người khác nghe thế thì đều nhủ mày không hiểu . Tại sao lại là 79 người được .

Đặng Tùng tiếp tục gãi tai nói :

_ Cái này thì thúc phải hỏi đệ tử mình mới được, thực sự là con cũng không biết .

Đặng Tùng vừa dứt lời, chưa để Võ Tinh Cung nói tiếp thì đột ngột gần 10 thân ảnh hiện ra ngay lập tức . Đây là 10 bạn học nam của lớp A2, trong đó có cả Sát và Ngọc Tú . Đám này khi vào đây thì cũng ngỡ ngàng đứng nhìn mọi thứ .

Chưa kịp nói thêm bất cứ một câu nào thì lập tức thêm vài chục thân ảnh hiện ra nữa . Đây toàn bộ là đám con trai lớp A2 . Khi nhìn vào một thân ảnh trong đó thì người đeo mặt nạ hổ, nãy giờ yên vị chưa nói một câu nào cũng há hốc mồm kinh ngạc .

Người này cũng chưa hỏi thêm câu gì thì ngay lập tức gần 39 thân ảnh lại xuất hiện . Lần này chính là đám con gái lớp A2 . Vừa nhìn vào một thân ảnh trong đám này thì cô gái đeo mặt nạ đầu rắn cũng há hốc mồm .

_ Đây, tại sao lại nhiều như thế ?

Võ Tinh Cung lắc đầu tỏ vẻ không tin vào mắt mình, sau đó mới quay sang hỏi Đặng Tùng .

_ Ách, cái này đợi đệ tử của thúc vào rồi hỏi . Con không biết mà .

Đặng Tùng nghe thế cũng chỉ cười khò đáp .

_ Vậy hết chưa ?

Võ Tinh Cung há mồm hỏi thêm một câu . Sặc, cái thứ đệ tử lão mới nhận cũng thật ghê gớm nha, không hiểu tại sao lại có thể đem vài chục người vào đây được .

_ Dạ hết rồi, chỉ còn một mình Lâm Quân . À, hắn cũng tới rồi kìa thúc thúc .

Đặng Tùng quay qua nhìn một lượt, sau đó chỉ tay về phía thân ảnh vừa mới xuất hiện nói .

.....

Lâm Quân chính là người xuất hiện cuối cùng . Khi hắn vừa mở mắt ra thì đã thấy một đoàn người đang đứng ngỡ ngàng nhìn tất cả . Chính là đám học sinh A2 mới vừa vào .

Phía trước chính là 7 thân ảnh đang đứng, trong đó cũng có cả sư phụ hắn mới nhận sáng nay .

Lâm Quân biết 7 người đeo mặt nạ lần lượt hổ, mèo, trâu, rắn, dê, chó và ngựa chính là 7 người còn sống sót trong “ thập nhất tinh “ .

Lập tức Lâm Quân bước tới trước mặt 7 người này . Quỳ xuống hô :

_ Đệ tử bái kiến chư vị sư phụ .

Chưa kịp cho 7 người định thần lại thì Lâm Quân tiếp tục hô :

_ Đệ tử chưa xin phép mà dẫn 78 người vào đây là có lý do . Bởi vì đệ tử thấy 78 người này ai cũng là “ nhân trung chi long “, “ nhân trung chi phụng “ . Tất cả đều là người tài hoa và thiên phú cực kỳ cao . Thiết nghĩ Việt Quốc ta tuy thời đều lâm nguy bởi giặc ngoại xâm . Vì vậy mong rằng chư vị sư phụ có thể bỏ qua cho . Dạy dỗ chúng con để sau này chúng con có thể xuất lực vì Việt Quốc .

Nói rồi Lâm Quân lập tức vung tay . Tức thì 7 bộ áo giáp màu vàng kim, trên ngực có 1 ngôi sao màu đỏ lập tức hiện ra . Theo ngay sau đó chính là 7 món binh khí màu vàng cũng hiện ra . Tất cả mọi vật đều phiêu phù trước mặt 7 vị đang đứng .

Lâm Quân quỳ dưới đất lập tức nói :

_ Chư vị sư phụ . Đây chính là lễ vật chúng con tặng cho các người . Vì vật này mà chúng con đã lên chảo dầu xuống biển lửa, không biết mệt mỏi để lấy về dâng lên chư vị sư phụ . Mong rằng chư vị sư phụ sẽ tiếp tục toả sáng, bảo vệ cho Việt Quốc . Giúp Việt Quốc chúng ta có thể tiếp tục bình an .

Nói đến đây Lâm Quân đánh mắt về những người phía sau, sau đó dập đầu nói :

_ Mong các vị sư phụ thu nhận đệ tử .

Những học sinh phía sau đứng nhìn này giờ, khi thấy ánh mắt của Lâm Quân thì tất cả đều chột hiệu . Ngay lập tức, lấy Nhật Quỳnh làm đầu lĩnh, lập tức quỳ xuống dập đầu . Cung kính hô :

_ Mong các vị sư phụ thu nhận đệ tử .

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 158: Thành Thật Sẽ Được Hưởng Khoan Hồng

Võ Tinh Cung và 6 vị khác đang đứng lập tức cảm giác trong lòng “ bị chơi cmnr “ . Chúng ta còn chưa kịp nói một câu nào thì các người đã quỳ xuống đưa lễ vật . Đã thế còn vào việc “ vì Việt Quốc mai sau “ mà phải đào tạo các người .

Nếu như chúng ta ngày hôm nay mà không nhận thì chẳng phải ngang với cái tội “ không gì quốc gia “ sao . Nếu thế sau này làm sao danh vọng “ Thập Nhất Tinh “ của chúng ta tiếp tục bay cao bay xa được .

7 người đứng trên đài đều liên tục cười khò, cái này là cho chúng ta vào trông rồi còn đâu . Mịa nó, đúng là lâu lâu 7 người mới nhận chung một thằng đệ tử mà không ngờ thằng này chơi chiêu như thế . Không những chỉ có một mình nó mà mang theo gần chục thằng khuyến mãi thêm .

Nhưng cũng khá là thằng này còn biết đưa tiền học phí cho các sư phụ . Cũng làm cho các vị đang đứng thoải mái hơn một chút . Dù sao thì 7 bộ giáp với 7 món vũ khí cũng thật hấp dẫn nha . 7 món này như là dành riêng cho bọn hán, các tỉ lệ đều rất cân xứng và hoàn mỹ, đều thể hiện được phong cách riêng của từng người bọn hán . Còn những món vũ khí thì có vẻ cũng khá thú vị . Các món này đều là những khẩu súng mà đại ca đã từng nói, uy lực chưa biết ra sao nhưng nhìn hình dáng cũng có thể nói là khá hay .

Nghĩ tới đây thì người đeo mặt nạ hổ, cũng chính là đầu lĩnh của “ thập nhất tinh “ cười khò lên tiếng nói :

_ Đứng dậy cả đi . Hôm nay các vị sư phụ phá lệ nhận 79 người các người .

_ Tạ ơn sư phụ .

Tất cả học sinh A2 đồng thanh hô một tiếng rồi đứng dậy . Cái này còn chính tề hơn cả quân đội hành động . Dù sao thì học với Phong Chính mấy tháng cũng nhiễm nết cái tính nghiêm túc và kỷ luật của vị đó . Nhưng nhờ thế mà bây giờ mới có thể để lại ấn tượng tốt trong lòng các vị sư phụ mới nhận .

_ Tốt rồi, chương trình học thì 7 người chúng ta sẽ nghiên cứu lại rồi đề ra sau . Mỗi 9 giờ tối thì các người phải vào đây để luyện tập . Nghe rõ chưa ?

_ Vâng, đại sư phụ .

_ Tốt lắm, bây giờ các người giới thiệu từng người đi . Để mà các vị sư phụ có thể đề ra kế hoạch .

Nghe thế thì Lâm Quân là người đứng ra đầu tiên nói :

_ Đại sư phụ . Đệ tử tên Lâm Quân . Năm nay 16 tuổi rưỡi, thực lực Đại Địa Võ Sĩ, thuộc tính thì chắc các sư phụ cũng biết rồi . Tính thông chạy trốn, ám sát, tàng hình và súng . Đệ tử thật ra không am hiểu cận chiến lắm .

Nói rồi Lâm Quân lui ra sau . Tiếp đó là Đặng Tùng bước lên .

_ Đệ tử tên Đặng Tùng . Năm nay 17 tuổi, thực lực Võ Quân, thuộc tính Địa . Am hiểu cận chiến và phòng thủ . Chạy trốn cũng có chút am hiểu . Không hiểu chính là sát thương từ xa ....

_ Đệ tử tên Ngọc Tú .....

_ Đệ tử tên Thiên Vũ .....

_ Đệ tử tên Nhật Quỳnh. ....

_ Đệ tử tên Ngô Kim .....

_ Đệ tử tên Nhật Hạ .....

.....

Lần lượt mọi học sinh đều giới thiệu tên tuổi, thuộc tính, tính thông và không tính thông của mình cho các vị sư phụ nghe . Còn 7 vị đang đứng thì cũng ngồi xuống, lấy ra mỗi người một quyển vở chăm chú nghe và ghi chép . Sau khi đã ghi xong tất cả thì thời gian đã trôi qua 1 tiếng đồng hồ .

Người đầu lĩnh, cũng là người đeo mặt nạ đầu hồ gấp cuốn vở đã ghi lại, cười nói :

_ Tốt lắm, ta cũng không ngờ trong các con có người lợi hại như thế . Bây giờ Lâm Quân, Nhật Quỳnh và Trương Dũng ở lại . Tất cả các con đều ra ngoài đi, từ ngày mai bắt đầu . Sau 9h tối vào đây để các vị sư dạy dỗ . Đồng thời phải giữ bí mật chỗ này . Không ai được truyền ra ngoài .

_ Vâng, chào chư vị sư phụ . Chúc chư vị sư phụ ngủ ngon .

Ai này nói xong thì tiến vào lại cửa không gian ở kia . Chỗ này chính là chỗ đưa bọn họ ra ngoài .

Lập tức trong sân chỉ còn lại 3 người Lâm Quân, Nhật Quỳnh và Trương Dũng đang khó hiểu đứng đó . Không biết tại sao 7 vị này lại gọi họ ở lại .

Nhưng khó hiểu chưa bao lâu thì vị đầu lĩnh đeo mặt nạ hình hồ cỡi mặt nạ ra, quay sang nhìn Trương Dũng bảo :

_ Con trai, không ngờ con cũng vào được đây cơ đấy . Hôm nay vị phụ muốn kể một bí mật mà vị phụ đã giấu diếm bấy lâu nay cho con .

_ Cha .

Trương Dũng ngạc nhiên nhìn người trước mặt rồi thốt lên một tiếng kinh ngạc . Cho tới bây giờ hắn mới biết thì ra cha hắn cũng là một trong “ thập nhất tinh ” .

_ Được rồi, đến đây với cha nào .

Người đeo mặt nạ đầu hồ, khi bỏ mặt nạ ra thì thật ngạc nhiên, đây chính là một khuôn mặt cực kỳ quen thuộc . Người này chính là hoàng đế của Việt Quốc . Trương Văn Minh .

_ Vâng .

Trương Dũng nghe thế thì vội vàng đi theo . Hắn rất tò mò bí mật cha tính kể cho hắn là gì .

.....

Thấy bóng dáng hai người đã đi khuất thì Nhật Quỳnh và Lâm Quân cảm giác cực kỳ ngạc nhiên, tới bây giờ bọn hắn mới biết . Thì ra trên Trương Dũng thân bí trong lớp có ông bố mạnh như thế . Nhưng nếu hai người biết ông già Trương Dũng còn là hoàng đế thì chắc bật ngửa vì ngạc nhiên quá .

Chưa được bao lâu thì cô gái đeo mặt nạ rắn, cũng cỡi mặt nạ ra . Quay sang Nhật Quỳnh nói :

_ Con gái, chính mẹ cũng không ngờ con có thể vào đây . Qua đây mẹ con ta nói chuyện nào .

_ Mẹ .

Lần này thì Nhật Quỳnh cũng cực kỳ kinh ngạc, không ngờ người mẹ chân yếu tay mềm, quanh năm suốt tháng làm việc đồng áng của cô cũng thuộc “ Thập Nhất Tinh ” . Đã thế còn là cảm tình con rắn . Việc này đúng thực sự ngoài ý muốn nha .

_ Lại đây nào . Cũng lâu rồi mẹ con ta chưa gặp nhau . Con sống ở trường có tốt không con gái ?

Cô gái đeo mặt nạ rắn hoà ái nói . Trong mắt nàng cũng tràn đầy tình thương dạt dào của người mẹ .

_ Mẹ, ô ô ô, hôm nay con bị bắt nạt .

Nghe thế thì vội sà vào lòng cô gái cảm tình con rắn . Khóc hu hu nói, nàng muốn phát tiết tất cả uý khuất mà hôm nay nàng đã chịu nói cho mẹ nàng .

_ Con gái, là ai đã bắt nạt con ? Nói đi, mẹ sẽ lột da hắn .

Vừa nghe thế thì vẻ hiền lành trên mặt cô gái đeo mặt nạ rắn biến mất . Khuôn mặt trở nên hung hăng dữ tợn quát .

Lâm Quân đứng bên cạnh đi từ ngạc nhiên này tới ngạc nhiên khác . Khi nghe vị sư phụ nữ duy nhất của hắn hét lên thì Lâm Quân chợt rùng mình một

phát . Hình như hôm nay hẳn là thắng chủ mưu làm tất cả thì phải .

Nếu bị chụp được chắc mềm xương quá . Lâm Quân nghĩ nghĩ rồi từ từ lui ra sau . Nói gì thì nói, 36 kế chuồn là thượng sách .

Lâm Quân vừa lùi từ từ vừa đưa ánh mắt nhìn hai mẹ con nhà Nhật Quỳnh đang thủ thi thỉ thăm ngay chỗ đó . Nếu như thấy gì khác lạ là hẳn cắt đứt chạy lập tức .

Nhưng hình như trời không chiều lòng người . Vừa lui được vài bước thì đột nhiên . 5 vị sư phụ còn lại đột nhiên vây quanh hẳn . Đồi mồi sau mặt nạ sáng rực chăm chú xem xét từ đầu tới chân của Lâm Quân .

_ Ách, các vị sư phụ . Có gì chỉ giáo ?

Lâm Quân đứng im lặng để 5 vị xem xét mà trong lòng thấy gai gai thế nào . Hẳn biết 5 vị này đều đã hơn 100 tuổi . Nhưng mà cứ nhìn hẳn như đánh giá một món hàng thế thì Lâm Quân cũng có cảm giác chịu không nổi .

_ Kỳ lạ, thực sự rất kỳ lạ . Tứ ca, đệ xem thân thể của tên nhóc này thì đúng là hẳn có toàn thuộc tính . Nhưng đáng lý ra sẽ không luyện võ được chứ .

Người đeo mặt nạ đầu dê, không thèm trả lời Lâm Quân mà quay sang hỏi Võ Tinh Cung cũng đang đứng vuốt cằm quan sát nãy giờ .

_ Đúng đó tứ ca, đệ quan sát thì thấy thân thể tên nhóc này luyện tập cực kỳ rắn chắc . Nhưng mà tại sao tên nhóc này lại có thể hấp thu toàn bộ nguyên tố 12 thuộc tính được . Nếu là người bình thường chắc tan xác từ lâu rồi .

Người đeo mặt nạ đầu trâu cũng gật gù tỏ vẻ thắc mắc .

_ Đúng, đúng . Thắng nhóc này theo đệ cảm giác là có trọng bảo trên người . Nhưng mà không biết là cái gì . Theo như cái mùi của đệ thì nó hẳn là thần khí có một không hai . Ừm, uy lực khá mạnh nhưng thắng nhóc này làm sao mà nhận chủ nó được chứ .

Người mặt nạ đầu chó cũng hít hít cái mũi của mình, tỏ vẻ khó hiểu hỏi .

Người đeo mặt nạ đầu ngựa nãy giờ im lặng . Khi quan sát một lúc thì cũng khó hiểu hỏi :

_ Theo bản năng giống loài thì cây thần côn của thắng nhóc này cực kỳ to, gần như là bằng đệ . Không hiểu thắng này luyện thể nào nhỉ .

Người này vừa nói xong thì cả 4 người còn lại đều mất hứng quay sang quát :

_ Cừu đệ, chúng ta là đang bàn chuyện quan trọng . Làm sao đệ có thể lòi cái vấn đề duy trì nòi giống vào nói được hả .

Người mặt nạ ngựa thấy mình làm cộng đồng cảm phấn thì chỉ gãi gãi tai nói :

_ Các huynh à, đệ cái này gọi là đang tìm hiểu ý nghĩa của nhân sinh . Các huynh phải biết khi đánh giá một người đàn ông phải đánh giá qua “khai” của họ chứ . Hắc hắc, cái này đệ là suy nghĩ cho Việt Quốc nha .....

_ Im lặng, lập tức lẩn .

4 người chưa để người đầu ngựa nói hết thì lập tức trầm miệng một lời quay sang quát . Làm cho người này chỉ buồn bực lẩn ra xa . Trong lòng rất là không phục “các huynh khai bé thì làm gì hiểu được ý nghĩa của nó chứ . Hừ không to bằng đệ nên tức chứ gì, đệ biết mà” .

Thấy người đầu ngựa đã lẩn vào một góc thì 4 người, 8 đôi mắt . Sáng quắc nhìn vào Lâm Quân nói :

_ Tân đệ tử . Thành thật sẽ được hưởng khoan hồng . Mau nói, tại sao con làm được mấy cái đó hả ?

Nhìn 8 đôi mắt nhìn vào mình mà Lâm Quân run lên một chập, trong lòng hô “chơi ngu cmnr” .

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 159: Vâng, Thứ Đó Được Gọi Là Boom Nguyên Tử

_ Ách, các vị sư phụ ..... cái này thật ra là .....

Lâm Quân ấp a ấp úng, cũng không biết phải bắt đầu từ đâu . Nhưng chỉ một lúc, sau khi cái đầu óc nhiều dăm ý, à nhầm, nhiều sáng ý hoạt động trở lại thì Lâm Quân cũng biết phải nói làm sao .

Tình hình ngày hôm nay cực kỳ đặc biệt . Một là phải giải thích đầy đủ cho các vị sư phụ . Còn hai chính là thoát khỏi hai mẹ con Nhật Quỳnh . Vì thế Lâm Quân nghĩ ra một kế rất khả thi . Đó chính là kể chuyện giết gấu, nửa thật nửa giả và phải đặc biệt cảm động . Nếu làm được như thế thì chắc chắn hai mẹ con nhà kia sẽ cảm động mà không làm khó mình .

Hít một hơi thật sâu, đồng thời sắp xếp lại những ý tưởng trong đầu Lâm Quân bắt đầu kể một câu truyện lâm li bi đát của đời mình, mà hần mới vừa nghĩ ra tức thì .

_ Lúc nhỏ, đệ tử là đại thiếu gia của gia tộc Lâm Gia DaLat thành . Hồi đó mặc dù được xác định là không thể học tập võ công nhưng cuộc sống của đệ tử phải nói là khá tốt, muốn ăn được ăn . Muốn đồ chơi được đồ chơi .....muốn gì thì có cái đó . Hai người phụ mẫu đều cực kỳ yêu thương đệ tử .

_ Nhưng, trong một đêm tối trời . Không biết vì lý do gì mà một đoàn người mặc áo đen xuất hiện . Tàn sát gần hết gia tộc của đệ tử . Chỉ một mình đệ tử vì cha mẹ che chở, giấu dưới xác của hai người nên đệ tử đã thoát được cái chết .

_ Sau đó vì còn quá nhỏ, cũng không thể học võ công nên đệ tử bị bắt nạt hết từ ngày này sang ngày khác . Cuộc sống còn kém hơn cả thằng ăn mày . Lúc nào cũng phải lục lọi thùng rác để tìm đồ ăn .....

_ Trong một lần đánh nhau để giành đồ ăn với một con chó dại thì bất hạnh thay, đệ tử bị nó cắn trúng . Thêm nữa nó chính là một con chó dại mười phần . Ngay lúc đó thì đệ tử biết mình sẽ chết .....

_ Vì vậy mới mang theo thân xác đã gần tàn phế, cố gắng lê lét về chỗ ở lúc trước của nhà Lâm Gia đệ tử . Ý muốn được chết chung với phụ thân mà mẫu thân ....

_ Lúc đó đệ tử đã hết sức nên cũng không thể nào đào cho mình một cái mộ tử tế được, sau khi thấp 3 nén nhang trước mộ của phụ mẫu thì đệ tử nằm lên gò đất đã chôn cất mẫu thân . Lúc đó đệ tử chỉ muốn về với vòng tay ấm áp của mẹ mình .

_ Khi đệ tử nằm xuống thì cũng là lúc chất độc của con chó đã bắt đầu phát tác, ngay lúc đó . Đệ tử cảm giác mình như mê đi, linh hồn như muốn vọt ra khỏi thân xác bất cứ lúc nào .....

_ Nhưng, may mắn thay . Trời không tuyệt đường người, cũng vào chính lúc đó . Một lệnh bài, vật mà mẫu thân phụ thân trước lúc lâm chung để lại cho đệ tử cũng đã phát huy tác dụng . Nó phát ra một ánh sáng cực kỳ thánh khiết, đã chữa lành hết thương thế của đệ tử .

_ Sau đó đệ tử mới biết thì ra cái lệnh bài này chính là đồ mà đám người áo đen lúc trước muốn tìm kiếm .

_ Mặc dù thoát chết lúc đó, nhưng từng ngày từng ngày đệ tử vẫn phải làm ăn mày sống qua ngày . Cho đến một ngày, khi tìm hiểu được thực hư của chiếc lệnh bài đó thì đệ tử cũng tìm ra được 10 pho võ công thượng thừa từ trong đó . Thì ra chiếc lệnh bài này là của Tung Quốc, còn võ công trong đó chính là võ công 10 môn phái nổi tiếng đã diệt vong của Tung Quốc khi xưa ....

_ Nhờ vào chiếc lệnh bài thần kỳ này mà đệ tử tìm kiếm chiêu mộ thêm rất nhiều huynh đệ đã giúp đỡ đệ tử lúc xưa . Tới ngày hôm nay thì đệ tử cũng đã thống nhất được DaLat thành và 3 thành lân cận ....

_ Khi làm xong tất cả thì đệ tử dẫn theo một số anh em vào SaiGon thành học tập, ý đồ sẽ học thật tốt, tăng tu vi thật cao để mà trả mối thù diệt gia khi xưa .....

_ Mối thù này không đội trời chung .....

Nói đến đây Lâm Quân giả vờ hét lên với một khí thế cực kỳ bi thương . Hai hàng nước mắt đã chảy ra từ lúc nào . Thực ra lúc đầu Lâm Quân tính mượn nhờ tâm tình bi thương của thân thể này để diễn . Nhưng không hiểu tại sao hần quá nhập tâm nên cũng khỏi luôn . Cái này thành sự thực chứ không còn là diễn nữa .

_ Từ sau đó, đệ tử và bạn bè bắt đầu cuộc phiêu lưu của chính mình .....

Lâm Quân tiếp lời kể chuyện hần gặp Lê Thiếu Phong, chuyện rơi xuống Vạn Cầu Vực, chuyện gặp Cầu Thánh . Chuyện yêu Kim Linh . Chuyện bạn bè mình bị tóm vào tròng .... Chuyện bắn Lê Dững .... Chuyện học hành .....

Lời kể uyển chuyển xúc động, Lâm Quân kể nửa thật nửa giả và cực kỳ lâm ly bi đát . Lúc nào người bị hại cũng chính là hần, người thiệt thòi nhất cũng chính là hần, người đứng ra giải quyết tất cả cũng chính là nhờ hần .

_ Cho đến hôm nay đệ tử gặp được các vị sư phụ . Thực ra vừa gặp đệ tử cảm giác như đã quen từ kiếp trước . Ngày hôm nay, đệ tử mới thực sự nói ra những tâm sự giấu sâu trong đáy lòng mình .....

_ Phích .

Lâm Quân nói rồi quỳ thẳng xuống đất, mặt mũi đã tràn đầy nước mắt, hét lên :

_ Mong rằng các vị sư phụ giúp đệ tử . Mong các vị sư phụ hãy làm đệ tử mạnh mẽ hơn . Để có một ngày đệ tử trước là trả thù cho gia tộc, sau là chiến đấu vì Việt Quốc .

Lâm Quân dập đầu một cái thật mạnh .

_ Mong các vị sư phụ thành toàn .

_ Đứng lên đi đệ tử tốt . Chúng ta chắc chắn sẽ giúp người .

Trương Văn Minh, không biết đã trở lại từ lúc nào . Tiến tới nâng Lâm Quân đứng dậy .

_ Cảm ơn đại sư phụ .

Lâm Quân cung kính kính đứng dậy, hai hàng nước mắt vẫn lăn dài trên má . Chuyện tuy nửa thực nửa giả nhưng hôm nay Lâm Quân mới bỏ qua cái áp lực che giấu bấy lâu nay của mình . Chỉ khác là Lệnh Bài Thiên Long được hán sửa thành của cha mẹ truyền cho . Và phải che giấu là vì sợ đám áo đen kia phát hiện . Tất cả đều rất hợp logic .

_ Tốt rồi, nhưng mà con nói con gặp một người tên Cầu Thánh, hai người làm huynh đệ với nhau . Vậy hình dáng lão như thế nào ?

Võ Tinh Cung len lén lau khoé mắt đang ướt của mình rồi lên tiếng hỏi . Thật ra lão cực kỳ nghi ngờ vị này chính là một trong hai vị còn sót lại từ đời “Thập Nhất Tinh” thứ 17 .

Lâm Quân nghe thế thì ngẫm nghĩ một lát rồi nói :

_ Chỉ là một lão già tóc trắng râu trắng, à sau lưng lão có một hình xăm đặc biệt . Giống chó mà không phải chó, giống sư tử nhưng cũng không phải sư tử . Nếu rõ ràng ra thì thân là sư tử, nhưng đầu là đầu chó . Còn có một bộ bờm sư tử nữa .

Lâm Quân nhớ khi hai người tắm chung đã nhìn thấy một hình xăm của Cầu Thánh . Nếu nói đó là đặc điểm thì cái hình xăm đó là nổi bật nhất . Cho tới bây giờ Lâm Quân vẫn chưa quên được hình dáng của nó .

_ Hừm, vậy chắc đúng rồi . Cái đó chính là dấu hiệu phân biệt của chúng ta, thứ con nói được gọi là “ Cầu Linh Sư “ . Một thần thú trong truyền thuyết còn hiện nay thì đã tuyệt chủng .

Võ Tinh Cung thở phào một phát rồi nói . Những gì Lâm Quân miêu tả đều giống như trong truyền thuyết . Vậy là Việt Quốc có tới hai Cầu Thánh rồi . Cái này cũng thật là ngoài ý muốn, không ngờ vị kia mất tích đã lâu mà tới bây giờ vẫn còn sống .

_ Cầu Linh Sư ?

_ Đúng, nhưng cái này nói sau . Còn cái thần khí mà con miêu tả thì chúng ta đã biết là cái gì rồi . Nhưng mà vị sư hỏi thật con một câu .

Lần này thì chính là Trương Văn Minh lên tiếng .

_ Câu gì ạ ?

Lâm Quân nghe thế thì run lên, hình như truyện hán kể rất hợp logic mà, không lẽ đại sư phụ phát hiện chỗ nào không đúng .

_ Thực ra là súng con lấy ở đâu ra vậy ?

Trương Văn Minh hỏi một câu mà hán đã thắc mắc từ bấy lâu nay . Hán cực kỳ muốn biết tại sao Lâm Quân có được những khẩu súng tân tiến như thế .

Nếu như nói Lâm Quân tự chế tạo thì làm sao đòi giá cao tới trời như thế . Làm cho hán, thân là hoàng đế cũng phải phải người qua Tung Quốc cướp ngân hàng . Đã thế còn không chịu nhận thứ khác, chỉ nhận tiền mặt thôi nữa chứ .

Còn nếu như nói người khác chế tạo thì tại sao chưa bao giờ xuất hiện qua, còn Lâm Quân làm sao có thể lấy được .

_ Ách, cái này .....thú thật với các vị sư phụ là đệ tử tự chế tạo ra ....

Lâm Quân nghe thế thì thở phào một hơi, không hỏi cái lệnh bài là tốt rồi . Nhưng mà vẫn áp úng nói . Thực sự là cũng không phải hán làm ra, bây giờ nhận thành quả của người khác thì cũng không tránh khỏi ngại nha .

_ Vậy tại sao con đòi nhiều tiền thế ? Có biết bây giờ Lê Dững đang làm cái gì không ?

Trương Văn Minh nghe thế thì hỏi lại một câu . Trong lòng vẫn khó hiểu như trước .

_ Dạ, nghe nói hiệu trưởng đi du lịch bên Tung Quốc . Nhưng thực ra là làm gì ạ ?

Lâm Quân chỉ nghe đồn là thế, nhưng theo vẻ mặt của ông già Trương Dững thì hình như không phải thế .

_ Lão kết hợp du lịch và cướp ngân hàng .

Trương Văn Minh tựa tiểu phi tiểu phụng ra một câu .

Câu này vừa nói xong thì lập tức Lâm Quân há hốc mồm, không thể nào tin tưởng được . Hiệu trưởng đi cướp ngân hàng, có lộn không vậy .

_ Con muốn đòi tiền thì đòi ít thôi chứ . Làm sao cái gì giá cũng tính bằng trăm tỷ ngàn tỷ là sao ? Việt Quốc đâu phải quốc gia chuyên in tiền .

Trương Văn Minh thấy thế thì bất mãn nói thêm một câu . Lão đúng là hoàng đế nhưng cũng không dễ dàng gì nha .

_ Ách.....đệ tử.....thực ra là.....nghiên cứu cải tiến thêm nhiều món vũ khí mới .....ách.....cái này là vì tương lai Việt Quốc .....

Lâm Quân áp ứng nói tiếp, cái này thì hẳn đành phải xạo thôi . Chứ thực ra lấy tiền cũng chỉ đổi phim con heo cho Tiểu Thần Đèn xem .

_ Nghiên cứu cái mới ? Không lẽ có những thứ uy lực còn mạnh hơn sao ?

_ Ách, dạ đúng vậy . Nếu như có tiền thì mạnh nhất chính là một thứ, uy lực tàn phá một tỉnh của Tung Quốc ....

_ Hà ? Cái gì ? Thật không ?

_ Vâng, thứ đó được gọi là boom nguyên tử .

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 160: Ta Không Phải Thích Hấn, Mà Chính Là Yêu

1 giờ sáng, bìa rừng phía sau trường DongDa .

Lúc này không gian cực kỳ im lặng, bầu trời đã tối đen như mực tàu, thỉnh thoảng chỉ có ánh trăng chiếu le lói xuống mặt đất .

Ở giữa khu rừng, giấu giữa những rừng cây là một cái giường to tổ bố theo phong cách Địa Cầu . Một người thanh niên im lặng nằm đó, trên đầu còn đội một cái mũ rất kỳ quái .

Người thanh niên này tuy nằm rất an tường nhưng trên khuôn mặt hắn thỉnh thoảng lại nhú chặt lông mày, còn không thì cũng tỏ vẻ sợ hãi .

Dần co một lúc thì người thanh niên chợt động đậy, mở mắt ra . Chỉ thấy hắn ngồi dậy làm bầm chửi :

_ Dmm . Cuối cùng cũng xong rồi .

Người này đúng là Lâm Quân, vừa mới từ “ không gian chiến thần “ trở ra ngoài . Cuối cùng sau 2 tiếng đồng hồ đau khổ vì bị các sư phụ tra khảo thì Lâm Quân cũng chuồn được ra ngoài . Nhưng thú thật cảm giác của hắn không dễ chịu một chút nào nha .

Nhất là đại sư phụ của hắn . Chính Lâm Quân cũng không hiểu tại sao đại sư phụ có vẻ tò mò về sủng ông như thế . Làm Lâm Quân giải thích, đưa hình minh họa mất cả một đồng thời gian .

Cũng không ngờ sau đó đại sư phụ hứng trí bưng bưng hỏi giá tiền, gần như tới mức phải thề mà mua được . Nhưng khi Lâm Quân đau khổ nói giá tiền Tiểu Thần Đèn vừa báo thì đại sư phụ có vẻ mặt như là muốn giết người cướp tài sản, làm cho Lâm Quân phải kinh sợ không thôi .

May mắn là đại sư phụ cũng không làm gì hắn, tiếp tục hỏi giá các vật khác . Nhưng bất đắc dĩ là giá tiền càng ngày Tiểu Thần Đèn báo càng cao nên là .....càng lúc đại sư phụ cũng càng muốn giết người . Thêm nữa các sư phụ khác cũng nhìn hắn với ánh mắt tương tự làm Lâm Quân rất lo sợ .

May mắn tiếp là bọn họ cũng không có làm gì hắn . Sau cùng thì bọn họ cũng cho Lâm Quân ra ngoài, nhưng lúc hắn chuồn ra ngoài thì về mặt đại sư phụ nom cực kỳ dữ tợn làm cho Lâm Quân cảm giác như là “ gió tanh mưa máu “ sắp kéo đến . Hắn nghĩ là chắc có vài người sẽ đau khổ rồi đây . Tuy Lâm Quân vẫn chưa biết đại sư phụ thực ra có thân phận như nào nhưng chỉ nhìn vẻ mặt của người thì Lâm Quân đã có cảm giác như thế .

_ Mẹ kiếp, may mà không sao . Tên Tiểu Thần Đèn bất lương, moá, bố mày là chủ nhân của Lệnh Bài mà đêch có quyền gì . Mẹ kiếp, cái gì cũng phải đổi bằng phim con heo .

Lâm Quân tức giận rửa mặt một tiếng rồi thu cái giường lại . Hắn bây giờ chỉ muốn đi về ngủ một giấc cho khỏe . Ngày hôm nay đúng là lao lực từ sáng cho tới khuya .

Sau khi châm một liều thuốc thì Lâm Quân dậm bước đi, hắn đi từ từ vừa ngắm cảnh khuya thư giãn một chút . Chứ nếu mà chạy về nằm xuống ngủ liền thì bảo đảm mấy khuôn mặt của các sư phụ sẽ thành ác mộng của hắn mất .

Vừa tung tăng bước đi vừa thưởng thức cảnh khuya tối tăm mù mịt thì chẳng mấy chốc Lâm Quân đã ra gần tới bìa rừng . Nhưng đúng lúc này hắn lại nghe một tiếng nói chuyện truyền ra từ phía xa xa kia .

Giờ này có người chưa ngủ nữa sao . Không lẽ đôi nào tâm sự xong đánh đã chiến . Hắc hắc hắc .

Máu tò mò nổi lên trong lòng nên Lâm Quân kiên quyết không về nữa, móc một máy quay mini ra . Hắn rón rén bước về phía có tiếng người . Trong lòng chắc chắn sẽ quay được một thước phim kinh điển .

Nurong theo ánh trăng le lói . Lâm Quân nhìn ra đây là một người đàn ông cao to đen hói đang ngồi trên một cành cây . Còn bên cạnh là một người con gái hơi chút mập mạp .

_ Đúng là đánh đã chiến cmnr, hôm nay anh mày hên thế nhỉ .

Lâm Quân vừa thấy thế thì trong lòng mừng hóm, vội vàng bật máy quay, núp trong lùm cây bắt đầu quay phim .

Nhưng mà khi vừa nghe xong giọng nói của người con gái, có vẻ mập mạp kia thì Lâm Quân chỉ muốn hô “ sặc, có chuyện này nữa sao “ .

.....

Nhật Hạ sau khi ra khỏi “ không gian chiến thần “ thì tâm tình nàng cực kỳ phức tạp . Mặc dù đã về tới ký túc xá nằm xuống giường nhưng nàng mãi vẫn không ngủ được . Trong lòng chỉ nhớ về một bóng hình mãi không thuộc về mình mà thôi .

Người nàng nhớ đích xác là Lâm Quân . Từ cái ngày mà hắn “ âm sai, dương lệch “ quỵ xuống cầu hôn với cha nàng thì tự nhiên trong tim nàng đã mọc ra cái bóng hình của hắn . Cho dù có đuổi cũng đuổi không được .

Mặc dù nàng biết mọi chuyện chỉ là giả dối nhưng mà từ xưa đến giờ đã có ai nói với nàng câu đó một lần nào đâu cơ chứ . Vì thế nên nàng cực kỳ cảm động với những lời nói của Lâm Quân .

Kể từ lúc đó trong lòng nàng lúc nào cũng có hình bóng của hắn, nàng để ý tới hắn nhiều hơn . Nàng chăm chú theo dõi hắn nhiều hơn nữa . Cho dù là Lâm Quân không thích gặp nàng thì nàng vẫn đứng từ xa theo dõi hắn từng ngày .

Nàng vui khi thấy Lâm Quân cười, nàng phiền lòng khi thấy Lâm Quân khó chịu, nàng cảm giác mừng rỡ khi thấy hắn cười thoáng qua với mình . Khi thấy hắn ngủ gật trong lớp thì lúc nào nàng cũng nhìn hắn .

Nhưng cho đến khi biết Lâm Quân tán tỉnh Kim Linh thì đột nhiên trong lòng nàng giống như một cây búa tạ đập vào . Nàng luôn theo dõi những hành động của Lâm Quân nên nàng biết Lâm Quân rất yêu Kim Linh . Hắn đều làm những điều tốt đẹp nhất cho Kim Linh mà không hay biết rằng . Chính nàng, người mà ngày nào cũng theo dõi hắn là người đau khổ nhất .

Tuy Nhật Hạ thầm nhủ với lòng mình, Kim Linh chính là người xứng đáng với Lâm Quân nhất, và Lâm Quân cũng không thích nàng . Nhưng không hiểu sao, trái tim nàng vẫn đau, tâm trạng nàng vẫn rất khó chịu .

Đã có những lúc nàng khóc lóc trắng đêm, hay có những đêm mơ thấy Lâm Quân là chàng bạch mã hoàng tử trong giấc mộng của mình . Những lúc như thế thì nàng đều có một giấc ngủ rất thoải mái, mãi mãi không muốn thức dậy .

Lâm Quân tán tỉnh Kim Linh thì nàng đã rất đau lòng rồi, không ngờ tới ngày hôm nay . Lúc sáng Lâm Quân đi thăm sở Nhật Quỳnh thì Nhật Hạ đã cực kỳ ghen tỵ rồi, bởi vì cặp ngực của nàng to lớn đại tỷ nhiều .

Đã thế lúc tối, Lâm Quân còn trả giá rất lớn để các bạn học giúp hắn nữa . Lúc đó Nhật Hạ cảm giác trong lòng mọc lên một cỗ ghen tỵ nồng đậm, tại sao người mà Lâm Quân đối xử tốt nhất lại là Kim Linh . Tại sao người đó không phải là nàng chứ . Tại sao chứ, tại sao chứ . Tại sao .

Nhật Hạ tuy hô to trong lòng như thế nhưng nàng cũng không phá đám một chút nào . Nàng hiểu được mình mãi mãi sẽ không có một tình yêu thực sự . Mãi mãi chỉ có thể nhìn người nàng thích xa dần mà thôi, mãi mãi chỉ có thể nhìn hắn và chúc hắn hạnh phúc .....

.....

_ Sột sột, soạt soạt .

Đang nằm im suy nghĩ trong lòng thì chợt Nhật Hạ nghe thấy có tiếng động . Khi quay qua nhìn thì Nhật Hạ thấy có người đứng dậy bước ra ngoài .

Vì người này có thân hình rất mập mạp nên Nhật Hạ nhận ra ngay là ai . Đó chính là Ngô Kim, người cũng có thể gọi là “ đồng bệnh tương liên “ với nàng . Cả hai người đều thích Lâm Quân nhưng mà Lâm Quân thì trốn 2 nàng như tránh tà .

Thấy Ngô Kim bước đi ra ngoài thì Nhật Hạ cũng bật dậy, xỏ giày vào và đi theo . Nàng nghĩ chắc Ngô Kim cũng phiền lòng như nàng . Nếu như Ngô Kim cũng chưa ngủ thì hai người có lẽ sẽ tâm sự được .

_ Đây, Ngô Kim, đợi ta với .

Nhật Hạ dùng một giọng nói cho là nhỏ nhẹ nói . Nhưng thực sự thì cái giọng nói của nàng, cho dù vắn nhỏ volume, trong một cái đêm tĩnh lặng như này thì cũng nghe như sấm vậy .

Ngô Kim đi phía trước giật mình một phát, quay lại nhìn . Khi thấy người gọi mình là Nhật Hạ thì vỗ vỗ bộ ngực mập của nàng rồi nói :

_ Nhật Hạ, sao cô lại ở đây . Cô có biết ta sợ muốn chết không ?

_ Sợ gì mà sợ, mà tại sao cô lại ra đây ?

Ngô Kim tiến tới hỏi .

Nghe tới đây đột nhiên sắc mặt của Ngô Kim, hay chính là cô mập mập đột nhiên trùng xuống, hai hàng lông mày giật giật có vẻ như sắp khóc .

_ Có phải là vì hắn ?

Ngô Kim thấy thế thì hiểu ngay, đứng như nàng đã dự đoán . Hai người đứng là “ đồng bệnh tương liên thật “ .

_ Đi lại kia rồi nói .

Ngô Kim chỉ tay vào một cái cây phía xa xa rồi chạy đi .

Ngô Kim thấy thế cũng hiểu là không ở chỗ này nói được nên cũng đi theo .

Đến lúc hai người đã yên vị trên cành cây thì Ngô Kim mới nói :

_ Ta đúng là vì hắn . Thực sự ta bây giờ cũng không biết phải làm sao nữa Hạ à .

Vừa nói, đôi mắt của Ngô Kim vừa ần ần nước, có vẻ như sắp khóc .

_ Có gì từ từ nói . Chúng ta giống nhau mà, ta cũng là vì hắn .

Ngô Kim choàng qua vai Ngô Kim, ôm nàng vào lòng rồi nói . Lúc này Nhật Hạ biết là Ngô Kim cần nhất là sự an ủi .

_ Ô, ô, huhuhu ..... Hạ .....ta.....khô quá.....hức hức.....3 năm qua.....ta vì hắn đã làm biết bao nhiêu chuyện .....tại sao hắn không yêu .....yêu.....ta.....chứ hả ? .....hức hức.....tại sao lúc nào.....hắn cũng tránh ta.....như tránh tà .....hắn có biết là vì hắn .....ta .....đã phải.....bỏ.....huhu.....xuống lòng tự trọng.....của.....ta .....không ?

_ Nín đi, đừng khóc . Ta cũng như vậy mà .

Ngô Kim lau nước mắt cho Ngô Kim rồi nói .

_ Cô chỉ mới gặp hắn hơn 2 tháng thôi.....Còn.....ta.....đã.....   bên.....cạnh.....hắn.....tới.....   ..3.....năm . Cô có biết.....3.....năm.....hức hức.....qua.....ta.....đã.....làm.....   ..biết.....bao.....nhiều.....chuy n cho hắn không ?

_ Được rồi . Đừng khóc nữa, chúng ta nói chuyện từ từ thôi . Cô cứ vừa khóc vừa nói làm ta nghe phát mệt luôn .

Ngô Kim lấy ra một chiếc khăn tay, đưa qua cho Ngô Kim lau nước mắt . Đúng là vừa khóc vừa nói, cứ đứt quãng với nhau nghe mệt thật .

Ngô Kim thấy thế cũng không từ chối, lấy chiếc khăn lau sạch nước mắt của mình .

_ Mà này, cô ở bên hắn 3 năm . Vậy, tại sao cô thích hắn ?

Ngô Kim đợi Ngô Kim lau xong thì mới mở miệng hỏi . Nàng thích Lâm Quân là vì những gì hắn đã nói, còn không biết Ngô Kim thích vì chuyện gì .

_ Ta không phải thích hắn, mà chính là yêu .

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 161: Đừng Giống Như Ta .....

_ Yêu ? Là yêu thật sao ?

Ngô Kim ngạc nhiên hỏi lại . Giữa yêu và thích khác nhau rất rõ ràng . Thích là chỉ có cảm tình với một người, chỉ muốn bên cạnh người đó . Còn yêu thì chính là có thể chết vì người mình yêu .

_ Đúng, ta yêu hân .

Ngô Kim gật đầu một cái .

_ Vậy tại sao cô yêu hân ?

_ Cái này hử ? chuyện từ rất lâu rồi .....

Ngô Kim nhẹ giọng bắt đầu kể . Nàng nhớ lại những chuyện xảy ra vào 7 năm trước, có lẽ là chính Lâm Quân cũng không nhớ rõ .

.....

7 năm trước,

DaLat thành .

Vào thời gian này thì tại DaLat thành, người dân vẫn còn rất ít . Đất đai nơi cao nguyên này cũng chưa được khai phá hoàn toàn nên trong những khu rừng xung quanh DaLat thành có rất nhiều ma thú lảng vảng .

Thời gian này thì trẻ nhỏ luôn luôn được dặn dỗ phải ở nhà và không được ra ngoài thành lúc trời về chiều .

Nhưng có một vài ngoại lệ, đó chính là những đứa trẻ nhỏ tuổi gan lớn . Những gì người lớn càng cấm thì chúng lại càng thích làm .

Ngày hôm nay, tổng cộng có 5 đứa trẻ . 3 nam và 2 nữ quyết tâm ra ngoài chơi vào trời tối . Bởi vì chúng thử xem bên ngoài có nguy hiểm thực sự không .

Cầm đầu đám người này chính là đại thiếu gia Lâm Gia, Lâm Quân . Người tuy không luyện được võ công nhưng cái máu liều phải nói là cao nhất .

Hai đứa trẻ nam kia cũng là hai đại thiếu gia của hai gia tộc bên cạnh . Lần lượt tên Phan Thế Anh, người Phan Gia . Và Lê Đức Trung, người Lê Gia . Hai tên này đều không luyện võ được, và cũng đều là bạn thân của Lâm Quân .

Còn về hai đứa con gái trong nhóm thì một là Ngô Kim, đại tiểu thư của Ngô Gia . Đứa còn lại chính là Hoàng Uyên Thơ, cũng là đại tiểu thư của Hoàng Gia .

Năm đứa trẻ này sau khi đuổi hết tất cả hộ vệ của bản thân đi thì tụ tập ngoài cổng thành, quyết tâm ra bên ngoài chơi thử cho biết mùi .

Sau khi đã tụ tập đủ thì Lâm Quân lên tiếng :

_ Các anh em, chúng ta đi . Chúng ta đã là người lớn, phải chứng minh được sự dũng cảm của mình .

_ Chuẩn men, chuẩn men .

4 đứa còn lại đều hưởng ứng . Ai ai lòng cũng đều rất háo hức và mong chờ .

_ Đi .

Lâm Quân phát tay một phát rồi dẫn đầu đi ra cổng thành . Vì bọn hân chính là những ông trời con trong thành nên thủ vệ nào dám cản đường . Cho dù bọn họ biết các thiếu gia tiểu thư này đi ra ngoài rất nguy hiểm nhưng chắc chắn là các đại gia tộc đều an bài hộ vệ bí mật bảo vệ nên chắc chắn là không sao .

Đúng y như các hộ vệ dự đoán . Đám Lâm Quân vừa đi ra thì lập tức 5 lão già cũng nổi gót theo sau . Lão nào lão nấy tuy đã bí mật che giấu thân hình nhưng trên miệng không khỏi nở nụ cười khổ . Ai nấy đều thầm nghĩ : cho các thiếu gia, tiểu thư biết nguy hiểm luôn . Lần sau chắc không dám ra ngoài luôn .

.....

Lúc này trời đã về chiều, mặt trời dần dần đã xuống núi . Không khí cực kỳ tĩnh lặng . Đây đúng là thời gian của các ma thú hùng mạnh ra ngoài làm việc . Khi đêm gần xuống thì các loài ma thú hùng mạnh lại càng nhiều . Đa số tất cả ma thú đều là cấp 4 cấp 5 trở lên .

Đám trẻ con lúc này còn hung hăng hô to mồm thì lúc này cực kỳ cẩn thận bước từng bước . Ai nấy cũng cảm giác không khí lạnh lạnh, như có thể có nguy hiểm bất cứ lúc nào .

Đám con gái thì trốn thẳng sau lưng 3 đứa con trai . Còn 3 đứa con trai tuy miệng còn nói cứng nhưng vẫn dè dặt tiếng lên .

_ Quân, chúng ta về đi . Tối đây đủ rồi đấy .

Phan Thế Anh cảm giác tiếng ma thú hú càng lúc càng nhiều thì sinh ra thói ý . Nói với Lâm Quân trở về .

Hỏi thừa, có ai không muốn sống . Chúng ta là con nít cũng biết cơ mà .

_ Vậy giao nộp máu của hai đứa con gái kia cho ta . Nếu như ba người các ngươi còn muốn sống .

Con rấn tiếp tục nói với giọng trầm thấp . Nhưng lần này tỏ vẻ khó nhọc hơn lần trước .

_ Giao hai đứa con gái ? Ngươi có giỏi thì giết chúng ta đi . Chúng ta không bao giờ sống nhờ phụ nữ .

Lâm Quân nghe thế lập tức hét lên . Cha hửn đã dạy “ làm đàn ông không được dựa vào phụ nữ nào ngoài mẹ mình . Nếu không thì thà chết còn hơn “ .

_ Còn ý kiến của hai ngươi ?

Con rấn không thêm đề ý tới Lâm Quân mà quay sang hai người Đức Trung và Thế Anh để hỏi .

_ Ngươi cứ giết chúng ta đi .

Hai tên nhóc con này tuy còn nhỏ nhưng vẫn biết nam không dựa vào nữ . Dùng một giọng nói non nớt mà kiên quyết trả lời .

_ Tốt, 3 tên xú nam nhân . Còn nhỏ mà bày đặt . Vậy là các ngươi thích chết đúng không ?

Con rấn hừ lạnh một tiếng nói, đoạn giờ một cái móng vuốt to tướng lên . Mắt thấy sắp chạm vào ba người Lâm Quân thì hai giọng nói yếu ớt đột nhiên vang lên .

_ Dừng tay, chúng ta đồng ý .

Thì ra chính là Thế Anh và Đức Trung đã không chịu nổi nhiệt, đành phải lên tiếng nói . Tiếng nói lần này thì yếu ớt hơn hẳn lần trước, đồng thời còn mang theo vẻ cầu xin .

_ Hahaha, ta nói mà . Đàn ông đều là như thế . Hahaha, tất cả đều cùng một mặt hàng . Hể là đứng trước sống chết là lập tức vứt bỏ tất cả .

Con rấn nghe thế thì dừng móng vuốt lại, ngửa mặt lên trời cuồng tiếu .

Được một lúc thì con rấn quay sang người duy nhất là Lâm Quân hỏi :

_ Vậy còn nhóc ?

_ Hửn cứ giết ta đi . Thế Anh, Đức Trung, các ngươi không xứng làm huynh đệ của ta .

Lâm Quân vẫn kiên quyết nói, đồng thời quay sang hai người Thế Anh kinh bi nhìn . Làm cho hai người này lập tức đỏ mặt cúi đầu xuống đất .

_ Ngươi không sợ chết ?

Hiển nhiên con rấn cũng không nghĩ là Lâm Quân cứng như thế, ngạc nhiên hỏi .

_ Chết thì ai cũng đều sợ . Nhưng ta là đàn ông, ngươi cứ giết ta trước đi . Ta sẽ không bao giờ để phụ nữ chết thay mình .

Lâm Quân kiên quyết nói . Trên khuôn mặt non nớt nở một nụ cười . Hửn không hối hận vì hành động hôm nay . Chỉ là hửn thực sự chưa báo hiếu cho cha mẹ của mình .

Nhưng hửn là cha sẽ vui lắm khi con đưa ra quyết định này đúng không .

Lâm Quân nhớ đến nụ cười hiền lành của cha hửn và thầm nói . Sau đó Lâm Quân nhắm mắt lại chờ cái chết đến với mình .

Nhưng chờ mãi chờ mãi mà chưa thấy có gì . Lâm Quân ngạc nhiên mở mắt ra .

Con rấn to đứng trước mặt cũng đã không còn nữa, chỉ thấy nó đang bay trên bầu trời với tốc độ rất nhanh .

Khi Lâm Quân đang thắc mắc thì lập tức một giọng nói vang lên trong đầu hửn :

_ Nhóc con, nhớ kỹ những gì ngươi đã nói hôm nay . Ta tặng ngươi một tia long khí, nếu thời cơ tới và cơ duyên đầy đủ thì ngươi hẳn có thể trở thành “ Thập Nhị Tinh Tú “ . Nếu như có ngày đó, hãy sang Tung Quốc tìm ta .

Đồng thời cũng ngay vào lúc đó . Trong đầu Ngô Kim và Hoàng Uyên Thơ cũng vang lên một giọng nói :

_ Nếu như có thể, hãy yêu tên nhóc này . Hửn là một người đàn ông tốt . Đừng giống như ta .....

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 162: Vậy, Hoàng Thượng, Tại Sao Không Liệu Một Lần ?

_ Vậy sau đó như thế nào ?

Nhật Hạ nghe Ngô Kim kể xong thì mới hỏi . Thì ra là mấy đứa này từ nhỏ đã có gian tình, chẳng qua là Lâm Quân không thèm nhớ mà thôi .

_ Sau khi con rắn đó, à con rồng đó nói thì ta đột nhiên để ý tới Lâm Quân nhiều hơn . Phát hiện hắn chính là một thằng đàn ông đích thực, nhưng chỉ là .....

Ngô Kim ngập ngừng một lát, trong lòng muốn nói lại thôi .

_ Là gì ?

Thấy Nhật Hạ đưa đôi mắt tò mò quay sang nhìn mình thì Ngô Kim thờ dãi một cái, sau đó mới nói :

_ Lúc nhỏ ta cứ tưởng là đã hiểu hắn . Nhưng từ khi nhà hai chúng ta đều bị diệt, thêm nữa nhà của ba đứa kia chuyển đi thì mọi chuyện trở nên khó khăn hơn .

_ Lâm Quân phải ra đường làm ăn mày, còn ta và gia gia thì suốt ngày bị truy sát phải trốn chui trốn nhủi . Trong thời gian đó thì chính ta cũng không biết cuộc sống của Lâm Quân thành như thế nào, đôi lúc ta muốn giúp hắn nhưng thực sự là lực bất tòng tâm .

_ Vậy chuyện gì xảy ra tiếp theo ?

Nhật Hạ tò mò hỏi tiếp, giờ nàng mới biết thì ra Lâm Quân cũng có một thời gian phải đi ăn mày .

_ Khoảng 3 năm sau đó, khi gia gia ta, nhờ vào sự giúp đỡ của một người, không còn phải trốn nữa thì chúng ta quay lại DaLat thành . Lúc đó ta có tìm được Lâm Quân . Nhưng hắn cho dù đã làm ăn mày cũng không thêm sự giúp đỡ của ta .

_ Lúc đó không hiểu sao lòng ta chợt đau nhói, nhưng sau đó thì ta đành âm thầm giúp hắn . Mỗi ngày ta đều cố ý ném tiền trước mặt hắn, cũng có lúc thì ta giả dạng thành ăn mày, chia cho hắn một ít đồ ăn .....

_ Đó là thời gian thoải mái nhất trong đời ta, mỗi ngày chỉ có một mình ta bên cạnh hắn, và hắn cũng chỉ nói chuyện với một mình ta .

_ Vậy sao đó ?

_ Sau đó một chuyện xảy ra . Có một ngày ta tới tháng, vì máu chảy quá nhiều và quá mệt mỏi nên ta không đi tìm hắn . Tới ngày hôm sau ta đi tìm hắn thì đã không thấy hắn nữa rồi . Sau đó ta có điều tra thì biết được hắn bị chó dại cắn, được một tên ăn xin khác mang đi .

_ Một tuần sau đó, ngày nào ta cũng như người điên đi tìm hắn . Nhưng phảng phất là hắn như biến mất khỏi thế gian, kể cả tên ăn xin đã mang hắn đi ta cũng tìm không được . Nhưng, sau đó truyền ra tin tức có 2 tên ăn mày đã thống nhất xã hội đen của DaLat thành .

_ Như linh tính mách bảo, ta chạy tới xem thì phát hiện ra hai người Lâm Quân, giờ phút này thì hắn không hiểu sao đã thành một người luyện võ cao cao tại thượng . Bên cạnh còn có một lão già tu vi võ tướng đi theo hắn .

_ Lúc đó thì ta không hiểu sao, nhưng vẫn muốn ở bên cạnh hắn . Và thế là ta chạy về nhà, năn nỉ gia gia của ta gia nhập bang hội do hắn tạo ra .....

_ Cô có biết không, ngày đầu tiên ta gia nhập bang hội thì hắn đã nhìn lên ta tấm .....

Ngô Kim nhẹ giọng giải thích về chuyện từ lúc nàng gia nhập bang hội rồi ở bên cạnh Lâm Quân . Kể cả những chiêu trò gì nàng học được cũng mang ra đề mà tán tỉnh Lâm Quân . Kể hết chuyện trong 3 năm thì kể đến chuyện Lâm Quân bỏ bang mà đi, nàng phải lên đường đi theo hắn .... Sau đó lại kể tới chuyện nàng bị Lê Thiếu Phong tóm, rồi là Lâm Quân giải cứu nàng như nào .....

Nhật Hạ ngồi bên cạnh, khi nghe Ngô Kim kể xong thì cũng trút ra cái bầu tâm sự của mình, kể hết những gì từ lúc nàng biết Lâm Quân, cả những ủy khuất mà khi Lâm Quân tán Kim Linh nàng cũng kể ra .....

_ Vậy giờ hắn muốn tỏ tình Kim Linh, chúng ta phải làm sao đây ?

Khi hai người lần lượt kể chuyện của đời mình thì trời cũng đã gần sáng . Nhật Hạ quay sang hỏi ý kiến của Ngô Kim .

_ Giúp hắn thôi, ta không muốn hắn thất vọng .

Ngô Kim nhẹ giọng thờ dãi nói .

_ Nhưng còn chúng ta ? Ai sẽ giúp chúng ta ?

Nhật Hạ hỏi lại .

_ Cô nên biết, yêu một người thì chính là mong người đó vui vẻ hạnh phúc, chứ không phải là sở hữu người đó .....

.....

Lâm Quân núp trong lùm, đã nghe hết lời kể của hai cô gái từ tối đến bây giờ thì đột nhiên trong lòng mọc lên một cổ áy náy rất nồng đậm . Không biết tại sao khi nghe hai người này nói thì Lâm Quân cảm giác trong lòng trùng xuống .

Cho tới bây giờ hắn mới biết được, thì ra trong bóng tối, có hai người con gái luôn lo nghĩ cho hắn . Luôn yêu hắn .

Nhưng thực sự, thì Lâm Quân biết mình chỉ yêu một mình Kim Linh, không có cảm tình gì với hai cô gái này . Người ta đã nói “ tình yêu không thể miễn cưỡng “ . Nếu như Lâm Quân nói yêu hai nàng thì chắc chắn sau này sẽ làm hai người thêm đau khổ .

_ Thôi, cứ theo ý trời vậy . Biết đâu một ngày ta sẽ yêu hai cô gái ngọc này thì sao .

Lâm Quân thấy hai cô đã rời đi thì lẩm bẩm một tiếng . Sau đó cũng quay về ký túc xá của mình . Bây giờ hắn chỉ muốn ngủ một giấc thôi, thực sự hôm nay là mệt quá rồi ..

.....

HaNoi thành .

Vào lúc 6 giờ sáng mọi ngày thì các bá quan văn võ đều phải lên Kim Loan Điện để trình diện hoàng đế Trương Văn Minh . Để mà báo cáo về những công việc đang làm, sắp làm, tính toán làm hoặc các vấn đề nổi cộm của Việt Quốc .

Mọi ngày thì Kim Loan Điện buổi sáng chính là náo nhiệt nhất, các quan văn quan võ đều báo những vấn đề của mình lên hoàng đế, dâng mà được hoàng đế để ý . Đôi lúc các quan tranh nhau phần này rất nhiều . Ai cũng bảo “ của tôi quan trọng hơn, cần giải quyết trước “ ..... Có lúc tranh nhau tới sắp thượng cẳng chân, hạ cẳng tay luôn .

Nhưng hôm nay thì không giống . Kim Loan Điện giờ phút này đứng đầy người, nhưng ai ấy đều im thin thít, không có một ai dám nói lấy một lời . Tất cả đều im lặng, len lén lau mồ hôi trên trán mình .

Sở dĩ các quan đều như thế là bởi vì, ngày hôm nay trông hoàng đế cực kỳ tức giận, khuôn mặt mới sáng sớm mà đã đen như đất nồi . Bọn họ đều biết bình thường hoàng đế chính là người bình tĩnh nhất . Nhưng hôm nay khuôn mặt như thế thì khỏi phải nói, lúc này hoàng đế tức giận như thế nào . Nếu không cẩn thận chắc bị hoàng đế lột da quá .

_ Trong các khanh, ai có thể kiếm cho trăm 100000 tỷ thì đứng ra .

Hoàng đế Trương Văn Minh thấy bá quan đều im lặng thì đập bàn quát lớn . Cả ngày hôm qua lão không ngủ yên được chút nào . Cứ nhớ tới khuôn mặt và cái giá tiền trên trời mà thẳng nhóc tân đệ tử đưa ra thì nộ hỏa bốc lên phừng phừng, chỉ hận không thể lôi thẳng nhóc con đó tắm quất cho một trận ra trò .

_ Ách, hoàng thượng bớt giận .

Các quan thấy thế thì đều nhỏ giọng khuyên can, trong lòng cực kỳ khó hiểu tại sao hoàng đế lại hỏi câu này . Không lẽ có bố nào dám cả gan ăn hối lộ chừng này sao, đúng là khó hiểu nha .

_ Bớt giận gì mà bớt giận, trăm chỉ hỏi các khanh có ai có thể giúp trăm kiếm 100000 tỷ không thôi .

Trương Văn Minh quát thêm một phát . Trong lòng đúng là giận không tả được . Con mẹ nó, người là đệ tử phải hiểu kính sư phụ chứ . Nào có lý không giảm giá một chút nào . Mẹ nó, trăm là vua nhưng đếch phải máy in tiền nha .

_ Hoàng thượng, chẳng hay người muốn 100000 tỷ để làm gì ?

Trần Phan, tể tướng đương triều đứng ra cung kính hỏi . Lão đã theo hoàng đế từ lúc người còn trong tã lót nên rất hiểu tính cách của vị này . Không tự dụng mà hôm nay vị này lại muốn 100000 tỷ và còn tức giận như thế . Hắn là có lý do nào đó .

_ Trần lão, trăm tất nhiên là có việc quan trọng .

Thấy người lên tiếng là Trần tể tướng thì Trương Văn Minh hạ giọng nói . Người này chính là người duy nhất ở bên cạnh Trương Văn Minh từ nhỏ đến lớn, vừa là thầy vừa là cha nên Trương Văn Minh rất tôn kính lão .

Trần Phan nghe thế thì như có suy nghĩ trong lòng, lão biết là hoàng đế tất có bí mật, không thể nói ở đây được . Dừng một lát thì Trần Phan nói tiếp :

_ Bệ hạ, nếu như muốn kiếm tiền một cách nhanh chóng . Trong thời gian ngắn kiếm được hơn 100000 tỷ thì chỉ có một cách ...

_ Là cách gì ? tể tướng nói thử xem .

Trương Văn Minh nghe thế thì cũng tò mò hỏi .

_ Đào bảo tàng .

Trần Phan cao thâm mặc trặc phun ra một câu .

_ Đào bảo tàng ? Lão đừng nói là chúng ta đi tìm những bảo tàng đã che giấu nhé .

Trương Văn Minh đứng dậy ngạc nhiên hỏi .

_ Thừa hoàng thượng, đúng là như thế . Thiết nghĩ ngày nay Việt Quốc chúng ta đã không còn gì để mất . Phương Bắc, Tung Quốc đang lăm le bờ cõi chúng ta mỗi lúc một nhiều . Phương Tây, Lao Quốc và Cam Quốc cũng không chịu yếu thế, dường như đã hợp lực với Tung Quốc, nếu như Tung Quốc tấn công thì chắc chắn bọn chúng cũng đưa quân vào . Phía Tây Nam, Thái Quốc dù không có ý đồ nhưng hiển nhiên bọn chúng đứng trung lập, chắc chắn sẽ không giúp chúng ta . Còn về phía biển Đông thì Bản Quốc, hợp với Tung Quốc, đang dần dần đẩy hải quân quấy phá các quần đảo của chúng ta .

_ Vì vậy mới nói Việt Quốc chúng ta đang trong tình thế “ ngàn cân treo sợi tóc “, nếu không cẩn thận sẽ có lúc “ vạn kiếp bất phục “ . Trước kia, khi hoàng thượng lên ngôi, vì sự nguy hiểm của các bảo tàng nên đã che lấp nó và cho trọng binh trấn giữ . Nhưng mà, vào lúc này, thì chúng ta còn gì phải sợ hãi sao ?

_ Việt Quốc truyền thừa qua các đời tiên hoàng đã 2000 năm, thăng trầm đều có đủ . Nhưng chúng ta vĩnh viễn là một dân tộc thà chết không chịu nhục .

_ Hạ thần biết, bệ hạ muốn 100000 tỷ là vì quốc gia, vì con dân . Nếu như thế thì chúng ta có gì phải sợ ? Hay nói đúng hơn chính chúng ta phải đánh một canh bạc, nếu như thành công tìm thấy tất cả bảo tàng thì hẳn là chúng ta ít nhất có thêm 20 vị Võ Thánh . Nếu như thế thì chúng ta có lẽ còn giữ được đất nước . Còn nếu không, 4 quốc gia Bản Quốc, Tung Quốc, Lao Quốc và Cam Quốc tấn công vào, thì chắc chắn kết cục của chúng ta là phải chết .

_ Vậy, hoàng thượng, tại sao không liều một lần ?

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 163: Đại Hội Cờ Bạc

Trương Văn Minh nghe thế cũng ngẫm nghĩ một lúc, sau khi đảo ra cái âm mưu kinh thiên của đám Tung Quốc thì hẳn đã biết . Việt Quốc chắc chắn không còn nhiều thời gian để chuẩn bị cho lắm . Nhưng cho dù có chuẩn bị thật kĩ thì Việt Quốc cũng chỉ có hai kết cục, một là liều, còn hai chính là để Tung Quốc tiếp tục đô hộ như 2000 năm trước .

Lẽ dĩ nhiên, Trương Văn Minh chắc chắn sẽ liều rồi . Hẳn thà chết còn hơn để con dân của mình phải thuần phục dưới chân đám Tung Quốc kia . Vì thế hẳn mới nóng lòng kiếm 100000 tỷ để mà đổi vũ khí của Lâm Quân .

_ Vậy được, nhưng theo tể tướng chúng ta nên bắt đầu từ đâu .

Tể tướng Trần Phan nghe thế lập tức đứng ra chấp tay :

_ Bẩm hoàng thượng, mục đích chính của chúng ta chính là bảo tàng trong truyền thuyết . Bảo tàng của Long Quân Thần .

_ Lão không biết chỗ đó, đã có từ lúc Việt Quốc lập quốc từ xa xưa nhưng mà chưa có ai vào đó mà đi ra được sao . Cho dù có là Võ Thánh cũng bị khóa chết trong đó .

Trương Văn Minh nhíu mày hỏi lại, cái bảo tàng này đã có từ rất xa xưa . Khoảng 2000 năm trước, sở dĩ Tung Quốc muốn đô hộ Việt Quốc cũng chính vì cái bảo tàng này . Nhưng mà từ trước tới giờ, biết bao nhiêu anh hùng hào kiệt đều táng thân trong đó .

_ Hoàng thượng, theo như những gì Long Quân Thần đã từng để lại thì “ chỉ có người hữu duyên mới có thể đạt được bảo tàng của ta “ . Nhiệm vụ bây giờ của chúng ta chính là tìm người hữu duyên đó .

_ Hữu duyên ? Nhưng biết ai mới là người hữu duyên ?

Trương Văn Minh lại nhíu mày, mấy cái người hữu duyên này cực kỳ hư vô mờ mịt nha, làm gì biết ai là người hữu duyên .

_ Theo như hạ quan đã nghiên cứu về tất cả những người đã đoạt được bảo tàng trên thế giới, cho dù lớn hay nhỏ thì đều có một điểm chung duy nhất .....

Tể tướng Trần Phan không biết từ đâu móc ra một tập giấy giầy cộm, cao thâm nói .

_ Là điểm gì ?

Nghe tới đây thì tất cả bá quan văn võ đều cũng tràn đầy hứng thú . Có người không nhịn được hỏi, biết đâu cái điểm đó bọn hân cũng có thì sao .

Lập tức mọi ánh mắt đều đổ dồn vào tể tướng, kể cả Trương Văn Minh cũng là như thế .

_ Cực kỳ may mắn .

Tể tướng Trần Phan mặt không đổi sắc, phun ra 4 chữ .

_ Cực kỳ may mắn ?

_ Đúng vậy . Các vị cứ xem tập giấy trong tay ta đi .

Nói rồi tể tướng chia cho mỗi người một xấp giấy . Sau đó tiếp lời :

_ Đây là thống kê cuộc đời của từng vị cường giả đã đạt được một bảo tàng nổi tiếng . Có người thì đoạt được vài cái bảo tàng một lúc . Các vị xem xem có phải họ cực kỳ may mắn không ?

_ Tể tướng nói đúng, vị cường giả họ Siêu trong tay ta . 3 tuổi cha mẹ mất trong dịch bệnh nhưng hân vẫn sống . Từng với đẳng cấp võ sư chui vào 1 trong 10 hiểm địa của thế giới nhưng vẫn sống sót chui ra, nghe nói đoạt được một bảo tàng từ đây . Từ đó tu vi hân tiến rất nhanh, cuối cùng đã trở thành hoàng đế của Thái quốc . Cả đời tổng cộng bị tu vi hơn 3 cấp truy sát 101 lần . Mỗi lần đều tàn tạ nhưng không chết .

Một văn quan sau khi xem trong phần mình thì đồng ý với ý kiến của tể tướng .

_ Còn của ta là vị cường giả họ Thiên . 8 tuổi một mình thâm nhập địa ngục, cứu cha mẹ từ bàn tay tử thần ra ngoài . Nghe nói người này đoạt được một bảo tàng trong địa ngục . Hân còn cả gan chôm sổ tử thần của Diêm Vương, sửa lại tất cả sinh tử dòng họ hân . Nghe nói sau đó cả dòng họ hân được Diêm Vương thu dưới trướng, còn hân trở thành cánh tay trái của Diêm Vương . ..... Cả đời 81 lần bị tu vi cao hơn 3 cấp truy sát, nhưng lần nào cũng còn sống, thậm chí không tổn thương lông tóc .

Một vị quan võ khi xem xong cũng đưa ra ý kiến tương tự .

_ Còn của ta là một vị cường giả Tung Quốc họ Lâm . Người này từ 3 tuổi bị phế kinh mạch, tới 5 tuổi một mình xâm nhập Kiếm Mộ bên Tung Quốc . Sau đó đoạt được một bảo tàng từ Kiếm Mộ . Từ đó Kiếm Xung Thiên Hạ, trở thành một đời Kiếm Vương uy danh hiển hách tại Tung Quốc . Cả đời tổng cộng 105 lần bị tu vi cao hơn 3 cấp truy sát . Lần nào cũng trọng thương nhưng lại không chết . 50 năm trước nghe nói được một vị tiên nhân nhận làm đệ tử .....

.....
Ai nấy sau khi nói ra kết quả của xấp giấy trong tay mình thì đều đồng ý với cao kiến của tể tướng Trần Phan . Đúng là tất cả cường giả đều cực kỳ may mắn, hay nói đúng hơn chính là may mắn tới biến thái . Nếu đặt trường hợp là bọn hân thì chỉ cần 1 lần bị tu vi hơn 3 cấp truy sát thì chắc chắn là chôn xương tại chỗ . Còn các vị này thì vị nào vị nấy đều bị trên cả chục lần mà vẫn không sao .

_ Vậy tể tướng, còn điểm gì khác không ? Ta nhớ may mắn thôi thì chưa đủ .

Trương Văn Minh tuy hơi vui mừng vì kết quả mà tể tướng đã nghiên cứu ra những vấn nhủ mày hỏi .

_ Vâng, hoàng thượng . Sau khi xem xét về các vị cường giả đã đào bảo tàng và các vị cường giả trong quá khứ đã tạo ra bảo tàng đó thì hạ thần còn thấy thêm hai điểm nữa .

_ Là điểm gì ?

Trương Văn Minh hứng thú dâng cao, tò mò hỏi .

_ Thứ nhất chính là tính cách họ phải tương đồng với người tạo ra bảo tàng 90 % . Tức là nếu người tạo bảo tàng tính cách tà ác thì họ cũng phải tà ác . Nếu tính cách cương liệt thì họ cũng phải cương liệt . Nếu như dâm tặc thì họ cũng phải dâm tặc .

_ Còn điểm thứ hai chính là tôn sư trọng đạo . Cường giả tạo ra bảo tàng phần lớn chính là không muốn sở học của mình thất truyền . Nếu gặp một tên không biết tôn sư trọng đạo thì chắc chắn không thể nào đoạt được bảo tàng .

_ Tể tướng nói rất có lý, vậy còn gì nữa không ?

Trương Văn Minh gật đầu một cái rồi hỏi .

_ Nếu có người hội tụ cả 3 điều kiện trên thì bảo tàng có 9 phần nắm chắc . Nhưng một điểm cuối cùng chính là không thể gặp địch thủ mạnh hơn . Nếu như trong 100 người vào bảo tàng mà có 2 người có cả 3 điều kiện trên thì không tránh khỏi một trận chiến ác liệt .

_ Vậy ý người chính là tìm người đủ 3 điều kiện trên để mà làm thử đúng không ? Cái thứ 2 thứ 3 có thể kiểm tra rất dễ dàng, nhưng cái đầu tiên thì sao ? Làm sao biết ai may mắn hơn ai . Còn nữa, lỡ đạt được bảo tàng thì mấy tên đó trốn qua Tung Quốc luôn thì sao . Chúng ta làm sao bù được cái mất .

Trần Phan nghe thế cũng ngẫm nghĩ một lát, sau đó nói :

_ Thừa hoàng thượng, tất cả bảo tàng đều nằm trong phạm vi Việt Quốc thì chủ nhân của nó chắc chắn 10 phần là người Việt Quốc . Thêm nữa vị trí những bảo tàng chúng ta biết thì chúng ta cũng đều điều tra được do ai đã tạo ra . Phần lớn người tạo ra đều là những danh tướng trong lịch sử . Thiết nghĩ chắc chắn những vị kia trong lịch sử đã lường trước điều này, chắc chắn không thể nào để người đoạt được bảo tàng chạy qua giúp Tung Quốc được .

_ Còn về phần kiểm tra độ may mắn thì hạ thần có một cách, chỉ có điều cách này hơi lạ mà thôi .

_ Ừm cái kia cũng có lý . Nhưng cách lão nghĩ ra là gì ?

_ Đại hội cờ bạc .

Trần Phan dừng một lát rồi nói . Nhưng giọng nói của lão lần này thì hơi bị nhỏ . Dù sao một vị tể tướng mà đề ra cách đánh bài đánh bạc cũng không hay lắm nha . Đặc biệt là hoàng đế Trương Văn Minh là người rất ghét mấy vụ này .

_ Hừm, tể tướng, lão có đùa không thế ? Lão bảo ta tổ chức đánh bài à ?

Y như rằng, mặt mũi Trương Văn Minh lập tức đánh lại . Nếu không phải đây là người hấn kính trọng nhất thì chỉ cần với cái tội nói hai chữ “ cờ bạc “ trước mặt hấn cũng đủ cho tứ mã phanh thây rồi .

_ Ách, hoàng thượng bớt giận . Ý thần chính là tổ chức đánh bạc cho toàn dân, nhưng chỉ chơi theo kiểu may mắn do thần đề ra . Ách, dù sao thì mấy cái này tìm người may mắn nhanh nhất . Người nào có vận khí vô địch thì chỉ cần nhìn là biết ngay .

Trần Phan nhỏ giọng giải thích, nhưng giọng nói càng ngày càng nhỏ hơn . Kể cả khuôn mặt đầy nếp nhăn của lão cũng đỏ lựng lên .

_ Ý lão chính là ta tổ chức đánh bài . Sau đó ta còn phải ban phần thưởng hấp dẫn làm quà chứ gì ?

Trương Văn Minh hoà hoãn một chút nhưng vẫn lạnh lùng nói .

_ Ách, cái này lão thần xin phép cống hiến tài sản trong nhà . Không cần bệ hạ nhọc tâm .

Trần Phan lập tức nói nhưng trong lòng rĩ máu không trôi . Lão biết hoàng đế cực ghét bài bạc, nếu mà bắt hấn tổ chức rồi còn lấy tiền hấn ra làm phần thưởng thì chắc tối nay cái bộ xương già của lão phải tan nát quá .

_ Vậy còn được .

Trương Văn Minh gật đầu một cái rồi quay sang bá quan văn võ hỏi :

_ Còn các khanh thì sao ?

_ Ách, bệ hạ . Thần xin phép cống hiến 10% tài sản nhà thần .

Một bá quan nghe thế vội quỳ xuống hô .

_ Bệ hạ, thần cũng xin cống hiến 20% vì việc nước .

_ Bệ hạ, thần thì 30 % .

_ Thần thì .....

.....

Bá Quan văn võ ngay lập tức đều tỏ thái độ của mình . Quỳ xuống cống 10% tài sản của mình nhưng trong lòng cũng đau đớn không thôi . Ai nấy cũng đều lúi 18 đời tổ tông của tể tướng ra hỏi thăm một lượt . F*** nó chứ, lão thích thì làm đi, mịa kiếp, ai muốn nói trước mặt hoàng thượng làm chi . XXOO nhà nó, lão không biết hoàng thượng ghét cái này lắm à .

Nhìn những ánh mắt hung hăng trợn trừng nhìn mình thì Trần Phan cũng đỏ mặt hộc hộc đầy đầu . Lão cho dù là tể tướng nhưng mà các quan ở đây cũng không phải hạng vừa nha .

_ Tốt lắm, việc này tể tướng khanh lo đi . Nhớ khi làm thì đừng báo tên trẫm . Bãi triều .

Trương Văn Minh bỏ lại một câu rồi đi khỏi . Trong lòng hắn cũng thực tức giận, mỉa nó, đường đường là hoàng đế mà phải tổ chức chơi cờ bạc kiếm tiền . Con mẹ nó, tự cổ chí kim có ai như trẫm không .

_ Hoàng thượng vạn tuế, vạn vạn tuế .

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 164: Làm Sao Người Có Thể Phái Trên Trầu Tre Qua Tiệp Viên

Trương Văn Minh bước đi mà càng ngày càng tức tối . Đầu tiên là tên nhóc tân đệ tử gian cmn xảo, dám đòi tiền đại sư phụ là hắn . Bộ nó không biết cái chữ “ vô tư kính dâng “ sao . Lúc nào cũng tiền là tiền .

Đã thế thì cũng thôi đi, không ngờ tới bây giờ lão tể tướng già khom này còn đề xuất cái cách “ tổ chức bài bạc “ kiếm tiền nữa chứ . Mỉa nó, thử hỏi hoàng đế như trẫm thì làm được con vẹo gì . Tiền thì đếch có mà còn phải tổ chức toàn dân đánh bài nữa chứ . Ngẫm nghĩ lại cũng thực khổ, biết thế lúc trước đưa mẹ cái chức này cho tứ đệ làm là okê rồi . Mỉa .

Trương Văn Minh chửi thầm trong lòng rồi bước đi nhanh như gió . Chẳng mấy chốc đã vào tới thư phòng của hắn .

Đang tính toán thay bộ chiến giáp sau đó đi sùng ái hoàng hậu thì đột nhiên một bóng đen hiện ra, cung kính hô :

_ Bái kiến bệ hạ .

Trương Văn Minh giật nảy mình mắng :

_ Phong, sao người cứ xuất quỷ nhập thần thế . Làm trẫm hết cả hồn .

_ Ách, bệ hạ, có tin từ Liệt Thủ tướng quân truyền tới .

Bóng đen vẫn quỳ ở đó, cung kính nói .

_ Tin gì ? Đứng lên nói chuyện đi .

Trương Văn Minh phát tay nói . Liệt Thủ tướng quân chính là danh xưng của Lê Dững . Ngẫm nghĩ thì hắn sai khiến Lê Dững sang Tung Quốc cướp ngân hàng cũng gần 1 tháng rồi, không biết bây giờ có chuyện gì xảy ra .

_ Vâng, hoàng thượng .

Người áo đen tên Phong đứng lên, cung kính nói :

_ Chuyện là Liệt Thủ tướng quân đã cướp 10 ngân hàng của Tung Quốc, tổng cộng được hơn 1000 cây vàng . Gần đây thì bên Tung Quốc đã nhận ra khác lạ nên bảo vệ ngân hàng toàn cử Võ Thánh đi . Đã một thời gian rất lâu Liệt Thủ tướng quân không sơ mui được gì .....

_ Hừm, vậy thì bây giờ hắn truyền tin làm cái gì ? Không phải ta bảo hắn chưa có 10000 cây vàng thì đừng vác mặt về đây sao ?

Trương Văn Minh khó hiểu hỏi .

_ Ách, tuy không sơ mui được gì nhưng Liệt Thủ tướng quân đã chôm được một cái bảo tàng đồ . Bảo tàng đồ này chỉ dẫn tới Trường Bạch Sơn, nghe phong thanh thì trên đó có gần 20000 cây vàng . Lần này Liệt Thủ tướng quân truyền tin về chính là xin bệ hạ phái thêm nhân thủ .

_ Hừm, 20000 cây vàng, người nói là sự thực ?

_ Dạ, theo như Liệt Thủ tướng quân báo thì đây chính là hang của một con rồng phương Tây lạc qua Tung Quốc . Hiện tại thì con rồng đó cũng đã quy tiên, chỉ để lại một đồng vàng trong cái hang ổ của nó .

_ Hừm ? Vậy tại sao Lê Dững có được, trong này có gian trá gì không ?

_ Bẩm, Liệt Thủ tướng quân bảo chắc chắn là nó vấn đề .

Người áo đen cung kính nói tiếp .

_ Vậy bảo Lê Bảo tướng quân, Trần Tiến tướng quân, Trầu Tre tướng quân lên đường chi viện . Bảo bọn hần, nếu không làm được vụ này thì đừng có vác xác về gặp trẫm .

Trương Văn Minh sau khi ngẫm nghĩ một lát rồi phát tay nói .

_ Ách, hoàng thượng, Trầu Tre tướng quân đi liệu có thích hợp không ? Tuy ngài ấy võ công cao cường, nhưng mà .....

Người áo đen nghe thế thì ngập ngừng hỏi .

_ Cứ đi đi, cái này gọi là lấy độc trị độc . Tính tình hần tuy hơi ngu nhưng vào những lúc máu chột thường có tác dụng quyết định .

_ Vâng, thuộc hạ tuân lệnh .

Nghe Trương Văn Minh nói thế thì người áo đen không nói thêm câu gì . Cung tay chào hoàng đế một cái rồi hần lách mình bay đi mất . Bây giờ nhiệm vụ của hần chính là phải đi truyền đạt mệnh lệnh .

_ Bảo tàng đồ 20000 cây vàng, ...Trầu Tre tướng quân, hy vọng khanh lần này lại giúp được trẫm .....À mà thôi kệ, đi an ủi hoàng hậu một phát cái đã . Lâu lắm rồi không làm, hắc hắc hắc .

Trương Văn Minh lăm bằm nói rồi thay bộ đồ chuyên đánh dã chiến của hần . Đạo này đúng là làm vua thật khổ, có một đám em út như hoa như ngọc mà quên khuấy đi . Giờ thì check hàng phát đã .

Vừa nghĩ tới đây, Trương Văn Minh như trút bỏ mọi buồn phiền bấy lâu, huyết sáo một tiếng rồi bước ra ngoài .

.....

Tung Quốc . Trường Bạch Sơn .

Trường Bạch Sơn, hay còn gọi là Bạch Đầu Sơn là một trong những ngọn núi nổi tiếng nhất Tung Quốc . Cao tới 2.744m so với mực nước biển . Trường Bạch Sơn thuộc dãy núi cùng tên, chính là một ngọn núi lửa, đã lâu không còn phun trào .

Nơi này từ xưa cũng là một nơi đào bảo tàng của những mạo hiểm giả gan lớn . Bởi vì trên Trường Bạch Sơn có rất nhiều loại ma thú và dược liệu rất quý hiếm . Tiêu biểu trong số này chính Long Giác Lang và Tuyết Liên Ngàn Năm . Long Giác Lang, là một loài ma thú cực kỳ quý hiếm và kỳ lạ, chỉ có trên Trường Bạch Sơn . Đây là một loài ma thú giống sói, nhưng có một sừng và hai bên sườn còn có hai cái cánh rộng .

Còn về phần Tuyết Liên Ngàn Năm thì cũng chính là một thứ dược liệu rất quý, nghe nói có công dụng cải tử hoàn sinh .

Ngoài ra còn rất nhiều dược liệu và loài ma thú khác nhau, tuy không quý giá bằng hai thứ ở trên nhưng so ra thì cũng khá quý hiếm . Vì vậy, Trường Bạch Sơn luôn là nơi các mạo hiểm giả rất thích đến .

.....

Dưới chân núi, trong một khách sạn .

Có một lão già, ngồi trong phòng nghỉ của mình, thỉnh thoảng lại nhìn ra ngoài cửa sổ như đang chờ đợi gì đó .

Lão già này mặc một bộ quần áo màu đen, trên đầu còn đội một cái mũ lớn, gần như là che kín hết cả mặt . Nếu theo như trang phục tiêu chuẩn của mạo hiểm giả thì lão già này không nổi bật một chút nào . Bởi vì tên nào hầu hết cũng đều ăn mặc như vậy cả .

Lão chính là Lê Dũng . Người được hoàng đế Trương Văn Minh giao cho một nhiệm vụ rất quan trọng là qua Tung Quốc cướp nhà băng .

Lê Dũng vừa ngồi đợi tin của hoàng đế truyền tới và vừa suy nghĩ cuộc sống trong thời gian qua của lão .

Suy nghĩ đi suy nghĩ lại thì cuối cùng lão chỉ đúc kết được một câu “ cực kỳ thảm “ .

Đúng, chính là cực kỳ thảm, thảm không có chỗ nào mà tả được .

Sau cái chuyện Lê Dũng sờ sờ Tiểu Lâm ngày hôm đó thì Lê Dũng lập tức cùng Lâm Quân đi bàn bạc giá tiền bán về thiết kế . Ngày hôm đó lão phải lấy thiên tài địa bảo, quan chức, phong địa ra mà như tên nhóc Lâm Quân . Nhưng chỉ là không ngờ, tên nhóc này cái gì cũng không chịu, chỉ muốn tiền mặt mà thôi .

Bất đắc dĩ vì không thuyết phục được, Lê Dũng đành báo cáo lại cho hoàng đế . Nhưng chuyện đó có ai ngờ, Trương Văn Minh sau khi nghe xong Lê Dũng báo cáo thì mặt mũi cực kỳ tức giận, hét thẳng vào mặt lão “ lão là hiệu trưởng cơ mà, có một thằng học sinh cũng không trị được sao ? “ .

Lê Dũng bị oan a, cảm giác lúc đó của lão cực kỳ oan khuất . Nếu học sinh bình thường thì lão còn trị được, còn thằng nhóc này làm sao mà trị, trị bằng răng à . Không những thằng nhóc là một thiên tài, không những thằng nhóc này có những vũ khí mới lạ . Nhưng hơn cả thế thằng nhóc đang nắm giữ cái

cờ líp sách không che của lão nha . Nếu lão dám trị thẳng nhóc này thì bảo đảm ngày hôm sau tất cả Việt Quốc biết về cái cờ líp đó quá . Nếu thế thì làm sao lão còn vác mặt ra đường được nữa chứ .

Lê Dũng cảm giác oan khuất nên tranh luận với Trương Văn Minh một hồi, nhưng ai ngờ càng thế thì càng làm Trương Văn Minh tức giận . Sau cùng, hấn mới bỏ lại một câu “ thẳng nhóc đòi 10000 cây vàng thì chính lão tự kiếm đi, nếu kiếm không xong đừng mơ năm nay trường lão được danh hiệu trường tốt nhất Việt Quốc “ .

Trường DongDa chính là tâm huyết một đời của lão, năm ngoái cố gắng lắm mới có thể được Trương Văn Minh hứa cho danh hiệu trường tốt nhất Việt Quốc . Nhưng không ngờ tới bây giờ, khi sắp bình chọn thì tên Trương Văn Minh lại lấy nó ra để uy hiếp lão . Tuy tức giận nhưng không muốn những cố gắng của các học sinh và giáo viên trường DongDa đổ sông đổ biển nên Lê Dũng phải cun cút lên đường, đi làm cu li cho Trương Văn Minh . Vác đít qua Tung Quốc cướp ngân hàng . Nhưng trong lòng thì thâm hận không thôi, mẹ nó, người được lắm . Dám lấy chuyện đó ra uy hiếp lão, đồ con lừa .

Nếu như có cơ hội thì bảo đảm Lê Dũng sẽ dạy Trương Văn Minh một bài học nhớ đời . Cho dù tên hoàng đế này có là đại ca của sư phụ lão đi chăng nữa thì cũng phải làm .

Sau khi qua Tung Quốc thì Lê Dũng, nhờ vào thực lực Võ Thánh của lão cũng gọi là thuận buồm xuôi gió . Không có bất cứ một cái ngân hàng nào chống cự được lão cả . Lão đi tới đâu thì ăn cướp tới đó . Nhưng mà người Tung Quốc cũng đâu có phải là ngu .

Trong một lần lão đi cướp thì có 3 tên Võ Thánh thiết hạ mai phục lão . Tuy ngày hôm đó lão nhờ vào bản lĩnh mà thoát được nhưng cũng bị 3 tên đó nhận ra khuôn mặt . Tuy bọn hấn cũng không biết thân phận thực sự của lão là gì nhưng vẫn cho người truy sát khắp nơi, đồng thời còn dán lệnh truy nã lên cột điện . Làm thời gian gần đây Lê Dũng phải chôn chui trốn nhủi như một con chuột . Và tất cả các ngân hàng còn lại đều có Võ Thánh bảo kê .

Vừa trốn vừa không cướp được nên Lê Dũng rất là bức mình . Chỉ là không ngờ tiếp, trong một cơ duyên xảo hợp, Lê Dũng đã chôm được một tấm bảo tàng đồ . Về một kho tàng có 20000 cây vàng .

Sau khi xác minh tính chính xác của kho tàng này thì lão vội vàng báo về cho Trương Văn Minh, ý đồ xin thêm tiếp viện . Lão nghĩ nếu như làm xong cái mẻ này thì chắc chắn sẽ khải hoàn mà trở về . Vì thế nên mới ngồi đây sốt ruột chờ đợi tin tức từ hoàng đế .

Đang suy nghĩ thì đột nhiên một con chim màu vàng bay vào trong phòng . Lê Dũng tinh thần đại chấn, vội vàng lấy bức thư từ chân chim ra . Cầm lên tay chăm chú đọc .

_ F****, mịa Trương Văn Minh, người chơi nhau à . Làm sao người có thể phái trên Trầu Tre qua tiếp viện . ***** .

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 165: Hửm, Lão Ca Quen Địa Thánh ?

10 ngày sau,

Dưới chân núi Trường Bạch Sơn . Trong một tửu quán rất bình thường . Tại một cái bàn cũng rất bình thường, trên bàn chỉ có vài món nhắm và một bình rượu trắng có 4 người đang ngồi với nhau .

Bốn người này không biết có phải tội phạm truy nã hay không nhưng người nào người nấy đều mặc một bộ đồ màu đen . Trên đầu mỗi người đều có một khăn trùm đầu to tướng . Che kín cả khuôn mặt của bọn họ . Theo như hình dáng bên ngoài thì cả 4 người này đều là đàn ông, hai người hơi cao to, một người gầy yếu và một tên rất mập .

_ Vậy, Lê Dũng lão ca, chúng ta nên bắt đầu từ đâu đây ?

Một người mặc áo đen có vẻ cao to hời, theo như giọng nói của người này thì đây chính là một người đàn ông tầm 40 50 tuổi .

_ Thật ra ta đã có kế hoạch hết rồi, nhưng mà .....

Người có vẻ gầy yếu nghe thế quay sang ngập ngừng trả lời, đây chính là người gầy yếu nhất trong 4 người .

_ Lão ca, huynh cứ nói . Đệ bảo đảm sẽ lên chảo dầu, xuống biển lửa để mà hoàn thành cái nhiệm cmm vụ của con con này . Huynh cứ yên tâm .

Tên mập duy nhất trong 4 người dương dương tự đắc nói . Vừa nói hấn vừa cầm một cái giò heo bỏ vào miệng nhai “ nhồm nhoàng “ . Tỏ vẻ cực kỳ bất nhả và kiêu ngạo .

_ Trầu Tre, người im lặng . Để lão ca nói hết đã, chưa gì đã nhảy vào mồm người ta .

Tên cao to còn lại cuối cùng cũng mở miệng nói, theo giọng nói tên này thì có vẻ chỉ là một thanh niên 30 tuổi .

_ Vậy lão ca, huynh nói tiếp đi . Giờ làm thế nào đây ? Nhớ phải giao cái gì nặng nhất cho đệ, bảo đảm hoàn thành tốt .

Tên mập mập nghe thế thì quay sang nói, vừa nói vừa bốc thức ăn cho vào mồm liên tục .

Lê Dũng thấy vậy chỉ lắc đầu liên tục, trong lòng không biết nên nói cái *** gì cho phải . Bốn người này chính là chi viện của hoàng đế Trương Văn Minh cho lão . Nhưng tên nào tên nấy cũng đều là cực phẩm trong cực phẩm .

Tên cao to đầu tiên chính là Lê Bảo, cha ruột của Lê Thiên Vũ, ngoại hiệu “ Thích Chết Tướng Quân “ . Tên này thì tính tình lạnh lùng kiêu ngạo, có một cái tật cực kỳ hám danh, không biết cái chữ “ nguy hiểm “ và cái chữ “ chết “ viết như thế nào . Tên này lần nào cũng là một thắng chuyên ôm bom cảm tử, mặc dù thực lực khá mạnh như cái tính liều và ngu thì không sửa được . Nghe nói, có một lần, tên này vì chủ tướng của địch mà xông thẳng vào giữa ba quân . Lần đó nếu không phải mấy tên võ thánh khác chi viện thì tên Lê Bảo này chắc chắn mất xác từ lâu .

Tên cao to thứ hai tên là Trần Tiến, ngoại hiệu “ Tham Tiền Tướng Quân “, nhìn ít nói thế thôi chứ thực ra là một tên cực nhiều chuyện . Xuất thân từ bình dân mà leo lên tới chức tướng quân thì khỏi phải nói tên này mạnh như thế nào . Nhưng thắng này lại dính một cái tật, chính là rất “ mê tiền “, hán mê tiền còn hơn mê gái . Sẵn sàng bán hết tất cả nếu có người ra giá tốt . Cho dù là vợ hay con hán . Nghe nói thắng này lúc trước có một lần bán cả vợ hán vì một món trang sức quý giá . Hay có một lần bán cả tiểu thiếp của mình cho một tên thương gia .

Tên mập còn lại thì khỏi phải nói, chính là một tên cực phẩm trong 3 người . Tên này là Trầu Tre, ngoại hiệu “ Thể Hiện Tướng Quân “ . Thở xura nghe nói hán là một tên hoà thượng . Hình như pháp danh lúc đó của hán là Thích Thể Hiện . Sau này, vì phá giới thích ăn mặn nên hán bị đuổi khỏi chùa . Sau đó thì gia nhập quân đội, nhờ thực lực và sự may mắn hơn người nên tên này đã leo lên tới chức tướng quân . Mặc dù là thế nhưng tên này có tới hai cái tật, một là “ nhát gan “, còn hai là “ thích thể hiện “ . Tên này lúc nào ra trận cũng chính là tên to mồm nhất, hung hăng nhất . Còn khi lâm trận, nếu như gặp nguy hiểm là tên này lại là người chạy đầu tiên, sẵn sàng bỏ qua mọi thứ để được sống . Nghe nói, lúc xưa, trong một trận chiến . Tên này trốn dưới hăm phân 3 ngày 3 đêm để mà trốn địch quân truy bắt . Khỏi phải nói là cực phẩm tới mức nào .

Lê Dũng ngắm nghía một lúc rồi cười khò . Đếch hiểu hoàng đế nghĩ cái gì mà cho 3 tên này tới chi viện . Một tên liều lĩnh, một tên nhát gan, một tên thấy tiền là sáng mắt . Đếch hiểu có thể vượt qua được cái nhiệm vụ này không nữa .

Tuy là thế nhưng vì mục tiêu về nhà nên Lê Dũng cũng phải nói :

_ Theo ta đã điều tra thì .....

Lê Dũng nhò giọng nói với 3 người còn lại về những gì lão đã điều tra được trong 10 ngày qua . Theo như Lê Dũng điều tra được thì cái tên bị lão chôn bảo tàng đồ lúc trước, có vẻ là không cam tâm . Đã truyền tin tức về kho tàng ra bên ngoài . Làm cho các gia tộc, môn phái lớn nhỏ của Tung Quốc đều đưa người tới Trường Bạch Sơn này .

Nhưng may mắn là bảo tàng đồ thì chỉ có một tấm nên bọn chúng cũng không làm được gì, chỉ cho người canh me dưới chân núi . Nếu phát hiện có biến sẽ qua ngay . Vì vậy, nhiệm vụ trọng yếu của 4 người bọn họ bây giờ, chính là phải tìm cách lấy được kho tàng nhưng không kinh động tới ai . Đây chính là một nhiệm vụ cực kỳ khó khăn, nếu như sai lầm một chút thì bảo đảm là 4 người bọn họ chôn xác tại đây . Dù sao thì môn phái và gia tộc của Tung Quốc cũng nhiều lắm .

_ Vậy, lão ca . Thực ra kho tàng chính xác nằm ở chỗ nào ?

Sau khi đã nghe Lê Dũng giải thích xong thì Lê Bảo là người đầu tiên lên tiếng hỏi .

_ Các đệ có nghe qua “ hồ Thiên Trì “ chưa ?

_ Hồ Thiên Trì ? Có phải là cái hồ nằm trên đỉnh Trường Bạch Sơn . Được tạo thành từ vụ phun trào khoảng hơn 1000 năm trước ?

Tên Trầu Tre đang ăn nghe thế thì cũng quay sang hỏi .

_ Đúng, chính là nó . Theo như bảo tàng đồ thì hơn 1000 năm trước, con rồng Phương Tây đi lạc đã xây một hang động gần chỗ đó . Sở dĩ nó chết đi cũng chính là do núi lửa phun trào đột ngột . Nghe nói, trước lúc nó chết thì nó đã phong ấn bảo tàng của nó vào một không gian cạnh chỗ đỉnh núi lửa, ngày nay chính là vị trí của hồ Thiên Trì .

_ Nếu nó phong ấn được thì thực lực khoảng chừng Địa Thánh đúng không ? Nếu như thế thì làm sao chúng ta có thể tìm được ?

Lê Bảo nhú mày hỏi . Cái vụ này đúng thực khó khăn nha, bốn người bọn hán chỉ có thực lực Nhân Thánh, làm sao có thể tìm ra được bảo tàng mà Địa Thánh đã giấu được chứ .

_ Đệ yên tâm, chúng ta có bảo tàng đồ mà . Nếu có cái này thì chúng ta có thể vào đó được . Nhưng chỉ là .....

Lê Dũng trấn an một câu sau đó ngừng nói .

_ Chỉ là gì nữa ?

Trần Tiến nãy giờ không nói, nghe thế đột nhiên hỏi .

_ Chỉ là, theo như ta đã điều tra thì con rồng này không phải người tốt, à rồng tốt . Ta suy đoán, sở dĩ nó để bảo tàng, và làm một cái bảo tàng đồ chi để có người chịu chết cùng thôi . Trong đó chắc chắn có rất nhiều cơ quan và cạm bẫy . Nếu như sơ sẩy một chút là toi ngay . Vì vậy cho nên, ta đang rất phân vân . Bốn người chúng ta tuy mạnh nhưng làm sao có thể vượt qua những cạm bẫy mà Địa Thánh để lại . Nếu sơ suất gì thì chắc chắn chết .

_ Lão ca, vậy huynh muốn chúng ta làm sao ? Dù sao đó cũng chỉ là suy đoán của huynh thôi, biết đâu con rồng này tốt bụng đột xuất thì sao ?

Cả ba người còn lại đồng thanh hỏi .

_ Các đệ có ý kiến gì không ? Hay là chúng ta mời một người tinh thông cơ quan cạm bẫy đi cùng . Ta có biết một người như thế nhưng mà hần đang du lịch bên Phương Tây, không biết có kịp không ?

_ Lão ca, đệ lại có ý khác .....hay chúng ta làm thế này đi .

Trần Tiến nhắm mắt suy nghĩ một lát rồi nói .

_ Cách gì ?

_ Chính là làm ngư ông đắc lợi . Chi bằng chúng ta làm thêm vài chục cái bảo tàng đồ phát tán ra khắp nơi . Để cho người Tung Quốc chém giết nhau tranh đoạt trước . Còn chúng ta thì len lén đi theo sau để mà .....

Trần Tiến nói rồi làm động tác “ cắt cổ “ . Ý nói chúng ta giết bọn hần để đoạt lại .

_ Lão ca, hay làm theo cách Trần tướng quân nói đi . Dù sao chúng ta thân cô thế cô, đã vậy còn trên địa bàn địch quốc . Đệ nghĩ chúng ta cũng không thể nào thoát khỏi tai mắt của đám Tung Quốc, thân không biết quỷ không hay đem bảo tàng ra ngoài đâu .

Trầu Tre lên tiếng ủng hộ Trần Tiến, tên này chính là một tên nhát gan . Còn làm cái trò “ bọ ngựa bắt ve, chim sẻ rình phía sau “ thì tên này cũng tinh thông lắm .

Lê Dũng nghe thế chỉ trầm tư suy nghĩ . Đúng là bọn hần không thể nào mà không kinh động đem bảo tàng ra ngoài được . Nhưng mà nếu như để đám Tung Quốc cùng vào thì ai sẽ biết chuyện gì xảy ra . Nếu như đám Tung Quốc biết đám Lê Dũng là người Việt Quốc thì chắc chắn sẽ gọi là liên hợp lại, chém đám người ngoài trước rồi nói sau .

Nghĩ nghĩ một lát thì Lê Dũng đột nhiên nghĩ tới một chuyện khác . Đó chính là tại sao không tìm thêm trợ lực . Đúng, chính là tìm thêm trợ lực .

Lê Dũng biết có một vị đã đạt cấp Địa Thánh, cho dù thực lực giám sát đáng kể nhưng nhân lực thì vẫn còn . Mà vị này thì theo như lão biết, đang theo Lâm Quân, một thằng nhóc trường lão .

Nếu có thêm vị này thì mọi chuyện sẽ trở nên chắc chắn . Nghĩ vậy, Lê Dũng quay sang 3 người còn lại nói :

_ Kế này từ từ chúng ta tính toán lại . Nhưng mà trước tiên, ta mời tới một vị Địa Thánh thứ thiệt đã .

_ Hừm, lão ca quen Địa Thánh ? Ở đâu thế, mau mau gọi tới đi .

Ba người còn lại nghe thế thì cực kỳ kích động lên tiếng .

_ Giờ ta đi liên lạc đã, nhưng mà .....bảo đảm các đệ sẽ ngạc nhiên .

Lê Dũng thần thần bí bí cười nói .

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 166: Ta Còn Nhớ, Thực Ra Nó Không Phải Một Con Rồng.....

Lê Dũng nói xong rồi đi ra ngoài . Móc một tờ giấy màu đỏ, nhỏ giọng nói vào đó :

_ Alô, nghe rõ trả lời . Đại bàng gọi chim sẻ .....

Tờ giấy màu đỏ này chính là một loại truyền tin phù . Nhưng cao cấp hơn các loại truyền tin phù thông thường rất nhiều lần . Bởi vì truyền tin phù này chỉ có đẳng cấp Võ Thánh trở lên mới sử dụng được . Nó có thể truyền tin trong phạm vi Châu Á . Nghe nói cái thứ này cả Châu Á chỉ có khoảng 100 cái .

Lê Dũng vừa nói xong thì trong tù truyền tin phù màu đỏ truyền ra một giọng nói rất buồn bực :

_ Mịa, thằng nào gọi thế ? Thế đéo nào bố là chim sê, anh mày ít nhất cũng phải là hùng ưng chứ .

_ Ách, xin lỗi cái này chẳng qua đệ quên miệng thôi . Ủm, mà đại ca đang làm cái chi thế ? Đệ là Lê Dũng đây .

Lê Dũng đỏ mồm hỏi vào truyền tin phù . Lỡ như làm cái vị này tức giận thì có mà giúp lão bằng răng .

_ Anh đang dạy võ . Sao ? chú em là lão già hôm trước đòi đập anh phải không ? Giờ chú có chuyện gì .

Người bên kia đầu dây hiển nhiên cũng đã nhớ ra Lê Dũng là ai . Lần này thì giọng nói có vẻ hoà hoãn hơn một chút .

_ À, đệ đang ở Tung Quốc . Bên này có một cái bảo tàng.....và.....

Lê Dũng nhỏ giọng giải thích mọi chuyện cho vị kia nghe . Từ chuyện lão bị ép qua Tung Quốc đi ăn cướp cho tới cái âm mưu đào bảo tàng đồ . Lão cũng không quên nhắc tới những khó khăn đang gặp phải . Ý muốn là nhờ hẩn trợ giúp .

_ Vâng, mọi chuyện là thế đó . Anh có rảnh thì qua giúp em một cái .

Lê Dũng kết lại câu chuyện với một giọng năn nỉ cộng thêm chút van xin trong đó .

Khi lão vừa nói xong thì truyền tin phù cực kỳ im lặng, chắc là người bên kia đầu dây đang cân nhắc chuyện gì đó . Sau một thời gian thót tim chờ đợi thì cái giọng nói đó lại vang lên, nhưng lần này lại kèm theo một khí ngạt trời .

_ Anh sẽ giúp chú mày . Địch mịa cái nước Tung Quốc, đợi anh qua đó anh ỉa ngập mặt bọn hẩn . Chờ đó cho anh .....

Nói tới đây thì truyền tin phù bỗng im bặt, hiển nhiên là bên kia đã không còn sử dụng truyền tin phù nữa . Còn Lê Dũng nghe vị kia đã đáp ứng thì thở phào một hơi thật dài . Cuối cùng cũng đã có viện trợ rồi .

_ Lão ca, có gọi được không ?

Ba người Trần Tiến thấy Lê Dũng quay trở lại thì vội vàng hỏi .

_ Tất nhiên là okê rồi .

Lê Dũng tươi cười gật đầu một cái .

_ Vâng, tốt quá rồi .....

.....

DaLat thành, tổng bộ Thiên Long Bang .

Trải qua cuộc chiến lần trước giữa Thiên Long Bang và một đám Tung Quốc thì tổng bộ Thiên Long Bang đã bị tàn phá gần hết . Một tháng gần đây mới xây dựng trở lại .

Nhưng vì tổng bộ, theo như Lâm Quân muốn cải tiến lại thì mãi vẫn chưa xây xong . Bởi vì cái tham vọng của tên bang chủ này rất lớn, hẩn muốn xây một căn cứ quân sự thế kỷ 21 ở Địa Cầu kết hợp với thành trì của thế giới này . Nói trắng ra tức là kết hợp thành tựu của khoa học kĩ thuật và văn minh ma – võ lại với nhau . Lâm Quân muốn tạo ra một căn cứ lưu danh thiên cổ .

Nhưng mà...ngoặt nỗi Lâm Quân chưa có tiền nên hiện giờ chỉ đành xây phần móng trước . Còn thành viên của Thiên Long Bang thì tản ra khắp nơi trong DaLat thành để mà sống tạm qua ngày . Đợi tới khi bang chủ đủ tiền cái đã .

Vì thế, hiện giờ, tổng bộ như một cái công trường xây dựng . Xi măng, cốt thép vương vãi khắp nơi . Người người tay chân đều lấm lem, tập trung chuyên môn vào chuyện xây dựng lại nhà ở .

_ Ngô trưởng lão à . Cái vị...à.....Vô Văn Dương tìm ngài có chuyện .

Ngô Nguyên đang đứng giữa trưa nắng chỉ huy các công nhân làm việc thì có một tên bang chủ chạy tới nói .

Ngô Nguyên nghe thế lập tức quay sang khó hiểu hỏi :

_ Ngài ấy tìm ta có chuyện gì ?

_ Ách, thuộc hạ cũng không biết . Mời trưởng lão đi theo tiểu nhân .

Tên bang chủ lập tức tỏ vẻ lo sợ nói . Vô Văn Dương chính là cái tên bị hợp nhất với cái bồn cầu màu đen . Vị này tuy là Vô Thánh nhưng tính khí cũng thực thất thường, vui buồn tùy trường hợp . Những bang chủ Thiên Long Bang thì cực kỳ sợ hẩn, còn sợ hơn cả Cầu Thánh . Ngày đầu tiên tới

đây thì hẳn đã làm cho một bang chúng bị sặc sh*t, những ngày tiếp theo thì hẳn cứ tên nào nhắc tới chuyện đi Wc hay lỡ miệng gọi hẳn là “bồn cầu đại nhân” thì đều bị dạy cho một bài học thâm thương. Đó chính là cầm đi wc nặng 3 ngày trời. Có một vài bang chúng chịu không nổi len lén xả ra thì bị tên này đánh thành bầm dập, vãi hết cả. . . . . Ừm, nói chung là cực thâm thương và rất không hay ho. Bang chúng Thiên Long Bang, khi nào nhắc tới tên Vô Văn Dương đều tỏ vẻ kiên dè và kèm theo sự sợ hãi.

Ngô Nguyên hiển nhiên cũng biết vị này tính khí thất thường, nhưng nếu hẳn đã đi theo Lâm Quân, thì Ngô Nguyên cũng không có sợ lắm. Dù sao thì thời gian này lão rất tôn trọng vị này nha, chưa làm điều gì mà.

Nghĩ thế Ngô Nguyên mới bước theo tên bang chúng này, tới một ngôi nhà xa hoa dựng tạm, làm chỗ ở cho hai vị đại nhân vật là Võ Thánh và Vô Văn Dương.

Vừa bước tới trước cửa thì Ngô Nguyên đã cung tay, hướng vào phía trong nói lớn:

_ Dương hộ pháp. Tại hạ Ngô Nguyên xin được diện kiến.

Hộ pháp là chức danh Lâm Quân mới lập ra gần đây, để mà phong cho hai vị Võ Thánh duy nhất trong bang. Nhiệm vụ chính là bảo hộ Thiên Long Bang, chức danh này chỉ dành cho người có thực lực Võ Thánh trở lên. Ngày thường thì không cần làm gì, nhưng khi Thiên Long Bang có nguy hiểm thì phải đứng ra bảo kê.

_ Vào đi nhóc.

Từ bên trong truyền ra một giọng nói không chút cảm tình. Ngô Nguyên biết vị Vô Văn Dương này tuổi còn nhiều hơn cả Cầu Thánh nên kêu lão bằng “nhóc” cũng không có vấn đề gì.

Ngô Nguyên lập tức đẩy cửa bước vào. Đập vào mắt hẳn chính là một cái bồn cầu màu đen tuyền đang lơ lửng giữa không trung.

_ Dương hộ pháp, xin hỏi ngài tìm thuộc hạ có chuyện gì?

Ngô Nguyên cung kính hỏi, lão tuy thấy cái hình dáng này hơi buồn cười nhưng trên mặt không lộ ra một vẻ gì. Nếu không, chắc lão cũng phải đối diện với hình phạt 3 ngày không ỉa quá.

_ Ừm, chúng ta dạy võ cho các người cũng đã lâu lắm rồi. Lần này ta quyết định dẫn các người ra ngoài thực chiến. Người bảo bọn Thiên Long và những tên xuất sắc nhất ngày mai đi theo ta.

_ Đại nhân, bang chủ có đồng ý không?

Ngô Nguyên nhíu mày hỏi lại, việc gì trong bang cũng phải báo trước cho Lâm Quân một tiếng nha.

_ Không cần, tên nhóc đó đang bận tán gái rồi. Lần này ta chỉ đưa chúng sang Tung Quốc chơi một chút thôi, không có nguy hiểm gì đâu.

_ Ách, hộ pháp. Ngài nói là qua Tung Quốc?

Ngô Nguyên kinh hãi nói. Gần đây tình hình giữa Việt Quốc và Tung Quốc cực kỳ căng thẳng. Nếu như vào Tung Quốc lúc này không phải là đi chịu chết sao.

_ Đúng, hừm, có ta ở đây không cần lo. Chúng ta qua chơi một chút rồi về thôi. Tiện thể luyện quân luôn.

Vô Văn Dương tỏ vẻ không kiên nhẫn nói. Thực ra đúng là hẳn tính luyện quân luôn thể, với cả để trả thù những việc trong quá khứ. Cả 3000 năm chìm trong sh*t vì tên Tà Thần của Tung Quốc nên Vô Văn Dương cực kỳ hận đám người Tung Quốc. Lần này hẳn quyết tâm ỉa lên đầu đám người Tung.

_ Nhưng mà ....họ mới có Võ Tướng thôi mà.

Ngô Nguyên lại thắc mắc, thời gian gần đây thì nhờ hai vị Võ Thánh dốc sức huấn luyện nên đẳng cấp tu vi của cả bang được đề thăng trên diện rộng. Nhất là đám người Thiên Long, ai nấy đều đã là Võ Tướng hết cả. Mặc dù thực lực có thể nói là kha khá nhưng mà hình như so ra với Tung Quốc thì chẳng qua như một đàn kiến mà thôi.

_ Hắc, hắc, người không phải lo. Nếu như tên nào chết đi thì cứ nói tên nhóc Lâm Quân.

Vô Văn Dương cảm giác Ngô Nguyên không tin mình thì cười đậm tà nói, thực ra hẳn cũng ái tài lắm chứ bộ. Tính ra thì cái đám Thiên Long này cũng là học sinh của hẳn mà, làm sao hẳn có thể để bọn nhỏ đi chịu chết được.

_ Nhưng mà .....

Ngô Nguyên đúng là không tin, mở miệng tính nói thêm một câu nữa. Nhưng chưa kịp nói ra chữ thứ 3 thì một giọng nói lạnh lùng đã vang lên.

_ Không nhưng nhị gì nữa. Mau đi làm, nếu không, hừm hừm, hình như người chưa biết cái gì gọi là 3 ngày ỉa quỳ hả?

_ Ách, không không . Thuộc hạ cáo lui, Dương hộ pháp nghỉ ngơi đi cho khoẻ .

Nghe tới đây thì Ngô Nguyên vội vàng xua xua tay . Khi bỏ lại một câu cáo từ thì vội vàng chạy ra ngoài . Đùa sao, 3 ngày không đi wc, muốn giết người hả .

Khi chạy ra tới ngoài cửa thì Ngô Nguyên mới thở một hơi thật dài, len lén lau mồ hôi trên trán . Sau đó lão cười khổ một tiếng . Đúng là bang chủ chả biết tìm đâu ra mấy tên cực phẩm như này, hờ chút là đe dọa . Mà nói chung thì lão cũng sợ thật, đành vậy, lão đành đi tìm đám người Thiên Long thôi .

Nghĩ thế rồi Ngô Nguyên bước đi, bắt đầu làm nhiệm vụ của mình . Lão biết mình đánh không lại Vô Văn Dương nên đành phải nghe lời thôi . Haiz .

Cảm giác Ngô Nguyên đã khuất bóng thì Vô Văn Dương, chính là cái bồn cầu màu đen mới hạ xuống mặt đất . Từ trong cái bồn cầu này truyền ra một tiếng lăm bằm rất nhỏ :

_ Hừm hừm, mà ta có nên dụ Cầu Thánh, đem hết đám người này đi luôn không nhỉ . Ừm, dù sao chuyện này hơi nguy hiểm . Nhưng mà cái này có lợi nhiều hơn .....-

_ Mà rờng Phuong Tây đi lạc, đẳng cấp Địa Thánh . Không biết có phải là con rờng đó không, nếu thế lần này khó khăn rồi đây .....Ta còn nhớ, thực ra nó không phải một con rờng,.....mà chính là một động vật cấm kỵ trong lịch sử.....

Tiếng lăm bằm của Vô Văn Dương nhỏ dần nhỏ dần, dường như hần đang tìm lại một góc ký ức đã phủ đầy bụi trong đầu mình .....

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 167: Hừ, Nhớ Là Đừng Để Lộ

SaiGon thành, trường DongDa .

_ Đây, treo thêm dây lên, cho vài bông hoa nữa.....đúng rồi, ngay chỗ đó.....

_ Ê, sai rồi, dịch qua bên kia một chút đi .....ăc.....thằng ngu.....tao bảo là bên trái .....

_ Nước chanh dê, nước chanh dê....., nước chanh mát lạnh dê ..... Chỉ 10 đồng là bạn đã có thể xua tan nỗi mệt mỏi khi làm việc .

_ Anh em nào cá độ thì vào đây.....lớp A1 chiến thắng 1 ăn 8, lớp A2 1 ăn 32, lớp A3 giải nhất 1 ăn 4 dê.....Bảo đảm uy tín chất lượng cao .....

_ Bán trang phục dạ hội dê ..... Bảo đảm mặc vào sẽ thành hot boy hot girl ngay . Mua zô mua zô .....

.....

Tùng tiếng quát tháo, tiếng mua bán, tiếng dụ dỗ cá độ vang lên từ những học sinh năm 2 năm 3 làm cho không khí hôm nay của trường DongDa tràn ngập vui vẻ và náo nhiệt . Không còn vẻ tĩnh lặng như mọi ngày .

Sở dĩ hôm nay tất cả học sinh đều tất bật như thế chỉ vì một mục đích . Bởi vì hôm nay chính là ngày tổ chức dạ tiệc . Năm năm mới có một lần . Chính là cơ hội rất lớn để mà làm ăn buôn bán, kiếm chút tiền còm . Còn không thì cũng tìm vui vẻ giải trí sau những ngày học căng thẳng .

Dạ tiệc mỗi năm năm chỉ diễn ra có một lần . Hoạt động chính là một truyền thống rất tốt đẹp của trường DongDa . Nghe nói, từ 20 năm trước khi lập trường, do hiệu trưởng thời đó vì ngăn cản các học sinh năm 1 và năm 2 năm 3 đánh nhau nên đã nghĩ ra một kế như thế này .

Có vẻ như kế sách của vị hiệu trưởng đó đã thành công tốt đẹp . Mỗi năm, khi các em gái, em trai lớp dưới lên sân khấu biểu diễn văn nghệ thì đều làm xiêu lòng các anh, các chị ở lớp trên . Vì thế nên có rất nhiều chuyện tình lãng mạn đã ra đời từ hoạt động này . Kể từ đó kéo theo các anh chị lớp trên không còn bắt nạt các em lớp dưới nữa .

Vì sao ư ? Chính là vì các anh các chị lớp trên đi tán gái tán trai thì đầu tiên phải làm vừa lòng người mình thích đã . Chưa kể tới còn phải tốt với mấy đứa cùng lớp, dù sao thì mấy đứa đó cũng là gián điệp cài vào còn gì . Vì thế cho nên, không những nhiều tình yêu, mà tình anh em, tình chị em cũng sinh ra từ đây .

Có thể nói, toàn bộ học sinh trường DongDa đều rất trông chờ vào hoạt động lần này . Năm 1 thì muốn tìm phần thưởng mà trường cho, còn các anh chị lớp trên thì chính là đi săn trai tơ gái đẹp ..... Một là có thể tìm kiếm tình yêu đích thực . Còn không thì cũng chính là muốn cảm nhận hương vị tình yêu của tuổi học trò .

Người ta thường nói, tình yêu đẹp và thuần khiết nhất chính là tình yêu tuổi học trò còn gì .

.....

Trong sân luyện tập của lớp A2 .

_ Nào, anh em, các chị em . Hôm nay chúng ta diễn rồi đó, có tự tin không ?

Lâm Quân đứng trên lồi đài, quay xuống các học sinh đứng dưới hoi . Thời gian này nhờ mưa chuộc, tặng quà lấy lòng các kiều, và Lâm Quân trở thành đại sư huynh của đám này nên nghiêm nhiên, hẳn đã trở thành thủ lĩnh của bọn họ . Còn Nhật Quỳnh, tuy mang tiếng lớp trưởng nhưng chỉ là nhị sư tỷ thôi .

_ Tự tin, tự tin .

Lập tức phía dưới các học sinh A2 đồng thanh hô . Thời gian này, tối nào tất cả học sinh cũng đều vào “ không gian chiến thần “, vừa tập võ và vừa tập luyện văn nghệ nên sự tự tin bành trướng lên rất lớn . Dù sao thì đầu phải ai cũng được 7 vị Võ Thánh đốc lòng dạy dỗ đâu . Nếu đã như thế mà còn không có một chút tự tin thì đi chết cho xong .

_ Tốt, các anh em, các chị em . Chúng ta phải chiến thắng chứ . Vì các vị sư phụ .

Lâm Quân kích động hô thêm một câu . Thời gian gần đây, nhờ hẳn hiển dang một số đồ tốt cho đại sư phụ và các vị sư phụ nên các vị ấy đều rất cung hân . Khi biết Lâm Quân có ý định tỏ tình với Kim Linh bằng văn nghệ thì các vị sư phụ . Không những còn không cấm đoán mà còn hết lòng ủng hộ hẳn . Ngay cả vị thất sư phụ, chính là mẹ của Nhật Quỳnh còn tự đứng ra đảm nhiệm dạy dỗ các học sinh tập văn nghệ làm Lâm Quân cảm động không thôi .

_ Đúng, chính xác . Chúng ta không phụ lòng bọn họ được .

Cả lớp kích động hô to. Chỉ có một mình Kim Linh là không hiểu ngô khoai thế nào . Tuy Lâm Quân cũng cho nàng biết về không gian chiến thần, nhưng mà nàng chỉ học võ xong là bị đuổi ra ngoài . Nên không biết cái chuyện các vị sư phụ thì có liên quan gì tới cái văn nghệ hôm nay .

_ Tốt lắm anh em . Giờ chúng ta bắt đầu đổi trang phục . Hắc hắc, ta đã kiểm ra cả rồi . Những bộ này đều rất đặc biệt, các bạn đừng làm rách đó, tồn của ta một mớ tiền .

Lâm Quân cười nói rồi móc một đồng túi từ trong thế giới TLBB ra ngoài, trong này chứa quần áo mà Lâm Quân đã chọn . Hẳn tính toán cả rồi, nữ đều sẽ mặc áo trắng và trang điểm cho giống những nàng tiên trong truyền thuyết . Còn nam sẽ mặc một bộ chiến giáp màu đen . Trong đó hẳn còn để cho mỗi người một bộ đồ thứ hai, chính là dành cho màn tỏ tình . Riêng đồ của Kim Linh thì được thiết kế rất đặc biệt . Khi Lâm Quân cần thì nó sẽ trở thành một bộ váy cô dâu .

Từng người từng người nghe thế thì đều không ngạc nhiên, dù sao Lâm Quân cũng nói trước rồi . Lần lượt quy củ tiến lên nhận những túi màu đen có ghi tên của mình .

_ Tốt rồi, các anh em . Giữ sức cho tối nay . Các anh em nào đi thay đồ thì đi đi, riêng những anh em nào chơi nhạc thì ở lại đây . Chúng ta duyệt lại lần cuối . À, nhớ cho những con ma thú ăn, nhưng đừng cho ăn nhiều quá .

Lâm Quân nhắc nhở lại một lần rồi cuối cùng rồi cho mọi người tản ra . Ai đi làm việc nấy .

Ngay lập tức, trong sân luyện tập chỉ còn lại mười người . Nam có và nữ cũng có . Những người này đều là người có thiên phú chơi nhạc . Lần này thành công hay không một phần rất lớn là nhờ vào họ .

_ Lâm Quân, gọi chúng ta ở lại có chuyện gì ?

Thiên Vũ thắc mắc hỏi, thực ra Lâm Quân mới đầu cũng không ngờ thằng này lại có thiên phú chơi nhạc . Lần này Lâm Quân để cho hẳn làm chỉ huy các năm -bạn nam .

_ Đúng vậy . Chúng ta đã làm xong hết tất cả rồi mà . Còn gì nữa sao ?

Cát Tuyên, chính là gấu của Thiên Vũ đứng bên cạnh cũng thắc mắc hỏi . Cô nương này cũng là một người có thiên phú, chỉ huy năm bạn nữ còn lại .

_ Ừm, từ từ . Ta chưa nói gì mà, hai vợ chồng các người vội vàng thế . Hắc hắc, đồng vợ đồng chồng nha .

Lâm Quân mặt mày mất dạy châm chọc một câu . Thật ra hẳn cũng hơi gato với tên Thiên Vũ, có vài tháng đã kiếm được một em gấu xinh như hoa rồi .

Nghe Lâm Quân nói xong thì cả hai anh chị đều đỏ bừng mặt, cúi cúi đầu xuống tỏ vẻ xấu hổ lắm .

_ Quân, đừng chọc bọn nó nữa . Mày nói đi, có chuyện gì nữa ?

Người lên tiếng giải vây cho Thiên Vũ chính là Hoàng Khải, tên cao to này cũng là một tay trống thực thụ .

_ Tốt rồi, không đùa nữa . Đây là trang phục và nhạc cụ tao dành riêng cho bọn mày . Đem về tập làm quen trước đi . Cái này xịn lắm, hơn mấy cái cùi

cùi để luyện tập nhiều .

Lâm Quân nói rồi móc thêm một đồng thứ trang phục và nhạc cụ ra ngoài . Trang phục cả nam và nữ thì đều là những bộ đồ vest lịch sự . Còn đám nhạc cụ thì đều là đồ hiện đại cả, như đàn Guitar, sáo, trống, Guitar điện, đàn Piano .....

Đây đều là những nhạc cụ mới lạ, nhưng thời gian này thì Lâm Quân cũng đã đau khổ tập cho từng đứa, mang cả video, sách hướng dẫn từ Địa Cầu ra cho bọn này xem thì bọn này mới học được .

_ Okê .

Cả đám thấy thế đều cầm nhạc cụ dành cho mình lên . Có vẻ như là yêu thích không buông tay . Cho tới bây giờ bọn hắn mới biết cái gì gọi là nhạc cụ, cái gì gọi là đồ xịn .

.....

Để cả đám Thiên Vũ rời khỏi thì lúc này Lâm Quân mới len lén đi ra ngoài . Hắn còn một việc cần phải hoàn thành nữa .

Lâm Quân chạy như bay ra ngoài bìa rừng phía sau trường . Khi tới đây thì đã thấy có một người đang đứng chờ hắn .

Người này to như người khổng lồ Hulk . Làn da màu đen thui như than, trên đầu chính là một mái tóc màu bạch kim đối lập hoàn toàn với màu da . Tên này chính là thủ lĩnh của đám học sinh năm 3 . Mỗi lần nhìn thấy thằng này thì Lâm Quân đều nghĩ “ không biết có phải lúc có bầu hắn, mẹ hắn cũng ngồi se chỉ bị kim đâm vào tay . Sau đó ước con mình sinh ra có môi đỏ như máu, da trắng như tuyết và tóc đen như than không nhỉ . Nếu có thì mẹ hắn hơi sai lầm thì phải “ .

Lâm Quân vừa chạy tới thì tên da đen tóc kim này cũng đã phát hiện ra Lâm Quân, hắn tươi cười hỏi :

_ Việc ngươi nhờ ta đã làm xong . Vậy cái ngươi hứa cho ta đâu ?

Lâm Quân nghe thế thì móc trong người ra một chồng tạp chí pò lay boi và một đám phim con heo và ba con sói . Giờ giờ trước mặt tên da đen hỏi lại :

_ Vậy tỷ lệ nhà cái như nào rồi ?

Tên da đen tóc kim thấy thứ mình cần thì mừng hóm nhưng vẫn trả lời :

_ Ta đã truyền tin tức ra ngoài, bảo là các ngươi không tài nào thuần phục được Hắc Giáp Sư nên màn văn nghệ của các ngươi có thể bị “ bẽ mặt “ . Vì thế tỷ lệ đặt các ngươi thắng đã trở thành 1 ăn 64 .

_ Vậy có nguy hiểm gì không ?

Lâm Quân lại hỏi .

_ Không có, ta đều lợi dụng những lúc say rượu nói bóng nói gió cho bọn đàn em biết . Vì thế bọn chúng đi tuyên truyền ra ngoài . Nếu có ai nghi ta thì ta chỉ kêu “ say rượu nói mơ thôi “ .

_ Ừm, thế tốt . Nhưng tiền mà nhà cái có thể đền bù tối đa là bao nhiêu ?

_ Tối đa là 10 tỷ .

_ Tốt, đồ của ngươi đây .

Lâm Quân hài lòng gật đầu rồi ném đồng ấn phẩm của hắn sang cho tên tóc kim da đen .

_ Hắc hắc, cảm ơn nhá .

Tên tóc kim vội vàng bắt lấy, cầm nắm cẩn thận như bắt được vàng . Thứ này thật đúng là quá mê hoặc, không uống công hắn bỏ qua nguy hiểm giúp Lâm Quân .

_ Hừ, nhớ là đừng để lộ .

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 168: Lớp A1 Mời Các Em Ra Sân Khấu

.....

Lâm Quân hừ lạnh một tiếng cảnh cáo tên da đen này . Nếu chuyện này mà lộ ra thì các chắc mấy tên nhà cái lột da hần mất .

_ Yên tâm đi . Ta sẽ giữ kín như bưng .

Tên da đen tóc kim cũng biết việc này quan trọng nên vội vàng thề thốt .

_ Ủ, ta đi đây . Sau này còn hợp tác .

Lâm Quân bỏ lại một câu rồi đi thẳng . Bây giờ hần có một nhiệm vụ cực kỳ quan trọng là phải nhanh chóng đi đặt cược . Nhân lúc còn cái tỷ lệ 1 ăn 64 như này .

Thực ra thì trường học nào, cho dù ở Địa Cầu hay ở đây thì ngoài đám học sinh bình thường ra, thì chắc chắn trong trường còn có một số ít thiếu gia nhà giàu .

Đám này thuộc dạng con ông cháu cha, gia đình cực kỳ khá giả . Vì thế thường thường đám này trong người đều có rất nhiều tiền không biết tiêu đi đâu . Dù sao thì mỗi chủ nhật mới được ra ngoài một lần .

Thế cho nên, cơ hội năm năm mới có một lần này thì bọn hần mới tụ tập lại, góp vốn với nhau để mà tổ chức cá độ ăn tiền . Một là tìm vui vẻ, còn hai chính là kiếm chút tiền tiêu vặt .

Đây là một hoạt động bán công khai diễn ra thường xuyên . Tất cả học sinh và thầy cô trong trường cũng đều biết tới . Nhưng là các thầy cô cũng mắt nhắm mắt mờ cho qua . Dù sao thì đám này rất đông và nhà cực có thể lực . Bọn họ cũng không muốn đắc tội mấy cái vị con ông trời này làm gì để mà mang họa vào thân .

Lâm Quân thì dạo này cũng thiếu tiền tiêu vặt, sau khi biết được cái vụ này thì quyết tâm kiếm một số tiền . Vì thế hần mới đi mua chuộc một số học sinh trong trường, tung tin đồn ra ngoài để mà tỷ lệ ăn thua của lớp hần được nâng lên cao .

Theo hần nghĩ thì cái đám thiếu gia này, tiền không thiếu nên tốt nhất kiếm một mớ . Dù sao thì Lâm Quân hần cũng đang rất thiếu tiền cơ mà .

Cuối cùng thì thời cơ cũng đã chín muồi . Lâm Quân tiến vào khu đặt cược . Hần đã hoá trang thành một hình dáng khác . Cố ý làm cho mình xấu hơn . Đây là một phòng học đã bỏ hoang từ lâu, hiện nay đám nhà cái lấy nó để làm chỗ đặt cược tạm thời . Chỗ này tuy đã quét dọn nhưng trong không khí vẫn còn hơi ẩm mốc . Phòng này thì không có gì khác ngoài 10 cái bàn đặt trên một đường thẳng . Trên mỗi bàn đều có một học sinh đang nhận tiền và ghi chép lại .

Lâm Quân quan sát một lúc rồi lập tức tiến tới bàn đặt cược vắng vẻ nhất, chắc là do vị bạn học nữ ở bàn này nom hơi xấu xí .

Lâm Quân tiến tới, không nói không rằng, móc từ trong người ra một vali tiền dày cộm ném lên mặt bàn . Hất hàm nói :

_ Ta đặt 200 triệu lớp A2 chiến thắng .

_ Hà ? Bạn nói là 200 triệu .

Vị học sinh nữ đang trực ở bàn kinh hãi hết lớn . Làm cho những người xung quanh đang đặt cược cũng phải ngoái lại nhìn Lâm Quân .

_ Đúng, có nhận không ?

Lâm Quân hất hàm hỏi tiếp, tỏ ra cực kỳ kiêu ngạo .

_ Ách, nhận, nhưng mà đúng là lớp A2 ?

Vị học sinh nữ đang ghi chép này lập tức hỏi lại . Nàng cảm giác Lâm Quân chính là một thằng không biết tiêu tiền vào đâu, 200 triệu ném vào một cái lớp chắc chắn bại .

_ Đúng, ta thấy lớp đó tỷ lệ ăn cao nhất .

Lâm Quân kiêu ngạo nói tiếp . Nhìn vẻ mặt và điệu bộ của hần thì người ta sẽ nghĩ đây chắc chắn là nhà giàu mới nổi . Cái trò này khác gì đi cúng tiền cho người ta .

Y như rằng, hần vừa mới dứt lời thì ngay lập tức chỗ này vang lên tiếng cười liên tiếp, ngay cả cô bé đang ngồi trước mặt hần cũng cười run cả người . Nhưng hiển nhiên là không ai nói giúp Lâm Quân một câu nào, họ đều mang tâm lý xem trò vui .

_ Cười cái gì ? Tao thích không được sao ?

Lâm Quân tỏ vẻ khó chịu quát lớn một tiếng, sau đó quay sang cô bé ngồi trên bàn hỏi :

_ Sao ? Có nhận không ?

_ Nhận, tất nhiên là nhận rồi .

Cô bé nghe thế thì lập tức trả lời . Nàng cảm giác cái này chính là món hời từ trên trời rơi xuống . Sở dĩ nàng nhận công việc này cũng là vì gia đình nàng cần tiền gấp . Nếu như tên này thua thì nàng sẽ kiếm được 1% từ hắn . Mà 1% của 200 triệu cũng đủ cho nàng sử dụng rồi .

_ Mời bạn ký tên vào đây .

Nghĩ tới gia đình nàng sẽ thoát khỏi khó khăn thì cô bé ngồi bần lấy ra một tờ giấy để Lâm Quân ký tên vào .

Lâm Quân thấy thế không nói hai lời ký một chữ “ Lâm Quân “ thật to lên tờ giấy .

_ Ký xong rồi, tôi nay ta tới lấy tiền .

Lâm Quân kiêu ngạo nói một tiếng rồi bước đi, khuôn mặt tỏ vẻ sẽ thắng làm cho mọi người xung quanh càng cười dữ tợn . Nhưng không ai biết, khi ra tới cửa thì Lâm Quân nở một nụ cười rất kỳ dị .

Cứ cười đi, tôi nay các em sẽ biết . Hắc hắc hắc . Ừm mà hình như ta quên cái gì thì phải .

Lâm Quân nghĩ thầm rồi bước đi . Nhưng hắn không biết là do cái chữ ký của hắn mà sau này Lâm Quân phải rước một đống phiền phức như nào . Chỉ biết rằng, giả dạng người khác mà ký tên của mình . Thằng này chính là có một không hai trên đời .....

.....

Tối hôm đó, lúc 7 giờ 30 phút .

Dạ tiệc là một hoạt động được mong chờ nhất năm nay nên sân khấu dành cho ngày hôm nay cực kỳ đặc biệt . Đó chính là một sân khấu bay trên bầu trời .

Chỉ khi nào có sự kiện đặc biệt thì cái sân khấu này mới được sử dụng . Nghe nói cái sân khấu này chính là do hiệu trưởng Lê Dũng cực kỳ tốn sức mới có thể đem về được .

Chỉ thấy cái sân khấu này là một mặt phẳng hình tròn lơ lửng trên trời nhờ vào một số nguyên lý đặc biệt của nền Văn Minh Ma – Võ . Sân khấu hình tròn có đường kính 50m và chiều dài khoảng chừng 100m . Có thể nói, sân khấu này cho dù 80 hay 100 người đứng trên đó biểu diễn thì cũng không sao .

Vòng quanh sân khấu hình tròn này các ngọn đèn ma pháp lung linh huyền ảo được treo khắp nơi . Hai bên sân khấu còn có hai thiết bị khuếch đại âm thanh cực to, trông giống như hai cái loa ở Địa Cầu . Phía sau sân khấu có một đường lên dành cho các thí sinh biểu diễn . Phía bên trái và phải của sân khấu còn được đặt hai cái bàn khá dài, trên bàn đầy đủ bánh trái và nước dành cho các vị giám khảo của ngày hôm nay .

Cả sân khấu này còn được bao phủ bởi một làn khói mỏng, kết hợp với những ánh đèn ma pháp lung linh tạo nên một không gian ma mị, huyền ảo mà khó tả .

Phía dưới mặt đất,

Các bạn học sinh năm 2 thực lực hơi kém thì tìm cho mình một chỗ ngồi có vị trí quan sát tốt nhất . Lúc này cũng rộn rã không kém ai, tiếng đánh nhau dành chỗ, tiếng rao bán hàng dạo vang lên liên tục . Làm cho không khí càng thêm sôi động . Những thứ như gây ánh sáng hay đồ ăn vặt cũng khá là đắt hàng .

Còn các học sinh năm 3, có thực lực khoảng Thiên Không Vô Sĩ, thực lực cao cường thì đứng trên các cành cây cao chót vót để quan sát . Những học sinh này thì có vẻ im lặng hơn, chỉ nhỏ giọng trò chuyện với nhau .

Sau cùng, thời khắc 8h đã tới .

_ Nhìn kia, các thầy cô đã tới .

Không biết ai là người phát hiện đầu tiên . Chỉ thấy người này chỉ tay lên sân khấu hô . Ngay lập tức tất cả học sinh đều dừng lại mọi hành động, chăm chú nhìn sang .

Chỉ thấy các thầy cô trong ban giám khảo không biết đã xuất hiện trên sân khấu hình tròn từ lúc nào . Mỗi người đều đã yên vị tại chỗ ngồi của mình . Phía bên trái sân khấu là 5 người phụ nữ, trong đó có 2 người mà Lâm Quân từng gặp . Một là cô Xuân, người đã hành hạ tên Cái Tàu, còn hai chính là cô Phương, người mà xem Lâm Quân như con trai .

Còn phía bên phải có 5 người đàn ông, trong đó có cũng có hai người mà Lâm Quân biết . Một là thầy Phong, nhạc phụ của Lâm Quân . Hai chính là người luôn đi theo cô Xuân có tên là Đỗ Thành Lộc .

Mười người này sau khi yên vị thì chỉ ngồi im lặng, như đang đợi một ai đó .

Còn đám học sinh phía dưới thì không ngừng lên tiếng ủng hộ, vỗ tay hoan hô bồi bộp . Thế mới biết, các thầy cô này là giám khảo cũng được học sinh tin tưởng ra phết .

Các học sinh vỗ tay chừng 2 phút thì có thêm một người trung niên xuất hiện trên sân khấu . Người trung niên này mặc một bộ đồ màu xám, trên mái tóc đen đã xuất hiện một ít tóc bạc . Người này chính là Trương Văn Long, hiện đang là hiệu phó của trường DongDa .

Thấy người này xuất hiện thì mọi học sinh đều biết nhân vật chính đã tới, tiếng vỗ tay vang lên càng vang dội .

Trương Văn Long đứng trên sân khấu chỉ mỉm cười nhìn tất cả, được khoảng 2 phút thì hấn giơ tay lên, tỏ vẻ bảo các học sinh im lặng .

Khi tiếng vỗ tay đã dừng lại thì Trương Văn Long mới tươi cười nói :

_ Thầy chào các em, ngày hôm nay chúng ta cũng đã biết hoạt động gì diễn ra nên thầy cũng không nói nhiều .

_ Thầy tuyên bố, hoạt động dạ tiệc lần thứ 5 bây giờ được bắt đầu .

Trương Văn Long hét lớn một tiếng . Ngay sau đó một tiếng “ ầm “ thật to vang lên .

Thì ra là rất nhiều pháo hoa được chuẩn bị đã bắn thẳng lên trời tạo nên một khung cảnh xinh đẹp .

_ Bis bis, hoan hô thầy .....

_ Thầy Long vô đôi .....

_ Thầy Long vạn tuế, hoan hô.....

Đám học sinh phía dưới quan sát thấy cảnh này thì vỗ tay hoan hô tỏ vẻ kích động . Thầy Long không ngờ lại thẳng thừng như thế, nếu là lão hiệu trưởng Lê Dũng thì chắc phải ca bài ca về ý nghĩa của hoạt động hơn nửa tiếng quá .

_ Tốt lắm, bây giờ . Lớp A1 mời các em ra sân khấu .....

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 169: Vậ Tổng Cộng Là 95 Điểm

Trương Văn Long vừa dứt lời, tức thì 1 đàn học sinh lập tức leo lên sân khấu . Đây chính là toàn bộ học sinh lớp A1. Tiết mục đầu tiên chính là do họ biểu diễn .

Dẫn đầu đám người này chính là một tên nhóc khá nổi tiếng trong trường học . Tên này chính là con trai một quan đại thần trong triều . Thực lực đã là Võ Quân .

Hắn tên là Phạm Văn Sinh, tầm khoảng 17 tuổi, mặc một bộ áo giáp toàn màu đỏ, tay cầm một thanh đại kiếm cực to . Chức nghiệp của tên này chính là chiến sĩ . Phía sau lưng hắn là toàn bộ học sinh lớp A1 . Mỗi người đều mặc trang phục phù hợp với chức nghiệp của mình như chiến sĩ mặc áo giáp cầm kiếm . Ma pháp sư mặc trường bào cầm gậy . Hay như sát thủ mặc một bộ đồ đen che kín mặt .....

Tên Phạm Văn Sinh vừa lên sân khấu đã rước tới những lời hoan hô vang dội của các bạn nữ . Dù sao bề ngoài tên này cũng cực bảnh, mái tóc dài màu đỏ tung bay trong gió, bộ áo giáp màu đỏ vừa vặn người . Khuôn mặt trông như những diễn viên Hàn Quốc nổi tiếng, tay cầm một thanh đại kiếm to khủng bố . Vừa anh tuấn nhẹ nhàng, vừa tỏ đủ sức mạnh của đàn ông . Rất dễ hiểu tại sao hắn được hoan hô như thế .

_ Mời bạn Phạm Văn Sinh, lớp trưởng lớp A1 lên giới thiệu tiết mục của mình .

Thấy đám học sinh đã đi lên thì Trương Văn Long mới mở lời . Sau đó đưa một thiết bị khuếch đại âm thanh trông như micro cho Phạm Văn Sinh .

Phạm Văn Sinh nghe thế thì tiến tới cầm mic, chào hỏi một cách rất tiêu chuẩn :

_ Chào các thầy cô, các bạn học sinh, các anh chị đã đến ngày hôm nay .

Dừng một lúc thì hắn mới tiếp lời :

_ Ngày hôm nay, lớp A1 xin bắt đầu tiết mục trước . Chắc hẳn các bạn học sinh đã biết tiết mục của bọn mình là gì phải không . Đúng, chính là tập võ theo điệu nhạc .

_ Ngày hôm nay bọn mình tập theo bài hát rất nổi tiếng của Việt Quốc . Tên gọi “ Tìm Lại “ của nhóm nhạc nổi tiếng “ MicroWave “ . Mời các bạn và thầy cô thưởng thức .

_ Hoan hô, bis bis .

_ Chắc hay lắm, hoan hô .

.....

Các học sinh đứng dưới ai cũng vỗ tay rất nồng nhiệt, bài hát “ Tìm Lại “ là bài hát rất sôi động, ở Đại Địa Cầu thì nó không được gọi là thể loại “ nhạc rock “ mà chính là thể loại nhạc “ chiến tranh “ . Bài hát này thường được các nhạc sư thể hiện trên chiến trường nhằm tiếp lửa thêm cho các chiến sĩ .

Phạm Văn Sinh vừa nói xong thì đội hình lớp A1 lập tức biến hoá . Chỉ thấy các chức nghiệp như ma pháp sư, nhạc công, mục sư.....nói chung là những chức nghiệp đánh xa lập đứng vây quanh sân khấu theo một đội hình cánh cung . Ma pháp sư đứng sau còn các chức nghiệp khác đứng trên .

Còn các chiến sĩ mặc giáp hoặc sát thủ che mặt, giữa sân khấu lập tức chia thành hai phe khác nhau . Một bên chính là Phạm Văn Sinh và thêm 9 chiến binh mặc giáp màu đỏ . Bên còn lại chính là gần 20 chiến binh giáp đen mà 40 sát thủ che mặt .

_ Bắt đầu .

Phạm Văn Sinh hét lên một tiếng .

Lập tức hai thiết bị như hai dàn loa quanh sân khấu vang lên tiếng nhạc rộn rã .

Tiếng trống dồn dập và tiếng guitar lập tức vang lên .....

Nhạc dạo vừa vang lên thì toàn bộ học sinh đều đứng im như tượng gỗ, không ai làm gì cả .

Chỉ vài giây sau, lời hát bắt đầu vang lên .

Chẳng muốn nghe gì .

Chẳng muốn nhìn khác .

Đôi mắt luôn tìm, tìm về .

Người nhếch môi cười .

Người như hột hăng .

Người khóc trong lòng .

Hết rồi .

Tiếng hát mạnh mẽ của nhóm nhạc “ MicroWave “ vừa vang lên thì các chiến binh mặc giáp của cả hai bên bắt đầu hành động .

Chỉ thấy 40 người giáp đen và các sát thủ giờ cao binh khí của mình lên, gào to một tiếng rồi lao vào bọn Phạm Văn Minh .

Còn bọn Phạm Văn Sinh thì như quyết định một điều gì đó . Trên khuôn mặt hiện lên chiến ý mãnh liệt và quyết tâm liều chết, với dẫn đầu là Phạm Văn Sinh cầm thanh đại kiếm to tổ bố cũng lao lên theo .

Cả hai bên đều vận dụng nguyên khí của mình hoá thành hai luồng sáng có màu khác nhau . Một bên màu đỏ còn một bên chính là màu đen .

Như hai tia chớp lao vào nhau .

Hai bên sau khi đụng nhau thì từng người chia ra đều tìm kiếm các đối thủ cho mình . Bên giáp đỏ chính là 1 vs 4, còn bên giáp đen chính là hai sát thủ và hai chiến binh vây 1 tên giáp đỏ .

Tiếng nhạc dồn dập, tiếng hát vang lên liên tiếp thì các chiến binh cũng phát ra từng chiêu từng thức xinh đẹp để chiến đấu với nhau . Lẽ dĩ nhiên, cái này chỉ là biểu diễn nên từng chiêu thức, nhìn nguy hiểm như thế nhưng thực chất không gây ra một chút sát thương nào .

Tìm lại đi hãy tìm lại trong mỗi người .

Đề ta không thấy ta như lúc này .

Đường xa quá dài và ta mệt mỏi .

Vì ta không đứng bên nhau nữa rồi .

.....

Khi nhạc đã đến phần điệp khúc thì giữa sân khấu, biến đổi lại diễn ra . Chỉ thấy bên giáp đỏ, ngoài Phạm Văn Sinh ra . 9 người khác sau khi biểu diễn một đồng chiêu thức hoa lệ thì giả bộ phun máu bay ra ngoài . Ở giữa sân khấu chỉ còn một mình Phạm Văn Sinh đang 1 vs 40 .

Phạm Văn Sinh giờ phút này không biết làm sao mà máu me cũng đã đầy người . Thanh đại kiểm chắn trước ngực chống đỡ các chiêu thức của 40 người kia phát ra .

Sau đó, các mục sư đang đứng bên ngoài chợt hành động . Từng luồng sáng trắng mạnh mẽ đổ vào người Phạm Văn Sinh .

Ngay lập tức, từng vết máu trên người hắn biến mất như chưa từng xuất hiện . Sau đó Phạm Văn Sinh tỏ vẻ như lang như hổ lao lên đánh chiến tiếp với 40 người kia .

Lần này thì toàn bộ bọn họ sau khi đánh một đồng chiêu cho xinh cho đẹp thì cũng giả vờ phun máu bay ra ngoài .

Trong sân khấu, ngay lập tức chỉ còn một mình Phạm Văn Sinh . Hắn lặng lẽ đứng đó nhìn tràng cảnh xung quanh . Sau vài giây lẳng lặng đứng thì hắn mới đi tới chỗ 9 tên giáp đỏ lúc này đã phun máu bay ra từ trước .

Tìm lại đi hãy tìm lại trong mỗi người .

Để ta không thấy ta như lúc này .

Đường xa quá dài và ta mệt nhoài .

Vì ta không đứng bên nhau nữa rồi .

Tìm lại đi hãy tìm lại trong mỗi người .

Để ta không thấy ta như lúc này .

Đường xa quá dài và ta mệt nhoài .

Vì ta không đứng bên nhau nữa rồi .

.....

Lúc này thì phần điệp khúc vẫn vang lên nhưng Phạm Văn Sinh lại đứng nhìn thi thể, à tất nhiên là giả của các đồng đội mới chiến đấu lúc này .

Lần này thì hắn tỏ vẻ cực kỳ bi thương và đau lòng, khuôn mặt anh tuấn trở nên trắng bệch như bị bệnh . Chỉ thấy hắn quỳ xuống trước thi thể các đồng đội . Vuốt mắt cẩn thận cho họ . Rồi không hiểu sao, thằng này lại ngồi đó khóc tu tu hu hu . Nhìn cực kỳ thảm thương và đau khổ .

Tiếng nhạc mạnh mẽ cuối cùng đã dừng lại . Chỉ là khán giả đều rất khó hiểu . Xong rồi sao, mà thực ra cái đám đứng xung quanh sân khấu là làm cái gì thế .

Nhưng chưa kịp nói với nhau câu nào thì một màn tiếp theo diễn ra . Chỉ thấy, tiếng nhạc vừa dứt được 2s thì các ma pháp sư đang rãnh rồi kia chợt vung tay lên, tung ra một chiêu thức cực kỳ hoa lệ bắn lên bầu trời .

Chỉ thấy đây là một chiêu thức có màu trắng, mỗi chiêu thức bắn lên bầu trời tạo thành một chữ khác nhau . Khi hơn 20 ma pháp sư hoàn thành chiêu thức của mình thì một dòng chữ màu trắng, đặc biệt bắt mắt hiện lên trên bầu trời .

Âm nhạc chính là cảm nhận của mỗi người . Riêng chúng tôi, chúng tôi nghĩ Tìm Lại ở đây chính là Tìm Lại những ngày tháng tốt đẹp đã trôi qua của mình .

Các bạn hãy trân trọng những gì chúng ta đang có được, nếu không, một ngày mất đi, chúng ta sẽ cực kỳ hối tiếc về nó .

.....

Dòng chữ này chỉ hiện trên bầu trời chừng 10s nhưng ai cũng đã đọc được nó viết những gì . Và họ cũng hiểu tại sao lớp A1 lại diễn một màn như thế . Thì ra 10 tên giáp đỏ chính là các huynh đệ của nhau . Cuối cùng chỉ có một người sống sót nhưng người này rất đau thương . Qua những hình ảnh này lớp A1 muốn truyền một thông điệp tới tất cả mọi người “ hãy trân trọng những gì mình đang có, bởi vì cuộc sống đôi khi rất mong manh “ .

_ Hoan hô, hay lắm .....

_ Lớp A1, làm tốt lắm . Thực cảm động .....

_ Phạm Văn Sinh, em yêu anh .....

.....

Hiển nhiên, các khán giả của chúng ta rất ủng hộ tiết mục này . Đồng thời trong lòng cũng không khỏi cảm động, nhớ về những gì mình đang có . Tình thương cha mẹ, tình yêu, tình huynh đệ, quê hương đất nước ..... Có những người cảm thấy trước giờ mình đối xử với cha mẹ, anh em, bạn bè hơi thậm tệ thì thầm nhủ “ chắc chắn mình sẽ trân trọng họ hơn “ . Bởi vì, cuộc sống vốn dĩ quá mong manh . Không biết một lúc nào đó, họ sẽ rời xa mình mà qua thế giới bên kia .

Học sinh lớp A1, sau khi biểu diễn xong thì xếp thành từng hàng, cúi chào các thầy cô và khán giả rồi đồng thanh hô .

_ Xin chúc các thầy cô, các bạn học sinh có một buổi tối thật vui vẻ .

Lần này thì tiếng vỗ tay ủng hộ cũng cực kỳ vang dội . Sau khi các học sinh lớp A1 rời khỏi sân khấu thì hiệu phó Trương Văn Long lại tiến lên .

_ Các em, vậy là tiết mục của lớp A1 các em cũng đã xem xong rồi đúng không . Vậy sau đây, mời phần chấm điểm của ban giám khảo .

Hắn vừa dứt lời thì ban giám khảo đã giơ lên những biển số có ghi điểm ở trên . Chỉ thấy 5 nữ đều cho 10 điểm . Còn các nam đều cho 9 điểm . Vì sao ư, nữ dễ cảm động chứ nam thì không . Họ chỉ đánh giá đúng tiết mục mà thôi . Họ cảm thấy tiết mục này chưa hoàn hảo lắm .

_ Vậy tổng cộng là 95 điểm .

Trương Văn Long liếc mắt một cái rồi nói .

Dừng một lát, lão tiếp lời :

_ Vậy, sau đây . Xin mời lớp A2 lên sân khấu biểu diễn.....các em.....cho một tràng pháo tay nào .....

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 170: Hắc Hắc, Cái Này Hả.....hắc Hắc Hắc .....

_ Các anh em, tới phiên chúng ta rồi . Sẵn sàng hết rồi chứ ?

Lâm Quân quay sang hỏi mọi người lần cuối . Từ lúc nãy các học sinh lớp A2 đều đã tập trung đằng sau sân khấu . Chỉ chờ đến phiên mình là tiến lên .

_ Đã sẵn sàng .

Lâm Quân thấy mọi người nói thế thì gật đầu, sửa sang lại bộ giáp đen rồi thúc con sư tử dưới chân, dẫn đầu đoàn người bước đi . Lúc này hắn tỏ vẻ đặc biệt hùng dũng . Thành hay bại, chính là ngày hôm nay .

_ Vậy, tiến lên thôi .

.....

SaiGon thành, cùng lúc này, bên ngoài cổng thành .

Vào lúc này đã là hơn 8 giờ tối, cổng thành đã đóng lại . Không còn để người dân ra vào nữa . Nhưng vào lúc này, bên ngoài cổng thành xuất hiện một đoàn người, nhân số khoảng 200 . Người nào có vẻ đều rất mệt mỏi phong trần, họ đều mặc thống nhất là một bộ giáp màu vàng, ngực trái có điều khác một con rồng rất lớn . Trên vai còn vác theo một cục sắt cực kỳ to lớn . Có vẻ như là một hành động luyện tập của bọn họ thì phải .

Bọn họ tuy mang vác nặng như thế nhưng không có người nào lên tiếng, chỉ lặng lẽ đứng sát cổng thành . Cho tới bây giờ, binh lính thủ thành còn chưa phát hiện ra sự tồn tại của bọn họ .

_ Cầu Thánh, chúng ta có vào thăm hán không ?

Dẫn đầu đoàn người này chính là một bồn cầu màu đen lơ lửng trên không trung và một lão già mặc áo trắng . Tiếng nói vừa vang lên chính là phát ra từ cái bồn cầu màu đen kia .

Lão già áo trắng kia trông cực kỳ bình thường, trên người không có bất cứ điểm nào nổi bật . Trông lão hiền lành giống như những lão nông dân đã về hưu . Vừa nghe cái bồn cầu hỏi thế thì lão già này, suy nghĩ một chút rồi đáp :

_ Tất nhiên chúng ta phải vào thăm tiểu đệ rồi . Hắn bỏ một cái bang to lớn cho ta và ngươi để đi tán gái . Nếu không dạy hắn một bài học hoặc xin ít phí

tồn thì ta và người làm sao mà cam tâm chứ .

_ Hắc hắc, đúng vậy . Thằng nhóc này làm bang chủ thật sướng . . . . .

Một giọng nói truyền ra từ cái bồn cầu màu đen nghe có vẻ cực kỳ quái dị .

Đoạn bồn cầu màu đen quay ra sau lưng, nói với 199 người mặc giáp ở phía sau :

_ Nhiệm vụ tiếp theo của các nhóc chính là đột nhập vào trường DongDa, nơi bang chủ các người đang ở . Nếu nhóc nào vào không được thì không cần tiếp tục theo chúng ta nữa, trở về bú sữa mẹ cho xong . Còn, làm sao để vào thì ta chỉ nói một câu “ bất chấp thủ đoạn “ . Nghe rõ cả chưa ?

_ Rõ, tuân lệnh Dương hộ pháp .

199 người đằng sau lập tức đồng thanh đáp lời . Chỉ có một điều lạ là âm thanh không to, thậm chí có hơi nhỏ . Đúng là lần này bọn hắn đang lén lút đột nhập thì làm sao nói cho to được .

_ Vậy bắt đầu đi . Ta và Cầu hộ pháp sẽ đợi các người phía trong trường .

Bồn cầu màu đen nói rồi cùng Cầu Thánh bay đi mất, chỉ để lại 199 người mặc giáp đứng trên mặt đất .

Cả đám người này đúng là người của Thiên Long Bang, đang trên đường vượt biên sang Tung Quốc chi viện cho lão Lê Dững . Hai người dẫn đầu tất nhiên là Vô Văn Dương – bồn cầu màu đen nam tính và Cầu Thánh – lão nhân thực lực rất mạnh .

Hai người này đều bất mãn vì Lâm Quân vứt cái bang cho họ không thèm quan tâm, chỉ lo tán gái nên hai đều này muốn trốn việc ra ngoài du lịch một chuyến . Trước là kiếm tiền mua sữa cho con, hai là tiện thể kết hợp du lịch và luyện tay luôn thể .

Còn sở dĩ mang theo 199 tên bang chúng Thiên Long Bang là vì giữa đường có người hầu hạ, sai vặt . Thêm nữa bọn này cũng đều là những hạt giống tốt . Nếu không đào tạo bọn hắn thì cũng có lỗi với bản thân, với nhân dân, với đất nước lắm .

Họ rời DaLat thành từ lúc sáng sớm, chỉ đến 8 giờ tối thì đã tới SaiGon thành, khỏi phải nói tốc độ của đám người này nhanh tới mức nào . Đã thế đám Thiên Long Bang còn phải mang vác vật nặng để luyện thể lực nên tốc độ này chỉ có thể nói là cực kỳ kinh khủng . Trước kia Lâm Quân đi cũng hơn 1 tháng trời .

Thấy bóng hai người Cầu Thánh và Vô Văn Dương đã rời đi thì Nhị Long – nhân vật thứ hai của Thiên Long Quân mới tiến lên phân phó :

_ Các anh em, Thiên Long Quân chia thành mười tiểu đội tiến vào thành . Còn Hắc Long Quân, các anh em chưa có chỉ huy chính thức nhưng cũng phân thành mười đội . Người nào thực lực mạnh nhất tạm thời làm chỉ huy lâm thời . Lập tức tiến vào thành .

_ Vâng, Nhị Ca .

Cả đám 198 người còn lại đồng thanh hô . Thiên Long Quân chính là quân đội trước kia Lâm Quân đã lập ra . Nhân số gồm có 100 người, đứng đầu đám này chính là Ngọc Tú, có danh hiệu Đại Long .

Còn 100 người khác chính là những người Cầu Thánh và Vô Văn Dương mới lựa chọn ra từ các bang chúng Thiên Long Bang theo yêu cầu của Lâm Quân . Những người này chỉ mang một cái tên là Hắc Long Quân, nhưng tạm thời chưa có chỉ huy . Theo như Lâm Quân nói “ khi nào ta về rồi tính “ . Nhưng vì đám này quá xuất sắc nên Cầu Thánh và Vô Văn Dương cũng đem theo luôn . Đúng dịp đến SaiGon thành thì tiện thể cho Lâm Quân đánh giá và dạy dỗ luôn thể . Thằng nhóc này suốt ngày chỉ tán gái, rất là không được . . . . .

_ Tốt, tiến lên . Chia làm các hướng hỗ trợ lẫn nhau . Nhớ, cơ hội gặp bang chủ đã tới rồi .

Nhị Long hô một tiếng .

_ Vâng, Nhị Ca .

Ngay lập tức toàn bộ 199 người ở đây quy củ phân thành mỗi người một đội . Sau khi tập trung lại thì tất cả đều theo lời của tiểu đội trưởng, quy củ tiến lên từ các hướng .

Chỉ thấy, trong bóng đêm tăm tối, thỉnh thoảng chỉ có ánh sáng leo lét của đèn ma pháp, từng bóng đen nhẹ nhàng vọt lên tường thành như những con thằn lằn .

.....

_ Đây Cầu Thánh, hình như lần đột nhập này hơi dễ nhì, không hiểu đám binh lính trốn đi đâu rồi mà chỉ để lại đám lính quèn ?

Vô Văn Dương và Cầu Thánh bay đi trước nhất, sau khi đã bao vào thành thì hắn mới thắc mắc quay sang hỏi Cầu Thánh .

_ Ta không biết, nhưng mà có vẻ hơi kỳ lạ . Ta nhớ hình như SaiGon thành là thành lớn thứ 2 của Việt Quốc mà, tại sao hôm nay trong thành lại canh gác lỏng lẻo như này nhì .

Cầu Thánh suy nghĩ một lát rồi trả lời .

_ Ủ, vậy chúng ta có nên .....

_ Im, người tính làm gì nữa ? Mẹ kiếp, lần trước tao chưa hỏi tội mày đấy .

Cầu Thánh chưa để cho Vô Văn Dương nói hết câu thì tức giận quát lớn . Số là lần trước, khi Lâm Quân để hấn và Vô Văn Dương về DaLat thành coi sóc cái bang của hấn . Trên đường đi, nếu hai người bay hết tốc lực thì chắc chắn hơn 3 tiếng là tới nơi . Nhưng do cái tên Vô Văn Dương này mà đường đi chậm trễ gần cả tháng . Kết quả thì khỏi phải nói, làm bang chúng Thiên Long Bang lên bản thờ hết 1 phần 3 . Sau cái vụ đó, tuy Lâm Quân không nói nhưng cả hai người đều cảm giác có lỗi lắm . Nhất là Cầu Thánh hấn, lúc đó chỉ muốn đập đầu chết cho xong .

_ Nè nhóc, người làm gì cứ sồn sồn lên thế . Ý ta là làm cho đám rồng con kia chút khó khăn ấy mà, vào thành dễ quá thì làm gì có khiêu chiến .

Vô Văn Dương dĩ nhiên cũng nhớ tới chuyện lúc trước . Vì vậy áy náy nói .

_ Hừm, vậy người tính làm như nào ? Tao nói trước, nghiêm cấm mọi hình thức “ ỉa lên đầu “ .

Cầu Thánh tuy tò mò nhưng cũng vội vàng cảnh cáo . Lần trước khi tên bọn cầu này đi tới đâu, thấy thằng nào có vẻ đáng ghét cũng cho người đó một bài lên mặt . Vì vậy tốn rất nhiều thời gian .

_ Biết rồi, mà người đừng nói mỗi ta . Mẹ nó, xem lại mình đi . Ta chỉ ỉa lên vài thằng thôi, còn người . Mẹ nó chứ, khi nào đi đường gặp cầu cũng gọi là .....

_ Im, cái này là sở thích của tao, không được sao ?

Cầu Thánh nghe thế cũng đỏ mặt . Đúng là lần trước một phần cũng do lão . Trên đường đi lão mà gặp được thằng nào trộm chó, hay dám ăn thịt chó là lại lao lên tằm quất một trận toi bời hoa lá . Sau đó đem theo mấy con chó đó về nuôi . Tới lúc gần về tới Thiên Long Bang thì quanh người đã có hơn 10000 con chó đi theo . Lão giống như là một con chó mẹ, à nhầm, chó cha chăm sóc một đàn con nheo nhóc nên tốc độ mới chậm chạp như thế .

_ Mịa, như nhau cả thôi . Đừng có trách mỗi tao thế .

Vô Văn Dương nghe thế thì lạnh lùng nói, trách nhiệm và lỗi lầm của cả hai người thì làm sao cứ đổ lên đầu hấn được .

_ Thôi, vậy được rồi, không nói nữa ... Nhưng, bây giờ, người muốn làm cái gì ?

Cầu Thánh hoà hoãn xuống, vội chuyển chủ đề sang cái khác .

_ Hắc hắc, cái này hà.....hắc hắc hắc .....

Vô Văn Dương chỉ cười âm lãnh mà không nói, giọng cười của hấn có vẻ như cực kỳ âm hiểm và mất dạy, nhất là trong những đêm tối trời như này .

_ Người.....

Cầu Thánh nghe thế thì cũng toát cả mồ hôi, lão nghĩ, hình như sai lầm cmnr, chắc chắn thằng này có một âm mưu rất lớn .

.....

Trưởng DongDa,

Lâm Quân dẫn đầu đoàn người bước lên sân khấu, hấn mặc một bộ áo giáp màu đen được thiết kế đặc biệt nhờ Tiểu Thần Đền . Chỉ thấy bộ giáp này là bộ giáp rất kỳ lạ, trước ngực bộ giáp này được khắc một cái đầu lâu rất to và bự . Trên cái mũ giáp còn có một cặp sừng rất to . Trên cổ còn có một sợi dây sỏ vào các đầu lâu giả . Không cần nói, hình tượng bộ giáp này trông như những bộ giáp của ma quỷ trong truyền thuyết, đặc biệt dữ tợn và tà ác .

Cả Hắc Giáp Sư dưới chân cũng như vậy . Tất cả đều được mặc thêm những bộ giáp và trang sức lên người . Những con sư tử này bình thường đã trông rất dữ tợn, chưa nói tới còn được đeo thêm vài cái đầu lâu quanh bồm, trên đầu được đeo thêm một cái mặt nạ của quỷ dữ .

Cả đám học sinh nam lớp A2 đều là như thế . Nhìn từ trên xuống dưới thì người ta đều tưởng tượng được cái đám này chính là một đoàn quân quỷ dữ tới từ địa ngục .

Y như rằng, Lâm Quân vừa bước ra thì ngay lập tức toàn bộ sân trường đều sôi động lên . Từng câu nói “ thật khốc “ , “ thật dữ tợn “ . “ thật mạnh mẽ “ , “ thật tà ác “ vang lên liên tiếp từ phía sân trường . Ai cũng có cảm giác bộ trang phục này thật đặc biệt .

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 171: Across This New Divide

Vừa thấy đám Lâm Quân bước ra thì ngay cả Trương Văn Long hay các giám khảo cũng đều rất sùng sốt . Nếu không phải biết đây là biểu diễn thì họ chắc cũng tưởng cái đám này là ma quỷ chui ra từ địa ngục nha . Không hiểu đám nhóc này kiếm bộ trang phục này ở đâu ra mà khốc như vậy nhỉ .

Nhưng sùng sốt chưa được bao lâu thì một màn tiếp theo . Phải nói là tất cả học sinh trong trường, hay dù là các ban giám khảo đứng ngay trên sân khấu đều há hốc mồm ra mà nhìn .

Chỉ thấy, sau lưng đám ma quỷ tới từ địa ngục là các nàng tiên cưỡi chim bay theo sau, à cái này tức là các bạn nữ cưỡi Thất Thái Điều bay theo sau, dẫn đầu chính là Nhật Quỳnh và Kim Linh . Chỉ thấy các bạn nữ trên lưng chim đều mặc một bộ đồ trắng toát như tuyết, khuôn mặt được trang điểm bằng một lớp mỹ phẩm nhẹ nhàng . Tất cả đều để tóc dài phủ ra sau lưng . Toàn bộ thân thể đều được bao phủ bởi một lớp ánh sáng trắng nhẹ nhàng, trong đêm đen thế này thì tỏ ra cực kỳ bắt mắt và xinh đẹp .

Ngay cả Thất Thái Điều bảy màu dưới chân cũng được tia lông gọn gàng, trên người cũng bao phủ bởi một lớp ánh sáng bảy màu . Sau hai cánh và đuôi còn có một cái túi vải nhỏ, bay tới đâu mà những kim tuyến bay ra tới đó . Về nên một đường bay đầy sắc màu .

Chim và người, người và chim . Hai thứ này kết hợp hoàn mỹ với nhau tạo nên một khung cảnh đặc biệt . Các cô gái của lớp A2 ngày hôm nay đặc biệt xinh đẹp, trông giống như những nàng tiên giáng trần .

_ Đẹp, thực đẹp quá .

Trong lòng những người đàn ông ở đây không hèn mà cùng mọc lên một danh từ . Tất cả đều cảm thán cho vẻ đẹp của những người con gái này . Nhưng mà họ cũng không biết, sở dĩ họ đẹp như thế đều là nhờ trang điểm mà ra . Nếu không, ừm, có những người xấu không dám nhìn .....

_ Đây, thầy hiệu phó . Có thể cho em mượn cái thầy đang cầm được không ?

Lâm Quân là người đi tới đầu tiên . Nhưng sau khi thấy lão hiệu phó này đang há hốc mồm nhìn thì cũng nhin không được mà lên tiếng . Vì sao ư, lão này này giờ cứ nhìn chòng chọc vào Kim Linh làm Lâm Quân đặc biệt khó chịu .

_ Ô à, đây đây . Ách .

Trương Văn Long đứng là cảm thán vì vẻ đẹp của thiếu nữ quá mà thất thần giây lát . Sau khi hoàn hồn lại thì lão mới ngại ngại cười nói, đưa cái thiết bị như micro cho Lâm Quân .

Lâm Quân nhủ mày một cái, sau đó cầm lấy micro :

_ Hèm hèm, như các bạn đã thấy . Tiết mục ngày hôm nay của bọn mình chính là múa với ma thú ..... Các bạn nói xem, tạo hình như vậy có được không ?

_ Chuẩn, cmmr .

_ Quá tốt, nam lãnh khốc, nữ xinh đẹp ..

_ Chuẩn rồi, tạo hình quá đẹp .....

Từng tiếng hô của cả nam và nữ đều liên tiếp vang lên . Nữ thì cảm giác đàn ông phải như này mới gọi là đàn ông . Còn nam thì cảm giác, nữ phải đẹp như này thì mới gọi là nữ, mới xứng đáng làm vợ anh .

_ Vậy, các bạn nói xem ..... Có muốn biết thực ra tiết mục ngày hôm nay của chúng tôi là gì không ?

Lâm Quân nghe những lời khen thì trong lòng khá thích thú, dù sao hắn là đạo diễn tất cả nhe . Nhưng vì tiết mục này nên hắn vẫn gọi là phải kích động anh em một chút .

_ Muốn, muốn .

Cả đám học sinh đều đồng thanh hô . Thú thật là họ cũng khá tò mò, không biết, một bên ác quỷ, một bên tiên nữ thì sẽ diễn như nào nhỉ .

_ Những bài hát chúng tôi hát hôm nay đều chưa từng xuất hiện trên thế giới này . Ừm, các bạn muốn biết nó đến từ đâu không ?

Lâm Quân tiếp tục kích động bằng sự tò mò của những học sinh này . Bài hát thì hắn mang từ Địa Cầu tới đây cơ mà, làm sao có ở trên thế giới này được . Đã thế đều là những bài tiếng Anh, nếu không nói trước thì chắc chả ai hiểu .

_ Đến từ đâu ?

_ Đến từ một thế giới khác .

Lâm Quân thần bí đáp một câu . Nhìn lại những ánh mắt và khuôn mặt không tin tưởng của các học sinh và ban giám khảo thì Lâm Quân cũng chỉ cười . Sau đó nói :

_ Đúng hay không . Mời các bạn, các thầy cô thưởng thức là sẽ biết .....

Nói rồi Lâm Quân quay đầu ra sau nhìn lại . Trong lúc hân chếm gió nẩy giờ thì đám Thiên Vũ và Cát Tuyên đều đã đem những nhạc cụ đặt lên sân khấu . Sau khi thấy Lâm Quân nhìn mình thì Thiên Vũ gật đầu một cái . Tò vè đã sẵn sàng .

_ MUSIC .

Lâm Quân thấy thế thì hét lên kích động một tiếng . Sau đó, ngay lập tức . Những học sinh còn lại đều đã hiểu mình phải làm gì . Nam đứng tập trung bên phải sân khấu . Còn nữ thì đứng sang bên trái sân khấu . Dẫn đầu hai bên chính là Lâm Quân và Nhật Quỳnh .

_ Tùng tùng tùng .

Hoàng Khải bắt đầu trước tiên, đánh bộ trống vang lên dồn dập . Tiếp theo đó là tiếng guitar điện chất chứa do Ngọc Anh, tên nhóc được Thất Thái Diễm nhận chủ cũng vang lên ngay lập tức .

Nhạc dạo vừa vang lên thì hai bên, thiên thần và ác quỷ đều đã đứng tập trung đội hình . Móc ra những cây kiếm bằng gỗ gờ lên . Như sắp sửa lao vào đánh nhau .

Nhạc dạo kéo dài chừng 30s để hai bên súc thế thì tiếng hát cũng đã vang lên . Lần này, thật bất ngờ . Người hát chính là Nhật Hạ . Giọng hát khoẻ khoắn vang lên mà học sinh xung quanh không ai hiểu Nhật Hạ hát cái gì .

Nhưng chưa thắc mắc được bao lâu, thì có 10 người đứng phía sau Nhật Hạ lập tức vung tay, bắn những dòng chữ lên bầu trời . Khi Nhật Hạ hát tới đâu thì dòng chữ bắn tới đó . Ngay lập tức, ai nấy đều hiểu ra ý nghĩa của bài hát là như thế nào .

I remembered black skies (Tôi còn nhớ bầu trời đen hũ nút)

The lightning all around me (Sấm chớp lóe sáng quanh tôi)

I remembered each flash (Tôi nhớ đến từng khoảnh khắc)

As time began to blur (Của thời gian đang mãi nhòa đi)

Like a startling sign (Như một dấu hiệu bất ngờ)

That fate had finally found me (Rằng số mệnh rút cuộc đã tìm thấy tôi)

And your voice was all I heard (Với giọng nói em là mọi điều tôi nghe được)

Did I get what I deserve ? (Vậy là tôi đã nhận được phần thưởng xứng đáng cho mình?)

.....

Giọng hát vừa vang lên thì ngay lập tức, giữa sân khấu hai bên quân đội đều động thân . Chỉ thấy họ lao thẳng vào nhau, đánh nhau túi bụi hoa lá cành .

Cho tới khi bên ác quỷ thua tan tác thì cuộc chiến mới kết thúc . Xác chết ác quỷ nằm la liệt khắp nơi trên mặt đất . Chỉ còn duy nhất một mình Lâm Quân là sống sót, nhưng với tư cách làm tù binh . Hiển nhiên mặc dù cái này là diễn xuất nhưng tất cả mọi học sinh đều không hiểu chuyện là như nào .

Chưa kịp hiểu ra chuyện gì thì trên sân khấu, diễn biến lại tiếp tục xảy ra . Chỉ thấy, tên ác quỷ còn sống sót duy nhất được đưa về làm tù binh . Nhưng hắn đã bị thương nặng nên tất nhiên là cần người chăm sóc . Vào lúc này thì hình ảnh trên sân khấu đột nhiên thay đổi . Tự nhiên không hiểu ở đâu mọc ra một hình ảnh nhà giam, và tên ác quỷ duy nhất bị giam trong đó .

Câu chuyện tới đây thì mọi người cũng đã hiểu được sơ sơ . Mặc dù là không có tiếng nói, chỉ có những tiếng hát tiếp tục vang lên nhưng mọi người vẫn hiểu được . Chỉ thấy tên ác quỷ còn sót lại duy nhất được một nàng tiên chăm sóc đầy đủ . Sau đó hình như hai người trút bầu tâm sự gì đó .

So give me reason (Vậy thì cho tôi một lí do đi)

To prove me wrong (Để chứng minh tôi đã sai)

To wash this memory clean (Để gột sạch kí ức này)

Let the floods cross (Hãy cứ để con lũ tràn)

The distance in your eyes (Qua ánh mắt em xa cách)

Give me reason (Cho tôi một lí do đi)

To fill this hole (Để che lấp lỗ hổng này)

Connect this space between (Nối liền hai bờ tách biệt)

Let it be enough to reach the truth that lies (Hãy để cho niềm tin vào sự thật mù quáng này chấm dứt)

Across this new divide (Vượt qua ranh giới mới mẻ này)

.....

Được khoảng vài giây thì cảnh tượng lại chuyển đổi . Lần này cũng là lao tù nhưng cảnh tượng đột nhiên có tuyết rơi . Còn tên tù binh duy nhất nằm trên đất thì co ro, và nàng tiên nữ tốt bụng đã chăm sóc hắn bấy lâu nay, đã đưa cho hắn một chiếc áo khoác . Lúc này, khi nàng tiên đã rời đi thì ai cũng thấy, trong mắt của tên tù binh có một giọt nước màu đỏ chảy ra .....

Xuân đến thu đi, cảnh tượng trên sân tiếp tục thay đổi xoành xạc, bốn mùa tiếp tục diễn ra . Kèm theo giọng hát và những âm điệu mạnh mẽ từ guitar điện thì hai nhân vật ác quỷ và nàng tiên trên sân khấu cũng làm những hành động khác nhau .

Chỉ thấy dần dần hai nàng tiên và ác quỷ hay trò chuyện với nhau, chăm sóc lẫn nhau . Tên ác quỷ thì làm nàng tiên vui vẻ, còn nàng tiên thì chăm sóc tên ác quỷ nhưng không theo đúng trách nhiệm của mình ..... bắt đầu lo lắng nhiều hơn và nhiều hơn .....

Như lửa gần rơm, cuối cùng thì hai người cũng đã yêu nhau . Trên sân khấu hiện lên cảnh tượng hai người ngồi ôm nhau cực kỳ tình cảm ..... Sau đó, tiếp đến là hình ảnh hai người ác quỷ và tiên nữ trốn đi cùng nhau ..... Nhưng lần này, không may chính là bị những tiên nữ khác phát hiện .

Vào lúc này thì cảnh tượng tiếp tục thay đổi . Chỉ thấy hai người ác quỷ và tiên nữ chạy đi, trên người của tên ác quỷ vết thương lại chồng chất, máu đỏ chảy ướt cả sân khấu .

There was nothing inside (Chẳng có thứ gì trong đó cả)

The memories left abandoned (Kí ức vụt bay không quay lại)

There was nowhere to hide (Chẳng còn nơi nào để trốn đâu)

The ashes fell like snow (Tro tàn lắng xuống như mưa tuyết)

And the ground caved in (Và đất dưới chân lún sụp)

Between where we were standing (Giữa đôi bờ ta đang lặng đứng)

And your voice was all I heard (Với giọng nói em là mọi điều tôi nghe được)

Did I get what I deserve (Vậy là tôi đã nhận được phần thưởng xứng đáng cho mình?)

So give me reason (Vậy thì cho tôi một lí do đi)

To prove me wrong (Để chứng minh tôi đã sai)

To wash this memory clean (Để gột sạch kí ức này)

Let the floods cross (Hãy cứ để con lũ tràn)

The distance in your eyes (Qua ánh mắt em xa cách)

Across this new divide (Vượt qua ranh giới mới mẻ này)

In every loss in every lie (Trong mỗi lời gian dối)

In every truth that you deny (Trong mỗi sự thật mà bạn chối từ)

And each regret and each goodbye (Và mỗi niềm ân hận cùng mỗi lời tiễn biệt)

Was a mistake too great to hide (Có một lỗi lầm quá lớn để đậy che)

And your voice was all I heard (Với giọng nói em là mọi điều tôi nghe được)

Did I get what I deserve (Vậy là tôi đã nhận được phần thưởng xứng đáng cho mình?)

So give me reason (Vậy thì cho tôi một lí do đi)
To prove me wrong (Để chứng minh tôi đã sai)
To wash this memory clean (Để gột sạch kí ức này)
Let the floods cross (Hãy cứ để cơn lũ tràn)
The distance in your eyes (Qua ánh mắt em xa cách)
Give me reason (Cho tôi một lí do đi)
To fill this hole (Để che lấp lỗ hổng này)
Connect this space between (Nối liền hai bờ tách biệt)
Let it be enough to reach the truth that lies (Hãy để cho niềm tin vào sự thật mù quáng này chấm dứt)
Across this new divide (Vượt qua ranh giới mới mẻ này)
Across this new divide (Vượt qua ranh giới mới mẻ này)
Across this new divide (Vượt qua ranh giới mới mẻ này)

.....

Tiếng hát vừa chấm dứt thì cũng chính là lúc, tên ác quỷ gục ngã dưới đất . Hắn đã không còn dấu hiệu của sự sống

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 172: Anh Yêu Em, Hãy Cho Anh Ít Lên Đầu Em Nhé

Mọi học sinh và thầy cô đều phiêu theo điệu nhạc, cho tới khi màn trình diễn đã kết thúc thì họ vẫn chưa hoàn hồn lại . Vẫn đắm chìm trong giai điệu, trong tiếng ca mạnh mẽ, trong tiếng những nhạc cụ mới lạ .

Sau cùng, trải qua thất thần ngắn ngủi thì cũng đã có người hoàn hồn lại .

_ Bộp, bộp.....

_ Bộp, bộp.....

_ Bộp, bộp.....

Những tiếng vỗ tay dòn dã vang liên tiếp, tiếng này nối tiếp tiếng kia tạo nên những âm thanh thật vang dội .

_ Hay lắm, hay lắm.....

_ Nhạc hay, người đẹp, chuẩn quá.....

_ Lâm Quân, em yêu anh.....

.....

Từng tiếng hoan hô vang dội khắp cả sân trường DongDa, ai nấy đều ra sức vỗ tay tán dương . Có cả những cô gái lớn mật thì tỏ tình luôn với cả Lâm Quân . Đúng thật là từ nhỏ tới giờ họ chưa nghe được bài hát nào vừa hay mà vừa mới lạ như thế .

_ Vậy, màn trình diễn của lớp A2 đã kết thúc tốt đẹp . Ngay sau đây, xin mời ban giám khảo chấm điểm .

Trương Văn Long lập tức bước ra, cầm micro nói vào đó . Chính lão cũng là người kích động hơn cả, nếu như thằng nhóc này dạy những nhạc sư bài hát này đem lên chiến trường thì chắc chắn là có tác dụng kích thích sĩ khí rất lớn .

Nhưng, sau khi Trương Văn Long nói xong thì tất cả ban giám khảo, cả 5 nam 5 nữ đều nhủu mày tỏ vẻ suy nghĩ sâu xa . Bởi vì, màn biểu diễn này tuy tốt thật nhưng mà hình như ma thú chưa múa được cái nào mà, làm sao có thể cho điểm tối đa được . Nhưng, nếu không cho điểm số tối đa thì chắc chắn các học sinh đang trừng trừng mắt nhìn vào sẽ có cảm giác bất công . Lớp A1 múa tuy hay nhưng năm nào cũng có lớp múa được như thế . Lớp A2 thì cảm giác lại xuất sắc và mới lạ hơn .

Từ bài hát, từ trang phục, từ ma thú, từ những hình ảnh hiện ra đều cực kỳ mới lạ . Không ai biết lớp A2 đã làm thế nào mà kiếm được những thứ đó . Nhưng, không thể phủ nhận, những thứ này đều có những tác dụng rất lớn . Nếu như lớp A2 mà không đạt được điểm số tối đa thì chắc chắn là không thể nào nói nổi .

Chẳng qua, không để ban giám khảo suy nghĩ lâu thì đột nhiên trên sân khấu xuất hiện một luồng ánh sáng cực kỳ chói mắt .

_ Hả, chưa kết thúc à ?

Ai ai cũng có chung một suy nghĩ rồi đều chăm chú nhìn vào sân khấu hình tròn đang lơ lửng trên bầu trời . Trong lòng tự hỏi, không biết có chuyện gì xảy ra .

Chỉ thấy, tên ác quỷ nằm thoi thóp dưới đất như một phép lạ bỗng đứng lên . Một luồng sáng trắng rất mạnh mẽ chiếu vào người tên ác ma và cả cô tiên nữ nãy giờ chạy trốn với tên ác ma .

Luồng sáng này chiếu trên hai người khoảng chừng chỉ có 5s . Sau khi hai thân ảnh xuất hiện lại trên sân khấu thì ai nấy đều có vẻ như không tin vào mắt mình .

Trên sân khấu trống trơn, không biết tất cả những người của lớp A2 còn lại đã đi đâu . Chỉ thấy có hai thân ảnh đang đứng đó . Người nam chính là Lâm Quân, đóng vai tên ác ma lúc nãy, giờ phút này hắn mặc một bộ vest đen tiêu chuẩn của Địa Cầu . Thân ảnh không tính là cao to nhưng rất cân đối, phối hợp với bộ vest hiện lên một vẻ vừa lạ lẫm nhưng cũng rất anh tuấn tiêu sái .

Còn tiên nữ đứng đối diện chính là Kim Linh, giờ phút này khuôn mặt của nàng đang đỏ bừng có vẻ cực kỳ lúng túng . Hình như nàng nhớ tới đoạn kia là hết rồi, tại sao lại có thêm một đoạn nữa mà nàng không biết . Mà, tại sao.....trang phục của ta lại thay đổi thế này .

Kim Linh đỏ bừng mặt không biết trốn vào đâu . Bộ đồ tiên nữ kia của nàng đột nhiên mặc danh kỳ diệu biến mất . Bây giờ nàng đang mặc một bộ váy cưới màu trắng cũng theo tiêu chuẩn của Địa Cầu .

Chỉ thấy, đây là một bộ váy màu trắng toát, đường viền cổ là kiểu vai trần, dáng áo là kiểu bó chần . Đuôi váy không dài cũng không ngắn lắm, cả bộ váy vừa đẹp vừa nổi bật . Kết hợp với dáng người 3 vòng cân đối của Kim Linh càng làm nổi bật thêm vẻ đẹp của nàng .

Kim Linh lúng túng không biết giấu mặt vào đâu . Vì sao ư, chính là vì cái váy hở vai này làm cho bộ ngực của nàng nếu không cẩn thận sẽ lộ ra .

Nhưng, theo người ngoài nhìn vào thì chỉ thấy Kim Linh cực kỳ đáng yêu và dễ thương . Bộ đồ tuyệt đẹp này, khuôn mặt thánh khiết như thiên sứ đang đỏ bừng này . Tất cả những điều đó làm cho mọi đàn ông ở đây chỉ hận không thể leo lên, dè, à nhầm, che chở và bảo hộ cho Kim Linh .

Kể cả là Lâm Quân cũng là như thế . Tuy cái màn này là do hắn sắp đặt, nhưng chính hắn cũng không ngờ khi Kim Linh mặc bộ váy cô dâu lại đặc biệt đáng yêu như thế .

Hắc hắc, người anh đã chọn mà lại .

Lâm Quân tự sướng một câu trong lòng rồi vận nguyên khí lên miệng mình, hắn muốn tất cả những ai đang có mặt ở đây đều nghe được nhữm gì mà Lâm Quân hắn sắp nói, chắc chắn hắn sẽ lưu danh sử sách vì một cái màn này .

_ Kim Linh, chắc hẳn là em bất ngờ lắm đúng không ?

Lâm Quân vận nguyên khí rồi hét to hết mức có thể .

Không để Kim Linh được nói thì Lâm Quân lại tiếp lời :

_ Em không cần phải nói gì cả, chỉ cần đứng xem thôi . Ngay sau đây chính là một tiết mục anh dành riêng cho em .

_ Anh em đâu, MUZIK .....

Lâm Quân vừa dứt lời thì ngay lập tức, những học sinh còn lại đã biến mất lúc nãy lại xuất hiện . Nhưng lần này thì lại khác, chỉ thấy tất cả học sinh nam đều mặc một bộ vest đen y chang Lâm Quân . Còn các cô gái thì, bộ đồ tiên nữ của họ được thay bằng những váy đầm dạ hội đầy màu sắc, dưới chân còn mang theo những đôi giày cao gót khác nhau .

Còn 10 người nhạc công mà dẫn đầu là Thiên Vũ và Cát Tuyên cũng thay đổi trang phục là vest hoặc váy nhưng đều thống nhất là màu đen . Nhạc cụ cũng thay đổi thành những loại khác .

Riêng các ma thú, giờ phút này không còn ai cười trên nó nữa . Chỉ thấy tất cả Hắc Giáp Sư đều quy củ xếp thành đội hình đứng im . Còn các ma thú Thất Thái Điều thì cũng xếp thành một đội hình lơ lửng trên không trung . Chỉ có điều, cả hai đám ma thú lần này được chỉ huy bởi Tiểu Lâm . Con trai của Lâm Quân . Nó đang ngồi chiếm chế trên đầu một Thất Thái Điều to nhất để mà quan sát và tiện ra nhiệm vụ .

Tiếng nhạc không phải chờ lâu ngay lập tức vang lên . Lần này, giọng hát chính, chính là Lâm Quân . Nhưng mà, hèm, cái này là hát nhép thôi .

Baby life was good to me .....

Giọng hát trầm thấp âm áp của Shayne Ward, còn có thể nói của Lâm Quân vang lên .

Ngay lập tức mọi học sinh và các ma thú đều động thân . Chỉ thấy toàn bộ học sinh lớp A2 và các ma thú Hắc Giáp Sư đều đứng ra sau lưng Lâm Quân . Hân hát nhép tới đâu là họ múa tới đó .

Riêng những ma thú Thất Thái Điều thì làm nhiệm vụ viết sub, à tức là bay trên bầu trời, gấp những tấm bảng mà Lâm Quân đã viết sẵn, xếp thành những dòng chữ đủ ý nghĩa . Để mà mọi người có thể hiểu Lâm Quân hát cái gì .

Em yêu à cuộc đời này thật ưu ái anh .....

But you just made it better

I love the way you stand by me

Through any kind of weather

I don't wanna run away

Just wanna make your day

When you felt the world is on your shoulders

Don't wanna make it worse

Just wanna make us work

Baby tell me I will do whatever .....

Nhưng em còn làm nó tươi đẹp hơn

Anh yêu cái cách em đứng bên anh

Vượt qua những sóng gió cuộc đời

Anh không muốn chạy trốn đâu em

Anh chỉ muốn cho em những ngày hạnh phúc

Khi mà em cái thấy cả thế giới này

Đang đè nặng trên bờ vai em

Anh không muốn làm nó tệ hơn đâu

Anh chỉ muốn đôi ta được hạnh phúc

Em yêu à hãy cho anh biết

Anh sẽ làm cho em mọi thứ .....

.....

Lâm Quân đứng hát nhép mỗi cả miệng mà như đứng rồi, đã thế thẳng này lại còn len lén nhìn Kim Linh nữa chứ . May mắn lần này sân khấu ở khá xa, và hầu hết người ta đều quan tâm tới đám ma thú và các học sinh múa hơn là chú ý tới hân nên Lâm Quân dễ dàng múa rìu qua mắt thợ .

Đây là một bài hát “ Until you “, do ca sĩ Shayne ward thể hiện mà Lâm Quân rất thích ở Địa Cầu . Lần này vì tán đổ Kim Linh nên hân quyết tâm mang ra thể hiện, à, tức là hát nhép ấy .

Vì cái bài hát này mà Lâm Quân đã đổ công đổ sức bấy lâu nay bắt cái đám lớp A2 thực hiện . May mắn là lần này mọi việc thực suôn sẻ . Tên nào tên nấy đều múa vượt quá cả hoàn mỹ .

It feels like nobody ever knew me until you knew me

Feels like nobody ever loved me until you loved me

Feels like nobody ever touched me until you touched me

Baby nobody, nobody,until you

Dường như chưa từng có ai hiểu anh cho đến khi em biết đến anh

Dường như chẳng có ai yêu quý anh cho đến khi em đến và yêu anh

Dường như chẳng có ai muốn chạm vào anh cho đến khi em đến bên anh

Em yêu à chẳng có ai, chẳng ai cả cho đến khi em đến

.....

Lâm Quân vẫn hát nhép như đứng rồi và cả đám học sinh cũng múa như đứng rồi . Cả đám Thất Thái Điều cũng việt sub như đứng rồi . Mà không biết đang có nhiều người cực ngứa mắt .

Mịa nó, bọn tao thì FA, chúng mày thì đi thể hiện với gái . Con mẹ nó, người so với người thực tức chết . Đây đều là suy nghĩ của mọi thằng con trai đang FA trong trường .

Còn con gái thì lại nghĩ . Thật lãng mạng, nếu như mình là cô gái đang mặc váy kia thì có phải tốt không . Nếu như mình cũng được một chàng trai tỏ tình như thế thì có phải tốt không .

Có nhiều cô gái đi với bạn trai thì len lén nhéo hông và tròng mắt với người yêu của mình . Ý nói “ anh phải làm thế cho em “, còn các chàng trai như thế thì chỉ cười khỏ, trong lòng tự ngẫm . Anh cũng muốn lắm chứ, nhưng làm gì có tiền thuê ca sĩ, làm gì có tiền thuê người múa .

.....

Baby it just took one hit of you now I'm addicted

You never know what's missing

Till you get everything you need,yeah

I don't wanna run away

Just wanna make your day

When you feel the world is on your shoulders

Don't wanna make it worse

Just wanna make us work

Baby tell me,I'll do whatever

See it was enough to know

If I ever let you go

I would be no one

Cos I never thought I'd feel

All the things you made me feel

Wasn't looking for someone until you

Nobody, nobody, until you .

Em yêu à chỉ với một cử chỉ nhẹ nhàng thôi em cũng khiến anh say đắm

Em chẳng bao giờ biết em đang mất đi điều gì

Cho đến khi em có được mọi thứ em cần

Anh không muốn chạy trốn đâu em

Anh chỉ muốn cho em những ngày hạnh phúc

Khi mà em cái thấy cả thế giới này

Đang đè nặng trên bờ vai em

Anh không muốn làm nó tệ hơn đâu

Anh chỉ muốn đôi ta được hạnh phúc

Em yêu à hãy cho anh biết

Anh sẽ làm cho em mọi thứ

Chỉ vậy thôi là đã quá đủ để biết rồi

Rằng nếu anh để em ra đi

Thì anh sẽ chẳng là ai trên cuộc đời này

Bởi vì anh chẳng bao giờ cảm nhận được những cảm giác

Mà em đã trao cho anh

Anh chẳng hề muốn tìm một ai khác cho đến khi em đến bên anh .

.....

Bài hát cuối cùng cũng kết thúc thành công tốt đẹp . Nhưng Lâm Quân vẫn còn một việc nữa phải làm . Đó chính là tỏ tình .

_ Em biết không, từ ngày anh gặp em anh đã yêu em từ cái nhìn đầu tiên . Anh luôn nghĩ mình sẽ lảng lảng đứng xa quan sát em, chúc em hạnh phúc và vui vẻ, bởi vì anh biết em là người đã có hôn ước ..... nhưng .....xin lỗi em. ....trái tim anh không cho phép điều đó .....ngày hôm nay.....anh chỉ muốn nói một điều với em.....

Lâm Quân nói một đồng lời mùi mẫn rồi quỳ xuống, móc trong người một cái nhẫn kim cương 5 cara ra . Còn lời nói thì chính là nhiệm vụ của đám Thất Thái Điều trên kia . Theo như dự định thì bọn nó sẽ xếp thành một dòng chữ “ Anh yêu em, hãy làm người yêu anh nhé “ . Lần này chính là tất cả chim sẽ xếp thành chữ, chứ không phải là gấp cái bảng nữa .

Đúng như dự đoán, những con chim làm nhiệm vụ này ngay lập tức bay lên . Sắp xếp thành dòng chữ đã dự định trước .

Nhưng, mắt thấy đám chim đã sắp xếp gần xong dòng chữ “ Anh yêu em, hãy làm người yêu anh nhé “, thì dị biến lại xảy ra .

Chỉ thấy một vài tia chớp màu đen bay thẳng tới đám chim trên không trung .

_ Quác, quát .

Gần hai phần ba lũ chim, vì không đề phòng nên đều bị đánh rơi xuống đất . Trên bầu trời chỉ còn trơ lại ba chữ “ Anh yêu em “ .

Lâm Quân chưa hết ngạc nhiên thì bỗng những tia chớp đen lúc nãy, lần này xếp thành một dòng chữ mới . Nhưng Lâm Quân sau khi đọc xong thì chỉ muốn phun máu tại chỗ .

_ Anh yêu em, hãy cho anh ia lên đầu em nhé

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 173: Quân, Hãy Cho Em Thời Gian Suy Nghĩ, Được Không ?

Sặc sặc sặc, hahahaha, Cầu Thánh, ta làm thế có hay không ?

Bên ngoài trường DongDa, Vô Văn Dương tuy chỉ là một cái bồn cầu màu đen, không phải con người nhưng nghe cái giọng cười của hắn thì có vẻ là thích thú lắm. Cái bồn cầu bay lên bay xuống như cực kỳ phấn khích.

_ Hahaha, Vô Văn Dương, tới giờ ta mới biết người troll tới cỡ nào. Sặc, sống trên đời gần 200 năm mà ta chưa thấy cái màn nào thú vị như này. Muahahaha.

Cầu Thánh bay bên cạnh cũng cười tới gập cả người, chảy cả nước mắt nước mũi.

Lúc này lão và Vô Văn Dương tính toán làm sao loạn SaiGon thành một chút để gây khó khăn cho đám Thiên Long và Hắc Long. Nhưng ai dè khi chuẩn bị thực hiện thì thấy trên bầu trời xuất hiện một đám báng viết chữ.

Vừa nhìn xem những lời mùi mẫn trên đó thì cả hai tên FA mờ còi vợ lâu năm đều hiểu những con ma thú chim gắp cái báng này chắc chắn được một ai đó huấn luyện để mà đi tán gái. Và thế là hai lão già này đều tức điên cả người, bọn lão gần cả trăm năm chưa đụng được vào phụ nữ mà nhìn một màn này thì có tức không cơ chứ. Mịa kiếp, ta hận, đã bao mùa lúa trở mà chưa này nọ cùng ai.

Vì thế, máu nóng lên não nên hai lão này quyết tâm phá đám. Sau khi thấy đám chim xếp thành dòng chữ “anh yêu em, làm người yêu anh nhé?” thì cả hai lão này đều biết thời cơ đã tới. Vô Văn Dương, dưới sự trợ giúp của Cầu Thánh bắn một vài tia chớp đen tới chỗ đàn chim. Lẽ dĩ nhiên, đám chim này cao lắm cũng chỉ là cấp 5 cấp 6, làm sao có thể chống được hai gã Vô Thánh này chứ. Để hiểu tiếp theo chính là dòng chữ “anh yêu em, làm người yêu anh nhé?” được sửa thành “anh yêu em, hãy cho anh ỉa lên đầu em nhé?” .....

_ Sặc, sặc, móá, mắc cười quá. Mà Cầu Thánh, không biết là thằng nào bị chúng ta phá nhỉ?

Vô Văn Dương sau khi cười xong một chuyện thì tỏ vẻ tò mò hỏi. Bọn hắn chỉ phá thôi chứ cũng chưa biết ai là nạn nhân, chắc hẳn về mặt của nạn nhân sẽ thú vị lắm.

_ Hahaha, khụ khụ, ta cũng không biết. Chúng ta xem thử đi, chắc hẳn thằng nhóc này mặt mũi tức giận lắm nhỉ? Muahahaha.

Cầu Thánh cười rồi vung tay lên, tức thì một màn hình lớn hiện ra trước mặt. Đây là một chiêu thức riêng biệt của hắn. Nó có thể nhò vào nước trong không khí mà tạo thành một hình chiếu. Phản xạ những gì cần biết hiện lên trên hình chiếu này.

_ Hahaha, không biết là..... đêch.

Vô Văn Dương cười cười nói nói, nhưng khi màn hình trước mặt hiện lên hình ảnh một tên nhóc mặc vest đen, tay cầm nhẫn kim cương 5 cara, mặt mũi tràn đầy tức giận thì Vô Văn Dương lập tức im bặt.

Cả Cầu Thánh cũng thế, mặt mũi đang tươi cười đột nhiên tái mét. Sau đó, cả hai tên không hẹn mà cùng thốt lên.

_ Tại sao lại là hắn? chết cmn rồi .....

.....

Trường DongDa,

Bản nhạc vừa dứt và dòng chữ vừa hiện lên trên bầu trời tối đen thì cả trường, hay nói đúng hơn là tất cả mọi người trong trường đều im bặt. Không một tiếng động, không một âm thanh phát ra.

Ai nấy đều trân trối nhìn lên không trung như không tin vào mắt mình.

Trong lòng bọn họ đều không hẹn mà cùng hiện lên một cỗ danh từ “sặc, thằng nào có gan phá thế nhỉ?, các chú chết cmnr”.

Cả nam cả nữ đều nghĩ như thế, họ đều cảm giác người nào dám phá thằng nhóc Lâm Quân này chết chắc rồi. Thằng này ngày đầu tiên đi học đã lột đồ hiệu trường ra quay cờ lúp, sau đó hề mà thằng nào hay con nào đụng đến hắn đều bị hắn hành cmn hạ cực thảm thương. Nghe nói, có một vị huynh đệ lớp trên lặn sà đi chọc Kim Linh, kết quả là ngày hôm sau cả trường đều chứng kiến vị nhân huynh đó bị lột sạch đồ, treo ngược trên cành cây.

Vị nhân huynh đó là một người thuộc năm 3, thực lực thuộc top đứng đầu trường nhưng sau đó nghe nói vị nhân huynh này khi nghe tới hai chữ Lâm Quân đều chạy bán sống bán chết, còn không thì cũng quỳ xuống lạy lục van xin.

Không ai biết Lâm Quân đã làm gì vị nhân huynh đó nhưng tất cả đều kiêng dè và sợ hãi hắn. Cho dù là họ có gato trong lòng thì cũng im im lặng lặng nói thầm thôi, chứ không một ai dám nói ra bằng miệng. Họ lo sợ cái tên nhóc này lại lột họ ra quay cờ lúp thì khổ.

Nhưng dù sao, họ cũng rất tò mò thằng nào dám phá đám Lâm Quân. Trong lòng họ to vì đó dưng cảm, đồng thời cũng không quên mặc niệm cho hắn.

.....

Cả trường im lặng không một tiếng động nhưng Lâm Quân là người tức giận nhất, đêch hiểu thằng nào ăn gan hùm dám chơi hắn. Mịa kiếp, anh đã tốn bao nhiêu công sức mà giờ thành thế này sao. Dmm.

Lâm Quân chúi thẳm trong lòng rồi quay sang Kim Linh thì thấy nàng cũng đang ngẩn ngơ nhìn một màn trên bầu trời .

_ Linh, cái này do có người phá đám anh thôi . Thực sự là ý anh không phải thế .

Lâm Quân nhẹ giọng đi tới nói . Hắn muốn giải thích cho Kim Linh hiểu là hắn không làm cái trò này . Nếu không Kim Linh tưởng nhầm thì nguy .

Kim Linh đang ngẩn ngơ nghe thế thì nhẹ nhàng gật đầu nói :

_ Em biết .....

_ Vậy, em có.....

Lâm Quân thấy Kim Linh ôn nhu như thế thì mừng hóm, may mắn nàng không hiểu lầm .

_ Quân, hãy cho em thời gian suy nghĩ, được không ?

Kim Linh ngắt lời, đưa tay lên miệng bảo Lâm Quân im lặng .

_ Được.....

Lâm Quân hơi ngạc nhiên nhưng vẫn nói . Trong lòng hắn vui mừng không thôi, nếu như không từ chối thì chắc chắn là có hy vọng rồi .

_ 10 ngày sau, em sẽ cho anh đáp án .

Kim Linh nói rồi nhấc bộ váy của mình lên, chạy đi . Thực tình là hôm nay nàng cũng bất ngờ lắm . Nàng cần có thời gian để tiêu hoá hết những thứ này .

¬_ 10 ngày sao ?

Lâm Quân nhìn Kim Linh chạy đi mà nhẹ giọng lầm bầm, trong lòng hắn cảm giác hình như mọi thứ không như ý muốn thì phải .

Mà thôi kệ, Linh, anh hy vọng, em vẫn sẽ là người con gái anh yêu kiếp trước .

Lâm Quân nhớ lại những gì đã xảy ra ở kiếp trước rồi thẳm nói . Cho đến khi Kim Linh đã khuất bóng thì Lâm Quân mới cầm cái giống micro, quay về phía khán giả dưới sân khấu nói :

_ Màn trình diễn của chúng tôi đến đây là kết thúc . Cảm ơn các bạn đã theo dõi .

Lâm Quân nói xong rồi vứt cái mic lại, triệu hồi Eagle từ thế giới TLBB ra ngoài .

_ Mau đưa ta đi khỏi đây .

_ Quác, quác .

Eagle kêu lên hai tiếng đáp ứng rồi biến to lên . Cồng Lâm Quân lên lưng rồi bay đi mất .

Thấy Lâm Quân đi mất thì Nhật Quỳnh hiểu là thằng này đang gấp gáp nên cũng không nói . Chỉ huy các bạn học sinh tiến lên chào khán giả rồi cũng rời khỏi sân khấu . Ngày hôm nay, khi thấy Lâm Quân tỏ tình với Kim Linh thì không hiểu sao, trong lòng nàng đột nhiên đau nhói . Hình như có một thứ gì đó vừa mất đi .....

.....

Lâm Quân đứng trên lưng Eagle mà không ngừng suy nghĩ .

Thực tình thì Lâm Quân hẳn trước đó tính chuẩn bị một ít lời hay ý đẹp để nói trước micro, nhằm nâng cao thứ hạng của lớp . Nhưng mà, bây giờ thì không cần thiết nữa . Ngay lúc này đây, hắn chỉ muốn tìm ra thằng đã phá hắn rồi đập cho một trận toi bời hoa lá cành . Chứ không cần quan tâm về cái văn nghệ kia nữa .

Nhưng mà, theo như cái dòng chữ chó má kia thì Lâm Quân đột nhiên nhớ tới một người . Chính là Vô Văn Dương mà hắn đã thu phục lúc trước . Bởi vì, chỉ có tên đó mới hay nói “ ta sẽ ỉa lên đầu của ngươi ” .

Mặc dù là thế nhưng Lâm Quân vẫn có cảm giác khó hiểu, hình như tên đó hẳn phải cùng Cầu Thánh lão ca đang ở DaLat thành chứ nhỉ, làm sao lại chui tới đây được .

_ Eagle, bay về phía kia .

Lâm Quân chỉ chỉ một phương hướng rồi suy nghĩ tiếp . Cho dù có là tên Vô Văn Dương kia thì bây giờ hắn cũng phải tìm cường viện đi dạy cho tên đó một bài học mới được . Còn cường viện ở đây, chính là Tứ sư phụ của hắn .

Lâm Quân biết tứ sư phụ của mình đang ở một ngọn núi không xa lắm ngoài SàiGon thành . Vị sư phụ này chính là người mạnh duy nhất mà hiện giờ Lâm Quân có thể tìm kiếm được .

Bay chưa tới vài phút thì Eagle đã chở Lâm Quân tới ngọn núi đó .

Chỉ thấy đây là một ngọn núi rất bình thường, chiều cao khoảng chừng 250m . Trên đỉnh núi có một ngôi nhà lá mới toanh như vừa được dựng . Xung quanh ngôi nhà chỉ treo một ngọn đèn ma pháp . Nương theo ánh sáng của ngọn đèn thì thấy một lão nông dân rất bình thường, đang cầm một cây cung, đôi mắt chăm chú nhìn về phía bóng tối trước mặt .

_ Bộp .

Lâm Quân và Eagle đáp xuống nhưng lão nhân trước mắt vẫn không thèm nhìn . Lão vẫn cầm cây cung và mũi tên, chăm chú nhìn về phía bóng tối như đang tìm kiếm một cái gì đó .

Lâm Quân thấy thế cũng tò mò, hẳn không hiểu Tứ sư phụ của mình đang làm cái gì . Theo như Lâm Quân nhìn thì cái hướng đó tối đen như mực, làm gì có động vật hay con người nào . Mà đã thế trời tối rồi, sư phụ không đi ngủ đi mà ra đây ngắm bắn cái quái gì .

Tuy khó hiểu nhưng Lâm Quân vẫn nhìn theo, trong lòng suy đoán những khả năng có thể xảy ra . Có lẽ sư phụ bắn côn trùng, hay có lẽ cái này là phương pháp luyện tập mới .

Đột nhiên, như đã phát hiện thứ mình đang tìm . Tứ sư phụ của hắn, dương cung lên, kéo tên .

_ Vuu.....

Nhanh như chớp, một mũi tên phá không bay thẳng về hướng trước mặt . Bắn thẳng về phía bóng tối trước mặt lão . Mũi tên này tuy chỉ làm bằng gỗ nhưng quanh thân lại có một luồng sáng chớp động liên tục . Như một tia chớp trắng rạch ngang bầu trời tiến về phía trước .

_ Ngaooooooooooooo .

Đồng thời ngay lập tức, một tiếng thú rống rung trời truyền ra . Mũi tên có lẽ đã trúng đích

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 174: Nhưng Con Có Hai Điểm Yếu

Trong bóng đêm tăm tối chỗ tứ sư phụ vừa bắn vào có một con ma thú cao to đang quàng quại vì đau đớn .

Chỉ thấy đây là một con ma thú trông giống như sói . Nhưng cả thân người đều là màu đen và nó cũng cao to như một con bò mộng, con sói này có một cặp mắt màu đỏ, trong đêm tối đặc biệt nổi bật . Nhưng giờ phút này một bên mắt của nó đang cầm một mũi tên bằng gỗ .

_ Ngaooooooooooooo .

Con sói quằn quại lăn lộn trên mặt đất làm máu từ trong hốc mắt nó chảy ra liên tiếp . Theo Lâm Quân cảm nhận thì chắc chắn con sói này cũng là ma thú cấp 6, không hiểu tại sao chỉ một mũi tên bằng gỗ đã làm nó đau đớn như thế .

_ Đại đồ đệ, con nên nhớ . Khi đánh vào địch nhân thì phải đánh vào điểm yếu nhất của hắn .

Lúc này Vô Tinh Cung đứng bên cạnh đột nhiên mở miệng . Lâm Quân biết cái này chính là sư phụ dạy dỗ nên gật đầu .

_ Gào ..

Con sói lúc này đau đớn cũng giảm bớt đi . Nó điên tiết vì bị thương nên lao lên tấn công . Chỉ thấy thân sói bật dậy, hai móng vuốt cào về phía Vô Tinh Cung .

Nhưng Vô Tinh Cung là ai, làm sao có thể để một con sói mới cấp 6 thương tổn mình . Chỉ thấy lão lách người sang bên cạnh . Đòn tấn công của con sói bị hụt .

Con sói này cũng là cấp 6, có được một ít trí thông minh, khi thấy đòn tấn công của mình bị hụt thì vội lấy lại thăng bằng, ý đồ tấn công lần 2 .

Nhưng, chưa kịp làm gì thì một mũi tên lại bay tới, cắm thẳng vào đầu nó .

_ Ngaooooooooooooo .

Con sói lập tức kêu lên đau đớn .

_ Con nên nhớ, tránh né và phản đòn chính là một trong những bài học quan trọng nhất . Cho dù thực lực có mạnh tới đâu thì hai phần này cũng không thể thiếu được .

Võ Tinh Cung không thèm nhìn tiếp tục nói với Lâm Quân, còn Lâm Quân nghe thế chỉ gật đầu tỏ vẻ thụ giáo .

_ Ngaoooooooooo .....

Con sói lần này lại tiếp tục tấn công, nhưng hiển nhiên vẫn cứ hụt . Lần này nó bị ăn thêm một tên vào chân phải .

_ Hạn chế hành động của địch nhân cũng là một phần rất quan trọng . Khi đánh nhau ta không được để cho bọn hấn phát huy 100 % sức mạnh .

_ Ngaoooooooooo .....

Lần này là một mũi tên vào con mắt còn lại .

_ Cung tên, hay mọi loại vũ khí, nếu biết cách sử dụng đều phát huy ra tác dụng đặc biệt . Ai nói, tên không thể đánh cận chiến .

_ Ngaoooooooooo .....

Lần này là một tên vào lưng của con sói . Mũi tên xuyên thẳng qua, làm dính chặt con sói trên mặt đất . Không thể nào bò dậy được .

_ Tiếp đó chính là khống chế uy lực, thu phát tùy tâm . Giống như ta, chỉ sử dụng 1 phần trăm sức mạnh . Nếu như trên hai phần trăm thì con sói này đã chết từ lâu .

Nói rồi Cầu Thánh đi tới, bàn tay đặt lên đầu con sói . Từng luồng nguyên khí từ bàn tay lão truyền qua người con sói, làm những vết thương của nó theo mắt thương có thể thấy đã lành lại . Ngay cả con mắt của nó, không biết Võ Tinh Cung làm cách nào nhưng nó đã sáng lại như bình thường .

_ Còn một điều nữa . Ta mong con hãy giống như loài sói, cho dù gặp bất cứ khó khăn nào cũng không được bỏ cuộc . Con có biết không ? Từ khi ta đến đây, không có ngày nào mà con sói này không tìm tới . Ánh mắt nó nhìn ta vẫn căm thù như vậy .

Nói rồi Võ Tinh Cung rút mũi tên trên lưng con sói ra, đoạn trị liệu phần vết thương ở đó . Sau đó lão để con sói đi .

Con sói này như đã quen, nó gầm lên một tiếng rồi chạy thẳng vào rừng . Trước khi đi cũng không quên đưa một ánh mắt đầy hận thù nhìn Võ Tinh Cung .

_ Súc sinh chung quy vẫn là súc sinh . Nó không biết nếu là người khác thì đã giết nó từ lâu rồi .

Võ Tinh Cung cảm khái một câu, sau đó quay sang nhìn Lâm Quân hỏi :

_ Con tìm ta có chuyện gì ?

Lâm Quân nghe thế thì cung kính nói :

_ Sư phụ, con có việc cần người giúp, chuyện là thế này .....

Lâm Quân mồm năm miệng mười kể lại những chuyện đã xảy ra, nhưng hấn không dám thêm thắt một câu nào . Bởi vì, theo như Lâm Quân biết thì chắc chắn từ sư phụ của hấn đã biết có chuyện gì xảy ra, chẳng qua giả vờ vậy thôi . Dù sao theo như lời đại sư phụ hấn từng nói thì từ sư phụ có nhiệm vụ bảo vệ hấn .

Sau khi nghe Lâm Quân nói xong thì Võ Tinh Cung không nói gì, chỉ trầm ngâm suy nghĩ . Được một lúc, lão mới mở miệng :

_ Đại đồ đệ, con là người có thiên phú tốt nhất, chiêu thức mạnh nhất, vũ khí mới lạ nhất mà chúng ta từng gặp được . Nhưng mà .....

_ Nhưng sao hấn sư phụ ?

Lâm Quân nghe sư phụ tăng bốc hấn thì bên ngoài không thể hiện gì nhưng trong lòng lại cực kỳ vui mừng .

_ Nhưng con có hai điểm yếu .

Võ Tinh Cung giơ hai ngón tay lên .

_ Điểm yếu ? Con có điểm yếu ?

Lâm Quân ngạc nhiên hỏi, hấn chả biết mình có cái điểm yếu nào .

_ Đúng, một là, con quá dựa dẫm vào ngoại lực . Còn hai chính là con không chú tâm vào luyện võ . Với tư chất của con, nếu chú tâm thì ta nghĩ con đã lĩnh ngộ được một hoặc hai thuộc tính rồi .

_ Nhưng mà .....

Lâm Quân nghe thế thì tỏ vẻ không phục . Ngoại lực có thì ngu gì không xài, còn sống trên đời đâu phải chỉ có mỗi võ công . Bộ bạn bè anh em, gái gú không được quan tâm sao .

Võ Tinh Cung chưa để Lâm Quân nói hết câu thì đã ngắt lời .

_ Ta biết con sẽ nguy biện . Nếu con ở trong thời bình thì những điểm yếu đó cũng không được coi là điểm yếu . Nhưng con đang sống trong thời chiến tranh, Việt Quốc ta đang trong đầu sóng gió . Nếu con không khắc phục được hai điểm yếu này thì .....

Chưa nói hết câu, Võ Tinh Cung đã bước đi, không thèm quan tâm Lâm Quân nữa . Lão muốn đại đồ đệ này của lão tự hiểu được .

Trước khi chui vào ngôi nhà lá của mình thì Võ Tinh Cung còn nói thêm một câu :

_ Có đôi lúc, ta cũng ghen tỵ với con .....

Lâm Quân nghe những câu giáo huấn của Võ Tinh Cung mà chỉ ngẩn cả người . Trong lòng hắn đang suy nghĩ những gì tứ sự phụ của hắn vừa nói .

Đúng là trước giờ Lâm Quân rất ít khi tự ra tay, đa phần hắn chỉ dựa vào các ma thú và nô lệ là chính . Còn không cũng chỉ dựa vào vũ khí mới lạ mà thủ thắng .

Còn về phần hời hợt với luyện võ thì Võ Tinh Cung nói cũng đúng luôn . Thời gian này Lâm Quân luôn tất bật vì mục đích tán Kim Linh mà không chú tâm vào luyện võ . Thời gian hắn trong thế giới TLBB luyện võ cũng chuyển thành thời gian hắn trong không gian chiến thần tập cho các bạn múa .

Việt Quốc theo như lời các vị sư phụ nói thì đang trong thời kỳ khó khăn, mà thực lực hiện giờ của Lâm Quân cũng chỉ giống một con tôm con tép, trong cổ máy xay thịt chiến tranh khốc liệt . Nếu như không cẩn thận, thì có lẽ, Lâm Quân cũng già từ cõi đời, lần này thì chẳng có Thần Đền giúp hắn chạy qua chạy lại nên có khi chết thật cũng nên .

Nghĩ tới đây mà Lâm Quân rung mình một phát, sống trong môi trường học tập . Hình như hắn đã quên mất, đây chính là một thế giới cực kỳ nguy hiểm . Nếu không cẩn thận thì có thể chết bất cứ lúc nào . 1 phần 3 bang chúng Thiên Long Bang lên bảng đếm số lần trước chính là minh chứng xác thực nhất .

Lâm Quân nghĩ nghĩ rồi cảm thấy bản thân mình phải thay đổi, nếu như cứ trượt dài vào mấy vụ tán gái, chơi bời thì chắc chắn là có khi bạn bè, anh em, cái gia đình của hắn phải tiêu mất . May mắn ngày hôm nay có tứ sự phụ chỉ điểm cho mình . Gái, tuy quan trọng, nhưng phải có thực lực mới bảo vệ được .

Lâm Quân nghĩ thế rồi lập tức chấp hai tay, cung kính quỳ dưới đất hô :

_ Cảm ơn sư phụ đã cảnh tỉnh, đồ nhi đã biết phải làm sao rồi .

Sau khi đã dập đầu 3 cái thì Lâm Quân lập tức đứng dậy, gọi Eagle rồi rời khỏi ngọn núi . Hắn biết, lần này giáo huấn Vô Văn Dương hoặc ai khác thì chính mình phải tự làm . Không thể nào mãi mãi dựa vào các sư phụ được .

Nhưng có một điều, Lâm Quân thực ra vẫn chưa hiểu, sư phụ nói ghen tỵ với mình là ý gì nhỉ .

.....

Thấy bóng Lâm Quân đã khuất dần thì Võ Tinh Cung mới mỉm cười . Sau đó, lão lôi ra một bộ trang phục dạ hành, chuyên dùng để đi đêm mặc vào người . Tuy nói như thế, nhưng tên đệ tử này cũng rất quan trọng nha . Làm sao có thể để tên nhóc con này tự làm được .

Lần này thì lão quyết đi theo để bảo vệ cho Lâm Quân . Bởi vì, theo như lão cảm giác, thì hai tên phá đám Lâm Quân cũng có thực lực cỡ như lão .

Sau khi mặc xong bộ đồ thì Võ Tinh Cung cũng lập tức lác mình, lặng lẽ bám theo sau .....

.....

Lâm Quân đứng trên người Eagle mà không biết rằng đã có một người lặng lẽ đi theo hắn . Trong lòng Lâm Quân đang nghĩ, phải dùng cách nào để dạy dỗ mấy tên đã phá hắn đây .

Nếu nghĩ thật kỹ, thì người đã phá hắn, cho dù không phải Vô Văn Dương thì cũng có thực lực cỡ Võ Thánh . Bởi vì cho dù là Thiên Không Vô Sĩ cũng không thể nào viết chữ trên bầu trời được .

Đang suy nghĩ tới xuất thần, thì đột nhiên, Eagle ở dưới chân hắn truyền âm nói :

_ Thiếu gia, hình như chỗ kia có một đám người lén la lén lút, muốn đột nhập vào SaiGon thành kia .

_ Hà ? Mà kệ mẹ bọn nó, anh đang suy nghĩ mà cứ phá là sao ? Bay tiếp đi .

Lâm Quân bực mình lên tiếng . Bọn nào lên lút thì kệ bọn đó, có ảnh hưởng tới tiền ăn sáng của hần đâu mà con chim này báo cáo làm gì .

_ Ách, thiếu gia, nhưng mà trang phục của bọn hần hơi quen . Nhất là cái hoạ tiết con rồng bên vai trái . Hình như rất giống bộ trang phục của ngài hay mặc thì phải .

Eagle vội giải thích, đúng là thấy mấy cái hình đó, nghĩ là người quen của thiếu gia nên nó mới báo cáo . Nếu không thì báo cáo làm cái vẹo gì .

_ Hừm, phải không, bay về hướng đó cho ta .

Lâm Quân vội vàng ra lệnh, hình như áo giáp có con rồng bên vai trái là tiêu chí đặc biệt của Thiên Long Bang hần thì phải . Làm quái gì mà bọn này xuất hiện ở đây, lại còn lên la lên lút .

_ Vâng

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 175: Gặp Lửa Bỏ Tay Người

Hừm, hình như thằng kia là Nhị Long thì phải ?

Lâm Quân vừa bay xuống nhìn thì lập tức đã nhận ra được người quen . Mặc dù trong bóng tối nhưng khuôn mặt và đặc điểm của Nhị Long thì Lâm Quân không thể nào mà quên được . Nếu như người thấy thằng nào vừa cao to, vừa thắt bím tóc trên đầu thì chắc chắn thằng này hẳn là Nhị Long . Bởi vì không có thằng nào quái dị hơn hần, đàn ông con trai mà thắt bím tóc như con gái .

_ Eagle, đáp xuống đi .

Lâm Quân ra lệnh một tiếng . Nếu đám Nhị Long ở đây thì chắc chắn phải có lý do, Lâm Quân muốn hỏi cái lý do đó là gì .

_ Vâng .

Eagle bay sà xuống mặt đất . Đáp xuống bên cạnh đám người đang lên lút đứng trong bóng tối kia . Nhưng thực ngạc nhiên, cả đám này đều dường như không phát hiện ra hai người Lâm Quân . Vẫn lên lút làm cái gì đó .

Lâm Quân thấy thế thì cảm giác khó hiểu . Hần bước tới xem đám này đang làm cái quái gì . Chỉ thấy, cả đám to như con trâu đang chăm chú nhìn vào một cái lỗ nhỏ nhỏ trên tường thành . Không biết là có cái gì ở trong đó .

_ Nhị Long, người làm cái gì thế ?

Lâm Quân vỗ vai Nhị Long một phát rồi hỏi .

_ Im mồm, người không thấy ta đang xem phim online sao ?

Nhị Long hiển nhiên không biết người vỗ vai mình là ai, hẳn cứ tưởng tên nào trong đám nên gạt phất nói .

_ Hừm ? Phim online ? Là phim gì ?

_ Chú mày ngu thế, anh đã nói bao nhiêu lần rồi . Cái này là lời nói vàng ngọc của bang chủ . Phim online tức là phim trực tuyến, chúng ta có thể xem tận mắt, sờ tận tay, nếu bản quá thì có thể lao lên dành chỗ với diễn viên chính . Đó, mày hiểu chưa ?

_ Ách, tao có nói thế sao ?

Lâm Quân ngạc nhiên hỏi . Hình như cái vụ này hẳn không có nói mà . Hần chỉ nói phim con heo online mới thể thôi mà .

_ Không phải mày nói, mà bang chủ nói . Im lặng cho tao xem coi .

Nhị Long nghe thế rồi quát thêm tiếng nữa, đôi mắt vẫn chăm chú nhìn vào cái lỗ kia . Thỉnh thoảng còn nuốt nước miếng một phát .

_ Thế nuốt cuộc là mày xem cái đéo gì ?

Lâm Quân nghe tên này cứ quát mình thì nóng cả lên . Mịa nó, anh dạy chú 3 năm tới giờ chú bật lại anh cơ à . Lão thật .

_ Câm mồm .....

Nhị Long lúc này cũng đã tức giận khi đang xem đánh dã chiến mà cứ bị phá đám . Hắn quay lại tính sổ một trảng nước miếng vào người tên lẻo nhèo này giờ . Nhưng kia vừa thấy ai đứng sau lưng mình thì Nhị Long toát mồ hôi . Lời nói vừa nói được hai chữ cũng đã im bật .

_ Sao ? Anh dạy chú 3 năm mà hôm nay đủ lông đủ cánh rồi đi bật anh chứ gì ?

Lâm Quân thấy vẻ mặt thẳng này thì tựa tiểu phi tiểu nói .

_ Ách, bang chủ đại nhân . Sao ngài lại ở đây ?

Nhị Long nghe thế toát cả mồ hôi, vội vàng quỳ dưới đất hỏi .

_ Hừ, anh tới xem các chú như nào ? Haiz, không ngờ là đau lòng quá . Chú dám chửi cả anh cơ đấy .

Lâm Quân mặt mũi tỏ ra đau lòng nói .

_ Tham kiến bang chủ .

9 người kia, sau khi nghe Nhị Long hô hai chữ bang chủ thì ai nấy đều quay lại . Sau khi thấy đúng là Lâm Quân thì họ đều cung kính quỳ dưới đất .

_ Hừ, các chú ở đây làm cái gì ? Tam Long, chú nói thử xem .

Lâm Quân mặt mũi lạnh lùng, không thèm nhìn Nhị Long nữa mà quay sang hỏi Tam Long . Cái thằng Nhị Long này dám chửi hắn, dám quát hắn thì phải cho tên này một bài học mới được . Nhưng vì tò mò hơn nên Lâm Quân đành hỏi trước .

Tam Long, chính là một trong những người quỳ dưới đất . Người này chỉ khoảng 15 tuổi, khuôn mặt vẫn cực kỳ non nớt . Nhưng nếu ai coi thường tên này thì chắc chắn chỉ có từ chết tới bị thương . Bởi vì tên này mặt mũi trông hiền lành như thế nhưng trong bụng lúc nào cũng đầy mưu hèn kế bẩn . Hắn chính là trí tướng duy nhất của Thiên Long Quân . Đồng thời cũng là tên duy nhất kế thừa các âm mưu của Lâm Quân . Khỏi phải nói tên này độc như nào .

_ Bẩm bang chủ, chuyện là như vậy .....

Tam Long lấy một giọng non nớt, từ từ báo cáo lại rất chi tiết tất cả những gì Thiên Long Bang đã trải qua từ lúc Lâm Quân rời đi . Kể không sót một chữ nào, từ việc nhỏ cho tới việc lớn . Kể cả lý do ngày hôm nay bọn họ tập trung ở đây .

Lâm Quân nghe xong tất cả thì trong lòng đột nhiên sáng tỏ, thì ra người phá hấn thực sự là Vô Văn Dương và Cầu Thánh . Hai tên này đúng là ăn gan hùm mật gấu rồi . Đã vậy, còn có tới 200 người Thiên Long Bang ở chỗ này . Đúng là tiện lợi cho hắn lập kế hoạch trừng trị hai lão già mà còn gato với con nít kia .

_ Tam Long, Tử Long, các người đi tập trung tất cả người của Thiên Long và Hắc Long lại đây . Còn Ngũ Long tới Cửu Long, các người đột nhập thẳng vào trường DongDa, tìm phó bang chủ và Đại Long, bảo bọn hắn dẫn người tới đây gặp ta .

_ Riêng Thập Long, người đi tìm đám Ảnh Long tới cho ta, bọn chúng đang giúp ta làm việc trong SàiGon thành này, người tìm bọn chúng tới cho ta . Bảo bọn hắn “ nếu 7 tháng không có mặt đủ thì ta sẽ cho bọn hắn biết nước biển tại sao lại mặn “ .

Lâm Quân đưa ra một loạt mệnh lệnh . Ngày hôm nay hắn chơi lớn rồi, hắn muốn tập trung 3 đạo quân con cưng của mình . Nhằm chơi chết hai lão già mất nết kia .

_ Tuân lệnh bang chủ .

Cả 10 người dưới đất đều cung kính hô . Lâu lắm rồi bọn hắn mới có cảm giác được bang chủ ra lệnh lại .

_ Tốt, đi đi .

Lâm Quân phất phất tay nói . Nhờ hôm nay gặp được đám này mà trong lòng hắn đã hình thành một âm mưu cực kỳ thâm hiểm . Cái này gọi là kế hoạch “ kiến cần chết voi “ .

_ Bang chủ, vậy còn thuộc hạ ?

Nhị Long, này giờ vẫn còn quỳ dưới đất thắc mắc hỏi .

_ Ngươi sao ? Ta giao cho ngươi một nhiệm vụ riêng, nhưng mà rất quan trọng .....

Lâm Quân thấy thằng này hỏi thì cười tà ác nói . Hắn vẫn chưa có quên, thằng này lúc này dám quát hắn nha .....

_ Ách, bang chủ .....

Nhị Long nhìn nụ cười của Lâm Quân dưới ánh đèn le lói thì đột nhiên rùng cả mình . Trong lòng thầm than xui xẻo cmnr .....

_ Nhiệm vụ của chú là như này .....

Lâm Quân cười tà ác nói nhỏ vào tai của Nhị Long . Càng nghe thì Nhị Long càng kinh hãi, cuối cùng . Sau khi nghe Lâm Quân nói xong thì Nhị Long sùi bọt mép, ngã vật ra đường .

_ Hắc hắc, dám chơi anh à . Ráng chịu đê nhá .....

Lâm Quân thấy thế thì chỉ cười âm lãnh, nụ cười lạnh lạnh của hắn vang lên trong đêm nghe đặc biệt ghê rợn ...

.....

_ Cầu Thánh, chúng ta nên làm sao bây giờ ?

Vô Văn Dương và Cầu Thánh từ nãy tới giờ vẫn xem cái màn hình mà Cầu Thánh làm ra, theo dõi Lâm Quân từ đầu tới cuối . Bây giờ, bọn hắn cũng đã biết Lâm Quân có một âm mưu rất lớn nhằm vào hai người bọn hắn .

Cho dù chỉ là xem hình không nghe được tiếng nhưng hai lão già thành tinh này đều nhận định như thế .

_ Ta cũng không biết, lần này chơi ngu rồi .

Cầu Thánh cười khò lắc lắc đầu . Trong lòng cũng không biết nói sao về cái vị tiểu đệ đệ kết nghĩa này . Nhưng dù sao chắc tiểu đệ cũng không nhằm vào lão đâu . Chắc chắn là nhằm vào tên Vô Văn Dương nhiều hơn, cái tên bồn cầu là chủ mưu cơ mà .

_ Sặc Cầu Thánh . Lão là đại ca của thằng nhóc đó mà, lão nghĩ cách đi chứ .

Vô Văn Dương gấp gấp nói, cái nắp bồn cầu đưa lên đưa xuống liên tục .

_ Cách thì có một cách, nhưng mà .....

Cầu Thánh nghĩ nghĩ rồi nói .

_ Nhưng cái gì mà nhưng, nói rõ đi .

Vô Văn Dương gấp gấp hỏi, tới lúc này mà tên Cầu Thánh còn úp úp mở mở là như nào .

_ 36 kế, chạy là thượng sách . Nếu chúng ta chạy khỏi đây thì tiểu đệ ta cho dù có mọc cánh cũng đuổi không kịp . Chỉ có điều là .....

_ Điều gì thì nói mẹ đi .....

_ Chúng ta là Vô Thánh cơ mà, nếu chạy trốn thì mất mặt quá . Sau này ta và người làm sao đi ra đường nhìn người nữa .

Cầu Thánh cười khò nói, cái này chỉ là hạ sách, còn thượng sách lão chưa nghĩ ra .

_ Vậy làm sao bây giờ . Mịa nó, tao đã lỡ hứa đi theo hắn . Nếu không chắc ta chạy trốn từ lâu rồi .

Vô Văn Dương bay qua bay lại, tỏ vẻ không kiên nhẫn nói .

_ Thực ra, tiểu đệ chắc chỉ muốn dạy chúng ta một cái bài học đừng chọc phá hắn thôi . Ta nghĩ, hắn chắc chắn nghĩ ra trò gì đó để làm mất mặt chúng ta thôi .

_ Vậy mất mặt còn đau khổ hơn chết . Lão cũng biết cái tên nhóc này toàn mưu hèn kế bẩn, cái gì chứ mấy cái âm mưu chọc phá người khác hắn có một bụng cơ mà .

_ Sặc, nè Vô Văn Dương . Người nên nhớ bây giờ người chỉ là một cái bồn cầu, mà bồn cầu thì làm gì có mặt mà mất . Còn ta hả, ta già rồi nên chơi sao cũng được, mặt dày xưa giờ rồi .

Cầu Thánh tỏ vẻ phong đạm kinh vẫn nói . Những cái vấn đề mặt mũi từ lâu lão đã không để trong lòng .

_ Lão đùa à, nếu tên nhóc này cột ta lại, sau đó xây một cái WC miễn phí, cho người người đi wc lên mặt ta thì sao . Còn lão, nếu hắn kiếm mấy con chó cái, sau đó cho bọn chúng uống thuốc “ âm dương hoà hợp tán “, thả chung chuồng với lão thì lão tính sao .

_ Mẹ nó, cái gì chứ ta nghĩ tên nhóc này dám làm lắm .

Vô Văn Dương đúc lại một câu đầy tính sự thực . Đúng là với tên nhóc Lâm Quân thì có khi hắn chơi mấy cái trò này mất . Tới lúc đó Cầu Thánh và hắn

mới chân chính là sống không bằng chết .

_ Vậy được, ta còn một cách nữa ....

Cầu Thánh nghe thế thì cũng cảm giác có lý, nghĩ nghĩ một lát rồi lão nói .

_ Là cách gì ?

_ Gấp lửa bỏ tay người

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 176: Giết Người ? Anh Trai, Anh Đừng Nói Là

Trưởng DongDa,

Trong một căn phòng học bỏ hoang, lúc này đang có 10 người học sinh, nam nữ đều có . Tất cả bọn họ đều đang đứng, chỉ có duy nhất một người đang ngồi .

Đây là một người thanh niên , nửa nằm nửa ngồi trên chiếc ghế duy nhất trong phòng nom có vẻ lười biếng . Hắn khoảng chừng 18 tuổi, có một khuôn mặt trông rất nam tính, hai đôi mắt lúc nhắm lúc mở, phía bên mắt trái của hắn còn có hình xăm một con heo . Đúng, chính là một con heo .

_ Thủ lĩnh, ta đã điều tra xong về người đã đặt cược lớp A2 thắng với số tiền là 200 triệu .

Một tên nhóc mập mạp đang đứng chạy tới cầm một xấp tài liệu nói .

_ Hà ? Vậy đó là ai ?

Người thanh niên lười biếng nằm trên ghế không thèm mở mắt ra hỏi .

_ Chính là tên nhóc mà lần trước thủ lĩnh đã bảo bọn tội chủ ý, chính là tên Lâm Quân .

_ Hà ? Lâm Quân .

Lần này thì người thanh niên lười biếng đã mở mắt ra, hắn có vẻ hứng thú hỏi lại :

_ Tại sao các người biết là hắn làm ?

Tên nhóc đang báo cáo nghe thế thì gãi đầu gãi tai, sau một hồi chần chừ rồi mới đáp :

_ Ách, thủ lĩnh . Bởi vì hắn đã ký tên là “ Lâm Quân “ . Mặc dù cô gái nhận đặt cược bảo là không giống nhưng ta nghĩ, tên này thay đổi bộ mặt một chút thôi .

_ Rằm .

Không một tiếng động báo trước . Người thanh niên đang ngồi đột nhiên đứng dậy động thủ với tên nhóc đang báo cáo .

Tên nhóc đó dĩ nhiên là không chút đề phòng, bị ăn một cái tát tới lệch mặt . Hắn bay với tốc độ 100km/ giờ đập thẳng vào tường, làm cho cả cái lớp học bỏ hoang này cũng rung rinh theo một chút .

_ Tao đã nói, mày điều tra cho kỹ . Huynh đệ ta không thể nào mất dạy như vậy được . Hắn chính là người tao kính nể nhất .....

Như bị chạm vào vảy ngược của mình . Người thanh niên điên tiết hét lên .

Tên nhóc bị đánh bay vào tường thì lúc này cũng đã hoàn hồn, cắn chặt đôi môi, hắn tỏ vẻ không phục nói :

_ Ta đã điều tra rất kỹ, mày đừng nói hắn là huynh đệ mày . Thế mày coi bọn tao là cái ** gì ?

_ Không nói nhiều, mẹ kiếp . Mày đã xem tao là thủ lĩnh thì đi điều tra đi .

Người thanh niên mặt mũi lạnh lùng nói . Lúc này hình xăm con heo bên mắt trái của hắn có vẻ như chớp tắt liên tục, nhìn cực kỳ quỷ dị và ghê người .

_ Tao.....

Tên nhóc thấy người thanh niên động nộ thì có vẻ hơi do dự . Nhưng lát sau hắn cắn răng nói :

_ Tao đã điều tra rất kỹ, tất cả những gì mày miêu tả về hắn đều đúng, nhưng chỉ phần tính cách là không giống . Đừng nói tao, kể cả 9 người kia điều tra thì kết quả vẫn như vậy .

_ Vậy mày nói hắn tại sao trở nên như thế ?

Người thanh niên có hình xăm nghe thế thì hỏi lại, nhưng khuôn mặt vẫn cứ lạnh lùng như trước .

_ Tao không biết.....nhưng có lẽ do nhà hắn bị diệt .....

Tên nhóc mập đưa ra một lý do đã điều tra, nhưng lần này cơ mặt của hắn hơi co giật, hiển nhiên là thằng mập này đang sợ .

_ Bị diệt, bị diệt, cái này mày nói với tao cả chục lần rồi . ĐKM, tao không tin huynh đệ tao lại trở nên như thế ....

Người thanh niên lạnh lùng nói tiếp, trong đôi mắt đã loé lên một chút tàn nhẫn . Nếu tên nhóc không có câu trả lời làm vừa lòng hắn thì bảo đảm hắn sẽ động thủ .

_ Mẹ, huynh đệ mày sao mày không tự đi hỏi đi . Tại sao bắt chúng tao điều tra .

Tại sao huynh đệ tao mà tao không tự hỏi ư ?

Người thanh niên nghe thế thì ngẫm nghĩ trong lòng . Sau đó hắn nở một nụ cười tự giễu . Tại sao ư, chính là vì tao đã sai lầm .

Nghĩ tới đây rồi người thanh niên cảm giác trong lòng như nặng trĩu, hắn lạnh lùng bước đi, trước khi hắn đi cũng không quên quay sang tên nhóc và cả 9 người đang đứng, nói :

_ Lần tới, nếu không cho tao kết quả thoả mãn . Tao sẽ giết chúng mày .....

Thấy bóng người thanh niên lười biếng đã đi mất, thì tên nhóc bị đánh mới đứng dậy, nhổ một bãi nước bọt trên mặt đất, trong con ngươi hiện lên vẻ hận thù :

_ Mày đợi đó, nếu không phải thân phận của mày thì tao đã giết mày từ lâu rồi .

_ Thôi, Xa Phong, mày dẹp cái ý nghĩ của mày đi . Đừng lôi cả gia tộc chôn cùng .

Một thanh niên khác thấy thế đứng ra nói .

_ Anh, không lẽ anh bắt em phải chịu nhục thế này hoài .

Xa Phong, chính là tên của thằng nhóc mập mập này, nếu như Lâm Quân ở đây thì có lẽ sẽ nhớ thằng nhóc này là ai . Chính là con trai thành chủ BaoLoc thành mà lần trước Lâm Quân đã có dịp diện kiến, hay nói đúng hơn là đập thẳng mập này một trận .

Sở dĩ, người thanh niên có hình xăm con heo biết tới Lâm Quân cũng chính là nhờ tên Xa Phong này . Lần trước, khi bị Lâm Quân cử hành cho một trận thì thằng này tất nhiên là muốn trả thù Lâm Quân . Nhưng hắn biết hắn không mạnh nên phải đi tìm thêm đồng minh chống địch . Lần đó hắn chợt nhớ các anh em trong gia tộc cũng lên đường đến SaiGon thành để học nên hắn vội vàng đi tìm . Ai dè, ngay sau khi đưa ra ký ức châu quay lại cảnh Lâm Quân cho tên thanh niên có hình xăm xem thì không những, tên này không trả thù giúp hắn . Mà còn, cho Xa Phong một trận nên thân nhớ đời .

Sau đó, hắn chính là bị tên thanh niên có hình xăm kia ép phải đến trường DongDa học tập, để mà có thể điều tra Lâm Quân . Tốn biết bao nhiêu công sức thì Xa Phong cũng điều tra được kha khá nhưng lần nào cũng bị người thanh niên này đánh . Từ đó trong lòng Xa Phong cực hận Lâm Quân . Bởi vì, đối với người thanh niên có hình xăm thì Xa Phong biết mình không làm gì được cả .

_ Đàn ông, nhẫn được thì nhẫn . Sẽ có một ngày chúng ta trả lại đầy đủ .

Người thanh niên được gọi là “ anh “ chỉ nhủu mày nói, trong con ngươi của hắn cũng loé lên sự tàn nhẫn . Mặc dù người thanh niên có hình xăm trong gia tộc của hắn có một vị trí rất quan trọng . Nhưng đó chỉ là đối với Việt Quốc thôi, còn Tung Quốc thì .....

_ Vâng, em hiểu rồi .

Xa Phong thấy anh trai mình nói thế thì gật đầu một cái . Đoạn hắn hỏi tiếp :

_ Vậy theo anh chúng ta nên làm gì đây ? Tiếp tục đi điều tra ?

Anh trai của Xa Phong nghe thế thì tỏ vẻ suy nghĩ, sau khi đánh mất hội ý với 8 người còn lại thì hắn lạnh lùng cười nói :

_ Chúng ta sẽ không điều tra, mà chính là .....

_ Là gì hả anh ?

Xa Phong tỏ vẻ thắc mắc hỏi . Nếu không điều tra thì hấn phải làm cái gì .

_ Giết người .....

Anh trai của Xa Phong phun ra hai chữ . Đúng lúc, bên Tung Quốc cũng đã cử người tới .

_ Giết người ? Anh trai, anh đừng nói là .....

.....

Hai tiếng sau,

Sân khấu hình tròn lơ lửng của trường DongDa,

Lúc này xuất hiện những học sinh cuối cùng biểu diễn của ngày hôm nay, chính là lớp A7 thuộc khối quân sự .

Từ khi đám Lâm Quân đi thi mọi tiết mục đều trở nên có vẻ rất tẻ nhạt, và điểm số của lớp Lâm Quân cũng chính là điểm tối đa nên mọi người không mặn mà lắm . Nhưng sở dĩ họ chưa đi khỏi chính là vì mong chờ vào lớp A7, mong chờ vào một màn nóng mắt nhất đêm nay .

Sở dĩ họ mong chờ như thế là vì lớp A7 năm nay rút được đề mục “ múa nguyên tố “, à tức là nam tạo ra các nguyên tố như lửa, nước, gió....., còn nữ thì đứng múa . Mà năm nào, hề lớp nào đạt được cái đề này thì dân tình đều sẽ xem tới no cả mắt .

Bởi vì, trong cái màn múa nguyên tố này, cho dù chọn bất cứ một nguyên tố nào để múa thì cũng có một hấp dẫn riêng . Như múa lửa thì các cô gái đều ăn mặc rất mát mẻ, như múa nước thì các cô gái bao đảm cô nào quần áo cũng ướt sạch, dễ dàng hiện ra những đường cong cơ thể . Hay như, múa kim loại thì sẽ có các cây cột hiện ra, và múa nguyên tố sẽ chuyển thành múa cột .....

Nói chung, đã là đàn ông thì không thể nào bỏ qua một màn này .....

_ Và cuối cùng, trong đêm diễn ngày hôm nay . Xin mời lớp A7 lên sân khấu .

Đúng hẹn lại lên, Trương Văn Long thấy sau khi ban giám khảo đã chấm điểm cho lớp A6 thì lão vội vàng tiến lên nói .

_ Bis, bis, các người đẹp, mau xuất hiện .....

_ Hoan hô, hoan hô, các cô em, anh yêu các em, yàaaaaaaa huuuuuuuuuuuu .....

_ Các cô gái, mau xuất hiện cho bọn anh chiêm ngưỡng nào .....

.....

Mọi học sinh nam trong trường vừa nghe thế thì điên cuồng như một con sói thực thụ, hú hét khắp mọi nơi . Có mấy thằng không biết lỗi từ đâu ra chèo hoặc trống gõ từng từng xèng xèng, làm không khí bỗng chốc trở nên thật náo nhiệt . Đây mới đúng chất là một buổi dạ tiệc .

Nhưng, Trương Văn Long, người hiệu phó đáng kính là người đau khổ hơn cả . Trong lòng lão thâm hận . Lúc này, khi lớp A2 diễn xong thì có một đám học sinh toan rời khỏi, vì cảm giác các tiết mục đăng sau chả ra gì đâu . Lúc đầu thì chỉ có vài người, nhưng càng ngày học sinh cảm giác càng chán nên rời khỏi rất nhanh .

Thấy các học sinh dần dần rời đi thì Trương Văn Long trong lòng chợt phát lạnh . Bởi vì, nếu mà rời khỏi hết thì chắc chắn hoạt động hôm nay có vẻ gọi là nhàm chán và nhạt nhẽo . Nếu tới khi Lê Dũng về mà biết chuyện này thì chắc chắn là Trương Văn Long sẽ không yên với lão .

Sau cùng, vì quá bí nên Trương Văn Long đành chơi liều . Lão phải cất công đi dụ dỗ đám A7, chuyển sang đề mục “ múa nguyên tố “, để mà câu kéo các học sinh nam ở lại . Sau đó lão còn phải tìm người đi tung tin đồn này ra ngoài .

Nhìn cái cảnh học sinh khắp nơi hoan hô vang cmn đội thì có vẻ kế hoạch của Trương Văn Long đã thành công . Nhưng có trời mới biết chỉ trong 2 tiếng đồng hồ thì lớp A7 có múa được không . Và cũng chỉ có lớp A7 mới biết, Trương Văn Long đã tốn bao nhiêu tài sản để dụ dỗ lớp A7 đổi tiết mục .....

Nghĩ tới số của cái đã tiêu thì trong lòng Trương Văn Long cực kỳ đau đớn, nhưng đã đám lao thì phải theo lao thôi . Lão hy vọng ngày hôm nay A7 sẽ múa được . Để mà có một cái kết thúc vang cmn đội cho ngày hôm nay

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 177: Má Oi, Con Gián Biết Bay

Các học sinh A7 ngay lập tức tiến lên sân khấu . Vì đặc thù của môn múa này nên cô nào cô nấy cũng đều ăn mặc rất mát mẻ . Chỉ thấy họ mặc một váy màu đỏ, nhưng lại hở trên hở dưới . Cùng lắm chỉ che chắn được những bộ vị quan trọng của họ .

Dẫn đầu lớp A7 chính là hai cô gái, mà nếu Lâm Quân ở đây chắc chắn hẳn sẽ nhận ra hai người này là ai .

Người đầu tiên có một thân hình khá nóng bỏng, vòng 1 và vòng 3 đều cực to như sắp bung khỏi cái váy của cô . Cô gái này có một khuôn mặt xinh đẹp, mái tóc đỏ như lửa tràn ngập đã tính . Làn da màu nâu rất mạnh mẽ .

Người thứ hai tuy không nóng bỏng như người đầu tiên nhưng lại mang một phong vị khác . Cô ta có một thân hình nhỏ nhắn, cao gầy, mặc dù ba vòng không tính là to lắm nhưng cũng thực cân xứng, những đường cong điện nước lấp ló sau bộ váy hở trên hở dưới . Cô gái này mang một khuôn mặt thanh tú, trên mắt còn đeo một cặp kính màu đen, làm cô trông như những nhân viên văn phòng ở Địa Cầu . Vừa xinh đẹp vừa trí thức .

Hai người này được gọi là “ Tuyệt Sắc Song Vi “ bởi cả hai cô gái này đều tên là Vi mà rất xinh đẹp nên mới có cái tên gọi đó . Người thứ nhất, chính là Hoàng Viêm Vi mà Lâm Quân đã sàm sỡ lần trước . Còn người thứ hai chính là Tường Vi, người của nhà đấu giá Omo BaoLoc thành mà Lâm Quân đã gặp trên đường đi .

Nói chung hai người này không hiểu thấu đều có một chút quan hệ với Lâm Quân, nhưng Tường Vi chính là ngại ngùng, còn Viêm Vi chính là tức giận vì mãi chưa trả thù được Lâm Quân cái vụ ngày hôm đó .

Hai cô gái vừa dẫn đầu bước ra thì lập tức tiếng hoan hô vang dội nổ lên từ khắp nơi .

_ Hoan hô, các em gái, yêu anh đi, anh không đòi quà đâu ....

_ Em gái nóng bỏng ơi, yêu anh đi, anh mang hẳn 200k lúc đi chơi nè.....

_ Em yêu, anh yêu em, yêu anh đi, nhà anh bán bánh trắng trộn nè.....

Từng tiếng vỗ tay vang dội kèm theo những lời tỏ tình mùi mẫn như trong phim nhưng hai cô gái thì không có vẻ gì là hứng thú lắm . Viêm Vi thì trước kia cũng là người nổi tiếng trong trường, còn Tường Vi thì lúc trước từng chủ trì nhiều cuộc đấu giá khác nhau nên cũng không lạ gì mấy cái màn này .

Viêm Vi đi thẳng lên sân khấu, nhận lấy thiết bị như micro từ tay Trương Văn Long, không dài dòng một chút nào, nàng nói :

_ Tiết mục múa nguyên tố sẽ được bắt đầu ngay sau đây, mong các bạn ủng hộ .

Ngắn gọn nhưng xúc tích, nàng trả micro lại cho Trương Văn Long rồi bắt đầu màn biểu diễn của mình .

Chỉ thấy các học sinh nữ lớp A7 bắt đầu xếp thành một trận hình vòng cung, ở giữa chính là các bạn nam đã đứng từ nãy giờ, bọn hấn mỗi người đều mặc trang phục đặc thù của các pháp sư, hấn những người này là người tạo ra nguyên tố cho các bạn nữ múa .

Khi đã xếp đội hình xong xuôi thì Viêm Vi mới kiểm tra lại sân khấu một lần cuối cùng để xem còn vấn đề gì không .

Nàng đánh mắt nhìn khắp nơi, cho tới khi thấy một chấm sáng sáng vàng vàng đang di chuyển trong một góc sân khấu thì nàng vội dừng ánh mắt lại .

Cái chấm sáng màu vàng này tuy rất nhỏ nhưng màn đầu tiên của tiết mục ngày hôm nay chính là múa nước, nếu như để chương ngại vật chỗ đó thì biết đâu ai dẫm phải thì sao . Nếu vì thế mà màn biểu diễn hôm nay của nàng thất bại thì chắc Viêm Vi điên lên mất .

Nàng ra hiệu cho các bạn khác dừng lại rồi tiến tới chỗ chấm sáng màu vàng, ý đồ ném nó ra khỏi sân khấu .

Viêm Vi đi rất nhanh, chẳng mấy chốc mà nàng đã tới được chỗ chấm sáng màu vàng, nàng cúi đầu nhìn xuống thì thấy đây là một con côn trùng màu vàng kim đang bò bò .

Viêm Vi thấy thế thì nhặt nó lên, để vào lòng bàn tay mình . Đưa lên mắt để mà quan sát . Thực ra nàng muốn biết đây là con gì mà lại đẹp như thế . Theo như nàng nhớ thì làm gì có con côn trùng nào màu vàng .

Nhưng vừa nhìn được vài cái thì nàng đã cảm giác con này nhìn hơi quen, 2 cái râu trên đầu, 6 cái chân, 2 cái cánh .....

Không lẽ là.....

Nghĩ nghĩ một lát rồi Viêm Vi cũng có đáp án cho mình, hình như con này đúng là một loài động vật nàng sợ nhất .

Nghĩ tới đây thì Viêm Vi run cả tay, vội vàng vứt toét con gián xuống mặt đất, chạy ngược ra sau hét lên :

_ Má ơi, có con gián .....

_ Ta là gián thì sao hà ?

Ngay lập tức trong đầu Viêm Vi vang lên một giọng nói rất buồn bực .

Viêm Vi nghe thế thì đang chạy đột nhiên dừng lại một cái, sau khi đứng suy nghĩ chừng vài giây thì nàng lại chạy tiếp, lần này nàng hét còn to hơn :

_ Má ơi, gián thành tinh .....

.....

Con gián màu vàng kim này chính là Tiểu Lâm, con gái của Lâm Quân . Lúc này nó đang cực kỳ giận dữ . Chưa nói tới Viêm Vi vút nó cái toẹt xuống đất thì nó đã giận ba điều rồi .

Điều đầu tiên, chính là giận Lâm Quân . Lúc này nó bị đánh bay xuống sân khấu mà papa nó chỉ lo lắng cho gái, thậm chí không thèm quan tâm con gái dễ thương của mình có bị làm sao không .

Điều thứ hai chính là giận thằng cha đã đánh nó rớt xuống từ Thất Thái Điều, làm đôi cánh của nó bị thương . Vì thế cho nên nó không thể sử dụng cánh để bay khỏi đây mà phải lê lét từng bước từng bước .

Cái giận thứ ba chính là giận đám học sinh chó má của cái trường DòngDa này và hận cả lão Trương Văn Long . Số là lúc nào nó đang bò cật lực thì chắc chắn là không hiểu thấu bị ăn một vài bàn chân thối, hoặc là một vài chiêu thức bị lạc đạn .

Vì những cơ sự trên mà Tiểu Lâm này giờ chỉ bò bò trong sân khấu, không thể nào đi ra ngoài .

Tiểu Lâm mặc dù giận là thế nhưng nó vẫn chưa có bộc phát sức mạnh của mình, nó vẫn nhớ lời dặn của papa nó, không được gây hại cho người vô tội . Vì thế nó chỉ lằm lủi bò dưới đất .

Không nghĩ tới là điều giận thứ bốn đã đến, Viêm Vi ném nó như ném một con ruồi làm Tiểu Lâm tổn thương rất sâu sắc . Nó đường đường tính ra thì cũng là một con gián rất đẹp, mang trong người dòng máu của rồng cơ mà . Tại sao lại ném nó như thế .

Nhưng cái điều này thì Tiểu Lâm vẫn cố mà nhịn xuống, nó chỉ có chút tủi thân thôi . Nó biết Viêm Vi là người bình thường và vô tội, sợ gián không phải là cái tội gì . Thêm nữa Viêm Vi là con gái nên nó có thể hiểu được .

Buồn bực phát tiết một câu rồi Tiểu Lâm lằm lủi bò tiếp . Trong lòng nhớ về papa đáng ghét của nó . Nếu như nó gặp được papa sẽ bảo papa trừng trị đám người này, nhất là cái cô nàng mất dạy kia . Chắc chắn là tiền dâm hậu sát . Tái dâm tái sát. ....

Nhưng, đúng là cây muốn lặn mà gió chẳng ngừng . Đang lằm lủi bò đi thì nó cảm giác trên lưng mình nóng rát, chắc chắn là có người đã tấn công nó .

Khi quay đầu, ngược mắt nhìn lên trên thì nó thấy một đám đàn ông mặc quần áo của ma pháp sư, không ngừng thi triển những chiêu thức vào người nó .

Lần này thì Tiểu Lâm đã giận, thực sự rất giận . Nếu nó không phải là một con gián có dòng máu của rồng thì đã chết mất xác từ lâu . Nó chỉ là một động vật vô tội thôi, tại sao con người lại ác độc như thế . Chỉ vì ghét gián mà tới gần cả chục người đi oanh sát nó . Nó chẳng lẽ không có quyền được sống sao .

Nghĩ tới đây thì đột nhiên Tiểu Lâm cảm giác trong người như nóng lên, hình như là có một dòng máu gì đấy được kích hoạt trong người nó . Ngay lập tức, các vết thương trên người nó lập tức hồi phục, kể cả đôi cánh rồng đã bị thương .

_ Ngaoooooooooooooo.....

Tiểu Lâm chỉ cảm giác trong người mình sức lực tràn trề, nó cao hứng bay lên gào lên một tiếng tỏ vẻ vui sướng . Nó biết là mình đã tấn cấp rồi, sau mấy tháng chờ đợi thì nó lại lên thêm một cấp . Như bình thường là tương đương với con người ở cấp Đại Địa Võ Sĩ, nhưng Tiểu Lâm lại chính là một con gián lai rồng nên không thể nào đánh giá theo cách bình thường được .

Nói về đẳng cấp của Tiểu Lâm thì cho dù là ai cũng cảm giác rất kỳ lạ, từ lúc nở từ trong trứng ra thì Tiểu Lâm chỉ mới tấn cấp có hai lần . Từ khi sinh ra nó đã có sức mạnh tương đương với Võ Sĩ, khi tấn cấp lần đầu thì sức mạnh của nó lại tương đương với Võ Quân, còn lần tấn cấp này thì nó lại có sức mạnh tương đương với Đại Địa Võ Sĩ .

Nói chung, Lâm Quân và mọi người chỉ biết rằng, Tiểu Lâm chính là một cái quái vật hàng thật giá thật . Nó sinh ra mới được có 3 tháng mà có thể so với một người tu luyện gần 50 năm, đúng là có dòng máu của rồng thì có khác thật .....

_ Má ơi, con gián biết bay .....

_ Mẹ ơi, con gián biết gầm. ....

_ Tía ơi, động vật quý hiếm. ....

_ Thông gia họ hàng ơi, con gì thế này.....

Tiểu Lâm vừa gào lên một tiếng thì ngay lập tức bên tai nó vang lên cực nhiều tiếng kêu sợ hãi của mọi người . Ngẫm nghĩ thì đây đều là tiếng hét của các bạn nữ khi thấy nó bay lên .

Ngay lập tức, một đoàn ma pháp lại bắn vào người nó . Lần này thì các bạn nam thấy cái bạn nữ hét lớn thì lập tức biểu diễn các chiêu thức, ý đồ thể hiện sức mạnh của mình cho các bạn nữ thấy .

Nhưng, có ai ngờ . Họ càng bắn như thế thì Tiểu Lâm lại càng tức giận . Nó đã quyết định rồi, hôm nay sẽ cho bọn này một bài học .

Đúng lúc nó vừa tấn công, có thể xài thử thiên phú tuyệt chiêu của mình . Hai cái thiên phú trước của nó chính là “ Tiếng gầm của Rồng “ và “ Dâm độc “ . Không biết lần này thiên phú của nó sẽ là như nào .

Nghĩ thế Tiểu Lâm bay lên trời, tránh ra khỏi những đòn đánh bắn tới từ khắp nơi .

Khi bay lên đến một độ cao nhất định, nó tụ tập yêu khí trong người mình để thi triển chiêu thức thiên phú .

Lập tức người Tiểu Lâm sáng lên, ngay sau đó . Trên bầu trời một đám mây màu trắng chợt xuất hiện .

_ Gàooooooooooooooooooooo .

Tiểu Lâm gầm lên một tiếng, lập tức, mưa lập tức trút xuống từ đám mây trắng kia .....

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 178: Nhìn Gái Khoả Thân Chữ Gì

10 phút trước,

_ Cầu Thánh, người có nhầm không thể ? Tại sao chúng ta phải chui vào đây ?

Vô Văn Dương sau khi đột nhập vào trường DongDa thì thắc mắc quay sang hỏi Cầu Thánh .

_ Ngươi thế, muốn “ gấp lửa bỏ tay người “ thì chúng ta cũng phải tìm thằng để mà đổ tội chứ .

Cầu Thánh có chút bó tay với thằng ngu này, hình như 3000 năm bị giam cầm làm thằng này hơi điên điên rồi thì phải .

_ Ô, nhưng mà tại sao lại tìm trong này ? Tìm ở ngoài không được sao ? Mà gái ở đây ngon thật . Hắc hắc .

Vô Văn Dương thắc mắc một lát, nhưng sau khi thấy gái thì vứt cha mấy cái này đi, cái bồn cầu bay lên bay xuống chăm chú nhìn các em gái .

_ Mẹ, thôi đủ rồi, đi làm việc đi .

Cầu Thánh lắc đầu bó tay, lão cũng không hiểu được tại sao hán chỉ là một cái bồn cầu mà còn đi ngắm gái chứ . Bộ người làm được gì sao .

_ Ờ thì xuống .

Vô Văn Dương nghe thế thì tính hạ xuống, nhưng khi hán nhìn qua một bên thì chột thắc mắc nói :

_ Uá, đằng kia hình như là Ngũ Long và Cửu Long thì phải, bọn hán làm gì ở đây nhỉ ?

Cầu Thánh vừa nghe thế thì cũng đưa mắt tìm hai tên đó, sau khi nhìn thấy rồi thì mắt lão sáng lên, ở trong đêm tối ánh mắt của lão đặc biệt rợn người .

_ Cơ hội của chúng ta là đây rồi .

_ Hà ? Cơ hội ?

_ Cứ làm theo ta khắc biết .

Cầu Thánh nói rồi lao thẳng về phía hai tên Ngũ Long và Cửu Long đang ở đằng kia .

.....

5 phút sau,

Trong một bụi rậm có hai người thanh niên chừng 18 tuổi xuất hiện, cả hai người này đều mặc trang phục của Thiên Long Quân . Hai tên này đều có thân hình và khuôn mặt rất bình thường, không một chút nổi bật nào . Chỉ có điều một tên tóc dài và một tên đầu đinh .

_ Cầu Thánh, chúng ta làm vậy có ổn không ?

Người thanh niên tóc đinh liếc mắt hỏi người thanh niên tóc dài .

_ Cảm mờm, bây giờ hãy gọi tao là Ngũ Long, còn mày là Cửu Long, okê chưa ?

Người thanh niên tóc dài kia chỉnh chỉnh lại mái tóc của mình rồi lạnh lùng nói .

_ Ủ, Ngũ Long, bây giờ bọn mình làm gì đây ?

_ Cửu Long, bây giờ chúng ta sẽ tìm những thằng còn lại . Đi theo tao .

Người thanh niên tóc dài nói rồi bước đi, hắn chính là Cầu Thánh đã giả dạng thành Ngũ Long . Lúc này hắn đã phát hiện được chỗ của đám Lục Long . Nhưng tới lúc này thì hắn cũng chưa hiểu tại sao đám này lại chui vào trong này làm gì .

_ Ủ .

Cửu Long, cũng chính là Vô Văn Dương vội đi theo, hiển nhiên là hắn cũng phát hiện ra đám Lục Long .

Hai tên đi nhanh tới chỗ đám Lục Long đang đứng, khi vừa bước tới thì chỉ thấy đám này gồm có 3 tên từ Lục Long đến Bát Long, tên nào tên nấy mặt mũi đều đang rất sàu mì khổ kiếm .

Cầu Thánh, hay chính là Ngũ Long, thấy thế thì tò về bình thường bước tới hỏi :

_ Sao ? Chúng mày làm gì mà có vẻ đau khổ thế ?

Ba người kia nghe có người gọi thì quay đầu lại, khi thấy Ngũ Long và Cửu Long đi tới thì ba người này cũng bình thường nói :

_ Ngũ ca à, chúng ta tìm khắp cả trường DongDa rồi nhưng không tìm ra đám người phó bang chủ . Hiện giờ không biết phải về giao phó với bang chủ như nào nữa .

Thì ra là tìm người . Xem nào, phó bang chủ mà bọn này nói hình như là tên nhóc con tên Đặng Tùng thì phải . Lúc này ta thấy hắn kéo theo một đám đi ra ngoài rồi .

Nghĩ tới đây thì Cầu Thánh cũng hiểu nhiệm vụ mà Lâm Quân giao cho bọn này là gì, chắc chắn là kiếm thêm nhân thủ . Hèn gì mà ra lệnh cho đám kia đi tìm lùm chỗ .

_ Nếu tìm không ra chắc phó bang chủ cũng đi ra ngoài cả rồi . Khỏi cần chờ chờ cứ về báo cáo với bang chủ là xong . Ta nghĩ bang chủ không trách đâu .

Cầu Thánh nghĩ nghĩ rồi cười nói . Bây giờ trong lòng hắn chỉ muốn tìm thấy thằng nhóc Lâm Quân, sau đó tương kế tựu kế nhằm thoát khỏi cái cảnh ngày hôm nay .

_ Ngũ ca nói có lý, hay chúng ta đi về đi Lục ca .

Thất Long và Bát Long nghe thế cũng cảm giác có lý, vội vàng nói với người được gọi là Lục Long .

_ Vậy cũng được, Ngũ ca, chúng ta đi về thôi .

Lục Long cảm giác cũng có lý nên quay sang nói với hai người Cầu Thánh . Có gì cứ về trước rồi nói sau .

_ Tốt, chúng ta đi .

Cầu Thánh thì còn trông chờ gì hơn nữa, vội đáp ứng rồi cất bước quay đi .

Nhưng, khi lão chưa đi được mấy bước, thì Vô Văn Dương, lúc này chính là Cửu Long nhìn lên trời thất thanh hô :

_ Ngũ ca, trên trời có mây trắng kia .

_ Hà ? Mây trắng .

Cầu Thánh nghe thế vội dừng bước ngược mặt lên nhìn trời . Vừa nhìn lên trời thì lão đã có cảm giác chấn động .

Chỉ thấy lúc này, trên bầu trời chính là một đám mây to gần 50m, đã thế toàn bộ đều là màu trắng . Ở giữa đêm đen thế này trông đám mây trắng này cực kỳ bắt mắt . Nhưng Cầu Thánh là ai, chính là Võ Thánh hàng thật giá thật nên lão có cái nhìn sâu sắc hơn, kể cả những gì người bình thường không nhìn được .

Lão cảm giác, đám mây này không đơn thuần chỉ là mây mà còn mang theo một ít Long Khí, tuy có hơi loãng nhưng chắc chắn là Long Khí . Nếu là như thế thì chắc chắn là phải do một con Rồng hoặc là hậu duệ của Rồng nhưng có trên 50% huyết mạch tạo ra .

Đã thế với tia Long Khí này Cầu Thánh còn có một cảm giác rất quen thuộc như đã từng gặp ở đâu đó . Nhưng lão cũng nghĩ mãi mà không ra .

_ Ngũ ca, chúng ta làm gì đây ? Đi xem không ?

Lục Long và đám Thất Long Bát Long hiển nhiên cũng nhìn thấy đám mây này . Đối với bọn hắn thì bọn hắn cũng chẳng quan tâm cái đám mây này do ai tạo ra . Chủ yếu là vì cái bản tính tò mò và ham vui nên bọn hắn cũng muốn đi xem thử cho biết . Có gì sau này uống rượu có chuyện để chém gió mà trộ anh em .

_ Đi xem xem .

Cầu Thánh phát tay rồi lao đi trước tiên, trong lòng lão cũng thầm nghĩ hoặc, không hiểu là con rồng nào mà có vẻ quen thuộc như này nhỉ .

.....

Tiểu Lâm bay lơ lửng trên bầu trời thì triển chiêu thức thiên phú của mình mới nhận được mà không hiểu như nào . Tại sao thiên phú của rồng mà chỉ tạo nên cơn mưa bé tí như này là sao . Mà hình như không có tác dụng nào ngoài cái việc nhìn hơi đẹp thì phải .

Đúng là cái chiêu thức thiên phú này của Tiểu Lâm có vẻ cùi thật, chỉ thấy từ đám mây trắng đó nhỏ xuống một cơn mưa, nhưng mà cơn mưa này cực kỳ nhỏ . Chỉ có vài giọt rớt từ trên trời xuống sân khấu, cái kiểu này giống như một vòi nước đang kẹt nước ấy, chảy rỉ rả ra .

Tiểu Lâm đã không hiểu thì cả đám con người dưới kia lại càng không hiểu được có chuyện quái gì xảy ra . Họ chỉ thấy một cơn gián cực phong cách, biết gầm như rồng bay lên trời một cách thật hồ báo . Sau đó tự dưng có một đám mây trắng cực to xuất hiện trên bầu trời, lúc đó ai cũng nghĩ chắc có chuyện gì ghê gớm xảy ra rồi chứ .

Nhưng không ngờ, từ đám mây trắng đó chỉ giọt xuống vài giọt mưa nhỏ oi là nhỏ . Có nhiều người còn nghĩ trong lòng “ không phải cái này là nước đá của cơn gián đó chứ ? “ .

Người ta thường bảo mưa chính là do ông trời đi wc, mà ông đi thì mưa rất lớn . Cùng đạo lý tương tự một cơn gián đi wc thì chắc chắn nước rất ít rồi .

Ai nấy trong đầu đều nghĩ thế rồi ngược mặt nhìn trời, trong lòng đang nghiên cứu xem, nước đá của gián có phải là nhỏ nhỏ giọt giọt như này không .

Người người suy nghĩ, nhà nhà đều suy nghĩ, nhưng đột ngột vang lên một tiếng hét rung trời từ phía trên sân khấu .

_ ÓOOOOOOOOOOOOOOOOO ...

Người người đang nhìn trời thì đều hướng ánh mắt về phía sân khấu . Không hiểu có chuyện gì mà hét như heo bị chọc tiết vậy nhỉ .

Vừa nhìn thấy tình cảnh đang diễn ra trên sân khấu thì mọi người đều há hốc mồm có thể nhét vừa một trái trứng gà vào . Đặc biệt là đám con trai trong trường, từ già tới trẻ, từ bé tới lớn ai cũng đều bụm chặt mũi mình, ngăn dòng máu chực trào ra .

Chỉ thấy trên sân khấu hình tròn lúc này đang là một cảnh tượng cực kỳ mê người .

Các cô gái lớp A7 không hiểu thấu đột nhiên lấy tay che trên che dưới, còn những bồ đồ sexy mặc lúc này theo mắt thường có thể thấy nó đang từ từ biến mất . Lộ ra những đường cong cơ thể . Đã thế các cô chỉ có một hai tay, không thể nào vừa che trên vừa che dưới được, vì thế những bộ vị quan trọng cứ lấp ló đằng sau bàn tay, làm cho dân tình muốn phun máu .

Kể cả đám con trai lớp A7 cũng vậy, giờ phút này bọn hắn cũng trần như nhộng, nhưng dù sao thì bọn hắn cũng chỉ cần che một chỗ thôi nên không sao, đã thế mấy tên này còn đứng gần những cô gái nên đôi mắt hau háu nhìn sang, ngay cả tiểu huynh đệ của bọn hắn cũng bắt đầu ngoi lên nhìn cho biết .

_ Tất cả nhắm mắt lại . Dmm . Nhìn cái gì mà nhìn ?

Hoàng Viêm Vi chính là lớp trưởng lớp A7 vừa che che vừa bực mình nói . Tự nhiên lúc này những giọt mưa từ trên trời rớt xuống vào thẳng người các nàng, nhưng cảm giác mấy giọt nước chả có tác dụng gì nên nàng cũng không quan tâm lắm, chỉ không ngờ rằng . Đúng là mấy giọt nước này không làm gì nàng được nhưng làm cho quần áo nàng tự nhiên tan biến đi .

Mà đã thế thì thôi đi, không ngờ quần áo tan biến nhanh như gió, làm cho nàng bây giờ chỉ còn một vài mảnh vải dính trên người . Không biết lúc nào tan biến đi .

Đáng hận hơn chính là đám đàn ông ở chỗ này, không ai thèm giúp đỡ các nàng thì chớ, mà còn đưa ánh mắt đắm đuối nhìn sang, làm nàng hận không thể chọc mù mắt bọn hắn .

_ Nhìn gái khoả thân chứ gì .

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 179: Chiến Tranh Ảo Giác

Toàn bộ học sinh nam trong trường không bàn mà họp, trả lời ngay tắp lự làm Viêm Vi tức đến nổi sắp phun máu .

M**, ****, ****, đám đàn ông thôi tha .

Viêm Vi hận tới nghiêng răng nghiêng lợi, trong lòng ân cần hỏi thăm tổ tiên 18 đời của đám con trai này . Nhưng chính nàng cũng không biết mình nên làm gì nữa .

Ngày hôm nay vì để biểu diễn nên nhất thời các nàng đều bỏ nhẫn trữ vật ở bên trong, bây giờ làm quái gì còn đồ để mà che lại . Cái thứ hai chính là nàng cũng không rời sân khấu được .

Trước khi biểu diễn thì thầy hiệu phó vì đề phòng các nàng diễn qua loa sau đó rồi khỏi nên lão cũng khoá luôn cái đường xuống . Vì thế cho nên Viêm Vi nhất thời phân vân đứng tại chỗ, các chị em khác thì đều đưa ánh mắt quăng sang nàng, ý nói “ đại tỷ, chúng em cần giúp đỡ ” .

Sau cùng, nghĩ nghĩ một lát thì Viêm Vi làm ra một hành động cực kỳ khủng cmm bố....chỉ thấy .....

.....

1 tiếng trước,

_ Sắc sắc, Nhị Long, chú xem online này giờ mà không quay lại à, ngu thế .

Lâm Quân đứng một góc tường thành lên la lên lút nhìn vào lỗ hồng trên bức tường . Ánh mắt nhìn hai thân ảnh đang vận động kịch liệt ở phía bên kia tường, sau đó bất mãn nói .

_ Bang chủ, thuộc hạ quên đem ký ức châu rồi .

Nhị Long có cảm giác bó tay nói, bang chủ đúng là bang chủ, vẫn phong cách dâm đẳng như thế . Mịa nó, xem đã mất là được rồi, còn quay lại cho ai xem nữa à .

_ Lúc trước anh nhớ đưa cho các chú mỗi thằng gần chục cái ký ức châu rồi cơ mà .

Lâm Quân hỏi lại nhưng ánh mắt vẫn chăm chú nhìn, tới bây giờ hắn mới biết lúc này đám Nhị Long xem gì mà đắm đuối như thế . Thì ra chính là xem phim con heo online . Bên kia bức tường thành chính là một đôi nam nữ đang đánh đả chiến kịch liệt, tính toán thì chắc cũng hơn 1 tiếng đồng hồ rồi .

_ Ách, cái này thì chúng thuộc hạ .....

Nhị Long lập tức áp ứng, đúng là Lâm Quân giao cho bọn hắn gần chục cái ký ức châu để mà ghi hình làm tình báo, nhưng mà, khổ một cái hình như tình báo thì ít cmm ời, còn mấy cái đó hầu hết để là.....

_ Sao ? các chú xài hết rồi à ? Anh nhớ dạo này anh làm đếch gì có giao nhiệm vụ thu thập tình báo cho chúng mày ?

_ Ách, bang chủ, cái này thì.....thực ra là chúng thuộc hạ.....

_ Làm gì ? Nói .

Lâm Quân quay trừng mắt hỏi, cái vấn đề này thực quan trọng nha, cái đồng ký ức châu đó tốn không biết bao nhiêu tiền của hắn .

_ Ách, dạ, quay phim heo ạ .

Nhị Long áp ứng trả lời, khuôn mặt cúi gằm xuống đất . Khuôn mặt cũng trở nên đỏ bừng nhưng tất nhiên là Lâm Quân không thấy được .

_ Giỏi nhỉ, mẹ nó, chú biết anh tốn bao nhiêu tiền mua cái đó không ?

Lâm Quân không xem nữa mà quay lại nhìn, ánh mắt hắn trong bóng tối bùng lên như hai ngọn lửa . Một cái ký ức châu có thể quay tới đa là 100 tiếng, cho dù quay phim heo thì làm quái gì mà quay hết hơn chục cái được .

_ Thuộc hạ oan uổng .

Nhị Long lập tức quỳ xuống đất, tỏ vẻ như oan lắng, nước mắt nước mũi thiếu chút nữa chảy ra .

_ Oan uổng cái giao hợp mẫu thân người . Oan cái đêch gì mà oan .

Lâm Quân nghe thế thì càng bức mình hơn . Thực ra ký ức châu ở thế giới này chính là một loại đá đặc biệt, chỉ có ở những sa mạc mới có thể tìm ra nó . Vì thế sản lượng ký ức châu của Việt Quốc cũng không nhiều lắm . Đa phần trong đó chỉ là ký ức châu hàng xóm, chỉ quay được 5, 10 phút . Số ký ức châu quay tới 100 tiếng chính là mặt hàng cao cấp nhất, vì muốn hoàn thiện cái cơ quan tình báo mà Lâm Quân không biết phải tốn bao nhiêu tiền .

_ Ấc, oan cho thuộc hạ quá . Cái này là do ngài mà, chúng em chỉ chấp hành mệnh lệnh của anh thôi .

Nhị Long quỳ dưới đất không ngừng hô to oan uổng, đúng thực là do Lâm Quân cả cơ mà .

_ Do ta ? Nói rõ ràng .

Lâm Quân trừng mắt, trong lòng nhớ lại thì làm gì phải do hắn .

_ Bang chủ, chúng em đều ghi nhớ mọi lời nói của anh và xem đó như khuôn vàng thước ngọc . Một tháng trước khi anh đi, anh còn nhớ chúng ta có tổ chức buổi nhậu không ? Cái hôm mà anh lôi cái gọi là “ sushi “ ra ăn ấy .

Lâm Quân nghe thế thì nhớ lại . Đúng là có một ngày, vì bị con mập Ngô Kim bán rết nên Lâm Quân buồn chán gọi thuộc hạ đi nhậu . Hôm đó đúng là cao hứng nên hắn lôi đặc sản ra mời anh em nhậu nhẹt một phen . Hình như hôm đó uống tới quên trời quên đất, ai cũng say mềm . Tuy nhớ ra nhưng Lâm Quân cũng thắc mắc hắn có làm gì đâu mà Nhị Long báo do hắn .

_ Hừm, là hôm đó . Mà sao ?

_ Ách, bang chủ . Ngày hôm đó, sau khi quá chén thì các anh em mới bộc lộ bản chất dâm tặc ra ngoài . Dẫn đầu là Đại Long, hôm đó huynh ấy sau khi ngà ngà say thì lôi ra một thước phim heo, nói là quay được của em hàng xóm gần nhà .

_ Rồi sao ?

_ Dạ, tiếp theo đó là các anh em cũng không chịu thua kém, ai nấy đều lôi những thước phim vàng ngọc ra so sánh . Ngay cả thuộc hạ cũng có . Tiếp theo chính là các anh em so sánh giữa mình với người khác, ai cũng cho rằng của mình hay hơn . Mắt thấy sắp đánh nhau tới nơi thì bang chủ ngài lên tiếng .

_ Hừm, ta nói gì cơ ?

Nghe tới đây thì Lâm Quân cũng dần dần nhớ ra, nhưng mà cái đoạn sau đó thì hắn quên cmnr .

_ Ách, bang chủ nói toàn là phim cùi, như góc quay không chuẩn, như diễn viên quá xấu, như là .....bla .....bla .....Sau đó ngài móc ra một bộ phim được gọi là Full HD không che cho anh em nghiên cứu và tìm hiểu .

_ Vậy thì có gì đâu ?

Lâm Quân ngạc nhiên hỏi, hình như là hắn có làm như thế thì phải .

_ Ách, bang chủ, cái này ngài không nhớ à ? Lúc đó người đã nói “ phim này do chính tay anh quay, các chú nếu thằng nào quay được như anh thì anh tặng cơm cho, bảo đảm thắng lên hai cấp “ .

_ Sặc, ta có nói như vậy ?

Lâm Quân chỉ tay vào mũi mình rồi hỏi, hình như hắn có nói vậy đâu nhỉ .

_ Ấc, có mà bang chủ . Từ hôm đó các anh em mỗi khi có cơ hội đều đem ký ức châu ra quay gọi là noi gương theo bang chủ . Vì thế cho nên là .....

_ Hừ, hừ, vậy là do anh hả ? Không phải lỗi của các chú sao ? Mẹ nó, chúng mày biết anh tốn bao nhiêu tiền vào cái đồng đó không ?

Lâm Quân nghe thế thì cũng hiểu ra, nhưng vẫn không nhịn được tức giận . Mẹ nó, đúng là rọ vào lời ra, mẹ nó, tốn một đồng tiền để đi quay phim heo .

_ Ách, bang chủ, thực ra cũng không tốn lắm . Cái quay phim này có rất nhiều lợi ích thiết thực .

Nhị Long biết Lâm Quân vẫn còn giận nên nói tiếp .

_ Lợi ích gì ?

_ Ấc, là tay nghề ẩn nấp, chạy trốn, truy tung, thu thập tình báo của mọi người được nâng thêm một tầm cao mới . Vì người đẹp hầu hết chỉ dành cho cường giả nên các anh em đề qua mắt cường giả quay phim lại thì phải nói là cực kỳ giỏi . Có nhiều khi các anh em mạo danh kỳ diệu thu được một đồng tình báo cực hữu dụng .

Lâm Quân nghĩ nghĩ rồi cũng cho là Nhị Long nói có lý, hình như quay phim thế này có vẻ tốt thật . Ít nhất là tăng trình độ chạy trốn ẩn nấp, hơn nữa là có phim heo . Đột nhiên Lâm Quân nghĩ tới một chuyện, tại sao không quay lại rồi đưa cho tên Tiểu Thần Đèn nhỉ . Nếu như thế thì chắc chắn là đỡ tốn hơn cái đôi phim cho hắn rồi . Nghĩ thì nghĩ thế nhưng Lâm Quân vẫn tò mò hỏi Nhị Long :

_ Tình báo gì ?

_ Dạ, chính là về Tung Quốc .

_ Cái gì mà của Tung Quốc ?

Lâm Quân tò mò hỏi, hình như là cái này các sư phụ của hắn đang cần thì phải .

_ Chính là âm mưu của Tung Quốc . Việc này thì hôm nay chúng thuộc hạ muốn gặp bang chủ cũng chính là để giao các thứ này cho ngài .

Nhị Long thấy Lâm Quân hứng cmm thú thì vội nói, may mà có mấy thứ này đỡ cho, nếu không thì chắc chắn ăn hành từ bang chủ quá .

_ Âm mưu ? Tung Quốc có âm mưu gì ?

Lâm Quân lần này thì hết lớn, mấy cái này nếu như hữu dụng thực thì chắc các sư phụ sẽ vui mừng lắm .

_ Bang chủ, chúng thuộc hạ từ khi ngài ra đi thì không ngày nào là không có người, miệng nói là đi thu thập tình báo nhưng thực chất là đi quay phim heo . Mỗi ngày đều có người lạng qua lạng lại các thành phố gần DaLat thành tìm kiếm mục tiêu để quay phim heo .

_ Ban đầu là quay phim những người dân bình thường hoặc những người có thực lực thấp kém . Nhưng dần dần thì đều đã quay hết nên các anh em đều chuyển sang quay phim các cường giả trong thành, hoặc là các bang chủ tổ chức xã hội đen, còn không thì cũng quay các vị quan từ cùi tới vip của các thành trì .....

_ Nói tiếp, sau đó thì sao ?

Lâm Quân thấy Nhị Long dừng thì vội vàng thúc dục, thì ra khi hắn đi đám này lại có tiền đồ như thế . Dám quay lên cảnh XXOO của quan triều đình .

_ À, sau đó thì chúng thuộc hạ nghe được những tin tức rất thú vị . Hình như có một vài vị thành chủ đã quy phục Tung Quốc, tiết lộ những thông tin và làm việc cho bọn hắn . Ban đầu chúng thuộc hạ chỉ nghe được từ những vị quan tôm tép, sau đó thì tới những vị quan to . Ngay cả thành chủ DaLat thành của chúng ta hình như cũng có vẻ quy phục Tung Quốc .

_ Người nói là Nguyễn Chí Hường ? Hắn có cái gan đó sao ?

Lâm Quân nhũ mày hỏi, trong đầu nhớ lại hình ảnh một người trung niên lúc nào cũng tươi cười, hay nịnh nọt hắn .

_ Vâng, theo thuộc hạ điều tra được thì việc Thiên Long Bang tổn thất nhân số lần trước cũng chính là do hắn làm . Nhưng vì tránh “ đánh rắn động cỏ “ và chờ bang chủ quyết định nên bọn thuộc hạ chưa làm gì hắn ?

_ Tốt lắm, vậy còn âm mưu của Tung Quốc thực ra là gì ?

Lâm Quân nghe thế thì gật đầu tỏ vẻ hài lòng, đúng là đám này tuy hơi bựa nhưng những việc quyết định thì đều làm rất tốt .

_ Chiến tranh ảo giác .

Nhị Long run run phun ra một câu .

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 180: Bang Chủ, Mau Tới Trường Dongda, Chỗ Này Có Gái

Chiến tranh ảo giác chính là tên gọi của một cuộc chiến tranh giữa Tung Quốc và các nước phương Tây, mà khơi mào trước chính là Anh Quốc diễn ra

vào đầu thế kỷ thứ 19 .

Gồm có hai cuộc chiến tranh lớn . Lần thứ nhất thì Tung Quốc còn ngập ngập được, nhưng tới lần thứ hai, với sự giúp đỡ của các nước như Nhật Quốc, Bản Quốc, Hoa Quốc, Kỳ Quốc, Phá Quốc và Nga Quốc thì Anh Quốc đã dễ dàng chiến thắng Tung Quốc .

Từ đó Tung Quốc phải cắt đất nhường thuộc địa và chịu các hiệp ước bất bình đẳng của các quốc gia phương Tây .

Sở dĩ cuộc chiến tranh này có tên là “ ảo giác “ bởi vì nguyên nhân chính dẫn đến việc đó chính là do một loại thuốc giống như thuốc phiện ở Địa Cầu nhưng tại đây mang tên là thuốc “ ảo giác “ . Nó giúp cho con người có thể phê tới thiên đường, mỗi khi hít hoặc chích vào cơ thể thì con người đều có một cảm giác rất thoải mái . Đặc biệt giống như thuốc phiện là loại thuốc này cũng gây nghiện, hơn nữa nó còn tàn phá thân thể và đầu óc của con người một cách rất dã man .

Vì hiểu những điều đó nên Tung Quốc nghiêm cấm buôn bán cái thứ thuốc này trong nước mình, nhưng người Anh thì không nghĩ thế . Loại thuốc này đối với họ chính là một thứ hái ra tiền nhanh chóng và chỉ bán cho nước khác . Hai nước càng ngày càng xung đột mãnh liệt, không ai chịu nhường ai nên cuộc chiến tranh diễn ra sau đó là điều dễ hiểu .

Tuy rằng sau đó vài chục năm thì Tung Quốc dành lại được đất nước, đánh bật các nước phương Tây nhưng cái cuộc chiến này chính là vết nhor lớn nhất trong lịch sử của họ . Thể hiện bộ mặt ham sống sợ chết và cực kỳ yếu đuối của người cầm quyền .

Lâm Quân ôn lại trong đầu những gì hần đã học được trước kia nhưng hần lại khó hiểu, tại sao âm mưu của đám Tung Quốc này lại là chiến tranh ảo giác, không lẽ bọn chúng tính toán làm cho Việt Quốc giống quốc gia của bọn hần lúc trước sao .

_ Tại sao người biết là chiến tranh ảo giác ?

Nhị Long nghe thế thì trả lời :

_ Cái này chính là do Tam Long phân tích ra từ những dữ liệu mà bọn thuộc hạ đã đoạt được, thuộc hạ thì không rõ lắm nhưng Tam Long đã phân tích thì chắc chắn không sai . Theo như hần nói là Tung Quốc bắt đầu lên lút bán thuốc ảo giác trong Việt Quốc dưới sự trợ giúp của các quan lại đã quy hàng . Tạm thời thì quy mô còn hơi nhỏ nhưng càng ngày Tung Quốc càng mạnh tay, theo hần nói thì chẳng bao lâu chắc chắn Việt Quốc sẽ giống như Tung Quốc trước kia, nhà nhà chơi thuốc, người người lên nóc nhà ....

Lâm Quân nghe thế cũng gật đầu, tuy rằng Tam Long còn hơi nhỏ nhưng thằng này đúng là một thiên tài, lần trước Lâm Quân có sử dụng một bài test IQ cho thằng này làm thử thì phát hiện chỉ số IQ của Tam Long là 160 . Nếu như ở Địa Cầu thì cũng thuộc đẳng cấp cỡ Bill Gates .

_ Hần còn nói gì nữa không ?

_ Bang chủ, thực ra hần còn lớn mật suy đoán một điều, nhưng tạm thời chưa có bằng chứng để kiểm tra .

_ Là điều gì ?

Lâm Quân tò mò hỏi, còn điều gì ghê hơn chiến tranh ảo giác sao .

_ Chính là Tung Quốc có một âm mưu lớn hơn nữa, chiến tranh ảo giác chỉ là vỏ bọc cho bọn chúng . Theo như hần nói thì Tung Quốc có khả năng sẽ thôn tính các nước Đông Nam Á, từ đó làm bàn đạp thống nhất cả Châu Á và các nước phương Đông . Nếu tính toán như thế thì chỉ một cuộc chiến tranh ảo giác là chưa đủ, nên theo Tam Long chắc chắn còn một âm mưu khác .

Lâm Quân nghe thế thì hít một hơi lạnh, hần không ngờ tình hình đã tệ tới mức này, chưa nói tới các quan viên Việt Quốc quy hàng thì chỉ riêng cái Tung Quốc tính thống nhất Châu Á chính là một hành động cực kỳ điên cmn cuồng rồi .

Nên nhớ Châu Á chính là châu lục đông dân nhất thế giới, lúc trước thì có hơn khoảng 50 nước lớn nhỏ, cho dù ngày nay thì một số nước nhỏ đã bị biến thành thuộc địa nhưng tính ra vẫn còn hơn 30 nước ở Châu Á . Cho dù Tung Quốc có mạnh đi chăng nữa thì một con sư tử không thể nào đánh chết một đàn sói lớn . Chưa nói tới còn có Nga Quốc cũng mạnh tương đương Tung Quốc .

Nếu quả thật là như thế thì chắc chắn cái kế hoạch của Tung Quốc phải nói là cực kỳ lớn và cực kỳ điên cuồng .

_ Vậy hần có nói có thể là âm mưu gì không ?

_ Hần nói là .....

Nhị Long ngập ngừng nửa muốn nói nửa không muốn . Lúc đầu chính hần nghe Tam Long nói cái kế hoạch này thì chính hần cũng run sợ một hồi, bởi vì cái kế hoạch này cực kỳ điên cuồng .

_ Là cái gì ?

Lâm Quân thấy vẻ mặt Nhị Long có vẻ hơi run thì vội vàng hỏi .

_ Bang chủ, chính là .....mở cửa Địa Ngục .....

Nhị Long run run nói ra cái đáp án trong lòng .

_ Cái gì ..... ?

Hai tiếng hét ngay sau đó lập tức vang lên, một cái chính là của Lâm Quân, còn một cái thì chính là .....của.....Võ Tinh Cung, người theo dõi Lâm Quân từ nãy tới giờ .

_ Sư phụ, sao người lại ở đây ?

Lâm Quân nghe tiếng hét thì biết chắc là có người sau lưng mình, khi quay nhìn lại thì hần thờ phào một hơi . May mắn là không phải ai khác .

_ Ta đi theo con nãy giờ .

Võ Tinh Cung ấp úng nói, lão chính là một Võ Thánh nhưng vì quá kinh ngạc nên cũng quên mất mình đang lên lút, không nhận được kêu thành tiếng . Cho tới bây giờ lão mới hiểu được, tại sao đạo này về mặt của đại ca lại buồn rầu như thế . Cho dù là luôn tỏ ra phong phạm khinh vân nhưng là huynh đệ lâu năm nên Võ Tinh Cung cũng biết là Trương Văn Minh có tâm sự trong lòng, chẳng qua lão hỏi mãi mà đại ca không nói nên đành thôi .

_ Mà chuyện này để sau, theo như con nói thì tên Tam Long đó có đáng tin không ? Nó có thực sự thông minh không ?

Võ Tinh Cung vội chuyển đề tài, cái này chính là cái lão đang thắc mắc . Tại sao chỉ từ những tin tình báo vụn vặt mà suy đoán lớn mật như thế .

_ Ách, sư phụ . Nếu như nói về đầu óc thì 10 thằng như con cũng không bằng thằng nhóc đó . Hần chính là trí tướng duy nhất của con .

Lâm Quân ngại ngùng nói, thực sự là so sánh như thế thì hẳn cũng thực ngại nha . Đòi nào thủ lĩnh lại chỉ thông minh bằng 1/10 thuộc hạ nhi . Nhưng dù sao thì sư phụ hỏi Lâm Quân không thể nào không nói thật được .

_ Có chuyện đó ? Vậy con có tin nó không ?

Võ Tinh Cung nhủ mảy mòi, Lâm Quân cũng thuộc dạng là thông minh rồi, không ngờ thằng nhóc con kia lại gấp tới 10 lần .

_ Tin, hẳn là do con nhặt về . Tính cách của nó con biết rất rõ .

_ Vậy được rồi, nhưng mà nếu được sau khi con làm xong việc của mình thì hãy đưa nó vào không gian chiến thần .

Võ Tinh Cung nghĩ một lát rồi nói, lão muốn dẫn thằng nhóc đó vào để mà nói các suy đoán cho các vị huynh đệ nghe .

_ Vâng sư phụ .

Lâm Quân gật đầu, hẳn cũng hiểu chính là Việt Quốc có vẻ lâm nguy tới nơi rồi . Nếu thực sự những gì Tam Long suy đoán là sự thực thì nên cho các sư phụ còn lại biết .

_ Vậy.....ta.....

Võ Tinh Cung thấy thế thì định rời khỏi . À tất nhiên là già vờ thôi, chứ lão phải coi đệ tử của lão mà .

Nhưng chưa nói hết câu thì Võ Tinh Cung cảm giác được từ hướng trường DongDa có một áp lực tuy nhỏ nhưng cái áp lực này lão rất quen thuộc . Chính là Tiểu Lâm mà Lâm Quân đã cho lão trước kia . Lần này thì lão thắc mắc không biết con gián lai rỗng này làm gì nên thì triển chiêu thức “Thiên Lý Nhân” của lão .

_ Mây trắng ? Hà ? Dmm, Mưa Axit .....

Vừa nhìn thấy những gì trên bầu trời của trường DongDa thì Võ Tinh Cung hoảng hồn la lên . Mưa axit chính là chiêu thức lợi hại nhất của một trong những con Hắc Thủy Long mạnh nhất lịch sử . Cái chiêu đó có đặc điểm rất nổi bật, nếu như trời tối thì đám mây sẽ là màu trắng, còn nếu như trời trong xanh thì đám mây sẽ chính là màu đen .

Mặc dù chiêu thức đó đã thất truyền từ rất lâu nhưng nhờ những cuốn sách cổ nên Võ Tinh Cung mới biết được điều đó . Mưa axit theo đúng tên gọi chính là một đám mây đỏ mưa, lúc ban đầu thì loại mưa này cực kỳ yếu, chỉ có thể làm mòn những vật nhỏ nhỏ như quần áo hay cây cối .....

Nhưng nếu luyện chiêu này tới mức đỉnh phong thì nó trở nên cực kỳ lợi hại, con Hắc Thủy Long trong lịch sử chính là minh chứng tốt nhất . Mỗi khi nó thi triển chiêu này thì cho dù là thần cũng phải tan thành bã chứ đừng nói gì tới con người .

Thời đó nó chính là một trong những động vật mạnh mẽ nhất thế giới, hung danh vang dội . Cho dù cuối cùng nó cũng bị tóm nhưng cái giai thoại về nó mãi mãi không biến mất .

_ Quân, con gái con đâu ? Có phải ở trường DongDa ?

Võ Tinh Cung nghĩ một hồi rồi quay ra hỏi Lâm Quân, nếu đúng thật là con gián lai rỗng học được chiêu này thì chắc chắn chuyện lớn rồi . Nếu để cái tổ chức kia biết thì .....

_ Tiểu Lâm ?

Lâm Quân nghe thế thì đột nhiên nhớ ra, hình như là hấn bỏ Tiểu Lâm ở trường rồi thì phải, lúc này quên cmm mất .

_ À hình như đúng là ở trường DongDa, mà sao sư phụ ?

_ Thăng ngu, còn hỏi . Mau đi theo thầy .

Võ Tinh Cung hét lên một tiếng rồi toả ra lĩnh vực, bao bọc cả Nhị Long đứng ngơ ngác này giờ và Lâm Quân bay lên bầu trời . Lão muốn tới đó càng nhanh càng tốt, nếu như chuyện này lọt ra ngoài thì nguy to .....

_ Sư phụ.....người.....

Lâm Quân tự nhiên choáng váng, không hiểu sư phụ tại sao chửi hấn .

_ Cảm mờm.....

Võ Tinh Cung quát lớn rồi bay đi, không cho Lâm Quân nói thêm một câu nào .

Đúng lúc này, từ trong người Lâm Quân đột nhiên vang lên một âm thanh không hợp thời điểm :

_ Bang chủ, mau tới trường DongDa, chỗ này có gái

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 181: Má Oi, Cứu Con

Trở lại trường DongDa,

Cả trường học đang sôi trào vì một màn nghệ thuật thân thể trên sân khấu, mắt ai cũng trừng trừng nhìn vào thân thể các bạn nữ đang che che dấu dấu từ sân khấu, bàn tay thì bịt chặt mũi ngăn dòng máu có thể tràn ra bất cứ lúc nào .

Con gái cho dù ở Địa Cầu hay ở đâu đi chăng nữa, chỉ cần họ là giống cái và có trí thông minh thì đều thích làm đẹp . Và ở đây cũng thế, tuy không có các công nghệ như tẩy trắng, phẫu thuật, bơm silicon nhưng con gái cũng biết làm đẹp nhờ vào những thành tựu mà nền văn minh ma – võ mang lại .

Nếu không xinh đẹp thì họ sẽ nhờ các cường giả hoặc người có thực lực mạnh chỉnh lại khuôn mặt cho mình . Nếu như ngực hơi bé thì họ sẽ uống một loại đan dược có tên là “ Nho Quyết Cam Bưởi Dưa Hấu “, nếu như làn da họ không được trắng thì sẽ nhờ những quang minh ma pháp sư giúp đỡ họ .....

Nói tóm lại, gái ở Địa Cầu nhờ phẫu thuật có thể trở nên xinh đẹp thì gái ở chỗ này cũng có thể làm như thế . Tuy mỗi nền văn minh có một đặc điểm khác nhau nhưng kết quả mang lại thì đều là như vậy .

Thậm chí do đặc thù nền văn minh ở đây, mà từ lúc được sinh ra thì các cô gái trông xấu xí, chỉ cần không phải nhà nghèo quá và cha mẹ là người tu luyện thì đều được các bà mẹ giúp đỡ chỉnh hình từ nhỏ . Vì vậy gái ở chỗ này tới 70% là gái xinh, chỉ trừ những trường hợp đặc biệt khó chữa ra .

Chưa nói tới, con gái lớp A7 hầu hết đều có độ tuổi từ 16 tới 20 tuổi, đây cũng chính là độ tuổi mà xuân sắc của các nàng hiện rõ nhất, ngực bự mông cong, điện nước đầy đủ . Vì vậy cho nên là các đồng đám trong trường DongDa đều ngắm như chưa từng được ngắm, đều nhìn như chưa từng được nhìn và đều yy như chưa từng được yy .....

_ Thật đẹp, đúng là tối nay không uống công .

Các đồng đám trong đầu không hên mà cùng mọc lên một suy nghĩ như thế, ai nấy đều suýt xoa không ngớt, có nhiều thằng chỉ hận không thể lập tức lao lên, đè các bạn xuống....để mà.....

Cả trường đang trong tâm trạng nhìn ngắm, mong cái cảnh này còn diễn ra mãi mãi thì lập tức, từ sân khấu có một người bay vút lên trời cao .

Người này chính là Hoàng Viêm Vi mà ai cũng biết, chỉ thấy toàn thân nàng được bao phủ bởi lửa đỏ, dưới hai bàn chân trần của nàng chính là hai cái bánh xe đang xoay tròn . Viêm Vi bay thẳng tới chấm sáng màu vàng ở dưới đám mây kia .

Ai cũng biết cái chấm sáng này chính là con gián phong cách kia, nguyên nhân làm các cô gái khoa thân . Ngay lập tức trong lòng mọi đàn ông tại đây không hên mà cùng mọc lên một lời cầu khẩn thành kính nhất tới đáng tới cao trong lòng họ :

_ “Lạy thánh Ala, lạy chúa Amen, lạy Phật Tổ Như Lai, lạy Quan Thế Âm Bồ Tát, lạy tổ tiên phù hộ ..... Đừng cho con nhỏ kia thành công, làm ơn đừng cho nó thành công, chúng con FA đã lâu năm, mong người ..... “

.....

Viêm Vi đang bay lên mà trong lòng buồn bực không thôi, sở dĩ nàng bay được là nhờ một bảo bối mà ông nàng đã đưa cho . Đó chính là bản phỏng chế của “ Phong Hoả Luân “ trong truyền thuyết . Cái này cả nhà của nàng cũng chỉ có hai cái, ông nàng đưa cho nàng chính là vì dùng để bảo vệ tính mạng mình . Không nghĩ tới lúc này lại phải đem ra sử dụng .

Nhưng dù sao thì cái xuân sắc của các chị em và nàng không thể nào để cho đám đàn ông chó má này xem được nữa, nếu cứ xem hết thì chắc các chị em nàng sống không bằng chết quá .

Tuy rằng quần áo biến mất nhưng dù sao lớp A7 của nàng cũng nhiều người nên hầu như những chỗ quan trọng đều che được hết . Chẳng qua là cái đó không phải ý kiến hay, làm sao mà che lại mãi được . Nên Viêm Vi đã nghĩ ra một độc kế rất thâm sâu, và bây giờ lúc nàng hành động .

Viêm Vi vút suy nghĩ trong lòng qua một bên, tập trung điều khiển Phong Hoả Luân bay lên trời, cũng tập trung điều khiển nguyên khí bao bọc quanh thân nàng, tránh những giọt nước đổ xuống từ đám mây . Thực ra mục tiêu của nàng không phải như mọi người vẫn nghĩ mà chính là đám mây kia .

Viêm Vi bay lướt qua Tiểu Lâm đang lơ lửng, ánh mắt chỉ trừng Tiểu Lâm một cái như muốn nhớ cho rõ cái con gián màu vàng chết tiệt này . Nàng sẽ trả thù nó ....

Thấy Viêm Vi bay lướt qua chầm sáng thì mọi người ai nấy đều phờ thảo nhẹ nhõm, trong lòng không khỏi hoan hô các vị Thánh trong lòng mình .

Nhưng mọi chuyện chỉ là mới bắt đầu, nếu như bọn họ biết trong lòng Viêm Vi đang nghĩ cái gì thì chắc chắn đều là hét chạy toán loạn . Nhưng không ai biết nên đều đứng ngẩn ngơ, để mà sau này, mỗi khi nhớ lại kỷ ức đau thương này thì họ đều giật mình tỉnh giấc từ cơn ác mộng .

Viêm Vi tiếp tục bay lên tới chỗ đám mây màu trắng, khi cảm giác thấy độ cao đã đủ thì nàng bắt đầu ra tay . Chỉ thấy Viêm Vi lấy từ trên ngực ra hai lá bùa, thì ra nàng đã dán hai lá bùa này lên ngực nàng, một là để che hạt nơ, còn hai chính là không có chỗ khác . Hai lá bùa này một trắng một đỏ, trên lá bùa vẽ chẳng chút hoa văn và chữ tượng hình .

Sau khi ném hai lá bùa này vào trong đám mây thì Viêm Vi ngay lập tức điều khiển Phong Hoả Luân chạy ra xa xa, rời khỏi phạm vi ảnh hưởng của đám mây . Lơ lửng trên không quan sát .

Hai lá bùa như hai tia sáng bay thẳng vào chính giữa đám mây . Ngay lập tức từ trong đám mây màu trắng vang lên một loạt tiếng “ bùm “, “ bùm “ đặc biệt chói tai .

Mọi người ở phía dưới thì có người đã nhận ra hai lá bùa này là cái thứ gì . Người nhận ra đầu tiên chính là tên da đen tóc kim, thủ lĩnh của lớp năm 3 . Hắn chính là thành học sinh mạnh nhất trong cái trường này, kiến thức cũng thuộc hàng uyên thâm nhất nên không khó hiểu tại sao hắn lại nhận ra được .

_ Chạy mau anh em .

Tên tóc kim da đen ngay sau khi nhận ra thì vội vàng hét lên cảnh báo . Nhưng khổ một nỗi hắn đang bay trên cao và cái giọng hắn không thể nào át được cái tiếng “ bùm “, “ bùm “ từ đám mây nên cũng không có ai nghe thấy, mọi người đều đang ngơ ngác nhìn bầu trời .

Tên tóc kim da đen thấy thế thì vội vàng co chân lên căng, ý đồ chạy ngay tấp lự . Nhưng chưa kịp làm gì thì chợt đám mây trắng trên bầu trời cao bay về phía hắn . Từ trong đám mây đó lần này chính là một cơn mưa to như trút nước .

Đám mây tuy chậm chạp di chuyển nhưng dù sao nó rất là to, mà số tên da đen này cũng xui vì đứng quá gần nên chẳng mấy chốc đám mây đã bao phủ hắn vào bên trong, nước mưa từ đó rơi thẳng vào người tên da đen .....

_ Chết con rồi má ơi .

Tên da đen cảm giác chạy không thoát thì đứng lại cầu khẩn . Hắn nhận ra hai cái lá bùa kia, lá màu trắng tên gọi “ tăng lực bùa “, tác dụng khuếch đại sức mạnh của mọi pháp lên 10 lần, còn cái lá màu đỏ chính là “ điều khiển bùa “, có tác dụng làm di chuyển các pháp theo ý người thi triển .

Hai cái lá bùa này chính là hàng hiếm mà không phải ai cũng có thể có được, không nghĩ tới hắn lại gặp ngay lúc này .

_ Xong em .

Tên da đen lẩm bẩm một câu như trấn trối, hắn cũng nhận ra cái chiêu mây trắng này tên gọi là gì nên cũng biết khi tăng tác dụng lên 10 lần thì bá đạo tới đâu . Vì thế cho nên là hắn mặc niệm luôn .

_ Rào, rào, rào ...

Nhưng khi cảm giác nước mưa đã không còn đổ lên người mình nữa thì tên da đen vội vàng mở mắt ra . Tại sao hắn chưa chết nhỉ .

Hắn thắc mắc như thế nhưng khi cảm giác người mình, đặc biệt là tiểu huynh đệ hơi lạnh thì hắn vội nhìn xuống dưới . Đập vào mắt chính là tiểu huynh đệ

đang cương lên như hùng ưng dương cánh .

_ Fuck, quần áo tao đâu .

Tên da đen hô lên một tiếng rồi định lấy tay che ngay cái bộ phận duy trì nòi giống của mình .

Nhưng tiếc là, bàn tay của tên da đen tuy nhanh nhưng vẫn thua bàn tay của một nữ sĩ đã canh me bấy giờ .

Chỉ thấy một bàn tay nhỏ nhỏ xinh xinh cầm ngay một lá bùa dán thẳng vào hùng ưng của tên da đen . Tên này còn chưa kịp làm cái quái gì thì đột nhiên một giọng nói lạnh lùng vang lên bên tai :

_ Đứng im, chắc chú biết cái này là “ lòi bạo phù “ chứ hả ? Nếu động đây thì đừng trách chị ác .

_ Ấc, chị hai.....chị đừng đùa .....

Khi tên da đen quay lại thì đã thấy ngay đại tỷ của năm 3, người có thực lực cũng mạnh ngang hấn . Không biết đại tỷ này đến đây từ lúc nào và vì sao lại bên cạnh hấn mà hấn không phát hiện được .

_ Đứng im, đừng nấn nỉ . Cái tội nhìn các em xinh tươi, hắc hắc hắc.....

Chị hai này tà ác cười nói, giọng cười trong lúc này đặc biệt giống như ác ma từ địa ngục làm tên da đen chỉ nuốt nước bọt một cái rồi đứng im, tay vẫn che cái bộ phận sinh sản nhưng không dám động đây .

Má ơi, cứu con .

.....

Phòng hiệu trưởng,

Trương Văn Long ngồi thẳng lưng trên chiếc ghế giữa phòng, hai bên hấn chính là 10 giám khảo cả nam cả nữ đang ngồi .

_ Thầy hiệu trưởng đang khó khăn tại Tung Quốc, yêu cầu chúng ta giúp đỡ . Các thầy cô nói xem, chúng ta nên giúp thế nào bây giờ ?

Lúc này trước khi tiết mục của lớp A7 thì Trương Văn Long nhận được tin tình báo từ Lê Dũng, vì vậy lão ra lệnh cho 10 giám khảo, cũng tức là những thầy cô mạnh nhất trong trường vào đây để bàn kế hoạch . Còn những giám khảo ngoài kia thì chính là những ảo ảnh do bọn họ tạo ra .

_ Để tôi đi, tôi đi chém chết cm bọn Tung Quốc .

Phong Chính, cha vợ của Lâm Quân lên tiếng đầu tiên . Trong lòng lão bấy giờ cũng cực kỳ tức giận vì Lâm Quân nên chỉ muốn tìm chỗ phát tiết .

_ Phong, ông sao thế ? Bình tĩnh đi, ông mà đi rồi một mình tôi làm sao bảo vệ được cái trường này .

Trương Văn Long hiển nhiên là không biết nên vội vàng khuyên can, tên Phong này chính là người thực lực tương đương lão . Làm sao mà để hấn đi được .

_ Cmm nó, để tôi đi . Tôi sẽ liều cái mạng này giết đám Tung Quốc .

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 182: Lâm Quân, Lần Này Ta Muốn Ngươi Phải Chết .....khắc Khắc Khắc

Dừng lại, Phong ông làm sao thế ? Vì Lâm Quân ?

Mỹ Phương ngồi bên cạnh nhướn mày hỏi một câu, nàng vì Lâm Quân mà đã đi điều tra rất nhiều nên cũng biết về thằng nhóc này khá khá . Cũng biết tên Phong này chính là tự mình đa tình, cho mình là nhạc phụ của Lâm Quân .

_ Hừ .

Phong Chính bị nói trúng tim đen nên chỉ hừ lạnh một tiếng rồi ngồi im, trong lòng không ngừng tức tối . “ Mịa nó, bố giúp mày cúp học, giúp mày qua môn mà mày dám đá con bố qua một bên đi tán gái sao, cái ***** “ .

_ Hừm, Lâm Quân, thực ra có chuyện gì thế ?

Trương Văn Long và mọi người xung quanh nghe thế thì đều thắc mắc lên tiếng . Ai cũng biết thằng nhóc Lâm Quân chính là người Lê Dũng trước khi đi nhờ bọn họ chăm sóc dùm nên đều biết thằng nhóc đó là ai .

Mỹ Phương nghe thế thì cười cười, sau khi nhìn thấy Phong Chính không phản ứng thì từ từ nói :

_ Chuyện là vậy .....

Nàng từ từ giải thích chuyện mà mình biết, sau khi nghe xong thì mọi người xung quanh đều gật đầu . “ Hoá ra là thế “, sau đó tất cả mọi người đều thông cảm nhìn Phong Chính . Cũng dễ hiểu tại sao tâm trạng của thằng cha này lại không tốt như thế . Thì ra là vì con gái thôi .

Nhưng có vài người thì cấp tốc suy tính trong đầu, làm sao mới có thể hoàn thành cái chuyện tình đó . Dù sao thì trong số bọn họ có vài người có con trai, trước kia cũng bị Phong Chính mặt dày mấy lần tới cửa cầu hôn nên họ cũng hơi sợ con mình rơi hố lửa . “ Đùa gì chứ, con trai ta mà cưới con hán thì không phải cháu ta sẽ thành quái thai sao “ .

Mọi người trong phòng đều bay theo những suy nghĩ riêng trong đầu mình, làm cho phòng hiệu trưởng giờ phút này trở nên tĩnh lặng .

Nhưng sự tĩnh lặng đó cũng không kéo dài được bao lâu thì có một đoàn thầy cô hót ha hót hải chạy vào hô :

_ Phó hiệu trưởng, chuyện lớn rồi . Ngài mau mau ra sân đi .....

_ Chuyện gì ?

Trương Văn Long nghe thế thì nhú mồm một cái, chuyện quái gì xảy ra mà tới cả những thầy cô đang nhậu nhẹt riêng cũng phải hoảng hốt tới mức này nhỉ . Có thằng còn chưa tỉnh hẳn mà cũng lê thân tới đây .

_ Nguy to rồi, nếu không giải quyết được bảo đảm trường ta sẽ có xì căn đạn lớn nhất lịch sử ....

Một người đàn ông trong đó vừa thở phì phò vừa nói . Về mặt hán cực kỳ căng thẳng .

_ Chuyện gì ?

_ Là...là.....khoá thân tập thể .....

Người đàn ông này vừa thở vừa dứt quãng nói tiếp . Lúc này hán và các thầy cô khác thì không có tham gia dạ tiệc hay xem biểu diễn mà chọn riêng một góc để nhậu nhẹt . Sau khi phát hiện cái chuyện động cmn trời này thì cả đám đều tỉnh rượu kéo tới đây .

_ Hà ? Cái gì .....

.....

Trên không trung, cách trường DongDa 50 km .

_ Có gái, có gái là như nào nhỉ ?

Lâm Quân đang bay cùng Võ Tinh Cung sau khi nhận được truyền âm phù thì nhú mồm lẩm bầm một hồi . Nhưng dù sao hán vẫn phải gọi là đi qua chỗ đó để gặp con gái cho nên là hán cũng không quan tâm lắm . Cứ theo tứ sự phụ là được rồi .

Nghĩ thế hán nhét truyền âm phù vào túi lại rồi móc ra một điều thuốc để lên miệng .

_ Gái sao ? Giờ phút này trong lòng ta chỉ có Kim Linh .....

.....

Trong trường DongDa,

_ Bang chủ bảo sao ?

Ngũ Long quay sang hỏi Lục Long, hán chính là người đã bảo Lục Long báo tin cho Lâm Quân qua đây, để mà tính toán kế hoạch trốn thoát .

_ Không nói gì nhưng em cá là bang chủ sẽ qua đây . Mà ngũ ca, hình như có gì đó không đúng ?

Lục Long nói xong quay qua nhìn đám mây trên bầu trời rồi nói . Bọn hán sau khi phát hiện ra cái tràng cảnh gái gú trên kia thì chỉ đứng xa xa mà quan sát, chứ không hoà mình vào đám học sinh . Khi thấy đám mây bắt đầu bay về hướng bọn hán thì trong lòng hán lập tức thắc mắc .

Ngũ Long hay chính là Cầu Thánh chỉ neho mắt một cái . Sau khi thấy tràng cảnh của đám học sinh nam xa xa kia và có một vài cô gái lén lút tiến về phía

này thì cười khỏ nói :

_ Lục Long, Cửu Long chuẩn bị chiến đấu .....

_ Đánh với ai ?

Lục Long và Cửu Long nghe thế thì thắc mắc hỏi lại .

_ Xem thì biết ....

Cầu Thánh cười khỏ nói . Trong lòng lão cũng cảm khái “ học sinh bây giờ đúng là bá cmn đạo thật, cái gì cũng dám làm “ .

.....

Bên ngoài trường DongDa,

_ Đặng Tùng, mày có chắc là Lâm Quân đang trong trường không ?

Nhật Quỳnh đang cười trên lưng một con Thất Thái Điều quay sang hỏi Đặng Tùng . Lúc nấy khi bọn họ thấy Lâm Quân rời đi thì ai nấy đều hiểu là Lâm Quân muốn đi trả thù nên vội vàng chạy theo giúp đỡ . Chỉ tiếc là Lâm Quân chạy quá nhanh nên bọn họ không theo kịp mà phải tìm kiếm hẩn tới 2 tiếng đồng hồ .

Sau đó, khi Đặng Tùng nghe được tiếng gầm kinh thiên từ trường DongDa thì chắc chắn nói “ Lâm Quân ở trường “ và kéo bọn họ chạy về đây .

_ Ta chắc chắn, không ai hiểu hẩn bằng ta .

Đặng Tùng vuốt vuốt mặt rồi nói . Sờ dĩ hẩn trở lại đây chính là nhận ra tiếng gầm của Tiểu Lâm . Theo hẩn nghĩ thì chắc chắn Lâm Quân biết người phá mình đang trong trường nên xuất Tiểu Lâm ra đánh nhau . Thêm nữa là có một đám mây trắng trên trời nên Đặng Tùng càng tin vào điều đó hơn, dù sao thì trong truyền thuyết “ Vân tòng Long, Phong tòng Hồ “ còn gì . Nếu thấy mây thì chắc có rồng rồi .

Nhật Quỳnh thấy Đặng Tùng chắc chắn như thế thì cũng gật đầu . Quay sang nói với các thành viên lớp A2 sau lưng :

_ Chúng ta vào đi thôi . Đại ca đang cần sự trợ giúp của chúng ta .

Nói rồi nàng thúc vào người Thất Thái Điều một cái, hùng dũng dẫn đầu đoàn Thất Thái Điều và Hắc Giáp Sư tiến vào trường DongDa .

“ Quân, hy vọng ngươi không sao . Mà hình như đám mây này đang di chuyển thì phải “ .

.....

Ngoại thành SaiGon, chỗ lúc nấy Lâm Quân xem phim online .

_ Tam ca, Hắc Long Quân và Thiên Long Quân đã tập trung đủ nhưng bang chủ đi đâu rồi ?

Một người trong Hắc Long Quân tiến lên hỏi Tam Long, thật vất vả bọn hẩn mới có thể tập trung tại đây nhưng không hiểu tại sao bang chủ đã mất tích, không biết là đi đâu .

Tam Long chính là một tên nhóc khá trẻ, nghe thế cũng nhúu chặt lông mày, có vẻ vô kế khả thi . Hẩn và Tứ Long phải tốn biết bao công sức mới có thể tập trung được đám Hắc Long và Thiên Long lại, nhưng đêch hiểu bang chủ đã đi đâu . Lúc nấy thử truyền tin phù cũng không được luôn .

Đúng lúc này thì có tiếng bước chân dồn dập chạy tới . Tam Long và mọi người đều quay sang nhìn . Chỉ thấy chạy tới là 8 người, người dẫn đầu đúng là Thập Long, còn 8 người sau lưng ai nấy đều che mặt và mặc đồ đen .

_ Tam ca, bang chủ đâu ?

Thập Long là người chạy tới đầu tiên, khi nhìn xung quanh không thấy Lâm Quân đâu thì hẩn vội vàng hỏi .

_ Ta cũng không biết .

Tam Long trả lời một câu rồi quay sang chào hỏi 8 người áo đen .

_ Mà đây chính là các vị sư huynh trong Âm Long phải không ? Tam Long, Thiên Long Quân xin chào các vị .

_ Tốt lắm, ta đã nghe bang chủ nhắc về ngươi rất nhiều . Mà bang chủ đâu rồi ?

Đứng đầu Âm Long chính là Ảnh Sát, hẩn chỉ gật đầu xem như chào một tiếng rồi hỏi .

_ Đệ cũng không biết, nhưng hình như Ảnh Long chỉ có 7 người thì phải ? Không biết vị thứ 8 là vị nào ?

Tam Long nói ra điều thắc mắc này giờ trong lòng mình .

_ À đây chính là Sát, hộ vệ thiếp thân của bang chủ . Đạo này hẳn theo chúng ta học tập .

Ảnh Sát giờ tay giới thiệu người đứng sau lưng . Người này chính là Sát, con lai của tộc XayDa và Ác Quỷ .

_ Chào huynh đệ, chẳng hay huynh đệ có biết bang chủ đang nơi nào không ?

Tam Long cung tay một cái rồi hỏi . Theo hẳn thì chắc hộ vệ thiếp thân và chủ nhân thường có liên hệ đặc biệt .

Đúng như dự đoán, Sát không nói gì mà gật đầu một cái .

_ Vậy xin huynh dẫn chúng ta đi tìm bang chủ .

Tam Long nghe thế thì mừng hóm, cuối cùng cũng có cứu cánh .

_ Được .

Sát lạnh lùng nói một chữ rồi dẫn đầu chạy đi .

_ Anh em, lên đường . Bang chủ cần sự trợ giúp của chúng ta .

Tam Long thấy thế thì hô một câu, sau đó cả ba đội quân, Hắc Long, Thiên Long, Ảnh Long với sự dẫn đầu của Ảnh Long, bám theo phía sau Sát như những con ma trong bóng tối .

.....

Trường DongDa, trong một phòng học bỏ hoang mà đám Xa Phong ở lúc này .

Lúc này cả phòng học chỉ có đúng 10 người, nhưng lần này người ngồi trên ghế không phải là thanh niên có hình xăm đầu heo mà chính là một người trung niên mặc một bộ quần áo màu vàng theo phong cách Tung Quốc .

Người này trên khuôn mặt chỉ đeo một mặt nạ hình rồng, trông rất giống như cái mà Long Thánh của Tung Quốc đã đeo lúc trước . Chỉ có điều cái của Long Thánh là màu vàng còn cái của người trung niên này là màu Trắng .

_ Lê sứ giả, chừng nào chúng ta bắt đầu ?

Tên anh trai của Xa Phong lập tức cung kính tiến lên hỏi . Người này chính là do Tung Quốc phái tới đây, mục đích chủ yếu là bắt sống hoặc giết chết Lâm Quân .

_ Từ từ rồi tính . Mà nè, hãy gọi ta là công chúa .

Tên trung niên dùng một giọng ẻo ẻo như con gái để trả lời . Nhưng đếch hiểu tại sao tên này là con trai mà muốn người khác gọi mình là “ công chúa “ .

_ Ách, vâng công chúa . Thuộc hạ cảm nhận được Lâm Quân đang tiến về trường DongDa với một tốc độ rất khủng khiếp, không biết công chúa khi nào ra tay để thuộc hạ còn chuẩn bị .

Anh trai của Xa Phong đỏ mặt hỏi . Tuy trong lòng hơi ghê tởm nhưng hẳn biết cái mục công chúa này mạnh lắm .

_ Vậy hả ? Vậy kế hoạch A lập tức khởi động . Mau đi chuẩn bị cho chị .

_ Vâng công chúa .

Anh trai Xa Phong nghe thế thì cung kính một tiếng rồi gọi 9 người kia lui ra ngoài, ý đồ muốn đi chuẩn bị .

Vừa ra tới cửa thì giọng của Lê công chúa lại vang lên :

_ Mà nè, chàng trai xinh đẹp . Lát ngủ với chị nhé .

Sặc, má mẹ .

Anh trai Xa Phong nghe thế thì thiếu chút nữa đập mặt vào đường, tuy trong lòng hung hăng khinh bỉ vạn phần nhưng lại cười tươi nói .

_ Công chúa, thuộc hạ đã chuẩn bị cho ngài vài sủng nam, bảo đảm hot hơn hạ thần nhiều .

_ Vậy sao ? Vậy đi đi cho chị ....

Lê công chúa nghe thế cười tít cả mắt xem chừng hứng thú lắm .

Nhưng khi thấy cả đám người Xa Phong đã rời khỏi thì Lê công chúa, từ giọng nói eo éo ban nãy chuyển thành một giọng trầm đục mà tràn đầy hận thù :

_ Lâm Quân, lần này ta muốn ngươi phải chết .....Khắc khắc khắc .....

Tiếng cười âm lãnh bay cao bay xa như thể hiện hết những hận thù chồng chất mà vị Lê công chúa này đã phải nhận

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 183: Cho Dù Là Có Cứu Được Thì.....việt Quốc Chúng Ta Cũng Sẽ Biến Mất

Lâm Quân giờ phút này dĩ nhiên là không chút hay biết có một vị “ Lê công chúa “ đang ngày đêm mong nhớ hần . Lúc này trong lĩnh vực của Vô Tình Cung, Lâm Quân đang đứng hút thuốc và tận hưởng cái cảm giác đi máy bay là như nào .

Kiếp trước Lâm Quân chỉ quanh quẩn sống ở Đà Lạt, chưa bao giờ được đi du lịch một lần chứ đừng nói là lên máy bay . Vì thế cho nên hần rất tận hưởng cái cảm giác này, cái cảm giác bay vù vù theo gió, mọi thứ đều lướt qua mắt mình nó thật sự rất thoải mái . Thêm nữa vì lĩnh vực của Vô Tình Cung rất trong suốt nên hần có thể đưa mắt nhìn khắp nơi .

Cho tới bây giờ Lâm Quân mới quan sát được SaiGon thành từ trên cao, hần cảm giác thì ra cái chuyện này thú vị hết sức . SaiGon thành không những chỉ có cảnh đẹp mà thôi, nó còn có cả một số cảnh đánh dã chiến thú vị mà không thể nhìn dưới đất được .

Ví dụ như trên cái toà tháp cao nhất SaiGon thành lúc này đang có một cặp đánh dã chiến, hay như có mấy toà nhà cao tầng, chủ nhân nó vì quá chủ quan nên cũng không đóng cửa sổ, đánh dã chiến ngay trên hành lang, còn không thì có một cặp đánh dã chiến trên bầu trời, à tức là trên lưng một ma thú họ chim .....Nói chung là có đủ hết cả .

Lâm Quân và Nhị Long này giờ vừa đứng bàn luận vừa chém gió bình phẩm tung cả trời, có lúc hai bọn hần nổi hứng lên, ngay khi bay vút qua một cặp đang đánh dã chiến thì hét lên : “ đồ yếu sinh lý “ ..... Làm cho nhân vật nam sém chút liệt cmn dương .

.....

Hứng thú là thế, nhưng Vô Tình Cung bay cũng nhanh lắm, chưa xem được mấy lần thì lão đã bao tới địa phận trường DongDa . Lúc này từ xa xa có thể quan sát trên bầu trời trường DongDa có một đám mây trắng cực to . Bay qua bay lại trút mưa xuống mặt đất, đồng thời kèm theo đó còn có một số tiếng hét, và tiếng kêu la vang vọng khắp nơi .

Hình như có gì đó không đúng .

Lâm Quân nghe thấy từng tiếng hét truyền tới thì lập tức thắc mắc trong lòng, hình như lúc này hần đi thì cái trường này còn vui vẻ lắm mà . Tại sao lúc này lại nhiều tiếng kêu thảm thiết như vậy nhỉ, không lẽ chỗ này mở đại hội giết heo .

_ Quân, liên lạc với con gái của con đi . Nói cho nó là lập tức thu hồi chiêu thức, rồi mau qua đây .

Lúc này thì hình như Vô Tình Cung cũng nhận ra gì đó, quay sang nói với Lâm Quân .

_ Vâng, sư phụ .

Lâm Quân gạt đầu rồi tập trung tinh thần, hần muốn câu thông với Tiểu Lâm . Vì lúc xưa Tiểu Lâm được áp ra từ máu của hần nên giữa hai người có một liên hệ rất vi diệu . Có thể liên lạc trong một khoảng cách không xa lắm .

_ Tiểu Lâm, con gái, con đang làm gì vậy ?

Lâm Quân tập trung truyền ý nghĩ tới phương hướng mà hần cảm giác Tiểu Lâm đang ở đó .

_ Papa, cứu con . Con sắp bị hấp rồi .....

Ngay lập tức trong đầu Lâm Quân vang lên tiếng kêu thảm cmn thiết, nó giống như khi con gái gặp yêu râu xanh ..

Lâm Quân tâm thần lập tức đại động, nhưng vẫn hỏi thêm :

_ Con có chuyện gì ? Con đang ở chỗ đám mây đúng không ? Mau thu lại chiêu thức rồi qua chỗ papa đi .

_ Papa, con mắt không chế rồi, không thu hồi được .....

Lần này giọng nói của Tiểu Lâm có vẻ rất gấp gáp .

_ Ô, papa, hép mi.....

Chưa nói thêm câu gì thì trong đầu Lâm Quân lại vang lên tiếng kêu thảm thiết, ngay sau đó liên hệ giữa hắn và Tiểu Lâm ngay lập tức bị cắt đứt . Lâm Quân tuy chưa hiểu có chuyện gì nhưng hắn biết ngay lúc này con gái hắn đang gặp chuyện, vì vậy hắn mới quay sang nói với Võ Tinh Cung :

_ Sư phụ, liên hệ giữa con và Tiểu Lâm đã mất . Chúng ta mau qua đó đi ....

Võ Tinh Cung vẻ mặt đột nhiên biến đổi, sau đó gục đầu thờ dài nói :

_ Đã muộn rồi Quân, con gái con đã bị bắt ...

_ Ô, vậy chúng ta đi cứu nó đi sư phụ . Còn kịp mà ....

Lâm Quân ngạc nhiên hỏi, hắn cảm giác hình như sư phụ hắn hôm nay bị sao ấy .

Võ Tinh Cung thờ dài thêm một tiếng, sau đó bất đắc dĩ nói :

_ Muộn rồi, có qua đó cũng vô dụng thôi . Cho dù là có cứu được thì.....Việt Quốc chúng ta cũng sẽ biến mất .....

_ Tại sao ? Sư phụ, người là Võ Thánh mà còn phải sợ sao ? Ruột cuộc là ai đã bắt Tiểu Lâm ?

Lâm Quân thắc mắc hỏi .

_ Chuyện này con không cần biết, chỉ cần biết . Tiểu Lâm cho dù có bị ai bắt đi chăng nữa, một khi tin tức truyền ra ngoài thì tổ chức đó sẽ biết . Nếu là như thế thì Việt Quốc chúng ta chắc chắn sẽ .....

Võ Tinh Cung không đành lòng nói thêm một câu, lão sợ chính là sợ cái tổ chức đó . Một tổ chức mạnh nhất trên thế giới ..

Lâm Quân nghe thế thì ngẫm nghĩ một lát . Sau đó hắn nói :

_ Vậy sư phụ, Việt Quốc còn gì để mất sao ? Dù người không đi con cũng đi ..

_ Ta biết, nhưng ta không thể nào mà đem an nguy của 80 triệu người dân Việt Quốc ra đùa cả ...

_ Vậy con tự đi . Sư phụ, nó là con gái con, nếu con không đi thì chắc chắn sau này con không thể nào ngẩng đầu lên được .....

Lâm Quân bỏ lại một câu rồi đi thẳng .

_ Bang chủ, đợi thuộc hạ với.....

Lâm Quân vừa đi thì Nhị Long bên cạnh cũng chạy theo, chỉ để lại một mình Võ Tinh Cung bơ vơ tại đó ...

.....

Lâm Quân hùng dũng bước đi mà trong lòng không ngừng đưa ra những khả năng có thể xảy ra . Hắn thì hắn chỉ là một thằng tót từ Trái Đất nên dù gì cũng chưa biết về cái thế giới này lắm, chỉ cùng lắm là gói gọn trong Việt Quốc mà thôi .

Nhưng Lâm Quân vẫn biết cái chỗ này “ thực lực vi tôn “, cho nên hắn nghĩ cái thứ tổ chức làm sư phụ sợ như thế thì chắc hẳn là rất mạnh . Nhưng mà vậy thì sao chứ, dù gì Tiểu Lâm cũng là con gái hắn . Cho dù có phải chết hắn cũng phải đi qua xem .

_ Nhị Long, bắn pháo sáng đi .

Đi được một lát thì Lâm Quân nghiêm mặt nói .

_ Vâng, bang chủ .

Nhị Long nói rồi đưa tay vào trong người móc ra một ống bằng đồng, châm lửa vào đó .

Ngay lập tức, từ cái ống đồng một tia lửa bay lên trời . Khi đã lên tới độ cao nhất định thì tia lửa nổ tung . Trên bầu trời lập tức hiện ra một chữ “ HELP “ màu đỏ đặc biệt bắt mắt .

Cái này chính là phương tiện cầu cứu của Thiên Long Bang do Lâm Quân chế tạo ra, đồng thời chữ màu đỏ chính là lệnh cao nhất, nếu trong phạm vi Sài Gòn thành có bất cứ bang chúng nào nhìn thấy, phải đi qua ngay lập tức .

_ Tốt lắm, Nhị Long, người đứng đây đợi . Ta đi đây một chút .

Lâm Quân bỏ lại một câu rồi biến mất . Thật ra hắn muốn vào thế giới TLBB để tìm thêm trợ lực . Ngày hôm nay hình như số hắn hơi xui, tỏ tình thì không như dự đoán, con gái thì bị tóm, còn sư phụ thì sợ hãi không giúp được .

Suy đi nghĩ lại thì hắn chỉ thấy có mỗi các nô lệ và hai huynh đệ trong thế giới TLBB là có thể tin được, vì vậy hắn muốn nhờ họ giúp ..

.....

Nhoáng lên chỉ một cái thì cảnh tượng trước mắt của Lâm Quân đã thay đổi, hắn đang đứng trong thành Đại Lý của thế giới TLBB .

Theo như Lâm Quân nhớ thì cả đám nô lệ của hắn đều đang theo Tiêu Phong và Đoàn Dự học tập . Lâm Quân dụng tâm cảm nhận một lát thì cảm giác cả đám đang ở Vô Lượng Sơn .

May thật, ở gần đây .

Lâm Quân nghĩ rồi lập mô tơ vào mộng, chạy thẳng hướng Vô Lượng Sơn . Hắn muốn nhờ Tiêu Phong và Đoàn Dự ra ngoài giúp hắn . Kể ra thì ngày hôm nay là lần đầu hắn đưa hai người mà không phải nô lệ ra bên ngoài . Không biết có chuyện gì không .

.....

Vô Lượng Sơn .

_ Nha, Huyền Nạn đại sư, cái ngài nói là thật chứ ?

Tiêu Phong sau khi tu xong một chai bùa thì hứng thú hỏi . Lúc này hắn và đám Huyền Nạn đang ngồi nhậu, sau khi chém gió quên trời đất thì Huyền Nạn nói tiêu đệ của hắn có thể đưa mọi người ra thế giới khác .

_ Tiêu huynh đệ, ta là đại sư gì chứ, huynh đệ cứ nói quá . Dù sao người là đại ca của thiếu gia nhà ta cơ mà ...

Huyền Nạn cũng ngắt ngừng nói, tỏ vẻ rất khiêm tốn .

_ Ách, kính lão đắc thọ . Huyền đại sư đây dù gì cũng là cao nhân đắc đạo, lễ tiết là không thiếu được .

Tiêu Phong vỗ vai nịnh nọt nói, cho dù là lão già này thực lực thấp hơn hắn nhưng tuổi thì cao hơn thật . Tiêu Phong chính là kiểu “ người kính ta một thước, ta kính người một trượng ” . Thời gian này thì Huyền Nạn đều đi thụ giáo võ công của hắn nên Tiêu Phong cũng hơi kính nể .

_ Nha, nếu thế thì ta cũng không khách sáo .

Huyền Nạn gật gù tỏ vẻ hài lòng lắm . Sau đó lão mới nói tiếp :

_ Ta nói thiếu gia nhà ta có thể đưa chúng ta qua thế giới khác chính là sự thật, không tin người cứ hỏi Dư Độc tiền bối của người, hoặc Tứ Đại Ác Nhân sẽ rõ . Bên thế giới đó, thực lực của người có thể gọi là tầm trung thôi . Chứ có nhiều người mạnh hơn lắm . Cỡ như trụ trì Thiếu Lâm của ta thì không có 1000 cũng có 800 người như thế .

_ Gì ? Lão nói thật chứ ?

Tiêu Phong có vẻ không tin đáp . Dù gì trụ trì chùa Thiếu Lâm trong thế giới TLBB này thì cũng gọi là hàng top rồi, làm sao có nhiều người mạnh thế được .

_ Chẹp, đó là còn ít . Nghe nói chỗ đó còn có tiên và thần . Hèm, chỗ đó to gấp 100 lần trong này . Người nói xem có khả năng không ?

Huyền Nạn vặn lại Tiêu Phong ngay tắp lự . Thực ra cái này đều là Lâm Quân nói cho lão, chứ lão làm gì thấy thần tiên thật . Nhưng cái vấn đề to gấp 100 lần thì là sự thật . Dù gì cái thế giới TLBB này to lắm cũng chỉ là hình mẫu của Trung Quốc ở Trái Đất thôi, làm sao to bằng Đại Địa Cầu được .

_ Cũng có khả năng, nhưng mà .....

Tiêu Phong ngập ngừng nói . Cảm giác cũng có lý xui nhưng hắn thực sự không tin được ....

Đúng lúc này thì một giọng nói vang lên bên tai cả hai người bọn hắn :

_ Đại ca, Huyền Nạn, các người bàn tán cái gì mà vui thế ?

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 184: Thực Thú Vị, Nên Cho Giáo Chủ Biết Mới Được

Lâm Quân, sao để lại ở đây ?

Tiêu Phong quay phắt lại thì thấy Lâm Quân mặc một bộ vest đen đứng sau lưng hắn . Vì vậy hắn mới vui mừng hỏi . Đúng là nhắc tào tháo, tào tháo tới .

_ À, để tìm huynh có chuyện cần huynh giúp . Ủa mà Đoàn Dự nhì ca đâu ?

Lâm Quân quay ngang quay ngửa nhìn một lát rồi hỏi . Ngay chỗ này chỉ có mỗi Tiêu Phong, Huyền Nạn, Dư Độc và đám Tứ Đại Ác Nhân, còn Đoàn Dự và các ma thú thì không thấy .

_ À, hắn đang dẫn các ma thú đi ăn sinh nhật của con trai Lion, không hiểu để kiểm mấy con thú này đâu ra nhưng tên Đoàn Dự có vẻ thích bọn nó lắm .

Tiêu Phong lắc lắc đầu rồi cười nói .

_ Hèm, chính là thế giới khác . Ủa mà các huynh tại sao không đi ? Ăn sinh nhật cơ mà .

Lâm Quân thắc mắc hỏi, tại sao chỉ có tên Đoàn Dự đi .

Tiêu Phong nghe thế thì cười bất đắc dĩ, sau đó mới nói nhỏ vào tai Lâm Quân :

_ Để phải biết vợ Lion là một con sư tử cái chứ . Với cả nó đãi đồ ăn toàn là thịt động vật sống, bỏ ai ăn nổi . Mà nếu không ăn thì .....

_ Ấc, ra là thế .....

Lâm Quân nghe thế thì cười hiểu, vợ Lion chính là con sư tử cái lần trước mà Lâm Quân mang luôn vào thế giới TLBB . Lúc đầu thì cả đám ma thú con nào cũng gato với Lion tại vì nó có vợ đẹp và con ngoan . Nhưng sau một thời gian sống chung trong này thì cả đám ma thú đột nhiên lộ cái tính sợ đàn bà, đúng, chính là sợ mãnh liệt . Sợ còn hơn cả Lâm Quân hẳn .

Sở dĩ như thế tại vì có cái ví dụ đầm máu trước mắt . Lion bị vợ nó quán hơi bị chặt chẽ, nếu lỡ về nhà trễ không ăn cơm thì bảo đảm Lion bị vợ nó hành cho đầm máu . Người toàn là vết thương chằng chịt . Nếu lỡ như Lion dám ngấm bất kỳ con động vật giống cái nào trong rừng này, cho dù có là con chim thì vợ Lion cũng ghen . Và kết quả là .....

Nếu như Lion không ăn hết đồ, nếu như Lion dám lỡ tay đánh con nó, nếu như Lion lỡ đi bù khú với đám ma thú, nếu như Lion lỡ lơ đễnh nhắc tới một cái tên khác thì .....Nói chung là rất đầm máu ....và.....tàn...khốc.....và.....rất t.....không hay ho .....

Đại khái nói tóm lại chính là vợ Lion chính là một con sư tử cái cả nghĩa đen lẫn nghĩa bóng, có một sức mạnh vô cmm địch . Làm cho tất cả ma thú của Lâm Quân đều đưa mắt nhìn theo thông cảm và tôn xưng làm chị hai bá đạo . Kể cả hai con Cougar và Tiger mặc dù đều là cấp 8 nhưng vẫn sợ hãi chị hai bá đạo một phen . Cho dù cái chị hai này chỉ có thực lực cấp 6 .

Ngay cả Lâm Quân hẳn cũng hơi sợ, không dám ra lệnh cho chị hai đó ra ngoài đánh nhau một lần nào .

_ Mà, tiểu đệ, để thực sự có thể đưa chúng ta ra bên ngoài ?

Đang bay theo suy nghĩ thì một giọng nói cắt ngang, chính là Tiêu Phong lên tiếng . Vừa nói hắn vừa nhìn Lâm Quân, trong mắt bắn ra hứng thú mãnh liệt và chờ mong nồng đậm .

_ Đúng là thế, nhưng cần có điều kiện .

Lâm Quân giờ này đang cần giúp đỡ nên cũng không giấu diếm .

_ Điều kiện gì ?

Tiêu Phong tò mò hỏi .

_ Một là phải nhận đệ làm chủ như đám Huyền Nạn . Còn không thì có quan hệ nhất định, như đại ca là kết nghĩa kim lan .....

Lâm Quân chỉ vào đám Huyền Nạn và Tiêu Phong rồi lần lượt nói .

_ Vậy còn gì không ?

Tiêu Phong nghĩ nghĩ rồi hỏi .

_ Thực ra còn có thể làm sư phụ đệ, còn không thì vợ chồng.....nói tóm lại, chỉ cần không phản bội đệ và có một quan hệ nhất định thì có thể ra ngoài

được .

Lâm Quân nói rồi đúc kết lại một câu . Cái này chính là tiêu chuẩn duy nhất mà hần có dẫn người ra ngoài được hay không . Đó chính là không phản bội mình . Tuy cái này Tiểu Thần Đèn là người đặt ra nhưng Lâm Quân hần cũng thấy thập phần hợp lý .

_ Ủm, nếu như vậy thì .....

Tiêu Phong lăm nhăm dự tính trong lòng . Hần đang phân vân xem có thể nói cho cái đám người trong này biết được không . Dù sao thì cái đám trưởng lão này họ muốn ra ngoài tới điên rồi .

Đúng lúc này thì đột nhiên có tiếng bước chân đi tới, khi quay lại nhìn thì chỉ thấy đám ma thú và Đoàn Dự mặt mày đau khổ vừa đi vừa lết tới chỗ này . Thậm chí Đoàn Dự đi được vài bước thì ới một bãi, sau đó vừa ới vừa đi .

_ Đoàn đệ, có chuyện gì thế ?

Tiêu Phong thấy Đoàn Dự thảm thế thì quăng cái suy nghĩ đi, vội vàng chạy tới đỡ . Tay móc ra một bình nước cho Đoàn Dự .

Đoàn Dự thấy thế thì chụp lấy để xúc miệng, sau đó ngồi dưới đất thở dốc nói :

_ Đại ca, huynh nói chí phải . Đáng ra đệ không nên đi .

_ Sắc, ta lười đi thôi . Mà có chuyện gì ?

Đoàn Dự xoa xoa bụng một cái rồi nói :

_ Đại ca, con sư tử cái đó . Nó thấy đệ lần đầu đi dự thì cực mừng, toàn gấp thức ăn cho đệ . Mà mã mệ nó chứ, thức ăn toàn đồ tươi sống . Nếu không thì cũng nửa chín nửa sống . Ngay cả Tiger cũng nuốt không trôi mà nó để đệ nuốt . Hu hu .

Đoàn Dự có cảm giác khóc không ra nước mắt, hần vì quý sư tử con nên đi cho biết . Không ngờ con sư tử con đáng yêu là thế nhưng mẹ nó thật bá đạo . Vừa gấp đồ ăn cho hần vừa nhìn hần với ánh mắt hình viên đạn . Nếu như hần không ăn thì chắc chắn là không toàn mạng để về . Làm cho Đoàn Dự gấp lấy gấp để, luôn miệng khen ngon mà nước mắt sắp trào ra .

_ Thôi, tiểu đệ tới rồi . Chúng ta ra ngoài chơi .

Tiêu Phong vỗ vai thông cảm một cái rồi nói .

_ Tiểu đệ ? Ra ngoài chơi ?

Đoàn Dự thắc mắc hỏi . Ra ngoài là ý gì ?

Tiêu Phong nghe thế chỉ đánh mắt sang Lâm Quân . Lâm Quân thấy thế thì lập tức hiểu ý, vung tay lên . Đoạn quay sang các ma thú nói :

_ Các em, ra ngoài giúp anh, sau đó anh đãi chúng mày món mới . Không ngon không ăn tiền .

_ Vâng, đại ca .

Đám ma thú đồng thanh hô lên, đúng là sau khi ở địa ngục trần gian về thì mới biết các món ăn của Lâm Quân làm ra ngon cỡ nào .

_ Vậy đi thôi .....

Lâm Quân nói rồi lập tức biến mất . Sau đó một lát thì tất cả người ở đây cũng đều biến mất .

Nhưng, Lâm Quân không phát hiện rằng, trên một tầng cây cao, có một bóng người hiện ra . Chỉ thấy người này lăm bằm :

_ Hần có thể đưa người ra ngoài . Thực thú vị, nên cho Giáo Chủ biết mới được .

.....

Lâm Quân sau khi mở mắt ra đã thấy cơ man nào là người, người đứng trước mặt hần đông như mắc cùi .

Định thần quan sát một lúc thì Lâm Quân mới thấy đây chính là đám người trong bang của hần, thêm nữa chính là tất cả bạn học huynh đệ của mình .

Đứng đầu đám người này chính là Nhật Quỳnh đang cười Thất Thái Điều lơ lửng trên đất nhìn rất hot . Sau lưng nàng chính là đám cao tăng Thiên Long Bang của hần, Ngọc Tú và Đặng Tùng là hai thằng đứng đầu . Người nào ở chỗ này khi thấy Lâm Quân xuất hiện thì mắt chữ O, mồm chữ A nhìn chòng chọc vào hần .

Lâm Quân thấy thế thì cũng chả lạ gì, hần đưa mắt tìm kiếm Nhị Long trong đám người, thằng này vì chức thấp nên cũng đứng hơi xa, hỏi :

_ Nhị Long, ta đi được bao lâu rồi ?

Nhị Long nghe bang chủ gọi mình thì chen ra đám người, tới trước mặt Lâm Quân hô .

_ 5 phút rồi thưa bang chủ .

May quá, còn nhanh .

Lâm Quân thăm hô may mắn rồi nói :

_ Bây giờ ta sẽ ban bố nhiệm vụ .

_ Ảnh Long và các huynh đệ tỷ muội trong lớp do ta chỉ huy .

_ Thiên Long Quân do đại ca ta, Tiêu Phong chỉ huy .

_ Hắc Long Quân do nhị ca ta, Đoàn Dự chỉ huy .

Lâm Quân chỉ tay ra sau lưng giới thiệu hai huynh đệ của hắn rồi nói .

_ Sau đây là một việc rất quan trọng và gấp gáp nên chúng ta không nói nhiều . Tùy tình hình mà xem xét . Còn các người thì tập làm quen với chỉ huy mới đi . Hai huynh đệ ta rất mạnh nên chắc cũng không lỗ các người đâu .

_ Bây giờ lập đội theo 3 hướng từ từ tiến vào . Mục tiêu chính là một con gián màu hoàng kim, con gái của ta, yêu cầu giải cứu nó . Còn ai chưa biết thì có thể hỏi ma thú của ta .

_ Tất cả rõ chưa ?

Lâm Quân như một vị tướng thực thụ bang bố các chỉ lệnh như đúng rồi . Cái tính cách này chính là hắn đã có được trong mấy năm qua . Tuy chưa thực sự giống một vị tướng nơi xa trường, nhưng tất cả cũng có một chút phong phạm . Chỉ huy đâu ra đấy .

_ Rõ, thưa bang chủ .

Đám Thiên Long Bang đứng thẳng, đồng thanh hô .

_ Rõ, đại ca .

Còn đám học sinh A2 cũng hô lên, trong lòng bọn này thì Lâm Quân đúng là đại ca, đại đồ đệ của các sư phụ nên đều nghe theo từ lâu . Dù gì thì Lục sư phụ, tức là người đeo mặt nạ đầu trâu cũng đã dạy dỗ bọn hắn cái phần này từ lâu nên không còn ngỡ ngàng một chút nào . Ngày hôm nay chính là lần thực hành đầu tiên .

_ Tiến lên .

Lâm Quân vung tay rồi dẫn đầu bước đi, trong lòng thực ra rất lo cho con gái của hắn .

_ Ách, thiếu gia, thế còn chúng thuộc hạ làm cái gì ?

Nhưng hùng dũng chưa được bao lâu thì một giọng nói vang lên làm cắt ngang cái màn tỏ vẻ nguy hiểm của Lâm Quân . Thì ra là Lâm Quân chưa phân nhiệm vụ cho Huyền Nạn nên lão mới hỏi .

Sặc, giao hợp hồ điệp mẫu thân người .

Lâm Quân sém chút té chết, sau đó quay lại lạnh lùng nói :

_ Chia nhau ra thành 3 đội, lần lượt đi theo thủ lĩnh, hiểu chưa ?

_ Ách, dạ vâng .

Huyền Nạn nghe thế thì chạy ra sau phân phó cho mọi người . Sau đó cả đám nô lệ ma thú chia làm 3 phần, cun cút đi theo sau các thủ lĩnh . Huyền Nạn thì vẫn tiếp tục đi theo Lâm Quân .

Lâm Quân cảm giác thực mất hứng nhưng vẫn tiến lên, hắn tuy quên nhưng lão Huyền Nạn không biết truyền âm sao . Mẹ nó, đúng là già mà iốt không đủ mà

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 185: Tiểu Lâm

Tiêu Phong và Đoàn Dự thấy Lâm Quân tiến lên nhưng vẫn chưa hết ngỡ người . Hai tên này còn chưa hoàn hồn được vì quá sock .

Không ngờ tiểu đệ họ thật sự có thể đem mọi người qua thể giới khác .

Trong cảm giác của họ thì ở thể giới này hình như nguyên khí nhiều hơn thể giới TLBB cả chục lần, cảm giác từng lỗ chân lông trong người cực kỳ sướng khoái và thoải mái .

_ Nhị đệ, ta đang mơ chẳng ?

Tiêu Phong nhéo mắt mình một phát rồi quay sang hỏi .

_ Đại ca, đau thật mà, chắc không phải là mơ .

Đoàn Dự nhéo má mình một cái, sau khi có cảm giác đau thấu tim thì cũng lên tiếng .

_ Mà này tiểu đệ nói cái gì nhỉ ? Người có nghe rõ không ?

Tiêu Phong nghĩ thế rồi nói, lúc này hắn còn đang ngỡ ngác như con nai vàng .

_ Hình như là cho chúng ta lãnh đội chi đó . Cái gì mà Thiên Long, cái gì mà Hắc Long .

Đoàn Dự nhớ nhớ rồi nói .

_ Hai vị, chính là Thiên Long Quân và Hắc Long Quân, các vị . Mau đi thôi .

Đúng lúc này thì Ngọc Tú, không biết tiến tới sau lưng Tiêu Phong từ lúc nào, cười cười nói . Hắn không biết Lâm Quân lòi từ đâu ra hai gã ngu ngơ này nhưng hắn biết bang chủ mình rất kỳ quái . Với cả cảm giác hai người này cũng khá mạnh nên tiến tới nói .

_ Người là ai ?

Tiêu Phong quay phát lại hỏi . Nhưng sau khi thấy rõ mặt của Ngọc Tú thì Tiêu Phong giống như thấy quỷ . Lấp bắp nói :

_ Đông Phương Bất Bại, sao người.....lại.....ở.....đây ?

_ Hà ? Ta ? Ta tên Ngọc Tú mà ?

Ngọc Tú nhú mày nói, cái gã cứ lằng cmm nhằng, bang chủ sắp đi mất rồi mà còn ở chỗ này nói lung tung . Đếch hiểu bang chủ nghĩ quái gì mà cho thằng này chỉ huy nhi .

_ Người.....Người là ai ?

Tiêu Phong vẫn hỏi . Ngay lúc này thì Đoàn Dự cũng quay lại, khi thấy Ngọc Tú thì hắn cũng đơ ra mất vài giây . Nhưng tính ra Đoàn Dự nhiều iốt hơn Tiêu Phong một chút nên nắm vai Tiêu Phong nói :

_ Đại ca, người giống người thôi . Đông Phương vẫn còn trong kia mà .

_ Ừ nhi .

Lúc này Tiêu Phong gật đầu một cái, đúng là hắn kinh hãi quá hoá rồ cmmr .

_ Vị huynh đệ, người nói chúng ta làm gì ?

Đoàn Dự vội đổi chủ đề, hỏi Ngọc Tú .

Ngọc Tú tuy thấy hai gã này thật cmm nó ngu nhưng mà vì người ta là đại ca của Lâm Quân nên vẫn cười nói :

_ Hai vị, Lâm Quân bang chủ giao cho hai người chỉ huy hai đạo quân . Bên đây chính là Thiên Long Quân, còn bên kia chính là Hắc Long Quân . Nhưng có gì cứ đi theo bang chủ đã . Từ từ tại hạ nói sau .

Ngọc Tú chỉ tay về phía Lâm Quân và nói .

_ Được, được, chúng ta đi thôi đại ca .

Đoàn Dự kéo tay Tiêu Phong rồi vội vàng đi theo Lâm Quân .

Còn Ngọc Tú sau khi lắc đầu một cái thì cũng ra lệnh cho hai đạo quân kia đi theo hai thủ lĩnh cực ngu ....

.....

Lâm Quân bước đi trước mắt, dưới thân hắn chính là Panda, con này chính là con hắn thích cười nhất . Nó vừa đẹp mà vừa mạnh mẽ, lông cũng rất sạch sẽ và mềm mại . Chứ không giống như những con khác, 1 năm tắm 1 lần . Nếu nói độ sạch thì chắc Bắc Cực là sạch nhất, nhưng tại vì nó vẫn còn ám mùi chồn hôi nên Lâm Quân cũng ngại cười lắm .

Đoàn người đi rất nhanh, chẳng mấy chốc đã đi gần tới sân trường của trường DongDa . Nhưng khi tính toán vào trong sân thì Lâm Quân vội vàng dừng bước .

Bởi vì phía trước đang diễn ra một cuộc chiến khốc liệt, chỉ thấy có 6 người mặc đồng phục Thiên Long Bang đang bị một đoàn con gái bao vây lại chính giữa . Từ từ xả skill mãnh liệt vào người họ .

Đám này thì chính là đám Ngũ Long tới Thập Long mà Lâm Quân đã phái vào trường DongDa tìm đám Đặng Tùng lúc trước . Nhưng không hiểu tại sao lúc này đám Đặng Tùng thì đã xuất hiện rồi nhưng đám Ngũ Long thì lại bị vây ở đây .

_ Bang chủ, người của mình . Chúng ta cứu thôi đúng không ?

Ảnh Sát đi bên cạnh Lâm Quân này giờ, thấy thế thì lên tiếng hỏi .

_ Đúng, lên đi anh em .

Lâm Quân nghe thế thì vung tay ra lệnh, cái chuyện cứu này thì cũng đúng mà .

Nhưng những người xung quanh chưa làm được cái gì thì Tam Long lên tiếng nói . Hắn tuy thuộc Thiên Long Quân nhưng Lâm Quân đang cần trí tướng nên bảo hắn theo mình .

_ Bang chủ, chuyện này hơi bị lạ .

_ Có gì mà lạ ?

Lâm Quân nghe thế thì hỏi .

_ Bang chủ để ý xem, tuy bị hơn 100 người vây quanh nhưng đám Ngũ Long vẫn chống đỡ được . Người không thấy kỳ lạ sao ? Thực lực của bọn hắn chỉ là Vô Tướng thôi mà .

_ Hừm, đúng là thế . Đợi ta kiểm tra đã .

Lâm Quân nghe thế thì cũng rung mình, hắn vội vàng bật mắt thần lên quan sát . Vừa nhìn thấy những số liệu hiện lên trước mắt thì Lâm Quân đã hô lên :

_ What the f***** .

_ Sao bang chủ ? Chúng ta có cứu không ?

_ Cứu đi, còn phải hỏi .

Lâm Quân nghe thế thì lạnh lùng nói . May mắn mà hắn có mắt thần, nếu không bị bọn này qua mắt rồi . Thì ra thằng Ngũ Long chính là Cầu Thánh, còn tên Cửu Long chính là Vô Văn Dương giả dạng . Thế mới hiểu tại sao bọn này chống lâu như thế, thì ra là có 2 tên Vô Thánh giúp sức .

_ Bang chủ, có cần thương hoa tiếc ngọc hay vui hoa dập liễu ?

Ảnh Sát vẫn chưa bảo anh em lao lên mà hỏi thêm một câu . Trước mặt đều là nữ nhi nha, vui hoa dập liễu thì thật đáng tiếc .

_ Hừm, còn phải hỏi . Gái xấu thì kệ mẹ, gái đẹp thì công về đây cho anh . Đặng mà anh điều tra thu thập tin tức .

Lâm Quân quay sang nói . Trên khuôn mặt lúc này cũng hiện lên thần sắc dâm tà . Thế mới nói, giang sơn dễ đổi bản tính khó dời . Cho dù lo cho con gái nhưng hiện giờ thằng này vẫn còn mê gái .

_ Vâng, tuân lệnh .

Ảnh Sát hào hứng hô một câu rồi quay ra sau nói :

_ Anh em, tiền dâm hậu sát . Tái dâm tái sát, nhớ quay phim cho bang chủ . Lên .....

.....

15 phút sau,

Lâm Quân tâm trạng gấp gáp chạy tới sân trường DongDa, ngồi cùng hắn chính là đám Ngũ Long tới Thập Long nhưng trong này có 2 tên hàng giả .

Trận chiến lúc này diễn ra rất nhanh và kết thúc cũng cực kỳ chóng vánh . Sau khi lấy thịt đè người thì 100 bạn nữ kia cũng thất thủ ngay tắp lự . Sau khi cả cưa dê ngỗng, tán tỉnh chém gió thì Lâm Quân cũng moi ra một đồng thông tin hữu ích .

Thì ra các bạn nữ này cầm đầu chính là chị hai của năm 3, chị hai này sau khi thấy các em gái lớp A7 bị lột đồ khoả thân thì rất tức giận . Thêm nữa đám con trai cứ nhìn chòng chọc nên chị ta quyết tâm trừng phạt đám con trai .

Vì thế cô ta bàn với Viêm Vi, chính là lớp trưởng lớp A7, lợi dụng đám mây của Tiểu Lâm, cũng lột đồ đám con trai ra, sau đó dán bùa chỗ hạ bộ . Nhằm đe dọa và khủng bố tinh thần của đám đó .

Sở dĩ đám Ngũ Long cũng trong tầm nhắm là do lệnh của chị hai này . Bởi vì đám Ngũ Long không phải học sinh trong trường, mà chị hai này lo sợ đám này quay phim tuồn ra ngoài nên cũng quyết tâm đánh luôn thể . Còn không muốn đi ra thì chỉ được mặc đồ Adam mà đi, không được mang theo bất cứ cái gì .

Nhưng những cái này đều rất không quan trọng, cái quan trọng chính là Tiểu Lâm đang bị đám học sinh năm 3 vây công . Sở dĩ như thế chính là nữ thì tức giận và sợ hãi cái đám mây của Tiểu Lâm . Còn nam thì cho rằng vì Tiểu Lâm mà họ phải khoả thân lấy bùa che chym nên hai đám người đều muốn làm thịt Tiểu Lâm .

Nói chung là thập phần gấp gáp, từ khi Lâm Quân mất liên lạc với Tiểu Lâm thì cũng đã qua 20 phút, lằng nhằng này giờ mà Lâm Quân không biết có thể cứu Tiểu Lâm không .

_ Mau lên Panda, tới đó mau .

Lâm Quân thúc vào người Panda, mồm miệng hét to hết sức . Còn Panda tội nghiệp thì chỉ cầm đít mà chạy . Cho tới lúc này thì nó cũng biết là chuyện hết sức quan trọng . Nhưng trong lòng cũng thầm hận thằng chủ nhân ngu si của hắn . Sao người không bảo Eagle chở người đi, nó biết bay cơ mà .

Nói thì chậm nhưng diễn ra thì rất là nhanh, chỉ một lát Lâm Quân và đồng bọn đã tới dưới sân khấu hình tròn . Lúc này trên đó đứng toàn người là người . Trên bầu trời đám mây trắng cũng đã biến mất từ lâu . Lúc này, chỉ có một đám người di chuyển đuổi theo một chấm sáng màu vàng bay lơ lửng .

Đám dưới sân khấu kia toàn là học sinh năm 1 năm 2 không bay được, cả nam lẫn nữ đều vận chú phóng ma pháp nhắm cản đường Tiểu Lâm .

Còn Tiểu Lâm giờ phút này thì người toàn máu là máu, hai cái cánh đã gần như sắp đứt rời khỏi thân . Ba cặp móng vuốt thì cũng đã gãy mất một . Nói chung là thảm thiết cực kỳ .

_ Tiểu Lâm, ta tới cứu con đây .

Lâm Quân hét lên một tiếng rồi thi triển Sky Walk nhảy thẳng về hướng Tiểu Lâm . Trước lúc đó hắn không quên bảo đám Thiên Long Bang dọn dẹp cái đám đang phóng ma pháp kia .

_ May quá . Papa tới rồi .

Tiểu Lâm đánh nhau này giờ, à không, nói đúng hơn là tránh né này giờ nhưng cũng có chút lao lực không làm nổi . Tính ra nhân số cũng hơn 1000 thằng cơ mà, làm sao mà nó có thể chịu thấu được cơ chứ .

May mắn Tiểu Lâm có dòng máu rồng nên mới chịu nổi cái sự ăn hành này giờ, nếu không thì chắc nó chết từ lâu rồi .

Ngay khi vừa thốt ra những từ đó thì Tiểu Lâm có một cảm giác mệt mỏi mãnh liệt kéo tới, nó chỉ muốn đi ngủ ngay lập tức thôi .

Ngay lập tức, nó rơi từ trên trời xuống dưới .

_ Tiểu Lâm

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 186: Kill em All

Lâm Quân thấy Tiểu Lâm rơi xuống thì điên cuồng hét lớn, sau đó vận sức vào chân càng nhảy lên trời nhanh hơn .

_ Bụt .

Lâm Quân cuối cùng cũng chụp được Tiểu Lâm vào trong lòng bàn tay, hắn cẩn thận nắm lấy Tiểu Lâm nhưng đang cầm một vật quý giá nhất thế gian .
Từng luồng nguyên khí truyền qua người Tiểu Lâm nhằm giúp nó bớt đau đớn .

Mẹ nó, đám khốn, đám đánh con bố .

Lâm Quân thấy thảm trạng của Tiểu Lâm thì trong lòng đột nhiên tức điên lên . Hắn cứ nghĩ bị học sinh bao vây thì chẳng có chuyện gì đâu . Có ai mà ngờ đám học sinh này lại tuyệt tình đến thế . Kể cả tên da đen tóc kim mà hắn mua chuộc lấy lòng lúc trước cũng tham gia vào vây công con hắn . Mẹ kiếp, thằng cò hó này thật là ăn gan hùm .

Nghĩ tới đây thì Lâm Quân quay phắt lại, lạnh lùng nhìn đám học sinh năm 3 đang lo lừng ở bên kia .

_ Mẹ nó, các người được lắm, đám đánh con ta .

_ Con người ? Người có con ?

Tên da đen tóc kim là tên nói đầu tiên, hắn ngạc nhiên hỏi . Hắn lúc này vì tức quá nên cũng có biết đâu, cứ tưởng cái này là con gián từ đâu chui ra chứ . Nếu như hắn biết thì chắc cũng chẳng dám vây công cái con gián này đâu .

_ Hừ, thế người tưởng nó ở đâu chui ra, nó chưa nói cho người tên bố à ?

Lâm Quân đành mặt lại hỏi . Nhưng thực ra cái chuyện này không trách ai được . Ai kêu Viêm Vi đánh Tiểu Lâm, ai kêu Tiểu Lâm tức điên lên, ai kêu đám A7 không đánh lòng để mọi người xem, ai bảo chị hai năm 3 chơi đám con trai .....
.

Nói chung tất cả đều không phải lỗi của một ai cả . Tất cả đều do âm sai dương lệch nên mới tạo nên cái tràng cảnh éo le ngày hôm nay .

Tuy Lâm Quân biết, tuy Lâm Quân hiểu, tuy hắn cho rằng con gái hắn cũng có chỗ sai . Nhưng, đã làm cha thì làm sao có thể nhìn con mình bị ăn hành mà không làm gì được .

Vì vậy, Lâm Quân mới nói .

_ Nó là con gái ta, ngày hôm nay tụi mày chết chắc rồi .

_ Nha, chú em, có gì từ từ nói . Bọn chị chưa làm gì mà .

Đại tỷ năm 3 tên thật là gì thì cũng không có ai biết, mọi người chỉ quen gọi cô ta là đại tỷ mà thôi . Sở dĩ ngay lúc này cô ta đứng ra nói cũng chính là vì một lý do . Cô ta biết thực ra Lâm Quân là ai, và thực ra hắn có tầm quan trọng như nào với Việt Quốc .

_ Bà chị, hôm nay bà chị cũng không thoát đâu . Đừng nói thẳng em không nể tình nhé .

Lâm Quân bỏ qua mỹ sắc của bà chị này, chỉ lạnh lùng nói .

_ Chú em, chú đừng tưởng chị sợ, nếu như không phải .....
.

Đại tỷ nghe thế cũng lạnh lùng nói, cô chưa từng sợ thằng nhóc này, nếu không phải là vì cha cô ta đã nhắc thì cô ta chắc hăm, à, oánh thằng nhóc này ra bả .

_ Bà chị, ngày hôm nay chị phải sợ em .

Lâm Quân bỏ một câu rồi vung tay lên . Ngay lập tức 4 bóng người xuất hiện sau lưng hắn . Chính là Tiêu Phong, Đoàn Dự, Cầu Thánh và Vô Văn Dương .

Lúc này trên lưng Panda Lâm Quân đã giảng hoà với hai người đó, với điều kiện là ngày hôm nay họ phải giúp hắn .

_ Hừ, chú đùa chắc ? 5 vs 1000, 1 vs 200 à ?

Đại Tỷ và tên da đen tóc kim thấy hai người này xuất hiện thì kinh bị cười, tuy 4 người này có hơi mạnh thật nhưng hình như nhân số hơi ít thì phải .

_ Bà chị, tên da đen . Ngày hôm nay anh sẽ cho các chú biết kinh thường người khác có tác hại gì . Hắc hắc hắc .

Lâm Quân không nói mà chỉ cười âm lãnh, sau đó quát :

_ Thiên Long Bang .

Phía dưới các nhân số Thiên Long Bang đã dọn dẹp xong đám bắn nã pháp trên sân khấu . Đang xếp thành hàng nhìn lên bầu trời . Khi nghe thế thì đồng thanh hô .

_ Bất diệt .

_ Anh em, KILL ALL .

Lâm Quân hài lòng hô thêm một câu rồi móc từ trong người ra một khẩu Barreet M107 mới cồng ra . Chỉ thấy đây là một khẩu súng màu đen, ở đầu có một hình như cánh cung, phía trên thân còn có một nòng ngắn nữa . Còn cặp chân chống thì vì quá vướng nên Lâm Quân cũng gỡ ra . Hắn cũng nhờ Tiêu Thần Đền thiết kế lại khẩu súng này một chút, viên đạn bắn ra sẽ thay bằng đạn có một số chất bột thú vị .

Khẩu súng Barreet M107 này cũng được Lâm Quân khá thích thú sau khi chơi game CF ở Địa Cầu . Lúc đó ước mơ của hắn chính là có một ngày có thể cầm khẩu súng này tung hoành sa trường . Tới lúc này thì ước mơ đó của hắn cũng thành sự thật với cái giá 10 tỷ đồng kèm bảo trì sửa chữa .

Cầm khẩu súng mà trong lòng Lâm Quân không cảm được nước mắt . 10 tỷ chứ ít gì ...

Chuyện khẩu súng và nước mắt của Lâm Quân thì lại nói sau, còn giờ phút này . Sau tiếng hô “ KILL ALL “ vang vọng mà đéch ai hiểu gì thì 4 người phía sau cũng lao lên . Dẫn đầu chính là Cầu Thánh, người cực kỳ yêu chó .

Sau lưng chính là Tiêu Phong, một chàng trai cao to, và Đoàn Dự, một lãng tử mê gái . Bọc hậu cuối cùng chính là Vô Văn Dương, bôn cầu màu đen nam tính, thiếu nữ nào nhìn sẽ mê .

4 người tạo thành một mũi tên xộc thẳng vào đội hình toán loạn của những học sinh năm 3 đang bay trên trời . Ngay lập tức có một vài người tránh không kịp đã bị Cầu Thánh đập vào mặt té từ trên trời xuống đất .

_ Anh em, theo ta phản công .

Tên da đen và Đại Tỷ thấy thế cũng cuồng hô . Sau đó ra lệnh cho anh em nhảy ra ngăn cản 4 người đang tiến tới kia .

Chỉ thấy dẫn đầu là hai người thực lực mạnh nhất, sau lưng bọn họ chính là gần 900 người còn lại . Bọn họ tính toán áp dụng chiêu thức lấy thịt đè người .

_ Hắc Âm Hủ Thực . SÁT .....

Đại Tỷ giơ tay lên đầu tiên . Từ lòng bàn tay của nàng ta toát ra một ít nguyên khí màu đen, trong đêm tối như này đặc biệt nhìn không thấy . Thì ra Đại Tỷ này có thuộc tính hiếm là Hắc Âm, còn Hắc Âm Hủ Thực này thì chính là một chiêu thức uy lực khá lớn .

_ Quang Vồng .

Tên da đen tóc kim cũng vung tay lên, từ tay hắn truyền ra một nguyên khí màu trắng tinh khiết bắt đầu tạo thành một tấm lưới . Thì ra tên này chính là thuộc tính Quang .

Hai người mạnh nhất, mỗi người có một thuộc tính hiếm khác nhau . Từ hai người họ một bàn tay lớn màu đen và một tấm lưới màu trắng bắn thẳng vào mặt 4 người bên phía Lâm Quân . Ngay lập tức làm cho Tiêu Phong và Đoàn Dự lập tức chấn hảm . Xưa giờ trong cái thế giới TLBB họ chưa từng gặp chiêu thức nào kỳ lạ như chiêu thức này .

Đang lơ ngơ chưa biết làm sao thì Cầu Thánh, người đứng trước nhất chỉ mỉm cười một cái, sau đó vung tay lên . Từ tay lão toả ra lĩnh vực khoá chặt hai chiêu thức uy lực khá lớn kia lại . Lão bóp tay một cái, tức thì hai chiêu thức kia bị bóp như một con chuột, ngay lập tức tan biến .

_ Các bé, chiêu khác đi, chiêu này không có tác dụng đâu .

Cầu Thánh dừng lại trên bầu trời chăm chọc nói, lão cũng không thèm giả dạng nữa mà đột nhiên biến trở lại hình dạng lão già . Từng tầng hoá trang trên người lão rơi lộp bộp xuống đất . Cầu Thánh già lão ngay lập tức xuất hiện .

_ Lão, lão.....là.....Vô Thánh .....

Cả Đại Tỷ và tên da đen thấy thế đều lắp bắp nói, cho tới bây giờ họ mới hiểu tại sao Lâm Quân liêu như thế . Thì ra có Vô Thánh bên người . Nếu thế thì ngày hôm nay các nàng thua chắc rồi, nếu muốn giết hoặc bị thương một Vô Thánh thì cái giá phải trả chính là gấp 1000 lần, tức là 1000 tên Thiên Không Vô Sĩ liêu chết giết Vô Thánh . Nhưng hiển nhiên thì chuyện đó là không thể nào .

_ Chuẩn rồi đấy, các em, nhưng không chỉ có một Vô Thánh đâu .

Thấy Cầu Thánh được hoan nghênh như thế thì Vô Văn Dương cũng không có cam lòng, vẫn giữ hình dáng giả dạng con người nhưng toả ra áp lực của Vô Thánh hàng thật giá thật áp thẳng vào mặt đám Đại Tỷ . Đại Tỷ và tên da đen ngay lập tức ngã ra như gã gỗ, trong lòng hô “ xong cmmr “ .

_ Kill All, hôm nay các em phải biết anh ghê như nào .

Lâm Quân đứng sau nghe thế thì hét lên, giơ khẩu Barreeta M107 mới cồng bắt đầu nã đạn .

_ Bùm .

Tiếng đạn khô khốc vang lên, một viên đạn màu đen như một tia chớp bắn thẳng vào một bạn đang bay trên không trung .

Ngay lập tức anh chàng đó rơi thẳng xuống đất, đầu đến nhe răng nhếch miệng . Nhưng cái đầu đón nhất còn chưa tới . Chỉ thấy từ viên đạn màu đen cắm trong cánh tay anh ta đột nhiên mờ ra . Từ trong đó có một ít bột phấn rơi ra ngoài . Rơi thẳng vào máu và phủ khắp người anh bạn kia .

_ Háháháhá, hahaha, hahàhàhàhà,.....

Anh chàng đó ngay lập tức như giết kinh phong, ôm người cười điên cuồng, cười giống như không thể nào ngừng lại được . Nhưng quái dị ở chỗ là giọng cười của anh bạn này càng lúc càng to, càng lúc càng ghê rợn, như cảm giác bản thân không muốn nhưng có một tác nhân nào đó muốn anh ta cười .

_ One Kill . (một thằng chết)

Lâm Quân thấy thế không thèm nhìn, hắn biết là cái đạn gây cười đã có tác dụng . Tên này nói xong một câu rồi giờ súng lên .

_ Double Kill . (một đôi chết)

_ Multi Kill . (tay ba chết)

_ Ultra Kill . (4 some chết)

_ Unbreakable . (5 thằng liên tiếp)

_ Unbelievable . (ó tin được, 6 thằng chết)

_ You're a piece of me . (mày là một phần của tao, nhưng tao giết 7 thằng rồi)

_ Come get some . (tới thêm chút đi, mới có 8 thằng)

_ Let's rock n' roll . (chơi rock luôn nào, 9 thằng teo rồi)

_ Kill 'em all . (giết tất cả, 10 thằng đã ra đi)

Bắn trúng một thằng thì tên Lâm Quân lại hô thêm một câu tỏ vẻ rất nguy hiểm . Cái này hắn lăm game CF nên hô như đúng rồi, trông rất phần cmn kích . Bên phía Đại Tỷ và tên da đen thì chỉ đau khổ chống đỡ, nhưng mà mấy cái thứ này kỳ lạ quá nên bọn hắn cũng tránh không có được .

Lâm Quân bắn hết băng đạn thì móc trong người ra thêm 4 khẩu Galting Gun nữa, ném cho đám người Cầu Thánh và Tiêu Phong hô :

_ Vũ khí mới đây, Kill 'em all

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 187: Ta Muốn Hai Con Đi Tìm Đại Ca Của Mình

Đám Cầu Thánh, Tiêu Phong đều chụp vào thân súng, sao đó đồng loạt nổ nộ cười tà ác . Bọn họ đều biết Lâm Quân có thứ này nhưng đây chính là lần đầu sử dụng nên cả đám đều rất hứng thú . Sau khi vuốt ve một lần thì giờ súng lên .

Bốn khẩu súng đen ngòm nhắm thẳng vào mặt đám người Đại Tỷ như những con quái thú sắp khạc lửa .

_ Sắc, Đại Tỷ, chết cmn rồi .

Tên da đen tóc kim hoảng hốt hô .

_ Thôi lấy áo ra mặc đi .

Đại Tỷ cũng cười khổ nói . Không những có 2 tên Cầu Thánh mà thằng Lâm Quân này chơi mất dạy quá, chưa gì đã lấy súng khoả thân ra . Hình như cái con gián kia là học từ ông già của nó thì phải .

.....

_ Hừm, tại sao lần này tổ chức đó có người đến mà không xuất hiện .

Võ Tinh Cung, lúc này không đi theo Lâm Quân nhưng lão vẫn theo dõi tên đệ tử của lão từ này tới giờ . Đồng thời trong tâm thần cũng cảm giác có người đã tới, nhưng mãi vẫn không thấy xuất hiện . Không biết là có chuyện gì .

_ Mà thôi, không xuất hiện càng tốt .

Võ Tinh Cung nói thêm một câu rồi lẳng lặng nhìn hình chiếu trước mặt, trong hình chiếu chính là cảnh tượng đệ tử lão đang đại sát tứ phương . Trong lòng cũng không khỏi lo nghĩ về chuyện đó .

.....

Trên tầng mây cao cao có hai người đàn ông đang đứng lơ lửng . Dựa vào độ cao mà họ đang đứng thì chắc chắn đây chính là hai người có thực lực rất cao cường, bởi vì càng lên cao không khí càng loãng và dễ dàng gặp các loài ma thú hùng mạnh trên này . Vì thế cho nên nếu hai người thoải mái như thế thì chắc chắn thực lực hẳn phải cực kỳ cao, còn cao hơn cả những Võ Thánh mà Lâm Quân đã từng biết .

Hai người này đều mặc một loại trang phục màu trắng, trên ngực trái có đính hình một cái đầu lâu, xung quanh nó chính là hai cặp cánh màu trắng . Hai người đàn ông này thì đều không nhìn rõ mặt, chỉ thấy họ đeo một cái mặt nạ hình bán nguyệt, chỉ chừa ra một con mắt nhìn xuống phía dưới . Một người có con mắt màu đỏ như máu, sau lưng đeo một cây kiếm rất dài . Còn người kia có con mắt màu đen, trên tay cầm theo một cây quạt cũng màu đen, phe phẩy này giờ .

_ Xích hộ pháp, sao chúng ta không ra tay ?

Người mắt đen cầm quạt tỏ vẻ thắc mắc quay sang hỏi người kia . Bọn hắn thuộc tổ chức mạnh nhất thế giới nên có tai mắt khắp mọi nơi . Vào nửa tiếng trước khi nhận được tin tình báo có một sinh vật cực mạnh xuất hiện thì hắn và Xích hộ pháp, lợi dụng truyền tống trận loại lớn, nhảy qua nửa vòng Đại Địa Cầu để tới đây .

Nhưng không ngờ, sau khi tính toán ra tay thì Xích hộ pháp đã ngăn cản hắn lại, làm hắn có điều không hiểu . Nói đúng hơn chính là bọn hắn tính toán làm cho mau rồi đi về nhậu, không ngờ tên Xích hộ pháp này dở chứng giữa chừng .

_ Lam hộ pháp, nếu người là bạn ta thì chuyện hôm nay mong người che giấu, hãy nói là tình báo sai lầm .

Xích hộ pháp chính là người mắt đỏ đeo kiếm, sau khi nghe thế thì nhỏ giọng nói . Hắn nói với một giọng rất cầu khẩn .

_ Nha, Xích hộ pháp, tại sao ta phải che giấu ?

Lam hộ pháp thấy vậy càng thắc mắc tột, bọn hắn quen nhau đã lâu nhưng đây là lần đầu tiên, Xích hộ pháp nổi tính nóng như lửa nói với giọng nhẹ nhàng như này .

Xích hộ pháp nghe thế thì rút thanh kiếm sau lưng ra, lạnh lùng nói :

_ Nếu không, hôm nay ta phải giết người .

_ Ách, đại ca, ta che giấu, ta che giấu ô kê chưa ? Đừng có hờ chút là động kiếm chứ, tiểu đệ chỉ đùa thôi mà .

Lam hộ pháp thấy thế thì vội vàng nói, tỏ vẻ sẽ che giấu dùm, tuy trong lòng vẫn thắc mắc nhưng Lam hộ pháp hiểu thẳng cha này nói được làm được . Với cả thực lực hắn cũng trên mình nên điều hoà là chủ yếu .

_ Tốt lắm, đi về ta sẽ đưa người mượn bí kíp “Phá Phiến Thức” trong “Độc Cô Cửu Kiếm” cho người .

Xích hộ pháp thu kiếm lại rồi nói .

_ Okê, okê .

Lam hộ pháp nghe thế vui mừng nhảy cẫng lên, ai cũng biết tên Xích hộ pháp này chôm được “Độc Cô Cửu Kiếm” bên Tung Quốc nhưng hắn coi cái đồng này còn quý hơn mạng, kiêu gì cũng không đem ra . Ngày hôm nay không ngờ vì cái chuyện con con như này mà đeo 1 phần ra cho Lam hộ pháp hắn xem .

Đúng là một niềm vui và thu hoạch bất ngờ, tuy Lam hộ pháp hắn luyện Phiến (quạt) mà không luyện kiếm nhưng tham khảo chút cũng được mà . Chắc chắn thực lực của hắn sẽ cao hơn một tầng .

_ Xích hộ pháp, chúng ta đã điều tra nửa tiếng đồng hồ nhưng không phát hiện ra gì, chúng ta có nên về nói là tin tình báo sai lầm không nhỉ ?

Lam hộ pháp đột nhiên nghiêm túc nói, cái này thì hắn muốn về nhà xem lắm rồi .

Xích hộ pháp tỏ vẻ đồng ý gật đầu :

_ Chuẩn, chúng ta về . Nhưng hôm nay tốn thời gian thế này là do ta và người đánh cược . Còn “Phá Phiến Pháp” chính là vật cược . Okê ?

_ Chuẩn, đại ca thua em 1 nước xiu xiu nên thua . Chúng ta về thôi .

Lam hộ pháp đồng tình nói, sau đó gật gật đầu .

_ Vậy về thôi .

Xích hộ pháp lạnh lùng móc ra từ trong người một cái hình tròn màu trắng vung lên, ngay lập tức từ giữa không trung xuất hiện một vết nứt không gian cực lớn, đủ cho hai người đi vào . Xích hộ pháp không nói gì bước vào trước tiên .

Lam hộ pháp thấy thế cũng vào theo . Đây chính là thứ trận pháp xuyên lục địa mà tổ chức bọn hắn đã nghiên cứu vài trăm năm nay . Cái thứ này chỉ có bọn hắn mới sử dụng được nên người trên lục địa này không có bất cứ một ai biết .

Nhoáng lên hai phát thì cả hai người đã xuất hiện giữa một khoảng sân trống rỗng . Trong cái sân này không có bất cứ một ai đang ở . Chỉ có những cây cột bằng vàng điêu khắc hình rồng ở khắp nơi . Chính giữa bức tường còn có một màn hình biểu hiện tọa độ của những nơi có thể truyền tống đến . Nếu quan sát kĩ thì có thể phát hiện đây là một bản đồ hoàn chỉnh của Đại Địa Cầu . Còn điểm tọa độ chính là những thành phố lớn của mọi quốc gia trên Đại Địa Cầu . Cho dù đó là quốc gia của loài người hoặc là các giống loài khác như ma thú, tinh linh, Xayda .....

_ Giờ ta phải về nhà . Ngày mai ta sẽ đưa cho ngươi .

Xích hộ pháp sau khi bỏ hình tròn để mở trận pháp vào giữa một cây cột thì lạnh lùng lên tiếng, sau đó bước đi thẳng ra ngoài .

_ Ờ, đợi ta với .....

Lam hộ pháp thấy thế muốn đuổi theo, nhưng Xích hộ pháp quá nhanh nên chẳng mấy chốc bóng dáng đã biến mất sau cánh cửa ra ngoài . Làm cho Lam hộ pháp bức mình dậm chân thì thầm “ mẹ nó, tên Xích khôn khiếp, mà tại sao hắn lại muốn che giấu nhỉ ?, khó hiểu thật “ .

Lắm bầm được hai câu thì Lam hộ pháp cũng rời khỏi, bây giờ hắn phải đi bàn giao nhiệm vụ và nói tin tình báo sai lầm ....

.....

Xích hộ pháp đi ra ngoài rất nhanh, lướt đi trên mặt đường như một bóng ma . Hắn đi thẳng mà xung quanh liên tiếp vang lên những tiếng chào hỏi, nhưng hắn thì không thèm đáp lời .

Nơi này chính là một toà thành rất lớn, nằm ở đâu trên Đại Địa Cầu thì không ai biết, chỉ biết trong toà thành này đều là nhà cao tầng san sát nhau ở khắp mọi nơi . Bao phủ trong toà thành này đều là những vật phẩm tiên tiến nhất của Đại Địa Cầu . Trong này không có bất cứ một người buôn bán bình thường nào, mọi thứ để trao đổi đều là những thứ quý giá mà bên ngoài hiếm khi xuất hiện . Lính gác thì đều là những cường giả mặt lạnh như tiền, cầm vũ khí đi khắp nơi .

Còn dân cư và ma thú ở đây thì rất kỳ lạ, có thể thấy có đủ mọi chủng tộc trên Đại Địa Cầu đều xuất hiện ở chỗ này . Nhưng có vẻ hầu hết họ đều có thực lực rất mạnh mẽ, ma thú thì đều nói được tiếng người . Còn các chủng tộc khác thì đều có thể bay lượn khắp nơi . Chứng tỏ rằng dân số ở đây đều là vũ lực cao cấp nhất của Đại Địa Cầu . Hoặc có thể nói toà thành này chính là nơi cường giả tụ tập .

Xích hộ pháp lướt đi rất nhanh, chẳng mấy chốc đã tới một toà nhà cao tầng bên một khu phố sầm uất . Toà nhà này ít nhất cũng cao tới 10 tầng, trên tầng 3 có một tấm biển đề “ Xích Phủ “ . Hiển nhiên cái này chính là nhà của Xích hộ pháp rồi .

Xích hộ pháp vừa đi vào nhà thì đã có hai tên thanh niên ra chào hỏi :

_ Cha đã về .

_ Ừm, hai đứa theo cha tới thư phòng .

Xích hộ pháp tươi cười với hai con trai của mình một cái rồi nói, tên này lạnh lùng là thế nhưng đối với con mình vẫn đầy đủ tình yêu thương .

_ Vâng .

Hai tên thanh niên khó hiểu nói rồi gật đầu đi theo . Một tên nhóc chỉ khoảng 14 tuổi, cao khoảng 1m75, khuôn mặt lạnh lùng, mũi cao và đôi mắt sáng, mái tóc xoăn như diễn viên Hàn Quốc . Còn một tên nhóc thì khoảng 12 tuổi, mặt mũi còn búng ra sữa nhưng rất đẹp trai, bên tai hắn có hai đôi bông tai màu đen, trên cánh tay còn có một hình xăm rất to . Nếu quan sát kĩ thì có thể thấy đây là một dòng chữ bằng tiếng Anh “ You Only Live One “ .

Ba cha con bước tới thư phòng trên tầng cao nhất nhưng không ai nói thêm một câu nào, Xích hộ pháp thì còn trong tâm trạng chưa dứt, còn hai tên kia thấy cha mình im lặng nên cũng không có nói nhiều . Cả ba đều không thèm để ý tới những người hầu hạ chào hỏi .

Sau khi đã ngồi xuống ghế yên vị thì Xích hộ pháp mới bỏ cái mặt nạ hình bán nguyệt ra . Đây là một người trung niên mặt mũi lạnh lùng như sắt thép, hai con ngươi màu đỏ như có thể nổi nóng bất cứ lúc nào . Mái tóc chải ngược ra sau nhờ keo vuốt tóc trông rất nam tính . Nếu như Lâm Quân giờ phút này mà ở đây thì chắc chắn sẽ kinh ngạc tới há mồm .

Xích hộ pháp ngồi xuống chưa nóng chỗ thì đã lên tiếng :

_ Ta muốn hai con đi tìm đại ca của mình

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 188: Người Việt Quốc Không Dễ Bắt Nạt

Cha, cha tìm ra anh hai rồi sao ?

Thằng nhóc 12 tuổi có hình xăm nhảy lên nói . Nó tuy nhỏ nhưng cũng biết tìm anh trai mình chính là cái cọc tâm sự cuối cùng của mẹ nó trước lúc lâm chung . Nếu như nó tìm ra được anh nó thì chắc hẳn mẹ nó dưới suối vàng sẽ vui mừng lắm .

_ Cha, là thật ?

Tên nhóc 14 tuổi kia thì có vẻ già trước tuổi, mặt không đổi sắc hỏi .

_ Đúng, SaiGon thành Việt Quốc . Các con hãy tìm kiếm và giúp nó .

Xích hộ pháp trầm ngâm một lát rồi nói ...

_ Vâng, thưa cha .

Hai tên nhóc gật đầu một cái rồi lui ra ngoài, trước khi bọn chúng bước ra ngoài thì Xích hộ pháp nói thêm một câu .

_ Nhớ che dấu bí mật, đừng để ai biết các con đi tìm anh ...

_ Vâng, thưa cha, chúng con hiểu .

Hai tên nhóc lui ra ngoài sau đó đóng cửa lại . Cho dù bọn hán còn nhỏ nhưng sống trong môi trường này lâu ngày nên cũng hiểu rất rõ những việc này .

Cảm nhận hai đứa con đã đi mất thì Xích hộ pháp mới lấy sợi dây chuyền trên cổ ra, mở mặt dây chuyền ra . Chỉ thấy trong đó là hình của một cô gái, có mái tóc màu xanh nước biển, và nụ cười toả nắng .

Xích hộ pháp dùng bàn tay thô ráp run run vuốt ve tấm ảnh, giọt nước mắt từ trong con ngươi màu đỏ chảy trên khuôn mặt đánh lại vì lạnh lùng của ông ta . Ông ta không lau mà cứ để nước mắt chảy, lầm bầm : “ Em yêu, em thấy không ? Anh đã tìm ra con trai rồi ..... ”

.....

_ Lâm Quân, cậu dừng tay lại cho tôi .

Trương Văn Long hét lên một tiếng rung trời .

Lão lúc này đã cùng các thầy cô ra sức tới đây, nhưng không hiểu từ lúc nào mà cả cái sân trường DongDa được che phủ bởi một tầng linh vực của Võ Thánh, phải tốn khá nhiều công sức thì lão và các thầy cô mới phá được mà vào .

Nhưng vừa nhìn cái tràng cảnh thảm thương trước mắt thì lão điên tiết hét lên, chỉ nhằm vào cái tên đầu sỏ của cả vụ này .

Tính toán thì từ lúc cuộc xả súng đẫm nước mắt do trùm khủng bố Lâm Quân chỉ huy đã diễn ra được gần 30 phút đồng hồ . Chừng đó tưởng như rất ít nhưng theo những nạn nhân kể lại thì cái 30 phút này gần như dài hơn cả 1 thế kỷ . Họ phải chống đỡ đau đớn mãnh liệt từ những thứ vũ khí mới toanh do tên Lâm Quân móc ra .

Lúc ban đầu thì chỉ có một mình Lâm Quân và bốn người Cầu Thánh xả súng vào người đám Đại Tỷ . Nhưng vì Thiên Long Bang người quá nhiều mà đứng xem hoài cũng chán nên Lâm Quân cũng phát súng phát boom cho họ làm quen luôn .

Đa số những người của Thiên Long Bang đều được phát súng AK – 47, một khẩu súng thuộc hàng rẻ nhất trong kho súng của Tiểu Thần Đền và cũng rất dễ dàng sử dụng . Riêng đám Hắc Long Quân thì Lâm Quân muốn huấn luyện bọn họ thành sát thủ, One Shot – One Kill, cho nên là hán phát cho họ toàn súng ngắm, đơn cử như AWM, Dragunov .....

Còn đám ma thú sức lực mạnh thì Lâm Quân phát cho họ khẩu nào to to như 51 hoặc là Galting Gun, nói chung là những khẩu súng nặng nề nhưng nhiều đạn .

Thêm nữa là Lâm Quân còn phát cho họ vài chục quả boom giật lưng, để mà hết đạn thì quăng ra chơi, xem như là pháo bông đêm giao thừa .

Lúc ban đầu thì tất cả mọi người đều lần đầu cầm súng cho nên là xuất hiện những hiện tượng quân ta bắn quân mình, hoặc là cầm lựu đạn rút chốt nhưng

không ném, gây ra rất nhiều thiệt hại to lớn . Đơn cử như có một vài chiến sĩ rách vài lỗ trên áo giáp . Hay như có vài tên vì đạn bắn quá gần nên trầy một ít da thịt .

Nói chung cuộc chiến boom đạn đã diễn ra được 30 phút đồng hồ, gần như sánh ngang một cuộc bắn lớn ở Địa Cầu . Nhưng chẳng qua là người ở thế giới này mạnh lắm, với cả các khẩu súng chưa cải tiến nên đạn bắn boom rơi chỉ gây đau đớn chứ không có một ai phải lên bảng đếm số cả . Nếu xui lắm thì chắc có vài tên gãy ngón tay, gãy răng thôi .

Cho đến khi đám người Trương Văn Long tới thì cuộc chiến cũng đã đến hồi phải kết thúc . Trên mặt đất lúc này và cả cái sân khấu trên trời nữa, chỗ nào trông có vẻ rất nhếch nhác và nằm đầy học sinh của trường DongDa .

Phe bại trận thì đều đau đến nhe răng nhếch miệng, bộ đồ trên người đều được thay bằng trang phục Cái Bang, ai nấy đều có một ít vết thương trên người . Nằm trên đất mà thở hồng hộc như trâu, có một số bạn bị Lâm Quân chăm sóc thì nằm cười như điên . Cả nam cả nữ đều đã mất đi cái vẻ xinh đẹp thường thấy, thay vào đó là bộ dạng như những con chuột chết .

Phe thắng trận thì đối lập hoàn toàn, chỉ thấy họ tập trung cười cười nói nói, bàn luận hăng say về những vũ khí mới được dùng thử . Riêng đám Lâm Quân thì mở tiệc tại chỗ . Ngồi ăn uống no say xem như không có chuyện gì .

.....

Lâm Quân cảm giác trong lòng thật sướng khoái sau khi trả thù xong, mồm hân ngậm điếu thuốc còn tay thì cầm ly cà phê đen . Mỗi khi rít một hơi thì lại uống một ngụm trông thật thành thoi và thoải mái .

Ngay khi giọng nói Trương Văn Long vang lên từ đằng xa thì Lâm Quân cảm giác thực khó hiểu .

Dừng lại ? Ta làm cái gì mà bảo ta dừng lại ?

Lâm Quân khó hiểu đứng lên, phát phát tay nói :

_ Hiệu phó đại nhân, tiểu nhân đang uống cà phê và hút thuốc, lão bảo dừng là dừng như nào ?

Trương Văn Long và các thầy cô đang đi tới nghe thế thì sém té đập cả mặt . Cái “ dừng lại “, chính là dừng ngay cái việc ăn uống của cậu lại, đi cứu chữa cho các bạn kia kia, cậu đánh người ta xong rồi để người ta nằm trên đất như con cò hó . Cậu không có lương tâm à .

Trương Văn Long nghe thế giận muốn điên người, nhưng thẳng này trước khi Lê Dũng đi đã bảo lão chăm sóc, nếu không lão đã đập thẳng này một trận rồi .

_ Em đánh xong thì kiểm y tế chữa cho họ đi chứ, để người ta nằm thế được à ? Cậu có tin tôi cắt luôn cái giải nhất văn nghệ của các cậu không ?

Lâm Quân nghe thế thì vội vàng nhớ tới cái vụ dọn dẹp vệ sinh trong trường, nhưng hân chưa kịp nói cái quái gì thì Cầu Thánh, Vô Văn Dương, đã đứng chắn trước mặt hân, toả ra áp lực của Vô Thánh, lạnh lùng nhìn toàn bộ thầy cô và hỏi :

_ Lão dám đe dọa bang chủ chúng ta sao ? Biết chữ chết viết như nào không ?

_ Ách.....

Trương Văn Long dù sao thực lực cũng yếu hơn, lão chỉ có cảm giác nói không ra lời . Một áp lực cực lớn đập thẳng vào mặt lão ép lão sém chút nữa chịu không nổi . Cho tới bây giờ thì Trương Văn Long mới nghĩ ra cái lĩnh vực lúc này là của ai, với cả tại sao trước khi Lê Dũng đi đã bảo “ đừng bao giờ đụng vào Lâm Quân “ . Thì ra thẳng nhóc choai choai này có hai thuộc hạ mạnh về lờ .

_ Thôi đi lão ca, để đệ nói chuyện .

Lâm Quân thấy thế vội chạy ra nói, hình như lão ca Cầu Thánh của hân hơi có chút quá khích .

_ Bộp .

Trương Văn Long khi áp lực rút đi thì té đập mông vào mặt đất, khuôn mặt tái mét vì sợ hãi .

_ Hiệu phó đại nhân, xin lỗi ngài, thuộc hạ của em hơi quá khích một chút .

Lâm Quân vội vàng chạy tới đỡ hiệu phó lên, nhưng Trương Văn Long vẫn còn bức tức nên vùng ra quát :

_ Cho xin đi, không cần cậu lo .

Trương Văn Long lúc này đã tức giận thực sự, lão đường đường là hiệu phó mà bị thuộc hạ của một thẳng học sinh làm cho mất mặt .

Lâm Quân thấy thế thì cũng hiểu là chuyện không ổn rồi, Trương Văn Long thì tức hân, còn những thầy cô đứng sau lưng lão ánh mắt nhìn hân cũng không còn thiện cảm như trước nữa, ngay cả nhạc phụ đại nhân nhận vợ Phong Chính khi nhìn hân còn có một chút khinh thường .

Haiz, cmm chứ, lão ca hại ta rồi .

Lâm Quân nghĩ thế rồi ngay lập tức sửa lại sai lầm, sau khi truyền âm bảo thuộc hạ giả vờ đi dọn dẹp chiến trường thì ngồi xuống, nói nhỏ vào tai thầy hiệu phó : “ em biết thầy đang thiếu bí kíp mộc hệ, chỗ em có 3 cuốn siêu cấp đây, em xin nhận lỗi với thầy và mong thầy đừng để bụng “ .

Thấy mắt Trương Văn Long đột nhiên sáng lên thì Lâm Quân diễn tiếp thêm màn nữa, hấn giả vờ đỡ thầy hiệu phó rồi nói to :

Thầy ơi, em biết sai rồi, là do em không chỉ bảo thuộc hạ cho kĩ, thầy đừng giận em . Lúc nãy cũng chính em vì tức giận quá nên cũng đã đánh các bạn ấy . Nhưng em bảo đảm với thầy là các bạn ấy chỉ bị đau thôi chứ không bị chảy một giọt máu nào . Riêng em thì em xin nhận lỗi với một lời xin lỗi chân thành nhất . Còn, về việc dọn dẹp vệ sinh thì em xin hứa sẽ dọn trong 3 năm để bù đắp lỗi lầm ngày hôm nay .

Mong các thầy cô đừng trách em nữa, cho em được làm lại cuộc đời . Ngày hôm nay em cảm giác có lỗi với công ơn của mọi người lắm . Để đền bù thiệt hại em xin kính dâng cho trường học 10 bản bí kíp siêu cấp, mong rằng các thầy cô học nó sau đó sẽ dạy lại cho các bạn học sinh .

Lâm Quân nhờ tài chém gió viết bản kiểm điểm ở kiếp trước và một số đồ vật quý giá thì cũng làm Trương Văn Long và các thầy cô dễ chịu hơn một chút . Chưa nói tới chuyện hấn đứng ra chịu trách nhiệm dọn dẹp 3 năm nên các thầy cô đều đã thay đổi ý kiến về tên học sinh này .

Có trách nhiệm, biết nhận lỗi, là người giàu, và đặc biệt hiểu chuyện .

Vì thế chuyện sau đó thì diễn ra rất vui vẻ và hào hứng, các bang chúng Thiên Long Bang chung tay đi cứu chữa người bị thương còn Lâm Quân và các thầy cô thì ngồi vào bàn nhậu ăn những món mới lạ do Lâm Quân mang ra . Nói chung happy ending, một kết thúc rất vui mừng .

Chỉ là không ai hay biết đám nạn nhân của vụ khủng bố hôm nay bị tra tấn và đe dọa những gì .

.....

_ Cầu Thánh, sao ngươi lúc nãy kích động thế ?

Sau khi rời khỏi trường DongDa và dẫn theo 100 tên tiếp tục lên đường thì Vô Văn Dương mới quay ra hỏi Cầu Thánh .

_ Ngươi ngu thế, ngươi không thấy hấn chén chú chén anh với bọn kia mà bỏ qua chúng ta sao ? Ta nói mà, thằng nhóc này rất dễ quên .....

_ À, ra thế . Sặc, vậy may mắn quá . May là thằng nhóc đó không nhớ thương chúng ta .

_ Hắc hắc, thì thế .

Cầu Thánh cười phụ họa rồi quay ra nói với đám Thiên Long Quân :

_ Các nhóc con, tiếp tục lên đường . Tung Quốc phồn hoa đang chờ chúng ta . Phải cho chúng biết, người Việt Quốc không dễ bắt nạt

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 189: Lâm Quân, Em Xin Lỗi Anh

Ký túc xá nữ .

Kim Linh đang ngồi trong phòng mình, hướng ánh mắt nhìn về ánh trắng xa xôi vô định bên ngoài cửa sổ và suy nghĩ tới xuất thần . Bàn tay cầm một cành hoa đã héo từ lúc nào, xé từng cánh hoa xuống, lầm bầm “ Yêu, không yêu, yêu không yêu .....

Sở dĩ nàng ngồi như thế chính là vì không ngủ được, trong lòng nàng đang suy nghĩ về lời tình tò của Lâm Quân lúc trước, kèm thêm đó chính là nghĩ về gia cảnh của nhà nàng .

Kim Linh tên thật chính là Hồ Kim Linh, nàng là con gái lớn của gia tộc họ Hồ tại Việt Quốc .

Hồ Gia chính là một gia tộc lâu đời và huy hoàng nhất tại Việt Quốc, trong quá khứ khoảng 600 năm trước chính là nhà này cầm quyền Việt Quốc, với tổ tông nổi tiếng nhất là Hồ Quý . Nhưng vì nhà Minh bên Tung Quốc nên Hồ Gia cũng chỉ cầm quyền được 7 năm, sau khi kết thúc bằng việc Hồ Trùng, ông tổ nổi tiếng về tài đúc vũ khí bị bắt đi .

Hiện nay thì Hồ Gia cũng đã xuống dốc, thực lực mạnh nhất trong gia tộc chỉ là Thiên Không Vô Sĩ, người đó chính là bác hai của nàng, đang giữ một chức quan trung bình trong triều .

Vì để tiến thân nhanh hơn trong con đường thăng quan phát tài nên bác nàng phải tìm kiếm đồng minh . Và một trong những biện pháp liên minh phổ biến

nhất chính là, thông nhau. .à nhằm, thông hôn .

Đếm đi đếm lại thì trong cả gia tộc họ Hồ hiện giờ chỉ có một mình Hồ Kim Linh là con gái đang tuổi trưởng thành, với nàng cũng khá xinh đẹp nên bác nàng đã đem nàng đi chào hàng .

Lần đó thì Kim Linh cũng tức giận không nhẹ nhưng vì bác nàng là người có quyền nhất gia tộc, cũng là ân nhân của nhà nàng nên Kim Linh cũng đành nhắm mắt chơi theo . Trong lòng thì cầu mong chả cái thằng vẹo nào thích nàng .

Nhưng chuyện đời đúng là không ai ngờ được, đại thiếu gia của Trần Gia, con trai Trần Phan, tể tướng đương triều lại thích nàng . Thằng đó có bảo “ đây chính là một nửa của đời anh, thằng vẹo nào cũng đừng hòng tán “ .

Thằng nhóc đó sau khi nói câu đó thì bác nàng hiểu liền, đã đi tiếp xúc và làm ra một cái hôn ước, nói chung là hai nhà đã thành thông gia trên danh nghĩa, chỉ chưa làm đám cưới vì Kim Linh đang đi học .

Nói về vị hôn phu danh nghĩa của mình thì chính Kim Linh cũng công nhận là một người đàn ông đẹp trai tài hoa thực sự . Và nàng nghĩ dù gì thì vì bác mình nên trong lòng lúc đó cũng không có đề phòng, hai người cũng tiếp xúc với nhau khá là nhiều . Tuy rằng thằng đó Kim Linh chưa có chút gì gọi là tình yêu nhưng lòng nàng thì cũng xác định rồi, sau khi học xong thì sẽ cưới thằng đó .

Chỉ là, đột nhiên Lâm Quân lại xuất hiện trong cuộc đời của nàng . Ngày hôm nàng té xuống Vạn Cầu Vực cũng chính là ngày nàng với thằng nhóc con trai của tể tướng chia tay nhau, vì tên đó phải ra chiến trường phục vụ . Và ngày hôm đó là ngày đầu tiên Kim Linh gặp Lâm Quân .

Ấn tượng đầu tiên của hắn mang cho nàng chính là một người độ lượng và rất hào phóng . Hắn không những không trách nàng vì đã đi ái vào mồm hắn, mà còn đưa cho nàng phòng tắm và một cái giường êm ái để ngủ .

Ngày hôm đó chính là lần đầu nàng ngược nòng và rất cảm kích Lâm Quân .

Tiếp theo chính là những ngày sống dưới Vạn Cầu Vực, Lâm Quân là người luôn tạo niềm vui cho Kim Linh, chính hắn đã làm nàng biết thế nào là vui vẻ trong nghịch cảnh, và đặc biệt hắn rất chiều chuộng nàng . Cũng làm cho nàng biết cái cảm giác được chiều chuộng là như nào .

Sau đó đến khi lên Vạn Cầu Vực, lúc cái cây côn sát đặc ruột của Lâm Quân chọt chọt vào người Kim Linh thì nàng cũng toáng lên, theo phản ứng thì nàng tát Lâm Quân một cái . Thực sự thì lòng nàng không có muốn thế nhưng tát hắn chỉ là phản xạ tự nhiên thôi . Ngay sau đó Kim Linh rất hối hận, không cho Lâm Quân được phản ứng mà đã chạy trốn rồi . Trong lòng đầy tội lỗi .

Thời gian khi nhập học ở trường DongDa thì Kim Linh đã suy nghĩ rất nhiều lần, nàng đã có hôn ước trên đầu nhưng vẫn đi cưa trai bên ngoài . Lúc đó nàng cảm giác tội lỗi dâng trào, vì thế, cho dù có một chút tình cảm với Lâm Quân nhưng nàng vẫn quyết tâm cắt đứt nó, thậm chí hứa với lòng “ cho dù có gặp lại thì cũng xem như người dưng “ .

Nhưng nói chung thì đời 10 chuyện đã có 8 9 chuyện là không hài lòng rồi .

Sau 1 tháng nhập học, khi Kim Linh đã chắc chắn là Lâm Quân không học trường DongDa thì tự dưng hắn lại xuất hiện .

Lúc đó tâm trạng Kim Linh rất vui mừng nhưng cũng đầy khó xử, bởi vì nàng chưa biết phải xử sự như thế nào .

Sau đó đột nhiên Lâm Quân quỳ xuống tỏ tình với Nhật Hạ, ngay lúc đó Kim Linh có cảm giác trong lòng đột nhiên phẫn nộ . Như có một món đồ chơi đã bị người khác đánh giật .

Lúc đó nàng phát hiện không thể xem Lâm Quân như người dưng được nữa, có lẽ trong tim nàng đã có một hình bóng của hắn, tuy nhỏ nhoi nhưng rất rõ ràng .

Hình bóng rõ ràng đó của Lâm Quân càng ngày càng lớn lên trong tim nàng, đối với mỗi việc Lâm Quân đã làm cho nàng . Mặc dù vẫn không có chút phản ứng nhưng trong tâm hồn thì cực kỳ vui vẻ và mừng rỡ . Lúc nàng thức dậy, người nam đầu tiên nàng gặp chính là Lâm Quân . Hắn luôn luôn nở một nụ cười thật tươi chào hỏi nàng, trong tay thì cầm một món ăn sáng và một thứ nước rất thú vị .

Khi nàng buồn phiền thì Lâm Quân chính là người mang cho nàng những con thú ngộ nghĩnh mềm mại bằng bông, hay mang cho nàng những đĩa phim hoạt hình kỳ lạ, còn không cũng là một thanh kẹo rất ngọt ngào .

Khi nàng có tâm sự không biết tỏ cùng ai thì hắn là người im lặng ngồi nghe nàng nói, không có một chút nào gọi là phiền hà . Cho dù cái chuyện nàng thắc mắc hơi điên điên chút, vd như tại sao chảy máu .....

_ Quân, ruột cuộc em phải làm sao đây ?

Kim Linh lẩm bầm thêm một câu .

Cho dù trong tim nàng có hình bóng của hắn nhưng thực sự là nàng không biết phải làm gì với hôn ước của nàng, đối diện như thế nào với gia tộc, còn đối diện thế nào với vị hôn phu của mình .

Cho dù Lâm Quân có giỏi thật, có mạnh thật nhưng làm sao hắn có thể đối diện với gia tộc mạnh thứ hai của Việt Quốc chứ . Làm sao mà hắn có thể tránh khỏi sự đuổi giết của bọn họ cơ chứ .

Kim Linh vẫn biết 7 vị sư phụ của nàng, trong Thập Nhất Tinh Tú của Việt Quốc, nhưng liệu họ có ra mặt vì Lâm Quân không thì còn rất khó nói . Bởi vì dù sao nàng nghe nói 3 người trong Thập Nhị Tinh Tú đều thuộc Trần Gia .

Còn nếu họ có ra mặt thì làm sao, nếu Trần Gia không làm gì được Lâm Quân thì chắc chắn họ sẽ chữa mũi giáo sang nhà của nàng . Lúc đó cha và mẹ nàng, chỉ là hai người nông dân bình thường chắc chắn không thể nào chịu được, cả em trai còn nhỏ của nàng nữa . Kim Linh lo sợ vì sai lầm của mình ngày hôm nay mà cả nhà nàng sẽ chịu tai ương ....

.....

Ta phải làm sao đây, ai có thể cho ta biết không .....

Kim Linh cuồng hô trong lòng mình, thực sự là vào giờ phút này nàng không biết phải làm gì cho đúng nữa . Từng hình bóng lướt qua trong đầu nàng, có cả cha mẹ nàng, em trai nàng, hôn phu của nàng, còn có cả Lâm Quân nữa .....

Trái tim nàng thì mách bảo rằng nàng hãy bỏ qua tất cả, để đi yêu Lâm Quân . Nhưng lí trí nàng lại phản đối, nó nói cho nàng biết là cha mẹ nàng không thể nào mà chịu được lửa giận to lớn của Trần Gia .....

Sau cùng, cắn chặt môi của mình, Kim Linh làm ra một quyết định .

Đó chính là từ chối Lâm Quân .

Kim Linh cảm giác trong tim mình như vỡ vụn ra, từng cơn đau đột nhiên kéo tới .

Đau, đau lắm .

Nước mắt đột nhiên lăn dài trên khuôn mặt tuyệt mỹ của nàng, Kim Linh ôm đầu, thống khổ nói :

_ Lâm Quân, em xin lỗi anh .....

.....◆◆◆

Sáng hôm sau,

Lâm Quân tỉnh dậy từ giấc ngủ rất dài, hần vron vai ngáp một cái, sau đó nhìn xung quanh .

Ta đang ở đâu vậy nè .

Nhìn được một lúc thì Lâm Quân lập tức thắc mắc trong lòng, xung quanh hắn nằm la liệt toàn là người . Người Thiên Long Bang có, học sinh trường DongDa có, các giáo viên trường DongDa cũng có . Nói chung là toàn bộ đều có . Mọi người ở đây nằm ngủ mà ôm nhau la liệt, nhưng thường là nam ôm nam và nữ ôm nữ . Có nhiều thằng con trai ôm nhau đến nỗi mặt kề mặt, môi kề môi . Không biết là trong mơ bọn này đang mơ cái quái gì mà có hành động bất nhã như này nhỉ .

Khó hiểu thì Lâm Quân nhìn thêm cái nữa, cho tới khi hắn nhìn thấy vỏ lon bia rượu vứt đầy đất và cả dàn nhạc DJ tới qua thì hắn cũng nhớ ra tất cả .

Thì ra tối hôm qua, say chầu nhậu say thì anh em ngồi nhậu mới đề xuất đám Lâm Quân hát lại cái bài “ New Devide “ . Để mà nghe cho phê . Nhưng ai dè lúc đó Nhật Hạ đã quá chén, say sưa từ lâu nên không hát được .

Sau cùng, vì anh em đòi quá, mà Lâm Quân cũng hơi tê tê nên hắn móc cái dàn DJ mới tậu của mình ra .

Tiếp sau đó dễ hiểu là hắn tự chơi DJ, bật những bản nhạc nổi tiếng thế giới lên, và thế là anh em, thầy cô, nam nữ các bạn đều hưởng ứng nhiệt cmm liệt .

Sau đó có vài thằng rượu vào tính cách lộ ra, đứng giữa sân quẩy và hô “ lên nóc nhà, lên nóc nhà “ .

Ngay sau đó là toàn bộ học sinh giáo viên thấy hay quá cũng chơi tới, ai nấy đều “ lên nóc nhà, lên nóc nhà bắt con gà “ .....

.....

Lâm Quân nhớ lại chuyện hôm qua mà cười khổ không thôi, giờ hắn mới biết cái trường này cũng điên cuồng như thế . Từ già tới trẻ ai ai cũng nhậu nhẹt chơi hết mình .

Bỗng, Lâm Quân nhớ ra một chuyện, thất thanh hét lên :

_ Bỏ mẹ, quên đem đồ ăn sáng cho Kim Linh rồi

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 190: Khoan Đã, Còn Cha Ta Chưa Thử Mà

Lâm Quân vừa nghĩ tới đây thì trong lòng đã cuồng lên .

_ Bỏ mẹ, 9 giờ rồi .

Lâm Quân kéo tay áo lên nhìn đồng hồ đã kéo sang 9 giờ thì vội vàng hét một tiếng . Sau đó vận hết tốc lực vào chân chạy bắn đi . Thường thì hắn toàn mang đồ ăn sáng cho Kim Linh lúc 7 giờ sáng, lúc nàng mới ngủ dậy . Ngày hôm nay không biết Kim Linh có đợi hắn không, cũng đã qua hai tiếng đồng hồ rồi còn gì .

Cái kiểu tán gái như nào mà ngày đầu tiên sau tỏ tình đã bỏ đói nàng ta, không biết nàng ta có giận hắn không .

_ Hy vọng còn kịp .

Lâm Quân lảo đảo rồi chạy thục mạng về phía ký túc xá nữ, trong lúc chạy hắn có va hoặc đập vào một số người đang say giấc nồng trên mặt đất nên tiếng chửi vang lên liên tiếp . Nhưng Lâm Quân không care làm gì, cái quan trọng là Kim Linh cái đã .

Chạy bán sống bán chết thì qua 5 phút Lâm Quân cũng đã tới được ký túc xá nữ, nhưng mà .....hắn không thấy Kim Linh đứng ở cổng chờ hắn như mọi khi . Chỉ có một cô bảo vệ đang ngồi gập ngấn ngáp dài tại phòng bảo vệ .

_ Cô, cho con hỏi Kim Linh ra chưa ạ ?

Lâm Quân cuồng cuồng chạy vào, nắm áo cô bảo vệ hỏi .

_ Ấc, từ từ . Làm gì mà cuồng thế Quân . Lúc này ta thấy Kim Linh rồi đi từ lâu rồi .

Cô bảo vệ gỡ tay Lâm Quân ra, từ từ nói . Cô này lúc trước Lâm Quân cũng mua chuộc mất một thời gian để làm gián điệp cho hắn nên mới từ tể thế . Nếu không là thằng khác thì chắc cô ta đánh cho tan xác rồi .

_ Vâng, thế lúc Kim Linh đi là mấy giờ ? Về mặt cô ấy có gì khác không hả cô ?

Lâm Quân cảm giác mình quá khích nên thả tay ra, vội vàng hỏi .

_ Haiz, ta thấy nó đi hình như là lúc 8 giờ, về mặt có vẻ hơi khó chịu . Khi đi còn lấy tay ôm bụng nữa .

Cô bảo vệ nhú mày nhớ lại rồi nói . Sau đó thấy Lâm Quân hiện giờ bộ dạng giống như cháy nhà nên khuyên can hai câu :

_ Nhưng mà, Quân, con đừng cuồng như thế chứ . Nó không đợi con đi học thôi mà, đàn ông con trai gì mà kì thế, phải bình tĩnh chứ .

_ Ấc, dạ con cảm ơn cô . Con đi đây . Mà cô nè, da cô trắng hơn rồi đó . Con đi nhé .

Lâm Quân nghe thế thì gật đầu thụ giáo, sau đó nịnh nọt một câu rồi chạy biến đi .

Làm cô bảo vệ chỉ tự hào sờ sờ mặt mình lảo đảo :

_ Ôi cái thằng nhóc này, đúng là hình mẫu người tình lý tưởng .

_ À mà không được, ta già rồi mà . Cái này chỉ dành cho bọn trẻ thôi nhá .

Nói xong cô bảo vệ nằm xuống ghế tiếp tục ngủ .

.....

HaNoi thành, hoàng cung, Kim Loan Điện .

Lúc này trong Kim Loan Điện toàn ghế là ghế, ngay giữa sân chầu có một cái bàn hình tròn, trên đó chỉ chút cơ man nào là số . Trong tám bàn đó chỉ có duy nhất một viên bi . Bên cạnh tám bàn chính là Trần Phan, Trần tể tướng đang đứng tại đó với hai tên thuộc hạ .

Ngày hôm nay không biết ở chỗ này diễn ra cái hoạt động gì nhưng các quan đều được ngồi ghế và ăn quà vặt, chứ không phải quỳ như mọi khi . Kể cả thái giám và các cung nữ cũng có một cái ghế dành riêng cho mình .

Chỉ thấy trên ngai vàng là hoàng đế Trương Văn Minh đang ngồi thẳng, nhưng thỉnh thoảng lại gập ngấn ngáp dài . Xuống phía dưới chính là các quan

cao cấp . Sau đó mới tới chức tước nhỏ hơn . Còn dưới nữa chính là các cung nữ và thái giám . Số này thì nhiều hơn ở trên một chút nhưng nếu tính số của cả hoàng cung thì ngồi ở đây chỉ là một số ít các thái giám và cung nữ, có lẽ bọn họ đều là thân tín của một số quan trong triều .

.....

_ Các anh em, đánh không ? .....

Một lão già, có vẻ là võ tướng, mặc giáp trắng, đứng giữa đại điện vùng hai tay lên trời hô, mặt mũi tràn đầy giận giữ như quyết ăn thua đủ .

_ Đánh, đánh, đánh cmn đi, ...

Phía dưới, quần hùng hưởng ứng rất nhiệt liệt, có vị quan vừa hét vừa chửi thề, xắn cả tay áo lên, ngồi vất vèo trên ghế điện cuồng hô .

_ Các bà lão, có đánh không ?

Lão tướng mặc giáp trắng nghe thế thì hét to một lần nữa, nhưng lần này là hỏi các vị quan có vẻ đã già, đang ngồi trên cao, rất gần ngai vàng của hoàng đế bệ hạ .

_ Đánh, đánh, chơi luôn đề .

Các bà lão ngồi trên nghe thế thì cũng nhiệt tình hô lên .

_ Vậy chúng tiểu nhân, ta có nên đánh không ?

Vị lão tướng thấy thế thì gạt đầu, nhưng hấn chưa chắc chắn lắm nên quay ngang quay dọc hỏi một lần nữa . Lần này hấn hỏi những cung nữ thái giám ngồi tuốt ở xa xa .

_ Tướng quân, chơi cmn đề, thuộc hạ ủng hộ ngài .....

_ Đúng, chơi luôn đề tướng quân, ...

_ Đánh đi .....

.....

Vị lão tướng này nghe thế thì hạ quyết tâm, quay sang nói với Trần Phan, Trần tử tướng đang đứng này giờ nói :

_ Tử tướng đại nhân, thuộc hạ đánh con 3569 .

_ Tốt, 3569, bắt đầu quay số .

Trần tử tướng quay sang nói với hai tên thuộc hạ đang đứng bên cạnh, đôi mắt đen như gấu trúc vì không ngủ lâu ngày cũng không nhận được bắn ra một tia sáng hy vọng . Lần này là lần cuối cùng cmnr .

_ Vâng đại nhân .

Một trong hai tên thuộc hạ nhanh như chớp lấy viên bi từ trong bàn quay số hình tròn ra . Tên bên cạnh thấy thế lập tức hiểu ý .

Hấn liền vận sức quay tay, à tức là vận vào tay để quay cho đều .

_ A lê hấp.....

Tên này hét lên một tiếng rồi bắt đầu quay cái bàn hình tròn .

_ Vù vù vù.....

Cái bàn quay như tốc độ ánh sáng, mọi con số trên đó đều không thể nào nhìn rõ ràng được .

Tên còn lại thấy cái bàn đã quay thì lập tức ném viên bi trong tay vào mặt bàn .

_ Bộp .....

Viên bi cực nhỏ trong tay hấn lập tức tiếp xúc với mặt bàn, tiếng kêu khô khốc lập tức vang lên . Chỉ là không biết viên bi này làm bằng gì mà không bị văng ra khỏi bàn, phải biết là tốc độ quay cũng ngang cái tốc độ ánh sáng .

Tiếng vù vù của cái bàn vẫn quay cực nhanh, còn các vị quan lại trong triều đều không nhận được hướng ánh mắt chăm chú nhìn về phía cái bàn, trong lòng họ đều cầu mong là lần này sẽ thành công .

Người cầu mong nhiều nhất chính là tể tướng đại nhân . Bởi vì chính lão là người đề xuất và thực hiện kế hoạch này nên hơn ai hết, lão chính là người muốn thành công nhiều nhất, để mà có thể chọn ra người may mắn, thực hiện kế hoạch đào bảo tàng của lão .

Sau nhiều đêm trằn trọc suy nghĩ thì Trần Phan cũng nghĩ ra được cái cách quay số này, cái này chính là thứ nhanh nhất để tìm ra người may mắn . Và cũng theo lão thì may mắn được chia ra 10 cấp độ, tương ứng với 10 cái bàn khác nhau . Cái đầu tiên chỉ là 10 con số, qua cái thứ hai thì lên 1000 con số, còn cái thứ ba thì 100000 con số, tức là mỗi lần thì lại gấp 100 lần lên .

Và người lão cần chính là những người có thể vượt qua được cấp độ 5, nhưng chỉ là hình như cả cái hoàng cung này hơi bị xui xẻo . Trần Phan đã đứng từ lúc 4 giờ sáng tới bây giờ nhưng quay mãi mà chẳng có ai vượt qua được cái cấp độ 5 . Người may mắn nhất thì chỉ vượt qua được cấp độ 4 là cùng .

Vị lão tướng mặc giáp trắng kia chính là một vị đã nghỉ hưu từ rất lâu, nhưng có máu me cờ bạc nên ngày hôm nay cũng tham gia . Mà nói thật thì cái lão này cũng rất là may mắn, lão tướng này chính là người duy nhất còn sót lại cho tới bây giờ, đang khiêu chiến cửa số 5 . Lần này thì Trần Phan đều đặt tất cả hy vọng vào người của lão này, nói cho cùng thì ngày hôm nay nếu có một người thành công thì gọi là đỡ mất mặt với hoàng thượng .

Dù sao thì Trần Phan lão cũng tốn một mớ nước bọt để thuyết phục hoàng đế tổ chức cái vụ này, nếu mà làm không ra ngô ra khoai thì chắc lão bị hoàng đế cảm rằm mãi quá .

_ Cầu thánh Alah, cầu Quan Thế Âm Bồ Tát, cầu chúa Amen .....

Tể tướng lăm bằm trong đầu những lời cầu nguyện chân thành nhất, còn đôi mắt thì vẫn dán chặt vào cái bàn quay số, như muốn điều khiển cái viên bi theo ý mình ....

Sau 5 phút quay rất nhanh thì cuối cùng, tốc độ của bàn quay đã chậm lại hẳn, chỉ còn quay rất nhẹ nhàng từ từ . Viên bi trên bàn thì thỉnh thoảng tiến lên tiến xuống một chút .

_ 3567

_ 35761

_ 325678

_ 19387

.....

Mọi người trong này đều lăm rằm đọc theo viên bi, nó chạy tới đâu thì họ đọc tới đó . Đọc rất đồng thanh như được huấn luyện từ lâu . Chỉ riêng vị lão tướng giáp trắng lúc này không đọc mà còn nhắm mắt cầu nguyện, cái miệng chỉ còn mấy cái răng của lão cũng lăm rằm cầu nguyện các đấng sinh thành .

_ Kịch .

Viên bi cuối cùng thì cũng đã dừng lại, lập tức xung quanh mọi bá quan văn võ đều thôi không đếm nữa, chăm chú dán mắt nhìn vào viên bi giữa mặt bàn, cái miệng thì dần ra hết sức, há hốc mồm như không tin tưởng .

Chỉ thấy viên bi đã dừng lại, nhưng nó lại dừng ở số 3568, tức là kém cái con lô 1 đơn vị .

_ Fuck.....

Vị lão tướng giáp trắng sau cùng cũng ti hí mắt ra, sau khi nhìn thấy kết quả thì lão hét toáng lên như chất chứa đầy tức giận . Tại sao, cmn chứ, chỉ 1 chút lực nữa thôi mà . Bà mẹ nó, tại sao lại xui như này nhỉ .

_ Haiz, lại hụt nữa rồi .

_ Haiz, lão huynh, hôm nay may mắn hơi kém chút nhì .

_ Haiz, coi bộ cái phần thưởng hấp dẫn không ai đoạt được rồi ...

.....

Từng tiếng thờ dài vang lên liên tiếp, ai nấy đều nhìn vị lão tướng như rất thông cảm . Họ thì họ đều biết cái lão này tham gia chính là vì phần thưởng, chứ nếu lão thắng thì chắc cái bộ xương già của lão chắc cũng chả đi đào bảo tàng được .

_ Haiz, hôm nay kết thúc, dừng lại tại đây .

Tể tướng Trần Phan là người thất vọng hơn cả, lão vung tay một cái, ý bảo giải tán cmn đi, về nhà ngủ cho khỏe .

Nhưng đúng lúc này thì một giọng nói trong trẻo vang lên :

_ Khoan đã, còn cha ta chưa thử mà

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 191: Hắc Chính Là Ác Ma

Giọng nói đó là của một cô gái, hay nói đúng hơn là một cô bé chỉ khoảng 10 tuổi. Cô bé này mặc một cái áo màu vàng, khuôn mặt trắng bóc như quả trứng gà, hai bên má thì có hai vết nám màu đỏ. Cô ta vừa cất giọng nói trong trẻo vừa lắc bím tóc tiến về phía hoàng đế.

Khi đến gần ngay vàng thì cô bé mới ôm tay Trương Văn Minh, nũng nịu nói:

_ Cha, các chú các ông chơi vui thế mà, tại sao cha lại không tham gia?

Trương Văn Minh nghe thế thì vuốt đầu con gái cười hiền từ rồi nói:

_ Con gái, cha không thích chơi.

_ Ừ chịu đâu, cha chơi đi mà. Con thấy cha có vẻ không vui, chơi một cái thôi cha.

Cô bé nắm tay hoàng đế nói, vừa nói vừa nở một nụ cười thật tươi.

_ Nha nha cha, cha chơi đi nha, nha cha, cha vui lên đi nhé....

Cô bé thấy Trương Văn Minh trầm ngâm không nói thì lắc lắc tay hắn, có vẻ năn nỉ nói.

Trương Văn Minh thấy con gái năn nỉ như thế thì cũng chỉ cười khổ, sau đó nói:

_ Cha chơi một lần thôi, nếu thua đừng có cười cha nhé.

_ Yeah, cha tuyệt vời nhất, con sẽ bảo đảm cha thắng mà.

Cô bé reo lên rồi trèo lên người Trương Văn Minh ôm cổ hắn, hai tay vung lên:

_ Ông Trần ơi, cha con muốn chơi đó, ông bắt đầu đi.

_ Vâng, tiểu công chúa.

Trần Phan thấy thế thì cung kính nói một câu, sau đó mới hỏi Trương Văn Minh.

_ Vậy hoàng thượng chọn số nào?

Trương Văn Minh nghe thế thì trầm ngâm một lát, sau đó vỗ vỗ đầu con gái nói:

_ Sinh nhật con là ngày 9 tháng 1 đúng không? Nếu vậy cha chỉ chơi số 9.

_ Vâng, papa, số 9 đi. Bảo đảm papa sẽ thắng.

Tiểu công chúa nghe thế ngẩng đầu có vẻ tự hào, vỗ vỗ ngực bảo đảm nói.

Hành động đáng yêu này của cô bé làm Trương Văn Minh cảm giác trong lòng vui vẻ một chút, sau đó quay sang Trần Phan nói:

_ Trăm chơi số 9, nếu thắng thì cứ tiếp tục 9999, 999999 đi, khỏi cần hỏi trăm.

_ Vâng, thuộc hạ hiểu.

Trần Phan nghe thế thì gật đầu, lão cũng hiểu là hoàng đế chơi vì con gái thôi, chứ không có quan tâm mấy cái này nên lão đành tự làm.

Lão bắt đầu ra lệnh cho thuộc hạ bắt đầu quay từ cái bàn thứ nhất.....

.....

_ Papa. Người không nhìn sao?

Tiểu công chúa nằm trong lòng Trương Văn Minh, đưa tay lên bút bút râu cha nàng rồi hỏi .

_ Áy, tiểu bảo bối, người ta nói là “ may mắn không thể đánh giá, nếu cha thắng thì không cần nhìn cũng được “ .

Trương Văn Minh tuy hơi đau nhưng vẫn xoa xoa đầu cô bé nói .

_ Papa, mà các anh của con tới khi nào mới về hả cha ?

Cô bé thấy Trương Văn Minh nói thế thì hỏi sang chuyện khác . Trong lòng nàng cũng thực khó hiểu, tại sao các anh luôn ra ngoài để lại nàng một mình . Nàng cảm giác đôi lúc cũng buồn chán không biết chơi với ai .

_ Các anh của con sao ? Họ rời khỏi vì quốc gia .

Trương Văn Minh nghĩ nghĩ một lát rồi nói . Hắn tính ra có tới 10 đứa con, trong số đó thì có 9 đứa con trai, và chỉ duy nhất con út của hắn là con gái . Tính toán thì các con trai hắn nhỏ nhất chính là Trương Dũng, hiện còn đang đi học . Còn lại thì những đứa khác đều đã trưởng thành, mỗi đứa con đều ra ngoài thay hắn gánh vác một phương . Hắn rất hài lòng về những đứa con này .

_ Papa, vậy anh Dũng khi nào mới về ? Con muốn anh dẫn con đi ăn kẹo cơ ?

Cô bé nằm trong lòng nghe thế vội năn nỉ nói . Cô bé nhớ nhất chính là người anh ở với mình từ nhỏ và hay dẫn mình đi chơi . Vào năm nay thì người anh còn lại của nàng cũng đi mất .

_ Dũng hả ? Chắc khoảng 2 tháng nữa nó sẽ về .

Trương Văn Minh nghĩ một lát rồi nói, khoảng 2 tháng nữa chính là lúc học sinh về nghỉ tết, vì Trương Dũng còn đi học nên chắc chắn dịp đó sẽ về nhà .

_ Hoan hô papa, nhưng mà, papa.....con muốn xin papa một điều.....

Tiểu Công Chúa hô lên một câu, sau đó ngước mắt tỏ vẻ đáng thương nhìn Trương Văn Minh .

_ Điều gì hả con gái ? Nếu papa làm được papa sẽ đáp ứng con .

Trương Văn Minh cũng có cảm giác tràn ngập yêu thương trong lòng, đúng là hắn bình thường sát phạt quyết đoán thật . Nhưng chỉ cần nhìn cái đôi mắt ần ần nước tỏ vẻ đáng thương của con gái là hắn lại xiêu lòng . Cho dù hắn biết rõ con gái mình có âm mưu .

_ Vậy papa hứa nhé, con muốn gì cũng phải đồng ý cơ .

Cô bé Tiểu Công Chúa lung tay Trương Văn Minh, vẫn tỏ vẻ đáng thương nói .

_ Ô, được rồi, miễn là không vượt quá quy tắc thì cha đồng ý .

Trương Văn Minh bị dụ rồi, nhưng để chắc ăn hắn vẫn nói một câu .

_ Ô, không chịu, papa phải đồng ý cơ . Con muốn đi chơi với anh Dũng, ngay lập tức . Con muốn đi thăm anh, ngày nào ở trong hoàng cung cũng chán lắm cha à .

Cô bé lắc lắc tay cha nói, chưa để Trương Văn Minh nói thêm thì cô bé tiếp lời :

_ Con biết cha không đồng ý, vì vậy cha cùng con chơi một trò chơi nhé . Nếu cha thua cha phải cho con đi . Được không cha ?

_ Ô, chơi cái gì ?

Trương Văn Minh thắc mắc hỏi, hắn cảm giác hình như bây giờ con gái hắn hơi bị thông minh, biết gài hàng cha mình luôn . Chẳng biết là ai bày nhỉ .

_ Ô thì trò quay số đó, nếu cha vượt qua cấp 5 thì cha cho con đi nhé .

Tiểu Công Chúa cười thật tươi nói . Thực ra thì chính Trần Phan chính là người bày mưu về kế cho nàng . Nhưng chỉ tới cái mức là dụ hoàng đế tham gia thôi . Nhưng hồ phụ sinh hồ tử . Con của hoàng đế thì tất nhiên cũng phải thông minh như hoàng đế . Vì thế tuy còn nhỏ nhưng cô bé cũng biết thêm vào điều kiện . Không những dụ cha nàng tham gia mà còn phải cho nàng đi chơi nữa . Đúng là nhất cử lưỡng tiện .

Cô bé đắc ý nghĩ thầm trong lòng mà không ngờ Trương Văn Minh đang á khẩu tại đường trường . Cho tới bây giờ thì hắn mới hiểu thằng cha nào dạy cho con gái mình cái vạ này . Thì ra là tể tướng đáng kính của lão .

_ Nha cha, cha đồng ý nha .

Tiểu Công Chúa thấy cha thế thì lắc tay thêm cái nữa, đôi mắt thì cứ như cún con đáng thương .

_ Thôi được rồi, cha đồng ý .

Trương Văn Minh cho dù biết thì biết nhưng vẫn đầu hàng chịu thua, đúng là không có người cha nào qua được cái màn nũng nịu của con gái này .

_ Papa tuyệt vời nhất .

Tiểu Công Chúa hò reo một hồi rồi đặt lên má Trương Văn Minh một cái hôn thật kêu . Làm cho hắn sững sờ một lát, đúng là con gái hôn mình cảm giác thoải mái thật . Sau đó hai cha con cùng nhìn về giữa sân, nơi cái bàn đang quay tít như chong chóng .

.....

Tể tướng Trần Phan cảm giác ngày hôm nay chính là chuỗi ngày vừa mừng vừa đau khổ, vừa vui vừa hụt hẫng nhất trong cả đời làm người của lão .

Lão mừng khi bề hạ đồng ý tổ chức, lão đau khi lúc đầu có một vài thằng quay không qua được 1 cửa nào . Lão vui vì càng ngày càng có nhiều người may mắn, còn lão hụt hẫng chính là vì không có ai qua được cửa thứ 5 .

Ngay lúc này đây, người tham gia cuối cùng, cũng là hoàng đế Trương Văn Minh tham gia thì cũng đã qua được 4 cửa . Lúc này lão lại tiếp tục đặt hy vọng một lần nữa, mong rằng hoàng đế có thể qua được cửa thứ 5 .

Tiếng viên bi rơi lộp bộp trên mặt bàn càng ngày càng nhỏ đi, và lão cũng biết là bàn quay sắp dừng lại . Lần này lão chơi con số 99999 .

_ Kịch .

Vòng quay lập tức dừng lại, tể tướng Trần Phan cảm giác không gian xung quanh như đặc lại, lão hé mắt nhìn vào mặt bàn .

_ 99999 trúng rồi, hoàng thượng qua rồi .....

Chưa nhìn được kết quả thì lập tức có một giọng nói eo éo của một vị thái giám nào đó vang lên . Ngay sau đó cả đại điện như nổ tung, liên tiếp vang lên tiếng chúc mừng .....

_ Chúc mừng hoàng thượng .....

_ Chân Long Thiên Tử quả có khác .....

_ Hoàng đế vận may vô địch .....

_ Hoàng thượng vạn vạn tuế .....

Mọi người kích động hô lên liên tiếp, ngày hôm nay đúng là quả thực đi từ thái cực này tới thái cực khác . Chờ mong lại chờ mong mãi, cuối cùng thì cũng có người đã qua được cửa thứ 5 .

.....

_ Papa vạn tuế, con được đi rồi ....

Lúc này thì Tiểu Công Chúa ngồi trong lòng Trương Văn Minh cũng kích động hô lên . Nàng biết cha nàng là người may mắn nhất nên mới chơi cái trò này . Chỉ không ngờ là nó lại hoàn toàn đúng như ý muốn .

_ Haiz, con gái à ? Có phải con biết trước rồi không ?

Trương Văn Minh nhìn con gái vui vẻ như thế thì cũng lắc đầu nói, thực sự mà nói thì hắn nhìn con gái mình cứ bị giam trong hoàng cung hoài thì cũng rất là không đành lòng . Dù gì hắn cũng là một người cha cơ mà .

_ Ô, con đâu biết, tại papa của con may mắn mà .

Tiểu Công Chúa tươi cười nói . Trong giọng nói còn tỏ vẻ nịnh nọt .

_ Con gái, lần này ta chiều con . Nhưng chỉ một lần thôi nhé .

Trương Văn Minh thấy thế thì yêu thương xoa đầu Tiểu Công Chúa . Thực ra trong lòng hắn cũng tự vấn mình . Chi sợ, đây là lần cuối cùng ta có thể chiều theo ý con .....

_ Papa, vạn tuế, con yêu papa nhất .

Tiểu Công Chúa thì dĩ nhiên là không biết, nàng ôm Trương Văn Minh liên tiếp hôn vào má hắn . Ngày hôm nay nàng thật vui, cuối cùng thì cũng được đi ra ngoài rồi .

_ Con gái, nhưng nhớ cẩn thận nhé . Phải nghe lời anh Dững đó, biết chưa ?

Trương Văn Minh quan tâm nói một câu, sau đó, dường như nhớ ra điều gì hắn nói thêm :

_ Nhưng, nhớ tránh xa thằng nhóc tên Lâm Quân ra ....

_ Ô, con biết rồi mà . Nhưng Lâm Quân là ai ?

Tiểu Công Chúa đáp ứng nói nhưng không khỏi thắc mắc .

_ Nó hả ? Nó là một ác ma đội lốt người . Con gái, con nhớ nhé . Hắn chính là ác ma

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 192: Đại Sư Huynh Xấu Xa, Đại Sư Huynh Dâm Tặc

Trương Văn Minh sờ dĩ phải nói như thế chính là vì lão quá hiểu đại đồ đệ của mình là cái mặt hàng nào . Nếu con gái hắn tới thăm anh nó thì tất nhiên là phải tới trường DongDa, và tất nhiên cũng sẽ gặp mặt Lâm Quân .

Vì quá hiểu rõ Lâm Quân nên thú thực là Trương Văn Minh có chút hơi sợ, bởi vì Lâm Quân ngoài võ công các kiểu ra thì cực kỳ biến thái, rất tinh thông tình dục học . Hắn sợ con gái mình sẽ bị cái thằng biến thái đó dạy cho hư nên cảnh cáo từ trước .

Chỉ là, Trương Văn Minh không có biết, trẻ con hể cái gì càng cấm thì chúng nó lại càng hứng thú . Vì vậy tuy Tiểu Công Chúa của chúng ta mặt ngoài có vẻ nhu thuận gật đầu nhưng trong ánh mắt thì dâng lên hứng thú rất nồng đậm .

Nàng quyết tâm rồi, xưa giờ chưa biết ác ma nó như nào . Bây giờ có dịp thì tại sao không xem thử nhỉ .

.....

Lại nói về trường DongDa, nơi có nhân vật chính của chúng ta ...

Lúc này đã là 10 giờ sáng, những bạn học sinh quá chén đã lục tục tỉnh dậy từ lâu . Ai đi làm việc của mình, và không quên dọn dẹp buổi chiến trường của tối hôm qua .

Sau buổi dạ tiệc đêm qua thì Trương Văn Long và các thầy cô nhất trí cho học sinh nghỉ trong vòng 1 tuần lễ, nếu có thể thì hãy đi về nhà . Một tuần sau trở lại học tập tiếp . Bởi vì lúc này trường DongDa sau vụ khủng bố đêm qua thì một số dãy nhà đã bị tàn phá nghiêm trọng bởi Lâm Quân . Và hầu hết mọi học sinh trải qua trận chiến đêm qua đều thương tích đầy mình, thần trí không rõ ràng .

Vì vậy, sau khi quyết định thì họ đã thông báo cho các học sinh nghỉ học, một là để các nạn nhân tình dưỡng hồi phục chức năng, còn hai chính là có thể sửa sang lại trường học . Nhưng thực ra, cái nguyên nhân chủ yếu nhất chính là có thời gian học công pháp bí kíp mới do Lâm Quân tuồn cho .....

.....

Lớp A2,

_ Này, Lâm Quân, khi nào chúng ta về ?

Đặng Tùng xoa xoa đầu mình, vừa tu một lon bò húc vừa quay sang hỏi Lâm Quân . Từ lúc này khi cái thông báo nghỉ học vừa đưa ra thì thằng này có vẻ mất tinh thần lắm, cứ ngồi ngẩn ngơ này giờ .

_ Há ? Lát nữa về .

Lâm Quân nghe thế giật mình theo quán tính nói .

_ Thế có cần chuẩn bị gì không ? Mà mày bị quái gì mà cứ ngu ngơ như bị mất sổ gạo thế ? Lại chuyện Kim Linh à ?

_ À không, tao chỉ nghĩ là .....

Lâm Quân nghe thế thì trả lời, nhưng chưa kịp nói hết câu thì Thiên Vũ đã chen miệng vào .

_ À, hắn không nghĩ Kim Linh thì nghĩ ai nữa ? Ngày hôm nay Kim Linh không đi học nha, không biết nàng ta đang ở đâu nhỉ ? Hắc hắc, cái này gọi là trai yêu gái, một khắc rời xa ngỡ ngàn thu cách biệt . Một phút không gặp ngỡ đã qua ngàn năm ... Hắc hắc .

Vừa nói tên này vừa tỏ ra rất khoa trương, châm chọc Lâm Quân .

Lâm Quân đứng là nghĩ tới Kim Linh, hần tìm khắp cả trường rồi mà vẫn không gặp được . Đang buồn bực trong lòng thì đột nhiên có cái thằng “ có gấu “ châm chọc hần, làm máu gato trong người Lâm Quân lập tức nổi lên .

_ Ai nha nha, đây không phải Thiên Vũ đỉnh đỉnh đại danh sao ? Sao rồi ku, anh nhớ mày từng thế lập chiến tích tán 1000 em nữ, sao tán tới đâu rồi ?

Lâm Quân lập tức tựa tiểu phi tiểu nói .

_ Ách, ta đâu có tán em nào, ta có mình Tuyên thôi mà ...

_ Phải không ta ? Ngày hôm qua thằng nào say rượu, ôm vai tao bảo “ anh nói chú mày, anh mê nhất là gái buoir to, chân dài, cặp mông nở . Thú thật thì anh đêch ham con nào lùn mà chân ngắn “ .

Lâm Quân nhại giọng Thiên Vũ giống y chang, vừa nói vừa đánh mắt tìm kiếm Cát Tuyên trong lớp học . Đúng là chú em xui, ai bảo hôm qua nói thế làm em gì, anh nhắc lại thôi nhá .

_ Ô, tao có nói vậy đâu .

_ Thế hả ? thế thằng nào nói “ anh nói chú chứ, anh yêu Tuyên là thật lòng, nhưng mà giá như chân em nó dài hơn chút ..... “

Lâm Quân lấp lửng nói thêm một câu thì đã thấy Cát Tuyên từ xa tiến tới gần, mặt mũi nàng lúc này cũng tràn đầy giận dữ .

_ Còn nữa nhá “ Cát Tuyên khuôn mặt xinh thật nhưng mắt bên to bên nhỏ, hắc hắc, chú có cách nào sửa không ? Nếu được anh ..... “ .

Lâm Quân thấy Cát Tuyên đã tới bên cạnh Thiên Vũ rồi thì nói rõ to, nhưng đó hần giả vờ nhìn Cát Tuyên, sau đó nói :

_ Ấy, mình lỡ mồm . Mình đi trước nhá, các bạn cứ từ từ .....

Lâm Quân nói xong đứng dậy kéo Đặng Tùng chạy ra ngoài, 36 kế, chuồn là thượng sách . Lâm Quân hần nhìn khuôn mặt đen như đất nòi của Cát Tuyên thì hần hiểu là thằng Vũ thâm cmn rồi, nhưng ai bảo dám châm chọc hần làm gì . Mày ý mày có gấu thì lên mặt à, anh nói trước anh gato lắm .

Y như rằng, hần và Đặng Tùng vừa chạy ra ngoài thì từ trong lớp học vang lên một tiếng kêu thảm thiết rung trời :

_ Ngaooooooooo, tha cho anh, tha cho anh, anh biết sai rồi .....

.....

Vừa ra tới ngay cửa thì Đặng Tùng đã ôm bụng cười ngặt :

_ Lâm Quân, mày thật vờ lơ, biết rõ Cát Tuyên đứng bên cạnh mà còn nói thế . Sặc sặc, thật tội, RIP thằng Vũ .

_ Hắc hắc, ai bảo nó dám chọc anh, biết anh đang điên mà còn . Muahahaha .

_ Mà nè, thực ra Kim Linh đi đâu rồi ?

Đặng Tùng cười một lúc rồi hỏi, hần cũng thắc mắc nãy giờ .

_ Tao không biết, tao nghĩ chắc cô ấy biết tin đi về nhà rồi .

Nghĩ tới Kim Linh thì Lâm Quân mặt mày ủ dột nói . Trong lòng hần thú thật cũng hơi lo lắng cho Kim Linh . Nếu mà biết trước có khi Lâm Quân kiếm người canh chừng nàng ta rồi, làm gì mà Kim Linh chạy đi đâu cũng không rõ .

_ Thôi, đừng buồn . Không có em này có em khác . Chú mày đúng là diễm phúc bất tận, thôi anh đi nhé .

Đặng Tùng nghe thế thì an ủi nói, sau đó hần lại quay lưng đi vào lớp . Chỉ để lại một mình Lâm Quân đứng ngơ ngác . Không có em này có em khác là thế nào ..

Vừa nghĩ như thế thì lập tức sau lưng Lâm Quân vang lên một giọng nói :

_ Đại sư huynh, ta có chuyện muốn bàn với ngươi .

Quay lại nhìn thì chỉ thấy Nhật Quỳnh, không biết đã ở sau lưng Lâm Quân từ lúc nào . Nàng ta từ lúc nghe Lâm Quân chém gió cái chuyện đời tư bí mật xong thì lúc nhìn hần có vẻ hơi khác khác . Và cũng sửa thành gọi hần là “ đại sư huynh “ . Giọng điệu tuy vẫn còn lạnh như trước nhưng Lâm Quân lại cảm giác có gì đó không đúng . Hình như ngoài lạnh còn có thêm cái chút gì đó nữa .

_ Nhị sư muội, có chuyện gì sao ?

Lâm Quân quay lại hỏi, hần cũng gọi Nhật Quỳnh thành sư muội luôn, cho dù nàng ta có là con gái của Thất Sư Phụ thì về vai vế Lâm Quân vẫn được

các sư phụ ưu ái nhất .

_ À, chuyện là vậy .....

_ Trường đột nhiên cho nghỉ tới 7 ngày, bình thường thì các bạn được về nhà, nhưng muội nghĩ có vài bạn nhà xa quá về không được . Với lại chỉ hai tháng nữa là tết nên muội nghĩ lúc đó nên về nhà thì tốt hơn . Còn bây giờ thì muội tính toán tổ chức cho các bạn đi du lịch một chuyến . Để mà hiểu nhau hơn và thân thiết với nhau hơn .

_ Ô, nhưng chuyện đó tại sao lại nói với ta ?

Lâm Quân nghe thế thì cảm giác hơi hợp lý, đúng là Nhật Quỳnh suy nghĩ sâu xa thật, tới cái vấn đề này mà cũng nghĩ ra .

_ Bởi vì muội muốn đưa các bạn đi du lịch hai nơi là DaLat và NhaTrang, và nghe nói sư huynh chính là Thổ Hoàng Đế tại DaLat thành nên muội nghĩ không biết các bạn có vinh dự được sư huynh dẫn về thăm nhà huynh không thôi ?

_ Ô, thế hả ? Tất nhiên là được chứ . Nhưng NhaTrang tuy có biển nhưng nguy hiểm lắm, muội chắc chắn là chúng ta đi NhaTrang ?

Lâm Quân tất nhiên là đồng ý, nhưng nhớ tới NhaTrang thì hỏi lại . NhaTrang là một thành phố giáp biển của Việt Quốc . Tuy rằng biển NhaTrang rất đẹp nhưng mà cũng có rất nhiều ma thú biển, hoặc thỉnh thoảng là những bộ tộc dưới nước cũng có người lên bờ . Chỗ này nói chung là thuộc dạng nguy hiểm nhất Việt Quốc . Tuy rằng lúc nào cũng có trọng binh trấn giữ nhưng người chết vẫn rất nhiều .

_ Vì vậy muội mới muốn nhờ sư huynh thêm một điều, hướng Tứ sư phụ nhờ người giúp đỡ .

Nhật Quỳnh cười cười rồi hướng Lâm Quân nói . Vì nàng là con của một trong các sư phụ nên hiển nhiên là biết Võ Tinh Cung đang ở trong SàiGon thành, chỉ là không biết chỗ nào thôi nên mới nhờ Lâm Quân giúp đỡ .

_ Ừm, vậy cũng được .

Lâm Quân ngẫm nghĩ một lát rồi cũng gật đầu đồng ý . Cái chuyện này với hắn thì cũng dễ dàng thôi, dù sao Tứ sư phụ cũng rất cưng hắn cơ mà .

_ Vậy trăm sự nhờ huynh giúp đỡ . Muội đi vào lớp nói với các bạn đây .

Thấy Lâm Quân gật đầu đồng ý thì Nhật Quỳnh nói, sau đó bước đi .

Nhưng chưa đi được bước nào thì Lâm Quân đã chụp tay nàng lại, thì thầm vào tai nàng nói :

_ Muội, huynh có một vấn đề nữa muốn thỉnh giáo muội .

_ Hà ? Vấn đề gì ?

Nhật Quỳnh cảm giác hơi thờ của đàn ông bên tai thì lập tức đỏ mặt lên, nhưng vẫn hỏi .

_ Muội có cần thêm hai trái bưởi không ? Ta bảo đảm hàng xịn .

Lâm Quân dâm dăng thì thầm . Hắn chợt nhớ khi đi biển thì phải mặc áo tắm, nhưng mà Nhật Quỳnh LCD thế thì mặc như nào . Vì vậy mới tò về tốt bụng hỏi nàng cần bưởi không .

_ Bưởi gì cơ ?

Nhật Quỳnh khó hiểu hỏi, xét cho cùng nàng chỉ là một cô gái còn ngây thơ nên tất nhiên là không hiểu rồi .

_ Là thế này.....thế này.....sau đó thế này.....nói chung là hàng xịn.....có cần không ?

Lâm Quân dâm dăng thì thầm giải thích, hắn vừa giải thích tới đâu thì Nhật Quỳnh càng đỏ mặt tới đó . Sau cùng, khi nói xong thì Lâm Quân chốt lại một câu :

_ Sao ? bưởi năm roi nhé, bảo đảm muội sẽ được chú mục nhất.....hắc hắc hắc .....

_ Bóp .....

Lâm Quân vừa nói xong thì ngay lập tức nhận một cái tát vào mặt . Ngay sau đó Nhật Quỳnh chạy đi, vừa chạy vừa nói :

_ Đại sư huynh xấu xa, đại sư huynh dâm tặc

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 193: Nào, Lên Đường Thôi .....

_ Hó, sao lại tát ta .

Lâm Quân ngạc nhiên sờ sờ má mình lấm bầm . Hắn chỉ có lòng tốt thôi mà, không cảm ơn thì chớ, tại sao lại tát người ta chứ hả . Đúng là phụ nữ thật khó hiểu .

Nhưng mặc dù là thế nhưng Lâm Quân cảm giác Nhật Quỳnh tát mình hơi bị nhẹ, hình như là vuốt má thì đúng hơn . Chậc, khó hiểu, lúc trước còn đánh mình như đánh boxing cơ mà . Sao hôm nay em nó hiền thế không biết .

Nghĩ thế được một lát thì Lâm Quân triệu hồi Eagle ra từ thế giới TLBB, bảo nó chờ mình tới chỗ Tứ sư phụ xin giúp đỡ ...

.....

Sau bữa ăn trưa thì Lâm Quân cũng trở về trường với cái bụng đói rã rồi . Sờ đi như thế là hắn đã ở chỗ Tứ sư phụ mình cả buổi sáng tới giờ . Mặc dù thuyết phục Tứ sư phụ giúp đỡ không có bao lâu nhưng do là vì tò mò . Lâm Quân vẫn còn thắc mắc chuyện tối hôm qua cho nên là hắn truy hỏi Tứ sư phụ .

Nhưng ai dè Võ Tinh Cung dụ dỗ mãi mà không nói, chỉ bảo “ khi nào con mạnh lên thì ta sẽ cho con biết, giờ thì đi học võ đi “ . Lúc đó thì Lâm Quân bó tay, tính chuồn về nhưng ai dè Tứ sư phụ chặn lại .

Sau đó chính là khoảng thời gian hơi bị đau khổ của Lâm Quân, vì Võ Tinh Cung lôi ra một đồng sách vở về cách lĩnh ngộ thuộc tính, bắt Lâm Quân xem thuộc rồi mới cho đi . Dù rằng là Lâm Quân tuy nhờ khoa học kĩ thuật và tiếp xúc với khoa học ở Địa Cầu cũng khá nhiều nhưng vẫn phải mất vài tiếng đồng hồ để học xong cái đồng đó . Vì duyên cớ đó cho nên tới bây giờ hắn mới về tới trường .

_ Kiếm gì ăn đã . Đói bome .

Lâm Quân nói rồi chạy thẳng vào căn tin của trường . Đúng là hôm qua chơi quá tay nên tài khoản của hắn giờ cạn sạch cmnr . Không còn xu nào đổi đồ ăn từ Tiểu Thần Đền nên phải đi kiếm đồ ăn thôi .

.....

Xử lý xong cái bụng phiền hà thì Lâm Quân đi kiếm Nhật Quỳnh hỏi về chuyện du lịch . Kết quả là cả lớp nghe đại sư huynh hào phóng bao đi chơi thì ai nấy đều đồng ý . Còn cái chuyện Lâm Quân bao trọn gói chính là do Nhật Quỳnh tức Lâm Quân chuyện lúc sáng nên phạ ra .

Sau khi biết cái vụ này thì Lâm Quân cũng chỉ cười khổ và chấp nhận sự thật .

Vậy là lớp 80 người thì cả nam và nữ đều đi hết . Còn mục tiêu đầu tiên chính là về nhà đại sư huynh xem 3 ngày, sau đó sẽ đi Nha Trang du lịch 3 ngày . Ngày cuối cùng là trở về trường . Và chiều nay 3 giờ sẽ bắt đầu xuất phát . Còn toàn bộ tư trang đồ đạc là do đám Hắc Long và Ảnh Long vác theo . Còn tất cả các bạn sẽ đi chuyến bằng Hắc Giáp Sư và Thất Thái Điều nhận được từ dạ tiệc .

Nguyên do Lâm Quân dẫn theo hai đội quân con cưng của mình chính là để huấn luyện bọn chúng một thể . Nhất là Hắc Long Quân, dù sao thì đội quân này chưa tiếp nhận huấn luyện về súng ống bao giờ nên bắt buộc đi Lâm Quân phải dẫn theo ....

.....

3 giờ chiều .

Tất cả học sinh lớp A2 đều đã nai nịt gọn gàng đứng tập trung tại cổng trường DongDa, phía sau lưng họ chính là đám Ảnh Long và Hắc Long . Bọn này thì vác một mớ đồ to tổ bố gọi là tập thể lực trên đường đi . Nếu tên nào mà vác của con trai thì rất thoải mái, nhưng hể tên nào vác phải đồ của con gái thì phải nói là suýt rơi lệ . Cho dù bọn hắn có luyện tập nhiều lần nhưng thú thật là chưa có cái gì nặng như cái đồng hồ lớn này .

Nghĩ sao chứ . Chì đi du lịch thì mang quần áo là đúng rồi, nhưng chì có cần thiết phải mang gần trăm bộ đồ theo không . Còn đồ ăn, bà mẹ nó, ăn trên đường được rồi, cần quái gì mang đồ ăn vặt . Còn đồ trang điểm, con mẹ nó, tôi nói đi du lịch chứ đếch phải đi diễn thời trang đâu, trang điểm làm cái quái gì ..... Bla....bla.....

Nói chung là đám Hắc Long cực kỳ bị phần và bắt mẫn rửa thắm trong lòng . Có vài thằng thì tính toán dụ dỗ đồng đội nhận cho một ít nhưng rất tiếc là chả thằng nào chịu nhận cả . Và xui xẻo thay cái đám Hắc Long này thằng nào vác đồ con gái đều là những thằng yếu nhất và đều bị các đồng đội mạnh hơn chèn ép nên cũng bất lực bó tay .

Bọn chúng chỉ hy vọng bang chủ khi tới, thấy các anh em khổ thế này thì giảm bớt đi một chút, chứ bọn hắn rơi cmn lệ rồi ....

.....

Cả đám học sinh đứng đợi gần 10 phút thì Lâm Quân cũng chạy tới, hần thì hần phải đi sắp xếp một số việc nên tới hơi bị trễ . Khi tới nơi thì Lâm Quân thấy các anh em đứng chờ từ lâu, vội vàng xin lỗi nói :

_ Xin lỗi nhé, ta có chút việc nên tới trễ . Đủ rồi chứ hả ?

_ Đủ cmn rồi, chờ mình mày thôi đó . Chúng ta xuất phát mau không trễ cmn bây giờ .

Đặng Tùng bắt mắt quay sang hỏi thúc mau lên đường cho kịp giờ .

_ Okê, xong ngay .

Lâm Quân nghe thế thì triệu hồi Panda ra ngoài, nhảy lên lưng nó ngồi . Nhưng khi đang tính toán nói “ xuất phát “ thì hần thấy có vài đội viên Hắc Long Quân đưa đôi mắt tràn đầy nước nhìn hần .

_ Sao ? các chú có chuyện gì mà nhìn như sắp khóc thế ?

Lâm Quân tò mò quay sang nhìn một tên Hắc Long hỏi . Tên được hỏi chính là tên nhỏ nhất trong quân, xếp thứ 100 . Tên này có ngoại hiệu, Hắc Bách (bách tức là 100) .

_ Bầm bang chủ, bọn em vác đồ mệt quá .

Tên này cung kính nói, hần là thằng xếp cuối cùng nên tất nhiên là yếu nhất trong quân . Vì thế cho nên cái đồng đồ hần vác cũng là nhiều nhất .

Lâm Quân nghe thế thì nhìn từ đầu đến chân thằng này, sau khi quan sát cái đồng đồ thằng này vác thì cũng hít một hơi lạnh . Cái đồng đồ thằng này vác to như một ngọn núi nhỏ, chắc cũng phải cao tới 10m . Khối phải nói trong đó nhiều đồ và nặng như nào .

Chắc chắn là đồ của gái .

Lâm Quân nghĩ thế rồi truyền âm cho thằng này, nói : “ chú khờ thế, vác đồ của gái tuy nặng nhưng mà có cơ hội gần các em, chú mày phải biết là, ngàn vàng dễ kiếm, một gái khó cầu nghe chưa . Lũ kia không vác thì không có cơ hội rảnh chịu “ .

_ Ách, bang chủ, ngài nói chí lý, nhưng mà em yếu bị bắt nạt . Các anh kia vác nhẹ nhàng thế thì em không cam tâm .

Tên Hắc Bách nghe thế thì thả đồng đồ như quả núi xuống, sau đó chạy tới nói nhỏ vào tai Lâm Quân .

_ À hiểu, anh có lo liệu .

Lâm Quân nghe thế thì gật đầu, đúng là cái đội quân mới thành lập chả biết cái gì gọi là đồng cam cộng khổ . Hần phải rèn một phát mới được .

Nghĩ thế Lâm Quân ra hiệu cho tên này lui ra, sau đó quay sang toàn bộ Hắc Long và Ảnh Long nói :

_ Ngày hôm nay tuy anh có thể thu hết đồ vào nhản trữ vật nhưng mục đích chủ yếu của lần này chính là để các người rèn luyện . Sau khi Hắc Bách báo cáo là việc này không có khó khăn gì hết . Vì thế ta quyết định nâng mức huấn luyện lên . Ai thực lực mạnh hơn thì vác nặng hơn . Có ai có ý kiến gì không ?

Im lặng .

_ Vậy được, ai thực lực cao hơn vác nhiều hơn . Mức vác là : Võ Quân tổng cộng 2500kg, Võ Tướng tổng cộng 2000 kg, Võ Sư 1800 kg, tính toán trọng lượng túi đồ rồi thêm tạ vào . Nếu ai đủ thì khỏi cần thêm, còn nữa . Hôm nay tổ chức chạy đua, thằng nào về đích trước anh có thưởng . Còn về bết thì ..... hắc hắc hắc .....

Lâm Quân tà ác cười nói làm những người ở đây đều hít một hơi khí lạnh . Cái mức này cao lắm, cho dù là người ở thế giới này mạnh hơn người Trái Đất rất nhiều nhưng chẳng mấy thằng vác được chừng đó mà chạy đâu . Cao lắm cũng chỉ kéo từ từ thôi . Cho dù là túi đồ lúc này Hắc Bách vác thì cũng chỉ tầm 1000 kg là hết đất . Làm quái gì nhiều được chừng đó . Cho dù là Cầu Thánh và Vô Văn Dương thì chỉ cho vác khoảng người 900kg thôi . Giờ phút này nghe Lâm Quân tuyên bố thì Hắc Bách cảm giác trong lòng xui cmn xèo, biết thế hần không nói thì hơn .

Đúng lúc hần hồi hận thì một giọng nói vang lên bên tai : “ chú đừng trách anh, phải nhớ, đã là đồng đội thì không được ghen ăn tức ở, nếu chú không nói thì anh chỉ trừng phạt đám kia thôi . Còn cái này chính là vì chú mày quá vớ vẩn “ .

_ Vâng, bang chủ nói đúng .

Hắc Bách nghe thế thì tự vấn trong lòng, cảm giác Lâm Quân nói đúng nên chỉ gật đầu một cái tỏ vẻ hối lỗi .

_ Được rồi . Vì hôm nay chính là tập luyện, và để cho công bằng nên anh cũng tập cùng chúng mày . Lần này thì đừng nói là không làm được, riêng anh thì anh vác 3000kg, có ai dị nghị không ?

Lâm Quân nói rồi nhảy xuống từ lưng Panda, lôi ra một đồng tạ 500kg vác lên vai .

_ Không có, thưa bang chủ .

Toàn bộ đám Hắc Long và Ám Long nghe thế thì đồng thanh hô . Bọn hắc thấy bang chủ cũng làm thì còn gì để nói, chỉ là trong lòng hơi giận tên Hắc Bách lăm chuyện .

_ Vậy tới đây nhận tạ đi .

Lâm Quân nghe thế thì hài lòng gật đầu, nhưng vẫn thu hết những phản ứng của đám này vào mắt . Trong lòng thầm ghi nhớ tính cách của đám này để mà từ từ dạy dỗ .

_ Khoan đã, đại sư huynh, chúng ta cũng muốn đeo .

Nhật Quỳnh nghe thế thì cũng nhảy từ trên lưng Thất Thái Điều xuống, nhìn Lâm Quân nói . Nàng cảm giác cả đám vác tạ chạy mà mình ngồi lưng ma thú thì cảm giác sao sao đó . Thêm nữa là nàng cũng cảm giác luyện tập thế này có lẽ sẽ giúp các bạn gần nhau hơn .

_ Nhưng muội nói trước là muội không đeo nhiều vậy đâu nhé .

_ Ừ, không sao, cứ tùy theo sức đi, đeo được bao nhiêu thì đeo .

Lâm Quân thấy thế cười nói . Sau khi hắc nói xong thì toàn bộ các bạn cũng nhảy khỏi lưng ma thú, hiển nhiên họ muốn làm gì thì ai cũng biết .

Khi tất cả đã đeo tạ xong thì lần này, Lâm Quân mới cười to nói :

_ Các anh em, đại sư huynh hôm nay không keo kiệt . Ai về đích là BaoLoc thành trước thì sẽ có một phần thưởng đặc biệt . Bảo đảm hài cmn lòng . Nào, lên đường thôi . . . . .

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 194: Trần Phan Long

Lâm Quân hét một tiếng rồi dẫn đầu chạy đi, cả đám phía sau thấy thế thì cũng lết lết theo sau . Lớp A2 thì còn đỡ vì chỉ mang để tập luyện, còn đám Thiên Long Quân thì thảm rồi, mang tạ để hành xác nên bước đi rất chậm .

Cuối cùng sau đít bọn chúng thì chính là Vô Tinh Cung, lão không có xuất hiện mà lặng lẽ đi tuốt đằng sau . Nhiệm vụ hôm nay của lão là bảo vệ mọi người . Nhưng tại cái đám Thiên Long Quân càng ngày càng tụt lại nên lão cũng chỉ đi ở đằng sau, còn bàn tay thì đánh ra một cái hình chiếu quan sát Lâm Quân đang chạy phía trước .

_ Chắc, hình như thằng nhóc Lâm Quân này ghi thù khắp nơi, vừa bước ra đã có người tìm tới cửa rồi . Hắc hắc hắc, ngày hôm nay không tính là nhảm chán . . . . .

Khi quan sát trong hình chiếu thì Vô Tinh Cung phát hiện một đám người như ma quỷ ẩn hiện trong lùm cây, tựa tiểu phi tiểu than nhẹ một tiếng . Khuôn mặt trông có vẻ cực kỳ hứng thú ...

.....

Trong những tàng cây phía trên cao, nếu để ý thật kỹ thì có thể phát hiện được có chừng 10 bóng người, từ khi Lâm Quân xuất hiện thì đã bám theo Lâm Quân nửa bước không rời . 10 người này đều mặc một bộ quần áo màu xanh lá, như hoà với các tán cây xung quanh nên rất không dễ phát hiện, chỉ chừa ra hai đôi mắt để quan sát mọi động tĩnh ở phía dưới .

10 người này thân pháp cực kỳ linh hoạt, di chuyển trên các tán cây cao cao như những con linh hầu . Đồng thời thực lực của họ có vẻ cũng rất mạnh . Đầu thu liễm khí tức của mình lại, cho dù là lướt qua bên cạnh các loài chim hoặc côn trùng thì chúng nó cũng không có một chút nào phát hiện ra .

Dẫn đầu đám người này có vẻ là một người con gái, cô ta tuy cũng che mặt lại nhưng nhìn 3 vòng nóng bóng lộ rõ qua trang phục thì cũng đủ biết đây chính là một người con gái . Cô ta sau khi nhẹ nhàng nhảy qua một cành cây thì truyền âm cho 9 người phía sau nói : “ Các người nghe cho rõ, mục tiêu chúng ta hôm nay chính là thằng nhóc con đi phía trước nhất . Nhưng chỉ hành hạ, không được giết . Đã nghe rõ chưa ? “ .

9 người còn lại nghe thế đồng thời gật đầu, truyền âm trở lại : “ tiểu thư, chúng thuộc hạ đã hiểu “ . Trong số này, có một người thực lực có vẻ là cao cường nhất, sau khi đáp ứng thì hỏi thêm một câu : “ tiểu thư, ngoài kia có một gã Vô Thánh, hình như là cùng phe với tên nhóc này, chúng ta có đánh thằng cha đó không ? “ .

“ Không cần thiết, lão chính là Tiền Thần Phi Thiên Miêu, chúng ta không cần động, và lão cũng sẽ không ngăn cản chúng ta giáo huấn thằng nhóc này “ . Cô gái dẫn đầu nghĩ một lát rồi truyền âm trở lại . Khi tới đây trả thù vì cái mối nhục tối qua thì nàng cũng đã cân nhắc rất kĩ rồi . Nàng biết tuy hai người

có mối quan hệ thầy trò nhưng nếu Lâm Quân không bị uy hiếp tới tính mạng thì chắc chắn Võ Tinh Cung cũng sẽ không ra tay . Lão này đang tính rèn giữa tên nhóc Lâm Quân nên chắc chắn là như thế .

“ Tiểu thư, thuộc hạ hiểu “ . Người kia gật đầu một cái đáp, nhưng trong lòng kinh hãi không thôi . Thì ra người ta là Tiễn Thần, mẹ nó, may mà chưa vác xác chạy qua đập . Nếu không chắc chắn toi quá .

.....

DienBien chính là một tỉnh thành nằm ở vùng tây bắc, miền bắc Việt Quốc, giáp với tỉnh Vân Nam của Tung Quốc .

Đây chính là một trong những trọng địa, một điểm tụ tập binh lực, và là một doanh trại quân đội lớn nhất của Việt Quốc .

Nơi đây từ lúc hoàng đế Trương Văn Minh thống nhất hai miền Việt Quốc, khi trải qua chiến thắng DienBien Phủ trên không một thời thì hẳn cũng nhận ra nơi này có một vị trí địa lý hết sức quan trọng . Phía bắc giáp với Tung Quốc, phía tây và tây nam đều giáp với Lao Quốc . Chính vì hiểu những điều đó nên chưa bao giờ Trương Văn Minh xao nhãng nơi đây .

Lúc nào cũng có trọng binh trấn giữ, thậm chí còn đồ tiển huấn luyện mua trang thiết bị .... Chưa nói đến chính là Trương Văn Minh cho con trai trưởng của mình, Trương Vô Đối thủ hộ tại đây .

Trương Vô Đối chính là thái tử đương triều, chưa nói tới uy danh thân thế hiển hách thì chỉ cần một thân thực lực của mình cũng đã làm kinh sợ biết bao nhiêu đối thủ . Năm nay Trương Vô Đối chỉ mới 30 tuổi nhưng đã có thực lực đỉnh cao Thiên Không Vô Sĩ, tùy thời có thể tiến vào Võ Thánh .

Tuy chỉ mới là Thiên Không Vô Sĩ đỉnh cao nhưng thân thể tên này có tới 3 thuộc tính là Hoả, Lôi và Quang Minh . Nghe nói hẳn có chiến lực đánh nhau vượt cấp, có thể liều mạng với Võ Thánh . Nhưng chẳng qua là tên này rất ít khi ra tay nên không ai biết thực hư thế nào . Chỉ biết là, Thiên Không Vô Sĩ, trong tay thẳng này không khác gì một con gà . Hẳn có thể giết bất cứ lúc nào ....

Lúc này, trong trướng bồng giữa doanh trại của mình . Trương Vô Đối đang ngồi đối ẩm với vị huynh đệ vào sinh ra tử của mình . Chính là phó tướng Trần Phan Long . Nhưng có vẻ cảm giác vị huynh đệ của mình ngày hôm nay tâm trạng có vẻ không vui, sau khi nhấp một ngụm rượu thì hẳn mới mở miệng :

_ Long huynh, ngày hôm nay người sao thế ? Có tâm trạng ?

_ Haiz, Vô Đối huynh, ta chỉ là suy nghĩ vài việc thôi .

Trần Phan Long là một gã, không tính là cao to nhưng thân hình cũng đầy đủ cân đối . Khuôn mặt có vẻ tuấn mỹ, điều đặc biệt nhất là gã này có một mái tóc màu vàng chói, không biết nhuộm hay chính là tự nhiên mà có .

_ Long huynh, người cứ nói, chúng ta là huynh đệ nói khó từ nhỏ . Ta chưa thấy huynh như vậy bao giờ .

Trương Vô Đối cười nói, hẳn là con trai của Trương Văn Minh nên có tám phần giống cha của mình . Chẳng qua Trương Văn Minh chính là một người có đại trí tuệ, thu liễm bên trong mà không bộc phát ra ngoài . Còn Trương Vô Đối vừa nhìn thì có cảm giác hẳn chính là một tên hào sảng, một tên cực kỳ rộng rãi không để ý tới tiểu tiết và không giấu che giấu ý nghĩ trong lòng mình .

_ Haiz, ...

Trần Phan Long thờ dài một tiếng, sau đó bắt đầu đi bắt đầu kể :

_ Huynh cũng biết ta đã đính hôn một người con gái của Hồ Gia, nàng tên Hồ Kim Linh . Ta thì trước giờ chưa có một mảnh tình vắt vai, và rất không hiểu về con gái nhưng sau khi thấy nàng thì ta như điên cuồng . Con tim ta đã bị nàng lấy đi mất, và ta biết nàng chính là người con gái mà ta tìm kiếm bấy lâu ...

Trương Vô Đối nghe tới đây thì nghi hoặc hỏi :

_ Cái này ta biết, không phải huynh với cô ta có hôn ước sao . Nếu Hồ Gia dám chối bỏ nó ta sẽ diệt Hồ Gia .

Nói tới đây thì vẻ mặt Trương Vô Đối đành lại, hai bàn tay đan vào nhau bẻ cẳng cắc .

_ Ách, Vô Đối Huynh, không phải Hồ Gia hủy hôn ước, vấn đề là ở chỗ Kim Linh .

_ Hà ? Vấn đề mẹ gì ? Có phải cô ta từ chối không ? Nếu thế mai ta kêu người tóm cô ta mang tới cho đệ .

Trương Vô Đối hung ác cười nói, thẳng này là hoàng tử nên có nhiều cái rất gan lì, thích cái gì làm cái đó .

_ Ách, huynh, nghe ta nói hết cái đã ....

Trần Phan Long đỏ mặt hỏi, hẳn biết cái huynh đệ của hắn là một thẳng hơi ngu và hơi điên, cái gì cũng dám làm nên vội vàng nói . Sự thực thì hẳn chả muốn kể đâu nhưng cứ để trong lòng thì mệt quá nên bắt đầu kể .

_Ồ, nói đi ....

Trương Vô Đối nghe thế ngồi xuống, không cho là đúng nói. Đối với hắn, đàn bà chính là phần thưởng cho đàn ông, làm sao quan trọng bằng huynh đệ được. Thích chơi như thế nào thì cứ chơi là được rồi.

_Haiz, ta bên Kim Linh khoảng được 1 năm, tuy nàng không nói yêu ta nhưng hai chúng ta vẫn tiếp xúc rất đầy đủ. Đi chơi hai tặng quà nàng cũng đều không từ chối, đôi khi nàng còn cười với ta một cái. Lúc đó thì ta cảm giác thực vui vẻ. Nhưng bắt đầu đi là, thời gian chưa được bao lâu. Sau khi ta tốt nghiệp đại học Hoàng Gia thì cha ta bắt ta tới chỗ này với huynh, đã qua 5 tháng rồi mà ta chưa gặp lại nàng .....

_Theo tin tình báo ta vừa nhận được thì Kim Linh đã vào học tại trường DongDa, chỉ là ..... dạo này có một thằng nhóc không biết điều tán tỉnh nàng. Còn Kim Linh thì có vẻ hơi xiêu lòng. Tuy rằng ta rất muốn giết thằng đó, nhưng theo tình báo thì thằng này có hậu trường cực kỳ mạnh. Vì thế cho nên ..... Ta muốn rời khỏi doanh trại một thời gian để đi tìm nàng .....

Trần Phan Long nói tới đây rồi im bặt, hắn đưa mắt quan sát Trương Vô Đối. Vì dạo này tình hình bắt đầu bất ổn cho nên hắn, thân là phó tướng không thể nào rời khỏi đây được. Lần này hắn chỉ mong Vô Đối giúp hắn.

_Ý huynh là tìm Kim Linh để cạnh tranh công bằng? Không phải chứ? Đừng nói là huynh sợ thằng nhóc kia thành công nhé.

Trương Vô Đối ngẫm nghĩ một lát rồi hỏi lại, trong lòng tràn đầy ngạc nhiên. Hắn biết tên Long này chính là một thằng tự phụ xưa nay. Bây giờ lại sợ gái của mình rơi vào tay thằng khác. Cái này đúng là lạ thật.

_Không, ta không phải sợ hắn. Ta chỉ muốn đấu với hắn thôi. Huynh cũng biết tâm pháp ta học rất kỳ lạ, nếu gặp đối thủ càng mạnh thì càng tu luyện nhanh. Ta sở dĩ muốn đi tìm hắn chính là vì việc này. Tu vi ta qua 5 tháng nhưng vẫn dậm chân tại Thiên Không Võ Sĩ, không có chút tiến bộ nào ...

_Vậy bây giờ huynh muốn đi?

Trương Vô Đối gật đầu, cái này thì hắn cũng biết là Trần Phan Long nói thật.

_Đúng, huynh giúp ta được chứ?

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 195: Cứ Coi Em Như Một Con Gió .....chỉ Ngang Qua Đời Anh .....

Trương Vô Đối nhũu mày suy nghĩ mà không trả lời. Dạo này hắn cảm giác bên phía Vân Nam của Tung Quốc có một chút dị động, về lý thì không thể nào cho Trần Phan Long rời khỏi, dù gì thì hắn cũng là phó tướng. Nhưng về tình thì hắn lại là huynh đệ vào sinh ra tử của Trương Vô Đối. Nếu huynh đệ cần giúp mà không giúp đỡ thì không nói nổi.

Đấu tranh tư tưởng một lúc thật lâu, sau đó Trương Vô Đối ngẩng đầu, hai ánh mắt chạm vào nhau, khó khăn nói:

_Ta sẽ giúp huynh, nhưng huynh chỉ có thời gian là 7 ngày ....

.....

_Haiz, mắ mẹ nó. Nặng vãi hàng.

Lâm Quân vác 3000kg đi trước nhất thì thảm một tiếng bực tức. Chính hắn cũng chả ngờ cái đồng này nó lại nặng thật, biết thế cũng chả thêm vác làm gì rồi.

Tính toán thì đám người Lâm Quân đã đi được hơn 3 tiếng đồng hồ, lúc này thì bọn hắn cũng đã đi được khoảng chừng 1 phần 5 quãng đường. Còn nhanh hơn lúc Lâm Quân hắn và đám Đặng Tùng đi từ DaLat tới SaiGon lần trước.

Lúc trước thì đám Lâm Quân bị vướng phải nhiều chuyện nên đi rất chậm, nhưng lúc này thì cả đám đều quyết tâm muốn về nhà mình nên ai cũng đi nhanh, cho dù trên lưng có vác thêm vài vật nặng nề nhưng cũng không có ảnh hưởng mấy.

Lâm Quân nặng nề bước đi nhưng trong lòng thì không để tại nơi đây. Hắn đang nhớ tới Kim Linh. Trong lòng thì không hiểu tại sao nàng ta lại bỏ đi không nói một câu nào.

.....

“ Cần tìm bx đây, có ai không pm đi “ .

“ Anh, em đang cô đơn . Em làm bx anh nhé “ .

“ Hà ? Em 15 rồi hả ? Sặc, anh mới có 13 thôi . Mà anh vẫn gọi em là em nhà bx “ .

“ Ú, gọi bằng chị đi nhóc con . Hehe, ox làm em trai đi . “

“ Ox, mình cưới nhau nhé ? “ .

“ Okê cưới thì cưới, không những cưới ox trong game mà gặp ngoài đời cũng phải cưới nhé “ .

“ Nếu em trai có bản lĩnh thì chị sẵn sàng thôi “ .

.....

Những ký ức ủa về như nước lủ, Lâm Quân nghĩ một lát không nhận được nở nụ cười . Đó chính là lúc hắn đang chơi game TLBB, hắn và Kim Linh đã quen biết nhau như thế . Thời gian đó chính là thời gian mà Lâm Quân cảm giác vui nhất trong đời, lần đầu tiên hắn có một tình yêu đầu tiên .

.....

“ Em trai, em có phải là ox không thể ? Ăn gì mà cao thế hửm ? “ .

Trong một quán Café, hắn và Kim Linh gặp nhau . Lần đầu Kim Linh đưa một khuôn mặt kinh ngạc nhìn hắn .

Lâm Quân lập tức đánh mặt lại, ưỡng bộ ngực ra vẻ hùng dũng :

“ Gọi là ox, không được gọi là em trai, không tới về đánh đòn bây giờ “ .

“ Ó, hìhì, ox ác quá nhe, ít tuổi mà sao hỏ báo thế ? “ .

Tiếng cười như chuông bạc vang lên . Lần đầu tiên gặp mặt, nhưng.....Lâm Quân biết mình đã yêu cô gái này rồi .

.....

“ Ox, năm nay em phải tập trung thi lớp 9, không gặp anh được nữa, anh chơi game 1 mình đừng buồn nhé “ .

“ Ừm, Bx, em cố lên . Anh sẽ không buồn đâu “ .

.....

“ Ox, tại sao anh qua sever khác mà không nói với em ? Anh có ai khác rồi phải không ? “ .

“ O, đâu có, anh thấy bạn bè qua thì cũng qua thôi . Em đừng buồn “ .

“ Hừ, không ngờ không online mấy ngày mà anh chuẩn đi rồi . Coi chừng em, 2 tháng nữa em thi xong mà có con nào là chết với em “ .

“ O, bx, ox hứa nè “ .

.....

“ Ox, tại sao anh cưới con khác hả ? “

“ Xin lỗi, anh đùa vui thôi mà “ .

“ Hừ, vậy em cũng cưới thằng khác cho coi “ .

“ Ừm, cũng được, mà mình vẫn yêu nhau nhé “ .

“ Không thèm yêu anh đâu, đồ ox trẻ con đa tình “ .

.....

“ Bx, em chia tay thằng đó rồi hả ? “

“ Hừ, thì sao hả ? Thằng đó chỉ lừa đồ em thôi “ .

“ O thì anh cũng bỏ con nhỏ kia rồi, mình yêu nhau nhé “ .

“Hừ, cho một cơ hội đó, đồ ngốc . Không ai tốt như em trai của chị hết “ .

“ Sặc, gọi là anh “ .

.....

“Ox, anh có ước mơ không ? “

“ Có, chính là cưới em về làm vợ, hê hê “ .

“ Vậy anh nhỏ hơn em thì nuôi em bằng gì đây ? “ .

“ O, tiểu nhân chỉ có một thân xác yếu mềm này thôi . Nguyện dâng cho đại nhân cái thân xác của mình, hê hê, có lấy không ? “ .

“ Ừ' thêm, cao thì cao thật nhưng yếu lắm, hihi, anh không chịu nổi em đâu “ .

“ Nha, 18 cm có đủ không ? “ .

“ O.....đồ chết dẫm.....em nói chịu không nổi em tiêu xài cơ mà, anh nghĩ cái quái gì thế ..... ? “ .

“ Sai lầm, chỉ là sai lầm thôi ..... “

.....

Hai năm trôi qua trong yên ả, Lâm Quân và Kim Linh tuy chỉ gặp mặt nhau qua game nhưng tình cảm ngày một tiến triển . Hai con người tuổi trẻ trâu cô đơn, chưa rõ ràng tình yêu là cái gì . Nhưng chỉ cần họ ở bên nhau ngày qua ngày, niềm vui càng ngày càng nhiều thì họ đều hết lòng vì nhau .

Lâm Quân thỉnh thoảng lấy vai anh, nghe Kim Linh tâm sự việc nhà việc lớp, tuy trẻ tuổi nhưng đưa ra lời khuyên rất hữu ích . Còn Kim Linh, là một cô gái ngoan hiền học giỏi . Đôi khi lấy vai chị chỉ bày cho thằng em trai ngu ngốc những công thức toán đầu đầu, những câu tiếng Anh học búa .....

Ngày qua ngày, tình yêu của họ càng ngày càng lớn dần lên . Tuy hai người chỉ gặp nhau trong game, 1 ngày 3 tiếng nhưng trái tim của họ càng ngày càng chung nhịp đập . Chỉ cho đến một ngày .....

.....

“ Em nói sao ? Em phải đi du học ? “ .

Lâm Quân hét toáng lên trong quán cà phê, đây là lần thứ hai hấn và Kim Linh gặp nhau, nhưng không ngờ vừa gặp thì nàng đã cho hấn một trái boom .

“ Em xin lỗi, cha mẹ em muốn em có một tương lai tốt hơn . Nhưng em vẫn yêu anh mà, ox .... “ .

“ Vậy khi nào em trở về ? “

“ Chắc chỉ hai năm thôi . Ox, anh có thể đợi em không ? “ .

“ Anh sẽ đợi em, nhưng mà em có còn chơi game không ? Ít nhất mình còn có thể gặp nhau “ .

“ Xin lỗi, em không chơi được “ .

“ Ừm vậy em đi đi, anh chúc em thành công, anh sẽ đợi em “ .

“ Hihi, em biết mà . Ox, em yêu anh lắm “ .

Kim Linh nói rồi ôm chầm lấy hấn, đè lên má hấn một nụ hôn nồng cháy .

.....

Kim Linh đi rồi, ngày chia tay thì Lâm Quân cũng không tiễn nàng được vì hấn phải đi học . Hấn chỉ tặng nàng một sợi dây chuyền rê tiền hình trái tim mua được ở vỉa hè . Lâm Quân lúc đó thậm hứa sẽ đợi nàng mãi . Nàng, chính là mối tình đầu của hấn ....

Lâm Quân thời gian đó châu đầu vào học, hấn không quan tâm tới bất cứ chuyện gì khác . Hấn chỉ cầu mong thời gian 2 năm sẽ trôi qua nhanh chóng . Hấn chỉ muốn gặp lại Kim Linh ...

.....

Nhưng, 1 năm, 2 năm cũng trôi qua . Hàng ngày Lâm Quân vẫn lên mạng, vẫn bật nick yahoo, vẫn bật game Thiên Long Bát Bộ . Nhưng tuyệt nhiên, Kim Linh vẫn bật vô âm tính . Nàng phảng phất như đã biến mất khỏi đời hấn và không bao giờ xuất hiện lại .

Cho đến một ngày, vào hôm sinh nhật của hắn năm 17 tuổi. Hắn nhận được một món quà. Khi mở ra thì chỉ thấy sợi dây chuyền hình trái tim hắn đã tặng Kim Linh. Kèm theo đó là một tờ giấy, nét chữ rất đẹp và hắn cũng rất quen thuộc.

“Ox, em xin lỗi. Em biết anh vẫn chờ em 2 năm nay, nhưng em xin lỗi. Hãy quên em đi ..... Cứ coi em như một con gió ..... chỉ ngang qua đời anh ..... em xin lỗi vì đã bắt anh chờ em ..... em xin lỗi ..... “.

“Không ..... tại sao ..... Kim Linh ..... tại sao ..... tại sao ..... em lại bắt anh phải quên em đi ..... tại sao ..... “.

.....

Lâm Quân nhớ lại những chuyện đó mà tâm tình càng trầm trọng. Sau bức thư đó thì hắn như một thằng điên, tìm kiếm Kim Linh khắp mọi nơi. Nhưng tìm hoài tìm hoài, mà hắn vẫn không biết Kim Linh ở đâu hay làm gì .....

Kim Linh phảng phất như đã biến mất hoàn toàn. Sau đó, vài năm trôi qua thì chuyện về Kim Linh cũng nhạt phai trong lòng hắn. Nhưng mà, hắn mãi không bao giờ quên được, hình ảnh người con gái đó, hình ảnh đẹp đẽ về mối tình đầu của hắn .....

.....

_ Kim Linh. Anh đã mất em một lần. Lần này anh sẽ không để mất em nữa.

Lâm Quân nghĩ tới đây thì nắm chặt tay hạ quyết tâm. Kiếp trước đã quá hối hận vì tình yêu mình không nắm chặt trong tay, nếu kiếp này còn sai lầm như thế thì hắn thà chết còn hơn. Mặc dù hắn biết rõ Kim Linh cũng đã có hôn phu. Nhưng vì tình cảm mãi chưa phai trong lòng mà Lâm Quân vẫn tàn tình năng.

Hắn đã quyết tâm, cái mục tiêu cao xa tìm đường về nhà thì chắc hẳn khó lắm lắm. Còn mục tiêu phá bỏ những khúc mắc trước kia thì dễ dàng hơn. Vì thế cho nên, hắn làm cái nào dễ dàng trước. Cái khó để từ từ.

Dù sao thì, tán gái, cũng chính là một mục tiêu lớn nhất của đàn ông. Nếu chỉ tăng tiến sức mạnh mà không có gái gú, bạn bè gì thì cũng là một cuộc sống thật thất bại.

Nghĩ thầm trong lòng và bước đi nhưng Lâm Quân không hay biết mình đã lọt vào ám toán từ lúc nào. Nếu để ý kỹ thì có thể thấy, mặt đất dưới chân hắn rất khác lạ. Như đã được đào bới từ lâu và có cơ quan.

Y như rằng, Lâm Quân vừa bước vào chính giữa thì .....” Rầm“ .... Một tiếng. Mặt đất dưới chân hắn có một vài tia sáng loé lên .....

Kèm theo đó chính là một tiếng hét của phụ nữ :

_ Các trưởng lão, lên ..... hành hạ thằng nhóc này cho ta .....

Bạn đang đọc truyện *Thiên Long Lệnh Bài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.